

11 91

11

~~not for~~

Date.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.



[illegible]



[illegible]



# خاطر آت و خطر آت

توشه‌ای از تاریخ شش پادشاه و گوشه‌ای از دوره زندگی من



از انتشارات کتابفروشی زوار

تهران - خیابان شاه آباد



نشر المجمع

من مکتبہ دارالکتاب و المطبعہ الشریعہ

www

955  
H53k

حق چاپ محفوظ  
چاپ دوم ۱۳۴۴ شمسی

K UNIVERSITY LIB.	
K. DIVISION	
Acc No	74529
Date	5.12.1970

57/02

چاپ شرکت سهامی افست  
GN



خاطرات و شرح زندگانی رجال و مردان سیاسی هر عصر و دوره‌ای از بزرگترین و مهم - ترین مأخذ تاریخ آن عصر است که در روشن نمودن زوایای تاریک و مبهم تاریخ کمک شایان و قابل توجهی مینماید .

درباره تاریخ معاصر ایران که یکی از مهمترین ادوار تاریخی این کشور است هنوزگفتنی فراوان است و علل و عوامل بسیاری از وقایع مهم آن هنوز مکتوم مانده است . باید اذعان کرد که تاریخ بودن تاریخ معاصر ایران نتیجه عدم نگارش وقایع و حوادث تاریخی توسط مردان سیاسی و رجالی بوده است که خود از نزدیک در جریان حوادث دخالت داشته و از علل بسیاری از وقایع مطلع بوده‌اند .

یکی از مردان نامی و رجال سیاسی که در این راه دامن همت بکمر زده و شرح وقایع زمان و خاطرات خود را برشته تحریر در آورده مرحوم حاجی مهدیقلی هدایت مخبرالسلطنه است . مرحوم مهدیقلی هدایت پسر علیقلی خان مخبرالدوله و نوه رضاقلی خان هدایت است که در سال ۱۲۸۰ قمری متولد شد و پس از فرا گرفتن مقدمات در ۱۲۹۵ برای تحصیل عازم آلمان گردید و در ۱۲۹۷ بایران مراجعت کرد و بتکمیل زبان فارسی و عربی پرداخت و در فراگرفتن فن موسیقی سعی بلیغ کرد . در ۱۳۰۳ بسمت معلم زبان آلمانی در دارالفنون مشغول کار شد و در ۱۳۱۱ با سمت پیشخدمتی خاص ناصرالدین شاه رسماً وارد خدمات دولتی گردید و در ۱۳۱۶ بریاست پست‌خانه و گمرک و تلگرافخانه تبریز منصوب و در اواخر همان سال از سمت خود مستعفی و عازم تهران شد و بریاست مدرسه علمیه و سرپرستی مدارس دیگر تعیین گردید و در مسافرت دوم مظفر-الدین شاه بفرنگ بنا بمیل میرزا علی‌اصغر خان امین‌السلطان باروفا حرکت کرد و در پوتسدام بقافله پیوست . پس از صدور فرمان مشروطیت باتفاق برادرش مرتضی قلی خان صنیع‌الدوله ، حاجی محتش السلطنه حسن اسفندیاری ، میرزا حسن خان پیرنیا مشیرالدوله و میرزا حسین خان پیرنیا مؤتمن-الملک مأمور تهیه قانون انتخابات شد و انتخابات دوره اول قانون گذاری را انجام داد و در اولین کابینه قانونی ایران بریاست سلطان علی خان وزیر افخم بوزارت معارف منصوب شد و قبل از اینکه مجلس شورای ملی ایران بفرمان محمد علیشاه و بدست لیاخوف بتوپ بسته شود بحکومت آذربایجان تعیین شد . پس از شروع جنگهای داخلی آذربایجان ، قورخانه دولتی را بملت تسلیم کرد و عازم اروپا شد و مشوق و محرک علیقلی خان سردار سعد بمسافرت بایران گردید و بالاخره او را روانه ایران کرد که با کمک محمدولی خان سپهسالار تنکابنی در ۱۳۲۷ تهران را فتح کردند پس از فتح تهران بدست آزادیخواهان مجدداً بحکومت آذربایجان منصوب شد و تا شعبان ۱۳۲۹ مدت دو سال تمام بدین سمت باقی بود سپس استعفا کرد و عازم اروپا گردید و در اواخر همان سال مقارن اولتیماتوم روسیه بایران ، وارد تهران شد و در شعبان ۱۳۳۰ بحکومت فارس منصوب شد و تا ذیقعد ۱۳۳۳ در فارس خدمت کرد . در ۱۳۳۸ در دولت میرزا حسن خان مشیرالدوله ابتدا بسمت وزیر دارائی بکار مشغول شد و مانع از دخالت آرمیتاژ اسمیت مستشار انگلیسی در امر مالیه گردید و در همان سال که مصادف باقیام شیخ محمد خیابانی بود برای مرتبه سوم بحکومت آذربایجان مأمور گردید پس از پایان کار شیخ محمد خیابانی گرفتار کودتای لاهوتی شد پس از شکست کودتا از راه قفقاز بتهران مراجعت کرد . در ۱۳۴۱ در کابینه میرزا حسن خان مستوفی‌الممالک بوزارت فواید عامه منصوب شد و در ۱۳۰۶ شمسی مأمور تشکیل کابینه شد و تا ۱۳۱۲ یعنی شش سال متوالی در این سمت انجام وظیفه کرده است .



گذشته از این در بسیاری از کابینه‌ها از قبیل کابینه‌های امین السلطان و حسینعلی خان نظام السلطنه مآفی و میرزا حسن خان مستوفی الممالک سمت وزارت داشته است .

بهمین جهات کتاب خاطرات و خطرات او که با قلمی شیوا و خامه‌ای توانا نوشته شده نه تنها مشحون از وقایع مهم تاریخی است بلکه چون بسیاری از مطالب را بی‌پرده و عریان بیان میکنند می‌تواند برای مردان و رجال سیاسی نمونه و سرمشقی باشد تا حوادث و وقایع مملکت خویش را آشکارا بنگارند و در این امر مهم قدم‌های مثبت و مؤثری بردارند.

حسن دیگر خاطرات سبک و شیوه خاص هدایت در نگارش آنست و چون پدرش بنیان‌گذار تلگرافخانه در ایران بوده است غالباً مطالب را در نهایت ایجاز و با فصاحت کامل و با همان روش و بصورتی جذاب و دلپذیر بیان کرده است .

چاپ اول این کتاب که در حیات مؤلف بطبع رسیده بود مدت‌ها نایاب بود و اکنون چاپ دوم آن با همت و زحمت فوق‌العاده دوست ارجمند و عزیزم آقای مرتضی مدنی که تصحیح و نظارت بر چاپ و تهیه فهرستهای لازم کتاب را که لازمه هر کتاب تاریخی است تقبل نموده اند انتشار مییابد و بدون شك مزایای چاپ دوم این کتاب مرهون زحمات و دقت نظرهای ایشان است.

اکبر زوار



## فهرست مندرجات

۴۹	سواد نامه شاه به بیسمارك	۱۶	صحبت های صبحانه
۴۹	صورت جواب و سؤال با بیسمارك	۱۷	قضاوت
۵۰	یادداشت دیگر	۱۸	ورزش
۵۱	تعلیم زبان آلمانی در دارالفنون	۱۸	سرخچه
۵۱	ایجاد کلاس پیاده نظام و توپخانه	۱۹	آمدن میرزا جواد خان به برلن
۵۲	مدرسه آلمانی	۲۰	مکتوب پدرم به اخوی
۵۳	باز تلگرافخانه	۲۱	آمدن ناصرالدینشاه به برلن
۵۳	درد دل ناصرالدینشاه	۲۲	آنارشیت (ضد حکومت)
۵۴	بنای مدرسه دارالفنون ۱۲۶۶	۲۵	ملاحظه و طرفداری
۵۵	فوت محمد شاه	۲۵	طلاب آلمانی
۵۷	بعض معلمین دارالفنون	۲۵	سفر پانزده روزه
۵۸	یادداشت پدرم	۲۶	دقت در حساب
۶۰	شوخی ناصرالدین شاه	۲۶	آن برگو
۶۰	در جزء یادداشتها دیدم	۲۶	تجدید دیدار
۶۰	افتتاح دارالفنون	۲۷	خبر ناگوار
۶۲	یادداشت پدرم	۲۸	ابتدای تلفن
۶۳	نقل از روضه الصفاء	۲۸	حرکت بطرف تهران
۶۴	عروسی صنیع الدوله	۳۰	ورود به تبریز
	اندیشه انگلیس از آنکه آلمان در ایران	۳۱	ورود به تهران
۶۴	امتیاز راه آهن بگیرد	۳۱	سبب خواستن مهندس معدن
۶۵	چیزی از ذوق ناصرالدینشاه	۳۲	تقرب بسلاطین فنونی دارد
	عریضه انیس الدوله بناصرالدینشاه نمونه ایست	۳۲	تحصیل فارسی و عربی
۶۵	از لیاقت بانوان	۳۳	انوری و معزی
۶۶	تأهل من	۳۴	تغییر منزل و معالجه معده
۶۷	خواب	۳۷	ورود من بموسیقی
۶۸	ورود بخدمت رسمی	۴۲	خرید کشتی در سال ۱۳۰۰
۷۰	روزهای سواری	۴۴	مقدمات و شرح مذاکرات



۱۰۶	عروسی محسن	۷۱	سان سوار در کچسر
۱۰۷	حساب خزانه داری	۷۱	جوراب اعتماد السلطنه پای خرس
۱۱۰	مدرسه علمیه	۷۲	هدیه دوستانه
	برگشتن امین السلطان ۱۶ ربیع الاول	۷۲	ترجمه از آلمانی
۱۱۲	سال ۱۳۱۶	۷۴	کارخانه ریسمان ریزی
۱۱۳	سفر دوم مظفرالدین شاه باروپا	۷۵	صندوق عدالت
۱۱۷	مسافرت به آنورس	۷۵	توسل به آمریکا
۱۲۰	حرکت بلندن	۷۶	بیانات ناصرالدین شاه بخط امین السلطان
۱۲۰	آکوارיום	۷۶	معدن فیروزه
۱۲۱	برج لندن	۷۶	گربه و ماهی
۱۲۱	هاید پارک	۷۷	جشن پنجاه سالگی سلطنت
۱۲۳	چاپخانه دولتی برلن	۷۹	از آن حرف ها
۱۲۳	احسن القصص	۸۰	از یادداشت پدرم
۱۲۴	چرا همه اش را نگفتی	۸۱	غوغای رژی
۱۲۴	۲۳ هزار طلاق	۸۱	رقعه محرمانه
۱۲۵	من خودم را بوین میاندازم	۸۲	مکتوب پدرم بشاه
۱۲۵	طبیعت بر نمیگردد		تحریر سلطان عبدالحمید بتلافی جنگ
۱۲۵	عروس شهرها	۸۵	روس
۱۲۶	باید فردا بکلیسا برویم	۸۵	سید جمال افغان
۱۲۷	روزگار با من به لج است	۸۶	ضرابخانه
۱۲۷	سوختم که نسوزانم	۸۷	ولیعهد در تهران
۱۲۷	رقابت	۸۸	مردم جن دارند
۱۲۷	حکایت	۸۸	سلام
۱۲۸	شصت پیراهن	۸۹	سلام تحویل
۱۲۸	خدا لغایات و اترك المبادی	۸۹	ترتیب سلام تحویل
۱۲۸	عضو اهم خانواده	۹۰	عید قربان
۱۲۹	حدود	۹۰	آش پزان
۱۳۰	دوشیزه پولادی	۹۲	کورشو کورشو
۱۳۳	سان لشکر در برلن	۹۴	ضرب گرفتن ناصرالدین شاه
۱۳۵	تفرج پوتسدام	۹۶	یاد باد آن روز کاران یاد باد
۱۳۵	مکتوب مخبرالملک به برلن	۹۷	ورود مظفرالدین شاه ۲۴ ذیحجه ۱۳۱۳
۱۳۶	حرکت بتهران	۱۰۰	اخذ غرامت پول سیاه
۱۳۸	مدرسه نظام	۱۰۱	عریضه صنیع الدوله بخط من
۱۴۰	مقدمات مشروطیت	۱۰۲	کناره گیری وزیر داخله
	دستخط تشکیل مجلس ۱۴ جمادی -	۱۰۵	معامله امین الدوله با صنیع الدوله



- |     |                                    |     |                                      |
|-----|------------------------------------|-----|--------------------------------------|
| ۱۴۱ | الاخره ۱۳۲۴ قمری                   | ۱۸۵ | صیام ۱۳۲۶                            |
| ۱۴۳ | کسالت مظفرالديمشاه                 | ۱۸۶ | مکتوب من بانجمن ایالتی               |
| ۱۴۴ | محمدعلی شاه                        |     | نامه انجمن سعادت ایرانیان اسلامبول   |
| ۱۴۵ | ورود و کلاهی آذربایجان             | ۱۸۷ | سلخ جمادی الاولی ۱۳۲۸ نمره ۳۵        |
| ۱۴۷ | تحصیل دستخط مشروطیت                |     | مکتوب دیگر انجمن سعادت در اسلامبول   |
| ۱۴۸ | احوال و کلا                        | ۱۸۷ | ۱۷ جمادی الاول ۱۳۲۷                  |
| ۱۵۱ | صحبت من در مجلس                    | ۱۸۸ | جواب                                 |
| ۱۵۲ | احضار امین السلطان                 | ۱۸۷ | رقعه مخبر الملك ۲۸ ربیع الثانی ۱۳۲۷  |
| ۱۵۴ | کابینه وزیر افخم                   | ۱۸۸ | مکتوب تهران                          |
| ۱۵۴ | کابینه اتابک ۲۰ ربیع الاول ۱۳۲۵    | ۱۸۸ | از برلن بشاه عرض شد                  |
| ۱۵۹ | خاتمه قانون اساسی                  | ۱۸۹ | به مشیر السلطنه نوشته شد             |
| ۱۵۹ | کابینه ناصر الملك ۱۸ رمضان ۱۳۲۵    |     | مکتوب انجمن ایالتی ۱۳ ذیقعدہ ۱۳۲۶    |
| ۱۶۱ | غوغای تقویم                        | ۱۸۹ | از تبریز                             |
| ۱۶۱ | میدان توپخانه                      | ۱۹۰ | تلگراف وزارت داخله                   |
| ۱۶۴ | دراوقات جنجال و تیرگی احوال        | ۱۹۰ | دعوی بر ظل السلطان                   |
| ۱۶۴ | کابینه هفتم ۴ ربیع الثانی ۱۳۲۶     | ۱۹۰ | ملاقات با سفیر روس                   |
| ۱۶۶ | انجمن اصناف                        | ۱۹۱ | تفلیس                                |
| ۱۶۷ | سفر اول آذربایجان ربیع الاول ۱۳۲۶  | ۱۹۲ | رقعه مخبر الملك ۱۱ شعبان ۱۳۲۷        |
| ۱۶۹ | حرکت بآذربایجان                    |     | متحد المال که در تبریز ملاحظه شد ،   |
| ۱۷۱ | رقعه مخبر الملك                    | ۱۹۴ | بعموم ولایات ۳ شعبان ۱۳۲۷            |
| ۱۷۱ | ایت خلیل                           | ۱۹۴ | خبر تلگراف تهران                     |
| ۱۷۲ | توپ بستن بمجلس ۹ جمادی الاخره ۱۳۲۶ |     | تلگراف سرکار حجت الاسلام آقای        |
| ۱۷۲ | تلگراف تهران                       | ۱۹۴ | محمد کاظم خراسانی                    |
| ۱۷۴ | بوزارت داخله                       | ۱۹۵ | صحبت های مردم                        |
| ۱۷۷ | ورود به تفلیس روز جمعه             | ۱۹۵ | اعلان                                |
| ۱۷۸ | ورود بوینه                         | ۱۹۶ | غوغای قراجه داغ                      |
| ۱۷۸ | جواب مخبر الملك                    | ۱۹۷ | عزیمت سردار ملی باردبیل              |
| ۱۷۹ | رقعه مخبر الملك ۱۴ محرم ۱۳۲۷       | ۱۹۸ | سانحه دیگر                           |
| ۱۸۲ | مکتوب صنیع الدوله                  | ۱۹۸ | اردوی تهران                          |
| ۱۸۳ | قید بیجا                           | ۱۹۸ | پیغام قنسول انگلیس                   |
| ۱۸۳ | مکتوب دیگر مخبر الملك              |     | مکتوب سردار بهادر از اهرایله ۲۶      |
| ۱۸۴ | دستخط چاپ شده ملوکانه از باغشاه    | ۱۹۹ | محرم ۱۳۲۸                            |
| ۱۸۵ | مکتوب دیگر مخبر الملك              |     | راپرت تلگرافی ۱۰ ربیع الاول ۱۳۲۸     |
| ۱۸۵ | کارت تقی زاده ۱۰ رمضان             |     | رقعه مخبر الملك حکایت از اوضاع تهران |
|     | مراسله انجمن ایالتی تبریز ۹ شهر    | ۲۰۱ | ۸ صفر ۱۳۲۸                           |



- ۲۰۱ رقعۀ نیکالاقنسل فرانسہ  
تلگراف وزارت داخلہ ۳۳۹ :
- ۲۰۲ ۱۶ شعبان ۱۳۲۸  
تفتیش قنصلگری روس در منزل ثقہ الاسلام  
غرہ جمادی الاولی ۱۳۲۸  
مؤسسہ خیریہ دارالتربیہ  
جنجال عروسی یک عروس و دو داماد  
آمدن پسرهای رحیم خان به قراجه داغ  
مزاحمت رسومات  
مراسلہ جنرال قنصلگری بہ ایالت جلیلہ  
مراسلہ ایالت جلیلہ بجنرال قنصلگری  
روس  
تلگراف حضوری ایالت بطهران ۱۰ مهر ج-  
۱۲، ۱۳۲۸  
تلفن باغ شمال  
تیر اندازی  
مکتوب صنیع الدولہ  
حکومت شما استبداد است یا مشروطہ  
۲۱۰ رقعہ حاجی کاظم ملک التجار  
قتل آقاسید عبداللہ شب ۷ رجب ۱۳۲۸  
محاکمہ در عدلیہ  
رقعہ ژنرال قنسل روس ۷ ربیع الثانی سنہ  
۱۳۲۸ تبریز  
احضار حضرت قلی رئیس طایفہ حاجی  
خواجہ لو  
اجارہ خالصہ ذیقعدہ ۲۸  
تشکیل عدلیہ  
آقاخان شیطان آبادی  
جنجال علیہ من ۲۰ ذیحجہ ۲۸  
تلگراف بتهران  
تلگراف رمز من بمحتمل السلطنہ  
تلگراف صنیع الدولہ  
شرط نامہ ایلات مشکین  
مکتوب اسلامبول  
تکلیف استعفاء
- ۲۲۰ آمدن رحیم خان بقراجه داغ  
۲۲۰ فاجعہ صنیع الدولہ ۶ صفر ۱۳۲۹  
۲۲۱ تلگراف مخبرالملک ۸ صفر ۱۳۲۹  
۲۲۱ مکتوب نیرالملک عمو  
۲۲۲ ورود ناصرالملک ۱۲ صفر  
۲۲۳ رقعہ مخبرالملک  
۲۲۳ مقام اقدس نایب السلطنت عظمی  
۲۲۴ رقعہ حاج محمدتقی شاهرودی  
۲۲۴ حمل تنخواہ بانک انگلیس  
۲۲۵ شرارت یکانیہا  
۲۲۵ امان اللہ میرزا رئیس قشون  
۲۲۵ اردبیل  
۲۲۶ نسخ مالیات نمک ۲ جمادی الثانیہ ۲۹  
۲۲۶ استعفاء  
۲۲۷ مکتوب نیرالملک عمو  
۲۲۸ حرکت از تبریز  
۲۳۰ رقعہ مخبرالملک غرہ رمضان ۲۹  
۲۳۱ ای بسا آرزو کہ خاک شود  
۲۳۳ بحث در قسمت کیان  
۲۳۵ آشفگی در سلسلہ کیان  
۲۳۷ در تشخیص اشخاص  
۲۳۸ فرہنگ میخی  
۲۳۸ تأسف  
۲۳۸ غوغای تغییر خط  
۲۴۰ ورود بتهران  
۲۴۲ مسافرت بفارس  
جواب سفارت بوزارت خارجه ۷ ژوئیہ  
۱۹۱۲  
۲۴۲ تلگراف حجت الاسلام آقای میرزا  
۲۴۳ ابراہیم محلاتی  
۲۴۹ تلگراف تجار یزد  
۲۴۹ تلگراف علاء السلطنہ  
۲۴۹ جواب من بعلاء السلطنہ ۴ صفر  
۲۵۰ ایجاد دو فوج  
۲۵۱ سانحہ غیر مترقبہ ۲۲ قوس ۱۳۳۱



۲۷۶	تلگراف دیگر وزیر امور خارجه
۲۷۷	پاسخ تلگراف
	تلگراف وزیر مختار انگلیس مارلینگک
	با رمز وزارت داخله ۷ رجب ۱۳۳۳
۲۷۹	برابر ۱۸ مه ۱۹۱۵
۲۷۹	جواب بقنصل انگلیس
۲۸۰	بوزارت داخله ۴ جمادی الاولی ۱۳۳۳
۲۸۰	نصرالدوله مدعی قوام است
۲۸۱	دمل
۲۸۲	احضار
۲۸۴	تسلیم
۲۸۵	کاربیکاری
۲۸۶	منازل بین راه
۲۸۹	نامه کمیته دفاع ملی ۱۴ محرم ۱۳۳۴
۲۸۹	جواب
۲۸۹	تألیف مجمع الادوار
۲۹۱	جنگ بین الملل ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸
۲۹۱	مقدمات
	راپرت سازائف سفیر روس در پاریس
۲۹۲	به ایزوولسکی وزیر خارجه
۲۹۲	بی مایه فطیر است
۲۹۳	قومیت و تبار
۲۹۴	بالارفتن پرده
۲۹۴	چهارده ماده ویلسن
۲۹۵	خاتمه جنگ
۲۹۶	شده ای از احوالات موسولینی
۲۹۹	انقلاب کبیر فرانسه
۳۰۲	در جستجوی راه سلامت
۳۰۳	بازشدن راه دریا
۳۰۳	ماتریالیسم
۳۰۴	طلوع بلشویکی (کمونیستی)
۳۰۵	حرص
۳۰۵	بازگشت بسوی حق
۳۰۵	انجمن کو
۳۰۷	تعقیب موضوع

۲۵۱	نطق لرد لایمینگتن در لندن ۲۹ ژوئیه
۲۵۲	به آقای ایلخانی حفظه الله
۲۵۲	رفتن سپاهیان هندی - آمدن یالمارسن
۲۵۴	تلگراف تهران
۲۵۴	تلگراف برازجان
۲۵۴	تلگراف دیگر غضنفر السلطنه
۲۵۵	رقیمه آقای مستوفی رئیس الوزراء
۲۵۵	تلگراف سردار اسعد
۲۵۵	رمز تهران
۲۵۶	قیافه
۲۵۷	خواستن مرید امریکائی یا اجل معلق
۲۶۰	دستور العمل مأمورین
۲۶۰	راپرت مخبر السلطان همشیره زاده
۲۶۱	انتظام امور لار و بی انتظامی مرکز
۲۶۲	مداخله در امر نان
۲۶۲	استعفاء
۲۶۲	تلگراف عین الدوله
۲۶۵	ملاقات صولت الدوله
۲۶۶	عزل مرید
۲۶۶	رقعه مخبر الملک
۲۶۷	میرزا یحیی امام جمعه
۲۶۸	رقعه عنایت السلطنه سرابی
۲۶۸	حملة ژاندارمری بمن
۲۶۹	جنگ بین الملل سرآمد علل رمضان ۱۳۳۲
۲۷۰	اعلان در بوشهر
۲۷۱	یادداشت دیگر غلامعلی خان
۲۷۲	تلگراف من بتهران
۲۷۲	رقعه غلامعلی خان
۲۷۳	جواب مبشر السلطان
	نامه کاکس بالیوز انگلیس به شیخ محمد
۲۷۳	حسین تنگستانی
۲۷۳	جواب ۴ جمادی الاولی ۱۳۳۳
۲۷۵	استقراض
۲۷۵	تلگراف وزارت خارجه
۲۷۵	جواب



## خاطرات و خطرات

- ۳۴۱ دستور حکام  
 شرحی که بعنوان حیدر عمواغلی برشت  
 نوشته شد ۲۵ سرطان ۱۳۰۰ شمسی ۳۴۱  
 جواب حیدر عمواغلی ۳۴۲  
 حاشیه ۳۴۲  
 احوال سید جمال الدین اسدآبادی ۳۴۳  
 نمونه‌ای از صمیمیت آزادیخواهان و  
 ایمان بمرام ۳۴۴

## دوره اخیر

- تهران ۳۴۹  
 کابینه قوام السلطنه ۲۶ جوزا ۱۳۰۱ ۳۵۱  
 نطق معتمدالتجار ۳۵۲  
 استعفا و تظاهر وزیر جنگ ۱۵ میزان ۳۵۲  
 نطق وزیر جنگ ۳۵۲  
 امتیاز نفت ۳۵۲  
 مراجعت احمد شاه ۳۵۲  
 کنفرانس لوزان ۳۵۳  
 کابینه مستوفی الممالک ۷ جمادی -  
 الاولی ۱۳۴۱ ۳۵۳  
 کشمکش با شاه ۳۵۵  
 نطق وزیر خارجه ۳۵۶  
 نطق مستوفی ۳۵۶  
 نطق قوام السلطنه ۳۵۶  
 وقایع عمده ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ ۳۵۷  
 کابینه مشیرالدوله ۲۶ جواز ۱۳۰۲ ۳۵۷  
 مهاجرت حجج اسلام ۱۰ سرطان ۳۵۸  
 توقع با جایابی جا ۳۵۸  
 سانحه غیر مترقبه ۳۵۸  
 کابینه سردار سپه ۵ عقرب ۱۳۰۲ ۳۵۹  
 سفر سوم احمد شاه ۳۵۹  
 خلاصه بیانیه رئیس الوزراء ۲۱ عقرب  
 ۱۳۰۲ ۳۶۰  
 تسخیر ماکو و چهریق ۳۶۱  
 تلگراف ولایات دربیزاری از قاجاریه ۳۶۲

- کابینه وثوق الدوله شوال ۱۳۳۴ ۳۰۹  
 کابینه مشیرالدوله ۱۵ شوال ۱۳۳۸ ۳۱۱  
 تلگراف حشمت الدوله بخیا بانی از  
 باغ به تبریز ۳۱۳  
 مکتوب دیگر خیا بانی ۲۵ ربیع الاول  
 ۱۳۳۶ ۳۱۳  
 جواب بهاء السلطان ۳۱۴  
 تلگراف مشیرالدوله ۳۱۹  
 تشکر از میرزا صادق آقا ۳۳۲  
 نامه نریمانف ۳۲۳  
 اسمعیل آقا ۳۲۳  
 تلگراف ۳۲۴  
 پیشرفت ترك در ایروان ۳۲۴  
 بوزارت داخله حضوراً مخابره شد ۳۲۵  
 آمدن لاهوتی به تبریز ۳۲۵  
 آمدن دسته ژاندارم به تبریز ۳۲۵  
 جنگ تسوج ۳۲۶  
 کابینه سپهدار ۳۲۷  
 دستخط احمد شاه ۳۲۷  
 تقدیمی من ۳۲۸  
 تلگراف رئیس دولت ۳۲۸  
 تلگراف وزارت خارجه ۱۴ ثور ۱۳۰۰ ۳۲۸  
 خلاصه تلگراف ۱۹ ورقی جمله‌های  
 جالب نظر ۳۲۹  
 تبدیل عوارض بلدیّه (شهرداری) ۳۲۹  
 متار که با روس ۳۲۹  
 دستخط ۵ جوزا ۱۳۰۰ شمسی ۳۳۰  
 قوام السلطنه رئیس الوزراء ۳۳۰  
 کابینه مشیرالدوله ۳ بهمن ۱۳۰۰ مطابق  
 ۲۲ جمادی الاولی ۱۳۴۰ ۳۳۰  
 قنصلگری روس ۳۳۰  
 نظام متحدالشکل ۳۳۱  
 اعلان لاهوتی ۳۳۲  
 تلگراف بتهران ۳۳۳  
 یاد یاران یار رامیمون بود ۳۴۰



۳۶۲	مجلس پنجم	۳۷۵	موقوفه مشیرالسلطنه
۳۶۲	دعوت احمد شاه	۳۷۵	طی مشاجره با شوروی
۳۶۲	استعفای مؤمن الملك	۳۷۵	غوغای قم
۳۶۲	صحبت جمهوری در مجلس	۳۷۶	مکتوب علماء از قم
۳۶۳	بستن بازار ۲۹ حوت ۱۳۰۳	۳۷۶	جواب عرض شد
۳۶۳	نقشه اختیار یکی از شاهزادگان	۳۷۶	شرحی به آقاسید نورالدین بشیراز
۳۶۳	سقاخانه گذر شیخ هادی و سانحه آب بردار	۳۷۸	فوت امیر لشکر طهماسبی
۳۶۳	پرده آخر که بالا نرفت	۳۷۹	پادشاه افغانستان
۳۶۵	نطق رئیس الوزراء	۳۷۹	شبهای فرمانیه
۳۶۵	ملاقات ولیعهد	۳۸۰	عریضه خصوصی
۳۶۶	تنک کلاغ پر		سرحد ایران و شوروی - تلگراف مشاور -
۳۶۷	قانون ۲۲ شهریور ماه ۱۳۰۴	۳۸۰	الممالك
۳۶۷	دوم حمل ۱۳۰۳	۳۸۱	غوغای تریاک
۳۶۸	رفتن سردار بقم	۳۸۱	اختلاف با ترکیه
۳۶۸	تلگراف علماء خطاب بعموم	۳۸۲	صحبت بحرین
۳۶۸	رفتن رئیس الوزراء به بومهن	۳۸۲	دعوت بکارخانه ریسمان ریزی
۳۶۸	۹ آبان	۳۸۲	تغییر لباس
۳۷۰	بعضی مقررات این دوره ۱۳۰۳ و ۱۳۰۴	۳۸۳	منع فروش مشروبات
۳۷۰	کابینه ذکاء الملك ۲۸ آذر ۱۳۰۴	۳۸۳	غوغای قشقائی
۳۷۰	زیارت حضرت حسین علیه السلام در رؤیا		افتتاح شوسه خرم آباد ۷ آبان
۳۷۱	کابینه مستوفی الممالك ۱۶ خرداد ۱۳۰۵	۳۸۴	سال ۱۳۰۷
۳۷۱	نطق شاه در مجلس ششم ۱۹ تیر ۱۳۰۵	۳۸۴	بعضی مقررات ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷
۳۷۲	تیر خوردن مدرس		نطق شاه در موقع شرفیابی شاگردان
۳۷۲	روابط تجارتی	۳۸۴	اعزامی بارو پا
۳۷۲	پیشنهاد راه آهن	۳۸۵	معرفی هیئت در مجلس هفتم
۳۷۲	مکتوبی از یکی از آشنایان	۳۸۵	خلاصه پروگرام
۳۷۲	کودکستان شاپور	۳۸۵	تدارك تراورس ضبط ممسنی
۳۷۳	ریاست من در تمیز	۳۸۵	۲۴ اسفند ۱۳۰۷
۳۷۳	الغای کاپیتولاسیون	۳۸۵	توقیف وزیر مالیه ۱۸ خرداد ۱۳۰۸
۳۷۳	کنترات میلیمپو	۳۸۶	تفتیش مستقل
۳۷۳	استعفای مستوفی ۱۲ خرداد ۱۳۰۶	۳۸۷	میسیمون حجاز مرداد ۱۳۰۸
۳۷۴	کابینه من ۱۶ خرداد ۱۳۰۶	۳۸۷	واحد طلا، بهمن ۱۳۰۸
۳۷۴	کلنگ اول راه آهن	۳۸۷	سهم بندی در تجارت
۳۷۴	پیشنهاد قند و چای	۳۸۷	اسکناس بانک
۳۷۵	کنترات میلیمپو	۳۸۷	اشیاء عتیقه شهر یور ۱۳۰۹



- ۴۰۳ کابینه فروغی ۲۰ شهریور ۱۳۱۲
- ۴۰۳ توقیف سردار اسعد
- ۴۰۳ حرکت شاه به ترکیه
- ۴۰۴ نطق شاه در موقع شرفیابی و کلا
- ۴۰۴ جشن هزاره فردوسی ۲۰ مهر ۱۳۱۳
- ۴۰۵ هدایت جدالی
- ۴۰۵ اتحاد بین المجالس
- ۴۰۵ رفع حجب یا حجاب سوقات آنکارا
- ۴۰۸ سنگ بنای دانشکده پزشکی
- ۴۰۸ ۱۷ دی ۱۳۱۴ توقیع تمدن
- ۴۰۸ نطق اعلیحضرت
- ۴۱۰ اوج دیکتاتوری
- ۴۱۱ فرهنگستان اردیبهشت ۱۳۱۴
- ۴۱۲ پیمان سعد آباد ۹ مهر ۱۳۱۴
- ۴۱۲ توسط از رهنما و رفقا
- ۴۱۲ محرومیت از ملاقات
- ۴۱۳ عروسی ولیعهد
- ۴۱۴ متارکه با فرانسه ۱۸ دی ۱۳۱۷
- ۴۱۵ حکومت سلیمانی یا داودی
- ۴۱۵ محاکمات مالیه
- ۴۱۶ ریاست وزرای منصور الملک
- ۴۱۶ عروسی شمس و اشرف پهلوی
- ۴۱۷ تریاک خوردن داور
- ۴۱۷ باز جنگ بین الملل
- ۴۲۰ استعفای پهلوی
- ۴۲۱ وقایع اتفاقیه ۱۳۱۳ تا ۱۳۲۰

### سلطنت محمدرضا شاه

- ۴۲۶ کنفرانس سه دولت
- ۴۲۶ اعلامیه دول ثلاثه اول دسامبر ۱۹۴۳
- ۴۲۶ منشور اتلانتیک
- ۴۲۷ فرمان اعلان جنگ
- ۴۲۷ مدلول پیمان اتحاد
- ۴۲۸ تلگراف شاه بر وزولت
- ۴۲۸ جواب روزولت

- ۳۸۷ استقرار دولت شوروی
- یازدهمین مجمع عمومی بین الملل
- ۳۸۸ ۱۸ شهریور ۱۳۰۹
- ۳۸۸ مسافرت بلوچستان ۱۳۰۹
- ۳۸۸ وقایع سال ۱۳۰۷، ۱۳۰۸، ۱۳۰۹
- نطق شاه در افتتاح مجلس ششم
- ۳۸۸ ۲۵ آذر ۱۳۰۹
- ۳۸۹ معرفی کابینه، ۴ بهمن ۱۳۰۹
- ۳۸۹ بازدید خزانه
- ۳۸۹ تقسیم فواید عامه به سه اداره مستقل
- ۳۸۹ عزیمت ولیعهد بسویس ۱۶ خرداد ۱۳۱۰
- ۳۹۰ اختلاس در بانک ملی
- ۳۹۰ حادثه غیر مترقبه
- ۳۹۱ رقعۀ ارفع الدوله ۲۵ تیر ماه ۱۳۱۰
- ۳۹۲ مبادله عکس
- ۳۹۲ کارخانه قندسازی ۱۳۱۰
- ۳۹۳ احضار نصر الملک از بغداد
- ۳۹۳ مسافرت ملک فیصل اردیبهشت ۱۳۱۱
- ۳۹۳ فوت مستوفی ۶ شهریور ۱۳۱۱
- ۳۹۴ الغای امتیاز داری ۶ آذر ۱۳۱۱
- ۳۹۶ معرفی رجال ما در سفارتخانه ها
- ۳۹۷ چراغ برق تهران
- ۳۹۸ نشان عراق
- ۳۹۸ افتتاح مجلس نهم نطق شاه ۱۱ اسفند
- ۳۹۹ معرفی آخر ۳۰ فروردین ۱۳۱۲
- ۳۹۹ کاخ
- ۳۹۹ معافیت یاسائی از خدمت
- ۳۹۹ مکتوب بدفتر مخصوص
- ۳۹۹ معما!
- ۴۰۰ استخراج آهن
- ۴۰۰ نورحماده در تهران
- ۴۰۱ نامه نورحماده ۸ فروردین ۱۳۱۲
- ۴۰۱ امر باستعفا ۲۱ شهریور ۱۳۱۲
- وقایع و مقررات ۱۳۱۰، ۱۳۱۱ و
- ۴۰۳ ۱۳۱۲



۴۵۰	انجمن صلح پاریس
۴۵۱	توقیف
۴۵۱	آزادی زنجان
۴۵۱	استعفا
۴۵۱	وقایع سالهای ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۴
۴۵۲	نمایشهای کارناوال
۴۵۴	زادفی الطبور نعمة اخرى
۴۵۴	استعفا
۴۵۴	رحلت رهبر حقیقی رحمت الله علیه
۴۵۶	تقسیم نشان
۴۵۶	توجه ملو کانه بامر آذربایجان
۴۵۶	تلگراف اعلیحضرت بزرهنک هاشمی
۴۵۶	گزارش سر تیب هاشمی
۴۵۷	اعلامیه حزب توده ۱۵ دیماه
۴۵۷	انتخابات دوره پانزدهم مجلس
۴۵۷	ازدحام دانشجویان
۴۵۷	ایرادات
۴۵۹	پیغام شاه به متخصصین
۴۵۹	افتتاح دوره پانزدهم تقنینیه
۴۵۹	تزلزل کابینه
۴۶۰	کابینه حکیمی
۴۶۰	وقایع سالهای ۱۳۲۵ و ۱۳۲۶
۴۶۱	نطق اعلیحضرت شب نوروز ۱۳۲۷
۴۶۲	کابینه هژیر ۸ تیر ۱۳۲۷
۴۶۳	سهولت مراوده
۴۶۳	عزیمت اعلیحضرت بلندن
۴۶۳	شورای عالی
۴۶۴	کابینه ساعد
۴۶۴	غوغای نفت
۴۶۵	دریدن یقه
۴۶۶	سانحه ۲۵ بهمن ۱۳۲۷
۴۶۶	فکر تشکیل سنا
۴۶۷	وقایع سال ۱۳۲۷
	افتتاح مجلس مؤسسان اول اردیبهشت
۴۶۷	سال ۱۳۲۸

۴۲۸	دوره واویلا
۴۳۰	سرانجام کار پهلوی
۴۳۱	تاریخچه
۴۳۲	فرج بعد از شدت
۴۳۳	دوره پهلوی
۴۳۳	قسمت اول
۴۳۳	قسمت دوم
۴۳۴	قسمت سوم
۴۳۴	خاتمه
۴۳۷	جنگ چه شد
۴۳۸	کنفرانس سه نفری در ادسا
۴۳۹	کوچ نیروی بیگانه
۴۳۹	خلاصه تلگراف ماجراجویان تبریز
۴۴۰	خبر تبریز
۴۴۱	رأی عجیب
۴۴۲	خلاصه نطق حکیمی در مجلس
۴۴۳	یادداشت نمایندگی ایران ۲۹ دیماه
۴۴۳	استیضاح
۴۴۳	کابینه قوام
۴۴۴	درلندن
۴۴۴	مراجعت نخست وزیر
۴۴۴	ورود سادچیکف
۴۴۴	کنفرانس سانفرانسیسکو
۴۴۴	شروع مذاکرات در شورای امنیت
۴۴۵	تقاضاهای شوری
۴۴۵	ذیل
۴۴۵	جلسه شورای امنیت اول خرداد ۲۵
۴۴۶	معافیت علاء
۴۴۶	اعلان تخلیه
۴۴۶	درداخله
۴۴۷	کشمکش با تبریز
۴۴۸	هیئت اعزامی به تبریز بریاست فیروز
۴۴۹	تشکیل حزب دموکرات
۴۴۹	اعتصاب در مراکز نفت
۴۵۰	مسافرت اشرف پهلوی بمسکو ۷ تیر



- ۴۸۱ جنجال آقایان سوسیالیست و کمونیست  
 ۴۸۱ تأسی بیونانیان اسبق  
 ۴۸۳ مجمع بین المللی کارگران  
 ۴۸۵ اشیاء سر بخاری  
 ۴۸۵ سهم و اقبال  
 ۴۸۷ چه باید کرد  
 ۴۸۷ چند اصل دیگر از مرام  
 ۴۹۱ وجه جامع  
 ۴۹۱ دولت  
 ۴۹۱ اقتصاد  
 ۴۹۲ بلای تقلید  
 ۴۹۴ امام مدرسه  
 ۴۹۵ کارمند  
 ۴۹۶ مجلس شورای ملی  
 ۴۹۷ جنجال در اطراف قانون اساسی  
 ۴۹۸ مطبوعات و روزنامه  
 ۴۹۹ در سیاست خارجه  
 ۴۹۹ باز هم چه باید کرد  
 ۴۹۹ چند کلمه در انترناسیونالیسم  
 اتم را منفجر کردیم نوبت عقده حرص  
 ۵۰۲ وحسد است  
 ۵۰۲ خاتمه کتاب و حسن مآب  
 ۵۰۴ در وضع اعراب (حرکات)

- ۴۶۷ در اطراف برنامه هفت ساله  
 اعلیحضرت ملک عبدالله در تهران  
 ۴۶۸ ۶ مرداد ۱۳۲۸  
 تشریف فرمائی اعلیحضرت بامریکا  
 ۴۶۸ ۲۴ آبان ۱۳۲۸  
 بازدید زندگی معتاد در آمریکا  
 ۴۷۰ نقشه مارشال ۵ ژوئن ۱۹۴۷  
 ۴۷۰ قوم سیاه پا  
 ۴۷۱ اعتراض  
 ۴۷۱ تشریف فرمائی بپاکستان  
 ۴۷۲ رژه بانوان  
 ۴۷۳ تشویق زبان فارسی  
 ۴۷۳ خبر مهم  
 ۴۷۳ وقایع سال ۱۳۲۸  
 ۴۷۵ اشتباه اول  
 ۴۷۶ اشتباه دوم  
 ۴۷۷ اشتباه سوم  
 ۴۷۷ زمان بجای سرمایه  
 ۴۷۸ مرام های قدیم  
 ۴۷۸ دستور افلاطون  
 ۴۷۸ ندای آزادی  
 ۴۷۹ حکومت  
 ۴۸۰ ظهور دموکراسی  
 ۴۸۱ اشتباه چهارم



## فهرست تصاویر

- ۱۱ صورت من در پانزده سالگی
- ۱۵ خانه دیتریشی
- ۱۶ مادام دیتریشی
- ۱۷ فرزندان سیمنس و دیتریشی
- ۱۸ همسایگان دیتریشی و مخبر السلطنه
- ۱۹ فرزندان دیتریشی و همسایگان آنها
- ۲۲ بیسمارک و جمعی دیگر
- ۳۴ منظره باغ ما از طرف کلخانه
- ۳۵ منظره باغ ما از طرف عمارت
- ۳۷ نى زدن فردريك دوم در مجلس پدرش فردريك كيوم اول
- ۳۹ مبادى ار كستر
- ۴۰ مجلس حال بتهوفن كه فقط ويولون در كار است و ضرب و بيانو
- ۴۱ كلاس ابتدائى آواز
- ۴۲ فرزندان مخبرالدوله (مهدىقلی - محمدقلی - مرتضى قلی)
- ۴۳ علىقلی خان مخبرالدوله
- ۴۵ دستخط ناصرالدینشاه خطاب بمخبرالدوله
- ۴۸ دستخط دیگر ناصرالدینشاه خطاب بمخبرالدوله
- ۶۶ بعضی از شاهزادگان در مهمانی اتابك از ناصرالدینشاه
- ۶۷ نمونه خط علىقلی خان مخبرالدوله
- ۷۳ نمونه خط ميرزا على اصغر خان اتابك
- ۷۴ ناصرالدینشاه در موقعی كه از كارخانه آهن تراشى بیرون تشریف میآورند
- ۷۵ مرتضى قلی خان صنیعالدوله
- ۷۸ دستخط عباس میرزا است به گلین خانم مادر ناصرالدینشاه كه در آن سفارش از لاجین خان میکند كه آقا ابراهیم امین السلطان خواهرزاده اوست لاجین خان خودش و پسرش در جنگها فدای ایران شدند.
- ۸۰ عكس علىقلی خان مخبرالدوله كه در بدو سیم كشی خط بوشهر انداخته شده است
- ۸۱ صورت شام شب شنبه ۵ جمادى الاخره ۱۳۰۹
- ۸۳ دستخط ناصرالدینشاه خطاب بمخبرالدوله



- ۸۴ دستخط دیگر ناصرالدینشاه خطاب بمخبرالدوله
- ۸۶ بازرسی سکه در تکیه دولت
- ۸۷ بعضی از تشریفات زمان ناصرالدینشاه
- ۸۸ تکیه دولت
- ۸۸ تعزیه خوانان در لباس مخصوص
- ۸۹ سلام جلو تخت مرمر
- ۸۹ مبارزه پهلوانان عصر نوروز
- ۹۰ مخبرالدوله - تشریفات آتشپزان
- ۹۱ جمعی از رجال دوره ناصری
- نمونه لباس شاطرها در زمان ناصرالدینشاه که امروز لباس رسمی است با این تفاوت که لباس شاطرها دامن دارد و لباس رسمی که در ممالک مرقی بخاطر زنهای برای رقص ساخته شده است در مقابل دگولته دامن ندارد
- ۹۲ نیست قصدی اندرین جاجز شبق هر که نقد خویش بنهد بر طبق
- ۹۳ گراور خط ناصرالدینشاه
- ۹۳ نقاشی صورت مخبر السلطنه بوسیله ناصرالدینشاه
- ۹۴ گراور خط حافظ
- ۹۵ ناصرالدینشاه و جمعی از شاهزادگان
- ۹۶ جلسه وزارت جنگ
- ۹۷ ناصرالدینشاه در شکارگاه صرف عصرانه و چای
- ۱۰۳ دستخط ناصرالدینشاه
- ۱۰۶ منظره گالری که بعدها تقسیم شد و چندی هیئت وزراء در آن تشکیل شد
- ۱۱۱ نمونه ای از حساب سیاق
- ۱۱۴ فردريك کبير
- ۱۱۴ آسیای بادی
- ۱۱۵ گروپ خدمه قهوه سال مودت
- ۱۱۵ در کارلسباد
- ۱۳۰ داماد و عروس
- ۱۳۱ دوشیزه پولادی
- مینیا توری نظیری است که بدست من آمده است فکر و قلم هر دو ممتاز است مجلسی است پر معنی گویا
- ۱۳۲ برای تجسم شعر سعدی پرداخته شده است رنگ آمیزی سهل است اینجا فکری از قلم نمودار
- ۱۳۳ عقل انجام عشق می بیند هم از اول نمی کند آغاز
- ۱۳۴ اتابك در مدرسه
- ۱۳۵ نامه خصوصی
- ۱۳۹ محمدعلیشاه و جمعی از رجال
- ۱۴۰ جمعی از شاهزادگان



- و کلاهی دوره اول مجلس بریاست صنیع الدوله ۱۴۳
- سردرب مجلس بنای سپهسالار ۱۴۵
- نامه مجلس شورای ملی به مظفرالدین شاه ۱۴۷
- دستخط مشروطیت است که در همان موقع در دستگاه خودم گراور شد و موجود است و در بعضی ۱۴۹
- روزنامه ها و مجلات مشتبّه با فرمان مظفرالدین شاه شده است ۱۴۹
- اژدهای هفت سر ۱۵۰
- از طرف آزادی طلبان بعموم مفسدان ۱۵۰
- نمونه خط امین السلطان ۱۵۳
- صورت راپرت ۱۵۴
- نقشه منطقه نفوذ ۱۵۵
- عریضه بشاه و دستخط شاه راجع بتقویت مجلس ۱۵۶
- تقویم ۱۶۱
- قیام شیخ فضل الله وسیدعلی آقا یزدی در میدان توپخانه بر علیه مشروطیت ۱۶۵
- نامه خصوصی ۱۶۸
- دستخط بمخبر السلطنه ۱۶۹
- گراور توپ بستن بمجلس که در روزنامه های خارجی خیالی منتشر شد ۱۷۲
- جلفا و رود ارس ۱۷۷
- منظره پر لاشز ۱۸۳
- باسکرویل امریکائی ۱۹۲
- گراور فرمان خوی ۱۹۳
- نظمیه تبریز به هیئت اجتماع ۲۰۰
- جشن مدرسه خیابان در تبریز ۲۰۱
- بلای اسکی ۲۲۹
- عکس در گردنه مالویا در انگادین برداشته شده است: از راست به چپ دکتر محمد شیخ ۲۳۰
- احیاء الملك ، علیقلی خان سردار اسعد ، مهدیقلی مخبر السلطنه و دبیر الملك. ۲۳۰
- گراور حرم ۲۳۲
- عکس مخبر السلطنه که در ورتهیم برلن برداشته شده است ۲۴۰
- مجلس پذیرائی شاه طهماسب اول از همایون شاه پادشاه هند ۲۴۴
- حرکت سان سواره از زرقان بشیراز ۲۴۷
- جلوس کریم خان مطابق تصویری که در قصر گلستان بود ۲۵۳
- تعرف المجرمون بسیماهم ۲۵۶
- نمونه ای از حساب سیاق است که بمناسبت آن مستوفیه را دراز نویس گفتند در مقابل محاسبین ۲۶۱
- این دوره که گرد نویسند . بر صحت عمل افزوده نشد برعکس فقط تفریط کاغذ میشود و برای ۲۶۱
- محاسبین خط و سواد شرط نیست ۲۶۱
- عکسی که در کشن انداخته شد ۲۶۵



- ۲۸۳ اعلان ایالت فارس
- ۲۸۴ دورنمای باغ تخت در موقع آبادی
- ۲۸۵ نمونه خط میرزا علینقی
- ۲۸۶ نقشه طرح عمارت بقلم خودم
- ۲۹۰ مرحوم منتظم الحکماء دکتر مهدی صلحی پسر نظام العلماء از خانواده شهید ثالث
- ۲۹۶ شکنجه آلمان
- ۳۰۸ سرود حاضرین در کو در خانمه نمایش راه مستقیم
- ۳۱۲ کمیته انقلاب ایران
- ۳۱۲ نمونه تبرپست دولت جمهوری شوروی ایران
- ۳۱۲ نمونه تبر پست انقلابی ایران
- ۳۱۷ نمونه تبر پست آزادی ستان که باستعمال نکشید
- ۳۱۷ نمونه تبر لار که استعمال هم شد
- ۳۳۲ لوحه ای بخط عباسقلی قاجار ذبیح السلطنه
- ۳۳۴ مراسم افتتاح پل آجی راه آهن
- ۳۳۶ گروار نمایندگان ۱۶ نفری که برای تبلیغ مرام کمونیسم به تبریز آمدند
- ۳۳۷ مخبر السلطنه و جمعی از رجال
- ۳۴۳ سید جمال الدین اسدآبادی و آدرس او
- ۳۴۵ متحد المال ربیع الثانی ۱۳۳۶
- ۳۴۶ نمونه تبر احمد شاه باسور شارژ «بوشهر تحت تصرف انگلیس»
- ۳۴۶ نمونه تبر احمد شاه باسورژ «السلطان محمد علیشاه قاجار»
- ۳۴۶ کارت پستی سیکل
- ۳۵۴ هیئت دولت در مهاجرت
- ۳۶۱ کریم خان و کیل اول آزادیخواه حقیقی
- ۳۸۲ کارخانه ریسمان ریزی صنایع الدوله
- نمونه دو مجلس از زن های ایرانی که مشغول خدمت باقتصاد مملکتند از بانوان مترقی جز رقص و قمار و شرب و خود فروشی هنری ندیدیم خانه داری در قهوه خانه میشود و بچه داری در سینماها مایه تضییع وقت و مال و استفاده از هوای آلوده به انواع میکروب . موضوعات غالب فنون دزدی ، جاسوسی و ولنگاری
- ۴۰۶ دروازه دولت که مونومانی بود طرف توجه داخله و خارجه
- ۴۱۰ باب همایون
- ۴۳۳ سلام تخت مرمر
- ۴۳۵ رومانوس و الب ارسالان
- ۴۳۶ پهلوی با اصحاب بر سر نهار در یوهانسبورگ
- ۴۵۳ دو نمونه از مراسم کارناوال
- ۴۵۵ مرحوم جنت مکان آیت الله آقای آقاسید ابوالحسن اصفهانی



- مجلسی در فرودگاه مهرآباد که از طرف روزنامه اطلاعات برداشته شد و بمن لطف کردند  
 ۴۶۹ در موقع عزیمت شاه بامریکا  
 ۴۷۱ نمونه زندگی در چادر  
 ۴۷۲ نمونه اوج تمدن و ترقی است و مژده صلح عالم انشاءالله

در آتش انداخت که هیچکس از این قبیل است از طرف  
 دیگر گفته اند در وی نسبت کم از راستی بنیان نگرفته باشد  
 منتهای این کیفیت را بقا آن معیت منتهای این کیفیت  
 بباکال اما بهر حال در این کیفیت منتهای این کیفیت  
 انچه عالم هر دو از راست خط  
 نالیشا این املات را معیت کلام در این املات  
 از من کلام را برای دفعه دوم برای احوال از  
 روایات نابکار است ریشه مند مشکاف  
 شاید معاصرین طرز مرا ایجاز مغل بداند ، اگر  
 به خواشی می رستم آیند گن اطناب مغل می خوانند  
 در محله یادگار خواندم که کتاب نداریم ، کتاب  
 بسیار داریم کتاب خوان نداریم از ادب بسیار میگویند و  
 مشتری بی ادبی اند .



## هو السميع العليم

فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ  
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَاُولَئِكَ هُمُ الْوَالُونَ الْأَلْبَابُ

أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ  
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ



## درآمد

یکی تاریخ مینوشت واقعه‌ای در نظرش اتفاق افتاد ،  
دوستان در ملاقات ، مختلف روایت کردند، کتاب خودش را  
در آتش انداخت گفت همه روایات از این قبیل است. از طرف  
دیگر گفته‌اند دروغی نیست که از راستی بنیان نگرفته باشد.  
ملا گوید :

کی دروغی قیمت آرد نی ز راست

اندر عالم هر دروغ از راست خاست

اگر من کمتر بحواشی رفته‌ام برای احتراز از

روایات نابکار است !

شاید معاصرین طرز مرا ایجاز مخل بدانند ، اگر

بحواشی می‌رفتم آیند گان اطناب ممل می‌خواندند.

در مجله یادگار خواندم که کتاب نداریم ، کتاب

بسیار داریم کتاب خوان نداریم از ادب بسیار میگویند و

مشتتری بی ادبی‌اند .



[illegible]



## اما بعد

روزگاری غریب است و بازار دروغ را فروغ ، مجربات کهنه است ، بلهوسی تجدد .  
اسپید و سیاه و زرد و آبی هر چاپ زنی مرید یابی  
مجلس صلح ساختند به جنگ پرداختند ، در جنگ اخیر قافیه را باختند ، هیتلر با طرح  
مرام طغیانی (ناسیونال سوسیالیست) آتشی افروخت خامش شدنی بود ، طرحی که روی اتلانتیک  
ریختند نقش بر آب شد ، در یالتا شعله‌ای بر کشید که اطفای آن با آب اقیانوس کبیر هم مشکل  
است .

مثبت و منفی در جو سیاست بحد اشباع رسیده ، مگر به طبیعت خنثی گردد و به برق ورعد  
نکشد که گوشها کمر و آبادیها زبر و زبر خواهد شد . پنج سال گذشت هر روز از  
صلح صحبت است و هر شب از جنگ حکایت . چرا ؛ هیچ طرف بحد وسط سرفرود نمی‌آورد .  
اصطلاح جدید جنگ سرد است .

ده هزار سال است طرح آزادی میریزند و لاف دموکراسی میزنند و هیچوقت گرفتاری ، این  
گونه عالم‌گیر نبود و فرغت بدین پایه نرسیده بود . از خدا منصرف و به طلا معترف ، چنان  
مینماید که در گرداب اقتصاد و غلو در صادرات ، بازی خود را باخته است اگر مات نشود پات  
خواهد شد .

فرزین بدست آسیا است اگر فریب بزرگ نخورد و گزک را از دست ندهد .  
ای پیر سالخورده بیای خرد بیوی سرچشمه باقی است اگر رفته آب جوی  
تاریخ خویش بنگر و همت بلنددار در اتحاد کوش و زحق یآوری بجوی  
سرچشمه را زلای بیالا بسعی خویش چوگان نگاهدار که آخر تراست گوی  
منگر به طمطراق وره بخردان بگری ورنه به طمطراق بمانی تو هم اسیر  
پیری تو نقش جوانان نزیبدت این حرفهای تازه مبادا فریبدت<sup>۱</sup>  
ودایع طبیعی بالای متمتع است گول چاپلوس مخور و از غموس در مرداب‌های جدید پرهیز  
کن ، زیردستان را مرفه مدار و پا بیشتر مدار و اگر بتقلیدهای زشت قدمی پیش رفته‌ای و پس  
گذار «تو هنوز اندر خم يك كوچه‌ای.» از علم مغرب استفاده کن و از آداب استعاده .  
آنچه در مغرب کردند منجر به غروب امنیت و آسایش شد مطلع تمدنی وقت است که از  
مشرق طلوع کنی .

چه نداری! «آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری» عجله مکن ، حرص مزن ، حرص  
سروری حس اناولاغیری می‌آورد تا این ناموس منحوس مدروس نشود ، عبوس از چهره عالم برداشته  
نخواهد شد و عروس صلح در بزم سیاست مانوس نگردد و نتیجه معکوس خواهد بود .

---

۱- ملل شش هزار ساله حیف است متانت را از دست بدهند و از جد بهزل بپردازند و متأسفانه در هزل جد کنند .



ژابن که می‌توانست دست برادری به چین بدهد و امروز شاهین ترازوی صلح باشد خطارفت وجفا کرد، صدسال خودآرائی نمود در لحظه‌ای از هم پاشید .  
 جنگ سرد تا کی برودست نماید معلوم نیست و جنگ گرم معقول که در آن برد باخت است و نتیجه مدلول آیه فیذروها قاعاً صفتاً لا تری فیها عوجاً و امتاً<sup>۱</sup>  
 چه خواهد ماند، صحرایی که کل وسایل معیشت از دست رفته باشد و راه تدارک بسته و باز در یامزاحم .  
 آئین لیکورک دولت مستعیل بود سیاست افلاطون داغ باطله خورد من جرب المجرب  
 حلت به اندامه

آزمودند و امروز آه پشیمانی از سینه‌ها و فریاد ارتجاع از حلقومها بلند است که العود احمد .  
 ملل مسیحی در این دعوت متوسل به محبت نزدیکانند که کلام عیسی  
 است کیفیت و کمیت این معنی محدود و مشخص نیست مسلمین این  
 معنی را به تفسیر و تفصیل دارند که ما فرطنا فی الكتاب من شیئی  
 گفتنی را گفته‌ام .

در وضعیت حاضر یکی افسار را رها کرده یکی سخت می‌کشید بین این دو فشار ،  
 خلق گرفتارند .  
 انشاء الله عقلا هستند که در گشودن گره‌گردی کار بقمه اسکندر نگشد .  
 پای سود که در میان می‌آید قلم از دست انصاف می‌افتد .  
 تاریخ را فایده آن است که بخوانند مضرات اعمال را بدانند و آن اعمال را تجدید نکنند  
 که نتیجه غیر این جنجال نخواهد بود .

### قطعه‌ای از شاهنامه

حرف‌های حسابی کهنه است است فقط جنجال‌ها تازه است .  
 سه يك بود یا چار يك بهر شاه  
 قباد آمد و ده يك آورد راه  
 به کسری رسید آن سزاوار تاج  
 ببخشید بر جای ده يك خراج  
 همه پادشاهان شدند انجمن  
 زمین را ببخشید و برزدر سن  
 گزیتی<sup>۲</sup> نهادند بر يك درم  
 از آن رو که دهقان نباشد دژم  
 بهنگام ورزش نبودی بجای  
 کسی را کجا تخم یا چار پای  
 ز کشتن زمین خوار نگذاشتی  
 گنج شهنشاه بر داشتی  
 به خرما ستان بر همین زد رقم  
 گزیت رزبارور شش درم  
 نبودی غم ورنج وکشت و درود  
 کسی کش درم بود و دهقان نبود  
 بسالی از او بستدی کار دار<sup>۳</sup>  
 گذارنده از ده درم تا چهار  
 به سالی به سه بهره بداین درم  
 کسی بر کسی بر نکردی ستم  
 به سه روز نامه به مؤبد سپرد  
 گزیت و خراج آنچه بدنام بود  
 نگهبان آن نامه دستور داد  
 یکی آنکه بردست گنجور داد  
 بهر کار داری و هر کشوری  
 دگر تا فرستد بهر کشوری<sup>۴</sup>  
 گزیت و سر باژها بشمرد  
 سه دیگر که نزدیک مؤبد بود

۱- افکار امم .  
 ۲- گزیت را خراج نوشته‌اند ولی به مناسبت رسن زدن باید مقداری از زمین باشد که برهر  
 گزیت درمی‌نهادند .  
 ۳- مالیات بر در آمد است .  
 ۴- کشور در مصرع اول ولایت در مصرع دوم به تکیه بر یا اهل کشور است یا لشگری .



پراکند کار آگهان در جهان  
انترناسیونال (ارتباط طبقه عامل ملل) که امروز روی منافع مادی کار می‌کند اگر در منافع مادی روی اعتدال بایستد و روی صلح عمومی اتحاد کنند و حفظ اصول جاری بی هوای فرغت امید صلح ده‌بر صد خواهد بود.

دیپلوماسی پرداختن دروغ است به نزاکت و فریب حریف به طلاق .  
دیپلوماسی امروز دهل زیر گلیم است در مقابل شتر سواری دولا دولا و رقص در تاریکی و گفته‌اند بهترین دیپلماتها آن است که بهترین شامها را بدهد یا بمدلول مثل معروف کدخدا را ببین‌ده را بچاپ<sup>۱</sup>.  
نزاکت با مرامهای جدید ساز گاز نیست دیپلوماتها در برداشت سردر گمند و در فروداشت حیران که چه کنند گفته‌اند عقل اختیاراهون ضررین است .  
ژنرال فوش سرحد فرانسه را روی سیاست شمشیر رودرن میخواست کلمانسوروی سیاست دور-بینی گفت نباید آلزاس ولرن دیگر ساخت . وزرای انگلیس محو آلمان را میخواستند ادواردگری گفت لنکر تعادل را از دست نباید داد.  
دیپلوماتهای این دوره آن نکات را رعایت نکردند .  
دیپلوماسی ایجاد روابط حسنه بود حال تدارك مناسبات سیئه است قول و قرار اعتبار ندارد فکر سود براندیشه اصلاح میچربد.  
در جنگ اخیر سیاسیون فرانسه باعتماد سد مازینو خواب رفتند ، انگلیس و امریکا امروز با سد کانال و اتلانتیک چشم خودشان را می‌مالند.  
اصحاب شور و قلم و ارباب شمشیر و علم بدانند که سیاست زمان ازدهائی است دمان، به خواب ازدها بخواب نباید رفت . عهود گذشته ولو نسیا منسیا نماید بر جا است ، افق تاریک ، هوا منقلب و عهود در کمون .

اگر پیل زوری و گرشیر چنک  
چو شمشیر پیکار بر داشتی  
همی تا بر آید به تدبیر کار  
به نرمی زدشمن توان کند پوست  
باندازه‌ای بود باید نمود  
تأمل کنان در خطا و صواب  
چرا گوید آنحرف در خفیه مرد  
بسوگند گفتن که زرمغربی است  
کسانی که پیغام دشمن برند  
من مکرر مورد ملالت شیخ واقع شده‌ام .  
تأمل کردن که چه گویم به از پشیمانی خوردن که چرا گفتم.

#### اعتذار

آنچه گفتم خیر تو پنداشتم  
گربدی بینی در آن از کم و بیش  
بس که زحمت دیدم از اخلاق خود  
زحمت ما جمله از اخلاق ماست  
من چه کردم یا چه خواهم کرد باز  
از عقیده خویش بد بر داشتم  
چشم از آن در پوش از خوبی خویش  
بس مذمت کردم از اخلاق بد  
انتقاد خویشتن آنرا دواست  
در شریعت این بود سر نماز<sup>۲</sup>



التماسی تا به خوبی راندت  
کی به مفهوم و به مقصدی بری  
خواهمت توفیق از حی و دود

استغاثه کازبدی برهاندت  
تا به مطلب بنگری توسرری  
گر موافق یا مخالف در فرود

### خدمات مؤلف به فرهنگ

- |             |   |
|-------------|---|
| چاپ شده است | فوائد الترجمان در تعلیم زبان فرانسه دو جلد                              |
| چاپ شده است | تحفة الافاق در تاریخ، جغرافیا، سیاست و اقتصاد اروپا با صور و نقشه بسیار |
| چاپ شده است | گزارش ایران باستان با تحقیقی در سلسله کیان                              |
| در چاپ است  | مجمع الادوار در علم موسیقی سه قسمت                                      |
| چاپ شده است | افکار امم در تحقیق مذاهب و تطبیق با حکمت                                |
| چاپ شده است | سفرنامه گرد کره از طریق چین و ژاپن بعزم زیارت بیت الله                  |
| چاپ شده است | خاطرات و خطرات تاریخ هشتاد سال من و میهن (مجلد حاضر)                    |
| چاپ شده است | تعلیم الاطفال در تدریس الفبا و الفبای مخصوص                             |
| ۲۸۰ صفحه    | دستور سخن در صرف و نحو کامل فارسی                                       |
| ۳۰۰ صفحه    | تحفة الاریب در عروض و بدیع و دیگر محسنات سخن                            |
| ۲۷۰ صفحه    | تحفة مخبری یا دگار بیکاری منظوم در حکایات ۷۰۰۰ بیت و اشعار دیگر         |
| ۵۰۰ صفحه    | تحفة الافلاک دوره هیئت کامل با ریاضی                                    |
| ۱۲۰۰ صفحه   | بستان ادب تذکره برای تذکار خودم دو جلد                                  |
|             | رساله در منطق رساله در تصوف   |
|             | تحفة مخبری شامل تاریخ، اخلاق، حکایات و چیزی از هر جا                    |
|             | جبر و هندسه و مثلثات برای تذکار خودم                                    |



## بنام فروزنده ماه و مهر

در نوشتن خاطرات یا گزارش احوال غالب مطالب پس و پیش می افتد ، در اصل منظور مؤثر نیست .

در سخن ترتیب و آدابی مجو هر چه می خواهد دل تنگت بگو  
اگر بعضی حکایات منضمه به شرح احوال مستقیماً مربوط نیست ، باز بوجهی اصطکاک دارد  
و خالی از فوایدی نیست ، قدری تاریخ یا شمه ای از پیش آمده ها رنگ و روئی بمطلب میدهد  
بر من چه گذشت ، برای خوانندگان گرامی اهمیتی ندارد . اهمیت در گزارشات و پیش آمده ها است .  
آنکه تألیفی بهر عنوان کند  
در ترازوی پسند مشتری  
زندگی يك سلسله زحمت و راحت است ، هردو پیش می آید ، نه خود را باید باخت نه  
بواهمه قصور ساخت . بسا زشتی زیبایی کشیده است و زیبایی به زشتی ، فکر انسان بهشت و جهنم  
او است بسته به آنکه ذمه پاک باشد یا آلوده .

ای برادر تو همین اندیشه ای  
مابقی تو استخوان و ریشه ای  
وقتی گفته ام :

جلوه زیبایی است این اساس  
و ندرین جلوه توئی زیباشناس  
جان خود را سعی کن زیبا بدار  
هر دمت زیبایی آید آشکار  
مکتوبات پدرم نصایحی است که بکار آید و مکتوبات اخوی حاشیه احوالات که بصیرت افزاید .  
در ترجمه احوال غالب دیده و شنیده را بیاد می آورند مانع ندارد که از خواننده نیز چیزی بنگارند .  
از سنه ۱۲۹۷ قمری که از برلن برگشتم معلومات خودم را کم مایه دیدم بمطالعه در هر  
باب بتکمیل آن کوشیدم تا امروز که ۲۰ دی ۱۳۲۶ شمسی است در کار بودم یا نبودم قلم را کنار  
نگذاردم ، اگر از خرمنی خوشه ای یافتم آگاهی آیندگان را توشه برنگاشتم که در افکار امم و تاریخ  
باستان و رسایل دیگر یاد کرده ام . دوره ای بود پر تشویش و اینک از همه وقت بیش ، بقول  
جمال الدین عبدالرزاق :

در قیامت ظلم صورت می نهند ورنه من  
گفتمی اینک قیامت نقد و دوزخ آشکار  
غالب نصیحت کرده اند که در تاریخ تعصب نباید داشت و حقایق را باید نگاشت مذهب  
سیاسی را فدای حق شناسی کرد و گفته اند زبان سرخ سرسبز میدهد برباد . از من گذشته است  
عنقریب سرو زبانی باقی نخواهد بود اگر راست بنویسم گروهی بدشان می آید و اگر دروغ بنویسم  
خودم بدم می آید . چکنم زشت و زیبا ، دروغ و راست بسیار نوشته اند و همه خواننده میشود ممیز  
صحیح و سقیم کیست ؟ اوراقی بی حساب بچاپ رسید ، است از روی بی اطلاعی یا غرض ، حق و باطل  
بهم بافته اند و افکار را آشفته اند دروغ و تهمت بسیار گفته اند به هفت رنگ در آمده اند غالب بیرنگ  
یا نیرنگ ، حرارتها کرده اند همه برودت . من آنچه را صحیح دانسته ام مینویسم تو خواه از  
سخنم پندگیر و خواه ملال و انشاء الله از خط اعتدال تجاوز نخواهم کرد .



## تاریخچه

نظر به آثار ادبی سرسلسهٔ مارضاقلی خان هدایت است، اجدادش در چهارده-  
 کلانه از مضافات دامغان زیست داشته‌اند و با قاجاریه مربوط بوده، جدش  
 اسمعیل کمال که در زد و خورد زندیه با قاجاریه مقتول شده است خود  
 را از اولاد کمال خجندی گمان میبرد که معاصر خواجه حافظ بوده است از اوست :  
 ماخانه خراب گشتگان را  
 یا دوست‌گزین کمال‌یاخان  
 در دل غم خانمان نگنجد  
 یک‌خانه‌دو میهمان نگنجد<sup>۱</sup>  
 آقا هادی پسر اسمعیل کمال بزمان آقا محمد خان ریاست عملهٔ خلوت و صندوقداری جنسی  
 داشته<sup>۲</sup>، پس از آقامحمدخان ملازم خدمت فتحعلیشاه بوده بخراسان میرود، در آنجا خبر تولد رضاقلی خان  
 باو میرسد او را رضا نام میگذارد.

پس از سالی دو، به صاحب‌جمعی کل  
 متوجهات دیوانی فارس مأمور میگردد  
 (۱۲۱۵) بزمان فرمانفرمائی حسینعلی-  
 میرزا در سنهٔ ۱۲۱۸ جهان را بدرود میگوید.  
 رضاقلی خان با والده به بارفروش نزد  
 خویشاوندان می‌آیند پس از سالی چند والده-  
 اش بقصد زیارت مکه به فارس بر میگردد  
 بعقد محمد مهدی خان شحنه در می‌آید<sup>۳</sup>  
 عزیمت خود را دنبال گرفته به مکه میرود  
 وفوت میکند. رضاقلی خان نزد محمد-  
 مهدی خان بسر برده مشغول تحصیل میشود  
 تا زمان خردسالی در میگذرد نزد حسینعلی  
 میرزا و حسنعلی میرزا<sup>۴</sup> تقرب میابد، به کلام  
 منظوم مایل بود بدو چاکر و بعداً هدایت  
 تخلص میکند که اکنون سجل اکثر خانواده  
 است. بالجمله رضاقلی خان دختر محمد  
 مهدی خان مسمات به مریم خانم را میگیرد،  
 فتحعلی شاه در مسافرت بشیرازش بجا  
 می‌آورد و بسزا می‌نوازد امیر الشعراش  
 لقب میدهد. معهود بوده است بجای فتحعلی  
 خان ملک الشعرا که در گذشته بود بطهران  
 بیاید بیماری مانع میشود در سنهٔ ۱۲۵۶  
 که محمدشاه از نهضت خراسان بر میگردد



رضاقلی خان هدایت

۱- در نسخه یا جهان است.

۲- آقا محمدخان صندوقچه‌ای سر بهمر داشته که میبایست هر شب روی رختخواب خان  
 بگذارند، شبی معاشقهٔ خان با صندوقچه بدرازا میکشد، هادی خان از گوشهٔ پرده نظری بدرون اطاق  
 میاندازد معلوم میشود که صندوقچه محتوی جواهر پیاده است که آقامحمدخان روی لحاف ریخته  
 و صورت خودش را بآن میساید، هراسان‌کنار میرود و چون آقا محمدخان آواز میدهد قدری  
 تأمل میکند و سراسیمه باطاق میدود چنان وانمود میکند که خواب بوده است.

۳- رضاقلی خان هفت ساله بوده خودش را در حوض می‌افکند.

۴- حسنعلی میرزا کمالی داشته، خان مروی گاهی بملاقات او میرفته است، اصحاب حسینعلی ←



رضا قلیخان از طرف فریدون میرزا با تحف بتهران می‌آید، حاجی میرزا آقاسی از مراجعت مانع میشود. محمد شاه عباس میرزا (ملك آراء) را که فوق العاده طرف محبت شاه بوده است بدو می‌سپارد و از آنجا به الله باشی شهرت میکند. در موقعی که ناصرالدین شاه به طهران می‌آمده رضا قلیخان عباس میرزا را تا يك منزلی باستقبال می‌برد بر میگردد و از کارکناره می‌جوید. چندی به فترت می‌گذرد و کار به عسرت میکشد پدرم به شکرانه نعمای الهی همیشه می‌فرمودند در گردش نوروز در مهتابی‌ای که بود در آفتاب ایستاده بودم و فکر میکردم از کجا چند ریالی بدست بیاورم و عید را برگزار کنم، درب را می‌زنند و گماشته‌ای از طرف امیرکبیر بوده، معلوم میشود رضا قلیخان احضار شده است، مرا جلو فرستادند ببینم مطلب چیست، خودشان جبهه سرخ را که در آن وقت مرسوم بوده است در برنموده از عقب آمدند، صحبت از فرستادن ایلچی به خوارزم می‌رفته، در ملاقات امیرگفته بودم می‌خواهم سفیری به خوارزم بفرستم؛ «فرستاد باید فرستاده‌ای» باقی‌ش را میدانی، بروید دستور العمل بشما میرسد (۱۲۶۷) دستور عمل بطوریکه در متن کتاب نوشته‌ام رسید.

رضا قلیخان از مریم خانم سه پسر داشت عباس قلی خان که هفت ساله در گذشت علی قلی خان و جعفر قلی خان (مخبرالدوله و نیرالملک) و یک دختر کوچک جان خانم که زن میرزا داود پسر وقایع‌نگار شد و در جوانی فوت کرد. از حبشیه هم دو دختر داشت آسیه که زن پسر محمد مهدی خان موسوم به هادی خان میشود و سه پسر می‌آورد باقر خان، محمد تقی خان و اکبر خان (از استعداد اکبر خان بسیار شنیده‌ام لکن او را ندیدم) و یک دختر گلین خانم که او را باخوی حسین قلی خان دادند. دختر دیگر سکینه را محمد قاسم خان همشیره زاده محمد مهدی خان گرفت از او پسری و دختری شد علی خان (بعدها ناظم العلوم) و شهر و خانم که در حباله نکاح محمد حسین خان اصفهانی (شریف) در آمد که همان ادیب الدوله ناظم مدرسه دارالفنون باشد.

در سنه ۱۲۷۹ رضا قلی خان مأمور خدمت مظفرالدین میرزا شده به تبریز می‌رود در مراجعت انزوا اختیار نموده مشغول تألیفات میشوند. در ۱۰ ربیع الثانی ۱۲۸۸ داعیه حق را لبیک اجابت می‌گوید نزدیک منزل از طرف شمال که صحرا بود پدرم زمینی خرید و رضا قلی خان را در آنجا بنخاک سپردند و تکیه بر سر قبر او بنا کردند که اینک کنار خیابان اسلامبول واقع است. قطعه‌ای در فوت خودشان بنظم آورده‌اند که در متن یاد کرده‌ام.

عمه رضا قلی خان از نجبای دارالمرز زن باباخان (فتح علی شاه) بوده است

انتساب رضا قلی خان  
با حاجی میرزا آقاسی  
و ایلخانی

موسوم به حاجیه استاد، دو دختری آورد عزت نسا و طیفون که در حباله نکاح دو موسی خان قجر در می‌آیند. طیفون زن پسر مهدی قلی خان امیرالامراء میشود، عزت نسا را موسی خان برادر زاده خاقان می‌گیرد که پس از او زن میرزا آقاسی شد. والده ایلخانی عزت قوت پنجه داشته و در حضور خاقان بابرادرها پنجه می‌افکنده عضدالدوله بروایت الله قلی خان ایلخانی گوید عزت نسا بقصد زیارت مکه به تبریز آمد حاجی میرزا آقاسی به احمد میرزای معین الدوله می‌گوید به عمه‌ات بگوزن من بشود او را بمکه می‌برم، خانم در جواب می‌گوید به آن آخوند شیشوبگو از این غلطه‌ها نکند. حاجی به محمد میرزا می‌گوید عمه‌ات را در طهران خواهم گرفت و چهار سال از این مقدمه می‌گذرد. ولیعهد در خراسان و فتح علی شاه در اصفهان در می‌گذرند، محمد شاه پس از جلوس به مادر من دستخط کرد که باید زن حاجی شوی و الا پسرت را کور میکنم قضی الامر و این را از کرامات حاجی دانستند یعنی در آن اظهار قول سلطنت داده بوده است. حاجی بی‌چیزش نبوده بطوری که

→ میرزا، خان را تشویق میکنند که گاهی از شاهزاده ملاقات کند، ریش خان مروی در اثر رنگ و حنا رنگ برنگ بوده است، در ملاقات حسینعلی میرزا جويا میشود که خان چه تدبیر میکند که ریشش رنگ برنگ است، خان هیچ نمی‌گوید مجلس برگذار میشود، چون از مجلس بیرون می‌آید اصحاب می‌پرسند که شاهزاده را چگونه دیدی؟ می‌گوید «گوساله مادر حسن» و در زمان خود مثل شد.



## خاطرات و خطرات

از پدرم و عمو شنیده‌ام و اعتماد السلطنه در صدر التواریخ نوشته است در شب عروسی ناصرالدین میرزا که در ۱۲۶۱ چله تابستان بوده و میبایست شاه بشهر بیاید از حاجی میخواست که دعا کند که هوا خنک بشود، حاجی قدری بخودش بد میگویی که من چه کاره‌ام، در آنشب هوا بقدری سرد میشود که احتیاج به خرقة میافتد. حاجی مرید ملا عبدالصمد همدانی بود که در کربلا شهید شد، زن و بچه خود را به حاجی سپرده بود که به همدان برساند و گفته بوده است در عوض عاقبت را میخواهی یا دنیا را؟ میگویی به دنیا میشود عاقبت را ساز کرد و بزحمت کسان ملا عبدالصمد را به همدان میرساند. پسر میرزا سلیم ایروانی است و بی فضل نبوده است به تبریز می‌آید و معلم محمد میرزا می‌شود. اعتماد السلطنه در صدر التواریخ نسبت علم نیرنجات بوی میدهد باز اعتماد السلطنه می‌نویسد که به فوت عباس میرزا و فتحعلی شاه خبر داده بوده است

رضا قلی‌خان در چاله میدان سکنی داشته و با شاهرخ بگ همسایه وصلت با شاهرخ بگ بوده‌اند، دختر شاهرخ بگ را برای علیقلی‌خان میگیرند شاهرخ (محمد مهدی) پسر حاجی علی وی پسر حاجی کریم او پسر محمد مهدی. سلطان بوده است ساکن لالان هشت فرسخی در شمال تهران. بروایت شاهرخ بگ که مردی خوش تقریر و خوش سیما بود و هر وقت نزد والده می‌آمد ما دور او جمع میشدیم، آقا محمدخان در آمد و شد بین استرآباد و تهران گاهی میهمان حاجی سلطان میشده است و دوستی داشته‌اند حاجی محمد مهدی خود را از اولاد مالک اشتر میدانسته و نواده او مالکیان پرور کرده‌اند. نوبتی که آقا محمدخان از طهران به استرآباد میرفته ابراهیم نامی پسر عموی حاجی محمد مهدی تیری بطرف او رها میکند و به سواری که پیشاپیش خان حرکت میکرده میخورد و در میغلطد خان راه کج میکند و به لالان نمی‌آید، در موقع دیگر که به دیدن حاج محمد مهدی میاید ابراهیم را از او میخواهد، متعذر به انتساب میشود، مقرر میگردد اگر او را بچشم دید به طهران بیاورد. ابراهیم روز عیدی به مجلس محمد مهدی در می‌آید او را توقیف میکنند با خود به طهران می‌آورد آقا محمد خان میخواهد بنداز بند او جدا کند حاجی مهدی الحاح میکند حکم میشود چند بند از پای ابراهیم جدا کنند که قسم خان مجری شده باشد.

از حاجی کریم چیزی نمیدانم پسرش حاجی علی سه‌پسر داشته است محمد مهدی (شاهرخ) کاظم و باقرویک دختر که عیال حاجی محمد قلیخان صارم‌الملک شاطر باشی ناصرالدین شاه بوده و منصب او به علیخان شاطر باشی رسید. حاجی علی رئیس قراولان خاص بوده محمد مهدی را هیجده ساله بوده است که بخدمت فتحعلیشاه می‌آورد و در عداد پیشخدمتان منسلک میگردد. میرزا کاظم را دیده‌ام مردی موقر و محترم بود، میرزا باقر خللی در دماغ داشت.

بروایت مستشیر الملک پسر میرزا کاظم برادر شاهرخ محمد مهدی در اندرون علیشاه غلام بچه بوده است، وقتی پیغامی از طرف علیشاه برای فتحعلی شاه میبرد شاه از برازندگی و لطف تکلم او خوشش می‌آید و بخدمت خودش میخواند ابوطالب کاشانی هم از پیشخدمتان طرف توجه بوده است شاه از محمد قاسم خان ملک الشعراء برای این دو پیشخدمت لقبی میخواهد شاهرخ و فرخ اختیار میشود. در سلامها میبایست این دو جوان لباس جواهر پوشیده طرفین تخت بایستند عباس میرزا نایب السلطنه این دو پیشخدمت را به خدمت خود میطلبد، فرخ میرود و شاهرخ وفا بخرج داده از خدمت شاه دوری نمی‌جوید. حق با کدام بود بعدها معلوم شد، او به امارت رسید و کار این بفلاکت کشید.

بی‌بی جان خواهر مهد علیا زن فتحعلی شاه را بامر شاه به شاهرخ میدهند دختر مهد علیا خرم بهار خانم (احترام الدوله) را به فتحعلی خان صاحب‌دیوان دادند و از آن روی ما با صاحب‌دیوانیان قرابت داشتیم. شاهرخ از بی‌بی خانم پنج اولاد پیدا کرد سه پسر و دو دختر نجفعلی خان، رضا خان، غلامحسین خان، از دو دختر شاهرخ فرخنده خانم را علیقلی خان ابوی گرفت و دختر دیگر مرضیه خانم را پس از دختر آقا جونی تجریشی جعفر قلی خان عمو. انتساب ما با تجریشیها از اینروست.



خواهر آقا جونی زن حاجی علی بوده مادر شاهرخ ، محمد تقی خان پسر آقا جونی دختر محمد علی خان تجریشی را میگیرد، خواهر جیران (فروغ السلطنه) زن سوگلی ناصرالدین شاه . از وی سه پسر پیدا میکند علینقی خان، عباسقلی خان و محمد حسین خان. از زن دیگری داشته است هاجر نام که زن علی خان پسر عمه (ناظم العلوم) شد و دختری آورد فرخ لقا که باز دواج نصرالله خان پسر شهاب السلطنه رفت و اینک در وزارت فرهنگ از کارمندان است.

از دخترهای محمد علی خان یکی زن ناصرالدین شاه شدندیم السلطنه که دخترش راضیاء السلطنه به امام جمعه میرزا ابوالقاسم دادند یک دخترش هم زن جعفر قلی خان عمو شد که از او اولاد نماند و درگذشت. جعفر قلی خان (عمو) را از مرضیه خانم (خاله) اولاد متعدد است چهار پسر از او ماند رضاقلی خان نیرالملک ثانی، هدایت قلی خان اعتضادالملک، کریمخان دکتروسلیمان خان و چهار دختر.

شیخ جعفر کبیر در شیراز امر کرد خم خانه ای که بود بشکنند مباشر الحاح کرد که دو هزار تومان مالیات دیوانی خم خانه است از من میگیرند چاره ای باید . به شیخ عرض کردند این گره از دست دختر

### حکایت

نصرالله خان ایلخانی قشقائی گشوده تواند شد، شیخ از معزی الیها دیدن میکند، وی ملکی در عوض باز میگذارد که جبران عوارض خم خانه شود، این حکایت را باین شرح شنیده ام شکسته شدن خمها ثابت است جبران مردد، بهر حال محمد مهدی خان شحنه در این موقع رباعی ساخته است.

شیخی که زخامی بشکست او خم می      زن عیش و نشاط باده خواران شد طی  
گر بهر خدا شکست پس وای بمن      و بر بهر ریا شکست پس وای بوی

رباعی را برای شیخ خوانده بودند ملاقات شحنه را درخواست کرده است، خواهی نخواهی شحنه خدمت شیخ میرسد، تقاضا مینماید که خود رباعی را بخواند، با تزلزل و هراس میخواند. شیخ بر سر خود میزند بطوریکه ضعف میکند ، چون بهوش میاید میگوید ولیک انشاءالله برای خدا شکست. اعتماد السلطنه رباعی را با اسم هلا محمد زنجانی در منتظم ناصری صفحه ۱۱۰ نگاشته و وقوع امر را در طهران و این خلاف واقع است.

تولد نگارنده را هفتم شعبان ۱۲۸۰ قمری از تلگراف به تبریز گفتند، رضاقلی خان مهدی ام نام نهاد. عزیز جان دختر محمد مهدی خان خاله پدرم مرا خان خانان خواند و به این اسم تازمان مظفرالدین شاه معروف بودم تا آنکه پس از فوت پدرم لقب مخبر السلطنه بر من تحمیل شد.



[illegible]



## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در مقدمه کتاب تحفة الافاق که در جغرافیا و تاریخ شروع کردم و قسمت اروپا انجام یافت  
دوبیت از گفته خود یاد کرده ام :

یکی کاروان خانه است این سرای      که این را بدان داد بایست جای  
گرت برنیاید ز کف هیچ کار      یکی یاد بودی بدر برنگار  
میرزا محمد حسین گرکانی معروف به شمس العلماء ربانی تخلص گفت همین است که درها را  
نقش و نگار کرده اند لهذا آنچه بر در مینگارند در این اوراق نوشتم که بدر کاروانسرا زحمتی  
نداده باشم .

منزل ما در چال میدان بوده است هیچ چیز از آن بخاطرم نمانده . بخاطر دارم که حاج محمد-  
قلیخان شاطر باشی صارم الملك با والده دختر شاهرخ بك خویشی داشت و با او همسایه بود روزی  
در منزل او مهمان بودیم لاک پشت بزرگی داشتند که من سوار آن میشدم و نشاطی داشتم لاک پشت  
بزرگ با من کوچک بجای خود شش ساله بودم که پدرم آن منزل را ترك كرد بتشویق یحیی خان  
آجودان مخصوص باغ ملك الكتاب رشتی را خرید روبروی باغ الله قلیخان ایلیخانی که حال بانك  
ملی است و به سفارت آلمان فروخته شد عمارتی در زاویه روبروی بانك ملی داشت و ده دوازده  
هزار ذرع زمین در شش هزار تومان به اقساط خریداری شد که نصف آنرا پدرم برداشت و نصف آن  
را عمو نیر الملك قطعه ای هم به محمد حسین خان ادیب الدوله ناظم دارالفنون دادند باغ و عمارت  
نیر الملك حالا سفارت عثمانی است که ترکیه شده است سبب آبادی بیرون شهر سفارت انگلیس شد  
غیر از برج نوش<sup>۱</sup> سفارت انگلیس باغ حسام السلطنه و باغ حبیب الله خان تنکابنی جای دیگر

---

۱- برج نوش عمارتی بود در غربی خیابان برجی داشت از بیرون کاشیکاری و منزل نوش-  
آفرین دختر بدرخان زند از زنهای فتحعلیشاه بوده است که بی اندازه شاه باو تعلق خاطر داشته بطوریکه  
در مراجعت از جنگ روس او را به سلطانیه میخواست به سلیمان میرزا مینویسد: «آن شکر خنده که  
برنوش دهانی دارد» باخود بیاورد.



در نظر من نیست.

آنچه از آن اوقات باز بنظر من مانده است نیمروی منزل الله آقا است روزی که سلطان خانم زن علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه وزیر علوم میهمان مادرم بود من و محمد قلیخان اخوی را الله آقا بمنزل خودش برد ناهار نیمرو بما داد شب به والده گله‌گزاری میکردم که امروز بما ناهار ندادند ناهار در تصور آن زمان ما فقط چلو خورش بود و بسیار بچه‌ها همین تصور را دارند بلکه جوانها هم. اگر خاطرات است آنچه بخاطر می‌آید باید نوشت و اگر کنند ملامت نه بر من تنها است، هشت نه سال بیشتر نداشتم شیطنتی کرده بودم الله آقا مرا به منزل خود که نزدیک بود برد پای مرا زنش که جوان بود و برو روئی داشت گرفت بخاطر دارم که زیاد دردم نمی‌آمد.

عمارت ملك الكتاب حمام هم دارد که درش از بیرون است زنها با چادر نماز بحمام میروند و این بنظرها غریب می‌آمد از وقایع این اوقات افتادن محمد قلیخان اخوی بود در حوض و کسی در حیات نبود من رسیدم و فریاد کردم آمدند او را در آوردند آسیبی باو نرسید در این منزل دو سانحه از برای من اتفاق افتاد یکی حصه سختی با رعاف شدید که لگن لگن خون از بینی میرفت و همان رعاف سبب کم‌خونی من در تمام عمر بود میرزا هدایت که در آن وقت جراح معروف شهر بود پنبه‌ای در بینی من کرد و رعاف بند آمد بعدها دانستم که آن پنبه آلوده به پرکلرور آهن بوده دیگر ضعف در حمام حبیب‌الله خان از دودتون درین گرفتاری شریک هم داشتم و کار به طبیب کشید همین قدر میدانم که اضطراب کلی بود مادرم رسم داشت سر بچه‌ها را خودش بشوید و لیف بزند من اضطرابی داشتم و او بدقلقی می‌پنداشت و مرا نشکون می‌گرفت تا حالم برهم خورد و همشیره بحال بدتر از من افتاد بچه‌ها سالی يك نوبت چشم درد می‌گرفتیم و نوبه (مالاریا) می‌کردیم جوشانده اماله و مسهل روی نسخه واحد بکار می‌آمد پرهیز فوق العاده بوده غالباً دهان مزه نداشت خاطر من می‌آید شبی قدری سرکه در شیشه گلاب لای بته‌گل پنهان کردم تربلو را در پناه آن بوته خوردم و از آن سرکه روی تربلو ریختم عیبی هم بروز نکرد در سنه ۱۲۸۸ باد سختی وزید گردسرخ در هوا منتشر شد که چند قدم جلو پارا نمیشد دید همان باد سبب سگته جده شد دختر محمد مهدی خان شهنة شیراز از آن سگته درگذشت از محمد حسین خان ادیب الدوله ناظم دارالفنون شنیدم که فوت جده را به رضا قلیخان که در باغ بیرونی جعفر قلیخان عمو (نیرالملک) منزل داشت نگفته بودند جنازه را که از کنار باغ میبردند رضا قلیخان بدر اطاق آمده گفته بود خانم رفتی من هم عنقریب می‌آیم و در همان سال برحمت ایزدی پیوسته چنانکه در قطعه گفته‌اند.

مقیمش ارچه بسی زیست در نهایت رفت  
گه رحیل که میرفت با شکایت رفت  
هم آنکه داشت بسی جرم و بس جنایت رفت  
که هر که رفت به ناکام از این ولایت رفت  
هزار زیرك و با عقل و با کفایت رفت  
از این جهان بجهان دگر هدایت رفت

جهان سپنج سرایی است نی‌سرای مقیم  
هزار سال اگر بود کس درو بمراد  
هم آنکه داشت بسی طاعت ثواب نزیست  
جوان و پیر بحسرت بسان یکدگرند  
کسی بعقل و کفایت بروزگار نماند  
هزارو دو صدو هشتاد هشت رفته زسال

ورقه یادداشتی بخط ایشان در نوشتجات پدرم یافتم اصل نسخه را به دکتر غنی دادم که خطوط معاریف را جمع میکند رونویس آن ضبط شد. از نوادر واقعات این است که فقیر نگارنده این تحریر رضاقلی المتخلص به هدایت در سال ۱۲۷۹ بحکم اعلیحضرت پادشاه ایران السلطان ناصرالدین شاه از دارالخلافه طهران به تربیت شاهزاده معظم مظفرالدین که در سن یازده سالگی است مأمور گردیدم و از صدمات و تعب عرض راه و سرمای هوا و گزیدن مله در منزل میانه بعد از ورود بتبریز سخت بیمار و قوی بستری شدم و باری دوغشی روی داد رجوع به اطباء را بحکم استخاره و کتاب الله در قطع تردید خواستم در قبول معالجه میرزا محمد کنی ملقب بفخرالاطباء این آیه که فی الحقیقه از قبیل اعجاز است آمد فانهم عدو لی الا رب العالمین الذی خلقنی فهو یهدین والذی هو یطعمنی و یسقین و اذا مرضت فهو یشفین والذی یمیتنی ثم یحیی.



در میان معالجه دوبار غش و بیخودی روی داد و اثر سمیت لدغمله که عرق نبض یسار را سیاه کرده بود در طرف دست و پهلوی چپ شدت نموده به حیثی که قلب را فرو گرفت و از تپش افتاد و شعور تمام و نبض ساقط گردید و سقوط نبض از ساعت ۵ شب و تا قریب به ظهر امتداد یافت و حکیم باشی فخرالاطباء مشوش و مأیوس گردید و از معالجه دست بازداشت ولی دگر باره بمحض فیض حی قدیر نبض از سقوط بجریان و از انحراف به اعتدال گرایید و دوبار این سقوط نبض و آثار موت ظاهر گردید و معینا خدای شافی شفا داد و حکیم باشی اذعان و تصدیق کرد و به این عبارت بیان نمود که اکنون خدای را شناختم تا امروز نمیدانستم که بسا سقوط نبض مریض زنده تواند بود حکیم طبیعی بودم حکیم الهی شدم حرره عبدالاعلی فی شهر تبریز سنه مذکور در شب دوشنبه ۱۹ ذیقعد ۱۳۲۳ شمسی نقل شد. هفت ساله بودم که روزی باطاق رضاقلیخان رفتم در گوشه اطاق پشت صندلی در خرقة خلسه خزیده بودند سیبهای روی بخاری چنان چشم مرا گرفت که ملتفت اطراف نشدم چند سیب بقدری که در جیب جا میگرفت برداشتم میان اطاق میچ مرا گرفتند که زیاد است یکی بخودم دادند و یکی برای محمدقلیخان اخوی رساندم یا نرساندم یادم نیست. جدهام را در سر قبر آقا دفن کردند در اصلاح خیابانها آن محل مبدل به باغ فردوس شده است و قبر جده دست نخورده است برای جدم زمینی کنار باغ حسام السلطنه خریده شد که تکیه است و امروز کنار خیابان اسلامبول افتاده چنانکه یاد کردم در سنه ۸۸ قحطی ای شد که یاران فراموش کردند عشق.

میرزا حسین خان سپهسالار برای فقرا منازلی معین کرد سرپرستی آنها را به پدرم محول داشت تصدی آن خدمت پدرم را مبتلا به حصبه کرد و این اول محرم ۸۹ بود شب عاشورا حکیم باشی طولوزان که از طرف ناصرالدینشاه مأمور بود از حالشان مأیوساً رفت میرزا نصرالله شمس الاطباء که طبیب خانواده بود ماند خاطر دارم که رختخواب پدرم را از طرف دیگر گرداندند و نمیدانستم قصد مواجهه باقبله است مادرم گوشه تالار نشسته بود گریه میکرد سرشب بود بچهها رفتیم خوابیدیم صبح با خاطری نگران به تالار رفتم دیدم رختخواب را بجای خود انداخته اند و مادرم گریه نمیکند بعدها شنیدم سحر پدرم بیدار شده شربت ترشی خواسته است میرزا نصرالله مأیوسانه مضایقه نکرده است شربت را خورده اند و خوابیده اند و عرق کرده اند هیچکس انتظار شفا نداشته است باز از محمد حسین خان ادیب الدوله شنیدم سیدی از قم به پدرم نوشته بوده است شب عاشورا در حرم معتکف بودم حضرت رضا علیه السلام را خواب دیدم بمن فرمودند ما کربلا بودیم آمده ایم و بمشهد میرویم به مخبرالدوله بگو شفای تورا خواستیم با عیالت بهتر رفتار کن این خواب را تا جمله آخر میشود محملی نهاد سید بتوسط اجزای تلگرافخانه مستحضر بوده است و خوابی جعل کرده است جمله آخر محمل بردار نیست و مورد هم داشته است

در سال قبل اتفاقاً جیره پدرم را جنسی داده بودند و چهل خروار بود تمامش نان شد و به مستحقین رسید.

این قسمت را خود میدیدم و شنیدم که علت گرانی ۸۸ برف فوق العاده بود که راه عراق مسدود میگردد حیاط ملک الکتابی نسبة وسعتی داشت طرف جنوب خرنودی آجر فرش شاید بعرض هشت نه ذرع برف بامها را که به حیاط ریخته بودند و در آن خرنود جمع کرده به لب بام میرسید بچهها در آن اطاق در آورده بودیم و از بالای آن در دامنه برف سرسره ساخته در این اشتغال ذوقی داشتیم تابستانها در همین جا کنار حوض تختی میزدند که دوازده رختخواب روی آن جا داشت مرتضی قلیخان اخوی کنار حوض وضو میساخت من روی دست انداز تخت نشسته بودم انگشتم به یکی از کلمهای تخت که از زبانه گشاد بود رفت مگو جماعتی زنبور سرخ آنجا لانه داشتند بیرون آمدند پیشانی و پشت دست مرا گزیدند فریاد من با سمان رفت و از زور درد دور حیاط میدویدم اخوی در تسکین من گفت امشب سزاشان را دستشان میدهم این نوید قدری تسکین آورد فرستاد فشفشه آوردند شب آتش زد و جلو سوراخ نگاهداشت زنبورها بیرون می آمدند و میسوختند و بزمن



میریختند و درد من مره بمره تخفیف مییافت و دلم خنك میشد.

دمی آب خوردن پس از بدسگال به از عمر هفتاد و هشتاد سال  
مرحوم حاجی ملاعلی کنی<sup>۱</sup> گندم را خروار خروار میفروخت تا خرواری ۶۴ تومان که  
مال صغیر است.

میرزا علینقی<sup>۲</sup> معلم قرآن نویس است پس از گرگ و روباه دزد وقاضی موش و گربه گلستان  
و نامه خسروان بما درس میدهد خدا رحمتش کند بسیار بیسواد بود بدرجهای که شاگردا برو غلط  
میگرفتیم موش و گربه را بعدها مکرر خوانده ام از گرگ و روباه این شعر بخاطرم مانده.

روبه از مکر دقدق میکرد  
دنبه میخورد و شکر حق میکرد  
کتابهایی که در این دوره برای مدارس تدارك شده است و مقدمات آن از اثر خود بنده است  
هروقت میبینم یاد عمه جزء موش و گربه گرگ و روباه دزد وقاضی می افتم کلاه سه گوش دزدها هنوز  
در نظرم است.

اخوی مرتضی قلیخان مقدمات عربی خوانده بود میگفتند پس از آنکه به بران رفتم و زبان  
آلمانی را فراگرفتم دانستم قصد از صرف و نحو چه بوده البته صرف و نحو زبانی درست فهمیده نمیشود  
تا شخص صرف و نحو زبان خودش را نداند ما شب پای يك شمع پیهی مشق میکردیم و برگذار میشد  
کم کم کار به لاله کشید بعد لامپای روغنی و نفتی آمد حال به الکتریسته قناعت ندارند و به چراغ برق  
هزار ایراد میگیرند.

دردوره مظفرالدین شاه که مدارس ابتدائی متداول شد وزیر علوم هم داشتیم (علاء السلطنه)  
که منکر صرف و نحو فارسی بود و صرف و نحو را منحصر به عربی میدانست من رساله ای در صرف و نحو  
فارسی ترتیب داده بودم مفصل بود تشویق کردم و بكمك دستور سخن میرزا حبیب دستان میرزا  
عبدالعظیم خان معلم مدرسه علمیه سه دوره صرف و نحو فارسی نوشت و در مدارس تدریس شد در اول  
فرهنگها چیزی از قواعد صرف و اشتقاق هست در هند هم رسایلی تنظیم کرده اند اکمل همه دستور  
سخن میرزا حبیب دستان است که در اسلامبول در ضمن تدریس فارسی آلمانی به وارموند ترتیب یافته

۱- در قم بین تلگرافچی انگلیسی و آخوندی مخمسه برپا بود کار به آنجا میرسد که از طرف  
دولت امر به عذرخواهی آخوند از تلگرافچی میکنند حاجی ملاعلی کنی توسل به پدرم میجوید  
شامپین صاحب رئیس کل را به نطقی مجاب میکنند که مکرر در منزل ما شامپانی خورده بود.  
آخوند عباراتی میگوید که به تلگرافچی برمیخورد و او را متقاعد میسازند که ترجمه  
انگلیسی غلط بوده است و تلگرافچی عذر بخواهد حاجی ملاعلی به شکرانه بمنزل پدرم می آید و  
در منزل عمو عکس می اندازند در مبادله مکاتبات پدرم سهواً رقعہ را که در آن امری بدو بغلی  
شراب شیراز صلح شده بود برای حاجی میفرستد حاجی عودت میدهد که چنین صلحی بین ما نبود  
شراب شیرازی بخصوص در طبابت مورد دارد و فیه منافع للناس خویش را همیشه در منزل داشتیم  
صرف نظر از میهمانیهای خارجه بکار دوستان میخورد.

یکی مینائی در دست کسی دید گفت مگر فاسقی جواب داد تو خود مگر زانیئی که آلت زنا  
همراه داری بخاطرم آمد که مستی را نزد شیخ هادی سنگلجی آوردند که خمر خورده است گفت  
هر کس می شناسد دهانش را بو کند کسی حاضر نشد و آن مست جان بدربرد باز در روایت است که  
یکی را بنا شد بمعصیتی سنگباران کنند عیسی فرمود آنکه هیچ معصیت بر زمه ندارد سنگ اول  
را بیفکند همه ابا کردند.

الکلام یجر الکلام یکی در خواب شیطان را دید ریشش را گرفت که دشمن بشری و مایه هر  
شر، بیدار شد ریش خودش در دستش بود.

۲- میرزا علینقی قرآن نویس برادر میرزا مهدی خوشنویس اصفهانی است که تحفة الافاق  
بخط او است.



ونسخه آن بدست من آمد که با نسخه آلمانی مطابق است .

من نسخه ای را که خودم نوشته بودم در مسافرت دور دنیا بقصد زیارت بیت الله همراه داشتم و در پکن یادداشتی پشت آن کرده بودم در سفر آذربایجان از دست رفت و پس از چند سال بدست آمد و اصلاحاتی در آن کرده ام و نسخه جامع است و حاضر طبع .

میرزا حسین خان سفیر ایران در اسلامبول در سفر کربلا باردوی ناصرالدین شاه پیوست بطهران آمد و بمنصب صدارت نایل شد نقشه مسافرت شاه را به اروپا کشید در سنه ۹۰ شاه بفرنگ تشریف بردند پدرم در آن سفر از ملازمین بود اخوی مرتضی قلیخان را که از من هفت سال بزرگتر است و عمه زاده علیخان را همراه بردند (ناظم العلوم) اخوی را در برلن گذاردند و عمه زاده را در پاریس قصد پدرم این بود که اخوی را درلندن بگذارد در برلن از وارنر سیمنس دیدن میکند که از اقوام او یکی بطهران آمده بود برای دایر کردن سیم هندی این آشنائی سبب میشود که اخوی را در برلن بگذارند پس از مراجعت پدرم باغ استاد شیرجعفر را در شمال لاله زار خرید سی هزار ذرع بود در ذرعی يك ریال عمارتی در آن بنا کرد و از عمارت ملك الكتاب نقل مکان کردیم بالای باغ استاد شیرجعفر صحراست در جنوب آن باغ لاله زار و باغ وحش که شیر پلنگ گرگ خرس بعضی طیور و حیوانات کوهی در آن باغ جمع کرده اند .

ناصرالدین شاه شیری مأنوس در عمارت داشته یکی را زخمی کرده بوده است به باغ وحش میبرند و در باغ رها بوده است روزی جعفر قلیخان عموی الصباح بآن باغ میرود و دچار شیر میشود با حالت ضعف می آورندش به دارالفنون لباس دریده و خون از آنها جاری، می فرمودند شیر که پنجه روی شانه های من گذارد مثل فانوس تا شدم و این حکایت راجع به اوایل دارالفنون است از سوانح آنکه هفت ساله برادری داشتم عباسقلی نام بدیع شمایل و خوش زبان طرف علاقه کوچک و بزرگ دنبال دایه اش بمطبخ رفت آشپز مشغول صاف کردن چلو بود طفل از پشت سر او میگذشت آبگردان آب جوش بر سرش ریخت .

آنچه کردند از علاج و از دوا  
رنج افزون گشت و حاجت ناروا  
هفته ای آن ناکام نالان بود روز هشتم مقارن ظهر غشوه بر و عارض شد پدرم مقارن این حال به اندرون آمد ضجه زنهارا شنید برگشت از حافظ تفأل کرده بود این شعر آمده بود :  
رهزن دهر نخفته است مشو غافل از او  
که گر امروز نبرده است بفردا ببرد  
عباسقلیخان حال آمد روز دیگر همان وقت غشوه آمد و کرد آنچه کرد من با مادرم کنار رختخواب او بودیم پایش را از لحاف بیرون کرد مادرم پوشاند گفت سرما میخوری باز بیرون کرد گفت اینجا خوب است عجب باغی است و رفت آنچه مسلم است در موقع مفارقت روح از بدن مشاهداتی رخ میدهد و خالی از دلالتی نیستند پدرم با اینکه شعر نمیگفت در فوت او سه رباعی ساخته است .

فازك گل من سوخت سراپا از آب  
دل در بر من ز رفتنش گشت کباب  
او خفته بزیر خاک و ما بر سر خاک  
ای خفته روز گار ما را دریاب  
وله

۱- لاله زار باغی بود بین خیابان لاله زار و میدان درمتم خیابان اسلامبول و خیابان ماشین که حال اکباتان نام نهاده اند قسمت شرقی آن را باغ وحش میگفتند حال همه عمارت شده است خیابان لختی (سعدی) آن دو قسمت را از هم جدا کرده است ناصرالدین شاه لاله زار را به نود هزار تومان فروخت تولوزان التماسها کرد که نگاه بدارند که سبب لطافت هوای شهر است نشنیدند در تابستان خیابان لاله زار هوای خنك بسیار خوبی داشت در آن اوقات که خیابان خوش هوا و روح افزا بود اهالی کمتر استفاده میکردند اینك که هوای آن خیابان باطناً و ظاهراً کثیف و موزی است محل توجه و ازدحام خلق است و مخرب اخلاق سابق این ازدحام در تیمچه حاجب الدوله میشد .



## خاطرات و خطرات

عباس که بد هزار دستان پدر  
از آتش آبگون سرا پای بسوخت

ایضاً

عباس دلم ز غصه خون آلوده است  
وز آتش دل فضای جان پردوداست

چشمم ز فراق تو دمی نغزوده است  
برگرد بجان من که مرگت زوداست  
دربازی همیشه او شاه بود من وزیر، محمدقلیخان میرآخور، وجه رایج ماتخمه کدو، اسب  
ترکه درخت غالباً از خدمه اطفالی بودند که بعشق تخمه کدو جنجالی میکردند پس از اودیکربازی  
نکردیم اینک پنجاه و یکسال از آن بازی میگذرد مصمم شده‌ام بازی های بعد را آنچه بخاطر دارم  
بنگارم بعدها گفته شد :

در کودکی تو شاه بازی کردی  
جز در بازی بگوی از روی صفا

زان پس عمری زمینه سازی کردی  
کی خوش بودی چه سرفرازی کردی

قطعه

با خرد دوش در سخن بودم  
گفتم ای مایه همه دانش  
چیست این زندگانی دنیا  
گفتم این ملک مال دنیا چیست  
گفتم این بحث اهل دنیا چیست  
گفتم اهل زمانه در چه دهند  
گفتم این نفس رام کی گردد  
گفتمش چیست کدخدائی گفت  
گفتمش چیست گفته عطار

کشف شد بر دلم مثالی چند  
دارم از همتت سؤالی چند  
گفت خوابی است با خیالی چند  
گفت درد سر و وبالی چند  
گفت بیهوده قیل و قالی چند  
گفت در بند جمع مالی چند  
گفت چون دید گوشمالی چند  
هفته‌ای عیش و غصه سالی چند  
گفت پندی و حسب حالی چند

این قطعه را جایی باسم سعدی دیدم در دیوان او نیست ظاهراً از عطار است و باسم او دیده‌ام  
از تحفه مخبری یا کاربیکاری

آمدن را خود نبودم اختیار  
کندن جان این میانه زندگی است  
کودکی بازی و برنائی هوس  
گر نه دامنگیر من شد غفلتم

رفتم باشد به جبر و اضطرار  
من ندانم دلخوشی من به چیست  
وین کهولت غبطه‌ای در هر نفس  
غبطه مافات دادی زحمتم

برای تسلیت مادرم پدرم اخوی را از برلن خواست کشتنی که بایست اخوی را روز موعود  
به انزلی بیاورد وارد نشد فضای منزل مارا سوگواری فرا گرفت روزو شب خودمان را نمیفهمیدیم  
تا خبر ورود اخوی از استرآباد رسید عمیدالدوله حاکم استرآباد از او پذیرائی کرده روانه طهران  
نمود از آنجا با تاج الدین میرزا عمیدالدوله ثانی<sup>۱</sup> دوستی پیدا شد که تا آخر رفیق بودیم خداوندش  
رحمت کند توقف اخوی در طهران ده ماه بیشتر طول نکشید برای تکمیل به برلن عودت نمود مرا و  
غلامحسین خان دائی راهمراه برد ۱۲۹۵ در اینموقع من پا بچهارده گذارده بودم با مال شخصی حرکت  
کردیم عده مان ۱۴ نفر است اسمعیل خان از پیشخدمتان پدرم عاقله قافله است مردی است خوش  
صحبت چنانکه صحبت او نمیگذارد خستگی زیاد درما اثر کند ملزومات زندگی همه چیز همراه است  
مسافرت ۱۴ روز طول کشید امروز با طیاره دوساعته طی میشود از سنه ۹۱ پست در ایران بین طهران  
وتبریز که راه فرنگ است دایر است موسیوریدرر اطریشی برای تنظیم پست اجیر شده است اخوی  
غالباً بمنزل او میرفت و آلمانی صحبت میکردند آنوقت نمیدانستم که بعدها تبریز پست جمع خواهم  
کرد و بچه زحمت و قیمت تبر هائی را بدست باید آورد که در آنموقع هرچه سهل بدست می‌آید

۱ - عمیدالدوله کیکائوس میرزا پسر قهرمان میرزا پورعباس میرزا نایب السلطنه است .



و بعضی هم اصلاً بدست نمیآید - منزل چهارم کرج است  
آشپزها کارد را وارونه در خرچین گذارده بود در پیاده شدن راننده را درید اسمعیل خان مشغول  
زخمبندی شد راه رفته زحمت کشیده و ... معروف است در کرج گرما اخوی را بخیال انداخت که  
برودخانه بزنند که راه نسبت به عبور از پل نصف بل ثلث میشد .

از يك طرف کار نکرده باید کرد و خالی از وحشتی نیستیم از طرف دیگر برو آوردن و اظهار ترس  
کردن به شئونات جوانی بر میخورد و خواهی نخواهی دل بدریا زدم گفتند باید چشم را به ردیف  
تکمه سرداری دوخت چون بی اختیار شخص برخلاف جریان آب میل میکند رحیم میر آخورمان  
مواظب من است در منازل دیگر تازه ای بخاطر نیست محمد مهدی میرزا از اجزای متقدم تلگراف خانه  
در قزوین رئیس است دوروزی اتراق شد و خوش گذشت حاجی آباد منزل بعد از قزوین است عصر  
وارد شدیم هوا گرم است جلو کاروانسرا فرش انداخته و سوار آتش کردند نزدیک کاروانسرا قلمستان  
مفصلی است با غلام حسین خان قدری در قلمستان جلورفتیم سواری از اسب پیاده شده اسبش را بدرخت  
میپست تفنگ از هیکلش آویخته و قمه بر کمرش بسته اشکال کتاب دزد و قاضی بنظر آمد از رؤیت  
اوسخت اندیشناک شدیم برگشتیم گفت چرا بر میگردید در دلم گفتم برای آنکه روی ترا نبینم امشب  
هم برگذار شد دره ملاعلی دایر نیست باید از خزران گذشت عبور از خزران بلا است بسر بردیم مقارن  
ظهر به پل اوشان روی شاهرود رسیدیم از گرما کباب و از تشنگی بی تاب، کپری ازنی زده بودند پناه  
به کپر بردیم کوزه آب گل آلود شاهرود حاضر بود از آن آب خوردیم گویا سلسبیل بود .

سل المصانع رکبا تهیم فی الفلوات

گفتند در پايه پل اطاقی است غنیمت دانستیم اسماعیل خان این شعر را خواند :

زیر پل منزل که رندان بود هر که از پل بگذرد خندان بود

در منجیل باز شب در تلگرافخانه برگزار شد پل منجیل خراب بود از کنار آن تخته بندی  
کرده بودند میبایست از روی آن گذشت بی وحشت نبود آب شاهرود و سفیدرود آنجا درهم میریزد  
یکی سفید رنگ است و یکی سرخ رنگ است از منجیل مدتی سفید رود از کنار جاده میگذرد با  
ناوهای چون ناو آبغوره گیری که در منزل داشتیم به اطراف رود گذر میکنند از برای من تازگی دارد  
اندك اندك وارد جنگل شدیم از صفا کیف میبردیم که میسر و می شنویم که در این حدود بمرهست  
قدری از کیف صفا کاست از رشت چیزی بخاطر ندارم پیله بازار خوب بخاطرم است سوار شدن به لتکا  
اشکالی بود که اشکالات دیگر را فراموش کردیم رودخانه آنجا هفت هشت ذرع بیشتر عرض ندارد  
و کمتر از قدم عمق، اخوی دریا دیده و ورزیده بود من و خان دائی را دل میداد و ما تصور میکردیم  
اگر سوار کرجی بشویم از زندگی گذشته ایم ابتدای دریا نوردی و اثبات پای مردی است آب عمق کافی  
برای پارو زدن ندارد کرجی را با طناب تا مسافتی کرجی بانها میکشند سکانچی مهار را اداره میکند  
کرجی مستقیماً حرکت کرد .

گفتند سابق بین کرجی با نهائی که میروند و می آیند در برخورد نزاع میشده است که کدام  
راه بدهند حکومت برای رفع نزاع قرارداد داده است که روندگان راه بدهند چه بار آنها سبکتر است  
چون با جریان آب سیر میکنند کم کم نهر گشاد شد و حوصله ما تنگ بار کاس دولتی به اول دهنه  
آمده است از کرجی به بار کاس انتقال شد آب آرام است و کم کم جرأتی پیدا کرده ایم پهنای مرداب  
قدری مایه اندیشه است و این فکر برای من لاینفک بود که چگونه ممکن است بطرف دیگر بخشی  
رسید باز حکایت گلستان و انداختن غلام بدریا بخاطر میآید و از اظهار ترس زیاد خود داری میشد  
لکن از خاطر محو نمیشد که :

سلامت گر بخواهی در کنار است

بدریا در منافع بیشمار است

باری در فکر من آشوبی بود سخت بایستی این مرحله هم طی شود بار کاس بکناره رسید و پا  
بخشگی گذاریم شب اول در شمس العماره برگذار شد منظر مرداب دلربا است و فکر کشتی دلخراش  
فردا یکشنبه کشتی پست به انزلی می آید شب را باید در بار کاس گذرانند که صبح بموقع بکشتی



## خاطرات و خطرات

برسیم کشتی پستی بمرداب داخل نمیشد عمق دهنه کم است صبح یکشنبه قبل از آنکه من بیدار شوم بارکاس حرکت کرده بود خواستم برخیزم دور خود چرخیدم و زمین خوردم زمین و آسمان میچرخید و بارکاس بیمروت نمی ایستاد اخوی میخندد دریا آشفته است در نظر آشنایان انقلابی ندارد در نظر من طوفان نوح است موقع وداع رسیداشک در چشمها میغلطید در این هیر و ویر<sup>۱</sup> رو بوسی هم میشد «کز سنگ ناله خیرد روزوداع یاران» پلکان کشتی را آویزان کرده اندگاهی زیر آب میرود و بر می آید جستنی بهنگام باید و عزمی تمام. برداشتن قدم اول تاملی داشت و طولی کشید چاره چیست باید تهوری کرد خان دائی بحال من است اخوی سوار شده است و میخندد هر دفعه که بارکاس پائین میرود آنچه در معده است بالا می آید این مرحله هم گذشت و لوشلوار تا زانو تر شد (از آب دریا) دو شبانه روز هر چه بود بسر رفت در باکو یا بخشکی گذاردیم و اندک اطمینانی حاصل شد باکو عبارتست از کاروانسرای و اطراف آن خانه هایی لکن جز دیوارگلی چیزی دیده نمیشود. محلی است افسرده، بی دار و درخت آبش شور اخوی بحجره تاجری رفت که سفر پیش باو آشنا شده بود جای شوری صرف شد گرما فوق العاده است دلخوشی بودن روی زمین طولی نکشید می بایست بکشتی برگشت منتها آن وحشت و هراس اول تخفیف یافته و یأس مطلق از رسیدن بخشکی برطرف شد مقصد حاجی ترخان است حاجی ترخان در نزدیکی دهنه رود ولکا طراوتی دارد خیابانی دارد وسیع و کنار آن عمارتی که بنظر من جلوه می کند از اینجا باید باکشتی خصوصی رودخانه به تساریتسین رفت که ابتدای راه آهن است جمعی مسافر جدید بکشتی آمدند من جمله دختری بسن من طبیعت معرف شد بزبان بی زبانی به صحبت هم رایگان شدیم دائی خواند:

کبوتر با کبوتر باز با باز  
کند همجنس با همجنس پرواز

و حال آنکه اختلاف جنس سبب آن ائتلاف بود کشتی اینجا حرکتی ندارد و تابی نمیخورد حال خوشی دارم و صحبت دلکش در تساریتسین براه آهن نشستیم چهار شبانه روز راه است تا الکساندرو که اول خاک آلمان است تازه از این راه نمیدانم مگر اینکه از ورشو گذشتیم ۲۶ ژوئن ۱۸۷۶ میلادی دو ساعت از شب گذشته به برلن رسیدیم اخوی به آشنایان برلن تلگراف کرده بود کنراد پسر سوم دیتربشی بکار آمده بود خود پروسور خانمش و سایر بستگان درب باغچه منتظر بودند اخوی را پذیرفتند چنانکه دوستان صمیمی دوستی وارد شده را. صحبت خانم با اخوی است و در هر جمله مرتسا میگوید من چیزی نمیفهمم سرم را خانم زیر بغل گرفت کشان کشان میبرد بهمین حال از پله های عمارت بالا رفتم خیلی راحت نبود اظهار تأثر هم جا نداشت شامی حاضر بود صرف شد نیمروی منزل لله آقا را خاطر دارم اینجا شام چه خوردیم نمیدانم راه رختخواب پیش گرفتیم که در آنحال بهترین راه بود من و دائی را در اطاقی اخوی را در اطاق پسر ها جادادند صبح خانم وارد اطاق شد و دو پیراهن آورد یکی را روی تختخواب دائی گذارد و یکی را روی تخت من هر دو در رختخواب نشسته بودیم خانم که وارد شد من رفتم زیر لحاف دائی نشست شاید همین امر سبب بود که خانم به اخوی گفته بود برادرت جنس تو است برای دائی منزل دیگر بگیر و چنین شد عندالواقع جاهم تنگ بود در ایران معروف است که چند شمش در بدن مستحب است در برلن باین عقیده نبودند سر من موی بسیار داشت بر خلاف این اوقات جنگل هم بی جانور نمیشود مادام شست و شوئی کامل با الکل کرد و لازم بود. روز پسرهای دیتربشی و دخترش رفتند مدرسه. اخوی رفت که از ترتیب درس اونیورسیتته (دارالفنون) سراغ بگیرد من و خان دائی در

۱ - هیر در لغت بمعنی آتش پرست است هیر بد آتش پرست ویر بمعنی فریاد و فغان آمده است سنائی گوید :

یا ز دورانش در زحیر مباح  
ورنه با وای وای و ویر مباح

ای جوان زیر چرخ پیر مباح  
یابرون شو ز چرخ چون مردان  
زحیر اینجا اضطراب است.



منزل هستیم عصر خانم بدخترش شارلت چیزی گفت او مرا به باغچه برد آوازی داد دختری از مرتبه زیر بیرون آمد معلوم شد باید حرکت بازی کرد حرکت عبارت است از قوسهای سیمی که در چمن بوضع مخصوصی فرو برده اند گلوله هائی چوبی موجود است و چکشهایی برنگهای مختلف هرکس گلوله و چکشی برنگ آن گلوله اختیار میکند از مبدئی که معین است باید شروع کرد گلوله را از حلقه ها بضربت چکش گذرانند و به انتها رسانند آنکه اول به انتها برسد برده است در ابتدا و انتها پایه ای بزمین فرو برده اند که از یکی شروع می کنند و بدیگر ختم در ضمن بازی حریفها سعی میکنند گلوله خود را بگلوله حریف بزنند و اگر بر خورد شد حق دارند گلوله حریف را از حوزه بیرون برانند به این طریق که دو گلوله را مجاور میگذارند و پا را روی گلوله خودشان و گلوله خودشان را مورد ضرب چکش قرار میدهند گلوله حریف را به سمتی مخالف پرتاب می کنند و این بازی را آب و تابی میدهد .

نمیدانم چه بود که من و آن دختر همسایه چون چشم بچشم شدیم دل بدل دادیم ملتفت شدم که چکش از دستش افتاد بآلمانی دو کلمه گفت که من بخاطر سیردم و بعد ها معنی آنرا دانستم که چه خوشگل بودو به آلمانی وی شئن بخودم امیدوار شدم .

چو میکردم نظر بر روی دل بند جواب آن نظر دادی به لبخند

معنی شعر سعدی را آنجا فهمیدم ؛

دوکس را که باهم بود جاز و هوش حکایت کنانند لبها خموش

گلوله هارا کی نخست از حلقه بدر کرد نمیدانم بقول مجنون و لیلی اینقدر میدانم که گوی دل من در چوگان زلفش گرفتار شد خورشید بی انصاف موقع ناشناس به پرده افق فرو رفت غافل از آنکه آن روز را شب نمیخواستم موقع گذشت میبایست متفرق شد .

بادلك گفتم نمی بینم ترا گفت مارا دختر همسایه برد

قبل از حرکت بفرنگ چند کلمه فرانسه آموخته بودم گاهی بکار میخورد با اینکه بمدرسه و دارالفنون بستگی کامل داریم عمو رئیس مدرسه است معلم فرانسه من میرزا آقائی بود قمی که در نوکری فرانسوی بی در قم چند عبارتی فرانسه می دانست بقول خودش کلمات آن فرانسوی را روی دیوار یا برگ درخت با ذغال یادداشت کرده بود و بخط خودمان در کتابچه ای با ترجمه بفارسی نوشته بود همان عبارات را می گفت و من حفظ می کردم آن مرد باین زحمت و عسرتی که دیوار و برگ درخت را بجای کاغذ بکار می برده و زغال را بجای مرکب، کم و بیش فرانسه میدانست و بسیار خان زاده ها را دیدم که با فراهم بودن کل اسباب چیزی نشدند و شاید خودم یکی از آنها باشم .

مقارن ورود ما تعطیل مدارس شروع شده بود ، خانواده دیتریشی عادة شش هفته اوقات تعطیل را بسمتی مسافرت می کنند امسال عازم سویس هستند چهارم ژوئیه حرکت کردند غلامحسین خان دائی را بخانه آشنائی سپردند اخوی و من همسفر شدیم مقصد لوثرن کنار دریاچه چهار محل است ( کاترکانتن ) در دل آلپ کوهستان مرکزی اروپا، دریاچه پیچ و خم ها دارد و چهار ناحیه از نواحی سویس کنار این دریاچه است و مردم این چهار کانتن باتفاق سویس را از یوغ اتریش آزاد کرده اند . ویلهلم تل رستم آن داستان است وقصه را شیلر شاعر بطرزی که بنمایش در بیاید بسته است و از قطعات ادبی آلمانی است و از شاهکارهای او، شهر لوثرن کنار دریاچه ساخته شده است و تا اطراف رود ریس که برود رن میریزد کشیده است روی رود خانه پلی چوبی است و مسقف طرفین رود را بهم متصل می کند جلو هتلها و عمارات عمده کنار دریاچه فضائی است که هم معبر است هم گردشگاه طرف مشرق در دامنه کلیسایی است ورای آن هتل شوتیسر هف که ما در آن منزل گرفتیم بواسطه ارتفاع محل مشرف بدریاچه است .

سه اطاق داریم بانضمام شام ناهار صبحانه نفری روزی هفت فرانک و نیم میدهیم تحمیلات شهرهای بزرگ همه مایه درد سر و تکلف هنوز بسویس سرایت نکرده است بعضی قیودات متداول نشده است در زندگی آزادی است اشکالات سرحدی زحمت نمیدهد روزی سه توبت لباس عوض نباید



## خاطرات و خطرات

کرد کمال سادگی مطلوب است لباس کوهنوردان غالب زیره‌ای رنگ بایقه سبز است وارد سوئیس که بشوی وارد يك مملکتی شده‌ای که بین هر دره و قله هر کوهش تفرج گاه است و در هر نقطه کل اسباب زندگی و راحت مهیا و خالی از هر گونه تکلف مدلول این شعر در سوئیس مصداق دارد .

بهشت آنجاست کازاری نباشد  
کسی را با کسی کاری نباشد  
دریاچه چهار محل بواسطه اعوجاجاتی که دارد در واقع چهار دریاچه است متصل بهم و هر گوشه‌اش نزهتگاهی کوه ریگی در مشرق شهر بخصوص محل توجه است و از فیسنو کنار دریاچه راه آهن دنده‌ای بالای کوه میرود و از بالای کوه به چهار طرف منظره عالی در مد نظر است روزی بتمشای آن مناظر رفتیم از هتل قله کوه هنگام طلوع آفتاب اطراف تماشای غریبی دارد متأسفانه آن تماشا بدل من نچسبید شلوار من بدرختی گرفت و زانوی شلوار پاره شد خیال مرا گرفت گمان می‌کردم جمعیت همه متوجه دریدگی شلوار من اند. دریدگی شلوار نشاط منظر را از خاطر من برد و شش‌دانگ خاطر من متوجه زانوی شلوار است .

برگردیم بهتل از هر ملت در هتل هستند منجمله خانم انگلیسی جوانی در کمال وجاهت که بالای سرما منزل دارد و روز های يك شنبه رفتن کلیسا را ترك نمی‌کند و غالباً در ایوان هتل انجیل می‌خواند یکروز در پله بمن برخورد مرا باطاق خود دعوت کرد رفتم و امتناع را جایز ندانستم کتاب کوچکی بمن داد آوردم معلوم شد انجیل است بفرانسه، هنوز دارم و یادگار آن خانم است از مهمانهای هتل پسر و دختری امریکائی اند پسر کوتاه قد و کلفت دختر بلند قد و باریک و وجیهه علاقه‌ای بهم داشتند بدرجه‌ای که پسر الف بزرگ لاتینی را بازیئت بمنج دست خانم خال کوبیده بود آی لاتین حرف اول اسم خانم است که آدینه بود

روزی در آلاچیق که در کنار باغچه هتل بود دستش را حرکت داده و از من پرسید این حرکت میان ایرانیان چه مفهوم دارد من درست نمیدانستم لکن میشد حدس زد که چندان خوش مفهوم نیست و با حضور دختر دیتریشی توضیح مقدور نه. در حیاط هتل تابی بود کارما غالب اوقات تاب خوردن .

دو خواهر روسی در هتل بودند روزی مرا در باغچه هتل دعوت بصرف شکلات کردند و سفارش دادند گوشه‌ای نشستیم و کلیتیه بفرانسه صحبت می‌کنیم مادام دیتریشی بایوان هتل آمد من بمدلول ،

پسر را که از ده‌فزون شد سنین  
ز نا محرمان گو فراتر نشین  
فرار کردم و خانمها در تعجب متأسفانه غافل از رسوم اروپایی از صرف شکلات و صحبت آن دو خانم محروم ماندم و گاهی که یادم آمده است خودم را ملامت کرده‌ام .  
در اواخر مسافرت چند روز هم بگردش دریاچه ژنو رفتیم قصد مادام دیتریشی تماشای رولت بود رولت قماری است خانه خراب کن همه‌جا در اروپا آن بساط را موقوف کرده‌اند در ساکسن در دره رن هنوز دایر بود به ساکسن رفتیم از برای من رولت تماشایی نداشت لکن آبشار آن محل که از سیصد متر آب فرو میریزد و گردی‌تر بزمین میرسد بی‌تماشا نبود شنیدم خانمی متمول از روسیه برای بازی باین محل آمده آنچه داشته باخته و خودش را کشته است **انما الخمر والمیسر رجس من عمل الشیطان** دو شب در ساکسن توقف شد به‌لوزان برگشتیم دریاچه ژنو لطف دریاچه لوثرن را ندارد لکن آداب شهرهای بزرگ بآنجا رخنه کرده است اینجا زبان رایج فرانسه است در لوثرن آلمانی. مزیتی که ژنو دارد منظره کوه برفی من بلان است که بلندترین کوههای ارب است و دایم پوشیده به برف. زمین، آب دامنه جنگل قله سیم شفاف در طلوع و غروب آفتاب اگر بگویم گوشه‌ای از **ارم ذات العمداد** است گزاف نگفته ایم .

منزل در لوزان است از زیر پل لوزان راه آهن طنابی به اوشی کنار دریاچه میرود نوبتی که از زیر پل می‌گذشتیم پنج طالبی دیدم که در برلن دیده نمیشود یکی را بیک فرانک خریدم به هتل



بردم اولاً بلد نبودند طالبی را چگونه باید برید ثانیاً بدهنها مزه کرد و من بمرات زیر پل رفته بالاخره هر پنج را خریدم و صرف شد حال در همه شهر ها طالبی و خربزه یافت میشود و قبل از نهار صرف. موقع افتتاح مدارس نزدیک شد می بایست به برلن برگشت دیتریشی معلم زبان عربی است در دارالفنون برلن چهار پسر دارد و یک دختر که همه بمدرسه میروند غیر از پسر بزرگش که لاابالی بوده بجان کندن تاکلاس سوم رسیده است و این همانقدر فایده دارد که بجای سه سال یکسال خدمت نظام میکند خدمت نظام را هم بافتضاح گذراند آخر روانه استرالیاش کردند که فعلگی کند : **انه عمل غیر صالح** مدارس آلمان ابتدائی و متوسطه نه کلاس دارد و ارونه از نهم تا اول در شش کلاس یک سال و در سه کلاس هر یک دو سال مدت تحصیل است که ۱۲ سال میشود به برلن برگشتیم جای دختر همسایه خالی است از این منزل رفته اند .

از روی یار خرگهی ایوان همی بینم تهی وز قد آن سروسهی خالی همی بینم چمن

من هنوز مدرسه نمیروم در خانه نزد پروفیسور تحصیل آلمانی میکنم پروفیسور بقوت عربیت میتواند مطلب را حالی من بکند و قدری فارسی می داند پس از شش ماه باندازه ای بر آلمانی مسلط شده بودم که بمدرسه رفتم چند ماه گذشت استعفا کردم زیرا پرگرام مدارس فرنگ برای خودشان است در هفته سی و دو ساعت درس دارند اکثرش طرف حاجت من نبود زبان لاتینی ، یونانی تورات آواز تاریخ و جغرافیای آلمان در حد اطناب ممل از تاریخ ایران بفتوحات یونان قناعت میکنند مخصوصاً قضیه ترموپیل مرا عصبانی می کرد که یک میلیون مردم نتوانستند راه پیدا کنند آخر خائنی بآنها راه نشان داد در تاریخ ایران باستان مشروحاً نوشته ام و دروغهای تاریخی را کشف کرده ام .

در تاریخ روم از هانیبال خوشم می آمد محاکمه بروتوس را در باره پسرش ظلم میدانستم هر روز که تاریخ داشتیم در مراجعت بمنزل نقشه فتح قفقاز میکشیدم : آرزو به جوانان عیب نیست .



نمیدانم چرا در جغرافیا آرزوی دریاچه بایکال را می کردم در تاریخ روزی معلم پرسید پروس از کی سلطنتی شد کسی جواب نداد اتفاقاً دو روز قبل در منزل این صحبت شده بود گفتم از سنه ۱۷۰۱ برسم کلاس معلم گفت بالا دست همه بنشینم و من در محل ششم بودم چون میدانستم بزودی باید بجای خودم برگردم تمجمج کردم اصرار کرد ناگزیر قبول کردم و این عادت از برای من ماند که برتری بیجا نجویم و بجای خود بنشینم وقتی گفته ام :

#### صورت من در پانزده سالگی

البته بدهر با ثمر باید گشت  
اندازه بهر کارنکه باید داشت  
گمنام نماندو مشتهر باید گشت  
بالا مرو آنقدر که بر باید گشت  
اشعار بیبراشتین معلم من

#### ترجمه به مفهوم

به سال نو اندر بنه پای شاد  
هنوزت بکف رشته فرصت است  
فرشته نویدت به شادی دهد  
کنون نوشود موج این کهنه بحر  
شود طی اگر زحمت و راحت است  
گریزی نباشد ز دوران دهر



Zum Sylvesterabend  
1878  
in CHARLOTTENBURG .

Fröhlich hinein  
In's neue Jahr!  
Freudvolles Sein  
Reiche uns dar  
Der Engel der Huld!

Wir stehen noch drin  
In der rollenden Zeit,  
Uns ist noch Gewinn  
Die tägliche Freud  
An Arbeit und Ruh!

Jetzt an der Quelle  
Vom neuen Strom  
Grüss'ich die Welle,  
Sie trägt uns davon  
Wir müssen mit ihr.

Sie trägt uns hinüber  
Wir blicken zurück:  
Schon wird uns trüber  
Das Missgeschick  
Der vergangenen Zeit!

Doch hell erglänzen  
Die Stunden der Lust,  
Mit ihnen wir kränzen  
In unserer Brust  
So schön das Gedächtniss.

Das hat die Seele  
Des Menschen voraas:  
Was sie auch quäle,  
Sie leidet es aus,  
Dann lindert die Zeit!

Und was sie entzückt,  
Geniesset sie ganz,  
Und ist es entrückt,  
Dann bleibt der Glanz  
Der Erinnerung ihr.

Noch heller als heut,  
So klar wie die Sonnen,  
Wenn wieder die Zeit  
Um ein Jahr verronnen,  
Erscheine er Ihnen!

So fliesse das Leben  
Noch lange dahin!  
Ihm wird ja gegeben  
Der wahre Sinn  
Von Ihnen in seltener Art!

Und nun, ihr jungen  
Mädchen und Herrn,  
wohlauf getrunken  
Dem Lebensstern  
Dies Glas zu dem Spruch:

Den Elternein «Hoch»  
Beim Wechsel der Zeit,  
Auf dass uns noch  
Die Gemeinsamkeit  
Jahrzehnde erquick!

A.M.v.B.

Druck und Veriag von M.K.K.



بمدت ز خاطر همی میرود  
نگو آنچه دیدی بدل پروری  
همی بگذرد گر سبک گرگران  
همان تجربت آید ایدون بکار  
ز آموزگار آن آراسته  
بد را و مادر بدارید یاد  
همه سر بسر سازگاری کنید

گذشته ز اطوار گر نیک و بد  
مگر از خوشی ها بیاد آوری  
زمانه نداند در نگی بدان  
بماند ترا تجربت یادگار  
کنون ای جوانان نو خاسته  
بگیرید جا می بنوشید شاد  
بهر کار نیت به یاری کنید

انقلاب فرانسه را بیمایه می دانستم اما از کلمات آزادی برابری خصوصاً برادری خوشم می آمد جمهوری بنظرم مدرسه بی مدیر بود اخوی آخر راضی شد معلمی بیاورد بیبراشتن<sup>۱</sup> نامی که خودم محصل بود اجیر شد من در سیزده ماه آنچه از مقدمات بکار من میخورد از او آموختم در امتحان ریاضی رساله هندسه و جبر را، متن وحاشیه، از برداشتم منجمله از موضوعات درس آلمانی قطعه زنگ شیلر<sup>۲</sup> بود که در آن بمناسبت رسم کاتولیک که در مواقع مهم زندگی بکلیسارجوع میکنند دوره زندگی را در ضمن ریختن زنگی بیان میکند چه در تعمید طفل در عقد نکاح و تشریفات فوت زنگ بنوا می آید. درماتانت آلمانی و انگلیسی در حاشیه فرانسه همین بس که به مضرات برخورد از پیروی آن اسلوب نامطلوب خودداری نموده و راه سلامت پیمودند و گول کلمات را نخوردند که شیلر از آنها به میان خالی تعبیر میکند

از زبان استاد خطاب بکارگران گوید همایا قالب مهیا است چابک دست بکار بساید زد سعی ازماست و توفیق از خدا تا عرق همت از جبین اهتمام نریزد کس نتیجه عمل نبیند. اسکافی راست؛ چون مرد باشد بر کار و بخت باشد ز خاک تیره نماید بخلق زر عیار  
مس گداخته است و بروی نواخته و سیلان مطلوب ساخته بکوشید تا بمدد آتش وسیعی بازو زنگ بر مناره کلیسا بر آید و شهر را پر آوا کند در اول مرحله زندگی طفل را ندای ایمان به گوش

۱- بیبراشتن شعر می گوید قطعه ای در تبریک سال نو گفته بود در منزل بادستگاه کوچکی که اخوی داشت چاپ شد و من اینجا عیناً درج کردم و ترجمه آنرا بفارسی آوردم .  
۲- فریدریش شیلر از شعرای نامی آلمانی است که انقلاب فرانسه را از نزدیک مطالعه کرده است و در نوای زنگ اشاره به بربریت بشری می کند حکایت آزادی سویس را هم او نوشته است در قطعه دیگر گوید سه کلمه می شنویم همه رنگ و بیرنگ سهل بگفتار و صعب بکردار و قصدش کلمات آزادی و برابری و برادری است در آلمان مثل است که فلان دشمن تراز برادر است و مصداقش در تقسیم ارث ظاهر کلمات همه نوید است و عمل تهدید گشتند و خراب کردند آزادی برابری و برادری بود تن \* گوید لوئی قادر بود که قاهر شود حس ترحم او را بر سر تسلیم آورد و فراموش کرد که وقایه نظم شریف تر از حفظ جان گروهی فتنه جوی است حق این بود که دفع مفسدین می کرد نظم را برجا میداشت گوش بحرف حسابی مردم هم میداد و از تجاوزات جلوگیری میکرد گوئیم چون عمل بی مکافات نمی ماند دانتن ربسپیر ما را و رفقا بکیفر رسیدند و ضربه گیوتین را چشیدند و از آنجا : **کل امر جاوز حده انعکس** ضده آن هرج و مرج دیکتاتوری ناپلئون را پدید آورد و آب بکرد اول رفت باز همان شد که بود ناپلئون گفت جمعی رجاله بهیچ و پوچ قصر سلطنت را زیر و زبر کردند واثائے آنرا چاپیدند و بجان هم افتادند .

وز ایشان امید بهی داشتن  
بجیب اندرون مار پروردن است  
سر نا سزایان برافراشتن  
سر رشته خویش گم کردن است  
اسامبله (مجلس جماعت) در دست رجاله میرزا بنویس شد بهر چه اراده کردند حکم از  
اسامبله گرفتند

\* Taine مورخ معروف فرانسوی



## خاطرات و خطرات

رساند بیخبر از اطوار روزگار مادرش در دامن مهر پیرو راند تا مردی نام آور شود قدم از خانه بیرون نهد از منافع خمسۀ سفر تجربه بیندوزد و از صحبت یاران نکته‌ها بیاموزد دل پر از آرزو و سرپراز سودا بوطن خود بازگردد و در این مرحله است که گوشۀ نظر بجمالی افکند و در اندیشه بخود می‌تند هزار گونه سخن بزبان و لب خاموش .

راه مقصودی سپردن بی‌قرار  
از زمین تا آسمان جولان کند  
یاد یاران آری آری دلکش است  
میکنی با هر پرش صد گفتگو  
از قد محبوب خود یاد کنی  
تا کنی با خود چو بلبل و صف حال  
نالۀ همدرد تأثیرش جداست  
ای خوش آن مهربی که زاینده بود  
سرخ گردد زرد و آن صلح تو جنگ

عشق چو بود اضطراب و اضطرار  
چون برون سر از دل انسان کند  
عاشقان را یاد معشوقان خوش است  
هر کجا بینی گلی بر یاد او  
چون گذر بر سر و آزادی کنی  
گوشه‌ای خواهی در آن گوشه مجال  
نالۀ بلبل بگوشت آشنا است  
ای خوش آن عشقی که پاینده بود  
عشق را گر پایه بد بر آب و رنگ  
استاد گریز به چیدن ثمره جوانی میزند از بی‌ثباتی روزگار می‌گوید:  
کت رهایی نیست از جور و جفا  
شادمان باشی غمت افزاید او  
خویش را در افکند اندر خطر  
باز بیند بنگرد در راز آن  
باز گردد سوی خانه با شرف  
گر نبرده از پی تحصیل رنج  
تا مرتب آورد امر معاش  
تا نکرده کار خانه هیچ سست

در حین ریختن زنگ که شاگردان آستین بر زده‌اند استاد از مهابت آتش و خطرات حریق سخن می‌گوید پیش قوای طبیعی قدرت انسان عین عجز است دهان کوره گشاده میشود و آتش سیال بقلب ریخته همه تزلزل استاد از مقاومت قالب است که پیکرش از هم نکسلد و گریز میزند به بی‌دوامی پیکر انسان و دست یافتن مرگ و نالۀ زنگ در موقع عزا باز زنگ به فغان می‌آید چه واقع شده است روزگار بین دو یار تفرقه انداخته مادری است که به کلیسا آورده‌اند و اطفال دور او را گرفته‌اند دهان زمین گشاده و طمعۀ او آماده، پدر از دیده اشک باران و کودکان در او نگران دامن او را گرفته که نه ما منزل داریم نه مادرمان اطاق مخصوص داشت چرا می‌گذاری او را درین چال ببرند خاک بروبریزند بیا بابا نگذار امشب تنها بمانیم افسوس که دست بابا از چاره کوتاه است چه کند که راه همه این راه است .

هر کجا که بانوئی رفت از میان  
در خاتمه شیلر گریز سیاست میزند و انقلاب را به آتش قیاس میکند و مثل به شکستن قالب و پراکندن فلز گداخته و سوختن اطراف می‌آورد .  
هر آنکس که از فتنه آتش فروخت  
در آن آتش او خشک و تر را بسوخت

۱- عشق یکی از بازی‌های طبیعت است پر زحمت و کم راحت سرشکستن هم دارد داد و ستدی است غالباً بی تأمل و گاهی غیر قابل تحمل، اگر بسازگاری کشد زهی سعادت اگر توافق دست ندهد سراسر شکایت بقول عطار «هفته‌ای عیش و غصه سالی چند» زنهار که بنظر دل نبندی، عمری تلخی بر خود نپسندی، جمال صورت دیر نیاید کمال معنی باید، آنجا که نظر به زرباشد خیر نباشد بلکه شر باشد.

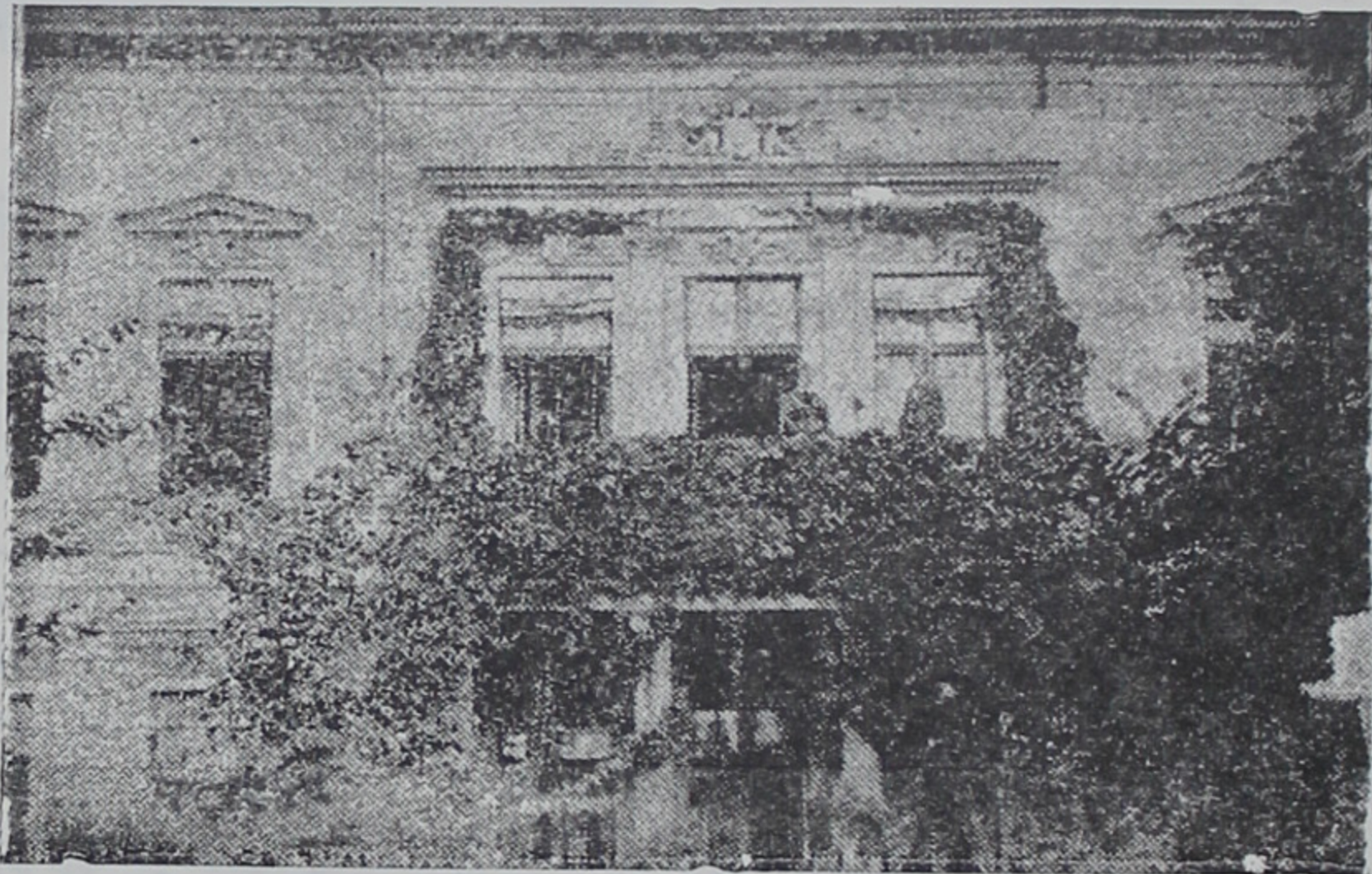


چو افسار بگسیخت ملت دگر  
خطر زایدی بی‌گمان بس خطیر  
بسی بیمناک است نیش پلنگ  
چو برخاست آن شیرشرزه بجنگ  
از این جمله افزون بود در خطر  
نه زیبا شناسد نه ژشت ای پسر  
چو بیدارسازی تو آن خفته‌شیر  
مهیّب است بی‌شبهه کام نهنگ  
که آرد بدمش همی‌بست‌زننگ  
چو آشت و بالید بر خود بشر

موقع آن رسیده است که پرده‌قالب را از روی عروس سعی بردارند استاد معطی توفیق‌راستوده قالب را درهم میشکند و زننگ را اتحاد نام می‌نهد

بیمراشتین کتاب روپناه‌گفته را که خلاصه‌ایست از کلیله و دمنه بمن یادگار داد شرحی از کلیله و دمنه با او صحبت کردم گفت اگر در ارتباط این دو کتاب شرحی بنویسی ممکن است با آن مقاله عنوان دکتری تحصیل کنی. نه اسباب فراهم بود نه باین عنوان علاقه داشتم که به مقاله چه خود بنویسی چه نویسانده باشی و دادن چهارصد مارك تحصیل میشود.

مادام دیتریشی زنی است خسی الطبع و مهربان، شوهرش خسیس و عبوس خانم يك میلیون مارك جهاز داشته است که در اختیار شوهرش میرود و پروسورسالی شانزده هزار مارك حقوق معلمی دارد بر سر تنگی زندگی و امساک زیاد وفاقشان به نفاق میکشد کار بمحاکمه میافتد قرار میشود که نصف وجه باختیار زن باشد نصف باختیار مرد. خرج خوراك اهل خانه، لباس خانم و دخترش با خودش باشد آب و چراغ و لباس پسرها و خرج مدرسه بامسیو. پانزده سال بود که باین قاعده سلوک میکردند باهم بودند و نبودند عمارتی که در شارلتن بورگ داشتند ملك خانم بود خانواده‌ای هفت نفری بودند اخوی و من هم دو نفر مخارج نه قسمت میشد دو قسمت را اخوی میداد.



خانه دیتریشی

در ممالک کاتولیک من جمله سویس درس هر پیچ راه‌ها شکلی از عیسی در محفظه‌ای روی پایه نصب است روزی در گردش با ویلهلم به چنان شکلی برخوردیم بی‌جهت شروع کرد به مذمت از اسلام و گفتن ناسزا من چون نمیتوانستم نسبت بعیسی اطالۀ لسان کنم در تأثر گریستم به مادرش شکایت کردم سخت از صحبت مذهبی منع کرد.



## خاطرات و خطرات

شراب بر سر سفره نمی آمد بآب گاز اکتفا میشد اگر روزی خوراك از گوشت خوك بود برای اخوی و من خوراك دیگری تدارك شده بود .

اخوی صبح زود در زمستان پیش از طلوع آفتاب بمدرسه میرفت پسرهای صاحبخانه بشرح ایضاً . پرفسور هم دنبال کار خود میرفت دختر خانم دیرتر . خانم میز تحریرش را در اطاق ناهار خوری بمن واگذار کرده بود و جلو آئینه که در همان اطاق بود گیس دخترش را شانه میزد و میبافت و روانه مدرسه میکرد در ضمن از مسافرت اول اخوی صحبت میداشت .

معلوم شد وارنر سیمنس صحبت های صبحانه خیال داشته است اخوی را به یکی از اقوام خود ، پیرمرد مجرد ، که برای سیم کشی بطهران آمده بوده است بسپارد معزی الیه در برلن نبوده موقتاً او را به فامیل دیتریشی میسپارد بمناسبت عربی دانستن دیتریشی یا همسایگی فامیل دیتریس این رسم را داشته اند که غالب محصلی را در خانه نگاهداری میکردند سیمنس از مردمان تحصیل کرده نبوده است با هشتاد تالر ( ۲۴۰ مارك )<sup>۱</sup> به برلن میآید کتاب فیزیکی بدست میآورد در



مادام دیتریشی

مبحث برق مطالعه میکند در دستگاه تلگراف چیزی بنظرش میآید با هالسکه نامی که چلنگر بوده است شرکت میکند دستگاه جدیدی برای گرفتن تلگراف میسازند ، قسمتی از سیم کشی تلگراف را در روسیه مقاطعه میکنند وفایده بسیار میبرند و باز اختراع ساعت بخش آب از سیمنس است و گنج باد آور . کار سیمنس در اختراعات الکتریکی بجائی میرسد که باو به تشویق امپراطور دکتري افتخاری میدهند .

در ضمن صحبتها خانم گفت مرتضی را که بما سپرد من به محجوبی مرتضی رقت کردم با اینکه سه پسر من در خانه بودند او را همیشه متفکر دیدم شب از روزنه جای کلید نگاه کردم دیدم در رختخواب نشسته و میگردید گفتم این جوان که در منزل ما با بودن هم صحبت بلکه همبازی مشغول نمیشود در خانه عموی سیمنس پیرمرد مجرد دق خواهد کرد تصمیم گرفتم او را نگاه بدارم مراقب اخلاقش شدم یکی از جعبه های میز من مخصوص حساب او بود روزی آمد و مقداری وجه که داشت در آن جعبه ریخت مطمئن شدم که ولخرج نیست حسابش را با خودش گذاردم و کم کم در خانه انس گرفت و امروز بین او و اولاد خودم فرق نمیگذارم .

صحبت های صبحانه خانم برای من هم در زبان هم اخلاق درسی بود و در فکر خودم سعی داشتم که من هم جلب خاطر او را کرده باشم در این سفر دوم اخوی حسابهای خانم را بابانك و ارسی

۱- ۲۴ مارك در آن وقت سی و دو تومن ارزش داشته روزی که سیمینس فوت کرد ۲۴ کرویر تومن باقی گذارد هالسکه بلاعقب بوده است و دست باختراع نداشته سیصد هزار مارك سهم میگیرد قانع میشود و به آسایش زندگی میکند سیمنس دنبال کشفیات را میگیرد و در آن وقت لیره ۳ تومن ارزش داشت .





مقدم دو پسر و سه دختر سیمنس سپس از دست راست اول و سوم آشنایان دوم و چهارم  
کنراد و والتر پسران دیتريشي

میکرد روزی وارد اطاق شدم مشغول حساب بودند سیصد هزار مارك بگوشم خورد مرا خواست گفت برادرت امین است توهم باید مثل او باشی مبدا آنچه شنیدی به بچه‌های من بگوئی اگر آنها بدانند لقمه نانی دارند درست پی تحصیل را نخواهند گرفت از خانم چهار یادگار دارم که روزهای تولد من یا اعیاد بمن داده است. تولد من در سنه ۱۲۸۰ قمری هفتم شعبان بوده است مطابق ۱۲ اکتبر در سویس بودیم دو اتی بمن داد که در جعبه چوبی است بوضع عمارات سویسی دو تصویر آب و رنگ یکی دسته گلی است نه از آن جمله که بآب میدهند یکی اسم خودش است آماندا (Amanda) که دوستی حروف آنرا از گل ساخته و باز دایره المعارفی در دو جلد.

نوبت سربازی پسر سوم او کنراد رسید پسردومش والتر فتق داشت. پسر اولش هم پیسی بار آورده بود. کنراد بهمان فوج دوم گارد بنام یوسف دوم امپراتور اتریش رفت در معرفی گفته بودند دیتريشي دیگری هم داشتیم گفته بود برادر من بود گفته بودند از او چندان راضی نبودیم گفته بود بهمین جهت من باین فوج آمدم که بدی های او را تلافی کنم بقسمی خدمت کرد که نایب افتخاری شد تحصیلاتش در فیزیک بود و معلم فیزیک شد.

وقتی از صندوق مادام يك قطعه اسکناس صدمارکی کم شد، در خانه نه نفر بودیم و دو خدمتکار خانم از ماها استفسار کرد بنظرم غریب آمد معلوم بود

#### قضاوت

که کار یکی از دو خدمتکار است که مراقب خدمت اطاقها است صدمارکی دیگری نشان کردند و همانجا گذاردند آنها مفقود شد مقارن بود با شب یکشنبه که یکی از خدمتکارها مرخصی داشت دیگری را هم فرمانی بشهر دادند قفلها همه دوکلید دارد یکی نزد صاحب خانه است درب صندوقهای آنها را گشودند صدمارکی نشان دار عیناً و از صدمارکی دیگر نود و چهار مارك موجود بود بجای خود گذاردند و درب را بستند روز دیگر از تأمینات مأموری خواستند مأمور



## خاطرات و خطرات

هر دو خدمتکار را استنطاق کرد مارك ها را گرفت داد و خدمتكارها را برد. روز ديگر آمد زن قاپوچي را هم جلب كرد درنتيجه آنكه ماركها را برداشته بود بدوماه، آشين بهشش ماه وزن قاپوچي به نه ماه حبس محكوم شدند گفتند اطاقدار كليديديكي را كه ديتريشي گم کرده بود جسته بوده است و اغوا شده است سابقه دزدی نداشته آشين كارش مدتی دله دزدی بوده است زن قاپوچي او را اغوا کرده بوده است كه هرچه دست و پاكنی من آب می كنم كمیت مهم نیست کیفیت مهم است و درموقع، عملیات تأمینات خودمان را هم خواهیم نوشت.

### ورزش

مختصر اسباب ورزش در هر خانه فراهم است بخصوص منازلی كه وسعتی داشته باشد طبع انسان به اسپرت مایل. منزل مادر شارلتن بورك كنار شهر واقع و پشت آن صحرا است گاهی جوانهائی كه پنج شش نفر بودیم در آن صحرا در محلی كه علفی میروئید كه سه چارك قد داشت و ساقی مستقیم و از برای پرتاب كردن مناسب، آن علف ها را میكندیم تیر میكردیم و دسته میشدیم و به پيكار میپرداختیم غافل از خطرات آن. یکی از آن تیرها به گوشه چشم من خورد خوشبختانه متوجه به بینی وزخمی وارد آورد و علت شد بعد عاده چشم راست من گرفت مدتی میل زدند بهتر نشد و سبب ترشح چشم است. اسپرت ديگر استفاده از برف بود در شبهای سرد زمستان برلن سورتمه داشتیم تادور جای میبردیم و از خاك زیر راه آهن كه تازه ساخته میشد بالا میكشیدیم و سرمیخوردیم و آن پس از شام بود ساعت هشت و نه شب یادش بخیر. حال اسپرت، طپیدن كنار بخاری است وزیر كرسی.



از همسایگان دست راست ویلهلم پسر چهارم دیتریشی است دست چپ اول نگارنده

سر خجه از امراضی است كه دست رد بسینه کسی نمیگذارد و من در برلن سر خجه گرفتم من میدانستم كه در ایران از بوی كباب تا چه اندازه پرهیز میكنند اطاق من نزدیک آشين خانه بود و بوی كباب را هر روز می شنیدم از اینگونه پرهیز هیچ در كار نبود صبح شير قهوه مرا دختر خانم شارلت می آورد در صحبت اوصرف میشد ناهار و شام هم ناهار و شام معمولی بود غالباً كباب. از روشنائی فوق العاده احتیاط

### سر خجه



میشد آنچه بخاطر دارم فقط يك قاشق سوپ خوری بمن دوا دادند شب بحران خانم رختخواب خودش را روی تخت اخوی آورد اخوی را در اطاق پسرها جاداد پرده‌ای جلو تخت خواب من گذارد شب را در اطاق من خوابید آنشب تمام استخوانهای من درد میکرد و تا صبح خوابم نبرد چون میدانستم که علیل است و بد خواب نفسم بیرون نیامد صبح بمن گفت دیشب خوب خواب خرگوشی کردی (کنایه از خواب سنگین) من هیچ نگفتم



مهربانی مادام دیتریشی بدرجه‌ای بود که وقتی در معارضه به پسر کوچکش که همبازی بودیم گفتیم مادر مرا بیش از تو دوست میدارد در خانه همه به مادام مادر (موتر) میگفتیم به مسیو پدر (فاتر) هر وقت بمن میرسید دست در زلف من میکرد که پر پشت بود پوست سرم درد گرفته بود آخر بالتماس گفتم که نکنند یاد باد آن روزگاران یاد باد.

ویلhelm پسر چهارم

دیتریشی دو سال از من بزرگتر است دخترش

#### همسایگانند دست چپ دوم ویلهلم و چهارم دختر دیتریشی

چهار ماهه کوچکتر . سه همسایه داریم بهمین سنها غالباً در بازی شریکم روزی باران گرفت زیر سرائی رفتیم که از آنجا دریچه زیر زمین بود و در زیر زمین مقداری سیب که شبها صرف میشد بخیال افتادیم که دستبرد بزنیم دریچه برای هوا خوری باز بود شبکه آهن سدی رزین بین ما و سیبها است چوبی را از پای گل در آوردم میخی هم بدست آمد میخ را سرچوب کوبیدم و نفری يك سیب با آن چوب در آوردم سرقت عادلانه شد معهنا شب بخانم گفتم که فکری برای سیبها بکنند سیبها را قدری دورتر از دریچه قرار داد انشاء الله گناه عظمی نشده است و از کبائر محسوب نخواهد بود زیرا حلال بود طلبیدم .

در سنه ۱۸۷۸ در پاریس بازار نمایش امتعه پیشه و هنر است (اکسپوزیسیون)

آمدن میرزا جواد خان در ۷۷ میرزا جواد خان از طرف علیقلی میرزا وزیر علوم مأمور تنظیم قسمت ایران است و به پاریس میرود .

به برلن

میرزا جواد خان (سعدالدوله) از تاجران تهریز است مکنتی دارد در اوایل امر رئیس تلگرافخانه تهریز بوده است بر سر موضوعی که نمیدانم با پدرم اختلاف حاصل کرده بود و پدرم از او رنجیده مصلحین خیراندیش میان افتادند التیامی دادند در نتیجه همشیره را به عقد خود در آورده است وصلتی بی تناسب است و حال میرزا جواد خان داماد ما است مردی است کامل خط دارد قدری فرانسه میداند صحبتش گرم است و کینه فکرش سرد هفته‌ای در برلن بود به پاریس رفت اخوی گرفتار مدرسه بود من روزها به برلن میرفتم و با او مصاحبت میکردم از صحبتهایش خوشم نیامد دعوت کرد در تعطیل اول سال به پاریس رفتیم یکماه مهمان او بودیم عمارت نمایشگاه بعضی دون بعضی بانجام رسیده بود چیزهایی برای نمایش آورده بودند .

در قسمت ایران اطاقی را بطرز خودمان آئینه کاری کرده بودند و از برای مردم تماشاچی تازگی



داشت معمار از تهران برده بودند من در برلن شروع بخواندن فرانسه کرده بودم میرزا جوادخان معلمی اجیر کرده بود نزد او فرانسه خودش را تکمیل میکرد من هم چند حکایت نزد او خواندم از تلفظ من راضی بود مردم پاریس تلفظی مخصوص دارند شبیه به لهجه اهل کاشان و نزد ادبای پسندیده نیست در زبان آلمانی و فرانسه دوصوت هست که در فارسی نیست؛ ضمه چون ضمه ترکی درگر یعنی بین و او معروفی چون در گوشت به تلفظ ترکها وغالب فرانسه گویان فارسی زبان این دو صوت را غلط میگویند.

موقع مدرسه رسید اخوی توقف را جایز ندانست به برلن برگشتیم و خان را برای تابستان به سویس دعوت کردیم مرتضی خان برادرزاده سعدالدوله پسر میرزا عباس خان و سلیمان خان پسر عبدالحسین خان فخرالملک همراه او برای تحصیل آمده اند روزهای یکشنبه غالب در سفارت ایران همدیگر را میبینیم نظر آقا سفیر ایران گاهی چلو خورش به ایرانیان میدهد. من جمله کشک و بادنجان که در فرنگ نیست طرف توجه است و یادی هم از کشک بادنجان فاطمه خانم جان میکند که موضوعش را ندانستم. مردی خوش محضر است از ارامنه مهاجر و محترم برادر جهانگیر خان وزیر صنایع است.

از منزل سعدالدوله در آونو (برا و ترکی) دولا گراند آرمه که پیاده بسفارت میرفتیم یکی از پس کوچه ها در راه اسمش کوچه تهران بود، اگرچه صفائی نداشت خوشم میآمد از آن راه بروم. منزل ما در هتلی است نزدیک منزل سعدالدوله در آونو دولا گراند آرمه، شام و نهار را باهم میخوردیم، اخطار خدمتکار به ناهار حاضر است برای من تفریحی بود. اکسپوزیسیون در میدان مارس بآنجان نزدیک است، تروکادرو اعمارت مخصوص نمایشگاه هم دایر است و محل پذیرائی مهمانان محترم خواهد بود. تحقیقات جغرافیایی و تاریخی را من در تحفة الافاق نوشته ام و چاپ شده است. عمارت توئی لری را کنار خیابان ویولی که در بلوا خراب کرده بودند تعمیر میکنند. صاحب عبا را باید کشت و عبایش را برد، بسیار خوب برادری است، معلوم نیست عمارت را چرا باید خراب کرد هیچ منطق ندارد.

مراسلات شما رسید؛ یکی از سویس یکی از برلن؛ در باب راه آهن ها. مکتوب پدرم به اخوی امانی نویسد که چه میخوانید و در چه کارید بعد از مراجعت علوم تحصیلی شما چه خواهد بود و همینطور نورچشمان دیگر خان خانان و غلامحسین خان، میل خاطرشان بکدام علم و کار است. از این فقرات البته بمن اطلاع بدهید. در زبان انگلیسی و فرانسه کار میکنید یا نه، سفرنامه را که ترجمه کرده اید چاپ میکنید یا نه، مبدا فارسی آن بدعبارت و غیرمأنوس باشد، کلمات خوب از روی لغت یا کتاب فارسی انتخاب کنید، سالی هزار تومان برای شما زیاد است، قدری از آن را برای خود ذخیره کنید، خرج ول بیخودی نشود. خان خانان را از طرف من ببوسید. سلام مرا به معلم برسانید. در باب راه آهن همانطورها که نوشته اید بعرض میرسانم تا چه شود. پول در ایران خیلی کم شده است، چند چیز که حالا مینویسم امکان خریدن دارد؛ یکی شمع سازی، یکی کاغذ سازی اما نه خیلی بزرگ که از عهده قیمت و مخارج حمل آن نتوان برآمد. این دودستگاه را بقیمت برسانید، بمن اطلاع بدهید. قدری از اخبار اروپا نوشته بودید کم بود، در روزنامه ها هست.

مکتوب دیگر، امروز ۱۷ صفر است این کاغذ را بتوسط مسیوشیندلر بشما میفرستم. مطلب همه اوقات دوفقره است اولاً من و رئیس (عمو) و مادر و خواهر و برادر شما و همه بستگان از کوچک و بزرگ سلامت هستند خانم جان در این اوقات گلودرد داشت خوب شد. امسال در ایران گلودرد

۱ - trocadero

۲ - صوت «خ» «غ» و «ق» در آلمانی و فرانسه نیست. «ر» را گاهی چون غین تلفظ میکنند و فصیح نیست غریب اینست آلمانها «خ» در آخر کلمه بسیار دارند و در اول کلمه نمیتوانند بتلفظ بیاورند چنانکه ما لوء حرف تعریف را (le) لو می گوئیم و لو (l'eau) بفرانسه آب است



معرکه کرد ، اطفال بسیار تلف شدند حالا تخفیف پیدا کرده است . چند روز دیگر در روضه خوانی بشما دعا میکنیم .

ثانیاً در باب تحصیل شما است ؛ گفته‌ام و نوشته‌ام اینطور که خدا برای شما اسباب فراهم کرد برای کمتر کس اتفاق می‌افتد ، الحمد لله مخارج نقد در دست خودتان است ، میدانید حیف است عمر به بطلالت و بیمصرف بگذرد در تمام عمر نه پول پیدا میشود نه در فرانکستان زندگی میتوان کرد . علی الحساب که مجال در دست دارید عمر خور را صرف تحصیل کمال بنمائید که در مراجعت مردم بوجود شما محتاج باشند نه شما بدست مردم . چیزیکه حالا در ولایت ما محل اعتناء و اعتبار است علوم اعلی است ، مثل هندسه و مثلثات و فیزیک و شیمی و معادن و امثال آن . مشاق توپ و تفنگ زیاد است و عظمی ندارد . مختصات تمدن محل توجه است که بعون الله بهره کامل عایت شما بشود . اینقدر که بمن مینویسید آنهم دو کلمه است . نه سر دارد نه ته ، من از کار شما و خیال شما و علوم شما چه میتوانم بفهمم ، یا دل خود را خوش کنم . البته ماهی یکدفعه از کلی و جزئی امور خود بمن اطلاع بدهید از من اینست که بنویسم همه سلامت هستند اخبار قابل نوشتن که در ولایت مانیست نه علماً و نه عملاً شما لایق این شأن شده‌اید که لازم است بمن بنویسید و اطلاع بدهید از دور و نزدیک هم از ایرانیها که در صفحات اروپا هستند از حالات و رفتار آنها بنویسید هم از واقعات هم از امور تازه هم از حالات خود ۱۷ صفر ۶۴ مهدی قلیخان را ببوسید و غلامحسین خان را متوجه باشید که کار کند .

در بهار ۱۸۷۸ مسیحی ناصرالدین شاه برای تماشای نمایشگاه به پاریس میرود ، از برلن میگذرد . مهمان گیوم اول امپراتور آلمان است و در قصر سلطنتی منزل دارد . شب وارد شد ، صبح دیگر امپراتور با لباس رسمی برای دیدن شاه حرکت کرد ، در خیابان لیندن از دریچه عمارتی تیری ساچمه‌ای بطرف او انداختند . مرتکب که دکتری بود گلوله‌ای هم در سر خودش زده بود و به آن زخم درگذشت و استنطاق میسر نشد . این اشخاص را میشود گفت که خبط دماغی دارند و نمیدانند چه میخواهند . اخوی صبح بقصر رفته بود ، ناصرالدین شاه بتصور انقلاب فوق العاده متوحش بوده است ، هر دقیقه اخوی را میفرستاد ببیند در شهر چه خبر است و از برای شب بطرف پاریس حرکت کرد و در برلن آب از آب نجیبید<sup>۱</sup>

يك ساچمه بمحل نبض نشسته بود ، روغن در زخم ریختند و دست را وارونه گذاردند خودش بیرون آمد . اطباء شش ماه امپراتور را از مداخله منع کردند و به ولیعهد اختیار داد و بیکی از حمام هارفت . در ویس باد یا بادن<sup>۲</sup> چند ماه قبل نکره‌ای تیری بطرف امپراتور انداخته بود که نگرفت ولیعهد در زمان زمامداری حکم اعدام او را امضاء کرد و مورد ملالت پدر گشت . ویلهلم (گیوم) اول حکم اعدام امضاء نمیکرد .

دکتری زن و بچه خود را کشته خودش را هم زخم زده ، در باغچه جلو عمارت افتاده بود . منظورش گرفتن زن دیگر بوده مطلب کشف شد و دکتر محکوم با اعدام . این حکم را امپراتور بدون درنگ امضاء کرد .

گیوم اول مردی بود درویش مسلک ، در قصر سلطنتی سکنی نکرد . خانه پدریش عمارتی ساده بود . اخوی در سفر اول بدیدن آن عمارت رفته بود ، تخت خواب آن تخت خواب آهنی دو تومانی بوده است . لباسش وصله میخورده است ، سالی چهار کرور عایدی شخصی داشت و همینقدر لیست سویل (حقوق) . ابیات اسکافی بخاطر آمد .

هرگز چون اوندید تازی و دهقان

مأمون آنک از ملوک دولت اسلام

۱- سه شب در ویس باد گذراند چهار روز ورود پاریس معین بود .

۲ - Baden - Baden



سوده و فرسوده گشت بروی و خلقان

کردند از وی سؤال در سبب آن

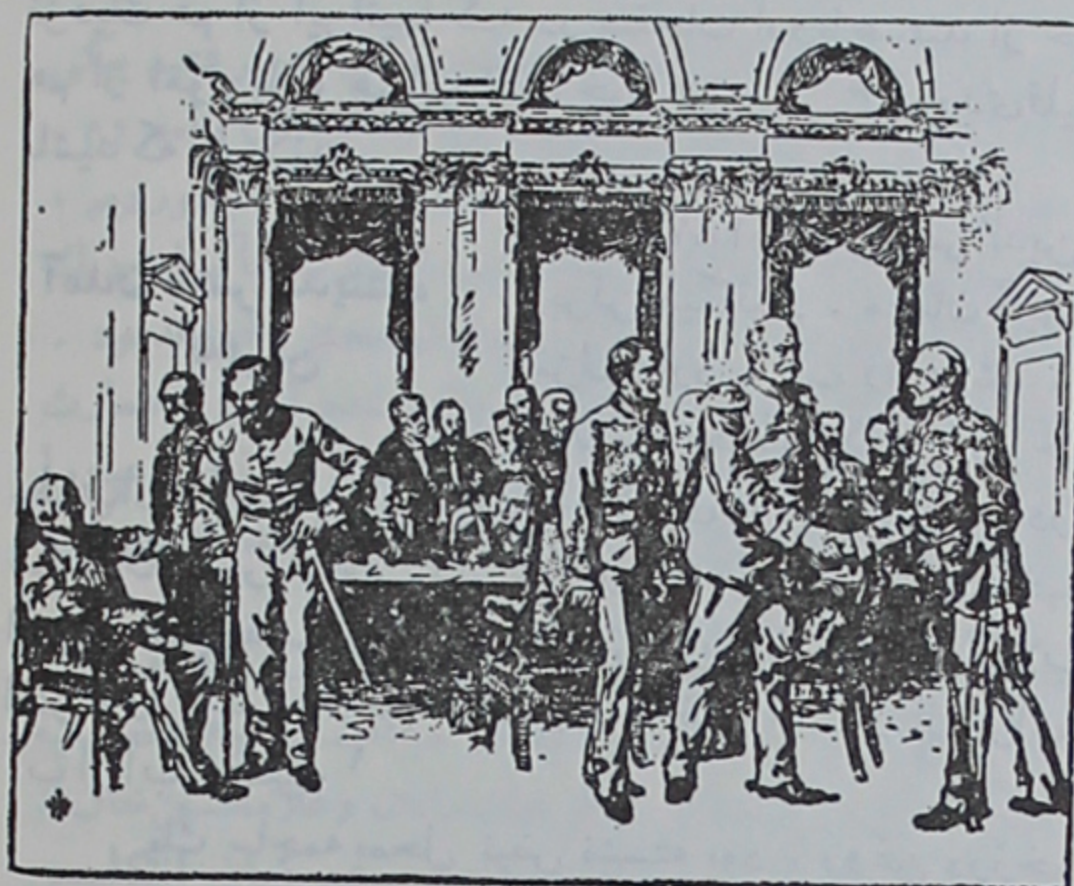
در عرب و در عجم نه توزی و کتان

جبهه ای از خز بداشت بر تن چندانک  
مرند ما را از آن فزود تعجب  
گفت ز شاهان حدیث ماند باقی  
کارخانه ها دستور داشتند برای اولین سال هزار هزار چرخ خیاطی ، خراطی ، افزارنجاری آهنگری و حرف دیگر تدارک کنند . در عرض سال هر کس به امپراتور عریضه تقاضامیداد بفرخور حال او افزار کار و سرمایه باو داده میشد . شخصاً زیادمدر نبوده است لکن استقامت رأی داشته است . چون بیسمارک را بجا آورد و صمیمیت او را دانست ، نه ملکه نه ولیعهد نه سایر اجزاء رأی او را نتوانستند تغییر بدهند و بیسمارک با اعتماد اوازپروس آشفته آلمان و امپراتوری مجموع ساخت . ناصرالدین شاه جواهر بخودش میزد ، دریای نور و غیره . روزی در سفر اول از جواهر گیوم پرسیده بود ، جوابی نداده در سان لشکر گفته بود اینست جواهر من .

در این سنه کنگره برلن تشکیل شد ، ۱۳ ژوئن تا ۱۳ ژوئیه مرکب از نماینده ۶ دولت : روسیه ، آلمان ، فرانسه ، انگلیس ، ایتالیا و عثمانی بحث در معاهده سن استفانو<sup>۱</sup> است بین روسیه

و عثمانی منعقد در ۳ مارس ۱۸۷۸

مقصد گذاردن کلاه بسر همدیگر و برداشتن کلاه از سر عثمانی و ضمناً جلوگیری از نفوذ کلی روس است . بحیثیت قدرت بیسمارک است ، تصمیمات عمده کنگره ، استقلال رومانی ، صربی و قره طاغ استقرار روملی شرقی<sup>۲</sup> ، واگذاری بسنی<sup>۳</sup> و هرزگوین<sup>۴</sup> به اطیش ، و قطور به ایران . کنگره اجتماع زمامداران ممالک است از برای ترمیم امور مهمه مختلف فیها که حقوق ملل نتیجه مقررات آن مجامع زور است و اشهر همه کنگره مونستر<sup>۵</sup> اسنا بروک<sup>۶</sup> که منجر به معاهده وستفالی<sup>۷</sup> شد ۱۶۸۴



کنگره رایشات<sup>۸</sup> ۱۷۹۷ کنگره وین ۱۸۱۴ کنگره پاریس ۱۸۵۶ . در صلح وستفالی به جنگ سی ساله در کنگره پاریس بجنگ کریمه خاتمه داده شد و در کنگره وینه پس از ختم کار ناپلئون نقشه جدید در اروپا پدید آوردند .

سعدی در گلستان گوید : جمعی از حکما در بلوغ صحبت میداشتند که علامت آن چیست هر کس چیزی گفت ، صاحب دلی گفت بلوغ آن است که در بند رضای حق بیشتر باشی تا در بند هوای نفس . حال حق را از بین برده اند مانده است هوای نفس و بندگی شهوات . این است حال مائه ۱۹ در اروپا .

### انارشپیست (ضد حکومت)

در ضمن ترکیب بندی ساخته ام :

جنگ فقیر و غنی مسئله تازه نیست

نعمت و محنت بدهر هیچ باندازه نیست

- |                   |                          |               |
|-------------------|--------------------------|---------------|
| ۱ - San - Stefano | ۲ - Roumelie - orientale | ۳ - Bosnie    |
| ۴ - Herzegovine   | ۵ - Munster              | ۶ - Osnabruck |
| ۷ - Westphalie    | ۸ - Reichstadt           |               |



متن کتب نظم و نثر زین سخن آخر پیراست  
دولت و بخت و نصیب چیست نداند کسی  
سعی به اندازه کن هیچ مزن دست و پا  
دفتر اسهام ما هست بس اوراق و خود  
کوشش بی فایده است در نظر هوشیار  
چرا انبیاء و اولیاء ، اتقیا و حکما بنهایت سادگی زندگی کردند ، تجمل نخواستند . کالای  
مزید بر ضرورت اختیار نکردند ؛ حتی : الفقر فخری گفتند ، برای اینکه حس رقابت عامه را  
تحریک نکنند و معیشت آنها برای فقراء تسلیتی باشد . روزی از روزهای زمستان من از منزل  
بیرون رفتم و پالتو خز در برداشتم یکی که بالاپوش درستی نداشت میگذشت دید و کنایتی گفت .  
من چند سال است که دیگر پوست نمیپوشم . یکی دولباس بطانه خز هم که داشتم بخشیدم . در ایران  
که این حس کمتر تحریک میشد برای این بود که مردم بمراتب اربعه لشگری ، دانشوری ، پیشه‌وری  
و کشاورزی تن در داده بودند و پا در کفش هم نمیکردند ، هرکس تا درجه‌ای بحد خود قانع و  
خشنود بود . تا بیست سال پیش نوکرها دعوی آقائی و کلفتها دعوی خانمی نداشتند راحت بودند و  
راضی ، کک مد هم بجانشان نیفتاده بود ، حال دنبال الفاظ پوچ را گرفته ، بخیال آرزوهای محال  
دارند .

زندگی اغنیا کمتر بچشم فقرا کشیده میشد ، منازل محصور بود و آنچه در حصار میگذشت  
از دیده‌ها مستور . روزی در پاریس از جلومغازه مدی میگذشتم ، لباس زنانه‌ای را عرضه داده بودند  
و پای آن نوشته بودند ۱۴ هزار فرانک و مشهور بود که آن لباس را کسی از برای معشوقه خود  
سفارش داده است و معشوقه‌اش نپسندیده که سبک است ، بمعرض فروش در آورده بودند و بهتری  
سفارش داده . چرا مردم بینوا دیوانه نشوند . شب در پاریس مرکز آزادی ، برادری و برابری  
جلو دریچه‌های غذا خوری پرده میکشند که آنچه میگذرد پیدا نباشد . هرخانه بزرگتری میخواهد  
تا حدود محفوظ ماند مملکت خانه است و نظم را رعیت مطیع باید و حکومت غمخوار ، از تخلف  
بهرج و مرج میکشد در وجود معایب شبهه نیست و در طرفی است در هر بلوا ، نصف اولش حق  
است ، نصف آخرش باطل این است که هیچوقت نتیجه مطلوب را نداده است . از استبداد شکایت  
کرده‌اند و اشد استبداد را در کار آورده‌اند ، عنوان آزادی روز بروز بر گرفتاری افزوده است .  
بقول حافظ ،

ساقی بجام عدل بده باده تا گدا  
و آن جام عدل هنوز بدست نیامده است و نخواهد آمد .

سعدی راست : خواهند مغربی در صف بزازان حلب همی رفت و همی گفت که ای خداوندان  
نعمت ، اگر شما را انصاف بودی و ما را قناعت ، رسم تکدی از جهان برافتادی . در قرآن است وفی-  
اموالهم حق للسائل والمحروم و نگفت صاحب اموال را باید از میان برد و مالشان را تاراج کرد  
در جماعت هم کناس باید هم عطار ، هم کارفرما هم کارگر ، روی پیش آمد دولت باید بوضع مالیات-  
های مناسب مقتضیات تعدیل را فراهم بیاورد . در بلوای کساره عملیات در نصف اول متوقف ماند  
فاسدی را برداشتند و صالحی را بجای او گماشتند . در بلوای فرانسه کار به نصف دوم کشید و بس  
خرابی بخشید ، قانون خوب کافی نیست ؛ مجری خوب شافی است . ملت سیاست نمیداند ، سیاست  
باید ملی باشد .

نویسندگان در هر زمان و بهر زبان از روزگار شکایت کرده‌اند ، از وقتی که چاپ پیدا شد و آن  
شکایات انتشار یافت ، افکار آشفته و اذهان حاضر انقلاب شد و تصور نمیرود که خلق خصوص ناراضی  
بهوش بیاید و بیهوده جوش نزنند . همه را بازوی کار و هوش بمقدار است ، آنکه پشت بکار کند  
درمانده و گرفتار شود .

مضمون قطعه انوری را نویسندگان اروپا با آب و تاب شرح و بسط داده‌اند . آشوب افکار



ایجاد کرده‌اند ، و در کاری چاره میجویند که چاره‌ ندارد .

### قطعه انوری

آن شنیدستی که روزی زیرکی با ابلهی  
گفت چون باشد گدا آنک از کلاهش تکمه‌ای  
گفت ای مسکین غلط اینک از اینجا کرده‌ای  
در و مروارید طوقش اشک اطفال منست  
آنکه تا آب سبو پیوسته از ما خواسته است  
خواستن کدیه است خواهی عشرخوان خواهی خراج  
چون گدایی چیز دیگر نیست جز خواهندگی

گفت این والی شهر ما گدائی بیحیا است  
صد چومار روزها بل سالها برگ و نواست  
اینهمه برگ و نوا دانی که آنها از کجاست؟  
لعل و یاقوت ستامش خون ایتام شماست  
گر بجوئی تا بمغز استخوانش مال ماست  
زانکه گرده نام باشد یک حقیقت رارواست  
هر که خواهد گر سلیمانست و گر قارون گداست

اول قطعه جنگ است آخر قطعه صلح ، امروز از جنگ بصلح نمیپردازند . قومی که سابق بعنوان ظلمه مورد لعن بودند ، امروز بعنوان محترک و سرمایه دار مورد طعنند تا فردا چه لفظ تازه پیدا شود . زمین میچرخد ، شب و روز می‌آید و میرود ، بر سر اصطلاح غوغائی و خوابیدنی نیست ، طبیعت کار خودش را میکند ، قومی بجای قومی دیگر می‌آیند و می‌گویند بهتر شد آنچه دیدیم بدتر شده آنکرمانیو ده هزار سال مهلت دارد صلحی که گفته‌اند بعمر من و تو ظهور نمی‌کند و اعتصموا بحبل الله جمیعاً و لاتفرقوا این مسئله لاینحل یکی از غوامض دنیاست و تا امروز چاره صحیحی در آن بدست نیامده است . دیدیم که همه قائدان بلوای فرانسه بنوبه زیر گیوتین رفتند ، چون همه طمع ریاست مقتدره کردند . حرص و شره در خمیره انسانست ، تخمی است که ناچار میوه خود را به بار می‌آورد . چندی خلق را فریب میدهند تا بر ریاست برسند ، آزادی و مساوات عنوان است حیدری و نعمتی حقیقت ، قومی را خراب میکنند برای آبادی خود و در اینکه حد وسطی باید بدست آورد شبهه نیست . اسلام زینت را روا داشته و در رغد و رفاه زندگی حد نگذاشته . کلو و اشربوا و لاتسرفوا از اسراف و احتکار طلا و نقره منع کرده است و طلا و نقره است که بر رونق بازار و فراهم شدن کار می‌افزاید ، سرمایه بکار می‌افتد و سبب رفاه در معیشت میشود و باز احتکار ارزاق حرام است احتکار زینت و توسعه در ائاثه رونق بازار است ، خریدار نباشد مردم بیکار میمانند .

بهترین ترتیب همان بود که از دیرگاه در تمشیت زندگانی اختیار کردند ، مردم را چهار گروه نمودند ، کاسب ، زارع ، سلحشور و اهل علم . هر گروه سرشان بکار خود گرم بود و آرزوها محدود و مانع نداشت که مردم لایق جوهر خود را بروز بدهند و به مقامات برسند ، شعراء ، ادباء ، علماء و وزراء غالب خانزاده نبودند . در دوره اخیر حاج محمد ابراهیم خان اعتمادالدوله که جدش از جدید الاسلامهای قزوین بوده ، میرزا شفیع صدر اعظم یا حاج محمد حسین خان اصفهانی که بقول اعتماد السلطنه در نسب از اولاد آدم و بحسب رقیب معن و حاتم ویا میرزا اتابک ویا میرزا آقاخان ویا میرزا حسین خان سپهسالار یا میرزا علی اصغر خان اتابک که هیچکدام امیرزاده نبودند و ایل و طایفه نداشتند ، بکفایت مقام یافتند و چه بسیار :

بگدایی بروستا رفتند

بوزیری پادشا رفتند

پسران وزیر ناقص عقل

روستا زادگان دانشمند

نادر یا خود پهلوی کی بودند و بکجا رسیدند ، شاهزاده‌ها و خانزاده‌ها چه شدند ، غوغاهائی که امروز برپاست آرزوهای بیجا است و نتیجه افراط در صنعت بامید بازار که روز بروز می‌کاهد همه سعی دارند بر صادرات بیفزایند و روز بروز خریدار کم می‌شود . بعقیده ما ممالکی که نان دارند حق صادرات ندارند مگر در مبادله اجناس ضروری که فاقد باشند و بی سرمایه رونق بازار میسر نیست . عیبی که پیدا شده است افزارهای خودکار است و دستهای مانده از کار ، جدال درویش و غنی امروز بدان سهولت طی نمیگردد که سعدی در گلستان گفته ، بدشنام و سقط یا گرفتن گریبان و شکستن زنج



امر برگذار نمیشود ، همه قضاات هم در حال مسأله متحیرند ، جنگالی است که روی زمین را آشفته دارد ، توانگران زبان شکر بسته‌اند و درویشان جامه صبرگسسته ، توانگران مشغول به‌مناهند و مست ملاحی و درویشان غافل از من یتوکل علی‌الله ، مشغول تباهی ، سرافرازان را سربزیر می‌خواهند و زیردستان را امیر و وزیر .

پسردوم دیتریشی قانون تحصیل میکرد ، نوبت امتحان رسید ، روز امتحان ملاحظه و طرفداری خود را اتوکشیده رفت که موفق برگردد ، اهل خانه منتظر و مستعد دادن سوری بودند ، در قرعه مسأله‌ای باو افتاد که حاضر نکرده بود ، رد شد ، باصطلاحی که تداول دارد ، رفوزه شد . چندی بعد مادرش وزیر علوم را که با او آشنا بود در مجلسی ملاقات کرد ، نظر بسابقه آشنائی از نتیجه امتحان پرسیده بود و افسوس خورده بود که چرا مرا مطلع نکردی ، آن مقدار قابل رد نبود ، بواسطه ازدحام طلاب سفارش کرده‌ایم باندک ایرادی طلاب را رد کنند . چه بسیار امور به اشتباه می‌گذرد و باطن غیر از ظاهر است و ما امروز گرفتار این درد مهلکیم ، جوانان را تربیت ناقص میکنیم ، حرفه نمی‌آموزند و قبای اداری میدوزند . عده کارمندان دولت چند برابر حد نصاب شده است و همه در تحصیل مال بی‌تاب ، همه را سنگ یکمن در ترازو است و قلیلی را هنر در بازو .

جوانان آلمانی پس از فراغت از مقدمات ، تحصیلات فنی را در غیر موطن خود میکنند در ضمن هم زندگی یاد میگیرند هم جوانی را دور از مرکز میگذرانند . والتر دیتریشی به هایدلبرگ<sup>۱</sup> رفت که شهری است در کنار رود رن ، بدیدن او رفتیم ، ضمناً تماشائی از قصر کهنه آنجا شد ، منجمله خمره‌ای از چوب در آن قصر است که روی آن رقص میکرده‌اند و لازمه صرف ما فی‌الخمره بوده است . در اطراف آن حکایتی مشهور است شبیه بحکایت اصحاب کهف . اینجا بروایت اروپائیان در سنه ۲۵۱ مسیحی در غاری بخواب رفتند و بعد ثودوز دوم ( ۴۴۶ ) بیدار شدند که هفت دختر را پدر پیرزن مسحور به هفت قطعه سنگ کرده است کنایه از هفت دماغه برجسته کود که آنها را کمرهای لورلی گویند . نقل است که در سنه ۱۸۱۴ که بلوخر در آن محل از رود رن میگذشت ، کشتی‌ها در اثر نغمات ساحره نیکس به دماغه‌های خارا برخورد می‌تلاشی شدند و این همان قصه عبور اولیس یونانی است از تنگه مسین در ایتالیا بلباس دیگر . در قصه است که یونانی اولیس خود را به دگل کشتی بست و موم در گوش همراهان کرد که آهنگ تیرن‌ها ( زنان فریبنده ) را نشنوند و شیفته نشوند که بطوق گردن و گردران و سیم سینه و یا سیمین ساق و گلبرگ رخسار دل از دست حضار میبرده‌اند ، تیرن زنهایی بوده‌اند نیمه بشر ، نیمه ماهی .

تابستان ۱۸۷۸ باز اوقات تعطیل در سویس بسر رفت . این دفعه در کنار دریاچه به عمارتی منفرد متعلق به نقاشی رفتیم ، اگر از راه خشکی سه ربع از لوثرن دور است نقطه‌ای با صفاست و بی‌جنگال ، باکرجی در ۱۵ دقیقه میشود به شهر رفت . سعدالدوله بنابر مواعده‌ای که بود دو هفته به سویس آمد و باهم بودیم ، بین شاتوا شکوتس که منزل ماست و لوثرن دماغه‌ای در دریاچه هست که گاهی باد تند دارد . نوبتی در عبور کلاه سعدالدوله را که شاپوی بلندی بود باد بآب انداخت و خسارتی بخان داماد وارد آمد . سعدالدوله که خوی تجارت را بارث برده است ، مایل شد قدری ساعت خریده باشد ، برای این مقصود هفته‌ای به زنو رفتیم ، پنجاه ساعت خرید بیشتر ۱۲ و ۱۵ فرانکی ، چند عدد هم پنجاه فرانکی و اختلافی با ساعت ساز حاصل کرد . گزارش آن ایام را بعنوان مسافرت ۱۵ روزه بفرانسه نوشت ، اخوی داد عبارات را قدری صحیح کردند و بادستگاه کوچکی که در منزل بود چاپ کردیم . مطلبی که بذکر بیرزد ندارد .



## دقت در حساب

معروف شد که در بازدید حسابهای جنگ ۱۸۷۰ سرتیپی که فعلاً بنیابت امپراتور جانشین آلاس ولورن است ربع مارك باقی دارد از وزارت جنگ مطالبه کردند و چون محلی برای اجرت پست در بودجه نبود، پاکت بی تمبر فرستادند، معزی‌الیه ربع مارك را تمبر پست از برای وزارت جنگ فرستاد و معذرت خواست که نمی‌تواند مورد خرج را بدست بدهد، اجرت پست ضراوشد.

## آن بر گو

دیتریشی به مجمعی در فلورانس (ایتالیا) دعوت داشت، رفت. در مراجعت قصه‌ای گفت که باید شنید در فرنگ گوی زجاجی رنگ برنگ بالای پایه‌ها در چمن‌ها میگذراند. یکی از دانشمندان به گوئی بر میخورد که سمت سایه آن گرم و روبه آفتاب سرد بوده است. رفقا را میطلبید و در توجیه آن تعبیرات میکنند، رنگ، جنس، شیشه و غیره. صحبت گرم میشود باغبان مشکل‌گشا میگوید، این گلوله‌ها در آفتاب داغ میشوند و بیم شکستن میرود، مره بمره من آنها را چرخ میدهم بسیار از تحقیقات از این قبیل است و گاهی باغبانی هم نیست که حل مشکل کند.

## تجدید دیدار

فکر دختر همسایه رزا از سر من بیرون نمیرود، شاید مشغولی او بیشتر بود، معروف است از دل بدل تنبوشه هست. در این زمستان باب مراوده را با دختر دیتریشی گشود، هفته‌ای یکبار از او دیدن میکرد و عشقی میرساند، شاید مضمون شعر شیخ را بخاطر می‌آورد:

آخر نه دل بدل رود انصاف من بده  
چونست من بوصل تو مشتاق و توملول

من ملول نبودم با خود میگفتم:

ای که دستت نمیرسد بر شاخ  
به تماشای میوه راضی شو

روزی با پسر دیتریشی مشغول شطرنج بودم، وقتی شانه من سنگین شد، برگشتم دیدم روزا است، تکیه به شانه من داده و صورت بصورت من نهاده، راز از پرده بیرون افتاد.

ای برادر که عشق پرده دراست  
پرده برخود نمیتوان پوشید

معلوم شد در عمارتی کنار میدان پاریس منزل دارند، مکرر در میدان ایستاده‌ام مگر از دریچه سربرون کند و او را ببینم. در این اثنا جوانان آشنا مجمعی مرتب کردند که رقص بیاموزند مرکز اجتماع در خانه رزا بود، پسر کوچک دیتریشی و دخترش شریک بودند، خانم دیتریشی از من خواهش کرد که در روز اجتماع با دختر او به برلن بروم که تنها نباشد. با اینکه برادرش همراه بود گفت در مراجعت ممکن است برادرش او راتنها بگذارد، بدو آخیلی به میل این کار را قبول کردم، چه می‌خواستم بهتر از این. دو سه مجلس هنگام تعلیم حاضر شدم، چون طالب رقص نبودم دندان برجگر نهادم و حضور در مجلس را ترك کردم که از قوت خیال من واو کاسته شود و الا:

گرامید بقا باشد بهشت جاودان‌استی  
دمی در صحبت یار ملک‌خوی پری‌پیکر

همشیره مقامی را بدرب خانه میرساندم، به گردش شهر میرفتم، ساعتی بعد می‌آمدم و او را بمنزل هدایت میکردم؛ ظن مادرش در حق برادرش بجا بود.

تعجب در این است که رزادختری بود متوسط در اندام و خوشخرام، موی زرین داشت و لبخندی نمکین، چشمانی گیرنده و دلربا، بینی برجسته و دندان درشت، مکرر در صورت او دقت کردم و در حیرت بودم که این چه علاقه‌ایست که در من پیدا شده است.

بین دوازده نفر دختر که برای رقص حاضر میشدند و اغلب یهودی بودند، یکی از هر جهت تمام عیار بود. قامت، اندام و صورت فوق حد زیبایی، چشم و موی سیاه، هیچ طرف نسبت بارزا نبود

اگر بر دیده مجنون نشینی  
بغیر از خوبی لیلی نبینی

را، آنجا فهمیدم، چه سود که پیوند ما میسر نبود.

شکر میکنم که از این مرحله به سلامت گذشتم و آلوده به ملامت نگشتم، گویا چنین حالات



برای هر جوانی واقع میشود. بقول پدرم که شبی در ضمن صحبت فرمودند: پسرک از دخترک و دخترک از پسرک خوششان میآید و این علاقه در کودکان نابالغ هم دیده میشود.

چو بر ولایت دل دست یافت لشکر عشق بهوش باش که هر بامداد غوغائی است  
بعدها ها آزمودیم که رنگ و بورادوام نیست در خلق و خود باید نگریست که علاقه روز بروز  
ببفزاید و محبت بیابد.

از صحبت های پای آینه مادام دیتریشی یکی هم علاقه ای بود که در سفر اول بین دختری از اهل وینه و اخوی در مسافرت سویس پیدا شده و کار به صحبت و صلت کشیده بوده است، پدر دختر حاضر شده بوده است اخوی را در وینه نگاه دارد و متکفل مخارج باشد، شوق مراجعت به ایران او را از این کار مانع میشود که مارا وظیفه جز این است، این حالات گناهی نیست و از اختیار بیرون و غالباً بدسرانجام. زهی سعادت که شخص بتواند کف نفس کند.

میرزا جوادخان در مراجعت به ایران و عبور از برلن خبر فوت همشیره

### خبر ناگوار

زیبنده<sup>۱</sup> را از درد گلو بما داد، بی نهایت متأسف شدیم، خصوصاً در

تصور حال والده. در ظرف دو سال دو مصیبت جبران ناپذیر، هنوز فوت

عباسقلی خان فراموش نشده است. چیزی نگذشت که اخوی را پدرم خواست و سفارش فرموده بودند من بمانم و طب بخوانم. دریغ که در من حالی پیدا شد که نتوانستم توقف را برخود هموار کنم، افسوس دارم که اگر طب خوانده بودم مردی آزاد بودم و حالا مردی گرفتار، گرفتار قومی و قومی عجایب.

در اوقاتی که همشیره عیال سعدالدوله<sup>۲</sup> نالان بود و در منزل در تحت توجه والده او را بهر وسیله مشغول می داشتند، بی بی خانم زنی بود نقاله و قواله و بقول فاضل خان گروسی در جوانی خوش منظر، عشوهرگر، شیطان، فتانه، مردانه پوش، پیمانه نوش، بایک عالم ناز و آتش انداز خرم پیر و جوان. پس از سفیدی مو و سیاهی رو، زردی دندان و خشکی پستان، قطع عادت و ختم لعنت، جانماز آب می کشید، دعا میداد و جن میگرفت، هفته هفته در منزل ما پلاس بود و همشیره را مشغول می کرد. روزی حکیم موسی که طبیب خانواده بود و بر حسب عادت گاهی عیادت می نمود، مردی موقر و هفتاد ساله برای باز پرسى احوال همشیره آمده بود و کنار رختخواب نشسته، بی بی خانم خود

۱ - از سه همشیره زیبنده سومی است که از برای خازن الملکش شیرینی خورده بودند همشیره بزرگ را به اسمعیل خان برادر زاده آقاخان محلاتی داده بودند که پس از رفتن از ایران در هند ترویج مذهب اسماعیلی کرده، شهرت و مکننتی حاصل نمود؛ برادرش ابوالحسن خان سردار در تهران می زیست و به تفنن شکار روزگار میگذراند و محترم می بود. آقاخان سرکشی کرده بود، در سنه ۱۲۵۵ در خانه حاجی میرزا آقاسی مدتی ملتجی بود تا معفو شد. به بهانه مکه از تهران بیرون رفت، خود را به کرمان رسانید، نامه های مجعول بخط و مهر دولت و حاجی ساخته بود و حکومت کرمان را بتصرف آورده بنای بد سری نهاد و پس از زد و خوردی چند به هندوستان رفت.

۲ - همشیره دوم ماست که حال سعدالدوله گرفته است. حق داشته اند قدیم و حق دارند حاضرین که مولود دختر را خوش نداشته اند. دختر گناهی ندارد. از صد، هشتاد دامادها بدند، خصوصاً اگر وصلت به اغراض و آرزوهای شده باشد، چون در مورد اسمعیل خان و میرزا جوادخان آن اعتبار السلطنه، این سعدالدوله که هر دو ناهموار بودند و زحمتهای دادند که رفتار سعدالدوله با همشیره تعزیه است به تمام معنی آخر کار به طلاق کشید. خواهرم پسری هفت ساله داشت، پدر او را از آمدن نزد مادر منع کرد، خواهرم مریض شد اطباء مایوس شدند، حکیم پاشی تولوزان به پدرم گفت مریض شما سه روز دیگر بیشتر دوام ندارد پدرم به منزل سعدالدوله رفت، آن بچه را با خود آورد، سه روز با مادرش بود مادرش وفات کرد. بچه نزد مادرماند استسقا گرفت، چهل روز سعدالدوله با آن سوابق بدیدن بچه می آمد، در یکطرف رختخواب می نشست و مادرم یکطرف و ما می دیدیم، روزهای دلخراشی بود گذشت.



را در چادر نماز پیچیده، در کمال ادب آمد و نزدیک حکیم باشی بنشست، بابسی آداب و بلحن التماس گفت: حکیم باشی اجازه میخوام سؤالی بکنم، حکیم باشی بالحن طلب گفت بفرمائید. گفت: شنیده‌ام حضرت سلیمان خواست مخلوق روی زمین را در بر و بحر میهمان کند، اجازه از درگاه روزی رسان خواست، جواب آمد نمیتوانی و حکیم باشی با جدیت تمام گفت صحیح است، ناگاه بی بی خانم برخاست، چادر را انداخت و بروزن گفت نمی‌تونی گفت می‌تونم (تن تنتن تن تنتن) مدتی بشکن زد، توی ریش حکیم باشی که از یک وجب درازتر بود قرو غریبه آمد، حکیم باشی دهانش باز ماند و حضار دست گذاردند به خنده و دلها را گرفتند.

چندانی که ترا فزون بود جد      چندان محتاج هزل باشی  
گاهی بمزاح وقت بگذار      هر چند که اهل فضل باشی

این بی بی خانم، هفته هفته در منازل آشنایان مجلس آرا بود و به چادر نمازی یا چادر قدی قانع. نه دعوی ستارگی داشت نه خود را از بر آوردگان برجسته تمدن میدانست و ستارگان امروز عشر هنر آن ستاره کوران را ندارند. مادیند، بی لطف و پرمدها.

نسخه‌های حکیم باشی شبیه بود به نسخه‌هایی که مولیر در مریض خیالی می‌آورد.  
بعضی اختراعات اخیر هفتاد سال قبل بازی کودکان بود، در برلن لوله-  
های مقوایی که از یک طرف پوست بکف آنها کشیده بودند و ریسمانی  
بین آنها متصل بود وسیله صحبت با یکدیگر قرار میدادند و بازپروانه  
مانند آلتی در دست اطفال دیده می‌شد که بتاب زهی یا پیچ فنی در هوا پرواز میکرد. از یکی  
بکمک الکترونی تلفن پیدا شد و از دیگری بدستیاری ینسن طیاره.

### ابتدای تلفن

نگویند از سر بازیچه حرفی      کزان پندی نگیرد مرد دانا  
فکر پرواز از قدیم بر سر آمده است، سریر سلیمان، با سمان رفتن کاووس، در حکایات است.  
نوشته اند که اسمعیل حمام پری ساخت که پرواز کند افتاد و در گذشت و بسیار ملوان ها جان در این کار سپردند؛  
گاهی صحبت از مسافرت بمریخ میشود، چون تصور محال، محال نیست، گوییم اگر در  
این امر موفقیت حاصل گردد در مریخ هم آشوب خواهد افتاد و در زمین زد و خورد تازه بر سر  
استملاک، چنانکه امروز جنگها بر سر مستملکات است.

در قتل‌های عام چنگیز خان یکی خودش را بر زمین انداخته بود، چون میدان خلوت شد  
برخواست، به اطراف نگاه انداخت، ناگهان دیگری هم بر جای نشست، اولی ناله بر آورد که باز  
شلوغ شد و خوابید، مریخ هم شلوغ خواهد شد.

۱۵ ماه مه ۱۸۷۹ از برلن حرکت کردیم با شوقی که نمیتوانم بیان کنم  
حرکت بطرف تهران و این مطابق است با نهم جمادی الاخره ۱۲۹۷. پدرم مهندس معدنی  
خواسته بود، مسیو دیچ مهندس معدن هم همراه است اخوی هم درس  
معدن خوانده است. سیمنس او را معرفی کرده است، مردی سنگین و گیج است، بعدها معلوم  
شد معلوماتش اندکی بیشتر از هیچ و اگر هم بیشتر معلومات میداشت بی ثمر بود زیرا دولت تصور  
درستی نداشت که مهندس اسباب میخواید و معدن آباد کردن خرج دارد، خیال میکردند بحضور  
مهندس، زمین سینه خودش را می شکافد و معادن بیرون می ریزد. ناصرالدین شاه شمش طلا می-  
خواهد و در طبیعت تدارک نشده است. در موقع حرکت از برلن نشاط دیدار کسان و افسردگی از  
مفارقت فامیل دیتریشی متبادلا در فکر من جولان دارد، چه خوب بود اگر در انسان علاقه نبود.  
بلیتی که در برلن خریده ایم یک سر به برست لیتوسک<sup>۱</sup> است در متن روسیه. در سرحد اشکالی پیش نیامد،  
از ورشو گذشتیم، ورشو از شهرهای قشنگ است. زمانی کرسی لهستان بوده، راه آهن در غرب  
شهر تمام میشود باید با درشکه بطرف شرقی رفت. دوشنبه ۱۶ به برست رسیدیم، سراغ صندوقهای



خودمان رفتیم ، معلوم شد بواسطه عدم اتصال راه آهن در ورشو و معطلی حمل و نقل بارها نرسیده است . بلیت راهمان لدی‌الورود اخوی خریده بود . مردم برست غالب یهودی بودند ، کم و بیش آلمانی اینجا گفته و فهمیده میشود . پیدا است که روبه آسیا می‌آییم و آن نظم و ترتیب مغرب اینجا نیست ، ناچار شب را می‌بایست در برست ماند ، جای کثیفی است . در محلی که اسمش هتل بود اطاقی گرفتیم و با نگرانی بسیار شب را بسر بردیم چیزی همراه نداشتیم که جالب نظر باشد و باز احتمال خطر دادیم . در و دریچه بست و بند نداشت ، اطراف فوق‌العاده کثیف است و مردم بد قیافه . روز دیگر صندوقها رسید ، معلوم شد بواسطه اختلاف تقویم در برست امروز ۱۵ مه است . خلاصی از برست و حرکت بطرف کیف<sup>۱</sup> ، فرج بعد از شدت بود . چتر اخوی در واگن ماند ، روی بلیت نوشته بود اشیاء جا مانده مسترد میشود ، معلوم شد دروغ کتبی است ، مطالبه کردیم نتیجه نداد .

عمارات در این حدود تمام از چوب است و حریق امری عادی . مرکز دیگر کیف است ، شهر بزرگی است ، لیکن برای مسافری که شب وارد شود ، درگاز بسختی بگذراند و قبل از طلوع حرکت کند ، چنان است که نباشد . گاز راه آهن فوق‌العاده وسیع ، تختها عریض که روی آنها اگر ملزومات همراه باشد میشود خوابید .

مسأله زبان از اشکالات مسافرت در این خط است ، به‌اشاره غالباً خلاف منظور استنباط میشود سهولتی که باید ته‌جید کرد موجود بودن مأكول و مشروب است در گارها که میشود قیمت را بدون تکلم گذارد و مطلوب را از روی بساط برداشت . خط آهن به بلد قفقاز منتهی میشود ، شهر کی کوچک و نسبتاً با صفا ، قلّه کازبک<sup>۲</sup> کوه بلند برفی ازدور پیداست . خیابانی عریض دارد ، از میان شهر میگذرد عمارتی در کنار آن اسمش هتل بود ، فاقد همه چیز ، جز کک زیاد و پشه ، صحن کثیف و غذا نا مأكول .

در این نواحی چاه مبال معمول نیست ، میان حیاط چهار چوبی برپاست ، روی آن اطاقچه‌از نردبان باید بالا رفت ، فضولات میریزد زیر چهارپایه ، در محضر میهمانان است .

بالای دکانی نوشته بود چلوکبابی ، نزدیک رفتیم ، مردی دم درب ایستاده بود ، سؤال کردیم بخشونت گفت فارسی بیلیمیرم ، ما هم که ترکی بیلیمیر ، معامله صورت نگرفت . میرزا محمدعلی خان کاشی از خانواده فرخ خان (دائی صاحب اختیار) در بلد قفقاز راه شوسه تفلیس را در اداره دارد اخوی رفت قرار حرکت را بدهد ، ما را بجا آورده به نهار دعوت کرد . رفتیم خوش بر خورد نمود قفقازیه در نیمه غربی همه جا با صفا است . از گردنه کازبک باید گذشت که ارفع قلل کوهستان قفقاز است . لوازم زندگی در راه مفقود است ، جز هوا . در بعضی منازل آب هم بزحمت گیر می‌آید خواستم به‌مدیر بنویسم شما که بلیت می‌فروشید باید در بند باشید که مسافر در راه غذا هم میخواهد . تفلیس شهری است نسبتاً بزرگ اطرافش با صفا ، رود کر از میان آن میگذرد . در هتل قفقاز منزل کردیم ، دست وروئی شستیم به قنسولگری رفتیم ، قنسول نبود برگشتیم . صرف نهار شد عصر بگردش باغ مجتهد گذشت ، حاجی میرزا مسعود آقا ، این مجتهد همان است که روسها را به تبریز دعوت کرد و پس از صلح ترکمان به قفقاز فرار کرد در تفلیس زمین و باغ باو دادند بعد پس گرفتند ، یک خیابان تفلیس در اراضی او واقع است و باغش قهوه خانه عمومی ، فاعتبروا یا اولی‌البصار .

دین به دنیا فروشان خرند      دین بفروشنند تا چه خرند

دو روز در تفلیس توقف اتفاق افتاد تا وسایل حرکت به جلفا فراهم آمد ، خاطر من نیست که قنسول ملاقات شد یا نه در یاد داشتهای من نیست .

وجود مأمورین هر دولتی در خارجه برای کمک به مسافرین آندولت است ، نه فقط برای



زیر وبالا کردن وجوه تذکره و دوشیدن اتباع. کالسکه‌ای که در این خط داریم تنگ است و رفیق مادیج تنومند و راحت طلب، بی‌اندازه چای میخورد و غرغر میکند. از تفلیس به تهران و برلن تلگراف کردیم در اینموقع که کتابچه یادداشت‌را نگاه میکنم حوادث پنجاه سال از نظر میگذرد، چه زشت و زیباها که در این مدت دیدیم، چه حوادث گوناگون که زیباش بخاطر نمیماند و زشتش از خاطر نمیرود، محرم ۱۳۴۲ قمری.

بین تفلیس و ایروان باید از گردنه دلبران گذشت و رای گردنه دریاچه گیک جای ۱ است. چاپارخانه مشرف بدریاچه، اینجا چند ماهی بدست آمد و بیا تنگی آذوقه در راه خالی از لذتی نبود. اطراف دریاچه حوضه‌ایست میان کوه و بی‌صفا نیست. از ایروان ونخجوان چیزی دریادداشت من نیست، بجلفا رسیدیم.

جلفا خرابه‌ای است بی‌صفا، عمارتش منحصر بتلگرافخانه و گمرک، نشاطی داریم که بخانه خودمان رسیده‌ایم. طبیعتاً منزل در تلگرافخانه بود، تلگرافچی بقدر قوه پذیرائی نمود، درمنزل رئیس پست مرغی خوش خط وخال دیده شد، کله بی‌تناسب کوچکی دارد، از حاجی‌ترخان آورده‌اند نعمتی که در ایران داریم مراقبت در طهارت است. آب‌پاشی درب‌منزله‌ها بخصوص درمن اثری دارد. در دوفرسخی جلفا، گرگر محلی است، حکومت این حدود با حاجیه خانم گرگری است. مردم از او راضی هستند، چوب و فلکش معروفست، «تا نباشد چوب تر فرمان نبرد گاو و خر» زنهای هنرمند بوده‌اند، اما از يك گل بهار نمیشود. دره دین در راه دره‌ای است تنگ و دزدگاه دونفر قرا سوران که همراهند هرگوشه دره را نشان میدهند که اینجا فلان را کشتند، آنجا فلان را، خودشان هم به قطاع الطريق بی‌شبهت نبودند. بیرون رفتن از دره‌دین را فوز عظیم شمردیم، مرند جای دلچسبی بنظر آمد، آب بسیار دارد، از خانه‌ها جاری است. رئیس تلگراف مرد خوش صحبتی است، نسبتاً لوازم پذیرائی اینجا فراهم‌تر است، وفور میوه سبب تعجب دیج شد، آنقدر خورد که معده از کار یا بکار افتاد. حرکت با اسب چاپارخانه پس از عادت براه آهن و کالسکه طاقت فرسا است؛ راست گفته‌اند:

از سختی پالان چه‌دهم شرح که ماتحت مجروح چنان گشته که مافوق ندارد

سکندری رفتن اسبهای چاپارخانه امری عادی است، فقط در منزل اول موخش بود، بعد امری مسلم و تسلیم شدیم. این کلی که اسب راه‌هم میرود در اسبهای چاپارخانه مسلم نیست، بعضی راه نمیروند باید آنها را کشید. از جمله صحبت‌های رئیس تلگرافخانه مرند مذمت چادر و روبند بود، آنهم از این نظر که زنی را دنبال میکنی، پس از دوندگی کاشف بعمل می‌آید که دده سیاهی است. پوشاندن صورت معلوم نیست امری شرعی باشد اما از خرج و زحمت جلوگیری میکند، چه راحت بودم من اگر روز را ندیده بودم.

چو دیده دید و دل از دست رفت و چاره نماند نه دل ز مهر شکبید نه دیده از دیدار و کف نفس امری دشوار، الا ما رحم ربی

ورود به تبریز ابداً بدان نمی‌ماند که شخص به شهر بزرگی ورود کرده

ورود به تبریز

است، کوچه‌ها تنگ، پیچاپیچ، مدتی باید بین دو دیوار گلی عبور کرد تا شخصی بمرکز برسد. میرزا عباس‌خان برادر میرزا جوادخان رئیس

تلگرافخانه است، خانه خوبی دارد که متعلق به برادرش است. يك هفته در تبریز توقف شد، جز بازار و باغ شمال جای دیدنی ندارد. اخوی دو نوبت بدیدن ولیعهد رفت من تحاشی کردم وبیشتر بواسطه عسرت تکلم بفارسی بود.

میرزا عباس‌خان بعدها بتهران آمد و رئیس تحویلخانه مرکزی شد. عصرها پیش پدرم می‌آمد و چون تفلیس را دیده بود افاده بسیار میکرد. روزی پدرم گفت: خان‌تو تا تفلیس رفته‌ای



و تا پاریس فضول شده؛ امروز تا پاریس میروند تا نیویورک فنول میشوند. باغ شمال جز وسعت، معلوماتی ندارد. الحق نایب السلطنه عباس میرزا به چیز کم قانع بوده است.

در مراسلات قائم مقام است؛ «آه از این قوم بی حمیت بی دین که سرعت لافظه دارند و قوه حافظه ندارند، در حق کورند و در باطل بینا، مگر حاتم طائی را جز کیسه خالی و همت عالی بود یا ولیعهد مرحوم بجز کوشش و جهد در راه دین و خلوص و صدق در کار دولت، خزینه و دفینه داشت یا غیر این دو چیز يك فلس یا پشیز با خلاف و وراثت مخلفه میراث گذاشت.»

همسایگی قفقاز هیچ اثر در نقشه عمارات نکرده است، خصوصاً پله سازی. یگانه آثار قدیم گوی مسجد «مسجد کمبود»، است که خرابه آن باقی است و کنار جاده تهران است، در محله خیابان، و باز دیواری از ارگ علیشاه، از شنب غازان اثری باقی نیست.

از تبریز تا تهران جز کوه و دره خشک و بدی راه و نبودن آذوقه چیزی در یاد داشتهای من نیست، جز گنبد خدابنده در چمن سلطانیه، آنهم بصورت خراب و عبور از قافلان کوه که مصیبتی است.

کاروانسراهای عباسی خبر از مراقبتی میدهد که شایسته دولت بیدار است و همه خراب که لازمه دولت غافل است. معروف است که شاه عباس نهصد و نودونه کاروانسرا ساخت و دست نگاه داشت که هزار لفظ خفیفی است. چیزیکه فراموش نمیشود خجالت ما از موسیو دیچ است که این وضعیت را می بیند و زحمتی که در چمن سلطانیه اسب چاپارخانه بمن داد. گرما در نهایت است، راه از بغل کوه میگذرد، آفتاب سخت میتابد و اسب از سر جای خودش حرکت نمیکند. نوکری که همراه بود جلو اسب را می کشید و شاگرد چاپار از عقب شلاق میزد، بالاخره اسب را رها کرده پیاده نیم فرسخی طی شد تا به چاپارخانه رسیدیم، نعمت غیر مترقبه وجود یخ بود که جبرانی کرد، اخوی و دیچ قبل از من بمنزل رسیده بودند.

ورود ما می بایست با مسرت و نشاطی باشد، والده و همشیره ها ما را با

### ورود به تهران

چشم اشکبار استقبال کردند و مجلس اول با گریه و نوحه برگزار شد.

اندك تسکینی که حاصل گشت، گله گذاری ها از پیش آمد شد. والده بهیچ-

وجه خودداری ندارد، در اینوقت که من فرصت کرده ام یا به صرافت افتادم که این مجلس را بتحریر بیاورم، پدرم، والده و همشیره ها رفته اند. اخوی را دست بیداد شهید کرده است و من با چشم اشکبار این شرح را برمینگارم. بیشتر سوز و گداز والده از آن بود که همشیره بواسطه خطای طبیب تلف شده است و همین سبب بوده که پدرم نوشته بود من طب بخوانم. راست گفته است ملا: «گریه بر هردرد بی درمان دواست» و اشخاصی که منکر روضه خوانی اند غافلند، شخص گاه موقع میخواهد که بگرید و جز گریه چیزی عقده دل را نمی گشاید.

یگانه عقده گشا در این موارد گریستن است، چرا، نمیدانم. دواي دردهای بی درمان، زمان است که فراموشی می آورد، روز خوب و روز بد شب می شود، دیر یازود شخص بخواب میرود و میگذرد. قطعه طلائی که در زنجان پیدا شده است معروف به طلای یاری، خیال

### سبب خواستن

ناصرالدین شاه را مشغول میدارد و پی باقیش میگذرد. یاری بدبخت را

### مهندس معدن

آزار کردند که طلاها را نشان بدهد، کجا، کدام طلا، بقول آلمانها آنجا

که چیزی نیست حق امپراتور هم ضایع است. اخوی را شاه غالباً

میخواست و اظهار تلافی میکرد و سبب رقابت امین السلطان میشد. سنگی برای شاه آورده بودند ذرات مرغش در آن بود. شاه اخوی را خواست و آن سنگ را پهلوی سنگی آمیخته به طلا از مجموعه نمونه احجار گذارده و به اخوی گفته بود که این قطعه از کنار آن نمونه شکسته است، اخوی بدون تأمل عرض کرده بود این نمونه طلا است و این قطعه مرغش. در خارج اخوی را مذمت کرده بودند که نمی بایست اینگونه توی ذهن شاه زد. اخوی درس دروغ و چاپلوسی که موضوع دیپلم دکتری اجزای خلوت است نخوانده بود.



دابشلیم حکیم هم بمدلول این شعر عمل نمیکرد، مکرر راه محبس را پیمود و کتاب کلیله و دمنه را نوشت .

اگر شه روز را گوید شب است این      ببايد گفت اينك ماه و پروين  
 پدر اتابك، آقا ابراهيم آبدار شاه بود ، در مجلس اگر سرقلیان حاضر  
 بود از سوزاندن کبریت منع میکرد . وقتی پنجاه پنجهزاری طلا بالای  
 رف اطاق آبدارخانه گذارده بود و مدتی گذشته، خاک روی آن نشسته ،  
 در موقعی که ناصرالدین شاه به آبدار خانه آمده بود، پائین آورد، پیش  
 شاه گذارد که این پیشکش فلان است ، فلان روز تقدیم کرده است . فرمودند نگاهدار، همینطور  
 بالای رف مانده بود . باین لطایف الحیل اظهار امانت میکردند و هزارها اشرفی میبردند پسرش  
 میرزا علی اصغر خان بذال بود، اگر میگرفت میداد، لیکن از پدرش بذلی نشنیدیم . مردی بی سواد  
 و عامی بود اما پشت کار داشت و خیرخواه مینمود، بیشتر ادارات درباری در اختیار او بود .

### تقرب به سلاطین فنونى دارد

آن مقدار که قبل از مسافرت نوشتن و خواندن آموخته بودم مقدار  
 نالایقی بود، می بایست تکمیل کرد . روزی در خدمت پدرم بودم؛ میرزا  
 سلیم خان مستوفی تلگرافخانه حضور داشت، بعسرت تکلم میکردم . گفت  
 از چند دریا گذشته ای؟ گفتم یکی . - گفت: اگر از دو دریا گذشته بودی

### تحصيل فارسی و عربی

فارسی را بکلی فراموش میکردی .  
 چندی نزد میرزا ناصری شیرازی بانوار سهیلی و چندی نزد میرزا الفت اصفهانی بخواندن  
 نظم و نثری از گلستان ، بوستان و غیره صرف وقت شد . اساسی نداشت، هر دو شاعر دیمی بودند کتاب  
 شیمی صنیع الدوله اخوی را میرزا الفت برای من نوشت که دارم . مرحوم میرزا عبدالغفار نجم الدوله  
 جناب قندهاری را که از ادبا بود معرفی کرد ، در دارالفنون اطاقی معین شد، من و اخوی محمد  
 قلیخان نزد او صرف و نحو عربی خواندیم . چندی هم بمطالعۀ مختصر گذشت و مختصر بود .  
 جناب شروع کرد از مصدر که اصل کلام است و از وی نه وجه باز میگردد الی آخر . اخوی  
 پی بمقصود نمیبرد و من بقوه آلمانی ملتفت بودم که مصدر کدام است و از وی نه وجه باز میگردد  
 یعنی چه، با فارسی تطبیق می کردم اخوی ملتفت میشد . بنا شد عباسعلی خان مهندس برای اخوی  
 حساب بگوید، روز اول مراتب شمار را به میلیون رساند، قابل هضم نبود . من خواهش کردم در  
 بدو امر از هزار تجاوز نکند تا تصور صحیحی از عدد حاصل شود . خیلی چیزها نداریم، معلم هم  
 نداریم . سعی در عنوان است، کتاب اول را نفهمیده کتاب دوم را شروع میکنند که دل اولیای اطفال  
 خوش بشود که ماشاء الله فرزندی کتاب دوم می خواند ، کتاب اول را نفهمیده . همین برخورد مرا  
 واداشت صرف و نحو فارسی را بنویسم و بعدها در مدارس تداول بدهم . روزی کدخدای رستم آباد به  
 اطاق درس من آمد، کاغذی بخط لایقرء بمن داد که بخوانم ، نتوانستم ، گفت نان مخبرالدوله را  
 حرام کردی ، به مناسبت آن صحبت بعدها قطعه ای ساختم که بکار مدارس بخورد .

کودکی بود سن او ده سال	پدر از درس و مشق او خوشحال
پیر مردیش بود همسایه	که ز خواندن نداشت او مایه
داد روزیش نامه ای در دست	که بین اندرین چه بنوشته است
نامه اش را بخواند کودک زود	که بخواندن دلیر و چابک بود
گشت از نامه پیر چون آگاه	گفت بادا خدات پشت و پناه
پی تحصیل خود بگیر امروز	که شوی بر مراد خود پیروز
من نکردم ز روی نسادانی	حاصلم نیست جز پشیمانی
وقت تحصیل رفت از دستم	حال محتاج کودکى هستم

جناب قندهاری خداوند رحمتش کند، اگر اطلاعاتش از ادبیات زیاد بود اسلوب تدریش  
 کامل نبود . صرف و نحو مخصوص برای ما ترتیب داد که بهره وافى در اقل مدت برده باشیم و



میزان الصراف را من چاپ کردم، بد هم نبود لکن بعد بخواندن طوطی واری مختصر در بدیع تزیین وقت شد و بیشتر اشعار فارسی مطالعه میشد و در این اوقات من تذکره مانندی از برای خودم جمع کردم. استفاده شاگرد از صحبت های خارج معلم است، نه متن کتاب. در این دوره چندی هم روزها به تلگرافخانه می رفتم و مشق تلگراف می کردم. حس کردم که اخوی حسینقلی خان که رئیس تلگرافخانه است و شاهزاده تلگرافچی مخصوص، نصرالله خان سرتیپ، خوششان نمی آمد. اخوی را نمیدانم چرا اما شاهزاده نگران بود که من جای او را بگیرم، تلگرافچی مخصوص است. در این اوقات اخوی مرتضی قلیخان تحویلدار تلگرافخانه بود من و اخوی محمد قلیخان برای مشق می رفتیم. منزل ما در دروازه دولت است، تلگرافخانه جلو گلوبندک، غالب این راه را پیاده می رفتیم. روزی در خیابان جلیل آباد کنار باروی ارك سواری اسبش رو رفت، سوار ماند زیر و اسب از روی او غلطید. زین قزاقی بود، سوار ماند در خم زین و بدون آسیب برخاست سوار شد و رفت. از نوادر اتفاقات بود. معتمدالدوله از پدرم خواهش کرد بجناب اجازه بدهند هفته ای یکروز بمنزل او برود برای کمک به تألیف قمقام در شرح حال ائمه علیهم السلام. در صحبتها من گفته بودم که در طرح عمارت باید عده یورده که لازمست از میهمانخانه تا ذغالدان حساب کرد و يك يورد کمتر ساخت تا زندگی جمع آوری باشد. این شرح را جناب از برای معتمدالدوله گفته بود، شاهزاده خواسته بود که من خدمتشان مشرف شوم، اتفاق نیفتاد. از مذاکرات در مجلس شاهزاده دو حکایت از جناب شنیدم. یکی آنکه روزی به شاهزاده عرض می کنند فلان فراش فوت کرده است، بجای انعام، الحمدی میخوانند. بقول سعدی اگر الحمد خواهی صد بخوانید. دیگر آنکه شاهزاده نماز صبحش گاهی قضا میشده است وقتی بخواب می بیند که عمر بدیدن او آمده است. پس از طی تشریفات بعمر می گوید علت اختلاف شما با علی علیه السلام چه بود؟ عمر میگوید این فضولها بتو نمیرسد، نماز صبحت را بوقت بخوان و شاهزاده پس از این جواب عمداً نماز صبحش را قضا میخوانده است.

حکایت انوری و تدابیر او در مقابل معزی معروف است که معزی حافظه ای داشته که بیکبار شنیدن قصیده را ازبر می کرده، پسرش بدوبار شنیدن و غلامش به سه بار شنیدن و ملک الشعراء ملکشاه بوده است. غالب اگر شعرا قصیده ممتازی می خواندند مدعی میشده است که از من است و ازبر می خوانده، حال تمام قصیده را فرا میگرفته یا چند بیت اول را معلوم نیست.

### انوری و معزی

انوری از این قضیه آگاه بوده لباس ژولیده ای دربر میکند، اشعاری چند احدا می سازد و بر معزی می خواند. ملک الشعراء او را مسخره می پندارد، موعدی را معین میکند که او را بحضور ملکشاه ببرد و تفریحی باشد در روز مقرر انوری با شال و کلاه حاضر میشود. معزی را اندیشه فرا میگیرد، لکن چاره نبوده است و بر حسب وعده او را بحضور بار میدهد. انوری از قصیده ای که ساخته بود يك مصرع برمی خواند: «گر دل و دست بحر و کان باشد» عرض میکند اگر این قصیده را ملک الشعراء گفته اند باقیش را بخوانند. پس از اقرار ملک الشعراء می خواند: «دل و دست خدایگان باشد» راز از پرده بدر می افتد و انوری در صف شعراء بار می یابد. در این اوقات امتحاناً روزی با محمدتقی خان پسر عمه شرط بستیم و در دوسه نوبت خواندن، من قصیده حسن متکلم را که بطرز عرب گفته است: سلام علی دار ام الکواعب، که قریب بیست بیت آن در مجمع الفصحاء ضبط است حفظ کردم و عمه زاده محمدتقی خان تعجب کرد، چون دست بالای دست بسیار است. البته حکایت انوری و معزی را می توان باور کرد. بعضی مستوفیان را گفتند که فردی را شامل پنجاه شصت قلم بیک نوبت شنیدن ازبر میکرده اند حتی یکی را که اسمش خاطر من نیست گفتند فرد را وارونه؛ یعنی از پا به سر ازبر میکرده و میگفته است. مراتب حدت حواس بسیار و جای انکار نیست. مطالب هفتاد سال قبل را بیاد دارم. حال کسی را می خواهم که سفارشی کنم، می آید و مطلب فراموشم میشود. مجمع الفصحاء همیشه سردست بود و طرف رجوع جناب قندهاری گفت روزی در منزل سپهریها بودم کتابی را يك صفحه خواندند و توجهی نکردند ولای آنرا برهم گذاردند و گفته شد که مخبرالدوله



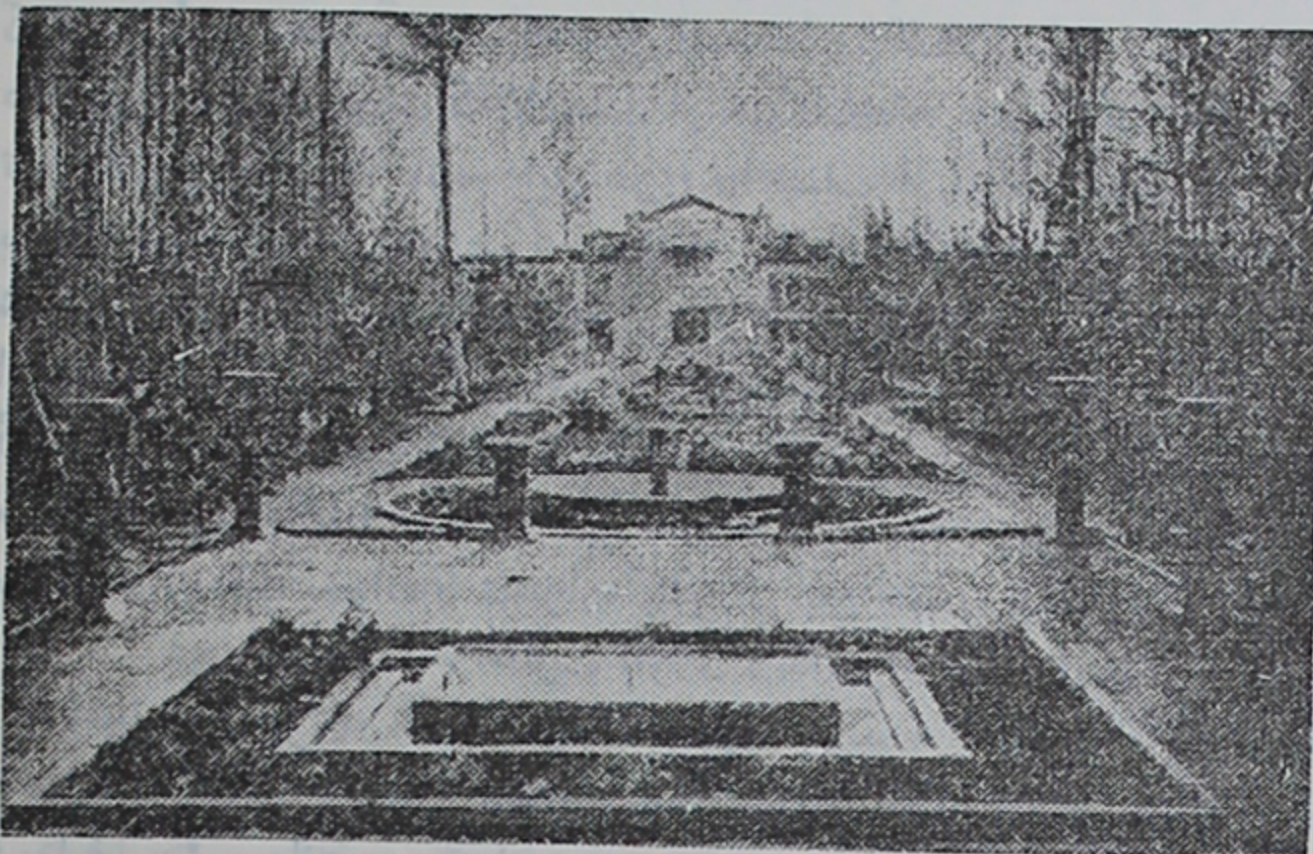
می‌خواهد چاپ کند، داده است تصحیح بکنم، یکصد تومان هم اجرت داده، لکن معلوم بود که عنایتی به تصحیح ندارند. اشتباهاتی هم در چاپ واقع شده است خصوص در تواریخ که با اختلافات روایات تصحیحش خالی از زحمتی نیست.

اینک مرا از آن روزگار غبطه‌ها است که استفاده کمتر کرده‌ام. با آنکه در جوانی دنبال هوا و هوس نمی‌رفتم، بهر حال غفلتی شد و غالب بصحبت و خواندن اشعار وقت می‌گذشت. جوانان پندی گیرند که فرصت بر نمی‌گردد، چنانچه در قصیده‌ای گفته‌ام :

نیست زوال در جهان جز بزمان این بدان سود کنی تو یازیان فرصت تو است اسپری  
در نصف جنوبی باغ استاد شیرجعفر معمار، پدرم چهار دستگاه ساختمان

کرده بود در وسط حیاطی وسیع بود معروف به دیوان‌خانه، که پدرم از این اسم منع می‌کرد، لکن ترک عادت مرض است. همه منازل به این حیاط راه داشت، یکی از منازل غربی، منزل پدرم بود. خانواده در سمت شرقی منزل داشتیم.

### تغییر منزل و معالجه معده



منظره باغ ما از طرف گلخانه

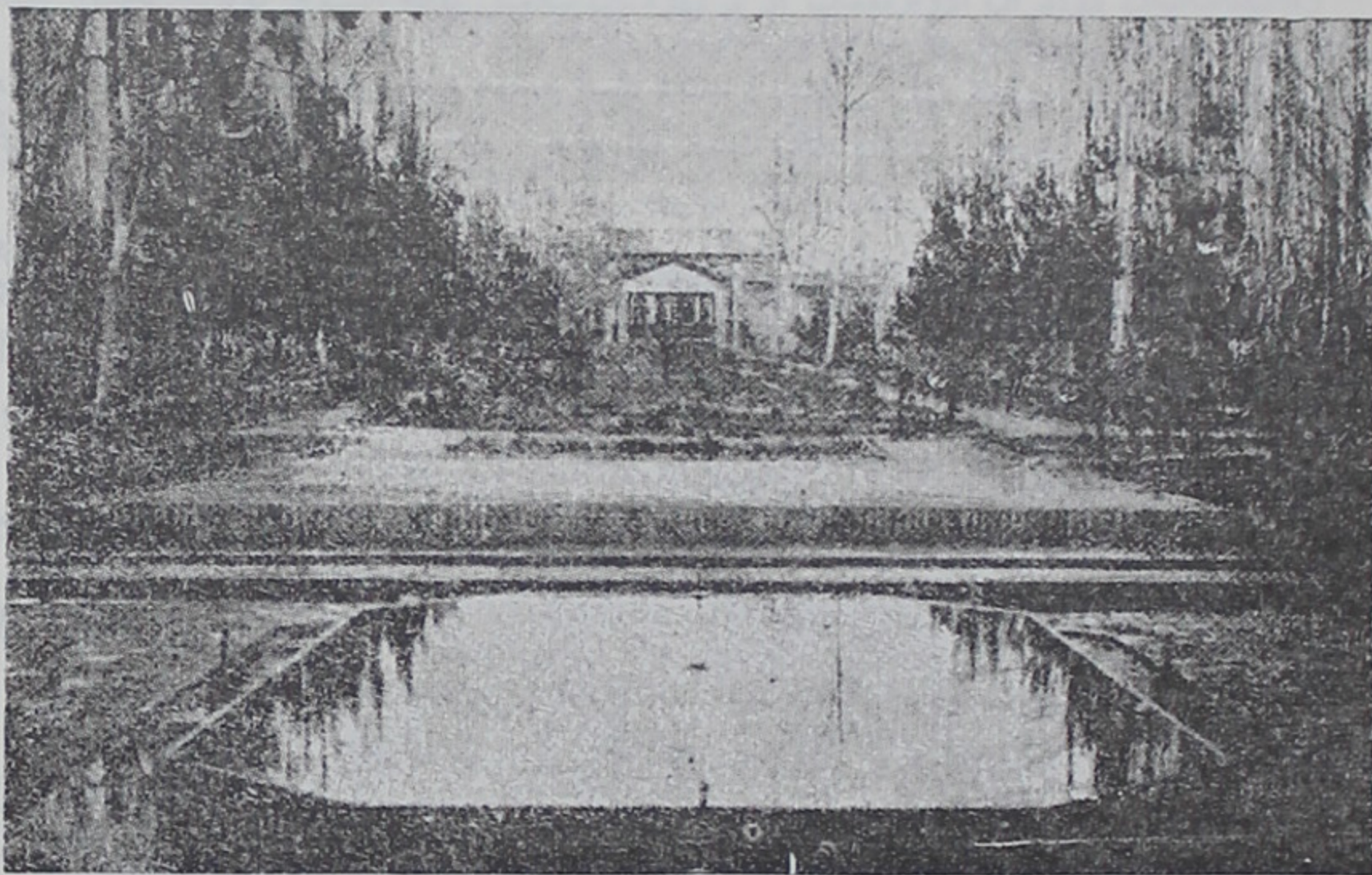
در سنه ۹۸ انتقال به سمت غربی کردیم، قسمت کنار خیابان (دنباله لاله زار) که اسمیت صاحب، رئیس تلگرافخانه ساخته بود که بیست سال بنشیند، بعد عمارت متعلق به ما باشد، شش سال نشسته بود در قسمتی از باغ ملک الکتاب عمارتی برای او ساخته شد، منزلی را که خود ساخته بود و اگذار کرد حیاط این عمارت وسعتی داشت، مشجر بود. حالا اوقات بهار است و من

۱- ناصر خسرو تولد خودش را در دو قصیده بدو تاریخ می‌نویسد، یکجا گوید :  
بگذشت ز هجرت پس سیصد نود و چار بگذاشت مرا مادر بر مرکز اغبر  
جای دیگر گوید :

بسال سیصد و پنجاه و هفتم به ذیقعدہ مرا بگذاشت مادر  
فتح الله خان شیبانی در رساله دیگری، مدعی است که قطعه :  
بتا متاب سیه زلف بر سفید پرند بدین فسون نتوانی کشید مرا به بند  
از من است و در مجمع الفصحاء بنام ابوالنصر شیبانی نوشته شده است. اگر قطعه را در حیات رضاقلی خان هدایت گفته چه شده است که بر رضاقلی خان ننخوانده است با وجودی که دوستش داشته‌اند و در دربار محمدشاه از همگنان بوده‌اند و در مجمع الفصحاء بخصوصیتی که در بین بوده است از اشعار فتح الله خان بردیف انتخاب شده است و اگر بعد از رضاقلی خان گفته، ایشان چرا در تذکره یاد آورده‌اند و لابد قطعه را صاحب مجمع الفصحاء جایی دیده است و نگاشته و زمان آنقدر زیاد نبوده است که بگوئیم قطعه در بیاض یا جنگی رفته و بنظر صاحب مجمع الفصحاء رسیده است. بهر حال استوار داشتن دعوی خالی از اشکال نیست قطعه را هر که گفته است خوب گفته و ما روان هر دورا مغفرت می‌خواهیم. متجاوز از سی سال فتح الله خان و رضاقلی خان آشنائی و برخورد داشته‌اند و مدتی گرفتاری برای گوینده بوده است که گوید: اگر چه در خم یک زلف دیر ماند به بند و این بیشتر با دوره جوانی و شادابی مناسب است.



مبتلا به علتی در معده که جز سنگینی فم معده احساس نمیکنم، لکن مرا چرتی کرده است، غالب متفکر بودم بطوریکه روزی پدرم گفت مگر کشتیت غرق شده است حقا که المعدة بیت کلداء، هیچ ترشی، خصوص سرکه نمیتوانستم بخورم شربت به لیمو، نعوذ بالله. در باغچه اسمیت صاحب درخت گوجه ای بود، هنوز بآب نیفتاده بود، دیدن آن گوجه ها بدرخت هوس مرا تحریک کرد، چند دانه گوجه چیدم و خوردم و منتظرم بر سنگینی فم معده افزوده شود نشد روز دیگر بیشتر خوردم و بهتر شد، مداومت کردم، آن علت بکلی رفع شد. در عرض چهل سال به اشکال مختلف معده بمن زحمت داده است. چند سال بسوزش همان محل فم معده، دوازده سال نان نخوردم که سبب سوزش میشد. بعدها گرفتار درد شدیدی در سینه میشدم که تا پشت شانه سرایت میکرد، بدکتر ویلهلم فرانسوی رجوع کردم؛ چهار گردنوشت همه مصلح ترشی معده بود هیچ ثمر نبخشید. قصه گوجه را باو گفتم سیترا دو سود افزود و گفت شما از بیست درصد اشخاصی هستید که ترشی معده شان کم است. باز اثری از آن گردها ندیدم و نه هر ترشی مفید است. گوجه و غوره و انگور ترش فوق العاده مؤثر است، سیب و گلابی ترش، آلوزرد نیم رس لازمه زندگی من شده است. این است که هر کس از معده می نالد، می گویم میوه خودت را پیدا کن. غیر از امراض حاد کمتر مرض است که طبیب بتواند تشخیص صحیح بدهد، چه وسیله به دیاگنستیک ندارد مریض باید خود مراقب حال خود باشد. از سنه ۳۰۰ شمسی در اثر معده گرفتار سرگیجه و دوار شدم، يك نوبت بطوری سخت که نیمه راست بدن سست شد با کمک ید باز گوجه مفید واقع شد یا قدری آب لیمو و پس از آن قدری بی کربنات دوسود که آروغی بیاورد، فوری عارضه آرام میگردد و یکی از مشاغل من مراقبت حال جناب معده است. تشخیص خودم اینست که حبس



### منظره باغ ما از طرف عمارت

ابخره سبب آن علل است، چون از اسمیت صاحب اسم برده شد چیزی از احوال او می نویسم که لایق نوشتن است.

مردی است بلند بالا و چهارشانه، بسیار ملایم و خلیق. زنی دارد مسن و افلیج، عمارتش دومرتبه است طبقه زیر برای پذیرائی. فوقانی محل سکنی و خواب. این مرد آن زن افلیج را



از بیست پله بغل کرده بالا میبرد و پائین می آورد و در پرستاری او دقیقه ای فروگذار نمی کند، شایان تقدیر است ولایق تقلید.

البته همه کسالت های معده از ترشی یا عدم ترشی نیست، باید بمراقبت معلوم شود که چیست. گاهی اختلال معده سبب تپش قلب میشود، چنانکه در اخوی حسینقلی خان مخبرالدوله واقع شد و دکتر آلبومعالجه معده کرد. مدتی موضعی از تهیگاه من طرف راست دردمایمی میکرد نزدیک اعور باتفاق از خوردن آب خوب شد، و معالجات اطباء ثمر نمی بخشید من عادتاً آب بسیار کم میخورم، اتفاق افتاد در تابستان يك دو نوبت آب خوردم و آنچنان بود که متأهل شده بودم. تابستان بود دایه خانم که غالباً در خانه ها هست و فرمانفرما است. بعد از ناهار سینی حاوی تنگ آب و شربت و ظرفی یخ کنار اطاق میگذار در رؤیت آن سینی و محتویات محرك بود و مفید واقع شد. هنوز گاهی درد پیدا میشود، با رغبت یا بی رغبت آب میخورم، رفع میشود.

شبهه نیست که در طب پیشرفت هایی شده است، از تجارب قدما استفاداتی کرده اند و هنوز میکنند. غالباً از نباتات مجرب جوهر میسازند و بمقادیر کمتر بکار میبرند. از وسایل جدید (برق، عکس) کمک میگیرند لیکن پیشترفتی که در جراحی شده است در طبابت نشده است. مریض لوحه مشق طبیب است. ترکیب هایی که ساخته اند ندرتاً مفید واقع می شود و وسیله تجارت است، بسیار امتحان کردیم و نتیجه ندیدیم. در طبابت سر و کار طبیب با مزاج مریض است، این است که اطباء مأنوس بطبع خانواده ها راه معالجه را بهتر بدست می آورند و کمتر نسخه عوض میکنند. طبابت کمک طبیعت است قوت مزاج دفع مرض میکند. در جراحی علت متوجه موضعی است و غالباً مایه فساد را میشود قطع کرد.

جهانگیر خان وزیر صنایع پایش شقاق لوس گرفت معالجات ثمر نبخشید، حکیم باشی تولوزان و غیره از اطباء معروف مصمم قطع موضع فساد شدند و حاضر برای عمل، زن ها جنجال کردند که از میرزا حسن جراح هم استعلاج شود، تولوزان دست نگاه داشت. میرزا حسن را آوردند گفت من یازده روزه پا را معالجه میکنم البته این حرف بگوش دکترا سنگین آمد. در معارضه دکتر تولوزان عصبانی شده، پدر سوخته ای هم به سید حسن گفته بوده است. بهر حال معالجه را به سید حسن باز میگذارند سه نوبت زالوی بسیاری روی پامیزد، سپس روغنی بیامیمالد و روز یازدهم که دکتر تولوزان می آید پا خوب شده بوده است. دکتر در جبران تعرض میگوید پدر سوخته من و دوستان تو مان هم به سید حسن از خودش میدهد.

محاسب الممالک گفت یکی از آشنایان سرتاپای بدنش ورم میکرد، معالجه بسیار کردند مفید واقع نشد. در همسایگی آتش شلغم پخته بودند، بوی آن میآمد، مریض از آن آتش میل کرد، قدری آوردند خورد، فی الجمله بهبودی حاصل شد، تعقیب کردند بطوری که خوراک او منحصر شد به شلغم و ورم بکلی رفع شد.

مردم صحرائی (فیوج) بخصوص تجربیاتی دارند که قابل تعقیب است. حکیم موسی برای چشم شیاف دوغ بکار میبرد. دوغ ترش را روی روی می ریختند لکنتا دو زنگ بدست میآمد. امروز سولفات دو زنگ معمول است. هنوز کل تجربیات بشر بدفتر نیامده است.

ابوالقاسم خان پسر مخبرالدوله اخوی کچل شد. دکتر معالج تعهد معالجه بیست روزه کرد روزی سه تومان هم حق العلاج میخواست. نسخه اولش هم ده تومان تمام میشد، میرزا مهدی کاتب که تحفه الافاق را مینوشت حاضر بود گفت اگر سربده شاهی علاج شود عیبی دارد؟ گفتم نه. در شیشه گلابی بدون اتیکت و لفافه رنگین منقش، روغن سیاهی آورد بسریجه مالیدند و خوب شد. میرزا مهدی مرحوم شد. در وزارت فرهنگ به سلیمان میرزا گفتم نسخه آن روغن را از بچه های مهدی بخیرید، نخریدند، خودم خریدم و بدکتر مهدی صلحی دادم استفاده کرد و در آگزمالها (امراض جلدی) مفید افتاد. نسخه را یاد میکنم:



کره گاوه ۱۶ گرم ، زفت شیشه ۱۶ گرم ، بادام تلخ ۱۶ گرم ، زرشک بی دانه ۱۶ گرم ، حنای  
برک ۱۶ گرم ، قهوه بو داده ۱۶ گرم ، گوگرد احمر قدری . قیدی به ۱۶ گرم نیست ، قصد مقادیر  
مساوی است ، بادام تلخ ، زرشک و قهوه را بو داده نرم بسایند ، روغن بنفشه با کره و زفت و غیره  
را مخلوط کنند ، ضماد نمایند ، یک روز روغن را بسر بمالند ، روز دیگر باچوبک (نه صابون) بشویند  
و باز روغن بمالند ، انشاءالله نافع است .

در کودکی از جعبه گز ، تاردم اسب ، قطعات قرقره ، دست انداز تخت ، سازی  
ورود من به موسیقی سرهم میکردم ، گاهی باتفاق تناسبی بین تارها میافتاد و نشاط میداد . در  
اوقاتی که عربی میخواندم علی خان ناظم العلوم پسر عمه رساله ادوار  
عبدالمؤمن ارموی را که عربی است نزد من آورد ، سراز آن در نیاوردم . در کتابخانه مسجد ، پیه سالار  
(ناصری) نسخه شرح ادوار عبدالقادر بدست آمد ، استنساخ کردم مسأله شکافته شده ، مجمع الادوار  
را تألیف کردم . اینجا سخن از تصنیف خانم سفیده نیست ، سخن از تناسبات است .

موزیکه به یونانی صنایع مستظرفه را میگفتند ، آخر اختصاص بعلم سرود یافت .  
کنفوتسه حکیم چینی گوید : مقام تربیت قوم را از اختیارات موسیقائی آن قوم توان دانست .  
برهمنان اختراع سازملی خود وینارا به برهما رب خود نسبت میدهند .  
یونانیان ساز را از مواهب آسمانی میدانند و در تأثیر آن گویند ارفه سنگ را از جا حرکت  
میداد ، سعدی در اثر آواز داودی گوید آب را از جریان و مرغ را از طیران باز دارد ؛ آهنگ در  
حیوانات مؤثر است خاصه در عنکبوت و بلبل .

اشتر ز شعر در حالت است و طرب تو خود چه آدمی ئی کز عشق بیخبری  
زمان ساسانیان در ایران ادوار نغمات از پرده و میان تکمیل بوده است و یونانیان هنوز بمیان  
پرده بر نخورده بودند ، پرده دستان فرس قدیم شاهد مدعی است .  
موسیقی جز لطف تناسب بین نغمات نیست اینجاست که سرکیس (سارکیوس) پیش باربد سیر  
انداخت . موسیقی بر دو قسم است : قال و حال ، اهل قال از موسیقی تحریک اعصاب میخواهند و اهل



نی زدن فردریک دوم در مجلس پدرش فردریک گیوم اول



حال آرامش اعصاب ، آن تحريك شهوات حریف ، این تنظیم نغمات ظریف ؛ ملاگوید ؛  
 برجستن و پاکوفتن و چرخ زدن بازی باشد ، سماع چیزدگراست  
 بواسطه رغبت عامه بقسمت ضربی که باطاس و طشت هم ممکن است ، موسیقی جنبه ملعبه بخود  
 گرفته است . درباره ابراهیم پسر مهدی عباسی گفتند نحن بامام فعال احوج منابه . امام قوال و ابوطالب  
 لغوی رساله خود را کتاب العود والملاهی نام نهاد (دوره صفویه) .  
 بوعلی که در هر مورد هذا المرء ابن العلم میگفت ، در موسیقی گفت هذا العلم ابن المرء .  
 گویند فارابی که از متقدمین اساتید است در مجلس سیف الدوله حمدان حضار را خواب کرد  
 بحث ما از آن ساز و نواست که خفته را بیدار کند و از این رواست که فرمودند ؛ زینت بدهید قرآن  
 را با آوازهای خوب خودتان .

اگر در شرع قولی به حرمت موسیقی است نظر بقسمت ضربی است ، آنهم در موقع خود رواست ،  
 چنانکه در عروسی زهرا (ع) پیغمبر زنان را فرمود که دف بزنند .

هر کار بموقع و بیرون از اندازه ممنوعست حتی عبادت . طه ما انزلنا القرآن لتشقی . وقتی گفته ام ؛

چون بیازرد خاطر از بحث	گردش باغ راحت جان است
گاهگاهی برای رفع کسل	یکدو نغمه همیت درمان است
قدر شربت نگاه باید داشت	کانهم از پند های لقمان است
از ملاهی هلا کناره بجوی	که بلا شبهه بیم خسران است
طبع شیطانیت کند عادت	ترك عادت نه کار آسان است

آنچه شخص را از وظایف زندگی باز دارد البته لغو است و لوبه آواز خوب مستمر قرآن  
 بخواند و از وظایف بازماند .

در قرآن ان انکرا لا صوات لصوت الحمیر آمده است و در روایت ترغیب بصوت حسن شده است  
 روی خلقت در زیبایی است و زیبایی تناسب .

جلوه زیبایی استی این اساس  
 و ندر این جلوه توئی زیبا شناس  
 زیبایی در نغمات موسیقی است ، در الوان نقاشی ، در هیاکل حجاری ، در کلام شاعری ، الشعراء  
 يتبعهم الغاؤون ، آیه قرآن است و اصدق کلمة قالها الشاعر کلمة لبید قول پیغمبر صلی اله علیه و آله ،  
 پس فرق است بین شعراء و اشعار ایشان . آنکه به کلمات رنگین و عبارت نمکین و مناهی و ملاهی اغوای  
 خلق کند گمراه است و آنکه به مواعظ تهذیب خلق سزاوار صله رسول است که ردای خود را به لبید  
 دادند ؛ چون بر خواند ؛

الا کل شیئی ما خلا الله باطل و کل نعیم لامحالة زائل

همچنین فرق است بین رنگ شیطان<sup>۱</sup> و آواز مسیح که آن تهییج شهوت است و این مقوی روح .  
 در شرع مطلقاً لهو و لعب مذموم است و لغو ممنوع و عن اللغو معرضون و باز باشد که لغو هم در موقع  
 مستحسن افتد . شنیدم ناصرالدین شاه وقتی در غضب رفته بود ، در این اثنا کریم شیرهای مقلد معروف  
 میرسد سمت ترخانی داشته و از رعایت ادب معاف بود بر شاه وارد میشود ترمومتری بدیوار میبیند ،  
 میپرسد این چیست ، میفرمایند درجه است برای معلوم کردن گرما و سرما . میگوید برای این کار  
 آلت مخصوص لازم نیست خایه در گرما آویزان میشود و در سرما جمع ، شاه را خنده میگیرد و از  
 غیظ فرود میآید ، بقول شبستری ؛

جهان چون چشم و خدخال و ابرو است که هر چیزی بجای خوش نیکو است  
 تأثیر موسیقی در امراض دماغی ثابت است و باز استمرار نغمات کسالت و درد سر میآورد

۱- معروف است شیطان در خواب رنگی به آعلی اکبر آموخت که رنگ من است ، جاداشت بگوید  
 کدام رنگ است که بآن جناب منسوب نیست . اسحق موصلی را هم نوشته اند ، تارتینی هم قطعه ای  
 بنام شیطان دارد .



(سرم را بردی) نظرها و حالات مختلف است سعدی گوید :  
نه مطرب که آواز سم ستور  
سماع است اگر ذوق داری و شور



مبادی ارکستر

تا زمان عبدالقادر،  
موسیقی اساسی داشته است،  
و صنف کامل آنرا نوبت مرتب  
می گفته اند که آن اساس را در  
اروپا تعقیب و تکمیل کردند،  
و تألیفات را بسطی دادند،  
فوک همان نوبت مرتب است،  
واکمل تألیفات در فرنگ هم  
دست باز داشته اند، هم حاجت  
و نیاز، با اینهمه میدان،  
عمل را تنگ کرده اند و  
جولان طبع را لنگ، چنانکه  
در مجمع الادوار شرح داده ام.

اروپائی من باب سهولت معادله بندی در یک زمینه کار میکند (ماهور) و ما در سه زمینه  
(ماهور، شور، چهارگاه) و فروع آنها.

عبدالقادر، در مقاصد الالحان چهل مجلس باقتضای حال ذکر میکند و ما بعضی از آن مجالس  
را یاد میکنیم. در توحید، در نصیحت، در شجاعت، در وداع، در ضیافت، در صفت شمع و پروانه، در  
مناجات، در امید و رجاء، در صفت فصول<sup>۱</sup> هنر موسیقی اروپائی در توافق دادن آلات مختلف است،  
اسلوب هارمونی که در سازهای خودمان خصوصاً در سه تار به کوکهای مختلف صورت می یابد<sup>۲</sup> و البته  
آن طمطراق را ندارد، این است که از قدیم دف همراه کرده اند، فردوسی گوید :  
سراینده ای این غزل ساز کرد  
دف و چنگ و نی راهم آواز کرد

متأخرین آنچه از آواز و تصانیف و نغمات و دیگر ترکیبات که از قدما بایشان رسیده بوده است  
هفت دستگاه ترتیب داده اند و اساس گرفته اند که آنها را من در اوقات خانه نشینی در نتیجه سیاست

Aubade صبحانه

Gondolier پارو زنه

۱ - مزاج Scherzo

Nocturne مسامره

Elegie شکوائی

خیال بافی Caprice

Berceuse لالائی

Bourlesque مسخره

فرح انگیز Romance

۲ - افزودن سیم چهارم را (و اخوان) به مشتاق علی شاه کرمانی نسبت می دهند که در اثر آن

هارمونی (توافق) در کار آمد.

از طرف Father Cyprian Rice رئیس نمایندگی دربار پاپ اظهار شد که St. Ambrosus  
اسقف کلیسای میلان دستور داد St. Basile اسقف Cappadose دو نفر هیربد برای تکمیل  
سرود کلیسای میلان فرستاد که مورد تمجید St. Augustin واقع شدند و این حکایت در تاریخ  
Bréviaire Romain تألیف Mgr. BatiffoI ضبط است. وقتی چنان بود وقتی چنین است  
سابق حال میخواستند، اکنون قال.

آخر وسیله انسان برای اظهار احساسات ترنم است (زمزمه) و موسیقی از نظر ظرافت آواز و  
تصنیفات آوازی صرف ضرب در حرکات مؤثر است، نه در احساسات و عملاً در تنظیم قدم بکار آید و  
در تهییج تعصب (مارش) لحن ضربی و احساسی توأم باید.

در تقلید آواز طیور در قفقازیه بلبل را شنیدم و در دستگاهها چکاوک و ساربانگنی و داود جزء  
آهنگها است.



بدبینی بروایت منتظم الحکماء دکتر مهدی صلحی به نت فرنگی نوشته‌ام و يك نسخه بمدرسه عالی موسیقی داده‌ام و امروز سند سعی قدما است. نتی هم ابجدی خودم تتبع کردم که در نگارش الحان بوجوهی اسهل است و دستور آن چاپ شده است.

متأخرین هنوز بدیعی در کار نیاورده‌اند و بدایعی را از بین برده‌اند.  
کلاغی تك كبك را گوش کرد  
تك خویشتن را فراموش کرد

امروز موسیقی به Épique حماسه Lyrique تغزل Tragique عزا Dramatique و سروری آمیخته به حزن بخش میشود نوعی را هم که مغزی ندارد، ما مسامره گوئیم و از این قبیل اساتید ما کمتر ساخته‌اند. Sonate که خوانده نتواند شد Berlioz از رویه عصر مذمت میکند، گوید سادگی را که همه جا مطلوب است نقص می‌شمارند و هنجار را خار کرده‌اند، از سرپیچ و اغلاق در کار آورده‌اند معه‌ذا در تکمیل ارکستر ۱۲۰ آلت را لازم میدانند تا احساسات را بتکمیل بتوان ظاهر کرد و البته اغراق است. بیان احساسات و حالات در زمینه شور بهتر می‌شود که مخصوص ایرانیان است، به تتبع دستان فرس.  
در اثر اشعار رودکی که به سرود برخواند، نصربن احمد سامانی که در هرات رحل اقامت افکنده بود عزیمت بخارا کرد.

بقول فردوسی رستم در هفت خوان زمزمه در وصف حال خود نموده است:  
که آواره بد نشان رستم است که از روز شادیش بهره کم است  
مجال موسیقی بقدری وسیع است که عبدالقادر گوید درسی شب ماه رمضان ۷۷۸ سی نوبت ساختم و در مجلس سلطان حسین، سلطان اویس، عرضه دادم.  
بروایت منتظم الحکماء میرزا عبدالله آنچه را که از سید حسن نشنیده بود نمی‌پذیرفت، وارد دستگاه نمی‌کرد. توارد چنانکه در شعر است در الحان هم واقع شود، اروپائیان دوسه پرده اختلاف را لحنی جدید می‌شمارند و از این نظر چه الحان بدیع که از طبع اساتید تراویده است و اثری



مجلس حال بتهوفن که فقط ویولون در کار است و ضرب پیانو  
از آن نمانده و از یاد رفته است و گفته‌اند این در فلان آواز است و من طریقه کتابتی که برای الحان تتبع کردم، برای این بود که سهولت تألیفات را بتوان نوشت و از بین نرود، آوازه‌های مشهور ایرانی غالب تراوش طبع اقوام است (کرد - ترك - افشار)



اساس موسیقی هفت نغمه است<sup>۱</sup> به ابعاد معین و به سه ترتیب (ماهور، چهارگاه، شور) که هر کدام زمینه اند برای تألیفات گوناگون. ترتیبی مشخص را در هر يك از زمینه ها اسمی نهاده اند و دستگاهی به آن اسم معروف شده است. لکن باید فرق گذارد بین آواز که در آن توالی نغمات محفوظ است و زمینه که در آن الحان بسیار تألیف توان کرد و امروز این امتیاز داده نمیشود. آنچه در زمینه می سازند با اسم آواز میخوانند و حال آنکه شباهت لحنی محسوس نیست، نه هر لحنی را در زمینه دو ماژور، ماهور می توان گفت. بلی ماهور در زمینه دو ماژور است با حفظ لحن مخصوص و قس علیهذا.



### کلاس ابتدائی آواز

در دستگاه های هفتگانه موضوعات لطیف بسیار است که میشود آنها را باقتضا توسعه داد. تا اواسط دوره پهلوی اهل طرب طایفه ای ممتاز بودند. محترمین در مجالس، تقلید اهل تقلید نمیکردند و قول سعدی ملحوظ بود:

تو بر سر قدر خویشتن باش و وقار بازی و ظرافت به ندیمان بگذار  
امروز به یمن تمدن متفتن، همه رقاص شده اند. لعل الله يحدث بعد ذالك امر  
در خاتمه گوئیم؛ هلم هلم، استاد هارمونی در احساس النغمه گوید، در كوك ما عیبی  
است که در كوك ایرانی نیست، بیش از این تصریح نکرده است. آنچه من تتبع کردم وجهی نیافتم،  
جز آنکه اروپائیان در دوره ذوالخمسات پرده میبندند و ما در دوره ذوالاربعات و ذوالاربع را  
در دایره اهمیتی است و نغمه حساس «سی» از آنجا پیدا شده است<sup>۲</sup> هم او، در رساله خود اهل عمل

- ۱- در هیچ لحنی بیش از هفت نغمه و مکررات آنها وارد نمیشود (مگر تحویل به زمینه دیگر شده باشد)
- ۲- نکته دیگر آنکه در ذوالاربعت نوبتی از مایه «دو» دو طنینی جدا کنند «ر» و «می» پیدا شود نوبتی از فا (ذوالاربعت) دو طنینی جدا کند «می بمل» «ر بمل» پیدا شود و باز به تقسیم دگر «ردیز» و «دودیز» را و اروپائیان بحساب شماره احتراز و دوره مخمسات و این عمل در ابعاد مؤثر تواند بود



را نصیحت میکند که در كوك ایرانی دقت کنند و گوید مطلوب ما بسا هست که آنجا پیدا شود .  
تألیفات و تصنیفات اروپائی بمراتب پیش از تتبع اساتید ما است ، وبظاهر طمطراقی دارد ، لکن  
بیشتر آنها از آن قبیل است که من بشعر مشرف اصفهانی تشبیه کرده‌ام .

ز افسار زنبور و شلوار ببر  
توان پخت حلوا و لیکن بصبر  
موسیقی ما امروز به تقلید رفته است ، روی قیل و قال بیحال ، چنانکه مطبوع عوام است ،  
دنکل و دینگل که آلمانیان تینگل تانگل گویند و لکل جدید لذت بجای خود ثابت ، ذوابع را در  
توأمات ملایم نمیدانستند و در كوك راست پنجگاه لطفی خاص میبخشد و این كوك قدیم است .

### تفنن

چون کنم با طبع کو را هم نمود  
چون موالف یافت گردد آشکار  
در کراغلی نیست ما را خود کلام  
نغمه‌ام بی شك طرب انگیز نیست  
ناله و فریاد آید کار ساز  
غیرنی با ما کسی هم راز نیست  
مرحّم درد درون و رازها  
کو ندارد هیچ بر عشاق مهر  
اوز مویه از جفا سر پیچ نیست  
نغمه را با مایه هم آواز دان  
پی ز نغمه میبری تا مایه بر  
عاقبت با مایه باید ساختن  
زانکه بالاتر ز مایه نغمه نیست  
صحبت از راز و نیازت حرف مفت  
من به شهناز است رویم بیشتر  
در ترقص آرد و در یللی  
از عزایم جویم آرام تو  
راه برگردان که اینت راه نیست  
لیك آواز مسیح اینجا رواست  
راستی لکن چو گلرین است آن  
می نگویم کان ترا باشد قبول  
راحت روح من آن جامه در آن  
گوشها را کرده از زنگوله پر  
مر مرا عقده گشا دلکش بود

من کجا و بحث در علم سرود  
داشت نتوان راز را اندر حصار  
گر نداری شور دوری از مقام  
گر ترا جام از صفا لبریز نیست  
چون نماندت لفظ در اظهار راز  
ناله ها را همچو نی دمساز نیست  
وصف اسرار است این آوازها  
داده‌ها دارم ز بیداد سپهر  
مهربانی در نهادش هیچ نیست  
این جهان را سر بسر يك سازدان  
گر بود گوش تو ساز ای نغمه گر  
سوی اوچت هرچه باشد تاختن  
چون رسیدی تو به مایه‌هان بایست  
تا توئی مغلوب نفست در نهفت  
قوم در ناقوس دارندی نظر  
ساربانگ و چهار مضراب این بلی  
تا شود افعی شهوت رام تو  
دربزرگ و کوچکت تقلید چیست  
رنگ شیطان دانت بس دلرباست  
راست گویم گر غم انگیز است آن  
من ز شهر آشوب و از ضرب اصول  
حاشیه بگذار و بین در متن آن  
این رجز ها نیست جز زنگ شتر  
گر به گوش تو معر بد خوش بود

سی و هفت آواز در این قطعه بکار آمده است

### شفائی

دیوانه برون از همه آئین توجوید  
نائی بسرودنی و مطرب به ترانه  
سیاست ناصرالدین شاه اقتضا کرده بود بآلمان نزدیک شود . اخوی  
خرید کشتی (۱۳۰۰) صنیع الدوله مأمور شد در آلمان بدهد کشتی برای بندر بوشهر بسازند ،  
به برلن رفت و اخوی محمد قلی خان را همراه برد در برم از بنادر پروس  
بکیفیات معین سفارش داد . در این اثنا (۳۰۱) پدرم نیز عازم برلن شد و کسی مقصود را نمیدانست ،





در آنوقت زخمی در زانو داشت. دکتر آلبومعلم طب دارالفنون از حرکت منع میکرد ممنوع نشدند و محل تعجب همه بود. شیندلر صاحب مهندس تلگرافخانه راهمراه بردند.

اخوی حسینقلی خان به پدرم که در برلن است مینویسد تشریف بردن جنابعالی را بچند وجه در شهر تفسیر کرده اند و ظاهراً ام الفساد میرزا جوادخان است. بعضی میگویند مرتضی خان پولها را بازی کرده است، بعضی میگویند جناب مخبرالدوله از مخارج عروسی احترام-السلطنه عاجز شده است و بقول دیگر پولهای زیادی برده اند به بانک بگذارند. باز اخوی مینویسد روزی که بنا بود جناب عالی به کشتی بنشینید طوفان سخت شد که همه وحشت کردند، صبح اعلیحضرت پرسیده بودند که مخبرالدوله به کشتی نشست؟ عرض کرده بودند خیر، سه نوبت فرموده بودند الحمدلله

چهار نفر را برای وزارت خارجه بعرض رسانده بودند، میفرمایند: «مشیرالدوله یحیی خان اختیار قلم و مهرش را ندارد؛ امینالدوله

مهدیقلی، محمدقلی، مرتضیقلی

میرزا علی خان بی حال است؛ نصیرالدوله میرزا عبدالوهاب خان هتاک است و قوامالدوله بیحیا. «در دستخطی که برای صدارت آقا (مستوفی الممالک) صادر شد میفرمایند همه سلاطین صدر اعظم داشتند ما هم داشتیم، از میرزاتقی خان، میرزا آقاخان و میرزا حسین خان اسم میبرند و میفرمایند میرزا حسین خان خوب نبود، از این دستخط میشود حدس زد که بلوای شاهزادگان در مراجعت از سفر اول فرنگ بی چیزش نبود.

شاه در عمارت، تلگرافخانه مخصوص داشت، هر روز صبح از ولایات خبر میگرفت.

شیندلر صاحب از اجزای تلگراف-خانه انگلیس بود که پدرم او را اجیر کرده بود، مردی آگاه بود، در اکثر ولایات برای سرکشی و تعمیر سیم مسافرت کرده نقشه ها از راهها برداشته بود، نه از روی مساحی بلکه از روی تخمین مسافت بقدم اسب، چند زبان میدانست.



علیقلی خان مخبرالدوله



در راه زخم زانوی پدرم شدت میکند و سبب وحشت میشود، در تفلیس چند روز توقف میکنند، اخوی را به ادسامی خواهند، مسافرت از طریق باطوم است، بسلامت به ادسامی روند و به برلن میرسند. فرمودند در کشتی از خودم مأیوس شدم، شرح حالی که نوشته بودم بدریا انداختم (حیف) معلوم شد قصد ملاقات بیسمارک است.

البته بیسمارک از اینکه تحصیلات اخوی در برلن بوده است و سفارش کشتی در برم شده است هم خبر داشته است و از قرار خبری که بعد رسید پلیتیک هم بی اقتضا نبوده، بهر جهت پدرم را پذیرفت. سه مجلس ملاقات میشود، مجلس دوم در کابینه وزارت خارجه چهل و پنج دقیقه صحبت طول کشید. مادام دیتریشی روزنامه‌ای برای من فرستاد که نوشته بود در نتیجه این ملاقات سفیر فوق العاده ایران مقارن اعلاای بیرق آلمان در شرق آفریقای دولت انگلیس مأمور خصوصی به برلن فرستاد برای تأکید دوستی بین دولتین. از تلگراف پدرم به شاه این معنی برمی آید در نتیجه مذاکرات با بیسمارک سفارت ایران در برلن و سفارت آلمان در تهران برقرار شد. اول سفیر آلمان برونشویگ بود و اول سفیر ما مؤید السلطنه.

پدرم مفتاح رمزی بمن داده بود. در تلگراف اول دستور داشتم کشف را سر بسته به اخوی رئیس تلگرافخانه بدهم و در تلگراف شاه عرض کرده بودند جواب را سر بسته بمن لطف فرمایند و تأکید بلکه تهدید در اخفا کرده بودند؛ موافق دستور عمل کردم، اخوی پاکت را گشود نزد من آورد که نمره را همچو بگذار و خبط کرد، چه لزوم داشت مرا از این عمل آگاه بکند، لکن حسن اتفاق بود من نمره را بطوری که گفت گذاردم و پاکت را سرباز دادم، بلاشبهه آن تلگراف را اخوی به شاه نداده است و از طرف شاه هم مطلبی گفته نشد تلگراف مطلبی نداشت، در ضمن جواب به پدرم گفتم انشاء الله غیر از من و اخوی کسی از مضمون تلگراف مطلع نمیشود. دیگر تلگراف رمز نرسید. در مراجعت فرمودند حکایت اطمینان وعدم اطمینان نبود مطلب که از بین دو کس بیرون برود شایع میشود. شاید منظور پدرم یکی هم معرفی من بوده است، این را هم اخوی نمی خواست. یکی از عناوین لغو برادری است تاجه رسد به برابری، شیخ شبستری گوید: حسودی را لقب کردم برادر و مراست؛

آن رفیق ترا خداداد است

گر برادر بود رفیق هلا

کزویت ناله است و فریاد است

ورنه او دشمنی است مادر زاد

کسب اجازه بدستور شاه: قربان خاکپای انور اقدس همایون مبارکت گردم.

مزاج فدوی مدتی است علیل بنظر می آید و تدابیر لازمه را هم بکار برده است، اثر کلی نکرده است. حرکت و تغیر آب و هوا را مناسب دیده اند و البته اثر کلی دارد و از طرف دیگر حواس فدوی بجهت امر کشتیهای

### مقدمات و شرح مذاکرات

دولتی مشوش است، قریب هشتاد نود هزار تومان بمصرف میرسد اگرچه خانه زاد در سراینکار هست ولی باز فدوی خالی از نگرانی نیست. از خاکپای مبارک استدعا دارد دوسه ماهه غلام را مرخصی فرمایند هم حرکتی کرده باشد و هم به کارخانه کشتی سازی برود اطمینان از عمل آن حاصل نماید و دوباره بخاکپای مبارک مفتخر گردد. دوایری که در تهران سپرده به غلام است در هیچیک منقصتی ظاهر نخواهد شد همه رئیسی مخصوص دارند و مشغول خدمت و جان فشانی هستند، دستور العمل عمده ای اگر باشد فدوی بهمه آنها خواهد داد، امر امر اقدس همایون مبارک روحنا فداه است.

دستخط مرخصی بخط امین الدوله<sup>۱</sup> :

جناب آقا<sup>۲</sup> مخبر الدوله برای اصلاح مزاج و سرکشی بعمل کشتی استدعای مرخصی و رفتن

۱ - اظهار نگرانی پدرم را از کار کشتی لابد امین الدوله معروف کرده است و اسباب آن شهرتها شده است، دیگری اطلاع نداشت. در تهران اخبار از قول سفیر عثمانی شیوع یافت.

۲ - آقای مطلق میرزا یوسف مستوفی الممالک است.



مهر و مهره مهر

مخبر الدوله

کدیر لکجه  
ارجمه سره لکجه

دیه زاده لکجه

نیکو لکجه

نیکو لکجه

سیر

سیر

سیر

سیر

سیر

سیر

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

نیکو زینه در سر و خنجر برداشت که

بفرنگ کرده است، مرخصی او را به بعضی ملاحظات بی مناسبت نمیدانم، شما با او قرار بدهید، اولاً مسافرت او بیش از سه ماه طول نکشد، ثانیاً در کارهای اینجا اطمینان بدهد، ثالثاً سفر خود را متضمن پاره‌ای نتایج قرار بدهد، منجمله با پاره‌ای کمپانیها گفتگو کرده قرار اجرای عمل معادن را بدهد. برای مدرسه اگر از اسباب و لوازم منقصتی باشد از قبیل اسباب جراحی و کتب و غیره اکتیاع نماید و پس از انقضای سه ماه مراجعت کند.

دستخط دیگر: «مخبر الدوله دو دستخط را نوشتم فرستادم سوادش را بردار برای اینکه بدهی ترجمه کنند و خود دستخطها را بده بیاورند که پاکت کرده مهر نمایم بفرستم؛ نمیدانم چه وقت عزیمت خواهی کرد.»



عریضه دیگر در طرح صحبت :

«انشاءالله تعالی بعد از مرخصی از خاکپای مبارک از راه انزلی و بادکوبه به تفلیس و باطوم و از آنجا به ادسا و وینه خواهد رفت. برای رسیدن تا وینه چون شیندلر صاحب خیال سفر فرنگ و عروسی دارد او را تا آنجا همراه برده روانه انگلیس می نماید و قبل از وقت مرتضی را به وینه خواسته با او به برلن خواهد رفت، این مسافرت بهمه جهت شش روز طول خواهد کشید. روز دوم ورود به برلن به بندر جنگی آلمان که کارخانه وزر که کشتی های دولتی را می سازد آنجاست رفته سرکشی بعمل کشتی ها خواهد نمود، به فاصله دو روز دوباره به برلن مراجعت خواهد نمود ( این عبارات رمز است ) دستخط مبارک را قبل از وقت بزبان آلمانی ترجمه کرده بعد سر آنرا بسته با ترجمه بدست بیسمارک خواهد داد و او بعد از ملاحظه ترجمه از فرمایشات شفاهی استفسار خواهد نمود، فدوی بیان خواهد کرد که بندگان اعلیحضرت شهریاری فرموده اند بجناب اشرف عالی اظهار نمایم که در نوبت دوم که به برلن آمدیم و با اعلیحضرت امپراتور ملاقات کردیم بعضی خیالات داشتیم و میخواستیم اظهار داریم ولی بواسطه اتفاق هولناک ناگوار که در آن بین بظهور پیوست خاطر مازیده از حد ملول و متأسف گردید و ناچار حرکت کردیم و رفتیم و گویا اجمالا بجناب عالی اظهار شد که خوبست از طرف دولت آلمان که با ما دوستی و محبت مخصوص دارد سفیری در ایران همه وقت مقیم باشد ولی در آن فرصت موقع مقتضی شرح مقصود نبود و باجمال گذشت و اینک فرصتی بدست آورده برای تذکر خاطر آن جناب اشرف مختصری بخط خودمان نوشبه مهر کرده ایم و بتوسط فلان برای آنجناب اشرف فرستادیم؛ اگرچه منظورات ما زیادترا از آنست که بتوان به پیغام واول وسیله توضیح نمایم انشاءالله تعالی بعد از ورود سفیر مخصوص از دولت آلمان بایران منظورات مکنونه خاطر خود را تماماً اظهار خواهیم نمود، اما برای آگاهی و استحضار خاطر آنجناب اشرف از اصول مقاصد این پیغام اجمالی را اظهار داشتیم تا خاطر آن جناب از زمینه مقاصد اطلاع حاصل نماید.

آنچه از روی تجربه و مدت زمان گذشته بر ما معلوم گشته است این است که ناچار از برای ترقی دولت و ملت ایران تا با یکی از دول بزرگ فرنگستان همراه و هم خیال نباشیم و آن دولت بزرگ را با خود هم خیال و همراه ننمائیم ترقیات منظور ما صورت پذیر نخواهد بود.

امروز بزرگترین دول فرنگستان بلکه دنیا دولت فخمه پروسیه است که از هر جهت و هر بابت نشر بزرگی و شهرت و شہامت آن تمام عالم را فرا گرفته است البته تا ممکن است مابتوسط این دولت بزرگ دولت خودمان را ترقی بدهیم و اهالی مملکت خومان را تربیت کنیم بدیگران رجوع نخواهیم نمود و ما باکمال میل خاطر و عزم ثابت حاضر و آماده شده ایم که از خیرخواهی و دوستی مخصوص دولت آلمان خواهشمند شویم که با خیالات ما اقدامات دوستانه نموده، با ما همراهی کامل نمایند. نصایح دوستانه این دولت را غنیمت شمرده از مجاهدت لازمه دریغ و خودداری جایز نداریم.

اول چیزی که برای انجام مقصود ما بخاطر میرسد آن است که دولت آلمان يك نفر سفیر بزرگ ذی شأن کاردان مخصوص مأمور ایران نماید که آن سفیر از روی خیر خواهی و دستورالعمل مخصوص دولت آلمان راهنمایی و کمک بدولت ایران نماید و ما هم خیالات دوستانه و خیر خواهانه او را در کارهای مفیده مغتنم شمرده با او با کمال همراهی حرکت خواهیم نمود.

چنانکه اگر باید در ایران خطی از خطوط شوارع آهنی ساخته شود بصواب دید آن سفیر قبول خواهیم نمود که بتوسط کمپانیهای آلمان اسباب آن کار را فراهم نموده اقدام بآن نمائیم.

و همچنین در معادن ایران که از روی یقین خیلی قابل منفعت و نتیجه است اقدامات شایسته بعمل آید و برای استخراج آنها معلمین و مهندسین از دولت آلمان بجهت این کار انتخاب گردد و همچنین در تمام امور مفیده، اعم از علوم و صنایع وزارت و تجارت و نظام و غیره که مایه ترقی و تربیت و تمول است با همراهی دولت آلمان حاضریم که به اقرب وسیله اقدام وابتدا کنیم.



حتی بآنطور و بآن اندازه طالب و راغب هستیم که مأمور دولت آلمان را بآن درجه و مقام بپذیریم و محترم بداریم که اگر فرضاً دول همجوار ما که با دولت ماعهود و شروط مخصوص دارند اگر درجائی و موقعی مسأله‌ای برخلاف شرط و عهد مطرح بسازند و تکلیفی غیر حقه بمیان آوردند ما حاضریم که سفیر دولت آلمان را در آن مسائل ثالث قرار داده و تصدیق او را معتبر دانیم .

و نیز اظهار میداریم که سفیر مزبور را که با این درجه محترم خواهیم داشت نه برای آن است که ضرری بدون سبب و جهت بدولت آلمان تکلیف کنیم یا اینکه موقتی قشونی ازدولت آلمان را بهوا داری دولت ما بزحمت بیندازیم ، بلکه فقط چون دولت آلمان را دوست مخصوص و دولت بیغرض میدانیم میل داریم که از روی دوستی و بیغرضی او را اسباب ترقی ایران و دولت ایران قرار بدهیم زیرا که شهادت و بزرگی دولت آلمان زیبنده این مقام است که دولت ایران از برای ترقیات آتی خود او را در میان همه دول انتخاب کرده باشد .

و جهت دیگر این است که دول همجوار ما هیچوقت در مقام ترقی و بزرگی دولت ایران بآن درجه که مقصود ماست نخواهند بود و چشم امید بآنها نداریم ، امیدواریم که اظهارات ما را دولت آلمان صمیمی بداند و دوستی ما را خالص و بی غرض محسوب بدارد ، مگر همان غرض که اجمالا اظهار داشتیم که ترقی دولت و ملت ما در آنست والسلام .

هرگاه درین کلمات و عبارات چیزی باشد که اظهار آن مناسب نباشد البته آن عبارت را باید ترك کرد و اظهاراتی که بنواب اشرف ولیعهد خواهد شد هم از این زمینه گرم تر خواهد بود تا باندازه‌ای که حکم شواطاعت خواهد ورزید . صورت رمز را مرتب کرده جداگانه معروض میدارد ، در باب سفیر مقیم گفته شود که اطریش که فی الحقیقه در تحت تسلط شما است ، دارد ؛ شما چرا نداشته باشید .

با شاه مواعده داشتند که کشفاً و رمزاً مخبره میکردند ، کشفاً طهران سرتیپ تلگرافخانه (اخوی حسینقلی خان) رئیس کارخانه<sup>۱</sup> وعده داده است مرا در برلن ملاقات کند این دو روزه میآید ، تفصیل کشتی را بعد عرض میکنم . رمزاً ، خان خانان این رمز را ترجمه ، سرش را مهرکن بده سرتیپ بشاه بدهد ، جز تواحدی نفهمد مقصر میشوی : « بخاکپای مبارک روحنا فداء . تازه فدوی راه میرود . بیسمارک مدتی است بدهات خودش هفتاد فرسخی رفته است ، نوشته وقت خواستم فردا جواب میرسد . هر فرمایش باشد به غلامزاده مهدیقلی سر بسته مرحمت شود او مرموزاً بفدوی تلگراف خواهد نمود .»

مراسله به ولیعهد آلمان ؛ سوم مارس ۸۲ هتل دورم .

حضرت والا

اعلیحضرت پادشاه ایران این بنده را مأمور نموده اند که دستخط مجرمانه از آن اعلیحضرت خدمت نواب والا برسانم ، خواهش دارم که موقعی معین بفرمائید که آن مأموریت خود را انجام بدهم ، پسر من که سالها در برلن زبان آلمانی تحصیل می کند بجای مترجم همراه بنده خواهد بود ، در کمال بندگی ؛ علی قلی مخبرالدوله وزیر علوم و معادن و تلگراف ایران .

به بیسمارک : اعلیحضرت پادشاه ایران بنده حقیر را مأمور فرموده اند کاغذی از اعلیحضرت ایشان با بعضی پیغامات خدمت حضرت والا بیاورم ، حال سه هفته است که این حقیر در برلن میباشم ولی بواسطه علت بدنی ممکن نبود که خدمت مرجوعه خود را بعمل بیاورم ، در این روزها قدری بهبودی حاصل شده است که میتوانم بیرون بروم و از این بابت از حضرت والا درخواست مینمایم که در ایام هفته آینده باری باین بنده مرحمت فرمائید که مأموریت خود را بعمل بیاورم ، بنا بر میل اعلیحضرت پادشاه ایران از حضرت والا درخواست مینمایم که مطالب این کاغذ بنده را مخفی بدارند ، در کمال عبودیت باقی میمانم .

علیقلی خان



5

Handwritten signature or scribble.

Handwritten signature: محمد بن عبد الله

۱۰۰  
 ۱۰۱  
 ۱۰۲  
 ۱۰۳  
 ۱۰۴  
 ۱۰۵  
 ۱۰۶  
 ۱۰۷  
 ۱۰۸  
 ۱۰۹  
 ۱۱۰  
 ۱۱۱  
 ۱۱۲  
 ۱۱۳  
 ۱۱۴  
 ۱۱۵  
 ۱۱۶  
 ۱۱۷  
 ۱۱۸  
 ۱۱۹  
 ۱۲۰  
 ۱۲۱  
 ۱۲۲  
 ۱۲۳  
 ۱۲۴  
 ۱۲۵  
 ۱۲۶  
 ۱۲۷  
 ۱۲۸  
 ۱۲۹  
 ۱۳۰  
 ۱۳۱  
 ۱۳۲  
 ۱۳۳  
 ۱۳۴  
 ۱۳۵  
 ۱۳۶  
 ۱۳۷  
 ۱۳۸  
 ۱۳۹  
 ۱۴۰  
 ۱۴۱  
 ۱۴۲  
 ۱۴۳  
 ۱۴۴  
 ۱۴۵  
 ۱۴۶  
 ۱۴۷  
 ۱۴۸  
 ۱۴۹  
 ۱۵۰  
 ۱۵۱  
 ۱۵۲  
 ۱۵۳  
 ۱۵۴  
 ۱۵۵  
 ۱۵۶  
 ۱۵۷  
 ۱۵۸  
 ۱۵۹  
 ۱۶۰  
 ۱۶۱  
 ۱۶۲  
 ۱۶۳  
 ۱۶۴  
 ۱۶۵  
 ۱۶۶  
 ۱۶۷  
 ۱۶۸  
 ۱۶۹  
 ۱۷۰  
 ۱۷۱  
 ۱۷۲  
 ۱۷۳  
 ۱۷۴  
 ۱۷۵  
 ۱۷۶  
 ۱۷۷  
 ۱۷۸  
 ۱۷۹  
 ۱۸۰  
 ۱۸۱  
 ۱۸۲  
 ۱۸۳  
 ۱۸۴  
 ۱۸۵  
 ۱۸۶  
 ۱۸۷  
 ۱۸۸  
 ۱۸۹  
 ۱۹۰  
 ۱۹۱  
 ۱۹۲  
 ۱۹۳  
 ۱۹۴  
 ۱۹۵  
 ۱۹۶  
 ۱۹۷  
 ۱۹۸  
 ۱۹۹  
 ۲۰۰  
 ۲۰۱  
 ۲۰۲  
 ۲۰۳  
 ۲۰۴  
 ۲۰۵  
 ۲۰۶  
 ۲۰۷  
 ۲۰۸  
 ۲۰۹  
 ۲۱۰  
 ۲۱۱  
 ۲۱۲  
 ۲۱۳  
 ۲۱۴  
 ۲۱۵  
 ۲۱۶  
 ۲۱۷  
 ۲۱۸  
 ۲۱۹  
 ۲۲۰  
 ۲۲۱  
 ۲۲۲  
 ۲۲۳  
 ۲۲۴  
 ۲۲۵  
 ۲۲۶  
 ۲۲۷  
 ۲۲۸  
 ۲۲۹  
 ۲۳۰  
 ۲۳۱  
 ۲۳۲  
 ۲۳۳  
 ۲۳۴  
 ۲۳۵  
 ۲۳۶  
 ۲۳۷  
 ۲۳۸  
 ۲۳۹  
 ۲۴۰  
 ۲۴۱  
 ۲۴۲  
 ۲۴۳  
 ۲۴۴  
 ۲۴۵  
 ۲۴۶  
 ۲۴۷  
 ۲۴۸  
 ۲۴۹  
 ۲۵۰  
 ۲۵۱  
 ۲۵۲  
 ۲۵۳  
 ۲۵۴  
 ۲۵۵  
 ۲۵۶  
 ۲۵۷  
 ۲۵۸  
 ۲۵۹  
 ۲۶۰  
 ۲۶۱  
 ۲۶۲  
 ۲۶۳  
 ۲۶۴  
 ۲۶۵  
 ۲۶۶  
 ۲۶۷  
 ۲۶۸  
 ۲۶۹  
 ۲۷۰  
 ۲۷۱  
 ۲۷۲  
 ۲۷۳  
 ۲۷۴  
 ۲۷۵  
 ۲۷۶  
 ۲۷۷  
 ۲۷۸  
 ۲۷۹  
 ۲۸۰  
 ۲۸۱  
 ۲۸۲  
 ۲۸۳  
 ۲۸۴  
 ۲۸۵  
 ۲۸۶  
 ۲۸۷  
 ۲۸۸  
 ۲۸۹  
 ۲۹۰  
 ۲۹۱  
 ۲۹۲  
 ۲۹۳  
 ۲۹۴  
 ۲۹۵  
 ۲۹۶  
 ۲۹۷  
 ۲۹۸  
 ۲۹۹  
 ۳۰۰  
 ۳۰۱  
 ۳۰۲  
 ۳۰۳  
 ۳۰۴  
 ۳۰۵  
 ۳۰۶  
 ۳۰۷  
 ۳۰۸  
 ۳۰۹  
 ۳۱۰  
 ۳۱۱  
 ۳۱۲  
 ۳۱۳  
 ۳۱۴  
 ۳۱۵  
 ۳۱۶  
 ۳۱۷  
 ۳۱۸  
 ۳۱۹  
 ۳۲۰  
 ۳۲۱  
 ۳۲۲  
 ۳۲۳  
 ۳۲۴  
 ۳۲۵  
 ۳۲۶  
 ۳۲۷  
 ۳۲۸  
 ۳۲۹  
 ۳۳۰  
 ۳۳۱  
 ۳۳۲  
 ۳۳۳  
 ۳۳۴  
 ۳۳۵  
 ۳۳۶  
 ۳۳۷  
 ۳۳۸  
 ۳۳۹  
 ۳۴۰  
 ۳۴۱  
 ۳۴۲  
 ۳۴۳  
 ۳۴۴  
 ۳۴۵  
 ۳۴۶  
 ۳۴۷  
 ۳۴۸  
 ۳۴۹  
 ۳۵۰  
 ۳۵۱  
 ۳۵۲  
 ۳۵۳  
 ۳۵۴  
 ۳۵۵  
 ۳۵۶  
 ۳۵۷  
 ۳۵۸  
 ۳۵۹  
 ۳۶۰  
 ۳۶۱  
 ۳۶۲  
 ۳۶۳  
 ۳۶۴  
 ۳۶۵  
 ۳۶۶  
 ۳۶۷  
 ۳۶۸  
 ۳۶۹  
 ۳۷۰  
 ۳۷۱  
 ۳۷۲  
 ۳۷۳  
 ۳۷۴  
 ۳۷۵  
 ۳۷۶  
 ۳۷۷  
 ۳۷۸  
 ۳۷۹  
 ۳۸۰  
 ۳۸۱  
 ۳۸۲  
 ۳۸۳  
 ۳۸۴  
 ۳۸۵  
 ۳۸۶  
 ۳۸۷  
 ۳۸۸  
 ۳۸۹  
 ۳۹۰  
 ۳۹۱  
 ۳۹۲  
 ۳۹۳  
 ۳۹۴  
 ۳۹۵  
 ۳۹۶  
 ۳۹۷  
 ۳۹۸  
 ۳۹۹  
 ۴۰۰  
 ۴۰۱  
 ۴۰۲  
 ۴۰۳  
 ۴۰۴  
 ۴۰۵  
 ۴۰۶  
 ۴۰۷  
 ۴۰۸  
 ۴۰۹  
 ۴۱۰  
 ۴۱۱  
 ۴۱۲  
 ۴۱۳  
 ۴۱۴  
 ۴۱۵  
 ۴۱۶  
 ۴۱۷  
 ۴۱۸  
 ۴۱۹  
 ۴۲۰  
 ۴۲۱  
 ۴۲۲  
 ۴۲۳  
 ۴۲۴  
 ۴۲۵  
 ۴۲۶  
 ۴۲۷  
 ۴۲۸  
 ۴۲۹  
 ۴۳۰  
 ۴۳۱  
 ۴۳۲  
 ۴۳۳  
 ۴۳۴  
 ۴۳۵  
 ۴۳۶  
 ۴۳۷  
 ۴۳۸  
 ۴۳۹  
 ۴۴۰  
 ۴۴۱  
 ۴۴۲  
 ۴۴۳  
 ۴۴۴  
 ۴۴۵  
 ۴۴۶  
 ۴۴۷  
 ۴۴۸  
 ۴۴۹  
 ۴۵۰  
 ۴۵۱  
 ۴۵۲  
 ۴۵۳  
 ۴۵۴  
 ۴۵۵  
 ۴۵۶  
 ۴۵۷  
 ۴۵۸  
 ۴۵۹  
 ۴۶۰  
 ۴۶۱  
 ۴۶۲  
 ۴۶۳  
 ۴۶۴  
 ۴۶۵  
 ۴۶۶  
 ۴۶۷  
 ۴۶۸  
 ۴۶۹  
 ۴۷۰  
 ۴۷۱

میں نے اس کو دیکھا ہے

Handwritten notes:

97  
27

97  
27

منجرا لده  
اعده لده

سفر حسرت به سفر حمله که در عالم مراد حقیقت است و آنکه در عالم حقیقت  
حما ظلمه در پناه روز رسیده و آنچه غیر روز در روز گذشت  
در کینه با آن گشایان بکینه سفر و نمونه و معلوم شود در سنت  
و حقیقت در ارادت و آنچه بقدرت روز باشد و آن طرز  
مختصر شکران که معلوم شود در روز و مطلب دیگر

دینا رنجی و دفعه کینا آلمان سحر کاران کمالی سحر  
 سه عداد کینا ایا و دنی دانی دانی رستم و صحت بود  
 حقیقاً کینا کینا کینا کینا کینا کینا کینا کینا  
 به این سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر  
 سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر  
 سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر

سواد نامہ شاہ بولیعہد آلمان

برادر عزیزم؛ در این اوقات که جناب علیقلی خان مخبرالدوله وزیر علوم و معادن و تلگراف و مدارس ایران به مملکت آلمان عزیمت دارد فرصت را غنیمت شمرده آن برادر را باین مراسله بخط خودم یادآوری مینمایم و از خداوند تعالی درخواست دارم که آن برادر را با خانواده سلطنت همیشه در حمایت خود محفوظ بدارد، هرگز ایام توقف خود را در برلن فراموش نمیکنم و همیشه مهربانیهای مخصوص آن برادر را از نظر محو نمیکنم و چقدر مایل هستم که يك بار دیگر آن برادر را ملاقات کنم، امید وارم اظهاراتی که از طرف وزیر علوم بخدمت آن برادر میشود همه را از قول من دانسته، نهایت توجه را در انجام مقاصد او بعمل بیاورند، بتاريخ ۸ ربیع الاول ۱۳۰۱



تهران ناصرالدین شاه، با ترجمه‌ای که اخوی بآلمانی کرده است.

سواد نامه شاه  
به بیسمارک<sup>۱</sup>

نواب مستطاب پرنس بیسمارک مستشار دولت آلمان، در این اوقات که جناب علیقلی خان مخبرالدوله وزیر علوم و معادن و تلگرافخانه ها و مدارس ایران عازم مملکت آلمان است وقت را غنیمت شمرده بخط خودمان از آن جناب اشرف احوال پرسى میکنم و امیدوارم که بخواست خداوند تعالی وجود شما را همیشه برای رفاهیت و آسودگی دول و حفظ صلح برقرار بدارد، هیچوقت چند روزه توقف خودمان را در برلن و محبت‌هاییکه از طرف اعلیحضرت امپراتور و ملت آلمان دیده شد فراموش نمیکنیم، بواسطه جناب مخبرالدوله بعضی پیغامات دوستانه محرمانه بآن جناب اشرف زحمت داده ام، البته در عالم خیرخواهی که نسبت بتمام دنیا دارید خاصه بادولت ایران آن پیغامات را اصفاء خواهند کرد و جواب‌هاییکه می‌تواند انشاءالله اسباب خشنودی و اطمینان باشد بجناب وزیر علوم خواهند داد و باز خواهش دارم که جناب وزیر علوم را در خدمت حضرت ولیعهد دولت آلمان معرفی نمایند، بتاريخ ۸ ربیع اول ۱۳۰۱ تهران ناصرالدین شاه. اخوی باقتضای زبان آلمانی ترجمه کرده است.

۱ - احوال شما چطور است؟ آب و هوای اینجا باید سازگار باشد اگرچه غالباً بارانی و سرد است ولی برای صحت مزاج و محصولات خیلی نافع است. - حالت بنده از ملاطفت نواب والا خیلی خوب است و از آب و هوای اینجا خوشوقت هستم تا حال سازگار و بی‌ضرر بوده است، امیدوارم من بعد هم بی‌ضرر و سازگار باشد.

صورت جواب و سؤال  
بابیسمارک

۲ - از همجواران خود راضی هستید یا نه؟  
- از ایشان ناراضامندی نداریم زیرا که سیاق طرفین مبتنی بر عهد سابق است و هنوز مغایر مقررات معهوده چیزی در میان نداریم اگرچه روزنامجات انگلیس در باب بعضی حدود همه روزه

۱ - بیسمارک اسم محلی است در آلمان، نجبا را در آلمان با اسم موطن میخوانند بارابطه فن (از) اطوفن بیسمارک از این خانواده است که از ۱۲۷۰ مسیحی در آلمان عنوانی داشته‌اند، مؤیدالسلطنه سفیر اول ایران در آلمان بتقلید خودش رافن‌ارشق معرفی کرد که از مضافات اردبیل است بالجمله تولد بیسمارک اول آوریل ۱۸۱۵ است، سال انقراض دولت ناپلئون اول تحصیلاتش در فقه بوده است در انجمن‌های سیاسی عضویت داشته است، در ۵۹ به‌پطرو در ۶۲ سفیر پاریس بوده است در این سنه برای صدارت احضار شده است، باتفاق اطریش، شلزوینگ را از دانمارک منتزع نمود. پس از استعفای بیسمارک، گیوم دوم گاهی اشاره به اشتباهات او می‌کرد، در نطقی بیسمارک گفت در ایراداتی که بمن وارد می‌آورند غفلت دارند که من تنها نبودم (اشاره به گیوم اول است) در سنه ۱۸۷۱ امپراطوری موروئی آلمان را برقرار کرد، در کنگره برلن ریاست یافت و قدم‌های برجسته در راه صلح برداشت، اعضای آن کنگره را از موم ساخته نمایش دادند، روزی بتماشا رفتیم؛ در هشتصد و هفتاد و نه معاهده با اطریش و مجار صورت بست، در ۸۸۳ ایتالیا داخل شد. گیوم دوستی روس را بر اطریش ترجیح میداد بردشمنی انگلیس می‌افزود، بیسمارک مخالف شد، آخر بفکر تدارک مستملکات افتاد و از توسل ناصرالدین شاه استفاده نمود در جشن هفتاد سالگیش دو میلیون و نیم مارک هدایا باو فرستادند، از آن مبلغ ملک اجدادی خود را خرید که از دست رفته بود، مبلغی صرف امور عام‌المنفعه کرد. با گیوم دوم بر سر حمایت کارگر و مسائل دیگر اختلاف حاصل نمود، در ۱۸۹۰ استعفا کرد، در فریدیش روح آرام گرفت و گاه از اعمال لاحقین انتقاد می‌کرد.

در ۳۰ ژوئیه ۱۸۹۸ قلم و زبان درکشید و فرو بست، دونوبت مورد حمله و ترور شده بوده است، خاطراتش طبع شده است.



شرحی مبسوط می نویسند ولی خبر مخصوص از طرف خودمان نرسیده است که از روی یقین چیزی عرض کنم .

دیروز تلگرافی رسیده است و مقرر است که بنده شرفیاب شده ترجمه آنرا ابلاغ کنم .  
۳ - باکمال میل حاضرم می شنوم .

ترجمه تلگراف احوال پرسی ابلاغ شد ، اظهار مسرت و خوشحالی و شکر گزاری نمودند و گفتند از اینکه در فرستادن مأمور معهود قدری تأخیر شد سبب آن مجلس است ، ولینعت من شخص مأمور را معین کرده اند و تا سه هفته دیگر که آن مجلس منقضی و متفرق میشود تدارک مأموریت آن مأمور دیده و قرار رفتن او داده خواهد شد ، اگر این قبیل کارها را راجع به مجلس کنیم منجر به مذاکرات طولانی و اشکالات عدیده می شود اما وقتی که مجلس منقضی باشد این عوایق میان نخواهد آمد لکن حالا نمیدانم که این مأمور دائمی خواهد شد یا مأمور دائمی از نو معین خواهد شد .

برای مأمور دائمی در پائیز آینده به مجلس رجوع خواهد شد ، ولینعت من بسیار میل دارند و خیلی خوشوقت میشوند از اینکه در میان شما و همسایه جنوبی روابط دوستی محکم و مرعی بماند .

بلی تا حال نقصانی در روابط دوستی و عهود مقررہ راه نیافته و ولینعت من نیز باکمال میل و رغبت در استحکام و استقرار این روابط همراهی و ملاحظه کامل دارند .

۴ - اعتقاد من این است که دوستی شما با این همسایه بمراتب از دوستی با همسایه دیگران با اهمیت و مناسب تر است زیرا که شخص میداند باکی گفتگو باید کرد و البته ایشان قول و قرار داد خود را بعمل خواهند آورد ولی همسایه دیگر شما شخص معلوم ندارد و کسی نمیداند طرف کیست و مقررات فی مابین هر سال ممکن است عوض شود زیرا که اشخاص عدیده دارند که هر سال عوض میشوند و ما با اینکه با آنها روابط خیلی نزدیک داریم هنوز تکلیفمان با آنها نا معلوم است .

حقیقت خیلی خر هستند ، اسب از خر بهتر است اگر چه گاهی گاز بگیرد یا لگد بزند . بلی چنین است و ما جهت امتیاز این دو همسایه را رعایت کرده ایم و بعد هم خواهیم کرد اما خواهش ما از شما مسأله ای است مخصوص که هیچوقت منافی و ضد روابط حالیه نخواهد شد بلکه بر استحکام وقوت آن خواهد افزود چنانکه سابق عرض کرده ام و امیدوارم که بزودی صورت پذیر بشود . گفت البته غفلت نمیشود .

در ملاقات دوم وزیر خارجه ، از وضع بیانات او احساس کردم که خیال پرنس با جواب اول او قدری تغییر پیدا کرده است در ملاقات دوم خودش خوب دقت کردم دیدم همینطور است (بیرق در شرق افریقا بلند شده

#### یادداشت دیگر

(بود) . گمان کلی این است که پس از ورود فدوی و ملاقات با دو پرنس که در روزنامه اعلان کرده بودند همسایه باین خیال افتاده باشد که این کیست و چه می خواهد و از روی حدس و تخمین جلوگیری کرده باشد یعنی اینها را از همراهی با خیالات ما قدری سست کرده باشد ، چنانکه صحبت مجلس اول با مجلس دوم چندان شباهت ندارد ، لکن فدوی از طرح اول ابدأ منحرف نشدم و نمیشوم تا ببینم چه میشود و همه وقت از روی طرح اول صحبت میکنیم .

عجب تر آنکه کل نشانهای فدوی در پستخانه روسیه مفقود شده است ، شاید برای تأخیر و فدوی اینجا برنگ دیگر تلافی آن عمل را کرد و معطل نشد ، در مذاکرات اول صحبت روی آن رفته بود که از دولت ایران حمایتی در کشمکشها در میان بیاید .

عریضه به شاه : « فدوی خاننژاد در برلن مشغول انجام فرمایشات بندگان اعلیحضرت اقدس همایون روحنا فداه است ، اولاد در باب کشتیهای بزرگ و کوچک در کارخانه وزر در دست است .



موافق قرارنامه یکی از شرایط آن است که اگر کشتی در سر موعد راه نیفتد هفته‌ای پانصد مارک جریمه بدهند وعده از ۱۵ ژانویه ده ماه است که پنج ماه آن گذشته ، سه هفته قبل نوشته بودند که مشغول استخوان بندی شده‌اند ، فدوی دو سه نوبت باید برای دیدن کشتی برود ، نوبت اول را صبر کرد که از کارهای اینجا مطمئن شود ، در این هفته انشاءالله میرود ، در باب کمپانی برای خط راه آهن با دو نفر از مطلعین و متمولین صحبت کردم ، قرار شد با جمعی دیگر گفتگو کنند که در ایران راه آهن بکشند .

قرار دادند بدو چند نفر مهندس بخرج خودشان روانه کنند که مطالعات بعمل بیاورند ، گفتند راه آهن در ایران تا دو سر نداشته باشد نتیجه نمیدهد يك سر بوشهر است سر دیگر آن باید به طرابوزان و دریای سیاه متصل شود ، به تهران ختم کردن بی‌ثمر است ، مذاکرات را وکیل کمپانی در تهران خاتمه خواهند داد . از فدوی تشویق و راهنمایی کردن است ، سایر فرمایشات ملوکانه را از تلگراف معروض داشته .

دستخط به مخبرالملک : « عریضه مخبرالدوله بتوسط امین‌الدوله رسید ، شنیدم مخبرالدوله از راه آذربایجان می‌آید باو تلگراف بکن که از آن راه چرا می‌آید و راه خودش را بلاجهت دور میکند ، البته از راه دریا و انزلی بیاید که زودتر خواهد رسید . »

از تاریخ مذاکرات با آلمان اینک ۶۶ سال میگذرد . امروز اگر امر صورت گرفته بود چه حکومت میشد کرد . خوب بود صورت پذیر شده بود یا بد بود دو رأی میتوان داد ؛ یکی آنکه همکاری با آلمان بآن درجه ممکن بود در نتیجه جنگهای بین‌الملل ایران را بکلی از بین ببرد یا آنکه میشود گفت که اگر آن نقشه عملی شده بود جنگهای بین‌الملل واقع نمیشد ، هر دو رأی موجه است چون مانع از عملی شدن آن نقشه آمدند ، احتمال ثانی اقوی است ( دوم بهمن ۱۳۲۵ ) زخم زانوی پدرم در برلن بهبودی کلی حاصل نمیکند ، مأیوساً بطرف تهران حرکت می‌کنند ، کاظم از پیشخدمتهای پدرم همراه است ، از راه بلد قفقاز به تفلیس می‌آید ، فرمودند در گردنه کازیک قدری حنا بدست آمد به زخم بستم ؛ صبح مختصر آثاری از زخم باقی بود و تا به تفلیس رسیدم بکلی التیام یافته بود .

پاکی هوا مسلماً کمک به حنا کرده است ، شهرهای بزرگ در و دیوارشان مملو از میکرب است ، در معالجه زخم ترك شهر کمک است نا سالم‌ترین هواها هوای مریضخانه ها است .

پس از مراجعت روزی پدرم مرا خواست ، نیرالملک عمو ( رئیس ) در خدمتشان بود . فرمودند موسیو ریشارد سالها بچه‌ها را معطل میکند و باز فرانسه نمیدانند ، تو در چند وقت میتوانی عده‌ای شاگرد را آلمانی

بیاموزی ، عرض کردم در سه سال بقسمی که بخوانند و تکلم کنند و بنویسند . قرار شد عمو ترتیب کلاس را بدهد توجهی نشد ، صحبت ناظم را با عمو روی بام مدرسه جلو ساعت شنیدم پدرم امر کرد از تلگرافخانه دوازده نفر نوچه که مشق تلگراف میکردند برای تحصیل آلمانی هم حاضر شوند . دو سه نفر هم از خارج حاضر شدند ، منجمله به احمد آقا پسر قاپوچی باشی و سلطان محمود میرزا ، هشت ماه درس زبان آلمانی دادم ( مخبرالملک ) اخوی محمد قلیخان هم که از تلامیذ بود ، در منزل وت معلم پیاده نظام در سؤال و جواب جمعی کامل‌گفت که مایه تعجب شد .

در این موقع فرمان دویست و شصت تومان موجب برای من صادر شد ؛ ۱۳۰۳

از اثرات مسافرت یکی هم خواستن دونفر معلم بود برای تدریس پیاده و توپخانه ، معلم پیاده موسیووت زودتر رسید ، در دارالفنون مشغول تدریس شد . من بدستور پدرم عهده‌دار ترجمه اطاق پیاده شدم و مراقبت در احوال معلم و حفظ او از اغوای مفسدین خصوص موسیو بروسکی معلم

ایجاد کلاس پیاده نظام  
و توپخانه



فرانسه . سه سال طول کشید تا دوره تمام شد ، اسلحه شناسی ، قلعه سازی ، تاریخ جنگ ، نقشه کشی تاکتیک ، استراتژی و مشق ، نسخه بعضی را بخط سلطان محمود میرزا دارم . شاگردان فارغ التحصیل این کلاس را کامران میرزا نایب السلطنه و وزیر جنگ در نظام پذیرفت که مشق ما اطریشی است ! اطریشی از مؤسسات میرزا حسین خان صدراعظم و وزیر جنگ<sup>۱</sup> بود ، سی هزار نفری هم تربیت شده بودند .

وزیر جنگ ملاحظه فرمودند که مشق اساس نظام نیست و فنون نظامی در همه جا یکی است ، بعضی از معلمین میسیون اطریشی ، منجمله واگنر آخر در مدرسه دارالفنون درس تاریخ طبیعی میگفت و علیخان پسر عمه ، مترجم بود . دولت روس بدسته اطریشی معترض شد که این اساس مخالفت با ما است و بالاخره دسته قزاق جای آن را گرفت ، چه قدرتی میتوانست نظام آلمانی در ایران دایر کند .

حرکت مذبوحی که ایران میکند در نتیجه رقابت دولتین است و مدلول این شعر:

تفرقت غنمی فقلت لها      رب سلط علیها الضبع و الضبعا  
میان دودشمن چوبینی خلاف      توبگذار شمشیر خود در غلاف

غلاف ما اصلاً شمشیر ندارد .

باقتضای سیاست ، ناصرالدین شاه هم صحبت از زبان آلمانی میفرمودند و من دستوری برای تحصیل آلمانی نوشتم ، روزیکه شاگردهای دارالفنون در گلستان بحضور احضار شده بودند کتاب تقدیم شد ، اتفاق لای کتاب را که باز فرمودند ضمای اضافی بود و لفظ «ایر» که در آلمانی بمعنی متعلق بشما است (شما که مضاف الیه باشد) شاه از این لفظ تعجب کردند و چند بار ایر را تکرار فرمودند ، کتاب را دادند به امین الدوله ، او در توجیه شاید هم عمداً گفت فی المثل فلان شما ، خنده درگرفت و بهمین جا ختم شد

هم در نتیجه مراوده سیاسی با آلمان مدرسه آلمانی در تهران تأسیس شد

### مدرسه آلمانی

که عمارت آنرا از نو بنا کردند ، در تحت نظر معمار آلمانی اتوشولص و معمار ایرانی میرزا عبدالله در سنوات ۸-۱۹۰۷ ( ۲۶-۱۳۲۵ ) در سفارت سفیر شولمبرگ و معلمین آلمانی بتوسط سفارت آلمان آوردند سالی سه هزار تومان امپراتور آلمان و دوازده هزار تومان دولت ایران برای اداره آن مدرسه میداد . روز افتتاح مدرسه جشن گرفته شد ، اتفاقاً کابینه نداشتیم ، از رجال ناصرالملک و صنیع الدوله حاضر بودند و جماعتی از مدیران مدارس و اجزای ادارات و متفرقه . وزیر مختار آلمان نطقی کرد در حسن روابط مملکتین ، معمار مدرسه بنوبت خود و معلم مدرسه بر زمینه تاریخ و ذکر ملل آسیائی و خویشی ایرانی و ژرمانی . میبایست جواب داد ، کسی تدارک نداشت ناصرالملک (شاگرد مدرسه اکسفرده) برای نطق حاضر نشد ، صنیع الدوله مستعد این کار نبود ، از مدیران مدرسه حاج میرزا یحیی دولت آبادی حاضر بود گفته شد از مستخدمین رسمی نیست ، قرعه بنام من افتاد اندیشه داشتم چه بگویم ، با قدری تمجیع قبول کردم ، علی الرسم چیزی از دوستی و حسن روابط گفتم از توجهات وزیر آلمان و زحمات معمار یاد کردم و از نطق معلم استفاده کرده گفتم که جای بسی مسرت است که عمو زادگان ما که پس از قرون متمادیه اینک در نتیجه ارتباطات و دادیه باز بما پیوسته اند با حربه کتاب و سلاح علم برای کمک به اصلاحات اوضاع عمو زادگان خود حاضر شده اند ، آنچه بخاطر دارم در روزنامه قدس شکسته بسته از نطق من چیزی چاپ شده است .

۱ - صدارت و وزارت جنگ در يك دست اگر هیچ عیب نداشته باشد این عیب را دارد که

رونق نظام بهانه سوءظن بدست میدهد (میرزا تقی خان)



## باز تلگرافخانه

برای تلگرافخانه روبمیدان توپخانه «سپه‌فعلی» در ۱۳۰۵ نقشه‌ای مهندسین کشیده بودند، ساختمان آنرا پدرم بمن محول کرد، مخارج پنجهزار تومان برآورده شده بود. این بنا در شمال مدرسه دارالفنون ساخته میشود صحن دارالفنون سه ذرع از میدان چالتر است. بنا دو مرتبه برآورد شده بود، در نیمه جنوبی سه مرتبه شد و مخارج هفت هزار تومان. میرزا رضای مستوفی برادر قوام دفتر که مستوفی بنائی بود از طرف اداره ناظر است افزار کار را بحساب نیاورد، گفت رسم است ده يك دربرات منظور میکنند. در موقع صدور برات اتفاقاً با حضور پدرم برای امین السلطان خوانده شد و مسبوق به مصلحت ده يك نبودند، گفته بودند من ده يك نمیخواهم و ده يك ساقط گشت، قیمت افزار ضرر من شد. ضمناً خاطر پدرم قدری از تفاوت مخارج آورده، مخلص هم مکدر شدم. در نتیجه حذف ده يك که جبران آنرا تقاضا نکردم مقروض شدم و از صرف جیب خود که قلیل بود بزحمت آن قرض را پرداختم و برو نیاوردم.

از معاون الدوله شنیده شد که روزی باطاق برلیان رفتم، شاه جلوی آینه **درد دل ناصرالدین شاه** نشسته بود و اصلاح میکرد، پشتش راه بود و مرا نمیدید. نوبتی گفت نمیشود، قدری فاصله بازگفت نمیشود، نوبت سوم با تأثر مقراض را دور افکند گفت نمیشود و برخاست مرا دید؛ فرمود معاون الدوله دانستی چه نمیشود عرض کردم میفرمائید؛ فرمود کار ایران چیزی نمیشود.

رجال ماهم خیلی صدیق و امین و مطلع از سیاست نبودند، بقدری هم که میشد حفظ سیاست نکردند امین الدوله از اشخاص تربیت شده بود و منشی حضور، شاه به پدرم مینویسد که مطالب محرمانه را بتوسط امین الدوله ننویس. معروف است در طاق کسری ناصرالدین شاه به رجال حاضر (عملجات خلوت) گفته بود من عادلترم یا انوشیروان از اطراف زبان تملق و چاپلوسی گشوده بودند فرموده بود از نظری من، چه انوشیروان مثل بوذرجمهر خدمتگزار داشت من مثل شماها! مؤید السلطنه در اوقات جنگ بین المللی هنگامی که کار آلمان رو به سستی بود به آب و تاب در هر مجلس اظهار میکرد که ناصرالدین شاه دستور العمل‌هایی که بمن میداد در نزدیکی به آلمان من در مقابل روس صلاح نمیدانستم. شاید هم این سخنان را در این موقع برای خوش آمد میگفت پس از آنکه کار آلمان سست شده بود و من باور نمیکنم که شاه در این زمینه به میرزا رضاخان چنین دستوری داده باشد.

یحیی‌خان وزیر امور خارجه رسماً نوکر روس بود. در فوتش ناصرالدین شاه شکر کرد این بوده احوال مملکت، در باطن امر ۳ نفر را میشود اصولاً در کار ایران مسئول قرار داد، میرزا آقاخان را در قتل میرزا تقی‌خان امیرکبیر، محمودخان ناصرالملک را در خرید کارخانه جلواربافی مندرس از پیرزنی روسی که کار نکرد و ناصرالدین شاه را از شوق تأسیس کارخانه انداخت و مایوس کرد و ملکم را در طرح بساط فراموش خانه و نقشه جمهوری و آلودن دارالفنون که از فواید تکامل به آرزوی انقلاب محروم ماندیم و این تقصیر در نظر من بزرگ‌تر است، رشد زیادی اسباب جوانمرگی است. نیرالملک و ادیب الدوله نقل میکردند نمیشد ناصرالدین شاه سوار شود و سری به مدرسه نزنند، به اطاقها نرود، تشویق نکنند و انعام ندهد، بعد از آن اقدام بی‌موقع اسم مدرسه را با انزجار می‌شنید و به حفظ صورتی قانع بود، بعد از علیقلی میرزا پدرم وزیر علوم شد فرموده بودند وزارت علوم را باید اداره کنی اما از آن کتابها نخوانند. نتیجه آن کتابها را امروز حس میکنیم، بحرف میشود از دنیا بهشتی ساخت در عمل جهنمی میشود. ناصرالدین شاه که در اوایل دسته دسته شاگرد به فرنگ میفرستاد و در موقع انتخاب ناظم اول مدرسه آن نطق را کرد پس از بروز این افکار مانع مسافرت فرنگ بود و نسبت به تعلیمات اروپائی سرسنگین. این است نتیجه اقدامات بی‌مورد و تقلید از خیالات جدید فاسد.

از جمله شاگردانی که در اوایل به فرنگ فرستاده شدند صحاف باشی که برای اظهار فضیلت



کلمات فرانسه بکار میبرد و فارسی را بلهجهٔ فرانسه ادا میکرد. اعتضاد السلطنه وزیر علوم نوبتی چوبش زد که کلمات را درست ادا کند و امروز صحاف باشی بسیار شده است. از یکطرف کلمات فصیح رایج عربی را که نسبت به فارسی حکم لاتینی را به السنه اروپائی دارد ترك میکنند از طرف دیگر فرهنگستان مرکبات ناهموار و ناهنجار میسازد و روز بروز کلمات اجنبی تداول مییابد و گزیری هم نیست، چه تکمیل زبان همدوش با تکمیل علم است و قبول بسیار از اصطلاحات ضروری، منتها از حد تجاوز می کنند.

دارالفنون از مؤسسات میرزا تقی خان امیرکبیر است؛ در وقعهٔ شیخ  
عبیدالله ناصرالدین شاه مکرر برفوت امیر تأسف خورده است و مکرر  
خوانده است.

بنای مدرسه  
دارالفنون ۱۲۶۶

مردخردمند هنرپیشه را  
تا بیکی تجربه آموختن  
عمر دو بایست در این روزگار  
در دگری تجربه بردن بکار  
من قتل میرزا تقی خان را به ناصرالدین شاه نسبت میدهم، زیرا میرزا آقاخان بتدلیس  
با کمک بعضی شاهزادگان و رجال حتی میرزا یوسف مستوفی الممالک بروایت صدرالتواریخ و مادر  
شاه دستخط از شاه گرفت، شب شاه پشیمان شد، فرستاد میرزا علی خان تا مرا نبیند نرود گفتند  
شبانۀ رفته است. اعتماد السلطنه در صدرالتواریخ مینویسد که میرزا آقاخان قتل امیر را شرط  
قبول صدارت کرد. میرزا تقی خان مردی با عزم و حزم بوده نظر صائب داشته، در چهار سال  
زمانمداری قلب ماهیت اخلاقی کرده است، تسویه بودجه نموده، توجه بمعارف داشته، فتنه سالار را  
نشانده، اشاعه عدالت نموده است.

یکدو حکایت از آنچه مستقیماً شنیده ام یاد میکنم و مشت نمونه خروار است.  
جدم رضاقلی خان را خواست، گفت میخواهم شما را به خوارزم بفرستم<sup>۱</sup> «۱۲۶۷» فرستاد  
باید فرستاده ای باقیش را میدانی. روز دیگر فراش خلوتی دو هزار اشرفی بمنزل رضاقلی خان  
میاورد و پاکتی در دستور حرکت، در آن وقت رسم بوده است با جبه سرخ نزد بزرگان میرفتند و  
کمونیست هم نبودند. دوهزار اشرفی را پدرم تحویل میگرفت، آنچه میخواهد بیست اشرفی بحامل  
بدهد قبول نمیکند میفرمودند گفتم در خانه ما کسی جز تو و من نیست، گفته بود قبل از آنکه من بدر  
خانه برسم این دیوارها باو خبر میدهند. از بدبختی های این دوره است که دیوارها هم لال شده اند.  
در راه استرآباد صدمه ای به پدرم وارد می آید، میفرمودند در کاروانسرای روی سکو  
نشسته بودم و فکر میکردم که اگر در تهران روزی یکتومان داشتم حاجت باین زحمات نبود و این  
را در شکر از نعم خداوند همیشه بیاد می آوردم، سیدی در غرفه بوده آواز میداد ای جوان  
سرشارا بلند میکنند میگویند این فکرها را مکن درست میشود.

از سعدالله بگ یوزباشی شنیدم؛ قراسورانهای راه قم که در اداره او بوده اند شب درحوض-  
سلطان قافله ای را میزنند، جز و اموال بقچه شالی بوده است. شبانه خبر به سعدالله بگ میدهند، میگوید  
قبل از آفتاب باید بقچه را بیاورید، می آورند؛ بمنزل امیر میبرد در حیاط راه میرفته است می-  
پرسد چه مطلب داری قضیه را میگوید، میفرمایند بقچه کجاست میگوید حاضر است امر میکند  
بصندوقخانه بدهد، چیزی نمیگذرد تاجری می آید و شکایت میکند، میفرمایند بروانگ شالها را بیاور  
می آورد صندوقدار را خواست دستور داد انگها را ببیند، اگر مطابق است شالها را رد کند و  
رد می کنند.

برگشتن هرج و مرج زمان حاج میرزا آقاسی به این انضباط جز قلب ماهیت چیست؛ میتوان

۱ - آنا نیاز محرم از طرف محمد امین خان که خود را خوارزم شاه میخواند برای تبریک  
و عرض تهنیت آمده بود، شرفیاب شده مورد مرحمت گردیده، رضاقلی خان جواب گوی آن  
مأموریت بود.



گفت اگر هرج و مرج اسبق نبود، انتظام لاحق آن جلوه را نمی نمود. در تبریز امیر با سرتیپی خصوصیت داشته، به تهران می آید توجه نمی بیند، تقاضائی میکند امیر می گوید خاطر داری که با همه حمایت من ملک خودت را نمی توانستی تمشیت بدهی، با این حال چه اداره ای بتو محول کنم، همه قسم محبت خواهم کرد. به امیر گفتند اترک با قمه حرکت میکنند منع بفرمائید، گفت قمه ببندند، آنکه بکشد کیست. فقرات دیگر که شنیده ام یا خوانده، در تاریخ ایران نوشته ام. ورود رضاقلی خان بتهران مصادف بوده است با عزل امیر. کسی نپرسید کجا رفتی، چه کردی کی آمدی. تفاوت از زمین تا آسمان است.

عزل امیر ۲۵ محرم بوده است. ورود رضاقلی خان ۲۷ سنه ۱۲۶۸ سفر نامه رضاقلی خان در پاریس به سعی موسیو شفر چاپ شده است. محمد حسن خان اعتمادالسلطنه هم در جلد دوم مرآت البلدان نقل کرده است.

هر آنکو مهیا بود دولتی را اگر او نجوید بجویدش دولت تقی پسر حاجی قربان بك آشپزباشی میرزا بزرگ قائم مقام بوده است، قائم مقام شوخیئی با او میکند، یکسر بمدرسه میرود زلفها را می تراشد مشغول تحصیل میشود. وقتی شرحی به قائم مقام مینویسد و قلمتراشی میخواهد، قائم مقام بفرزندان خود میگوید همه زیر دست این تقی خواهید شد. سراغ آن مکتوب را من نزد میرزا علی قائم مقام داشتم، بروایت جناب قند هاری شوهر همشیره میرزا علی.

فوت محمد شاه را نخست سفیر روس به ناصرالدین میرزا خبر میدهد نصیرالملک که پیشکار بوده است از شنیدن خبر متزلزل میشود. میرزا تقی خان را که وزارت نظام داشته احضار میفرمایند عرض میکند تدارك کار

دیده میشود.

آنکه درو جوهر دانائی است بر همه کاریش توانائی است سخن میرود روی قاضی الحاجات وام الاسباب، عرض میکند دستخط بفرمائید که سند تقی سند من است، آنچه لازم باشد حاضر میشود.

محمدخان زنکنه فوت میکند. در او جان لقب امیر نظامی به میرزا تقی خان مرحمت میشود شب ۲۲ ذیقعد ۶۴ به تهران وارد میشوند، فردای ورود ساعت هفت شب بساعتی که دیده بودند ناصرالدین شاه جلوس میکند. هم در آنشب دستخط امارت کبرای میرزا تقی خان صادر میشود و صدارت بدو تفویض. در تاریخ ایران بتفصیل نوشته ام.

اعتمادالسلطنه در صدرالتواریخ<sup>۱</sup> میرزا تقی خان را به الفاظ چون جوهر الکفایه و عنصر الدرایه اکفی الکفات واقضی القضا، شخص اول واس الریاسه می ستاید. باز در اثر طویبتی که از پدرش قاتل امیر ارث دارد و بدبینی و بدگوئی را شعار، گوید که اگر تا آخر عمر نوش کفایت را به نیش جنایت نیامیخته و اطاعت خیالات شیطانی را بر متابعت سلطانی نینگیخته بود، جای آن داشت که بعد از حیات مجسمه او را از فضه و ذهب بیادگار می نهادند. بواسطه سرکشی از نور رحمانی آیه فاخرج منها فانك رجیم شنید و باز شیطان فکرش در مقایسه امیر گوید اگر در گذشتگان، نظیرش جوئی همانا حسن صباح صبح کاذبی از این وجود بود و در عصیان و طغیان چون ابن علقمی با دولت بنی عباس و مرشد قلی خان با شاه عباس، بخیالات خام پرداخت. دست غیب آمد و بر سینه نامحرم زد. بجای صمصام نشتر دید، بهوای تخت خود را برتخته کشید، مانند فضل ابن سهل بن آب و آتش در حمام کاشان به کاشانه دیگرش آشیانه دادند. در نتیجه خیالات خام صفاوی حکیم کامل حکم به فصدش کرد (که لعنت برو باد).

۱ - صدرالتواریخ را اعتمادالسلطنه برای امین السلطان نگاشته و تملقها گفته و من گمان ندارم که اتابك از آن عبارات ناهنجار خوشش آمده باشد.



خدمات امیر اظهر من الشمس است ، اما خیانت تهمتی است که دشمنان او برای انقلاب قلب شاه جوان بدو بستند و نصیحت او را نسبت به مادرش تعبیری ناسزا کردند و اگر از سلسله نیست سرسلسله است بحکم یخرج الحی من المیت زاده حاجی قربان بك طباح میرزا بزرگ فراهانی است و خود از آن سامان از خدمت قائم مقام اعراض کرد ، کسب کمالات آغاز نمود ، در اداره محمدخان زنگنه پیشکار آذربایجان بخدمات دولتی نایل گشت . وزارت نظام یافت ، در سنه ۱۲۵۳ بامر محمدشاه با ناصرالدین میرزا به تفلیس رفت که نیکلابدان صوب آمده بود . محمدخان امیر نظام و حاجی ملامحمود نظام العلماء همراهان ولیعهد بوده اند . امپراتور از محمدخان احوال میرزا تقی خان را میپرسد ، عرض میکند سابق مستوفی نظام بود اینک وزیر نظام است و همان است که هنگام سفارت خسرو میرزا بحضور امپراتور مشرف شده است . میفرمایند شکر خدا را که دیگر باره رفیق خود را ملاقات کردم و در بخش تحف برای او انفییه دان طلای مرصعی میفرستند (در زمان حاجی میرزا آقاسی ) ماموریت امیر را به ارزنة الروم و وقایع آن سفر را در تاریخ ایران نگاشته ام . در این هنگام میرزا تقی خان رتبه سرتیپی و نشان شیر و خورشید داشته (۱۲۶۳) . شرح بی کفایتی نصیرالملک و آشکار شدن عرضه میرزا تقی خان در موقع فوت محمد شاه در تواریخ مسطور است ، ۱۲۶۴

از خدمات اول او تعدیل جمع و خرج بود که دو کرور تفاوت داشت . حقوق را که نمیرسید نصف کرد و میرسید . چون امیر فرق نگذارد شاهزادگان و صاحبان نفوذ و اهل دعا بنای بددلی و بددعائی گذاردند . معروف است که در مجلسی که صورت تعدیل بودجه را می خواندند یکی در هر قلم ریزه خوانی می کرده تا نوبت بخودش میرسد ، میخوانند مقطوع ، از آن پس در هر قلم می گوید باز خوب است .

دیگر از خدمات او دفع سالار بود . هم حکایت تحریک اسمعیل خان فراشبازی و ریختن افواج به منزل امیر امری است در تواریخ مضبوط . مصاهرت سلطنت مانع از ورود نظامیان باندرون شد . میرزا آقاخان اعتمادالدوله وزیر لشکر بامر شاه افواج را که مازندران بوده اند ساکت کرد . جمعه ۱۷ ذیقعد ۱۲۶۴ فرمان ولیعهدی سلطان محمود میرزا فرزند اول ناصرالدین شاه نوشته شد و میرزا تقی خان به لقب اتابکی او منصوب آمد . شاهزاده ۲۵ جمادی الاول ۶۵ در گذشت .

میرزا علی محمد باب که بهاهمال حاجی میرزا آقاسی قوت گرفته بود در تبریز بقتل رسید . بیرق ایران را در ممالك خارجه برافراشت ، چه تهدید به معامله متقابل کرد . دارالفنون را بنا نهاد ، شاگرد به فرنگ فرستاد ، ایجاد روزنامه وقایع اتفاقیه نمود ، قرار شد هرکس در سال دوست تومان حقوق از دولت دارد سالی دو تومان برای مخارج روزنامه بدهد . برجیس نامی انگلیسی مترجم بوده است . ظاهراً تأسیس روزنامه در سنه ۱۲۶۷ شده است . هم در این سنه تذکره عبور و مرور برای مسافرت در داخله مقرر شد و مجانی بود و باز کوبیدن آبله تداول یافت . چاپارخانه تنظیم یافت ، میدان توپخانه در ارك هم از آثار اوست . از ایراداتی که به امیر گرفته اند تبعید میرزا علی - خان پیشخدمت بوده در مراجعت از اصفهان به کاشان که تقریبی داشته و بدون اذن فرستادن به گروس و اجازه عباس میرزا ملك آرا به رفتن به تهران ، در صورتی که امر شده بود با مادرش در قم باشند . می گویند که قصد داشته است او را به ولایت عهد منصوب کند ، به امر شاه ملك آرا را برگردانیدند ، می بایست بدون اجازه برادر حرکت نکرده باشد .

چیزی که رضاقلی خان در روضه الصفا نوشته و از پدرم هم شنیده ام رفتار امیر نسبت به شاه خشن بوده است . دربار مهدعلیا پناهگاه متخلفین بوده و مخل انتظام و امیر آن تکلیف را بشاه کرده بوده است . علل دیگر هم داشته است و اظهار آن از نزاکت دور است .

اینکه در صدرالتواریخ گوید: میرزا تقی خان خواسته باشد تقلید نادر بکند یا اتابکان فارسی ، تهمتی است یا نسبتی است که باو داده اند خدا دانا است بذهن ناصرالدین شاه جا دادند که اگر بد-



خیال نبود می‌بایست در امر مهدعلیا پیشنهاد به قهوه کرده باشد نه تیر تفنگ که آوازش بلند شود. پس از عزل، خلعت امارت لشکر به امیر مرحمت شد نپذیرفت (از حزم دور بود به غرور نزدیک) این بود که میرزا آقاخان اعدام امیر را شرط قبول صدارت کرد و بیشتر وزراء و امراء (زالوهای مملکت) موافقت کردند. اعتمادالسلطنه می‌نویسد مأمور دولتی به کاشان فرستادند و او را معدوم کردند، شنبه ۱۸ ج ۱: ۱۲۶۸ سه سال و دوماه و سه روز باقتدار گذاردند. حکایت اسب محمد حسن خان سردار در سفر اصفهان معروف است، که در حاصلی رفته بود و از ترس کسی دعوی مالکیت نکرد.

نوشته‌اند در حوض سلطان راه قم سرقتی شد؛ صاحب مال شکایت کرد، امیر حکمی نوشتن فرمود، بدو داد که در محل بر سنگی نهد، بیچاره مأیوساً چنان کرد؛ حکام اطراف که مورد تهدید بودند اهتمام کردند و مال را بدست آورده نزد امیر فرستادند به صاحبش رد شد. از تدبیر امیر یکی آن بود که جنس خارجه، ملبوس و غیره استعمال نمی‌کرد؛ امتعه داخله را رواج میداد. در کرمان شال امیری بافتند، در مجلس خود کوزه و سرغلیان گلی بجای بلور تداول داد، همه تأسی کردند. پیداست که يك شعر بوستان همواره در نظر او بوده است.

بر آن باش تا هر چه نیت کنی نظر در صلاح رعیت کنی

نیشکر از هند آورد. عبدالحمید نامی شکر را سفید عمل آورد چون شکرهای خوب. اهل صنعت را تشویق فوق‌العاده میکرده است. قآانی را در آن شعر ملامت کرد که در آن حاجی میرزا آقاسی را «ظالمی شقی» خوانده است.

### حکایت

هرون نسبت به یکی از منسوبان بددل شد، معزی‌الیه، فرار کرد، در دستگیر کردن او جایزه مقرر داشت. از دلاوران یکی از بی او برآمد آخر او را یافت، خواست نزد هرون آورد ملتجی شد و او را بنصف اموال خود نوید داد، گفت میدانی که من بضاعتی ندارم اما از تو صرف نظر میکنم میگذرم و چیزی نمی‌پذیرم. چندی گذشت و مغضوب محبوب و آن مرد مورد عنایت شد. میرزا علی خان حاجب الدوله زنی را از محترمان همراه برد که عزت الدوله را مشغول کند؛ اگر خبث نیت نبود برخلاف آن میکرد. در دوره اول دارالفنون معلمینی بوده‌اند که از همه آثار باقی است و بعدها آن دلسوزی را در کار نداشته‌اند. کریشش معلم توپخانه و ریاضی بوده، میرزا زکی پسر حاجی میرزا آقاسی مازندرانی که بیاریس رفته بوده است و فرانسه میدانسته مترجم او بوده است.

بعض معلمین  
دارالفنون

۱- با همه دانائی، توانائی و کیاست می‌توان گفت در رد دستخط و خلعت امارت لشگردون وزارت کشور قافیه را باخت و جامه شبهه بر تهمتها که باو زده بودند ساخت. با اطوار روزگار نگری بکار است چنانکه میرزا آقاخان را شعار بود. از قول او معروف است که به ضرورت ریش خودم را در کون خر می‌کنم، چون کار گذشت بیرون می‌آورم می‌شویم، گلاب میرنم. کارش با حاجی میرزا آقاسی به کدورت کشید تنبیه شد و به کاشان تبعید. در فوت محمدشاه بی‌اجازه به تهران آمد، در سفارت انگلیس سرسپرد و خود را بدستگاه مادر شاه بست. بطوری که نوشته‌اند اجدادش در عهد صفویه و بعد اعتباراتی داشته‌اند و خود جسارت و کیاستی داشته. در مازندران که وطن او است بی‌نفوذ نبوده، وقتی در معارضه با حاجی میرزا آقاسی، حاجی می‌گوید آئینه بیاورند که میرزا آقاخان رؤیت خودش را در آئینه ببیند می‌گوید دو آئینه بیاورند،

بلاشبهه صلاح شخصی و خیر مملکت قبول امارت لشکر بود. مثلی است در آتش بودن بهتر است تا در کنار. قبول امارت لشکر مجال سعایت به میرزا آقاخان نمی‌داد، با احترام در مرکز بود و با حضور او غلط کاری کمتر می‌شد و بلاشبهه رفع نگرانی از شاه شده باز اختیارات بخودش بر می‌گشت. گفتم که خطا کردی و تدبیر نه این بود گفتا چه توان کرد که تقدیر چنین بود



دکتر پولاک معلم طب و جراحی به مترجمی محمد حسین خان قاجار، چون کلوکه فرانسوی فوت میکند، حکیم باشی مخصوص میشود. مسافرت خودش را با آلمانی نوشته است، خواندم شرح غذا خوردن ایرانی را می نویسد که دور سفره روی زمین می نشینند و گلوله هائی از طعام که برنج است درست می کنند و بدهان می اندازند. اینک برای صرف طعام يك سلسله ملزومات غیر ضروری تحمیل است.

تعجب میکند از امانت مکاریان که مردمی اند بی بضاعت، مبالغ گزاف به ایشان سپرده میشود و جز امانت ایشان وثیقه ای در دست نیست. آن جنس را بشهرهای دور می برند و می رسانند حتی در راه با دزد و دغل زد و خورد میکنند تا چیزی از مال تلف نشود.

شلیمر نمسوی بجای اوبتدریس طب می پردازد. این شلیمر قرا بادینی در طب و نباتات نوشته است که چاپ شده. مقدم، اسم لاتینی نباتات است، مترجم بفرانسه، انگلیسی و آلمانی در اول کتاب اسامی فارسی و عربی را مرادف کرده است و حواله بصفحات کتاب. الحق نسخه ای پر ارزش است و جا دارد که تجدید چاپ بشود.

این شلیمر سعی می کرده است بلور بسازد و نمی شده است، گفتند:

ای شلیمر یکزمان در کار خود اندیشه کن  
گر نمی گردد بلور این کوره آن را شیشه کن  
میرزا ملکم خان پسر میرزا یعقوب از مترجمین اول است. عبدالرسول خان وجعفر قلی خان عموی نگارنده نیز از مترجمین بوده اند. شاگردانی که در اول مره زمان ناصرالدین شاه بفرنگ اعزام شدند بسرپرستی عبدالرسول خان بوده است. این ملکم از شعبده نیز سر رشته داشته است و آخر در دارالفنون دسته گلی بآب داد و آبروی دارالفنون را به باد. بالفرض که بعضی افکار جدید درمان بعضی دردهای قدیم باشد طبیب حاذق می خواهد که دارو را بموقع و به اندازه بکار ببرد والا نتیجه برعکس می بخشد. متأسفانه خرابی را مقدمه آبادی می دانند، کلنگ را که برداشتند بقدری خرابی می کنند که راه به آبادی مسدود میشود.

خط تلگرافی ۱ بموجب صورتی که پدرم برای ناصرالدین شاه نوشته است

در سال ۱۳۱۲ دوهزار و سی و یک فرسخ بوده است. ناصرالدین شاه مایل

میشود نمونه ای از تلگراف ببیند. کریشش از باغ لاله زار به عمارت نمونه

تلگراف بدست داده بود. شاه چهار هزار و پانصد تومان برای تکمیل امتحان میدهد.

دو هزار تومان بدست فوکتی معلم شیمی و باقرخان ۲ پسر عمه که شیمی می خوانده بمصرف

### یادداشت پدرم

۱- تلگرافخانه محلی بود در جنوب خیابان جلیل آباد، حالا خیام، پشت ارك روبروی دهنه بازار گلوبندك، بعدها به کنار میدان توپخانه (سپه) انتقال داده شد که بنای سمت میدان را من در ساختمان آن مباشرت داشتم. جبهه رو به میدان در مرتبه تحتانی حجره های جای توپ و قدیم ساز بود، در مرتبه فوقانی به طرز جدید که در زمان پهلوی تغییر کلی پیدا کرد و عمارتی عالی است منظره تهران بواسطه ابنیه جدید بکلی عوض شده، بطوریکه گاهی شخص راه را گم میکند و محل را نمی شناسد.

۲- چون اسم از باقرخان بردم بعضی حکایات بخاطرم آمد، یاد میکنم چه خالی از فایده نیست. این باقرخان از شاگردان اول دارالفنون، درس شیمی خوانده بوده پیش آمد روزگار او را آلوده کرده بود، بقول ملا:

تا دمی از هوشیاری وارهند  
ننگ بنگ و خمر بر خود می نهند

هفته هفته از هوشیاری وامیرهند. دختر دائی ای داشتم بزوجیت به او داده شد، زنی بارای و کدبانوئی بتمام معنی بود و شوهرش را به تحدید پیمان صورت کارکرد و حاضر معاشرت هموار.

زن نیک فرمانبر پارسا  
کند مرد درویش را پادشا

روزی تفسیری از شعر ملا نمود، بی لطفی نیست. از غزل ملا این شعر خوانده شد: ←



میرسد بخیال آنکه روی سیم را روی بکشند. پدرم که در آن وقت کتابدار بوده است اعتضادالسلطنه وزیر علوم را متوجه می‌کند که مبلغ صرف خواهد شد و نتیجه بدست نخواهد آمد، مأمور بانجام این خدمت می‌گردد، از شهر به کرج سیم میکشند و حرف می‌زنند.

اول سیم بدست پدرم تا زنجان کشیده شد و بعد تا تبریز امتداد یافت. بدو پدرم تلگرافچی مخابرات بوده است. شاهزاده در خرج بی‌مبالا، به رشته انگلیس از بابت مخابرات خارجه مقروض میشود، مطالبه میکنند؛ در این موقع پدرم تحویلدار بوده است، می‌خواهند بعهده او وارد بیاورند. حکم میشود مستوفی الممالک بحساب برسد، با حمایت شاهزادگان درجه اول از اعتضادالسلطنه، فرهاد میرزا و غیره چهل و پنج هزار تومان گردن شاهزادگان را میگیرد. ضمناً معلوم میشود در تلگرافخانه منافعی هست و حساب پدرم درست. ناصرالدین شاه تلگرافخانه را مستقیماً به پدرم می‌سپارد (۱۲۹۳) با روابطی که بین خانواده ما و شاهزاده بوده است، پدرم بدستور وزیر علوم عریضه‌ای به‌شاه عرض میکند و با ریاست شاهزاده تعهد نظم. شاه دستخط میکند تلگرافخانه اختصاص بخودمان دارد به سرتیپ که آنوقت شهرت انحصاری پدرم داشته و گذار فرمودیم. آن قرض شاهزاده را پدرم که تلگرافخانه بالمقاطعه به او باز گذارده میشود بمرور می‌پردازد و سند اقساط را به شاهزاده تقدیم می‌کند. قبض آخر در مجلسی بوده است که شاهزاده معتمدالدوله، حسام السلطنه و غیره میهمان پدرم بوده‌اند.

حسام السلطنه خرقة خود را که ابره آن در ضبط بنده است بدوش پدرم می‌اندازد. دوستی خانوادگی ما با شاهزاده علیقلی میرزا محفوظ میماند و بعد از او پدرم حق دوستی را نسبت به محمدحسن میرزا پسر آن مرحوم همیشه رعایت میکرد، تلگرافخانه اول اداره منظم ایران بود و بنا بر صحت اساس امروز هم با نظم ترین ادارات است و مخابرات محل اطمینان. اساس دو اداره مربوط بخانواده ماست؛ وزارت معارف و وزارت تلگراف و پدرم از هر دو نظر طرف اطمینان شاه بود.

بقیه از صفحه قبل

زین هم‌رهان سست عناصر دلم‌گرفت شیرخدا و رستم دستانم آرزوست  
گفت می‌دانید شیرخدا و رستم دستان را برای چه می‌خواهد؛ تا گردن این مردم بد راه  
را بزنند.

در علی‌آباد راه قم ملک انابک میرزا علی‌اصغر خان خاکی چینی بدست آمد. باقرخان مأمور شد بپاریس برود و آن خاک را بدهد تجزیه کنند که تا چه اندازه مصرف دارد. گفته بود اگر آدمی خاک هم بسر میکند پای تپه بزرگ بکند، البته دستگاه انابک رنگین‌تر از دستگاه پدرم بود. در مسافرت تا کنار دریای خزر بیست‌طری عرق بمصرف رسیده بود که در جزء اشیاء برگشتی خالی یافته شد. زنش گفت پناه برخدا باقرخان از این سفر برنخواهد گشت و چنین شد درپاریس باسهال در گذشت و بخرج پدرم در پرلاشز مدفون شد.

من در پاریس بر سر قبر او رفتم و نمره گرفتم، بصورت درختی سر از قبر بیرون آورده بود.

باز حکایتی از باقر خان بیادم آمد. نوکری داشت سولقانی، پیشنهاد کرد که عده‌ای گوسفند بخرد در سولقان بچرند و فایده بدهند. شصت رأس گوسفند خریدند، پس از چندی خبر آوردند که گوسفند ها مشعله دم شدند، از معنی اصطلاح پرسیدند گفتند یکی از پرت گاهی افتاد دیگران بخیال آنکه راهی است دنبال او دویدند و پرت شدند. نتیجه عمل این شد که معنی مشعله دم را فهمیدیم و نتیجه گوسفند داری را. آنجا که صاحب مال بالا سر مالش نباشد غالب مساله مشعله دم در کار می‌آید، از هر کاری هر کس نمیتواند سود ببرد باید باهش باز گذارد.



شوخی  
ناصرالدین شاه

پدرم با اینکه محمد حسن میرزا این استطاعت را نداشت، عریضه به شاه نوشت که شغل با محمد حسن میرزا باشد و من بکار رسیدگی میکنم. شاه بالای عریضه دستخط کرد، دوت کلب حسن. این عبارت در آن اوقات شایع شده بود و کنایه از امر بی تناسب گفته میشد و بسیار

کنایات در آن مندرج بود.

میرزا محمود قمی از شاگردان اول که به پاریس رفته بودند نجوم تحصیل کرده بود و برگشت. پدرم او را بریاست مرکزی تلگرافخانه منصوب نمود که تحصیل کرده است. فریب میرزا حسین خان را خورده خواست راپرتهای تلگرافی را بدو باطلاع میرزا حسین خان برساند و این خلاف سلیقه و سیاست ناصرالدین شاه بود. پدرم قضیه را بعرض رساند، از تلگرافخانه مخصوص به مرکز امر شد که میرزا محمود خان معزول است. اخوی حسین قلی خان بجای او آمد، میرزا حسین خان بتلافی میرزا محمودخان را بالیوزی بغداد داد. اواخر در شاه آباد همسایگی ما نشسته بود، گاهی او را ملاقات میکردم، درویش مسلک بود. برادرش خانلرخان دهری بود، آخر در اثر خوابی تغییر عقیده داد، من حکایت را در افکار امم نوشته‌ام.

در سنه ۷۹ در جنوب استرآباد ابری پیدا میشود، به زمین می‌آید و بلند میشود صدای مهبی از آن بر می‌آید پس از مدتی از هم پاشیده آتشی

میافروزد که از گرمای آن مردم بیحال میشوند (بمب اتمی)

عمارت دارالفنون<sup>۱</sup> نیمه تمام شده بود که معلمین غالب از اطیش وارد شدند. ناصرالدین شاه به میرزا آقا خان میگوید: ناظمی برای دارالفنون در نظر باید گرفت و اسمی از رضا قلی خان میبرد. میرزا آقاخان<sup>۲</sup> با رضا قلی خان خوش نبوده. صورتی از بعضی رجال ترتیب میدهد، اسم رضا قلی خان، را هم در قلمهای نعال مینویسد. ناصرالدین شاه پس از مطالعه رضا قلی خان را اختیار میکند میرزا آقاخان تجمعی میکند. میفرمایند: ما میخواهیم شاهزادگان، اشراف و اعیان را در دارالفنون

۱- خواجه نظام الملک وزیر آلب ارسلان و ملک شاه کارهای بزرگ کرده است بنای نظامیه در بغداد سرآمد همه است رتق و فتق امور جاری همه کرده‌اند.

۲- میرزا آقاخان اصلاً اسمش میرزا نصرالله پسر میرزا اسدالله خان نوری است. نسب خود را به ابی صلت هروی منتهی میکند؛ در خدمت میرزا تقی خان امیرکبیر مشاور و دبیر بوده است در زمان محمد شاه وزارت لشکر داشته؛ در موقع فوت محمد شاه در اصفهان حسن خدمتی بخرج داده است مردی مدبر بوده است. چون رشد زیاد همیشه اسباب جوان مرگی است با حاجی میرزا آقاسی در افتاد، بامر محمد شاه تنبیه و به کاشان تبعید شد. این حکایت را مرحوم رضا قلی خان در روضه الصفای ناصری یاد کرده بود. میرزا آقاخان از آنجا با وی نظر خوش نداشته است و در صدارتش آن جزء را از تاریخ بر داشتند، غافل از آنکه تاریخ گم نمی‌شود، حتی اعتماد السلطنه در تاریخ الصدور بر می‌نگارد.

رضا قلی خان انکشت ایرادی بکارهای جناب صدارت مآب مینهاد. وقتی پیغام می‌کند که شما را مدعی صدارت می‌پندارم، جواب می‌دهند من درین پندارها نیستم؛ صدارت تراشم. اعتماد السلطنه در صدر التواریخ می‌نگارد که میرزا آقا خان از پدرم میرزا علی خان خواهش کرد در منزل خود میرزا یعقوب پدر ملکم و غراف صاحب مترجم سفارت روس که از دوستان او بود و عباسقلی خان سیف الملک را دعوت نموده مجلس کند و امتیازی جدید ایجاد. رأی مجلس بر استقرار حمایل سبز شد و اینکه مخصوص صدور باشد. چقدر باید انسان ضعیف النفس و قوی الهوس باشد که به سبز و سرخ دل خوش کند و حال آنکه گفته‌اند: مرد از پی سیم ←



بگذاریم درس بخوانند ، باید بمرد امینی سپرده شود ؛ اگر رضا قلی خان امین نبود پدرم عباس میرزا را باونمی سپرد . در این موقع ناصرالدین شاه ۲۲ سال دارد . يك شنبه ۵ ربیع الاول ۱۲۶۸ صد نفر شاگرد از شاهزادگان و خوانین را میرزا محمد علی خان وزیر خارجه بحضور برده معرفی کرد . از خانواده ما چهار نفر از شاگردان اول دارالفنونند ؛ پدرم ، عمو و دو دایی نجفقلی خان و رضا خان . پدرم میفرمودند ؛ من چندی مشغول تحصیل شدم ، دیدم با زن و بچه فرصت تحصیل گذشته چند کتابی جمع کردم و کتابدار شدم . عمو در زبان فرانسه و عکاسی و مهندسی کار میکند ، نجفقلی خان در توپخانه و رضاخان در هندسه و در اول امتحان رسمی شاگرد اول میشود . سه شنبه ۹ ربیع الثانی ۱۲۷۸ قمری در وزارت اعتضاد السلطنه .

رضا خان بسمت مهندسی جزء اردوی مرو بود که به حسن کفایت معتمدالسلطنه شکست خورد ، ۱۲۷۶ . و رضا خان اسیر ترکمن شد و از وجهی که در کلاه خود پنهان کرده بود توسط یهودی خودش را خرید و برگشت . حشمت الدوله حاکم خراسان بود ، مورد بی لطفی و معتمدالسلطنه مورد سخت شاه شد .

دارالفنون مؤسسه ای بود شامل چند شعبه ؛ طب ، ریاضی ، نظام و السنه خارجه ؛ همه محل حاجت و بهر يك توجهی میشد ، شعبه ادبیات نداشت . طلاب غالباً جوانان اشراف و اعیان بودند . هر کس بهر شعبه رغبت میکرد ، از طب یا هندسه یا نظام ضمناً جغرافیا و یکی از السنه را هم فرا میگرفت انگلیسی ، فرانسه یا روسی . فارسی را هر کسی در منزل نزد معلمینی که بودند تحصیل کرده بود . بعدها که از هر طبقه شاگرد قبول میشد کلاسی برای مقدمات فارسی و عربی مرتب کردند . در امتحانات ، ناصرالدین شاه حاضر میشد و سلامی بود ، به شاگردان انعامات و حقوق اعطاء می کرد . در امتحان اول دوازده تومان در سال مواجب داده میشد و در امتحانات بعد میافزود . شاگردان فارغ التحصیل دارالفنون علی قدر مراتب حقوقی دیوانی داشتند و به خدمات گماشته می شدند ، به محصلین نظامی منصب داده میشد .

اوقاتی که من ترجمه پیاده نظام می کردم در سلام سوم ربیع الثانی ۱۳۰۵ قمری در وزارت علوم پدرم ، منصب سرتیپی سوم بمن مرحمت شد . بر حسب امر پدرم در روز سلام لباس نظام پوشیدم و شمشیر هم بستم ، لکن بخود برازنده نمیدانستم و دیگر آن لباس را نپوشیدم و خودم را مستحق آن لباس نمیدانستم .

#### شرح بخط پدرم

شرح حالی که پدرم بخط خودشان نوشته اند یاد می کنم ، چون نسبت خودشان را به ادبیات میرسانند . حقیر علیقلی پسر رضا قلیخان امیرالشعراء صاحب تذکره مجمع الفصحاء و لغت

بقیه از صفحه قبل

و زر ننوید ، طفل است که سرخ و زرد جوید . میرزا صادق قائم مقام پیشکار آذربایجان خطاهای میرزا آقاخان را بعرض میرساند . به تحریک میرزا آقاخان در تبریز به میرزا صادق می شورند جان بسلامت در میبرد . این اقدام را هم مزید بر سایر ایرادات می نماید ، دوازده تقصیر برای صدر اعظم بر می شمارد و متعهد اثبات می شود . من جمله مواضع او را با دولت انگلیس در امر بوشهر و هرات که منجر به عزل میرزا آقاخان میگردد و عزل جماعت نوری ، هشتم محرم ۱۲۷۵ . پس از او شش وزیر مقرر گشت که وزارت اول با میرزا صادق بوده است و ملقب به امین الدوله می شود .

در دستخط عزل میرزا آقاخان و کسان او نوید التفات باو داده می شود که ما یقین بجز التفات در حق شماها ابدأ کاری نخواهیم کرد .

اعتماد السلطنه می نویسد که میرزا آقاخان برای قبول صدارت دو عهد از شاه گرفت ، یکی اعدام میرزا تقی خان ، یکی امنیت جانی در موقع عزل برای خودش



انجمن آراء ناصری<sup>۱</sup> و مصنفات دیگر که در تألیفات خود آنها را اشاره نموده است اعلی الله مقامه مسقط الرأس حقیر در شهر شیراز در سنه يك هزار و دوست و چهل و پنج اتفاق افتاده. در اوقات سلطنت پادشاه ایران محمد شاه قاجار رحمه الله علیه در سن ده سالگی بدارالخلافة تهران آمد، مدت دو سال در ارگ سلطنتی و دو سال در محله دروازه شمیران و پس از آن در خانه ملکی. پدرم در چال میدان روزگار می گذاشت و در خدمت نواب اشرف والا عباس میرزا ملقب به نایب السلطنه مستخدم و موظف بوده تا در سنه ۱۲۶۴ بحکومت بلوکات خمسه فیروز کوه مأمور شد و در ششم شوال همین سال محمد شاه در قصر محمدیه سعد آباد مرحوم و از رسیدن این خبر در اواخر آن ماه از آنجا بطرف دارالخلافة آمد. پس از ورود ناصرالدین شاه بدارالخلافة، میرزا تقی خان امیر نظام زمامدار شد. يك سال بر این منوال گذشت، در سال دوم جلوس میمنت مأنوس به حکم اعلحضرت شهریاری و امیر نظام پدرم مأمور به سفارت خوارزم شد و این بنده در خدمتشان عازم گردیدم روز ۱۸ محرم ۱۲۶۸ مراجعت از خوارزم وارد دارالخلافة شدم<sup>۲</sup>.

در سنه ۱۲۷۵ امر شد به سلطانیه سیم کشیده شود. این خدمت باعث تضاد السلطنه رجوع شد. پس از آنکه از چهار هزار و پانصد تومان، دوهزار تومان بخرج مشاقي مصرف شد، این بنده بعضی دلایل عرض کرده چاره منحصر شد که بنده این خدمت را انجام داده باشم. با اسبابی که حاضر بود سیم را به قزوین رسانده برای سیم معطل ماندیم، گفتم:

ای بخت باری ارمودی میکنی بکن  
لغت به باد کوبه و تفلیس و انزلی  
گر سیم میرسید بمن چهار ماه قبل  
شاهزاده قدری خنده کردند، به مجدالدوله که حکومت گیلان داشت نوشتند که از بازار مکاره سیم بخواهد. در آن اوان مقداری سیم از گیلان وارد شد، مشغول کشیدن سیم به زنجان شدیم از همراهان من علی اصغر خان بود که امروز بشیر السلطنه لقب دارد و محمد مهدی میرزا، در سلطانیه منصب سرهنگی و پنجاه تومان اضافه موجب به بنده مرحمت شد. در سنه ۷۶ از تبریز شروع شد و بمیان آمد، ۱۱ محرم به سلطانیه رسید. در آن اوقات خسرو خان کرمانی دختر شاهزاده را که موسوم به خانم تبریزی بود طلاق داد و اول مخابره که از زنجان به تبریز شد در این قضیه بود. از محمد حسین خان ادیب الدوله شنیدم در آن اوقات که معطل سیم بوده اند اعتضاد السلطنه خواب می بیند فصد کرده پنجاه و چهار مثقال خون گرفته است. پدرم تعبیر میکند بر رسیدن سیم و پنجاه و چهار حلقه سیم میرسد.

در سنه ۸۶ که محاسبه سیم سوم را با انگلیس انجام دادم به لقب مخبر الدوله مفتخر شدم. از جلفا به بوشهر، انگلیس دورشته برای کارهای خودشان کشیده بودند و يك رشته برای ایران. در سنه ۸۳ پس از مراجعت موکب همایون از خراسان امر به کشیدن سیم مازندران و شاهرود

۱- در سفر دوم مظفرالدین شاه در پاریس مستشرقی به الیزه پالاس آمد. موسیو - نیکلا قنسول فرانسه که حاضر بود مرا به اسم و لقب معرفی کرد، برای آن مستشرق مجهولی بود، پدرم و جدم را نام برد مجهول سه تا شد؛ مؤلف مجمع الفصحاء افزود، آشنا شدیم.

۲- یاد داشت دیگر: در سنه ۱۲۶۹ من کتابدار دارالفنون شدم. در سلام، محمد خان امیر تومان از من تعریف کرد، یکصد تومان موجب بمن مرحمت شد. در امتحان ۱۳۷۱ پنجاه تومان اضافه، در ۷۴ اسباب تلگرافی میرزا ملکم از پاریس فرستاده بود از آن جعبه ها یکی در خوابگاه یکی در بالاخانه میرزا محمد خان کشیکچی باشی، یکی در خانه میرزا سعید خان وزیر امور خارجه نصب شد.



و استرآباد شد. در هشتاد و شش مسافرت عتبات اتفاق افتاد، پس از مراجعت میرزا حسین خان بریاست دیوان عدلیه و بعد سیه سالاری و صدارت مفتخر گشت، در سنه ۱۲۸۸ مجاعه سختی روی داد، صدر اعظم این بنده را به سرپرستی فقراء مأمور ساخت، بتیفوس مبتلا شدم، شنیدم در حق این غلام دعا فرموده بودند.

پس از دایر شدن مخاברה با تبریز دستخط صادر شد که علیقلی رئیس تلگرافخانه باشد. در همین سنه ۹۰ تدارك سفر فرنگستان دیده شد، حکم شد در رکاب باشم. در سنه ۹۱ تلگرافخانه روس و انگلیس قریب چهل و هفت هزار تومان طلبکار شدند، حکم شد مستوفی الممالک به محصلی حکیم الممالک بحساب رسیدگی کند. بیست و سه هزار تومان قرض دولت شد از بابت مخابرات، بقیه قرض شاهزاده، فردی مهمور بدست فدوی دادند که از آن قرار رفتار کند و مقرر شد مستقلاً رئیس تلگرافخانه باشد و امر شد سالی هشتاد هزار تومان از بابت منافع تلگرافخانه تسلیم آجودان مخصوص خازن صرف جیب بکنند.

در سنه ۹۷ اعتضاد السلطنه مرحوم شد. در سرسواری احضار شد و شرحی در پرستاری مدرسه فرمایش رفت، از سیاق مطلب؛ بقرینه غلام و فدوی باید این یادداشت را برای عرض شاه نوشته باشند. در زمان محمد شاه چند نفر از اعیان برای تحصیل به اروپا رفته بودند و

**نقل از روضه الصفاء** ضرورت ایجاد مدرسه در مرکز محسوس شده بود. عباس میرزا معلمین انگلیسی و بعد فرانسوی برای تعلیمات نظامی دعوت کرده بود. جان داود خان مسیحی را به نمسه فرستادند. از دربار اطیش معلمین خواستند بزمان ناصرالدین شاه مدرسه دارالفنون را درارگ بنا نهادند. معلمین را میرزا محمد علی خان وزیر امور خارجه در پیشگاه همایونی برده معرفی کرد و چون معلمین از خارجه بودند مدرسه را تابع آن وزارتخانه می پنداشت. نیابت به فرزند خود داد، عزیز خان آجودان باشی به مناسبت نظام مدرسه را جزء خود دانسته نایبی بر آنکارگذار. ناصرالدین شاه رضاقلی خان را بشخصه به ناظمی مدرسه انتخاب کرد. پس از میرزا محمد علی خان، عزیز خان بمداخله افزود، چون وی به سلطانیه مأمور شد محمد خان بیگلربیگی به مراقبت در امور نظام نامزد گشت.

رتق و فتق امور مدرسه همان بتوجه رضاقلی خان بوده است، در سالنامه های اعتماد السلطنه تاریخچه دارالفنون مفصلاً هست. پس از طبع کتب در علوم ریاضی، طبی و نظامی علیقلی خان پدرم به سمت کتابداری منصوب میشود، میرزا یوسف نوری لشکر نویس سر رشته حساب مدرسه را فراهم میآورد که علیقلی میرزا بریاست مدرسه منصوب شود که بعدها وزیر علوم شد و رضاقلی خان برای مصاحبت مظفرالدین شاه به تبریز مأمور. بزمان علیقلی میرزا جعفرقلی خان عمو رئیس و محمد حسین خان ناظم دارالفنون شدند شاهزاده محمد تقی میرزا آجودان.

در سنه ۱۲۷۵ چهل و دو نفر از جوانان به پاریس برای تحصیل اعزام شدند که در علوم و صنایع تحصیل کنند به سرپرستی عبدالرسول خان.

امروز یکی از خدمتگزاران صدیق و مراقب دارالفنون محمد حسن خان پسر محمد حسین خان ادیب الدوله است که نوه عمه من است. پدر و پسر تا آخر عمر در خدمت به فرهنگ بسر بردند، از محمد حسن خان تاریخچه دارالفنون را خواسته بودم، در ضمن صورتی از دوره خدمت خود یاد آورده بود در این موقع سزاوار است که ذکر از او بشود. این پدر و پسر در خدمات خود ثابت قدم و مراقب بودند.

تولد محمد حسن خان در تهران ۱۲۸۸، در سلام امتحان ۱۳۰۵ نایل به نشان نقره علمی از درجه ۳ و پانزده تومان مواجب میشود. در ۱۳۱۳ به نشان طلا از درجه اول و رتبه نایب آجودانی

۱- در سنه ۱۲۵۸ حسین خان آجودان باشی که به پاریس رفته بود در معیت کنت سرشی معلمینی را که اجیر کرده بودند در اصفهان بحضور محمد شاه معرفی کرد.



دارالفنون، در ۱۳۱۴ به آجودانی و سر تپپی سوم توپخانه، ۱۳۱۶ ملقب به ادیب الدوله می‌گردد، در ۳۲۰ بدرجه سر تپپی اول مفتخر می‌آید و ۱۳۳۰ به مدیری دارالفنون، در ۳۳۷ به نشان و حمایل سبز از درجه اول، در سال ۳۳۷ بمنصب امیرتومانی، ۱۳۴۰ به اخذ تمثال همایون مباہمی می‌گردد این پدر و پسر و برادرانش محمد صفی خان و محمد رحیم خان همه به پاك دامنی و صمیمیت در خدماتی که داشته‌اند مراقبت کرده‌اند.

دختر میرزا داودخان نوۀ میرزا آقاخان را برای صنیع الدوله خواستگاری عروسی صنیع الدوله کرده شال و انگشتری هم چنانکه معمول است فرستاده شده بود. عبدالحسین خان فخرالملک دائی دختر مانع شد که حق پسر من سلیمان خان است. شال و انگشتری را پس دادند. پدرم احترام السلطنه دختر مظفرالدین میرزا ولیعهد را خواستگار شد؛ شیرینی خوردند، در این ضمن مسافرت خرید کشتی پیش آمد. بعد از مسافرت عروسی شد. هفت شبانه روز باغ مامضیف عام بود، اعیان از هر طبقه دعوت و پذیرائی میشدند، شبها مجلسی هم در باغ مرتب بود، مطرب‌هایی مشغول بودند و از برای کسی مانع نبود. اهالی محل جمع میشدند و تفریح میکردند، جای خوب، هوای خوب، مطرب خوب، يك شب امین السلطان هم در میان جماعت دیده شده بود. خدمت آن مجالس بامن بود، شبی که عروس را آوردند از مدعوین زنانه و مردانه و مضرب و موزیکانچی و سرباز هزار نفر پذیرائی شدند<sup>۱</sup>.

دستخط ناصرالدین شاه که از آن استشمام خستگی میشود:

«از اظهارات ولف وزیر مختار انگلیس وایلچی مخصوص اطلاع حاصل شد و خیلی اسباب تعجب شد. شما این فرمایشات را بجناب وزیر مختار برسانید بلکه همین دستخط را بدهید نگاه دارند و مطمئن باشند وعده سابق ما در باب دولت انگلیس و کمپانی آن دولت بر سایرین در ساختن راه آهن جنوب تهران بقوت خود باقی است.

اندیشه انگلیس  
از آنکه آلمان  
در ایران امتیاز  
راه آهن بگیرد

البته هر وقت امتیاز ساختن راه آهن در شمال و غیره بدیگران داده شود فوراً امتیاز راه آهن تهران به شوشتر یا مثل آن بکمپانی انگلیس داده خواهد شد. البته در آن وقت ملاحظه شرایط و حدود آن هم خواهد شد که مقرون بصرفه و صلاح ما و مفید فایده تجارت طرفین باشد و یقیناً هیچ راه آهن جنوبی بی مشورت بادولت انگلیس به احدی از کمپانیهای خارجه داده نخواهد شد؛ ۸ دی ۱۳۰۵ و ۱۶ دسامبر ۱۸۸۸

در تاریخ ۳۱ مارس جرج بارکلی تجدید یادآوری میکند و به دستخط دسامبر ۸۸ حواله می‌شود در دستخطهای ناصرالدین شاه به میرزا حسین خان صدراعظم است که با سفارت روس و انگلیس مذاکره کنید که آیا ما استقلال داریم یا نه؟ اینهمه مداخله در کارهای ما چرا میکنند ناصرالدین شاه در سیاست سه مخل داشت؛ روس، انگلیس و عثمانی. روس و انگلیس بقوت عهدنامه ترکمان چای، عثمانی از راه جلب علماء که مرکز در بین النهرین داشتند. عهد نامه ترکمان چای دست ایران را از هر جهت بسته در گمرک تصرف مقدور نبود. کارخانه قند کهریزك خوابید، چون گمرک بر قند روس ممکن نبود، کارخانه ریسمان ریسی

۱ - از جمله اقدامات صنیع الدوله، در آوردن سرب پس قلعه بود که صد بیست الی سی نقره دارد بمناسبت آن وصلت ساختمان کار را در تپه‌های داودیه بنا کرد. بوسایل عادی نقره از سرب جدا نمی‌شد نمونه‌ای از آن سنگ به برلن فرستاد، نوشتند به فلان ترتیب آب میشود، موافق آن دستور کوره ساخته شد و سنگ آب نشد. در ثانی نمونه به برلن فرستادند معلوم شد سنگ معدن روی هم دارد و باید اول روی را به شستن جدا کرد. بواسطه پیش آمدها اسباب شست و شو فراهم نیامد. آن بنا از بین رفت و مقداری سنگ سرب روی آن تپه باقی است، اگر یهودی‌ها نبرده باشند. در سنه ۳۲۸ شروع به شست و شوشده بود و دونفر گرجی که آفت جان صنیع الدوله شدند از کارگران معدن بودند.



صنایع الدوله واماند ، چون برنج هند وضع گمرک امکان نداشت . در عدلیه کاپیتولاسیون مانع بود مردم در معاملات رنگ خارجه میدادند و میبایست با حضور قنصل محاکمه شود و بکلاه سازهها صورت رسمیت داده میشد. نظر در انتقاداتی که از دوره ناصری میشود غالباً محظورات را در نظر نمیگیرند. ناصرالدین شاه از رجال مبرز سیاسی بود ، باموان قوی پنجاه سال حدود ایران و شئونات سلطنت را نگاه داشت ، اما در باب معارف هم بنسبت مقتضیات بجای ابتدائی مکتب خانه بود و آزاد بود . پسر و دختر خواندن و نوشتن می آموختند و مردم نسبت به تربیت اولاد خود در حد قرائت قرآن و ترسل ، در شهر و قصبات توجه داشتند ، حتی دردهات مکتب خانه بود. از علوم و فنون چیزی که در آن وقت مورد داشت ، نظام ، طب و السنه بود که در دارالفنون و مدرسه نظام تهران و تبریز درس داده میشد تا دامنه صنعت در مملکت وسعت نیابد و راه اقدام باز نباشد. توسعه مدارس مضر است که مفید نیست. در این مسأله هم عهدنامه ترکمان چای راه توسعه صنایع را بسته بود . ترویج صنایع بطوریکه در قند سازی و ریسمن تابی و شمعی دیدیم ممکن نمیشد ، فقط راه کار در معادن باز بود ، آنهم سرمایه میخواست که در ایران فراهم نمیآمد و استفاده از سرمایه خارجی را هم دولتین همسایه مانع بودند . اهتمام ناصرالدین شاه را در خصوص معادن و کارخانه و راه آهن دستخطهای او نشان میدهد. سرمایه داران خارجه میدانستند که بادت بسته در اختیار گمرک کاری رواج نمیگیرد. ما در انتقاد حرفی نداریم اما فهمیده و منصفانه. در عدالت ناصرالدین شاه این بس است که با عضدالملک اختلاف قناتی پیش آمد ، شاه بحکومت شرع رجوع کرد ، حق با عضدالملک شد ، شاه امر داد چاههای قنات خودش را انباشتند . امروز که بعرض و طول خورنق دادگستری داریم حکم ناحق و تضییع حقوق بمراتب بیش از زمان ناصرالدین شاه است. اینهمه بند قانونی هم نداشتیم که هر کدام در بندی است که سالها باید تا از آن گذشت سی سال است من خودم در گرداب بیداد گرفتارم و چیزها دیده ام .

من مدعی کسی نیستم ، طماع مدعی من است و ادعا از آن قبیل نیست که من بتوانم از نصیحت خاقان چین استفاده کنم (سفرنامه مکه صفحه ۵۹)

وقتی میرزا حسین خان سپهسالار از دونفر توسط کرد که شغل مستوفی الممالک و معیر الممالک را به آنها بدهند و تقدیمی لایق هم میدادند . شاه بالای عریضه میرزا حسین خان دستخط کرد :

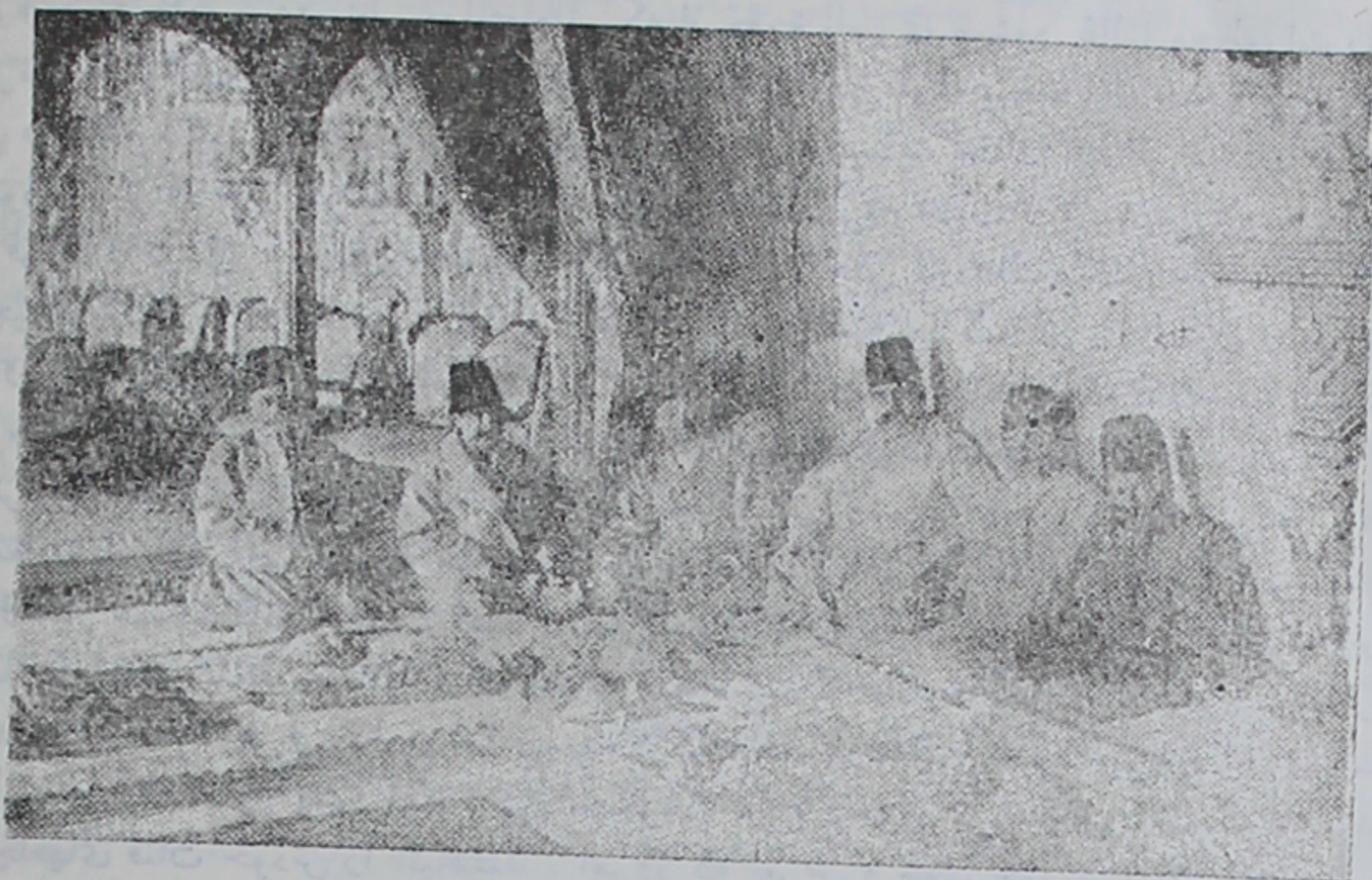
دوست به دنیا و آخرت نتوان داد صحبت یوسف به از دراهم معدود کنایه به بمیرزا یوسف مستوفی است و دوست علی خان معیر الممالک . کلمه « دوت کلب حسن »<sup>۱</sup> بالای عریضه پدرم در توسط از محمد حسن میرزا اعتضاد السلطنه یک قاموس معنی دارد. در اپرای برلن از ناصرالدین شاه پرسیدند ، از کدام قسمت ساز اپرا خوشترش آمده است گفته بود ؛ قسمت اول ، در ثانی زده بودند گفته بود ؛ قبل از آن ؛ بالاخره کشف بعمل آمده بود که موقع کوك کردن آلات منظور است که بی شباهت به درآمد ماهور نیست .

قربان خاکپای مبارکت گردم ، جواب عریضه نواب رکن الدوله را مرحمت

عریضه انیس الدوله به ناصرالدین شاه فرموده اید ، آدمش مطالبه میکند . دستخط در عریضه مزین التفات فرمائید ، باری شنیدم که حکومت شیراز را باز تغییر داد اید والله خیلی تعجب است بیچاره رکن الدوله هفت ماه است رفته ، با آنهمه خسارت اگر برای پیشکش است از خود شاهزاده بگیری و خودش باشد ، اینطورها که پدر رعیت بیچاره در می آید ، رعیت همینطور تمام میشود ، حاکم که از خودش نمیدهد ، دور از مروت است از همه جهت بیچاره ها تمام شده اند . عریضه را بدست کسی ندهید ، محرمانه ملاحظه فرموده پس بدهید خواهجه بیاورد.



گر اور بعضی شاهزادگان در مهمانی اتابك از ناصرالدین شاه



وسط عباس میرزا ملك آراء، دست راست : عبدالصمد میرزا عزاالدوله، کیومرث میرزا حمیدالدوله، دست چپ: محمد تقی میرزا ركن الدوله، سلطان احمد میرزا عضدالدوله، میرزا نصیر مستوفی

دستخط در صدر عریضه: ركن الدوله حاکم است، جواب عریضه اش را هم باتلگراف دادیم دیگر جوابی ندارد که داده شود.

در سفر سوم ناصرالدین شاه بفرنگ در ۱۳۰۶ قمری، پدرم ملازم خدمت بود. در لندن اجازه زیارت بیت الله گرفت و مشرف شد. در غیبت ایشان دختر بزرگ نیرالملک عمو که معقوده من بود از خانه پدری که و بروی

تأهل من

خانه ماست بخانه ما آمد (۱۳۰۷)

اولاد اول مادختری بود، باسم مرحومه همشیره زیبنده نامیدمش. دندان دیر در آورد به یکبارگی پنجاه و پنج روز مریض بود و درگذشت. در نتیجه عقاید زنانه چیزها شنیدم، همه جگر خراش و بروی خود نیاوردم. دلخوشی ما به این بچه بود. موجبات گله بسیار دارم اما از مادر و خواهر حتی برادر چه گله، در شهر یار مزرعه داشتیم، سرپرستی آن مثل همه کارهای شخصی پدرم با من بود چند روزی به زرکان رفتم و برگشتم، بچه همانطور گرفتار بود و حالا قریب دو سال داشت. بدرب اطاق دایه رفتم، نگاهی بمن کرد و من نگاهی باو هیچوقت فراموش نمیکنم، از بچه دوساله آن نگاه را تصور نمیکردم، نمیدانم چه درد دل میخواست بکند. در آن مدت ریاضت سخت کشیدم که پنجاه و پنج روز طول کشید. حال پنجاه سال میگذرد گوئی دیروز بود. اطفال قبل از قدرت بر تکلم در مکتب طبیعت مشغول آموختنند، آنچه می بینند تقلید می کنند و آنچه می شنوند بخاطر میسپارند، ما بر حسب عادت روی زمین غذا میخوریم، بچه را کنار سفره می نشاندند، منزل خدمتکار زیر اطاق بود مشت بزمین میزدیم میآمدند، آن طفل هم به تقلید مشت بزمین میزد، پس از فوت او و يك چله ونیم ریاضت، خوابی دیدم و از اثر آن ریاضت دانستم. اواخر تابستان بود فقط به معلم خودم جناب قندهاری گفتم: گفت بکسی مگو هر کس را معراجی است در بیداری یا در خواب و این خواب معراج تو است.







را درست بجا نیاورد ، نور نبوت از اوزائل شد .

تاسنه ۱۳۱۱ شغل شاغل من خدمت پدرم بود و کارهای شخصی او ، روزها به امورخانه و غیره می پرداختم شبها در خدمت او بسر میبردیم . اطاق منزل او دودر داشت ، یکی را می بست بیرونی بود ، دیگری را می بست اندرونی . سرشب لاله می آورد روی پله ای که بود میگذارد ، ده دوازده گریه که عادتاً جلو پله حاضر شده بودند ، بهر يك لقمه ای گوشت میداد و صدا میکرد خان خانان من هر جا بودم حاضر میشدم و شب تا موقع شام مراقب بودم ، غلیان میخواست می آوردم ، سفره شام را می گسترده ، آفتابه ولکن را می گذاردم و میرفتم و این ترتیب چند سال دوام داشت .

اول شب غالب کاغذخوانی داشتند ، تمام که میشد میفرمودند خان مهمال بگو . غالباً صحبت رنگ عرفان می گرفت . کمتر از پدرم خواهش میکردم ، چیزیکه بخاطر خودشان بمن لطف کردند آجر کاشی است معرق که روی آن لعاب آبی بوده است و از آن این کلمه را تراشیده اند و یهدیک چون بمنزل خود آوردم عیالم گفت علی صراط مستقیم و آن کاشی را محترم و محفوظ داشته ام و امیدوارم از راه راست منحرف نشده باشم .

برای مصارف تقاضائی بنظم کرده بودم جواب بنظم دادند ، برای اینکه خطشان هم در کتاب باشد گراور شد . (بصفحه ۶۷ مراجعه شود)

چندروزی هم پدرم وزیرتجارت شد بمن امر فرمودند که در مجالسی که بود حاضر شوم . امین السلطان موافق نبود حرکات جاهلانه برای خسته کردن پدرم میکرد . من جمله روزی سید جواد خزانه را فرستاد بی ادبانه مذاکراتی کرد . پدرم استعفا داد . پدرم سه وزارت داشت ؛ تلگراف ، علوم و معادن ؛ تلگراف بسعی خودشان

### ورود بخدمت رسمی

انجام یافته بود . شبی فرمودند ، دارالفنون را نیرالملک (عمو) اداره میکند تلگرافخانه را حسین (مخبرالملک) مریضخانه را ابوالحسن خان دکتر ، کارهای خانه را هم تو عرض کردم این يك قست !

قبل از ابوالحسن خان ، دکتر محمد کرمانشاهانی معروف به کفری رئیس مریضخانه بود میرزا احسین خان صدراعظم باو بی لطف بود ، در مراجعت از فرنگ سرزده به منزل ما آمد ، پدرم توسط کرد و ریاست مریضخانه دولتی را بدو داد ، مردی خودپسند بود و در صحبت فن و فن میکرد روزی با مشتی افاده نزد پدرم آمد ، سنگ مثانه درشتی در مشت با بسی فن و فن و افاده بسیار گفت ؛ که این سنگ را امروز در آورده ام و پنج سیروزن دارد ، مورد تحسین شد ، میرزا اسماعیل خان که در شهر بمجلس آرائی معروف است و پدرم اسم این قبیل را مگس نقاله گذارده است حاضر بود گفت ، جناب دکتر مریض در چه حال است ؟ گفت ؛ البته مریض مرد ، میخواهید سنگ پنج سیر از مثانه در بیاورند و مریض جان در ببرد . میرزا اسماعیل خان باد در صداش انداخته گفت اگر اینطور است من کبد و قلب در می آورم ، خنده درگرفت و دکتر قدری کوچک شد . این اوقات جراحهای خوب داریم و عمل های سنگین را نیکو از عهده بر می آیند ، من جمله چشم نوه من دختر نصرالله ناکام قدری پیچ داشت ، دکتر شمس پسر شاهزاده لسان از شاگردان راتولد که در فرنگ کحالی آموخته بود چشم را عمل کرد و بهبودی کلی حاصل شد .

چیزی نگذشت بنده واخوی وارد خلوت شدیم ، عریضه بتوسط مجدالدوله عرض کرده بودند . در آن وقت چشم من ماده کرده بود و ورم طوری بود که حفره چشم صاف شده بود و چشم باز نمیشد ، درد بسیار میکرد . اطبا برای شور جمع شده بودند و به انگلیسی صحبت میکردند ، شکسته بسته بگوشت خورد که ناگزیر باید بیشتر زد ولی ممکن است مجری فیستول شود ، شب خوابم نمیبرد و بیشتر اندیشه فیستول مزاحم بود که صورت چه ریختی پیدا خواهد کرد . چه شنیده بودم که والده و همشیره میگریستند ، در آن حال بی تابی متوسل به حضرت سیدالشهداء شدم ، بمناسبت آنکه فراشی تکیه در اوقات عزاداری با من بود . روز دیگر آمدند بیشتر زدند ، فتیله گذاردند ،



نوبت دوم زخم طوری التیام یافته بود که راه به فتیله نداد. هنوز ورمی در پلك باقی بود، ۱۵ رمضان ۱۳۱۱ پای کاخ جلوی درب موزه شرفیاب شدیم، امین خلوت معرفی کرد شاه سردماغ بود و به نظر لطف در ما نگریست، فرمودند روزه میگیری؟ عرض کردم يك روز می‌گیرم و يك روز بملاحظه چشم رد میدهم، به امین خلوت فرمودند؛ بدرب‌خانه بیایند حضراً سفرأ بل اسفار. شرحی که امین خلوت به میرزا محمود فراش‌خلوت و قاپوچی مخصوص درب اطاق سرکاری نوشته است: «جنابان جلالتمآبان آقایان خان‌خانان و محمد قلی‌خان بمنصب پیشخدمتی خاص سرافراز شدند، کشيك هم ندارند، در سواری و اسفار و غیره باید همه‌روزه حاضر خدمت شوند و بهمه اطلاع بدهید و خودت هم همیشه مواظب خدمات ایشان باشی و به جناب جلالتمآب ناظم خلوت هم ابلاغ شده بشما اطلاع خواهند داد، شهر رمضان المبارک ۱۳۱۱ امین خلوت» عبارت شاه را پدرم مکرر از من پرسید، بقدری که شاید عصبانی شدم، فرمودند اینکه مکرر می‌پرسم برای این است که کلمات شاه را صحیحاً بدانم، از کلمات اول شاه میشود تا آخر خواند، این کلمات دلالت بر لطف و توجه دارد، همین‌طور هم بود. نسبت بمقام پیشخدمتی مرحمت شاه در حق من بدرجه‌ای بود که امین‌السلطان رشک میبرد. من و اخوی هفته‌ای يك روز بیشتر بدرب‌خانه نمی‌رفتیم همینقدر که موقعی بدست می‌آمد تعظیمی میکردیم و مرخص میشدیم.

نوبتی ناهار شاه را در اطاق برلیان چیده بودند، شاه از اطاق عاج آمد و سر نهار نشست ما دور از سفره (روی میز) ایستاده بودیم، منتظر که توجهی بفرمایند تعظیمی بکنیم برویم میرزا محمود آهسته بمن گفت سر ناهار شاه نایستید و این قاعده بود، دیده و ندیده تعظیم کردیم و مرخص شدیم.

اخوی دیگر بدر خانه نیامد. من یک‌هفته دیگر رفتم. زرنی غبا تزدد حباباً را ملاحظه میکردم؛ ناهار در بالاخانه عمارت ابیض مشرف بحیاط آبدارخانه حاضر بود. اطاق نسبتاً کوچک است و جمعی هستیم، شاه تشریف آوردند. هیئت‌خان دندانساز مخصوص جوانی را که دندانسازی آموخته بود معرفی کرد. ضمناً گفت فرانسه خوب میداند، شاه از من پرسید تو فرانسه می‌دانی؟ عرض کردم کمی، از آن کتابها نخوانند که پدرم فرموده بودند، در گوشم بود، برحسب معمول مرخص شدم. شاه سر نهار نشست؛ فرمود خان‌خانان مرا صدا کردند، وارد اطاق شدم فرمودند راتولد آمده است عرض کردم بلی و باز مرخص شدم نایستادم.

مسلم بود که میدانم دکتر راتولد آمده‌است، شاه مرا خواست؛ سؤال بدیهی فرمود، شاید خواست برساند که حضور من در سر نهار خلاف میلش نیست، مع هذا من هیچوقت سر ناهار نم‌اندم، این مجلس عقبه دارد که دلالت بر هوش و حافظه فوق‌العاده میکند.

ظل السلطان دکتر گالزفسکی طبیب چشم معروف را از پاریس بمصارف گزاف خواسته بود آمد. در مراجعت چند روز در تهران در پارک ظل السلطان توقف کرد. مردم شنیده بودند ازدحام کردند، دکتر که رفتنی بود کسی را نمی‌پذیرفت و از پارک میراندند. در آن چند روز روزی هم بدیدن پدرم آمد. دمه چشم من در نتیجه همان ماده قرب مسدود بود، میلی هم در دمه کرد که دکتر شیخ تعقیب کند، من نمیدانستم که آن عمل سنگین نیست. بدکتر شیخ رجوع نکردم و شاید خبط بود.

پدرم حال مردم را که شنید، از شاگردان گالزفسکی، راتولد نامی را بسالی دوهزار تومان اجیر کرد، دوسال در تهران بود. در دارالفنون تدریس و در مریضخانه دولتی عملیات میکرد اسمعیل‌خان، شاهزاده لسان، مذهب السلطنه و بعضی دیگر شاگردان اویند، دکتر راتولد معالجات خوب کرد، عیبی که داشت مشروب بی اندازه می‌خورد؛ سعی او در گشودن دمه چشم من مفید واقع نشد، چهارماه هرروزه میل میزد، دمه را می‌گشود، روز دیگر بسته بود. گناه بخت من است این‌گناه دکتر نیست.



## روزهای سواری

روزهای سواری برحسب اجازه‌ای که داشتم به‌قصور اطراف شهر میرفتم. روزی در قصر فیروزه شرفیاب بودم، شاه وقایع یومیه خودشان را بیان می‌فرمودند فخرالملک مینوشت، یکی از دره‌ها را اسم بردند فرمودند ده دوازده تکه (شکار) از ده قدمی ما گذشت، دوازده تیر انداختیم نخورد. عزیز السلطان خجالت کشید، قدری گذشت، فرمودند چون کسان اومارق رفته بودند و گله را نزدیک مارانده، روز دیگر سفرنامه فیروز کوه را در حضور می‌خواندند که تصحیح شود چاپ کنند، خوانده شد بشکار رفته بودیم سیاهی‌ای ازدور پیدا بود دوربین خواستیم آقاداتی آبدارباشی فراموش کرده بود همراه بردارد، قدری گذشت فرمودند دور بین چه بود در ثانی خوانده شد، فرمودند؛ بنویس آوردند تماشا کردیم و نسخه تصحیح شد.

صحبت از مسافرت تابستان می‌فرمودند، دره‌ای را اسم بردند (یوش) بمن فرمودند آنجا را دیده‌ای عرض کردم؛ از کوه آنطرف نرفته‌ام؛ فرمودند امسال همراه ما بیا، ما خودمان آنجا را معرفی میکنیم. اشخاصی تقدیمی‌ها میدهند که اجازه سفر به آنها داده شود، در همین سفر قوام السلطنه پانصد پنج هزاری داده بود جز در طبله چادر ندیدم. نهایت لطف بود که بمن فرمایش رفت که در رکاب باشم، در سفر کنار دریا ملازم رکاب شدم.

در دره یوش بعد از نهار که شرفیاب بودیم بشاهزاده ایرج میرزا فرمودند؛ آناوال آناوان بفرانسه سرازیر و سر بالای جریان رودخانه است، بمن فرمودند جنگل را بآلمانی چه می‌گویند عرض کردم والد فرمودند اندکی و سری تکان دادند، این اندکی نبرد مگر جواب من که فرانسه را کمی میدانم که چهار ماه قبل گفته بودم قصد این بود که از آن کتابها (شرح رولوسیون) نخوانده‌ام (صفحه ۶۹) زمستانها شاه یکی دو مرتبه به جاجرود تشریف می‌برند، بعضی ملتزمین رکاب در اطراف عمارت با حریمی منازل برای خود ساخته اند، اجازه خواستم بجاجرود بروم، پدرم فرمودند برو اما جره بمنزل يك از آشنایان. عرض کردم بشیرالملک بیطرف است، فرمودند خوب است. این بشیرالملک خواهرزاده علی‌خان شاطر باشی است. اجزای خلوت دو دسته‌اند دسته امین السلطانی و دسته نایب السلطنه. آشنائی من بیشتر بامجدالدوله و اخوان او است که نایب السلطنه‌ایست بامحمد ابراهیم خان صدیق خلوت هم حریف شطرنجیم، لکن چادری محقر دارد پذیرائی را حاضر نیست. بمنزل فضل‌الله خان بشیرالملک رفتم که با ما انتساب هم دارد و بنای مختصری هم ساخته است. روز اول سواری بود، وقتی من رسیدم شاه سوار شده بود، از دور تعظیمی انداختم و برگشتم.

روز دوم اتراق بود، باتفاق حسین خان چرتی پسر صدیق خلوت بعمارت رفتم. او جلو باطاق رفت که عرض کند فلانی هم شرفیاب است اجازه دادند باطاق رفتم. فرمودند مخبرالدوله چطور است عرض کردم بسلامت مشغول خدمت و دعاگوئی است. فرمودند مادیروز شما را دیدیم، تعظیمی کردم که در ادای تشکر ابلغ از هر عبارت است.

فرمودند، می‌خواهیم امروز باتو شطرنج بازی کنیم و در سواری بعد از ناهار غالباً مشغولیات این بود. ده پنجهزاری هم گرو بستند. من بی‌خیال مهره میراندم، نمیدانم چه شد که بازی شاه مات میشد، علاج هم نداشت. شاه خودشان ببازی توجه نداشتند. لکن از اطراف همه بازی‌ها را گفتند و شقی نماند که گفته نشد، هرچه من با ایما و اشاره التماس می‌کنم، دست نمیکشند عاجز شدم، عرض کردم قربان اینها بازی نمیدانند و توجه ملوکانه رامنصرف کرده اند. بازی شاه، بازی اسب است، شاه اسب را حرکت دادند، من مهره خود را عقب کشیدم بازی بجریان افتاد و البته مات شدم و این قطعه را در آن موقع ساختم؛ لکن نخواندم.

هرکس به چنین بزرگواری نرسد  
بی لطف خدا به تاجداری نرسد  
بردرگه توهزار فرزین بیش است  
رخ راهمه جز که خاکساری نرسد  
گر شرط وصال پنجهزاری برداست  
چاکر به وصال پنجهزاری نرسد  
موقع دیگر در دوشان تپه شرفیاب شدم. شاه روی صندلی جلوس فرموده بودند و چند نفر از



اجزای خلوت روی زمین نشسته مشغول شطرنجند . فرمودند بنشین، محلی که باز بود گوشه مسند مخصوص نمدی ضخیم بود . بزحمت نمد را پس زده نشستم . دیدم که شاه متوجه است . در سفر کنار دریا از طریق نور و کجور من از شهر، یرقان داشتم و نمیدانستم . شب بسوهانك رفتم ، مهمان علی خان آصف الدوله شدم ، محلی مصفا دارد ، تدارکی دیده بود ، مرغ چاقی فسوجن کرده بودند ، الحق همه غذاها مأكول بود لکن من هیچ اشتها ندارم و قادر بر خوردن چیزی نیستم و از عدم استفاده از تدارکی که شده است خجالت می کشم و او ترغیب می کند . صبح از آنجا حرکت کردم چادر و دستگاه همراه دارم ، آنها را جلو برده بودند، درلار به اردو ملحق شدم ، حال تهوع برای من پیدا شده است . بقولی که می گویند کوه غیر عادی را میگیرد ، پیاز می خورم ، با این حال حرکت میکنم ، کم کم تهوع کم شد و من انصراف حاصل کردم . منزل آخر کنار دریا دره است موسوم به کالچه رود .

نزدیک این محل محلی است موسوم به کدیر، قدری که از کوه بالا میروند جنگل است درختها همه چتری و پیچکی از شاخه بشاخه کشیده مانند چارهایی از زمرد با آویز و کمند بسیار قدری که در جنگل پیش رفتی چالی است وسیع ، شاید ربع فرسخی قطر دارد ، در این چالدهی است دیوارها همه سفید سقفها سفال زرد ، درگاهها سیاه ، بی نهایت این منظر در دل جنگل با صفاست گوئی گلی مرصع به انواع جواهر در میان طاسی از زمرد است . کمتر جائی را من باین صفا و طراوت دیده ام ، بدبختانه تب دارم ، بآفتاب گردان بشیرالملک رفتم خوابیدم ، نم نم هم باران می آید ، اگر بر میخواران خوش باشد در تب داران آن تفریح را نمی آورد .

کنار دریا بآب رفتم . رنگ بدنم بنظرم غریب آمد و روی بازوها جوش فراوان زده است من عادت بنگاه کردن در آئینه ندارم ، جمال خود را کمتر می بینم و کسان من هم نمیگویند، در مراجعت در گچسر بکمز طبیب اردو را خواستم گفت مگر در آینه نگاه نمی کنی ، تخم چشم بکلی زرد شده است، آینه خواستم تخم چشمم مانا زرده تخم مرغ ، وحشت کردم ، شنیدم را خواستم کلمل تجویز کرد خوردم مفید بود ، صبح بچادر امین السلطان رفتم . دکتر شیخ صحبت از سنگ مراره کرد ، اتفاقاً آن روز دل من درد گرفت ، وحشت فوق العاده شد ، بمنزل که رسیدم بچادر خود نرفتم بچادر بشیرالملک رفتم که تنها نباشم .

عبدالله خان یوشی عده ای سوار ابواب جمعی داشت ، در گچسر سان داد **سان سوار در گچسر** اسبها ممتاز ، یراقها عالی ، سوارها بی ترتیب رژه گرفتند ، چون فرمان حرکت داده شد ، بدون ترتیب دست گذاردند به تاخت و از جلو چادر شاه گذشتند . طنابها پاره شد ، میخها کنده ، بطوریکه وحشت دست داد ، من در چادر شاه بودم و هرکس بود فریاد می کرد که آرام و کسی گوش نمیداد ، سواران وحشی وحشتی در دل انداختند که مگو .

سیاه بیشه دو منزل قبل از شهرستانك است، خرس دارد، خرسی شکارشد **جوراب اعتماد السلطنه** بر حسب معمول جوراب اعتماد السلطنه محمد حسن خان را کردند و پای خرس کردند ، محمد حسن خان خیلی فربه و کوتاه قد بود من که آشنا به این رسومات نبودم تعجب می کردم ، الحق وجه شبه بین آن دو وجود ، قوی است ، اعتماد السلطنه مرد بد زبان و کج بین است زبانش بخیر نمیگردد.

در شهرستانك مرخصی خواستم مجدالدوله هم ترغیب بآمدن شهر و معالجه کرده بود مرخصی حاصل نمودم ، فردا عازم شهرم بین من و میرزا سلیم خان مستوفی تلگرافخانه معهود بود که در شهرستانك نزد من بیاید با خود گفتم مزه دارد که فردا در راه بهم بر بخوریم ، جعفر گماشته من سواد دارد قدری کتاب خواند و من خوابم برد ، خواب دیدم میرزا سلیم خان می آید لکن بیرواز از روی کوه ، بیدار شدم بخاطرم گذشت مبادا میرزا سلیم خان فوت کرده باشد .



صبح اجزا مشغول جمع کردن بساط شدند ، قریب ظهر غلامی از شهر آمد و پاکتی از پدرم آورد ، نوشته بود دیروز میرزا علی خان از مجلس روضه که بمنزل میرود سگته می کند ، پاکت جوئی را به امین السلطان بده ، رساندم مضمون آنکه من چهارصد تومان از حقوق خودم بمیرزا سلیم خان داده بودم فوت کرده است و کسی را ندارد چهل تومان باسم عیالش بقیه را باسم من فرمان لطف کنند ، امین السلطان میرزا رضا قلی خان را خواست و دستور داد که فرمان را صادر کند .

نیم ساعت بظهر مانده از شهرستانك حرکت کردم ، سه بعد از ظهر به قلعه رسیدم ، در گردنه چند دانه تگرگ هم دیده شد ، در قلعه در باغ خودمان پیاده شدم باغبان را گفتم هندوانه حاضر کرد آب آنرا خوردم جانی بمن داد ، بشهر آمدم و آن مرض بخوردن سه نوبت کلمل و ریوند اصلاح شد .

خداوند رفتگان را رحمت کند میرزا سلیم خان مردی ندیم بود نه از آن قبیل که از صحبتش ندامت حاصل شود ، خوش محضر و مجلس آرا بین ما الفتی بود غالباً در رزگان با من بود کلیله و دمنه عربی همراه داشت اعراب را غلط میخواند ترجمه را صحیح میکرد .

پدرم در دهه آخر صفر روضه خوانی داشت روز ۲۸ صفر میرزا سلیم خان فوت می کند ۱۳۱۲ قمری ،

پس از مراجعت از شهرستانك بر حسب معمول بارخانه از میوه و سبزیجات و شیرینی و سیکار که در اردو همه وقت پیدا نمیشود برای اتابك فرستادم در جواب بقدری اظهار ملاطفت فرمودند که مایه تعجب شد ، برای اینکه یادگار از ایشان در این کتاب باشد عیناً گراور شد .

#### هدیه دوستانه

در گردش عید ۱۳۱۳ شاه کتابچه ای بمن داد که ترجمه کنم ، آلمانی بود و تعرفه گل فروش چیزیکه قابل ترجمه باشد نداشت ، انواع کوکب و گل پیوندی را فهرست کرده بود ، مگر پشت لفاف که کوکب و گلی را کشیده بود که با افزار باغبانی بهم حمله ور شده بودند و هر کدام دعوی مزیت داشتند ، آنهم در لباس نظم من آن اشعار آلمانی را فارسی کردم و در باغ دوشان تپه تقدیم نمودم . فخرالملک بر خواند ، فرمودند به فاطمه خانم کتابخوان بده شب باز بعرض برساند و آن اشعار این است .

#### ترجمه از آلمانی

کوکبی گفت با گل سوری  
تو همین چند روز فصل بهار  
مر مرا گل تمام تابستان  
جامه تو همیشه جامه سرخ  
جز لطافت زمن ندید کسی  
گل بخندید و گفت هان خامش  
نه جوانمردی است یکرنگی  
روبه بو بنگرو به خاصیت  
خار من امتحان عشاق است  
وصف من گرت تمام میخواهی  
الغرض آنکه از ره دانش  
کوکب و گل بهم بیامیزد  
بهترین نهال این یا آن

کز من و تو کدام نیکوتر  
جلوه ای می کنی بباغ اندر  
از گریبان همی بر آرد سر  
زان من سرخ و ابیض و اصفر  
تو گلی داری و دوصد نشتر  
خودستائی نکرد دانشور  
تو دورنگی همی هنر مشمر  
نه به الوان بیحد و بی مر  
نرمد عاشق از دم خنجر  
بشنو از بلبلان بگاہ سحر  
باغ خود را همی دهد زیور  
تا بیابد زهر دو نیکو بر  
نزد دگن بود بیسا و ببر

به آلمانی پنج بیت بیشتر نبود و ترجمه آن بی لطف ، من قدری بسط دادم و در کنایات فارسی آوردم ، شاه معلوم بود که خوشش آمد . دگن نام گل فروش است عذر کنایات را شکل پشت دفترچه میخواست .







### کارخانه ریسمان ریزی

حاجی محمد تقی شاهرودی خواب دیده بود تهران را چراغان کرده است ، گفته بودند کار عام المنفعه خواهی نمود ، بخیال خودش نزد صنایع الدوله آمد و در آوردن کارخانه کاغذ سازی شور کرد ، گفتند ریسمان ریزی و چلوار بافی اولی است . قرار شد ریسمان ریزی را مقدمتاً بخواهند پانزده هزار تومان حاجی گذارد و پانزده هزار صنایع الدوله . کارخانه در حدود دو هزار و سیصد دوك تمام تاب سفارش شد و ده هزار تومان هم از پانزده هزار تومان را صنایع الدوله از حاجی قرض کرد شخصاً در ابتدا پنجهزار تومان داد و آن ده هزار تومان را بحاجی محمد تقی مقروض ماند تا در افراز با ورئه محسوب گشت . کارخانه باین مایه انجام نگرفت ، پدرم بیست و دو هزار تومان محل داشت به حاجی داد که یازده هزارش از من باشد و یازده هزارش از اخوی محمد قلی خان .

اسباب کارخانه رسیده بود و بعضاً سوار شده بود ، روز ۱۳ نوروز ناصرالدینشاه به بازدید کارخانه آمد ، فرمودند لقبی که ما بمورد داده ایم صنایع الدوله گی به مرتضی قلی خان است و تمجیدها کردند . در مراقبت شاه همین بس که صندوقی از صندوقهای ملزومات کارخانه را جزء اموال دیگر



### ناصرالدین شاه در موقعی که از کارخانه آهن تراشی بیرون تشریف می آورند

در حدود کرمانشاهان دزد زد ، راپرت تلگرافی بعرض رسیده بود ، چون شاه در باغ و همه عمارات دولتی تلگرافخانه مخصوص داشت و راپرت ها بعرض میرسید ، پدرم هنوز خبر نداشت شاه دستخطی به حاکم کرمانشاه می فرمایند که صندوق کارخانه را از تو می خواهم ، صندوق بدست آمد و رسید .

در گردش عید شاه بمنزل بعضی اعیان تشریف میبردند و منجمله روزهای سیزده را بمنزل پدرم و جشنی بود غالب رجال و شاهزادگان مدعو بودند ، مجالس از صبح تا عصر دایر بود ، چند چادر برپا میشد و هر طبقه جداگانه پذیرائی میشدند ، نوبتی چهارده مجلس مهیا کرده بودیم ، ایوب خان امیر افغان هم از مدعوین بود ، آقای مستوفی الممالک میرزا یوسف ، آقای نایب السلطنه کامران - میرزا ، وزراء ، اعیان و اشراف چادر مخصوص داشتند و نظم مجالس بعهدۀ حقیر . صنایع الدوله کارخانه برای آهن تراشی دایر کرده بود ، ناصرالدین شاه هر دفعه بکارخانه تشریف می آوردند و تشویق میکردند .





صندوقی باسم صندوق عدالت

### صندوق عدالت

در شهر نصب کردند که  
متظلمین تظلم خودشان را در

آن بیفکنند و بشاه برسد از بس اراذل و اوباش اراجیف  
در صندوق انداختند صندوقها را کردند و موقوف شد،  
محل تعجب است که طبع این مردم بیشتر بطرف هزل  
و لغو مایل است هر کاری را بمسخرگی میکشانند و  
نمونه فاحش آن روز نامجات است که در دوره مشروطه  
منتشر میشود میخواهم هفتادسال سیاه زبان آزاد نباشد،  
بقول شوریده: «گور پدر زبان آزاد» حقگوئی دگر است  
و یاوه سرائی دگر.

به ناصرالدین شاه عرض کردند ملک التجار مرد  
لایقی است هر خدمتی از او ساخته است فرموده بودند  
زیاد بد زبان است شأن فحش را برده است.

### توسل به آمریکا

شرحی است که اسپنسر رایت وزیر مقیم آمریکا به پدرم نوشته: از وقتی که  
جناب عالی حسبالفرمایش اعلیحضرت شاهنشاه مرا سرافراز فرمودند و  
با من از بابت ترقی داخله ایران گفتگو نمودند که بچه قاعده میتوان  
بواسطه سرمایه و مهندسین آمریکا وسایل ترقی ایران را فراهم کرد، از اعتماد فوق العاده اعلیحضرت  
شاهنشاهی و جناب عالی بمن و هموطنان من تشکر دارم.

بنابر احترام و اخلاص که با اعلیحضرت شاهنشاهی و دوستی حقیقی که بایران دارم، از هر  
بابت حاضرم که واسطه ترقی ایران بشوم، مهندسین آمریکائی بهر آب و هوائی آشنا بوده و طالب  
ترقی هستند و میتوانند خدمت خوب بکنند.

دولت چین که قدیمترین دول متمدنه است پس از تجربیات بسیار آخر از آمریکا کارگر و  
افزار برای استخراج معدن طلای چیفو از کالیفرنیا خواست.

راه آهن بزرگ روسیه را راه سازان مکزیکی ساختند، حتی با رقابت انگلیس در هند  
تراموای ایجاد کردند. بانک چین هم حالیه بدست آمریکائی دایر میشود، چون اخلاق مردم آمریکا  
را می شناسم وقتی در کاری اقدام میکنند که امید منافع بسیار داشته باشند، چون از منابع ثروت  
ایران مطلع نیستم، نمیدانم در چه حد اقدام میشود کرد، رأی من اینست که دولت ایران چند  
نفر مهندس قابل از آمریکا بخواهد که در ایران گردش کنند و معادن را بازدید نمایند و استطاعت  
آنها را تشخیص بدهند، برای اینکه مردم آمریکا از اجناس موجود در ایران از معادن و محصولات  
فلاحتی مستحضر شوند خوب است دولت نمونه هائی بمن بدهد که بفرستم در واشنگتن عرضه بدارند  
و لازم است نقشه استاتستیک محصولات در دست باشد که زمینه برآورد و محاسبات شود و خوب  
است بزبان فرانسه باشد، من به سلیقه آمریکائی تنظیم کرده میفرستم، برای ترقی کامل راه-  
آهن هم لازم است و بانک ملی و چون از منویات اعلیحضرت در این باب اطلاعی ندارم نمیتوانم  
عرض بکنم.

در این مدت قلیلی که در ایران هستم بر من معلوم است که سرمایه و نفرات آمریکائی برای  
ترقی دادن ایران انساب است، چون دولت من نمیخواهد مداخله در کارهای داخلی مملکتی بکند  
و نظر سیاسی ندارد از این نظر هم آمریکا انساب است.

همانقدر که توجه بمعادن ایران لازم است توجه به امر فلاحه هم ضرورت دارد. در این



اوقات دولت روس برای توسعه زراعت آسیای مرکزی دست به پنبه کاری زد ، تخم و کارگر از آمریکا آورده است .  
یقین است که دولت ایران میتواند پنبه کاری را ترقی بدهد و در زمان کمی از پارچه پنبه ای خارجه مستغنی شود .  
همچنین بنظر من آسان است در جنوب چون اوایل نیشکر بعمل آورد و همچنین تخم تنباکو از خارج آورد .  
مطالب دیگر هم هست که فعلا بیش از این اوقات جنابعالی را مشغول نمیدارد .

#### ۱- اسپنسر رایت

مخبرالدوله ! این بیانات وزیر مقیم را خواندم همه را صحیح و پاکیزه و از روی کمال دولت خواهی نوشته است ، جواب مختصر او اینست که شما با و برسانید و قرارش را با او بدهید ، آمدن یکنفر مهندس و گشتن و دیدن معادن و غیره ایران لازم است و این مهندس هرچه زودتر بیاید بهتر است و بعد از آنکه آمد باید یکسر به تهران بیاید در اینجا اطلاعات موجود باو داده خواهد شد و بلدها و اسباب کار هم باو داده خواهد شد برود و مأموریت و مقصد خود را کاملاً حاصل نماید شما قرارش را با وزیر مقیم بدهید و لازم است علاوه بر مهندس یکنفر هم عالم ژئولوژی (بوتانیك منظور است) لازم میدانم که از علم فلاحت و زراعت و عمل آوردن درختها و نباتات اطلاع داشته باشد که او هم آمد برآی- العین مشاهده کند و بفهمد که در ایران استعداد آن برای کدام يك از نباتات و محصولات بهتر است و کدام رودها قابل سد بستن است و آن عالم بتواند تمام آنچه را که وزیر مقیم از ما خواسته است را پرت کند، زیرا که حالاً پرت اینکار بطور صحیح حاضر نیست که داده شود و از برای استاتیسٹیک و غیره هم اجزای گمرکخانه های ایران کمال همراهی را خواهند کرد که بتواند همه چیز را حاصل کند و بینگه دنیا برده منتشر نماید ، عجلتاً چیزیکه لازمست آمدن این دونفر را لازم بدانید و قرار آمدن این دونفر را بزودی و خوبی بدهید .

آنچه من خاطر دارم یکنفر هم آمد و تفحصاتی کرد ، عمده سرمایه است و گوش سرمایه داران همه جا بدهان همسایه های ما ، در هر موقع چه در اروپا چه در آمریکا مردم را از آوردن سرمایه بایران مانع شدند و بوحشت انداختند .

همه سیاست اروپائی ، بردن مصالح خام از هر جا است ، عمل آوردن و باضعاف قیمت فروختن و اهالی هم هنوز فهم و ذوق تشکیل شرکت را ندارند .

پشت پاکت یکطرفش تقریر ناصرالدین شاه است ، طرف دیگر دستخطی بامین السلطان است ، جناب امین السلطان ترجمه ها را ملاحظه کرده بسیار محرمانه باید باشد و باید يك مجلس مخبرالدوله را حاضر بکند که در حضور شما و او باز هم خوانده شود ، فکر کرده دستور العمل این کار را بدهیم انشاء الله پی کار برویم .

در معدن فیروزه سبزوار سرقتی شده بوده ، کیفیات آنرا نمیدانم ، اینقدر میدانم که سه نفر را مقصر دانسته بودند و شاه به بند و حبس آنها امر داده بودند ، در منزل ما محبوس بودند و شاید در نظر پدرم تقصیر آنها مسلم نبود ، شبها ، شام اعیانی برای آنها تدارك میشد ، شبی بمن فرمودند برو ببین درست فراشها شام آنها را میدهند یا نه ، رفتم و برگشتم گفتم برادر وار باهم می خورند و این قضیه شش ماه طول کشید تا مرخصی آنها را گرفتند و مکرر استغفار میفرستادند .

مطالب بزرگ و کوچک است ، درزندگی هر دو پیش میآید ، وقتی گربه ای يك دوماهی سرخ را که در ظرف بلورین در اطاق بود گرفت ، پدرم عصبانی شد ، امر داد گربه را کشتند ، درپشیمانی سالها متحمل گربه شدند ، گربه ای مأنوس داشتند ، در اطاق شخصیشان زایمان برگزار میکرد ، جبهه های آغاری در این بین ضایع میشد .

#### گربه و ماهی



روزی یکی از بچه گربه‌ها در چاه افتاد ، سرچاه میرفتند بکوره فرار میکرد پدرم مرا خواست که فکری بکن ، من هم فکری کردم چوبی را در چاه گذاردم و رد شدم گربه چوب را گرفت و بیرون آمد « معما چو حل گشت آسان شود » مرا تحسین فرمودند .

بطفیل گربه مخصوص ده بیست گربه که در منزل بودند جیره داشتند و هر روز جیره آنها را که یکی يك پارچه گوشت لخم بود شخصاً میرساندند و این رسم قریب ۲۰ سال جاری بود ، غالب حکمت آنها را نمیدانستم ، بعدها من پی بردم که این ریاضت جبران آن عصبانیت بوده است .

در تهران و ولایات تدارك جشن دیده شده است ، شنبه هفدهم ذیقعه

### جشن پنجاه سالگی<sup>۱</sup>

#### سلطنت

روز جشن است ، روز ۱۵ رفقای درباری : معتضد السلطنه ، اعتماد السلطنه ، حسن خان باشی و صنیع الدوله در باغ بیرون دروازه دولت معروف به باغ نخودی مهمان من هستند ، در کار اراضی کنار عشت آباد صحبت میکردیم شب پدرم گفت تازه چه داری ؛ عرض کردم چیزی نشنیدم جز اینکه گفته شد شاه فردا جمعه به حضرت عبدالعظیم تشریف میبرند ، فرمودند از ترسش است امید ندارد که این جشن را ببیند ، بنظرم خیلی غریب آمد ، اسباب از همه جهت فراهم ، شاه هم سالم ، فاصله‌ای هم نیست فردا شد شاه هم به حضرت عبدالعظیم تشریف بردند ، نزدیک ظهر تلگرافچی خبر داد که شاه تیر خورد ، امین السلطان در این مقدمه کفایت و جلادتی بروز داد ، شاه را در کالسکه نشاند يك طرف او را خودش گرفته و يكطرف را آقامردك خان بطوری بشهر آوردند که کسی ملتفت نشد که شاهی در بساط نیست ، شاه را در اطاق برلیان خوابانند حکیم باشی طولوزان تشخیص داد که گلوله به قلب خورده است . ضارب میرزا رضای کرمانی در وقت ورود شاه بحرم نماز میخوانده ، مجدالدوله میخواهد او را بیرون کند ، شاه منع میفرمایند ، شاه از راست دور ضریح می‌پیچد ، میرزا رضا از طرف چپ دم در امامزاده حمزه پاکی تقدیم میکند وزیر پاکت طپانچه ، درست مقابل سینه شاه در میکند ، جینی میکشند و می‌افتند ، شاه را سرقبر جیران میبرند آنجا تمام میکند ، جیران از زنهای اول شاه و فوق العاده طرف محبت شاه است ، از غلامحسین خان غفاری صاحب اختیار شنیدم ؛ نوبتی که شاه بزیارت رفته بوده است در سرقبر جیران وضوء می‌سازد و صاحب اختیار آب روی دست شاه میریخته ، میگوید اگر خدا در آخرت جیران را بمن بدهد از حوری صرف نظر میکنم و در سرقبر جیران جان داد .

از پدرم شنیدم که شاه در شکار گاهی در اطراف تبریز (بابا باغی) خواب دیده بود که بزرگواری شمشیر بکمرش بست و در روزهای قبل از جشن خواب دیده بود که همان بزرگوار شمشیر از کمرش میکشاید ، روایات دیگر هم گفتند ، شبهه نیست که اندیشناك بوده است .

امین السلطان اتابك جقه‌ای برای تقدیمی حاضر کرده بود ، دستش از گوشه جقه زخم شد و جقه بخون آلوده .

حاجی سیاح سه روز قبل به اتابك مینویسد که میرزا رضا از اصحاب سید جمال در شهر است و خوش خیال نیست ، آن پاکت سه روز بعد از واقعه از کیف امین السلطان بیرون آمد .

۱- محمد ولی میرزا پسر فتحعلیشاه اخبار بنیغ میکرده است ، من جمله سلطنت ناصرالدین شاه را پنجاه سال پیش بینی کرده بوده است که قرانی دارد اگر بگذرد سی سال دیگر سلطنت خواهد کرد و این پیش بینی از آنرو معتبر شمرده میشد که در جشن ولایتعهد معین الدین میرزا نقلی به نصرت السلطنه پدر شکوه السلطنه میدهد و میگوید تبريك ولیعهدی را من بتو میگویم ، معین الدین میرزا درگذشت و مظفرالدین میرزا ولیعهد شد . گفتند مردن خودش را هم بقسمیکه واقع شد خبر داده بوده است ، پسر اول ناصرالدین شاه محمود میرزا بوده که میرزا اتقی خان اتابك او بوده محمد قاسم میرزا و ملکشاه دو پسر دیگرش هم از جیران ، ولایتعهد بهشان آمد نکرد . در مکتوب عباس میرزا بگلین خانم هم ذکر از پنجاه سال هست .





انیس الدوله قباى مرواریدی برای شاه حاضر کرده بود ، باخانمهای دیگر قبا را در میان داشته اند و آرایش میدادند ، شاه از درب اطاق میگردد ، مشتی خاک از باغچه برمیدارد و در اطاق میپاشد ، خانمها بد دل میشوند ، میگویند قران من دیروز بود و گذشت .  
 دوشب قبل از حادثه حسین خان چرتی ، را پرتی شبانه برای شاه میفرستد ، روز دیگر شاه باو میفرماید اینگونه اخبار را شب نمیدهند .



میرزا رضا در استنطاق گفته بود در حمام جاجرود و درباغ ساعدالدوله در زرگنده، در کارخانه صنایع الدوله موقع یافتیم، نخواستیم اسباب اتهام بشوم، ولی خیر، ساعت فرسیده بود و این هم از غوامض لاینحل است.

و لكل امة اجل اذا جاء اجلهم لا يستقدمون ساعتاً ولا يستأخرون

میرزارضا بطوریکه از چشمش پیداست از اشخاص مستعد جذب بوده است، سیدجمال افغان که مردی جاذب بود او را ربوده باین کار برگماشت و این فکرهم در سربعضی اشخاص هست که از کشتن سلاطین، جهان گلستان میشود و باز حب شهرت آنها را اغوامی کند. تا مردم این نمونه هستند که می بینیم جهان گلستان نخواهد شد، فریقی مستمر فریب فریق دیگر را می خورند و آلت استفاده ایشان میشوند. ملك التجار از میرزا رضا سؤال کرده بود کدام سلمان فارسی بیرون دروازه حاضر بود، گفته بود تیری انداختم که صدایش بگوش مستبدین عالم برسد، این کلمه بگوشها خوش می آید و سبب بسی فتنه شده است، حرفی است که بر سر زبانها انداخته اند و روز بروز مستبدبیشتر میشود والا این جنگهای عالم سوز نمیشد، سیدجمال الدین هم دنبال ریاست بود، راهی اختیار کرده بود که از افغان و هند و مصر و انگلیس رانده شد.

ناصرالدین شاه او را از پترگرا دعوت بایران کرد و آخر تبعید نمود، سید مردی جاه طلب و خودخواه بود، سخنان عوام فریب می گفت و مؤثر می افتاد، آنچه محقق است انگشت سلطان عبد الحمید در قتل ناصرالدین شاه در کار بوده است، اذا اراد الله امرأ حی اسبابه.

دو چشم کیانی بهم بر نهاد بیژمرد و برزد یکی تندباد

یکی دو هفته قبل از جشن چه بنظر آورده بود که این مصراع را با تصحیفی مکرر خواندند بلکه هفتاد خواجه شقنطوس و من حضور داشتم، بواسطه وجود تلگراف اغتشاشی در ولایات حاصل نشد بقول فرانسه ها شاه درگذشت، زنده باد شاه، فاصله از تهران بتبریز را قوه برق در آن واحد طی میکند امین السلطان تا ورود مظفرالدین شاه در باغ گلستان معتکف شد و امور را بخوبی اداره کرد حاجی بهاءالدوله باو گفت اگر تنها بروی تنها میمانی، تا ورود مظفرالدین شاه امین السلطان با احاطه ای که داشت کار را بخوبی جمع کرد.

نجفقلی خان دائی که در دوره اول دارالفنون تحصیل توپخانه کرده بود بسمت معلمی به تبریز مأمور شد، با ولیعهد روابط خوش داشت، مدتی است بتهران آمده است شبی از او پرسیدم این آقای آتیة ما چه فن؟ جوابی نداد و صحبت میکرد، اواخر شب گفت سؤالی کردی؟ گفتم جوابی نفرمودید گفت ما شاء الله ما شاء الله قربانش برم انشاء الله این بود جواب من.

ناصرالدین شاه برای بعد از جشن نقشه ای در نظر داشته واز پدرم تنظیم

از آن حرفها

دستوری را خواسته بوده است و شبی بمن فرموده بودند، در عین حال روزی از روزها در سلطنت آباد در حالی که عصرانه میل می فرمودند بیجهت خندیدند، اکبرخان برادر مجدالدوله عرض کرد باید از آن حرفها بخاطر مبارك آمده باشد، فرمودند بخیالم گذشت که اگر جنی داشتیم می فرمودیم برو فلان را بیاور مخبرالدوله را می آورد میگفتم ببنده از دور، میرفت دختری می آورد کنار باغ و بما خبر میداد من میدانستم که سیاست است چون دوسه مجلس صحبت طولانی با پدرم کرده بود می خواست پی گم کند، آنچه شاه میگفت دو دسته مراقب بودند یکی خبر به امین السلطان میداد، یکی به نایب السلطنه بلکه بعضی هم بولیعهد و غالب بسفارتخانه های روس و انگلیس، در مراجعت سفر سوم از فرنگ در باغ صاحب دیوان کنار تبریز انگور زیاد میل می فرمایند و اسهال عارض وجود مبارك میشود، بقسمی که از پا می افتد و در چادر دیگر تعیین وزراء میشود، در آن حال به صاحب اختیار می فرمایند احتساب الملك را که از عملة خلوت بود بپا، این ارتباطات را می دانستند و برو نمی آوردند و متأسفانه لازمه سیاست مملکتی



است که رجال امینی ندارند و رقبای گردن کلفت دارند. در اوراق پدرم مسوده دستوری هست که البته بکار امروز نمی‌خورد. کل یوم هو فی شأن او روی مقصد نوشته است امروز دور اصطلاحات چرخ می‌زنند و صورت دیگر می‌پسندند. اگرچه خارج از موضوع است، یادداشتی را که پدرم در ربیع الاول ۱۲۹۱ به ناصرالدین شاه عرض کرده است اجمالا یاد می‌کنیم و این راجع به اوقاتی است که در دربار مجالس شور منعقد میشد.

از جمله فرمایشات همایونی یکی درخصوص بدست آوردن راه اطمینان عامه بود، از روی تجربه معلوم و مشهود است که اطمینان حاصل نمی‌شود مگر به امنیت، امنیت فرع قانون است و قانون لازمه اش اجرا، هیچ قانونی کاملتر از قانون اسلام نیست، قانون اعم از شرع و عرف باید در معرض اجرا درآید و حدود تا همه جا و بر همه کس جاری باشد و اگر غیر از این باشد آن را نمی‌توان قانون گفت، چون چنین شود قلوب عامه از هر جهت اطمینان حاصل خواهد کرد و در آنوقت طبیعت مخلوق و طبیعت آب و خاک آنچه در خود مکنون و مخفی دارند روز بروز در معرض ظهور و بروز خواهند رسانید، آبها جاری میشود و زمینها آباد، صناعات ترقی میکند و معادن استخراج میشود، پولهای مردم از زیر خاک بیرون می‌آید و از حاصل آن دو عشر عاید خزانه میشود، همانطور که اجرای قوانین اسباب ترقی میشود عدم امنیت مایه خرابی خواهد شد، مثل اینکه نیشکر مازندران را بدون ادای قیمت و اجرت و کرایه می‌بردند و یکقران از هر باری قلق می‌گرفتند. زراعت نیشکر متروک شد.



عکس علیقلی خان مخبرالدوله که در بدو سیمکشی  
خط بوشهر انداخته شده است

همچنین کاغذسازی  
اصفهان بعلت صرف  
تحریر دفترخانه آنجا  
که مجاناً می‌بردند  
بسته شد. معادن ایران  
کم نیست، ولی اهل  
محل آنها را کور  
کرده‌اند که اسباب  
زحمت آنها نشود،  
همانطور که مال رعیت  
تاراج میشود، همینطور  
مال دیوان بهدر میرود،  
پس حفظ قانون و  
اجرای حدود آن واجب  
است، هر جا زمینی  
آباد میکنند، حد و  
اندازه هیچ در کار  
نیست، باید مردم بدانند  
که اگر آبی جاری  
کنند اقلاً پنج سال  
مالیات نمی‌دهند، اگر

کسی چیزی اختراع می‌کند منافع آن حق اوست، حالیه کسی داخل کاری نمی‌شود و خرجی که نفع عامه در آن باشد نمی‌کند، مگر دولت تا چه اندازه می‌تواند خرج فوق العاده بکند و حاصل نبرد، در ساختن کارخانجات و تعلیم و تدریس علوم و تشویق ارباب صناعت مبلغها پول دولت



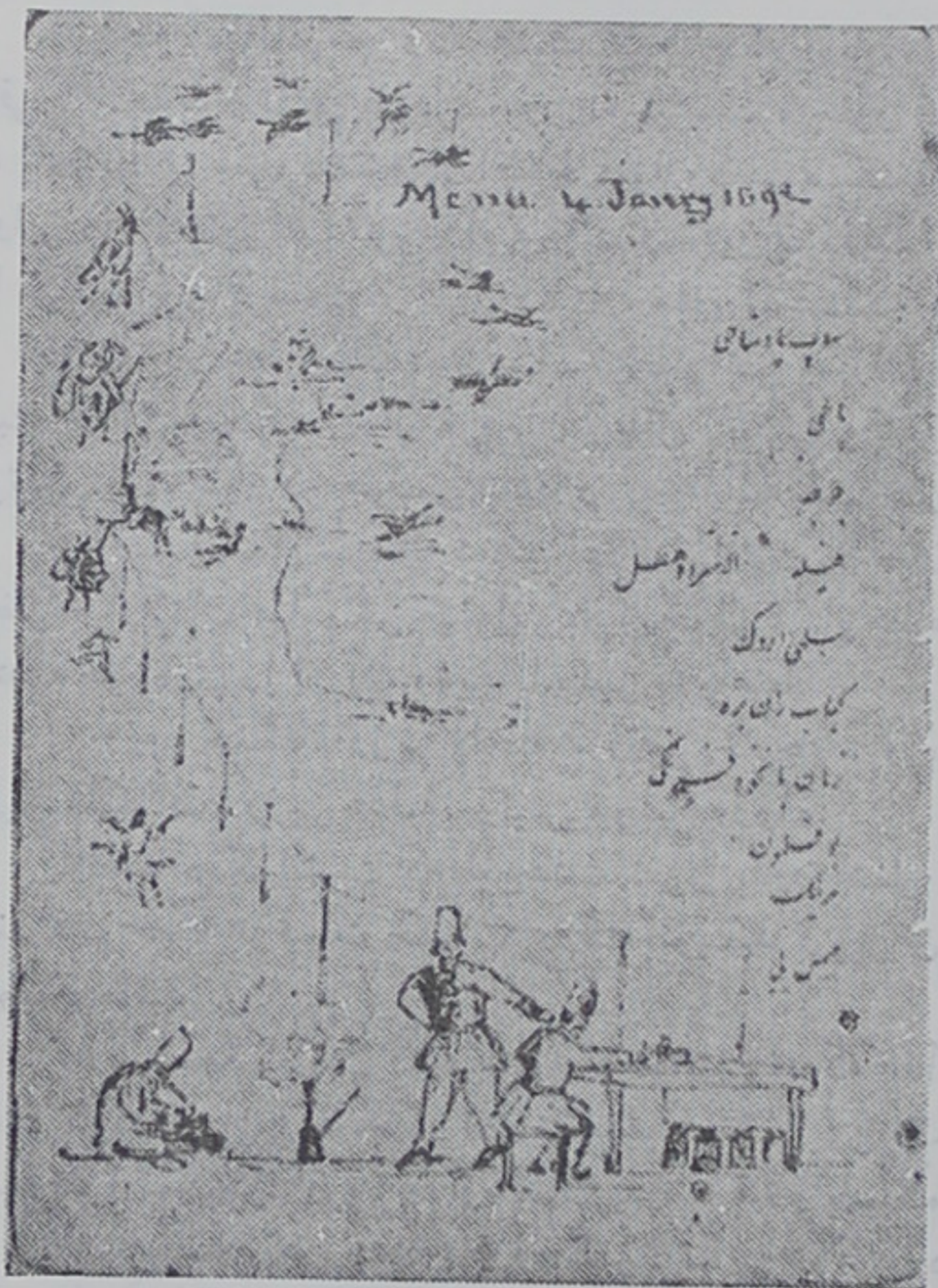
بمصرف رسید و از آنها اثری باقی نماند، فقط مدرسه و تلگراف باقی است، پس باید امنیت و اطمینان را حاصل کرد.

ترقی مملکت، زراعت و صناعت و استخراج معادن است. در بدو دولت ابد مدت تشویق از اهل صناعت شد، چینی و بلور و برک و چو خا آغری و شال هم ساختند و بافتند ولی مردم بی اطلاع دنبال مال فرنگ را آنقدر گرفتند تا آنها رواج گرفت و اینها از بین رفت، حالا هم این نکته معروض افتاد، دور نیست مطبوع بعضی نباشد.

امتیاز کاشت و برداشت و تجارت توتون و تنباکو را به تالبوت دادند (۳۰۸)

**غوغای رژی** از میرزا حسن شیرازی فتوایی گرفتند یا باسم او ساختند: «الیوم شرب توتون و تنباکو در حکم حرب با امام زمان است.»

در خانه میرزا حسن آشتیانی ازدحام شد، مردم به ارك ریختند، نایب السلطنه که بمیدان ارك آمده بود مورد حمله شد از اطاق نظام شلیک کردند چهل پنجاه نفر کشته شدند. پدرم بدرب خانه رفت. از درب اندرون نایب السلطنه وارد میشوند، در عبور گلوله بین ایشان و کاظم که همراه بود بدیوار آمد، درشکه چی از باب الماس پیشتر نرفت، پیاده طی مسافت کردند، نایب السلطنه در آبدار-خانه قنداغ میخورده است. امین السلطان در باغ متحیر بوده است و قدری طرف سوءظن، چه باین امتیاز رأی نداشته است.



پدرم با طاق الماس نزد شاه می-رود و میگوید با این درباریان می باید کار بسنگر بندی در تالار الماس بکشد. بتحریکی امروز مردم به ارك ریختند و بتحریکی روز بعد بخانه میرزا حسن.

#### رقعه محرمانه

رقعه محرمانه از مشیرالملک در مکتوبات پدرم هست گویا، مصباح الملک سابق، میرزا نصرالله خان است که با ما همسایه است و در اول مشروطه صدراعظم شد و در آنوقت رسم نبود در مکتوبات امضاء کنند.

«فدایت شوم، از حقگوئیها و رأی صائب جناب مستطاب اکرم عالی که امروز در مجلس می فرمودید در حقیقت همه دولت خواهی محض است، بقدری مشعوف و خوشوقت است که نمیتواند شمه ای از آن را بعرض برساند، بحق خدا اگر در این مدتهای متمادی یکی بود که بدون بعضی ملاحظات اینطور حقگوئی بکند و رأی صحیح اظهار نماید، کار دولت باینجاها

#### صورت شام شب شنبه ۵ جمادی الاخره ۱۳۰۹

۱- شب را پدرم در منزل ولس رئیس تلگرافخانه انگلیس مدعو بوده بواسطه آن پیش آمد عذر خواستند، صورت اغذیه که تدارک شده بود از برای ایشان آورده بودند متناسب با اوضاع تلگراف است قضیه روز را پدرم پشت ورقه یادداشت کرده اند. شب شنبه ۵ جمادی الثانی



منجر نمیشد، افسوس که یکدست بیصدا است و تشکر از حقگوئی محرمانه میشده است. «سبب اعتماد فوق العاده ناصرالدین شاه به پدرم همان بی پرده گفتن حقایق بود از روی صمیمت، در نیمه آخر سلطنت ناصرالدین شاه دو امر مهم واقع شد، یکی مسئله رژی، یکی فتنه شیخ عبیدالله.

شرحی است که بعد از رژی پدرم به ناصرالدین شاه نوشته است: «دولت مکتوب پدرم بشاه علیه هرگز مقروض نبود و حالا دو سال است مقروض شده است، قرض لاعلی التعمین در سال گذشته هشت کرور تعیین میشد، در هذا السنه ثیل بسبب تنزل قیمت نقره دوازده کرور شده است و البته در سنوات آتی زیادتر خواهد شد.

چند سال است که در بعضی ممالک آثار شورش ظاهر میشود و حال آنکه در ایران هیچ وقت شنیده نشده بود، صورت آن شورش باسم علما است و در معنی دیگران هستند، مأمورین دول خارجه سالهای متمادی در مهمام خود بموجب عهدنامجات خود گفتگو میکردند و در این اواخر بقوت شخصی حرکت میکنند و البته جایز نیست و باید جلوگیری کرد. مالیات ایران در سابق يك قسمت نصیب خزانه میشد و مدتی است تا مساعده گرفته نشود و مبلغی قرض ننمایند و گاهی هم از خزانه چیزی بیرون نیاورند، حساب سالیانه پرداخته نمیشود.

حکام ممالک محروسه همیشه تابع احکام دربار دولت بودند و حالا دربار دولت مطیع حکامند باقی کتابچه های سابق بلاحرف بخزانه میرسید، بطور قطع حالا حکام مخارج بیمعنی میتراشند و به پای مالیات مینویسند و از اقساط دیوان کسر میکنند، پاره ای اوقات هم طلبکار میشوند، سابق دوایر دولت هر يك بخوبی راه میرفت و مدیران دولت مشغول کار بودند، اقلاً حفظ صورت نوعی را میکردند حالا اسمی از آنها نیست، مثل اینست که همه معزولند.

امروز همه ایران در دست سه چهار نفر میرزای نکره است که آنها بمیل خود هستند و البته خیانت مردم پست از مردمان عاقل نجیب بیشتر است، پس برای رفع این معایب باید ترتیبی داده شود که خوبتر باشد و آن از سه قسم خارج نخواهد بود:

قسم اول اینست که شخص اعلاى سلطنت از میان چاکران آستان، هشت نفر نوکری که بنظر مبارکشان مناسبتر مینماید بمیل خاطر الهام مظاهر انتخاب فرموده برسر کارها بگمارند و انتظام هر کاری را از آن وزیر یا مدیر بخواهند.

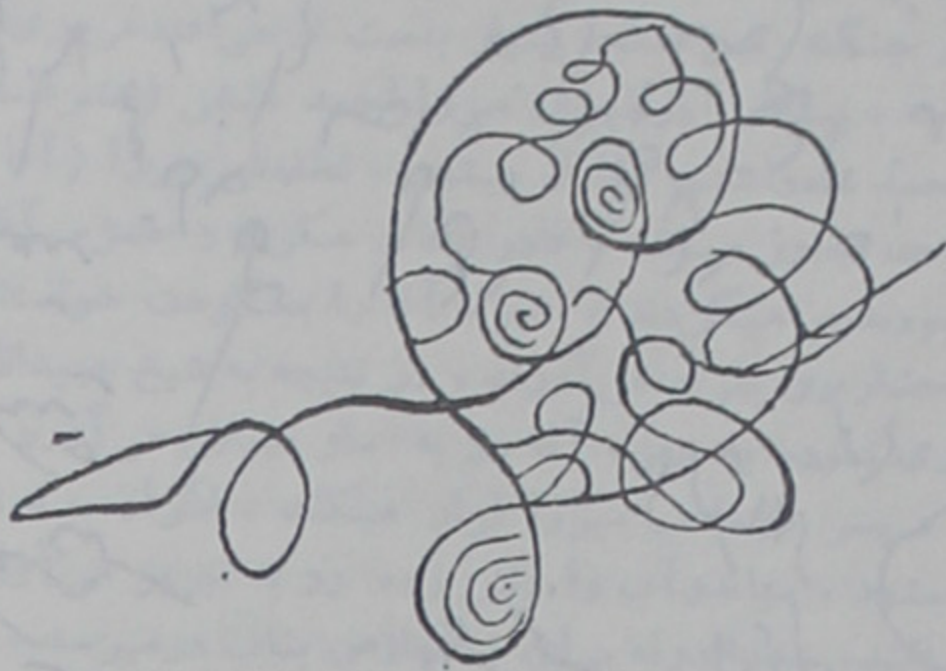
وزیر جنگ، وزیر داخله، وزیر خارجه، وزیر دفتر یا مستوفی الممالک، وزیر وظایف وزیر تلگراف، وزیر عدلیه، رئیس مجلس وزراء.

قسم دیگر اینست که این هشت نفر را بدون شغل و کار احضار فرموده حکم شود بنشینند و چند قسم جهت ترتیبات خدمات دولت بنویسند و بعرض برسانند تا هر يك را که میل دارند قبول فرمائید.

قسم سوم اینست که برای ملاحظات چند که یداً واحداً نباشد و زحمت دولت روز بروز کمتر شود، ایران را به چهار اداره تقسیم فرموده بهر يك از آن هیئت که میل دارند یکقسمت را بسپارند و تمام نیک و بد را از ایشان بدانند، در باب گمرک مردم حرف میزنند، بلکه تاسه کرور را مسلم میدانند، هر چه در ورود گمرک سه قران عشورداشت شش قران و هشت قران گرفته میشود. هفده سال قبل در سه قران هشتصد هزار تومان بود، حالا باید دو برابر باشد، مدیر یکی از آن چهار اداره یا يك وزیر از آن هشت وزیر ممکن است صدر اعظم باشد.

پدرم از اوضاع تلگرافخانه شکایتی بعرض رسانده (اشاره بمداخله امین السلطان) ولی شاه مطلب را پیچانده شکایت را راجع به اخوی کرده است، روی کاغذ هم نقاشی فرموده اند، نمکی دارد از آن نظر یاد میکنم و باز دستخط دیگر که توجه ناصرالدین شاه را بمدرسه نشان میدهد.





عزیز من  
خاطرات و خطرات  
در این کتاب  
تاریخچه  
زندگی من  
و خانواده من  
و دوستان من  
و دشمنان من  
و همه چیز  
که در این  
دوران  
رخ داده است  
و آنچه که  
در این  
کتاب  
نوشته است  
همه آن  
چیزهاست  
که در این  
دوران  
رخ داده است  
و آنچه که  
در این  
کتاب  
نوشته است  
همه آن  
چیزهاست

ای عزیز من  
در این کتاب  
تاریخچه  
زندگی من  
و خانواده من  
و دوستان من  
و دشمنان من  
و همه چیز  
که در این  
دوران  
رخ داده است  
و آنچه که  
در این  
کتاب  
نوشته است  
همه آن  
چیزهاست  
که در این  
دوران  
رخ داده است  
و آنچه که  
در این  
کتاب  
نوشته است  
همه آن  
چیزهاست



[illegible]



سید طه از رؤسای سلسله نقشبندیه طرف محبت محمد شاه بود، والده تحریر يك سلطان عبدالحمید عباس میرزا بدو ارادت داشته، پس از وی شیخ عبیدالله بمسند می‌نشیند، بتلافی جنگ روس در جنگ روس اسلحه بسیار بدست او می‌افتد غروری در دماغش راه می‌یابد، پیشکار آذربایجان میرزا احمد منشی (مشیرالسلطنه) بود، به نیولات شیخ عبیدالله که از محمد شاه داشتند تطاول می‌شود، لطفعلی میرزا (آقا شاهزاده) بحکومت ساوجبلاغ رفته در تعدی از حد تجاوز میکند، قادر آقای مکرری و حمزه آقای منگور که بخاک عثمانی فرار کرده در حبس بودند بر میگردند، حمزه آقا را بحکومت خواستند، می‌خواهند زنجیر کنند دست بخنجر میکند، حضار رو بفرار می‌آورند، در نتیجه به شیخ عبیدالله پناه می‌برد، شیخ عبیدالله اصحاب را جمع آوری نموده با حمزه آقا رو به ساوجبلاغ می‌آورد. آقایان رنجیده با ایشان دست بیک می‌شوند، پسر طهماسب میرزا فرار میکند، اگراد به میاندوآب می‌رسند، خالوی شیخ عبیدالله کشته می‌شود، میاندوآب را آتش زده رو به تبریز می‌آورند، ملاعلی قاضی بناب از اگراد جلوگیری میکند، صدرالدوله برای استخلاص بناب در می‌رسد، اگراد به ساوجبلاغ بر میگردند، از تهران اردو بریاست حشمت‌الدوله اعزام شد، میرزا حسین خان از تبریز. مأمور حشمت‌الدوله در بانه مرحوم شد، آخر تلگرافی از اسلامبول رسید که اگراد دیگر جسارت نخواهند کرد، خیلی محل تأسف است ۱۲۹۷

دشمنی عبدالحمید برای مساعدت با روس بود بآذوقه در جنگ هم از دشمنی‌های عبدالحمید (با ناصرالدین شاه) مساعدت با سید جمال‌الدین بود. چنانکه در وینه انتشار یافت.

دفعه دیگر محمد حسن خان اعتمادالسلطنه اسباب شد که او به ایران بیاید، سید جمال - الدین همان است که بقلم انتقاد سبب جنگ انگلیس و مصر شد، سید مردی بود ناراحت، چنانکه هر جازیت نتوانست کرد، در افغانستان، هند، پاریس، اسلامبول، حضورش را منشأ فتنه دانستند، اعتمادالسلطنه که انشای روزنامه و تاریخ بعهده او بود سید را برای اداره خود مفید دانسته، با اجازه شاه در موقعیکه سید به نجد میرفت او را تلگرافاً از عدن دعوت کرد، بتهران آمد، در اول ملاقات به شاه گفت من شمشیر برنده هستم در دست شما، مرا در مقابل هر دولت که می‌خواهید بکار ببرید، شاه از درآمد سید نگران شد، سید در منزل امین‌الضرب فرود آمد (میلیونر آنروز) وزیر مختار انگلیس حضور سید را در ایران مضر دانست، چون سید با اجازه آمده بود شاه به امین‌الضرب سفارش داد به پختگی اینکار را انجام بدهد، سید را ببهانه سرکشی املاک بمازندران برده روانه سفر کرد سید مدعی شوراندن هند شد و منزلتی حاصل نمود، در لندن ملکه انگلیس از شاه خواهش کرد، سید در ثانی احضار به ایران شود و در ثانی دعوت شد، آمد و مشغول جلب افکار شد، اوراق در شهر منتشر کرد در دعوت به انقلاب که منجر شد به اخراج سید از ایران، سراز لندن در آورد، بر روزنامه نویسی پرداخت، خدا را زین معما پرده بردار، پس از چندی باز در اسلامبول پیداش شد، این اشخاص حکم ستاره دنباله دار را دارند، خوش-محضرند و منحوس‌الاثار.

سید روابط مخصوص با ملکم خان داشت الجنس مع الجنس یمیل بهترین حرفها با نیت بد ستم است.

ملکم پس از عزل از سفارت دربار انگلیس، علی‌رغم امین‌السلطان روزنامه قانون را منتشر کرد، ما قانون داشتیم بلکه بهترین قانون را داریم، مجری نداریم و الان که سالیهاست برنامه از ساحت مجلس طلوع میکند و عنوان قانون دارد، حال دادگستری و عدالت بمراتب بد تر از سابق است بلکه راه کلاه سازی گشاد تر شده است و وسیله تعبیرات غلط بیشتر بدست آمده است.

در اواخر سلطنت تنگدستی بجائی رسیده بود که دولت جزو وراث سهم شیر می‌برد، غالباً



در نقدینه و نفایس در گذشتگان تصرف میشد، آجودان باشی که همسایه ما بود چیزی نداشت عریضه‌ای بشاه نوشت که بازرسی بمتروکات من اسباب خجالت خواهد شد، پس از این عریضه قدری آن عمل تخفیف یافت، با ملاحظه چپاولی که مباشرین امور دولتی میکردند تصرف دولت در متروکات آنها چندان تعدی محسوب نمیشد، ثلث متروکات برای مبرات یا ضبط خمس اموال مجهول المالك مشروع است و اینک از قوانین موضوعه.

اعتماد السلطنه اموال خودش را در وصیت نامه به ناصرالدین شاه هبه کرده بود، مقداری نقدینه (مسکوک طلا) به ضبط دولت آمده، بقیه بورات رسید.

تا سر رشته حساب دست میرزا یوسف مستوفی الممالك بود، جمع و خرج تا درجه‌ای سر بهم میگذارد، امین السلطان در اواخر مسلط شد و حقوق بیمحل میداد، تا حساب در کار بود حقوق محل میخواست، مشتریان میبایست تأمل کنند تا کسی بی وارث فوت کند یا از سهمی که از حقوق متوفی ضبط میشد محلی بدست بیاید، پیدا کردن محل راه دخی از برای مستوفیان بود.

بالجمله کسر بودجه بجائی رسید که بروات را تومانی سی شاهی صرافها میخریدند، بصاحب جمعها (حکام و غیره) میفروختند و بحساب گذارده میشد.

بسیاری از بروات بلا وجه میماند، یکسال هم آجر بجای وجه داده شده، مالیاتهای عادی کافی نبود، مداخله آخوندها مانع از انحصارات یا وضع عوارض میشد، چون در قضیه رژی نفت هم که امروز چشم دنیا بدان روشن است هنوز چشمه اش بدست نیامده بود.

سالها دست حاجی محمد حسن امین الضرب بود و در اداره امین السلطان،

چندی به ولی خان تنکابنی نصر السلطنه، واگذار شد، گفتند در عیار کم

و کسر شده است، در تکیه دولت مجلس کردند، یهودیها جمع شدند،

جماعتی از اعیان حاضر بودند، پدرم هم بامر ناصرالدین شاه حضور داشت، صنیع الدوله و نگارنده

### ضرابخانه



### بازرسی سکه در تکیه دولت

هم بودیم، قدری دورتر از جمعیت نشستیم مراقب عملیات، یهودیها، عمال امین السلطانند، یهودیها



به تدابیری که دارند عیار سکه‌های امین‌الضرب را چربانند و حال آنکه معنی ندارد، از عیاراگر نذرند چیزی اضافه نمیکنند.

گفته شد قدری نقره در شکاف چوب گنجانده بودند که روی بوته میگذارند، البته چوب که سوخت نقره آب میشود و مخلوط نقره‌ای که در بوته است میگردد.

پس از قضیه شیخ عبیدالله، ولیعهد مظفرالدین میرزا مغضوباً به تهران و لایحه در تهران احضار شد، در باغ ایلخانی که حال بانك ملی است منزل کرد، از رجال فقط پدرم بیملاحظه خدمت ولیعهد میرسید، طالب شدند نزد اخوی صنیع‌الدوله حساب بخوانند، مدتی صرف اینکار شد و کار بتفریق نکشید تا چه رسد به ضرب و تقسیم، با مزه‌تر رغبت ولیعهد با آن فکر سرشار به آموختن شطرنج بود، در آن اوقات روزی شاه در منزل عبدالحسین میرزا فرمانفرما مدعو بود، شاهزادگان و اعیان بودند، بعد از ناهار بنا شد شطرنج باخته شود، حضار دو دسته شدند، جمعی طرف ولیعهد، جمعی طرف نایب السلطنه من از طرف ولیعهد بازی میکردم و نایب ناظر از طرف نایب السلطنه، پنجاه پنج هزاری هم گرو بود، بازی نایب ناظر هیچ بقوت بازی من نبود، و غفلتی رفت و بازی من عقب افتاد، امین - السلطان پنجهزاری ها را برداشت و داد به ملیجك عزیز السلطان، دعوی طی شد، شنیدم ولیعهد از باختن من اظهار خوشوقتی کرده بود بملاحظه نایب السلطنه، من بهیچوجه ملاحظه نکرده بودم، رسم است در بازی تا دست از روی مهره برداشته‌اند حق اصلاح دارند، من هنوز دست برداشته بودم مغلظه کردند، بشاه تظلم کردم دیدم میل حکومت ندارند، تسلیم شدم، غرورگاهی این گونه پیش می‌آورد و شاید الخیر فی‌ماوقع.

بعضی از تشریفات زمان ناصرالدین شاه



درماه رمضان شئونات اسلامی محفوظ بود، به اختلاف اوقات، ادارات شب به وظایف اشتغال داشتند، در اندرون نمازجماعت منعقد میشد، شیخ سیف‌الدین از شاهزادگان درلباس علما بود از برای خانمها وعظ می‌کرد، شیخ - اسدالله اعمی تجوید میگفت دردهه عاشورا در تکیه دولت تعزیه‌داری مفصل میشد، وزراء و امراء تاسی می‌کردند و از برای مردم هم فال بود هم تماشا، مقدمه روضه خوانده میشد، سپس شبیه درمی‌آوردند دسته تعزیه‌خوان معلم در آواز و نقش خود تربیت شده بودند، مشهور آنها ملاحسین امام خوان، میرزا غلامحسین عباس خوان، جهانگیرمسلم خوان بودند و جمعی پسر - بچه‌های خوش آواز. درلباس وملزومات تجمل بسیار میشد، شبها تکیه چراغان بود، انعامها و خلعتها مرحمت میکردید و دور تکیه بیست طاقنما است، مرتبه تحتانی را وزراء و امراء می‌بستند، مرتبه وسط و فوقانی در پس زنبوری مخصوص حرم بود، در یکی از حجرات شاه جلوس میکرد، روبروی دیردرتزنین رقابت میکردند، جای و قهوه برای واردین ناهار و شام برای

قائم مقام، ولیعهد، مخبرالدوله، صنیع‌الدوله مباشرین مهیا بود، از شب های آخر شبی ناصرالدین شاه گردش میکردند، صاحبان طاقنما پیشکشها تقدیم میکردند يك از طاقنماها که متعلق بپدرم بود ده روزه هشتصد الی هزار تومان



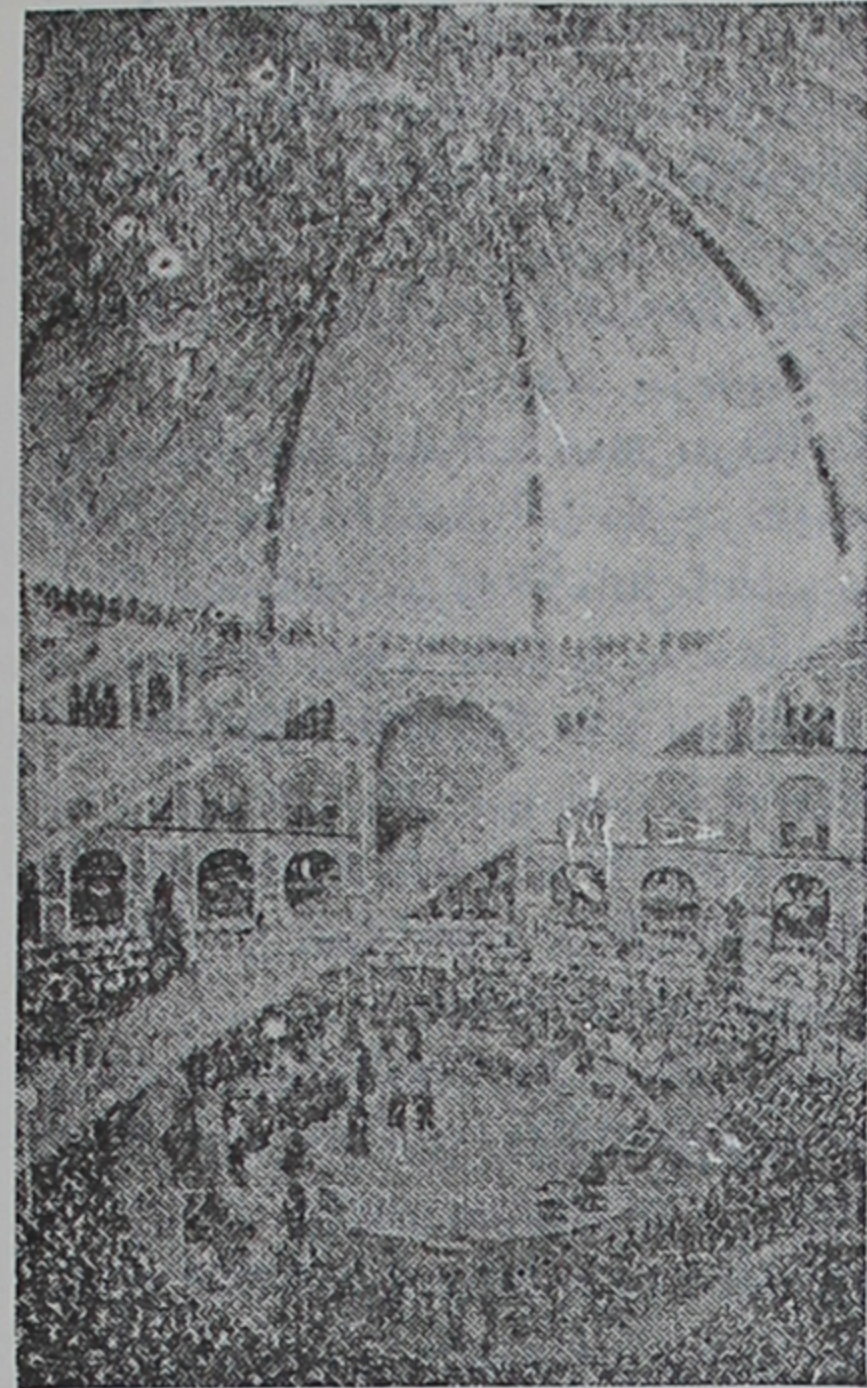
خرج برمیداشت، تکیه اطراف سکو از زنهای میشد، قریب شش هزار نفر، مردها راه نمی یافتند، گاهی زد و خوردی هم بین زنهای واقع میشد و لنگه کفش درکار میآمد، درموقع روضه خوانی کسی که قادر بود جمعیت را از صدا بیندازد سید ابوطالب صدرالذاکرین بود، اولاً صدائی داشت که تکیه را پر میکرد دیگران آواز خوش داشتند و خلق الله را ساکت نمی توانستند کرد، سیدجن هم میگرفت و پیش زنهای احترامی داشت.

منتظم الحکماء صلحی از دوستان من  
**مردم** حکایت کرد که روزی باتفاق ظهیر-  
**جن دارند** الدوله مرشد بدیدن سید رفتیم وارد شدیم، نشستیم، ابدأ اعتنا و خوش-  
باشی نکرد متوجه زنی بود که آمده بود آقا جنش را بگیرند، تاچند نوبت دست در سینه آن زن کرد و گفت جن تو خیلی حرامزاده است در-  
میرود و مستمر تجدید می کرد تا آخر جن را از بغل آن زن گرفت در شیشه ای کرد، درش را محکم بست، آن زن که پای درگاه حیاط ایستاده بود يك اشرفی روی آستانه گذارد و رفت، آنگاه آقا رو به ما کرد برخاست تواضع کرد خادمی را خواند و سفارش شربت و شیرینی داد، ظهیرالدوله گفت این دیگر چه بازی است،

### تکیه دولت

گفت این مردم جن دارند بعضی را شما میگیرید بعضی را هم من، پس بگذارم همه جن ها را شما بگیرید. پس از انقلاب فرانسه جنی هم سیاسی بر جنهای عادی افزوده شده است و باندازه ای سر و صدا بلند کرده است که ملل عالم لحظه ای از تشنج فراغت ندارند و هرروز غوغائی برپا است، جنهای عادی به طبایع حمله ای اختصاص داشت، جن آزادی گریبان زن و مرد را گرفته است، از شش طرف میکشد.

در زمان ناصرالدین شاه ابهتی  
**سلام** داشت و روزهای عید برای مردم تفریحی بود، سلام های رسمی در تخت مرمر منعقد میشد، صاحب منصب ها و اجزای استیفا جلوتالار صف میکشیدند، افواج اطراف حوض، تماشاچی از داخله و خارجه راه می یافتند، یکی از معمرین محترم مخاطب سلام بود شاه کلمه ای می-  
گفت و مخاطب جواب عرض میکرد، در مدت سلام ۱۱۰ تیرتوپ می انداختند، بعد داسم مبارک علی (ع)، نوبتی در تابستان



تعزیه خوانان در لباس مخصوص





ایلخانی الله قلی-خان که مخاطب بود بمناسبت آنکه شب هوا بی تناسب خنک شده بود در تعریف از هوا گفت: دیشب همه مردم لحاف کشیدند و ضحکی شد. بعضی شاهزادگان در تالار مرمر می ایستادند و بعضی ائاثیه سلطنتی در دست داشتند، از لوازم غلیان مرصع بود که پیشخدمت باشی خصوصی مقابل شاه روی تخت میگذاشت و نسی پیچ را بدست شاه می داد.

صاحب دیوان ارباب مناصب نایب السلطنه نظام الملک سلام جلو تخت مرمر

خطیب الممالک خطبه میخواند، از شعرا قصیده بعرض میرساندند و چند بیت برمیخواند سلام منقضی میشد.

### سلام تحویل

سلام تحویل در عمارات سلطنتی منعقد میشد، اواخر در تالار موزه بواسطه وسعت، زیرا عده مدعوین از علماء و شاهزادگان و وزراء و رؤسای ادارات تجاوز کرده و به هفتصد و هشتصد می رسید، مطابق صورت برای همه طبقات عیدی مقرر بود و باز تا روز دوازدهم عید بترتیب از همه طبقات شرفیاب میشدند و عیدی بآنها مرحمت میشد.

### ترتیب سلام تحویل

جلو تخت طاووس مسندی مروارید دوزی می افکندند و چند متکا ایضاً مروارید دوزی می نهادند، شاه با احترام علماء روی زمین یا کرسی کم خیز می نشست شمایل حضرت امیر و دعای صباح بخط آن بزرگوار و قدری تربت که شاه موقع زیارت در نجف خودشان برداشته بودند روبروی شاه قرار میدادند، بفاصله، قدح های مرصع و گلدان می نهادند، یک نفر از علماء رو برو می نشست و با زعفران و گلاب



دعای تحویل می نوشت که در کاسه آب می انداختند و پس از تحویل شاه قدری از آب می آشامیدند، از لوازم ائاثیه حضور جعبه مهر سلطنتی بود، منشی الممالک فرامین مستمری ها و انعامات نوروزی را که قبلاً تنظیم یافته بود بمهر می رساند و در موقع تحویل شکونی بود، ایشک آقاسی با صدر اعظم رو بروی شاه می ایستادند و طرف فرمایشات بودند، علما بعضی طرف راست و بعضی طرف چپ

مبارزه پهلوانان عصر نوروز



می نشستند، اگر در تهران بودند ولیعهد دست راست، ظل السلطان دست چپ، بعد از علماء می ایستادند زیر دست آنها شاهزادگان، وزراء و امراء، زیر دست ایشان، علی قدر مراتب از طبقاتی که مقرر بود تا علماء حضور داشتند، شاه با احترام روی زمین جلوس می فرمود.

اثاث سلطنتی: گرز و سپر مرصع، تبرزین، ساعد بند، تیر و کمان، شمشیرهای نامی که شاهزادگان در دست داشتند، گرز و سپر مخصوص رکن الدوله و حسام السلطنه بود، هر وقت در مرکز بودند، برادرهای شاه که در غیبت ولیعهد و ظل السلطان بجای ایشان می ایستادند، مقارن اعلان ساعت تحویل که بعهد منجم باشی (نجم الدوله) بود بحضور آمده اعلام میکرد، شروع بنواختن موزیک و انداختن توپ میشد، علماء می رفتند.

خوان سالار دو مجموعه پر از شاهی سفید و مسکوکات طلا پیش می آورد، شاه چند دانه بر میداشت، خوان سالار و بردستهای او مجموعه ها را برده از دو طرف به حاضرین مشتی دست لاف میدادند، عیدی علماء را شاه بدست خود داده بود، علماء که می رفتند شاه روی صندلی جلوس می نمود، طبقات مرتب می آمدند و عیدی می گرفتند و مرخص می شدند، عصر عید سلام نظامی در بالا خانه میدان ارگ منعقد میشد، پهلوانها و بازیگرها مشغول کشتی و بازی بودند و از برای عامه تفریحی بود. عیدی که شاه بدست خودش میداد مشتی شاهی سفید و کیسه های شاهی که چند سکه هم داشت اشرفی پنجهزاری و دوهزاری، هر چه بر عده افزوده شد از سکه طلاکست. اوایل پدرم که از سلام برمیکشت محتوی کیسه قابل تقسیم بود، اواخر زورکی یک دوهزاری در آن یافت میشد، در اول سلطنت ناصرالدین شاه اشرفی را در بازار نه هزار و ده شاهی خرد می کرده اند (یاد نادر بخیر)

عید قربان هم برای اهل شهر تفریحی بود، از طرف شاه غیر از صدها گوسفند که تقسیم میشد من جمله هفت هشت گوسفند برای پدرم می آوردند، شتری را تزئین کرده با دم و دستگاه کوس و گبرگه، موزیک و عملجات مخصوص بمیدان نگارستان می آوردند و نحر می کردند و هر قطعه آن مخصوص صنفی بود، مباشرین خلعت و انعام داشتند.

### عید قربان

رسومات خوبی بوده، همه را تمدن از بین برده و از چیزهای خوب تمدن بهره ور نشدیم.

آش شله قلمکار  
آش پزان که اواخر در سرخه حصار پخته میشد تشریفات فوق العاده داشت، در زمان فتحعلی شاه در گردش عید پخته میشد، و از تشریفات تحویل بود، حال در پائیز، سابق روز سیزده تشریفات بعمل می آمد.

از جمله شکستن بعضی ظروف بود و یغمای میوه و شیرینی و انداختن بعضی کنیزان در حوض آب که کشتی بگیرند و لباس زیاد هم نداشته اند مد امروز!

خانمها در اطراف حوض نشاط می کرده اند و شاه را انبساطی دست میداده است، از حوض که بیرون می آمدند شاه شاهی شاباش می کرده و به اطراف می پاشیده، خانم و کلفت خواجه و غلام بچه بهم میریختند جامه ها میدریده، پاها به هوا می رفته خر تو خری بوده است و چرچری می شده است، در سرخه حصار



مؤید السلطنه، امین الدوله، امین الملک



کنیزی درحوض نمایانداختند ، تشریفات مردانه بود وانعامات بجای خود ، وزراء و امراء و رؤساء درچادرها وخیمهها جمع میشدند و سبزی آش را پاك میکردند ، شاه هم گاهی سری به چادر میزد و سبزیهای حضوری پاك میشد و آش به منازل تقسیم .

تشریفات مشرق زمین تا آخردوره ناصرالدین شاه برقرار بود و شکوهی داشت ناصرالدین شاه مایل بود با همه طبقات تماس داشته باشد ، هر روز در باغ گلستان از طبقات اداری جماعتی جمع میشدند ، شاه که از اندرون بیرون می آمد همه تعظیمی میکردند با بعضی فرمایشات می شد .



### مخبرالدوله تشریفات آشپزان

#### تشریفات آشپزان

قیمت اشیاء آبگوشت ییلاقی تاریخ جمادی الثانیه تنکوزئیل ۱۲۹۲

ریال	۱۲	من	۶	نخودقزوینی	ریال	۲۵۰	۱۲ رأس	گوسفند
«	۱۲	«	۶	لپه باقلا	«	۳۰	« ۹	بره
«	۸	«	۱۶	سیب	«	۷۰/۵	۶۰ قطعه	مرغ
«	۸	«	۱۶	گشنیز	«	۹۰	۲۴ مینا	آبلیمو
«	۱/۲۵	«	۴	ریحان	«	۱۱۰	۲۴ کله	قند
«	۱/۲۵	«	۱	مرزه	«	۱۰۰	۲۰ من	روغن
«	۸	«	۱۶	جعفری	«	۱/۸	۱ من	فلفل
«	۸	«	۲۴	تره	«	۳۰	« ۹	لیموی عمانی
«	۱۲/۵	«	۵۰	چغندر	«	۱۱	۱۰ سیر	گلپر خشک
«	۵	«	۱۰۰ عدد	کدو	«	۵/۰	۱ من	سماق شکی
«	۷/۵	«	۱۵۰۰	بادنجان	«	۷۲	« ۱۲	آلوبخارا
«	۱	«	۲۰ من	پیاز	«	۹۸	« ۱۲	گوجه برقانی



« ۳۰ من ۲۵ »

نمک

« ۱۲ »

لیه

« ۶ » لوبیای سفید

جمع ۱۰۹۰/۷۵

۲ توپ ۸ ریال

کرباس

۱۵ ذرع ۱۵ ریال

مقال جهت کیسه

« ۱۵۰ »

کرایه

۱۲ خروار ۱۲۰

هیزم

جمع ۲۹۳

عصرانه شاه یکماهه بخرج امین السلطان آقا ابراهیم میآید .

عسل ۲

در شهرستانک ۷۰

در شکراب ۱۴

در نیاوران ۱۵

باقلائی تازه ۳/۵ ریال

جمع ۱۰۰ ریال

برات صادر شده



از تشریفات ناپسند آنهم

کورشو کورشو بدستور خانمهای خودپسند

مزاحمت فراشان بود در موقع

عبور حرم که در اطراف کالسکه میدویدند و

ومردان را بانهب کورشو رد میکردند، گوئی

فراشان مرد نبودند. فریاد دوشو و کورشو و بفلک

می رفت، روزی فرنگی ئی از راه می گذشت،

پشتش را به آنها کرد و کلاهش را برداشت که

شرقی و غربی ادب بجا آورده باشد.

میرزا جعفر حکیم الهی به فراشها گفت

مگر فلان من تفنگ حسن موسی است، این

گونه مضامین سبب شد که آنگونه توهین موقوف

شد، هم از آداب که اواخر منسوخ شد حرکت

شاطر بود جلو کالسکه شاه در شهر که لباس

هفت رنگ داشتند و کلاه بلند دوپهلو و کاغذی

شبه به تاج خروس و کلاههای رسمی امروز

ناصرالدین شاه ذوق سرشاری داشت، شعر

می گفت، از او است:

جای معشوق ندانیم ولیکن گویند

کعبه و بتکده و خانه خمار بود

وله

گر کنه کار نبودی بجهان روز جزا

از خداوند جهان لطف گرانمایه نبود

وله

دوست نباید ز دوست در گله باشد

دیدن رویت خوش است بی گله باشد

خواست که مجنون اسیر سلسله باشد

وله

تا شده ام بنده تو بر همه شاهم

مرد نباید که تنگ حوصله باشد

با گله خوش نیست روی خوب تودیدن

آنکه پریشان نمود طره لیلی

بندگی حضرت تو مایه شاهی است



در نجف فرموده‌اند

هر دو بجهان صرف نمودیم اوقات  
من خاك درت جستم واو آب حیات



اسکندر و من ای شه معبود صفات  
با همت من کجا رسد همت او  
تحریر قلم انداز گوئی از شئونات شہامت است  
من جمله بی توجهی بخط ناصرالدین شاه که  
دستخطات او بصعوبت خوانده می‌شود ، در جوانی  
خوشنویس بوده عکس یکی از مشقهای ملوکانه  
را که از دستگاه رکن الدوله (محمدعلی رکنی)  
که داماد صنیع الدوله است بدست آوردم گراور  
کردم که هم دال بر لطف ذوق شاه است .

شرح اطراف سطور

ای سروناز ترك جفا، مکن افسانه ما گوش که  
این بار غم  
ای کاروان منزل مکن جز در دیار یار من  
تا يك زمان زاری کنم بر ربیع و اتلال و دمن  
شنیدم که در تنگائی شتر

بیفتاد و بشکست صندوق در  
غلامان پی در و مرجان شدند  
آفتاب کرامت شاهنشاه که در تو بتابد نثار  
قدم مکن ، امروز روز چهارشنبه دوازدهم شهر  
صفر المظفر است سنه ۱۲۷۲ ، در داودیه مشق  
شد، الحمدلله ناخوشی و باز شهر و نواحی بالمره  
رفع شده است این قطعه در داودیه مشق شد.

الحمد لله احوال ما خوب است، باد زیادی در  
داودیه از روزی که ما آمده ایم می‌آید ، نمی‌گذارد مشق کنیم، این قطعه را بزور نوشتم از دست باد.  
احوال امیر نظام (پسر جیران) الحمدلله خوب است، در داودیه الحمد لله خوش می‌گذرد و  
گذشته است ، حاجب الدوله این قطعه را بساز و بحضور بیاور .

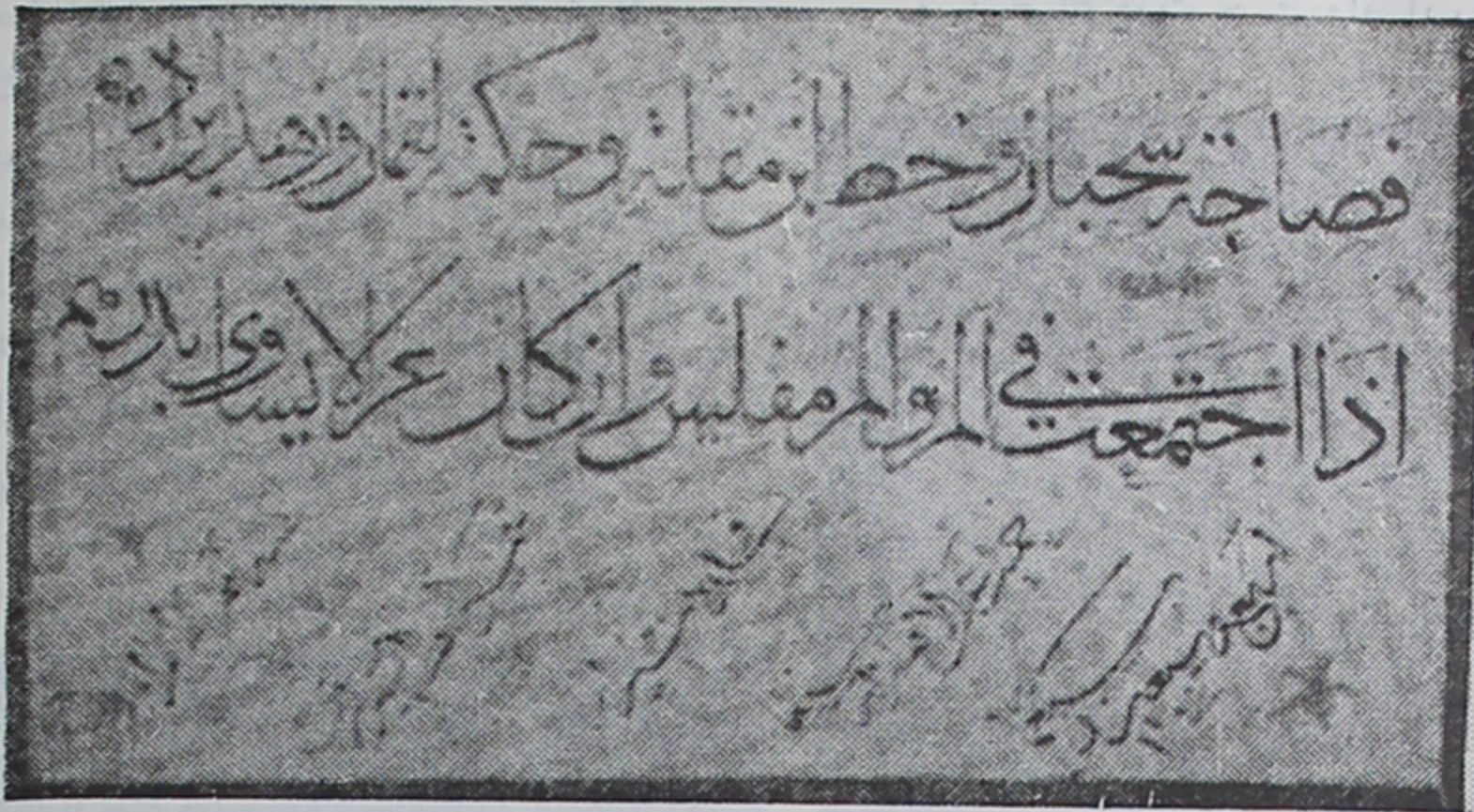
دست نقاشی هم داشتند ، روزی در مدرس عباس میرزا که  
سپرده به رضا قلی خان بود نقشی روی کاغذ می‌بردند، رضا قلی خان بنظر  
محمدشاه می‌رساند، مورد تحسین میشود و مایه کدورت مادر عباس میرزا.  
گاهی تفنناً صورت اجزای خلوت را میکشیدند ، روزی در  
طاق بریلیان فرمودند ، بنشین نشستم ، صورت مرا کشیدند و خالی  
از شباهت نیست ، ورق را انداختند و برخواستند ، معتضد السلطنه عرض  
کرد مزین فرمائید فرصت نشد، حدس زدم که به سلیقه شان نگرفته  
است دی ۱۳۱۲، از میرزا تقی خان امیرشکلی در دست نبود، شاه وصف  
فرمودند و صنیع الممالک کشید چون شکل امیر را خوب در نظر  
داشتند ، تصدیق فرمودند ، از معاصرین هم شباهت آن شکل را به امیر شنیده‌ام .



محمدعلی رکنی عکس قطعه‌ای هم از حافظ داشتند، تحفه‌ای است نیاز خوانندگان گرامی میشود.  
در حاشیه عکس شرحی فرهاد میرزا نوشته است به گراور درنمی‌آمد عیناً نقل میشود .  
این قطعه شریفه که خط مرحوم خواجه حافظ علیه الرحمه است از نفایس روزگار بشمار میرود  
جناب آقا میرزا علی کازرونی بیادگار داده‌اند و انا العبد العاصی فرهاد بن ولیعهد طاب ثراه سنه ۱۲۹۸



مهرگوشه قطعه عروس شهنشاه مهرنساء است .



### گراور خط حافظ

شبی شاه میرزا عبدالله را تنها میخواست ، کنار بخاری جلوس میکند به میرزا میگویند ، بنشین سازبزن مامیل داریم ضرب بکریم و با لبه پیش بخاری ضرب میگیرند ، تصور میکنم موجبات آشفتهگی می فراهم بوده است ، خواسته اند از اهمیت آن بکاهند .

ضرب گرفتن  
ناصرالدین شاه

معروف است فتحعلی شاه هم گاهی شعری سرهم میکرد است و از ملك الشعراء صبا تصدیق میخواست اگر تصدیق مطبوع نمیافتاده است ملك الشعراء محکوم میشده است باینکه به آخورش به بندند ، روزی شاه شعری میخواند و از ملك تصدیق میخواست ، تعظیم میکند و راه می افتد میفرمایند کجا؟ عرض میکند ، دم آخور .

وقتی شاه مصرای میسازد و مصراع دیگر را از ملك میخواست « نگار ماهوش ماکه دل سراچه اوست » ملك میگویند « تمام لذت عالم میان پاچه اوست » ناصرالدین شاه مرد سفاکی نبود ، قضیه طناب انداختن نه نفر سرباز را خدشهای گرفته اند و با ملاحظه مقتضیات و طرز پیش آمد می توان مغتفر شمرد .

قبل از سفر اول فرنگ ، شاه بشاهزاده عبدالعظیم میرود ، در مراجعت سربازهایی میخواستند عرضی بکنند ، سوران ملازم مانع میشوند ، سربازان سنگ بطرف آنها پرتاب میکنند يك دو سنك به کالسکه شاه میخورد اسبها رم میکنند ، یکی از قیش ها پاره میشود و سبب معطلی ، علاءالدوله نسبت تحريك به میرزا حسین خان میدهد ، بعضی سربازان را میگیرند بشهر میآورند ده نفر بوده اند حکم به طناب انداختن آنها میشود ، با عصبانیت شاه و سوءظن به سپهسالار الحاج او مؤثر نمی افتد و نه نفر را طناب میاندازند البته در سفر باسعایت علاءالدوله و وحشتی که در شاه پیدا شده بوده

۱- در این موقع لطیفه ای هم از طبع اتابك یاد آمد حسین آباد (اختیاریه) جزء دروس ملك عبدالحسین خان معروف به کفری قنات مختصری دارد و جنب سلطنت آباد است ، نوبتی اعتماد السلطنه اجازه خواسته بود که برای نزدیکی به سلطنت آباد بر سر آب حسین آباد چادر بزنند که اگر وضوئی ساخته میشود مباح باشد ، اتابك میهمان عبدالحسین خان بوده رقعہ را می بیند میگوید در جواب بنویس : « گر آب چاه نصرانی نه پاک است - جهود مرده می شویم چه باك است » الاسماء تنزل من السماء



است مخفف جرم است، لیکن از قباحات عمل نمیکاهد، میبایست استنطاق و تحقیقات شده باشد.



شاه به کن نقل مکان کرد، آقا ابراهیم آبدار (امین السلطان) که همه کاره در خلوت است دوسه روز شرفیاب نمیشود، در شرفیابی اجازه زیارت عتبات میخواهد؛ میفرمایند در سر سفریم همه کارهای ما با تو است، چه موقع مسافرت عتبات است، عرض میکند اعلیحضرت هم خوب است این سفر را موقوف فرمایند با قضیه سربازان کجا میروید و چه خواهند گفت؛ بگریه می افتد و شاه را هم رقت دست میدهد، میفرمایند بد شده است اما شده است، حال چه باید کرد؟ عرض میکند اقلا کسان آنها را بخواهند استمالت بفرمائید، مقرر میشود بهریک مستمری برسانند و استمالت کنند.

شرح عکس ناصرالدین شاه و شاهزادگان  
از راست بچپ یحیی خان مشیرالدوله، شاهزاده امام قلی میرزا عمادالدوله، شاهزاده عبدالصمد میرزا عزالدوله برادر شاهزاده فیروز میرزا فرمانفرما، میرزا قهرمان امین لشکر، میرزا حسین خان سپهسالار حسنعلی خان گروسی، ناصرالدینشاه، شاهزاده علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه، شاهزاده سلطان مراد میرزا حسام السلطنه، میرزا ملکم خان وزیر مختار ایران در لندن

دربارن امپراتور گیوم اول گوشه ای بآن قضیه میزند، بروایت مؤید السلطنه در موقع خدا-حافظی شاه میگوید بدون گردن زدن عدالت نمیشود. Sans coupe gorge pas de Justice بقانون نظامی مکرر دستجات قشون را نیزه پیچ کرده اند و در حفظ نظم در جامعه گاهگاهی لازم دانسته، در مورد آن سربازان این حکمت موجود بوده یا نبوده موقوف بطرز حکومت است. در نیمه اول مائه بیستم دیدیم که سران سیاست آلمان را بی محابا بدار زدند و مسبوق به استنطاق و تحقیق بود و حکومت برخلاف موازین عدالت و در اعلی درجه مفهوم قباحات و بربریت، در نتیجه عصبانیت.

به تواتر شنیده ام که بزمان فتحعلی شاه ده نفر مقصر را امر شد از سان بگذرانند، یکی از آن میان عجز و لابه بسیار میکند که او را بحضور نبرند و هرچه در سایرین حکم شد در باره او هم مجری بدارند، یکی حاضر میشود بجای او برود، چون ده نفر را بحضور می آورند شاه پسر از تأملی امر میکند دور حوض بگردند سپس نه نفر را معاف میدارد و طفیلی را امر به سیاست می-کند، قضیه را بعرض میرسانند امر میشود دیگر باردور حوض بگردند، می گردند، باز امر به سیاست یکنفر خارج از مقصرین میشود پس از تحقیق معلوم میشود قاتل بوده است و شاه می فرمایند، هرچه نگاه کردم آن يك نفر را بی سر دیدم؛ العهده علی الراوی.



یادباد آنروزگاران  
یاد باد

زشت و زیبا، از هر وضعیتی و از هر عادتتی، می شود به مذمت و تحسین قلمفرسایی کرد. مقایسه عادات و رسومات، مطالعه دقیق در مقتضیات می خواهد، کریتیک و انتقاد حکومتی است شخصی، پای موازنه و مقایسه اطراف مسئله که در کار آمد، غالب انتقادات بی پامی شود.

ما از دستخطها و بیانات و اقدامات ناصرالدین شاه بقدری یاد کرده ایم که آن مرد بزرگ ملت دوست و وطن خواه به کیفیات شناخته شود، بلی آنچه شاه آرزو داشت و می خواست نشده، دشمنان او اشکالات را بنظر نیاوردند، نه همسایه ها سنگ راه بودند، بزرگترین موانع عهدنامه ترکمان چای بود که چون تار عنکبوت دست و پای ملت و دولت را بهم پیچیده داشت.

ناصرالدین شاه تاریخ و جغرافیا خوب می دانست، روزها سرناهار از روزنامه های خارجه محمد حسن خان اعتماد السلطنه ترجمه می کرد، گاهی هم حکیم باشی تولوزان که سرناهار حاضر بود از اخبار می گفت، سفرنامه ها از برای شاه ترجمه می کردند و خوانده میشد، تلماک را علی خان ناظم العلوم پسر عمه ترجمه کرد، سفرنامه استانلی را رضا قلی خان عموزاده؛ شبها در اندرون برای او کتاب می خواندند، وقایع دوره ناصرالدین شاه را مرحوم رضا قلی خان در روضه الصفا ناصر و فهرست التواریخ و مرحوم اعتماد السلطنه در منتظم ناصری و مرآت البلدان نوشته اند. اعتماد السلطنه در عنوان مآثر و الآثار ترجمه احوال بعضی رجال و شرح بعضی مؤسسات و مستحدثات را نگاشته است، فهرستی است برف انبار.

دوره ناصرالدین شاه بحبوحه اختلاط رسوم و عادات مشرق زمین و مغرب زمین بود، در نرویح محسنات کل اهتمام را کرد، متأسفانه راه استفاده برو بسته بود مگر قلیلی و آنچه نامرغوب بود از آن احتراز داشت و حق داشت.

زندگی شاه با همه ریخت و پاش به اقتصاد بود، ثروت شخصی نداشت. املاک حاجی میرزا آقاسی را که بمحمد شاه هبه کرده بود به ملکیت شخصی تصرف نکرد.



جلسه وزارت جنگ

معاون السلطنه - مشیر خلوت - امین السلطنه - نظام الملک - اعتماد نظام - نایب السلطنه - هدایت خان



نیات او را از دستخطها که گراور کرده ایم توان دانست ، به نزدیک ترین رجال اعتماد نداشت ، حشمت همسایه ها چشم همه را گرفته بود ، همه سرسپرده بودند .  
با توجهی که ناصرالدین شاه به تعالی ملت و دولت داشت و مواعی که در کار میدید میشد گفت شاهی بود مستأصل و اواخر مایوس . رحمه الله علیه  
در قضیه شیخ عبیدالله ناصرالدین شاه در تأسف بر قتل میرزا تقی خان امیرکبیر مکرر این قطعه را خوانده است ،

مرد خردمند هنر پیشه را  
تا به یکی تجربه آموختن  
در حفظ آداب و سادگی زندگی به گراور دو مجلس قناعت کردیم .  
یکی نایب السلطنه در حوزة کار



شاه و شاهزاده و وضع  
و شریف ، ارباب و رعیت  
روی زمین می نشستیم این  
فضولات بعنوان مبل لازم  
نبود ، باطاق میهمانخانه ،  
دفتر خواب ، ناهارخوری ،  
حاجت نداشتیم سه تخته نمد  
و يك قالی اطاق را قابل  
سکني میکرد ، امروزمیز  
و تخت و صندلی فضای اطاق  
را گرفته و به تناسب در همه  
مراتب تکلفات افزوده ،  
همه مایه درد سر و مخارج  
بیهوده « کاین منم طاووس  
علیین شده »

### ناصرالدین شاه در شکارگاه صرف عصرانه و چای

مظفرالدین شاه به پیشکاری عین الدوله<sup>۱</sup> وارد شد ، صنایع الدوله و من بقزوین رفتیم و شرفیاب شدیم ، از صحبت های شاه جدید بوی توجه به تجدد می آمد و بر امیدواری میافزود ، غالباً به زدن کبوتر و کلاغ میگذشت ، فرمایشاتی هم در پرده میکردند پس از ورود ، کار به امین السلطان قرار گرفت ، بصیر السلطنه ، امیر بهادر ، در مزاج شاه نفوذ دارند حکیم الملک را حافظ مزاج خود میداند ، امیر بهادر را حافظ جان خود ، سیدبحرینی را مستجاب الدعوه ، بصیر السلطنه طرف صحبت ، همه دست پاچه به چپ و راست میزنند و عجله غریبی در استفاده دارند .

ورود مظفرالدین شاه  
۲۴ ذی حجه ۱۳۱۳

انگشت درباریها بود یا فکر امین السلطان که همدستی داشته باشد ، در صدد برآمد فرمانفرما را که در کرمان بود بخواهد ، صاحب اختیار گفت دو نوبت از طرف امین السلطان اجازه احضار فرمانفرما را خواستم شاه نپذیرفت ، نوبت سوم فرمودند امین السلطان این پسر را نمیشناسد ، بیاید ، اما کاسه و کوزه را برهم خواهد زد ، فرمانفرما داماد شاه است و خواهرش در خانه شاه . خواستندش آمد و کاسه و کوزه را هم برهم زد ، امین السلطان هر چه بود در عرض بیست سال پیش دست ناصرالدین شاه تربیت

۱ - از تلگرافاتی که از تبریز و بین راه در جواب مطالب میرسید پدرم تعجب میکرد بتصور اینکه رأی و صوابدید مظفرالدین شاه باشد و قلم عین الدوله بود ، حتی شبی فرمودند کانه سلطنت قلب ماهیت میکند .



شده بود ، از اوضاع و احوال مملکت و مردم مستحضر بود ، عنان را میکشید و جلو درباریهای حریص بدوران رسیده را تا درجهای میگرفت که بجائی وحدی قانع نبودند ، حضور فرمانفرما نغمه‌ای بر طنبور افزود و همه برقاصی افتادند .

در تخفیف کفایت اتابک ، شمس الدوله خواهر عین الدوله به مظفرالدین شاه گفت که در انتظامات عمده عامل تلگراف بود که احکام به همه جا میرسید و فترتی اتفاق نیفتاد ، البته این نکته خیلی مدخلیت داشت و بازیکی لازم بود که تلگراف کند .

نقشه عزل اتابک را طرح ریختند ، مظفرالدین شاه زیر بار نمیرفت و به تصویب پدرم موکول می‌داشت ، چهل شب فرمانفرما ، حکیم‌الملک و بصیر السلطنه به منزل ما می‌آمدند و دوسه ساعت صحبت میکردند ، پدرم رضا نمیداد ، آخر شاه احترام السلطنه را خواست و بتوسط او پیغام کرد .

مضمون پیغام بخط صنیع الدوله : به مخبر الدوله بگوئید شما از ما چراکناره میکنید و هیچ چیز بعرض نمیرسانید ، در زمان شاه شهید هم همین قسم رفتار میکردید یا آنکه حال رفتار خودتان را تغییر داده‌اید ، ماکمال امیدوارم بشما داشته و داریم و خودمان را در حالت کشتی نزدیک به غرق می‌بینیم اگر برای ما حادثه‌ای دست بدهد نتیجه آن عاید شما هم خواهد شد ، مگر فریب این شخص را خورده‌اید ، البته آنچه لازم است بما گفته شود کتاچه کنید احترام السلطنه بیاورد و بعرض برساند و ممکن است شبها در باندرون بیایید یا شما را به اندرون بخوایم و صحبت زبانی بکنیم . در جواب قرار شد احترام السلطنه بعرض برساند که من گول کسی را نخورده‌ام ، اتابک پس از خرابیهای بسیار امروز مقامی پیدا کرده است و بصیرت تمام دارد بکار میخورد و من آنچه گفته‌ام بخیر شما است از من چه میخواهید ؛ اختیار دارید هر چه میل دارید بکنید .

درد اینجاست که بهیچ زبان نمیشود بشاه حالی کرد که جمعی دور او را گرفته‌اند و جز پر کردن جیب خود فکری ندارند و صلاح می‌اندیشند ، هر روز ضربی ناموزون در کار می‌آورند و ضرب موافق با مصلحت نیست .

تلگراف حضوری بین مظفرالدین شاه و محمد علی میرزا برای نمونه که بین فرمایشات ملوکانه و عمل فرق بسیار است و مشت نمونه خروار .

از باغ ، محرمانه ، ولیعهد انشاء الله احوال شما خوب است ، امروز که شما را خواسته‌ام برای بعضی فرمایشات است که در حضور جناب امیر نظام بشما میفرمائیم ، اولاً در باب عمل نان است ، از قراری که مسموع میشود و راپرت هم برای من نوشته‌اند خیلی تعجب دارم که تو چرا باید مردم آذربایجان را بکلی از خودت مأیوس کنی ؛ چرا نوکرهای شما باید جرأت بکنند به عنوانات مختلف از مردم پول بگیرند ؛ چرا باید این غله را که بمردم طرح کردند حیف و میل بشود و بمردم نرسد ؛ از علماء تلگراف برسد که مردم از گرسنگی مردند ، مگر شما در تبریز نبودید نمیدیدید ، من چگونه با مردم رفتار میکردم ؛ بچه که نبود بیست و هفت سال از عمرت میگذرد بعضی تصورات مکن ، مثل شاه شهید که خودت یادت می‌آید ، نسبت بمن چه نوع حرکت کرد ، یکنفر فراش فرستاد بجای ولیعهد سی ساله ، حالا هم ممکن است که همین نوع حرکت شود ، تصور مکن که من پسر شاه هستم ، سالار الدوله را ملاحظه کردی که در کرمانشاهان خواست حرکت خلافی کند قدری دست اندازی باملاک مردم کرد ، فوری او را عزل کردم ، اقبال الدوله را به کرمانشاه فرستادم ، یک دستخط است که تشریف بیاور ، امیر نظام نوکر هشتاد ساله است و از آبروی خودش نخواهد گذشت ، هر قدر ممکن است شما را نصیحت میکند وقتی دید بگوش شما فرو نمیرود او یا استعفا میکند یا ساکت می‌نشیند ، آمدم سر این مطلب که شما عرض بکنید من بدون اجازه پیشکارم کار نمیکنم ، در ظاهر امر صحیح است ، اما در باطن بعضی اطوارات از شما صادر میشود که هر پیشکاری باشد کار از او ساخته نمیشود ، شما میگوئید میل دارم فلان پیشخدمت من بفلان مأموریت برود امیر نظام بولیعهد بیست و هفت ساله چه بگوید ، چرا نباید بدانید این نوکرهای نالایق بیمعنی که دور شما جمع شده‌اند چه قسم هستند ، تعجب من از شما همین است که چرا فکر نمیکنید که اگر آذربایجان اغتشاش پیدا کرد من صاحب چه هستم و چکاره هستم ،



باری امروز باید شما و امیرنظام خیال ما را از بابت تبریز آسوده بکنید و از این فرمایشات ماهم ممنون باشید که محض کمال مرحمت و تربیت است که شما را از خواب غفلت که لازمه جوانی است بیدار میکنم که ملتفت و متوجه کار خود باشید و نگذارید مملکت آذربایجان با بودن پسری مثل شما و ولیعهد دولت در آنجا خراب شود و دولت ایران مایه استهزای خارجه باشد ، ۲۱ رمضان (واعظ غیر متعظ) .

ولیعهد در جواب شرحی از اقدامات خود و امیرنظام و جمع آوری جنس و اعانه و استمداد از خارج عرض مینماید و آن درجه سختی را که قنصل روس وانگلیس راپرت داده اند تکذیب میکند و عرض میکند که تقصیر از عدل الملك شد که امر نان را باو واگذار کردیم و همه قسم تقویت از او شد ، خدا لعنت کند او را که محض منافع شخصی و طمع مفرطی که دارد تقلباتی در این امر بکاربرد ، لابد او را از این کار خلع نموده و چون کسی دیگر نبود ظفر السلطنه را مباشر و متصدی قرارداد ... گرفتار غضب الهی و سخط شاهنشاهی باشد کسی که در این عمل مداخل خود را منظور کرده باشد ، جنس در آذربایجان کم است و ملاک در فروش خودداری میکند ، مجبوریم بفتوای شرع انبارها را جستجو کنیم ، مستلزم سختی و تشدد است ، اگر سخت نگیریم جنس بدست نمی آید و اگر سخت بگیریم آه و ناله صاحبان جنس به آسمان میرود ، حاجی میرزا حسن آقا که عرض کرده است مردم از گرسنگی میمیرند زیاده از هزار خروار غله انبار کرده است و از دادن پنجاه خروار مضایقه میکند و هزارو پانصد خروار غله خمس هم نرسید ، اگر صاحبان غله که در تهران هستند شکایت کنند گوش بعرض و شکایت آنها ندهند ، مابین غلام و امیرنظام هم اختلافی که باعث نگرانی خاطر مبارك باشد واقع نشده ، چگونه میشود که این چاکر قدر پیشکاری امیرنظام را ندانم ، اجزای این غلام بمردم چه بدی کرده اند ، این مطالب را که بخاکپای اقدس عرض میکند از دلایل بدبختی این غلام است ، غلام خانزاده ، محمد علی .

در سنه ۱۳۱۶ من در تبریز بودم ، همین اوضاع بود ، نمونه نانی آوردند که نان نبود سهل است ، ندانستیم چیست ، دوزخ ماند و خشک نشد .

بالاخره امیرنظام فرار کرد ، اتابک معزول شد و بقم رفت ، جمادی الثانی ۱۴ .  
عرب صاحب شرحی بپدرم نوشت که مهندس الممالک را اجازه بدهد همراه اتابک برود .  
پس از امین السلطان ، پدرم شد وزیر داخله ، صنیع الدوله وزیر خزانه ، فرمانفرما وزیر جنگ ، شیخ محسن خان وزیر خارجه ، نظام الملك وزیر لشکر ، سلطان علی خان وزیر بقایا ، عین الدوله میراخور است ، امین الدوله پیشکار آذربایجان ، خاطر م است که پدرم با صنیع الدوله در باب تعیین وزراء شور میکردند و اگر بخواهم به پسند بعضی ارباب قلم امروزه رمان نویسی بکنم و بتقلید اروپائیان لطایل بنویسم این شور در زیر زمین پدرم بود ، برای وزارت عدلیه من عباس میرزا ملک آرا را پیشنهاد کردم و پدرم خوشش آمد .

بنائی خانه نصیب حکیم الملك ، میرزا محمود خان بروجردی شد ، خاطر م می آید که در جاجرود روزی مجد الدوله که از حکومت زنجان مراجعت کرده بود بمنزل بشیر الملك آمد ، من هم بودم ، بدون رودربایستی گفت در زنجان دوهزار تومان تعمیر عمارت کردم و پانزده هزار تومان برات صادر ، زمینه افکار از این قرار است .

بعضی خیالات نافع بکار مملکت در سر مظفرالدین شاه بود لکن با علت مزاج و ضعف فکر قدرت اجرا نداشت ، در مقابل اطراف خود مقهور بود ، فرمانفرما ، حکیم الملك و بصیر السلطنه دائم الحضور بودند ، پدرم و صنیع الدوله خارج از حوزه گاهی شاه را میدیدند ، فرمانفرما با همه بود و با هیچکس نبود ، بعنوان نظام سهم شیر میبرد و همه را بخدا می سپرد ، حکیم الملك روزی بد صنیع الدوله گفت شاه چهار سال بیشتر مجال ندارد ، ما چهل سال درب خانه او گرسنگی خوردیم ، بامید امروز .

در شهر تصنیفی شهرت کرد «حالا نخوریم کی بخوریم ، خوردن نبود بلعیدن بود.»



حاج محمد حسن امین‌الضرب لقمه چربی بود و غرامت پول سیاه بهانه موجهی،  
**اخذ غرامت پول سیاه** کار پول سیاه در زمان ناصرالدین شاه بجائی کشید که چار زدند هشتاد عدد  
 يك قران، دو روز بعد کامران میرزا مجلس کرد که آن چار مضر بود  
 یا نافع؟ ملك التجار گفت: خوب بود چار را بعد از این مجلس امر میفرمودید بکشند.  
 چون خزانه با صنایع الدوله بود انجام این امر بعهده او شد، امین‌الضرب را در خزانه توقیف  
 کردند، پسرش را که از فرنگ میآمد در سبزوار، چون بشهر رسید بمنزل ما آوردند و طرف  
 مذاکره با او من بودم، امین‌الضرب گرگ باران دیده بود، بهر فشاری نم پس نداد حاج محمد حسین جوان  
 بود و جویای نام، من با او از طریق شرافت و غیرت و رفع تهمت در آمد کردم که در این مملکت زندگی  
 بایست کرد و مسأله پول سیاه لکه است بدامن شما، این لکه را باید شست، اگر ترا بمنزل آورده ایم  
 برای حفظ آبروی تو است، اگر به فراشخانه مایلی مانعی نیست. یکی را خواستم و گفتم کفشهای  
 حاجی را جفت کن، حاجی محمد اسمعیل قزوینی از دوستان او مصاحب او است، از آن امر من  
 اندیشه کردند و باب مذاکره گشوده شد، حاجی محمد تقی شاهرودی هم شریک مذاکره است.  
 جوی اهانت در منزل ما بجای نشد و باید گفت حاجی محمد حسین در این مذاکره شرافتمند پیش آمد،  
 بدو با اتفاق حاج محمد اسمعیل عنوان چهل هزار تومان به صنایع الدوله و سیصد هزار تومان بدوالت شد بذهن شاه  
 رفته بود که خسارت پول سیاه بیست کرور بوده، از روی حساب دقیق در مدت تصدی امین‌الضرب سه کرور  
 بیشتر سکه پول سیاه با اینکه طلیم را هم آماده از اروپا بیاورند و آورده بودند ممکن نبود،  
 شاید صحت تخمین صنایع الدوله و عدم اعتناء به برف انبار که سرزبانها بود در حاجی اثری کرد و در  
 نتیجه بی غرضی ما صورتی از اموال پدرش را داد.

جمع دو کرور ۷۷۰۰۰۰۰ هزار تومان

راه آهن محمود آباد املاك لاس موجود در ماری جواهر طلای مسكوك و غیر مسكوك  
 ۷۵۰۰۰۰ ۲۵۰۰۰۰ ۱۲۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰ ۴۵۰۰۰۰

در مذاکرات متوقع بود که سوای راه آهن محمود آباد که دو پول نه برای او و نه برای دولت  
 فایده نداشت، ۷۵۰۰۰۰ تومان بدهد.

حاجی محمد حسن در صدد آباد کردن معدن نایب برآمده از کنار دریا (محمود آباد) به نایب  
 راه آهن کشیده بود، معدن مصرف عمده نداشت، راه آهن بکلی فاسد شده بود، ریلها پوسیده و  
 واگنها شکسته، صنایع الدوله بعرض رساند، شاه راه آهن و املاك را خواست و قضیه به ۷۶۵۰۰۰ تومان ختم شد.  
 اول شب بود که این مژده باو داده شد، در آن وقت کارخانه ریسمان ریزی ما کار میکرد با اتفاق  
 حاجی به کارخانه رفتیم، خاطر م است که برف هم میآمد، روز دیگر من حاجی و حاجی محمد تقی تنها  
 بودیم، بتوسط حاجی محمد تقی گفت پانزده هزار تومان به صنایع الدوله تقدیم میکنم. گفتم بگو پول  
 تو هر شاهیش مال پیرزنی است، ما در مال خودمان داخل نمیکنیم. گفت تجارت مباح هم کرده ایم و  
 اگر قبول نشود حمل بر بی لطفی است. این راهم بگویم که در آن وقت تصور میشد که کارها اساسی دارد،  
 واقعاً پدرم وزیر داخله است و صنایع الدوله داماد شاه و خزانه دار پابرجا. گفتم، انتظار حاجی ختم به  
 ۷۵۰۰۰۰ تومان بود و صنایع الدوله ۷۶۵۰۰۰ قول داده است، پانزده هزار تومان قبول روی هفتصد و  
 پنجاه میگذاریم که هفتصد و شصت و پنج هزار تومان درست شود افسوس که ما در چه خط بودیم و  
 چه صورتها پیش آمد.

فردا باید حاجی محمد تقی با اتفاق حاجی محمد حسین و حاجی محمد اسمعیل بروند و از منزل  
 امین‌الضرب آنچه نقد است بیاورند، رفتند، فرمانفرما خبر شد، سراسیمه بمنزل ما آمد که این  
 چه کاری بود ممکن است حاجی از در دیگر در چادر چاقشور فرار کند، گفتم اولاً با کیفیتی که از اخلاق او  
 بدست آمد فرار نمیکند، وانگهی کجا خواهد رفت، از برای فرمانفرما تصور صحت عمل مقدور نیست



و رفع نگرانی او نشد ، الحق حاجی حسین آقا روی احساسات شرف رفتار کرد و من ارادتی باو حاصل کردم ، قریب چهارصد هزار تومان طلای مسکوک و غیر مسکوک بخانه ما وارد شد ، سفره چرمی میان اطاق پهن کردند و آنچه بود روی سفره ریختند ، شمردند و بخزانه بردند<sup>۱</sup> جز سیاهی سفره چیزی در خانه مانده ، حاج محمد اسمعیل و حاج محمد تقی دو شاهد قضیه بودند .

فرمانفرما چسبید که سهم من کو و دو ازانده هزار تومان میخواست که با حکیم الملك در میان بگذارد ، گفتیم آن حاجی ، آن شما ، خود دانید ، حاجی محمد حسن مرخص شد فرمانفرما هزار و پانصد تومان جنس ( آئینه و چراغ ) ، از او برده بود قیمت آنرا نداد .

ما آمال دیگری را تعقیب می کردیم و بال جان ما شد مع هذا خوشوقتم که آلوده نشدیم شب قضایا را برای پدرم حکایت کردم شکر کردند ، حکیم الملك و فرمانفرما بیشتر آن نقدا را بعنوان بنائی و نظام بردند .

احمد خان خواجه شکوه السلطنه مادر مظفر الدین شاه ، در اندرون صنایع الدوله حکایت کرد که شب امیر بهادر در راه پله خوابگاه بشام عرض میکرد ، حاج محمد حسین را خواستم و احوالات را از او پرسیدم ، گفت هفتصد و شصت و پنج هزار تومان نقد و سند از من گرفته شد آخر او را قسم دادم ، بقرآن سوگند یاد کرد که همین بوده است ( چه فایده ) امیر بهادر به صنایع الدوله اعتقادی داشت ، شاید روی همین رفتار بود در زمان محمد علی شاه پدر من خورد ، خداوند از سر تقصیرات او بگذرد .

خیلی تأسف دارم که در زمان پهلوی حاجی حسین آقا شرافتمندی که از همت خود بدست آورد بواسطه بعضی اظهارات در خارج از دست داد ، بداور از شکنجه آنهم از دادن چای و بستن ... صحبت کرده بود ، داور که مرا می شناخت تعجب کرده بود ، از من پرسید ، واقعه را طوری که بود بیان کردم . ظاهراً تا آخر روابط من با حاجی حسین آقا خوب بود و از آن اظهار حیرت کردم ، حاجی محمد اسمعیل مغازه همه وقت همراه او بوده .

از سکه های طلا هشتاد و یک تومان برداشتم و قیمت آنرا دادم ، یکصد و هفتاد تومان مادرش مشلق بدو نفر از گماشتگان ما داده بود من اجازه نمیدادم ، آخر حاجی گله مند شد و اجازه دادم بگیرند ، نمیدانم در خواب است یا بیداری .

از میرزا حسن آشتیانی فتوائی گرفتم که تغریم حاجی محمد حسن باندازه خسارت پول سیاه جایز است .

### عریضه صنایع الدوله بخط من

قربان خاکپای مبارک گرم

مگر نعمت شه فرامش کنم

که بینم تباهی و خدامش کنم

خانه زاد از روز اول به نیت دولتخواهی در جاده نوکری قدم گذارده ام ، امیدوار است بتوفیقات الهی که هرگز جز راستی و درستی قصدی نکنم . امروز جماعتی از خارج و داخل متفق و متعهد شده اند ، عنان اختیار مطالبی را که باید بخاکپای مبارک عرض شود در دست خود بگیرند ، و جز پیش بردن مقاصد خود آمالی ندارند ، اگر چنین باشد آب بکرد اول است و بر غلام لازم است که هر چه میداند بعرض برساند ، من جمله امین الملك که امروز باید مبلغی بدیوان بدهد پانزده هزار تومان از بیگلربیگی و نمیدانم چقدر از امین الملك گرفته ، از خاکپای مبارک دستخط صادر میکنند که قرض امین الملك قرض دولت است و مقرر میشود نصر السلطنه از بابت اقساط گمرک بپردازد ، با ملاها و سفارتخانه ها راه دارند ، دستور العمل میدهند و میگیرند ، بعضی عرایض از طرف آنها اظهار میشود و در انجام مقاصد خود بکار میبرند ، مثل را پرتی که از وزارت خارجه درمسأله حاجی محمد حسن عرض شد ، حالا هم پس از آنکه غلام بتدبیر و اسباب که اقوای آنها بی طمع می بوده است و آخر

۱ - حاجی حسین آقا و حاجی محمد اسمعیل شب و روز در همان اطاق بودند و دو نفر مأمور خدمت آنها .



در خاکپای اقدس اعلی معلوم خواهد شد کار را بیک جایی رسانده ام و سه قسم سند تحصیل کرده ام و جای هر نوع حرف حسابی را باقی گذارده ام از برای تضييع خدمت فدوی و انتفاع خودشان مجلس ترتیب کرده اند که زحمات فدوی را بهدر بدهند ، اینکه فدوی از اول مجلسی ترتیب ندادم برای این بود که حاجی محمد حسن از شاه شهید نورالله مضجعه دستخط مفاصا دارد ، قبیح است دولت مجلسی منعقد کند و در آن مجلس بگویند دستخط شاه شهید را قبول نداریم ، اگر خدمت بصدق پیشرفت نداشته باشد و سرافرازی بسر شکستگی مبدل شود من بعد در کارها چگونه بصدق نیست اقدام خواهد شد اگر قصد جمع کردن پول سیاه است که از حاجی محمد حسن سند گرفته شده است ، اگر وجه نقد است در حد عدل و امکان بدست آمده است . اگر پیش بینی حرف حسابی است تدارك آن شده است من بعد در مجلس چه کار تازه خواهد شد ، جز تعیین اسهام زیر جلگی و تضييع زحمت ، فدوی زیاده قدرت جسارت ندارد . حواسها بقدری مشوش است که محمد خان وکیل الدوله دستخط وزارت داخله پدرم را باسم صنیع الدوله صادر میکند ، رمضان ۳۱۴

رساله ای مفصل من در باب ادارات نوشته بودم ، در این موقع در آخر عریضه صنیع الدوله بخط خودش نوشته است که چون در آن رساله مطالب مفیده هست که ممکن است سبب تذکار خطر مبارك باشد بحضور مبارك تقدیم شد .

**دستخط شاه :** صنیع الدوله ، عریضه شمارا ملاحظه کردم ، اولاً خدمت شما هیچ وقت ضایع نمیشود ثانیاً خدا خودش میداند ، بروح شاه شهید قسم که هیچکس ابدأ در خیال نبوده است اقدامات شما را ضایع کند ، منم پس از چهل و شش سال عمر قبول نمیکنم ، عقل خود را دست مردم نداده ام ، در هر صورت شما و فرمانفرما و سایرین باید دست بدست هم بدهید و خدمت مرا انجام بدهید ، حالا وقت بعضی مطالب نیست و خدمات شما را خودم بهتر از همه کس میدانم کتاب را هم البته انشاء الله قدری ملاحظه میکنم .

بقول خان دائی ؛ ماشاء الله ماشاء الله ماشاء الله قربانش برم انشاء الله پیغام شاه به امین السلطان چه بود که این پسر میآید و کاسه و کوزه را برهم میزند و تکلیف به صنیع الدوله چیست که دست بدست فرمانفرما بدهد « پس بهر دستی نشاید داد دست » العجز اخر تدبیر الانسان ، ماکه عاجز شدیم .

دستخط دیگر که برای نمونه گراور شد ،

نشد که يك قدم برای مملکت برداشته شود ، آنچه گفته میشد خلاف کناره گیری وزیر داخله آنرا از بیرون و اندرون بگوش شاه میخواندند ، میرزا محمد خان وکیل الدوله کاتب حضور دستخطها را بمنظور حضرات می پیچاند ، کارها معوق میماند ، پدرم متحیراً گاهی بدرب خانه میرفت بامظفرالدین شاه صحبت میکرد ، موافقتی حاصل میشد ، نتیجه بدست نمی آمد ، صنیع الدوله صاف و راست ، مدعیها کج و مزور ، شاه دهن بین و بی رأی .

طلاب مدرسه دارالشفاء بر سر موقوفات به امام جمعه شوریدند (میرزا ابوالقاسم) پدرم به سید عبدالله نوشت ، آشتیانی و غیره جمع شدند ، قرار شد امام جمعه در موقوفات مداخله نکند و تسکین حاصل شد ، بشاه شرحی در خاتمه این غوغا نوشته است ، در صدر عریضه ، شاه دستخطی کرده است ، صنیع الدوله ، عریضه شما را ملاحظه کردم حقیقت این است والله خیلی تأسف خوردم من باب اینکه هیچ کدام قدر آقای خودتان را بطور خوب نمیدانید و همه را بهواوهوس نفسانی حرکت میشود ، آخرش را هم خداوند خودش بخیر بکند ، درست ملاحظه بکنید این سه چهار نفری که هستیید دست بدست هم بدهید چه اندازه کارها را از پیش میبرید ، والله دیشب روزنامه نگاه میکردم ، بعین حال چینیها را پیدا کرده ایم ، والله جای تأسف است ، شما را بحق خدا و بحق خدا قسم میدهم که قدری درد نوکری پیدا کنید ، از کوچک و بزرگ همه تان مشغول خدمت بشوید ، قال اقول را کنار بگذارید کار بکنید ، باری البته این مطلب را بدان والله بالله بحق خدا کسی قدرت ندارد از شما سعایت بکند . منم گوش بده نیستم ، در باب وزیر علوم آنچه تلگراف کاغذ و فرمایشات است که من مخصوصاً







فکر دیگر خواهند کرد و کرده اند ، با امین الدوله در مذاکره هستند خواهد آمد مرا میشناسد ، خواهد گفت مخبر الدوله چرا کار نکرد ، من علل را میگویم و استفاده کند ، عرض کردم این دقایق را کی می فهمد ، فرمودند اگر یکنفر در چین پیدا شود مرا تصدیق کند کافی است ، بهتر از آن است که بگویند از شاه مایوس شد استعفا کرد .

در جزو نوشتجات پدرم کتابتی است که ظاهراً ملک خان نوشته است ، طرز عبارت از او است ، بعض آن یاد میشود : « اشخاص تأسف دارند که شما پیر شده اید ولی تأسف من در آن است که شما خسته شده اید ، قلوبی که بغیر و تعصب سرشته باشند پیری ندارند ، پیری این نوع قلوب در خستگی و مایوسی است ، دولت ایران بلاشک ناخوش خطرناک است و خستگی مثل شما طبیب ، دلیل نهایت خطر است ، شما اولین شخص ایرانی هستید که باعتبار سن و کفایت ذاتی و سابقه دولتی خواهی می توانید بیان حقیقت نمائید ، الی آخر » افسوس که همه اینها شد و ثمر نبخشید ، اشخاص امور را سطحی می بینند و حکومت میکنند ، وقتی میرزا حسین خان پدرم گفته بود تا پا روی این قالیچه نگذاری مطلب بر تو روشن نمیشود ، از دو جانب قالیچه را از زیر پا میکشند ، چندی به تزلزل میکذرد .

خارجہ بدخواہ ، داخلہ بد راہ  
پشہ چوپر شد بزند پیل را

صاحب اختیار مأمور شد قبول استعفا از ایشان بگیرد ، با اکراه عملی قبول استعفا کردند . امین الدوله در این وقت از پیشکاری آذربایجان آمده بود ، گمان پدرم این بود که امین الدوله با ایشان شوری خواهد کرد و دست بدست خواهد داد . امین الدوله آمد ، فرمانفرما ، حکیم الملک و بصیر السلطنه دورش را گرفتند و گنجش کردند و معلوم شد امین الدوله آن نبود که انتظار میرفت ، بقول مشیر الدوله میرزا محسن خان که دوستی فوق العاده با امین الدوله داشت ، امین الدوله چهل سال از زیر پرده باما راه میرفت ، برای خواندن دستخط صدارت امین الدوله به تخت مرمر دعوت کرده بودند ، در رفتن پدرم از من رأی خواست ، عرض کردم امین الدوله شیفته فرمانفرما شد و از شما هم باز دید نکرد ، کجا بروید . نرفتند ، مخبر الملک ، اخوی حسینقلی خان ، رافرستادند .

روز بروز بر پریشانی میافزاید ، شیخ سیف الدین غالباً نزد پدرم میآمد و از گزارشات صحبت میکرد ، در روزهای آخر پس از شنیدن سخنان شیخ بی اختیار برخاسته بودند و گفته بودند خداوند! حالا که بهبودی برای این مملکت مقدر نیست ، مرگ کجا است ، اگر چنانکه مظنون پدرم بود ، امین الدوله گفته بود مخبر الدوله چه شد که کار نکرد و دست بدست هم میدادند بلا شبیه کارها بهتر میشد و کار امین الدوله هم بآن رسوائی نمیکشید .

روز ۱۱ صفر ۱۳۱۵ پدرم بصاحبقرانیه رفت ، باتفاق امین الدوله شرفیاب شده بودند و شرحی در خرابی اوضاع و تقویت امین الدوله بعرض رسانیده ، امین الدوله ایشان را با خودش به الهیه میبرد و شب را میمانند ، تا زمانی که امین الدوله ارباب رجوع را راه می اندازد محسن خان در خدمت ایشان بوده است ، ظاهراً لیمونادی میخواستند میآورند ، شب بعد از گزارشات صحبت میکردند ، در ضمن صحبت فرمودند محسن شیشه لیموناد را جلوی خودم باز کرد ، من از این فرمایش قوی فکر رفتم .

روز ۱۳ صفر قولنج کردند و روز جمعه ۱۵ صفر ۱۳۱۵ نزدیک ظهر بر حمت ایزدی پیوستند ، یک دو ساعت کانه آرام گرفته ، لباس پوشیدند و بعد از همیشه روی تشک نشستند ، وقتی چشم گشودند با طرف نظری انداختند ، فرمودند الحمد لله الهی شکر ، چیزی نگذشت حالشان منقلب شد ، عمو نیرالملک و من در اطاق بودیم ، هیچ کس را زحمت ندادیم تشریفات نخواستیم ، جنازه را از منزل به تکیه خودمان سر قبر رضاقلی خان که نزدیک منزل است در خیابان اسلامبول حالیه بردیم ، در جلو خان امین الدوله میگذشت پیاده شد و مشایعت کرد ، تاریخهای مختلف در فوت ایشان گفته شد ، حسان العجم که آمد مخبر الدوله زد دنیا سوی علیین ، جذبه العاقبه لامتقین طلوعی مخبر الدوله بفردوس آمد . در شعر سید بقا هر دو مصراع تاریخ است .

یگانه معطی آفاق مخبر الدوله  
براه دوست عطا کرد جان ز قلب سلیم

روز شنبه ختم در منزل گذارده شد ، چپرچی باشی از دوستان پدرم بختم آمد ، ظاهراً بینشان



عهدی بوده است که باتفاق بکربلا مشرف شوند، گفت دیروز در حضرت عبدالعظیم بودم، شب رادر حرم بیتوته کرده، صبح در منزل خوابیده بودم، خواب دیدم درب منزل سر راه ایستاده ام گردو خاکی پیدا است و کالسکه ای بسرعت می آید، نزدیک شد، دیدم مخبرالدوله در کالسکه است، سر از کالسکه بیرون آوردند، فرمودند ما رفتیم گفتم کجا، گفتند کربلا، گفتم عهدي داشتيم، گفتند نوبت شما نرسیده و دور شدند.

عمادالدوله با ماهمسایه بود و آمد و شد داشتیم مردی آراسته و از مال دنیا پیراسته، هفتصد تومان برات حقوق داشت، صنیعالدوله موافق حکم کلی ربع آنرا میتواند بپردازد، از قرار تقریر خودشان شرحی بیدرم نوشته بودند، ایشان تکلیف تبعیض را روا نداشته چهار صد تومان از برای شاهزاده فرستاده بودند و معذرت خواسته، پس از برگذار شدن ایام سوگواری روزی شاهزاده بمنزل ما آمدند و اظهار فرمودند که آن چهار صد تومان قرض من است ادا خواهم کرد و ما نمی دانستیم بعد بکتابچه حساب رجوع کردیم زیر قلم چهار صد تومان باسم شاهزاده مرقوم فرموده بودند مطالبه نمیشود، نوبت دیگر که شاهزاده اظهار کرد خدمتشان عرض شد که نظر بیادداشت پدرم مأذون بمطالبه نیستیم.

پس از فوت پدرم، موافق رسم معتاد میبایست خدمت شاه رسید، صنیعالدوله من و محمد قلی خان باتفاق رفتیم، سه سرداری ترمه امیری حاضر کرده بودند، لابد در بر کردیم و شرفیاب شدیم، لقب پدرم را بمخبرالملک اخوی بزرگ دادند، من شدم مخبر السلطنه و اخوی محمد قلی خان مخبرالملک

#### معامله امین الدوله با صنیع الدوله

پس از تعیین وزیر مالیه، خزانه از صنیعالدوله منتزع شد، ضرابخانه با او بود، خزانه خالی است، بنائی لنک و حکیمالملک پول میخواهد، امینالدوله يك صفحه تمام در ضرورت مساعدت بخط خود نوشته بدستخط مفصلی از مظفرالدین شاه در حاشیه آراسته، برای صنیعالدوله فرستاد و از بابت مالیات ضرابخانه تقاضای شصت هزار تومان مساعدت کرد که نزد من حاضر است و قابل گراور، پولی در بساط نبود، صنیعالدوله از نقره های ضرابخانه در بانک استقراری کرد و آن وجه را راه انداخت که بتدریج وجه بانک را پرداخته نقره ها را بگیرد سکه شود و بصاحبانش پرداخته، هفته بعد ضرابخانه را از صنیعالدوله گرفته به امینالضرب داد و در ضمن عقد خارج معروف شد ماهی پنجهزار تومان امینالضرب بمحسن میدهد و این بدون تقلب در عیار ممکن نبود.

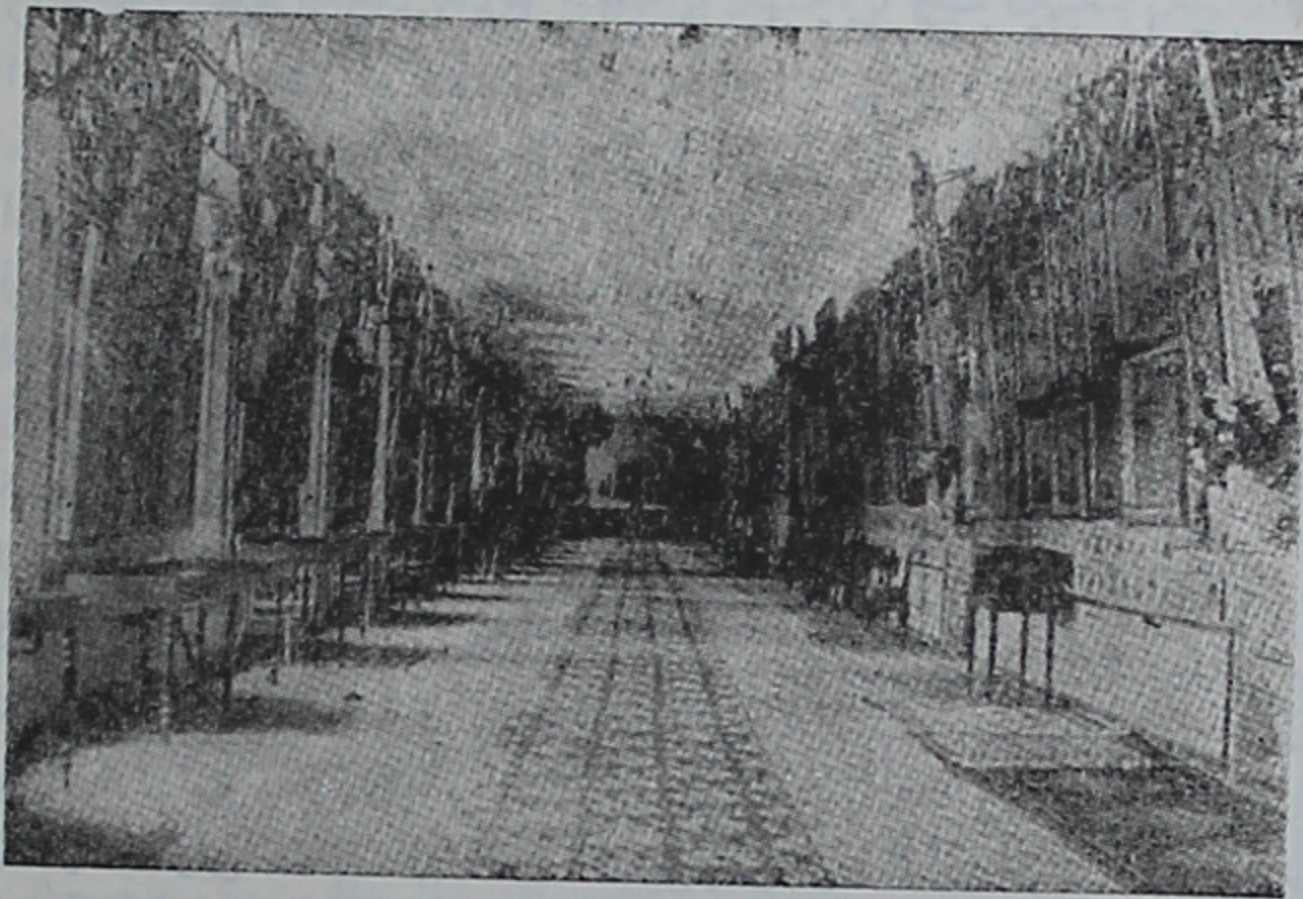
این شد رفتار امینالدوله با آن دواعی و انتظاراتی که بود، نمگوئیم صنیعالدوله امین خیر خواه و وطن دوست بود، اما از هر جهت بر امینالضرب با آن سوابق ترجیح داشت، حقیقت این حرکت بهت آور بود، بالفرض مصلحتی غیر از ماهی پنجهزار تومان محسن و صرف نظر از بعضی اقساط تعهدی حاجی محمد حسین داشته بوده است اقلاً قراری در پرداخت وجه بانک که بآن آب و تاب از صنیعالدوله گرفته بود میبایست داده باشد و بآن در جه مخالفت نکند، آنچه کردیم با کمک نظام السلطنه و ناصرالملک که وزارت مالیه یا او بود، بحساب برسند بتسویه آن امر موفقیت حاصل نشد، امینالدوله فرمانفرما را در نتیجه صحبت های ۱۱ صفر در صاحبقرانیه کنار کرده است، فرمانفرما بحکومت کرمان رفت، امینالدوله در مزاج مظفرالدین شاه نفوذی حاصل نمود که کسی قدرت ندارد نزد شاه از امینالدوله شکایت کند، پدرم از ناصرالدین شاه از اراضی بیرون دروازه دولت مقداری زیر عباس آباد فرمان صادر کرده بود، عبدالباقی ارباب عباس آباد را از دختر مستوفی الممالک زن جلالالدوله پسر ظل السلطان خریده بود و میخواست به امینالدوله بفروشد، اینجا هم امینالدوله پایی ما بود، صنیعالدوله اضطراراً بدرب خانه رفت، از جلو اطاق دربار باید عبور کند، امینالدوله دیده حرکت میکند وقتی بحضور شاه میرسد که صنیعالدوله با حالت رقت عرایض خود را عرض میکرده، شاه به امینالدوله میفرماید حق با صنیعالدوله است این حساب را تمام کنید، باز نکرد و ناصرالملک از مداخله استعفا نمود، از رجال هیچکس علم مفید بحال مملکت مثل صنیعالدوله نداشت و حسد میبردند.

زبان درباری ها باز شد، در آن اوقات روز جمعه شاه امینالدوله را احضار میکند، میگویند



به عباس آباد رفته است ، خلوتی‌ها بعرض می‌رسانند که رفته است اراضی صنایع الدوله را ببرد .  
 محسن خان مشیرالدوله با امین الدوله يك مغز درد و پوست بودند ، نظر  
 باین دوستی امین الدوله اسم پسرش را محسن گذارده بود و دختر محسن خان  
 را هم برای او گرفته بود . برای استحکام ریاست اجازه داد که محسن دختر  
 مشیرالدوله را طلاق بدهد ، فخرالدوله دختر مظفرالدین شاه را برای او گرفت ، درگالری باغ ارك عقد  
 گنان شد ، من در آن مجلس بودم ، مشیرالدوله وارد مجلس شد ، بهمه حضار حال تأسفی دست داد ،  
 شب‌ها دستجات بنوبت در پارک دعوت میشدند ، من و اخوی محمد قلی خان هم شبی دعوت داشتیم ،  
 آخر شب همچو اتفاق افتاد که با امین الدوله تنها ماندیم ، فرمودند قدری صحبت کنیم ، نشستیم  
 صحبت‌های دلچسب در میان آمد ، امین الدوله بعبارات ملیح بمصالح مملکت در تعالی ایران و نشر  
 تمدن تلویح میکرد و ما لذت میبردیم و آرزو میکردیم روزی این نیاات حسنه بمنصه ظهور برسد ،  
 پدرم حقیقت از انتخاب امین الدوله خشنود بود و انتظاراتی داشت ، ای بسا آرزو که خاک شود ،  
 اطواری از امین الدوله بروز کرد که خلاف انتظار همه بود ، بقول مایل افشار: آن نرمیش از سر ادب  
 نیست بلغم بسیار نرم ولین است ، من نظر بصحبت‌های شب عروسی شرحی با امین الدوله نوشتم که برای  
 انجام نیت خیر حضرت اشرف خدمتگزاری بهتر از ارادتمندان نخواهید یافت و ما با خلوص نیت برای  
 خدمتگزاری حاضریم ، اثری بر آن مترتب نشد ، پیچ پیچ در شهر زیاده شد ، بروایت صاحب  
 اختیار جمعی بمنزل میرزا حسن خان شوکت که ازدوستان و محرم امین الدوله بود جرگه کردند ،  
 بلکه برود و امین الدوله را از متابعت محسن منصرف سازد ، باصرار جماعت میرود و زود بر میگردد ،  
 میگوید بر امین الدوله وارد شدم ، قبل از اینکه سخنی عنوان کنم شروع کرد بذکر اوصاف محسن  
 که روبروی او نشسته بود که دست من است ، چشم من است ، عقل من است ، دیدم با این حال صحبت  
 من مورد ندارد ، حقیقت مایه افسوس است که از غلاف مرصع بجای شمشیر هندی تیغ چوبین درآید ، چون  
 با صنایع الدوله بدکرد من این چند سطر را با کراه نوشتم ، چون ظن طرفیت و غرض میرود ، غرض نیست

افسوس است که آنچه از او  
 شنیده بودم او مظنون عامه  
 بود اتری بروز نکرد ، بلی!  
 مظفرالدین شاه رأی نداشت  
 اما تابع رأی میشد . پدرم  
 مراقبت او را نداشت که  
 همه روزه حاضر دربار باشد  
 و او این عادت را داشت ،  
 با کناره گیری پدرم تقویت  
 اواز امین الدوله ( ۱۱ صفر )  
 مؤثر افتاد ، فرمانفرما  
 بکرمان رفت بصیر السلطنه  
 را به تبریز فرستاد ،  
 اگر امین الدوله دست بدست



صنایع الدوله میداد به بسی منظره گالری که بعدها تقسیم شد و چندی هیئت وزراء در آن تشکیل شد  
 اصلاحات موفق میشد ، ما لایدرک کله لایترک کله ، خصوص در زمان پدرم امین الدوله در عامه وجهه داشت  
 و در دولت مقامی عنیف ، ندانست چه کند ، صنایع الدوله در خزانه داری قرارداد بود حقوقات که در آن



زمان مواجب فرمانی بود با قساط ربع پرداخته شود و یک ربع پرداخته شده بود که خزانه از او منتزع شد، روزی به رفتیم، جماعتی ارباب حقوق در باغ نشسته بودند صنیع الدوله را که دیدند گفتند باز این یک ربعی بماداد. ۱۶ صفر ۱۳۱۶ عذر امین الدوله خواسته شد، ناصرالملک هم بالطبع کنار رفت و از این دو نفر مردم انتظاراتی داشتند، ناصرالملک در مالیه نقشه اصلاحی کشیده بود. در شهر بمناسبت تکیه کلام امین الدوله شهرت کرد که این عزل هم بقول خودش بالطبع شد. مردم شیفته حرفهای چرب و نرم اند که آب مینماید و متأسفانه سرآب است. بزرگی سراسر بگفتار نیست دو صد گفته چون نیم کردار نیست حسن ظن پدرم را با امین الدوله نوشته‌ام، اگر گول درباریها را نخورده بود و از موقعیت پدرم و اخوی استفاده کرده بود، کارها بجریان بهتر میافتاد، ترکت‌الرای فی‌الری. اقدامی که امین الدوله در زمان زمام‌داری کرد خواستن متخصصین<sup>۱</sup> گمرک بود، اگر چه بعد از او آمدند.

حساب خزانه میبایست بگذرد، میرزا علیرضا، مستوفی خزانه، تعلق میکرد، بالاخره پیغام داد که دوازده هزار تومان رسوم من است، باید برسد، صنیع الدوله صاف بخزانه وارد شده بود و صاف بیرون آمده بود، غافل از این مقررات، پس از مذاکرات بسیار مستوفی دوازده هزار تومان را در حساب گنجاند و از راه‌هایی که زیر چاق مستوفیان است استیفا کرد، صنیع الدوله چندی هم وزارت قورخانه<sup>۲</sup> داشت آن ریاست هم برهم خورد مطیع الدوله که لشکر نویس قورخانه بود و بعد ببازیش نگرفتند ماند و از اصحاب صنیع الدوله شد، خط و ربطی داشت، اشعاری از میرزا حبیب‌اله بدیع‌السلطنه یادداشت، در مرثیه رسوم:

زندهار از فراق تو، زندهار ای رسوم	کردی تو روز روشن ما قار ای رسوم
رفتی و دوستان و محبان خویش را	بگذاشتی بدست طلبکار ای رسوم
ایدون خوشا بحالت مستوفیان که باز	دارند با تو جمله سرو کار ای رسوم
از جان خویش اگر گذرند از تون گذرند	حتی بقدر درهم و دینار ای رسوم
روزی اگر بدفتر لشکر گذر کنی	برما نهی تو منت بسیار ای رسوم
بینی که طالبان جمالت نشسته‌اند	میهوت همچو نقش بدیوار ای رسوم
گر بت شوی و لاف ان‌الحق زنی همه	بندیم از برای تو زنار ای رسوم
..... کرنا و از شما	افتاده در قیامت دیدار ای رسوم
نی نی دزیر لشکر اگر همتی کند	بینیم چهره تو دگر بار ای رسوم

وقتی ناصرالدین شاه بمیرزا یوسف مستوفی الممالک پیغام میکند که این رسوم چیست، آقا جواب میدهد یک چیز است با سامی مختلف، در حضور مبارک تقدیمی است، نزد علما حق‌الجماله، در بازار حق‌العمل، بمستوفی‌ها که میرسد اسمش رسوم است.

صفی‌علیشاه مرشد در محله ما می‌نشست، روزی بدیدن یا بازدید صنیع الدوله آمده بود صحبت از تحول حالات میشد، بصنیع الدوله گفت اینکه تغییرات پی در پی برای شما پیش می‌آید بعلت ناهمرنگی است، همرنگ این مردم نیستید.

قبل از برگشتن امین‌السلطان، دو ماه محسن خان مشیرالدوله ریاست داشت، فقط اسمی بود.

۱ - متخصصین بلژیکی تنظیماتی در گمرکات ایجاد کردند و تشکیلات اداری دایر نمودند، اگر خسارات مالی هم باین مملکت زدند از متخصصین دیگر جز خسارات مادی و ضررهای سیاسی ندیدیم.

۲ - دستخط بعنوان وزارت توپخانه صادر شده است، محرم ۱۳۱۶، البته قورخانه مقدمه توپخانه است، پیداست که حواسها پرت است.



پس از امین الدوله پستخانه را بصنیع الدوله سپردند، بنده هم رئیس شدم، موسیو آرنولد<sup>۱</sup> رئیس محاسبات بود، صورت عایدی دو سال اخیر را داد، امین الدوله سالی هزار و پانصد تومان بدولت میداده، هفت هزار و پانصد تومان اعلیق می گرفته و خرج در رفته سالی چهل و یک هزار تومان می برده است، صنیع الدوله قیمت علیق را پیش کش دولت کرد و گفت عایدات هر چه شد مال دولت باشد، حقی هم برای من معین شود. شاه سه هزار تومان حقوق باو مرحمت کرد فرمود در سالی چهل هزار تومان بالمقاطعه با خودت باشد، این مقدار عایدات پستخانه در نتیجه حمل امانات تجارتی بود که بملاحظه امنیت تجار جنس با پست میفرستادند، دزدیهای پست را دولت شدیداً تعقیب میکرد و از طرفی صرفه وقت بود. در آن وقت پستخانه با فرانسه قرار ماندا داشت پول هرکس در تهران به پستخانه می داد، حواله می شد، پستخانه فرانسه می پرداخت، آخر سال جمع و خرج میشد، بیست هزار تومان طلب پستخانه فرانسه در صندوق پست جمع شده بود. در این اوقات روزی بصاحبقرانیه رفتیم، صبح بود، شاه روی دست انداز سنگی پله عمارت جلوس فرموده بودند و جمعی از اصحاب در حضور ایستاده چه شد که شاه شروع کرد بشرح بعضی اوقات زندگیش، شمه ای از اوقات توقف خودش را در تهران پس از واقعه شیخ عبداللّه بیان فرمودند، من جمله فرمودند روزی دستگاه من بطوری لنک شده بود که ناظر میر آخور آبدار اظهار عجز از گرداندن عراده خرج کردند، دولتی ها کمتر گردد ولیعهد می کردند، ناصرالدین شاه در این موقع نظر لطفی بولیعهد نمی انداخت، فرمودند غروبی بود از امامزاده قاسم سواره بشهر رفتیم، درویشی که کنار جاده نزدیک قصر کلبه ای داشت ناگاه پیش آمد هو کشید اسب من رم کرد، از آن رم زمین خوردم، برخاستم درویش را چند شلاق زدم، سوار شدم بشهر رسیدیم هر جا فرستادم آبی گرم نشد، کسی را نزد مخبرالدوله فرستادم، گفته بود پنج هزار تومان دارم و برای من فرستاد که این موجود است، من در حق اولاد او هر چه محبت بکنم کم است. یک هفته بعد پستخانه را از صنیع الدوله گرفت و بخاطر حکیم الملک بمهدیخان وزیر همایون داد که در خلوت مسخره است و صنیع الدوله بفرنگ رفت، وجوه ماند اپست را وزیر همایون خورد، دولت فرانسه مطالبه میکند، در این موقع صنیع الدوله در فرنگ است، مرا توقیف کردند، آنچه گفتم وجه در صندوق پستخانه بود میبایست به فرانسه بدهند، ربطی بصنیع الدوله ندارد، بدفاتر برسید بخرج نرفت و حال من برای مخارج یومیه معطلم، مهلتی گرفتم تا صنیع الدوله برگردد کاری از محسن خان که حال رئیس است ساخته نیست.

صنیع الدوله بر گشت، شصت هزار تومان بانك بجای خود بیست هزار تومان ماند مطالبه میشود، قوام الدوله، معز الملک و صنیع الدوله بشراکت گمرکات را بعهدہ گرفتند، من مأمور آذربایجان شدم، مجرم ۱۳۱۶ قمری، ریاست پستخانه و گمرک و تلگرافخانه با من بود، مرکز در تبریز بود و اداره گمرک را میزان میگفتند، مال التجاره که از ارونق وارد می شد میبایست در تبریز گمرک شود، از خوی چه اندازه راه کج می کردند معلوم نبود، من پته با سه سوش تعبیه کردم که یکی در سرحد بماند یکی را به تبریز بفرستند، یکی در دست مکاری، فی الجمله از قاچاق جلوگیری شد، در این مسافرت میرزا مطلب خان مستشار پستخانه و بشارت الدوله از اجزاء همراه من بودند، بشارت الدوله تا اندازه ای کمک من بود، مستشار صحبت های شیرینی داشت، مصاحبی بود، دو پسر او کمال الدین خان و برادرش همراه بودند، از وقایع این سفر دو راپرت تلگرافی بود که بتهران دادم، عمید السلطان تالش قتلها کرده بود، بنا شد او را دم توپ بگذارند، گذاردند، قسمی بسته بودند که تیر توپ آزاری باو نرساند، گفتند متوسل بحضرت عباس شد ولی از خارج

۱ - این موسیو آرنولد بسیار مرد درستی است و در حساب دقیق، زنی گرفته است ارمنیه که هم لوچ است هم میلنگد، در حالیکه آرنولد مردی بتمام اندام است باو گفته بودند این زن چیست که اختیار کرده ای؟ گفته بود برای خودم گرفته ام.



معروف شد که معجزه را پنجهزار تومان کرده بود که بامیر نظام و ولیعهد محمد علی میرزا رسید و من راپرت دادم بدون ذکر از پنجهزار تومان که علم بصحت آن نداشتم، ولیعهد برضد امیر-نظام تحریکات میکرد، کار بازدهام خلق بر ضد او کشید، خطاب و جواب مظفرالدین شاه و ولیعهد را قبلاً نگاشته‌ام، امیر نظام از تبریز خارج شد بباغ صاحب‌دیوان رفت و از پیشکاری استعفا کرد، ولیعهد از من تقاضا کرد راپرتی در عدم ضرورت پیشکار از تهران بدهم، ظفر السلطنه دست اندر کار نان شهر است و نان تبریز غیر مأكول، راپرتی تنظیم کردم، ولیعهد شرحی مسوده کرده بود از دو مسوده راپرتی ترکیب و بتهران گفته شد، در بیان ملحی هم لازم است نمیدانم در این حکایت که مینویسم نمک بیشتر است یا فلفل، گفتند معزالملك در زمانی که در تبریز بوده است بیست زن داشته است که شب همه در زیر يك لحاف میخوابیده‌اند و معزالملك بین آنها غلطی میزده است، روز درب منزل را شخصاً قفل میکرده است، باداره میرفته است، لکن از پشت بام آمد و شدی می‌شده است، پیداست که وجوهات گمرک بچه مصرف می‌رسیده.

نان در تبریز بد بود و آذوقه تنگ، من غدغن کردم از بار برنج و مأكولات دیگر حقی نگیرند، در این موقع است که مظفرالدین شاه آن تلگراف را بمحمد علی میرزا می‌کند.

در ملاقاتی ثقة الاسلام نقل کرد، شبی ناظم میزان از راه میگذشته است، میشنود که مکاریئی که بار بگمرک میبرد استغاثه میکند که او را از شر گمرک حفظ کند، ناظم میزان امر میدهد از او حقی نگیرند، بزبان حال تمجیدی از ناظم میزان بود و ترغیبی از من، گفتم امانت چه میشود گفت شاید از خودش جبران میکرده است، در این اثنا مستشار بلژیکی گمرک موسیو نوز بتهران رسید البته یکنفر بلژیکی هم به تبریز میفرستاد، وجود من زیادی بود، به اتابک شرحی توسط میرزا نصرالله خان مشیرالملك که همسایه ما بود و در زمان مصباح‌الملکی بامام پدرم آب مجانی بباغ او میدادم نوشتم: «با ترتیب بلژیکی‌ها وجود من در تبریز وجود معطله است، انشاءالله زحمات بنده در تنظیم تعرفه جدید و ترتیبات مفید بهدر نخواهد رفت، معطل تلگرافخانه و پستخانه ماندن بنده از اکونومی خدمتگزار نوازی حضرت اشرف دور است، بتوجه حضرت اشرف از عهده هر خدمتی بر می‌آید، رأی آنچه تو اندیشی، حکم آنچه تو فرمائی؛ مهدیقلی.»

جواب رسید: «جناب جلالتاب با مراسله بسیار مطلوبه محترمه جناب سامی که من البدو الی الختم از روی مقتضیات کمال غیرت و دولتخواهی و بصیرت و کار آگاهی بود رسید، از مندرجات آن اطلاعات مطبوعه حاصل گردید، اکنون که پست مقرر در حرکت و عزیمت است بنگارش جواب و اظهار نهایت مسرت و رضا می‌پردازد و همواره مترصد است که نوشتجات جناب سامی که همه از روی حقیقت و صحت و بیغرضی و پادشاه پرستی است برسد و اسباب مسرت خاطر بشود، ۱۶ شوال ۱۳۱۶. صدراعظم»

این جواب نهایت ملاطفت آمیز است لکن جواب مکتوب من نیست. من و اصحاب از راه قفقاز بتهران مراجعت کردیم، نوبت دوم است که گیکچای را می بینیم، هوا ابر است و قدری بارانی که دریاچه و اطراف در نهایت صفا، نمی‌دانم چه اثر در هوا بود که روی دریاچه لوله‌هایی مار پیچی بقطر يك سانتیمتر و بیشتر و بارتفاع يك وجب الی سه چارك دیده میشد، شاغولی روی آب که همه از يك سمت حرکت می‌کردند، بدون آنکه از وضع عمودی خارج شوند، تماشائی غریب بود، مگر اینکه درشکه چی مست بود و بیهوا میراند. گاهی اندیشه می‌آمد که بدریاچه براند، گذشتن از حدود دریاچه فوزی بود و شکر کردیم.

۱۳ ذی حجه ۱۳۱۶، در دفتر موزه تفلیس نگاشته شد:



سعی کن درموزه آثاری گذار  
وان اثر چندی بماند یادگار

این جهان چون موزه است ای هوشیار  
آخر از موزه برون خواهی شدن

مدرسه علمیّه  
مدرسه یکی از موضوعات محل توجه<sup>۱</sup> است، در زمان امین الدوله میرزا حسن رشديه از مکتبداران قفقاز بتهران آمد، امین الدوله را محرك شد مدرسه ابتدائی رشديه را دایر کرد، نسبه<sup>۲</sup> ذوقی داشت و سواد نداشت، چندی امین الدوله باو کمک میکرد آخر اختلاف بینشان حاصل شد، میرزا حسن بشخصه مدرسه را اداره میکرد، رشديه اصطلاح ترکها است.

احتشام السلطنه بخیال وزارت علوم و حاج میرزا یحیی دولت آبادی برای مداخله در امور عامه پایی نیرالملک عمو بودند و ایشان عاجز از میداننداری، یگانه مدرسه ای که در آن وقت از طرف وزارت علوم در عنوان مدارس جدید اداره میشد، مدرسه علمیّه بود، و نسبت به مدارس دیگر که از طرف این و آن تأسیس شده بود رونقی داشت. علی خان ناظم العلوم پسر عمه بر آورده نیرالملک شاگرد سن سیر مدیر مدرسه بود، و میبایست از مدرسه ماهی هشتاد تومان برسد نمیرسید و استعفا کرد، علی خان را عمو بیاریس فرستاده بود و علم توپخانه تحصیل کرده بود، در دوره کبکبه ظل السلطان در اصفهان عده ای نظامی تشکیل داده بود.

شاه واگنر اتریشی را به تفتیش فرستاد و در نتیجه راپرت او اندیشناک، آن اساس را برهم زد و علی خان را بجای آنکه در مرکز از وجود او استفاده کنند بعنوان تسویه اختلافات سرحدی به خوی فرستاده بودند، پس از ناصرالدین شاه برگشته بود، نیرالملک عمو مرا خواست، رفتم، ادیب الدوله ناظم دارالفنون و نجم الدوله معلم ریاضیات حضور داشتند، فرمودند ناظم العلوم استعفا کرده است، مدرسه از رونق میافتد، شما قبول کنید بمدرسه رسیدگی کنید، من پستخانه می رفتم، عرض کردم مجال ندارم، حضار مرقبات چیدند که مدرسه دو درب دارد و در خیابان لاله زار سر راه من است، قانع شدند باینکه من از يك درب وارد شوم و از درب دیگر خارج، مجال انکار نماند، مدعی ها را نیز در نظر گرفتم، با عشقی که من بتعلیم داشتم جوانان خانواده را جمع میکردم و درس میدادم مقدور من نبود از مدرسه بی افاده بگذرم، جداً رسیدگی کردم دولت بستدریج شش مدرسه دایر کرده بود و شش هزار تومان بمخارج کمک میکرد، ریاست پستخانه از دست رفت و من شدم سرپرست مدارس، بدون اجرت، مدرسه علمیّه معلمین خوب داشت ذکاءالملک، مؤدب الدوله، میرزا عبدالعظیم خان، شیخ حمزه، شمس العلمای گرگانی که هم در فن خود مبرز بودند و در ریاضی، تاریخ، فرانسه، فارسی، عربی، بدیع، درس میگفتند، رئیس مدرسه کاظم خان از جوانان مذهب الاخلاق لایقی است، ناظم مدرسه محمد صفی خان پسر ادیب الدوله که جوانی پاکدامن و آراسته است، نسخه ای از دستور سخن میرزا حبیب دستان بدستم آمد، دیدم در طرز گرامرهای فرنگی بعضی قواعد صرف آلمانی را با فارسی تطبیق خواسته است، تعجب کردم معلوم شد وارموند نامی آلمانی در اسلامبول نزد او تحصیل فارسی میکرده است و آن کتاب بدستور او تنظیم یافته، آلمانی آنرا هم بدست آوردم، چهار چمن هم از نسخهای هندی داشتم و خود دستوری نوشته بودم، اهم مقدمات زبان مادری است که باید خوب دانست و ابدأ طرف توجه نیست، عبدالعظیم خان

۱- در اندك زمان مدارس متعدد در تهران دایر شد، شش مدرسه بخرج دولت، بقیه از کیسه فتوت صاحبان خیر: رشديه، علمیّه، شرف، مظفری، افتتاحیه، دانش، سادات، ادب، اسلام، سعادت قدسیه، کمالیه، شریعت، و همه آخر جزء بودجه دولت شد، خیریه موقوفات دارد که میرزا کریم خان وقف کرده است.

رشديه بمدیریت میرزا حسن و شرف بمدیریت شیخ مهدی هر دو بی سواد، بیش از همه بمن زحمت میدادند، مدرسه سادات را حاجی میرزا یحیی دولت آبادی اداره میکرد، عضدالدوله منزلی وقف آن مدرسه کرد، در شاه آباد جنب منازل امیر خان سردار است.



را وا داشتیم دو رساله در صرف و نحو فارسی ترتیب داد و معمول شد. فوایدالترجمان را هم برای تحصیل فرانسه خودم نوشتم و چاپ شد و اگر سودی داشت به برادر تقی زاده رسید، از من بجزلدی سی شاهی (یک ریال و نیم) گرفت و به پنج ریال فروخت، مصارف مدارس در بدو امر ابتدائی ماهی ۱۴۰۰ و متوسطه ۲۷۰۰ ریال بود، اندك اندك توسعه یافت روزی که من با اتابك بسفر مکه رفتم، مدرسه علمیه ششصد تومان بودجه داشت و از ماهانه تدارك می شد و چهل تومان اضافه عایدی داشتیم، از اعانه دولت صد و چهل تومان بمدرسه کمک میشد، اعیان در پرداخت ماهانه برای تربیت اولاد خودشان جان میکنند، کسبه منظم تر اجرت مدرسه را میپرداختند، روزی نانوائی بمدرسه آمده بود و ماهانه بچه هایش را میپرداخت، من در مدرسه بودم، معلوم شد سه پسر او در مدرسه درس میخوانند، گفتم یکی مجانی باشد، اول ماه باول ماه ماهانه را میپرداخت، از یادبودهای مدرسه علمیه مکتوب شمس الدوله زن ناصرالدین شاه و همشیره عین الدوله است که بخط خودش نوشته است؛ راست است که ما در شغال آباد منزل داریم (امروز خیابان شاه که از اسلامبول بمیدان بهارستان می رود) ولی باین اندازه معطل کلیله و دمنه نباید شد، عبدالله که بمدرسه فرستاده ام هنوز حساب نمیداند که بکار من میخورد، تاریخ ضرورت ندارد، نمیخواهد واعظ و خطیب بشود قدری عربی

بد نیست که قرآن بخواند ، فرانسه هم بکار می-  
خورد ، املائی درست نیست . مکتوب خانم  
خالی از کنایات ادبی نیست و براعت استهلال  
دارد ، تربیت عبدالله را باندازه جمع آوری  
کرایه دکاکین میخواهند نه نظر باینکه آدمی  
بشود ، فرانسه معلوم نیست بچه کار عبدالله  
مبخورد .

من در زمان پدرم ششصد تومان مواجب داشتم ، بعد از پدرم چهار صد تومان از مواجب او بمن رسید و نصف جیره و علیق ، سی خروار گندم ، شصت خروار جو و متجاوز از صد خروار کاه ، در مقابل این استفاده برخودم لازم دانستم در رشته مدارس که خدمت ملی بود اهتمام کنم که بمقیده خودم مشروع بود ، بسیار از متصدیان امروز شاگردان مدرسه علمیه اند . روزی در مدرسه گفتم من کار علی را مشکل تر از کار پیغمبر (ص) می دانم ، چه پیغمبر حاکم بود و گاهی هم احکام تغییر می یافت و علی میبایست طابق النعل بالنعل عمل کند و این مشکل تر است . شیخ حمزه گفت : باین فرمایش مس با رطوبت با شما جایز نیست گفتم بی رطوبت هم جایز نیست . در مکه رقعهای از او بمن رسید که عذر خواسته و حلال بودی طلبیده بود ، وقتی بر گشتم رساله ای

آورد که در آن نقل بود و علی خودش اشاره باشکال کار خودش از نظر من کرده بود ، درس شیخ حمزه ممل بود ، ناظم شکایت داشت و من برای همین قوت ایمان میخواستم که در مدرسه باشد ، صرف را بطول و تفصیل میگفت که عرب خودش هم نمیداند ، شواذ صرف عربی بچه کار ما می آید ، بلی موشکافی ها هوش را ورزش میدهد ، عربی زبانی است که از هر کلمه آن که غالب سه حرفی است فواید مختلف بر می آید و اصطلاحات می توان در آورد ، نسبت بفارسی وسعت فوق العاده

[illegible]



دارد و در حکم یونانی و لاتینی است نسبت بالسنه اروپائی ، بعربی بیش از آنچه میشود توجه لازم است و این اواخر غفلتی روا داشتند از نظر باطلی و مضری .

### برگشتن امین السلطان ۱۶ ربیع الاول ۱۳۱۶

روزگار است آنکه گه عزت دهد گه خوار دارد

چرخ بازیگر از این بازیچه‌ها بسیار دارد  
جناب قندهاری معلم من که بمکه مشرف شده بود در مراجعت امین السلطان را در قم ملاقات کرده بود، صحبت از ماها پیش می‌آید، اتابک میگوید تا مخبر الدوله زنده بود از جان خودم و کسانم ایمن بودم، همینطور بود. وکیل السلطنه را حبس کردند، پدرم خلاص کرد، بعد از او بلاها بسلامین الملك آوردند، پول گرفتند در نتیجه امین الملك مریض شد و تا آخر مریض بود و بزودی درگذشت . مخبر الدوله اخوی را گفته بود میشناسم، سلیقه من با صنیع الدوله نمیسازد مخبر السلطنه را می‌شناسم، دستم برسد در حق او محبت خواهم کرد، مخبر الملك را نمیشناسم، در سفر کنار دریامکرر خدمت او رسیده بودم و سلوك مرا با ناصرالدین شاه دیده بود و شاید هم خوشش می‌آمد، رقیمه او را از همان سفر گراور کرده‌ام .

پس از ورود بتهران بدیدن اتابک رفتم تا جناب اصرار کرد، روزی به قیطریه رفتیم ، صحبت از زیارت مکه شد، خاطر من نیست چه موضوع پیش آمد که اتابک گفت اگر من انشاءاله بمکه مشرف شدم بقدری بعرب‌ها احسان میکنم که اگر در حضورشان خلفا را مذمت کنم هیچ نگویند گفتم مثلی بر سر زبان‌ها است؛ که خانی در زمستان سفری کرد، چادر را گرم کرده بگماشته خود گفت؛ سرما بگو پدرت را در آوردم، گماشته رفت و آمد گفت سرما عرض میکنند من هم در عوض پدر خدمات را در می‌آورم، عربها هم در عوض عجم‌ها را زحمت خواهند داد .

روزی بصاحبقراینه رفتیم و منظور اصلاح کار صنیع الدوله بود ، نیرالملک عمو ، صنیع الدوله و من همراه بودیم ، در قهوه‌خانه سر استخر پیاده شده بودیم ، جای صرف میشد، صدیق همایون میراخور رسید، معلوم شد صنیع الدوله توقیف است، نیرالملک واخوی برگشتند، در آنروز که شاه روی پله آن فرمایشات را میفرمودند، این صدیق همایون حاضر بود، من تنها رفتم، چشم شاه که بمن افتاد فرمود صنیع الدوله حساب را چه کرد، گفتم صنیع الدوله در مقابل شاه صاحب جان و مال نیست، لکن حساب غیر از آن است که بعرض رسیده است ، خجالت کشید، اما چه فایده ، وزیر خارجه میرزا نصرالله خان مشیرالدوله بحساب رسیدگی کرده بود و سندی در دست داشتیم بی مصرف، بهرزه درائی وزیر همایون در خلوت و حمایت حکیم الملك نمی‌ارزید .

از حضور شاه آمدم بدربار نزد امین السلطان و گفتم آنچه بایست گفت ، اگر چه نمی‌بایست گفت، دبیرالملک حاضر بود مرا تصدیق میکرد، اتابک گفت فردا صورتحساب را بیاور در وقتی که من و وزیر خارجه در خدمت شاه هستیم بعرض برسان، چنین کردم و شاه هیچ متوجه نشد، میتوانم بگویم که اتابک و وزیر خارجه هم آنچه میبایست عرض کنند بملاحظات نکردند، آمدم بدربار، اتابک هم آمد سخت‌تر از روز پیش قدری تعرض آمیز حقایق را گفتم، اتابک آخر گفت متأسفم که خاطر شاه را مشوب میکنند، شما این اظهارات را در دربار میکنید و من جواب ندارم، در موقع حرکت نزدیک من آمد؛ گفت بیابقیطریه، در قیطریه گفت من کار صنیع الدوله را معطل میکنم که تو نزد من بیائی ، عرض کردم شما کار صنیع الدوله را درست کنید من مجاور قیطریه میشوم ، سابقه هم با اتابک داشتم ، در سفر آخر ناصرالدین شاه کنار دریا شطرنج باخته میشد و رابطه الفت بود ، گمرکات سابقاً در اداره اتابک بود، بتوسط معزالملك دائی اتابک اداره میشد، نهصد هزار تومان بدولت میدادند، صنیع الدوله در ریاست خزانه در يك میلیون و صد هزار تومان به ولی خان<sup>۱</sup>

۱ - ولیخان بدو ناصر السلطنه، بعدها سپهسالار لقب داشت .



تنکابنی واگذار کرده بود، بعد صد و سی هزار تومان افزود ولی خان قهر کرد، سبب شد که با صنیع الدوله عداوت پیدا کرد و آخر ضربت خودش را زد.

صنیع الدوله گمان میکرد سه هزار تومان حقوق خدمت پستخانه را هم وزیر همایون برده است، میرزا محمد حسین منگنه پیغام کرد سه سال است برات شما را صادر کرده‌ام نمیفرستید ببرند و سالی هفتاد تومان رسوم مرا بدهند، دراز نویسه‌ها بمراتب از گرد نویسه‌های امروز صحیح‌العمل‌تر بودند، آسیای جهانگیرخان را صنیع الدوله به پنجهزار تومان خریده بود و به مظفرالدین شاه تقدیم کرده بود، اتابک نه هزار تومان وجه بروات را پادار کرد و قیمت آسیا را هم بحساب آورد. محل دیگری هم بود، طلب ماندا پرداخت شد، حاجی محمد حسن را خواست کیفیت نقره ضرابخانه را پرسید، و حاجی را ملزم کرد نقره را از بانک بگیرد و سکه کند، طلب بانک هم تسویه شد و من معتکف قیطریه شدم، این بود معامله مظفرالدین شاه با اولاد مخبر الدوله. خداوندش رحمت کند آدم خوبی بود و نیت خوب داشت، مستضعف بود. اتابک میلی داشت بشطرنج، در اوقات فراغت میبایست با او شطرنج بازی کرد، البته با تشویشات فکری که لازمه شغل او بود حواسش جمع بازی نمی‌شد و می‌بایست رعایت کرد، روزی بحاج میرزا یحیی دولت آبادی گفتم زحمت کشیدیم و معلوماتی کسب کردیم، از همه معلومات مشروع شطرنج نا مشروع بکار خورد، آنهم نه خوب بازی کردن بلکه خوب باختن، صنیع الدوله در انواع علوم مفیده متبحر بود و وسعت نظر داشت در محاوره عاجز و در معامله بی‌قید و غالب مغبون میشد، صحیح‌العمل همه را چون خود می‌پندارد و خسارت میبرد.

بعنوان آبادی قرضی شده است و شاه بفرنگ تشریف می‌برند و منظور سفر دوم مظفرالدین شاه استفاده از حمامهای معدنی است، حس میکنم که اتابک مایل است که من همراه باشم، البته رسمیتی نداشتم، دو هزار تومان از سمید السلطنه قرض کردم و رفتم، در پونسدام بقافله رسیدم، فرصت تدارک لباس مشکی ود و همراه نداشتم، دکتر رزن مراقب احوال مهمانان عزیز است، وقتی عضو سفارت آلمان در تهران بود و آشنائی داشتیم، مایل شد مرا بامپراتور معرفی کند، تدارک لباس سهل بود، نخواستم خودنمائی کنم میبایست اجازه بگیرم شاید خوششان نیامد. شاه را در عمارت ابیض منزل داده بودند، حال بهار است و شاه از گرما شکایت دارند و گرم هم بود، فرمودند درجه باید ۲۴ باشد، عرض کردم ۱۸ بیشتر نیست، اتفاق درجه هم بدیوار دیدم هیجده میخواند، عرض کردم رطوبت هواست که اینطور گرم احساس میشود.

پونسدام محل تفرج سلاطین پروس بوده است و هست، عمارت فردریک کبیر و آسیای بادی<sup>۱</sup> جنب آن، محل توجه سیاحان است، ولتر علیه ما علیه در آن عمارت اطاق مخصوص داشته است که باسم او معرفی می‌شود، آسیای پیر زن کنار آن عمارت باقی است و نگاهداری می‌شود، حکایت آن آسیا شبیه است بحکایت پیرزن و همسایگی طاق کسری، بعد از سه روز شاه به کارلسباد تشریف فرما شدند، من هم از دنبال رفتم، اتابک در حوزه اطاقی بمن داد، دو سه روزی آنجا بودم، جای اصحاب تنگ بود، در خارج منزلی رعیتی گرفتم، روزها با اتابک بودم.

طبیعی که دستور آب خوردن میداد مرا از خوردن آب کارلسباد منع کرد، بعلت کم‌خونی آب فرانسنس باد تجویز کرد، از آن تاریخ تا حال من در مداومت به ترکیبات آهن زنده‌ام، حصه اول جوانی

۱ - باقتضای افت محل عمارت را برهضبه ساخته‌اند، صد قدم از آن آسیای بادی متعلق به بیوه زنی بوده است، شاه میخواهد بخرد نمی‌فروشد، میگوید ضبط میکنم، میگوید من هم بداد - سرا عارض میشوم که فردریک بنیان نهاده بود، سر مسئله را میگذارند، بعد از پیرزن از وارث خریده‌اند.



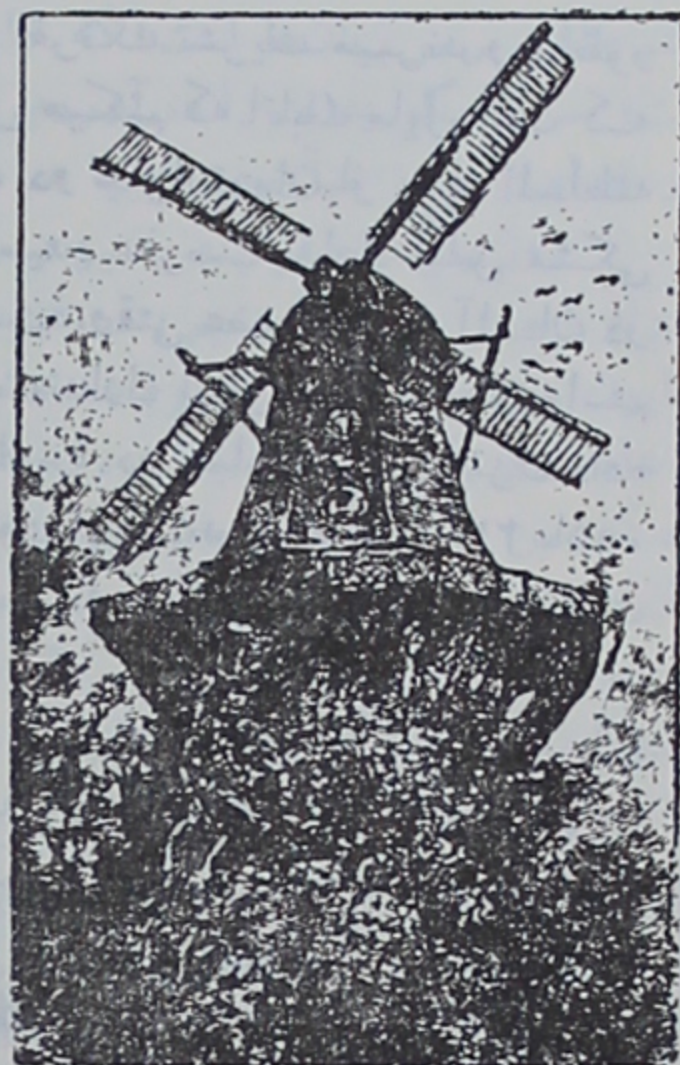


و مخملك در ۲۳ سالگی، مزاج مرا کم خون کرده است که در هر دو مرض رءاف سخت شدم، هنگام مخملك آلبو طبیب دارالفنون شب در منزل من خوابید، ضعف و اغما بطوری بود که با مادرم به آلمانی صحبت کرده بودم. کارلسباد در خاک بوهم محل استعلاج امراض کلیه است، دره ایست تنگ و خوش هوا و باصفا، نهر تپل از میان آن میگذرد، در تابستان آبی ندارد، هتل های خوب دارد، باغ و باغچه متعدد، کنار همه قهوه خانه و رستوران های مرغوب، در موسم آب خوردن گاهی چهل هزار نفر غالباً لهستانی آنجا جمع میشوند و اسباب پذیرائی مهیا است، عالی و دانی خوش بسر میبرند بینهایت تمیز است، بازار مختصری هم دارد، نه بقالی و علافی، سمساری و محل فروش تحف.

### فردريك كمبير

اشخاصی که صبح آب میخورند باید قدری پیاده

حرکت کنند، دور و نزدیک صبحانه را در قهوه خانه ها صرف نمایند، اتابك بیکی از قهوه خانه های نزدیک تر میرفت، اسمش تالار دوستی بود، من هم غالب در خدمتشان بودم، خدمه قهوه خانه ها همه زنند، از چهارده ساله تا سی و پنج، در این قهوه خانه دختری بود رزا نام بسن شانزده سال در نهایت جمال، بهزی درویش و بزبائی سلطان، بقول نشاطی خان مکاره اش تمیدانم لکن فتنه اش درست می آمد، خدمت میز اتابك با او بود و چای بامسرتی مخصوص صرف میشد، در ذوق من تصرفی کرده بود که بآلمانی قطعه ساختم بی لطف هم نشده بود. روزی اتابك بچای مهمان من بود، صدکرون باو دادم که هفت هشت کرون قیمت چای را بپردازد، بقیه را آورد اتابك بخودش بخشید، حسن او مانع بود که آن مبلغ بکیسه من گران بیاید، البته در نظر اتابك پشیزی بود شهرت حسن او بین اصحاب پیچید، روزی مظفرالدین شاه برای دیدن او باین قهوه خانه آمد، خدام مهتر و محترم تر می بایست مراقب خدمت شاه باشند، محترمات هم غالب زشتند، چون مقصود شاه معلوم بود، اتابك ظرف میوه را از روی میز خودش باو داد که برای شاه ببرد، مراقبین با نزاکتی او را بمیز شاه رساندند. احمدائی در حرکت از کار لسباد بهم بافتم.



آن کنسار جوی باران یاد باد  
پارك قیصر چای خواران یاد باد  
دیدن روی نگاران یاد باد  
در خیال گلعداران یاد باد  
تازه چون در نو بهاران یاد باد  
صبح وصل و شام هجران یاد باد  
مهدیا آن روزگاران یاد باد

کار لسباد و چشمه ساران یاد باد  
رود تپل الت ویژه سانسوسی  
گردش جنگل صفای کوه و دشت  
منظر سال مودت سالها  
آن گل نورسته در باغ جمال  
روی خوبان زلف رعنا دلبران  
روزگاری بد دل و دینی مرا





خلاف نزاکت در این  
مسافرت شکی بود که  
در روزنامه از قوام السلطنه  
سفیر ما در اطریش چاپ  
کرده بودند که یک مجموعه  
نشان در دست دارد و پی  
مشتري میگردد.

در تئاتر کارلسباد  
برای ترجمه من در لژ شاه  
بودم، شخصی دیده بود و  
گمان کرده بود من از رؤسا  
هستم، نزد من آمد و تقاضای  
نشانی کرد، بتوسط وکیل-  
الدوله نشانی برای او

### گروپ خدمه قهوه سال مودت

گرفتم، مردم هم فوق العاده دنبال نشان میدوند، مدت کارلسباد سرآمد  
شاه به استانبول رفتند، بیست روزی کنار دریای شمال گذشت، بین حکیم الملك و اتابك شکرابی  
پیدا شد و روز بروز برشور میافزود.



In Karlsbad 1902

In Karlsbad hat mich der Zufall nur,  
Zum Freundschaftsgarten und Saal gefuert;  
Da ruht ich mich aus und keine Spur,  
Von Sorgen hab' bald iu mir gespuert .  
Ein Roeslein sah ich daselbst so schoen  
Von Dornen war es umringt, o ! schad '  
Vom weiten konnt' ich sie schon sehen ,



Doch aus der Naehe moechte ich' s grad.  
 Von der Rose Zier und Glanz entzueckt ,  
 Mit Absicht wohl auch sie zu pfluecken;  
 Unbewust hatt' schon mich zu ihr gebueckt,  
 Das Auge und das Herz voll Entzuechen .  
 Gestochen wurd , ich von den Dornen Ach!  
 Empfinden die Finger peinlichen schmerz,  
 Da sagt die Liebe dech nicht so Schwach ,  
 Und berennt dem Menschen noch mehr im Herz,  
 Den Dorn erdulde wer die Rose will ,  
 Das denke ich mir den höchsten Genuss,  
 Nun meine Rosa in aller still ,  
 Kommt doch nach herbem Stich, ein Kuss .  
 Ja Freundschaft geknuepft in Freundschafts Saal,  
 Soll deuernd und ewiglich bleiben ;  
 Der Zweig der Liebe voller Moral,  
 Soll Fruechte durch das Leben treiben ,  
 Der wonne Stunden vergisst man nie ,  
 Und sollt' man sich auch nie mehr sehen;  
 Das Herz ist beruert , von Freude so wie  
 Der suessen Erinnrung Winde wehen .  
 Von fernem Osten, vom Land der Sonne,  
 Bin ich gekommen und wandle zusueck;  
 Mit vieler Freude, mit vieler Wonne,  
 Wuensche Dir Segen, wuensche Dir Glueck.  
 In Karlsbad giebt es Wenig Saele nicht,  
 Hier, mir aber Freundschaft gefiel ;  
 Zum Andenken macht' ich dies Gedicht;  
 In Hafis Gewand und Saadi' s Stiel .  
 Mehdi sollst lieben , treiben, schaffen ,  
 Sollst suchen dein Lohn in deinem Werk ;  
 Sollst ja durch Sorgen nicht erschlaffen,  
 Das ist Dein Motto, fass' es und merk.



اتابك نیمی بعذر خرید کشتی ونیمی برای طفره به آنورس مسافرت  
مسافرت به آنورس کرد .

سعدالدوله<sup>۱</sup> وزیرایران در بلژیک و مفخم الدوله در اطریش همراهند، گفته شده که روز ورود به آنورس جشنی است و رئیس بندر ضیافتی میکند، تصور میرفت گوشه اش ما را هم بگیرد رفتیم، ولی عهد بلژیک با مملکت آتیه به بندر آمده بودند، کشتی نوسازی را به آب بیندازند و با تبر بپازوی ملو کانه رشته کشتی را بگسلانند، ما را در اطاق کوچکی جا دادند، هوا گرم است کسی از ما احوالی نپرسید، معلوم نبود سعدالدوله چه تصور کرده بود که بی دم و دودماندیم، حتی آب بدست نیامد سعدالدوله بدست یاری گوترمان جواهر فروش قنصول ما در آنورس توطئه دیده بودند که کشتی شکاری ئی را متعلق بیکی از خوانین آلمان بایران بفروشند، در این حیص و بیص آن کشتی به بندر رسید و زنبورکی در کرد، با احترام اتابك، معلوم شد ما هم بلی! از آن اطاق تنگ که با کیفیات موجوده زندان مینمود بکنار کشتی آمدیم و در دامن زلیخاکه اسم کشتی است نفسی تازه کردیم، ما حضری صرف شد، ۱۶ ژوئیه ۱۹۰۲

سعدی دارد؛ شلغم پخته مرغ بریان است ولی ما مرغ سرد داشتیم و کباب گوشت گاو با سالاد پنیر، میوه، بستنی، کانه مائده بهشت بود، نعمت غیر مترقبه وجود غلیان بود، مفخم الدوله دامن بکمر زد و غلیانی چاق کرد و اتابك را سرکیف آورد.

این کشتی سفری به بندر بوشهر رفته بوده است، غلیان تنباکو و ذغال از آنجا است سعدالدوله مرقبات می چینه که کشتی را در سیصد و پنجاه هزار فرانك آب کند، اتابك مایل است چند روزی از اردو دور باشد، به بندر فلسینگ از بنادر بلژیک رفتیم، موقع شام است، شامی در غذاخوری با ساز صرف شد، دسته سازندگان اطریشی در این محل مهمان نوازی میکنند، ارکستر مرکب بود از هشت نفر خانمهای وینه، ساعتی خوش گذشت، مخارج با سعدالدوله است، حضرات مستزادی هم علاوه بر پرگرام نواختند و بصد فلرن علاوه نوازش یافتند، از اینجا با کشتی به رتردام رفتیم، اتابك بحجره رفت، دوسه گل یقه خرید، یکی هم بمن داد، از رتردام با راه آهن به لاهه حرکت شد، صمدخان مأمور ایران است، شب را مهمان او بودیم، اتابك را به اسخونینگن برد که بندر لاهه است، پیری<sup>۲</sup> دارد که محل تفرج و در آخر آن میان دریا رستورانی است مدور، میان آن سالی که برای رقص است به طرف دریا ایوانی که منظره است، چای آن صرف شد، پیر (کرپی) پلی است که در بنادر کشتی کنار آن میایستد، اینجا مخصوص تفرج است، این پل که در بنادر آنرا پیر میگویند قریب شصت متر طول دارد و هشت متر عرض، مستقیماً در دریا کشیده دو طرف آن پایه های آهنین نصب و از پایه های چپ و راست اقواسی آهنین بهم متصل و به همه لامپ های برقی نصب که چون روشن شوند، پل دهلیزی است از چراغ برق، بسیار باتماشا، گفتند در هفته دوشب چراغان است، امشب نوبت چراغان نبود، مدیر لحظه ای شیر برق را باز کرد تماشا کردیم.

شامی بی ساز صرف شد، روز دیگر با کشتی زلیخا به استاند آمدیم، کدورتها همچنان باقی است حکیم یکصد هزار فرانك انعام سوغات گرفته است و راضی نیست و اتابك بیشتر نمیدهد، کشتی را بازارگاد (پارسکده) نامیدند، و قرار شد به بوشهر برود، کشتی بنام پرس پلیس در بوشهر داریم که صنیع الدوله در برم داده بود ساخته بودند.

۱- از شرینکاریهای سعدالدوله این بود که مقداری ده شاهی داده بود مطلق کرده بودند و به ملازمین رکاب میداد، در تهران هم یکی از محترمین این نقش را بر آب یا رنگ را بر ده شاهی زده بجای پنجهزاری طلا وسیله گرفتن ریاست مالیه کرده بوده است و در امثال است که شخصی کوزه ای پر خاک کرد و در آنرا بشیره آلوده برای قاضی برد و سجل گرفت، قاضی چون در کوزه راگشود جز خاک در آن نبود.

۲- پیر پلی است که در دریا می بندند تا جائی که عمق کافی برای توقف کشتی بدست بیاید.



سعدالدوله بعدها بتهران آمد و بیست هزار تومان درثانی از دولت گرفت که نوبت پرداخت قسط نرسیده بود ، وجه را بتجارتخانه سپرده بودم ورشکست شد ، تجارتخانه صدهفت فرع می‌داده است و الامی بایست به بانك سپرده باشد .

بعد از استاند نوبت کنترکسویل است ، آب معدنی سبکی دارد ، دستگاه از هر جهت خفیف تر از کارلسباد است ، شکراب اینجا بقهر و کدورت کشید . اتابك تب کرد و اجازه مرخصی خواست از اجزای دربار غیر از وکیل الدوله کسی را نمی‌پذیرد ، سعی امیر بهادر و مغرور میرزا در التیام نتیجه نداد ، بمن متوسل شدند ، وکیل الدوله منشی حضور است ، لکن مجال بعضی صحبتها را ندارد مغربی بود ، اتابك از پارک بیرون میرفت ، من از طرفی و حاجی امین الضرب از طرفی رسیدیم ، بحاجی فرمودند برو منزل ، بمن فرمودند بیا ، قصدشان رفتن بمنزل معاون الدوله بود ، در پارک بسته بود من باز کردم ، در ضمن گفتم چه اراده فرموده اند؟ گفتند خسته شدم ، گرفتار جماعتی هستم که نه حرف می‌فهمند نه حساب ، من می‌روم ، خود دانند ، عرض کردم این گله بی‌چوپان چه خواهند کرد ، چه‌ها که فردا در روزنامه ننویسند ، باز دیه بر عاقله است ، در این زمینه صحبت کردیم تا بمنزل معاون الدوله رسیدیم ، حس کردم که قدری نرم شده‌اند ، برگشتیم ، شب ببازی شطرنج گذشت ، روز دیگر موجبات آشتی فراهم آمد ، البته نه آن قهر زیاد مایه داشت ، نه عرایض من زیاد پایه ، مظفرالدین شاه سه زنجیر طلا فرستاد ، برای خودشان ، میرزا عبدالله خان و میرزا احمد خان ، یکی را بساعت خودشان بستند و زنجیر خودشان را بمن دادند .

رشته‌ای برگردنم افکنده دوست میکشد هر جا که خاطر خواه اوست

اتابك مردی کریم النفس ، بلند همت ، بانطق و قلم ، مدبر و سیاست شناس بود ، در ۱۵ سالگی ناصرالدین شاه اسمی بر او گذارد و تقویت کرد تا رسمی شد ، البته بقول آلمانیها در بدو امر شاخهای جهلش سائیده نشده بود و تفوق بی‌موقع او سبب رقابتهائی شده و بخششهای بی‌مورد و محل خسارت هائی پیش آورد ، یا ناچار یا در نتیجه سلیقه اشخاصی بیمایه را پایه داده ، شیراز معنوی گسیخته شد ، چون در ابتدا آن استخوان را نداشت ، بی استخوانان به کارگماشت و گفته اند محال عقل است که خردمندان بمیرند و بی‌خردان جای ایشان گیرند ، خواجه نظام‌الملک در وصیت‌نامه خود بفرزندش میگوید : اگر خویشان را مجال بدهی میگویند بدخیال است و اگر غیر خویشان را مایه اختلال ، از روی کفش ، کلاه و قبا نباید تشخیص داد ، بل روی فکر و روحیات و تربیت ، استعداد ها مختلف است و همه را در يك ترازو نمی‌شود سنجید .

اتفاقات ، مصادفات ، علاوه بر جریزه مدخلیت دارد و تعبیرش از عهده بشر خارج است ، عالمی از نوباید ساخت وز نو آدمی ، چون مردم همینند ، چاره در انتخاب مردم با دیانت و ایمان بمسلکی است که خیر دنیا و آخرت در آن باشد .

شکایت نظام‌الملک را علی‌الاطلاق تصدیق نمیتوان کرد ، مگر اینکه نظر نظام‌الملک بحسن صباح بوده است .

در کنترکسویل روزی اتابك بصحرا رفت و بازنی دهقان صحبتش گرم شد ، از احوالات او پرسید ؛ گفت اینجا زراعتی داریم ، محصول خودمان را سه قسمت میکنیم ، یکی خوراك یکی لباس و غیره ، يك قسمت ذخیره میکنیم و سال بسال تجدید ، اتابك گفت آن برای چیست ، گفت این محل مرز فرانسه است ، هر وقت ممکن است جنگی پیش بیاید ، نظام ما که اینجا میرسند تا آذوقه برسد ما از ذخیره که همه دارند كمك میکنیم والا آن ذخیره تجدید و صرف برج میشود . در کنترکسویل در باغچه پتی‌شو و در کورسال باکارا دایر بود ، باکارا قمارکلانی است پتی‌شو تفننی خالی از لطف هم نیست .

پتی‌شو میزی است که روی آن در شکافهائی اسبهای كوچك سوار بر پایه‌هائی مقرر به تعبیه مکانیکی چرخ میزنند و نمره دارند ، روی نمره گرو بندی میشود ، اگر آن نمره در توقف جلو بود برده است والا گرو بمتصدی میرسد ، خانمهای که شريك بازیند بیشتر جلب مشتری میکنند



و کمتر بمسابقهٔ اسبها عنایت ، در سر میز پتی شو با دختری از اهل دیژن آشنائی دست داد ، از خوشگلش چیزی خاطر نمیست ، اما بی نمک نبود ، چه از صحبت من استنباط کرده بود که بعدها از دیژن کارتی برای من فرستاد و منهم در لندن بیاد او قطعه‌ای بفرانسه خودم ساختم .

قطعهٔ فرانسه

### A Contrexeville

A Contrexeville, aux petits chevaux  
On passe le temps. mauvais ou beau .  
Quelle chance de voir a son coté,  
Surgir un astre plein de beauté,

Grâce à Dieu, qui a créé,  
Les demoiselles, aimables, jolies;  
Et la providence qui a agréé  
La jouissance aux hommes polis .

Quelle jouissance ressemble l' amour !  
Plaisir que chacun jouit a son tour .  
Une foudre saisit mon coeur au fond.  
En contemplant: Jeanne Marchandon

L' astre de beauté, reine d' élégance;  
Quels beaux yeux, charmante apparence.  
Pour ne l' adorer, ainsi que l' aimer,  
Je devais avoir les yeux fermés.  
Que je demeure dans un chalet;  
Manquant de luxe, sans pages, valets;  
Mais que je pourrais bien la voir;  
Si c'est au jour ou c'est au soir.

Si même je perds aux petits chevaux.  
Comme je jouis de sa présence;  
Je ne sens la perte ni en ai chaud,  
Et ne demande qu' en permanence

L' amour, des mœurs, ne s' inquiète;  
Tourment plein de risques, périls;  
Maladie drole, qui ne sait diète;  
Et nait soudain d' un regard subtil.

Oh! l' amour n' est qu' un oiseau farouche;  
Sèduit des formes, des mines, couleurs;



Il s'envole partout, ainsi que la mouche,  
Ravi du miel, ne pense aux maux.

On tombe amoureux et on se trompe,  
Du partie qui pense plutôt aux pompes;  
L'un est sérieux, l'autre superficiel,  
S'ils se concilient, le sait le ciel.

Mehdi a aimé et en conséquence,  
Vous dite le vrai, gardez y balance,  
Ne vous heurtez pas, il faut réfléchir,  
C'est ce que je puisse, de coeur, vous dire.

Si j'ai rimailé, ne faut il penser;  
A Saadi, Hafis, Corneille, Racine,  
Ce n'est qu'un amas des termes français;  
Comme style sans doute le persan domine.

London, Buckingham palace Hotel

23 Aout 1902 .

عبور با کشتی از پادوکاله برای شاه مصیبتی است ، در حالی که آب دریا  
آینه است و کشتی ابداً حرکت ندارد ، این صحنه چند ساعتی بیشتر دوام  
نداشت و گذشت ، حضور پسر بحرینی تا درجهای تأمین خاطر شاه است ،  
گفته میشد که در اوقات رعد و برق شاه به عبای بحرینی پناه میبرند و من از این سادگی بخدا .  
شاه را در قصر مربرهوس منزل دادند ، عمارتی است متعلق بیکى از سرکردگان سابق که دولت  
ضبط کرده است و ورثه مطالبند ، عمارتی عالی لکن معلوم نیست نماز رفقا در آن عمارت چه  
صورت دارد ، مظفرالدین شاه و اصحابش نماز میخوانند غصب بودن آن عمارت را همه میدانند ،  
معاون الدوله و من در بوکینگهام هتل بخرج خودمان منزل گرفتیم ، يك هفته در لندن توقف شد .  
شبى هم شاه بتماشای کریستال پالاس در خارج لندن مهمان به آتش بازی بودند ، شبى با معاون -  
الدوله بگردش رفته بودیم ، خواستیم در محلی شام بخوریم ، بچند رستوران رفتیم راهمان ندادند  
که اسموکینگ در بر نداشتیم ، آخر بگران هتل رفتیم ، این قید نبود ، ساعت ۱۱ چراغها خاموش  
شد خادم شمعدانی آورد ، حسابمان را پرداختیم مرخص شدیم ، در هیچ جا قید لباس بآن اندازه  
نیست که در انگلیس است . در پاریس تا صبح چراغ میسوزد و اهل بخیه جامه تفریح میدوزند .  
در شهرهای بزرگ محلی برای نگاهداری اقسام ماهی و حشرات هست  
که آکواریوم میگویند ما بانتظار دیدن همه قسم حیوان دریائی رفتیم ،  
همه چیز دیدیم مگر ماهی ، بلی ماهی سقنقور وفور داشت .

### آکواریوم

قوام السلطنه مردی سرشار است ، معلوم میشود دیشب گرفتار حریفی بوده ، کیفش را  
ربوده اند ۲۳ اوت از کریستال پالاس برمیگردیم ، پرنس آرتوراف کانت با شاه است ، مرا برای  
مترجمی خواستند ، پرنس آلمانی خوب میداند و من انگلیسی خوب نمیدانستم و فرانسه ام کافی نبود ،  
بآلمانی صحبت شد .  
از چیزها که در لندن دیده شد و تعجب داشت مردی بود که روی خودش را سیاه کرده در



معبّر عام مسخرگی میکرد که اسمش آزادی است .

**برج لندن** برج لندن قلعه‌ای بوده است از ازمینه ویلیام جهان گشا ، امروز سربازخانه است ، بعضی ائانه سلطنتی (تاج‌گذاری) در اینجا ضبط است ، یا قوت‌کبود در تاج‌ملکه نظیر ندارد ، انسان پس از رسیدن بهمه مقامات سنگی را در طلا نشاندہ بسر می‌نهد و مباحات می‌کند و گفته‌اند :

چو در جام اسکندر آبی نماید  
بجام آبگینه نشاید نشاند  
انواع اسلحه آتشی و غیر آتشی را اینجا میتوان دید و باز آلات شکنجه را که موارد استعمال بعضی آنها را قائدان شرح میدهند و برای شخص ضعف قلب و تأسف می‌آورند .  
در برج خون بوده است که امیر گلوستر کودکان ادوارد را در آن بقتل رسانده ، جماعتی از سرکردگان انگلیس بلباس زمان خود در تالار دارالشوری حاضرند و موجب عبرت ناظر .  
تا بدانند این خداوندان ملک  
کز بسی خلق است دنیا یادگار

**هاید پارک** روزی با شهاب‌الدوله ، اسدالله میرزا در هایدپارک قدم میزدیم ، بفاصله شصت هفتاد قدم دو کرسی دیدیم که بالای هر یک ناطقی نطق میکرد ، شهاب‌الدوله گفت این دو نفر تکذیب همدیگر را میکنند ، هر دو می‌گویند گوش بحرف آن رفیق ندهید ، هر چه میگوید دروغ است و هر دو از مزایای آزادی سخن میگفتند .

از لندن باید پاریس رفت بقول پسر خان شوکت :  
پارسائی اگر از پارس پاریس آید  
پارسائی نکند گر همه سلمان باشد  
از قرضه آنچه باقی مانده بود بمصرف خرید عروسک و اسباب بازی رسید ، نریمان خان مأمور بود بدهد اسبی بجای فواره بسازد که از تمام مجاری بدنش آب بپرد . ایران در بانک شاهنشاهی مفتش اسکناس داشت ، این تفتیش در پاریس ملغّا شد ، شاه بخرج شخصی در پاریس است و در الیزه پالاس منزل دارد ، هتلی است بسیار عالی ، یک روی آن به شانزلیزه است یک روی آن بخیابان دیگر ، در این کنج آپارتمانی است مجلل در اجاره دائم رکفلر پادشاه نفت ، خواستند برای شاه بگیرند اجاره‌نداد و حال آنکه خودش در امریکا است ، اگر ایرانی بود تقدیم میکرد ، روزی در سالن هتل نشسته بودم ، دوزن وارد شدند ، کلاه من آنها را بطرف من سوق داد ، آمدند نشستند از امیر بهادر و مغرور میرزا سؤال کردند ، گفتم در هتلند ، نمیدانم چرا گفتند شنیده‌ایم شما ما را تمیز نمیدانید و حال آنکه ما هر روز خودمانرا با صابون میشوئیم ، من چه بگویم که خانمهای صابون زده نرنجند ، گفتم ما در شست و شو آدابی داریم که اگر خودمان هم بآن آداب شست و شو نکنیم خودمانرا هم تمیز نمیدانیم .

حرکت بطرف تهران نزدیک شده است ، من قرضی کرده‌ام و باین سفر آمده‌ام ، عریضه بشاه نوشتم و تقاضای تخفیفی نسبت بمالیات رزکان کردم <sup>۱</sup> که هیچوقت عمل نمی‌آمد .

۱ - پدرم به ضیاع و عقار معتقد نبود ، شاید پس از فوت میرزا عباس خان قوام‌الدوله که شهرت کرد ملکی را یکتومان خریده بود و در جزء ارث هزار تومان قیمت کرده بودند و نظر بتدارک گاه و جو چند اسبی که بود ، بتوسط اقبال‌الدوله مزرعه‌ای را در شهریار خریدند و ایشان را خبره میدانستند ، مزرعه بحال خراب بدست ما آمد ، رعیت بی‌پا ، دست زیر چانه زده ، در بر آفتاب نشسته ، در حال خود حیران بودند ، کاشف بعمل آمد که دو دانگ آن خالصه است و دوست علی‌خان معیر که مالک چهار دانگ بوده مالیات ملک شش دانگ خود قرائیه را که بارزکان خاک ب خاک همسایه است با نفوذی که داشته جمع رزکان نموده دفتری کرده بوده است ، قرائیه دو تومان مالیات داشت رزکان صد و چهارده خروار غله هشتاد تومان نقد و صد و شصت خروار گاه و کمتر اتفاق افتاد که با تقویت رعایا و تغییر بذراین اندازه برداشت بشود ، دلخوشی پدرم باین بود که جیره و علیقشان ←



اتابك در حاشیه عریضه من نوشت که از جیره وعلیق خودم محل این تخفیف را میدهم، امیر بهادر عریضه را بشاه رساند و دستخط صادر کرد، در حقیقت پس از این تخفیف من صاحب مزرعه رزکان شدم، قبلاً از مالیات باقی میآوردم، در کارلسباد روزی باطاق شاه رفتم که تعظیمی کرده باشم، شاه مشغول نوشتن سطری در زیر عکس خودش بود. عکس بزرگ بود و آن سطر تقریباً شش گره طول داشت. بقلم جلی نوشته بودند، با کرسی و تعلیم، حقیقت خوب نوشته بودند ربطی بدستخطهای عادی نداشت. مرا خواستند، فرمودند چطور نوشته‌ام؟ عرض کردم اگر بچشم ندیده بودم باور نمی‌کردم، دستخطی صادر فرمودند: «جناب اشرف اتابك اعظم چون مخبر السلطنه نوکر صدیق ماست، پدرش مخبرالدوله مرحوم و جدش رضاقلیخان مرحوم لله ما بود، همه آنها بصداقت و درستی خدمت کردند، لهذا مخبر السلطنه را بیک قطعه نشان و حمایل اول خارجه مفتخر فرمودیم، ۱۳۲۰ در کارلسباد»

من به نشان علاقه ندارم، لکن این دستخط یادگار است، نشان و حمایل را مغرور میرزا برای من آورد.

در مراجعت در برلن اجازه خواستم پیاده شدم، از آشنایان قدیم پسر دوم دیتریشی در برلن رئیس شعبه جنایات نظمیه است، درخانه پدری منزل دارد، پدرش هم حیات دارد، بمن اطاقی دادند کانه در منزل خودم هستم.

نوشته‌اند ملانصرالدین لای اوراق کتابی جوگزارده بود والاغی را باین تدبیر انس داده بود که اوراق را با زبان رد کرده جورا میخورد، العهده علی الراوی، بسیار طلاب کتاب را میخوانند و بیش از الاغ استفاده نمیکنند.

برای خواب اطفال معروف است بچه‌ای میگرست مادرش عاجز شد، شوهرش گفت شرح لمعه را پیش چشمش نگاهدار خوابش میبرد.

در برلن معروف شد که اسبی حساب میداند با والتر دیتریشی رفتیم ببینیم، مربی اسب از اسب پرسید، رفیق من که دیروز اینجا بود اسمش چند حرف داشت؟ هشت نوبت سم بزمین زدو قبلاً اسم را بما گفته بود، رزن باخ باز پرسید پنج در پنج چند میشود؟ ۲۵ بارسم بزمین زد، چندروز بعد مادیانی را گفتند؛ رفتیم دیدیم واقوی از آن اسب بود، گفتیم خوب است از این دو کسره بگیرند البته حل معادلات هم خواهند کرد، آنچه حدس زدیم مربی اسب وضعیتی بخود میگیرد که تا آن وضعیت بجا است اسب سم بزمین میزند.

بدون زحمت عاید می‌شود و رزق یابوها معلوم است و بی دوندگی بدست می‌آید، بالجمله پرستاری آن مزرعه بعهد من شد.

شهریار بلوکی خرم و پر آب است، در بهار آب از زمین میجوشد و در مجاریئی که سیاه آب میگویند جاری است، بهمین جهت چمن و باطلاق زیاد دارد و هوایش ناسازگار است. نشد که من پانزده روز در رزکان بمانم و نوبه نکنم، با اینکه صافی همراه و آب را صاف می‌کردم در آب‌های این بلوک جانوری است که گپلک میگویند، در جگر گوسفند جا میکند و گوسفند را از پا در میآورد، آنکه گوسفند نگاه ندارد باید قبل از پائیز بفروشد نوبتی بضرورت مدتی در رزکان توقف کرده بودم، ریشم نزدیک بیک قبضه رسیده بود، چون برگشتم و بخدمت پدرم رفتم، بر خواسته مرا استقبال کردند و بوسیدند، آن اوقات ریش مطلوب بود، طبیعت خواسته است فرقی بین مرد و زن محسوب باشد، حال می‌خواهند ظاهراً هم بین مرد وزن امتیازی نباشد، من از پنجاه سالگی تراشیدن ریش را موقوف کردم، کارهای ما حکایت بز پیش آهنگ و گله است، ولو پیش آهنگ از پرتگاهی پرت شود گله دنبال او را میگیرد.



بتوسط احتشام السلطنه وزیر مختار تحصیل اجازه کردم، چهل روز بشعبه چاپخانه دولتی برلن عکس مطبوعه دولتی برلن رفته و روی دست کارگران نگاه کردم، از آنچه در تهران از روی کتب و تجربه آموخته بودم چیزی بر معلومات من نیفزود مگر اطمینان بصحت آنچه میکردم، مظفرالدین شاه در سال اول سلطنت جغرافیای مفصل فنسن را بیدرم داده بود بدهد ترجمه کنند، بمن دادند قسمت اروپا را که مفید بنظر می آمد ترجمه کردم و تقدیم شد، بعدها بخیال چاپ آن افتادم نخواستم صرف ترجمه باشد، تاریخ و حکایاتی بر آن مزید کردم، باز طبع و سوسه کرد، خواستم مصور باشد، اسباب فراهم نبود، مختصری عبدالله میرزای عکاس میدانست، میرزا مطلب مستشار پستخانه سری در این کار برده بود بی نتیجه، اما کتاب خوبی داشت، از او گرفتم و بعضی لوازم از خارجه وارد کردم مشغول عملیات شدم و بجائی رساندم، در عکاسی و بردن عکس روی صفحه و چاپ کردن مهارتی حاصل شد، پیش آمدها مانع شد که آن کتاب بموقع در دسترس خلق گذارده شود تا در سنه ۱۳۱۷ شمسی، اما کتابی است مشتمل بر صد و هشت صفحه نقشه و گراور، ۷۶۲ صفحه مطلب، مدتی که در برلن بودم غالباً با احتشام السلطنه ملاقات میشد و از اوضاع خودمان صحبت میکردیم، در مراجعت آقا سید عبدالله بهبهانی بمن گفت اتابک از مصاحبت شما اظهار رضایت مندی میکرد که هر وقت میخواسته با او بوده اید و هرگاه نمیخواسته است نبوده اید، من البته غیب نمیدانستم، اما این در خیال من همیشه بوده است که موی دماغ کسی نباشم. زرنی غباتزد حباباً، همیشه در ذهنم بوده است.

مختصر رساله در صنعت عکاسی و گراور در چنته مخبری نگاشته ام.

والتر دیتریشی پنجاه و چهار سال دارد و مجرد زندگی میکند، رئیس شعبه تأمینات شهر بانی برلن است، تلفنش بالای تخته خواب نصب است که شب اگر ضرورت پیدا شد او را خبر کنند، هر شب در منزل با او بودم و صحبت میکردیم، شبی گفت امروز قصه ای داشتم، جوانی شب گذشته بدختری که جلودکائی مشغول تماشا بوده است عشقی میرساند، دختر برونی آورده رد میشود و جلودکان دیگری بتماشا می ایستد، پسر تجدید مطلع میکند، دختر بگریه میافتد و آواز میدهد ماما، مادرش که جلو میرفته بر میگردد، پلیس مخفی ظاهر شده آدرس پسر و دختر را میگیرد.

جوان امروز صبح نزد من آمد که سال آخر مدرسه من است اگر امر افشا بشود مرا از مدرسه بیرون خواهند کرد و عمر من بهدر است، از برای خدا بمن رحمی بکن، گفتم جریمه این جرم آنچه بشهر بانی راجع است، ۴۰۰ مارك است، اما باید چاره ای کنی که مادر دختر بمحضری شکایت نکند، گفت مادر و دختر را نمیشناسم و منزلش را نمیدانم، گفتم آدرس او را به پسر دادند، رفت، مادر دختر را دید، آمد که التماس کردم آن بانو گفت من اظهاری نخواهم کرد، اما شما هم دنبال رفتار زشت نروید.

۱ - دربدو امر با قلیل تدارك اسباب از روی کتاب مشغول امتحانات شدم و اسلوب گوناگون مورد توجه شد، عمل باقیر باز برویه مس کاری و هردو پر زحمت، عمل با کاغذ ژلاتین سهل بنظر آمد و در این عمل مدتی معطلی دست داد، بدو جهت، یکی بدی عکس که روی شیشه خشك برداشته شده بود (بتوسط آنتوان عکاس) دوم آنکه ژلاتین روی کاغذ ضخامتی دارد و در بر گردانیدن روی صفحه روی پهن میشود. بهر حال هشت ماه این عمل را تعقیب میکردم بدون نتیجه، صادق گماشته من که میبایست صفحات روی را بشوید، گفت عجب نوکری ئی پیدا کرده ام، صبح تا شام آقای من صفحه سیاه میکند و من باید بشویم، بعد از هشت ماه يك صفحه ناقص عمل آمد، من از ذوق برجستم و آن صفحه را نگاه داشتم و اینك گراور آن بنظر خوانندگان گرامی میرسد، پس از ورود دوربین و سایر ملزومات و تبدیل ژلاتین بسفیده تخم مرغ و عکس برداشتن باکلودیون حل مشکل میسر شد.

عاقبت زان چه بر آید آب پاك

چون ز چاهى بركنى هر روزه خاك



فرستادم از آن بانو تحقیق کردند معلوم شد از تعقیب منصرف است، جوان ۴۰۰ مارک بصندوق تأمینات داد و رفت.

هر بیشه گمان مبر که خالی است شاید که پلنگ خفته باشد<sup>۱</sup> شبی والتر مرا به تئتری دعوت کرد، گفت نمایشی میدهند، نظمیۀ چرا همه اش را نگفتی مکلف است نگاه کند که منافای اخلاق نباشد، شهربانی در همه نمایشگاهها لژ مخصوصی دارد، رفتیم موضوع زنی بود دو دختر داشت، یکی شوهر رفته و زایمان داشت، دیگری دختر خانه بود، مادر میخواهد برای زایمان بمنزل دخترش برود، خواهر دختر اصرار دارد همراه مادر باشد، مادر بهر زبان میخواهد او را منصرف کند، در این گفت و شنید دختر میپرسد چه میشود که دختر میزاید، پس از مقداری تأمل و طفره مادرش میگوید دختر وقتی میزاید که مردی را خیلی خیلی دوست داشته باشد.

در پرده دیگر دختر در رختخواب خفته، مادرش کنار بالین او ندبه دارد، دختر بیدار میشود سبب زاری مادر را میپرسد، میگوید بحال تو میگیرم، میپرسد مگر من چه باکم است، میگوید آبستنی و این لکه ای است که روزگارت را سیاه خواهد کرد، دختر میگوید مگر نگفتی دختر وقتی آبستن میشود که مردی را خیلی خیلی دوست داشته باشد، من هیچ مردی را دوست نداشتم، چرا همه اش را نگفتی و زار زار میگری. «شب شراب نیرزد به بامداد خمار» گفتیم اگر دخترها بی حوصله نشوند و تا آخر نمایش بمانند و بشنوند البته در کار خود هوشیار میشوند.

دام سخت است مگر یارشود لطف خدا  
ورنه آدم نبرد صرفه ز شیطان رجیم  
در روزنامه خواندم که درواشنگتن از ۴۳ هزار عقد که در یکسال بسته شده تا آخر سال ۲۳ هزارش بطلاق کشیده و در غالب آب و رنگ یا زرق و برق علت بوده است، در این زمینه مشکلات زندگی را وقتی گفته ام.

مشکلات زندگی را جان من	بر شمارم تا چه گاهی مشکل است
با فلاکت در بساط مسکنت	ساختن در سال و ماهی مشکل است
با وجود وسوسه شیطان نفس	ره نجوئی در گناهی مشکل است
دیبۀ تازه به بازار آورند	تو از آن دیبه نخواهی مشکل است
رنگ جامه می نخواهی شوخ و شنگ	کفش و جوراب و کلاهی مشکل است
خویشتن را کم کنی نقش و نگار	از پی جلب نگاهی مشکل است
هر کجا بینی جوانی دلفریب	بر نیاری از دل آهی مشکل است
می نخواهی از مقام در خورت	بیشتر خود مال و جاهی مثل است
در مصاف زندگی خود بیش و کم	با زمانی ز اشتباهی مشکل است
از رفیقان صمیمی روز خـوش	روز بد یابی پناهی مشکل است
ایمن از دشمن گذاری روزگار	گر نیارائی سپاهی مشکل است
قافیه تنگ است ورنه گفتمی	بیش از اینها آنچه گاهی مشکل است

تربیت هم با حشو و زوایدی که پیدا کرده است نتیجه ندارد، بلکه روز بروز بقهقرامیرویم و بآداب و اسباب بر مشکلات میافزائیم، آنچه از اخلاق ستوده در مدرسه گفته شود در محافل خصوصی و عمومی، تئاتر، سینما، قهوه خانه ها، خلاف آنرا در معرض مشاهده میآورند، فسق و

۱ - خالی و پلنگ حکایتی را بنظم آورد، مردی بسفر رفت، خواجه خود را گفت اگر زهره تخلفی کرد خالی بجامه او بگذار، چندی گذشت بار بار بشنوشت: گر ز آمدن خواجه درنگی باشد چون باز آید زهره پلنگی باشد



فحشا، دزدی، جاسوسی و بقول لامارتین: بشر بساطی مخرب‌تر از صحنهٔ تئاتر در تخریب اخلاق نگسترده است.

مفتضح‌تر روزنامه‌ها است که یومیه بچاپ میزنند و عفت را خفیف میکنند.

این عنوان را در روزنامه‌ای دیدم، خواندم معلوم شد دختری خودش را در وین<sup>۱</sup> غرق کرده است و سبب را بدوستی نگاشته: پدرم مرا به قهوه‌خانه‌ها میبرد بحریرف می‌سپارد، از دنبال من می‌آید که مزد مرا بگیرد، مرا باین کار شنیع مجبور میکند، من این زندگی را نمیخواهم، خودم را به

من خودم را  
بوین میاندازم

وین میاندازم.

قرمساقی حد ندارد، ناصرالدین‌شاه در دستخط تغییر به مسیح نامی قرمساقی را به صاد نوشته بود، شمس‌الشعراء سام میرزا رباعی‌ئی ساخت؛ بعرض رساندند دستخط اصلاح شد.

الحمد مسیحا که جمادت کردند  
آتش بودی و پس رمادت کردند  
زن قحبه بعزل هم ترقی کردی  
زیرا که قرمصاق بصادت کردند

قرمساقیهای امروز، صدسی قرمساقی ترند.

یکی گربه‌ای را تعلیم داده بود، شمعی در دست کنار سفره قرار میگرفت،

طبیعت بر نمی‌گردد

و مدعی بود که به تربیت میشود در طبیعت تصرف کرد، رفیقش روزی موشی همراه آورده سر سفره رها کرد، گربه آرام ماند، نوبت دیگر دو موش آورد چون موش دوم را رها کرد گربه حرکتی بخود داد و باز خودداری نمود، بار سوم سه موش آورد سومی را که رها کرد گربه شمع را انداخت و پرید بموش.

در شهرهای بزرگ اروپا گذرها کم و بیش طاس‌لغزنده است، در قهوه‌خانه‌ها میدان عرضه و تقاضا، بی‌خیال نشسته‌ای یکی کنارت سبزمی‌شود، دوبار دندان روی جگرگذاری بار سوم دنده بقضا می‌دهی، این تمدن بتهران هم سرایت کرده است.

ای که از کوچهٔ اسلامبول ما میگذری

با خبر باش که سر می‌شکند دیوارش

در اثر قلت خون و جمودت حال، طبع من چنان بود که زیباترین صورت‌ها نقش دیوار می‌نمود، اگر بر خوردی می‌شد بصحبت بر گذار می‌کردم و شعر سعدی را بخاطر می‌آوردم.

به بی‌رغبتی شهوت انگیزختن

برغبت بود خون خود ریختن

عمر دراز سعدی هم در نتیجهٔ این احتیاط بوده است، با زنهایی که حلقه در انگشت داشتند از صحبت هم دریغ میداشتم، در نتیجهٔ صحبت‌ها دیدم بیشتر زنان خودباخته، گول‌جوانان ناسخته خورده‌اند و فریب نویدهای دروغ و بی‌پا، گروهی را هم بی‌نوائی از راه در برده است و به بی‌پروائی کشیده، گروهی طبع سرکش آنها را با آتش افکنده ولیس علی‌المریض خرج.

از دحام هر طبقه در شهر بزرگ و سنگهای تکلف که در راه نکاح انداخته‌اند اطوار زشت را از هر قبیل پیش می‌آورد و من چند حکایت ذکر میکنم و شاید در ردیف احسن القصص است، در سیاحت آفاق لاغر و چاق پیش می‌آید، چرا در خاطرات یکی را باید نگاشت و دیگری را مسکوت عنه گذاشت.

جماعتی که ندانند حظ روحانی  
گمان برند که در باغ حسن سعدی را  
و ما ابرء نفسی و ما از کیها

تفاوتی که میان دواب و انسان است  
نظر بسیب زنخدان و نار پستان است  
که هرچه نقل کنند از بشر در امکان است

عروس شهرها

پاریس را عروس شهرها گفته‌اند؛ دامادها از همه جا بپاریس رو می‌آورند و روزگاری بنشاط میگذرانند، بساط عشرت اینجا گسترده است، کاخها بهشت آسا، مرتب در غرفاتش حوران هورلقا، غلمانان سربها را پذیرا.



پتیاره‌ای آن منازل را اداره میکند، زنان جوان بهر جهت بهوای هفته‌ای نوش‌سالها گرفتار نیشند نصف مزد ایشان که بهای جوهر جان است بدان پتیاره میرسد، در برابر نصف دیگر از خوردنی و پوشیدنی انگاره گرفته شده است که آن بدبختان از زیر بار قرض‌رہائی ندارند، مادامی که مقروضند باید بسوزند و بسازند، اگر احياناً فرار کنند بحکم قانون آنها را تسلیم آن جهنم بهشت نمون میکنند، این است که در شهرهای دیگر دلبر کم است، لکن آزادند، اینگونه ستمکاری منحصر بکانون آزادی است.

در بران برای جلب مسافر دولت قدری چشم برهم نهاده، از جنس لطیف در بعضی قهوه - خانه‌ها منتظر حریف نشسته‌اند.

در سفر اول ناصرالدین‌شاه بفرنگ، در پاریس محلی بوده است موسوم به بال‌مبیل که پدرم آنجا را بال‌مبال نام نهاده بود، الاسماء تنزل من السماء.

انواع رسوم و آداب آمیزش را در قبایل هر جا، من در افکار امم و تحفه مخبری گفته‌ام، موسی نکاح‌دختر را منع کرد، اسلام مادر، خواهر، عمه، خاله، برادر زاده و خواهر زاده و منسوبان رضاعی را و اساس در منع، سلامت نسل است و در حدود حفظ از امراض جسمانی و روحانی، در مصر و عرب اشخاص را نسبت به مادر می‌داند، هارون به موسی یا بن امی می‌گوید.

خدن رسمی بوده است و هنوز هم در بعضی اقطار هست، اسلام منع کرد.

#### قطعه

پسری را پدر نصیحت کرد	که ز زن ناگزیر باشد مرد
دختری جوی زبر و کدبانو	که شود با تو یار و هم زانو
چند دختر گرفت او بنظر	چونکه يك يك بگفتشان بپدر
گفت این مر ترا بود خواهر	دیگری را بجو از این بگذر
شکوه آخر پسر بمادر کرد	تا نشاند ز خاطر او گرد
گفت هیچت مباد در دل غم	که پسر نیستی تو او راهم

#### فردوسی

مگر در نهانی سخن دیگر است  
پژوهنده را روی در مادر است

در استاند با شمس الملك کنار دریا سیر پرتو قمر می‌کردم که در آب  
چون مجره کهکشانی مواج ساخته بود، ما شیفته آن تماشا که ناگاه دو ستاره در حاشیه خیابان بجلوه توامان ظهور کرد، بمغناطیس عشوه، حال غشوه در ما انداختند، شمس الملك زبان نمیدانست، گفت چه باشد که استفساری از آهنگ ایشان بنمائی، نزدیک رفتیم، دوری نمودند، در محفلی که بود نشستیم و از هر در صحبت پیوستیم، پاسی بظرافت گذشت، رخصت غیبت خواستند، گفتم مجلس گلشن است، چه وقت رفتن است، گفتند فردا روز راز و نیاز است، می‌خواهیم زودتر بخوابیم و فردا بدرگاه چاره ساز برویم، گفتیم با این سیره آن شعار را چه مناسبت است، گفتند آزموده‌ایم هر یکشنبه که بکلیسا رفته‌ایم، بصاحبخانه مقروض نمانده‌ایم، از ناصرالدین‌شاه است.

گر کنه کار نبودی بجهان روز جزا  
از خداوند جهان لطف کریمانه نبود

باید با همه نشست و از سر پندار برخاست تا بر همه احوال وقوف یافت و حکومت بیجا نکرد.

مقام صالح و فاجر هنوز پیدا نیست.  
یکی از دوستان که منزلتش هست، نقل کرد، زنی معروفه وجهی معتد بمن سپرد و یادداشتی گرفت، پس از روزی چند آمد و وجه خود را خواست، دادم و یادداشت نزد او ماند، رفت،



بخاطرم آمد که یادداشت در دست او ماند و بسا هست سبب زحمتی بشود، پس از هفته‌ای آمد که فراموش کردم یادداشت را رد کنم. اینک آن یادداشت

گر نهادت همه این است زهی پاک نهاد  
و سرشت همه این است زهی پاک سرشت  
عیب رندان مکن ای زاهد پاکیزه سرشت  
تو چه دانی که پس پرده که خوبست و که زشت  
چه خوب بود که مردم پاک نهاد پای استقامتشان نمی لرزید

نه هر صحبت نشاط انگیز باشد بسا صحبت ملالت خیز باشد  
روزگار بامن به ایج است در لندن بسا خـانمی اتفاق صحبت افتاد، خالی از ملاحظت نبود، لکن از چهره اش ملالت مینمود. گفت پدرم مبتلا به فلج است و روزگار بامن بلج، بادست خالی بدیدنش رفته بودم حالش را تباه دیدم، تقاضای صاحبخانه هم دردم خاری است، حالی که قصد بود مبدل بملال شد، پنج لیره همراه داشتم در دستش گذاشتم، خواست پای مرا بپوسد، رویش را بوسیدم و بخداش سپردم، دعا کرد و از کجاکه مستجاب نباشد.

این جهان محنت سرائی بیش نیست  
شهادت دارد لیک آن بی نیش نیست  
غنچه اش دلتنگ و لاله داغدار  
وان گلش از خار بی تشویش نیست

در برلن دیر وقت بمنزل میرفتم، بخانمی برخوردیم، صد هشتاد بجمال سوختم که نسوزانم و در اندام بکمال، محفلی نزدیک بود، باهم نشستیم، دیدمش تربیت خواص دارد و با زندگی خانواده تماس، گفتم مگر خانم را خواستاری مشتری نشد که غمخواری کند؟ گفت چند نفرم خواستند من نخواستم، گفتم ممکن است از سبب بپرسم؟ گفت در خودم آن استواری را ندیدم که عهد و پیمان بسر برم، مردی را آزرده خواهم کرد، سوختم که نسوزانم.

نظر سوی شاهد کسی را رواست که داند بدن شاهی عذر خواست

شبی در وینه در باغ عمومی در گوشه‌ای نشسته بودم و سیر مهتاب می کردم، مستغرق فکر خود و پیش آمد روزگار، برخلاف انتظار خانمی بمن رو آورده آمد کنار من نشست، بی مقدمه اظهار داشت شیرینی فروشم و از پیش آمدی در جوش، گفتم خیر است، گفت خواهرم دوستی دارد، آمد او را برد من برخورد حتم کردم که تنها نمانم، وجاهتی نداشت بی ملاحظت هم نبود، از رقابتش تعجب کردم و بر ملالتش تأسف خوردم، گفتم هر که شیرینی فروشد مشتری بروی بجوشد، تبسمی کرد و لبخندش خالی از نمک نبود، بقول دیگر شیخ متوسل شدم که زن جوان را تیری در پهلوی نشیند به که پیری، دیدم باین لطایف دل نمیدهد و دنبال را ول نمیکند، بمضمون شعر سعدی مترنم است.

### رقابت

برخیز تا طریق تکلف رها کنیم دکان معرفت بدو جو پر بها کنیم  
آری ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم ربی، یکی از رفقا غالب از کیسه و کمر می نالید در کیسه چیزی داشتم بشامش دعوت کردم و راجع بکمر بدیگریش حوالت.  
کاستن توکل و اشکالات تکفل در امر نکاح تامل آورده و با فشار طبیعت مجال تحمل نمانده جوانانرا اضطرار عنان اضطبار از کف بدر میکند، اگر صدد وطبع سرکش زندگی موحش را پیش بیاورد، یا صد هشت نادانی صدنود نقص سیاست است، تشویق میکنند تضییق نمیکنند، برنامه سیاست در مصلحت و عصمت نیست، رشته عفت را گسسته اند که آزادی است، اخلاق مسری است خویش بطئی و بدش سریع السرایه.

در پاریس مردی جا افتاده با علیقلی خان سردار اسعد آشنا بود، از

### حکایت

تعلق زنی بخودش شکایت میکرد که شوهرش با من دوست است و زنش بمن می تند، روزی شوهرش نزد من آمد و زنش در منزل من بود، سخت خجالت کشیدم هر چه میخوام از صحبت این پتیاره کناره بجویم باز گرفتار میشوم.



مایه پرهیز کار قوت صبر است و عقل صبر گرفتار عشق عقل زبون هواست  
شاید این گرفتاری در نتیجه اشکال طلاق باشد ، با وجود عللی طبیعی که گاهی طلاق را  
لازم میکند .

در صحبت سرگذشت زنی را پرسیدم ، گفت مردیم خواهان شد ، منزلی بیاراست و مرا  
مرفه بداشت ، جوانی چم مرا گرفت ، آخر خم شدم ، روزی با او مشغول رقص بودم ، آن مرد سر  
رسید و ما را در آن حال دید ، مرا ترک کرد ، این بگفت و گریستن آغاز کرد که قدر نعمت ندانستم ،  
بدین زحمت گرفتار شدم ، برای لقمه‌ای نان جان میدهم ، حال که جوانی است این است ، از آب و رنگ  
که افتادم چه بر سرم خواهد آمد ، نمیدانم .

دشمن بدشمن آن نپسندد که بیخورد  
چاه است و راه و دیده بینا و آفتاب  
با نفس خود کند بهوای هوای خویش  
تا آدمی نگاه کند پیش پای خویش  
یکی از دوستان میگفت آشنائی دارم که شصت پیراهن دارد ؛ گفتم سعدی  
یکیش را منکر است که گر حجاب شود تا بدامنش بدرم ، بالاتر هم نمیرود ،  
جائی که پیراهنی را آنهم دربر باید درید آن عده پیراهن در جامه‌دان چه  
تأثیر در موضوع دارد .

### شصت پیراهن

در شیراز گربه‌ای داشتم براق ، سهرنگ و فوق العاده مأنوس ، گربه‌های نر  
اطراف او را گرفتند بگربه سیاهی ژولیده کشیف که يك چشمش هم بجهتی  
از کاسه در آمده بود بیشتر رغبت داشت ، تا حدی که آن گربه سیاه فرار  
کرد و گربه من از دنبال و گربه‌های دیگر بحسرت مینگریستند ، تعجب  
کردم و به منتظم الحکماء حکایت ، گفت خذ الغایات و اترك المبادی .

### خذ الغایات و اترك المبادی

حیوانات فصل دارند ، آبستن که شدند نربخود راه نمیدهند ، نظربه نه ماه آبستنی ، حق این  
بود که انسان هم سالی یکنوبت فحل بیاید ، عمرها درازتر میشود و زحمتهای کمتر ، حیوانات را طبیعت  
متوجه میکند ، انسان بتوجه طبع را تحریک<sup>۱</sup> فکر غذا اشتهای کاذب میآورد دله‌گی سنگینی معده و باز ؛  
جانور در بند آب و رنگ نیست  
بر سر این آب و رنگش جنگ نیست  
از غرائب این است که این گربه سه بچه زائید ، بزرگ شدند ، من دستی بر سر آنها میکشیدم  
از شیر که افتادند مادرشان از اطاق من قهر کرد ، بچه گربه‌ها را بیرون کردم ، باز بر قهر باقی ماند  
در حیاط دور من میگشت و بقدم همراه من میآمد ، روزی بغلش کردم ببالاخانه بردم ، بدرب  
اطاق که رسیدم چنان مضطرب شد که با همه انس حاضر بود چشم مرا در بیاورد و جز بر حسادت  
نتوانستم حمل کنم .

زن در میان هیچ قومی و هیچ قانونی چون قانون اسلام منزلتی که شایسته  
مقام او در جامعه است نداشته و ندارد ، بلی در اروپا زن را جلومیاندازند  
و تشریفاتی از برای آن قرار داده‌اند همه صورت ، لکن از تمام حقوق  
شخصیت محروم است ، اگر چه در فکر و عمل در مواردی از مرد کسر دارد ، از نظر تشکیل خانواده  
عضو اهم است .

### عضو اهم خانواده

زن نيك فرمانبر پارسا  
کند مرد درویش را پادشاه  
تمشیت زندگی و پرورش کودکان بعهده زن است ، مهر مادری نبود کودکان بعرضه نمیرسیدند  
چه بسیار مردان زن و فرزندان را بخود باز میگذارند و زنهای بهر زحمت بار گران را میکشند و اطفال  
را بر میآورند .

بین آن بی‌حمیت را که هرگز  
نخواهد دید روی نیکبختی

۱ - به مادام سابینیر که ولعی در کار داشت گفتند آخر خجالت بکش ، حیوانات هم موسم دارند ،  
گفت ده آنها حیوانند .



تن آسائی گزیند خویشتن را  
در تحفه مخبری گفته ام .

مثبت و منفی است ذرات جهان  
از سلول آمد مرکب این بدن  
ای بسا مردا که در طبع زن است  
گر زنان بینی چو مردان دلیر  
آن سلول نر فز و نش کوشش است  
میتوان دیدن بخوی مرد و زن  
فاعل و مفعول از يك مصدر است  
فل صادر میشود از آن و این

زن و فرزند بگذارد بسختی

طالب و صلی که باشدشان بجان  
فرق باشد در سلول مرد و زن  
چون سلول ماده بیشش در تن است  
تو سلول نر در ایشان بیش گیر  
و آن سلول ماده کارش جوشش است  
نسبت آند و سلول اندر بدن  
در سخن آن کی بجای این در است  
مورد فعل است در جمله بین

گفته اند پنج چیز بسی بدست نیاید ، زن موافق (یا مرد) فرزند اهل ، مال ، جاه و طول عمر  
ادبا ، فضلاء و امراء از زنان هنرمند بوده اند .

صفوة الدین از امرای قراختر است ؛  
من آن زنم که همه کار من نکوکاری است  
درون چادر عفت که جایگاه من است

بزیر مقنعه من دو صد کله داری است  
مسافران صبا را گذر بدشواری است  
فخرالدوله از آل بویه نیابت پسرش مجدالدوله میکرد ، سلطان محمود خواست خطبه بنام  
او کنند ، نوشت تا شوهرم زنده بودنگران بودم ، حال باک ندارم ، حرب راد و رواست ؛ اگر من مقهور  
شوم سلطان را فخری نیست و اگر سلطان مقهور شود از زنی شکست یافته .

چو از راستی بگذری خم بود  
خیرات حسان را اعتماد السلطنه در احوال زنان نامی نگاشته .

من نمیدانم در پیش آمدها و ناسازگاریها تقصیر بیشتر از مرد است یا از زن ، شاید در احصاء  
بیشتر گناه گردن مرد را بگیرد ، مرد بیشتر از پی آب و رنگ است شاید هم یراق ، زن بیشتر طالب  
طمطراق ، دله گی هم بی مدخلیت نیست .

از انواع آمیزش مرد و زن ، نکاح و تشکیل خانواده بصلاح و سلامت نزدیکتر  
است اگر بسازگاری بگذرد ، زهی سعادت ، بوالهوسی ، تنگدستی و علل  
دیگر گاه وفاق را به نفاق میکشاند ، از علل اختلاف زنا را اقبیح دانسته

### حدود

و در همه جا سخت مجازات داده اند ، از افشاء ، جریمه ، بریدن گیس ، تراشیدن ریش ، بند ، شکنجه  
تا قتل و سوختن و شقه کردن .

زانیه ای را بزمان عیسی بناشد سنگسار کنند ، عیسی گفت آنکه گناهی بدمه ندارد سنگ اول را  
بیندازد ، هیچکس پا پیش نهاد و عیسی خود دست بکار نبرد ، مریم یجدلی را توبه داد و این درسی  
بود و امت او در رفتار هیچ از بربریت کم نیاورد و مابعضی عادات را یاد کنیم .

آمیزش نری با ماده طبیعی حیوانات است ، خصوص در حیوانات وحشی از پرند و درنده ،  
در حیوانات اهلی تخلف بیشتر اتفاق میافتد و انسان از آن جمله است .

در لك لك دیده شده است که اگر تخم دیگری زیر او بگذارند و جوجه در بیاید لك لك ها آن  
مرغ را هلاك میکنند ، پس رقابت طبیعی است .

منشأ جنگ تروا هتك ناموس شد ، پاریس پسر یریامس پادشاه تروا میهمان منلائس پادشاه  
اسپارت بود ، هلنا زن او را فریب داده با خود برد ، حکایت داود و بتزابه در تورات است .

در لیونه (فرانسه) برای افشاء و ملامت زانیه را محکوم میکردند برهنه در میدانی مرغی را که رها کرده  
بودند بگیرد ، وزانی در آن اثنا لخت خاشاک جمع کند (بعد مرغ را بپزند و با هم بخورند) مردم تماشا می کردند<sup>۱</sup>

۱ - در ضمن اجرای مجازات کارهایی میکردند که شوالیه آمورینی گوید از ذکر آن شرم دارم .



دریلنی (لهستان) زانی را از آلت می‌آویختند و کاردی باو میدادند که از بیم هلاک خودش را خواجه کند.



در اسپانی شوهر مجاز بوده زنش را با فاسق بکشد، نوشته‌اند ژان سوم بزنی گفت اگر زنا بدهی و شوهرت ترا بکشد او را عفو خواهم کرد، گفت باین قاعده مرا هم خواهید بخشید، چمن شوهرم را بازنی دیدم و او را کشتم. ساکسن‌ها زن را می‌سوزانیدند و فاسقش را بالای خاکستر او می‌آویختند.

در رم وقتی بی بند و باری رواج داشته که اردوان سوم اشکانی قیصر را بر رفتار بروتوس ملامت نمود، خانمهای محترم! خود

### گر او را ماد و عروس

را فاحشه بقلم میدادند تا دست آزاد و پای فراخ داشته باشند. مالی‌نازن کلودیوس در غیبت شوهر بنکاح دیگری درآمد، زهی نکاح و بی‌عصمتی را یکی از اسباب اضمحلال دولت روم دانسته‌اند. در مکزیك زانیه را پس از ثبوت قطعه قطعه کرده تناول می‌نمودند، البته بشوق ضیافت چندان باریک هم در حجت نمی‌شده‌اند.

در موزه اشتوتگارت مجسمه‌ای از پولاد دیده شد که به شکل زنی است تو خالی، در دارد و باز می‌شود به درب آن میخ‌ها نصب است، زن خود باخته را (زانیه) در آن باز می‌داشته‌اند و در را می‌بسته‌اند، آن میخ‌ها بدن زن

### دوشیزه پولادی

می‌نشسته و او را هلاک می‌کرده. در قوانین اخیر، قائل بتخفیف مجازات شده‌اند بعضی افشاء و اقرار بفشاح را در محکمه لازم میدانند که از بی‌پروائی جلوگیری شده باشد، بعضی معتقد بمسامحه شده‌اند که هتک شرافت است (زهی شرافت) و این تشویق بجسارت است.

در شرع نبوی، حد همان سنگسار کردن است لکن اثبات بی‌نهایت دشوار، حتی آنکه نسبت زنا بکسی بدهد و اثبات بشهود نتواند مجازات دارد. در آیه ۱۷ از سوره نور است؛ آنکه دوست میدارد فحشا را شهرت بدهد از برای او عذاب دردناک است و باز آب توبه آتش گناه را مینشانند و اعاده شرف میدهد، مگر اینکه از شنیدن بوی گل توبه را بشکنند. حکم الولد للفراش، از توسل به ازالام مرد را مستغنی میکند، احتیاج نیست که در خدن به ازالام معین کنند بچه از کیست.

در صدر اسلام نوبتی اردو دیر وقت به مدینه رسید، امر شد کسی شبانه بشهر نرود سه نفر تخلف کردند، مرد بیگانه نزد زن خود دیدند، یکی کشت، یکی طلاق داد، یکی برو نیاورد پیغمبر (ص) فرمود آنکه کشت مجازات دارد، آنکه طلاق داد غیرت،

۱ - طلاق که در سنت کاتولیک صعوبت دارد، در اسلام بی‌اشکال است و باز پیغمبر (ص) فرموده: «ابغض الاشياء عندی، الطلاق» بدترین چیزها نزد من طلاق است، این است رجوع قرار داده‌اند.





و آنکه برونیارود مردی است بی شرف .

شاهدچون شوهر باشد اثبات بقسم میشود و آدابی دارد در قانون فرانسه از سه ماه الی دو سال حبس یا از ۱۰۰ فرانک الی ۲۰۰۰ فرانک جریمه قائل شده اند .

خاطرم آمد که یکی از لطمه‌ای نقاضی شکایت برد . ضارب به پنج شلینگ محکوم شد ، گفت این است جزای يك طپانچه ؛ گفت آری ، ده شلینگ پیش قاضی گذارد و سیلی بی بروی او زد که پنج شلینگ بعارض بدهد ، پنج شلینگ خود بردارد .

منتسکیو در اسپری دولوا (روح قانون) گوید ؛ اینکه گناه زن را بیشتر شمرده اند و سیاست او را سخت کرده اند از آنروست که زن فرزندان دیگر را بفراش مرد می آورد و ظلمی است نسبت بفرزان حقیقی او و بزنی تحمل وارد نیست .

میگوئیم گناه بیشتر از مرد است که سبب آن تحمل میشود ، بسا هست زن بغفلت در تله می افتد و شاید باکراه و از بیم آبرو یا حاجت تن در میدهد ،

مرد فاعل و مختار است خصوص که مرد مدعی تفوق است ، الرجال قوامون علی النساء ، پس دیه بیشتر بر مرد است .

بارسومی که اینک در سوسیته جاری است و هر قدم تله در راه موجود است ، خنده آور است که رسم ساموئدها را بچشم تعجب مینگرند که در پذیرائی میهمان زن خود را باختیار میهمان میگذارند و اگر سست بجنبند دلتنگ میشوند ، البته زنا در زبان ایشان موضوع ندارد ، من نمی دانم چه فرق است بین ساموئد و مردانی که زن خودشانرا شش قلم آراسته ، چون در شب زفاف ، با افتخار بمجالس میبرند و بمردان میسپارند .

اگر شیطان نفس یا شیاطین انسی ، زن را آخر از راه در ببرد ، چه جای ایراد است اصرار خیلی کارها را صورت میدهد .

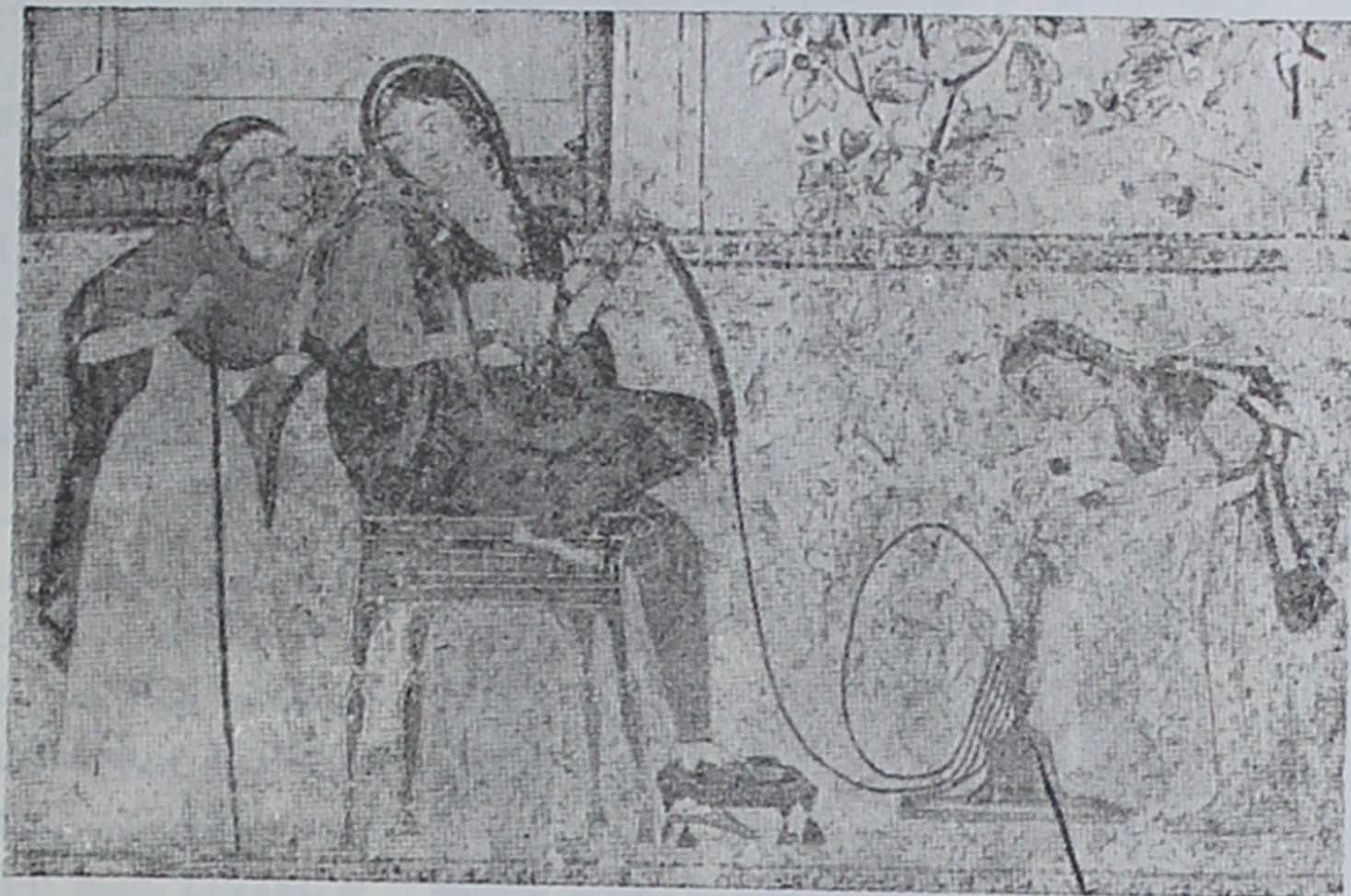
حکمت خلقت نر و ماده در نبات و حیوان ، تناسل و بقاء نوع است ، صحت نژاد موقوف بر مواصلت با غیر خویشاوند ، این است که وصلت با خویشان را منع کرده اند . در چین تا هفت پشت رعایت میکنند ، آمیزش ماده‌ای با نر متعدد تولید مرض کرده است ، ظن غالب این



است که سیفیلیس بدو آدرسگ پیدا شده باشد. در مصر هم که پلیاندری (خدن بازی) رسم بوده است، گفته اند این است که در نتیجه تجارب هزاران سال آمیزش زن را با يك مرد روا داشته اند.

فرمان عقل بردن عشقم نمیکذارد

سودای عشق بختن عقلم نمی‌پسندد



### هدهدی کو ته فرستم بتو پیغامی چند

معروف است حاجی محمد حسین خان نظام الدوله، معروف به صدر اصفهانی بیرون شهر اصفهان بقهوه خانه‌ای رفت، صحبتش با قهوه‌چی گرم شد، از کار و بار قهوه‌چی پرسید گفت می‌گذرد، تعریفی هم ندارد، محمد حسین خان گفت چرا نمیروی جاکشی کنی، سودش بیشتر است، گفت شما دستتان در کار است بهتر میدانید.

چون پلیاندری در اکثر ملل بوده و هست بروز سیفیلیس عمومیت داشته و دارد و مبارزه با آن از اهم وظایف صحیه است و در ممالك متمدنه تحت مراقبت شعبه‌ای از نظمیه، در پنجاه سال قبل در برلن پنجهزار زن بشمار می‌آمدند که در تحت بازرسی صحیه نظمیه بودند. بانوان عقیقه!! از رجوع بصحیه اکراه دارند و در اشاعه امراض گناه. مراقبین از طرف صحیه مکلف به کنجکاو می‌باشند، گاهی خلاف نزاکتی اتفاق میافتد و سبب عریضه روزنامه نویسان می‌شود که عقیده دارند بطبیعت واگذار شود، طبیعت کار خودش را میکند، حفظ صحت هم واجب است.

در روزنامه خوانده شد، دختری از راه رسیده بمنزل میرود، در این احوال دوجوان می‌رسند یکی بدیگری میگوید تو میروی یا من بروم، بدون آنکه معلوم باشد کجا، مفتش صحیه سوءظن بدان دختر میبرد و او را جلب میکند، يك شب بحال ناله و ندبه و فکر آبروی پدر و مادر بسر میبرد تا در نتیجه تحقیق معلوم میشود آن گمان بی پا بود و دختر غریب، بآن شهر برای تحصیل آمده بوده است و مبری از تهمت است، دختر از بیم آبرو توسلی نمیجوید، فضول مسئله را افشا میکند و بیگناهی را رسوا، این است که اشاعه فحشا در شرع منع شده است. درد بیدرمان است و صد هشتاد گناه باتمدن مادی که راه صلاح را مسدود کرده





است و در بر نکاح بسته  
و خلق را به بربریت  
میکشاند، بی ناموسی  
با دزدی و دروغگوئی  
دست بگردن است.  
آخر تدبیر در  
حفظ بیگناهاى که  
بتقصیر گناهکاران بوجود  
آمده اند ایجاد زایشگاه  
و کودکستانها است که  
چون بگردش نمیرسی  
واگرد.

عقل انجام عشق می بیند هم از اول نمیکند آغاز  
چو چاره هوست از طریق عقل نشد رها کنیم و سر رشته را نگهداریم  
در ژاپن طایفه ای از زنان (گیشا) بسمت مجلس آرائی شناخته شده اند، حرفه شده است و  
قباحتی ندارد.

یکی از نویسندگان گوید اگر ساعتی را کسی بدزد سیاست دارد، چون ساعت را عوض  
بدست میشود آورد، پرده عفت که بلاعوض است طرف توجه نیست.  
عندالواقع عقد جز ایجاب و رضایت طرفین نیست، چه حکم میتوان کرد، مگر اینکه آن  
مرد آن دختر را متکفل شود، با تفاوت های زندگی چه باید کرد؟  
سان سوار را در گچسر نوشته ام (صفحه ۷۱) احتشام السلطنه دعوت  
بتمشای سان در کنار برلن کرد. رفتیم، صف اول را گرفته بودند،  
محلی مشرف بر میدان سان برای تماشایان معین بود، جماعتی پیاده و  
جماعتی در درشکه مهیای تماشا بودند، میدان خوب دیده میشد، روبرو طاقنماهایی برای دستگاه  
امپراتوری و رجال آشنا مرتب بود. افواج میگذاشتند، پیاده، سواره و توپخانه، آراسته تراز آنکه  
بقلم بیاید.

موزیکانچی دو دسته بیشتر نبود، یکی پیاده، یکی سواره، چیزی از آن سان فراموش  
نمیشود و فوق العاده مایه ضحك بود اسب طبالچی سوار بود که بی طبالچی دو نوبت وظیفه خود را  
در کمال نظم انجام داد، نوبت دوم و سوم که افواج سوار سان دادند ظاهراً طبالچی زمین خورده  
بود، اسب در کمال مهارت در محل معین از صف خارج می شد، دوری می زد. در جای خود  
قرار میگرفت.

محل طبالچی در حرکت دست راست بود، در موقعی که موزیک توقف میکرد تا دسته رد  
شود میبایست طبال بدست چپ تیپ بیاید و از برای اینکار مجبور بود در قوس معینی چرخ بزند و  
عادتاً یابو اینکار را میکرد و نکته این بود که طبالچی دو دست بیشتر ندارد و هر دو در زدن طبال  
بکار است، افسار یابو بسر خودش است، در اثر تربیت و مشق بوظیفه خود عمل میکند، در  
مملکتی که اسب و هادیان ریاضی دان باشند، تعجب ندارد که یابو هم مشق نظامی بداند، آراستگی  
و نظم لشکر آلمان بجای خود، کیفیتی که بخاطرمان مانده است همان حرکت یابوی طبالچی است  
که در وظیفه تخلف نمیکند.

تفریح پوتسدام دختر دیتریشی شوهر کرده است و در پوتسدام می نشیند، روزهای یکشنبه  
با برادرش به پوتسدام میرویم، پنج قطعه آلات رصد که آلمانی ها از



غنیمت چین آورده‌اند جلو قصر ابیض در پوتسدام نصب کرده‌اند ، روزی در گردش آن بدایع صنعتی را تماشا کردیم ، والتر دیتریشی در منزل بمن گفت نادر پادشاه شما ودایعی که از هند چپاول کرد کجا گذارد؟ گفتم قصر ابیض نداشتیم نمیدانم ، خواهرش دست به پشت من زد که باریک الله ، سوزن را در پای دیگران می‌بینند و جوالدوز را در چشم خود نمی‌بینند ، روزی دو سه نفر از طلاب عربی آموز نزد دیتریشی بودند ، من این عبارت را گفتم و ترجمه آنرا خواستم ، دارهم مادمت فی دارهم ، نفهمیدند ، دیتریشی هم ملتفت نشد ، معنی کردم هر وقت یادم می‌آید خجالت میکشم ، مگر اینکه نمیدانستم که پروفیسور هم ملتفت نخواهد شد اعلال بقدری در کلمه تغییر می‌آورد که خیلی انس می‌خواهد که شخص بریشه کلمه پی ببرد .

نظر بمطالعاتی که در چاپخانه دولتی منظور بود ، قدری توقف در برلن بطول انجامید ، رخت مراجعت بر بستم ، پس از مراجعت شغل شاغل من همان رسیدگی بمدارس است و غالباً مصاحبت اتابک ، چه در شهر ، چه در قیصریه . شبی به پارک رفتم ، اتابک مشغول بیلپارد بود ، گفت چه خبر گفتم امروز سیاست‌نامه خواجه نظام الملک را می‌خواندم ، نوشته بود سبب سستی کارهای مملکت این است که ده کار بیکنفر میدهند و نه نفر بیکار میمانند یا کارهای بزرگ را باشخاص کوچک میدهند از عهده بر نمی‌آیند و کارهای کوچک را باشخاص بزرگ که دل نمیسوزانند ، به‌لبخندی گذشت و مشغول بیلپارد شدیم .

در باب مدارس ، همیشه با اتابک مجادله داشتم ، یکروز باصرار بمدرسه علمیه‌شان آوردم

که سر راه درب خانه بود ، در عمارت متعلق بانیس الدوله در خیابان لاله زار ، از شاگردان سوالات شد مؤدب الدوله در معرفی شاگردی گفت افعال بیقاعده را خوب فرا گرفته است ، اتابک گفت خوب بود افعال بیقاعده را در خارج مدرسه می‌آموختند .

افعال بیقاعده اصطلاح فرانسه و در لفظ آن کنایه که در فارسی هست نیست . من در فواید الترجمان قیاسی اصطلاح کردم ، چون کتاب را روی اصطلاحات صرف ونحو نوشته‌ام و معلمین نمیدانستند ، آن متروک ماند .

موسیونوز باروسها داخل مذاکره شده ، باعتبار معاهده بامصر که هم از دول کامله الوداد است تغییری در تعرفه گمرک داده ، بصرقه انگلیس نبود ، اگر چه حاجی محمد تقی شاهرودی آن اصلاح را مفید بحال تجارت نمیدانست ، بعقیده من رخنه بعهدنامه ترکمان چای ، هر اندازه اش فتحی محسوب میشود . انگلیس که ناراضی شد سرها بجنبش می‌آید ، روزی مخبر الدوله بمن گفت اتابک چه میکند بشیر الملک

از کفایت عین الدوله صحبت میدارد .

هفته قبل از استعفا با اتابک تنها بودم ، فرمودند از آنچه خوانده‌اید موقع استعفا است کتابچه‌ای



گراور اتابک در مدرسه

از طرف راست: میرزا نصر الله خان ، مشیر الملک ، محسن خان مشیر الدوله ، سام میرزا ، شمس الشعرا - طرف چپ: عماد الدوله سپهسالار ( آقاوجیه ) ... نظام السلطنه ، حاجی می-رزایحیی دولت آبادی ، شیخ عبدالربه ، شیخ مهدی کاشی ، مهندس الممالک



بنویسید ، در ضمن عزیز خان خواجه وارد وصحبت قطع شد .

تا رضامندی  
انگلیس و اراده مظفر  
الدین شاه بمسافرت  
بفرنگ و استنکاف  
اتابك از قرض بدون  
تضمین مصارف كه  
چون قرضهای اسبق  
هباء منشور نشود، كار  
را به استعفای اتابك  
كشانیده من در  
خدمتشان سفری شدم  
و شرح آن مسافرت  
را از حرکت از تهران  
تا مراجعت به اروپا  
علیهده نوشته ام كه  
مجلدی است، قصد  
من از این مسافرت  
نفوذ در افكار اتابك  
بود چون منظور در  
مصاحبت تلماك، پس از  
مراجعت به اروپا  
چندی در بران بودم،  
از مخبر المملك و  
و صنیع الدوله  
مكتوب رسید كه  
مراجعت مرا خواسته  
بودند.

مکتوب

مخبر الملك

به بر لب

قربانت شوم ، بعد از  
اینکه شما هم داخل  
در عنوان یقوان  
با فواهم شدید و

حرکت کردید تا امروز که بیست و چهارم شوال است از شما بعد از خروج از خاک ایران شش کاغذ، دو کارت و دو تلگراف رسیده است، کاغذ ششم که با چند عکس در مراجعت از یکن از تین تسن فرستاده شده بود پس از چهل روز باینجا رسید و مثل سایر کاغذهای شما اسباب خوشوقتی همه گردید بنابر کاغذها در این سفر الحمد لله همه جا خوش بوده اید، امید است که بخواست خداوند بقیه مسافرت نیز بخوشی و سلامتی بگذرد و بزودی چشم دوستان بدیدار شما روشن شود و از شنیدن شرح مسافرت محظوظ گردند،

[illegible]



بحساب تلگرافی که از ژاپن رسید در این ساعت می‌بایست شما در خشکی آمریکا باشید و اوقات عزیز را بتماشای دنیای جدید بگذرانید، در صورتیکه ما بیچاره‌ها گرفتار دنیا و خیالات کهنه هستیم و يك برف کافی است برای اینکه مانع از مراد شهریه بشود، تا به پیمودن بر و بحر چه رسد و غیره و غیره...

باری پس از حرکت شما اوقات بهمان منوال که مسبوق هستید میگذشت تا شب پنجم شعبان که بعد از خوابیدن همه درها را کوبیدند و خبر وارد شدن مولودی در منزل صنیع الدوله دادند، صبح که برخواستیم معلوم شد پسری تولد شده و دکتر لئو لازم دانسته که سه چهارمرتبه در روز آمده مادر بچه را ببیند و صنیع الدوله هم بسیار پریشان است، روز بعد بخواهش خود احترام السلطنه شاه باحوال‌پرسی تشریف آوردند و در واقع وداعی شد، شب هشتم شعبان دو ساعت بصبح مانده بنده در اطاق خودم از صدای ناله و زاری در حیات بیدار شدم و حالتی رفت که شرح آن را نمی‌توانم بدهم، چه مجلس‌ها که دیده شد و چه ناله‌ها که شنیده شد، بیچاره صنیع الدوله، با اینکه شما در آنروز در تین تسن بوده‌اید و خیلی از اینجا دور است باید این ناله‌ها در شما اثری کرده باشد، چرا که کاغذ اول شما در تین تسن در همانروز نوشته شده بود یا هم اتفاقاً بوده است ممنون و قتیتم که محلل همه بدبختی‌ها و خوشبختی‌ها است و رفته رفته فراموش می‌شود سرکار خانم بزرگ حالا در منزل جناب صنیع الدوله هستند و مجلس شب هم آنجا منعقد است و با ضعف مزاجی که دارند گاهی از روی بی اختیاری از گردش روزگار گریه و گاه از بازی بچه‌ها خنده میکنند، مزاجاً همان درجه‌ها هستند که دیده‌اید و بسیار مایل بدیدار شما، سایر اجزای خانواده از بزرگ و کوچک همه بسلامت هستند و سلام و دعا می‌رسانند. جناب شیخ بزیارت کربلا رفته‌اند و از رونق سردم کاسته‌اند.

۲۴ شوال ۱۳۲۱

روز چهارشنبه سلخ نوامبر ۱۹۰۴، میزان ۱۳۲۲، ساعت ده و پنج دقیقه  
**حرکت بتهران** صبح از وینه بطرف مقصد اقصی وطن حرکت کردم، موفق الدوله و ثوق حضور موسیو کلیشر به‌گزار آمده بودند، زنگ سوم زده شد، لوکو- موتیف سوت کشید، ترن بحرکت درآمد، احساس جدائی در قلب ظاهر شد، تا نظر مقطوع نشده بود طرفین با اشاره دست و دستمال رسم وداع بعمل آوردیم و مهر خرسندی بدل بر نهادیم.

ساعتی خیالات گذشته در خاطر جولان داشت، اندك اندك فكر عوض شد، تا تصورات آتیه در فکر من غلبه کرد و حال و خیال دگرگون شد، اوضاع تهران بنظر می‌آمد، دیدار کسان و آشنایان از مد نظر می‌گذرد، فکرها می‌آید، نقشه‌ها در تصور کشیده میشود، فکر میکنم اصرار مظفر-الدین شاه در برگشتن من چه بوده است، چه اندیشه او را باین خیال انداخته است، بد و خوب همه قسم فکر می‌آید، با عین الدوله چه خواهم کرد، مرا دوست اتا بك میداند و دشمن او است البته از احضار من اندیشه میکند، تا شب این خیالات مشغولیات من بود خواب جای همه را گرفت، بهترین آسایش خواب است، در مثل آلمانی است برای خفته‌بد و خوب یکسان است بشرط آنکه خواب آشفته نبیند.

باز صبح آمد که آن‌اللهیان سرزنند از بحر همچون ماهیان

آفتاب همان آفتاب است، افق تغییر میکند، چهار شبانه روز بر این منوال گذشت و زمین چهار دور زد، اوضاع دگرگون شد، خیال دور کره را طی میکند، لحظه‌ای در چین لحظه‌ای در ژاپن، بعد از آن خرمیهای ژاپن کوههای خشك بی سبزه مکه و مدینه، سواری شتر پای گنبد هرمان، کجاها بودیم حال کجا هستیم، صحرای قبیچاق هم طی شد، در حوالی دربند دریای مازندران پیداست، آن طرف دریا انزلی است، گوشه‌ای از وطن است، بوطن خواهم رسید، آنچه دیدم با آنچه خواهم دید چه تناسب دارد، هیچ.

همه جا باراه آهن و کشتی سیر شد، با این عادات از انزلی بتهران چه خواهد گذشت، کالسکه-های شکسته، اسبهای وامانده، چپر خانه‌های خشك و خالی، باکورا سی و هشت سال قبل دیده بودم،



دامنه‌ای بود خشک، منظره آبادی دیوارهای گلی، بیش از یک دو درخت کنار کاروانسرا، آنهم پژمرده، گیاهی دیده نمیشد، حال شهری است خیابانها دارد، کنار آنها درختها خرم است خاک و آب از خارج آورده‌اند آبادیها کرده‌اند، فکر میکنم ما چه کردیم باز هم هیچ! با همه این تصورات باز دل من خوش است و خاطرم مشغوف که بخانه خود نزدیک شده‌ام، روی آشنا می‌بینم، کسان و دوستان خود را می‌بوسم.

ریگ آموی و درشتی‌های آن زیر پایم پرنیان آید همی  
 به تهران خواهم رسید، باز در همان اطاق معروف به مردم جمع خواهیم شد و همان صحبتها را خواهیم کرد، دردها را خواهیم گفت، نمیدانم کی نوبت درمان میرسد، جهالت، بی‌علمی، بی‌همتی بی‌غیرتی معلوم نیست تاکی دامنگیر این مشقت مخلوق است.

فساد چرخ نبینیم و نشنویم همی که چشمها همه کور است و گوشها همه کر  
 چشم نداریم داریم، گوش نداریم داریم، هوش نداریم داریم.  
 مظفرالدین شاه دوسفر بفرنگ رفته است، دنیای آباد رادیده است، میل باآبادی ندارد، دارد، مانع چیست، دیوار جهل و ظلمت اطراف او را گرفته است، از عین الدوله، امیربهادر و امثال اینها چه انتظار باید داشت، ناصرالملک<sup>۱</sup>، صنایع الدوله و امثال اینها خانه نشینند، حرفشان بمفت نمی‌ارزد، در زمان ناصرالدین شاه حرفهای نگفتنی در حوزه ما گفته می‌شد، جاسوس همه جا بود، لکن اهمیتی بسخنان مانمیدادند و علت داشت، غالباً مجالس صحبت سرشب بود، چراغ میسوخت و حرفها بلند گفته میشد، در بندان و تشکیل حوزه پنهان سبب سوء ظن است، اگر انا انزلنا بخوانی خبر چین هزار خیال میکند و چون خبر بد اجرت دارد روی سفارشات که بجاسوسان شده است را پرت میدهند، جلو اطاق ما ایوان بود و توی اطاق پیدا. راه تازگی نداشت، مکرر دیده بودم لکن در هر منزلش آرزوهای تازه در دل من پیدا میشد، گاه این فکر برای من می‌آمد که اصرار مظفرالدین شاه در مراجعت من برای کسب اطلاع از اوضاع ژاپن است که دولت آسیائی است و ترقیات اروپائی کرده است، زودتر بروم بگویم شاید اثری داشته باشد میدانم شاه مایل اصلاح هست لکن اصلاح مانع منافع حواشی است، نخواهند گذارد چنانکه نگذاشتند، اصلاح لازمه اش ترك هوا و هوس است، اطرافها شب و روز مشوق و طبع بشر بازیگر، از خیالات دیگر منصرف میشود، باری در این سودا شب من روز و روز من شب میشود.

ورود انزلی قدری آتش افکار مرا خاموش کرد، دیدم همان آتش است و همان کاسه، از بهبودی اثری نیست، از دماغه کرج که گذشتیم زمین و آسمان در نظرم جلوه دیگر دارد، جلگه تهران است مقصد آمال ما، این مرحله هم گذشت، بسلامت به تهران رسیدیم، حالا مردی هستم دور کره گردیده، جاها دیده، چیزها شنیده، بکار خواهم خورد یانه نمیدانم، دو روزی بدید و باز دید گذشت، صحبت همه از مسافرت است، در موارد شرفیابی شاه از ژاپن میپرسند لکن از استماع حرفهای سیاسی استنکاف دارند، روزی خواستم از مارکی ایتو و اقدامات او در کار ژاپن صحبت کنم، فرمودند از نباتاتش بگو و امیری که من در آن وارد نبودم گیاه شناسی بود.

روزی در اطاق برلیان شرفیاب شدم، سه روز قبل تلگرافی از الجزایر از امین السلطان بمن رسیده بود که از سلامت کسانش باو اطلاع بدهم و سفارش کنم دعا گوئی را بهر اندازه مقدور است بکنند، تلگراف را برای وکیل السلطنه فرستاده بودم، شاه از شنیدن طبیب پرسید از اتابك چه خبر داری؟ عرض کرد خبر ندارم، امین السلطنه حاضر بود هیچ نگفت، من تلگراف را نقل کردم سکوت عجیبی برای حضار حاصل شد.

در خارج آصف السلطنه مرا ملامت کرد که عین الدوله بدش می‌آید، گفتم بیاید اطلاعی داشتم چران می‌گفتم.

۱- بناصرالملک امیدواریها بود، شاگرد اکسفر د تربیت شده انگلیس.



نوبتی در فرح آباد مشرف شدم جرگه معتاد دور شاه را گرفته بودند و همه روی زمین نشسته، مجلس بمزاح میگذرد، از من پرسیدند پسر بحرینی بد گل تر است یا ژاپنی ها، میبایست عرض کرد که به بد ترکیبی او در ژاپن ندیدم که تفریحی بشود، یادم از آرزوهای خودم آمد، بین تفاوت راه از کجا است تا به کجا، امان از همسایه بد که سبب یأس شده اند.

چرا دست یازم چرا پای کوبی مرا جار بی دست و پا می پسندد

سپهسالار آقا وجیه برادر عین الدوله میخواست مریضخانه بسازد، روزی

### مدرسه نظام

نجم الدوله، ادیب الدوله، من و یکدو نفر دیگر را دعوت کرده بود، ناهار

خوبی داد، پس از ناهار عنوان کرد که خیال دارم مریضخانه، رخت

شوینخانه و مدرسه ای بسازم، بیست هزار تومان برای اینکار گذارده ام، بیست هزار ذرع زمین هم در همسایگی ماداشت محل ساختمان قرار داده بود، هرکس رأیی داد و با خیال او موافقت کرد، من گفتم این مبلغ برای این سه اقدام کافی نیست، عجالتاً مدرسه هائی داریم و در ایجاد مدارس جدید شوری در سر مردم هست، رختشوینخانه آب میخواهد و دایر نخواهد شد، عقیده من این است زمین را بفروشند و قیمت آنرا ضمیمه بیست هزار تومان بفرومایند یک مریضخانه در اراضی بهجت آباد که قیمتی ندارد بنا شود که از شهر قدری دور باشد، مریضخانه امروز بیشتر طرف حاجت است، پسندید بعد معلوم شد زیر عبا استخاره میکند، برای من استخاره زاه داده بود.

مریضخانه زیر یوسف آباد بنقشه و نظارت من ساخته شد و سه دانگ از یوسف آباد را که ملک او شده بود وقف مصارف مریضخانه کرد و امروز در تصرف نظام است، در اثر این استخاره سپهسالار نظر توجهی بمن حاصل کرده بود، پس از ورود من مرا خواست که مدرسه نظام را اداره کنم، در این اثنا مرحوم شد، عین الدوله خیال او را تعقیب کرد، بیشتر برای جلب من و سابقه که در مدارس داشتم و دوستی با امین السلطان، کتابچه ای در تخمین مخارج مدرسه برای یکصد نفر شاگرد بالباس و ناهار تنظیم کردم، سالیانه ده هزار و سیصد و شصت و یک تومان بدون آنکه برای خودم حقی منظور کرده باشم، کارهای دولت در حقیقت نان خانه است، من در این عوالم نبودم علی الرسم مواجبی داشتم، خواستم مباح باشد.

شاهزاده قلم را برداشت دستی هم بسبیل خود کشید، خواست در کتابچه اصلاحاتی بکنم گفتم آنچه تخمین شده است در حداقل است و من برای خدمت قبول این زحمت را میکنم منظوری ندارم، اگر مدرسه میخواهید تخمین این است و اگر غیر از این باشد بدیگری رجوع فرمائید، قلم را زمین گذارد، قدری فکر کرد باز دستی به سبیل کشید کتابچه را امضا کردند و احکام لازم در حاشیه صادر فرمودند، مدرسه را دایر کردم، مقارن این حال شاه تشریف بردند بفرنگ.

### صورت بر آورد مدرسه نظام برای یکصد نفر شاگرد

مصارف یکساله		مواجب یکماهه	
معلم ۱۰ نفر	۳۰۰۰ ریال	لباس تابستانی و زمستانی	۱۱۴۱۰ ریال
ناظم	۵۰۰ «	ناهار	۲۴۰۰۰ «
آجودان	۳۰۰ «	قهوه خانه	۱۶۰۰ «
کتابدار	۳۰۰ «	متفرقه	۲۲۰۰ «
سریدار	۳۰۰ «		
اسلحه دار	۱۵۰ «		
فراش ده نفر	۶۰۰ «		
ناظم و آجودان سابق	۲۰۰ «		
	۵۳۵۰		۳۹۴۱۰ «



مقررأ ۱۲ ماهه	۶۴۲۰۰ ریال	سابق برات صادر میشد	۵۷۳۰۳ ریال
« ۳۹۴۱۰	«	لاحق صادر میشود	۴۶۳۰۷
« ۱۰۳۶۱۰	«		۱۰۳۶۱۰

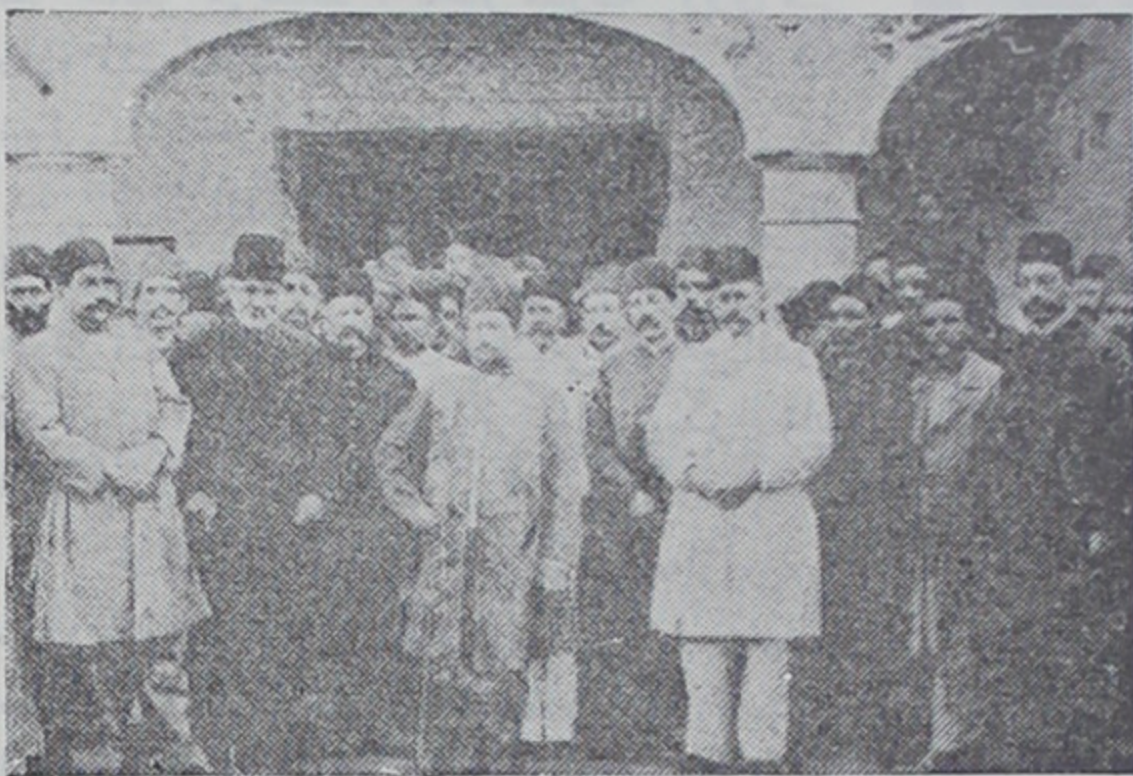
نرخ بعضی اجناس را یاد کنیم که چه بود و چه شد ، خصوص پس از جنگ اخیر به کیلو و ریال در سال ۱۳۲۳ قمری قبل از مشروطیت .

برنج	گوشت	روغن	پنیر	سبزی	هیزم	نان
۱/۲	۱/۱	۷/۰	۱/۳	۰/۵	۰/۱۵	۰/۵

۱۳۶۷ قمری (متزلزل)

برنج	گوشت	روغن	پنیر	سبزی	هیزم	نان
۱۵/۰	۴۰/۰	۱۳۰/۰	۵۰/۰	۶/۰	۰/۸	۶/۰

سابق مستبد بودیم و دور از تمدن ، حال دموکراتیم وارد بتمدن .  
در غیبت شاه محمد علی میرزا بمدرسه آمد ، صد نفر شاگرد آراسته تحویل دادم .



مخبر السلطنه - صاحب اختیار - محمد علی میرزا - سپهسالار  
مشیر الدوله - جلال الدوله - معین الدوله - مؤید السلطنه  
اسدالله میرزا

در اوایل مشروطیت کامران میرزا را بمدرسه دعوت کردم ، نطقی مختصر و مفید در محسنات مجلس و مناسبات نظام ارتجالاً نوشتم فضل الله خان از شاگردان مدرسه که طلاقت لسان داشت حفظ کرد ، از دحام بقدری بود که بمن راه نمیدادند ، نطق در کلاس خوانده شد ، بعد نایب - السلطنه تمجید فرمودند از برای من رقت حاصل شد ، صورت آن نطق را ندارم این فضل الله خان بعدها وارد ژاندارمری شد ، فتنه کاشان بدست او خاتمه یافت ، کاروانی زده شد کارگروهی سره شد ، پس از قرارداد ۱۹۱۹ انتحار کرد ، سبب آنرا ندانستم .

حرکت شاه و نایب السلطنه چون ملکه نحل بود که از کواره در آید ، ملکه در پیش و مگسها دنبال او ، برای اشخاصی که جسارت مخصوص نداشته باشند مجال قرب بدست نمی آید ، ناصرالدین شاه خواص را که دور میماندند میخواند .

پس از مراجعت شاه امر کردند ناصرالدین میرزا نصرت السلطنه ، اعتضاد السلطنه ، از فرزندان ناصرالدین شاه و خودشان ، اعزاز السلطنه و سه نفر دیگر از اولاد نایب السلطنه کامران میرزا بمدرسه آمدند ، در سلام اول شاهزادگان را که هنوز نمیتوانستند قدم بگیرند جلودسته قراردادام ، پس از سلام مرا خواستند فرمودند چرا شاهزادگان را مقدم داشتی باید مثل افراد با آنها سلوک کنی ، مدرسه رونق فوق العاده گرفت ، از سفارتخانهها آمدند و عکس برداشتند صاحب منصبان اول ژاندارمری غالب شاگردان مدرسه هستند ، کلاه پهلوی همان کلاهی است که شاگردان مدرسه بسر میگذارند مدرسه نظام نسبت بسابق سه برابر بودجه دارد ، سه برابر سابق میشود فایده برد سردار - کل طمعش گل کرد ، چند نفر از کسان او در مدرسه درس میخواندند بی ادبی بمعلم کردند ، آنها را از مدرسه خارج کردم (و این در مشروطیت بود) در منزل طباطبائی رکن رکین مجلس متحصن





شدند ، آقا پیغامی داد ، جواب دادم مشروطه داخل مدرسه نظام نمیشود ، در مدرسه نظام امر است و اطاعت ، در باغ کامران میرزا متحصن شدند ، از شبهای رمضان شبی خدمت شاهزاده رفتم ، شاگردها را خواست که با من گفتگو کنند ، عرض کردم در حضور مبارك حاضر نیستیم با شاگردمدرسه مجادله کنم ، مجدالدوله حاضر بود اشاره ای کردو نایب السلطنه که وزیر جنگ است کوتاه انداخت و این کشمکش سی چهل روز طول کشید ، کسان سردار کل را نپذیرفتم و تا سفر آذربایجان مدرسه منظم بود ، بعد از من بر هم خورد ، عده شاگردان مدرسه به یکصد و بیست رسید ، درسلام بیش از صد نفر حاضر می شدند ، ناهار مدرسه روی میز داده می شد سفره ، دستمال ، بشقاب ، دست شوئی داشتند .

عین الدوله آنچه شنیده شد بقرضه محرمانه از انگلیس شاه را بفرنگ برد ، گفتند خیلی خوش نگذشته بوده است و طبیعی بود ، عین الدوله زبردستی اتابک را نداشت از کماهی گزارشات اطلاعی ندارم .

وسط ظل السلطنه طرف راست اعتضاد السلطنه طرف چپ نصرت السلطنه پشت سر اعزاز السلطنه ، نشسته دست راست اقتدار السلطنه دست چپ ابوالملوک میرزا

یک کیفیتی پیدا میکنند ولو سبیل باشد و صورت گرد و با تصرفاتی شبیه بشیر دریائی ، صورت عین الدوله را با صورت شیر دریائی کشیده زیر آن نوشته شده بود عجب شباهت چشم گیری ، انصافاً بدهم پیدا نکرده بودند .

۲۴ صندلی طلاکش که ناصرالدین شاه برای مجالس تعزیه در تکیه دولت ساخته بود فرمانفرما در اوایل دوره مظفری فروخت و مقداری ظروف مینا دار را در بانک گرو گذارد ، عین الدوله تجدید صندلیها را از خدمات خود می شمرد .

ملت حکم آکومولاتر را دارد که بتدریج قوه برق در آن جمع میشود ،

مقدمات مشروطیت بالاخره آتش میگیرد .

بشر از هر وضعیتی خسته میشود ، ناصرالدین شاه گاهی هوس دیزی باغبانها میکرد و لکل جدید لذت سه لفظ هم که بمفهوم مطلوب است در طبع روزگار موهوم و خارج از امکان است و آرزوی همگان نقل زبانها است و مطمع جوانها ، میدوند و سرجای خودند ، وضعیت موجود را بر هم میزنند و برغم میافزایند .

امساك عین الدوله دست بدست با تفرعن تندی ولجاج ، مقدمات آشوب را ایجاد کرد ، اخگری میخواست که آتش روشن شود .

قند در تهران گران شد ، علاءالدوله حاکم تهران است و مردی بی پروا ، به کاروانسرا



رفت حکم کرد از دکان سید هاشم و سید حسن قندی که بود بیرون بریزند و بمردم تقسیم کنند ، ۱۴ شوال ۲۳ ، نرخ روی قند گذاردند ، تا اینجا شاید بهانه برای آشوب نمیشد ، زدن سید هاشم و سید حسن رشته بدست مدعیان داد ، آقا نجفی را عین الدوله بتهران آورده بود ، سید عبدالله توسط میکرد ، محل اعتنا نبود ، بی بهانه میگشتند .

موسیونوز در بالماسکه عمامه بسر گذارده بود و با آن وضع عکس انداخته ، بدست آمد علماء آنرا پیراهن عثمان کردند و علم واشریعتا بلند ، انگشت داخله و خارجه در کار است ، افکار گوناگون قائد و رهنمون خلق از کسبه بازار و مردم بیزار ، بعاتد مالوف در منزل بهبهانی و سنگلجی جمع شدند ، از منازل کار بمساجد کشید ، روز بروز عده شاکی افزود ، شیخ محمد واعظ معروف بسلطان بالای منبر باهانت عین الدوله زبان گشود ، شیخ را تعقیب و در قراولخانه حیاط شاهی توقیف کردند ، اهالی بقراولخانه ریخته ، قراولها بی مضایقه دست بشلیک گذاردند ، سید عبدالحمید نامی طلبه مقتول شد ، سلطان عبدالحمید مخدول .

چو تیره شود مرد را روزگار  
همه آن کندکش نیاید بکار  
علما راه قم پیش گرفتند ، ۱۸ شوال ۲۳ .

عضدالملک و حاجی نظام الدوله بقم رفتند ، نوید تشکیل عدالت خانه دادند ، علما بحضرت عبدالعظیم آمدند .

مسجد جمعه دایراست ، عین الدوله مغرور و سپهسالار (ولیکان) متهور ، آذوقه را بروی متحصنین مسجد بستند ، کار بز دو خورد کشید ، دربار هم دو دسته شدند ، بر له و بر علیه عین الدوله ، حرکت در شهر از سه از شب گذشته ممنوع شد و اقدام به گرفتن مظنونین سبب وحشت عمومی ، باصطلاح حکومت نظامی برقرار گشت .

راهی که مردم جستند توسل بسفارت انگلیس بود ، از سفارت منع و تشویق توأماً میشد کشف بعمل آمد که قبلا عده ای مبال در سفارت تدارك شده بود ، حاجی محمد تقی بنکدار با مقداری دیگ و دیگ بر و ملزومات دیگر و اسباب پخت و پز بدو معنی وارد سفارت شد ، خیمه ها برپا کردند و دیگرها را بار ، از طبقات مختلفه معتکف سفارت شدند ، امتیاز درستی هم بین متحصن و تماشاچی داده نمیشد ، عنوان تقاضای عدالت خانه است ، باغ مصفا ، آش و پلو مهیا ، مشتری بسیار ، انگشتها در کار .

شبى صنیع الدوله ، حاجی محمد تقی شاهرودی و نگارنده بسفارت رفتیم ، در زاویه پله جنوبی درویشی پرده فقر کشیده بود و عنکبوت مانند پشت پرده خزیده ، برخاست و از پرده بیرون آمد ، مردی مسن بود ، سیه چرده ، ریش سفید و گیسوی پریشان با خاطری مجموع ، گفت اینها حرف میزنند ما مشروطه میخواهیم ، باقی معلوم است ، مخارج آن بساط از کجا میرسید معلوم نشد ، همه قسم حدس میشود زد ، دم خروس هم پیدا است ، بضرورت عین الدوله استعفا کرد ، میرزا نصرالله خان مشیرالدوله مردی نرم بادمی گرم بجای او آمد . آنچه بخاطر دارم علما بشهر آمدند ، سفارت خلوت شد و تعللی در انجام عهد محسوس ، در ثانی مردم در سفارت جمع شدند ، یکی از اجزای سفارت بصاحبقرانیه رفته و دستخط را آورد و آن قول تأسیس عدالت خانه بود .

جناب اشرف صدراعظم از آنجا که ... مصمم شدیم که مجلس از شاهزادگان و علماء و قاجاریه و اشراف و ملاکین و تجار و اصناف بانتهاب طبقات مرقومه در دارالخلافه تشکیل شود که در موارد لازمه در مهام امور دولت و مملکت و مصالح عامه مشاوره و مذاقه بعمل آمده ...

دستخط تشکیل مجلس

۱۴ جمادی الاخره

۱۳۲۴ قمری

صنیع الدوله ، محتشم السلطنه ، مشیرالملک ، مؤتمن الملک و نگارنده معین شدیم



نظامنامه انتخابات را بنویسیم، مظفرالدین شاه<sup>۱</sup> مزاج آدموکرات بود، روزی مرا به فرح آباد خواست رفتم، در ایوان راه میرفت، جز سید بحرینی کسی نبود، نوبتی بمن نزدیک شدند، آهسته سؤال فرمودند ژاپن مجلس دارد، عرض کردم هشت سال است، در سان قشون در دوشان تپه حضور داشتم، مصطفی قلی خان حاجب الدوله را احضار کردند فرمودند فراشها چرا مردم را منع میکنند، کار نداشته باشید، این بساط از من نیست از اینها است.

در نظامنامه قرار شد شصت نفر از تهران انتخاب شوند، شصت نفر از ولایات و بمجرد حضور نمایندگان تهران مجلس دایر و رسمی شود، نظامنامه بدستخط رسید، به نیرالدوله حاکم تهران داده شد. اجرا کند، هی هفته گذشت اfdامی نشد. شاه در دوشان تپه است، من بدوشان تپه رفتم، مشیرالملک را ملاقات کردم گفتم چه شد؟ گفت حاکم نظامنامه را نمیفهمد. گفتم چه خواهید کرد؟ گفت حاشیه خواهم نوشت، گفتم اگر نظامنامه را نمیفهمد حاشیه را هم نخواهد فهمید ماند معطل، گفتم من حاشیه کناری می‌نشینم توضیحات میدهم گفت میکنی گفتم بلی و برای قرار گرفت، مظفرالدین شاه سخت نالان بود، دکتر دامش آلمانی را برای معالجه خواسته بودند و نظر با اعتماد شاه چهل روز من در دربار خوابیدم و ترجمه دستور دکتر میکردم، معلوم بود که حال شاه به شدنی نیست.

باری من در محل مدرسه نظام که مدرسه را بدارالفنون انتقال داده بودم انتخابات را بجزریان انداختم، خازن الملک معاون حکومت دو روز آمد و دیگر نیامد، من بی رقم قوشچی باشی شدم، برای روز مولود حضرت حجت (ع) طبقات تهران در سلام حاضر شدند، تجار گفتند تا ناصرالملک یا صنیع الدوله از اعیان انتخاب نشوند ما دست بانتخاب نمی‌زنیم، ناصرالملک شانه خالی کرد، در تخت مرمر بانظارت خودش صنیع الدوله انتخاب شد، دونفر از خانواده ما نماینده تجار بودند، مخبرالملک اخوی و صدیق حضرت که داماد ما بود و نصرالملک اخوی زاده هم منتخب اعیان، صنیع الدوله ریاست یافت، سعدالدوله و احتشام السلطنه غایب بودند و از طرف جماعت انتخاب شدند، سعدالدوله وزیر تجارت که بر سر اختلافات با موسیو نوز به یزد تبعید شده بود علی‌رغم آن عمل با سلام و صلوات چندی بعد وارد شد، احتشام السلطنه مأمور سرحد بود، همان روز عید پس از سلام در مدرسه نظام جلسه تشکیل یافت و صنیع الدوله بریاست انتخاب شد، تشریفات مجلس هم از کیسه لاغر حقیر شد و سی تومان بیشتر نبود، از برای دولت انتخابات اول خرجی بر نداشت، نظار بلا اجرت انتخابات را انجام دادند، سماوری دایر بود بخرج مشتری از ولایات بتدریج وکلا میرسند، در مدرسه نظام جا تنگ بود، بعمارت بهارستان انتقال کردند، وکلا مشغول نوشتن قانون اساسی شدند، وکلای اصناف شب در منزل صدیق حضرت جمع میشدند و درس مشروطیت میخواندند، روز آخر انتخابات نوبت سادات تهرانی و لاریجانی بود، توطئه اغتشاشی دیده شده بود، سادات لاریجانی چماق زیر عبا داشتند، بمن گفتند، سپردم فراشها مراقب باشند، چماقها که از زیر عبا در آمد حکم کردم سادات لاریجانی را از حوزه بیرون کردند، میرزا آقاخان نامی سراسیمه وارد حوزه انتخاب شد که اینطور که نظار نشسته‌اند قانونی نیست، دست او را گرفتم و از دریچه بیرون انداختم و اینکه در مجلس در دفاع گفتم بچوب استبداد انتخابات را انجام دادم نظر باین وقایع بود، من سعی در انجام کار داشتم که فرصت از دست نرود والاکی در آن موقع بجزئیات آشنا بود و اگر به تعلل میگذشت مظفرالدین شاه از دست میرفت و مشکل بود وسیله انتخابات بدست بیاید، نیت شاه را کسی جز من نمیدانست، همه کناره گیری میکردند.

۱ - شاه از انقلابات جوی وحشت داشت، با انقلاب ارضی چه کند، گاه در هوای رعد و برقی زیر عبا ی سید بحرینی میرفت، گفتند وقتی شاه وجهی بسید میدهند که به مستحقش برساند سید اولاد خودش را برهنه میکند و وجوه را بآنها بخش و در ملاقات عرض میکند باشخاصی دادم که جامعه در بر نداشتند.





### عکس وکلای دوره اول مجلس بریاست صنایع الدوله

مرض کلیه شاه شدت کرد ، نه شاه حال مسافرت فرنگ را داشت نه وضعیت کسالت مظفر الدین شاه اجازه میداد ، دکتر دامش آلمانی را که متخصص بود خواستند . آنچه کردند از علاج و از دوا رنج افزون گشت و حاجت ناروا چهل شب من مجاور گلستان بودم و جهنم میگذشت ، يك شب تا صبح پای رختخواب شاه نشسته ام و از ژاپن حکایت کرده ام ، بیشتر هم حسب الامر از درخت ها صحبت کرده ام ، در صورتی که علم نبات شناسی جنبه ضعیف من است ، سرم را هم پائین کرده ام ، چشمم را بقالی دوخته ام ، خانمها در چادر نماز دور رختخواب نشسته اند ، گاهی تصور میرفت شاه خوابش برده باشد ، سکوت میکردم و آرزوی فرار ، اینطور نبود میفرمودند بگو ، روز بروز حال شاه بدتر میشود و رقت آوراست ، دکتر دامش اظهار کرد که شاه هفته ای بیشتر دوام نخواهد کرد و قانون اساسی حاضر نبود ، دکتر را حاضر کردم که شاه را بهر تدبیر نگاه بدارد ، قانون حاضر شد ، وثوق الدوله نزد صنایع الدوله آورد ، فرمودند من نگاه بکنم يك ماده را تغییر دادم نوشته شده بود که وزراء حق ندارند دستخط شاه را عذر عمل خود



قرار بدهند ، نوشتم وزراء حق ندارند برای عذر خود دستخط صادر کنند ، ولو اینکه سعی شده بود در قانون چیزی زننده نباشد باز برای هرشاهی سلب اختیارات از خود تلخ است ، گرفتن امضا را بوزیرهایم واگذار کردیم که بمزاح قانون را بعرض برسانند ، دغدغه از اطراف بسیار میشد ، قانون بامضا رسید ، شاه شب ۱۴ ذیقعد ۲۴ جهان فانی را بدرود کرد ، رحمة الله علیه .

محمدعلی میرزا ولیعهد در تهران است و بامضای قانون کمک کرد و اگر در یکی از دستخطها گفته است قانون اساسی را من خودم گرفتم دروغ نگفته است .

دو روز قبل از فوت بنا شد شاه را پاشویه کنند ، طاس و طشت حاضر شد ، حال شاه تنفر آور است ، پاها جوش کرده و از همه بدن ادرار خارج می شود ، از چند نفر که حاضر بودند واولی بتصرف کسی رغبت نکرد ، من خجالت کشیدم دست بالا کردم و پای شاه را شستم ، امین اقدس بتوسط خواجه باشی صابون و حوله فرستاد ، در نارنجستان دستم را شستم ، امین اقدس از محترمین یا محترمات اندرون است و بواسطه احترام السلطنه ما را خوب میشناسد .

من از روی علم شهادت میدهم که استقرار مجلس از اول تا آخر آرزوی مظفرالدین شاه بود تهور اجراء نداشت تا صورت مجبور شد ، البته برکماهی امر و قوف نداشت .

مظفرالدین شاه یازده سال سلطنت کرد ، حکیم الملک که چهار سال بیشتر برای او دوام قائل نبود برشت رفت و درگذشت و شاه چند سال بعد از او پادشاه بود ، باز هم رحمة الله علیه بما خیلی صدمه زد ، لکن گناه او نبود ، گناه بخت مملکت بود ، مظفرالدین شاه فعال بود یا نبود یازده سال سلطنت کرد و این مدت در حیات مملکت چندان مؤثر نیست ، دو کار از او باقی ماند که او را حیات جاوید میدهد و حیات مملکت را استحکام و من دو قطعه در مقدمه فواید الترجمان جلد اول چاپ دوم گفته ام :

هماره یاد کند زان شه هنر پرور  
ز پادشاهان قصر و سرا و زیور و زر  
بیا تو باغ ادب بین هر آنچه نیکوتر  
چو آفتاب معارف بر آید از خاور  
بلی ز علم چه شایان تر است در کشور  
به چین همی بطلب علم اگر بود اندر  
چنانکه بود هماره بخاطرش مضمهر  
در عدالت تا از ستم کشد کیفر  
بدرگه احدیت هماره شام و سحر  
ز جان و دل بجنان با روان پیغمبر

روا بود که بشکرانه اهل علم و هنر  
به گیتی اندر خود یادگار بسیار است  
بیادگار شهنشه مظفرالدین شاه  
عجب نه ابر و درود خود ز ملک ظلمت جهل  
بلی ز نور چه نیکوتر است در ظلمت  
نه آخر این ز پیمبر روایت است که گفت  
بروی خلق دو دربرگشود شاه سعید  
در معارف تا جهل ها کند درمان  
سزد بشکر که نوباوگان ملت و ملک  
روان شاه معارف نواز را خواهند

متأسفانه و بدبختانه نوباوگان نماز نمیخوانند و جز مجاز چیزی نمیدانند .

شاهی صبور رفت و شاهی غیور بجای او آمد ، کارها معوق ، دولت معطل

محمد علی شاه

اول لایحه ای که به مجلس برده شد لایحه استقراض چهارصد هزار لیره بود ،

چون همه ملاحظه داشتند قرعه رابط دولت با مجلس باسم من افتاد ،

بدون آنکه سمتی داشته باشم لایحه را بردم بمجلس «رفقا نخل بندگان ولی نه در بستان» از اطراف آواز

مخالف بلند شد و باز بر همه معلوم بود که بی مایه فطیر است . گمان میکنم معین التجار عنوان بانك

ملی کرد ، گفتم کور چه خواهد مگر دو دیده روشن ، بدون آنکه تقاضای بوسه داشته باشم وجهی

هم جمع آوری شد ، لکن معلوم نشد چه گفتند زنها دستبند و گوشواره دادند بگوش کی رفت و پاره

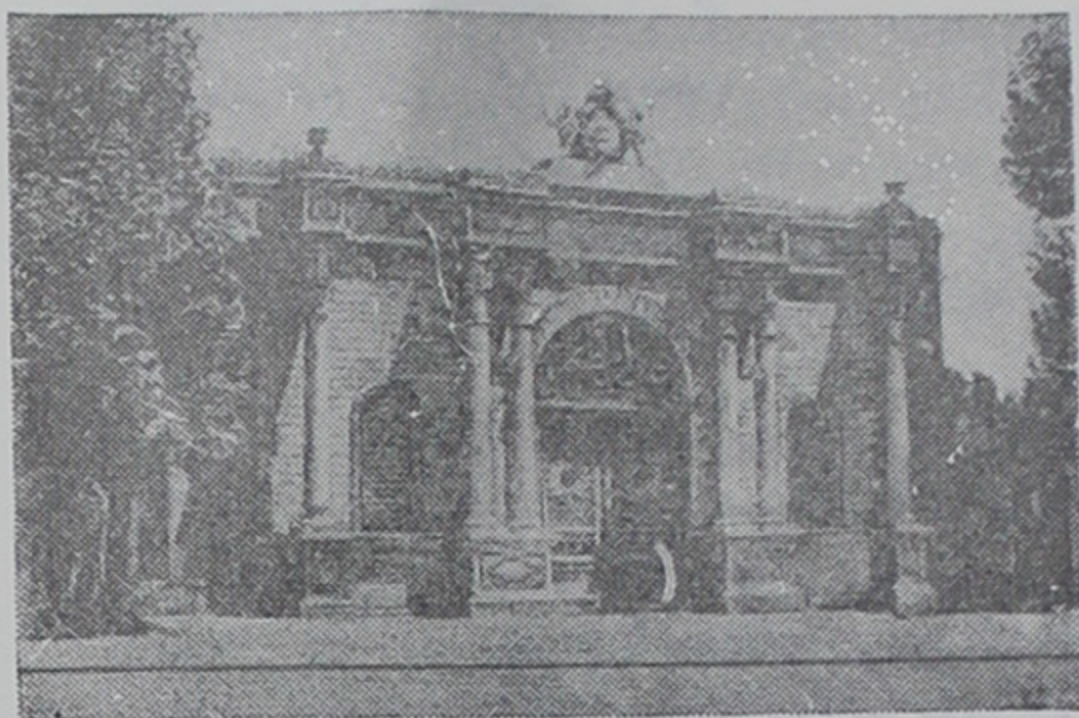
دست زن کی شد ، من ندانستم همینقدر دانستم که گفتگوی بانك و حرارتها لوث ماند و وجوه

نزد وکیل الرعایای همدانی جمع میشد ، در این موقع مجلس به بهارستان انتقال یافته بود و عدل مظفر

تاریخ تأسیس مجلس است بخط کلهر بآب طلا بالای درب مجلس نصب شد .



در شوال ۲۴ وکلای آذربایجان وارد تهران شدند، سرشب خدمت مشیرالدوله رسیدند، منم بودم پس از طی تعارف مستشارالدوله پرسید اینکه دولت بما داده است مشروطه است یا نه، مشیرالدوله جوابی نداد، تکرار شد، باز جواب صریحی داده نشد، آخر مستشارالدوله برخاست و گفت پس دولت آب درگوش ما کرده است، سکوتی در مجلس پیدا شد. وکلای آذربایجان در منزل حاج اسمعیل مغازه پیاده شده‌اند، روز دیگر باتفاق صنیع‌الدوله بدیدن آنها رفتم، سعدالدوله در صدر مجلس جلوس کرده بقانون اساسی ایراد داشت که ناقص است و از مقدمه ناقص نتیجه ناقص گرفته میشود و این حرف گری در کار مشروطیت انداخت که هنوز گشوده نشده است، قدر شربت نگاه نداشتند و روز بروز بر علت افزود.



قوانین اساسی فرانسه یا بلژیک را ما هم خوانده بودیم مملکتی که تازه پا بسازمانی غیر آشنا میگذارد باید آهسته پیش برود متأسفانه بحکم عادت سیاسی قانون اساسی بلژیک را مصدر قرار داده‌اند که براساس فرانسه بود، مردم فرانسه

#### سردرب مجلس بنای سپهسالار

آتش مزاج همان قانون کنستیتوان<sup>۱</sup> را هم مجری نکردند، کنوانسیون سوابق را از ریشه برآورده اوباش غلبه کردند و خرابیها بار آوردند و ما همان رشته را دنبال کردیم، اگر ملاحظات سیاسی نبود میبایست تقلید از انگلیس کرد که همیشه اصول قدیمی را ملحوظ میدارد و نواقص را اصلاح میکند، اگر چه قانون اساسی ما بر بنیان محکم شرع است تندرویها و بوالهوسیها ما را از جاده صلاح بیرون برد بمقصد نرسیدیم سعادت یاری کند انشاءالله راه راست کنیم و بفهوای قانون اساسی بر تشکیل مجلس سنا و حفظ شعائر خودمان موفق شویم

سعدالدوله و احتشام السلطنه کارچاق‌کن‌هایی داشتند و منتظر بودند با عدم حضور در تهران بریاست انتخاب شوند و هیچکدام وزن صنیع‌الدوله را در این مقام نداشتند. مجلس تغییر ماهیت نمیدهد و عامه میدانستند مشروطیت چیست انقلابی شنیده بودند. سعدالدوله مدتی داماد ما بود و او را خوب میشناختم نویدهای غیر عملی میداد عندالامتحان یکرم المرء اویهان، احتشام السلطنه تنداست لکن بمسلك ایمان دارد سعدالدوله کند و نرم زبان است و بمسلك ایمان ندارد.

هان تا سپر نیفکنی از حمله فصیح  
کورا جز این مبالغه مستعار نیست  
دین ورز و معرفت که سخندان سبج گوی  
بر در سلاح دارد و کس در حصار نیست  
وکلای آذربایجان دنبال مشروطه را دارند. موقع رفتن مجلس شد شرف‌الدوله بمن نزدیک بود آهسته گفتم رختخوابهای خودتان را بمجلس ببرید. همین کار شد. هنگامه بالا گرفت هشت ماده مرتب کردند مواد عمده اش بخاطر من است.

مشروطیت، برقراری انجمن‌های ایالتی، عزل مسیونوز، منع اولاد ساعد الملك از رفتن به تبریز. شرحی بمشیرالدوله نوشته شد گراور کرده‌ام که عین عبارات ضبط شده باشد. در صدر قانون اساسی نوشته شده بود بموجب فرمان قضا جریان، من نوشتم معدلت بنیان





مجلس شورای ملی ایران

مورخه ۲۶ شهر رجب ۱۳۲۴

نمره ۵۴۹

شرف عرض حضور است  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران

جانب است  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران

شرف آید  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران

شرف است  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران

بر سر عموم  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران

تا عموم است  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران  
مجلس شورای ملی ایران



این خطابات رقیمه روی فکر قضا جریان است و عادت دیرینه ، بدرب خانه رفتم ، اول شب بود هشت فقره تقاضای مجلس را بردم ، مشیرالدوله باقبالالدوله داد بعرض برساند ، جواب آورد که مشروطه و انجمن را شاه قبول فرمودند ، عزل موسیونوز و غیره قبول شد ، بمشیرالدوله گفتم این جواب را من بمجلس نمیبرم ، جماعتی از رجال حاضرند ، هر کس چیزی گفت ، همه از مقصد دور ، مشیرالدوله در هیچ مورد اظهار عقیده نمیکند .

گفتم اگر صلاح میدانید بگویم در مملکت اسلامی مشروطه چه معنی دارد ، مشروعه باشد . همه پسندیدند ، در نظر خودم مشروعه اگر کماهو حقها مجری باشد پدر مشروطه است ( نه آنکه آخوندهای بی سواد گفتند ) وزیر همایون حاضر بود میدانستم بعجله راپرت خواهدبرد و خواهد گفت من بفلانی یاد دادم اینطور بگوید ، آمدم بمجلس جواب را ابلاغ کردم حال پاسی از شب گذشته است ، سعدالدوله گفت مطلب تمام است ، منظور عزل موسیونوز بود ، تقی زاده با او طرف شد که بخاطر تو ما عزل نوز را جزء مطالب آوردیم والا عزل موسیونوز چه اهمیت دارد ، ما مشروطه میخواهیم ، غوغا شد ، سیدعبدالله گفت در این باب بیست و چهار ساعت مهلت باید ، روی سخن با ما است ، من بمنزل آمدم .

روز دیگر نزدیک ظهر بمجلس رفتم ، گوشه‌ای نشستم ، هر کس چیزی

#### تحصیل دستخط

میگفت ، وکلای اصناف یک سمت جرگه داشتند ، میرزا محمود کتاب

#### مشروطیت

فروش و حاجی محمد تقی بنکدار گفتند ما مشروطه میخواهیم و فلانی

برای ما خواهد گرفت ، وکلای آذربایجان چشم گشودند ببینند فلانی

کیست وقت ناهار بود بر خاستند ، شرفالدوله و احسنالدوله نزدیک من آمدند ، دامن مرا گرفتند که اگر میتوانی کاری بکن ، خانه و عیالات ما در تبریز گرو مشروطه است ، گفتم فعلا چلو کباب حاضر است و بی شرط باید صرف کرد .

بعد از ناهار به صنیعالدوله عرض کردم ، کمیسیون بکنید ، چند نفری باشند درست صحبت کنیم ، در اطاق ریاست کمیسیون شد ، امینالضرب ، تقی زاده ، مستشارالدوله را بخاطر دارم گفتم در کارها تدبیر هم جایز است یا بیهوده سر بدیوار باید زد ؟ گفتند منکر ندارد ، گفتم شرحی به مشیرالدوله بنویسید که وکلا خوب میدانند که از آنروز که دستخط مظفرالدین شاه صادر شد منظور ملت بعمل آمد ، لکن به هیچ زبان نمیتوانیم این معنی را حالی اهالی تبریز و اصفهان و غیره و غیره بکنیم ، چهار ماده قانونی هم تصویب کنید در اختصاص سلطنت ایران به شخص محمد علیشاه و استقرار ولیعهد بموجب فرمان او مشروطیت ایران و استقرار انجمنهای ولایتی ، نامه نوشته شد بخط مستشارالدوله چهار ماده هم تصویب شد (در سلطنت محمد علی شاه چند نوبت کار به تراشیدن کشید) اعلانی هم در تبریز از طرف قنصلگری انگلیس چاپ شده بود مشتمل بر دستخط مظفرالدین شاه و دستخطی از محمد علی میرزا در تأیید دستخط شاه و اعلانی از طرف قنصلگری باینکه شاه مشروطه را بملت مرحمت فرمودند ، نسخه‌ای از آن اعلان نزد وکلای آذربایجان بود ، آنرا هم ضمیمه کردم و گفتم دو ماده اول را رشوه میدهم ، سوم را میگیرم و چهارم را متعرض نمی‌شوم ، آمدم بدرب خانه ، نامه مجلس را دادم بمشیرالدوله گفت خودت ببر ، گفتم چه کاره ام با دوی هستم بذوق خود ، حشمتالدوله حامل شد .

مشیرالدوله احضار شد ، مرد خوب لازم نیست مرد میدان هم باشد ، چیزی نگذشت من هم احضار شدم ، شاه در تالار برلیان جلو درب اطاق عاج روی صندلی جلوس فرموده اند عضدالملک و مشیرالدوله روی زمین ، مقابل شاه میز کوچکی فی مابین است ، شاه غضب آلود فرمودند مطلب چیست ؟ عرض کردم شرحی است که بصدر اعظم نوشته‌اند ، فرمودند مشروطه در دستخط شاه و

۱- گروهی در شاهزاده عبدالعظیم نشسته‌اند که مجلس برخلاف اسلام است ، غالب ذاکر اند

و اهل منبر و بیخبر از امر هم شوری بینهم .



من نیست ، عرض کردم مبلغ الطاف ملوکانه بملت مژده داده است که شاه مرکب<sup>۱</sup> راهوار خوش نشانی بر عایای خود مرحمت فرمودند ، ملت می بیند اسب عربی خوبی است ، اما نباید بآن اسب گفت ، فرمودند مشروطه چه لزوم ، مشروعه باشد ، عرض کردم مشروعه اختیار بدست آخوندها میدهد ، عضدالملک گفت صحیح عرض میکند ، فرمودند کنستیتوسیون باشد عرض کردم لفظ فرنگی و شامل شرایطی است که اسباب زحمت خواهد شد ، باز عضدالملک گفت صحیح عرض میکند فرمودند پس چه بایست کرد ؟ عرض کردم هیچ کار تازه نبایست کرد دستخط بفرمائید همان روز که فرمان شاه مرحوم صادر شد مملکت ایران در عداد ممالک مشروطه درآمد ، منتها لازم است در اطراف مسأله دقت بشود ، باز عضدالملک گفت صحیح عرض می کند ، کاغذ و قلم را بمن دادند که بنویس ، عضدالملک عرض کرد اجازه بدهید در اطاق دیگر دستخط درست تنظیم شود ، بعرض برسد. این قسمت را مشیرالدوله وظیفه داشت بعرض برساند ، ناظم خلوت احضار شد فرمودند در آن اطاق کسی نباشد ، آمدم به پیش اطاقی ، عضدالملک که رئیس قاجاریه و مردی معمر و با متانت است بمن گفت تو کیستی ؟ کجا بودی ؟ چرا من تو را ندیده ام ، بیا دهانت را ببوسم .

دستخط را مسوده کردم ، حشمت الدوله پاك نويس كرد ، بحضور بردم ، مسوده مرا گرفتند در کیف گذاردند ، پاك نويس را صبحه فرمودند ، در مراجعت من فرمودند باز فردا بیا چیز دیگر بخواه ، عرض شد ملت فرزندان شاهند ، فرزندان هر روز از پدرش تمنائی دارد . تعظیم کردم و مرخص شدم . در صحن مجلس ازدحامی است ، همه منتظر ، برف هم می آید اما مجلس حضور شاه خیلی گرم بود ، هر کس از نتیجه می پرسد ، من هیچ نمی گویم ، یکی فریاد کرد از رؤیتش پیداست که کاری کرده است دستخط را در مجلس دادم بسید عبدالله ، قدری تاریک بود ، داد بمن که خودت بخوان یکی لاله گرفت خواندم ، تمام که شد دستخط از دست من بیرون رفت ، سعد الدوله بالای سر من ایستاده بود دستخط را گرفت برد به سرسرای مجلس برای حضار خواند ، میرزا محسن مرا ملامت کرد که کار را تو کرده ای چرا دیگری بخرج مردم بدهد ، گفتم دستخط اهمیت داشت خواندنش چه اهمیت دارد . مرا بسرسرا برد که چیزی بگویم ، چه بگویم که بکسی بر نخورد ، گفتم علماء ، وزراء و وکلا در خدمت ملت خود داری ندارند ، اگر در امر تعویقی میشود لازمه حسن تدارک است ، گوشها باید حاضر بشود و هنوز حاضر نیست ، جهانگیر خان مدیر صور اسرافیل فریاد کرد که ما هم در همین تدارکیم ، دیگر نگفتم اما گوشها را پاره نباید کرد .

اشکال بزرگ شناختن وکلا بود ، معنی مشروطه را صد نود نمیدانستند ، بحرفهای رنگین خصوصاً قدری با حرارت توجهی بود ، اکثر صلاح شخصی را بر صلاح مملکت ترجیح میدادند ، بین وکلای اصناف اذهان صاف ترو اغراض کمتر بود ، تجربه معلوم کرد آنکه بیشتر برخلاف دولت در نطقها حرارت بخرج میدهد شبها درباریان را ملاقات کرده است یا ظل السلطان را ، هر يك بدول اجنبی بیشتر حمله می آوردند سرسپرده سفارتی هستند ، تدبیر این بود که مجلس را در انظار از صورت معقولیت بیندازند و مضر بحال مملکت جلوه بدهند ، بالاخره بگویند مملکت حاضر نیست و رشته را پاره کنند ، حرف حساب محتاج بالتهاب نیست ، تا صنیع الدوله رئیس بود قسمتی بمالایمت و مدارا میگذاشت ، بعدها بخشونت کشید .

### احوال وکلا

افراد و انجمنها میخواهند بصورتی هر چه مهیب تر جلوه کنند ، در انتشارات ژلاتینی غالب تهدید بطپانچه می شد ، یکی از آشنایان ، نصرالدوله پسر معین السلطان ، شکل ازدهای هفت سری آورد که من گراورکنم ، نکردم چه تفسیر بسوء نیت وعدم رشد و بهانه بدست می داد همه میخواستند هرکول ( پهلوان یونان ) باشند .

هر آن رايض که توسن را کند رام      کند آهستگی با کره خام

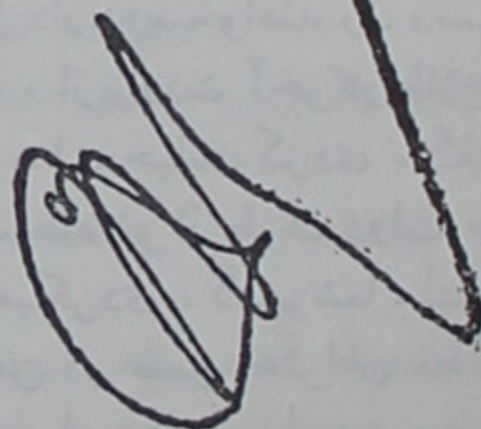
۱ - انصافاً اواخر دیدیم که چندان راهوار هم نبود ، بلکه از وسط راه چموش مینمود .



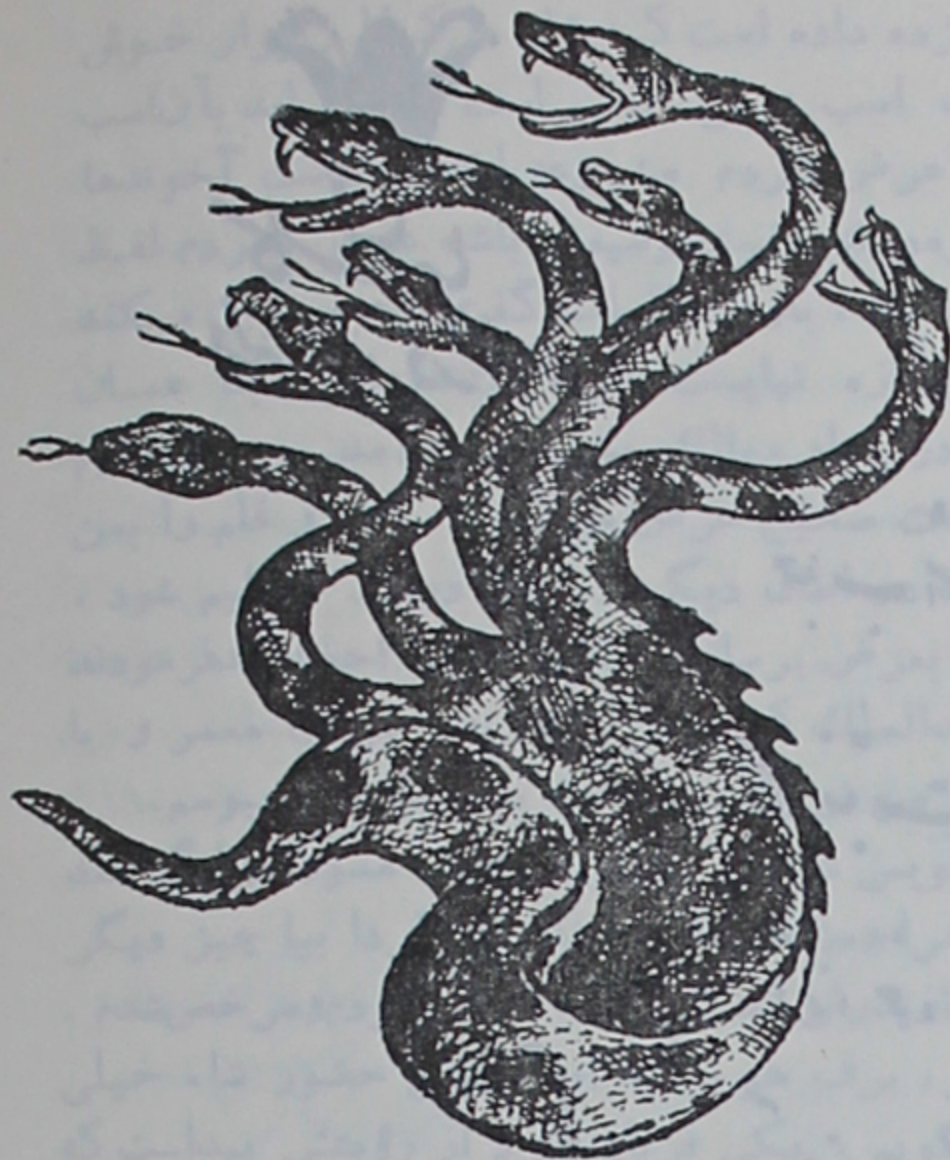


جناب امیر صدراعظم  
 بابت دستخط در  
 کتبات نهاده داده رتبه برادر صاحب قریب  
 ایوان خودمان در نشاء مرحوم آقا دانه برانه بگفتم سرور  
 آنست که وقت برانند تصدیق کند و این بریت  
 که وقت نهاده برادر داده برانه امیر صدراعظم  
 پیر محکم روزگار نه دولت ایران در عداد  
 بشرط صاحب کسب بدین بنابر به نظر خط  
 داشته این بوده است که قاضی مدینه بران  
 ده ابر حکمران و بکسر در سطح وقت شرح  
 داده داشته در وقت بیخ مرد که در بدین  
 دستخط در در حاکمان است هم بسم الله

در روز ۱۵ جمادی الثانی ۱۳۱۳ در کعبه







سعدالدوله که از ریاست مجلس مایوس شد درس حقوق سلطنت بشاه میداد ، احتشام- السلطنه در اداره مجلس تندی را از حد گذراند ولی صمیمی بود .

من سعی دارم بیطرف بنگارم و از حد وسط قدم بیرون نکذارم ، ظل السلطان میخواهد شاه بشود ، عمال او تشویر افکار میکنند ، حتی روزی صنیع الدوله و مرا خواست که بپزد زیاد خام بودیم ، چند نفری که بودیم میانه را هرچه می بستیم پاره میکردند ، چند نفر از وکلا آتش را باد میزدند ، سوءظن مفرط وکلای آذربایجان بمحمدعلیشاه که او را از تبریز میشناسند سبب است ، بهیچوجه اعتماد حاصل نمیکند ، شاه شش دانگ تابع روس است ، فوجی از افواج روس باسم شاه بوده است ، وقتی در تبریز درسان لباس آن فوج را دربر میکنند از سفارت انگلیس بوزیر دربار غلامحسین خان غفاری گفته می شود که چون با ولیعهد محرمیت دارید باو بنویسید که زیاد یکطرفی نباید بود ، شایسته نامی بین شاه و سفارت روس رافع است و مردی نالایق .



جوانان بی تجربه هر کدام رساله ای از انقلاب فرانسه در بغل دارند و میخواهند رل ربسپیر و دانتون را بازی کنند و آخر کار آنها را ندانسته اند ، گرم کلمات آتشینند ، از برودت آخر کار اطلاع ندارند . روزی در صحن مجلس یکی که نمی شناختم بمن گفت بملت خیانت کردی ، گفتم از چه راه گفت وکیل نشدی ، گفتم اگر وکیل میشدم چه میکردم ، گفت حالا تو از طرف دولت می آئی هشتاد نفر وکیل را مجاب میکنی اگر وکیل بودی دولت را مجاب میکردی ، گفتم شما ملتفت نیستند ، اگر من وکیل بودم يك رأی داشتم و کسی نبود کار مرا بکند ، من در ضمن اعتراض مطلب را بوکلا حالی میکنم و در دولت بصلاح حرف می زنم ، غلبه من در مجلس عین مغلوبیت بود ، اما بفلان



شاگرد مدرسه چه بگویم که دو کلمه خوانده است و از هیچ جا خبر ندارد، آنچه کردیم اعتماد بین دولت و ملت حاصل نشده، طرف مجلس را آرام میکنم، از درباردم خروس پیدا میشود، شاه را رابرسر موافقت می آوریم جلو انجمن آذربایجان و دربار منزل ظل السلطان بمب بطرف شاه می اندازند شاه نسبت را به تند روان مجلس و ملت میدهد، از اینطرف گفته میشود که تحریک دربار است، چه جهت داشته است که کالسکه خالی بجلو برود و شاه در اتومبیل از عقب، پس توطئه خودشان بوده است، هفته ای به استنطاق حیدر عمو اعلی میگذرد، ظل السلطان محل سوء ظن بود، انجمن آذربایجان هم شریک شد<sup>۱</sup>.

پس از آنکه شاه بمجلس تشریف بردند و قسم خوردند و تصور میرفت فی الجمله اعتمادی در بین آمده است، بمب روز جمعه ۲۵ صفر ۱۳۲۶ در خیابان ماشین که بسمت کالسکه شاه انداختند و جمعی را تلف کردند هر چه رشته شده بود چله کرد. ملك المتكلمين، متهم بارتباط با ظل السلطان است، سید جمال با دربار (بقول صاحب اختیار) العهدة علی الراوی، و هر دو علمدار مشروطیتند، حاجی محمد اسمعیل مغازه معلوم نیست چه کاره است.

یکصد و سی انجمن در شهر دایر است<sup>۲</sup> غالب مخرب مجلس و وابسته بمرکز مختلف، متمم قانون اساسی نش ماه وقت مجلس را گرفت و لقمه از حوصله بیش بود. بر سر ماده هشتم متمم قانون اساسی در تساوی حدود ملل متنوعه کشمکش ها شد و جماعتی معتکف مجلس تا علما بلباس اغماض طرح ماده ای ریختند (قصاص مسلمان بعوض غیر مسلمان).

روزنامه جات باغراض گوناگون آبرو برای کسی باقی نگذاشتند، اگر احیاناً حقیقتی یا دردی را موضوع مقاله قرار میدادند لهجه زشت و ظهور دمهای خروس اصل منظور را از بین میبرد، معلوم نبود از زبان کی سخن میگویند.

زنی بمردش از دشواری بچه داری سخن می گفت، مرد را عقیده آن بود که چندان دشوار نیست، گفت من بچه می شوم، نگاه کن مرد قبول کرد که زن بازی کند، بچه گفت نده من ماست می خواهم، ماستی فراهم کرد، گفت حالا شیر می خواهم، شیر را هم حاضر کرد، گفت بریز توی ماست، ریخت، گفت نمی خواهم شیر را در بیاور، ماند معطل، بچه دست گذارد بگریه وزاری و فریاد. حال مجلس ما تازه چرخ پر آرزو و بی حوصله است، دولت ما بچه تر، دایگی بعهد من افتاده است، انواع تحریک از طرف مخالف و موافق در کارست، دوست ار دشمن شناخته نمیشود، پسرهای رحیم خان چلبیانلو در قراجه داغ بتحریر مرکز آشوب راه انداختند، جمعی در حضرت عبدالعظیم، البته به تحریک نشسته اند که مجلس خلاف شرع است، در ولایات غوغای متمم قانون اساسی، همه مانع اقدامات در اصل مقصد، علماء بر سر طراز اول در جدل، اسباب کار مفقود، پرجبرئیل در آسمان هفتم، اصحاب حل و عقد مانع پیشرفت، دولتی بدخواه، مجلسی بدبین، سوء ظن از دو طرف توقع از مجلس بیشتر چه دیه با عاقله است.

انواع تحریکات در کار است، جماعتی وزراء را محرك مجلس میدانند و صحبت من در مجلس جماعتی مجلس را محرك وزراء، فارسی بگوئیم بعضی تغییرات را که مجلس خواسته است تحریک وزراء میدانند، نه از سوء رفتار خودشان، بعضی امور هم علت وقوع در خودش است، مثل کشمکشی که بر سر انتخاب انجمن ولایتی رشت اتفاق

۱ - جماعات اشخاصی مخصوص برای ساختن دروغ دارند، رطب و یا بس، حق و باطل بهم آمیخته است.

۲ - منجمله انجمن اشراف در تحت ریاست امیر خان پسر سپهسالار آقا وجیه، مخلص هم در آن انجمن وارد بودم، یعنی دعوت شدم و ده تومان هم ورودیه از من گرفتند و از من احتراز می کردند، صورت تقویت مجلس بود و در عمل تخریب، روزنامه ها جز تجزیه کردن، زشت گفتن، تهمت زدن، حرفی نداشتند، گاهی تذکر بانقلاب فرانسه که هیچ تناسب با وضعیت و احوال ما نداشت.



افتاد، نویسندگان مغرض که هر کدام سر بجائی سپرده‌اند آنچه نباید نوشت نوشتند، غافل که از کاستن قوت اجرا آشوب و فساد قوت میگیرد و شاید همین منظور است، در هر حال وزراء بدبخت مسئولند، امروز تکلیف ملت و مجلس تقویت قوهٔ اجرائیه است، بست نشستن طبقات کاری است سهل، اخبار فساد انگیز نباید منتشر کرد که در ولایات اثر بد ببخشد یا در تهران مخل کار باشد، نه بست نشین خوش نیت است، نه منتشرین اخبار، ایلات آزادی را بفساد ترجمه میکنند.

حال انصاف باید داد که باین اسباب ناکوک و اغراض مسلوک کدام قانون از مجلس گذشت که اجرا نشد، کدام کتابچه دستور العمل بدست وزراء داده شد که عمل نشد، آیا در اجرای قانون ایالتی یا بلدی کوتاهی شد یا برگشت تیول و تسعیر متروک ماند، دو خار در چشم تیولدار شکایت مجلس از چه راه است، این وزراء نباشد وزرای دیگر، نه قانون را مجلس باید بدست بدهد، از مالیه بی بودجه، عدلیه بی تکلیف، ادارات بی نظامنامه چه میخواهند، همه این امور بفرصت تنظیم تواند شد، آن طفل يك شبه که ره یکساله میروود شعر است و اگر کسی برای خود کار کند قانون دماغی ساخته است، وانگهی هیچکس امروز بدون قانون تمکین ندارد، قانون اساسی، قانون داخله، قانون سنا، قانون روزنامه، قانون دیوانخانه در مجلس معطل مانده است، قانون را بگذرانید اجرا خواهید، وقت مجلس را بتحریكات مزورانه میگیرند، بالاخره باید ملت و وکلا بدانند که اصلاح يك مملکت آشفته بهم ریخته تدریجی الحصول است، امروز اهم کارها بانک ملی است، حرف بسیار گفته شد و اقدامی نشد، جا دارد که از این بابت وزراء از مجلس شکایت کنند، فعلا از برای رفع ازدحام و آسودگی ضعفا و ارباب حقوق تدبیری شده که وزیر مالیه باطلاع مجلس خواهد رسانید.

قانون روزنامه را من در تصدی وزارت علوم از روی قانون فرانسه به هفت آب گلاب شست و شو داده به مجلس بردم، گذشت، اما عملی نشد، چه نظر در انقلاب بود، هر روز دچار تعرض سفیری میشدیم، طبع مردم ماهزل پسند است، هر که بیشتر بدولت حمله بیاورد مشروطه طلب تر است ولو گماشته دولتی‌ها باشد، مجلس طرح قانونی در منع رشوه ریخت، فقط نسبت بعمال دولت، دولت حسن اقبال کرد لکن گفت عمومی باشد، طرح زیر زانو گذارده شد و در نیامد.

در اوایل که روزنامه در تحت مسئولیت وزارت علوم بود، روزنامه تمدن تندیها کرد، شاه مرا خواست، اظهار تشدد و تغیر نمود و حال آنکه روزنامه زنك را بدرب سرای اتابك گسیل کرده بود، بعد کاشف بعمل آمد که هزار تومان انعام بمدير مرحمت شده است، از عبارات شاه احساس کرده بودم که سروته ندارد.

من به میرزا احمدخان نوشته بودم که تا من اطلاع ندهم بایران تشریف **احضار امین السلطان** نیاورند، معین التجار، مغرور میرزا، صاحب اختیار و غیره برخلاف نوشته بودند احضار شد و آمد.

در این موقع رقعهای از اتابك بمن رسید که گراور شد. اشاره به مکتوب من دارد. آزادیخواهان در بادکوبه، در رشت و تهران مخالف اتابكند، در آن اوقات که صحبت از آمدن اتابك بود میرزا عباسخان مهندس که از بادکوبه میگذشت مورد حمله شد، منتها تیر کاری نبود، اتابك را مستحفظین محل بسلامت به کشتی رساندند و بیشتر اسباب سوءظن شد، ان الشیاطین یوحون بعضهم الی بعض، این نسبت جسارت نیست، باندازه ای حق و باطل آمیخته است که صالح از طالح امتیاز نمییابد.

اشخاصی که از قبل از مسافرت بمکه اتابك را میشناسند، از افکار اتابك بعد از مسافرت مستحضر نیستند، هرکس هرچه در باره او تصور میکند، من بعد از مسافرت چین و ژاپن او را خوب و متوجه مصالح مملکت میدانم، درینبوع از قرضه دوم در صحبت با معزالسلطان اظهار ندامت میکرد، گفت من که نتیجه قرضه اول را دیده بودم قرضه دوم را چرا کردم و از صحبتهای مارکی ایتوتنبهی حاصل کرده بود، اشکال دوم عبور از انزلی و رشت است، جماعتی در انزلی











نوبت رئیس مجلس بود .

سید عبدالله کوس انا ولاگیری میکوبد و در دزاشوب دربارش از دربار دولتی رنگین تر است، ستون مجلس است و صاحب داعیه، وقتی از صاحب اختیار پرسیده بود که صفویه جقه را کدام طرف عمامه میزدند.

سید محمد مردی است وارسته، محل توجه حقیقی و اعتماد مجلس و ملت، حامی مشروطه و مراقب مجلس، پسرش میرزا محمد صادق مدرسه اسلام دایر دارد و روزنامه مجلس را اداره میکند، در آنچه میگویند و میکنند صمیمی اند و خرج زیاد ندارند.

شیخ فضل الله از قالیچه خارج مانده با مشروطیت مخالفت دارد و پادشاه بست و بند، در حضرت عبدالعظیم جرگه ای دور خود جمع کرده و بتمام معنی مزاحمت میدهد و مقام علمی اش بالاتر از سیدین مسند نشین است، طلاب و بیشتر اهل منبر دور او را دارند.

دربدو امر مجلس تخت و صندلی نداشت، روی زمین می نشستند، قالیچه ای هم گسترده بود شاید نظر به محل سکنی رئیس، لکن مخصوص سیدین شد.

در این اثنا خبر قرارداد ۱۹۰۷ بین روس و انگلیس به تهران رسید، امضای قرارداد ۸ شهریور بوده، ۸ مهر به تهران رسید، ۱۰ مهر در مجلس عنوان شد، در افکار آشوبی پدید آورد، سفارت روس یادداشتی بوزارت خارجه فرستاد که این پیمان زیانی با آزادی و استقلال ایران نخواهد داشت، ایران را سه منطقه کرده اند، شمال تحت نفوذ روس، جنوب تحت نفوذ انگلیس، وسط به اصطلاح آزاد و اینهمه برای بستن سدی است جلو نفوذ آلمان و مغلظه چیان این را هم بحساب اتابک می آورند.

به کوشش توان دجله را پیش بست  
نشاید زبان بداندیش بست  
اتابک این میانه متحیر است، سعی دارد سیدین را با شیخ اصلاح بدهد، البته با این و





۱۰۰


2/2

1500

قربان چکی جو درہ اس راہ میں ہائے شرم

ملک

خازند در بر حسب نیتی که در خاک پی بارک کرده ایم و خدمت خود در ربهادت کردیم  
ناگزیریم در هر موقع آنچه را صلاح و دستخیزایی نسبت بذات اقدس ملکانه میداریم در مصیبت



11

ملک و دولت و ملت که عین مصیحت باشد و است محی منعم بدرض برین نم  
پیش نه خلق شایسته بر خستند دل در ضایع ملکیت زردی بشعتر نمی شود مردم

15/5/20

27

1115

تتبعه در بر رز ملبس می باشد مجلس بر دو حق حضوره در قونین است برادر و دود و شاکا  
بزرگ و سکنه بر جمع می کند و بعد از اجرای قونین است برادر و سکنه و درای و درای

11

در جردی آن قومین به تعویذ بنه کان علی حضرت آدم و شهبازی است و الله اعلم  
در خاکی بارک بهر منتهی که تا صد درجه هم بر وفق قومین است و مقدر نمودند که

20

مجلس ترخس مردم چهل سال دور زغ بخور شد و در کور عجب این وضع می شد  
دین در مردم که نیت سده ملکانه بخریص دو بخور ماه این غدهاں تبخیر می زد

24

استدعای عاجزانه عندها مانده است که زوروری رفع تزلزل در کابل ملک  
وایش خاطر بارگ برکته، دستخط مدکانه صادر شود و قریب اسب براید بموقع

10

三

اجدر کد زده شو تا رفع کند زردی غده ها و شام برون مدد خطه مشغول صد درای بهیم  
زما ده قدرت جرات ندر د اندر اند قدس اند علی مطر ع

116

وہ سب کو ملے گا  
اور ان کے لئے ہے  
ان کے لئے ہے  
ان کے لئے ہے  
ان کے لئے ہے  
ان کے لئے ہے  
ان کے لئے ہے



آن مربوط است، قالیچه مانع اصلاح، شاه هم مایل نیست، بل متوسل بشیخ، التیام راه ندارد، مجلس تقاضاها دارد و مردم انتظارها، شاه دروغ میگوید، مردم منتظر که بورود اتابك شاه مشروطه طلب بشود، شاه متوقع که اتابك مشروطه را ازاذهان ببرد، روز بروز بر سوء ظن اینطرف و آنطرف میافزاید، هیچکس نمیداند سرش بچه بالین است.

امین السلطان بین شاه، مجلس، سید عبدالله و شیخ فضل الله چهار میخ است. مقصود شاه از احضار امین السلطان بعمل نیامد، در شهر صحبت از سوء قصد نسبت با اتابك سرزبانهاست، محرك کیست معلوم نیست، روی سابقه ها ظن بملی ها برده می شد، صورتاً هم باحضار شاه آمده بود، عامه هم صورت پرست است، حاجی میرزا یحیی دولت آبادی روز پنجشنبه ۱۹ رجب آمد منزل من، از اوضاع شکایت کرد و گفت صلاح تو در استعفا است، اتابك را می زنند و از برای توهم خطر است، گفتم راه سوء ظن به نیت اتابك بر من مسدود است، سستی در عهد نمیکنم، باید راه چاره پیدا کرد، باتفاق به قیطریه رفتیم، حاج میرزا یحیی بکنایه و صراحه مطلب راعنوان کرد، فرمودند امروز دوازده نفر از انجمن آدمیت پیش من بودند، رفع سوء ظن از آنها شد، اطمینان دادند، اشتباه در لفظ آدمیت بود که جاش خالی است، اتابك هنوز انجمن چی را درست نمی شناسد، انجمن آدمیت بخصوص از عمال شاه است، برای من شبهه نیست که آن جماعت برای خواب کردن اتابك مأموریت داشته اند یا کشف نیت او، حاجی میرزا یحیی که به اوضاع آشناست عصبانی شد و مایوساً رفت، بمن گفت توفکر خودت باش، من ماندم، شب میرزا محسن آمد و از طرف سید عبدالله پیغامات داشت که مطمئن باشید، سید هم تصور کرده بود از طرف ملیون خطری باشد، چنین نبود، اطمینان میداد، من هم در شبهه افتادم، زیرا اگر توطئه ملی بود من بی اطلاع نمی ماندم، از مرکزی بمن امر به کناره گیری میشد، میرزا محسن رفت، وزیر همایون و اقبال الدوله گویا صاحب اختیار هم هستند، صحبت از صدور دستخطی شد که شنبه بمجلس برده شود، حضرات رفتند، وزیر همایون همان شبانه راپرت بشاه میدهد، این نزد ما محرز است، به اتابك گفتم بحرف آدمیت نباید گوش داد، این جماعت بوئی که بمشامشان نرسیده است آدمیت است، صحبت بسیار است، باید چاره کرد، یا مرا مرخص بفرمائید، حتی تکلیف استعفا به اتابك کردم، مایوس از رام کردن شاه نبود.

سواد دستخط تنظیم شد، صبح شنبه دربار بردیم، وزراء هم آمدند، نمیدانم چه علت داشت که صنیع الدوله هم آمده بود، بحضور رفتیم، شاه متغیر است، چه باو راپرت داده بودند که لدی-الورود گفت آمده اید دستخط عزل مرا بگیری؟ اتابك عرض کرد که مسوده دستخط حاضر است ملاحظه خواهند فرمود، گرفت خواند، قدری ملایم شد، چند کلمه را بخط خود اصلاح کرد<sup>۱</sup> پاکت نویس شد، بصره رسید، عصر شنبه ۲۱ رجب بمجلس<sup>۲</sup> بردیم خوانده شد و وکلا اظهار رضامندی کردند، گفتند امیر بهادر در جزء تماشاچی دیده شده بوده است، پس از مجلس بعضی وکلا، تقی زاده، مستشار الدوله و غیره و آقا سید عبدالله با اتابك در بالاخانه مدتی نشستند و صحبت های امید بخش کردند، تصور میرفت کاری شده است، در این اثنا دبیر السلطان پسر وکیل الدوله صنیع حضرت و مقرر پسر ناظم السلطنه وارد شدند، مظنون بودند، لیکن صحبت بفراخور حال کردند، من از حضور آنها خوش نیامد، در دیگران چه اثر نکرد نمیدانم، ورود بموقع ایشان توی ذهن می زد، پاسی از شب گذشته بود، اتابك با سید عبدالله رفتند، مخبر السلطان هم شیرزاده چه فهمیده بود که دم درب عمارت با اتابك گفته بود تأمل بفرمائید درشکه بیاورند، همین جا سوار شوید، متحمل نشده بودند، دم در بزرگ هم ازدحامی بوده و درشکه دیر میرسد، اتابك را میزنند سید سلامت میگذرد، سه تیر با اتابك اصابت میکند، عباس نامی هم تیری در دهانش خورده از پشت سر هم گفتند در میدان جلو

۱- مسوده با اصلاحات شاه با مداد هم نزد من است.

۲- مجلس علنی در باغ پای عمارت بود.



درب منزل معین السلطان پنجاه قدم دور از درب مجلس میافتد و از بغلش تعرفه انجمن آدمیت بیرون میآید، اطباء تشخیص دادند که خودش نزده است و اگر اوقاتل بود داعی نداشت که در طرف دیگر میدان خودش را بزند، آنهم دور از معرکه، اتابک هم هیچوقت مسلحی همراه نداشت. بدبختی عباس آقا این بوده که در آن محل تنها بوده.

ملاقات دوازده نفر بعنوان آدمیت و ورقه در بغل عباس آقا هر دو دم خروس است. صنیع الدوله و من خواستیم حرکت کنیم، از کیفیت دم درب اطلاع نداریم، در سرسرای مجلس امین الضرب جلو ما را گرفت و قضیه را خبر داد، قدری مکث کردیم و از در دیگر بمنزل آمدیم. اگر این قتل از طرف ملیون بود میبایست از طرف دولت برای انظار خارجه هم که بود تشریفات بعمل بیاید، ظاهر بود که بمیل خاطر شاه شده است، مختصر ختمی هم گذارده نشد، در اینکه آن سه نفر شریک این قتل بودند شبهه نماند، سعدالدوله هم بمنزل میرزا حسین خان منشی سفارت اطیش که نزدیک مجلس است آمده بوده است، درب مجلس مقرر به نیرالملک گفته بود شما اینجا نمانید.

در شب هفت عباس آقا بر قبر او از دحامی شد و گلها ریختند و قضی الامر اتابک بدست دولتیها و بنام ملی ها کشته شد، مردم پنداشتند فتحی کرده اند و در تاریکی رقصی میکنند، حتی بعضی برای شهرت قتل اتابک را بخود نسبت دادند<sup>۱</sup> و نسبت بیم بدولت، اگر دولت بیمی داشت مجلس را بتوب نمی بست.

مردم بدگمان بر سر قبر عباس آقا تظاهری کردند، اگر گمان مردم را تصدیق کنیم اتابک فدای مقاصد شاه شده است، میبایست از طرف دولت احترامی از جنازه مردی بشهرت اتابک در داخله و خارجه بشود.

روز دیگر خانواده از رفتن صنیع الدوله بمجلس مانع بودند، میرزا احمد خان حیدری و جمعی بمنزل ما آمدند که اگر صنیع الدوله بمجلس نیاید مجلس سست میشود، در خدمت صنیع الدوله بمجلس رفتیم، او پیاده شد من رفتم بوزارتخانه.

تلگراف مجلس بولایات در موقع قتل اتابک: «۲۲ رجب، دیروز که اتابک برای معرفی وزارت جنگ و عدلیه بمجلس آمده بود دو ساعت از شب رفته در بیرون درب مجلس دو نفر مجهول الحال اتابک را زدند و فوت کرد، قاتل یا رفیق او بلافاصله خود را کشته، مجلس شورای ملی باتفاق امنای دولت مشغول تحقیقاتند، قتل مرحوم اتابک اعظم از ضایعات عظیمه است. تلگراف سیاسی است.»

اوقاف جزء وزارت معارف است، جمعی از سادات قمی عریضه بشاه داده بودند در شکایت از متولی باشی قم که شصت سال است متولی باشی جواهر و اموال حضرتی را برده است، سالی سی هزار تومان موقوفه حضرتی را میبرد و به موقوف علیهم نمیرساند، در بردن آب رودخانه تعدی میکند، اجزای او بی محابا بخانه مردم میریزند، قبالة املاک را به عنف از صاحبانش میگیرند و دادخواهی کرده بودند.

دستخط بالای عریضه شد: «وزیر معارف و اوقاف، در این خصوص خودتان یکنفر بفرستید بدقت بعمل موقوفه رسیدگی نماید، قراری بدهد که اسباب آسودگی مردم فراهم شود.» يك ماه گرفتار جنجال قمی ها بودم و ضمناً شاه و اتابک سفارشی از متولی می کردند، در تعقیب مسئله متولی محکوم شد بجای دوهزار و پانصد تومان دوازده هزار تومان باجزای

---

۱- بعدها از اورنگ که در ادسا محمد علی میرزا را ملاقات کرده بود شنیدم که محمد علی میرزا دونوبت تأسف بر قتل اتابک خورده بود که خبط کردم. دبیر السلطان در موقع فوت نزد اورنگ اقرار بمداخله در قتل اتابک نموده بوده است که در چهران چه چاره کند.



امامزاده برساند ، در عزل موسیونوز اتابك مایل باصلاح بود ، من میتوانستم و نکردم ، بعلت توهینی که به جلال الممالك کرده بود و بایرانیت برمیخورد ، عادت و زندگی اتابك را همه میدانیم ، قبل از سفر مکه با او مجاهده ها داشتیم ، در قبول مصاحبت او قصد نفوذ در افکار او بود ، صحبت های صدراعظم زاین و مارکی ایتو او را منقلب کرده بود و عقده از دل من گشوده ، بلا شبهه اتابك پس از مسافرت ، در سیاست ، اتابك قبل از مسافرت نبود ، او را فرصت ندادند ، ملت ظنین و بی فرصت ، دولت مخالف ، نتیجه همان بود که شد .

صنیع الدوله استعفا داد ، احتشام السلطنه رئیس مجلس شد ، احتشام السلطنه مزاجاً برای گسیختن حاضر تر است تا برای بستن ، با مشروطه صمیمی است لکن تندی صلاح نبود .  
صنیع الدوله از این تاریخ بسمت وکالت در مجلس حاضر می شد ، صنیع الدوله فوق العاده ملایم است ، احترام هر کس در مدت ریاست او محفوظ بود ، جوانان این رویه را خوش نمیدانستند ، تندی و التهاب را بیشتر طالب بودند ، مدعی هم خارزیر دمها میگذاشت که گفته شود ایران برای مشروطیت حاضر نیست ، هفته قبل از حادثه اتابك روزی در مجلس علنی عنوان کردم که در کار انجمنها فکری باید کرد که ریشه مجلس را بخواهند کند ، مملکت يك مجلس میخواهد ، منتها دو مجلس رسمی و هواخواهان نباید بصورتی در بیایند که قهراً مستلزم مداخله در کار و تقاضای بیکار باشد ، دوازده نفر نماینده انجمنها جزء تماشاچی بودند و من نمیدانستم ، چون مجلس تمام شد رفقا غیب شدند ، من ماندم و نمایندگان انجمنها ، دور مرا گرفتند ، صحبت کردیم و توضیحات دادم ، طوعاً و کسراً اسکات یافتند ، از آن جماعت نایب الصدر شیرازی رئیس انجمن جنوب را میشناختم ، مقتدر نظام هم نماینده انجمنی بود .

صدوسی انجمن تهران ، بصورت ، همه سنك مشروطیت بسینه میزنند ، لکن غالب مردم رابه تندروی و آشوب تشویق میکنند در قصد آشفتن اوضاع برای تخریب مجلس است ، با مداخله دربار برای اثبات عدم لیاقت ملت و بدست آوردن بهانه مخالفت و انجمن آدمیت از انجمنهای مشکوک بود .

تلگراف مجلس بولایات : « ۲۶ شعبان ، بحمد الله والمنه ضمیمه قانون اساسی که سعادت و سلامت ایران را پایه و مایه است و حافظ بیضه اسلام و حامی حوزه دین ، قویم و مروج احکام شریعت غرای محمدی و استحصال ترقی مملکت و استحکام استقلال دولت و استقرار حقوق ملت ، امروز که بحساب شمسی روز اول سال دوم افتتاح مجلس شورای ملی ایران است به صحنه مبارک رسید ، جا دارد عموم ملت از صمیم قلب بشکرانه این موهبت خود را سزاوار این چنین عطیه مقدسه معرفی کنند . » عبارات عالی است متأسفانه تو خالی .

بقیه رجب تا سه هفته از رمضان هر شب ناصر الملك در مجلس حاضر میشد  
و در ریاست صحبت میکردند و سخن از محظورات میرفت ، حال طوری  
است که هر کس را مجلس معین کند شاه باو ظنین است و برئسی که شاه معین کند مجلس .

کابینه ناصر الملك

۱۸ رمضان ۱۳ آبان ۲۵

ناصر الملك مردی جا افتاده ، شاگرد مدرسه اکسفر و طرف توجه انگلیس ، نشان محترمی هم از انگلیس دارد ، چون در اکسفر تحصیل کرده است نمی تواند تصمیم بگیرد ، از مجلس اصرار و از ناصر الملك انکار ، شبها در این گفتگو با حیا گذشت ، شبی که ناصر الملك تن در دادگانه شب قدر بود ، شب آستن است تا چه زاید سحر .

در کابینه ناصر الملك ، صنیع الدوله فواید عامه ، آصف الدوله وزیر داخله ، مشیر الدوله خارجه ، مؤتمن الملك تجارت ، مستوفی الممالك جنگ ، علاء الملك عدلیه ، این بنده معارف ، مالیه بمعهد رئیس الوزراء است .  
دوشنبه ۱۹ آبان ، ۲ شوال ، شاه بمجلس رفت و قسم یاد کرد ، با اینکه ۳۸۰ هزار تومان از مرسوم دربار زده بودند و امراء ، وزراء ، ظل السلطان حضور داشتند ، در باطن هر چه بود ، شاه ظاهراً به آداب سوگند یاد کرد ، امیر بهادر در حین سوگند وضع سخریه بخود گرفت ، سوء نیت آفتابی بود .  
کابینه خواهی نخواهی مشی میکند ، شاه نظر خوبی باین کابینه ندارد ، مثل همه کابینه ها چله ای



طی شد تا ۱۴ ذیقعدہ نزدیک غروب شاه وزراء را احضار فرمودند ، در صحن گلستان جمع شدیم و در یکی از خیابانها نزدیک نارنجستان شرفیاب و مورد عتاب و خطاب ، فرمودند حالا من خوابیده‌ام ، برای من وزراء معین میکنند و صورتاً هم حق داشت ، دیدیم گلستان خارستان است ، مجال زبان نبود ، گوش شدیم ، حمله آخر این بود که بروید پی کارتان ، مرخص شدیم ناصرالملک در اطاق حاجب الدوله حبس شد ، وزراء در اطاق امیر بهادر توقیف ، معلوم شد علاءالدوله هم در آبدارخانه توقیف است و محکوم باعدام ، عضدالملک هم برای حفظ او در آبدارخانه منتظر عفو ملوکانه است ، به امیر بهادر گفتم ؛ ناصرالملک نشانهای ازدولت انگلیس دارد و سراغ او خواهند آمد ، خوب است کار بآنجا نکشد ، گفت صنیع الدوله هم بمن گفت ، معطل کار علاءالدوله و در محظور عضدالملکیم ، برای ناصرالملک خطری نیست ، چیزی از شب نگذشته بود که چرچیل تشریف آوردند شرفیاب شدند . چرچیل بشاه گفته بود ما باید تقصیر ناصرالملک را بدانیم ، اگر خیانتی کرده است نشانهای خودمان را از او پس بگیریم ، علاءالدوله و ناصرالملک مرخص شدند ، وزراء با ناصرالملک به منزل او رفتیم ، مقرر بود که سحر بفرنگ حرکت کند ، رسم وداع بعمل آمد هرکس بمنزل خود رفت ، صنیع الدوله باندرونی خود ، من باطاق بیرونی باصطلاح (سردم) که جمعی از خانواده منتظر بودند وارد شدم ، نشستم ، حال رقت در من پیدا شد ، قدری گریستم تا توانستم صحبت کنم ، آنچه گذشته بود بیان کردم ، خاطر ها تسکین یافت ، ناصرالملک سحر مصحوب نماینده‌ای از سفارت انگلیس حرکت کرد .

مشیرالسلطنه عضو علی‌البدل است و در اوقات فترت رئیس‌الوزراء میشود ، سید علی یزدی در مسجد شیخ عبدالحسین از مشروطه بدمی‌گوید ، روح القدس تیر عباس آقارا به ضربت علی فی‌یوم‌الخنق تشبیه (رقص در تاریکی) امور را هرکس بخمال خودش تفسیر میکند . در فرانسه جنجالی کردند ، قسمت اول مفید و قسمت آخر مضر ، ما قسمت مضر را وجهه نظر کرده‌ایم .

روز دیگر صنیع الدوله و من بدرب خانه رفتیم ، شرفیاب شدیم ، شاه در زمینه اینک مشروطیت بجای خود اما مراتب باید محفوظ باشد فرمایشات فرمودند و صورتاً صحیح بود ، مرخص شدیم صنیع الدوله دیگر بدربار نیامد ، من مجاور اطاق امیر بهادر شدم ، آصف الدوله غالب حاضر میشد مردی است صاحب نفس ، قوی و اراده ثابت .

مجلس در عزل ناصرالملک توضیح خواست ، در ضمن لازم دانست دست قراولان مخصوص برای تأمین نظم بهارستان برقرار شود . جواب اظهارات مجلس :

«ناصرالملک نوکر محترم دولت است ، بر حسب استدعای خود او مرخص شد ، حالا هم دستخط تلگرافی صادر شد که در این مسافرت مجاز است و در هر نقطه که باشد در جرگه محترمین رجال دولت محسوب و مورد رحمت خواهد بود .

مراقبت تامه در اجرای قوانین موضوعه مجلس شورای ملی از تکالیف فریضه است و معمول خواهد شد ، علاءالدوله و معین الدوله هر دو بر حسب استدعای جناب اشرف عضدالملک مرخص و به اختیار خودشان هستند .

مستحفظ مجلس مقدس از لوازم است ، قرار و ترتیب این کار را مجلس با وزیر جنگ بدهد ، در این موقع لازم است توضیح نمائیم بعضی مذاکرات که از قانون اساسی خارج است اگر واقع شود آنچه راجع بمجلس شورای ملی است خود مجلس اصلاح خواهد نمود و رفع مفاسد خواهد شد که تولید اشکالی نشود و آنچه راجع به انجمنها و روزنامجات و مطبوعات است که برخلاف قانون اساسی رفتار نمایند که مستلزم فتنه باشد مطابق قوانین مقرر و در کمال سختی جلوگیری خواهد گردید . فی شهر ذیقعدہ ۱۳۲۵ .»

مقدمه مقتدر نظام از سنگلج ، صنیع حضرت از چال میدان بمدرسه سپهسالار حمله آوردند حرکات وحشیانه کردند ، چند تیری هم بهوا انداختند ، خواستند به مجلس بریزند ، در را بسته



دیدند ، تیری هم از بام مسجد مستحفظین انداختند ، اشرار متفرق شدند ؛ ۹ ذیقعدہ ۱۶ ذیقعدہ شاه برای جبران ، قرآن مهر کرده به مجلس فرستاد .

تقویمی از بادکوبه آوردند که روی آن صوری از صالح و طالح نقش بود و هفته‌ای سبب زحمت شد ، اوراق تقویم را کنده بودند و بمحمد علی‌شاه خاطر نشان نموده که محل سفید جای صورت او است و حال آنکه اکثر

### غوغای تقویم

این اشخاص مخالفین هستند ، مرارتی بود تا مسجل کردم که جای سفید جای اوراق تقویم بوده است . (عکس آن در زیر ملاحظه شود)

شیخ فضل‌الله بساط قضاوت را در قورخانه پهن کرد ، او باش چال میدان دور اوجم جمع شدند ، جلو قورخانه ، حال نظمیه ، چادری بلند شد ، منبر

### میدان توپخانه

تکیه دولت را زیر چادر گذاردند عده‌ای توپ هم کنار حوض قرار گرفت ، جمعی کثیر هر روز گوشه میدان زیر چادر و اطراف جمع می‌شدند ، ناطقین در مطاعن بایبهای مجلس

نطق میکردند ، تا پاسی از شب ، در مقابل جماعتی در مسجد ناصری و مجلس سنگر بستند ، از شمال باد های مخالف میوزید ، هوای جنوب راهم تموجی میداد ، آتش روشن بود و ظل السلطان کمک بسوخت میکرد و دامنگیر مجلس میشد ، از قدیم معروف بود .

ستاره کوره ماه نمی‌شه

شازده لوجه شاه نمی‌شه

سید محمد یزدی و سید اکبر - شاه به وعظ پرداختند ، شیخ فضل‌الله را کشان کشان به میدان آوردند ، سید علی آقا ، محمد آملی میرزا ابوطالب زنجان با شیخ همداستانند . آن دواز نزدیک و سید ابوطالب از دور ، میرزا عنایت نام زنجان در میدان قربانی شد . بدرختش آویختند .

هفته‌ای گذشت

اقدامی نشد ، البته در انتظار داخله و بیشتر خارجه دولت منتظر است که اقدام از طرف ملیون بشود ، بازارها بسته

است ، مسجد و میدان قاص به اهلها و نا اهلها ، نقشه‌ها در نظر و خیالها درس ، روز میگذرد ، من غالب شرفیاب میشوم ، روزی فرمودند بازار را چرا بسته‌اند ؛ عرض کردم وحشت بیجا ، چاکر سعی میکنم باز کنند ، حال قبل از ظهر است ، بمسجد آمدم ، در انجمن اصناف صحبت کردم ،





حاجی میرزا یحیی همراهی کرد، بشارت الدوله از اجزای پستخانه آدم خودم مخالفت، به نصایحی که شد و خیرخواهانه بود اصناف قول دادند بعد از ظهر بازار را باز کنند و کردند، سه نفر سوار قزاق شلیک کنان در بازار تاختند، باز بسته شد، در این حیص و بیص من جلوی نارنجستان شرفیاب شدم، فرمودند بازار چه شد؟ عرض کردم باز کردند، لیکن بفرمائید حکومت شهر را نظمی بدهد، متغیراً به نارنجستان تشریف بردند، صاحب اختیار مشتی در پهلوی من زد که دیوانه اگر حکم کند طنابت بیندازند، کی مانع می شود، دردلم گفتم؛ حق.

شیخ محمود ورامینی هم پشکل داخل موین است و علمدار ورامینی. زمزمه توپ بستن مجلس بگوش ها میرسد، از وضع میدان هم پیدا است که تشریفست، نوبتی وارد اطاق برلیان شدم، دیدم سید ابوطالب زنجانی، پسرهای نقیب السادات، سعدالدوله، اقبال الدوله و چند نفر دیگر شرفیابند و گوشه ای جرگه کرده اند، از ورود خودم حس کردم که تغییر حال در حضرات پیدا شد، نشستم، مطلبی که بود و از خاطرم رفته است عرض کردم و مرخص شدم، در مجلس شب در اطاق امیر بهادر معلوم شد کنکاش روز برای حمله به مجلس بوده است، سعدالدوله را اوایل ابالمه گفتند بیجا، حال امالمه میخوانند بیجا.

شب باطاق امیر بهادر وارد شدم، برخلاف انتظار عضد الملک را دیدم که آن شب بمنزل امیر بهادر آمده بود، تعجب کردم، آصف الدوله و ظفر السلطنه هم هستند، امیر خودش نیست، خاموش و متفکرند و من نمیدانم چیست.

امیر بهادر در وارد شد، نشست، آصف الدوله گفت اگر مقصود حاصل میشود مرا دار بزنند. دیدم خبر تازه ای هست، با امیر بهادر گفتم اگر مقصود شاه بستن در مجلس است شاید من بتوانم وکلا را حاضر کنم برخیزند بروند، اما درست تأمل بفرمائید، اگر آذربایجان، اصفهان، باکو و جاهای دیگر ساکت نشدند و محتاج بمجلس شدید چه خواهی کرد، وکلا هر یک بطرفی رفته خواهند بود. روس که اینهمه روی موافقت نشان میدهد، غوغای باکو چیست؟ گفت منظور شاه رفتن چهار نفر است از تهران، تقی زاده، میرزا ابراهیم، سید جمال<sup>۱</sup> و ملک المتکلمین. نمیدانم چرا گفتم بعهده من، عضد الملک به نطق آمد، بمن گفت بنویس سر بسته چیزی نوشتی، فرمودند همان که گفتم بنویس، نوشتم، به امیر بهادر گفتم دیگر چه میگوئی؟ امیر بهادر نوشته مرا بداندرون برد، من وظفر السلطنه احضار شدیم.

شاه در اطاق کوچکی نزدیک در نارنجستان طرف اندرون زیر کرسی نشسته اند، امیرکناری رخصت فرمودند، من وظفر السلطنه نشستیم، فرمودند این را تو نوشته ای؟ عرض کردم بلی، فرمودند تعهد میکنی؟ عرض کردم بلی، عرض کردم دوباره بخوانم سوادی بردارم، کاغذ و قلم لطف فرمودند، قدری نوشتم، چند خط کشیدم، کاغذ را تقدیم کردم، فرمودند بروید، مرخص شدیم. دردالان بودند صدا کردند، امیر پس پالکونیک چه میشود؟ عرض کرد باید ناسخ مرحمت بفرمائید، فرمودند پس تو برگرد اینجا، کاشف بعمل آمد که دستخط توپ بستن مرحمت شده بود، رسیده بود قضائی ولی بخیر گذشت، هر کس بمنزل خود رفت، مرا وظفر السلطنه که با هم همسایه بودیم بمنزل رساند. این هم شبی بود.

با تقی زاده صحبت کردم که سفری بخراسان برود، قبول نکرد و افکار بقدری آشفته بود که از تعهد من سؤالی نشد. مجلس، مسجد و میدان بالتهاب باقی است، دو روزی گذشت بدرب خانه رفتم، شرفیاب شدم، مشیر السلطنه در حضور بود و رئیس الوزراء است، فرمودند آلان راپرت آوردند

۱ - با حکایاتی که از صاحب اختیار شنیده شد، سید جمال شب بخلوت میرود و انکار دیگر میکند، بد گفتن از شاه هم جزء سیاست است و الله اعلم، تقی زاده و میرزا ابراهیم در عقیده راسخ بودند، ملک را رفیق ظل السلطان میدانستند، سید جمال مظنون بود.



که مردم باریک هجوم آورده‌اند ، عرض کردم من الان می‌آیم و دور ارك کسی را ندیدم ، فرمودند حافظ مجلس و مشروطه مائیم ، این ازدحام در مجلس و مسجد چیست ؟ عرض کردم همه همینطور میدانند ، البته حافظ مجلس و مملکت اعلیٰ حضرتند ، جمعی در میدان توپخانه جمع شده‌اند و در مقابل آنها جمعی در مسجد ، دودستخط بفرمائید یکی بمجلس ، یکی بمیدان ، فرمایش ملوکانه ابلاغ شود که حافظ نظم مملکت مائیم ، اگر کسی حرف حسابی نمی‌دارد چهار نفر عقلاً بنشینند ، بگویند ، بشنوند هر طرف که تا مغرب متفرق نشد ، بقوة قهریه متفرق می‌فرمائیم .

مشیر السلطنه عرض کرد ، صحیح عرض می‌کند ، مأمور شد دودستخط تنظیم کند ، بعرض برسد . در نظر جوانان من خیانت کرده‌ام که وکیل نشده‌ام ، سبک من این بود که از فرمایشات ملوکانه بصلاح وقت استفاده می‌کردم ، بقسمی که شاه و مجلس جز خیرخواهی ، غرضی استنباط نمی‌کردند و حقیقت غرضی هم نداشتیم ، خیر طرفین را می‌گفتم<sup>۱</sup> .

دودستخط نوشته شد ، یکی را من بمجلس بردم ، یکی را قوام الدوله بمیدان ، هنوز آفتاب بسمت الرأس نرسیده بود که من بمجلس رسیدم ، کمیسیون خواستم تشکیل شد ، احتشام السلطنه امین‌الضرب ، تقی‌زاده و یکدو نفر ، سید عبدالله هم حضور دارد ، دستخط زیارت شد .

تقی‌زاده گفت ، حالا مایکطرف و عرق خورهای میدان یکطرف ، گفتم تصور کردم خدمتی کرده‌ام ، فرمایشی شاه کرد من از آن استفاده کردم ، دو دستخط بشرحی که خواندید صادر شد ، احتمال هم می‌دهم که میدان متفرق نشوند ، اگر روی درصلاح است ، متفرق شوید ، بگذارید درانظار داخله و خارجه تقصیر با آنطرف بیفتد و اگر باید کار بخونریزی بکشد ، لطف همه زیاد ، مرا دیگر نخواهند دید ، روی وجدان و بخیر مجلس محضاً الله دوندگی می‌کنم ، تأملی کردند ، گفتند باید با کمیسیون جنک شور کنیم ، رفتند که شور کنند رأی من قبول شد و کمیسیون جنک بکمیسیون صلح مبدل ، اشکال در مسجد بود ، آقا سید عبدالله ، احتشام السلطنه ، تقی‌زاده ، بمسجد آمدند . سید و تقی زاده به منبر رفتند ، نطق کردند ، انصاف تقی‌زاده داد سخن را داد و بهتر از آنکه من گمان می‌کردم نطق کرد ، مردم که در مسجد بودند متفرق شدند ، وکلا هم بمنازل خود رفتند ، چراغ روشن شده بود که بکوری چشم میدانیان بدربار آمدم .

قبلاً بامیر بهادر گفته بودم من می‌روم و خدمت خودم را انجام می‌دهم ، ضامن میدان کیست ، کلاهش را برداشته بود و گفته بود این کلاه من ، امیر بهادر را ملاقات کردم ، گفتم مجلس و مسجد متفرق شدند ، حال که می‌آمدم میدان برقرار بود ، درهم رفت گفتم ، راپرت دارم که مسجد و مجلس متفرق نشده‌اند ، گفتم امینی همراه من بفرمائید تحویل بدهم ، صدا کرد اوشاقلر کسی آمد ، قرار شد برویم و ملاحظه کند ، باتفاق اوشاقلر حرکت کردم ، درب مجلس آنچه در زدیم کسی جواب نداد ، اوشاقلر گفت اینجا کسی نیست ، بمسجد آمدید ، عدهٔ قلیلی بودند ، خادم گفت بنه پاهستند صبح می‌روند ، عده‌ای شاهسون بغدادی در شبستان بودند که عصر وارد شده ، مقرر بود صبح دیگر بروند . برگشتیم اوشاقلر بیان واقع کرد ، دیدم امیر نمیداند چه بگوید ، گفتم من میدانستم که شیخ فضل الله بآن دستخط از قورخانه نمی‌روند ، شما هم شبانه نمی‌توانید او را حرکت بدهید در درمقابل عمل خودم بیک امر قانع هستم ، چادر دولتی است و منبر مال تکیه ، امر بفرمایند شبانه چادر را بخوابانند و منبر را سرجای خود ببرند ، بآن مقدار شبانه عمل شد ، توپ‌ها هم از میدان رفت ، شیخ فضل الله بمنزل شیخ مهدی ارگی آمد<sup>۲</sup> از آنجا بمدرسهٔ خان مروی ، با ظفر السلطنه

۱- در این اوقات شبها بعضی از وکلا در منزل مابسر می‌بردند ، تقی‌زاده ، سید نصرالله ، میرزا ابراهیم تبریزی ، ظاهرأ مستشار الدوله و من آخر شب راپرت خودم را میدادم .

۲- سواد دستخط : علمای اعلام که در خانهٔ شیخ مهدی تشریف دارند ، به منازل خودشان معاودت نموده آسوده باشند ، جان و مال ایشان بفضل خداوند مصون و محفوظ ، کابینهٔ وزراء متعهد جان و مال و شئون آنها هستند . ۱۸ ذیقعد ۱۲۵



بمدرسه رفتیم و شیخ را متقاعد کردیم که بمنزل خودشان تشریف فرما شوند. «ده روزه مهر گردون افسانه است افسون» اگر سید عبدالله رضا داده بود که گوشه‌ای از قالیچه بشیخ فضل‌الله برسد مخمسه‌ها کوتاه شده بود<sup>۱</sup>

روزی ظفر السلطنه که حاکم تهران است، بمن گفت، دوستان نفر مردمان کاری در شهر دارم، می‌خواهم اطراف مجلس بگمارم. باتفاق بمیدان بهارستان رفتیم، او پیاده شد که ورائندازی بکند، من بمجلس رفتم، بعضی اجزای خانواده در سنگرها اطراف مجلس بودند، من جمله یکی از آدمهای من، صادق، در قراولخانه گوشه میدان، شب بمن گفت، هنگامیکه شما آمدید بمجلس رفتید یکی از مجاهدین گفت این مخبر السلطنه بین مجلس و دولت تذبذب میکند، بیایید او را بزنیم، یکی از پسرهای صنیع‌الدوله هم در قراولخانه بوده، از مجاهدین دیگری گفت، اینطور نیست او بی‌حربه می‌آید و میرود، دیگران از رجال باخداام مسلح، اگر این هم بدخیال بود تنها و بی‌حربه آمد و شد نمیکرد، خدا پدر هردورا بیامرزد.

### در اوقات جنجال و تیرگی احوال

وقتی تقی‌زاده گفت، ماگاهی پیشنهاداتی میکنیم که شاه باید رد کند و امضا می‌کند، پس خیال نگاهداشتن مجلس را ندارد، بهیچوجه رفع سوءظن از طرفین میسر نشد. مطلب زیاد است اولاً همه بخاطر من می‌آید، ثانیاً مشت نمونه خروار است.

من که در متن بازی بودم، فراموش کرده‌ام خواننده لای کتاب را که برهم‌گذارد از خاطرش رفته است، دیگر آنکه عبارت حجم کتاب را زیاد میکند و در موقع چاپ خرج بی‌جهت برمیدارد. نظام السلطنه رئیس، مستوفی جنگ، مشیرالدوله خارجه، صنیع‌الدوله مالیه، مؤید السلطنه عدلیه، مخبر السلطنه علوم و اوقاف، صنیع‌الدوله فواید عامه، مؤتمن‌الملک تجارت.

### کابینه هفتم

۴ ربیع الثانی ۱۳۲۶

در این کابینه من بدو وزیر عدلیه بودم و عدلیه<sup>۲</sup> در مدرسه نظام سابق که انتخابات مجلس هم اینجا شد، اما سید عبدالله عدلیه را مجری احکام خود میخواست، عندالواقع هم محاکم رسمی، محاضر علما بود و در صدور احکام بینه مسکوک بی‌مدخلیت نبود و از قدیم گفته‌اند، و اروسل حکیم و لاتوصه و ذاک الحکیم هو الدرهم

رسم این بود که اشخاص طرف توجه وزیر عدلیه به تداعی میرسیدند، حکمی میکردند غالباً متکی باحکام صاحبان محضر (عالم و عامی) بامضای وزیر میرسید و بساقتضای احوال مجری می‌شد یا نمی‌شد.

عادتاً بمحضریکی از علماء که محل نظر وزیر عدلیه بود ارجاع میگشت یا بحکم قرعه محضری معین می‌شد، مرضی‌الطرفین، من امضای وزیر عدلیه را در احکام موقوف کردم، شش محکمه ابتدائی و دو محکمه استیناف ساختم، گفتم محکمه مستقل است، هر چه حکم کرد اجراء اجری کند. مسئول صحت و سقم حکم رئیس محکمه است، احکام باید در دفتر وزارت ثبت شود و همه روزه از احکام صادره و باجرائ رسیده صورت برای دفتر وزارت فرستاده شود، هر ماه اداره تفتیش صورتی از احکام صادر و اجرای آنها بدفتر وزارت بدهد و اگر تعویقی اتفاق افتاده جهت را ذکر کند. میرزا رضاخان نامی فرمان ریاست عدلیه اصفهان صادر کرد بود، بارقه سفارشی از طرف سید عبدالله نزد من آورد، دورانداختم، باقا نوشتم: «چمشها باز است و باعمال مانگران، مردی او باش

مقتدر نظام و صنیع حضرت را مقرر شد، حاجب الدوله حبس نماید، از جان و مال آنها را مطمئن کند مدت حبس ایشان زیاد از پنجر و زنخواهد بود.

۱- در جواب شکایت سیدین از میرزا حسین نجل میرزا خلیل، محمد کاظم خراسانی و عبدالله مازندرانی تلگراف رسید، چون نوری مغل آسایش و مفسد است تصرفش در امور حرام است.

۲- در کابینه ناصر الملک مرا وزیر عدلیه نوشته‌اند، علاء الملک وزیر عدلیه بود.



را که در مجلس دربار بامشکوةالدوله گلاوین شده است، در حضور مشیرالدوله، میرزا نصرالله خان توی سرهم زده اند و فحاشی کرده اند، پیش خدمت آنها را از مجلس بیرون کرده است، اگر من امروز بریاست عدلیه اصفهان بفرستم، از دعاوی مادر اصلاح امور مملکت مردم چه تصویری حاصل خواهند کرد. « سید با من ضدیت بل خصومت پیش گرفت.



رعایای املاک زنجان شاه از دست مباشر شکایت کردند، مباشر شاه را احضار کردم که جواب بگوید، البته شاه خوشش نیامد.

سید ملایری از یکی از محاکم عدلیه شاکی شد، در آنوقت بواسطه فقدان اجزا، محاکم تمیز تشکیل نشده بود، سه نفر نماینده از مجلس خواستم، از قضات استیناف با ایشان همراه کردم مخبرالسلطان همشیره زاده را هم از طرف خودم مفتش قراردادام، از سید پرسیدم آنکه بتو ظلم کرده است در کدام محکمه است، گفت در محکمه ششم. آن جماعت بامر سید رسیدگی کردند معلوم شد حق با سید است، آن محکمه را از عدلیه بیرون کردم.

نظام السلطنه محرمانه اظهار داشت که شاه مایل است شما وزارتخانه دیگری را اختیار کنید، مهلت خواستم تا محاکم پابرجا شود، علت این تقاضا احضار پیشکار شاه بود از زنجان برای جواب دادن به تظلم رعایا و رفتار یکسان من با شاه و بی نوا.

آنروز بتقلید اروپا وعدم تجربه شخصی آن اساس را ترویج کردم، امروز معتقد نیستم. در مکانیک هم اختراعی که اجزایش وخصوص پیچش کمتر باشد ترجیح دارد. عدلیه سه هنگامی؛ ابتدائی واستیناف و تمیز جزاتلاف عمر و تحریرات بی مصرف نتیجه ندارد و این مراتب را دیدیم سبب بهبودی نشد. قاضی باید عالم و عادل و با ایمان باشد و از مجازات بترسد والا با هر ترتیبی عدول از حق میکند، نجویون چنین کردند، ما هم میکنیم همه جا صدق نمیکند.

رحیم خان چلبیانلو از رؤسای کشیکخانه در عدلیه محبوس بود، شاه مایل به آزادی او، مجلس که تقاضای حبس او را کرده بود موافقت کرد آزاد شد، خواست کالسکه با چهاراسب برای من بفرستد رد کردم، فراراً با ذربایجان رفت و در آنجا به سبب همان مراعات بکار من خورد. از گرفتاریهای این دوره، قتل فریدون زردشتی بود و حبس جماعتی مظنون، در عدلیه مردم چیزهایی از اوضاع فرنگ شنیده اند و آن ترتیبات را وحی منزل میدانند و میخواهند بی تدارک و فرصت در اندک مدت، بمنزل آخر برسند.



۱۷ دی، ۳ ذیحجه، قتل فریدون دسیسه بود برای تولید اشکال نسبت بماده ۸ قانون اساسی و تولید جنجال، روزی بیست نفر از نمایندگان انجمن هابرسر من هجوم آوردند و ایرادها کردند، عمده حبس مظلونین و متهمین در عدلیه بود، گفتم چه کنم؟ گفتند موافق مرسوم میبایست به نظمیه بفرستید، گفتم مرسوم کجا؟ گفتند فرنگ، گفتم آن اسباب را دارید؟ ماندند معطل گفتم بروید در نظمیه اگر جا هست من به نظمیه بفرستم.

تکیه برجای بزرگان نتوان زد بگزاف مگر اسباب بزرگی همه آماده کنی  
من از ترتیب عدلیه که فارغ شدم، محاکم مرتب شد، فرمان قضات را صادر کرده بدستشان دادم و به وزارت علوم، بعدها معارف و امروز فرهنگ رفتم و مؤید السلطنه بجای من آمد.

رقعه نیرالملک:

«فدایت شوم؛ اوقاتی که نواب عین الدوله وزیر بود در خانه ایشان با نواب معتمد الخاقان آشنا گردید، هر چه من میگفتم او نمی شنید و هر چه ایشان فرمایش میکردند ربطی بعالم من نداشت، حالا نیز گاهی بدیدن من می آید و اظهار دوستی میکند، دیشب کاغذی بمن نوشته ناچار خدمت جناب اجل عالی ارسال میدارد که جوابی برای مطالب ایشان فکر نمائید تا باو بنویسد تا آسوده خاطر شود، این بیچاره که قریب ده دوازده هزار تومان به عین الدوله داد شاید حکومتی بگیرد و خودش را تمام کرده، حالا جزو مساکین و فقرا است و برای نان شب معطل است، اگر در اداره دیوانخانه کاری باو رجوع خواهد شد که مواجبی به مناسبت ببرد صبر نماید والا در خیال کار دیگری باشد، جز ثقل سامعه عیبی دیگر ندارد، مردی با اطلاع از هرگونه اموری هست، اگر کم میشنود عوضش زیاد میگوید، نمی دانم سر رشته دار دیروز صورت بروات را بملاحظه عالی رساندند و قبول فرمودند که زحمتی را متحمل شوند یا نه. اگر حالا این امر صورت نگیرد هرگز بجائی نخواهد رسید، این خانه خرابه را هم باید فروخته عوض طلب بانك روس و خیاط و غیره داد.»

در مدت تصدی من چندی ضیاء السلطان، بدعوائی و قیح مزاحم محکمه بود. مفتخر السلطنه نوّه فتحعلی شاه در رشت به ضیاء السلطان برای انجام کاری ندانسته و کالت مطلقه داده بوده است. مومی الیه خانم را بعقد خودش در میآورد و خانم باز دواج کشف السلطنه که در زراعت جای اهتمام داشت در آمده بود، در عدلیه در کمال جدیت تعقیب میکرد، سپردم که محل نگذارند، متأسفانه چنین عمل نامشروعی را بشیخ عبدالنبی هم نسبت دادند. انشاء الله دروغ بوده است.

چواز قومی یکی بی دانشی کرد  
ندیدستی که گاوی در علفزار  
نه که را منزلت ماند نه مه را  
بیالایسد همه گـاوان ده را

شرط دیانت طفره از چنین و کالتی است، مگر اینکه حدود اختیار را برزن روشن کنند والا دزدی است و حیزی.

بعد از من مؤید السلطنه وزیر عدلیه شد، با توقفهای متمادی در سفارتخانه های خارجه و خدمت تصور میرفت از عهده برآید، متأسفانه بر نیامد. چون من او را بجای خودم پیشنهاد کرده بودم حاجی میرزا یحیی بمن گفت، خواستی خود ترا جلوه بدهی.

والله خیر، حسن ظنی داشتم، در اوقات تصدی من یکی پانصد تومان میداد که کار او را از محکمه ای که بدان رجوع بود به محکمه دیگری رجوع کنم، گفتم موقوف به آنکه معین کند از اجزای محکمه مرجوع الیه کسی با او غرض دارد و دادن پانصد تومان لازم نیست، پس از استعفا در هیئت حضور داشتم، نظام السلطنه سرپاکی را گشود، برات پانصد تومان درآورد و گفت اینهم قلق امروز ما، به مؤید السلطنه گفت، چه عیب دارد کار او را بمحکمه دیگر رجوع کنید.

انجمن اصناف از انجمن های صالح است. روزی از علماء و وزراء دعوت کرده بودند ملک المتکلمین نطقی کرد، معایبی از عدلیه بر شمرد و همه را در نتیجه نرسیدن حقوق دانست. مؤید السلطنه خواست در آن زمینه وارد



جواب شود ، من سخن را از او گرفتم ، گفتم البته رسیدن حقوق منظم شرط حسن اداره است ، بدبختانه دولت قادر به پرداخت حقوق در مراتب معین نیست نباید اسباب تشویش اداره بشود . چنانکه در دوره من حقوقی به اجزاء نرسید و از قبل هم طلب داشتند و عذر علاءالملک را خواسته بودند ، مع هذا بترتیبات من تن در دادند و به درستی خدمت کردند . عیب اساسی عدلیه امر دیگری است ، در مدت تصدی آنچه بر من معلوم شد اشکال در احکام متضاد است ، چه شرعی ، چه عرفی ، ناسخ و منسوخ در دست عارض و معروض است و عدلیه در تشخیص مستأصل ، لازم است علماء ترتیبی بدهند که بین حق و باطل امتیاز بشود ، حق را مجری کنند و باطل را بسوزانند ، سید عبدالله موقعی بدست آورده از مجلس برخاست و گفت حالا کار بجائی رسیده است که میگویند حکم خدا را باید سوزاند ، علماء در تبعیت او از مجلس رفتند ، وزراء کانه فرار کردند ، مجلس خلوت شد ، من ماندم با حاج میرزا یحیی و ملک المتکلمین ، قهوه خواستیم ، ظفر السلطنه وزیر جنگ مرا در درشکه خودش آورده بود ، پیغام داد که در بازارچه معطلم ، من از صرف قهوه محروم ماندم ، شب صدرالعلماء که در بازار آبرویی دارد ، رؤسای اصناف را خواست که مخبر السلطنه کفر گفته است ، باید بازار را بست و تبعید او را خواست ، گفتند فلانی احکام شرع و عرف و حق و باطل گفت ، باطل حکم الهی نمی شود ، تیرها به سنگ خورد ، روزگار بدون زحمت آقایان اسباب بیرون رفتن مرا از تهران فراهم آورد .

برسم سابق که وزارتخانه ها ناهار داشتند و جنسی موقوف شده بود ، پول ناهاری بوزارت عدلیه میدادند . در زمان من چهار صد و کسری دادند ، دوست و چهل تومانش بمن میرسید بمخبر السلطان گفتم ، بین اجزای مفلوک تقسیم کند ، ناهار من روزهایی که دیر میماندم ، نان خشک با چای بود و موضوع متلک مؤید الاسلام ، مدیر روزنامه وطن . تنها در وزارت عدلیه موفق بانجام وظیفه شدم ، در وزارتخانه های دیگر فرصتی بدست نیامد .

فرمانفرما ، از ایالت آذربایجان استعفا کرد . در مجلس کمیسیون شد ، نظام السلطنه مرا همراه برد ، ریاست مجلس با ممتازالدوله است . سه ماه به سه ماه عوض میشود ، خاطر من نیست از وزراء کی همراه بود ، میدانم در کمیسیون تقی زاده تسبیح دست گرفت و اسامی اشخاص را میبرد و دانه می انداخت ، نیرالدوله ، آصفالدوله ، عین الدوله و غیره بازار سر می گرفت در هیچ کدام موافقت حاصل نمی شد . من عصبانی شدم به شوخی گفتم ، «الا که هیچکس نیست من میروم ، تقی زاده روی عقیده به طبقه سوم (بلی من از حیث عمارت و پارك طبقه سوم بودم) دنبال حرف را گرفت و شوخی شوخی من آذربایجانی شدم ، از کمیسیون بحضور شاه رفتیم ، نظام السلطنه تصور میکرد شاه قبول نکند ، مایل بود من در تهران باشم ، شاه بدون تردید قبول فرمودند ، شاید برای اینکه من در تهران نباشم و در تبریز لطمه بخورم ، حرفی زده بودم و باری بگردنم افتاد ، من که جز يك ده سی چهل خانواری اداره نکرده بودم و جز مدارس و پستخانه سابقه اداری نداشتم ، باید بآذربایجان بروم . امیر نظام را دیده بودم که از تبریز فرار کرد ، با خود گفتم «کنون کار پیش آمدت سخت باش.»

مصلحین خیر اندیشی مرا ترغیب میکردند که لقب امیر نظامی بخواهم ، چه امیر نظام در تبریز چوبی بزمین زده بود ، گفتم چرا من تکیه بچوب خودم نکنم ، من در تبریز بودم که از تحریک محمد علی میرزا فرار کرد ، در همان مجلس دستخط صادر شد .

بلی ! من هرگز خدمات کشوری یا لشگری عمده نداشتم . اما دستور مولی را بمالک اشتر ، وصایای نظام الملک و تجارب السلف را خوانده بودم .

به نظام السلطنه نوشتم ، اقل حقوقی که مجلس برای وزراء گاهی عنوان کرده است ماهی پانصد تومان است . از جنس پرجبرئیل هم پری در دستگاه من نیست ، یکسال است در وزارتخانه ها خدمت میکنم ، حقوق یکساله را بدهید تا خرجی راه کنم .











بازهمین نغمه گوشزد من شد. هیچگونه خبر از آذربایجان ندارم، در تفلیس معلوم شد که عده معتنابه‌ی قشون روس در سرحد بیل‌سوار است و از شاهسون حساب کهنه مطالبه دارند. کاخانوسکی مدیر امور خارجه قفقاز را ملاقات کردم، بتوسط قنصل ما تقاضا کرده بود، یکماه مهلت خواستم، گفت از تهران قوائی بتو خواهد رسید؛ گفتم خیر، گفت پس چه خواهی کرد؛ گفتم توپخانه همراه دارم، قدری در من نگاه کرد (نگاه کردن عالم اندرسفیه) بهر حال قول مهلت داد، توپی که من همراه داشتم نخواستن (طمع نکردن) حربه پدرم بود که در مقام سپهسالار بکار برده بودند. سیاسیون سرعرفان ندارند، بعضی سخنان بگوششان باداست، عرفان باف‌ها هم گاهی بی‌گدار به آب می‌زنند، من در خودم حس تزلزل نمی‌کردم و همین سبب امیدواری من بود و میدانستم که جز خیر مردم چیزی نمی‌خواستم و البته اثری خواهد کرد دیدنی هم از جانشین قفقاز کردم و در ظروف طلاچای صرف شد. بشارت‌الدوله که از پستخانه بیا من سابقه دارد، بیا سردار همایون که از محترمین است به جلفا آمده‌اند و کالسکه آورده‌اند. روس‌ها در راه همه جا زنجیر دارند.

در صوفیان، اجلال‌الملک رئیس‌نظمیه تبریز ملاقات شد، تکلیف ورودخواست، گفتم باحوال شهر آگاه نیستم، گفت نایب‌الحکومه، نظام‌الدوله، انجمن و تجار در بیرون شهر چادر زده‌اند صلاح این است که اول بچادر انجمن وارد شوید، بعد بچادر نایب‌الحکومه، آخر بچادر تجار، گفتم شما جلو بروید و لدی‌الورود مرا بچادر انجمن هدایت کنید، چون بشهر رسیدم جماعتی از چادری‌بیرون آمدند، جز بصیرالسلطنه کسی را نمی‌شناسم، اجلال‌الملک معرفی کرد بچادر رفتم، بگمان آنکه چادر انجمن است، چادر نظام‌الدوله بود، نزاکت اقتضا نداشت بگویم بنا غیر از این بود و اجلال‌الملک لدی‌الورود نامردی کرد. کسی آمد و در گوش نظام‌الدوله چیزی گفت، رنگش تغییر کرد، معلوم شد انجمن قهر کرده است و اعضاء رفته‌اند، پس از قدری توقف و صرف چای بچادر تجار رفتم و مکشی شد و به شهر حرکت کردیم، به حاجی نظام‌الدوله گفتم یکسر می‌رویم به انجمن، در انجمن جمعیت فوق‌العاده است آشفته‌گی هم احساس می‌شد پس از ورود من، دیدم که خوش شدند. میرزا حسین واعظ یک مجلس روضه خواند، قدری صحبت متفرقه به میان آمد، باتفاق حاجی نظام‌الدوله به عالی-قاپو آمدم. بشارت‌الدوله را که می‌شناختم و به احوال ولایت بصیر بود، پیشکار کردم، شغل شاغل بیل‌سوار است و دفع قشون روس یا رفع بهانه.

فرمانفرما از میان دو آب رفت و انجمنیها از نقشه منصرف شدند، دوز اختلاف برچیده شد و قصه چادر فراموش، آشنایان به اوضاع لازم می‌دانستند در اهر اردوئی تشکیل شود.

سردار نصرت، رحیم خان چلبیانلور فیک عدلیه، در تبریز است. خواستم، گفتم در اهر تشکیل اردوئی باید داد، برای تشویق قرار شد روزی در منزل او صرف ناهاری بشود، در همان هفته اول روزی به منزل اورفتم، جلو تشکی که برای من در نظر گرفته بود سینی‌ئی نهاده بود در آن طاقه شالی شیروانی و مقداری سکه زرد بود، شیخ سلیم از علم داران مشروطه و سید هاشم نزدیک محلی که برای من معین بود نشسته بودند. من طرف دیگر نشستم صدر را به رفقا بازگذاردم، دور از سینی، خادمی را خواستم گفتم موقعی است که باید همه قسم کمک به سردار بشود، سینی را ببر تحویل صندوقدار سردار بده. شیخ سلیم و میرهاشم معتقد به تقسیم بودند، گفتم در یک دست بیشتر کار می‌کند. نظام‌الدوله رئیس قشون است از تهران بیست هزار تومان فرستادند، پانزده هزار تومان به حاجی نظام‌الدوله دادم، رحیم خان به اهر رفت، مهلت نزدیک شد.

ظاهراً شاهسونها در حدود دیمان بقول خودشان خاک روس، یکدو کلبه ساخته بوده اند روس شش هزار قشون به سرحد می‌فرستند که آن کلبه‌ها را که تعبیر به قلعه می‌کنند از جا برکنند ضمناً دعاوی خسارت دارند.

۱- جای بسی افسوس است که مردم خودشان خیر خودشان را نمی‌خواهند و گول سخنان چرب و نرم را می‌خورند، وقتی به هوش می‌آیند که کار از دست رفته است.



آخر اظهار نامه سنارسکی مایور تیپ رایاد می‌کنم که بیشتر نمونه اخلاق است. سند کتبی در انجام مقاصد از من می‌خواهد، «بمؤعد ساعت دوازده روزنهم ماه مای سنه ۱۹۰۸، در صورت تأخیر یارد جواب کلاً یا جزاً خودم را قادر می‌دانم از سرحد بگذرم. افواج روس املاک کوچیریان را جستجو کرده، خواهند سوزاند و بدون ترحم زیرورو خواهند کرد. در نظر داشته باشید که بجز حکم جانشین اعلیحضرت امپراتور اعظم مقیم قفقاز دستور العملی قاطع نیست. سیم ماه مای ۱۹۰۸ سر - کرده افواج دیمان مایور سنارسکی.» با این اولتیماتوم روسهای بی‌حوصله، هر روز ضرب‌الاجل میکنند، به تهران متوسل میشویم، تلگراف نقل قول جواب میدهند.

تلگراف مشیرالدوله که بجای نظام السلطنه آمده است به این مضمون: «... در ضمن رقعۀ شخص جناب وزیر مختار روس اینطور اشعار داشته‌اند که بنابه خواهش اعلیحضرت همایونی بجانشین قفقاز تکلیف شده است که اگر ممکن باشد اقدامات ژنرال اسکورسک را پانزده یا بیست روز عقب بیندازند، این اظهار دوستی را میتوانید به شاه و مجلس اطلاع بدهید. این دلیل تازه احساسات دوستانه دولت روس را نسبت بدولت ایران، در این موقع که دولت ایران دچار زحمات کلی است، اظهار نمائید. تلگراف شارژ دافریطرهم این خبر را تأکید میکند، مشیرالدوله.» با این فرصت گمان میکنم بامذاکرات لازمه موجبات انتظام سرحد فراهم شود و نتیجه مشورت با وزراء را بعد اطلاع میدهم.

سنارسکی سرتیپ روس روبل می‌خواهد، شاهسون نمایش سوار میدهد، کدام مذاکره، شور با وزراء چه حاصل خواهد داشت، موعد سر رفت، دیگر جواب از طهران نرسید، در عوض ضرب-الاجل ۱۴ ساعته رسیده، بصیر السلطنه حاجی فرج آقا تبعه روس را حاضر کرد، به سند امضای من و ضمانت انجمن پنجاه هزار منات مطالبه روس را ۲۴ ساعته در تفلیس بپردازد. قریب صد و خرده‌ای هزار منات مأمور تسویه حساب وصول و ایصال کرده است، عجب است که دولت روس برای این مبلغ شش هزار قشون به سرحد می‌فرستد. شنیدم از فرج آقا گله کرده بودند که کارگشائی را چرا کرده است، خدا این دوستان را از ما بگیرد.

تازه تهران این است که عقلاً مصلحت دانسته‌اند بین دولت و ملت صاج بدهند، در شب ۱۴ مرداد، در مجلس و انجمنها چراغان مفصل شد. خیلی میل داریم هر ساعت از شما اطلاع داشته باشیم، بدانیم در ولایت غربت يك نفر تنها با این مردم مفسد بی همه چیز چه میکنند. برای اینکه بدانم کاغذها میرسد نمره میگذارم. دیروز تا بحال صحبت استعفای نظام السلطنه است و احتمال میرود تا این ساعت استعفا داده باشد، من همه خیالم پیش شما است، که با این اوضاع در آذربایجان چه میکنید؛ ۱۵ ربیع الثانی ۱۳۲۶

#### رقعه مخبر الملک

اجلال الملک، شادان مژده آورده که ایت خلیل را توقیف کردیم، گفتم ایت خلیل کیست؟ قصه‌ها گفت از جسارتش به فرمانفرما و تعدیاتش به اهالی.

#### ایت خلیل

دربازدید حاج میرزا تقی هم که از نیمچه علمای معمر است از ایت خلیل سؤال کردم، جواب نداد تا پیشخدمت که غلیان آورده بود بیرون رفت، معلوم شد اندیشه داشت، گفت بفتوای شرع اگر بیست و هفت بار ایت خلیل زنده شود، سیاست رواست، بیست و هفت خون کرده است. منجمله مادر خودش را بقتل رسانده است، خلیل در نظمیه محبوس است، از تمام محلات شهر برای او مشروب و شبچره می‌فرستادند، ده هزار تومان بمن داده میشد که او را رها کنم و خودم را گرفتار.

حال حکومت مشروطه است، باید از راه عدلیه اقدام کرد. گفتم از وراثت مقتولین کسی در عدلیه اقامه دعوی کند، می‌آمدند، ایت خلیل را در زنجیر که حاضر می‌کردند، می‌گریختند

۱ - اگر احساسات دوستانه در کار بود، این موقع میبایست شش هزار قشون بسرحد برای وصول ۱۵۰ هزار منات نفرستند.



بالجمله دفع شر او واجب بود، میر غضب نداشتیم، یکی از دوستان او حاضر شد، شراب و عرق زیاد باو داد و اورا خفه کرد، گفتم بچه مناسبت، گفته شد شبی میهمان این دوست شده است و آخر شب اراده هتک ناموس او کرده بوده است. نعش او را در میدان انداختند، تا مردم نیامدند، ندیدند، نشناختند باور نمیکردند. چون مسلم شد، همه به هم تبریک گفتند.

شش دانگ حواس من، مشغول امور ولایت است. غائله سرحد خاتمه پیدا توپ بستن به مجلس کرده است، شهر نظمی گرفته، در اهر اردو داریم. جلوگیری از شرارت ۹ جمادی الاخره ۱۳۲۶ ایلات میشود، تلگراف تهران قطع شد، قنصل روس مشغول تدارک انجمن اسلامی، دو روز از تهران به کلی بی خبر ماندیم، انجمن و تجار



در تلگرافخانه جمع میشدند، تلگرافات میکردند، نه از مجلس، نه از دولت جواب نمی رسید. بانك انگلیس محرمانه خبر توپ بستن مجلس را داد.

آشوب بالا گرفت، مقارن این حال انجمن اسلامی در دوچی عرض اندام کرد، میرزا حسن مجتهد، رئیس انجمن است. میرهاشم مدیر، میرهاشم را یکدوبار در مجلس دیده بودم و صحبت با او کرده بودم، مرد عاقلی بود و طرف با شیخ سلیم که خود را مشروطه میدانست و سیدهاشم را ضد و به قالیچه راه نمیداد، در این اثنا تیری در ب خانه مجتهد انداخته شد، گفتند به پای میرهاشم تصادف کرد، بین دوچی و سرخاب از طرف استبداد خیابان و نوبراز طرف آزادی خواه ها، جنگ در گرفت واسطه انجمن اسلامی و تهران قنصل روس است. روزی وقت خواست و مرا ملاقات کرد گفت شما تابع شاهید یا مجلس، گفتم از طرف دولت مشروطه ماموریت دارم، گفت فهمیدم بدون خدا حافظی کانه از من فرار کرد.

گر اور توپ بستن به مجلس که در روزنامه های

خارجه خیالی منتشر شد

تلگراف تهران

رئیس تلگرافخانه، این دستخط را به مخبر السلطنه و انجمن ولایتی ارائه دارید مسبوق باشند که پاره ای شهرت های بی اصل مطلقاً صحت ندارد، مجلس ملی در کمال نظم، وکلا در تحت حمایت شخص ما مشغول کار خود هستند و دولت بامجلس به هیچوجه من الوجوه در مقام مناقشه و مخالفت نبوده و نیست، فقط چون جلال الدوله بخیالات فاسده، علاء الدوله و سردار منصور را با خود همدست کرده، در صد آشوب و انقلاب بودند، آنها را روانه فرنگ کردیم. بعضی وعاظ و ارباب جراید که از حدود قانون خودشان تجاوز کرده و قصدی جز القای فتنه در مملکت ندارند و بدست بعضی انجمن های دارالخلافت، مانع اجرای قوانین موضوعه و اسباب پریشانی حواس وزراء و وکلا شده اند، جداً دولت تعیین حدود و دفع شر آنها را از مجلس بتوسط وزراء قانوناً مطالبه میدارد. اگر برخلاف این مطالب اخباری بخارج نشر کنند، از نتیجه اعمال آنها است که می خواهند يك مملکت را دستخوش هوا و هوس و فدای اغراض



شخصی و طمع بی‌انتهای خود بکنند. رعایا که فرزندان عزیز ما هستند، از مراحم و عواطف همایونی ما مطمئن بوده، به حرفهای واهی مفسدین گوش فرا ندارند؛ ۱۱ جمادی‌الثانی<sup>۱</sup> تلگراف دیگر؛ مخبر السلطنه از تلگرافاتی که پی‌درپی از تبریز میرسد، چنین استنباط میشود که در جلوگیری مفسدین و اشرار از طرف شما کوتاهی میشود، اهمال و سوء این حرکات بالمآل نتیجه‌ای جز ندامت و پشیمانی از برای شما نخواهد داشت، بموجب این دستخط لوازم دفع شر اشرار و مفسدین را هرچه زودتر باحسن وجه تدارك نمائید و خاطر علمای اعلام و عموم اهالی را از حرکات وحشیانه مفسدین ایمن داشته با تمام قوا در انتظام آذربایجان بکوشید و هرچه زودتر اقدامات خود را بعرض برسانید. محرکین ضارب جناب مستطاب آقا میرهاشم سلمه‌الله را دستگیر نمائید، اگر زودتر از حضرات علماء اعلام تلگراف رضا نامه نرسانید، منتظر اقدامات سریعه در گوشمال اشرار و مفسدین از طرف ذات مقدس شاهانه باشید؛ ۲۴ جمادی‌الاول، منتظر اقدامات شما سریعاً هستم.

بی‌نهایت مایه تأسف است که در دنیا مسلک و مرامی در تساوی حقوق و تدارك آسایش عامه، مراعات اخلاق و مراقبت در کسب علم و تعالی به تمیزی اسلام نیست و اعمال علمای بی‌تقوی این مسلک بی‌نظیر را از نظرها انداخته و در طاق نسیانی نهاده است. من بمیرزا حسن چه بگویم که شخص اول روحانی است و شش دانگ، مستغرق هوای شیطانی.

جواب عرض شد:

«بخاکپای اقدس اعلاهی همایونی روحنا فدا، اینکه بعرض رسانده‌اند غلام در جلوگیری اشرار مسامحه می‌نماید، غلام درست ملتفت نیستم، اشرار کی هستند و جلوگیری با کدام اسباب باید کرد؟ محله دوجی و سرخاب مثل آنکه در زمستان جمع شده بودند، اجتماع کرده‌اند و سایر محلات برضد آنها بلند شده‌اند و سنگر بسته‌اند، تبعید چند نفر از انجمن ایالتی و غیره را می‌خواهند، این هم با حمایت اکثر محلات تبریز، از قوه غلام خارج است؛ سه روز قبل هرطور بود مردم را متفرق کرد، طرف اسلامی متفرق نشدند، دیشب عرض کردم که محلات در ثانی جمع شده‌اند قورخانه هم در تصرف آنها است و همچو استعدادی نداریم که بتوانیم از تصرف آنها بیرون بیاوریم، سیصد نفر از فوج اقبال در شهر قراول است، آنهم باتفنگ شکسته، در صورتی که اکثر مردم تفنگ پنج‌تیر دارند. سیصد نفری هم که از فوج اقبال حاضر شده‌اند، تمکین درست ندارند، ضارب میرهاشم فرار نکرده است و اصرار داشته است مرا بکشید، در مقابل این اشخاص با چه وسیله میشود امنیت داد؟ اینکه فرمایش فرموده‌اند بعلماء امنیت بدهم، اگر این امنیت از طرف يك جماعتی بود، ممکن میشد، از طرف مجاهد از جان گذشته غلام خودم هم امنیت ندارد، استدعای عاجزانه غلام این است که خاندازاد را تصدق بفرمائید، دور هم نیست در این بین‌ها تصدق بشود.»

مقدمه توپ بستن بمجلس تقاضای دولت بوده است که بعضی ناطقین از شهر بروند، مجلس در مقابل می‌خواهد که امیر بهادر، شایشال، موقر السلطنه و امین‌الملک از کار خارج شوند در خانه عضدالملک اجلاسی شود.

سفیر روس هارتویک مداخله می‌کند که امیر بهادر حافظ شاه است. با سفیر انگلیس به وزارت خارجه رفته اندیشه خود را خاطر نشان نمودند، انصاف این است که تقاضای طرفین حق بوده است.

تو هر رنگی که خواهی جامه می‌پوش      که من آن قد رعنا می‌شناسم

۱ - پشت این تلگراف بی‌محل مهری است یا علی‌الاعلی باید از نویسنده تلگراف کنایتی منظور باشد، این تلگراف را سیدهاشم در منزل مجتهد می‌خواند، در موقع خارج شدن از منزل مجتهد تیری حواله او میکنند، به پایش می‌خورد و چندان جراحتی وارد نمی‌آورد و آنقدر مختلف نقل کردند که حقیقت معلوم نشد.



در تلگراف دیگر امر شده بود پنج نفر از اعضای انجمن ایالتی نظام الدوله، بصیر السلطنه کوزه کنانی، و غیره را بگیرم تحویل انجمن اسلامی بدهم و این اشخاص در قنصلگری روس بودند، پس از خواندن این تلگراف سرم را بدو دست گرفتم و فکر کردم چه کنم، همه خطرات را بنظر آوردم، دیدم دنیا بدو رنگی نمی‌ارزد، نمیشود يك روز سفید بود، يك روز سیاه، استعفا کردم و اجازه مسافرت بطرفی خواستم؛ اطراف مسأله را بنظر می‌آوردم، گرفتاری خانواده، بیچارگی خودم، علی‌الله آنچه میشود بشود.

«به هزار جان کندن دوستان سوار و فوجی برای حرکت بارومی حاضر کردم. بواسطه این گفتگوها، اهل شهر سرباز ملی درست کرده‌اند، سوار و فوج را از رفتن به ارومی مانعند و می‌خواهند همراه خودشان به تهران بیاورند، میگویند از شیراز، همدان ورشت سرباز ملی حرکت کرده است، ما هم باید برویم. ملاحظه بفرمائید با این وضع سرحد و گرفتاری داخله چه اقتضا دارد که مقداری آشوب مصنوعاً فراهم شود، والله اینطور باشد هر گوشه مملکت بدست یکی میرود. مگر تلگرافات ارومی را نمی‌خوانید، مگر شکایات را نمی‌شنوید، با اینکه در این چند روزه دستخط تلگرافی زیارت شد که مجلس مقدس در تحت حمایت ماست، تبعید چهار نفر مفسد لازمه‌اش تشکیل انجمن اسلامی در تبریز نیست. شما را بخدا نکنید، والله پشیمان میشوید و سودی نخواهید داشت، این امتحانات را همه‌جا کرده‌اند، سودی نبرده‌اند مملکت خراب میشود، باز دیگران طاقت داشتند، ما طاقت نداریم وانگهی موقع دعوای خانگی نیست، سوار شما از آن قبیل است که من صد نفر را مأمور نظم گرم‌رود کردم، حاکم محل را چاپیدند، مگر همین صور را در تهران ندیدید، چه شده است که نه گوشها میشنود نه چشمها می‌بیند. فرضاً چهار نفر عوام چیزی میگویند یا کاری میکنند، بهانه را از دستشان بگیرید باری اگر اصلاح تهران ممکن است بکنید، منم بتوانم از هیجان اینجا جلوگیری کنم و اگر ممکن نیست اجازه بفرمائید، من بطرفی فرار کنم، ننگ این افتضاح مرا نگیرد، والله مردن بهتر از این زندگی است، نمی‌بینید در روزنامجات خارج چه مینویسند؟ وانگهی گور پدر خارجه کرده خودمان بچشم می‌بینیم. کاری بکنید ارومی از دست نرود، مفسد همیشه هست، هر وقت خواستید بگیرید، من هزارها نشان میدهم؛ مهدیقلی ۱۵ جمادی الثانی.»

تلگراف مشیر السلطنه:

«خدمت جناب مستطاب اجل اکرم افخم آقای مخبر السلطنه دام اقباله، تلگرافی که بجناب مستطاب اجل اکرم آقای مخبر الدوله، دام اقباله، کرده بودید، دیدم. احضار جناب مستطاب عالی نه بمناسبت استعفای جناب عالی بوده و نه برای ایالت حضرت مستطاب اشرف والا شاهزاده عین الدوله، بلکه رجوع شغل دیگری است که بندگان اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداه برای جناب عالی معین فرموده‌اند. البته معجلاً حرکت بفرمائید، بهیچوجه خودتان را معطل نکنید، مشیر السلطنه.»

من عناوین را در تلگرافات غالب ترك میکنم، در این تلگراف چون غلو شده است و خواسته‌اند مرا بقول نیرالملک عمو به چند افع‌التفضیل فریب بدهند، یاد کردم، شغلی که برای من اعلیحضرت اقدس همایون در نظر دارند، فوقش بالای دار است و تحتش کنج زندان. خیر یاشر در تبریز بین محلات جنگ است و غوغای تفنگ. مشیرالسادات مذذب، بین طرفین منزل دارد، هر وقت صدای تیر تعطیل میشود، از روی بام خانه يك تیر بطرف سرخاب می‌اندازد، یکی بطرف خیابان و حوزه را گرم میکند.

روز اول بشارت الدوله، پیش بینی میکرد که من از تبریز حرکت کنم، با اجلال الملک شور کردم، گفت رفتن شما اضمحلال مشروطه است. توقف را ترجیح دادم، قسورخانه را ملتی تصرف کرد. پس از وقعه میرهاشم گماشته مجتهد نزد من آمد و اظهار اندیشناکی کرد. حاجی نظام الدوله



و مشیر دفتر را نزد مجتهد فرستادم که قرار ملاقات و مذاکراتی بدهند. از آمدن بحکومت تحاشی کرد، حاضر شدم، عصر بمنزل او بروم، قبل از موعد به انجمن اسلامی رفت. شب شهرت کرد که درب منزل مجتهد بمبئی انداخته‌اند، معلوم نشد راست بوده باشد. شنبه بانجمن جمع شدند که امنیت می‌خواهیم، مشیر دفتر را فرستادم به انجمن که چرا با انجمن ایالتی طرف می‌شوید، در منزل یکی از علما مجلس کنید تا در مصلحت صحبت شود، در جواب حاجی سید حسن خسرو شاهی و آقا سید محمد آمدند که ما خود شما را طرف میدانیم و برای محاکمه در منزل قنصل‌ها حاضریم، پیداست که فرمایشات قنصل ژنرال روس از حلقوم جناب مجتهد بیرون می‌آید همان مجتهد که محمدعلی میرزای ولیعهد در تلگراف به مظفرالدین‌شاه می‌گوید: «مجتهد هزار خروار غله دارد، پنجاه خروار از او خواسته‌ایم، غوغا میکند.»

از غرض پرسیدم، معلوم شد هشت نفر از اهل شهر را باید تبعید کرد. بصیر السلطنه و شیخ سلیم را از انجمن ایالتی، سایرین را از انجمن‌های دیگر. میرزا محمد علی‌خان، شریف زاده، علی موسیو و غیره، مطلب دیگر تغییر اجلال‌الملک از ریاست نظمیّه. گفتم اما در حق خودم بحکم علما حاضریم، بمداخله قنصل‌ها حاضر نیستم، خجل شدند، اما در باب تبعید آن چند نفر مهلتی بایست که تدبیر آن بشود. بغير رئیس نظمیّه که گفتم خودش مکرر استعفا کرده است، چون در انتظام شهر ساعی است او را نگاه داشته‌ام. بطوریکه خدمت آقایان نوشته‌ام، عصر جمعه به نصیحت، انجمن‌ها را از میدان و تلگراف‌خانه متفرق کردم. اجتماع آقایان سبب تجدید اجتماع آنها شد، نه من حاکم دو محله تبریز هستم، نه آقایان مجتهد دو محله، وانگهی درمسؤولیت شریک هستیم، بهتر است در کمال بی‌طرفی بنشینم صلاح وقت را به بینم، و چاره کار را بکنیم.

آه سعدی اثر کند درسنگ درتو ای سنگدل اثر نکند

با نظام‌الدوله، عدل‌الملک و حاج مشیر دفتر مشورت کردم، رفتن مرا بمنزلی بیطرف هم صلاح ندانستند، حتی فهمانند که حضرات خوش خیال نیستند.

مدلول تلگرافات تهران و مذاکرات انجمن اسلامی پشت و روی يك نسخه است. دو سه روز اول در عالی‌قاپو ماندم، از دو طرف گلوله می‌بارد، يك فنجان قهوه آخر هم در سرائی که در باغ بود صرف شد، بمنزل میرزا اسحق‌خان کارگذار رفتم که در خیابان است، پسر رحیم‌خان باعه‌ای سوار به تبریز آمد، خیابان میدان جنگ شد، به منزل حاج مشیر دفتر بنوبه انتقال کردم در حقیقت هائی بنده.

رستورانی در تبریز ترتیب داده بودم، اجزای ادارات در آن رستوران ناهار می‌خوردند. من پنج هزار، رؤساء دو ریال<sup>۱</sup>، اجزای دیگر دو هزار و سی شاهی، فراش و غیره يك قران در حمله اول رحیم‌خانیها رستوران را چاپیدند، از اقدامات ناهنجار آزادیخواهان برخلاف رأی من بتوپ بستن یکی از اشار دوچی در خیابان بود، بقول شاعر آلمان در نوای زنگ ز آتش و از بباد و آب اندر خطر

انجمن اسلامی، باتفاق قنصل ژنرال روس پاخیتانف، خیال اتلاف مرا داشتند و مرا در منزل حاج مشیر دفتر توقیف کرده بودند، یعنی مشیر دفتر را مسؤول که من بطرفی نروم. پسر رحیم‌خان در خیابان و شجاع نظام بر نوبه مسلط شدند.

به شجاع نظام تکلیف کرده بودند بخانه مشیر دفتر بریزد و مرا بکشند، قبول نکرده بود. شنیدم رحیم‌خان هم به بیوک‌خان سفارشی کرده بوده است که به من آسیبی نرسانند. اخوی بزرگ، مخبرالدوله، داخل حوزه باغ شاه شد، وزیر تلگراف است، اخوی صنیع‌الدوله که آزادیخواه است، خانه نشین، مشیر السلطنه، سنگ روی یخ، کسی هم در تبریز گوش بفرمایشات ایشان نمیدهد بامیر

۱ - قران را امروز ریال می‌گویند، بیست شاهی يك قران است، ریال يك قران و پنج شاهی

بود، دو ریال باصطلاح امروز دو قران و نیم است.



بهادر تلگرافی کردم بکسان خود از اجزای کشیکخانه تلگرافی کرد که مرا سلامت به جلفا برساند. علی خان نامی برای اینکار حاضر شد.

به میرهاشم هم نوشتم من چهل روز مهمان شما بودم، بقدری که توانستم بولایت شما خدمت کردم، کوفی که نیستید از جان من چه میخواهید؟ شنیدم در انجمن با میرزا حسن نا مجتهد طرف شده بود بازگنه تزك.

اگرچه مرا همه قوی دل میداند، لیکن طفره از طبیعت ممکن نیست. شب خوابم نمی برد، وسیله در دست نبود مگر سیگار و من تا آن زمان سیگار نمیکشیدم، يك جعبه سیگار صامصون داشتم، يك جعبه سیگار برگ، یکی صد عدد، یکی پنجاه عدد، همه را کشیدم، خوابم برد. روز دیگر معهود است بارفقا عکس بیندازیم، صبح حال بدی داشتم، تهوع سخت و سرسنگین در طاقچه نقل آلبالو بود، شکر آنرا دور کردم و چند آلبالو صرف شد، قدری آن حال را تسکین داد. عکس معهود انداخته شد که گاه مرا به آن اوضاع یاد آور میشود، دوستان گفتند نمیشود از جان صرف نظر کرد. هنوز تلگراف امیر بهادر به علیخان نرسیده است. بعضی اعضای انجمن ایالتی به قنصل خانه روس رفته بودند، دوستان نصیحت میکردند من هم به قنصل خانه بروم گفتم به قنصل خانه روس نمیروم، وانگهی قنصل خودش دشمن من است، قنصل امریکا در شهر نبود، به قنصلگری فرانسه رفتم که ژران اداره میکرد، خود را محتاج اجازه ژنرال قنصل روس دانست، اول شب رفت، برگشت، گفت قنصل روس اصولاً مخالف است. شما سبب قطع نان من نشوید، گویا تعلیم داشت که بدستور قنصل روس عمل کند، شبانه بخانه مشیر دفتر مراجعت کردم، در راه مجاهدین مشایعت نمودند، چراغ فرا راه داشتند و مهربانی کردند. حقیقت رقت انگیز بود.

مکتوب اول مقتدرالدوله: «قربان حضور مبارکت شوم، تلگرافات تهران رازیارت کردم، چون حضرات حج الاسلام دامت برکاتهم باز امروز در خصوص نرفتن حضرت مستطاب اجل مذاکره مینمودند و مخصوصاً درمسأله ایستادگی دارند، مستدعیم امروز را هم تأمل فرمائید، تا فردا انشاءالله اسباب حرکت و تشریف فرمائی حضرت اجل را فراهم میآورم، بسلامت تشریف می برید، زیاده عرضی نیست. تلگرافات را نگاه داشتم که بحضرات آقایان ارائه بدهم، تا ایرادی در تشریف فرمائی حضرت اجل نفرمایند. مقتدرالدوله.»

مقتدرالدوله شرحی بمن نوشته که به عالی قاپو بیائید، از اینجا بدرقه همراه کنم، بروید. نوشتم، میل دیدن عالی قاپو را ندارم، اگرمانعی نیست از همین جا میروم.

علیخان و چند نفر سوار که از طرف امیر بهادر معین شده بودند، بخانه مشیر دفتر نیامدند مستقیماً سر راه رفته بودند، شهر تبریز صورتاً بدست انجمن اسلامی و معناً تحت اقتدار قنصل روس است. باقرخان پهلوان خیابان، امان تحصیل کرده در خانه نشسته، ستارخان بتوسط قنصل امان خواست ندادند، باسیزده نفر درامیر خیز سنگردارد.

نزدیک غروب از منزل مشیر دفتر حرکت کردم، دو نفر سوار قزاق که همراه بودند نزدیک پل منجم رفتند، وارد امیر خیز نشدند، گرون برگ تاجر اطریشی بامن حرکت کرد، گفت من از دزد و دغل بانسانی که دارم میتوانم شما را حفظ کنم. بطرف صوفیان می رویم و تاریک شده است، در راه سواری جلوگرفت و اسم مرا برد. شاهزاده جلال الممالک که همراه است خواست تعمیه کند، گفتم بگو، معلوم شد از سوارانی است که باید از من مشایعت کند. علی خان نامی است از اجزای کشیک خانه، مأمور از طرف امیر بهادر جنگ.

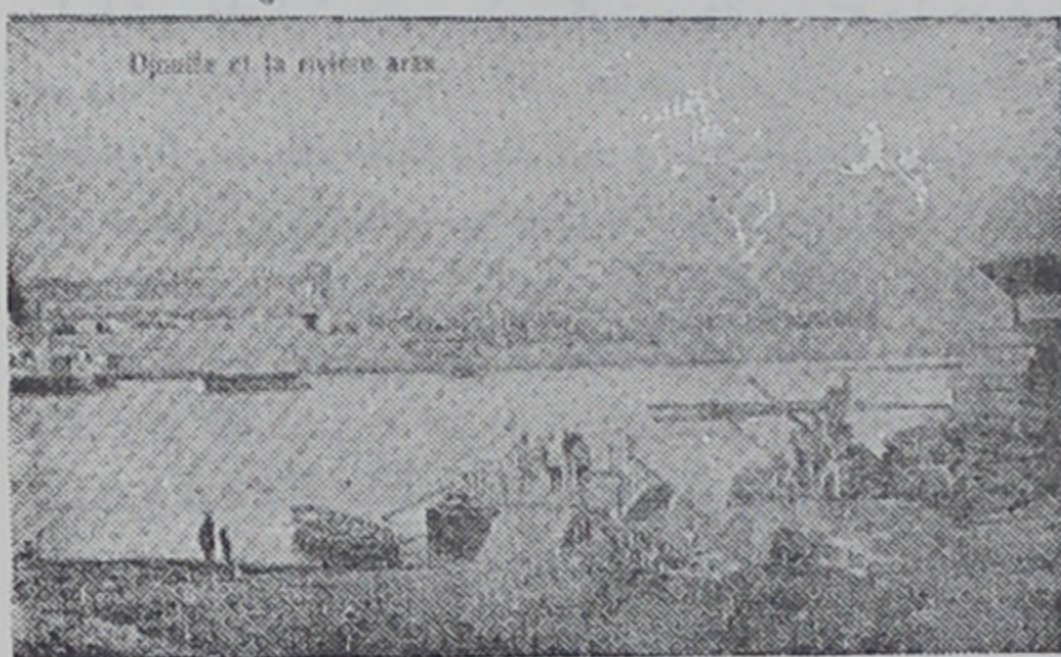
سوارها جلو به صوفیان<sup>۱</sup> رفته اند، نصف شب به صوفیان رسیدیم، حاضری صرف شد، بطرف

۱ - چاپارخانه در صوفیان حیاط کوچکی است که اطاقی بزرگتر روبه مشرق دارد و دو اطاق روبه جنوب که وقتی سفیدکاری و تمیز بوده اند، لیکن باید از طویله بآن منزل وارد شد باز از جاهای دیگر بهتر است.



مروند حرکت کردیم . سوارها خسته بودند، ماندند ، علیخان جلو درشکه نشست تا مروند آمد، قبل از آفتاب به مروند رسیدیم . شیرچای خوبی حاضر بود ، صرف شد ، علیخان هم آنجا ماند حرکت کردیم ، جمعی سواران موافق بر سر راه صف کشیده بودند ، با تأثر از هم گذشتیم ، در عرض راه دسته دسته مجاهد ، غالباً لخت ، بطرف تبریز میروند . در دهنه در دین توقیفی شد ، تا اسب عوض کنند، مرغ پخته همراه داشتیم ، صرف شد ولذتی بخشید ، مغرب به جلفا رسیدیم ، عطاء السلطنه شاهسون از طرف خودم حاکم بود . تلگرافی از مقتدرالدوله نشان داد که در توقیف من شده بود، گفت جسارت نمیکنم ، هرچه بفرمائید اطاعت میکنم ، تلگراف مشیرالسلطنه و امیربهادر را باو دادم، گفتم تا شب از مقتدرالدوله هم تلگراف خواهد رسید ، پل متحرکی که بود حاضر کردند، از ارس رد شدم . وسائل زندگی هم فراهم تر بود ، جلفای ایران خرابه است ، جلفای طرف روسها را دارد ، مغازه دارد، حتی تماشاخانه دارد، ولوماتوشکا باشد. پاسی از شب گذشته ، تلگراف مقتدرالدوله هم رسید .

نصف شب از جلفا باراه آهن حرکت شد ، خیال من در خاک روسیه هم مشوب است و احتمال حوادثی میدهم ، اطراف نخجوان صاحبمنصبی اجازه ملاقات خواست ، دانستم خطری نیست و الا اجازه نمیخواست . با دو مترجم مطلب خودش را اظهار کرد ، به تصور اینکه من والی آذربایجان بودم ، تقاضای نشان کرد . گفتم انشاءالله میفرستم ، چقدر انشاءالله مواعید را سهل میکند. او مترجمی داشت که روسی به ترکی میگفت . جلال الممالک فارسی میکرد .



به قنسولخانه رفتم، ممتحن-  
**ورود به السلطنه قنسول، کسالت داشت**  
**تفلیس** یانداشت و نشان نداد. بمنزل  
**روز جمعه** آرند رفتیم که رئیس تذکره بود و از پستخانه اورامی-  
 شناختم . ناهاری صرف شد، شست و شوئی بعمل آمد ، يك دست لباس خریده شد، نصف شب حرکت کردم. ممتحن السلطنه، جماعتی از ایرانیان را بعنوان استبداد بحبس نظمیه انداخته بود ، کار وارونه شده است ، مشروطه مستبد است، انصافاً

هیچکدام نمیدانند چه میخواهند ، تمام تقلید بیمورد است .

تمام مایه من هزار تومان است ، چهار صد تومان به همراهان دادم که به تهران بروند ششصد تومان برای من ماند ، غروب چهارشنبه میبایست سرحد اطریش برسم . صبح که بیدار شدم ، در نظرم مجسم شد که در سرحد مرا توقیف خواهند کرد . رفیق ناهاری در واگن داشتم گفت شما را امروز آشفته خاطر می بینم ، گفتم شب میگویم . نزدیک سرحد علی الرسم تذکره مسافرین را گرفتند ، در سرحد مأموری آمد و تذکره مسافرین را داد ، تذکره مرا نداد ، شهادت گفتم ، بر-گشت ، اسمی میخواند درست معلوم نمیشد ، نزدیک رفتم و اسم خودم را گفتم ، نگاهی به تذکره

→ در صوفیان بدیوار سالن چپرخانه ، رندی یادگاری نوشته بود ، مزاحی نموده بفرانسه.  
 Mess. les voyageurs qui ne sont pas satisfaits du service sont priés de s' adresser à la directrice.

مسافرینی که از پذیرائی راضی نباشند ، لطف فرموده به مدیره رجوع نمایند .  
 در بعضی هتلهای فرنگ ، بالای درب منزل قاپوچی، این عبارت را نوشته اند .



کرد و بمن داد. گویا دنیا را به من دادند، چون مرغی که آزاد شود به ترن پرواز کردم. بازنگرانم، سه زنگ معمول زده شد، بالاخره سوت هم کشیده شد، کانه صفیر مرغ بهشتی است، ترن به جنبش آمد، نفسی با آسایش کشیدم. در سرحد ویدولوچیسک، لباس، زبان و عادات عوض شد. بحمدالله از خاک روسیه خارج شدم.

صبح دیگر در وینه از دریچه هتل گرمانیا بجریان شعبه دانوب نگاه  
ورود بوینه میکنم و بخاطر میآورم:

بر لب جوی نشین و گذر عمر ببین این اشارت ز جهان گذران مارابس  
کارت پستی در وصف حال خود از آن منظره به مخبرالملک نوشتم: وینه است، عجب شهری است، رود دانوب است، عجب منظری است، مردم می آیند و می روند، عجب مردمی، بحال خودم فکر میکنم عجب حالی، یاد تبریز میکنم، عجب قیل و قال، به امنیت رسیدم، عجب مجالی، فکر تهران میکنم، چه سخت خیالی.

«قربانت شوم، تهران است، چه بدجائی است، بعد از ظهر است، چه گرم  
جواب مخبرالملک است، هرکس در گوشه ای خزیده و خواب است. مخلص هم پناهنده باطاق  
شام خوری شده و مشغول صحبت با شما هستم. زحمتی که از گرفتاری شما  
در تبریز بما وارد آمد، از گرفتاریهای تهران وارد نیامد. چرا که اینجا هر چه بود، میدیدیم و خبر  
داشتیم، اما در تبریز نمیدانستیم چه خبر است و چه خواهد شد، بعد از عبور از سرحد هم بواسطه  
نرسیدن خبر تلگرافی چند روزی بانتظار گذشت تا کارت پستالهای روستف ویدولوچیسک با هم رسید  
و آسایش حاصل گردید. گویا کارت پستال رستفرا در پستخانه نگاه داشته بودند و بنظر مقامات عالیه  
هم رسانده اند، باز کردن کاغذها هم از هرکس در هر جا در کمال دقت برقرار است. چنانچه دیروز  
کاغذی از نصرالله خان رسیده بود و در کمال بی شرمی سرباز رساندند، باز هم خوب است که میرسانند،  
اگر ندهند کی مؤاخذه خواهد کرد، پاکتی هم از وینه رسید و روحی تازه در اجسام افسرده دمید.  
صورتی در زیر داشت، آنچه در ظاهر بود امان از دول متمدنه، امان از تربیت و سیو -  
یلیزاسیون، خود پرستی و خودخواهی اروپا را گرفته، جای شکایت هم نیست «هرکسی آن درود  
عاقبت کار که کشت» امروز برای نوشتن جوابهای شما حاضر نبودم، چرا که مقدمات آنها موجود  
نیست و انشاءالله تا آخر هفته عریضه دیگر در جواب مطالب عرض خواهد شد. امروز این کاغذ  
را فقط برای این نوشتم که بدانید تعلیق شما رسیده است و اتفاقاً باز هم نشده بود. دوستان و  
متعلقان هم از بزرگ و کوچک، الحمدلله همگی سلامت هستند و دعاگوی آن وجود محترمند.  
احتمال هم میرود اگر پولی پیدا بشود، جناب صنیع الدوله و بنده هم خدمت شما برسیم و جوابها را  
شفاهاً عرض کنم. انشاءالله تعالی.

همینقدر عرض میکنم که کار پول خیلی سخت است و تنگدستی عمومی حاصل و باین جهت  
قیمت اجناس هم خیلی تنزل دارد و باین واسطه نه مستأجر اجاره میدهد، نه حاصل ملک فایده،  
خداوند عاقبت امور را خیر کند. مادام و موسیو اشتله را از قول ما سلام برسانید، شاهزاده جلال -  
الممالک، عبدالله خان پسر مرحوم منشی باشی و فضل الله تهرانند ولی محمد کالسکه چی گویا قزوین  
مانده است. هاشم هم آمده است ولی من او را ندیده ام، لزومی هم نداشته است. از آقایان طلاب احوال  
پرس هستم، بآنها نصیحت بفرمائید که تا ممکن است تحصیل کنند و وقت خودشان را بیمصرف  
نگذرانند، خط و سواد فارسی که ندارند، اقلاً علوم آنجا را تکمیل کنند. بتاریخ ۱۰ رجب مطابق  
۱۸ اوت ۱۹۰۸»

از وینه به برلن رفتم، از آشنایان والتر پردوم دیتریشی وفات کرده است، خواهرش در  
برلن است، امان الله خان و عزت الله خان، پسران صنیع الدوله در برلن هستند. امان الله را در نوشتات  
به پانسیون سپرده اند، درس میخواند. عزت در شارلتن بورک و در منزل اشتوله منزل دارد. چند  
روزی در منزل اشتوله بسر رفت، چون جا تنگ بود در خارج اطاقی گرفتم. باز روزها در



منزل اشتوله برگذار میشد، دو دختر دارد، سن ۱۶ و ۱۴ مدرسه میروند، بعد از ظهرها که در منزلند صحبت ماگرم است، مثل این است که در منزل خودم باشم. سی سال است که با خانواده دیتریشی آشنائی دارم و دخترش با من سمت خواهری دارد.

تهران نوشتم، بلکه اخوی مخبرالدوله که در این گیرودار دستش بعرب و عجم بند است هزار تومان حقوق مرا بدهد، بحساب تلگرافخانه بیاورد، جواب نرسید. روزی يك مارك بیشتر نداشتم و دختر دیتریشی قریب دوهزار تومان از بابت مخارج پسرهای صنیعالدوله طلبکار است، از طرف دیگر خبر تاخت و تاز خانه ظهیرالدوله و حبس و بندها را شنیده‌اند، احتشام السلطنه هم چو انداخته است که بعضی ارامنه مأمورند او را بکشند، عزت‌الله خان که بسفارت رفته‌است، احوالاتی بپرسد، ندبه‌ها کرده است. کنراد برادر همشیره هم نصیحت میکند که چه صرف اینها میکنی؟ چه اعتبار دارد؟ حق هم دارد، رموزات همه نامساعد در نامساعد است.

در این اثنا، رحیم‌آقای قزوینی ارمنی‌ئی را میفرستد به منزل آشنایان، وقت می‌خواهد مراملاقات کند، نشانی منزل شب‌مرا باو میدهند، حالا صبح‌بلند است، دخترهای اشتوله سراسیمه بمنزل من آمدند، گفتند مادرمان ما را فرستاد و عذر خواست از اینکه نشانی منزل شما را داد چه شد؟ گفتم شخصی آمد وقت ملاقات خواست، گفتم فردا عصر بیاید، همانجا رفتند، این اندازه خاطرها در برلن هم پریشان بود. روز دیگر طرف عصر رحیم‌آقا آمد، قصدش اجازه من نسبت به ساختن ریسمان‌ریسی تبریز بود که امتیازش با ما است (در همه ایران) و گفت از صنیعالدوله اجازه دارم، گفتم کافی است، در وقت رفتن تمجیحی میکرد، گفتم چیست؟ گفت غربت است، دست به تهران نمی‌رسد، اگر ضرورتی بیش بیاید، من اینجا دستم باز است. گفتم فعلاً حاجتی نیست، رفت و در این وقت من يك مارك بیشتر نداشتم.

مادام اشتوله اندیشناك وارد اطاق شد که چه بود؟ گفتم، گفت مبدا از او چیزی بخواهی، من خودم حاضرم، حقیقت زنی است بصفات مادرش، حسن اخلاق آنها فراموش شدنی نیست. هر هفته دست در جیب من میکرد، کیف مرا بیرون می‌آورد، مقداری پول طلا در آن میگذاشت، مخبرالدوله بمن جواب نداد و این زن این قسم مهربانی میکرد. خوش گفت سعدی که «دوستان وفادار بهتر از خویشند».

«قربانت شوم، پس از دوکاغذی که در ابتدای ورود بپاریس از شما رسید، یکی بلاواسطه و دیگری بواسطه، دیگر مدتی بود بزیارت مکتوبات نائل نگشته بودیم تا در هفته گذشته کارت پستالی رسید که حاکی از گردش روزگار و بهبودی استقبال بود و قدری هم بی‌ملاحظه مرقوم رفته بود. معلوم است، انسان هرچه هم مسبوق باوضاع این مملکت باشد، وقتیکه در پاریس نشسته باشد، از ناامنی وطن غفلت میکند. اما واقع این است که اوضاع عجیبی است و به تصور در نمی‌آید. هشت ماه است، يك شب راحت نخوابیده‌ایم، یعنی تمام مملکت در عذاب است، برای اینکه یکنفر وزیر مختار روس و يك شارژ دافرانگلیس اینطور مصلحت دیدند، اگر تصویب آنها نبود، دولت جرأت اینکه مجلس را بتوپ ببندد نداشت، چه اتفاق افتاده بود، مملکت روبان نظام گذارده بود، مجلس تازه می‌خواست کاری از پیش ببرد، واضحتر عرض کنم، آذربایجان را آنطور که خودتان بهتر میدانید، باكمك مجلس آرام کرده بودید، فارس هم بواسطه ظل السلطان آرام گرفته بود، از جای دیگری هم صدائی استماع نمیشد، وزیر مالیه که صنیعالدوله بیچاره باشد، دو سه لایحه بمجلس داده بود که طرف توجه واقع شده بود و دولتین دیدند جواب حسابی ندارند، مجلس را بتوپ بستند، بدست يك عده مردم نادان خود پسند، این بیچاره‌ها هم بواسطه جزئی مساعدتی که از طرف همسایه‌ها دیدند، باندازه‌ای تند رفتند که هم آن مساعدت از آنها سلب شد و هم روی بازگشتن ندارند. از طرفی

رقعه مخبر الملک

۱۴ محرم ۱۳۲۷

برابر ۶ فوریه ۱۹۰۹



خودشان را گرفتار و مجبور به همراهی و از طرفی رانده می‌بینند ، ولی بروی بزرگواری نمی‌آورند و با اینکه کار شمال را هنوز تمام نکرده‌اند ، تدارك جنوب را می‌بینند<sup>۱</sup> یعنی بازی میکنند و تقصیر را بگردن این و آن وارد می‌آورند . مثلاً مکرر گفته‌اند که اغتشاش آذربایجان از شما است که قورخانه آنجا را بمردم داده‌اید ، مثل اینکه می‌توانسته‌اید ندهید و امروزها می‌گویند فلانی در پاریس هم ایرانی‌ها را جمع کرده و نمی‌گذارد آسوده باشند و قرار بر این شده است که اگر از همه بگذرند از شما نگذرند . معلوم نیست چرا ؟ برای اینکه يك جماعتی دلشان خواسته است دزدی کنند و سلطنت محمدعلیشاه را متزلزل کنند ، هیچ معلوم نیست که شخص شاه از اوضاع مملکت کاملاً اطلاع دارد یا ندارد . احتمال کلی این است که بسیاری از مطالب را اطلاع نداشته باشد یا او را همچو مطمئن کرده‌اند که از هیچ اغتشاش ، تزلزل در عزم ملوکانه حاصل نمی‌شود . باز هم خداوند انصاف بدهد بمردم تربیت شده متمدن که آنچه بسر ما بیچاره‌های نادان می‌آید از آنها است ، بختیاری‌ها هم مظنون این است که متحرك بالاراده نباشند . باری چه بنویسم که بهتر از من میدانید ، این مقدار هم از روی بی‌اختیاری نوشته‌شد و مقصود اصلی همان يك نکته بود که عجالتاً مقصود واقعی شما بقلم رفته‌اید ، نمیدانم خودتان هم قبول دارید یا خیر . البته وزارت خارجه سعدالدوله ، یعنی در واقع صدارت ایشان و خارج شدن مشیرالدوله و مؤتمن‌الملک را اطلاع دارید . وزرای بزرگ مملکت فعلاً از این قرارند : مشیرالسلطنه ، سعدالدوله ، قوام‌الدوله ، نظام‌الملک ، مهندس‌الممالک و اول آخر از همه حضرت سپهسالار که دنیائی خراب شد تا ایشان بآرزوی خودشان رسیدند . چون بهیچوجه اطمینان ندارم که در پستخانه با کاغذها چه میکنند ، این کاغذ را بتوسط مترجم سفارت آلمان میفرستم ، شما هم خوب است همین کار را بکنید ، کتاب‌هایی را که خواسته بودید یعنی جلدین مجمع‌الفصحاء و چهارجلد از فواید را باسم عزت‌الله خان فرستادم ، انشاءالله رسیده است . ریاض‌العارفین را از میرزا محمود خواسته‌ام ، هنوز نفرستاده است ، گویا جلدهائی که برای او باقی مانده است ، يك جزوی باقی دارد ، می‌خواهد چاپ بکند ، آنوقت بدهد ، همین روزها خواهد فرستاد . نسخه خودتان را مخصوصاً نفرستادم که برای خودتان بماند اشیاء دیگری که خواسته بودید ، عندالقدرت والاستطاعت فرستاده خواهد شد . چنانچه سابق هم عرض کرده‌ام مواجب نمی‌دهند ، قرض ممکن نمی‌شود ، مگر باگرو زیر سر که آنرا هم بقیمت نازل حساب میکنند و تومانی دوست دینار تنزیل می‌خواهند . فروش هم فقط به ثلث قیمت ممکن میشود . کار نان و آب هم لنگ است ، این است حال مردم ، الامعدودی دولت‌خواه‌ها که اطراف شاه را گرفته‌اند و در عین بی‌پولی و گرفتاری بروات هشتاد هزار تومانی برای مطالبات دروغی صادر و وصول میکنند ، میرزا زین‌العابدین خان را همان اوقات که تازه حرکت کرده بودید ، اطلاع دادم که بیایند صفحه‌های تمام شده خود را دریافت دارند و پول برای اتمام بقیه بدهند . ایشان بعد از مذاکرات خارج از موضوع ابدأ برای اینکار حاضر نشدند ، صراحتاً از صد تومان خودشان صرف نظر کردند که دیگر کسی بایشان کار نداشته باشد . صفحه‌های تمام شده را هم نخواستند ، بنده هم لازم ندانستم بزور صفحه‌های او را بدهم و سکوت اختیار کردم ولی خطوط ایشان را رد کردم و سند گرفتم<sup>۲</sup> از آنر نولدوبده طومانیاس اطلاع ندارم ، زیرا که حاج محمدتقی متجاوز از يك ماه است با سایر متحصنین در سفارت عثمانی است و ملاقات نشده ، ظاهر این است پرداخته باشد والا چیزی اظهار می‌کرد . در کاغذ آخر خودم شرحی از کسالت فضل‌الله خان نوشته بودم ، نمیدانم رسید یا خیر ، برای آسایش خیال شما عکس در جمعه ۲۹ ذیحجه انداخته و ارسال میشود .

۱ - سید عبدالحسین لاری .

۲ - میرزا زین‌العابدین خان منشی سفارت انگلیس نسخ نویس است . قرآنی نوشته است که در اسلامبول به‌گراور چاپ شد . خواست در تهران تجدید کند ، بمن رجوع کرد ، صد تومان داده بود و مقداری از قرآن گراور شده بود ، نکول کرد و مبلغی خسارت بمن وارد آمد این هم کاسبی .



اهل خانواده الحمدلله همه سلامت هستند و بدعاگوئی مشغول . نمیدانم کی قسمت شده که باز بسلامتی ملاقاتی حاصل شود . جانها بلب آمده ، زندگی تلخ شده ، هیچکس تکلیف خود را نمیداند برادر ، برادر را نمی شناسد . کاغذی جناب حاج سید نصرالله به بنده نوشته اند و چند فقره خواهر مختصر کرده اند که سابقاً هم اشاره شده بود ، کاغذ را الفاً فرستادم چون انجام دو فقره آن راجع به پاریس است ، اگر تا ورود این کاغذ از آنجا حرکت کرده باشید ممکن است بتوسط دیگران انجام شود که میل ایشان حاصل شده باشد . خانم خانمها خیلی منتظر عکس نصرالله خان است ، حق هم دارد . برای امروز بر است ، انشاءالله در کاغذ دیگر قدری هم از خواهرهای خودم خواهم نوشت . باقی ، ایام فراق کوتاه باد ، موسیو و مادام اشتوله را سلام میرسانم . العبد ، مخبر الملک .

در زمستان قصد بیرون کردن . برای امتحان از رحیم آقا هزارمارك خواستم ، هفتصد فرستاد در پاریس عده ای ایرانی موافق و مخالف جمعند ، دکتر جلیل مرا جاسوس مخصوص محمد علی شاه معرفی میکنند ، سمت خودش را ظن بمن میبرد ، کافر همه رابه کیش خود پندارد ، در نحو خوانده بودم

مهما تکن عدا من خلیقه  
وان خالها تخفی علی الناس تعلم

شاخص میان ایرانیان ، علیقلی خان سردار اسعد است . گاهی به منزل او میروم ، سردمی است غالب اشخاص سر سفره او حاضر میشوند . عصرها به کافه دولایه ، جنب اپرا می رود و باز جمعی دور او را گرفته اند . منزل من قابل آمدن کسی نیست ، از هتل های خیلی متوسط است ، اگر نخواهم بگویم بست . غالباً بیرون میرفتم که اگر کسی بیاید ، منزل نباشم .

در تهران مراوده با سردار نداشتم ، در پاریس رفیق شدیم . تا آنجا که روزی بمن گفت می-خواهم با شما شوری بکنم ، موقع بدست نمی آمد . تاروزی خلوت اتفاق افتاد ، گفت ، میخواهم به لندن بروم با سر هاردینگ دوستی دارم ، بگویم مردم شمال ایران بروس و مردم جنوب بانگلیس متوجه بودند (و هستند) ما همانیم که بودیم ، در این تغییرات نظر شما چیست ؟ فهمیدم الدوله اخوی زاده حضور داشت ، گفتم حد وسطی هم دارد ، آنرا هم پرسید و آن راجع بقسمی است که امروز متوجه به خود ایرانند ، معلوم باشد در عین حال تکلیف دوستی با آن حد وسط چیست .

هاردینگ گفته بود دوستی آن جماعت با دوستی ما تباینی ندارد . سیاست ، سیاست ظل السلطان در پاریس است ، هر روز که خبر پیشرفت ستارخان می رسد ، مشروطه طلب است هر روز که عین الدوله پیشرفتی میکند ، سلام می نشیند . همه خانه زادند ، تقی زاده به پاریس آمد ، در کافه دولایه اطاق مخصوص بخرج سردار اسعد اجاره روزانه شد . جرگه میشد که چه باید کرد ناصر الملک را هم که در پاریس بود دعوت کردند ، نیامد ، دوسه جلسه نشستیم ، مطلبی نداشتیم ، تقی زاده بطرف تبریز رفت .

از ما و منی و چند و چونی  
حاصل نشود مگر زبونی

اخبار نهضت رشت و اصفهان می رسد ، روزی به سردار اسعد گفتم ، من هم با شما صحبتی دارم . خلوت میسر نمیشد ، تا روزی در موقع حرکت به کافه دولایه معتمد خاقان و غیره (امیر مجاهد و مرتضی قلیخان) را گفتم ، اتومبیل دیگر بگیرند ، من و او تنها در یک اتومبیل نشستیم به شوفر گفتم ، آهسته تر بران ، به سردار گفتم موقع نشستن در پاریس نیست ، بروید اصفهان و این نهضت را اداره کنید . گفت از کجا نتیجه بدست بیاید ، گفتم تاریخ خوب میدانید همه اشخاص بزرگ نمی دانستند آخر کار چه میشود ، اقدام کردند ، آنانکه نتیجه گرفتند مشهور شدند ، اگر کار پیشرفت نکرد بر میگردد ، پاریس جائی نمیرود ، باز هم راحت خواهید بود ، اما اگر پیشرفت کرد ، سردار دیگری خواهید بود . گفت رفیق نداریم ، دیدی ناصر الملک را دعوت کردیم و نیامد ؟ گفتم کار را یکنفر میکند ، شما بروید اصفهان و قوت باشید ، من میروم تهران و صحبت میکنم . در این ضمن رسیدیم به کافه دولایه ، رفقا جمع شدند . مصطفی قلی خان اخوی زاده بنا شد برود تحقیق کند ، کشتی از ماریسی برای محمره کی حرکت میکند ، من هم تلگرافی به صنیع الدوله نوشتم که اجازه مرا بخواهد ، بتهران بروم . جواب تلگراف کردند « با پست ۲۳ فوریه » سردار اسعد حرکت کرد ، جواب صنیع الدوله رسید .



«فدایت شوم، سه روز قبل تلگرافی از شما رسید و اجازه مراجعت مکتوب صنیع الدوله خواسته بودید، خیلی اسباب حیرت شد که چه امیدواری سبب این استجازه شده است که در این جا اثری از آن ظاهر نیست. بلی محل خدمت ماها اینجا است ولی نه در این ایام، الساعه فقط خطر مستقیم موجود است، زیرا که حضرات از روی شهوت و هوس گول مدعی را خورده‌اند، اقدام بکاری کردند که مقدمه فتنای خودشان است و گمان می‌کردند فی‌الواقع در ظرف بیست و چهار ساعت رجعت به استبداد جاهلیت خواهند کرد. کیسه تهی، لشکر دروغی، مفتخور اطراف را گرفته، گرسنه مانند گرگ‌ها حمله آورده، ایجاد حال وحشت‌انگیزی کرده‌اند که احدی امنیت ندارد. هرچه از الواط و اشرار محلی و اطراف بوده به تفنگهای فرانسوی که آخر اسلحه آنها است مسلح کرده، دور خودشان جمع کرده‌اند، از کجا که این اراذل و اوباش روزی این شهر را محل غارت خود قرار ندهند. باری موقع بس خطرناک است، جای تعجب هم نیست، موقع آخر بحران است، آنچه لازم‌تر است که شما در آنجا اقدام بکنید، رفتن به لندن و ملاقات پروسور برون است، پریروز پادشاه انگلستان در موقع افتتاح پارلمنت گفته است که ما نمی‌خواهیم در امور داخلی ایران مداخله کنیم.

ولی نظر به منافع تجارتی ما، شاید مقتضی باشد که اقدامی بشود. یکی هم وزیر مختار سابق روس، هارتویک ملاقاتی با خبرنگار استاندار لندن کرده و آنچه دروغ می‌خواسته است گفته و نسبت‌ها باعضای مجلس شورای ایران داده.

برای جلوگیری از افکار انگلیس‌ها و جواب روس‌ها این است که ایراد بمجلس و انجمن‌ها نیست، روس‌ها می‌خواهند نقشه دیرینه خودشانرا اجرا کنند. مستقیماً بی‌حضور وزیری با شاه ملاقات می‌کنند و در این اعمال محرك دولت بودند. اشخاصی که در بهارستان به شاه فحش می‌دادند پس از برهم خوردن مجلس جایزه گرفتند و سردار شدند. چرا دولت به هیچ انجمن شورش طلب حمله نکرد، مگر سه انجمن، پس انجمن‌های خود دولت بودند. بالاترین دلیل که ایران در این دو سال رو بترقی و امنیت نهاد، افزودن دخل گمرک است. تجارت بهترین دلیل امنیت است. آن ساعت که آذربایجان بسعی شما و فارس بسعی ظل‌السلطان آرام شد، دیدند راه انگشت کردن در کار دارد، مسدود می‌شود، عجله در تخریب نمودند و کردند آنچه کردند. اما يك مسأله دیگر است که من آنرا خیلی اهمیت میدهم در هدم این اساس و آن ازدیاد گمرک قند و چای است. من پیشنهاد کردم، شما در تهران بودید که این فقره بسفارت روس اظهار شد و به تعلل گذشت تا آنکه مصلحت دیدم بمجلس اظهار شود، پس از این روس‌ها دیدند مجلس و ملت این مطلب را بجان و دل پذیرفتند اگر بخواهند ضدیت کنند، طرف نفرت اهالی واقع میشوند و اگر قبول کنند، خلاف مقاصدشان است. این بود که به تخریب اساس مصمم شدند، وزیر روس، شارژدافر انگلیس را که فطرتاً ضد شرقیان است، باخود همراه کرد و دست بکار زدند. پس از خرابی‌ها امروز مشغولند طرح تازه‌ای برای این مملکت میریزند و حال آنکه دست برداشتن از ممانعت ملت و عدم مداخله کافی است، تا ایرانیان بتوانند کار خودشانرا بسازند.

من لازم میدانم، بطور مستقیم با انجمن لندن مذاکره شود، بخصوص بتوسط شخص شما تاچه صلاح بدانید؛ مرتضی قلی ۲۷ محرم ۱۳۲۷»

مخبرالملک در ذیل رقعہ مینویسد: مطلب همین است که نوشته شده، حرکت شما فعلاً خیلی مشکل است، مطمئن به اجازه دولت نمی‌شود شد، وانگهی در بادکوبه، انزلی و رشت احتمال میرود بشما تکالیفی بشود که رد و قبولش مشکل است.

ما در تزلزل هستیم، کافی است. هر چه فشار از اطراف زیادتر می‌شود، دولت برسختی می‌افزاید، معلوم نیست چه تقدیر رفته که این کوری و کوری پیدا شده است؛



ترسمش آن خفته در دامان کوه سیل خیز  
خوابش از سر نگذرد تا آبش از سر بگذرد  
ایام ملاقات نزدیک باد؛ معتمد قلی

تقی زاده در لندن بود و مذاکرات میکرد، کاری که از من ساخته بود روانه کردن سردار اسعد بود به اصفهان که بحمدالله از آن نتیجه گرفته شد. نقشه اصلاح بود، ریشه فساد کنده شد. رقعۀ صنیع الدوله را به معتمد خاقان و غیره نشان دادم، تصدیق کردند که حرکت موقع ندارد.

انجمن لندن یکی از مؤسسات سیاسی است و ابدأ فایده بحال کسی ندارد، یقولون بافواههم مالیس فی قلوبهم. باموافقت دولت انگلیس مجلس را به توپ بسته اند، از انجمن لندن چه کار ساخته است.

به غمخوارگی جز سرانگشت من  
نخارد کس اندر جهان پشت من  
دلپش در پاریس، رستورانی است، مخصوص تجار، ناهار و شامی میدهند تمیز و مشتمل بر پنچ غذا، بقیمت ثابت دو فرانک و نیم. من غالباً در آن رستوران غذا میخوردم، مصطفی قلی خان اخوی زاده، کریم خان عموزاده و ابوالحسن خان همشیره زاده، گاهی همراه بودند. اخوی زاده، معتقد بود که در دووال ناهار بخوریم، بهمین قیمت، گفتم چرا؟ گفت اینجا همه میداند بچه قیمت ناهار خورده میشود، در دووال معلوم نیست، گفتم در نظر من غذای اینجا بهتر است و کی چه خیال میکند علی السویه است. دیگر در پاریس کاری نداشتم، کیسه هم خالی بود، به برلن برگشتم. در پاریس روزی به قبرستان پر لاشز رفتم. سر قبر باقر خان مرحوم، پسر عمه، فاتحه خواندم و نمره گرفتم. قبور بسیاری از بزرگان آنجا هست، بعضی فوق العاده مزین، از اساتید، حجاریهای عالی بر سر قبور نصب است.

زدم تیشه یکروز بر تل خاک  
که زنهار اگر مردی آهسته تر  
بگوش آمدم ناله ای دردناک  
که چشم و بناگوش و موی است و سر  
لازم است گاهی به قبرستان رفتن که مرگ فراموش نشود، بالجمله نمره قبر باقر خان را گرفتم.

«قربانت شوم»

مکتوب هر چند فاصله  
دیگر کاغذها را  
مخبر الملک زیاد میکنم،  
برای اینکه  
بتوانم تازه ای بنویسم  
ممکن نمیشود. اگر چه  
ناشیگری نباید کرد،  
امروز می توانم برای شما  
یک دستخط چاپ شده در  
جوف پاکت بگذارم که  
رئیس مطبعۀ آن عبدالله  
قاجار است و منشی آن (شیخ  
نوری) ماشاءالله صد بیت



منظرۀ پر لاشز

کتابت کرده، بدون اینکه يك سطر مطلب داشته باشد و اشریعتا و امحمدا ۱۱ این دستخط نتیجه یادآوری سفارت انگلیس است، از دستخط ۲۴ جمادی الاولی، همه کارها خواهد شد، ولی بعد از خسارت جانی و مالی و آبرویی و تحکم اجانب و اشرافا و الاستقلالالایمان در تبریز هم بعد از جنگی که در آخر شعبان واقع شد، معلوم و آشکارا شد که بزور کاری از پیش نمیرود. حالا مشغولند بتوسط نمایندگان



خارجہ گفتگوی شرایط اصلاح را میکنند (الهم اجعل عواقب امور ناخیرا) امید است که ایام سختی گذشته باشد و بزودی تکالیف معین شود. بعد از کارتهای سویس کاغذی هم از برلن، در جواب دو عریضه بنده رسید و مژده سلامتی آن سفر کرده را که صد قافله دل همراه اوست آورد، هرکجا هست خدایا بسلامت دارش، عریضه سومی هم فرستاده شده است که البته رسیده است و جوابش را هم لطف کرده اند. گذشته از جنگ استبداد و مشروطیت خبری که در تهران است، بی پولی است، که بدترین دردها است. آن چیزیکه دارندگان آن هم در استبداد آسوده اند، هم در مشروطیت، یا وزارت منصب و حکومت مخیرند، دولتخواه و با کفایت میشوند، یا بروزنامه نویس و ناطق میدهند، ملت خواه و مشروطه میشوند. دیوان مواجب نمی دهد، مستأجر بازی در می آورد و اهل معامله گرو زیر سر می خواهند، یا اقلا تومانی يك عباسی تنزیل، جنس هم قیمت ندارد. این اظهار بی پولی از بابت این نیست که بنده واسطه مخارج شما هستم. چرا که شما تا بحال بقدر مخارج خانه پول داشته اید و برعکس باید با کمال خجالت اقرار کنم که از پول شما بمصارف شخصی رسانده ام و باین واسطه امور شما هم منظم نبوده است. لیکن چه توان کرد که تقدیر چنین بود. بانك که در سایر مملکت ها اسباب زیادی ثروت و آسایش مردم است، در مملکت ما برعکس موجب خسارت و گرفتاری شده. برای جواهری که سابق بانك روس صد تومان در تومانی پنج پول میداد، امروز بیست و پنج تومان، با تنزل تومانی يك عباسی نمیدهد. پیداست که سایر پولدارها چه میکنند. اگر از تهران بشما پولی نرسد (وگمانم این است که نرسد زیرا که از آن وجود بزرگوار امید خیری نیست) خوب است، اگر ممکن بشود برای مخارج آنجا، همانجا قرض کنید، تا در موقع پرداخته شود. از جمله مخارجی که فوق العاده پیدا شده و شما خبر ندارید، دویست و کسری قیمت در و پنجره های منازل دخترهای خاندانی و اطفال صغار اوست که باضافه تمام دارائی آنها بغارت رفت. دخترهای بیچاره از بیست و سوم جمادی الاولی باین طرف در منزل شما هستند و بچه های كوچك با رختی که تنشان بوده است، به منزل اقوام مادرشان رفته اند و تازه در این دو روزه بنده توانسته ام پولی بآنها بدهم که تدارك مختصر اسباب زندگی و لباس بکنند و بسیار متأسفم، از اینکه قدرت دادن عوض تمام دارائی آنها را نداشته ام، برادر مکرم هم ابدأ در این عوالم نیستند، در صورتیکه در يك مجلس صد هزار تومان مساعده میدهند. باری درد دل بسیار است و حالت نوشتن کم، خوب است بعدها دیگر وقتی برای شما مأموریت پیدا میشود، من هم باشما باشم که در غیبت شما هیچوقت به من خوش نمی گذرد. والده نصرالله خان و خوانین، همچنین سایر اعضای فامیل از بزرگ و كوچك سلامت هستند و بدعاگوئی مشغول.

از واقعه و یلهلم خیلی متألم شدیم، از قول بنده بخانم و کنراد و سایر بستگان آنها سلام فراوان برسانید. آقایان طلاب را مخلصم، جوانانی که از طبقه نوکر باب در فرنگ هستند، اگر جز نظام و رشته قوانین تحصیلی بکنند بیفایده است. ۱۱ رمضان ۱۳۲۶ مطابق ۱۷ اکتبر ۱۹۰۸»  
 پدرم در صفحه ۲۱ میفرماید: نظام شأنی ندارد، مشاق بسیار است، علوم دیگر تحصیل باید کرد. اخوی اینطور مینویسد، نمیدانم پیش رفته ایم یا پس.

#### دستخط چاپ شده ملوکانه از باغشاه

رؤسای ولایات، چون برای تهیه ضروریات مملکت، در تدارك حوائج ملت، تنظیم و ترتیب اداره دولتی شرط اول است و تاکنون دوائر دولت بر روی اساس صحیحی مرتب نبوده و اغتشاش ادارات، تولید انواع مشکلات و هرج و مرج نموده، روز بروز سلاسل نظم و امنیت از هم گسیخته لهذا برای ترتیب و تنظیم ادارات دولتی، اصول مشروطیت را که در تأسیس، آسایش حال رعیت و ترتیب امورات دولت و مملکت، بهترین اساس است، از تاریخ امروز که ۱۴ شهر ربیع الثانی ۱۳۲۷ است به میمنت و سعادت، در مملکت ایران برقرار فرمودیم تا نمایندگان ملت و عقلای مملکت در حل و فصل مشکلات امور و تدوین قوانین، بر حسب احتیاجات وطن عزیز و مقتضیات



وقت، بمیزان شرع مبین و مذهب اسلام (بدبخت اسلام) با اولیای دولت موافقت نموده، در استحکام مبانی نظم و امنیت و معدلت و استحصال موجبات سلامت و سعادت مملکت، مساعی جمیله بکار برده، بعون الله تعالی، از میامن توجهات حضرت صاحب الامر عجل الله فرجه، بلایای جور و نفاق، بمزایای شور و اتفاق مرتفع و بساط انقلاب و اختلاف، باساس عدل و رفاه مبدل گردد. علیهذا مطابق نظامنامه انتخابات که عنقریب منتشر خواهد شد، باید در غره رجب المرجب ۱۳۲۷ نمایندگان ملت، منتخب شده، هر چه زودتر در تهران حاضر شوند، انشاء الله در تهیه اسباب ترقی و سعادت مملکت، ساعی و جاهد باشند. محمد علی شاه قاجار

مرا که عزلت عنقا گزیدمی همه عمر

چنان اسیر گرفتی که باز تیهو را

مکتوب دیگر

مخبر الملك

شما که اهل کار و زحمت هستید، بمسافرت و گردش میگذرانید؛ بنده که همیشه طالب گردش بودم اسیر خانه شدم. چند روز است در تهران اوضاع غریبی است، هر ساعت منتظر ورود بختیاری و مجاهد هستند، معلوم نیست چه خواهد شد آلمان در اروپا قدرت پیدا کرده، ایران باید تمام بشود بواسطه ترس انگلیس از آلمان و همراه شدن با روس، آن هم چشمی سابق از دست رفت، روسها هم موقع را مغتنم دانسته، بیش از آنچه انگلیس در نظر داشت، مشغول اجرای مقاصد خودشان شده اند و از قراری که امروز خبر رسید، در مشهد مقداری خانه و بازار خراب کرده اند، برای اینکه مردم گفتند بنا بود بعد از ورود حاکم بروند.

متمدنین دنیا هم تماشا میکنند و این حرکات را مشروع و حق خود میدانند، بختیاریها از قم گذشته اند، قزوینیها هم میگویند حرکت کردند، چرچیل و بارنوسکی بقم رفته اند، تبریزیها هم هنوز دست از حکومت شما برنداشته اند، تلگرافی هم که شد برای این بود که از برای شما امنیت تصور نمیشد، بیش از این حال نوشتن ندارم. ۲۸ ربیع الثانی ۱۳۲۷ محمد قلی

در این مکتوب، کابینه استبداد را مرقوم داشته اند: سعدالدوله رئیس و وزیر خارجه، فرمانفرما داخله، مستوفی الممالک جنگ، مشیرالدوله عدلیه، مؤتمن الملك علوم، مهندس الممالک فواید، مخبرالدوله پست و تلگراف، صنایع الدوله در این کابینه نیست، کاش مخبرالدوله هم نبود. حب الشئی یعمی ویصم.

دوست عزیز محترم مکرم من، بعد از تقدیم سلام خالصانه، امروز اول

کارت تقی زاده

۱۰ رمضان

دفعه است که بر آدرس جناب اجل عالی واقف گشته، بعرض این چند سطر برای امتحان صحت آدرس مبادرت و بتقدیم ادعیه خالصانه، بردوام اقبال آن جناب و حسیات صمیمی خود جسارت ورزیدم و خیلی آرزو مندم که آن ذات مکرم ثابت القول را که بر ذمه آذربایجانیها حقی دارند، دوباره زیارت کنم. اگر چه به تملق تا بحال بکسی چیزی نگفته ام، باز برای تأکید عرض میکنم که راستی من بجناب عالی يك اخلاص فوق العاده که تا امروز بیکی از رجال ایران، حتی بهترین آنها نرسانده ام دارم، وطن بدبخت من در اعماق قلب خود حس شکران شما را نگاه داشته و شما در آنجا صحت حدس و طرفداری مرا اثبات کردید. عرض مهمی که هست این است که متصل از تبریز مینویسند که هر طور هست مخبر السلطنه را راضی کنید، به تبریز بفرستید بنده اوایل غیر ممکن تصور میکردم، حال چون بستوه آمده ام، بخود آن جناب اظهار میکنم که اگر صلاح بدانید بآن شهر تشریف ببرید و بیک فداکاری ثانیاً، آنجا را احیاء فرمائید. منتظر جوابم، مخلص شما و جان نثار ملت؛ حسن تقی زاده.

حضرت اشرفای طبیب جمله علت های ما تشنه میگوید که کو آب گوارا

مراسله انجمن ایالتی آب هم گوید که کو آن آب خوار. هنوز چشم حسرت و انتظار آذربایجان

تبریز، ۹ شهر صیام ۱۳۲۶ بوجود محمود حضرت تعالی و دیده حق بین آن حکیم مهربان، بحال پریشان

آذربایجان است که در این یوم «یفر المرء من اخیه» از فراسخ بعیده، عطف

نظر بحال پر ملال هموطنان فرموده، اگر بخواهیم گزارش حال و شرح معاملات اولیای دولت و



مأمورین خائن بدبخت را فصل به فصل عرض کنیم ، کتابی مبسوط خواهد شد .  
 آن به که نپرسی تو و ما نیز نگوئیم کافسانه این قصه بجز غصه نزیاید  
 بعد از دو ماه تاخت و تاز ، رحیم خان و شجاع نظام که از هیچگونه بی ناموسی ابقا نکردند  
 در اواخر ماه رجب ، شاهزاده سالخورده ، عین الدوله و سپهدار تنکابی باجمعی از کدخدایان طوایف  
 شاهسون ، وارد باغ صاحب دیوان شدند ، سیم شتربان را (محلّه) وصل کرده ، بنای چاپلوسی را با  
 اهالی محلات متحده و جماعت احرار گذاشتند که مقصود ما از این مأموریت ، فقط نشر رأفت  
 ملوکانه است و آسایش ملت ، دوسه مجلس هیئت مخصوص خدمتشان رفته ، طلبات ملت را مطابق  
 قانون اساسی بعرض رسانیدند و هیچ از صدمات و خسارات وارده خود دم نزدند ، همه را به کوسه و  
 ریشخند گذرانیدند . انسانیتی نکردند ، سهل است ، آذوقه را بروی شهر بستند ، روز بروز برعهده  
 قشون افزودند ، سواران گرسنه را به تاراج بازار و غارت فرستادند که شاید جماعت تجار را بستوه  
 آورده ، وسیله پلیتیکی بدست بیاورند ، نتوانستند ، متجاوزان بیست مرتبه سوار و سرباز را محکوم  
 به تیراندازی و زد و خورد نمودند ، در تمامی حملات مغلوب گشتند ، بالاخره پرده از روی افکارشان  
 برداشته شد . در ۲۶ شعبان با نهایت بی حجبی ، اولتیماتوم دادند و ۲۸ همان ماه از شش طرف شهر را بگلوله  
 توپ ، گلوله ریز کرد . آخر یورش آورده ، دوازده ساعت تمام سخت جنگ کردند . پس از اتلاف  
 زیاد عقب نشستند . الحق خوب خدمتی بسلسله قاجاریه کردند ، اعتبار دولت شش هزار ساله را  
 بباد دادند . يك مملکت معظم مثل آذربایجان را بروز فلاکت انداختند ، مگردست حکیمانه امثال  
 حضرت عالی بر سر کار آمده ، با آن عقل سلیم و علم مملکت داری ، تعمیر این خرابیها بشود . اکنون  
 بعد از این سرگذشتهای مهیب ، دولت اندکی براه آمده ، نظر همسایه شمالی خیره و سیاست مملکت بجای  
 باریک کشیده ، همینکه اختیاری بدست آمد ، استدعای تشریف فرمائی آن وجود مبارک را خواهیم  
 نمود . عجلتاً استدعائی که داریم این است که این خادمان ملت را از زیارت رقصه جات مطاعه محروم  
 نگذارند . انجمن ایالتی

خدمت امنای محترم انجمن ایالتی دامت تأییداتهم و رقومه محترم انجمن مقدس  
 شرف وصول بخشید بحمد الله نور بر ظلمت و حق بر باطل غالب است . عالم مدنیت  
 چشم توجه بطرف تبریز دوخته اند ، بر تعصب و غیرت اهالی تبریز آفرین  
 میگویند . دست خدا باشماست ید الله فوق ایدیهم همت پایداری می خواهد آنرا هم

مکتوب من  
 بانجمن ایالتی

به نیکوتر وجهی فرمودند . این بنده را با آذربایجان دعوت فرموده اند ، میترسم در خدمت در بمانم ، آندفعه هم  
 اگر تهوری شد به پشت گرمی مجلس بود و اعتمادی به کارها حاصل مع هذا در هر موقع بر عجز خود  
 واقف بود . چوگان این بنده استطاعت آن گوی و میدان را ندارد ، حسن ظن آقایان نباید سبب غرور  
 بنده بشود . از برای خدمات کوچکتر حاضرم و هرگز روگردان نیستم . سروجان را نتوان گفت که  
 مقداری هست ، در این ولایت هم بیکار نبوده و نیستم . در موقعی که عزیمت با آذربایجان را با آن سمت صلاح  
 دانستم بدون مضایقه داوطلب شدم و آمدم ، امروز عزیمت خود را در صورت موجوده صلاح حال نمیدانم  
 و اگر عرایض صادقانه مرا حمل بر طفره بفرمایند در حق این بنده ظلم کرده اند . هر ساعت که دانستم  
 از بنده کاری ساخته است بسرمی آیم . سعادت و نیکبختی وطن عزیز را از درگاه احدیت مسئلت دارم .  
 اقداماتی در پاریس کرده ام خبرش با آقایان گرام خواهد رسید انشاء الله نصر و ظفر با طالبان حق است و  
 اقدامات مخالفین لغ . ۱۳ ذیقعه ۱۳۲۶ مهدی قلی

ذکر مکاتبات دیگر تطویل بلاطایل است .

علاء الدوله چند روز است به برلن آمده است و نامزد حکومت آذربایجان است و تصور میکند  
 من مدعی هستم . گفتم ابدأ من در این خیال نیستم البته بروید که آذربایجان بی حکومت ایرانی نماند  
 باقتضای امروز بهتر از شمانیست ، با من مرکز آن موافقت را نخواهد کرد و میدانید که من طرف تنفر  
 هستم . باور نمی کرد . روزی احتشام السلطنه برادرش قرآن از بازویش در آورد ، سوگند یاد کردم که من  
 کمال موافقت را دارم ، از انجمن سعادت اسلامبول اندیشناك بود ، تلگراف کردم ، آقای تربیت به برلن آمد ،



صحبت کردیم ، شرحی هم با انجمن نوشتم و لزوم حرکت علاءالدوله را به تبریز خاطر نشان کردم .  
... رقیمة جوابیه جنابعالی زیارت شد . در باب حکومت آقای علاءالدوله  
بآذربایجان در صورتیکه صلاح اینطور باشد ، جناب مستطاب عالی و جناب  
احتشام السلطنه ، اطمینان حاصل فرموده و در واقع تحت تأمینات و  
تضمینات جنابعالی ایشان حرکت فرمایند البته ملت هم جز اجرای قانون  
اساسی و استقرار مشروطیت و آسایش عموم مقصدی ندارند و همراهی خواهند  
نمود . به تبریز هم هر چه لازم است ، نوشته خواهد شد .

نامه انجمن سعادت  
ایرانیان اسلامبول  
سلخ جمادی الاولی  
۱۳۲۸ نمرة ۳۵

از قرار تلگراف اصفهان ، سردار اسعد با يك عده قشون روانه تهران شدند و مسلم است  
که این اقدام برای محافظت شخص شاه و اجرای قانون اساسی است و اطمینان خاطر وکلای جدید ،  
در این صورت نباید هیچگونه سوء تفسیری در این اقدام کرد و از هر نقطه کمال تشویق و همراهی را باید  
فراهم آورد . انجمن سعادت

شرحی هم در ترجیح حکومت علاءالدوله نسبت بدیگران به تبریز نوشتم ، علاءالدوله  
حرکت کرد که به تهران برود و از تهران بآذربایجان . غریب است که علاءالدوله هم طرف سوءظن  
دولت است هم ملت .

این برادرها مجسمه تردیدند و تلون فکر ، پس از چندی شنیده شد که بزخم بمب در منزل  
خودش در گذشته است ؛ ۹ ذیحجه ۱۳۲۹

انجمن سعادت پس از مشاوره و مذاقه بجهت پاره‌ای مذاکرات لازمه وجود  
جنابعالی را چند روزی در اسلامبول لازم میداند . این تشریف فرمائی  
بملاحظاتى لازم است مخفی باشد ، یعنی از آنطرف غیر از حضرت عالی  
و از این طرف غیر از معدودی که با صلاحیت نامه ملاقات خواهند کرد احدی  
نداند . روز حرکت را تعیین و اطلاع بدهید تا منزل در خارج شهر تعیین شود ،  
البته هر چه زودتر حرکت فرمائید بهتر است ؛ انجمن سعادت ایران . آدرس ایران ، فلان روز  
حرکت ، اسلامبول بهار .

مکتوب دیگر انجمن  
سعادت در اسلامبول ،  
۱۷ ج ۱ / ۱۳۲۷

اینجانب مدتی در پاریس سعی کرد مجمعی از حاضرین جمع شوند ، در  
اتحاد مسلك مشورتی بشود و همه در يك طریق مشی کنند جمع شدیم  
سخنرانی کردیم ، نتیجه هیچ نگرفتیم ، آخر در شور و دوفری  
باسردار اسعد ، طریق مشی اتحاد کردیم که هر دو بایران برویم . امید است انشاء الله نتیجه  
گرفته شود . تجربه بنده این است که امر بین ماها محرمانه نمی ماند ، خاصه هر يك در نقطه‌ای هستیم  
و حرکت مخفیانه مقدور نیست ، کجا رفت دنبال سر شخص هست ، این اجتماع را در خـاك عثمانی  
بی نتیجه بلکه مضر میدانم ، مع هذا هر طور که صلاح باشد ، تابع خواهم بود . همچو میدانم که بعضی  
دیگر هم دعوت شده اند ، چنانکه آقای محمد علی خان بعرض خواهند رسانید . جناب آقای علاءالدوله برای  
حکومت آذربایجان معین شده اند و کمال تحاشی را دارند . اینجانب ایشان را متقاعد کرد و مأموریت  
جناب معظم را عین صلاح وقت میدانم ، یقین دارم که آقایان گرام هم در این رأی همراهی خواهند  
فرمود .

جواب

البته پس از ورود علاءالدوله به تبریز و بروز نتایج ، مجلس را که لازم دانسته اند ، ممکن  
است ، در سویس فراهم آوریم یا در بلگراد و بوداپست . ۲۵ جمادی الثانی

قربانت شوم ، قریب دو ماه است که دیگر از شما کاغذ یا کارت پستالی  
نرسیده است و همچو معلوم میشود قهر فرموده اید . غریب این است که  
از آقایان طلاب هم دیگر خبری نمیرسد از همه کمتر نصر الله خان که سابقاً  
منظماً به والده اش کاغذی مینوشت و حالا دیگر نمینویسد و خیال او را مشوش  
دارد . خوب است با و بفرمائید ، ترتیب سابق را از دست ندهد و مادرش را بی

رقعة مخبر الملك  
۲۸ ربیع الثانی ۱۳۲۷  
۱۹ مه ۱۹۰۹



خبرنگدار. اخبار تهران را که در روزنامه ها خوانده و میدانند که بتاريخ ۱۴ و ۱۷ دودستخط برای افتتاح مجلس بقانون تازه که برای انتخابات نوشته میشود، مرحمت شده است. باضافه دستخطی در عفو عمومی، از مقصرین پلیتیکی. ولی افسوس که صدور این دستخطها وقتی بود که لایحه دولتین بدربار فرستاده و قزاق روس با آرد وارد تبریز شده بود. تاکی این تحکم مرتفع و آن قزاق خارج شود؛ آنچه دانستنش برای شما لازم است، این است که تبریزها اصرار زیادی در برقراری شما بحکومت آذربایجان دارند. ولی از اینجا آخر جوابی که بآنها داده شده این بود که غیر از مخبر السلطنه هر کس را نخواهید ممکن است. مشروطه شده ایم و میخواهیم اصلاح مملکت کنیم!! بعضی ها میگویند، اولیاء دولت نمیخواهند، جمعی احتمال میدهند روسها مایل نیستند، من متحیرم که اگر با این بی میلی باطنی ظاهراً مجبور شوند از اینکه قبول کنند، با اوضاعی که الان در آنجا برپاست و ژنرال روس که هر ساعت بهانه میگیرد و مزاحمت میدهد، چه کاری از پیش میرود و نتیجه چه خواهد بود. احتمال کلی این است که همچو تکلیفی هم نکنند، در هر حال شما مختارید که اگر میلی داشته باشید، بخانه خودتان مراجعت کنید و منتظر خواستن نشوید. دولت مشروطه ایران احتیاج بوجود امثال شما ندارد.

کابینه مشروطه و مسؤول ما فعلاً از قرار ذیل است:

سعدالدوله وزیر خارجه و رئیس الوزراء، فرمانفرما وزیر داخله، مستوفی الممالک وزیر جنگ مشیرالدوله عدلیه، مؤتمن الملک علوم، مهندس الممالک فوائد عامه، مخبرالدوله پست و تلگراف. اهل خانه ها و سر دم، همه سلامت و دعاگو هستند. مخبر الملک

هدایت قلی خان عموزاده، در تاریخ ۷ ربیع الاول ۱۳۲۷ قمری مینویسد...

#### مکتوب تهران

تقریباً میتوان گفت که جمیع ولایات از تحت قدرت دولت خارج است، اما سید عبدالحسین لاری، در کمال قدرت در جنوب مشغول کار است. هم دولت مصروف پراکنده کردن مردم از حضرت عبدالعظیم و سفارت، آنهم بدستکاری مفاخر الملک که چندی است نایب الحکومه شده است میباشد. در دوم شهر حال میرزا مصطفی و سید ابوالقاسم و چند نفر دیگر راشبانه با گلوله و کارد میکشند خاکسترو عقب در مسجد بر سر مردم میپاشند.

یک جعبه مار بدر سفارت عثمانی برده، بجان مردم میاندازند. همه روزه خبر فتح یکدو محله از آذربایجان میرسد. باین حساب تبریز باید دوپست محله داشته باشد. از قرار اخبار آخر کار آذوقه بر اهالی سخت شده است و احتمال تسلیم میدهند. امروز شنیدم حاجی علی قلی خان چند روز است وارد اصفهان شده، مردم منتظرند، دیگر چه نتیجه خواهد داد، معلوم نیست. سه روز است سیم اصفهان از قم بآنطرف کار نمیکند. سالار مخم که بتهران آمده بود، بکشان مراجعت کرد پانزده هزار تومان و یک شمشیر مرصع، برای صمصام السلطنه حامل است. شمشیر مسلم نیست، ۱۵ هزار تومان از وجه پوست است که بیکنفر تبعه روسی داده اند و پنجساله را صد هزار تومان پیش گرفته اند. چیزی که سبب دلتنگی است، رفتن جناب صنیع الدوله است. سفارت انگلیس، چندی بود که از اطراف در شب نامه تهدید به بریدن سر میشدند. ایشان اعتنا نمی کردند، تا آنکه قضیه حضرت عبدالعظیم واقع شد، باتفاق مخبر الملک و صدیق حضرت و مخبر السلطان بسفارت رفتند، تقاضای امنیت نمایند. شنیده شد که دولت میخواهد ایشان خارج شوند و از برای ایشان میسر نیست. هدایت قلی

هر کس هر چه بحضور مبارک عرض کند، اسمش دولخواهی است، باید

از بران

بشاه عرض شد

ملاحظه بفرمایند کیست و علم و اطلاعات چیست؟ بفکر مملکت است یا در بند استفاده خویش؟ مصلحت شاه، با مصلحت ملک و ملت، تباین ندارد، کدام امر است که خیر مملکت باشد و خیر شاه نباشد؟ آنکه شاه را

از ملت و ملت را از شاه برنجاند، دولخواه نیست. اگر خائن نباشد در اشتباه است. انضباط مالیه، صحت عدلیه، آسایش رعیت، رعایت مصالح مملکت در اعطای امتیازات، کدام یک خلاف اراده ملوکانه



است ؟ مجلس غیر از توجه ملوکانه بجریان امور تمنائی ندارد .  
مصالح عمرو و زید غیر از این است . از بی نظمی مالیه استفاده میکنند ، عدلیه را بی بند و بار میخواهند که رعیت را بچابند . رشوه میگیرند و امتیاز می دهند . اختلاف در منافع مردم درباری است که وجود مجلس را منافی منافع خود میدانند . چاکر با آنکه رانده درگاه ، چون دولتخواه شاه ، از برلن لازم دانستم به وظیفه چاکری عرایض صادقانه را بعرض برسانم ، فدوی مهدی قلی .

اگر در ایران ، عنوان مشروطیت پیش نیامده بود ، دولت میبایست مشروطه از چوب بتراشد . تصور نفرمایند دوباره به حکومت جاهلیت بر میتوان گشت . گفته شده است ، مشروطیت در ایران زود بود و مقدمات چند میخواست ، منکر نیستم . حال امری واقع شده است بزود و خورد بهتر نمی شود ، دولت باید بمهربانی و تدبیر ، با حسن نیت ، مجلس را اداره کند . مجلس ، هرگز تقاضائی برخلاف خیر مملکت نمیکند و خیر مملکت خیر شاه است . اگر خیر عمرو و زید نیست نباشد . به تشدد غوغا خوابیدنی نیست و اوضاع روز بروز پیچیده تر میشود و خدا دانا است بکجا خواهد رسید .

به مشیر السلطنه  
نوشته شد

بدان شاهی که با دست ولایت  
ورت زین نیست باور تا بیارم  
گرم دهری همی خوانی بدیهور  
ور اسرائیلیم دانی بیعقوب  
که این راهیکه زی مغرب گرائی  
اساس کفر را از بیخ بر کند  
زهر ملت که خواهی سخت سوگند  
ور از گبران همی دانی به پازند  
وگر نصرانیم خوانی بفرزند  
بر آرد عاقبت سر از دماوند  
چهار بیت اول ، از حسنقلی خان پسر امان الله خان ، والی کردستان است . شعر آخر را بدان ملحق کردم و از غرائب است که آخر کار شاه و ملت ، در اطراف دماوند خاتمه یافت .

تعلیقه ای که در ۲۷ رمضان از برلن به یاد اعضای انجمن ایالتی ، یعنی  
مکتوب انجمن ایالتی ارادت کیشان صمیمی خود مرقوم و اظهار غمگساری فرمودند ، بر مراتب  
۱۳ ذی قعدة ۱۳۲۶ از تبریز امیدواری این خادمان وطن افزود .

راستی خاتم فیروزه بواسحق  
اگر چه بادهای مخالف ، زمام این کشتی آفت رسیده را ، از کف کفایت آن کاپیتان عالم روشن ضمیر گرفته ، نگذاشت به ترمیم چرخهای شکسته آن بپردازند ، با یک نظر سطحی می بینیم که عرض و طول آذربایجان ، قدم بقدم ، شهادت میدهد براینکه در آن مدت قلیل ، چه تعلیمات سعادت باقی گذارده و چه خدمات عمده را در اصلاح حال این مملکت در نظر داشتند . چنانکه سکنه و ملاحین غیرتمند ، همان نقشه افکار عالمانه را پیشنهاد خود ساخته ، سفینه مقصود را ، فی الجمله بمقصد رسانیده اند . فعلا همان نکات سیاسی را که متذکر شده اند ، از تأمین تجارت و حفظ حقوق خارجه و نظم طرق و شوارع تماماً فراهم است . احتیاج تبریزیان ، امروز فقط بوجود یک سرپرست مهربان است ، آنهم منحصر بشخص حضرتعالی است .

گمان نمیبیریم که در این موقع احتیاج وطن ، این دعوت خالصانه را قبول نفرموده ، اهالی غیور تبریز را مجروم و بی سرپرست بگذارند . واضحتر عرض کنیم ، آذربایجان ، امروز چشم یاری و خدمت از حضرتعالی دارد . همینقدر عرض مینمائیم که هرگاه از تشریف فرمائی دریغ فرمائید ، وجدان خود و خاک وطن را مغموم و مهموم خواهید فرمود . منتظر وصول خط جوابیه هستیم . انجمن آذربایجان

تقی زاده ، از لندن شرحی بمن مینویسد ، اظهار عقیدت میکند و میگوید ؛ تا شما در تهران بودید ، بما راست میگفتید ، شما که رفتید حقایق بما گفته نشد و شد آنچه شد . سخن در دروغ و راست نیست ، سخن در طرز فکر و استفاده از موقع است ، عمارت مجلل و دستگاه رنگین ، حسن تدبیر نمیآورد . کیفیتی طبیعی لازم است ، من در هر موقع باقتضای وقت استفاده میکردم



## خاطرات و خطرات

و از فرمایشات محمد علی میرزا ، بر مصلحت مجلس راه استفاده می‌جستم ، اینهم نیست . روز بروز دولت روس در مخالفت با مشروطه افزود ، مشروطه را سنگ پیشرفت مقاصد خود میدانست . محمد علی‌شاه هم ، قادر نبود زیر بار قانون برود ، مطلق‌العنانی می‌خواست ، درباری‌ها هم تن در در نمیدادند که مقطوع الاختیار باشند و بکار خود مشغول . آتش را باد میزدند و مستمر انگشت فساد در کار داشتند ، اگر انصاف باید داد مجلس هم خالی از تنیدی نبود . من به میخ و نعل می‌زدم و بقسمی رشته را بهم می‌بستم ، نمیتوانم امیر بهادر را فی‌المثل ظالم و بد نفس بشمارم ، لیکن رویه زندگی پنجاه ساله و علم و اطلاع یا بی علمی و بی اطلاعی او و امثال او بامشی بطور مشروطیت ، هیچ وجه جامع نداشت و نمیتوانستند خودشانرا برای مشی بمشروطیت حاضر کنند . صرف نظر از منافعی که از استبداد داشتند و دل کردن از آنها مشکل بود .

### تلگراف وزارت داخله

از وزارت داخله ، تلگرافی در برلن بمن رسید که مستقیماً به تبریز بروم . نمیدانستم وزیر داخله کیست ، جواب ندادم . هفته‌ای گذشت ، تلگراف دیگر بامضای سردار اسعد وزیر داخله رسید ، با عهده‌ی که در پاریس داشتیم ، جز تسلیم چاره نبود .

سفر خرج دارد و من هزار تومان بصاحبخانه مقروضم . در سر سفره همشیره برلنی مادام اشتوله گفت ؛ برای مسافرت چه لازم است ؛ گفتم دوازده هزار مارك ، بشوهرش گفتم من در محاسبه ، شش هزار مارك بیشتر از بانک نمیتوانم بخواهم ، شش هزار هم تو بخواه . قدری جمع و خرج کردند ، گفتم من همان شش هزار مارك برگزار میکنم . مادام شش هزار مارك را رساند ، گفتم پشت کارت خودت یادداشتی به من بده ، شرحی نوشتم با صد ده فرع رد کرد که این فرع قانونی نیست ، گفتم قانونی چقدر است ؛ گفتم بخواهی صد هفت ؛ پته طلبی با صد هفت باو دادم . احتشام السلطنه ، نمی‌دانم در این موقع چه خیال کرد که اظهار تنگدستی نمود و دو هزار و چهارصد مارك از من خواست و دادم . هزار تومان خرج سفر در وینه برای من رسید ، خانی شدم .

در پاریس ، روزی بدکتر اسماعیل خان (مرزبان) برخوردم ، در صحبت دعوی بر ظل السلطان معلوم شد اراده دارد وکیل بگیرند و با ظل السلطان دعوی کند و مطالبه طلبی که معاضد السلطنه از او دارد . گفتم تأمل کن . ظل السلطان را ملاقات کردم ، گفتم حضرت اقدس والا کار بنده گیر است ، مساعدتی بفرمائید . روز دیگر هزارو پانصد فرانك به هتل فرستاد و من سه هزار فرانك خواسته بودم . چنان میدانستم که طلب معاضد السلطنه این مقدار است . پانصد فرانك به دکتر دادم ، معاضد السلطنه در لندن بود ، در این وقت در اسلامبول است ، هزار فرانك را باو دادم . در عبور از وینه ظل السلطان در وینه بود . شاهزاده را ملاقات کردم ، شبی هم مرا به وندیک برد ، گردشگاهی که لایق شاهزاده نبود . در موقع حرکت از وینه بشاهزاده نوشتم که آن تقاضا را من برای خودم نکردم ، برای رفع دردسر از حضرت والا بود ، عقیده دارم که بقیه طلب معاضد السلطنه را مرحمت بفرمائید . ظاهراً در باکو مخارجی برای شاهزاده کرده بوده است .

در اسلامبول ، باصرار ارفع الدوله که سفیر است ، از سفیر روس ملاقاتی ملاقات با سفیر روس شد . در ضمن صحبت ، ارفع الدوله از قشون روس در تبریز بلفظ تصرف (اکوپاسیون) یاد کرد . من باو نگاهی کردم ، سفیر روس ملتفت شد ، گفت ؛ عده‌ای نظامی که در تبریز داریم ، در تحت امر شما خواهند بود و سفارشی برای مأمورین سرحدات نوشت که هیچ مصرف نداشت . من در سفر هیچوقت اشیاء گمرکی با خود برنمیدارم در ادسا مأمور گمرک ، آلمانی میدانست ، پیش آمد ، در صحبت گشود . قدری از خدمات لیاخوف گفت ضمناً گفت ، مامأوریت داریم هرباری را نگاه کنیم ، حتی بار اجزای مخصوص امپراتور را ، چون دیده شده است که استفاده نامشروع میکنند . معدل الدوله از استامبول همراه من است ، در کشتی



هم صحبت هستیم .

ساحل دریای سیاه ، از کریمه تا باطوم ، خرم و با صفا است . در سواحل نزدیک بنادر کوه کوه کیسه گندم دیده میشود که باروپا حمل میکنند . یالتا از نقاط دیدنی است ، اگر چه شباز آنجا گذشتم و شب گربه سمور است .

مختصر گردش هم کردیم . باطوم شباهت کلی به بیروت ویافا دارد ، دریافا و بیروت اشجار مرکبات است ، اینجا درختهای دیگر ، چای کاری بسیار کرده اند .

در تفلیس ، تلگرافی به قنصل رسید به که مخبر السلطنه را بگوئید ،

بتهران بیاید . گویا بامضای مدیری . تلگراف بقدری خفیف بود که حمل

تفلیس

بر اشتباه اسم کردیم ، همچو تلگرافی لازم بود بامضای سردار اسعد باشد .

بهر حال من بطرف تبریز حرکت کردم .

موسیو آرنولد ، فرید السلطنه هنوز در تفلیس است ، در ملاقات بمن گفت ، جمعه شما بطرف

فرنگ حرکت کردید ، سه شنبه از طرف نظمیه شهر بسراغ شما آمدند که فلانی به کدام سمت

رفت ؟ گفتم ، بطرف اروپا . اما کجا ، نمیدانم . من دیدم نگرانی من در روز چهارشنبه بی وجه

نبوده است . پیدا بود که ممتحن السلطنه ، خوش ذاتی کرده است ، طلب مغفرتی برای پدر او کردم .

بشارت الدوله با کالسکه بجلفا آمده است . در جلفا نسبت بسابق که دیده بودم ، اندک

آبادی پیدا شده است ، راه در دست روس است و زنجیرهائی در راه هست که مره بمره باید

باجازه رد شد . ملتفت شدم که همه جا معطل میکنند ، مثل اینکه قصد اهانتی دارند . انکار حرکت

را قسمی گرفتم که قبل از آفتاب بشهر برسم . مع هذا سردار ملی ، ستارخان ، در اول امیر خیز

حاضر شده بود و طاق نصرتی هم بسته بود . احوال پرسی گرمی کردم و رد شدم . ورود به تبریز ۳

شعبان ۱۳۲۷ است روز تولد حضرت خامس آل عبا صلوة الله علیه ، من در همه مراحل زندگی دست

توصل بدامان حقیقت حسین علیه السلام زده ام .

بتوجه اولیای حق ، بررسی مشکلات توفیق حل یافتیم . انشاء الله تا زمان لبیک دعوت حق

این عقیده در من ثابت خواهد بود . من براین هستم و آنان که سلاله هوشند .

ستارخان و باقرخان در زردو خورد بادولت ؛ یکی کدخدای امیر خیز ، یکی کدخدای خیابان اسمی

در کرده اند و هر یک اصحابی دارند ، بجان مردم افتاده اند . یکی از بلوک غربی ، یکی از بلوک شرقی ،

بحواله شخصی ، مالیات وصول میکنند . در شهر ، اصحابشان شب بخانه متمکنین میروند و زحمت

میدهند . عده ای گزاف ازاها لی ، خانه در اطراف ژنرال قنصلگری روس اجاره کرده اند و متحصنند

اول وظیفه تدارک امنیت است ، در شهر عدلیه را بترتیبی که میدانستم ترتیب دادم . سردار فاتح

برادر ممتاز الدوله را رئیس کردم و تأکید نمودم که ملاحظه مستبد و مشروطه طلب ، در دادخواهی

راه ندارد . باید مرحق را رعایت کرد و خودم مراقب شدم . کم کم تأمین حاصل شد و متحصنین

خانه های اطراف قنصلگری را رها کردند و از برای عامه اطمینانی پدید آمد .

لدی الورود ، برای تشریح حال مملکت و گسیختگی امور ، فرمانی از طرف کمیسیون

جنگ در خوی ، باستحضار من رسید که عیناً گراور شد . مرکزیت که از دست رفت ، از هر

سری صدائی در میآمد .

متأسفانه ، زندگی صرف مادی شده است . حقایق را خرافات میدانند و خرافات را حقایق .

خداوند ، همه را براه صواب هدایت فرماید .

مستر باسکرویل<sup>۱</sup> امریکائی ، باراده ای در دفاع تبریز وارد میدان گشت ، مقتول شد ،

رحمت بر همت او .

روز سوم ورود ، تلگرافی از سردار اسعد رسید که سفارتین پا در یک کفش کرده اند که



شما در آذربایجان نباشید ، مشغول مذاکره هستیم ، بدانید . جواب عرض کردم ، خدمت ، خدمت است ، هر جا باشد ، امر بفرمایند عازم تهران شوم . شنیده شد ، روس گفته بود ؛ مخبر السلطنه را از تبریز بخواهید ، ما قشون خودمان را از تبریز میبریم . تقی زاده گفته بوده است پس وجود مخبر السلطنه در تبریز اهمیت قشون روس را دارد . تلگراف کردم اگر این قول درست است ، مرا فوراً احضار بفرمائید که از احضار من ، فایده برده شده باشد .



به بهانه رساندن آذوقه به تبریز ، روس قشون آورده است و سه هزار نفر در باغ شمالند ، هر روز ، بچه زیر عراده میروند یا چیزی از دکانها بر میدارند . چه بسیار امور که ظاهر دوستی است و در باطن دشمنی ، سیاست است که برای کمک بخاکی وارد شوند و با هزار کمک دیگر بیرون نروند . سلطان محمد فاتح برای کمک به گالیپولی رفت .

پس از ورود بخاک ایران غیر  
رقعه از تلگراف جلفا ، خبر  
مخبر الملک مستقیم از شما نداریم . با  
۱۱ شعبان ۲۷ اوضاع حاضره ، انسان می-

خواهد هر ساعت بداند چه شد ، خداوند بخواهد که امور این مملکت اصلاح شود . اگر خودشان بخواهند ، چنانکه سد بزرگی از میان برداشته شد و کسی تصور نمیکرد . عجالتاً خواستم دو مطلب را گوشزد شما کرده باشم ، یکی راجع بکار مملکت ، یکی شخصی ، اما آنچه راجع بکار مملکت

### مستر باسکرویل آمریکائی

است ، این است که روسها راضی بحکومت شما در آذربایجان نیستند ، از اصرار تبریزی ها شد . از غره ربیع الثانی که لایحه سفارتین در برقراری مشروطیت بشاه سابق داده شد ، مجبوراً باریاست نحس الدوله<sup>۱</sup> مشروطه دروغی داد ، هر روز از تبریز استدعای حکومت شما را میکردند و جواب داده می شد ، غیر از مخبر السلطنه هر کس را بخواهید ، ممکن است ، تا عذر دولت سابق خواسته شد . از روزیکه حکومت شما رسمی شد ، روسها در هر موقع یاد آوری کردند که اصلاح امور آنجا ، به يك نفر حاکم کاردان میشود ، یعنی دست نشانده و گاهی مثل بعلاء الدوله می زدند ، کار بجائی کشید که بشما تلگراف کردند که بیائید تهران ، تقی زاده وارد شد و هیئت دولت را منصرف کرد . در هر يك از این دو اقدام ، ملاحظاتی بود که بجای خود صحیح است . ملاحظه ای که درخواستن بود آن بود که باین مخالفت کاری از شما پیشرفت نکند ، درخواستن ، ملاحظه آن بود که سابقه نشود . گفتند سبب مخالفت ، توقف شما در آلمان بوده و گفتند چون شما را حریف میدانند ، بهانه بدست آنها نخواهید داد . بنده عقیده ام این است که هر دو باشد ، اما مطلب دیگر که شخصی است



۲۲ تهر صفا المظفر

۱۳۲۷

در صورتیکه بعد از این در تمام جمعی  
وقت و خدمت نایب و مصلحت  
و بعد از آن در تمام جمعی

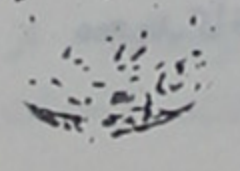
بسم الله الرحمن الرحیم  
ترتیب و تدوین خدمت بیده اخیر

چون در اینموقع خدمت و انقد کبر این که هنگام خدمت ایشان ابتدا  
تا هر که بمقتضای هر طبع و خو و از هر که در خدمت و دین دارد و در طاعت  
تمام عباد و افکار و در این باره و بدل جان از هر که کوی سفت بر باد بر نماند  
این ملت غیور این و کارکنان این و طبع خدمت که بمنزله جوهر شایسته حقیقت  
فری و لازم است که چنین اشخاصی با حمت و غیره در این باره است مخصوصه  
مینه بین و در این باره و الاقران و غیره و سرافراز دارند که بموجب سطر خدمت  
و حساب شوق سائرین که در هر جانب مجاهد حقیقی معتمد و محرم  
که از خدمت قهرمان و مال در خدمت و طبع و غذای مله و در حرد  
گیر داده و حقوق و مال و وطن عزیز را بسزا و اراد انچه خردی در بلوا  
جفا و دخی و در دلق از تراب و ستم و دارد و می که نهایت رشادت  
بخارج و چندین فتوحات نایان کرده و سزا در مقام بر این خدمات  
از طرف اعظم محترم کسول جنب جانب و الیه بمنصب سر سرفراز و صدق  
از مجاهدین کواره و در جمع این قرار داده شده که در کت نایان و الیه در  
شغل خدمت شایسته و با دین و خدمت و طبع و در خدمت مله کمال امانت  
را بخرج داده و باینه انتقام و عزم ایراد و بینه مزد آن گرفت جان برادر که

بنا موجب علی جانب و الیه و دلای خدمت و الیه  
در خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه  
از این خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه  
این خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه  
این خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه



این خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه  
در خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه  
این خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه  
این خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه  
این خدمت و الیه و الیه و الیه و الیه





که انسان باید در عین وطن پرستی و درستی در مقابل زحمات خود ، بدنی و روحانی ، فکر زندگی و آسایش عیال خودش هم باشد . خدمت بمملکت و وطن ، منافات ندارد با اینکه انسان حق مشروع و معقول خودش را هم بخواهد و قدری هم فکر آلودگیهای شخصی باشد ، اگر نمیدانید ، بدانید که من در این مدت مبلغی بر قرض شما افزوده ام ، یعنی آنچه گرو گذاردنی بود ، گرو گذارده ام و از این ساعت دیگر نمی دانم چه کنم . کار صحیح این است که شما حق مشروع خودتان را از ساعت اول معین کنید .

امور مملکت را تا این ساعت نمیشود گفت اصلاح شده است ، بی پولی ، اغراض ا مداخله خارجه ! آنوقت بتوسط محمد علیشاه میشد ، حالا بدست بارانوسکی ؛ اگر سری بتهران میزدید و از اینجا به آذربایجان میرفتید ، بهتر بود . جماعتی وجود شما را در تهران مفیدتر میدانند ، یکی از آنها هم بنده هستم ، حالا اینطور پیش آمده است ، انشاء الله خیر است . محمد قلی نظر بر اینکه بعد از اقدامات اخیر و فداکاریهای ملی که بفضل خداوند ،

متحد الامال که در تبریز ملاحظه شد؛ بعموم ولایت ۳ شعبان ۱۳۲۷

فتح و ظفر را بدست حامیان وطن و فاتحین ملت سپرد و بتوجهات حضرت ولی عصر، عجل الله فرجه، حوزه اسلام را از خطرات و مهالك نجات بخشید و خائنین و مفسدین را که دشمن خانگی بودند، از افعال خود نادام، یا به کیفر اعمال خود رسانید، لازم بود بفوریتی هر چه تمامتر، روابط امور بطور دلخواه اتصال و

انتظام یابد و زمام کلیات امور، بیک دست قوی که بتواند هر مانع و مشکلی را در سیر شاهره ترقی حل و رفع نماید داده شود، در روز پنجشنبه ۲۵ رجب مجلس عالی مرکب از علماء اعلام و عقلاء و کفات مملکت و رؤسای مجاهدین تشکیل یافته باتفیق آراء تصویب شد که اعضای کمیسیون فوق العاده ، هیئتی را از خود انتخاب نماید و این هیئت با یک حاکمیت کلی حقیقتاً دارای تمام قوای مملکت باشد و حل و عقد امور مملکت را تا انعقاد پارلمان برعهده بگیرد و در همان روز این هیئت انتخاب شد با عضویت حضرت سپهدار اعظم و حضرت سردار اسعد دامت شوکتها که امور وزارتخانه های ، جنگ و داخله نیز در عهده ایشان است . هیئت مزبور ، بنام هیئت مدیره ، همه روزه ، در عمارت شمس العماره تشکیل یافته و زمام مهمات مملکتی را احاطه و اداره نمایند . این نکته را نیز خاطر نشان مینمائیم که وظایف این هیئت رسیدگی به کلیات امور است . تظلمات یا امور راجع به ادارات نباید به هیئت رجوع شود، مطالب باید بقانون مقرر بوزارتخانه ها فرستاده شود . هیئت مدیره فحوای عمومی این بود که سپهسالار و سردار اسعد داخل کار نشوند و ناظر باشند ، بعدها گفتند، سردار اسعد در این عقیده بوده است ، سپهسالار موافقت نکرده است .

بعموم فرمانفرمایان ایالت و حکام ولایات ممالك محروسه، تلگراف شود ،  
خبر تلگراف تهران چون اعلیحضرت محمد علی میرزا شاه سابق ایران که بعد از خلع و انفصال

از مقام سلطنت ، برای تهیه اسباب لوازم حرکت خود در تحت لواء دولتین روس و انگلیس متحصن و متوقف ایران بود، در روز پنجشنبه ۲۳ شهر شعبان ۱۳۲۷ بنظارت دونمایند روس و انگلیس حرکت نموده و عنقریب از سرحد ایران خارج خواهد شد لهذا از طرف هیئت وزراء عظام ، بحکام و مأمورین دولتی اظهار میشود که حرکت اعلیحضرت معظم الیه را بعموم علما عظام و اعیان و اهالی اعلام و ابلاغ نموده قاطبه اهالی را بدعای بقای سلطنت جدید و مزید شوکت و حشمت اعلیحضرت اقدس شهرباری ، سلطان احمد شاه خلد الله ملکه و سلطانه ، رطب - اللسان دارند . هیئت وزرای عظام .

از قصر به تبریز

تلگراف سرکار  
حجت الاسلام آقای  
محمد کاظم خراسانی

بسم الله الرحمن الرحیم ؛ انجمن محترم ایالتی ، جناب مستطاب اجل اکرم افخم ، آقای مخبر السلطنه حکمران آذربایجان ، دام اقباله و تأییده، انشاء الله تعالی ورود مسعود عالی بمقر ایالت ، بمبارکی و میمنت ، مزید تأیید در قلع مبادی تفرق و تکمیل موجبات اتحاد کلمه و اعمال عفو عمومی



تمام طبقات ملتی از همدیگر و اغماض از سرگذشت گذشته مقرون و بشارت استقرار امنیت و انتظامات کامله و قطع بهانه اجانب و حصول کمال اتفاق ملی و صفا و الفت فیما بین آقایان علماء و سایر طبقات را بپیمن مقدم و حسن نیت و کمال کفایت و درایت جناب مستطاب عالی، عاجلاً امیدوار و مخصوصاً چون جمله از آشوب طلبان فتنه جو، باسم مجاهد در اردبیل و غیره، خود سرانه تعرضات و تحمیلات خطریره نموده، حرکت آنها موجب بدنامی سرداران ملت و مخل بانتظام مملکت و هدم آسایش مشروطیت و هدرشدن تمام زحمات است، لهذا مراقبت کامله عاجله در این باب مترقب و لازم است کسانیکه خود را قشون ملت قلمداد مینمایند، هرکدام از ابواب جمعی وزارت جلیله جنگ و ریاست و حکم صاحب منصبان نظامی خارج و معاش مقرر ندارند از اصول مداخله و سلاح برداشتن در مملکت و اضاقة ملت که موجب اندراج در عنوان محارب است، ممنوعشان فرموده، آقایان علما و تجار اردبیل، مثل جنابان آقای حاجی میرزا ابراهیم و حاجی میرزا محمد و غیرهم و سایر افراد ملت را از تحصیلات خود سرانه آنها آسوده و مملکت را از افسادشان حفظ و ایادی غاصبانه شاهسون ها را هم از املاک مسلمین رفع، تعدیاتشان را جلوگیری خواهند فرمود انشاءالله تعالی، محمد کاظم خراسانی. تاریخ ۱۱ شوال ۱۳۲۷

در حوزه ای که داشتیم و همه قسم صحبت میشد، غالباً بشیخ سیف الدین که حوزه گرم کن بود میگفتم که کار مملکت در سه مره اصلاح میشود؛ عدلیه در چهل روز، مالیه در یکسال و تربیت يك طبقه عامل کار در سه سال و نظرم بعملیات میرزا تقی خان امیر بود. در اوایل ورود من به تبریز صد قیانی شکایت کرد، پولی به اسلامبولچی داده و ملکی وثیقه دارم، مدت منقضی شده است، نه پول مرا میدهد، نه ملک را و مبلغ سی و یک هزار تومان بود. بمرآغه تلگراف کردم، ملک را بتصرف صد قیانی بدهند، اسناد او ملاحظه شده بود. در این اثنا اقبال السلطنه سیصد تومان و رودیه از برای من فرستاد حامل برادرزن اسلامبولچی بود، گفتم وجه را بمریضخانه تبریز بده، قبض برای من بیاور. باقبال السلطنه شرحی در امتنان نوشتم و نوشتم که آن وجه را بمریضخانه دادم که جناب عالی هم شریک صواب باشید. در ضمن گفت آن ملک مراغه که امر شده است که به تصرف صد قیانی بدهند، متعلق بخواهر من است، گفتم بهمشیره بگو، اگر مایل است دو تلگراف میکنم، یکی با اسلامبول که شوهرت را به تبریز بفرستند، یکی بمرآغه که ملک را بتصرف شما بدهند. اما لدی الورود دست اسلامبولچی را میبرم که ملک شما را وثیقه داده است، رفت دیگر نیامد. هفته بعد از زنجان کسی بمن نوشت الحمدلله که حکمی در مملکت دیدیم. من هم حمامی دارم که جبراً برده اند، حکمش را بفرمائید، عدلیه مرتب شده بود، بعدلیه رجوع کردم و تسویه شد، چه عارض دیگر اظهاری نکرد. اگر حکم من در کرمان هم جاری بود، بعد از چهل روز شکایات میرسید. من با دو حربه کار کردم، یکی نخواستن، یکی بحق حکم کردن.

تلگرافی است که از مقام منیع ایالت جلیله کبرای آذربایجان، دامت شوکته، بعموم انجمنهای ولایتی مخابره شده و اینک محض اطلاع قاطبه اهالی، عین تلگراف مزبور ذیلا از طرف حکومت جلیله و انجمن ولایتی

### اعلان

ارومی اعلان میشود:

انجمن محترم ولایات، بحمدالله زحمات ملت نتیجه مطلوبه بخشید. اگر صرف جان و مال شد، در عوض حقوق مشروعه ملت ثابت و حق نظارت ملت، در اجرای احکام الهی و قوانین مجلس شورای ملی شیدالله ارکانه برقرار گشت، حالا باید ذره ای از حدود قانونی تجاوز نشود. انجمن مشغول وظایف خود، حکومت مشغول تکالیف خود باشد و هر يك دیگری را در انجام وظیفه خود امداد نکنند. غیر از اداره حکومت و انجمن ولایتی، در حدود نظامنامه خود، هیچکس حق مداخله در امور ندارد و اگر بکند، باید مانع شد. قوای ملی که در این مدت آشوب مدافعه حقوق ملت را کرده اند، از فدائی و مجاهد، باید امروز در کمال اطاعت، بدستور العمل حکام رفتار نمایند و تمرد نکنند و زحمات



سابقه خود را بهدرنهند. اکثر آنها کاسب یا زارعند، باید پی کسب و زراعت خود بروند، اگر معدودی بکار خدمات نظامی بخورند حکام موافق دستورالعملی که بآنها خواهد رسید، از وجود آن اشخاص استفاده خواهند کرد. البته کمال سعی را بکنند که روز بروز، امور در تحت جریان قانونی بیاید. مخبر السلطنه ۱۲ شعبان ۱۳۲۷

مسلم است بعد از ملاحظه این تلگراف هرکس بوظیفه خود رفتار نموده، بارتکاب حرکات خلاف قانون و مداخله بامور حکومتی اقدام نخواهد نمود و در صورت تخلف، خود را مسؤول و مؤاخذايالت کبری و انجمن ایالتی خواهد دانست.

سخت خاری زیر دم رحیم خان چلبیانلو گذارده‌اند. تبریز را تهدید غوغای قراجه داغ میکند و رقابت با بختیاری که کهرکم از کبود نیست و پیداست که تحریک از روس است. بلایف به اهر میرود، دستور میدهد، عکس او را در مجمع قراجه داغی‌ها برون در کتاب مشروطیت چاپ کرده است. محتاجیم که در سراب اردوئی تنظیم کنیم و چون سراب در شرق تبریز است و خیابان از محلات شرقی، باقرخان سالار ملی داعیه ریاست اردو دارد. از طرف دیگر افواج کاری آذربایجان طرف مراغه است و شجاع الدوله بر آنها مسلط جمع شجاع الدوله که با تبریز جنگ کرده است و سالار ملی بی‌سواد و شیربرفی دریک اردو، مشکلی لاینحل و چاره هم نیست.

فوج هفتم آذربایجان را خواستم، رئیس فوج گاوی بی‌عرضه، چون دستش بدهنش میرسد خرجی کرده است و رئیس فوج شده است. اجلال الملك هم در آن محل ملکی دارد و مشتری فوج است. افواج این روال، پادارانه لایقی دارند که محل استفاده رئیس فوج است. میرزا هاشم خان ساعد لشکر هم، از لشکر نویسان سابق و پیشکار شجاع السلطنه که هفت فوج در اداره داشته بوده است، در قشون آذربایجان سابقه‌ها دارد و خالی از نظری نیست. در چنین موقعی که باید مصلحت مملکت را در نظر گرفت، همه فکر خودشانند.

هشتصد نفر سرباز فوج حاضر شد، لباس و تفنگ بآنها داده شد، در میدان حاضر شدند. گفتم بروند در باغ صاحب‌دیوان اردو بنزند. جیره آنها پرداخت شود ۲۴ رمضان است، در ایوان شمس العماره نشسته‌ایم، سالار ملی، ثقة الملك کارگذار، پیش منند. خبر آوردند که فوج حرکت نمیکند، گفتم چرا؟ گفتند پول ذغال میخواهند. تابستان موقع این حرف نیست، صاحب منصبان فوج را خواستم، هر چه پرسیدم گردن کج کردند. گفتم بروید، لباس و تفنگ را تحویل بدهید گورتان را گم کنید. سالار ملی برخاست رفت. ثقة الملك زیر لب چیزی میگفت، گفتم چیست؟ گفت قل‌هوالله میخواهم، بشما فوت میکنم. صدای سالار ملی بلند شد، با ساعد لشکر پر خاش میکند و میگوید الان میروم میدهم خانه‌ات را در خیابان خراب کنند. همه کارها را باید گذارد فکر حفظ خانه ساعد لشکر بود. این دیوانگی از سالار ملی بر می‌آمد.

نزدیک غروب از ارك (ذخره) سؤال کردم، گفتند دودسته از فوج لباس و تفنگ را دادند رفتند، یکدسته نمیدهد، میگویند هر جا امر شود میرویم و جیره نمیخواهیم. گفتم در شهر قراول باشند. رئیس نظمیه را خواستم سپردم سر راه بگیرد، سربازان متمرّد را توقیف کند، ۲۵۰ نفر سرباز ۲۴ نفر ارباب منصب توقیف شدند. فوج چهارم را که نزدیک شهر بود و سپرده بحاجی سالار لایقوانی خواستم، حاضر شدند.

لیقوان ماهی قزل‌آلا دارد، حاجی سالار قابی پر برای من فرستاد رد کردم. خودش آمد که رد ماهی برای چیست؟ مقداری ندارد. گفتم میگویند در انقلاب مساعده‌ای نوشته‌اید و نرسانیده‌اید و انجمن مقروض است، تا اعانه را ندهی ماهی را قبول نمیکنم. رفت هزار و دویست تومان تعهدی را به نهصد تومان صلح کرد، پرداخت و آمد. ماهی را پذیرفتم، لدی الورد حاجی نظام الدوله، يك جفت قالیچه، شش تخته مسند مخمل کاشی و بشقابی نبات برای من شبانه فرستاد. قالیچه‌ها و مسندها خیلی عالی بود، بشارت الدوله کنار قالی را بالا زد، چشم مرا گرفت، گفتم



زود بینداز . شرحی بحاج نظام الدوله در تشکر نوشتم که قالیچه ها و مخمل ها را فرستادم ، از من بیادگار باشد ، نبات بسلامتی جنابعالی صرف خواهد شد . هر روز از همه طرف در رهائی سربازان توسط میشود حتی از طرف انجمن . گفتم اگر مرا برای نظم مملکت خواسته اید ، رأی من این است والا مرخص میشوم . با دردرس بسیاری اردوئی سرهم شد ، سالار ملی را روانه سراب کردم . امیر حشمت هم چند سواری حاضر کرده است و جوئی نام است ، سردار ملی ملحق شد ، شجاع الدوله هم از مراغه مستقیماً رو بسراب آورد . صورتاً سالار ملی رئیس است ، معناً شجاع الدوله معروف بکفایت . هزاروپانصد نفر ، پیاده و سوار و توپخانه درسراب تاهریس حاضر شد ، به نصیحت رحیم خان پرداختند و بگوش اوباد است . رؤسای ولایتی ، شجاع الدوله ، اقبال السلطنه ، رحیم خان و غیره ، همه نان بهم قرض میدهند . سالار ملی حریف نیست ، شجاع الدوله مذبذب است ، همه دست دولت را مدام در حنا میخوابند . این اردو مترسکی بود ، جلو رحیم خان و ایلات شاهسون ، از لاعلاجی تشکیل شد ، لیکن مصرف نداشت .

تحقیقاتی بعمل آمد ، از نظامی های حبسی چهار صاحب منصب محرك تابعین بوده اند ، آنها را از نظام خارج کردم ، بقیه را معاف . گفتند نمیرویم ؛ گفتم لباس و تفنگ بگیرند ، در شهر خدمت کنند . در حالی که رو به ارك میدویدند ، قنصول ژنرال روس میلر بآنها برخورد بود ، از غلام قنصولخانه پرسیده بود ، اینها کیستند؟ گفته بود ؛ قنصول میگوید با این مردم مطیع نمیتوانند مملکت را اداره کنند ؛ من آنجا نبودم بگویم شما نمیگذارید ، نظام درست میکنیم ، اعلان جنگ باشما است ، کارخانه می سازیم ، جنس مفت میدهید ، آذوقه شهر را بهانه میکنید ، قشون میآورید بر نمی گردید ، با خدمتگزاران مملکت مخالفید چند برابر ممالک اروپا زمین دارید ، چشم از خاک ما بر نمی دارید .

زمستان شد ، شجاع الدوله هنوز مشغول نصیحت بر رحیم خان است و اقدامی نمیکند . شاهسون مشکین و خلخال هم آرام نیستند ، با رحیم خان مکاتبه دارند . امیر ارشد ، حاجی علی لو ، تا دو فرسخی شهر آمده است .

دویست و پنجاه نفر قزاق ، بریاست محمد خان امیر تومان در تبریز داریم ، تابع روسند . حتی محمد خان ، برای اینکه با امیر ارشد مذاکره کند ، حاضر نشد ، اردبیل هم آرام نیست .

سردار ملی داوطلب شد باردبیل برود ، میبایست قبول کرد که شهر را

**عزیمت سردار**

**ملی باردبیل**

برهم نزنند . با عده ای سوار رفت ، مرد غیرتمندی است ، شجاع است ،

متأسفانه بیهوش است و جماعتی دور او را گرفته اند و استفاده میکنند .

غلط کاریها کرد ، عمران خان پسر حضرت قلی ، کدخدای حاج خواجه لو

نزد او آمده است . جوان عاقلی است لیکن با ستارخان چه کند . در زدو خوردهای تبریز ، انجمن تجار ، اعیان شهر کارها را اداره میکردند ، او دلیرانه جنگ میکرد ، دفاع يك قسمت شهر بعهده او بود . در این مسافرت اختیار دار است و اختیار خودش را ندارد . کله خورده از اردبیل مراجعت کرد ، لدی الورد با سیصد سوار غضب آلود وارد محل حکومت شد ، باطابق من آمد ، با صورت آماس کرده و چشمهای تابیده ، محمد خان نایب که از رجال کاری او بود ، با اسلحه وارد اطاق شد ، من نزدیک در نشسته بودم ، پهلوی من ایستاد ، تعجب کردم ، بعد عذر خواست که احتیاط کردم حال سردار پر خاش میکند ، گفتم خودت اصرار کردی ، نصایح مرا نشنیدی ، آنچه خواستی دادم ، دید حرف حسابی ندارد ، رفت . امیر خیزی وزیر او بود ، مردی است عاقل آنجا که عقل در روندارد ، چه حاصل .

سفارشها باو کرده بودم ، سرش که گرم میشد ، مصاحبت نمی فهمید . اطرافش هم مزاحم اهالی ، کاری از او پیشرفت نکرد و از این تاریخ دردرس آذربایجان شد . من و انجمن ایالتی تجار همه روزه غائله تازه داشتیم . کسانش از او حواله میگرفتند ، در دهات مالیات جمع می کردند ، شب بخانه مردم میرفتند ، اموال می بردند ، ماهی پانصد تومان برای او برقرار کردم ، کافی نبود . میگفت



سپهسالار سالی شصت هزار تومان خرج میکند . نتوانستیم باو حالی کنیم که از مال خودش است ، دولت باو نمیدهد . روس‌ها هم به او نظری خوش ندارند پی‌بها نه میگردند .

### ساحه دیگر

در این اثنا ، محمدنامی کدخدای امیرخیز ، منسوب به برادر ستارخان ، زنی را دنبال کرد ، زن بقصابخانه پناه برد ، چون دستش کوتاه شد و مست بود ، یاهشیار ، طپانچه بروی آن زن رها کرد و آن زن مقتول شد ، رعیت روس از اهل کوزه‌کنان بود ، اقوامش بدارالحکومه آمدند و خاک بر سر کردند ، مردان ایشان نزد من آمدند ، گفتند بخاطر شما بقنصلگری نرفتیم ، مگر خودتان قصاص کنید . ضارب در نظمیه محبوس شده انجمن و تجار بامن در قصاص موافق شدند . سردار اصرار کرد او را بمن بدهید خودم قصاص میکنم ، گفتم باید قانونی باشد . معلوم بود بمجرد شکایت کسان زن ، روس‌ها مداخله خواهند کرد . بالجمله ، محمدخان ضارب قصاص شد . دوزخ بعد شرحی از طرف کسان محمدخان بمن نوشته بودند که بجای زن مرد را قصاص نمیکنند . محمد در موقع ارتکاب مست بوده است ، در حاشیه مکتوب نوشتم ، انما جزاء الذین یسعون فی الارض فساداً بقیه آیه هم بخاطر من نبود .

### اردوی تهران

ورود اردوی تهران با ذریباجان ، آبی روی آتش بود . امیر ارشد ، تادو فرسخی تبریز آمده ، بیوک خان پسر رحیم خان هریس را گرفته ، شجاع الدوله مشغول تریاک است . از سالار ملی هم کاری ساخته نیست ، اقبال السلطنه فلسفه می‌بافد ، سردار ملی در شهر مزاحم است . اردو مستقیماً بسراب رفت . سردار بهادر ، پسر سردار اسعد ، با دو یست نفر سوار بختیاری ، یفرم با پنجاه نفر مجاهد ، رضاخان سرتیپ بادویست نفر قزاق ، هازه آلمانی با سه توپ مسلسل ، بهمه جهت ششصد نفر ، بمجرد ورود بسر آب ، بدون توجه و مراجعه بشجاع الدوله مشغول جنگ شدند و به اهر رفتند و در هفته غائله رحیم خان تمام شد ، بروسیه فرار کرد . نزدیک پل خدا آفرین عده‌ای روس از سرحد تجاوز کردند و او را بطرف روس بردند ، شجاع الدوله و سالار ملی دنبال آنها به اهر رفتند ، رحیم خان صفری بود مثبت ، کارکنان محلی صفیری منفی<sup>۱</sup> دوماه بعد از ورود من ، قنصل انگلیس ، بتوسط استیونس از تجار پیغام

### پیغام قنصل انگلیس

کرد که قنصل سلام رساند و میگویند ما بشما اطمینان نداریم . گفتم چرا؟ گفت شمارا طرفدار آلمان میدانیم . گفتم بقنصل سلام برسان ، بگو من از دیپلماسی این مقدار را دانسته‌ام که آلمان از ما و ما از آلمان استفاده نداریم . اگر آنها بما نزدیک شوند ، برای این است که ما را بشما بفروشند و در افریقا محلی را ببرند ، اما در تجارت عهد نامه داریم و شما تاجرید ، هر وقت تقویتی ، جز آنچه معهود است ، من از تجارت آلمان کردم ، اطلاع بدهید ، رفت .

در این اوقات ، کلین نامی به تبریز آمده ، صاحب منصب آلمانی در لباس کشوری است و می‌خواهد به اهر برود . گفتم در اهر جنگ است و در راه خطر ، نمی‌توانم بشما تأمین بدهم ، اگر به مسئولیت خود می‌روید ، مختارید . قنصل انگلیس مستر اسمارت ، شرحی نوشت که صاحب منصب آلمانی صلاح نیست به اهر برود و اهمیت فوق‌العاده به این امر داد . گفتگوی خودم را با او در جواب نوشتم و آن صاحب منصب بطرف ساوجبلاغ رفته بود . چند روز بعد باز استیونس آمد که قنصل سلام رساندند و گفتند ما بشما هیچ سوء ظن نداریم<sup>۲</sup> .

- ۱ - شجاع الدوله در حرکت بقدری تعلل کرد ، تا اردو وارد اهر شد و رحیم خان متواری .
- ۲ - از وزارت خارجه تلگراف رسید که دولت آلمان نشان تاج از درجه اول برای شما فرستاده است ، گفتم نفرستید ، ظاهراً بسفارت داده بودند که خودشان بفرستند ، گرون برگ تاجر اطریشی که نمایندگی هم داشت ، وقت خواست که نشان را بیاورد ، عذر آوردم که رمضان است . پس از رمضان آورد ، گرفتم ، گذاردم گوشه‌ای ، این هم مزید سوء ظن قنصل انگلیس شد ، تفصیل را به او گفتم و فهماندم که من به نشان نظری ندارم ، بزرگ‌ترین نشانها را بمن بدهند نخواهم زد .



مکتوب

سردار بهادر از اهر،  
لیله ۲۶ محرم ۱۳۲۸

« مقام ... بحمدالله تعالی اردو خدمات خود را انجام داده ، بطرف اهر مراجعت نمود . جناب آقای حاجی علیرضاخان در پنج فرسخی قصبه رسیده در خدمت ایشان به اهر آمدم . برای همه قسم اوامر حضرت اجل عالی حاضر هستند . از قصبه کلیم راپرت وقایع را بعرض رسانده بود ، یوم بیستم ، همینکه رحیم خان شکست خورده فراراً بطرف حسر تان رفت ، شب در آنجا مانده ، صبح بیست و یکم يك عده روس بحسرتان آمده تمام اموال و دارائی رحیم خان را بازن و بچه برداشته ، از رود ارس عبور داده ، بروسیه بردند . جنابان رشیدالدوله و سعید الممالک نوشته بودند ، الساعه که این راپرت را مینویسیم روی خاک نشسته<sup>۱</sup> و بکلی اسباب زندگی خود را رحیم خان برده است ، چیزی باقی نگذاشته ، جز ده بار فتوره و فاخسونیه مال التجاره که دريك قریه دیگر بود . بحمدالله خدمت این اردو پایان رسیده ، سواران همگی خسته هستند ، مرخص بفرمائید اردو حرکت نموده به تبریز بیاید ، با آن ارادت سابقه ، کمال اشتیاق را بدرك فیض زیارت حضرت اجل دارد ، جناب مستطاب اجل موسیو یفرم خان بعرض بندگی تصدیع میدهند . جعفر قلی بختیاری ، یفرم »

سردار بهادر ، برای اهر حکومت خواسته بود ، میرزا هاشم خان که با ایل حاجی خواجه لو خویشی داشت فرستادم ، نوشت این تحفه چه بود ؟ نوشتم در تبریز عرض میکنم . روز ورود اردو به تبریز ، طبقات اهالی استقبال شایان کردند ، خودم در توپخانه منتظر شدم ، اردو بر سر راه بخانه ای فرود آمده ، علیرضاخان رانزد من فرستادند که به اردو استقبال نکردید و از این نظر تکدر حاصل کرده اند .

گفتم ، مهدیقلی پسر علیقلی درویش است ، از این نظر آنچه میکرد کم بود ، اما والی آذربایجان گمان نمیکند قصوری کرده باشد ، عالی قاپو خانه من نیست ، خانه دولت است . در میدان توپخانه حاضر شدم که محل انصب ، برای فرود آمدن اردو بود . برای پذیرائی مقدم اردو استقبال به طی مسافت نیست ، یکقدم یا پانصد تفاوت ندارد . اردو میبایست بیرق دولت را در خانه دولت فرود بیاورد . نظامی در محل نظامی رحل افکند . تصدیق کرد ، گفتم حالا بسمت مهدیقلی برخیز برویم ، درشکه رئیس نظمیه حاضر بود ، باتفاق رفتیم ، سر سفره بودند .

این خود پسندی بیشتر از طرف یفرم بوده است که بیش از اندازه بخود مینازد والحق رشید هم هست . با هفت تیر وارد سنگر شخص رحیم خان شده است و رحیم خان از ترس مسلسل فرار کرده است . پس از دوسه روز که دید و باز دید تمام شد ، بسردار بهادر گفتم مردم شهر را شناختید ؟ کی را بجای ساعد لشکر به اهر میفرستادم که لایق تر بود ؟ اذعان کرد که لایق تری ندیدم . نوبتی با سردار بهادر ، در گرفتاریهای خودم صحبت میکردم . گفتم شطرنج میدانید ؟ گفت قدری ، گفتم در شطرنج چند قسم مهره هست و بازی همه معلوم . در این شطرنج خرهم مهره هست ، بازی خر را من درست نمیدانم . باقرخان حضور داشت ، برخاست و رفت و من تصور نمیکردم تا این اندازه کنایه بفهمد . طرفه آنکه ، بزبان آورد که مرا میگوید .

در سفر قبل ، ستارخان کدخدای امیرخیز و باقرخان کدخدای خیابان ، البته بمن معرفی شده بودند ، ولی من شناسائی باحوال آنها نداشتم . شهر تبریز در مقابل دولت مقاومت کرد . ستارخان بدلاوری معروف شد و دلاور هم بود . باقرخان بواسطه وسعت محله خیابان اهمیتی حاصل کرده بود . در نظر من ، همان عظم کدخدائی را داشتند . ستارخان طبعاً مرد شریفی بود ، باقرخان زحمتی چندان نمیدهد . ستارخان دعاوی بیشتر دارد و عادات بد ، اجزای او مزاحم اهل شهرند

۱- نشستن روی خاک تا اندازه ای هم بسی سید کاظم ، از دسته یفرم شد ، بختیاری هم حالش معلوم است ، ملامت هم ندارد ، جنگ و چپاول لازم و ملزوم هم است ، بختیاری از روی عادت میچاید ، ارمنی مطابق مرامنامه ، کدام مشروع است من نمیدانم ، تا اموال حرام باشد یا حلال .



و آسایش باوجود این دوبزرگوار مشکل بنظر میآید . لازم بود آنها را تا اردو در شهر است، روانه تهران کنیم. مجلس شورای ملی ، انجمن و اردو ، به پند و تهدید، آخر آنها را راضی کردند که بطرف تهران حرکت کنند. ، ظاهراً در تهران هم از طرف سفارت بدولت ، در خواستن ستارخان بتهران تأکیدی میشده است . سردار بهادر گفتم ، سردار اسعد بنویس در تجلیل حضرات اندازه نگاه دارند و چون ستارخان را دوست میداشتم ، بسیار نصیحت کردم و راه نمودم .

اردو بطرف اردبیل حرکت کرد ، با آنچه در اهر گذشته بود ، رؤسای مشکین و خلخال از در اطاعت در آمدند . بعضی را اردو همراه خود بتهران برد ، غالب و مغلوب در قمار وجه جامع یافتند . سرکردگان پس از چندی تفنن و تفرج در تهران، برگشتند ، از اول شریتر

دیروز از اردوی منصور ، اشرار را تا قره شیران تعاقب نموده ، لطف الله

خان سرتیپ هم با سوارش ملحق به اردو گردید . نصرالله خان و امیر عشایر

و حسینعلی خان فولادلو، در نزدیکی قره شیران ، کوهها و معابر را

گرفته، با اردو طرف شدند . دعوای سختی شد ، رضاقلی خان که از رؤسای

راپرت تلگرافی

۱۰ ربیع الاول ۲۸

عمده فولادلو و از اشرار مشهور بود مقتول شد ، مابقی فرار کردند . نصرالله خان با امیر عشایر

به خلخال رفته اند، حسینعلی خان بخانه اش فرار کرده، از اشرار پانزده نفر گلوله خورده اند ، از

اردو پنج نفر ، بحمدالله بی صدمه هستند. آقاخان دلیکانلو، لطف الله سرتیپ را واسطه قرارداد، تسلیم

شود . این فتوحات در عرض یکروز ، پشت اشرار را شکسته، این است روحیه مردم مملکت .

سوار های ایلاتی همه دزدند، سرباز ها از کار مانده و محل دخل صاحب منصب .

پس از ورود من، نصف اردوی باغ شمال رفتند. سنارسکی رئیس آنها از من دیدن نکرده

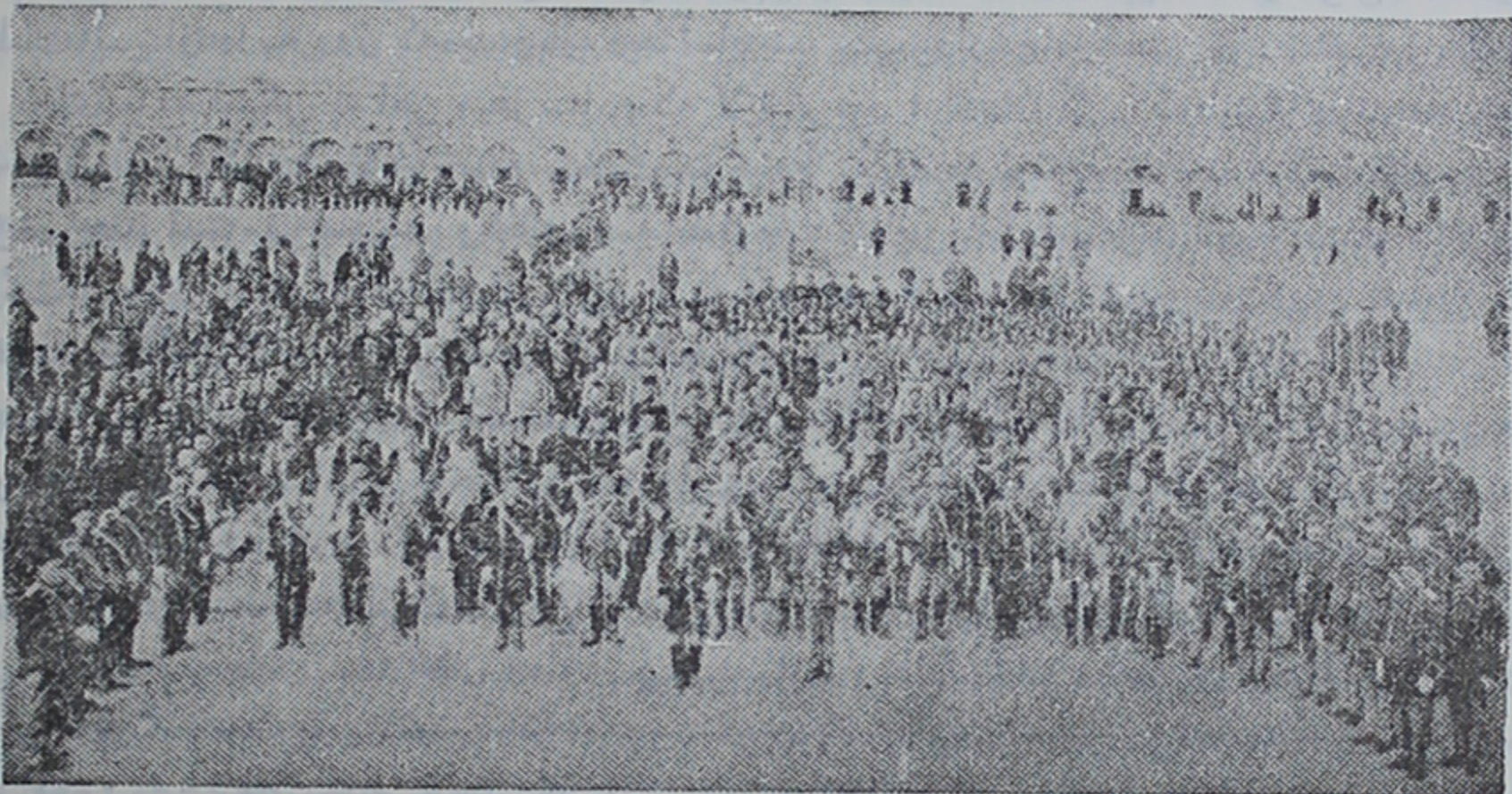
بود که دیدن وظیفه وارد است. پس از شش ماه برای سرکشی بقیه به تبریز آمد از من دیدن کرد، از

نظمیه تبریز تمجید کرد. گفت باور نمیکردم در این مدت کم، این اندازه بهبودی حاصل شود، معلوم

شد، رئیس اردوی بیله سوار بوده است . سوار قوچه بك لو را بر شادت و ورزیدگی می ستود، گفت

دو هزار سوار جلو ما نمایش دادند و من دیدم اگر توپخانه نبود، شش هزار نفرات من حریف آنها

نبودند .



نظمیه تبریز به هیئت اجتماع

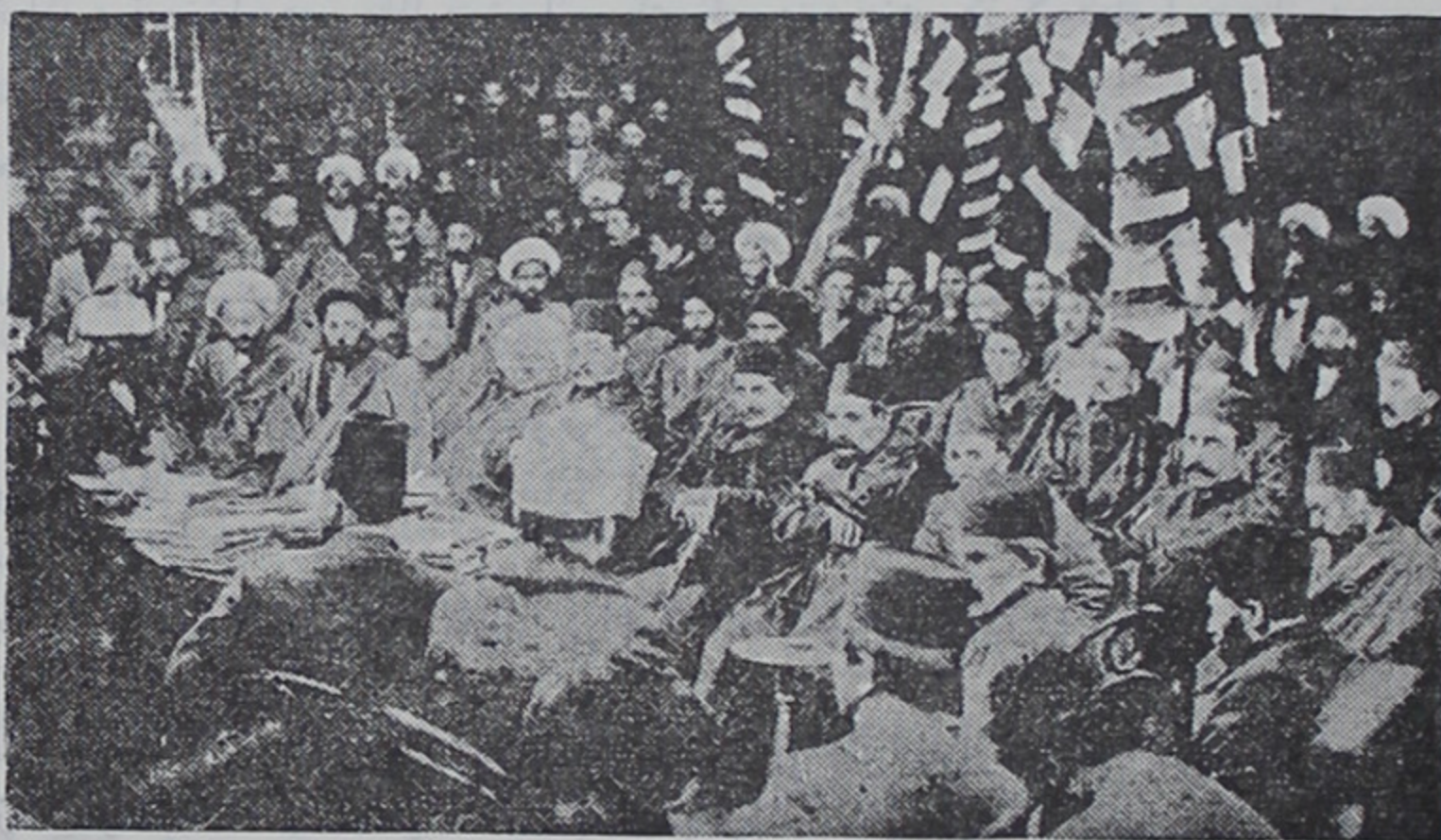


رقعه مخبر الملك  
حکایت از اوضاع  
تهران ۸ صفر ۱۳۲۸

بمناسبت آرتیکلی که در روزنامه ایران نو، در خصوص دروس چاپ شده، لازم بود شمارا مسبوق کنم. ارامنه دروس، امسال از اواخر سنبله، بر خلاف انتظار در کمال جلالت تمام آب را بصحرا انداختند که آب مال دروس است و نباید فروخته شود یا بمصارف شخصی برسد باطمینان مجاهدین ارمنی که بتهران آمده اند. تا ما رفتیم بخود بجنبیم و مالکیت خودمانرا ثابت کنیم، مقدار زیادی از درختهای شهر و شمیران خشکید. بعد که ما مالکیت خودمانرا ثابت کردیم، گفتند دارائی ما را بخريد، میرویم، دارائی آنها دوهزار تومان تخمین شد، پول را که گرفتند، ارامنه شهر که به بیلاق بدروس میروند جنگالی کردند و رعایا سر جای خود ماندند. مداخله یفرم و مجاهدین ارمنی هم آشفتگی در افکار تولید نموده اند.

رقعه نیکلا  
قنصل فرانسه

پس از این مکتوب مخبر الملك که اسفانگیز است، رقعه قنصل فرانسه مسرت آمیز بود. قربانت گردم، بمفاد کل حزب بمال دیهم فرحون، هر طایفه از طریقه خود دلشاد است. خود را در جاده مستقیم و سایرین را گمراه میدانند و بسیار میشود کافر فرض مینمایند. این است که دوستدار نیز راضی شده ام با مسلمان، مسلمان، بایهود، یهود، بامجوس مجوس، بالامذهب، لامذهب، بابا مذهب، با مذهب باشم، تا کافرم نخوانند و از مجالست صاحبان طریقه بهره ببرم. این است که یکی از صاحبان دل (بهائی) مرا از خود میداند و مختصر تمنائی از دوستدار کرده است، آن این است که عریضه اورتقدیم حضور حضرتعالی نمایم. اگر چه از وظیفه دوستدار خارج بود، ولی بملاحظه اینکه مرا از خودشان بداند و کافرم نخوانند، مجبور شدم این مختصر تمنارا قبول کنم. لهذا عریضه او را دوستانه تقدیم و تمنا دارم، در صورت امکان مرحمتی مبذول فرمائید. این نیکلابابی در تاریخ باب و فرقه متفرعه نگاشته و چاپ کرده است. در پاریس بودم عباس افندی بیارپس آمده بود. بعضی ایرانیها از او دیدن کردند، من نرفتم. از نیکلا که او را دیده بود پرسیدم چه دیدی؟ گفت مردی بسیار عامی. از آنچه نوشته ام پشیمانم. پروفیسور برون هم همینطور مینویسد و اظهار پشیمانی میکند.



در جشن مدرسه خیابان در تبریز - وسط مخبر السلطنه - دست راست ثقة الاسلام - دست چپ سردار بهادر - بصیر السلطنه - یفرم با کلاه قفقازی سیاه روش بمجلس است کلاه سفید بردست او است



خاطر محترم مسبوق است که حکومت آقای محتشم السلطنه، طورغریبی  
 تلگراف وزارت داخله شده است، دول روس و انگلیس و عثمانی، هر سه شکایات عمده دارند و  
 ۳۳۹، ۱۶ شعبان ۱۳۲۸ تقریباً خلع ایشانرا خواستارند. باین حال واضح است که باید فکری  
 برای ارومی کرد. حضرت عالی چه صلاح میدانید، بنظر بنده بصیر السلطنه  
 بد نیست، اگر چه ایشان را برای ساوجبلاغ معین فرموده‌اند. از ساوجبلاغ هم راپرت رسیده که  
 مأمورین عثمانی ضعف حکومت را استنباط کرده، برای محافظت جان و مال اتباع خود امنیت  
 می‌خواهند. توجه فوری در این مسائل لازم است. ۱۵۹۷ وزیر داخله  
 از طرز رفتار محتشم السلطنه در تبریز خوب نشنیدم بعضی معاشرت‌ها مناسب مقام او نبوده  
 است لیکن از حکومت او در ارومی بدی نشنیدم.

شجاع الدوله، باعتبار مشی در حاشیه اردو، خودش را از گناهان گذشته تطهیر کرده می‌داند  
 و به تبریز آمده است و منهم بمدلول ولا تقولو المن القی الیکم السلام است بمؤمن، او را پذیرفتم.  
 در شهر منزلی گرفت، نمیدانستم بین او وثقه الاسلام شکرابی است که نزدیک بود آتشی بی‌فروزد  
 گفتند، ثقه الاسلام قصد کرده است، در مقابل خانه‌ای که منزل او است مجلس روضه‌ای دایر کند. مردم  
 بریزند و آسیبی باو برسانند. چند روزی که در تبریز بود، نظمیه میبایست بمحافظت شجاع الدوله  
 مراقب باشد، بحمدالله سانحه رخ نداد. آن نسبت هم به ثقه الاسلام مستبعد مینمود، لیکن احتیاط شرط  
 بود، اگر میدانستم که چه خبیثی است، هرگز از او محافظت نمی‌کردم.

از اردوی روس، سربازی گم شد، بمنزل ثقه الاسلام میرود، مسلمان می  
 تفتیش قنسولگری روس شود، ختنه‌اش میکنند و در منزل ثقه الاسلام پنهان میشود، لیکن شبها  
 در منزل ثقه الاسلام بالای بام آواز می‌خواند، در عبور و مرور شنیده میشود. بلایف، عضو  
 غره جمادی الاولی ۲۸ نظامی قنسولگری با عده‌ای سالدات سر زده وارد منزل آقا میشوند،  
 صاحبخانه غایب است، می‌خواهند برای تجسس به اندرون بروند، داد و  
 فریاد از زنها بلند میشود، بلایف برمیگردد. روسها جداً سرباز را می‌خواهند که از در دیگر فرار  
 کرده است. کاربتهران و بطرزبورغ میکشد. ثقه الاسلام تلگراف شکایت به امپراتور کرد، در نتیجه بلایف  
 از ثقه الاسلام عذرخواست. مطالبه سرباز بجای خود، چند روز گرفتار این سانحه بودیم تا سرباز  
 پیدا و تسلیم شد و من این قضیه را دسیسه میدانم.

همین ثقه الاسلام را در دهم محرم ۱۳۳۰ بدار آویختند و جای بسی افسوس است، رحمة الله علیه  
 در تبریز، فقرا را از سر راهها جمع کرده بودند و در محلی مشغول  
 مؤسسه خیریه دارالتربیه کارهای مختلف میداشتند، در شهر کمتر اهل سؤال دیده میشد. دسترنج  
 آنها را می‌فروختند، مصارف میکردند، مؤسسه مقروض شده بود.  
 بتقاضای تجار قرار شد از مال فتوره و فرش که از شهر خارج میکنند، عدلی دو قران در گمرک  
 گرفته شود و عاید مؤسسه گردد. از سایر امتعه عدلی يك قران مأخوذ گردید. برطبق این قرارداد  
 اعلانی شد.

باید انصاف داد که مردم تبریز برای اقدامات مدنی حاضرترند.  
 این هم راپرتی است،

سر نظمیه باغمیشه راپرت میدهد؛ دیروز دو نفر سوار حاجی خواجه‌لو در محله ششکلان  
 از یکی زن خواسته‌اند، وعده میدهد، شب در باغی دو نفر مرد را چادر شب بسر کرده، عوض زن  
 می‌برند. راپرت بهمین جا ختم میشود.

میگویند اسکندر دوم مقدونی با سفرای ایران همین معامله را کرده است. تاریخ تجدید  
 میشود، مگر آنکه آن زنان یونانی اسلحه پنهان داشته‌اند و مهمان را کشته‌اند. هم از وقایع نادره  
 است، عمل پسرهای ساعدالملک که زنهای خودشانرا طلاق دادند و بمبادله گرفتند و در نظرشان



قبیحی نداشت .

جنجال عروسی يك عروس و دو داماد  
حرمت الملوك از كسان حاجی ایلخانی را از آقایان ساوجبلاغ ، امین آقا  
پسر قادر آقا که همه از اشرارند خواسته است تزویج بکند ، حاجی  
ایلخانی او را بعلی آقای مظفر لشکر ، پسر عموی خود تزویج میکند ،  
بنده باید مدتی اوقات صرف این کار بکنم . حرمت الملوك اموالی دارد و  
غوغا سر اموال است ، مأموری از تبریز فرستاده شد که نزاع را خاتمه بدهد .  
بتحریرك امین آقا که بابا پیر آقای بی پیر منگور نسبت دارد ، راه سلدوز را مسدود میکنند ،  
کاروان لخت میکنند ، مزاحم عابرین میشوند .

مأموری که فرستاده بودم از اطراف سوار جمع میکند و دفع شر مینماید . مأمور من به  
تبریز مراجعت نکرد ، بطرف تهران راهی شد ، نهصد تومان برای من فرستاد ، چون از این وجوه  
بی بهره هستم بمریضخانه تبریز رسید ، روزی نیست که عزا و عروسی در دسر تازه تولید نکند .  
دو ولایت در آذربایجان کانون فساد است . ساوجبلاغ بتحریرك عثمانی ، اردبیل بتحریرك  
و مداخله روس . طوایف شاهسون سر سپرده اند ، طایفه حاجی خواجه لو ، طوق بندگی بطور  
دلخواه بگردن ننهاده است . ملکی در مشکین تیول حضرت قلی ، کدخدای ایل است ، آبدارباشی  
مظفرالدین شاه ، فرمان به ملکیت صادر کرده است و به تبعه روس فروخته ، قنسولگری اجرای  
فرمان را میخواهد و جد دارد که حضرت قلی به تبریز حاضر شود . رؤسای طوایف هم هیچوقت  
به تبریز نمی آیند .<sup>۱</sup>

عمران خان که به اردبیل نزد سردار ملی آمده بود ، در مراجعت یکدو مراسله با من  
رد و بدل کرده بود ، او را جوان عاقلی بجا آورده بودم و منصب داده بودم ، باو نوشتم که پدرت  
را بفرست تبریز ، فرستاد ، مدتی در کار گذاری گفتگو کردند ، آخر کار گذار آمد نزد من که  
قنسول ژنرال تقاضای توقیف حضرت قلی را دارد ، میگوید فرار میکند ، گفتم او را توقیف نمیکنم .  
گفت من مجبورم استعفا بدهم ، گفتم استعفا بده ، تأملی کردم گفتم سر و ته معامله چیست ؟ گفت  
پانزده هزار تومان ، گفتم بتهران تلگراف میکنم اگر کار بانجا کشید ، پانزده هزار تومان را  
بدهند و اگر ندادند ، خودم میدهم و حضرت قلی را توقیف نمیکنم . در این اثنا ، عمران خان  
فوت کرد ؛ حضرت قلی شبانه از تبریز رفت ، از هریس نوشت خلف عهد کردم ، از خبر فوت  
عمران دیوانه شدم ، در مسأله ملك ، هر چه حکم بفرمائید اطاعت دارم . سر این معامله گذارده  
شد و دیگر روسها اظهار نکرده ، ندانستم چرا . نه دولت ، نه من ، پانزده هزار تومانی هم  
ندادیم . برای اولاد عمران چند قبای ترمه تدارك کردم ، فرستادم و تسلیت گفتم و بعدها بکار  
من خورد .

آمدن پسرهای رحیم خان به قراجه داغ  
روسها پسرهای رحیم خان را آزاد کردند که ما فقط رحیم خان را در  
تحت نظر داریم . علمای اهر و بعضی تجار بعبادت قدیم و عدم اعتماد به  
مسلك دولت تأمل دارند ، خوانین شانه از طرفیت خالی میکنند ، فشنگی  
گرفتند و از خانه بیرون نیامدند . ساخلو اهر هم برای مدافعه کافی نبود  
مجال تدارك از تبریز هم نمیشد اشرار محل ، دور پسران رحیم خان جمع شدند به اهر حمله آوردند .  
خرده خوانین منتظر چنین روزها هستند .

هر چه فکر کردم چاره ندیدم جز خواستن حضرت قلی . بتوسط حکومت تلگرافی باو  
کردم که می دانم شما برای خدمت دولت حاضرید و موقع بهتر از این بدست نمی آید . شب انجمن  
با انجمن ایالتی در حضوری آه و ناله داشتند ، من هم بودم ، در جواب چاره جوئی تلگرافی کردم و

۱ - رایج بود که در معاملات هرجا اشکال پیش می آمد ، پای تبعه خارجه را بمیان  
می آوردند .



مواعیدی دادم. در اول تلگراف نوشتم نصر من الله و فتح قریب. حواس بقدری مختل بود که فتح را بر نصر مقدم نوشته بودم. امیدواری منحصراًست باقدام حضرت قلی، روز دیگر مقارن ظهر حکومت تلگراف کرد که سنگرهای ما را گرفتند یکی باقی است که در دست عباسقلی خان نصرالحکماء پسر محمد تقی خان تجریشی است که باما قرابت حسبی دارند. من شهادت را خواندم، مغرب میرزا حسین خان سر رشته دار تلگراف خانه آمد، کاغذی در دستش است، گفتم چیست؟ گفت بد نیست تلگراف حکومت اهر بود مخبر باینکه حضرت قلی عصر با ششصد سوار رسید پسرهای رحیم خان را تاراندند کدخداها در تلگرافخانه حاضرند، تلگراف مشروح و رنگینی بحضرت قلی نوشتم، تمجید و ترجیب کردم خلعت و انعام جایش خالی است. دوز روز بعد حکومت تلگراف کرد اجازه خواست چهار هزار فشنگ در عوض فشنگهای بمصرف رسیده بحضرت قلی داده شود. با اجازه مرخصی دادم.

پسرهای رحیم خان از در عجز در آمدند، اجازه دادم به اهر بیایند و بعضی املاک آنها را بخودشان باز گذاردم.

قانون اساسی خیلی خوب است ولی مملکت تدارك اساسی میخواهد. حفظ قول، اقلاً صد هزار تومان وعدهای نفوس بمملکت خدمت کرد و تا امروز مبالغ گزاف بمصرف رسیده و نفوسی تلف شده اند برای خلف قول نظام السلطنه که جعفر آقای شكك را تأمین داد، قرآن مهر کرد، برای او فرستاد، چون به تبریز آمد او را در منزل حکومتی کشتند. سالها است که اسمعیل آقا پسرش در سرحد اسباب دردسر است و زحمتها بدولت وارد آورده است.

گفتند نظام السلطنه در اطاق مجاور داده بود چالی کنده بودند که در موقع حمله به جعفر آقا برای حفظ خود در آن پنهان شود، کسان جعفر آقا هفده نفر از اجزای حکومت را میکشند و فرار میکنند.

در جمادی الثانی ۱۳۲۷ استپان نامی ارمنی برای تأسیس رسومات به تبریز آمد، مردی بدقیافه بود، تقویت نظمیه میخواست، گفتم ده نفر مخصوص این خدمت کنند و بقیه مداخله در این کار نکنند. با ارمنی تبعة عثمانی کشمکش پیدا شد و زد و خوردی واقع، روسها که پی بهانه میگرددند، ارمنی را بیباغ شمال برده، در مریضخانه خواباندند که تبعة روس است و حال اینکه چنان صدمه ای باو وارد نیامده بود، ۲۱ نفر نظمیه را هم متفرق، گرفتار کردند. در يك هفته شش مکاتبه بین من و قنصل ژنرال مبادله شد. نطق با من بود و زور با او، هر روز بهانه میجویند که بمداخله بکشانند. یکی از مکاتبات را که میبایست قنصل را مجاب کرده باشد، بتهران تلگراف کردم. آن مراسله بمجلس رفته بود. شنیدم تقی زاده گفته بود، این مراسله را قاب کنند، در وزارت خارجه نصب که خوانده شود و سرمشق باشد.

مراسله قنصل و جواب خودم را یاد میکنم.

مورخه ۹ شهر جمادی الثانی ۱۳۲۸

مراسله جنرال قنصلگری به ایالت جلیله

جناب مستطاب اجل کرم عالی دوستان استظهار، مشفق مکرم، محترماً؛ از مضمون مرقومه مورخه ۹ جمادی الاخره شماره ۲۵۰۱ آنجناب دوستان استظهاری استحضار حاصل و جواباً باکمال توقیر و احترام، زحمت افزا میشوم. خاطر مبارك آنجناب بخوبی مستحضر است از اینکه، تا حال بر حسب امر ایالتی، در موقع اتفاق هر امری از تبعة روس، نظمیه ها را لازم است که تفصیل امر را بجنرال قنصلگری اطلاع بدهند که اقدامات لازمه بعمل آید و از روی قاعده و قانون، بطور اقتضای هر امری رفتار و تسویه شود و نظمیه ها خودشان مستقیماً نمیتوانند تبعة روس را محکوم یا دستگیر نمایند. بناءً علیهذا، نهایت افسوس میخورم که این اتفاق غم انگیز خارج از وظیفه



نظمیه‌ها شده . آنجناب دوستان استظهاری و دوستدار را بزحمت و در دسر انداخته‌اند و تفصیل ناگوار این اتفاق ، این است که سه روز قبل برین ، چند نفر از نظمیه‌ها بسر یکنفر تبعه روس ، آقوب‌نام ، ریخته و او را دستگیر کرده ، کتک‌زنان و کشان‌کشان بادره نظمیه برده‌اند ، دوستدار بعد از اطلاع از تفصیل امر ، مطلب را باتلفن بایالت جلیله کبری اظهار نمودم که این تبعه روس ماندنش در آنجا بیفایده است و بعد از دوسه ساعت اصرار دوستدار آقوب را در حالت مردن بجنرال قنسولگری آوردند و در آن حالت بهیچوجه ممکن نبود استنطاق شود که کدام نظمیه‌ها او را بآنحال انداخته‌اند بعد از آن بتوسط جناب نایب اول جنرال قنسولگری ، مطلب را بآنجناب دوستان استظهاری پیغام داده و ضمناً خواهش نمودم مقرر فرمائید تا مدت بیست و چهار ساعت نظمیه‌هاییکه مرتکب این امر بیقاعده شده‌اند ، آنها را در ایالت حاضر و با حضور نماینده جنرال قنسولگری استنطاق بشوند و تنبیه مجازات بعمل آید و تا اتمام مدت مزبور جواب مساعد صریحی بدوستدار نرسیده و جناب جلالتمآب اجل آقای ناظم‌الملک که از طرف آنجناب مستطاب بدیدن دوستدار آمده بودند ، در جواب این خواهش دوستدار فرمودند که همچوکاری امکان ندارد بشود . فردای آنروز دوستدار منشی دوم این جنرال قنسولگری را بخدمت آنجناب مستطاب فرستاده و خواهش دیروزی را تکرار کردم ، باز جواب مساعدی نرسید و پنج‌شش ساعت بعد از آن مجبور شده تفصیل امر را رجوع بر رئیس اردوی قشون روسی که محافظت عموم ارتباع روس و تمام رعایای خارجه مقیم این شهر بعهده ایشان است نمودم و از طرف ایشان حکم شد از نظمیه‌های آن کوچه‌ها که این امر بیقاعده رو داده و در موقع اتفاق امر لابد از آنها در آنجا بوده و مرتکبین اصلی را می‌شناسند ، چند نفر گرفته شد که فعلاً مشغول استنطاق میباشند و بضمیر منیر آنجناب مستطاب دوستان استظهاری معلوم و واضح است ، در صورتیکه از طرف ایالت جلیله در این خصوص اقدامات لازمه بعمل می‌آید ، ابدأً احتیاجی با اقدام قشون روسی نمی‌شد . اوقاتی که شهر تبریز محصور بود و حاکم و فرمانفرمائی در اینجا نبود یک همچو حرکت بی‌رویه از نظمیه و غیره ، نسبت به اتباع روس و رعایای خارجه روی نداده ، نهایت افسوس میخورم حالا این نظمیه‌هاییکه در تحت اطاعت و فرمانروائی آنجناب مستطاب دوستان استظهاری که از هر جهت کافی و قانوندان میباشند ، اینطور حرکات بروز نماید ، لهذا ، با کمال توقیر و احترام ، از آنجناب دوستان استظهاری خواهش مینمایم که مقرر فرمایند ، مرتکبین این امر را در کارگذاری خارجه یا در عالی‌قاپو حاضر نمایند که با حضور نماینده جنرال قنسولگری استنطاق بعمل آمده ، قرار تنبیه و مجازات آنها داده شود و هر روز و ساعتی را که رأی مبارک علاقه میگیرد باین امور رسیدگی شود ، معین فرموده ، بدوستدار اطلاع بدهید و شرحی را که در خصوص قزاق ایرانی مرقوم فرموده بودید ، جواباً با کمال توقیر و احترام اظهار میدارم که دیشب جناب محمدخان امیرتومان ، بجنرال قنسولگری تشریف آورده ، در آن باب مذاکره کردند . دوستدار تفصیل را با تلفن از اردو جویا شدم ، جواب دادند که اینکار اشتباهی شده و قزاق را مرخص کرده‌اند و خود دوستدار از جناب امیرتومان لازمه عذرخواهی را بعمل آوردم این کار تمام و تسویه شد و قراولی که این کار را کرده بود ، بموجب قانون لازمه ملامت باو شده موقع را مغتنم شمرده ، احترامات لایقه را بآنجناب دوستان استظهاری تجدید مینماید ، زیاده زحمتی ندارد .

۱۱ شهر جمادی الاخره ۱۳۲۸

مراسله ایالت جلیله جناب فخامت اکتناه ، دوستان استظهاری ، مشفق مکرم ، محترماً ،

بجنرال قنسولگری روس مراسله جوابیه آنجناب دوستان استظهاری ۲۹۷ مورخه ۹ جمادی الاخره

عصر دهم شهر حال عز و صل ارزانی داشت . اینکه مرقوم رفته است ،

بر حسب امر من در مواقع اتفاقیه نسبت باتباع روس ، نظمیه‌ها را لازم است که تفصیل را بجنرال قنسولگری اطلاع بدهند ، چون این امر خلاف قانون و رویه است ، از طرف دوستدار چنین امری داده نشده است زیرا که نظمیه این حق را ندارد بایک جنرال قنسولگری طرف بشود . فقط مطالب باید از مجاری خودش جاری گردد و اینکه مرقوم فرموده‌اند که نظمیه‌ها نمی‌توانند تبعه روس را محکوم



یا دستگیر نمایند ، در قسمت اول که محکوم کردن باشد حق است و حسابی ، هیچوقت هم واقع نشده است ، خاصه در اینموقع ، اما قسمت دوم که دستگیر کردن باشد ، نظمیه هر مملکتی حق دارد هر تبعه را در موارد جنحه و جنایت (فلاگران دلی) دستگیر نماید و این دوستدار خیلی تأسف دارم که در این موقعی که نظمیه بوظیفه خود رفتار کرده است و ابداً تخطی از حدود و حقوق نکرده است ، بدون جهت این دردسر از برای آن جناب دوستان استظهاری و این دوستدار فراهم آمده است . اینکه مرقوم فرموده اند دو سه روز قبل چند نفر نظمیه بسر یکنفر آقوب نام تبعه روس ریخته الی آخر... مطلب اینطور نیست . اهل محل که ناظر قضیه بوده اند ، شهادت دادند و مطلب بطوری است که در مراسله ۲۵۰۱ اظهار شده است . تلفن آن جناب دوستان استظهاری بدوستدار رسید چون این قضیه نزدیک قنصلگری واقع شده ، قبل از خبر تلفن آن جنرال قنصلگری ممکن نبود از راه دیگر بمن خبر رسیده باشد ، زیرا که میبایست از شعبه بمركز و از مركز بدوستدار اطلاع بدهند باری بمجرد رسیدن تلفن بمركز سپردم که بر حسب ترتیب آن تبعه را توسط کارگذاری بآن محترم جنرال قنصلگری تسلیم کنند و همینطور هم شد .

وقتی که تبعه را بکارگذاری آورده بودند ، گماشته جنرال قنصلگری هم آنجا بود . تسلیم او شد و اینکه مرقوم رفته است که در آن حال ممکن نبوده استنطاق شود ، اولاً بآن فوریت لازم هم نبوده و انگهی جناب دکتر سرکیس را که زحمت دادم باحشمت السلطنه برای عیادت آن تبعه فرستادم ، هر دو حالت آن تبعه را ساختگی تشخیص دادند و آن اندازه کسالت که اظهار میکرده است در او نبوده ، حتی شکستگی دنده او را هم دکتر سرکیس منکر شده است و گفته است اگر بقول من اعتماد ندارید طبیب دیگر هم که ثالث باشد بیاورید . دکترهای دیگر همین استنباط را کرده اند و اما پیغامی که جناب نایب آورد ، مشتمل بر چهار فقره بود ؛ یکی اینکه یکنفر از طرف دوستدار بآن جنرال قنصلگری آمد ، اظهار تأسف مرا از وقعه تقدیم کند قبول کردم . دیگر اینکه اگر آن تبعه تا یک ساعت دیگر نمرد و زحمتی که باو وارد شده است مستلزم مخارج فوق العاده شد ، با او مساعدتی بشود . سوم آنکه يك نفر مأمور نظمیه از آن تبعه عذرخواهی کند . چهارم آنکه در ظرف بیست و چهار ساعت نظمیه هائی که در این کار شرکت کرده اند با حضور نمایندگان جنرال قنصلگری تنبیه شود . جناب جلالت مآب ناظم الملك را همان ساعت فرستادم ، مخارج لازمه را هم در صورت ضرورت قبول کردم .

از برای انجام دو فقره دیگر هم ، با اینکه تضییق مدت نوعی از بی لطفی بود ، بشرط محاکمه حاضر شدم و اینکه میفرمایند تا اتمام مدت مزبور جواب مساعد بآن جناب فخامت اکتناه دوستان استظهاری نرسیده است ، عرض میکنم که اولاً جواب را بجناب نایب دادم و دو فقره را بدون گفتگو قبول کردم و يك فقره آنرا فوراً بعمل آوردم و دو فقره را موکول بمحاکمه نمودم . اینکه میفرمایند ناظم الملك ، از طرف اینجانب گفته است که همچو کاری امکان ندارد ، از نظر حق گذار آن جناب دوستان استظهاری میپرسیم که آیا دوستدار هیچ امکان دارد که از محاکمه و مجازات مقصر تحاشی کنم ، یا بتوانم طفره بزنم .

اظهار جناب ناظم الملك هم راجع بسیاست بدون محاکمه بوده است . اما فردای آنروز قبل از ظهر منشی دوم آن جنرال قنصلگری آمد ، اظهارات آن جناب دوستان استظهاری را رساند . اینکه میفرمایند جواب مساعد نشنید ، کمال بی لطفی است . چه جوابی از این مساعدتر که نظر باحوال آقوب که می تواند استنطاق بدهد یا خیر ، گفتم اینکه خودم هنوز اطلاع نداده ام برای آن است که امروز ظهر بنا است اطبا ملاحظه احوال آقوب را بکنند ، منتظر بودم که نتیجه تشخیص آنها بدست بیاید ، حالا که شما آمده اید ، سلام برسانید ، عرض کنید اگر همین امروز را میخواهند عصر چه در عمارت ایالتی ، چه در کارگذاری حاضریم . امروز نتوانید فردا با اینکه جمعه است مجلس فراهم میآورم . خواستید هم برای روز شنبه بگذارید مختارید . اگر این جواب مکفی نبوده است ، دوستدار متحیرم که دیگر جواب مکفی چیست و چه اقتضا داشته است که متوسل بر رئیس اردو شوند و آنهمه



اقدامات بکنند که در مقابل هر امر خطیری هم با روابط دوستی بین دولتین با کمال مساعدت دوستدار، در مطالب حقّ اتباع دولت بهیّۀ روس باز منافات داشت. اما اینکه مرقوم رفته است که در صورت اقدام این جانب ابداً محتاج با اقدامات قشون روس نمیشد، جداً در مقام برائت ذمه برآمد. نظر حقگذار آن جناب دوستان استظهاری را بمذاکرات واقعه معطوف می‌سازم و اگر منظور از اقدام مجازات و سیاست بی‌محاکمه است در مورد تقی‌اوف هم حضوراً اظهار داشتیم که بدون محاکمه سیاست قانونی نمیکنم و خود آن جناب دوستان استظهاری هم قبول فرمودند. اما اینکه مرقوم رفته است در زمانی که شهر تبریز محصور بود و فرمانفرمائی در شهر نبود، چنین اتفاقی نیفتاده بود، حالا که دوستدار بامراتب قانوندانی متصدی امر هستیم، اینگونه حرکت خلاف رویه اتفاق افتاده است، خیلی متشکرم از اینکه اعمال و حرکت اهالی این شهر و نظمیه را در زمان بلوا و محاصره بصحت تصدیق فرموده‌اند و از روزی هم که دوستدار آمده‌ام، خارجه و داخله معتقدند که روز بروز حال این شهر بهتر شده است. حتی جناب موسیو سنارسکی در موقع ملاقات من بخصوص از اصلاحات نظمیه خیلی اظهار خوشوقتی کردند و اما در این قضیه حادّه مجبور بتکرار هستم که نظمیه در این مورد هم بوظیفه خود رفتار کرده، مطابق شرحی که در مراسله ۲۵۰۱ عرض شده است آقوب خودش سبب این فتنه بوده. در چنین موردی نظمیه حق گرفتن آشوبچی را دارد و مجرای تسلیم او هم توسط اداره مرکزی و کارگذاری بوده است و همینطور کرده‌اند، اما در باب استنطاق و مجازات مقصرین که ایضاً اشاره فرموده‌اند، در کارگذاری یا عالی‌قاپو حاضر و با حضور نماینده جنرال قنسولگری استنطاق بعمل آمده مکافات شوند. اولاً دوستدار آقوب را سبب فتنه و حضورش را لازم میدانند. ثانیاً همه وقت قبلاً و بعداً از برای محاکمه عدل و در هر موقع و هر ساعت حاضر بوده است و هست و باید آقوب را از طرف آن محترم جنرال قنسولگری حاضر کنند. نظمیه را هم اداره حاضر کند. بقانون عدل محاکمه شود و همه این وقایع بی‌رویه که اتفاق افتاده است در ضمن مورد رسیدگی گردد و قبل از این اقدام لازم است چنانکه از تهران هم بر طبق قرارداد با سفارت بهیّۀ روس تلگراف کرده‌اند و سواد آن لفاً ارسال شد، نظمیه‌هایی را که بدون جهت و من غیر حق اردوی نظامی روس گرفته است و با اظهار کمال بیگانگی از میان شهر بباغ شمال برده است و از روز جمعه ۹ در باغ محبوس کرده آزاد بشوند. اما در باب قزاق ایرانی بموجب راپرت جناب محمدخان امیر تومان مسأله آنطوریکه مرقوم فرموده‌اند تمام نیست و آن مطلب در نظر دوستدار تمام و تسویه نشده است و با کمال توقیر و احترام عرض میکنم که همان مسأله هم باید با حسن توجه آن جناب دوستان استظهاری در ضمن همین قضیه محاکمه و تسویه شود. موقع را مغتنم شمرده احترامات فایقه را تجدید مینمایم.

خدمت آقای رئیس‌الوزراء دامت شوکته

تلگراف حضوری

ایالت بطهران

۱۰ مهرج ۱۲،

۱۳۲۸

نتیجه تمام مخابرات و مذاکرات این چند روزه و خللی که در اساس انتظام این مملکت افتاد، افتضاحی که بار آوردند، هتک احترام جناب ثقة الاسلام که خانه ایشان حکم بست را دارد، گرفتن و کشیدن و بردن نظمیه سروپای برهنه از میان کوچه و بازار تماماً این شد که بنده باید جبران تقصیرات خود را بکنم. معلوم است تلگرافات بنده را با تعهدی که در ثبوت کرده بودم ابدلاً ملاحظه و طرف دقت و توجه نفرمودند. آنچه را سفیر روس گفته است و حی منزل دانسته‌اند از برای سفیر روس هم اخذ خبر از قنسول اینجا است. هیچ از ثقة‌الملك سؤال نفرمودند فرار چرا کرد؟ هیچ ملاحظه نمیفرمایند مشاور السلطان چرا کناره جوئی میکند؟ فرض بفرمائید فردا کمیسیون مشترك شد، رسم مجالس رسمی اینجا این است قنسول می‌نشیند، تاجر باشی حرف می‌زند، او تصدیق میکند، منشی قنسولگری مینویسد. آنوقت آن مطلب را می‌گذارند نزد کارگذار، می‌گویند امضا کن اگر امضا کرد، فیها والا مساعدت نکرده است. در کمیسیون مشترك خواهند گفت فلان آدم مقصر است، بنده می‌بینم برعکس است، حاکم کیست که بین این دو قول تشخیص بدهد. فرضاً بنده خواستم اغماض کنم و صلاح وقت را از جزئیات چشم بپوشم. آنوقت مورد طعن و لعن اهالی خواهم بود. تاپک



## خاطرات و خطرات

مبانی و نظامنامه‌ای از برای این مذاکرات نوشته نشود و دستورالعمل، ابداً بکارمداخله نخواهم کرد و در قضیه جناب ثقة الاسلام و نظمیه باید با نظارت سایر قنسولگریها رسیدگی شود، عدم مساعدت من معلوم شود تا بعد هم بتوان کار کرد والا اگر يك سند امضا نشود یا يك امری مجری، همین آتش است همین کاسه، اینکار از بنده ساخته نیست. تلگرافی هم بکار گذاری دیده شد، کارگذار شما کیست؟ چه کاره است که باو تلگراف کرده‌اید یا کدام احمق است که چنین مسئولیتی را بگردن بگیرد، مستدعی هستم جواب کافی مرحمت فرمایند والا کارها معوق و بدتر خواهد شد. گویا وزراء همین قدر زحمت کشیده‌اند که لازم شده است بنده وثقه الاسلام برویم معذرت بخواهیم. از برای اینکه نمونه بدست آقایان بیاید، يك مثل را ذکر میکنم که در اردبیل يك تبعه روس يك کاروانسرا میخواست بخرد و مقارن شد با منع امضای اینگونه معاملات، از برای مساعدت آن قبالة امضا کردم لیکن هر روز ده فقره باینطور هست، اولیای دولت راضی هستند و تصدیق دارند همه را امضا کنم آنوقت هم نظمیه خوب میشود هم قزاق فراری فراموش، اشتباه نفرمائید این اظهارات بهانه است، سخن درازدیوار تصرفات است و بدست آوردن بهانه مداخله. مهدیقلی

متأسفانه سپهسالار حکمفرما است، شش دانگ مرد روس است، با خانواده ما بدبین، اگر روسها دست از سرمن بردارند او بر نمی‌دارد. از بانك روس هم مبالغه گزاف با او مساعدت کرده‌اند و دستش زیر سنگ است. قنسول ژنرال روس شخصاً آدم بدی نبود، به بصیرالسلطنه گفته بود نسبت بفلانی مساعدتی کرده‌ام و نمیگویم. این مقدار را هم اگر گفته شود تکذیب خواهم کرد، نوبتی هم به بصیرالسلطنه پیغام داد که با ما پیچیدگی میکنی اگر از باغ شمال بیایند ترا بگیرند به سیمبری ببرند چه میکنی؟ به بصیرالسلطنه گفتم بگو من از عهدنامه تجاوز نمیکنم اما شما که برخلاف عهد مداخله در کارهای داخلی ما میکنید نمیترسید که من شما را با نظرف قافلانکوه تبعید کنم. بصیرالسلطنه گفته بود، جواب داده بود که شوخی کردم، از این شوخی‌ها هم رد و بدل میشد. از تهران دستور رسید که به تقاضای قنسول ژنرال رفتار شود. هزار تومان دیه گردن نشکسته ارمنی تبعه عثمانی را گرفتند و اینکه از طرف کارا گذار، سعیدالسلطان عذر خواهی بشود. هر روز در راپرت نظمیه میخوانم که روسها مقرر تلفن را از باغ شمال به تلفن باغ شمال پل آجی بدیوار خانه‌های مردم بالا و پائین میکوبند، فکر کردم یعنی چه.

رئیس نظمیه را خواستم، گفتم به خانه‌دارهای این راه سفارش کن حرف نزنند. آمد گفت خانه‌دارها بعضی میگویند که دیوار ما را خراب میکنند، بعضی میگویند که از سر دیوار بحیاط مینگرند. گفتم بگو دیوار را من میفرستم تعمیر کنند و زنهای چندی با چادر نماز در خانه حرکت کنند، بهتر است از آنکه سر برهنه بیرون بروند. حس کردم که پی بهانه میگردند.

شب ۱۷ جمادی الاولی ۲۸ برابر ۲۶ مه پس از شام سیکار میکشیدم، صدای دو تیر آمد، از مرکز نظمیه سؤال کردم گفتند در سرخاب بود، معطل نشدم، از مرکز سرخاب پرسیدم، گفتند از کوچه میرزا علی اکبرخان منشی ژنرال قنسولگری روس بود و دو شب است دو سالدات در خانه او میخوابند، از مرکز تکلیف خواسته‌ایم. گفتم ابداً نزدیک نروید و اگر پستی نزدیک دارید عقب بکشید. در عمارت علاءالدوله قزاق بود، فرستادم چهار قزاق و يك نایب آمدند، بمحل فرستادم ببینند چه بوده، سالدات‌ها هم بیرون آمده بودند، قزاق میرسد، تحقیقات میکنند نانوا که دکانش باز بوده میگوید تیر آمد بدیوار دکان خورد و خاکش را نشان میدهند و میگویند از خانه میرزا علی اکبرخان آمد.

روز دیگر مسأله تعقیب و مدلل شد که از خانه منشی بوده و معین کردند که سر تیغه دیوار خانه هم اندك خرابی داشته.

۲۷ مه از قنسولگری مینویسند؛ دیشب چند تیر تفنگ بخانه میرزا علی اکبرخان منشی



ژنرال قنسولگری انداخته‌اند، من فوری چند قزاق برای حفظ خانه فرستادم، خواهش دارم اقدامات لازم برای حفظ صلح و آرامی در محله‌ای که میرزا علی اکبر خان هست بعمل بیاورند. تمام مسئولیت بعهده شما خواهد بود، اگر اتفاق سوئی بیفتد. احترامات فایقه را تجدید میکنم.

میلر مدیر قنسولگری روس

من شبهه ندارم که گسیل کردن چند قزاق در آن موقع برای گرفتن نظمیه‌ها بود، اگر نزدیک آمده بودند برخورد قزاق به قزاق و معاینه خاکی که از جای گلوله ریخته بود، نقش را بر هم زد و من لازم ندانستم چیزی بنویسم.

دو روز بعد قنسول بدیدن من آمد، در ضمن گفت نظمیه بوظیفه عمل نمیکند، گفتم چطور؟ گفت در کوچه میرزا علی اکبر خان که تیراندازی شد، نظمیه تفحص نکرد، گفتم سفارش من بود نگاهی در من کرد و گفت چرا؟ گفتم بیدار بودم، صدای تیر را شنیدم، تحقیق کردم، معلوم شد در کوچه منشی اول قنسولخانه بوده ولی گفته شد که دو شب است سالدات در خانه او میخوابند من دیدم ممکن است آن سالدات‌ها هم بیرون بیایند و تفحص کنند، نظمیه هنوز آنطور نظامی نیست، قدغن کردم نظمیه نزدیک نرود، قزاق فرستادم، تحقیقات بعمل آوردند. دیگر هیچ نگفت و صحبت دیگر پیش آورد. من عملاً به قنسول حالی کردم که تیرها از خانه خود منشی بوده است لیکن به روی او نیاوردم.

راپرت‌های قضیه جزء نوشتجات من ضبط است.

اگر رسومات هم تحت امر بود آن اتفاق نمیافتاد. کتو گریخته را سفید مهر بدستش میدهند و دنبال کار میفرستند که در باطن حافظ مصلحت ما نیست بلکه و ابداً وظیفه ندارد در امور شور کند و تبعه ایران هم نیست.

یک دو هفته بعد، دونفر قراجه‌داغی را از پشت دیوار باغ شمال گرفتند، سبب پرسیدم معلوم شد کنار دیوار ادرار میکردند، دو نفر خانم روسی میگذاشتند و بآنها احترام نمیکند و به ادرار خاتمه نمیدهند. مسأله قدری باریک است، من هیچ نگفتم.

دو سه هفته گذشت، میرزا علی اکبر خان آمد که قنسول سلام رساندند، گفتند دو کلمه در شفاعت بنویسید، آنها را رها کنند، گفتم نمینویسم، هفته بعد آمد که شفاهی توسط کنید، گفتم نمیکنم، زور دارید هر کار میخواهید بکنید. رفت و دیگر زحمتی از باغ شمال دیده نشد، آمد و شد نظامی را به بعد از نصف شب قرار دادند. آن صحبت با بصیر السلطنه بعد از این قضایا بوده است.

غوغای قراجه‌داغ آرام گرفته است، بهانه‌های تازه میجویند که تولید تشویش کنند و برای داد و ستد چند نفر از اهالی را معین کردند. میلر ژنرال قنسول روس مرد سالمی است برخلاف پاختانف که مفسد بود.

فدایت شوم، از گزارشات اینجا خواسته باشید امور آنطوری نیست که

**مکتوب صنیع الدوله** دلخواه وطن خواهان است و تمام درد در بی آدمی است. این مملکت تمام شده این عیب است. معین است در و دیوار در مملکت کار نمیکند باید مرد کار کند، وقتی که مردم فاسد شدند و همه در فکر دخل و اغراض شخصی، آنوقت مصالح نوعی از میان میرود و کار طوری میشود که شده است. روزی در مجلس عالی که در اینجا دایر بود عبارت سعدی را بیان کردم که میگوید: «به ده دینارم از قید فرنگ خلاص گردی و بصد دینارم بدام خود گرفتار».

در اسکالای پاریس هم عاقلی میگفت:

Autrefois nous vaions un cochon à nourir et maintenant une quantité



که معنی آن بفارسی این است «سابقاً يك بد ذات را میبایست متحمل باشیم و حالا جماعتی را» از این تحقیقات فاسفی که بگذریم مطلب واجبی که داشتم و میخواستم بشما بنویسم این است که پس از داشتن آدم برای پیشرفت امور ناگزیر پول لازم است و این خاک بواسطه بی فکری مردمش بیکحال فلاکتی افتاده است که تصور کردنی نیست ولی در هر حال باید اهالی همین خاک مخارج لازمه مملکت داریرا بدهند و اینکه از تهران پول نظمیه تبریز حواله شود بهیچ قانونی درست در نمی آید. موسیویفرم مجاهد ارمنی که حال امین نظمیه تهران است سی چهل روز است مالیاتی باندازه بطری دهشاهی بر مشروبات گذارده است و از این راه کلیه مخارج نظمیه از ژاندارم و پلیس و خرج اداره معشئی زاید بیرون می آید. میخواستم متذکر شما بشوم که این مطلب را باید فوراً در آنجا تقلید کرده دایر نمائید.

پیدا کردن ممر دخل، امروز کمال اهمیت را دارد و چون هر دخلی بشود عیناً صرف مردم میشود در واقع از يك جیب بیرون آمده بجیب دیگر او میرود و باز بهمان مردم میرسد و اسباب رواج بازار میشود. در هر حال این فقره در نظر من آنقدر مهم می آید که لازم دانستم شما را متذکر کرده و تأکید نمایم که بی درنگ باین فقره اقدام نمائید که یکقسمت بزرگ از گرفتاری محلی شما در آنجا باین شکل اصلاح میشود ۲۰ رمضان ۱۳۲۷

رسومات در تبریز گرفته میشد منتها بمالیه میرسید.

فخرالسادات سرابی روزی از من سؤال کرد که این طرز حکومت تو **حکومت شما استبداد است یا مشروطه**؟ گفتم امر بین امرین و به استبداد نزدیکتر است. گفت میگویند حاکم مشروطه ای؟ گفتم راست میگویند، گفت چطور میشود حاکم مشروطه بود و به استبداد حکومت کرد؟ گفتم مردم حاضر نیستند و مشروطه نمی فهمند. من لابد هستم با استبداد حفظ نظم بکنم لیکن در ضمن مردم را بسوی مشروطه سوق میدهم، حاکم مستبد شما را از مشروطه منصرف میخواهد. سید مرد شریفی است در سراب مورد تعدی خوانین واقع شده است گفتم صبر باید کرد تا نظمی در کار بیاید. شنید عنایت السلطنه از خوانین سراب سر براه تر است او را نفوذی دادم و کار سید اصلاح شد. اسمعیل خان سرابی برادر او در تبریز بود، اوقاتی که من در منزل مشیر دفتر بودم، بیوک خان پسر رحیم خان و شجاع نظام بر تبریز دست یافته بودند. خود و چند نفر از کسان خود بصرافت طبع خویش برای حراست من مراقبت داشتند. متأسفانه در بلوا بطرف دولتی ها رفته بوده است و کشته شده است. مردی قابل استفاده بود، شبهه نیست که بداخلاقی مردم از بداخلاقی دولت ما است، صحت در کار نمی بینند مراقب صحت نیستند. آنچه از امور مملکتی یاد میشود ناله و اظهار دلتنگی است. **رقعه ملک التجار شکستی به - قطار می آورد.**

«تبریک عید را بشعر مسعود سعد از حضرت احدیت جل جلاله مسئلت میکنیم.

**رقعه حاج کاظم**

**ملک التجار**

هر جا که روی و خیزی و باشی اقبال و ظفر ترا بود رهبر از روزی که وارد خاک آذربایجان شده اید همه روزه قاصد عریضه بوده ام،

بفرموده فردوسی :

بروز سپید و به شام سیاه

بتابنده خورشید و رخشنده ماه

همه آرزو دیدن چهر تو است

که ما را همه دل پراز مهر تو است

حالا هم که با چشم خابگی و مرکب آبکی مشغول عرض عریضه شدم يك مشت سرخرتشریف

آورده اند. بالجمله اوقاتی که تازه به تبریز وارد شده بودید میخواستم عرض کنم خوب است فرموده سعدی علیه الرحمه را بخاطر بگذرانید.

جهان درهم افتاد چون موی زنگی

برون رفته از ننگ ترکان که دیدم

واقعاً عقیده همه این بود که بعدها چشم همه روشن و ایران رشک گلشن خواهد شد حال



میبینم در گفته سعدی بتحریر قائل باید شد .

چو باز آمدم کشور آشفته دیدم  
طمع کرده گنجشک برصید شاهین  
همه خلق بگرفته خوی پلنگی  
وزغ او فتاده بفکر نهنگی  
آیا این ترتیب همان است که میخواستند؟ بقول پاره‌ای رنود:

وہ چه خوش گفت آن جوان پنبہ دوز  
این چه اوضاعی است ای گیتی فروز

بدون ملاحظه جسارت میورزد از ساعتی که داو طلب رفتن به تبریز شده‌اید تا این ساعت هر حرکت زشتی که رخ نموده اعم از توپ بستن مجلس و قتل و نهب و بی عصمتی و بدعت‌های مختلف هکذا آنچه من بعد بشود بدون استثناء بر شخص حضرتعالی است و قطع دارم که در یوم يقوم الحساب تمام این اعمال از حضرتعالی مؤاخذه خواهد شد. حتی تضییع حقوق این بنده و خسارات زیرا هرگاه از تهران خارج نشده بودید هیچ یک از این مقامات دست نمی‌داد و همانطور که در موارد عدیده براهنمائی در صدد اصلاح برآمده از مخاطرات بزرگ جلوگیری کردید باز می‌کردید. اما بخیال اینکه غوره و سرکه و خمر فرقی ندارند بدون مشورت احدی تشریف بردید و من الاتفاق از عصفور کار پلنگ و از ضفدع کار نهنگ برنیامد و شد آنچه شد .

تصدیقات که در پاریس از کهنه پیر خودتان فرموده بودید همه را شنیده‌ام و کمال تشکر را دارم لیکن چه حاصل که فریادرسی نیست. تا بتهران تشریف نیاورید کارها اصلاح نخواهد شد . غره شوال ۱۳۲۷ . زیاده تصدقت کاظم

دیدم مرغی نشسته بر باره طوس  
با کله همی گفت که افسوس افسوس  
در دست گرفته کله دقیانوس  
کو غیرت و همت بدانش مأنوس

ملك التجار اینطور می‌داند آقا سید عبدالله اصناف را تحریک میکند بازار ببندند که مخبر السلطنه از تهران برود. دریغ که من نمی‌توانم از چشمه معروف بخورم و همرنگ جماعت بشوم<sup>۱</sup> .

شب عید شاه است تدارك ضیافت مفصلی دیده شده از قنسولها دعوت کرده‌ام. يك ساعت به غروب خبر قتل آقا سید عبدالله رسید. چه باید کرد در نظر خارجه عید شاه رسمیت دارد، از برای خودمان قتل سید عبدالله اهمیت. با انجمن شور شد قرار شد موزیک و آتش بازی را موقوف کنیم .

در این موقع صاحب منصبان روس را دعوت کرده‌ام که رسم محابائی بعمل آمده باشد و معلوم شود که مهمان هستند. خواهر میلر ژنرال قنصول روس در تبریز است، او را هم دعوت کرده‌ام. چون مجلس بی مجلس آرائی نتیجه مطلوب را نمی‌داد، دسته رامشگر ارمنی آرامش به افکار دادند. صاحب منصبان نشاطی کردند و پذیرائی هر چه بهتر از ایشان شد، از خشونت کاسته بر ملایمت افزودند. مأكول و مشروب بی اندازه صرف شد و خوشبختانه مهیا بود همه چیز بحد افراط .

چند روز بعد خبر رسید میرزا علی محمدخان همشیره زاده تقی زاده را هم‌ترور کردند. نسبت قتل سید را به دموکرات داده بودند و قتل میرزا علی محمدخان را به اعتدالی . مقام تقی زاده در تهران متزلزل شده به تبریز آمد (۴ رمضان) انجمن باو خوش بین نبود بلکه اکثر تجار بدو سوء نظر داشتند. دعوتش کردم که در منزل من چند روزی بماند قبول نکرد. به نظمیه سپردم مراقب حال او باشد که سوء اتفاقی نیفتد. اندك اندك آن بد بینی اول مبدل شد و لطف بر خورد حاصل، اعتدا-

۱- یکی شهری رسید مردمش گرفتار جنون بودند، تازه وارد سالم مستأصل، چاره جوئی کرد، گفتند از آب فلان چشمه بنوش همرنگ جماعت خواهی شد .



لیون خودشان را بستار خان بسته‌اند، ستارخان نمی‌تواند اطراف خود را اداره کند کار دولت با او بزد و خورد میکشد درباغ اتابک سنگری میشود (غرّه شعبان ۲۸) پاش گلوله میخورد در این مورد شرحی بمن نوشته است و افسوس خورده است که نصایح شما را بسمع قبول اصفا نکردیم و حال چاره از دست رفته است. پسرش را به تبریز فرستاد، کالسکه فرستادم از راه او را نزد من آوردند. مهربانی کردم و با اکراه تمام روی او را بوسیدم، چشمش مجروح بود در این موقع میبایست مصلحت را بر قبول طبع مقدم داشت. مردم تبریز بستارخان علاقه دارند، حقیقت آن عادت بد این مرد شریف محل تأسف است اگر ستار خان سواد داشت و آن گرفتاری را نداشت مردی بود که بکار مملکت میخورد.

میرزا هاشم خان حاکم اهر پس از اتمام کار رحیم خان دو هزار و نهصد تومان از فرشباشی رحیم خان مأخوذ داشته بود، برای من فرستاد. دیدم ستم بر ستم پیشه عدل است و داد وجه را بجمع خودم آوردم در مقابل مخارج و دو صورت شش ماهه یکی بوزارت داخله فرستادم بخیال اینکه مشروطه‌ایم و وزارت داخله داریم، افسوس افسوس و یکی بانجمن ایالتی.

مو شکافها که هستند و میخواستند بمن خدشه گرفته باشند مطلع شدند چسبیدند که حاکم اهر باید احضار و محاکمه شود گفتم حال مقتضی نیست صبر باید کرد. چندی بعد که اطراف اهر قراری گرفت حاکم را خواستم، نسبت‌های گزاف می‌دادند، بی‌پا بود دو هزار و نهصد تومان در عدلیه مسلم شد. رحیم آقا سراسیمه نزد من آمد که چه خواهد شد؟ گفتم هیچ‌طور نخواهد شد. گفت حاکم اقرار کرده است که دو هزار و نهصد تومان برای شما فرستاده است، گفتم درست گفته است. گفت چه خواهید کرد؟ گفتم کاری نخواهم کرد قدری او را سربسر گذاشتم آخر عصبانی شد. گفتم اندیشه نداشته باش بر خیز برو به انجمن و صورت حساب شش ماهه را که فرستاده‌ام ملاحظه کن. خوشوقت شد، رفت ملاحظه کرد و دید دزد آمده است و چیزی نبرده، چون بازار حامی صحت عمل من بودند و بتصور اینکه من رشوه گرفته باشم آشفته شده بودند رفع شبهه شد. من عمداً ریسمان داده بودم که کار باینجا بکشد.

فدایت شوم، رقیمة شریفه آنجناب به ایادی احترام وصول ارزانی داشت. بنده ابدا خبر از بیرون رفتن از شهر عده‌ای قشون دولت بهیه ندارد یقین می‌داند که هیچ جا، از تبریز هنوز حرکت نکرده‌اند و بی اطلاع آن جناب حرکت نخواهند کرد احتمال میرود که برای مشق یا گردش رفته بودند. اگر واقعاً رفته‌اند از رئیس قشون سؤال نموده‌ام بعد از رسیدن جواب فوراً آن دوستدار را مطلع خواهم نمود. یکساعت دیگر پنج نفر قزاق خود این ژنرال قونسولگری مع مشهدی محمد غلام به نعمت آباد برای گرفتن دو نفر که از اردوی مافرار کردند خواهد رفت. زیاده چه زحمت، اقل اسکندر میلر.

این مکاتبه ژنرال قنسول در جواب استفسار من است از علت بیرون رفتن عده‌ای نظامی.

حضرت قلی آنطور که باید سرنسپرده بود، یکی از املاک خالصه مشکین را تیول داشت. آبدار باشی مظفرالدین شاه فرمان به ملکیت آن ده کرده بود و به تبعه روس فروخته. از قونسولگری جدا کردند که حضرت قلی باید به تبریز حاضر شود. عمران خان پسرش که به اردبیل نزد سردار ملی آمده بود پس از مراجعت سردار یکدو مکاتبه با من کرده

بود در اوجوه‌ری دیده بودم باو نوشتم پدرت را بفروست تبریز، فرستاد. در کار گذاری مشغول مذاکره بودند، گفتند حضرت قلی فرار خواهد کرد باید توقیف شود. کارگذار نزد من آمد و اظهار کرد، گفتم نمیکنم، گفت من مجبور میشوم استعفا کنم، گفتم بکن حضرت قلی حاضر است، جهتی در توقیف او نمی‌بینم و سبب تحاشی رؤسای طوایف از حضور در تبریز نمی‌شوم، کارگذار اصرار کرد

احضار حضرت قلی  
رئیس طایفه حاجی  
خواجه لو



گفتم سر و ته معامله چیست؟ گفت پانزده هزار تومان، گفتم به عین الدوله وزیر داخله تلگراف میکنم که شاید مصلحت مقتضی شود دولت باید این وجه را بدهد، آمدم دولت قبول نکرد خودم می دهم مزرعه در تهران دارم و حضرت قلی را ترقیف نمیکنم. عین الدوله جواب مساعد داد سخن قطع شد. برای حضوری در تلگرافخانه بودم، حضرت قلی را دیدم افسرده پشت بدیوار داده است، گفتم اگر چیزی شنیده ای اعتنا مکن راحت باش. چند روز بعد نظمیه را پرت داد که حضرت قلی شبانه رفت فرداش از هریس مکتوب او رسید که خبر فوت پسر عمران خان مرا دیوانه کرد و خلاف قول کردم. به موجب همین نوشته در باب دعوی تبعه روس آنچه امر بفرمائید اطاعت می کنم.

خبر فوت عمران خان برای من رقت آورد، فوق العاده متأثر شدم، برای اولادش خلعت فرستادم و تسلیت گفتم در معامله گذارده شد دیگر نشنیدم و ندانستم چه شد.

انجمن ایالتی خالصه آذربایجان را به اجلال الملك اجاره داد، معتمد السلطنه امضاء کرد در یکصد و پنج هزار تومان نقد دو هزار و پانصد خروار غله، شرط آنکه منهوبه شاهسون و اشغالی عثمانی هر چه تخمین شد کسر شود. به نظر من صلاح نیامد، کتابچه را برای امضاء نزد من آوردند گفتم مسئول مالیات معتمد السلطنه است و ناظر انجمن، چه محتاج امضای من است. در بازار گفتند تا ایالت امضاء نکند ما این اجاره را قبول نداریم پس از یأس از امضای من دو هزار تومان به اجلال الملك دادند که فسخ کند آنهم لازم نبود و گفته اند:

اجاره خالصه  
ذیقعه ۲۸

ز میر غافله گه گه تغافل شرط است  
که بی نصیب نمائند قاطعان طریق  
معتقد نیستم لکن ضرورت پیش می آورد.

رئیس انجمن سیدالمحققین عموزاده اجلال الملك است. معتمد السلطنه مستبوع سیدالمحققین استعفا کرد و بئالشکوی<sup>۱</sup> بر علیه من چاپ کرد. من مجیر الملك پیشکار فرمانفرما را که در تبریز بود خواستم، سعد السلطان مباشر خالصجات محمد علی شاه را با او همدست کردم، با بشارت الدوله پیشکار خودم قرار شد خالصجات را اجاره بدهند. مجیر الملك و سعد السلطان رنگ استبداد دارند گفتم موقع آن است که این رنگ را از خود بشویند. خالصجات را سوای محمد علیشاهی منهوبه یا اشغالی هشتاد و پنج هزار تومان نقد و نه هزار و پانصد خروار که دو هزار و پانصد خروارش در ارونق و انزاب بود اجاره با ضمانت باشخاص دادند. املاک منهوبه و اشغالی پانزده هزار تومان نقد و هزار خروار جنس تخمین می شد تا چه وصول شود. از این نه هزار و پانصد خروار غله دو هزار خروار در اطراف تبریز بود که خرواری چهارده تومان تسعیر می شد، در صورتیکه در چهار ایماق گندم خرواری چهار تومان بود. در این موقع در بازار گفتند ما انجمن برای نظارت ایالت میخواستیم، حال ایالت نظارت انجمن میکند. امین التجار رئیس انجمن شد و رحیم آقای قزوینی بجای او انتخاب. رحیم آقای قزوینی از تجار مایه دار تبریز است و داماد حاجی مهدی کوزه کنانی ابوالمله و نافذ در بازار، کافی است حاجی مهدی کلاهش را بزمین بزنند برای اینکه بازار تبریز بسته شود. مردی ساده است، اما رحیم آقا کافی وهوشیار، سالها در برلن بوده و اوضاع را دیده. اجلال الملك را بحکومت ارومی فرستادم لیکن در تبریز انگشت دارد.

در موقع ورود من خانه های در جنب قنسولگری روس اجاره کرده بودند  
و مردم در آنها بست نشسته، از عدلیه و عدالت اثری نیست. تهمت استبداد کافی است که بی محابا خانه مردم را بچاپند. لدی الورود برادر ممتاز الدوله را رئیس عدلیه کردم، محاکمی مرتب شد، هفته ای دو روز هم با چند نفر از اعضای انجمن بعدلیه

تشکیل عدلیه

۱- جهت بئالشکوی را در روزنامه توضیح دادم، ثقة الاسلام ملامت کرد که میبایست اعتنا نکنی.

سعدی میگوید: «کلوخ انداز را پاداش سنک است» همه ثقة الاسلام نیستند و سخن اثر دارد.



میرفتم و اگر شکایتی بود رسیدگی می‌شد. مدعی‌ناحق، در عنوان مشروطه طلب دروغی، علیه معروف به استبداد می‌تاخت. سپردم در عدلیه دم از مشروطه و مستبد نزنند، از حق و حساب بگویند. بستیها متدرجاً از قنصلگری بیرون آمدند.

میرزا حسن مجتهد مانده و رانده در دهات خود میزیست، ستارخان معتقد بود که باید از آذربایجان برود برای یکی از املاک او مدعی تراشیده بودند، امام جمعه نوشته تبعیت از شهبندر عثمانی گرفته بود، مجتهد از این اقدام امتناع کرده بود، رئیس عدلیه را خواستم گفت مبادا مرعوب شوی و قافیه را ببازی، عدلیه نظر بمذهب و مسلک ندارد حق صرف را بنظر می‌آورد. در دعوای مجتهد باید بیطرفانه حکم شود.

از هر جهت حفظ مراتب را مراقب بودم و اعلان کردم که ایرانی جان و مال و مسکنش در امان است. حق با مجتهد بود و باو داده شد. شنیدم گفته بود اگر فلانی را می‌شناختم آن غلط را نمی‌کردم. میتوانم بگویم که در مدت حکومت من حکمی در عدلیه بر خلاف حق صادر نشد، اما زحمت بسیار دیدم. میرزا آقای بلوری با پسر عموی خودش میرزا علی بر سر ملکی نزاع داشت و حق با میرزا علی بود، از من رنجید و عضو انجمن است.

سیدالمحققین و اجلال‌الملک بر سر خالصه کدورت حاصل کردند میرزا اسمعیل نوبری از وکلای دوره اول مجلس میخواهد اعتبارات سابق را داشته باشد و راه نمی‌یابد. راه استفاده غیر مشروع مسدود است و مخالف و شاکی زبان بسته بسیار شده است. امیر حشمت رئیس نظمیه می‌خواهد هم رئیس نظمیه باشد هم فوج حاج علی‌لو با او باشد هم ریاست ایل. شنیده می‌شود که بتوسط تقی‌زاده فرمانی هم صادر شده است، دیده نشد، گفتم در دو وزارت خانه نمی‌شود خدمت کرد یاریاست نظمیه و ایل یا فوج و سوار، او هم رنجید.

اول متمول ارومی است، در کاروانسرای متعلق به او یکتومان رسومات آقاخان شیطان آبادی از کسی گرفته شده بود، متوسل به قنصل روس می‌شود. بتوسط سالدات روس یکتومان را پس میگیرند. يك فوج ارومی با اوست، یعنی سالی هفت هزار تومان پادارانه فوج را میگیرد و میخورد. فوج را از او گرفتم، از درجات خلعش کردم، فوج را بشهاب‌الدوله از همان خانواده دادم، بتهران راپرت کردم، این حرکت هم منافی سیاست روس بود، اما در این موقع نمی‌توانستند سخنی بگویند.

سفیر روس هر روز تقاضای عزل مرا میکند، سپهسالار مجبور است مهلت بخواهد، اینرا هم مدعیان میدانند شهاب‌الدوله را که به تبریز خواسته بودم فوج را باو بسپارم چیزی از او نخواست بودم، باور نمی‌کرد، به بشارت‌الدوله گفته بود فلانی تقدیمی چه میخواهد؟ گفته بود اهل این حرفهانیست معهدا از تهران تقدیمی خواسته بودند، پنج هزار تومان برای سپهسالار فرستاده بود، شهرت کرد و بملاحظه مجلس مجبور شد بجمع بیاورد. آقاخان به تبریز آمد او را ملامت کردم بخراسان رفت.

میرزا آقای بلوری، سیدالمحققین و امیر حشمت مشغول دسته بندی شدند، میرزا اسمعیل نوبری آتش افروز است، روزی به نایب نظمیه که مراقب خدمات من است گفتم میرزا اسمعیل و میرزا آقا را اطلاع بدهد مرا ملاقات کنند. حضرات باتفاق سیدالمحققین بانجمن رفتند و بست نشستند،

جنجال علیه من

۲۰ ذیحجه ۲۸

روز دیگر آنچه صاحب لقب در تبریز بود در انجمن حاضر شدند غیر از بشارت‌الدوله و ناظم‌الدوله که در کابینه بودند و ناظم‌الملک که رئیس کابینه بود.

تلگراف شکایت از من را رئیس عدلیه نوشت، سردار فاخر برادر ممتازالدوله، از همه غریب شریک مشیر دفتر بود که بعنوان استبداد عذر او را از تبریز خواسته بودند و بسیعی من بر سر خانه و زندگیش آمد و محترم بود. از او پرسیده بودند تو چرا؟ گفته بود روزی نزد ایالت رفتم و مرا نپذیرفت و آن روزی بود که انجمن از من وقت خواسته بود که در امور مالیاتی صحبت کنند، گفتند مشیر دفتر است از انجمن اجازه خواستم که وارد شود رضا ندادند گفتم تشریف داشته باشند



بعد خدمت ایشان میرسم . این است نمونه اخلاق ما .

ازدحام منحصر بصاحبان لقب نبود و بسعی امیر حشمت ، کدخدایان شهر با نفرات رسمی و غیر رسمی در اطراف انجمن جمع میشوند ، غالب مسلح و گاهی متجاوز از هزار نفر .

مقام منیع مجلس شوری شیدالله ارکانه ، کپبه هیئت محترم وزرای عظام

### تلگراف بتهران

دامت شوکتهم ، روزنامه ایران نو ، اگر چه بواسطه حسیات وطن پرورانه

حالت حالیه آذربایجان و پیش آمد امور ممکت مشهود و نصب العین آن

ذوات محترم است ، ولی بجهت تذکار با کمال بی غرضی از عرض و اظهار حالت کنونی در عالم مملکت دوستی و وطنخواهی خودمانرا مجبور دیده با دلی دردمند و امید یس بلند عرضه میداریم ؛ چنانچه همه اهالی ایران خاصه حضرات عالی مسبوقند آذربایجان آنچه در این چند سال دچار صدمات و خسارات بوده ، زحمات دیده ، خسارات کشیده ، قربانی داده تاب نعمت مشروطیت نایل آمده بعد از مشروطیت این مملکت با همه بی اسبابی و نبودن حاکم رسمی بنوعی آرامی بسر برده ، بعد از تعیین جناب مستطاب اجل آقای مخبر السلطنه بایالت اینجاء اهالی در شوق انتظام امور و تکمیل نواقص و تشکیل ادارات رسمی ، منتظر ورود ایشان بودیم ، با يك عالم وجد و سرور مقدم ایشانرا خیلی گرامی داشتیم ، بعد از ورودشان تا حال که شانزده ماه است اثری از کفایت و درایت ایشان ندیده ایم سهل است روز بروز از نظم مملکت کاست و بر عکس اختلاف افزود ، ادارات غیر مرتب ، قتل و غارت در اطراف نهایت شیوع را دارد ، ایالت جلیله وقتی را صرف رفاه عامه نکردند ، عوض اینکه قوانین مقرر را اجراء فرمایند خودشان مکرر نقض قوانین کرده اند . اگر عدلیه صحیح نیست از ایشان است ، اگر در نظمیه نقصی است از ایشان است ، اگر بلدییه نمی تواند بوظائف خود اقدام کند از ایشان است ، اگراد و شاهسون را ایشان جری نموده اند ، آنچه فهمیده می شود فکر دیگری در سردارند ، این است با کمال ضراعت عرضه میداریم هر چه زودتر چاره این مملکت را بفرمائید ، با باریکی موقع و حرکات خودسرانه این شخص محترم نتیجه وخیم بنظر می آید که بالمآل اسباب زحمت و اشتغال اولیای دولت و ملت خواهد شد .

مگر در تهران يك نفر شخص صحیح و فعالی نیست برای ایالت اینجامعین و اعزام شود .

مستدعی هستیم يك توجه و عطف نظر مخصوص بحال ضعفا و فقرای این مملکت بفرمائید والا لابدیم در تلگرافخانه متحصن ، عرایض خودمانرا با وسایل شرعیه بقبولانیم . عبدالعلی طباطبائی ، امیر حشمت دبیر السلطنه ، رحیم صدقیانی ، میرزا آقای بلوری ، رفیع الدوله ، مشیر السادات ، عباسعلی ناله ملت معاون دفتر ، مدیر السلطنه ، مستشار الممالک ، مشیر دفتر ، سردار سطوت ، ظهیر الممالک ، وثوق حضرت . سالار معزز مستشار السلطنه ، مرآت السلطنه ، ناصر الممالک ، قوام الایاله ، سطوت السلطنه ، فتوح الدوله ، سعید السلطنه ، صدرا لاشراف ، مرتضی طباطبائی ، امین دفتر ، تمجید السلطنه ، عضد الممالک ، وثوق نظام ، عدل الملک ، مکرّم السلطنه ، صادق الملک ، شرف الدوله ، صفاء الملک ، معین حضرت ، باصر حضور ، احتشام حضور ، مشیر همایون ارفع الملک ، خازن لشکر ، وثوق الممالک ، ضیاء السلطان ، فتوح السلطنه ، ساعد السلطنه ، مسعود الدوله .

در امثال آورده اند که یکی دروغ میگفت و دروغ پردازی داشت . روزی شلواری باوداد گفت امروز دروغ گنده خواهم گفت باید خوب پردازی ، شروع کرد به گفتن دروغ ، دروغ پرداز شروع کرد به کنندن شلوار که این دروغ را خودت پرداز . شکایت نباید از اندازه و تناسب خارج شود ، خود شاهد خود باشد که من دروغم . ده روز این جنجال طول کشید ، روز اول به عین الدوله تلگراف کردم حضرت والا اعتنا نفرمائید خودم جواب میدهم شاید در تهران هم این تلگراف مطلوب بعضی آقایان نبوده خصوص خود حضرت والا و سپهسالار که بافتضاح از تبریز رفته بودند . از مجلس مطمئن بودم از هیئت هم جوابی بحضرات داده نشد . البته هر روز را پرت وقایع از طرف تلگرافخانه بتهران میرسید تدبیر من بی اعتنائی شد ، مشغول کار خودم بودم باغ عالی قاپو طروجه است مردم آزاد تردد میکنند منم در اطای کار میکنم که از باغ دیده میشود حایل ندارد .

روزی است که بلدییه بعمارت ملکی انتقال میکنند برای تشریفات منم بآن عمارت رفته ام ،



شهبندر عثمانی هم هست باید چند کلمه گفت، گفتم :

چو آدم را فرستادیم بیرون جمال خویش بر صحرا نهادیم  
جمالهای الهی خوب است قدری بفکر نظافت شهر و زندگی لایق جمال باشند و با بلدیہ  
مساعدت کنند، همان قسم که درون خانه را می آرایند به بیرون خانه هم توجه داشته باشند الی آخر.  
موضوع نطق بتناسب محل معلوم است .

در شهر شهرت داده شد که ایالت بقتسولگری روس رفت . مردم که از باغ تردد میکردند دیدند  
من سر جای خودم نشسته ام .

انجمن ایالتی در خیابان در منزل ظفر السلطنه است، از عالی قاپو مسافتی ندارد. محمد حسین خان  
قراجه داغی سردار عشایر رفیق رحیم خان بود، با سردار بهادر جنگ کرده بود. پس از فرار رحیم خان  
خودش را بسالار ملی بسته به تبریز آمده بود . سالار ملی که عازم تهران شد خواست از طرف من  
تأمین داشته باشد، او را در باغ پذیرفتم. گفتم گمان کرده ای که چون گول رحیم خان را خورده ای از  
نوکری خارج شده ای؟ برعکس تو که در دوستی برای رحیم خان پای جان ایستادی در خدمات دولت  
پابرجا تر خواهی بود. مطمئن باش کمال اعتماد را بتو دارم انشاء الله خدمات خوب خواهی کرد  
روزی آمد نزد من گفتم دوستان نفر در شهر دارم این جماعت را حریفند اجازه بفرمائید در  
اطراف عالی قاپو بگذارم گفتم خان الان میروی بمنزل و تا نخواهمت بدرخانه نمی آئی. باز در شهر شهرت  
دادند که ایالت قراجه داغی ها را دور خودش گذارده مردم دیدند در عالی قاپو اطراف کسی نیست .  
وکیل چاتمه های حکومتی را تحریک کردند، آمد نزد من که اجازه بدهید از ذخیره برای  
سرباز ها فشنگ بگیرم ، گفتم هیچ فشنگ دارند ؟ گفت بعضی دارند گفتم الان آن فشنگ ها را  
بگیر به ذخیره بده قبضی برای من بیاور. باز شهرت کرد که ایالت فشنگ بسربازهای عمارت داده  
است، مردم در عبور دیدند سرباز اطراف من فشنگ ندارد. شهبندر عثمانی آمد که قنسولها نگرانند گفتم  
جای اندیشه نیست من تندی نخواهم کرد و آنها قدرت مبادرت ندارند انجمن در بین است آسوده باشید .  
شب ۲۸ ذیحجه انجمن و جمعی از تجار آمدند بمنزل من که چه باید کرد ، تالار نایب السلطنه  
از عهد عباس میرزا عرض و طولی دارد ایوان جلو آن ۲۴ ذرع طول و سه ذرع عرض دارد، پرشد از  
موزر بند، قدری صحبت شد گفتم حرف حسابی چیست؟ رشوه گرفته ام؟ حقی باطل کرده ام؟ ظلمی به کسی  
شده است؟ با بی پولی و قوه نقصی در کار است؟ در سیاست کسر آورده ام؟ چه شده است؟ میرزا آقا  
گفت اینها نیست ملت شما را نمیخواهد اگر زوری دارید بگوئید، گفتم با صدماتی که در سفر اول  
دیده بودم مشتری ایالت آذربایجان نبودم، در تهران شغل من وزارت علوم و از برای من راحت الحلقوم  
بود، ایالت آذربایجان کنگر نتراشیده است، انجمن بواسطه تقی زاده و مستقیماً از من دعوت کرد بلکه  
گفته شد بر سر تقاضای حکومت تود و باره دست به تفنگ کردیم وعده ای جوانان ما کشته شدند، من مروت  
ندانستم شانه خالی کنم و راحت الحلقوم را بر کنگر نتراشیده رحجان بدهم والا عاشق نبودم، شما را  
مردمان با شرف دانستم، یک مشت شرف که داشتم برکف اخلاص گذاشتم برای خدمت آمدم نه با  
توپ و تفنگ که حالا از من زور میخواهید، همان شرف مرا بمن بدهید به منت میروم. حالی در من پیدا  
شد که برخاستم، حضار هم برخاستند، یکنفر در تالار بفارسی گفت برخیزید ، اینها آب در گوش ما  
کرده اند، این همان مخبر السلطنه است که در غوغا قورخانه را بما داد. جمعیت رفتند میرزا آقا هم  
رفت انجمن و بعضی تجار نشستند . گفتند چه باید کرد ؟ گفتم این جمعیت به پشت گرمی  
انجمن جمع میشوند و من از انجمن احترام نگاه میدارم. وانگهی فراموش نکنید که هزار و پانصد  
نفر سرباز روس در باغ شمال است و هر روز پی بهانه میگردند یک تیر در تبریز خالی بشود مداخله  
خواهند کرد، من شب و روز به هزار بار یک بینی نمیگذارم بهانه بدست بیاورند، همه را دیده اید، انجمن چرا  
اشاره را بخود راه میدهد؟ درد میرزا آقا، امیر حشمت و سید المحققین را میدانید . من چه بگویم همه  
سعی من این است که کار از کله ببازو نکشد. انجمن رفت روز دیگر به محل سابق در ارمنستان جمع  
شدند، اثاثه خود را به آنجا خواستند، حال ارباب لقب و محرکین شرارت در منزل ظفر السلطنه جمعند



اما متفرقه حاضر نشده اند قدری بین انجمن و حضرات صحبت می شود خواهش میکنند اعضاء به منزل ظفر السلطنه بیایند، چون گفته بود ند آنجا باختیار ایالت است. بهر حال انجمن آمدند بهمین منزل و در نتیجه مذاکرات محضری بسجل ثقة الاسلام نوشتند که آرام بنشینند و منهم در گذرم. شب آن محضر را رحیم آقای قزوینی برای من آورد، گفتم نظر شخصی ندارم مصلحت ولایت شما را طالبم اما از حالا میگویم این جماعت آرام نخواهند نشست و من آنقدر صبر میکنم تا فساد همه براهالی و انجمن معلوم شود، در موقع آنچه مصلحت دانستم میکنم و شور نخواهم کرد. گفتند بی تحقیق چطور میشود؟ گفتم تحقیق برای کشف حقیقت است، بعد از آنکه بر همه فساد مسلم شد چه تحقیقی. قانع شدند آن محضر را هم از اونگر فتم نزد او ماند.

در منزل مشیرالسادات شروع شد بروضه خوانی. دهه گذشت شد بیستم روضه برقرار است و ریزه خوانی منظورتا روز ۲۷ محرم.

روز ۲۷ محرم سه نفر از کدخدایان شهر محمدخان خیابانی، محمدخان ششکلانی و داروغه بازار بشارت الدوله را ملاقات کردند که ایالت چرا ساکت است، اینها در صدد شرارتند اگر شهر برهم بخورد روسها دخالت میکنند مادر کدخدان خواهیم بود گفتم بگوسه از شب رفته بیایند. آمدند، آنها را خواستم احوالات را گفتند گفتم در شهر غیر از نظمیه قوه ای نیست، آنروز که میرزا اسمعیل نوبری را برای نصیحت خواستم تهر در دید، گفتند ندانستیم حال آنچه بفرومائید اطاعت میکنیم. به محمدخان خیابانی گفتم فردا سر آفتاب مشیرالسادات را در خانه خودش توقیف میکنی و تردد را منع، میرزا آقای ناله را در مرکز نظمیه.

به محمدخان ششکلانی گفتم امیر حشمت را سر آفتاب به عالی قاپو بیاوری. به داروغه گفتم صبح میروی منزل سید المحققین میگوئی برادرت دبیر السلطنه در منزلش کانون فساد دارد تا سه مجلس دیگر هیچ نمیگویم مجلس چهارم میفرستم همه را دستگیر کنند. گفتند بنویس، نوشتم و بهر یک دادم و قل هو اللهی پشت سر آنها خواندم. صبح دیگر قبل از طلوع، صادق در اطاق مرا سخت میکوبد گفتم چیست؟ گفت امیر حشمت را آورده اند گفتم بسیار خوب، باز گفتم امیر حشمت را آورده اند گفتم دانستم گفت نه تیر خورده است. در را باز کردم معلوم شد امیر حشمت دست به هفت تیر کرده است محمدخان پیش دستی، تیری به گردن او خورده لیکن خطر ندارد، فرستادم ارمنی ای بود جراح، آوردند زخم او را بست توقیف شد. محمد خان خیابانی هم بدستور خودش عمل کرده دوساعت از روز برآمده تلفنی از سید المحققین رسید که شما گفته اید من از شهر بروم؟ گفتم نوشته ام، بخوانید ببینید چه نوشته ام. معذرت از شهر بخیر و شاه ملک خودش رفت بگمان اینکه بازار بسته خواهد شد و مردم جنبشی میکنند، نشد و نکردند. امیر حشمت در عالی قاپو توقیف شد، مشیرالسادات را بمراغه فرستادم، میرزا آقا ناله را به ارومی. امیر حشمت چندی بعد بخراسان رفت.

کاغذ های امیر حشمت را انجمن بدست آورد، کاغذهایی از تهران بود من جمله سواد رمزهای من بوزارت داخله در نوشتجات امیر حشمت پیدا شد، رقعهای هم از اجلال الملك بود بخط منشی و چند سطر بخط خودش.

قربانت شوم از کارهایی که زیر جلی میفرمائید بی اطلاع نیستم، بی پیر بخرابات میروی انشاء الله سعادت و عزت همراه جنابعالی خواهد بود. از درویشان غافل مباش جزا می بینی زیاده عرضی نیست. صادق طباطبائی

نمی دانم در ایران آنکه درویش نیست کیست، شریری بشریری الغای شرارت میکند و درویش است.

به محتشم السلطنه که وزیر خارجه است با رمزی که در ارومی با او داشتم گفتم و سفارش کردم شخصاً کشف فرمایند. امیر حشمت را که توقیف کرده ام قطعاً در تدارك فساد بزرگ بوده است، گرجی وقفقازی با خود داشته، از نوشتجات او با برادرش مشکوة در تهران، معلوم میشود که آنجا

تلگراف رمز من به  
محتشم السلطنه



هم دستی داشته، از انقلابی و پارتیهای دیگر هم احوالات به هم دیگر مینوشته‌اند، سواد بعضی تلگرافات رمز مرا هم دبیر اسرار باوداده، برای امیر حشمت میفرستاد و دیگر اطمینان ندارم رمزی بوزارت داخله عرض کنم. حضرتعالی این فقره را شخصاً با آقای نایب السلطنه عرض کنید تا اقتضای رأی ایشان چه باشد. ابداً مورد توجه نشد از اکسفردهم چیزی نفهمیدیم.

با خود گفتم رفقا را نمیشناسی می‌شناسی، اوضاع را نمیدانی میدانی، نوکه میتوانی در تهران در خانه خودت باشی و لامحاله وزارتت هم داشته باشی چرا خودت را باین مهالك گرفتار میکنی؟ میبینی که آنچه هم بزحمت میسازی خراب میکنند و نتیجه نمیدهد چه کنم.

ندانم مرا خود چها ندر دل است مگر قسمت جمله با مشکل است

قنصول روس وقت خواست بدیدن من آمد بخصوص مقابل در ایستادم.

از وسط تالار سرفرود آورد و چون به هم دست دادیم گفت این دیگر کودتا بود، گفتم از کارهای معمول حکومتی است پیش می‌آید، در خدا حافظی باز جلو در ایستادم تا وسط اطاق رو بمن داشت و میرفت و ادب می‌کرد. امروز خودم را بتمام معنی حاکم دیدم، نیکلا قنصول فرانسه به بصیر السلطنه گفته بود راپرتی از فلانی به وزارت خارجه داده‌ام و نمیگویم، پنجاه سال دیگر در آرشیو فرانسه چاپ می‌شود، زما هر ذره خاک افتاده جائی.

شهر و اطراف سکونتی حاصل کرد، روسها هم بر نزاکت افزودند.

البته بحکم یری الحاضر مالا یری الغائب شما بهتر میدانید که مقتضی موقع

**تلگراف صنیع الدوله** چیست، ولی گاهی در گرمی کار ممکن است ترك اولائی بعمل بیاید. در

خصوص تبعید سید المحققین خوب است امعان نظری بفرمائید، باعتقاد

من اورا بشهر مراجعت دهید که موجب امیدواری علمای اینجا و جالب بعضی انظار خسته بشود بهتر است. مرتضی قلی.

در جواب عرض شد: من سید را تبعید نکرده‌ام در اثر نیت خود بخسرو شاه رفته است،

کسی مانع نیست که برگردند منتظرند تجار بازار ببندند باسلام و صلوات ایشانرا بشهر بیاورند و تجار این اقدام را نمیکند. امام جمعه خوئی هم شرحی نوشته بودند تفصیل ما وقع خدمت ایشان عرض شد سه هفته گذشت ثقة الاسلام ایشانرا نصیحت کرد معاودت فرمودند. لفظ مشروطیت تغییری در اخلاق و روحیه اهالی نیاورده است، برای تأتید شرط نامه ایلات مشکین قراجه داغ خلخال شقاقی را در حاشیه قرآن یاد می‌کنم.

بسم الله الرحمن الرحيم بتاريخ نوزده شوال المکرم ۱۳۲۷ این نندگان

**شرط نامه ایلات مشکین** درگاه رؤسای ایلات و عشایر ولایات خمسه باقتضای تکلیف مذهبی و

وظیفه شاه پرستی که برای اعاده امنیت و سلطنت ایران و دفع

شر مفسدین و قلع و قمع معاندین دین مبین و ترویج مذهب جعفری علیه آلاف التحية و الثنا

اتحاد و اتفاق کرده و بدو این ولایت اردبیل اقدامات کرده ایم، برای اصلاحات کلیه در

آتیه و انجام این کار کلام الله ربانی را فیما بین خودمان شاهد قرار داده و شرایط میگذرانیم

که باکمال مجاهدت از بدو اقدام تاختم و انجام مالا و جانا تا آخرین قطره خون و حبه مال خودمان

ساعی باشیم و حضرت اجل آقای سردار نصرت را برای خودمان سردار کل دانسته اجرای اوامر

ایشانرا برخود لازم بدانیم. هرکس از این عهد تخلف کند و دست بچپاول بزند اورا از جرگه رؤسا

خارج کنیم، حق ایلیت و مذهب صحیح ندارد، این کلام الله مجید خانواده اورا برچینند. باید عموماً

و متفقاً دارائی او را چاپیده خودش را مقتول و معدوم نمائیم.

سردار نصرت، امیر عشایر، سالار اسعد، سالار السلطان، سالار نصرت، لطف الله خان

سرتیپ، اقتدار نظام، اسعد السلطنه، هزار خان، فاتح الممالک، سالار عشایر، سیف السلطان،

صارم السلطان، سالار فیروز، رشید الممالک، سالار دیوان، مستعان الملك، پدل خان،

حسینقلی خان، عباد الله خان، ابوالفتح بك، قدرت خان، ماشاء الله خان، عزت الله خان، بدرخان،



محمد قلی خان ، محمد خان ، جواد خان ، انشاء الله خان ، نصر الله خان ، آقاییک ، فتح الله خان ، محمد نصیر خان ، هاشم خان .

اصل مقصود چاپیدن است و بهانه بسیار

معلم این جماعت بلایف عضو نظامی ژنرال قنصولگری است. آن روحیه خوانین شهر این روحیه خوانین ایلات ساوجبلاغ هم بجای خود، دسته دیگر هستند باخیالات دیگر یکجا روس محرك است یکجا عثمانی.

### مکتوب اسلامبول

مدتی این مثنوی تأخیر شد مهلتی بایست تا خون شیر شد  
بلی حادثات زمان شیر حلال را برخلاف عادت طبیعت در مذاق این بنده بخون  
حرام تبدیل کرد. اگر مکاره وارده را در مدت اقامت تهران شرح دهم خاطر مبارک را ملالت خواهد بخشید  
اینکه اوامر مطاعه را نتوانستم اطاعت کرده مطلب معهود را دنبال نمایم باین ملاحظه بود که دیدم  
حضرت صنیع الدوله با اشخاص محاط و محصورند که برخلاف حقیقت قدم می زنند و ایشانرا  
بآنها عقیدتی راسخ است. صلاح در این دیدم که اعتبار و شرافت نیابت مقدسه حضرتعالی و عزت  
نفس خود را حفظ، مدتی صبر کنم تا دست حق از منویات بعضی از اشخاص پرده بردارد، صورت  
زشت قبیح منظرشان که در تحت ماسک ملت خواهی مستتر است ظاهر شود، معلوم شود که در زیر  
خرقه چه زناری هست. چنانکه شد، آنهائیکه ملت و دولت بیچاره را دست آویز اجرای اغراض  
نفسانی خود کرده بودند رسوا شده و میشوند. البته چنانکه بر حضرتعالی در این وقایع اخیر  
ماهیت اشخاص که طرف اعتماد و وثوق بودند کشف شده حساً و عملاً خلاف و خیانتشان ثابت شد  
معلوم است بر حضرت آقای صنیع الدوله نیز محقق گشته است ولی افسوس وقتی مکاشفات حقیقت  
صورت گرفت که بنده دوباره از وطن آواره و سجاج بیابانها شدم .

قبل از ورود بنده با اسلامبول بعضی از مغرضین به بعضی از نقاط که خود حضرتعالی مسبوقند  
الغاء شبهه کرده شنیدم شرحی بحضرتعالی عرض کرده اند. جوابی که مرقوم فرموده بودید مسبوق  
شده ام الحق داد معنی نموده بودید. آنهائی که با لغائات ارباب غرض مشتهه بودند رفع شبهه نموده  
ملامت ها کردم، قرار شد جبران نمایند، البته عرض شده است آقای تقی زاده از راه وان و بایزید  
اسلامبول آمده اند. الحق در این عصر اختیار آن راه خاصه در زمستان باختیار فقط با عزم راسخ کار  
مثل این شخص است کسی دیگر نمیتواند با وجود این زحمت و مشقت که در اختیار این راه متحمل  
شده اند از عهده بر آید، در نظر اهالی بی انصاف تقدیر نشده وقعی و اهمیتی پیدا نکرد، از امور  
عادی تصور کردند و حال آنکه بنده میدانم چقدر زحمت کشیده اند تا اینجا خود را رسانده اند.  
محض اینکه پول ملت را بشمند فر روس ندهند، خیری به برادران عثمانی برسد، قبول زحمت کرده اند  
بدبختانه آنها هم برخلاف انتظار از شرایط اخوت و اتحاد نکول قرار بر سخت گیری و معادات داده مقدم این  
شخص بزرگوار را گرامی نشمرده مثل سایر ابنای سبیل که هر روز با اسلامبول در عده کثیره وارد و  
خارج میشوند کان لم یکن پنداشتند.

از قراری که شنیدم در بعضی از محافل و مجالس مذاکره می شده است که پاره ای اشخاص  
باین خیال افتادند که با اسلامبول آمده از قوت اجتماعی آنجا استفاده کرده برخلاف حقیقت  
علیه اداره جلیله حضرت مستطاب عالی سوق نفاد نمایند. لهذا لازم دیدم سکوت چندین ماهه خود را  
شکسته عرض کنم که در اینجا همچو خبری نیست. باطل السحر موجود است سحر و جادوی بعضی  
در مزاج نیکخواهان حقیقت بین که از زحمات و خدمات حضرت مستطاب عالی کاملاً مستحضرند  
اینگونه تسویلات اثری نخواهد داشت. اینجا دل ضعیف و تن خسته میخرند، خاطر مبارک مطمئن  
باشد خبر تنکیل مفسدین که در اواخر اقدام فرموده اند در نظر اهالی حسن نتیجه بسیار عالی  
بخشیده همه آفرین خوانند شاید در جریده شمس هم بنظر مبارک برسد. چاکر هم مدتی بود ناخوش  
بستری بودم امروز ها الحمد لله حاله فی الجمله بهتر است مشغول خدمات مرجوعه هستم ولی اطبا



اجازه خروج از منزل بواسطه انقلاب هوا نداده‌اند، همواره خدمات را با فرمایشات منقاد و منتظرم زیاده جسارت شد ۲۸ محرم ۱۳۲۹ علینقی

با حسن اخلاق فوق‌العاده و علم سرشار این عیب در صنایع‌الدوله هست که همه را خوب میدانند و فریب روباه بازیها را میخورد در بسیاری از موارد فریب چاپلوسان را خورد و تا شناخته شدند چه خودی چه غریبه خسارتهای مالی و آبرویی کشید دوره هم امروز دوره‌ای شده است که شناختن مردم صعوبت دارد، موش و ببر و پلنگ و خرگوش در لباس مشروطیت درآمده‌اند و انسان گول حرف‌های چرب و نرم ایشانرا میخورد، گرگند در لباس میش و همه در بند منافع خویش و قلیل من عبادی‌الشکور عنوان ذاتیات را تغییر نمیده‌د از قدیم همینطور بوده‌است، خیلی‌ها هم همین‌ناله را دارند.

### جبلای غر جستانی

منسوخ شد مروت و معدوم شد وفا  
 شد راستی خیانت و شد زیرکی سفه  
 گشته‌است بازگونه همه رسمهای خلق  
 مقدار آفتاب ندانند مردمان  
 مرد آن بود که دست ندارد زدوستی  
 صنایع‌الدوله رشوه نمیگیرد لهذا ندارد که بدهد، او در تلاش خیر مملکت است و همه قلاشو بفکر جیب خود، جای بسی نگرانی است.

از صنایع‌الدوله با رمز داخله رمزی رسید که استعفا کنم. با خود گفتم صنایع‌الدوله فوق‌العاده مهربان است، سخنهایی میشنود اندیشه میکند. هفته‌ای جواب ندادم از تهران حضوری خواستند. با انجمن و بعضی تجار در تلگرافخانه حاضر شدیم، در طی مذاکرات سردار اسعد گفت جواب تلگراف صنایع‌الدوله را بدهید. استعفا نوشتم به میرزا حسین خان دادم که محرمانه بگوید. تجار سر دستگاه گماشته داشتند مطلع شدند، تهران را به تلگرافات سخت که نمیگذارید مملکت چهار روز آرام بگیرد بازار تازه رونقی گرفته است تجارت به جریان افتاده است در همین مضامین تلگراف به مجلس و سفراء کردند سپهسالار حاشا کرد که فلانی استعفا می‌کند کی قبول خواهد کرد. تلگرافی در استقلال من به ولایات نمود نگذاردم مخابره شود. من احتیاج به تقویت تهران نداشتم و این تلگراف کار مرا مست می‌کرد. روز دیگر ذکر یا تاجر باشی اسبق روس در بازار گفت روس مخالف فلانی نیست وزرای خودتان هستند. در ضمن حضوری صنایع‌الدوله گفت هیچ از ما یاد نمیکنی، گفتم و نمیدانستم که روزگار چه در سر دارد.

کی رفته‌ای ز دل که تمنا کنم ترا      کی رفته‌ای زدیده که پیدا کنم ترا

روس رحیم‌خان را آزاد کرد به قراچه داغ آمد و امان خواست و پسرهای او در اهر هستند و شرارتی نمیکنند. باو امان دادم به تبریز آمد در حیاط خواجه‌های مظفرالدین شاه مسکون شد. ترتیب پذیرائی او را دادم. پسر هفت ساله‌اش را همراه آورده است، او را خواستم مهربانی کردم قلمدانی باو دادم و گماشتم مشغول تحصیل باشد. چند نفری از اجزای رحیم‌خان باو هستند و اسلحه دارند. من متعرض نشدم که برای او یأس از امنیت حاصل نشود.

### آمدن رحیم‌خان به قراچه داغ

پیغمبر فرمود: «من بشرنی بخروج الصفر بشرته بدخول الجنة.» هفته‌ای بود خیال صنایع‌الدوله و اینکه کسالتی سخت دارد مرا مشوش میداشت، من اراده کردم به محمد قلی‌خان اخوی تلگراف کنم، باز گفتم خواهند گفت فلان کس مالیخولیا پیدا کرده است. معلوم شد تزلزل قلب

### فاجعه صنایع‌الدوله ۶ صفر ۱۳۲۹

من بی سبب نبود. ۷ صفر قبل از ظهر تلگرافی از سفیر آلمان رسید که شما و ایران را از واقعه‌ای که برای



خانواده شما رخ داده تسلیت میگویم. حاجی نظام الدوله پیش من بود بی اختیار اشک از چشم من جاری شد تعجب کرد. مطلب را گفتم و گفتم باید صنیع الدوله مرحوم شده باشد و میگیریم. گفت شاید نیرالملک یا مخبر الدوله باشد، گفتم در فوت آنها ایران را تسلیت نمیگوید در نظر آنها که می فهمند در ایران منحصر به صنیع الدوله است<sup>۱</sup>. خبر رسمی را ثقة الاسلام آورد بی تابی مرا که دید گفت تو در فوت اولاد خودت این بی تابی را نکردی گفتم او عوض دارد صنیع الدوله عوض ندارد.

گر فضل الله رفته است از دستم  
فقدان یکی برادر بی مانند  
نصر الله و فتح الله و لطف الله هستم  
خون کرد دل و پشت همی بشکستم  
سه روز در تبریز فاتحه گذارده شد پس از خودم انجمن و تجار اصناف و ادارات را منع کردم.

حضرت مخبر السلطنه، افتخار خانواده، غمخوار وطن، برادر همه ایرانیان، پدر همه یتیمان، برادر عزیزمان رابدست دو نفر قفقازی کشتند و عنقریب از خاک ایران خارج خواهند کرد. در مملکتی که مجازات قاتل ممکن نیست و تمام مردم برخلاف مصلحت خودشان مشی میکنند عاقبت کسی که خدمت کند غیر از این نیست. بعد از او دلخوشی اعضای تمام خانواده از کبیر و صغیر و یتیم بآن وجود عزیز است. خوب است اگر ملاحظه هیچکس را نمیکنید رعایت حال یتیمهارا بکنید که دیگر کسی از خیال شما آرام ندارد. استدعای تمام خانواده این است یا از ایران خارج شوید یا اگر ممکن است چندی هم در اصلاح امور خانواده ای که بکلی از هم گسیخته شده بامن بدبخت شرکت کنید العبد محمد قلی

تلگراف مخبر الملک  
۸ صفر ۱۳۲۹

فدایت شوم پس از واقعه هائله جانسوز آن مرحوم جنت مکان از مکتوب نیرالملک عمو افسردگی خاطر حالت تحریر و تقریر و رسومات چیز نویسی از میان رفت جز نوشتن مطالب عمده که عمده است، چیزی نیست و آن این است پس از اینکه زنهای خانه دیدند که مردان جرأت بعضی حرفهارا ندارند بخیال افتادند که هر جایی گوش بحرف ایشان بدهند از دست روزنامه نویسان شاکی شوند زیرا که سبب قتل آن مرحوم ایشان شدند. حالا برای جنابعالی مضمونهای بدذکر میکنند بخصوص روزنامه<sup>۲</sup> که از رشت این روزها آورده اند شکایت بسیار از حکومت آذربایجان نموده اند. من برای سکوت ایشان بغیر زنهای دو عریضه خدمت نایب السلطنه و وزیر کل که نصر السلطنه است نوشتم که حامل هر دو جناب شیخ سیف الدین باشد و جواب درستی بگیرد، باین مضمون که خانه و عیال و کسان خانواده ها مرد درستی و وارثی که رسیدگی بحال ایشان کنند دارند این یکی را هلاک روزنامه نویسان نکنید و باصحت و سلامتی وارد

۱ - تولد مرتضی قلی خان صنیع الدوله در نیمه شب یکشنبه نهم صفر سنه ۱۲۷۳ در تهران بوده. در ۶ صفر ۱۳۲۹ از نتایج وجود او ایران را محروم کردند، ۵۶ سال در فکر و عمل بخدمت این آب و خاک بسربرد، از علم معادن و اقتصاد بهره کامل داشت، مکرر میفرمود سلونی قبل ان تفقدونی. صنیع الدوله بود که ازدولت فکر او امروز ایران راه آهن دارد.

۲ - روزنامه نماینده اطوار بشر است و بشر نیمی فرشته و نیمی جانور تا بکدام میل کند من در این موضوع تلگراف ایزولسکی سفیر روس را در پاریس بوزیر امور خارجه سازانف یاد می-کنم؛ شخصاً دو روزنامه مثل تان و ماتن را رو بخود کرده ام لحن روزنامجات بطرف اطیش و ترکیه است، علت عمده سرمایه است و خرج میکنند استنباط میکنم که پوان کاره منتظر است که ما هم بهمان وسایل دست بزنیم. در موقع قرضه ۱۹۰۶ مبالغ مهم بروزنامه ها رسید بی موقع نیست که سیصد هزار فرانک برای کارهای فعلی اعتبار داده شود که بدست مأمورین مالیه سفارت بمصرف برسد. پوان کاره وعده داد راه کار را بنماید ۱۰ اکتبر ۱۹۱۳



تهران بفرمائید که ضامن همه چیز او کسان مأمور باشد .

این دو عریضه الان نزد جناب شیخ سیف‌الدین است، ایشان فرمودند که اولاً باید فهمید که میل جناب ایشان در توقف است یا آمدن را صلاح میدانند، آنوقت عریض داده شود لهذا این کاغذ را در کمال تعجیل مینویسد که جواب را از تلگراف بدهید، با یک نشانه و علامتی تا بدانیم رأی جناب عالی چه‌گونه است. اگر بدانید که حالت کسان این خانواده چه سان است، با کمال تعجیل دو اسبه تشریف فرما میشوید وجود عالی بسیار لازم است، در عریض نوشته شد که پس از ورود بهیچ امری از امورات جز امر خانواده مداخله و کاری قبول نخواهند کرد آسوده خاطر باشند . جعفر قلی

قاتل صنیع‌الدوله بصورت دو نفر ارمنی بودند که برای او کار میکردند هر دو تبعه روس. مخبر السلطان که در محاکمه در وزارت خارجه حاضر بوده است نقل کرد که در استنطاق معلوم شد تحریک از سپهسالار بوده و هفت تیر را در منزل او سردار محیی بآن ارمنی‌ها داده است. سردار محیی کشته شد و سپهسالار انتحار کرد. صنیع‌الدوله در این موقع وزیر مالیه بود، سردار محیی بیست هزار تومان از بابت نهضت بتهران میخواست، سپهسالار موافقت داشته و صنیع‌الدوله در محظور بوده است .

در آن هفته که من نگران بودم در تهران صحبتها میشده است و بصنیع‌الدوله میگفته‌اند که استعفا کن و از خانه بیرون میا، او منتظر ورود ناصرالملک برای نیابت سلطنت بوده است. چه میشود کرد که شدنی است آنچه بیشتر برای انسان تأسف و تحیر میآورد این است که بتواتر گفتند که ناصرالملک در رشت و قزوین گفته است که من چگونه بتهران بروم و حال آنکه صنیع‌الدوله آنجا است .

در ملاقات اول که حاج محمد تقی شاهرودی حضور داشته، صحبت از قتل

#### ورود ناصرالملک

۱۲ صفر

صنیع‌الدوله میشود ناصرالملک میگوید حالا خوب شد یا بد. این بود مردی که بوجود او امیدواری اصلاحات داشتیم، تربیت شده اکسفرده، گفتند که در چله صنیع‌الدوله مردم تظاهری کردند و نایب السلطنه انتقاد بهاء‌الواعظین هنر خود میشمرد که با نظر بد نایب السلطنه روز چله به منبر رفته است و از محامد صنیع‌الدوله حرف زده است . تفو باد بر چرخ گردون تفو .

که تا کجاش رسیده است پایگاه علوم

توان شناخت بیکروز در شمایل مرد

که خبث نفس نگردد بسالها معلوم

ولی زباطنش ایمن مباش و غره مشو

صنیع‌الدوله چند عیب داشت، شب و دروز در فکر آبادی مملکت بود و علم داشت، اجنبی پرست نبود و به مال دنیا مباهات نمی‌کرد عمرش را صرف حرف های دروغ که اسمش سیاست و پلیتیک است نکرده بود. کارخانه در این مملکت بتشویق و اقدام صنیع‌الدوله دایر شد، راه آهن به نقشه او کشیده، از دیگران اثری باقی نیست<sup>۱</sup> و شعر از فردوسی همیشه مکنون خاطر صنیع‌الدوله بود.

ز مردم نمائد جز از گفتنی

جهان یادگار است و ما رفتنی

مرا نام باید که تن مرگ راست

بنام نکو گر بمیرم رواست

در این موقع رحیم خان یکطرف و امیر حشمت در شمس‌العماره طرف دیگر توقیفند. رحیم آقا صدقیانی و دو نفر دیگر از تجار و چهار نفر از کدخدایان شهر شب نزد من آمدند که از طرف شما خیال ما راحت نیست، خیال داریم همین جا بخوابیم، گفتم اثر خوشی نمیکند حافظ دیگری است. باصرار من رفتند و دو نفر از کدخدایان را در عمارت خواباندند. باصرار تجار اسلحه از رحیم خان و کسانش گرفته شد. امیر حشمت را روانه خراسان کردم، مردم تبریز بر رحیم خان اعتماد ندارند و حق

۱ - اگر غلط نکنم چشم بد ناصرالملک هم نظر به پیشنهاد قندو چای بود برای خوش آمد ارباب اکسفرده هم بالاخره رقابت جاهل با عالم من علوم سیاسی را ولو ضرور است علم نمیدانم، تعلیم فکری است.



هم دارند مار زخمی است منم چه کنم باو امنیت دادم .

ما بار گه دادیم این رفت ستم بر ما  
آنچه دیدیم نفوس ضاره امثال نصر السلطنه محفوظتر میمانند و در جماعت محترم تر و  
مستفید ترند . رقعۀ مخبر الملک بی لطفی نایب السلطنه و سپهسالار را نشان میدهد ، آن ولیخان جنگلی  
این تربیت شده اکسفرده .

قربانت شوم تعلیقۀ مورخۀ ۲۵ ربیع الاول با پاکت خوبی زیارت شد . از فرط  
گرفتاری و دلتنگی با اینکه لازم بود جواب عرض شود تا امروز بعهده  
تعویق ماند . پاکت جوف را چون عنوان غریبی داشت و ترتیبش هم مناسب  
نبود و بعلاوه در عدۀ اولاد هم اشتباه شده بود بنده و دیگران صلاح ندانستیم بدهیم و بطوریکه  
در صفحۀ مقابل ملاحظه میفرمائید عریضه خدمت والاحضرت ارسال شده و تا این ساعت هم اثری  
ظاهر نگشته است . اگر مطابق عریضۀ بنده چیزی تلگرافاً یا کتباً مرقوم دارید البته خالی از اثری  
نخواهد بود . تلگرافی هم چند روز قبل در خصوص ماهانه مخابره شد که بی جواب مانده ، حق هم  
باشما است چرا که از تهران و تهرانی ها بکلی بی خبر هستید و گمان میکنید که شاید ناظرها حالا  
هم بتوانند مثل سابق سیصد چهار صد تومان طلبکار باشند و نان و گوشتی راه بیندازند . خیر اینطور  
نیست یکشاهی سبزی را هم دیگر نسیه نمیدهند و تمام باید با پول نقد خریده شود ، شاید هم خیال  
میکنید که دروس دارید ، رزکان دارید ، البته عایدی آنها کفایت مخارج فوق العاده را میکند . اینهم  
باز از بیخبری از تهران و زندگی ماهاست معلوم است وقتی عدۀ اولاد صنایع الدوله را ندانید بقیۀ امور  
هم از همین قرار است . وزارت مالیه حالیه ماهانۀ حوت را هم هنوز با وجود مکاتبات و تأکیدات  
نرسانده . حال که اصلاً دیگر میل ندارم با این اشخاص طرف باشم ، زیرا استطاعت راه بردن زندگی  
و دوندگی وصول ماهانه را هم در خودم نمی بینم . از سه کار يك کار را بکنید یا بیائید یا کارهای  
خودتان را بدیگری بسپارید و یا در اول هر ماه دو بیست و پنجاه تومان نقد برای مخارج معمولی  
برسانید تا برسیم بعایدات و مخارج فوق العاده ، شکل چهارم این است که عیال را هم بخواهید  
بآذربایجان تا مخارج دو جا نباشد . در صورتیکه شما سلطان آذربایجان هستید و بدون همراهی  
مرکز و همسایه می توانید کار کنید خوب است دیگر قطع علاقه از تهران بشود زیرا که احتیاج  
آذربایجان بوجود شما همیشه خواهد بود و همینطور که تا بحال هیچ فشاری کافی برای انفصال شما  
نبوده است شاید من بعد هم نباشد . خداوند عاقبت را خیر کند ، جسارت کردم و امید عفو دارم ،  
دیوانه شده ام و در خواب هم تصور همچو روزگاری را نمیکردم . چون وقت تنگ است و کاغذ به  
پست نخواهد رسید زیاده بر این مزاحم نمیشوم . محمدقلی

امیدواری بازماندگان مرحوم شهید صنایع الدوله این بود که پس از وقوع  
این قضیه بیاس حقوق خدمتگزاری آن مظلوم از جانب اولیاء دولت و  
امنای ملت توجه در تمشیت و ترتیب زندگانی آنها بشود . ولی حالا که  
معضلات امور مملکتی سبب انصراف نظر حق شناس اولیاء امور از این نکته  
گردیده ، تا این درجه تذکار را در پیشگاه مبارک لازم می شمارم که صنایع الدوله پس از پنجاه و شش  
سال عمر که چهل سالش را برای منافع این آب و خاک کوشش کرد ، حالا که در کمال مظلومیت از  
دنیا رفته اگر تمام ملکش را بفروشد با قروضش که متجاوز از دو بیست هزار تومان است و تمام  
صرف اشاعۀ صنایع در این مملکت شده تعادل نمیکند ، چه رسد باینکه معیشت ۱۰ نفر اولاد او را  
تعهد نماید خاصه که دو اولاد ذکورش هم در فرنگ مشغول تحصیلند و محتاج بیک معاش کافی مرتب .  
پس در این صورت اگر اولیاء و امناء ملت لازم میدانند توجهی فرمایند حقوق دیوانی او بطور  
اختصاص بدون کسر و نقصان با تصویب مجلس شورای ملی در حق او برقرار و مرتباً عاید دارند ،  
که موجب تشویق سایر خدمتگزاران صدیق شده از هیچگونه فداکاری خودداری ننمایند ، چنانچه  
آن بیگناه نکرد . ترتیب تقسیم مواجب در یادداشت جداگانه اینطور استدعا شده است ؛ برای چهار

مقام اقدس

نایب السلطنت عظمی



پسر نفری پانصد تومان و برای شش دختر نفری سیصد تومان که جمعاً میشود سه هزار و ششصد تومان مواجب آن مظلوم بچه‌ها از مواجب مرحومه احترام السلطنه هم حقوقی دارند اگر این استدعای جزئی قبول شود آنوقت پسرها تقریباً هزار و دخترها پانصد خواهند داشت.

جواب جناب نیرالملک عمو و اخوی محمد قلی‌خان را در آن موقع سراسر تشویر باخاطر پریشان چه نوشتم خاطر ندارم هرچه نوشته باشم در نظر ایشان منطقی و موافق مصالح شخصی نبوده است. شرط علاقه این بود که بلا تأمل آذربایجان را رها کنم و به تهران بروم. میدانم که مدتی سربگریبان داشتم و در اختیار رأی نگران بودم، همان حالی که در موقع توپ بستن بمجلس و تکلیفاتی که بمن میشد داشتم و نوشته‌ام، پیه تمام مصیبت‌ها را که برای خودم و خانواده بنظر می‌آوردم بتن مالیدم آخر طرف ملت را گرفتم. حال هم بین دو مشکل واقع شده‌ام فکر حال خانواده و آشفته‌گی کوچک و بزرگ، زن و مرد، جگر مرا در آتش میدارد از طرف دیگر در میان آتشی هستم که اگر شب و روز در اطفای آن غفلت بکنم شعله‌ور خواهد شد و خانواده‌ها خواهند سوخت و اگر من رها کنم و بروم آن آتش ناگزیر مشتعل خواهد شد چرا بتقصیر من بشود چند روز بسا خودم در جدال بودم نامه‌هایی که انجمن ایالتی آذربایجان بمن نوشته بود و نامه‌های انجمن سعادت اسلامبول را بخاطر می‌آوردم و توسل مردم تبریز را در نظر می‌گرفتم هیچانی را که در موقع استعفا از انجمن و تجار تبریز دیده بودم بحساب می‌گذاشتم آخر مصمم به توقف شدم. علاینه می‌دیدم که پس از من چه‌ها پیش خواهد آمد، صنایع الدوله عوض ندارد و از رفتن من به تهران بر - نخواهد گشت، مصیبت جبران‌ناپذیر اتفاق افتاده است و از وجود من در تهران آن فایده‌ای را که تصور می‌کنند برخاسته نیست، وجود معطله خواهم شد، شهری یا خود مملکتی مرا موجد و نگاهدار آسایش خود میدانند و بامیدواری مرا خواسته‌اند شرط مروت نیست از خدمت آنها سر بیچانم ولو مورد ملامت کسان خود بشوم یا هدف انتقاد مردم خودخواه. من بین دو آتش معطل بودم در یکی خودم می‌سوختم در یکی شهری آتش می‌گرفت سوختن خودم را ترجیح دادم میدانستم رقبا دست از من برنخواهند داشت و من از این مخمصه خلاص نخواهم شد.

گفتم باختیار دست از خدمت نکشیده باشم و تا معذور نباشم پاداری کنم.

مهدی - ورود بسختی از پیش با قید کجا رود گرفتار

نه مجلس نه نایب السلطنه نه رئیس‌الوزراء اظهار تأسفی نکردند و تسلیتی نگفتند. سوء قصد نسبت بصنایع الدوله هفته‌ای سرزبانها بوده است، چرا باید نظر مراقبتی از طرف نظمیه با و نباشد، چه تصور باید کرد قاتلین او را راه گذر گرفته است.

گوی را گفتند کای بیچاره سرگردان مباش گوی مسکین را چه تاوان است چوگان را بگوی

در تهران صحبت از سوء قصد نسبت بمن می‌شود، نظمیه در مرنند و خوی و میانه مراقب احوال است.

اگر حال باطنی جناب مخبرالملک را بخواهید حال اغلب مردم که جگرهاشان از دست کارهای مصادر امور خون‌است. فرقه دموکرات بقدری که میتواند از غلط‌کاری جلوگیری میکند. بنده مسلک بلد نیستم هرکس خیر خواه مردم باشد با او همراهم، فرقه دموکرات فعلاً لالجب علی

بل لبغص معاویه خوب کار میکند، البته در امورات دموکرات‌های واقعی لازم بود اظهار مرحمت بفرمائید و فرموده‌اند در تهران کار این فرقه مثل سیل پیش میرود. از بابت آقای تقی زاده البته هر قسم صلاح دانستید از نوشتن کاغذی باو، او را خواستن به تبریز یا قسم دیگر رفتار خواهید کرد اقل‌الحاج محمد تقی شاهرودی ۲۳ ربیع‌الثانی ۱۲۹۰ چه بگویم بهتر آن است که هیچ‌نگویم

بانك انگلیس خبر داد که چهل و دو هزار تومان در میانج داریم اگر در ظرف حمل تنخواه بانك انگلیس ۲۴ ساعت وسیله تأمین از طرف حکومت فراهم نشود از باغ شمال دسته‌ای تقاصا خواهیم کرد بروند وجه را بسلامت بیاورند و دستجات شاهسون در



گردش است، شغلی جز دزدی ندارند، از سواره گروم رود پنجاه نفر خواستم در میان حاضر شدند آن وجه را از بیراهه به تبریز رساندند و بخیر گذشت. کانه بانك مارا در تنگنا انداخت که رسمیتی به نظامیان روس بدهد، می بایست وجه که در زنجان بود اطلاع بدهند، به منشی بانك گفتم چه مانعی داشتید که زودتر اطلاع بدهید.

### شرارت یکانیها

یکانیها در اطراف مرند بشرارت معروفند و راه را نا امن کرده، با اینکه راه دست خود روسها است چهارشنبه قنسول در ملاقات گفت اگر تا جمعه عده ای برای سرکوبی آنها نفرستید از باغ شمال عده ای برای تنبیه آنها میروند، يك طرف بانك يك طرف روس با ضرب الاجل تقاضا دارند. بزحمت فوق العاده يك عراده توپ صد سرباز و دو یست سوار راه انداختم، ظهر جمعه حرکت کردند دو یست نفر قزاق ایرانی که در شهر داریم از برای خدمت حاضر نیستند، چهار صد تومان از حقوق خودم داشتم بمصرف این کار رسید اگر نبود صورت نمیگرفت. نه توپ چرخ داشت نه اسبها قشیش شبانه میبایست تدارك شود. محمد حسین خان سردار عشایر اینجا بکار خورد دو یست سوار حاضر کرد رفتند دو نفر از انجمن ناظر عملیات شدند. آذربایجان از سر و صدا افتاده است، مستأجرین خالصه وجه اجاره را

### امان الله میرزا رئیس قشون

پرداخته اند، نود و سه هزار تومان فاضل بود چه داریم، محل حقوق سه ماه اول سال. سه هزار پیاده و سوار است که خبر کرده ام سیزده نوروز سان بدهند. روز موعود بخارج شهر رفتم و سان دیده شد در همان حال غلامی از قنسولگری پاکتی برای من آورد که راپرت وضعیت را ببرد. دو ماه است که امان الله میرزا بسمت ریاست قشون به تبریز آمده است معروف شد که در تهران گفته است میروم و مخبر السلطنه را از تبریز میبرانم.

انجمن اصرار داشتند که او را راه ندهم گفتم یاغی که نیست مأمور رسمی است بهر حال آمد و مشغول شد. با برادر شیخ سلیم دست یکی شدند و مشغول تحریك، دفع آنها برای من اشکال نداشت مگر اینکه خودم مایل به پریدن بودم.

دل چوپرگار بهر سودورانی میکرد  
وندران دایره سرگشته و پابر جابود  
از مراغه باید جنس برای آذوقه شهر برسد شجاع الدوله که در موقع ورود من از ترس از اطاق تو بتو بیرون نیامد ته ترازو بزمین میزند و از حمل جنس جلوگیری میکند. بصیر السلطنه از گاوگان راپرت میدهد که سپهسالار محرمانه بشجاع الدوله دستور العمل داده است که با من کج تابی کند. سالار الدوله بساو جبلاغ آمده است شرحی به او نصیحت نوشتم و تعهد کار او را کردم البته بگوشش باد بود، در آذربایجان میدان نداشت بطرف بانه رفت. تمام ایلات برای فتنه و شرارت حاضرند بسردار کل مگری دستور دادم که او را به تدبیری به تبریز بیاورد اما با دستوری که سالار الدوله دارد و نقشه ای که روی آن کار میکند و موافقت ایلات آشوب طلب چه میتواند بکند.

روزی با امان الله میرزا تنها بودیم، پاکتی آوردند، من پشت پاکت چند کلمه نوشتم، بردند بکابینه که جواب بنویسند. نمیدانم چرا با امان الله میرزا گفتم شاهزاده تصور میکنی حکومت آذربایجان اشکالی ندارد، پاکتی میآوردند شخص چند کلمه پشت آن مینویسد میبرند کابینه جواب را حاضر می کنند و این کار در عهده هر کسی است اینطور نیست؟ روی این صندلی بادی میوزد که گرده مراهم خسته کرده است آنکه بعد از من روی این صندلی بنشیند باد بجائیش خواهد انداخت که کلاش را پیدا نخواهد کرد؛ شقشقه هدرت.

### اردبیل

پس از مراجعت سردار ملی از اردبیل چند روزی اردبیل بی حکومت ماند. روسها از لنکران توپ و قورخانه به محمد قلی خان آلاری داده اند که مزاحم اردبیل باشد و ترویج مسلك کند یعنی چپاول. شیخ علی اکبر حکم جهاد میدهد قرآن از يك طرف شمشیر از طرف دیگر حمایل می اندازد بمیدان میآید از



ایلات چند هزار نفر دور اردبیل اجتماع میکنند این پرده هم بر گذار می شود شاید صورتانمایی بود لیکن سبب شد که روس سه هزار قوه به اردبیل بیاورند. انجمن نادان شرحی به قنصل روس مینویسد و تقاضای آوردن قوا می کند. در تبریز کسی که بتوان به اردبیل فرستاد نیست رشیدالملک که با روسها دم خور بود به اردبیل فرستادم.

قوه خارجی نداریم قوای محلی همه بهم نان قرض میدهند و بیای دزدی یکدیگرند. حکومت اردبیل در سابق چهار پنجهزار تومان تقدیمی ایالت داشته است من هزار تومان به رشیدالملک دادم و بواسطه مداخلات روس باکراه رفت.

همه طوایف در تهران گماشته دارند و به هوای تهران مشی میکنند. محمود خان خواجه از طایفه قوجه بك لو است که قوی ترین طوایف شاهسون است و طرف مغان سکنی دارند هر روز اخبار دروغ در تهران منتشر میکند و اخبار دروغ به طوایف میرساند و بر علیه حاکم تحریکات می نماید که رشیدالملک روس پرست است. هیچ نمیگویند با حضور سه هزار روس نمی شود مجاهد به اردبیل فرستاد. گوش مغرض را زیبق ریخته اند آخر کار رشیدالملک مقارن استعفای من بسا قوجه بك لو به زد و خورد کشید و البته تدبیر این نبود شکست خورد به اهر آمد.

پس از آنکه روس و انگلیس مانع مالیات قند و شکر شدند صنایع الدوله مالیات نمک را پیشنهاد کرد و از مجلس گذشت. در آذربایجان با اینکه در سال اول اداره درست منظم نبود سیصد هزار تومان عایدی نمک تخمین میشد چون نمک متاع داخله بود عهدنامه ترکمان چای در آن مداخله نداشت، سپهسالار را بمداخلت باز داشتند در اردبیل و مشکین نمک کم است از روسیه میآورند، در سراب انبار نمک داشتند.

نسخ مالیات نمک

۲ جمادی الثانی ۲۹

از غرایب مخالفت دموکرات بود، خبر نسخ قانون نمک<sup>۱</sup> پس از صنایع الدوله به تبریز رسید. تجار نزد من آمدند گفتم نفهمیده خطائی کرده اند تشریح کردم که هر يك نفری در روز طبعاً ۲۵ گرم نمک لازم دارد ده گرم طبیعتاً در مأكولات هست پانزده گرم در اغذیه صرف می شود پنج هزار و چهار صد گرم در سال، کدام دموکرات است که از شش قران در سال کمرش بشکند؟ فرض کنیم سه قران هم صرف دباغی دو جفت کفش دموکرات بشود می شود ۹ قران. تجار خواستند تلگراف به مجلس کنند دیدم امری است گذشته و حاصل ندارد منع کردم.

شیخ سلیم هر جا می نشیند میگوید اگر از مخبر السلطنه دست بر داریم چطور برداریم، بر نداریم با مخالفت تهران چه کنیم؟ راست میگوید ولو کج میرود.

استعفاء

رحیم آقا را خواستم و خواهش کردم به استعفای من رضا بدهند چه مطلب همان است که شیخ سلیم میگوید. او را متقاعد کردم با تلگراف سردار اسعد روز سوم ورود من به تبریز دو سال دوام آوردم بس است تلگراف استعفا نوشتم و به تلگرافخانه فرستادم لازم بود عرق حکومت را از خود بشویم حمام رفتم پس از حمام سرایدار مرا بجای دعوت کرد گفتم تطهیر کرده دیگر بآن

۱ - در مکاتبات بین اخوی مرتضی قلی خان (صنایع الدوله) و پدرم صحبت راه آهن هست، میرزا حسین خان سپهسالار بارتشیلد قرار دادی بسته بود که سیمنس برلنی باو گفت سرنمی گیرد سنگ بزرگ است و نظر سیمنس به امتیاز دور و دراز بوده است. از میرزا حسین خان بستن آن قرار داد محل تعجب است اگر سرگرفته بود مملکت باختیار کمپانی میرفت مستبعد هم بود که سر بگیرد فکر ایرانی میرود بجلب سرمایه داران خارجه و حال آنکه.

بغم خوارگی جز سر انگشت من  
نخارید کس در جهان پشت من  
صنایع الدوله اول کسی بود که رساله راه نجات را منتشر کرد و بعد پیشنهاد قند و چای را که راه آهن از سرمایه داخلی ساخته شود، چون سر نگرفت پیشنهاد نمک کرد.



منزل نمی آیم، بمنزل نظام الدوله رفتم در راه از نظمیه راپرتی رسید که صادق را آوردند. به تبریز خبر رسیده بود که صادق نامی مأمور است مرا بکشد و حرکت کرده است نظمیه مراقب شد در ارونق او را گرفتند بشهر آوردند گفتم بیاید در منزل حاجی نظام الدوله سه روز در منزل حاج نظام الدوله ماندم. روز دوم سردار عشایر از یکانات برگشته نزد من آمد پاکتی باد کرده روی میز گذارد دانستم در آن چیزی هست، سرپاکت را باز کردم مکتوبی بود خواندم نوشته بود بطوریکه قول داده بودم رفتم خدمت را انجام دادم یک پیاله مس از مال کسی تصرف نکردم نمایندگان انجمن و حکومت هزار و پانصد منات از دهات گرفتند هفتصد و پنجاه منات بمن دادند برای اینکه کار شکنی نکنند گرفتم، در پاکت است این بود رفتار سرکرده دویست نفر دزد. او را تمجید کردم و پاکت را بخودش دادم گفتم حلال باشد طرز حکومت است که مردم رادزد میکنند. صادق هم آمد ملاقات شد گفتم اگر مأموری مهدیقلی را بکشی منم اگر ایالت آذربایجان را من نیستم، انکاری ابلغ من الاقرار کرد، این پرده هم گذشت.

بشارت الدوله حسابها را تسویه کرد دویست و چهل و تومان داشتم دویست و پنجاه تومان هم از رحیم آقا قرض کردم، از تهران مخبرالملک بمن نوشته بود از ایران خارج شو.

خدمت ملت خوب است و بهترین خدمات امروز تربیت جوانان است ولی کدام ملت؟ کدام مردم! در چه مملکت؟ امروز با این هرج و مرج و عداوت عمومی مردم و جسارتی که روزنامه چیان ملاها و هوچیان پیدا کرده اند من راضی نمیشوم جنابعالی را با این زحمات که مشاهده میکنم و با این خطر و ضررهائی که دارید گرفتار ببینم.

مکتوب  
نیرالملک عمو

صلاح حال این است که اگر کار جنابعالی منحصر به تربیت عام باشد تمکین و قبول نمائید بشرط آنکه مداخله در مستمریات ملاها و منع روزنامه چیان نفرمائید. خطر روزنامه چی بیش از هر گونه خطری است، خداوند حفظ نماید، اصرار مردم را قبول نفرمائید بدیهائی که الی حال اتفاق افتاده و خواهد افتاد و مجالس مختلف که در این شهر ترتیب داده اند تمام ناشی از روزنامه چیان مغرض است احدی هم نمی تواند منع نماید آنچه من میخوانم و می شنوم شب و روز مرتعش و حفظ خداوند را برای شما از زبان و خیال این مردم میخواهم مردم دست از شماها بر نمیدارند، جز ترك ایشان آسایش نخواهید داشت من آنچه میدانم میگویم. جعفرقلی<sup>۱</sup>

حقیقت امر همین است که نوشته اند و همین خواهد بود. چه کنم حرف دگر یاد نداد استادم تقصیر بزرگ من همین است که پس از خدمات دیگر و سه سال حکومت آذربایجان نقدینه من دویست و چهل تومان است، شعر انوری هم بدرد این مردم نمیخورد. چندانکه مروت است در دادن درناستدن هزار چندان است

لاتزنی ولا تصدق امروز تزنی و تصدق شده است. گفته می شود روزنامه نویس، ما روزنامه نویس نداریم روزنامه نویس آلت دست مغرض متمکن است هر دشمنی که میخواهند بزبان روزنامه انجام میدهند رشوه دادن روس را بر روزنامه نویس در صفحه ۲۲۲ گفته ام ما چه توقع داشته باشیم<sup>۲</sup>. حق با عبارت گلستان است:

۱- این مرقومه مرحوم عمو علیه الرحمه امضاء ندارد البته ملاحظه فرموده اند مبدا بدست

غیری بیفتد.

۲- به پیشنهاد ایزولسکی صد هزار فرانک از پترزبورغ بیاریس فرستادند و باتصویب پوان کاره

از قرار ذیل تقسیم شد:

لالانترن La Lanterne ۴۲ هزار فرانک - لورور L'Aurore ۱۷ هزار فرانک ←



مرغ جائی رود که چینه بود نه بجائی رود که چی نبود ..  
مسلك امروز بچاپ قدریش راهم بما بده است نه مادر وطن میشناسد نه پدر مملکت، من يك  
کلمه پدرم را در تمام عمر وجهه نظر قرار دادم و آن «نمیخواهم» است شبی از گرفتاری خودشان در  
زمان میرزا حسین خان صدراعظم صحبت میفرمودند .

تلگرافخانه محل نظر مخصوص ناصرالدین شاه بود که میخواست هر روز از همه جا خبر  
مستقیم داشته باشد، میرزا حسین خان طالب بود اخبار بتوسط او بشاه برسد یا اقلاً قبلاً مطلع باشد، پدرم  
برحسب وظیفه اخبار را مستقیماً بعرض میرساند، میرزا محمودخان قمی فریب میرزا حسین خان را  
در ریاست تلگرافخانه خورد و مغضوباً معزول شد، امین السلطان هم روی همین اصل با پدرم مخالف  
بود، فرمودند نه سال میرزا حسین خان با قدرت صدارت و داشتن اختیارات با من عداوت کرد چشم  
همه ادارات سلطنتی : آبدارخانه، قهوه خانه، نظارت خواجه سرا بلکه حرم سرا بدست او بود من چکاره  
بودم فکر کردم يك حربه فقط برای من هست و آن «نخواستن» بود با این حربه فایق آمدم  
این کلمه همه جا و همه وقت در گوش من هم بود بحمدالله چنانکه در بر من چه گذشت گفته ام.

نه از رشوت مرا فلسی است در خوان نه از ذمه مرا خاری است بر تن  
من ظاهراً به تقاضای سفارت روس باطناً اسباب چینی سیه سالار تنك آمده از تبریز رفتم  
و شد آنچه شد. نیکلا قنصل فرانسه در پاریس بمن گفته بود که دولت اصرار دارد من به تبریز بروم  
میگویند دولت روس قصد دارد آذربایجان را تصرف کند تو چون بصیر در محل هستی باید به تبریز  
بروی و از اقدامات مقدماتی خبر بدهی. من با این اطلاع به تبریز آمدم با وجود من بهانه بدست  
آوردن مشکل بود مرا نخواستند و دولت نفهمید .

سیه سالار در بانک روس سفید مهر دارد هر چه میخواهد میدهند مطیع است و ریزش دستش  
زیاد است و الا يك همچو دیوانه ای را چه بریاست وزراء .  
حکایت رسومات ، تیراندازی منزل میرزا علی اکبرخان ، تلفن باغ شمال، ازدحام برعلیه  
من، تحریکات محمودخان خواجه همه را نوشته ام.

سوم شعبان ۲۷ من وارد تبریز شدم اواخر شعبان ۲۹ از تبریز رفتم قبل  
**حرکت از تبریز** از آفتاب حرکت کردم کسی خبردار نشد. با حاج نظام الدوله به پل آجی رفتیم  
بشارت الدوله و کاظم خان سرتیپ زاده سرپل منتظر بودند خدا حافظی آخر  
بعمل آمد مرخص شدم و همه را بانضمام خودم بخدا سپردم .  
از تفلیس بشارت الدوله و کاظم خان روانه تهران شدند من راه فرنگ را پیش گرفتم مقصد  
وینه است .

→ لومان L'Evenement ۱۱ هزار فرانك  
لاکسیون L'Action ۹ هزار فرانك  
لوراپل Le Rappel ۷ «  
پاری ژورنال Paris journal «  
لوژیلباس Le Gil Blas ۲ «  
لافرانس La France ۱۱ «  
تان و ماتن قبلاً سرسپرده اند.

این حال روزنامه هائی است که سرمایه ثابت دارند و مسلك معلوم در موقع قرضه بصرف مبلغ  
بخشی میلیاردها از کیسه فرانسه رفت و جنگ بین الملل حادث شد که در دنبال آن آتش هنوز دود  
عالم را گرفته است .

من نمیدانم فرق سلطنت و جمهوری چیست در سلطنت چه غلطی کرده اند که در جمهوری  
نکرده اند در هر حال شهوات اغراض حرص و آرز حکمفرما است باقی آنچه گفته میشود دروغ .  
از اخبار که در آن هم تحریف میشود که بگذریم غالب مقالات فساد انگیز است و فحشا آمیز  
خداوند ملل را از شر روزنامه حفظ کند و قلیل من عبادی الشکور .



گوکدامین شهر از آنها خوش‌تر است  
از وینه به کارلسباد رفتم، دوهفته ماندم، اقرار بگناه سبب آمرزش است، کسی نیست که از لغزشی  
مصون مانده باشد از هدایت جدمن است .  
روز محشر که بپرسند زمن قاتل را  
سرنوشت من گرفتاری بدو روزا بود هر دو غنچه نو رسیده و گل فشگفتی یکی در عنفوان  
جوانی که بمعاشقه پلاطنی گذشت و بحمدالله دست از پا خطا نشد یکی در اواسط زندگی که متأسفانه  
مایه غبطه سالیان دراز شد در آلمانی مثل است که سن مانع سفاقت نیست مگر بشعر سعدی عنبر  
بخوایم .

گل بخواید چید بی شک باغبان  
علاقه دوجانبه بود و گاهی میخواند :  
ورنچیند خود فرو ریزد ز بار

Pflueck die Rosen Kuen.  
Die dir im Wege bluehn.

Nimm nur Was dir bestimmt.  
Weil sonst ein anderer nimmt.

همان مضمون شعر شیخ است بفتوای تمدن .

چون گلی بینی براهت هان دلیر  
ورنچینی دیگری خواهدش چید  
در کالسباد ته کیسه‌ای که بود بالا  
آمد به برلن رفتم با آشنایان قدیمی  
بسویس رفتیم . چندی در محل انگادین  
که سابق هم آنجا را دیده بودم بخوشی  
گذشت و پس از ناخوشیهای تبریز لازم  
بود . زمان تعطیل بسر رسید میبایست  
دل از آن قطعه بهشت سرشت برداشت.  
کنار دریاچه کنستانس خبر رسید که  
سردار اسعد به سن موریس رفته  
است .

بر گشتم و يك ماهی با او بودم  
احياء الملك و دبیر الملك با او هستند،  
سردار اسعد چشمش ضعیف شده است  
در سن موریس آب میخورد از رفتار  
نظام السلطنه در فارس رنجیده بفرنگ  
آمده است دبیر الملك برای سعی در  
معاودت او مأمور است .

انگادین از محال سویس بطرف  
ایتالیا و اطیش از بهترین نزهت‌گاه‌ها  
است دریاچه‌ها کوه برفی و مناظر دلکش  
دارد و هوای خوش . قبلا که با رفقا به  
انگادین آمده بودیم روزی به توچال



بلای اسکی



رزج رفتیم دو ساعت میبایست تا پای یخچال پیاده بالا رفت کلبه‌ای بود ماحضری بدست آوردیم و پس از آن کوه‌نوردی لذتی دارد، پیر مردی از اهل تیرل بظاهر پریشان و بیاطن مجموع با دخترش هم بآن حدود آمده در کلبه رفع خستگی میکردند از حال و ارستگی او خوشم آمد طرح صحبت ریختم معلوم شد در ولایت آسیائی محقر دارد و باقتصاد میگذراند هر سال چند روز پیاده گردش میکند از وضع خود خرم و شادش دیدم لهذا یادش میکنم دیدم با تنگی بساط فراخی نشاط دارند.

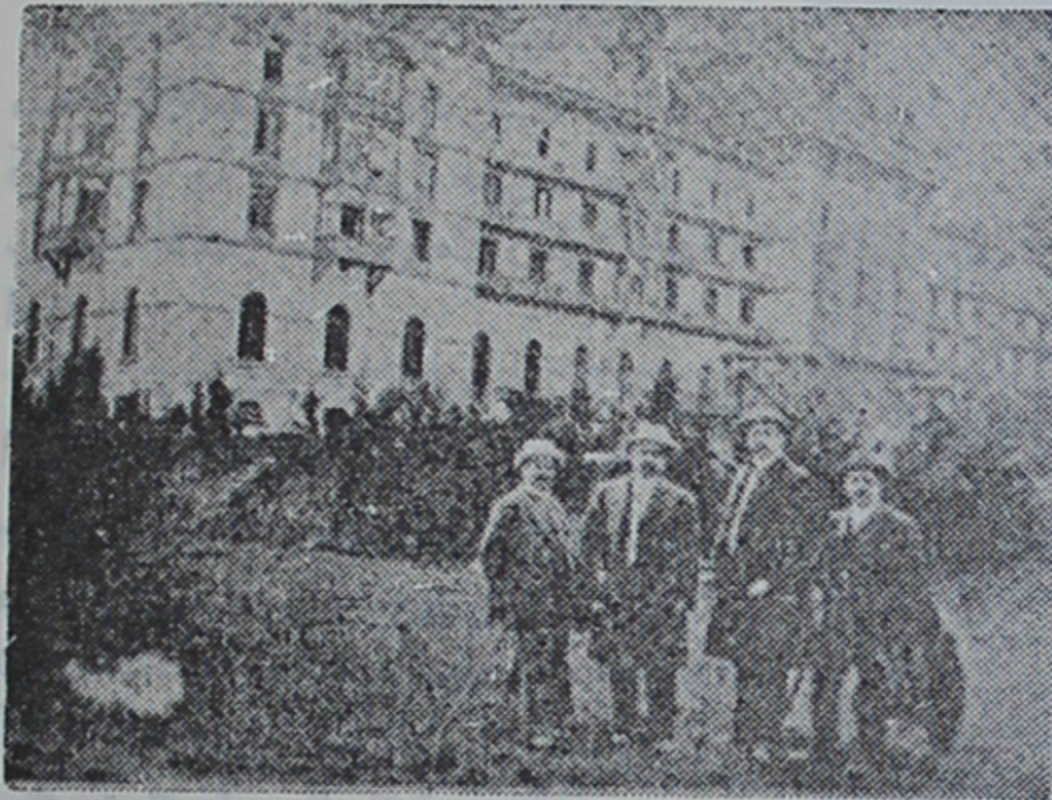
ای قناعت توانگرم گردان  
که ورای تو هیچ نعمت نیست

یکی از تفرجهای مطبوع و مطلوب سویس تفرج کوههای برفیست. نوبتی از طرف گردنه سن‌گتارد بژنو میرفتیم من و کنراد از پسران دیتریشی از یخچال سرچشمه رود رن عبور کردیم و عکسی به یادگار انداختیم سه ساعت از روی یخ میگذشتیم و این پهنای یخچال بود.

دکتر که مراقب حال مرضی در بیمارخانه بود بچای از سردار اسعد دعوت کرد، رفتیم ازهر در صحبت شد گفت اول پائیز از اینجا بکور میروم که وطن من است اول زمستان برمیگردم گفتیم زمستان فصل این محل نیست گفت در موقع برف و یخ بوجود من احتیاج بیشتر است از امریکا انگلیس و آلمان و غیره جماعتی در زمستان باین سازمان میآیند برای سریدن (اسکی) از دامنه‌ها روی برف و اسپرت‌های دیگر سرو گردنها دست و پاها میشکند و باید شکسته بندی کرد، الجنون فنون و متأسفانه مسری، پول زیاد و عقل کم انسان را بکارها باز میدارد. موسم آب خوردن بسر آمد سردار بیپاریس رفت من به برلن. از برای من چون خانه خودم است قرار شد با سردار بایران بیائیم در وینه با سردار تلاقی شد و چند روز توقف، وینه شهری نظیف و آرام است.

اسپرت عنوانی است برای هرزگی، قدیم که زن و مرد مخلوط نمیشدند زورخانه بود و کافی، حال ورزش هم فال است هم تماشا بخصوص اسکی که لنگ‌ها بهوا میرود و موقع کمک کردن بخانمها و بغل کردن آنها بدست میآید، در مقابل شهوات خطرات سهل است سرو دست فدای شکم ....

زوریخ از شهرهای سویس دارالعلم است، در اصول تعلیم تجاربی اندوخته‌اند دکتر دفترچه داشت بمن داد شامل بسی اسالیب مجربه. بعضی مقالات آنرا در تهران ترجمه کردم و در مجله تعلیم و تربیت بطبع رسید نظر اساسی در آن مقالات این است که محصلین را بلاطائلات معطل نکنند بهر کس آنچه موافق ذوق او است بیاموزند.



روزی برای تفریح خاطر سردار اسعد قصد گردنه مالویاکه بطرف ایتالیا سرازیر میشود کردیم هتل و رستورانی مفصل دارد راه از دره طولانی میگردد همه جا از کنار دریاچه‌ها و بی‌نهایت با صفا است در سنه ۱۲۹۵ باتفاق صنیع الدوله و خانواده دیتریشی به سن موريس برای آب خوردن آمده بودیم به محل آشنا بودم در سرگردنه باتفاق سردار اسعد دکتر شیخ و دبیر الملک عکسی برداشته شد.

قربانت شوم مرقومه پنته‌رزین با سه کارت از سویس زیارت شد  
رقعه مخبر الملک غره غیر از این در این مدت یعنی از حرکت بطرف فرنگ دوکارت از بین راه  
رمضان ۲۹ - ۱۲۶ و ۹۱۱ و یک کاغذ از وینه رسیده است که جواب پانزدهم ژوئیه باسم موسیو اشتوله  
عرض شد و کاغذ دیگری نرسیده که بی جواب مانده باشد اینکه شما  
منبعد داخل کار نشوید باور نمیکنم زیرا که از شیوه شما که شهرت پرستی و آزار بستگیان است



خارج است و مشروطه طلبهای دزد و دروغگو هم همه وقت دیوانه‌هائی که همه چیز خودشان را بصرفه آنها بدهند لازم دارند چنانچه در این روزها از بختیاریها همچه شهرت داده شد که شما فارس خواهید رفت گویا برای اینکه مجبور باشید اغراض آنها را بیش از پیش در آن صفحات اجرا کنید. بعد از صنیع‌الدوله و حالی که از این مردم مشاهده شد معلوم و ظاهر گشت که در این مملکت وطنخواه نیست و غیر از دزدی و وطن فروشی چیزی خریدار ندارد. باری چه عرض کنم که سایرین در چه کار بوده و هستند و ما در چه حالیم، سایرین در هر حال و بهر اسم بردند و جمع کردند ما نبردیم و بیچاره شدیم، کاشکی يك خواب راحت ممکن می‌شد. از پانزدهم شعبان برای رفع پریشانی زن‌ها و بچه‌ها آمده‌ایم قلعه‌ك من گمان می‌کردم مخبرالدوله بیرونی را بما که سه خانوار هستیم واگذار خواهد کرد و راضی نخواهد شد که برای روزی دو سه ساعت که بیرون هستند و در باغ می‌نشینند ما در زیر چادر توی خاک و جانور منزل کنیم. پانزده روز است که تعمیرچینه، خاک برداری و جارو میکنم هنوز فارغ نشده‌ام و پشیمانم که چرا از شهر حرکت کرده‌ام زیرا آنچه مینماید این زد و خوردها طولانی است و آسایش بر ما مردم حرام شده. فرضاً ایندفعه هم محمد علی میرزا و برادرانش را کشتند یا خارج کردند بعد چه خواهد شد همانطور که آندفعه نتوانستند مملکت را اداره کنند ایندفعه هم نخواهند توانست و محمد علی میرزاها خواهیم داشت. صنیع‌الدوله را که محمد علی میرزا بی‌غرض میدانست و نکشت مشروطه طلبها کشتند، در مجلس شورای ملی آنچه تلگرافات راجع بقتل او رسید نخواهند گذاردند تلگرافات تسلیتی که از دربارها رسیده بود دولت بر روزنامه‌ها نداد که چاپ کنند. يك ختم دولتی که برای هر فعله در این مملکت معمول است نگذاردند، از ولایات بعضی حکام اجازه خواسته بودند ختم بگذارند اجازه ندادند. عریضه که در خصوص مواجب بوالاحضرت عرض شد بی‌جواب ماند، محاکمه قاتلها مستور ماند علاوه بر این اولیای امور نسبت خیانت باو دادند! باری نمیدانم چه مینویسم و چرا مینویسم شاید اثر آفتابی است که روی چادر يك لائی افتاده و میخواهد کله را بجوش بیاورد. زندگی ما محتاج بيك اصلاح کلی است که از عهده من به تنهایی خارج است، خانه خراب، معیشت تنگ، طلبکار بی‌شمار عایدی هیچ، همدرد کمیاب، دادرس مفقود. بشارت‌الدوله تهران است کاغذی هم نوشته بود که با کاغذ خودم فرستاده‌ام و البته تا بحال رسیده است ولی او قبل از آقایان وارد شد با يك رأس کاظم‌خان که نمیدانم از صادق چه خیر دیده بودید که این را برای ما فرستادید. مگر تهران کم خرج دارید که بدون وایده مفت خور جمع میکنید آنهم در این روزگار که از هیچکس نمیشود مطمئن بود خاصه از برادر زن کالسکه‌چی محمد علی میرزا. باری جسارت کردم انشاءالله خواهید بخشید عاجلاً دلخوشی این است که جای شما امن‌تر و بهتر است لااقل بعد از اینکه خیالها را دور انداخته خوابیدید بصدای سگ و تفنگ بیدار نمیشوید، در خانواده همه سلامت و دعا گوهستند. محمدقلی

زمین چرخ میزند، روز و شب می‌آید و میرود، سخت و سست می‌گذرد، انسان در وجود خودش سیر میکند مشعوف یا مکدر از احساسات خویش هزار ناهموار دیده‌ایم و شنیده‌ایم تغییر در نیت ما راه ندارد در خیر و صلاح میکوشیم لعل الله یحدث بعد ذلك امرا این رقعۀ اخوی وصف حقیقت حال است. از عامۀ کالانعام انتظاری نیست در این موقع آقای ناصرالملک تربیت شده مدرسه اکسفر نایب‌السلطنه تشریف دارند!

من بدبخت یا خوشبخت چه کنم پابند نیت خودم هستم بمردم روزگار ای بسا آرزو که خاک شود اعلی و ادنی امیدواری ندارم. درمکه استغاثه کرده‌ام و روی آن استغاثه خودم را به آب و آتش می‌زنم از عامه شکایت ندارم امان از خواص و زمامداران فاسد، خداوند هدایتشان کند.

استغاثۀ خودم را در حرم در سفرنامه نوشته‌ام و اینجا تکرار می‌کنم.

کمند می‌کشانند پای مشتاق نمیدانم که منزل چند میل است

روزی مقارن مغرب بحرم رفتم اتفاق در مسجد هیچکس نبود در حجر اسمعیل رو بروی





### گراور حرم

نمیخواهم. عربی زبان من نیست میخواهم درد خود مرا فارسی بگویم بزبان حافظ که از من فصیح تر است.

ما بدین درنه پی حشمت و جاه آمده ایم  
آبرو میرود ای ابر خطا پوش بیمار  
در این زمینه تضرعی شد حالی که میخواستم دست داد در خواست کردم که ایران را که  
وطن ماست از خودمان ببینیم و بروم و انشاء الله مستجاب است. با این استغاثه من در هر موقع از  
خودم گذشته ام و هر جا آتش بوده است سعی در اطفاء آن کرده ام.  
همه مردند ما هم میمیریم راه نجات صنیع الدوله و آنچه بقلم من در خدمت باین ملت مانده  
است مردنی نیست منت خدایرا که چنین است و بهره از روزگار همین.  
من احوال خودم را بر وفق محفوظات و از خاطر نوشتم و بسیار مطالب است از ذهن دور  
میمانند و مطلب دیگر بخاطر میرسد. در رجوع بنوشتجات بعضی حواشی در موارد خود یاد کردم و  
بعضی نوشتجات را لازم دانستم عیناً ملحق کنم. من جمله مکتوبات اخوی محمد قلی خان است که  
ضبط میشود حکایت از روزهای سخت است که بر ما گذشت و گذشت.  
اگر چه اخوی نسبت قتل مرحوم را بمشروطه طلب داده است، اینطور نیست مشروطه طلب  
دشمن صنیع الدوله نمی شود، دزدان رشوه خواران کار کنان اجنبی در لباس مشروطه طلبند صنیع -  
الدوله زنده است و مخالفین او مرده.

تاریخ هم سپهسالار را معرفی خواهد کرد هم صنیع الدوله را تا ناحق بر سر کار است حق  
پوشیده می شود. صنیع الدوله يك نفر ایرانی بود عالم با کثر علوم، فاضل، صدیق و دوستدار وطن،  
در ایران قرینه نداشت و آثار او اگر نگذاشتند بزمان خودش صورت خارج حاصل کند آخر  
انجام پذیرفت و فراموش شدنی نیست. من می بینم که مجسمه صنیع الدوله را جلو گار راه آهن  
خواهند گذارد.



## بحث در قسمت کیان

بیکار نباید نشست.

هر کسی را بهر کاری ساختند  
میل آنرا در دلش انداختند

در اول جوانی که برای تحصیل به برلن رفته بودم شش ماه بمدرسه رفتم در تاریخ ایران در ضمن تاریخ یونان فقط نهضت گزرگس<sup>۱</sup> را به آتن بسطی میدهند، همیشه بخاطر میرسید که گزرگس که بوده است که اسم او بگوش ما نخورده چه تاریخ جلال الدین میرزا را خوانده بودم. باز با خود گفتم چه شده است که هیچکس این اسم را بفرزند خود ننهاده در صورتی که ابراهیم اسحق یعقوب جمشید رستم و کاوس و غیره بسیار بوده است، حتی در اشکانیان و ساسانیان این اسم نبوده.

در سفر دوم که از تبریز ببرلن رفتم کتاب اشپیگل در خط میخی بدستم آمد معلوم شد گزرگس یا بفرانسه کسر سس یونانی را خشی آرشا بخط میخی خوانده اند. در ضمن مطالعه فرهنگ منضم بکتاب معلوم شد که شش لفظ در خطوط میخی آمده است که حرف اول آنها «خا» «وشین» است که X بجای آن میافتد و در گزرگس بخط میخی تنها ایکس اول مکتوب است و ایکس دوم متروک آن شش لفظ امروز در فارسی معمول است. بحذف خا

خشب «شب» خشتر «شتر» خشناس «شناس» خشتر «شهر» خشی «شاه» (شه)

پس از تعمقی معلوم شد خشیئر بیای مجهول شیر درنده است که با یای مجهول است میخی خوانان از رسم الخط در نوشتن یای مجهول غفلت داشته اند. خشیئر خشه را خشی آرشا خوانده اند خشی را شاه گرفته اند و ارشاه را ندانسته اند چه معنی دارد و گفتیم که در خط میخی خای دوم افتاده است که در گسرگس هست یا بتلفظ آن قیدی نبوده یا حكاك از قلم انداخته.

گوئیم که خط میخی بر دو قسم بوده است مفهوم الدلاله که هر شکلی دلالت بر معنیئی داشته چون خط میخی که هزوارش میگفته اند و صوتی الدلاله که شکلی بر آوازی دال بوده است و معمول فارسیان. کتیبه های ایران همه به هر دو خط است.

ظن غالب آنست که خطوط عبری و عربی و یونانی و لاتینی که همه صوتی الدلالند ناشی از خط فینیقی باشند که حرکات نداشته است و بیشتر حروف متصل نوشته میشده اند. یونانیان حرکات را (زیر، زبر، پیش) جزء حروف سایره کردند و در خط کوفی این تتبع از ابواسود دلی شد مگر اینکه حرکات را زیر و روی حروف گذارد بقرینه، حروف فینیقی بترتیب ابجد بوده است که از نظم حروف یونانی و رومی پیدا است.

رعایت متشابهات در خط کنونی خودمان ردیف ابجد را بر هم زده است.

abcd ابجد است klmn کلن qrst قرشت از وضع q در مقابل قاف پیدا است که ق در اصوات یونانی بوده است.

الف در خط میخی چه همزه چه هاوی يك شكل داشته است الف همزه (ـ) که خوانده ایم الف همزه را بجای الف بشناسیم بعدها پیدا شده است در وسط و آخر کلمات بکار میآید و بر الف واو و یا پایه میگردد. الف آنجا که حرکت است هاوی است (لا) آنجا که متحرك یا ساکن همزه<sup>۲</sup>.

۱- xerxes

۲- توضیحات قدما در مقام حروف خالی از اشتباهاتی نیست (میزان الصرف فصل اول).



واو و یا نیز در خط کوفی دو صوت داشته‌اند و دارند یا جامدند یا حرکت ، در خط میخی هر کدام علامت مخصوص داشته‌اند.

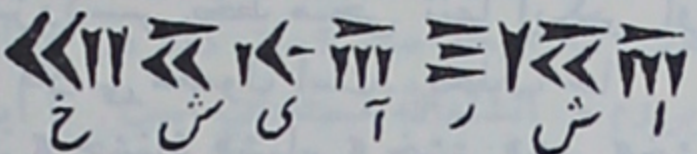
واو ویای حرکتی باز بردو قسم است معروف (رؤ، مؤ) و مجهول (بیئر، مؤبد) واو ویای مجهول در حقیقت همزه ساکنند مسبوق به بؤی از آواز ضمه و کسره واز قدیم این رسم الخط بوده‌است. در حروف میخی که الف هاوی و همزه یک صورت دارند یای مجهول را همچنان به یا و دنبال آن همزه مینوشته‌اند و مثل آن در کنده ها منحصر بشیر درنده است شی‌ار نوشته می‌شده است و در خطوط میخی خش‌ی‌ار است.

در خش‌ی‌ارشا الف همزه علامت مجهول‌بودن یا است نه الف هاوی . (بلکه همزه ساکن ما قبل مکسور) و باین ملاحظه میشود خشیئر شه پس از حذف خاکه در زمان ساسانیان هم محذوف بوده است میشود شیرشه.

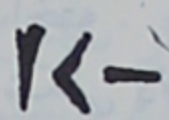
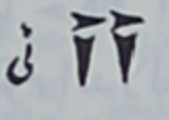
اصوات مرکب در همه السنه آریائی بدو حرف نوشته می‌شوند یای مجهول در فرانسه به ei نگاشته میشود Pleine.reine اما (س) آخر کسر سس رسم یونانی است در اسامی .

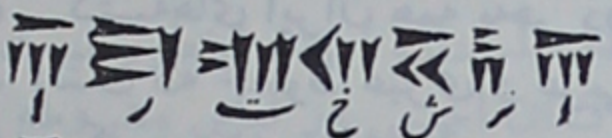
همچنین است در آرتا کسر سس که اردشیرشه است ایکس که بجای خا و شین بوده امروزه در آلمانی و فرانسه بتلفظ معمول خودشان گفته میشود در خطوط میخی خا و شین است.

رکسانا Roxana زن اسکندر در تواریخ ما روشنک است اینجا هم x بجای شین افتاده است شاید رخشنک بوده است قرینه آنکه خا زیاد مورد توجه نبوده و سین و شین ملتبس می‌شده‌اند خشت‌ریاوان است شهربان که یونانیان ساتراپ روایت کرده‌اند .

خش‌ی‌ار شه بخط میخی  خش‌ی‌ارشا است الف وسط

در این محل همزه (ء) است و ساکن و الف هاوی در آخر کلمه الحاقی شین متحرک بوده‌است البته بکسر . نکته دیگر آنکه اگر در خشیئر خشا قسمت اول خش‌ی‌ار بمعنی شاه می‌بود نظر بآنکه ئی حرف مخصوص دارد

می‌بایست بجای  یا  باشد چنانکه در فرهنگ ضبط است و زدر اکرز سرس مکسور است

در اردشیر آرتا کدر سس ارت خش ترا  اختلاف است

بحکم الکاتب حین الکتابت تبدیلات و ترک و واقع شده‌است یا از قلم افتاده بقرینه ارت خش‌ی‌ار شه است ارت به معنی غیور است اردشیر بخصوص مختلف نقش شده است و ستر گارد Ardakh casda خوانده است بقاعده Xerxes ارتخشیر خشه است تا بدل بدال شده است خاها محذوف میشود اردشیر شاه .

اردشیر را لنگ پریه ، ولینگتن ، و ستر گارد و بنفی<sup>۱</sup> مختلف خوانده‌اند، در تورات آهاسو ئروس است .

چون در خط میخی علامتی برای حرکات نبود برای رفع التقای ساکنین، میخی خوانان همه جا الف هاوی بجای حرکات الحاق کرده‌اند اعم از فتحه و کسره و ضمه و در آخر کلمات الفی<sup>۲</sup> زاید آورده‌اند.

۱- Westergard, Wellington, Longperier, Benfey

۲- در موقع نوشتن گزارش من متوجه این نکته نبوده اسامی را بطوریکه قرائت کرده بودند نوشتم الفهای الحاقی بکتابت آمد .



غریب تر گاوشا، گوش و چاشما، چشم است که در هر يك دو الف الحاق کرده اند اگر در چشم  
الف بجای فتحه تصور شود در گوش التقای ساکنین راه ندارد که حرکت با واو است (واو معروف)  
نبوکاد نصار، بخت النصر است و سالمانا صار، سلم ناصر تا کابارا تاجور  
که در آن چهار الف الحاقی است، بخط میخی ت ك ب ر چهار حرف  
است شاید تا و با مفتوح  
ر ب ك ت

جدول حروف میخی

١٢٣٤٥٦٧٨٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩

قبل ازاد قبل زنی قبل ازاد قبل زنی قبل ازاد قبل زنی  
 ؟ ؟ گ ؟ ؟ خ ؟ ؟ ک  
 ؟ — — — ؟ ؟ ش  
 ، و ؟ ؟ ف ؟ ؟ ت  
 ب ؟ ؟ م ؟ ؟ ی  
 ن ؟ ؟ ر ؟ ؟ س

تر ۱۷ خنثی ۳۳ بوم ۲۲ ۴ داه

بعضی مرکبات هزوارش

بعضی حروف چنانکه از جدول ظاهر است بسه شکل بکتابت آمد، اند، آنچه تشخیص داده اند یکی قبل از آ آمده است یکی قبل از او یکی قبل از ئی چه مصرف داشته اند معلوم نیست.

کابوس در خط میخی کبوجی است بفتح کاف میم ندارد ك ب و ج

ئی ی ء در ترجمه حروف میخی «ئی» و «ی» پس و پیش افتاده است.

آشفته‌گی در سلسلهٔ کیان در سلسله پیشدادیان و کیان فارسیان نظر پادشاهانی داشته‌اند که ریاست مذهب با آنها بوده بقیه را بقلم نیاورده‌اند<sup>۲</sup> در فهرست بندهش یاد کرده‌ام (گزارش) سلسلهٔ کیان دو رشته شده‌اند در هم فردوسی هم معطل مانده

- ۱- بجای این شکل th می‌نکارند و ثای مثلث گرفته‌اند و از برای ثا شکل دیگر موجود است، ظن میرود که شکل مقابل ثا چ باشد چه چ در جدول نیست و در فارسی بسیار است.
- ۲- در اوستا است که هر مزد نمیدانست که اهریمنی هست و فردوسی بدان اشاره میکند ←



است و گوید :

فسانه کهن بود و منشور بود      طبایع زپیوند او دور بود  
نبودش به پیوند آن کس گمان      پراندیشه گشت این دل شادمان  
دارا در کتیبه‌ای گوید من نهمین هستم و پنج نفر از پدران خود را ذکر میکند و هشت نفر را در تبار خود پادشاه می‌شمارد و این معمائی بود که بفهرست هرودت حل شد. چنانکه در گزارش نوشته‌ام هرودت سلسله را دو رشته میکند عبارت دارا هم که ما پدر بر پدر پادشاه بودیم هر یک علیحده دو رشتگی را میرساند.

خبر فردوسی در اینکه کیخسرو سلطنت بلهراسب داد اینجا مأخذ پیدا می‌کند، دارا پیداست که در ذکر اسم کیخسرو اغماض و رقابت بخرج میدهد، نام فاتح توران را خفیف می‌برد کوروئی<sup>۱</sup> اینجا بود مسلماً در غیبت کابوس دوم دارا خروج کرده است و در کتیبه اغماض دراندیشه آنکه از رشته کیخسرو کسی مسلط شود و آن کتیبه‌ها را از بین ببرد سوگندها میدهد که دست بآن کتیبه‌ها نزنند.

از دروغ فوق‌العاده مذمت میکند یعنی آنچه گفته‌ام راست است. در شجاعت و شهامت دارا شبهه نیست لیکن حق شکن هم بوده است بطوری که ذکر می‌کند با شش تن از رجال ساخته است و گوماتا را کشته و این ابتدای خروج بوده است. بروایت هرودت کیخسرو را ایرانیان پدر می‌گفته‌اند دارا را سرور گفته، آن دادگر بوده است این زور آور.

دارا      داریو و دارا را دارای واوش هم خوانده‌اند و

این دارای و خشر را بخاطر می‌آورد<sup>۲</sup> چون سیاوخش تبدیل و او معروف (او) بخا واقع شده است چون اوشك و خشك یا اوارزم بخوارزم در مقام نصب دارای و اوم خوانده‌اند پس ریشه کلمه دارای است. در مسافرت اسامی تغییر لون میدهند اردشیر در کنعان آهاسوئروس میشود کیخسرو در فرانسه سیروس، ویلهلم از رود رن که می‌گذرد گیوم، تهران در روسیه تگران، دکه در هلند توکو مخزن در فرانسه ماگازن و غیره.

تبدیل‌ها بهمزه؛ هر مزد - ارمزد، هرگز - ارگز، هخامنش - اکمنش، بروایت یونانیان اکمنس که اکمنید شده است و چون با روایت خودمان موافق است صحیح مینماید کاوا (کی) در اوستا بمعنی بزرگ است. عرب‌ها را همزه کرده است، هیپکرات، ابقرات از این جمله است هگمتان.

اکباتان تبدیل کاف بجیم تکبر، تا جبر.

ن ا ت م

که گذشت.

تبدیلات دیگر آغریس، کیاکسارس - فیلیپوس، فیلقوس - ابن رشد آورئس حذف همزه در

→ که تخت‌شهی راجز او شاه بود  
جزاندر نهان دیو اهریمن

کیومرزا از این خود کی آگاه بود  
بگیتی نبودش یکی دشمن

۱- کورو مسلماً منحوت کیخسرو است که در عرب شایع بوده و هنوز میان کردهای خودمان هم شایع است چون سمیتکو منحوت اسمعیل آقا و نمو منحوت نعمت‌الله شهر و منحوت شهربانو  
۲- اینجا خا از وخش افتاده است.



اول کلمه نوشیروان، سکندر، شکم و غیره.  
همزه در اول کلمه برای نفی بوده است اسنگین بمعنی سبک و انام بمعنی بی نام.  
ترك حروف در کنده‌های میخی اتفاق افتاده است چون هندوکا بجای هندوکا.

𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹

غالباً اشخاص اسم لقب کنیه و شهرت داشته‌اند چنانکه امروز دارند. طوس  
در تشخیص اشخاص وزیرین کفش یا زال و دستان در شاهنامه یکنفر است شعیب در تورات یسرو  
است همچنان تموجین و جنگیزخان یا باباخان و فتح‌ملی شاه در زمان  
خودمان علی‌اصغر خان امین السلطان و اتابک یکنفر است کامران میرزا و مستوفی الممالک را آقامیگفتند.

برذیئی<sup>۱</sup> 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹 𐎧𐎠𐎼𐎡𐎹  
رایونانیان سمردیس روایت کرده‌اند

وجه جامع بودن پسر کیخسرو است و کشته شدن بامر برادرش کابوس والا سمردیس هیچ شباهت به برذیئی  
ندارد.

در فرهنگ سمر را فرشته آفتاب مینویسد دیس را مانند عربی سمر ماهتاب است چه مانع  
دارد. که شهرت برذیئی (برزو یا فریبرز) بوده باشد.

دارا در کتیبه میگوید پدرم گشتاسب در خراسان مغلوب شد من به ری رفتم او را نجات  
دادم در تواریخ ما این حکایت را با سفندیار نسبت میدهند اختلاف اسم با توافق حکایت مانع نیست  
که اسفندیار همان دارا باشد و نام این دارا پسر گشتاسب در شاهنامه نیست.

خشیثرخشا (شیر شاه) پسر داراست و در تواریخ ما پسر دارا بهمن است که او را اردشیر  
دراز دست هم گفته‌اند. یونانیان خبر از کشته شدن بهمن میدهند بدست رئیس کشیکخانه خودش، در  
تواریخ ما خبر از کشته شدن اسفندیار بدست رستم، پسر و پدر ملتبس شده است.

بنابر تحقیق اپرت فرانسوی آستیاگس یا آستیارا بمعنی نیزه بر است بدو زبان که در آن  
وقت رایج بوده است بروایت فردوسی تورانیان را نیزه بر شهرت بوده است آنجا که گوید:

خبر آمد از دشت هام آوران بسوی سواران نیزه بران

در دنباله گوید افراسیاب قصد ایران کرد و در مراجعت رستم از هام آوران گوید:

کنون سوی ایران بپوید همی ز توران سپه رزم جوید همی

چه مانع دارد که افراسیاب آستیار باشد و جهت ندارد که ما افراسیاب را آستیاگس بگوئیم.

کیخسرو در تنظیم دستجات لشکر سلاح دسته پشنگ را زوبین مقرر میدارد.

چو سی و سه جنگی ز تخم پشنگ که زوبین بدی سازشان روز جنگ

پشنگ اسم پسر افراسیاب است که در خدمت کیخسرو بوده است، جدش هم پشنگ نام داشته.

مادیامدرا سومری دانسته‌اند بمعنی کشور، فردوسی از شهر مهان صحبت میکند و شهر کشور بوده است.

گوئیم مه طایفه‌ای از آریائی‌ان بوده‌اند (مه آبادیان) نواحی خراسان تا همدان و کرمانشاه

را شهر مهان میگفتند.

در معجم ماه را بمعنی قصبه مینگارند همدان بصره اصفهان نهاوند و قم را ماه میگفتند.

هرودت گوید چون مده کلشی از آتن بایران رفت مملکت را ماد گفتند و بنظر غریب می-

آید کلشی شاید ارتباطی با گلشائی‌ان داشته باشد که در طوایف آریائی از ایشان اسمی هست.



## فرهنگ میخی

در کتیبه‌های میخی چهارصد لفظ بکار آمده است از آن جمله قریب هفتاد لفظ که عیناً امروز گفته میشود همین عده اسامی علم است. شاید بعضی دیگر در لهجه لرمانده باشد عده‌ای هم عربی یا تورانی است آنچه بافارسی امروز توافق ندارد صرف اسم است که در ترکی و عربی معمول است. الفاظ باقیه را در گزارش ایران باستان یاد کرده‌ام.

یا ونون که امروز برای نسبت است سابق هم بوده است سنگین (چون سنگ) بمعنی وزین غریب‌تر تبدیل صرفی است که از کر (مصدر کردن) زمان حال‌کنام می‌شده است یعنی رأی مصدر تبدیل به نون.

ترکیبات مانند بگ (بخش) بخش (خدا بخش) هم پتر (هم پدر) هم ماتر (هم مادر) شباهت کلی را در سازمان زبان نشان میدهد بگ برای خدا باید ترکی باشد.

## تأسف

پس از مطالعه عمیق در خط میخی و شاهنامه آنچه بر من معلوم شد و کبری و صغری را موافق دیدم در گزارش نگاشتم و بطبع رساندم. شنیدم گفته شد اگر این حرفها صحیح است چرا فرنگیها نگفته‌اند. شرحی بمرآت وزیر فرهنگ نوشتم که از متخصصین را حاضر نمائید من هم حضور بهم میرسانم در کبری و صغری بحث کنیم، جواب نرسید در ملاقات گفتم رفیق چرا جواب مراندادی؟ گفت آقایان خبر گفتند این حرفها غلط است گفتم چه ضرر داشت بحث میکردیم یا مجاب میشدم یا مجاب میکردم میزان تشخیص صحیح و سقیم منطق است مطلب این نیست که چرا فرنگیها نگفته‌اند بلکه چرا من گفته‌ام. یکی از دوستان گفت مطلب را نزد مستشرقی بفرست گفتم منطق مرا کافی است مستشرقین جز از راه منطق بحقیقتی بر نخورده‌اند.

اهل فضل تصور می‌کنند کیخسرو را سیروس گفتن و دارا را داریوش گفتن مزید فضیلت است یا کیان را هخامنشی. جای شکرش باقی است که ندانسته‌اند اردشیر در تورات آسوئروش آمده است والا اردشیر را هم آئوئروش میگفتند که فضیلتی بخرج داده باشند.

محل تأسف است که کلمات ناهنجاری را بجای کلمات هموار می‌آورند. مقدمات این مقاله در برلن تدارك شد بعدها در تهران تکمیل. پس از آنکه در گزارش ایران باستان شمه‌ای نگاشتم و گفته شد چرا فرنگیها نگفتند در صدد تحقیق بیشتری بر آمدم و جزوه‌ای بتاریخ افزودم که اینک یاد شد.

## غوغای تغییر خط

اراستراتس از مردم یونان معبدیان را در افزوس آتش زد که يك از هفت بنای نامی زمان بود، گفتند بد ذات این چه کاری بود؟ گفت برای آنکه شهرت کنم. در چاه زمزم هم حکایتی هست. هوای تازه جوئی و هوس تقلید گاهی راه باختراع و اکتشافی نموده است گاهی مضرت بخشیده است.

مردان کم مایه بسط‌حیات می‌پردازند. یکی از افکار ناهنجار در قرن اخیر فکر تغییر خط است. اختراع خط یکی از بزرگترین تتبعات بشر است که افکار را از سر بدفتر آورد است و از سلف به خلف رسانده و اساساً بر سه قسم است. مفهوم‌الدلاله (هزارش) چون خط چینی و نوعی از خط میخی بابلی که علامتی دلالت بر مفهوم دارد دیگر موضوع الدلاله چون خط مرغی<sup>۱</sup> که غالب اشکال اشیاء است در مکزیك هم

۱ - نوشته‌اند در بغداد یکی از درب مکتبی گذشت و فریاد برآورد که وادینا در مملکت اسلامی زبان مرغی می‌آموزند تفحص کردند معلوم شد امر حاضر از وقی‌یقی صرف می‌کرده‌اند؛ قیاقوقی قیاقین.



تداول داشته و از قراین اتصال افریقا با آمریکا در قرون ماضیه است. سه دیگر خط صوتی الدلاله که امروز در آسیای غربی و اروپا شایع است و در اساس آنرا اختراع فینیقی ها میدانند همسایه عرب و یونانی.

خط فینیقی برای حرکات زیر و پیش علامتی نداشته از برای خط کوفی ابواسود دئلی اختراع کرد، یونانیان علاماتی برای حرکات ضمیمه حروف کردند.

ترتیب حروف فینیقی بر ردیف ابجد بوده است که در یونانی و لاتینی ظاهر تر است d,c,b,a ابجد است n,m,l,k کلمن و f,s,r,q قرشت.

بحثی که میشود یکی اشکال آموختن است یکی اشکال املاء

اما در خصوص آموختن همه جا سال اول صرف خواندن و شناختن حروف میشود بیش از این هم لازم نیست و کودکان ما هم در سال اول خواندن فرامیگیرند.

هیچ خطی در نتیجه بهیجی خوانده نمیشود بلکه هیکل کلمات بنظر گرفته میشود در خط ما بواسطه اتصالات حروف هیاکل کلمات ممتازتر است.

بنابر تجربه و آزمایش من زودتر بنتیجه میتوان رسید اگر مبتدی را پس از شناختن صور حروف هرچه بیشتر کلمه بیاموزند، مبتدی را متوجه نقطه بکنند<sup>۱</sup> و اینکه دوایر و دنباله حروف قطع میشود بدو کلمات مأنوس از نظر او بگذارند و بتدریج و از روی نقشه کلمات غیر مأنوس در کار بیاورند و در هر حال حرکات را بجای خود بگذارند<sup>۲</sup>.

اطفال چهار ماهه هیئت الفاظ را بصوت بگوش میسپارند آنچه طرف علاقه شان است زودتر، چون ممه. در شش ماه دوم قرار بر هیجی بگذارند و شناختن صور مختلفه حروف باید در کتب تدریسی البته حرکات را بجای خود گذارد نه بتدریج بضبط هیئت اصوات بچه زبان میآموزد بلکه صیغ فعلی میسازد که محل تعجب است، هیچ جهت ندارد که چشم از گوش کسر بیاورد.

اما در خصوص املاء اشتباهی است عظیم که تصور شود بتغییر حروف تسهیلی در املاء خواهد شد، اگر حروف قریب الصوت را از بین ببرند مغلطه در زبان پیدا خواهد شد که ریشه بکلی ازدست میرود و بهمین نظر در همه زبانها برای اصوات علامات متعدد هست مثلاً در فرانسه حروف ti,ss,s,c هم آوازند و بجای یکدیگر نمی شود نکاشت و باز c در مواردی چون ch و q کاف خوانده شوند.

ez,es,er,et,é يك صوت دارند و مورد مخصوص همچنین ترکیبات دیگر، خوب بخواهی املاي فرانسه مشکل تر از فارسی (بانضمام عربی) است.

اشخاصی که دوزبان بدانند که بيك خط نوشته میشود مثلاً فرانسه و انگلیس خواهند دانست که در تلفظ حروف را بغیر آواز عادی خواندن خالی از اشکال نیست و شخص بچه اشکالاتی بر میخورد اشکالی که مرا از تکمیل انگلیسی بازداشت.

مشکل تر از حروفی که خوانده می شود حروفی است که خوانده نمی شود و در انگلیسی بسیار است.

اگر خود نمائی یا اغراض دیگر در کار نباشد می شود گفت خط ما مزیت هائی دارد. اگر در موارد لازم حرکات را بگذاریم خطی کافی و وافی است اگر نگذاریم چنانچه معتاد است بواسطه اتصال حروف چابك تر نگاشته می شود و کمتر جا می خواهد در واقع نوعی خط تند نویسی است (استنوگرافی).

ترك حرکات در موارد التباس گناه خط نیست تنبلی ما است و غالب معدودی از حرکات ضرورت پیدا میکند.

نمیدانم چرا یهودارمنی یونانی روسی زردشتی که باندازه ما ادبیات ندارند (با ملاحظه عربی)

۱ - سابق گفته می شد الف هیچی ندارد با یکی بزیر دارد ضمناً تفریحی هم بود.

۲ - چشم به صور کلمات عادت می کند و کمک به املاء است.



## خاطرات و خطرات

بخیال تغییر خط نمی‌افتند. شعار ملی امری است مقدس و ترکها در این امر خطا رفتند شاید افسوس نداشته باشند چه ادبیاتی ندارند و خطشان هم‌عاری از زیبایی بود. عمرها بسر رفته است و ذوقها بکار برده شده است تا خط ما بدین صورت زیبا درآمده است و کوررها کتب علمی و تاریخی و ادبی باین خطوط موجود است.<sup>۱</sup> در تغییر خط باید من بعد دو خط بیاموزیم چه مستغنی از کتب موجود نخواهیم شد، مستشرقین بیش از خودمان، چه آنها به تألیفات امروزه احتیاج ندارند.

این نکته را هم بگوئیم که عوام اروپائی ولو خط را بخواند نمی‌فهمد و دراملا بیش از عوام ما خطا می‌رود. در نظر نگارنده عنوان تغییر خط خطائیی سنگین بلکه ننگین است. تأسف من این است که در مدارس بحسن خط توجهی نمیشود و کارمندان ما باید همراه خودشان سیر کنند چه غالب خطشان خواندنی نیست.

خط چنان به زقلم راننده که بیاساید از آن خواننده در خط ما بواسطه درهم رفتن مراکز ب ت ث ن ی گاهی قرائت مشکل میشود در خط لاتینی دندانۀ i'u'm'n.

از طرز خط خواسته‌اند پی‌باخلاق ببرند خط صاف و راست را دال بر قوت عزم و استقامت رأی گرفته‌اند، خط سربالارا دال بر آرزو، خط سرازیر را دال بر خستگی، معوج را دال بر تزلزل اراده. من گمانم امضاء بیشتر دلالت بر حالات دارد، اقلابی مبالغاتی و بی ادبی.

در خاتمه از رسالۀ سید محمد علی معلم در مدرسه دکن که در موضوع تغییر خط نوشته است حکایتی، هندوئی پنبه زن (حلاج) روی عقیده تناسخی نزد برهمنی رفت گفت از زندگی به تنگ آمده‌ام مرا بکش که پادشاه برگردم، برهمن از در دسره‌ای پادشاهی شمه‌ای گفت، هندو تقاضا کرد وزیر برگردم، باز برهمن از اشکالات وزارت شرحی بیان کرد چون همه مراتب مذکور شد، هندو گفت پس مرا بکش که پنبه زن برگردم.

پس از همه فکرها و طرحها ما هم باید برگردیم بهمان خطی که داریم و از خیالات راستراتی دست بکشیم شاید در صفحه‌ای ده دوازده زیر و زبر لازم شود بگذاریم و پیش برویم.

در رشت قصه‌ها از غوغای تهران و سخت‌گیری روس می‌شنیدیم در حرکت عجله کردیم سردار اسعد بمنزل صمصام السلطنه وارد شد چیزی نگذشت چرچیل آمد صندلی خالی پهلوی من بود نشست احوال پرسیدها رد و بدل شد



ورتهیم در بر لن مغازه‌ای است بعرض و طول مشا به مغازه‌های پاریس، لوور و غیره در چهار طبقه که رطب و یابس در آن فروخته میشود از هر گونه، در مرتبه آخر گنبدی است کروی شکل در آنجا عکس می‌اندازند عکسی بیادگار آن مسافرت که شاید مسافرت آخر باشد انداختم

### ورود بتهران

۱- در موقعی که هلاکو بغداد را فتح کرد یکی خبر به یاقوت نویسنده برد که چه نشسته‌ای که بغداد را چاپیدند گفت که هیچ مگو که کافی نوشته‌ام که بعالمی می‌ارزد چه رسد به بغداد تا میر عماد و درویش چه بگویند.



بمن گفت در تبریز چه کرده بودی که سفیر روس بژنرال قنسول روس تلگراف کرد که با تومتار که کند جواب داد نمیتوان، صحبت قنسول با بصیر السلطنه بخاطر آمد گفتم بوظیفه رفتار کرده بودم. ورود ما بتهران مقارن اولتیماتوم روس و غوغای یا مرگ یا استقلال است ذیحجه (۱۳۲۹) که دستجاتی غالب شاگردان مدارس در معابر میگردند و یا مرگ یا استقلال فریاد میکنند. غریب آنکه سردسته بهاء الواعظین است و میگویند شبها در بازی دسته دسته اسکناس روس از بغلش درمی آید و مردم یا مرگ یا استقلال را یا مرگ یا اسکناس کرده اند. جماعتی جوانان غیور از همه جا بی اطلاع با تصویری بی پا نزد سردار اسعد رفته تکلیف پرسیده بودند و بجواب او متقاعد نشده ایشان را حواله بمن فرموده بودند آمدند و حرارت بسیار کردند گفتم در مقابل سرنیزه سرنیزه باید و نداریم.

ناسزائی را چو بینی بختیار  
عاقلان تسلیم کردند اختیار  
روس از طریق صواب پشت دروازه تهران نیامده است که بحرف حساب برگردد، در مقابل زور باید گردن کج کرد در موقع برافراشت البته باین فلسفه متقاعد نشدند و رنجیده رفتند. روزگاری شده است که موافق و مخالف معلوم نیست در لباس میش گرگند با حضور مجلس قبول اولتیماتوم صلاح نبود آخر چاره در این دیده شد که مجلس استعفا کند و اختیار بدولت بدهد در اطراف این رأی صحبت بسیار شد و راه بهتری بدست نیامد.

در این موقع است که بنابر کتاب آبی سرادوار دگری بوزیر مختار روس در پاریس میگوید که ورود قشون بتهران گسیختن با ما است.

در این اثنا امام جمعه خوئی از من دعوت کرد، رفتم، شیخ محمد خیابانی حضور داشت، صحبت بسیار شد، راهی می جستند که مجلس باقی باشد و صلاح نبود. مجلس استعفا داد و جواب را بعهده دولت گذارد و ثوق الدوله وزیر خارجه است فرمولی تنظیم کرده است و در منزل صمصام السلطنه قرار است بتصویب وزراء برسد. سردار اسعد بمن گفت توهم برو رفتم خوانده شد اشکال در ماده دوم است که سلب اختیار در خواستن مستشار خارجه میکند مگر بتصویب سفارتین، در این ماده بحث بیشتر شد و بر این صورت قرار گرفت که دولت در استخدام مستشاران ملاحظه خواهد کرد که منافی روابط دوستانه با دولتین نباشد من اظهار کرده بودم که هر قدر عبارت کش داشته باشد بهتر است لعل الله یحدث بعد ذالک امرأ، بسفارتین خبر رسیده، موشکی بود در پس منبر، گمان من سپهسالار رفت سردار اسعد مرا خواست گفت تو دیگر در مجلس حاضر مشو در یادداشت نوشته ام سپهسالار کانولیک تر از پاپ است و وزیر جنگی مریخ طبع و زحل سرشت<sup>۱</sup>.

روز عاشورا خبر رسید که روسها شهر تبریز را قبضه کرده اند (آرزوی پطرکمیر) ثقة الاسلام و ده نفر را از معاریف بدار کشیده من جمله شیخ سلیم، صادق الملک، شریف زاده، حاجی علی دوافروش رحمة الله علیهم که همه از اشخاص برجسته بودند و صد هفتاد راست میگفتند، شجاع الدوله که او را والی کرده اند مرد بد نفسی است شکر آب ثقة الاسلام را با او یاد کرده ام، امان الله میرزا نایب الایاله بقنسولگری انگلیس پناهنده می شود، با ضرب الاجل ده روزه قبول میکنند، وزارت خارجه در پطرزبورغ مشغول مذاکره است مقارن انقضای ضرب الاجل اجازه آزادی امان الله میرزا میرسد، قبل از رسیدن اطلاع بتبریز شاهزاده انتحار میکند شاید در قنسولگری از صحبت من و بادتند روی صندلی حکومت یاد کرده باشد چه غفلت بوده است که نظمیه هم از سفارش من در خصوص مقرر تلفن یاد نکرده است. از جزئیات خبر ندارم لیکن آن فتنه بر سر کوفتن مقرر بدیوار خود نظمیه و منع برخاسته است. رشید الملک را هم چند روز قبل از واقعه توقیف کرده از او هزار و دویست تومان نقد و حواله صراف گرفته خواسته بودند او را بدار بزنند و اغوی از میرزا اسمعیل نوبری بوده است، دسته ای قزاق از باغ شمال بعمارت حکومتی آمده رشید الملک را میبزنند. این رشید الملک را بجهت روس مشربی من بار دبیل فرستاده بودم که بی حاکم نماند.



جو تیره شود مرد را روزگار همه آن کند کش نیاید بکار

این واقعه نشان میدهد که من سه سال چه زحمت داشتم چه هر روز در صدد چنین اقدامی برای مداخله بودند، غوغای رسومات، جابجا کردن مقره تلفن، تیراندازی از خانه میرزا علی اکبر خان، حمله به منزل ثقة الاسلام و غیره، شکر میکنم که در موقع موفق شدم بجلوگیری، در این قضیه ژنرال قنصل روس همان میلر بوده است روسها بمقصودشان رسیدند نمیدانم سپهسالار چه صرفه برد.

من شب و روز در فکر مملکت خون میخوردم سپهسالار یگانه فکرش این بود که بانک روس بحواله او پول بدهد آخر بر سر استرداد همان وجوه از طرف دولت انتحار کرد الحمدلله علی السلامه.

فارس منقلب است، نظام السلطنه با صولت الدوله دست بهم داده اند با قوام الملك

درا فتاده بمیانجیگری قنصل انگلیس قرار شده است قوام الملك و برادرش

نصر الدوله بفرنگ بروند. در دشت ارزن کسان صولت الدوله بر سر آنها میریزند

نصر الدوله مقتول میشود قوام الملك خودش را بقنصلگری انگلیس میرساند. بر سر این قضیه سردار

اسعد رنجیده بفرنگ رفته بود، رشته انتظام در فارس گسیخته، دولت نظام السلطنه را بعد از خرابی

بصره معزول میکنند با حمایت صولت الدوله از راه بهبهان از فارس خارج میشود در ازای این

خدمت فرمان ملکیت محل شبانکاره را صادر میکند. هشتصد نفر سرباز هندی بشیراز می آیند، دولت

انگلیس هر روزه امنیت ولایت را تقاضا دارد سرادوار دگری میگوید ما نمیخواهیم اقدام مستقیم

در فارس بکنیم که بدست خودمان بهانه بروس داده باشیم، مسئله فارس اشتغال عمده ای است و دولت متحیر.

آقای وزیر در جواب مکتوب خصوصی بتاریخ ۲ شهر جاری که حضرت عالی در

جواب سفارت بوزارت خصوص سربازخانه که دولت پادشاهی انگلیس لازم میدانند در شیراز بسازد

خارج ۷ ژوئیه ۱۹۱۲ نوشته بودید، لازم بود هر چه زودتر با اطلاع شما برسانم که من تعلیماتی

از دولت خودم بدست نیاوردم، اظهار عقیده ثابتی نمیتوانم بکنم مع هذا

موقع را مغتنم میدانم با اطلاع آن حضرت میرسانم که بنابر اخبار اخیر که از شیراز رسیده روز بروز

وضعیت بدتر میشود و عنقریب چنان نامطلوب خواهد شد که می ترسم دولت من مجبور بشود اقدامی

بکند که چندان مطلوب نباشد مگر اینکه دولت ایران بدون فوت وقت اقدامی بکند که وضعیت

بهتری در امور حاصل شود، محمد علی خان اعتنا بحکومت ندارد راه شیراز و بوشهر بکلی مسدود است

قوام الملك تکلیف خواسته است دولت هیچ اظهار حیات ننموده.

با این جریان منطقی نیست که دولت بریتانیا دست روی دست خود بگذارد و منتظر

بشود تا حکومت کی میلش بکشد که بر سر پست خود برود، همچو میدانم که وظیفه من است بجناب

عالی بگویم که حکومت لندن و کلکته در کارند بی حوصله میشوند و می بینم که دست سیاست مؤثری

خواهند زد اگر دولت ایران نشان ندهد که در صدد چاره عاجل است، چه در بدست آوردن مقصرین

اسمارت چه در خاتمه دادن بشرارت محمد علی خان .... و الترتونلی

چهل روز است صحبت حکومت من بفارس بر سر زبانها است، از طرف اولیای امور با من

صحبتی نمیشود، دولت باز نظرش بعین الدواها است، بلی هیکل و سبیل او را من ندارم زندگی من

درویشی است زندگی او ملوکانه. سردار اسعد اصرار دارد من بفارس بروم آنهم نه برای اینکه بقول

خودش امیدوار است فارس نوبت دیگر مملکت ایرانی بشود میگوید تو برو فکری برای خودت

بکن. مجرمانه خواهر صولت الدوله را برای مرتضی خان پسر صمصام السلطنه می خواهد خیلی بگوش

من گران آمد اما چه میگفتم.

از طرف دولت پس از یأس از عین الدوله که شصت هزار تومان مساعدت میخواست و پنجهزار

نفر قوه<sup>۱</sup> بمن اظهار شده بود و من در آتلیه خودم مشغول گراور دندان اسب برای رکن الدوله

۱- تصور میکنم تقاضای عین الدوله سنگ بزرگ بود میدانست که میسر نیست و تهران

امن تراست و وزارت بی زحمت تر



هستم. کلیشه بد میسازم، چشمم ضعیف شده است و خوردگی زیر خطوط رانمی بینم، اواخر ماه رجب ۱۳۳۰ است مقارن غروب گفتند وزیر مختار انگلیس برای ملاقات آمده است، دستها را که مرکبی بود شستم از اندرون بیرون آمدم سر تونلی با چرچیل منتظر نشسته اند دست سردی بمن دادند قدری عبوس دیدمش، من خودم را جمع کردم نشستیم گفت دولت من روی حکومت شما در آذربایجان تصور میکند که شما می توانید اعاده نظم در فارس بکنید سفارت هم بهمین عقیده است<sup>۱</sup>.

ما نمیخواهیم در امور داخله ایران مداخله کرده باشیم شما را هم برای خدمات مملکت همیشه حاضر دیده ایم مرنارد هم میگوید وجه لازم را برای حرکت پرداخته است.

تونلی را در چین در سفارت انگلیس دیده بودم مرد خوش برخوردی بود لحن صحبت او بنظرم غریب آمد من هم خودم را گرفتم گفتم دولت خودم مرا مأمور فارس کرده است، بااستحضار از مشکلات خودم را برای این خدمت حاضر کرده ام از حسن ظن دولت و سفارت بریتانیا خصوص آن فرمایش که نمیخواهید در کارهای داخله ما مداخله کنید امتنان دارم اما اینکه مرنارد گفته است وجه لازم را رسانده ام خلاف است تازه تلگرافی بقوام الملک کرده است که از محل وجهی برساند، برسد یا نرسد نمیدانم.

مقرر است دولت دویست نفر سوار، دوتوپ شنیدر، دو مسلسل بمن بدهد و از اصفهان دو فوج همراه شوند.

سفیر انگلیس بمرنار فشار آورد پنجه زار تومان در حداقل مخارج سفر را داد، هزار تومانش را شهاب الممالک که او را برای معاونت دعوت کرده بودم در تهران بقروض خود داد ماند چهار هزار تومان، من با چادر و دستگاه حرکت میکنم بفارس نمیشود باکیف وعصا رفت.

مرنارد در راه حرکت سنگ می انداخت، سه روز قبل از حرکت سالار لشکر را که برای امری بنزد مرنارد فرستاده بودم، بازگفته بود حالا فلانی خواهد رفت؟ گمان ندارم. من حرکت کردم بفارس رسیدم بعضی اصلاحات کرده بودم سالار لشکر را خواستم.

باز در موقعی که رفته بود کار مالی خودش را ببیند مرنارد گفته بود کدام فارس؟ چه مخبر- السلطنه؟ کجا میروید؟

مرنارد محرمانه بمن نوشته بود که علت مسامحه و تأخیر سفارت روس بود که مایل نیستند شما بفارس بروید هرچه فکر میکنم جهت را نمیفهمم مگر اینکه از غیبت من از تبریز استفاده کردند شهر را باختیار خود آوردند میخواهند انگلیس ملجأ شود در فارس همان کار را بکند و قرارداد ۱۹۰۷ اجرا شده باشد.

بسم الله الرحمن الرحيم خدمت آقای مخبر السلطنه دامت شوکته، تلگراف مرحمت آمیز شرف وصول داد، از مژده فرمانفرمائی وجود مقدس با آن اخلاق حسنه که از آن وجود مبارك مسموع افتاده مقتضی است اهالی فارس را تبریک گفت، امید است از تفضلات الهی وبرکات حضرت ولی عصر عجل الله فرجه که این فرمانفرمائی تدارك واردات بر مملکت و

تلگراف حجة الاسلام  
آقای میرزا ابراهیم  
محلاتی

ملت را کاملاً بنماید. احقر ابراهیم شریف

دو هفته طول کشید دویست سوار مهیا نشد، بیست و چهار سوار هداوند حاضر شدند، اسبهای مفلوک بی زین و یراق، سوارهای ژولیده، رنگ پریده تفنگهای شکسته، اتفاقاً بانك شاهنشاهی وجهی باصفهان میفرستاد من از موقع استفاده کردم چه صد نفر ژاندارم آن وجه را حمل میکردند روز ۲۵ شعبان قرار شد حرکت شود من باین بابویه نقل کرده بودم، سفیر سردار اسعد گفته بود

۱- کتاب آبی جلد ششم صفحه ۵۹۴ شیپلی قنصل انگلیس در جواب سفارت از طرز حکومت من میگوید و اینکه اگر من در تبریز بودم وقعه عاشورا واقع نمیشد.

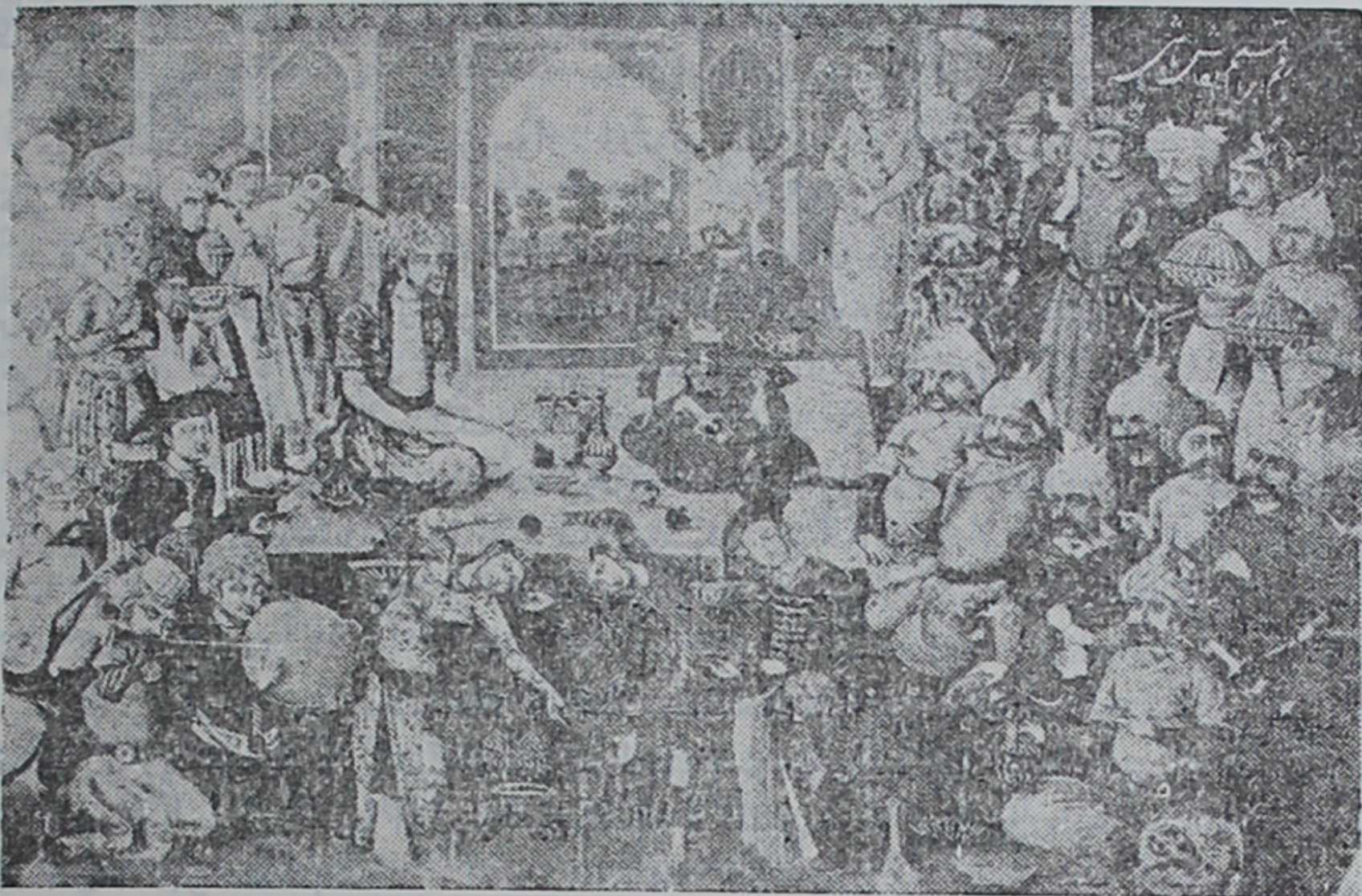


فلانی با ما خدا حافظی نکرد، گفتم میکنم ۱۹ اوت ۱۹۱۲ رقعهای از تونلی بمن رسید که مایل قبل از حرکت ملاقاتی بشود.

دو روز قبل از حرکت بقلهك رفتم خانمش را که از نجبای انگلیس است صدا کرد، آمد حاضر رفتن به لنك تنیس بود گفت خیلی انتظار داریم شما نظمی بفارس بدهید شوهر من در زحمت است گفتم البته آنچه سعی دارم میکنم.

تونلی گفت میخواستم بشما بگویم که هر وقت مقتضی بدانید و بمن تلگراف کنید سپاهیان ما از شیراز میروند این مطلب را بوزراء نگفتم صحبت بهمین جا ختم شد.

در اصفهان روزی بجلفا رفتم و روزی به منارجنبان، جلفا شهر کی نظیف است خیابانی نسبتاً وسیع در میان آبادی است کلیسای کهنه هم کنار همین خیابان است مردم جلفا زن و مرد با هنرند و مشغول صنعتی. منارجنبان ایوانی است بطول هفت هشت ذرع قبر عمو عبدالله صوفی در این



### مجلس پذیرائی شاه طهماسب اول از همایون پادشاه هند

ایوان است دو طرف ایوان دو برج است که پله دارد و می شود بالارفت و پنج متر از ایوان افزار دارد یکی از برجها را که حرکت بدهند تمام عمارت و برج دیگر میجنبند، بهتر از آنکه دیده شد میبایست از این بنا نگاهداری بشود، علت جنبش بنادرست معلوم نیست، ظن غالب آن است که برجها باصل بنا مجاورت دارند بدون پیوستگی و اهتزاز از یکی بدیگر نقل میشود لرزش بمجاور خود انتقال می یابد، چنانکه در عبور کامیونهای سنگین عمارات اطراف میجنبند، دیوار آن دو برج باید تکیه بدیوار ایوان داشته باشد لرزش يك برج بواسطه انتقال به برج دیگر سرایت کند بهر تقدیر ترتیب خاصی است و کمتر نظیر دارد نظیرش در راه خراسان هست.

اصفهان از آب زاینده رود مشروب میشود از قدیم نهرهائی در آورده اند که مادی میگویند



و به تناسبی در کمال دقت آب را اسهام کرده‌اند بتمام شهر می‌رسد .  
 عمارات صفویه، مسجد شاه، مسجد ملا لطف‌الله، پل خواجه، پل سی و سه دهنه آثار بازدید کردنی  
 شهر است و ابنیه تاریخی. ما در باغ زرشکی و رای سی و سه چشمه منزل گرفته‌ایم .  
 گراهام قنصل انگلیس در اصفهان مرا ملاقات کرد ، گفت فرمانفرمای هند تصمیم دارد که  
 اگر تا ۱۲ اکتبر والی فارس بمحل حکومت نرسیده باشد ۱۲ هزار نفر بفارس اعزام دارد و این  
 قطعی است، حال بیست روز فرصت داریم. او رفت شهاب‌الممالک را خواستم گفتم من فردا حرکت  
 میکنم گفت نمی‌شود گفتم چاره نیست می‌روم، شهاب‌الممالک و دریابگی را در اصفهان گذاردم که  
 فوج را حاضر کنند از عقب بیایند، قصد من این بود که قنصل حرکت مرا خبر بدهد، بخاطرم  
 گذشت که شاید مسامحه مر نارد بسفارش سفارت روس برای گذشتن موقع و آمدن آن عده بفارس  
 بوده است .

صد نفر ژاندارم تهران مایل شدند تا آباده همراه من بیایند یحتمل باشاره قنصل انگلیس  
 در نمکزار یا ده نمک شب قنصل نزد من آمد و خبری آورد فراموش کرده‌ام که چه بود ریاد  
 مهم نبود والا فراموش نمیشد .  
 يك هفته در شاهرضا ماندم مر نارد بالاخره هفت هزار تومان فرستاده بود و شهاب‌الممالک  
 با يك نیم فوج رسید .

حکومت ۲۳ هزار تومان برای حرکت دادن دو فوج خواسته بودند، در اصفهان تحقیقات شد  
 و هفت هزار تومان کافی بود و چهارصد نفر از فوج فریدن حاضر شده بودند . فوج چهار محال  
 که روال بختیاری است راه نیفتاد، سرتیپ فوج با کالسکه‌ای حرکت میکند که چهار لاله فنی در  
 گوشه‌های آن است و برای موارد عروس کشی مناسب تر است گویا متعلق بحر مخانه ظل‌السلطان  
 بوده است .

فوج اسماً هزار نفر است غالب نان خانه بکسی سپرده میشود کمتر اتفاق می‌افتد که ۸۰۰  
 نفر جمع شوند پادارانه غایبین را رئیس می‌خورد کاشف بعمل آمد که فوج نیمه بیشتر جمع نمیشود  
 و ۷ هزار تومان کافی، سه هزار و پانصد بمصرف حرکت دادن يك فوج رسید سه هزار و پانصد تومان  
 در شیراز بمالیه رد شد، بهر تقدیر قبل از موعد بخاک فارس رسیدم .

در قمشه علی‌خان نامی از اشرار معروف محل دستگیر و سیاست شد، دراول امر فتحی بود  
 و اثر خوش کرد ، خواهر ظل‌السلطان در شاهرضا عمارتی ساخته است بکار مسافرین می‌خورد، در  
 صحن امامزاده چشمه مختصری است که آبش بحوض جاری است ماهی بسیار دارد و بعضی آنها هم  
 بزرگ و قابل تناولند . گفتند نظر کرده‌اند کسی نمیتواند آنها را بمصرف برساند تا نظر خدام چه  
 باشد، کرامت دیگر این بود که جنب بقعه اطاقی است تاریک بی‌وسعت هم نیست ، هیکل استوانه‌ای  
 از مس میان اطاق بود، گفتند حرام زاده نمیتواند آنرا بلند کند، تعجب کردم نزدیک رفتم دیدم  
 کف آن حاشیه‌ای دارد و دیده نمیشود مگر بدقت ، اشخاصی که می‌روند آنرا بلند کنند بتصور  
 اینکه سنگین خواهد بود ، نزدیک می‌ایستند پا روی آن حاشیه می‌گذارند و نمیتوانند بلند کنند.  
 وسیله مزاح خدام است واخذ و وجهی از ساده لوحان که حلال زاده بشوند ، ندانستم کدام حرام زاده  
 این فکر را کرده است .

در مقصود بيك چند انگشتی فیروزه که همراه داشتم ، بصاحب منصبان سوئدی دادم و  
 ژاندارم‌ها تا آباده همراه آمدند . در آباده قوام‌الملک حضوری خواسته بود ، به تلگرافخانه رفتم،  
 در مراجعت دیدم زنی سرخاب سفیداب کرده و سوره کشیده کنار کوچه ایستاده «کاین منم  
 طاوس علیین شده» گفتند در این آبادی مردم همه سفیلیس دارند و مسافرین بدبخت را گرفتار  
 میکنند ، دکتر مهدی خان صلحی که همراه است در هفته‌ای که آنجا بودم هر روز بر سر مریض  
 میرفت ، بسیار متأسف شدم . همراهان من غیر از شهاب و دریابگی، اعتضاد الملک و دکتر  
 کریم‌خانند که بسمت طبیب نظامی می‌آید. هر دو عموزاده و دکتر مهدی خان معاون او است ،



بهاءالواعظین هم موی دماغ و محل تنفر من است . بهاءالواعظین در تهران بکوش من کشیده است که نسبت بتو قصد سوء هست و من مراقبم ، بآن بهانه در اصفهان سرزده بحمام آمد ، البته بالباس . باغ زرشکی نزدیک پل سیوسه چشمه باغ خوبی است ، عمارت مختصری دارد ، کافی نبوده میبایست چادر زد . بهاءالواعظین بنظر محافظت در طبل چادر من میخواست ، نماز در چادر من میگزارد ، اما میبینم که خلوص نیت ندارد . قوامالملک در حضوری مطلبش این بود که در موقع عبور قشقائی از کنار شهر ، سردار احتشام که برای تصرف ایل بانفاق مدبر السلطنه نوری بکشن رفته بودند ، سرو پای برهنه بشهر برگشته ، گفتم بد اتفاق افتاده است انشاء الله پس از ورود تدبیر آن میشود .

در مراجعت ناصرالممالک که رئیس کابینه من است بمن نزدیک شد ، گفت یا خودتان از اینجا بتهران معاودت نمائید یا بهاءالواعظین را مرخص کنید ، گفتم چرا ؟ گفت ظاهراً در اصفهان در مجلس قمار وجهی از گماشته شهاب قرض کرده در اینجا گماشته مطالبه کرد ، در چادر شما آنچه نباید گفته بشود گفته شد و از برای شما آبرویی باقی نمانده ، بعلاوه از مجالس عرق خوری و عربده او در اصفهان شنیده بودم .

منزلی که امیرالملک حاکم آباده برای من معین کرده است باغچه ای است که در آن چادر زده اند و جای اجزاست و باغچه دیگر عقب آن که عمارتی دارد برای من است . از شیراز هشتاد نفر ژاندارم بریاست صاحب منصبان سوئدی بآباده آمده اند ، ژاندارم تهران بر میگردد . بقراولان درب منزل ، مخصوص سپردم که بهاءالواعظین را از ورود باین منزل مانع شوید ، شرحی بشهابالممالک نوشتم که بهاءالواعظین نباید با اردو حرکت کند ، بخودش نوشتم که حرکت شما با من مناسب نیست بهانه بجوئید و معاودت کنید . شوخی میپنداشت یا بنوشته مرنارد اعتماد داشت قدری اشتلم کرد ، بخرج نرفت ، صد تومان هم باو خرجی دادم و امر کردم بامیرالملک بسپارندش بتهران برگردد . چون دید جدی است بنام و نشان اسبی را خواست ، دادم ، بهاءالواعظین به اصفهان رفت و هم صحبت بختیاری ها شد ، بهمان کار هم میخورد لودگی کند بخنداند .

با گروهی که بخندند و بخندانند چون کنم من نه بخندم نه بخندانم

بخرج مرتضی قلی خان پسر صمصام السلطنه ، موافق روایت ، کتاب دادخواهی را در مطاعن من چاپ کرد و آنچه میتوانست بچاپ زد ، گوش من عادت دارد ، در تبریز هم سیدالمحققین پس از قضیه اجاره خالصجات بثلث الشکوی را چاپ کرد ، جواب گفتم ، ثقة الاسلام گفت بهتر بود هیچ اعتنا نمیکردید ، در این نوبت بنصیحت ثقة الاسلام مرحوم رفتار شد ، نسخه هر دو را دارم ، روزگار حق را از باطل تمیز خواهد داد . اسدی را است .

اگر چند پنهان کند مرد راز پدید آردش روزگار دراز

اوحدی کرمانی

هستند در این جهان مکار دیوان اعوذ گوی بسیار

در خان خوره نزدیک چادرهای ما چشمه ای بود ، مغرب کبک زیاد برای آب خوردن بر سر آن چشمه آمدند و بدست گرفته می شدند . آن شب کبک در اردو سمیل بود ، ما شکار افکن نبودیم اما بر جان آن کبکها آفت شدیم . در دامنه تپه کاروانسرائی است سنگی ، خالی از سکنه و دزدگاه ، پیدا است که مملکت پرستار ندارد ، سوارهای قوامالملک را اینجا لخت کرده بودند .

مشهد مرغاب سر راه است ، آثار باستانی دارد ، قبر کیخسرو و بعضی آثار آنجا هست و قریه معروف قادرآباد منزل است . چند قریه است که معروف بمشهد مرغاب است ، مرغاب ، مادر سلیمان ، قادرآباد و چند محل دیگر ، مشهد ام البنی (مادر سلیمان) همان قبر کیخسرو است . چشمه ای در این بلوک جاری است که آنرا مرغاب میگویند .

قوامالملک بتخت جمشید آمده است ، چادر مرا روی تخت زده بودند ، قوامالملک که وارد



شدمن از صندلی که منحصر بفرد بود روی زمین نشستم که تفوقی نباشد و بدانند که من جاه طلب نیستم. از قراری که شنیدم این معنی را حس کرده بود. يك روز اتراق شد، بتمشای نقش رستم رفتم که در سینه کوه نقش است برج مانند. نزدیک نقش رستم بنائی مانده است معروف بکعبه زردشت، از طرز بنادرست معلوم نیست که چه بوده است. تخت جمشید بنائی معجب است که در مستی بتحریر یک مطربه ای بامر اسکندر آتش زدند و خراب کردند. ستونهای و جرزهائی باقی است و برجها نقشها است. نوشته اند که از کتابخانه تخت آنچه مفید میدانستند برای ارسطو فرستادند.

در حواشی صفا، ردیف های گل پنج برگ نقش است. بمناسبت حکایتی که در ژاپن شنیده بودم<sup>۱</sup> و علامت دولتی که گل داودی است، باختلاف درجه شانزده پرتا پنج پر. یکی از آن نقشها را که جدا شده بود بژاندارمها سپردم که بشیراز بیاورند، در راه از دست رفت یا برای خودشان برداشتند.

از آواده بشیراز در دو محل تلگرافخانه هست، یکی در ده بید یکی در سیوند. ده بید در



زمستان فوق العاده سرد است، گفتند هر وقت ملخ طلوع میکند بده بید که میرسند فاسد میشوند. تلگرافچی انگلیس عمارتی دارد و در زمستان بکار مسافرین جا سنگین میخورد. چهار دیوار کلانی هم آنجا هست همه چینه که لای آن استخوان آدمی دیده شد، معروف است که یکی از قصور هفتگانه خسرو پرویز است معروف بهفت گنبد، العهدة علی الراوی، بعمارت پادشاهی نمی ماند، آنهم در قرب تخت جمشید بآن عظمت، یادی از گنبد سیاه پوشان نظامی کردیم ورد شدیم. سیوند کنار رودخانه سیوند جای با صفائی است، مردم این محل زبان مخصوصی دارند که ریشه آن بدست نیامده است. تلگرافی از سیورت<sup>۲</sup> رئیس ژاندارم بانگلیسی رسید که ملتفت خودتان باشید. ژاندارمها فوق العاده مراقب حال من هستند، آن خبر سوءظن بود یا حقیقتی داشت ندانستم، مگر اینکه در زرقان قوام الملك، امیر الملك را نزد من فرستاد که از شهر خبرهای خوب نمیرسد، ترتیب ورود چه خواهد بود؟ گفتم با حوال شهر شما بصیرتی ندارم، هر چه قوام الملك صلاح میدانند. پیغام کرد پس من جلو



میروم و رفت. در راه صاحب منصبان سوئدی که جلو آمده بودند مرا احاطه کردند، با احترام آنها سواره حرکت میشد، بنظرم آمد که اینهم تدبیر بهاءالوافظین است، جهت نداشت که برای من در ورود بشهر یا در راه خطری باشد، دوست و دشمن نداشتم. بهر حال چهارم ذیقعده ۱۳۳۰ دو- بغروب مانده بشهر رسیدیم. قوامالملک بمنزل خودش رفته بود و بهارک نیامد، فوقالعاده اندیشناک است، از حال شهر چیزها میشنوم، گفتند دوزخ قبل در تنگ الله اکبر قاطر از زیر پای رئیس نظمیه برده اند، مغرب کسی قادر نیست از خانه بیرون بیاید، اگر بیرون آمد صاحب عبا نیست و از این قبیل بسیار شنیدم، حال شهر که این باشد حال بیرون چه خواهد بود.

نصف فارس میدان شرارت عرب است، نصف دیگر عرصه تطاول قشقائی. عسکرخان عرب (عسکرشاه) دم از استقلال میزند و اعتنا بقوامالملک ندارد. ژاندارمها در سیاح نفهمیده باصولت- الدوله در افتاده شکست خورده توپ و تفنگ از دست داده اند، سیورت رئیس ژاندارم از شکم زخم برداشته است.

سپاهیان هندی از کاروانسرا جرأت بیرون آمدن ندارند، باصطلاح شیرازیها آنها را کلب عباس میخوانند. قوامالملک از شهر نمیتواند بیرون برود یعنی میان ایلات خمسه که سپرده باوست. در تهران حاجی آقا، در شیراز بنان الشریعه از نقشه من میپرسند، گفتم من نقشه ندارم، منتظرم به بینم مولی چه میکند. روزی عصبانی شد گفت پس بگو بمدد غیب کار می کنم. گفتم هر که غیر از این بگوید عقلش کم است، لیکن نقشه بدست آورده بودم. خوانده، شنیده و دیده ایم که چه کارها با فراهم بودن اسباب صورت نگرفته است و چه کارها بی اسباب انجام گرفته، اسبابش فراهم آمده است.

در مرودشت یکی از کدخدایان املاک قوامالملک گوسفندی سرراه آورده بود، گفتم نکشند کدخدا می آمد و چیزی میگفت، سپردم کالسکه را آهسته برانند، در ضمن گفت بین این دوتا را صلح بده، دانستم که نقشه همین است.

نقشه من در باطن رام کردن صولت الدوله، تأمین خاطر قوامالملک، اصلاح بین آندو و تشکیل قوه محلی است. قوامالملک هر وقت بحکومت می آید شصت هفتاد نفر بیرون در همراه دارد و میرزا باقرخان همراه او است.

قشقائی چند طایفه اند، شش بلوکی طرفدار سردار احتشام است، کشکولی تابع محمد علی خان که در کازرون می نشینند، بقیه مایل بصولت الدوله. صولت الدوله را بسه شرط تأمین ریاست ایل دادم: پرداختن بقایای مالیات، گرفتن مقصرین اسمارت قنسول انگلیس، جلوگیری از شرارت ایل. راه بوشهر بشیراز و شیراز باصفهان امن شد و نبود جز نیت من و رفتار مطابق دستور مولی به مالک اشتر. اسمارت در تنگ شاپور مورد حمله اشرازممسنی شده زخمی با و وارد آمده بود پس از ورود من رفت و اکنون بجای او آمد، در سفر دوم من به تبریز همین اسمارت قنسول انگلیس بود، صولت- الدوله برای من اسبی فرستاد، رد کردم که تا مقصرین اسمارت را نگیرد قبول نخواهم کرد.

سیصد نفر ژاندارم که در شیرازند از شهر بیرون نمیروند. آنها را بین شیراز و کازرون تقسیم کردم، در هر محل از اهالی پانزده نفر تفنگچی ضمیمه ژاندارم کردم که حمایت محلی داشته باشند. سیورت رئیس آنها نزد من آمد که اطمینان ندارم میخواهم ژاندارمها را از راه جمع کنم، گفتم اجازه نمیدهم و مسئولیت با من. ژاندارم باین ترتیب در راه بین شیراز و کازرون مسلط شد. قوامالملک بسروستان رفت، کاری از پیش نبرد، اما عرب هم آرام تر است. صد سوار بتوسط فاخر السلطنه از لشنی خواستم، بشهر آمدند، سان دیدم، انعام دادم، رفتند و از شرارت کاستند، سرکوهی که اسباب زحمت یزد تاخراسان است آرام گرفت، آمدن لشنی بشهر چشم عرب و سرکوهی را باز کرد که نقشه دیگر است.

در اصفهان با آقا میرزا سید احمد دولت آبادی وعده امنیت طرف شب عید داده بودم، پس از چهل روز راه امن شد.



... اولاً ورود موکب مسعود بمقر فرمانفرمائی فارس و امنیت حاصله  
**تلگراف تجار یزد** و رفع شرارت سارقین فارس در این مدت قلیل تشکرات صمیمانه از طرف  
 خود و عموم اهالی یزد بعرض میرسانیم و امیدواریم در کلیه سرکوبی و  
 مجازات آنها، خصوص چند طایفه چهارراهی و لشنی و بواناتی که اغلب از اتباع کهندهل خان میباشند  
 و استرداد اموال مسروقه فرو گذار نشود، بلکه سالهای سال با سودگی بدعاگوئی ذات اشرف  
 مشغول باشیم. هیئت تجار خراسانچی

نظر باینکه از مذاکرات محرمانه سفارت انگلیس پاره ای استنباطها شده  
**تلگراف علاء السلطنه** بود، از سفارت لندن و مأمور هندوستان استعلام شد، بیم آن است که این  
 سکوت و انتظار دولت انگلیس منجر بپاره ای پیشنهادات از طرف آنها  
 بشود و دولت را مجبور بقبول آن بکند. دو سال قبل دولت انگلیس پیشنهاد کرد که ژاندارم  
 جنوب بتوسط صاحب منصبان انگلیسی، همان مقصد را انجام بدهد، حالا در صددند که اگر اقدامات  
 دولت نتیجه ندهد، همان پیشنهاد را بکنند. وزارت خارجه انگلیس بسفیر ایران اظهار کرده است  
 که از وعده فرمانفرمای فارس یکماه بیشتر میگذرد و از اقداماتی که بنا بود برای تنبیه مرتکبین  
 واقعه اسمارت بشود اثری بروز نکرد. نظر به بجان عامه و تشویق روسها ممکن است دولت انگلیس  
 پیشنهاد خود را تجدید کند، معشئی زاید. وزارت خارجه از نقشه جناب عالی مستحضر نیست، اگر چه  
 در حضوری فرموده اند که قنصل از نقشه مستحضر است، منتظریم از نقشه اقدامات بزودی تلگراف  
 بفرمائید که از اقداماتی که در نظر دارند جلوگیری شود. محمد علی

دولت انگلیس اهمیت بیشتر بامنیت راه میدهد، اقداماتی که شده است  
**جواب من به** راجع براه است و تدارک که شد اشرار هم حساب میبرند و مقصرین  
**علاء السلطنه ۴ صفر ۱** اسمارت ۲ هم گرفتار خواهند شد. مانع گرفتاری مقصرین اسمارت،  
 محمد علی خان کشگولی است و از صولت الدوله خواسته ام و شرط واگذاری  
 ایل با و است.

با تجربیاتی که از تبریز دارم نقشه بکی بدهم؛ در تبریز تلگرافات رمز مرا از وزارت داخله  
 برای امیر حشمت فرستادند.

بختیاری صمیمی ترین طوایف است، فوج چهار محال را حاضر نکردند. لندن و کلکته  
 ممکن است غفلت از اوضاع ما کما هو حقها داشته باشند، توقعات دولت محل تعجب است.  
 هنوز پس از آنچه در فارس گذشته است موقع آن نرسیده که صولت الدوله و محمد علی خان  
 کشگولی بجان هم بیفتند. قنصل انگلیس که نماینده آندولت است، از پیشرفتی که شده است  
 راضی و خشنود است و انشاء الله طوری نخواهد شد که اقدامات محتمله را صورت وقوع بدهند. با  
 صحبتی که من با وزیر مختار انگلیس یا ارباب من کرده است و آنچه از قنصل استنباط میشود صحبت  
 وزیر مختار ما در لندن، یا مأمور در هند پرو پای درستی ندارد.  
 (وزارت خارجه هم آن وزارتخانه نیست که من بتوانم مکنون خاطر خود مرا بگویم.)

۱ - عین همین مطالب را از زبان جنرال قنصل هندوستان بکار گزار میگویند، راپرت  
 یومیه تلگرافخانه برای تنظیم موجبات نظم کافی است و سفارت از جریان امور واقف. منظور  
 این است که تلگرافی را داشته باشند و عیناً بسفارت بفرستند.

۲ - بنده بمنزل نرسیده دولت انگلیس مقصرین اسمارت را میخواهد، حق دارد، تصور  
 میکند که من قوه کافی همراه دارم، فکر نمیکنم که اول باید نظمی داد و قوه تدارک کرد بعد به هرج  
 و مرج خاتمه داد. دولت خودمان از من نقشه میخواهد در صورتیکه من اگر موقع مقتضی نقشه  
 می بود و نقشه ای میداشتم، نمیگفتم که مدعی روی نقشه با من مخالفت کند.



## ایجاد دو فوج

اعیان و تجار را خواستم، مجلسی کردیم گفتم حال ایلات را میدانید معقول نیست که اهل فارس منتظر باشند از آذربایجان فوجی بیاید املاک آنها را حفظ کند. معنی ندارد فارس از خودش فوج نداشته باشد، فوج محلی شریک سود و زیان است، فوج خارج برای خاطر فارس خودش را بمهله نمیاندازد، چنانکه مکرر دیده‌اید، متقاعد شدند. قرار شد دوهزار نفر از املاک خودشان پادار کنند و در شهر حاضر شوند و تا من در فارس بودم هشتصد نفر حاضر شدند و این اقدام اثر کلی در امنیت ولایت کرد.

صولت الدوله منظم از کنار شهر به ییلاق رفت و انضباط نیکو درایل داد. قوام الملك را با اردو بفسا فرستادم، موفق شد عسگرخان را گرفت بشیراز فرستاد، نه بزد و خورد. برای تسویه حساب عسگرخان در چادر او حاضر شده بود، گفتگویشان گرم میشود قوام الملك خودش را روی عسگرخان میاندازد، فراشبازی او اول جرأت نمی‌کند پیش بیاید آخر کمک میکنند و عسگرخان کند و زنجیر می‌شود. کسان او که در خارج بوده‌اند دست در می‌آورند یک نفر از آنها تیر می‌خورد، با آن حال سه نفر را زخمی میکند و می‌گریزد. این حسن اتفاق آرامشی در فارس آورد که انتظار نمی‌رفت، عسگرخان را بشیراز آوردند، رعب غریبی از او در دل مردم بود. چند روز حبس بود، سی هزار تومان میداد که او را تحت الحفظ بتهران بفرستم، صمد آقا تاجر قفقازی واسطه بود، گفتم کی ضامن است که او را در راه از دست مستحفظین نگیرند و مار زخم خورده سبب فساد کلی نشود و زهر بهر طرف نریزد؟ بعلاوه تهران را می‌شناسم دور او را می‌گیرند چندی بقرار می‌گذرد آخر با نشان و فرمان رها میکنند چنانکه در تبریز دیدم. حق با من بود که گفتم منتظرم ببینم مولی چه میکند، نیت که خیر عامه شد نه سود خویش، همان مدد مولی است. میرزا احمد خان رئیس تلگرافخانه عقیده داشت که سی هزار تومان را باید گرفت و او را سیاست کرد، گفتم نمیکنم سبب سلب اعتماد دیگران می‌شود و بی اعتباری قول خودم. او را سیاست کردند. مردم باور نمی‌کردند، پس از اینکه یقین حاصل کردند بهم تبریک گفتند چون در موقع سیاست ایت‌خلیل در تبریز، گویا در فارس آبی روی آتش ریخته شد. عسگرخان با قبای زری در حبس بود، او را که بمیدان می‌بردند دیدم، چشمم را برهم گذاردم خاطر من آمد قول میرزا تقی آقا در تبریز که گفت اگر ایت‌خلیل را بیست و هفت بار سیاست کنند و زنده شود باز باید سیاست کرد، ستم بر ستم پیشه عدل است و داد.

پس از دفع عسگرخان، عربی در حجره میرزا احمد خان لاری بمن دعا کرده بود، گفته می‌شود بچه مناسبت؟ می‌گوید برای دفع شر عسگرخان که ما را بدزدی و میداشت و آنچه بدست می‌آوردیم می‌گرفت، روی آمدن شهر را نداشتیم، حالا بشهر می‌آئیم مثل اینکه من آمده‌ام بار برای یزد گرفته‌ام هزار تومان پیش کرایه دارم هزار تومان هم بعد خواهم داشت چه از آن بهتر، خطرات دزدی را هم ندارم.

ملا قباد در اطراف آباده سرکرده اشرار است. او را بخدمت نوید دادم، خلعت برای او فرستادم. تمکین صولت الدوله و خبر سیاست عسگرخان هم در او اثر کرده بود آرام گرفت. دو بست و پنجاه بار پوست بره متعلق بصمد آقا را در آباده بردند، بملا قباد نوشتم رد کردند، دو لنگه پوست روباه از بین رفت.

زاندانم و مأمورین مالیه باملاک عسگرخان رفتند. فاروق و آب انار دو ملک او را مالیه تقاص کرد، اموال دیگرش را مقداری ژاندانم بتهران حمل کرد، مقداری مالیه بشیراز آورد، تنباکوی بسیار، البسه فراوان، من جمله خرقة خزی متعلق به نصیر الملك. چون ادارات مستقل است من مداخله در این قسمت نکردم، آنچه معلوم شد از اموال چیزی بصاحبانش نرسید. چراغ روشن شده است، امنیت حاصل، حشرات سرازور آنها بیرون میکنند. استاز بلژیکی بریاست مالیه آمده است، میرزا مصطفی خان اصفهانی بمعاونت او، چون حکم از وزیر مالیه نداشت گفتم شما را باین سمت نمی‌شناسم، سبب رنجش او شد، تا از تهران از وزیر مالیه تصدیق مأموریت او شد.



چه کنم حرف دگر یاد نداد استاد ، می بینم سربى صاحب میتراشم می بینم مخبر السلطنه چه ، حکومت فارس کجا ، بگوش میرزا مصطفی خان خوانده شده است . برای تخریب آمده است کارشکنی مرناز در موقع حرکت ، مکتوب خودش و اشاره به مضادت سفير روس ، مأموریت بهاء الواعظین به تفتیش مالیه ، که بخاطر دسته های اسکناس جلو دسته های شهری فریاد یا مرگ یا استقلال میزده است ، در حالیکه روسها درینگی امام بودند ، همه در نظر است . بالاخره مأموریت مصطفی خان بمالیه همه برای این بود که فارس امنیت حاصل نکند و من باید تن واحد میداننداری بکنم مگر مولى بداد من برسد ، با خداست .

میرزا مصطفی خان باطل السلطانیها ارتباطی دارد ، گفتند تعهدی کرده است اسباب فراهم بیاورد من بروم و صارم الدوله بفارس بیاید ، مثل تعهدی که امان الله میرزا در آمدن به تبریز کرده بود ، اینجا هم پشت بند سفارت روس است .

دوماه پس از ورود من ، راه کازرون نسبتاً امن است ، سینه سفید را برف گرفته است . مازور کتلول از صاحب منصبان انگلیس سر اسپریشان می- جنبد هوس شکار کرده اند . قنصل انگلیس از من رأی خواست ، نظر باستقرار ژاندارم و تفنگچی در راه و آرامش دو ماهه که از بوشهر اسلحه بشیراز حمل شد ، دلیل منع نداشتم . با ۲۶ نفر سوار هندی بطرف دشت ارژن حرکت کردند ، صد نفر سرباز هم در راه بود ، در خان زنیان قافله که مطمع اشرار بود ، با سربازها میگذرند ، سوارهای هندی دچار اشرار می شوند . راپرت کتلول میگوید اکسفر دشت با اسلحه میکند ، از اشرار پیش دستی میکنند ، اکسفر دشت کشته میشود . مایه بسی تأسف شد ، لیکن در قنصل و نظامیان هیجانی نیاورد چه اشرار یعنی سارقین بهوای قافله آمده بودند نه طرفیت مستقیم ، چون در وقعه اسمارت هر چه بود در شیراز کدورتی مرئی نشد و تصدیق کردند که اکسفر دشت موقع تیری انداخته .

سانحه غیر مترقبه

۲۲ قوس ۱۳۳۱

لرد لایمینگتن امروز در محضر . نجمن مرکزی آسیا شرحی از مسافرت خود در ایران مذکور ساخت و گفت که آبروی انگلیس در جنوب لطمه سخت خورده ، بواسطه حمله ای که با سمارت شد و يك نفر صاحب منصب را کشتند و این توهین جبران نشده است . بواسطه یاغیکری ایلات صاحب منصبان سوئدی هم بواسطه بی ربطی از اوضاع مشرق نتوانستند کاری از پیش ببرند ، لازم است بجای آنها صاحب منصبان انگلیسی گذارده شود . کلنل هاینت گفت که ما پانزده الی بیست هزار نفر کمتر نمیتوانیم مأمور جنوب بکنیم ، به قنصل انگلیس گفتم کارشناس شما این مقدار قوه لازم میداند ، با سازمانی که ما هرگز نداریم من با سیصد نفر ژاندارم و چهار صد سرباز بیش از آنچه کرده ام ، چه می کردم لابدم بمیخ به نعل مدارا کنم تا قوه کافی تدارك شود .

نطق لرد لایمینگتن

در لندن ۲۹ ژوئیه

عین الدوله جقه چوبی را زده است و وزارت بخرچمن میدهد . از جوابی که عرض شده است سؤال معلوم است ، « ۱۱۲ » ، هر چه فکر میکنم مطلبی را از نظر نینداخته ام مگر اینکه از نظر تهران سهوی شده باشد . آن قوه را که میفرمائید بواسطه تلگراف پی در پی جمع آوری فرموده اند ، آنچه راجع بصولت الدوله و حاج محمد کریم خان و محمد علی خان است اسباب اغتشاش این سه نفرند ، دروغ میگویند . عمل قشقائی باید صورت تازه پیدا کند و آن موقع هنوز نرسیده است . در نقشه حاج محمد کریم خان و محمد علی خان و علم کردن صولت السلطنه از طرف بنده اقدامی نشده است و جز تقویت صولت الدوله امروز صلاح نیست .

تمشیت امور فارس منحصر بگرفتن مقصرین اسمارت نیست ، راه تجارت مسأله عمده بود . گرفتن مقصرین اسمارت هم بیکفایتی یا عجز صولت الدوله است ، من در ساختن قدرت دولت اهتمام دارم . میفرمایند در مقابل محمد علی باید محمد علی خانی تراشید ، روی این سیاست محمد علی خانها پیدا شده اند ، باید اساسی ساخت که محمد علی خانها سر جای خودشان بنشینند ، محمد علی خان دیگری بتراشم گرفتار دو محمد علی خان خواهم بود الی آخر .



با وجود تأکیدات من و تعهدات جنابعالی مسئله مقصرین اسمارت هنوز با آقای ایلخانی حفظ الله انجام نیافته است ، گفتم نطق لرد لایمینگتن را برای شما بفرستند . لرد لایمینگتن از موافقین با ایران است ، ببینند او چه نطق کرده است اگر واقعاً از شما کاری ساخته است برای کی گذارده اید ؟ فشار دولت انگلیس دولت ایران را مجبور با اقدامات دیگر خواهد کرد . اگر مقصرین اسمارت از کسان خود من بودند بر احفظ مصالح مملکت که وطن خراب شده ماست ابدأ در تنبیه و سیاست آنها خودداری نمی کردم ، البته زودتر بیائید و مقصرین را بگیرید و بفرستید و آبرویی حاصل نمائید . در صورتیکه هنوز مقصرین اسمارت را محمد علی خان بدست نداده ، تویی که برای تنبیه ممسنی فرستاده شده بود و شب در صحرا مانده ، با کمک اشرا از دست مستحفظین گرفته و برده است . اگر چه گلنگدن و قورخانه نداشت مع هذا خلاف شیوه نوکری است . اسم این را من چه بگذارم ؟ چطور بگویم محمد علی خان مطیع ایلخانی است و ایلخانی خدمتگزار دولت ، اگر واقعاً بی شرفی بجائی رسیده است که باید از هندی بیایند شماها را سرکوبی کنند ، منم بخودم زحمت ندهم . نمیدانم چرا ما مردم اینقدر بی حس شده ایم ، این دفعه آخر است که بشما مینویسم و اگر عاجلاً نتیجه ندهد فکر دیگر خواهم کرد . مخبر السلطنه مقصرین را دو نفر از اهل ممسنی آوردند ، مدتی در حبس بودند ، از قنصل برای آنها تأمین جانی خواستم ، چه قتلی نشده بود . قنصل بحبس آنها قناعت کرد ، از برای موعد عید ، از پادشاه انگلیس تقاضای عفو کردم قبول شد و آن دو نفر را آزاد کردم و اسبی که صولت الدوله فرستاده بود قبول .

### رفتن سپاهیان هندی آمدن یالمارسن

اگر چه سفیر انگلیس بمن گفته بود که هر ساعت شما بمن تلگراف کنید سپاهیان ما میروند ، من عجله نکردم تا قنصل نزد من آمد ، گفت سپاهیان بهتر است بروند ، گفتم دو هفته صبر کنند . لازم میدانستم در راه احتیاطی بشود . دریابگی را بتنگ ترکان فرستادم ، مسعود الممالک را بدالکی ، آنوقت اجازه دادم بروند . از تنگ ترکان بسلامت گذشتند در دالکی پیش بینی بکار خورد ؛ قطعه زراعت ارزن را برای جای چادر سپاهیان نتراشیده بودند ، صاحب ارزن بصدا در می آید ، مسعود الممالک میرسد قیمت ارزن را میدهد نزاع میخوابد و بخیر میگردد . يك تیر تفنگ کافی بود که فتنه بزرگ راست کند و یکنفر از سپاهیان نماند .

آنچه شنیده ام وضعیت دره ماهور در دالکی فوق العاده برای دفاع مستعد است ، این همان محل است که کدخدای دالکی کریم خان فراری را از فرار منع کرد و جمعیت محمد حسن خان بختیاری را از پا در آورد . وقتی به بوشهر رسیدند شکر کردم .

در این موقع یالمارسن با عده پانصد نفری ژاندارم بشیر از آمد ، سفیر فرانسه لوکنت و یکنفر آلمانی کاپیتن کلین باتفاق او همراه یالمارسن بشیر از آمده اند . معلوم شد آن آلمانی همان کلین است که به تبریز آمده بود . دو گلاس رئیس سپاهیان هندی وداع کرده بود اما هنوز نرفته بود ، یال مارسن از آواده بشیر از ژاندارم در راه گذارده است ، عده زیادی همراه ندارد . از سفیر فرانسه دعوت کردم ، مدعوین از شش ملت جمع بودند ، در سر سفره نطقی بمناسبت اتفاق افتاد بزبان فرانسه شکسته بسته گفتم<sup>۱</sup> :

نطق بفرانسه

Jamais Karim Khan Zind surnommé Vakil ne s' était pas

۱ - من فرانسه را از کتاب آموخته ام نه بتکلم با اهل زبان چون آلمانی ، این است که کلمات را بجای خود آوردن مشکل است ، لهذا عذر می خواهم . فرق است که شخص زبانی را از راه چشم بیاموزد یا از راه گوش .



imaginé que dans ses salons peut-être même dans sa salle à manger il y aurait une réunion de six nations amies occasionnée par l'aimable présence de notre vénérable hôte son Excellence Monsieur Lecomte ministre de France qui a daigné visiter Chiraz .

Notre estimable hôte a bien pu observer l'amabilité dont Je suis comblé par Monsieur le Majeure O'connor Consul d'Angleterre. C'est surtout par son appui moral que J'espère pouvoir achever ma tâche qui n'est pas des trop faciles .

Aussi Monsieur le Colonel Hyalmaarson avec ses compatriotes Zélés viennent me seconder le sabre en main et Monsieur le controleur Stas l'argent en poche. Encore faut-il citer notre estimé visiteur monsieur le capitaine Klein qui par sa présence complète la demi douzaine de nationalités

Je prends encore l'occasion pour exprimer mes reconnaissances pour des efforts que Monsieur le colonel Douglas a montré pour éviter l'apparence défavorable que le séjour d'un deta-



جلوس کریمخان مطابق تصویری که در قصر گلستان بود

chement armé pouvait éveiller dans le pays il nous quitte en ayant augmenté l'amitié déjà exissante .

Je finis par Boir à la santé de notre honorable hôte qui fait le cœur de cette réunion son excellence Lecomte .

بفارسی: هرگز کریمخان زند معروف بوکیل بخاطرش خطور نمیکرد که در سالنهای او ، شاید هم شامخوری اجتماعی از نمایندگان شش ملت دوست بشود که موجب آن دیدنی است که میهمان معظم ما جناب آقای لوکنت وزیر مختار فرانسه از شیراز میفرمایند . میهمان مکرم ما مشاهده فرمودند که من چه استفاضه از محبت آقای مازراکونورقنسل انگلیس دارم، فقط بکمک



معنوی اوست که امیدوارم وظیفه خودم را که از سهل ترین نیت انجام بدهم ، همچنان آقای کلنل یال مارسن با هموطنان ساعی خود شمشیر در دست و آقای استاز مدیر مالیه وجوهات در جیب مرا یاری میکنند .

از میهمان محترم آقای کاپتین کلین یاد کنیم که حضور ایشان نیم دوجین عده ملل را تکمیل می نماید .

موقع را مغتنم می شمارم که تشکرات خودم را از مساعی آقای کلنل دوگلاس در منع احساسات ناگوار که لازمه حضور دسته نظامی مسلح است ، در اندیشه ملتین اظهار بدارم ، میروند در حالتی که بردوستی دیرینه ملتین افزوده اند در خانمه مینو شتم بسلامتی میهمان محترم خودمان ، یعنی قلب این اجتماع جناب آقای لوکنت .

وزیر مختار انگلیس روی را پرت قنصل انگلیس در بوشهر میگوید  
**تلگراف تهران**  
 راه از کازرون به بوشهر نا امن است ، یک نفر انگلیسی که اخیراً از آن عبور کرده ، سوارهای صولت الدوله مستحفظ او بوده اند . عبور و مرور در آن خط وحشت انگیز است ، ایلات این حدود قصد دارند به ژاندارمری حمله بکنند و عده ژاندارم کم است و اگر شکست به ژاندارمری وارد بیاید در اروپا اثر بدی خواهد کرد . عقیده وزیر مختار این است که یال مارسن در کازرون توقف کند تا دسته دیگر ژاندارم برسد که پس از ورود دسته آخر فوراً به محمدعلی خان حمله ببرند و بواسطه فتح نظامی ، نفوذ در ولایات حاصل کنند . چه باید کرد که تصور میشود از پانصد یا هزار نفر بچه ننه ، همینقدر که سجاج قرمز دور قباشان بود ، در مقابل تفنگچی صحرائی آنهم درکوه کار ساخته است . اگر یک انگلیسی در راه سجاج قرمز بقبای مستحفظ نبیند و بترسد دلیل نا امنی است .

سفیر فرانسه مایل بود به تنگ ترکان برود ، برای تماشای دخمه شاپور ، کسالت مانع شد ، یال مارسن حرکت کرد . از عین الدوله تلگراف رمز رسید که به یال مارسن بگوئید هر جا هست بماند تا دسته سوم ژاندارم برسد ، گفتم یال مارسن الان در اطراف کازرون در چادر صولت الدوله میهمان است ، خاطر جمع باشید که بسلامت میگذرد . اگر یال مارسن در محلی توقف کند و بیم نشان بدهد ، عذر ژاندارمری خواسته است . با محمدخان برازجانی بهم بسته ام و نمیتوانم بتهران حالی بکنم که سجاج گلی قبا کار نمیکند . یال مارسن بدون برخورد بزحمتی ببوشهر رسید ، دسته سوم هم آمد . از کازرون ببوشهر پست گذاردند ، تدبیر این بود که غضنفر السلطنه ژاندارم را بقلعه راه داد ، بلی نظام لازم است و بی قشون کارها بی مایه ، لیکن با صاحب منصبان سالخورده و مجرب و آشنا باوضاع محل ، نه چند نفر شاگرد مدرسه سوئدی زبان نفهم غیر آشنا باوضاع مملکت ، با اختیاراتی که گوش به پند کسی هم ندهند و سرخود وارد معرکه شوند .

تلگراف مرحمت آمیز مطاعه مبارك الان زیارت ، هروقت بیست هزار تومان پول نقد و سیصد هزار فشنگ و سه هزار نفر طایفه که دارد ، بانضمام نیمه جان خود نیاز دین و دولت و ملت نمود ، قابل تمجید است والا خود را قابل تمجید نمیداند . غلام برازجانی

**تلگراف برازجان**  
 برازجان سر راه بوشهر مأمنی است و محمدخان صاحب نفوذ و متصرف . من با اعتماد جلب او ژاندارم را در راه بوشهر استقرار دادم ، با مخالفت او دشوار و پرخسارت بود ، چنانکه در اوایل دریابگی را بقلعه راه نداد . تلگراف وحشت آمیز عین الدوله را در موقع حرکت یال مارسن ببوشهر یاد کرده ام .

برج مقام در برازجان در تصرف ژاندارم است ، حکومت بوشهر میخواهد  
**تلگراف دیگر**  
 بتصرف تفنگچی داده شود ، غضنفر السلطنه تکلیف میخواهد . بتهران گفتم  
 از حکومت بوشهر بپرسند مصلحت این کار چیست ؟ به غضنفر السلطنه  
 جواب دادم که به تهران گفته ام . میگوید مقرر فرموده اند که عین عریضه



غلام را با ولیای امور مخابره فرموده‌اند تا چه جواب برسد . جسارتاً عرض میکنند، کجا این بحران- های پی‌درپی کابینه میگذارد که رسیدگی بامور ملت و مملکت بشود ، امروز وقت باقی نمانده که ملت بلامتکلیف باشد . چون امیدوار بجواب تهران نیستم ، گفتم از حکومت بنادر سؤال کنند تبدیل ژاندارم به تفنگچی چه مصلحت دارد و به غضنفر السلطنه گفتم برج باید در تصرف ژاندارم باشد . من با بسی ملاحظه ژاندارم را در راه بوشهر مستقر کرده‌ام ، حکومت بوشهر میخواهد بدین تدبیر تجدید قضیه تنگک کند، وای بر ما .

فدایت شوم خدمات جنابعالی در انتظام و امنیت قلمرو ایالتی و  
رقیمه آقای مستوفی آسایش اهالی فارس طوری خاطر هیئت دولت را جلب نموده که شایان  
رئیس الوزراء هرگونه تجید و توصیف است ، چنانچه مراتب خدمتگزاری و دولتخواهی  
جنابعالی در پیشگاه معدلت اکتناه اعلیحضرت اقدس همایونی ارواحنا  
فداه معروض و مشهود افتاده، اراده سنیة همایونی ارواحنا فداه چنین اقتضا فرموده که باعطای  
یک قطعه عکس مبارک که در موقع تاجگذاری برداشته شده و بدستخط مبارک موشح گردیده ،  
جنابعالی را قرین افتخار و اعزاز فرمودند . بانهایت مسرت قلبی این موهبت ملوکانه را بجنابعالی  
تبریک میگویم . حسن رئیس الوزراء

عکس را در موقع مراجعت در حسن آباد آقای قاسم خان آورد زیارت شد .  
تلگراف مبارک زیارت شد ، از ترتیبات فارس مرقوم فرموده بودند که  
تلگراف سردار اسعد صورتی پیدا کرده بی نهایت اسباب خوشوقتی گردید و ذکر هر مجلس است ،  
خصوصاً سفارت بهیة دولت انگلیس که کمال رضایت را از انتظامات آن  
صفحه دارند . امید است بتوجهات حضرت اجل امنیت و نظم استقرار و استحکامی یافته ؛ بیشتر  
اسباب امیدواری داخله و خارجه بشود . علیقلی

درباب سفارشی که کرده بودند خدمتشان سر بسته عرض شد ؛  
بخت حافظ گر از این گونه مدد خواهد کرد زلف معشوقه بدست دگران خواهد بود  
پیشکار صولت الدوله گفت امیر محتشم بختیاری هم خواستگار است و از من رأی خواست ،  
گفتم اگر تقاضا را می پذیرد سردار اسعد مقدم است والا بکسان خودش بدهد ، اولی است . ایلات  
دست میاندازند که بمواصلت بر قدرت بیفزایند و ضرر مملکت است .

بعضی تبریزیها که از اول ضد اساس مشروطیت بودند با دولت مشروطه  
جنگ کردند ( باید شجاع الدوله و امثال او منظور باشد ) تلگرافی بهیئت  
دول کامل الوداد کرده‌اند برضد مقام نیابت سلطنت و دولت حاضره که  
بتهران رسیده است و ضمناً برای مقاصد آتیة خودشان ( البته تحریک روس است ) جناب  
اسعدالدوله را خواسته‌اند . لازم است در تلگرافی بامضای علما و تجار و اعیان در اظهار نفرت از  
این قبیل اظهارات و بیزاری در تعظیم نایب السلطنه و امتنان از هیئت حاضره تسریع فرمایند .  
تلگراف تدارک و فرستاده شد موادمش در نوشتجات من نیست .

حاجی احمدخان لاری از تجار محترم روزی گفت حکومت شما مثل حکومت معتمدالدوله  
است که هفت سال حکومت فارس داشت و خوب حکومت کرد ، گفتم بایک فرق، گفت، چیست؟ گفتم  
در آن وقت دولت تفنگ داشت و ایلات چماق ، امروز دولت چماق دارد و ایلات تفنگ پنج  
تیر .

یکی از اشکالات فارس دعوی سید عبدالحسین لاری است که درلار علم استقلال بر قرار  
کرده ، تمبر پست وضع کرده است سال اول قوام الملك از سروستان تجاوز نتوانست ، سال  
دوم او را به لارستان فرستادم . در فسا موفق شد عسگرخان را گرفته بشهر فرستاد . سال سوم از فسا  
بلار رفت و شر سید عبدالحسین را کوتاه کرد . جماعتی از تجار لار و اعیان پول و قورخانه بسید  
عبدالحسین می‌رساندند ، مردمان غریبی هستیم . عبدالحسین بحدود قشقائی فرار کرد و دیگر از او



فسادی بظهور نرسید .



تعرف المجرمون بسیمما  
قیافه هم یعنی تباهکاران را  
بصورت آنها می توان  
شناخت قوی است قابل رد و قبول ،  
کلیت ندارد . محققین چیزهائی  
نوشته اند؛ افلاطون و ارسطو خواستند  
از شباهت انسان بجانوران پی باخلاق  
ببرند، داروین بر آن است که تحولات  
تغییر صورت داده است، این تحولات  
در اخلاق تا چه اندازه مؤثر افتاده  
معلوم نیست . ظاهراً انسان از همه  
حیوانات ارث برده است، این تحولات  
اعضاء را دلیل خوئی گرفته اند، گوش  
پهن را فی المثل نشانه حمق گرفته اند.  
ملا گوید، گوش خر بفروش و دیگر  
گوش خر. برنات را بشیر، نالیران را  
بروباه و لتر را به بوزینه ، ربسپیر را  
بگفتار ، زنهارا بکربه، ناپلئون اول  
را بسگ شکاری تشبیه کرده اند .

امزجه را در حالات مدخلیت  
داده اند . سودائی غالب آشفته است  
و تلون فکر دارد ، صفراوی بدبین  
میشود و غالب ظنین است و حال یأسش  
افزون ، بلغمی سست است و رخوت  
فکر دارد و از بلاغت خالی نیست ،

دموی خوش بین است در نتیجه فعال . آنچه مسلم است حال مزاجی در مغز مؤثر است و اغذیه در  
سلامت مزاج . معده احتیاج خودش را بدماغ خبر میدهد .

سرخ صورت علامت شرم است، زردی علامت بیم و ترس . بشره آینه حالات است ؛ فکر  
شدید چین بابر و می آورد، طرز حرکت و اختلاف قامت را هم در حالات و افعال مدخلیت داده اند و  
تصوری است چه بسیار اشتباه که در لباس می شود . بقول سعدی : خرارجل اطلس بیوشد خر است ،  
انتخاب الوان و اشکال در سلیقه بی مدخلیت نیست .

مرد از پی لعل و زر نیوید

سعدی راست

توان شناخت بیکروز در شمایل مرد

ولی زباطنش ایمن مباح و غره مشو

زنی سه دخترش را نزد خانمی برد که یکی را برای مجالست انتخاب کند . خانم وسطی را

انتخاب کرد، و گفت در فرود آمدن از کالسکه خواهر بزرگتر قدم غلط برداشت دومی قدم درست

برداشت و سومی جستن کرد ، اولی چپ است و سومی بی پروا و ادب .

۱ - خاقانی



سعدی گوید :

زلوح روی کودک برتوان خواند      که بد یا نیک باشد در بزرگی  
سرشت نیک و بد پنهان نماند      توان دانست ریحان از دو برگگی  
سن از حال صورت پیداست ، در علم فراست قدیمآ جدیدآ بسیار نوشته‌اند البته مأخذ  
معلوماتی نمیتواند باشد . اتقوا من فراست المؤمن انه ينظر بنور الله در حق روشن بینان صدق می-  
کند که درجه ساده آن خطور قلب است و اگر مورد التفات باشد در اکثر مردم سهمی است .  
از ابن عباس روایت است که ان فی ذالک ایات للمتوسمین . متوسمین صاحبان علم فراستند .  
لاواتر صورت اشخاص را بحیوانات شباهت میداده ، بزمان ناصرالدین شاه احمد خان و  
محمد علی خانی را بگربه لقب داده بودند . گویند که هرچه ابرو بچشم نزدیکتر باشد شخص  
جدی و در فکر عمیق است . من در مریل عمق فکری ندیدم و در بد ذاتی و شیطننت بی نظیر  
بود .

تربیت ذات را تغییر نمیدهد .

سنائی گوید :

تو علم آموختی از حرص اینک ترس کاندل شب      چو دزدی با چراغ آید گزیده تر برد کالا  
پاخلوسکی وزیر مختار روس در قصر خاقان چین بشقابی گران بها را در جیب گذارد .  
یکی از لردهای انگلیس بالطبع دزدی را دوست میداشت ، در میهمانیها چیزی از منزل صاحبخانه  
کش میرفت . پیشکارش روز دیگر برای صاحبخانه میفرستاد . پدرم گفت هفتاد سال سعی کردم  
یکنفر پیدا کنم که راست بگوید پیدا نکردم . وزارت تلگراف دو هزار نفر تابین داشتند .  
از وجنات صورت و حرکات اعضاء بعضی عبارات بمعنائی مخصوص شایع است .  
گشاد پیشانی (صاحب اقبال) پیشانی کردن (لجاجت) .

چو آهن تاب آتش می نیارد      چرا باید که پیشانی کند موم

گره ابرو (غضب) چشم سفید (لجوج) چشم بزیر (باحیا) چشم مالیدن (عذر آوردن) کله-  
شق (گردن کش) سرجنباندن ، شانه بالا انداختن ، دست برهم زدن ، دست بدست کردن ، پاکشیدن ،  
لب گزیدن ، گوش خاراندن ، خف کردن ، سبیل سرابالا ، ریش بلند .  
یکی در کتاب خواند ریش بیش از قبضه دلیل حماقت است ، ریشش را قبضه کرد . جلو  
چراغ گرفت دستش سوخت رها کرد کوسه شد در حاشیه کتاب نوشت بتجربه رسید .

مریل صاحب منصب جزئی است که شوستر برای دسته ژاندارم مالیه  
خواستن مریل امریکائی      خواسته بود و من نمی شناختم . از دو فوج جدید فارس عده ای حاضر  
یا اجل معلق      شده اند ، قنصل انگلیس گفت خوب است برای مشق و تربیت آنها مریل  
را بخواهید . امریکائی است و ملاحظات سیاسی ندارد . خواستم ، نمیدانستم

بلای جان من خواهد شد ، در ملاقات اول رؤیت او مرا مضمئن کرد . خواسته بودم و بکارش باز-  
داشتم ، دریابیکی رئیس قشون است و از شاگردان پیاده نظام ، در دوره ای که من در دارالفنون  
ترجمه اطاق پیاده میکردم ، بمعرفی من پدرم او را بمدرسه تبریز فرستاد . کفایتی بخرج داد بعد  
بریاست کشتی پرسپولیس به بوشهر رفت . از اوضاع جنوب آگاه است اما قدری بی حال شده است ،  
بطوریکه من می خواهم نفوذ در کار ندارد و در هر صورت نفوذ صاحب منصب خارجه بیشتر است .  
بعضی ملاحظات ندارند و متأسفانه بعضی ملاحظات را دارند . از تهران گفتند مریل بی مصرف است .  
گفتم نفرستید ، با اهتمام چرچیل حرکت کرده بود ، تجاوز بسیار از حدود کرد و روز بروز از  
او حرکات عجیب و غریب بروز نمود . بخودش اجازه دادن منصب داد ، هرروز طرح لباس عوض  
میکند و کشف بعمل آمد که اطلاعاتی ندارد لیکن از طرف قنصل از او تقویت فوق العاده میشود .  
روح هر اداره باکسی است که اختیار پول در دست او است ، انگلیس مخارج ژاندارمری را تأمین کرده  
است . استاز رئیس مالیه مطیع قنصل است . خرج بدست مریل میشود دریابیکی صورتی بر دیوار ،



مریل دیوانه ، من متحیر بتهران گفتم مریل را بخواهید ، پس از مخابرات عدیده علاءالسلطنه تلگراف کرد ما نمی‌توانیم مریل را بخواهیم خودت میدانی .  
چرچیل در تهران مانع است و من نمی‌فهمم علاقه قنصل باین مرد دیوانه چیست . کارهای نظام در منزل صمدآقای تاجر قفقازی بحث میشود .

کوپال که در اسلامبول تحصیل کرده است و صاحب منصب غیوری است بمن می‌نویسد : بدبختی باندازه‌ای رسیده که بغیر از انتحار چاره دیگری نیست ، این بنده محض وجود محترم بشیراز آدمم بلکه در ایران مانده‌ام ، از مرحمت حضرت اشرف ابدأ احتیاج ندارم و میتوانم از راه دیگر معیشت خود را اداره کنم ، تمام کوشش‌چاکر نگهداشتن شرف نظام است . با کمال اسف بچشم حقیقت بین می‌بینم که تمام آمال چاکر در معرض خطر است ، آقای میرزا مصطفی خان معاون مالیه علناً در حضور صاحب منصبان رژیمان میگوید که از قنصل انگلیس بمن اجازه داده نشده است که حقوق رژیمان را بپردازم ، تا رئیس فرنگی حاضر نشود ، به به از یک مأمور دولت علیه ایران ، خوشا بحال مادر مقدس وطن ، پس معلوم می‌شود ما بایران خدمت نمی‌کنیم وریش مادر دست دیگران است . من بریاست حضرت اشرف کار میکنم ، از این تاریخ ببعد برای نگهداشتن شرف خود استعفا نموده بطرف اسلامبول حرکت خواهم کرد (از رژیمان افواج ملی مراد است) . او را خواستم دلجوئی کردم و میدیدم آنچه میگویم اساس ندارد . هوا روشن شده است حشرات از سوراخ بیرون آمده‌اند و مرکز نداریم ، دریغ از راه دور و رنج بسیار .

که بی‌بهره از آرزو مهدی است که از روز شادیش بهره نی است  
چهارده فصل در وظایف و حدود اختیارات دریابگی اعلان کردم و در روزنامه چاپ شدو مریل محدود . بدیهی است که کار فارس يك گوشه از کارهای مرکز است ، لیکن گوشه‌ای است که بیشتر طرف توجه انگلیس است و گوش مرنارد بدهن سفارت روس . من شب و روز خودم را نمیدانیم که این ولایت منظم باشد و از مرکز جز جواب مساعد چیزی نمی‌خواهم جواب نمیدهند . شرحی بمعین التجار تلگراف کردم .

جواب : تلگراف حضرت اشرف عالی را دادم که ممتازالدوله در هیئت جدی بخواند و انجام مطالب تلگراف را بخواهد . وزارت داخله گفته بودند تلگرافی نرسیده ، از تلگرافخانه جويا شدم گفتند رسیده . تحقیق کردم در اداره رمز پیدا شد ، وزراء بعضی رفته بودند قرار شد صبح شنبه در جلسه اول بجواب آن تلگراف بپردازند . شنبه برای یاد آوری رفتم ، رئیس الوزراء کسالتی عارضشان شده تشریف نیاورده بودند ، وزیر امور خارجه هم کسالت داشت ، وزیر داخله هم هنوز معین نشده . بنده قدری اصرار کردم وضع حال کازرون و فارس را که این وضع اداره کردن مملکت نیست ، دو ماه است که از ایالت متصل تلگراف میرسد تکلیف می‌خواهد نه مطالب قبول میشود نه او احضار . قرار دادند دو بغروب بروند منزل رئیس الوزراء تکلیف آخری فارس را معین کنند .

البته نسبت بکازرون هم توجهی میفرمائید این بیچاره‌ها از هر حیث تمام شدند . این عریضه تضييع وقت حضرت عالی است . خواستم از وضع مرکز مطلع باشید ، همه حیران ، پریشان ، هیچکس نمیداند چه کند ، جان در قالب کسی باقی نمانده ، تمام امر بسکوت است که دولت همسایه چنین و چنان خواهد کرد <sup>۱</sup> این وزرائی که حاضر بودند تصدیق میکردند تا از شور چه در آید . محمد بوشهری .

اما قضیه کازرون  
فرنگیها تصور میکنند که مغزی دور لباس مشق به تاکتیک بقول مرحوم حاج بهاءالدوله

۱ - خارجه از ما اداره ونظم می‌خواهد ، خودمان نمیتوانیم بسازیم صفحه (۲۴۴) . اولیای دولت بی‌کفایتی خودشانرا به پرده مداخله خارجه می‌پوشانند .



ثانی، کار ساخته است، از تیک تاك ایلات خبر ندارند. بلی در فرنگ ده نفر سرباز جواب هزار نفر اهالی را میدهد، فرق است بین آن اهالی و این اهالی. مردم ایلات از هفت سالگی سواری و تیراندازی آموخته‌اند، ده تیر سرباز و ژاندارم یکی به نشانه نمیخورد و از ده تیر مردم این ولایت یکی خطا نمی‌رود. یادداشت سفارت را یاد کردم، پانصد نفر ژاندارم را اهمیتی میدهد و میخواهد محمد علی خان را مغلوب کند<sup>۱</sup> و زراهم خبر از جایی ندارند از خانه باده رفته‌اند، چند نامه فهمیده یا نفهمیده امضاء کرده‌اند، بخانه برگشته‌اند. آنچه سفیر یا یالمارسن بگوید تسلیم میشوند. من هرچه میخواهم گفته باشم، انگلیس ژاندارم را زیربال گرفته است که وجه مصارف را من میدهم، میخواهد اظهار حیاتی کرده باشد و ملتفت مقتضیات نیست.

روی آن نقشه جاهلانه امر ژاندارم رسیده بوده است که بمحمد علی خان حمله ببرند ضرب شستی بنمایند و زهره چشمی بگیرند و نامی حاصل کنند و اطلاع مرا لازم ندانسته بودند، میدانستند که من موافقت نمیکنم و هنوز موقع را مناسب نمیدانم. من همه جا عده‌ای تفنگچی محلی یا ژاندارم همراه کرده بودم و باین تدبیر ژاندارم را در راه استقرار داده بودم. تفنگچی محلی راه و چاه را میداند، دزدها را میشناسد و خودش از همان دزدها است. برای گرفتن اجرتی خدمت میکند و دستك دزد نمی‌شود. عده‌ای هم تفنگچی کازرونی با ژاندارم همراه بود. اصحاب محمد علی خان و اسباب دلخوشی او بود که جمعی از کسان او نوکرند و حقوقی میگیرند، ساکت بودند. چندی بود از هیچ طرف سرو صدایی نبود، شب ۲۱ اسفند ۳۲ دریابیکی از کازرون راپرت داد واقعه ناگوار کازرون را باید حضوراً عرض کنم. تا الان که دو بغروب مانده از طرفین تیراندازی میشود، فعلاً ژاندارمها سخت محاصره‌اند، به میانجیگری من باید تا فردا ترك تیراندازی باشد. من از هیچ جا خبر ندارم، امر مستقیم تهران آتش برپا کرده است، معلوم شد صاحب منصبان سوئدی تفنگچی‌ها را از راه‌های فرعی که راه‌های دزدان است برداشته‌اند، آنها هم در شهر جمع شده‌اند. ژاندارم خانه محمد علی خان ناصر دیوان را محاصره میکنند. راپرت داشتم که دو نفر تفنگچی از کوچه میگذشته‌اند دو نفر ژاندارم روی بامی پشت مزقل بوده‌اند. یکی میگوید بزنیم اینها را، رفیقش میگوید مکن، تو نمیتوانی و آنها از روزن مزقل ترا میزنند و چنین میشود. این است جنگ بچه ننه با جنگ مردم بیابانی. استاز رئیس مالیه، اوگلا رئیس ژاندارم، مریل امریکائی فضول نظام بامشورت اکونور قنصل انگلیس، بدون رجوع بمن عده‌ای سرباز و ژاندارم با توپ به کازرون فرستادند و فرصت تحقیق بمن ندادند. قنصل میگوید مخارج ژاندارم را انگلیس میدهد. استاز حقوق از دولت ایران میگیرد و نوکر اجنبی است، مالیه گوش است برای اطاعت قنصل، اولیای دولت بین من و مأمورین خارجه مگس نقاله.

ناصر دیوان از شهر خارج میشود، یکماه زد و خورد طول کشید، تلفات بسیار دادند. ژاندارم مفتضح شد و کازرون چاییده، کاپیتن اولسن مقتول شد و دستها شق ماند.

بنده دلم خوش است که حاکم فارس، دریغ از زحمتهای روزها و بی‌خوابی شبها. شنیدم صاحب منصبان سوئدی گفته بودند ما از سوئد به غربت نیامده‌ایم که بحقوق قناعت کنیم و آن جنگ را اگر بامر تهران هم بوده است در جزء به خیال چپاول در انداختند. از تلگرافخانه راپرت خواستم، رئیس میگوید کسی متحمل ناصر دیوان نیست، برای کشته شدن دو نفر ژاندارم هم از برج تعرض نکردند در بازار افتاده‌اند و اشیاء غارت را جمع میکنند و هیچ صدائی نیست. ژاندارم‌ها پای برج را میکنند، دو نفر آنها را زدند. در چنین موقعی مبلغی طرح کرده از مردم میخواهند، در تلگرافخانه جمع شده‌اند.

آخر ناچار میشوند بتوسط دریابیکی به ناصر دیوان امنیت بدهند بشهر بیاید تا اطراف آرام بگیرد.



اکنونور - که به کازرون تشریف برده‌اند و آنچه میشود براهنمائی ایشان است تلگراف میکند؛ پس از اهدای سلام امیدوارم ۲۳ فروردین به شیراز برگردم شرح وقایع را حضوری بگویم که بحسن تعلیمات خاتمه رضایت بخش یافت . میخواستم هرگز این تلگراف را نکنند و این خاتمه رضایت - بخش دست ندهد ، از برای بنده هیچ رضایت بخش نبود تعلیمات مرا میبایست قبل از فساد رعایت کند .

میبایست جراحی به کازرون برود . غیر از کریم خان عموزاده کسی نبود ، نزد من آمد گفتم چه میکنی؟ گفت شرف نظامی برفتن است گفتم دست مولی همراه و قل هوایی پشت سر او خواندم . کریم خان هم عموزاده است هم خاله زاده حالا بر من چه میگردد خدا دانا است ، در مراجعت گفتم در راه تفنگچیان ناصردیوان بر عابرین مشرف بودند لیکن تعرض نکردند . شکایت من بتهران همه وقت این بوده است که ادارات سر خود بدون شور کار میکنند و اگر فهمیده و صلاح بود چه بهتر ولیکن تمام خبط است .

ایرانی‌ها مغرض ، فرنگیها جاهل ، هر چه فریاد میکنم یا مرا بخواهید یا نظامی بکار بدهید، آن وزیر که در مقابل مرنارد ویا المارسن و پشت بند آنها رأی بدهد کیست ؟ وزرای ما جز بله قربان سخنی بزبان نمی‌آورند ، امنیتی در فارس پیدا شد که شعبان فراش من از نیریز هزار و پانصد تومان بشهر آورد و مزاحمی در راه نداشت .

۱- مخارج مأمور از قرار روزی یکتومان است که باید از کسیکه او را **دستور العمل مأمورین** بمأموریت برده است دریافت نماید و اگر معلوم شود که مأمور غیر از حقوق معینه در این تعرفه دیناری از عارض و معروض گرفته است مورد مجازات سخت خواهد شد .

۲- مأمور مکلف است این تعرفه خود را در محل مأموریت بحاکم و نایب و کدخدا و ریش سفید محل هر کدام که حاضر هستند ارائه نماید و همینطور هر يك از طرفین تقاضا کنند باید بدون تأخیر تعرفه خود را نشان بدهد .

۳- در صورتیکه مأمور بخواهد بموجب حکم وظیفه خود را انجام دهد و از طرف معروض یادگیری ممانعت شود ، مکلف است که مراتب را با اطلاع و امضاء اشخاصی که ممکن است ، راپرت کند که وسایل مجازات امتناع کننده از مفاد حکم فراهم و بمشارالیه ابلاغ شود .

۴- مأمور مکلف است که بموجب حکمی که در دست دارد رفتار نماید و اگر بخواهد از مضمون حکم تخطی نماید معروض نمیتواند این مطلب را علت سرپیچی خود قرار دهد ولی باید اقدامات بی‌رویه مأمور را نوشته بمهر معتبرین وریش سفیدان آنجا رسانیده و همراه بیاورد که تحقیق شده و قرار مجازات مأمور داده شود .

۵- وجهی که از بابت مخارج مأمور دریافت مینماید باید بموجب قبض باشد و کسیکه مأمور را خواسته است بدون قبض دیناری نباید بدهد که بعد در موقع شکایت وجوه بدون قبض محسوب نمی‌شود .

«در موقع جنگ کازرون و کشته شدن ماژور اولسن بنده مخصوصاً از جناب وزیر مختار دیدن کردم . از جناب عالی خیلی شکایت دارد میفهماند که آقای مخبر السلطنه ضد اروپائی است در صورتی که خوب معلوم است که بی‌اروپائی نمی‌توانید ایران را اداره کنید . (مطلب خلاف این است اروپائی نمیگذارد ما خودمان را اداره کنیم ، ما وقتی اداره انگشت نما داشتیم که اروپائی سرو پای برهنه در جنگلها میدوید) بنده چون وزیر متغیر بود سکوت کردم و ضمناً باو گفتم آیا سفارت که از حکومت مخبر السلطنه مایوس است ترك دوستی خانواده مخبر الدوله را میکند ؟ دیدم فوراً وزیر کلمات خودش را تغییر داده و گفت از دوستی با این طایفه دولت انگلیس نمیتواند صرف نظر بکند . در این موقع من با سردی خدا حافظی کردم بیرون آمدم . روز دیگر وزیر مختار فرستاد که باز او را

**راپرت مخبر السلطان  
همشیره زاده**



ملاقات بکنم ، رفتم دیدم تعارف زیاد میکند وگفت من سوء ظن دارم از قنصل خودم در شیراز ، مجبورم از شما بپرسم که آقای مخبر السلطنه در خصوص قتل ماژرا واسن عقیده اش چیست ؟ بنده شرحی بیان کردم از طرف جنابعالی که اولاً خوب میدانید که ژاندارم ما عده اش کافی نیست که با ایالات مقاومت کند صحیح است یا خیر؟ تصدیق کرد. ثانیاً یالمارسن باید بداند ژاندارمری نیست که راه بوشهر

را باز کرد بلکه بی غرضی و بی طمعی مخبر السلطنه  
 است تصدیق کرد . گفتم آقای مخبر السلطنه  
 میگوید این فرنگی ها که رؤسای دوایر هستند  
 من را یکنفر خارجی فرض میکنند بدون اطلاع  
 من کار میکنند آنهم خلاف صرفه و تدبیر . چون از  
 تلگراف جناب عالی اطلاع داشتم مخالفت مالیه و  
 ژاندارمری را ثابت کردم و بعد از صرف جای  
 خدا حافظی کرده بیرون آمدم . يك هفته بعد  
 مجدداً مرا خواست و خواهش کرد که من میخواهم  
 بروم بشکار ترتیبات پلیتیکی مملکت بدارم ،  
 با وزیر مختار روس باید ده روز در تهران نباشم .  
 چون بنده میدانستم از آن تیک خوشش می آید و  
 سابقه به تپه داشتم گفتم برویم بخوار و مشغول  
 حفریات بشویم ، قبول کرد . روز پنجم حمل  
 رفتم بخوار ، در این ده شب در خوار این بیچاره  
 وزیر مختار چه حرفها زد چه شکایتها از اولیای  
 امور کرد و بالاخره شخص وزیر بمن گفت که  
 تحقیقات خودم را در خصوص فارس کامل کردم  
 معلوم شد که قنصل مادر شیراز رئیس فرنگیها  
 شده و رفتار آنها نسبت با آقای مخبر السلطنه خیلی  
 بد است و نفوذ مخبر السلطنه را نمیخواهند کم بکنند  
 در صورتیکه این خلاف پلیتیک ما است . ما باید  
 روز بروز قدرت مخبر السلطنه را زیاد بکنیم  
 و دستورهای لازم دادم بقنصل که با خیالات  
 مخبر السلطنه همراهی بکند ، مراجعت بتهران  
 خزانه دار را هم میخواهم و مجبور به همراهی

میکنم. کاغذ سختی هم بیالمارسن نوشتم که اوهم رفتار ژاندامری را در شیرازتغییر بدهد که اطاعت ازایالت بکنند. این است اطلاعات چاکر.

تونلی مرد خیر خواهی بود لیکن اطلاعات کافی نداشت و البته رأی اروپائیها را ترجیح میداد.

در مذاکره با من تونلی گوید ما نمیخواهیم مداخله در کارهای داخلی بکنیم ، تبعید نصیر الملک ، قضیه کازرون ، جسارت مالیه ، غلط کاری ژاندارم همه براهنمائی قنسول است .

در نتیجه اقدامات سید عبدالحسین لاری آن ولایت از اطاعت مرکز سرپیچی

میکنند، در بهار ۱۳۳۳ قوام‌الملک را بلار فرستادم، با اردوی کافی، نظامی

در آن حدود پیدا شد و مالیات‌ها وصول ، نصیرالملک از اعیان شیراز است

واز مالیہ مملکت مستحضر، تاادارہ مالیہ اطلاعات کافی نداشت باومتوسل

می شدند و از او شور میکردند ، مستغنی که شدند او را بی خبر بتقاضای میرزا مصطفی خان

## انتظام امور لار

وبی انتظامی مرکز



(عقل استاز<sup>۱</sup>)، موافقت قنصل و بدست ژاندارم تبعید کردند و من حاکم. سیف الله خان شهاب و مسعود خان کیهان را که درپاریس درسشان تمام شده بود خواستم. رامبو نامی را فرانسوی و جهود، مریل<sup>۲</sup> ناظر کرده بود و میخواست آنها با سمت مازوری که برای آنها خواسته بودم به رامبو با سمت کاپیتانی که سرخود باو داده بود سلام بدهند، روح الله نسامی را ناظر قرارداد داده بود و گفته شد بهائی است، در شهر صدا بلند شد، گفتم مناسب نیست. تصدیق کرد رفت بر درجه او افزود

هفده نفر مجاهد از تهران خواست، اسباب نگرانی اهالی خصوص قوام الملک شد، بزحمتی عذر آنها را خواستم، ده هزار تومان برای دولت تمام شد و به تصدیق قنصل استاز پرداخت. دست لشکر نویسی را که از مرکز معین میشود از کار کوتاه کرد، مؤاخذه کردم، قنصل گفت دست مریل را باید باز گذارد. در هر مورد بتهران میگویم جواب نمیرسد، مالیه و ژاندارم هم باطاعت قنصلوند. اینها همه لاطایل است می نویسم برای اینکه بخوانند و از این اشتباه دریابند که خارجه برای ما دل بسوزاند و ایرادی هم به آنها نیست، تقصیر از خودمان است. در هر موقع قنصل در خانه صمد آقا تبعه روس ادارات را جمع میکند و تصمیم يك غلط کاری میگیرند استاز و رئیس ژاندارم حاکمند مریل فراشباهی دریابیکی صفر کسی که گاه حرف حساب میزند سعد السلطان کار گذار است که آخر بروز من افتاد.

از اقدامات خطرناك، اقدام ژاندارمری در شاه چراغ بود؛ خانی مجنون بقنصل اطلاع میدهد که امشب شهر برهم خواهد خورد، لازم نمیدانند بمن رجوع کنند، بدستور قنصل شبانه صد نفر ژاندارم بشاه چراغ میفرستند، تیری از دست ژاندارمی رها میشود بژاندارم دیگر میخورد و در میگذرد، لازم بود آن تیر عمدی یا سهوی بضریح یا یکی از خدام مصادف شود از برای اینکه آشوب در شهر بیفتد، او گلا را خواستم گفتم بچه دستور این اقدامات را میکنید؟ شرط کرد دیگر گوش بحرف این و آن ندهد.

قنصل انگلیس رؤسای ادارات را به منزل صمد آقا دعوت کرد و در امر **مداخله در امر نان**، خواستند باین بهانه مردم را بر من بشورانند نتوانستند ترتیب بهتری بدهند در این ضمن غوغای کازرون ماده را از شهر بخارج منصرف کرد که تفصیل آنرا نواشته ام. در آن موقع از تهران جواب نرسید، قنصل اصرار دارد مریل بسمت ریاست نظام به کازرون برود، گفتم باید او گلاسند کتبی بدهد که موافق است و مریل سند بدهد که بمیل خود میرود، از طرف مریل قنصل نوشت که مریل داوطلبانه میرود. رفتن عده ای بکازرون ابدأ مصرف نداشت جز مخارج بسیار مالی و جانی.

از بی ترتیبی تهران بتنگ آمده استعفا کردم و بیباغ حیدر علی خان نواب **استعفاء** رفتم، «العجز آخر تدبیر الانسان» آنچه بتهران میگویم نفی و اثبات جواب نمیرسد، در هر موقع توضیحات میخواهند گفته میشود و مطلب مجهول میماند، عین الدوله رئیس الوزراء است او را خوب میشناسم، روزی در صحبت بی خیال گفتم خارجه بکسی نشان میدهد که خدمتی کرده باشد، فرمودند من از آنها نیستم، گفتم حضرت والا شاهزاده اید و استثنا. شاهزاده بمن تلگراف می کند در این سن و حال مقتضی نبود که من داخل کار بشوم (این اقتضا هیچوقت موجود نبود) برای خدمت داخل شدم (کاش نشده بود).

**تلگراف عین الدوله** تلگراف عین الدوله از صاحبقرانیه: «راپرت تلگرافی حکایت میکند که جنابعالی بیباغ نواب تشریف برده اید و این فقره ترلز و هیجانی در اهالی تولید کرده مگر ممکن است هیئت دولت راضی شوند یا بگذارند که جنابعالی از کار فارس دست بکشید و یا سزاوار است که حضرت عالی مملکت را که با آن همه زحمت و خون دل



از آن ذلت باین حالت آورده‌اید و اینطور منظم ساخته اینطور سهولت از دست بدهید؟ اگر جواب مطالب حضرتعالی را هنوز نداده‌ام برای این است که در مواد آن با حضرات وزراء عظام مشغول مذاکره‌ام، می‌خواهم نتیجه قطعی حاصل نموده اطلاع بدهم، راضی نشوید که از کناره‌گیری حضرتعالی زحمت و اشکالی تولید بشود، خوب است فوراً بشهر تشریف بیاورید و مردم را آسوده و امیدوار بفرمائید. سلطان عبدالحمید.

جواب گفتم: «هر خیالی که در تهران دامنگیر من شد با فقدان اسباب و مخاطرات معلوم بفارس بیایم باز گریبان بنده را گرفته بشهر آورد و باز توضیحات می‌خواهند (خواستن توضیحات برای این است که تلگراف مرا بر رئیس مالیه یا ژاندارم بدهند و جواب آنها را بمن از خود رایی نداده باشند) تلگراف ۸۸ را عرض کردم جواب نرسید، هر قدر اختیارات من کمتر باشد راحت‌ترم مردم را بمراکز دیگر حواله می‌کنم، حال صلاح چیست موقوف بر رأی دولت است فقط باید رأی دولت را بدانم که برای من مسئولیتی نباشد، عادت این مردم است که بحکومت رجوع می‌کنند چنانکه خود حضرات والا قبوض شاهزادگان را نزد من فرستاده‌اید.

ما مستشار خارجه خواستیم، لازم است برای آنها مستشاران داخله قرار داد، تغییر رئیس ژاندارم قدری بهبودی در کار آورده است، علم تاکتیک دانستن غیر از تشخیص مصالح دادن است، نه ماه ریاضت کشیدم مملکت هرج و مرج را منظم کردم تا اختیار ورأی از بنده بود روز بروز پیش رفتیم، حال تصویبات بنده محل اعتنا نیست، کار بجائی کشیده است که یکنفر کفشدوز را که بتحویلدار تلگرافخانه جسارت کرده است تنبیه می‌کنند، از ژاندارمری مینویسند این کفشدوز اداره است میبایست در اداره حکومت شود اگر باین اسلوب میشود ولایات ایرانرا منظم کرد از آقایان وزرا یکی بیاید بکند.

نمیدانم چه احتیاجی بوجود بنده هست، مالیه و ژاندارمری کافی است، اگر حاکم برای حفظ سیاست کلی است وقتی رأیش مقبول نباشد وجود معطله بلکه مخل است، معتقد بداره هستم اما منکر تفریطم، موسیو استاز با چهار نفر محاسب بدستور من مالیات فارس را جمع آوری می‌کنند، سی هزار تومان تفاوت از برای دولت حاصل میشود، بنده عرض نمی‌کنم ژاندارم لازم نیست، عرض می‌کنم ترتیبی لازم است که ماهی چهل هزار تومان مخارج نتیجه خودش را ببخشد و ژاندارم از هم پاشیده نشود، مشی برخلاف طبع مملکت آخر ندارد، اینجا سوئد نیست ادارات مالیه و ژاندارمری در تحت قوانین مبتنی بر سوءظن با جزای دولت ساخته شده‌اند، دولتی‌اند در دل دولت و نتیجه مطلوب را نخواهد داد، من مجبورم داد بزنم که گفته نشود چرا نگفتی، حرف دو کلمه است یا اختیار کار یا رخصت فرار، پیرسید، بسنجید اگر من يك کلمه برای نفع شخصی می‌گویم قبول نکنید، بلژیکی و سوئدی چه میدانند که طریق رفتار با قشقائی و عرب چیست، ملاحظه فرمودید که ژاندارم يك حرکت پوشیده از من کرد مفتضح شد، اگر این مطالب راست است چاره بفرمائید اگر نه از دروغ گویان نادان چه توقع دارید، دست از سر من بردارید.»

ایضاً بوزارت داخله - تهران - نمره ثبت ۳۴۸۴

«مقام امنع وزارت جلیله داخله دامت شوکته، نظر بمقتضیات وقت بنده باز روز سه شنبه بشهر آمده رفع تزلزل از اهالی کردم، باینکه مطالب را بالاطراف و خیلی واضح عرض کرده‌ام و روز شنبه جواب مرحمت شده بود که در مجلس وزراء مذاکره و جواب کافی مرحمت خواهید فرمود، باز امروز توضیحات می‌خواهید، در قانون وزارت داخله ماده ۳۹۶ و ۴۰۰ و ۴۲۱ حقوق و حدودی برای امثال بنده مقرر است، برطبق همان مواد قبل از حرکت نمرات ۷۷۸۹ و ۷۷۸۸ و ۷۷۹۲ و ۲۰۸۱ در تعیین حدود بنده صادر شد و کابینه همه را تصویب کرد. اولاً چنانکه در ۱۸ جمادی الثانی عرض کرده‌ام تکلیف خودمرا در باب احکام صادره باید بدانم ثانی آنکه اشخاصیکه امروز در این مملکت مصدر امور و صاحب استقلال هستند شایسته نیستند و اسباب اخلال امور و زحمت بنده هستند، همینقدر که امر شود تابع رأی بنده باشند رفع معایب کلیه و



و جزئیة میشود و اگر تصور میفرمائید که در مملکتی که هنوز مقام دولت کاملاً ثابت نشده است ممکن است هرکسی کتابچه دست بگیرد و مشغول اقدامات مستقیم بشود، بنده را عرضی نیست همینقدر استدعای معافی خود را دارد و از ادای مراسم خدمتگزاری معذور است، بیش از این توضیحاتی ندارم بدهم.

سه ماه است اداره مالیة و مؤدیان تو سرهم میزنند، چند جوان بی تجربه و عدهای ژاندارم باطراف مأمورند، مخارج گزاف میشود نتیجه این است که شکایت سید و ملا و تاجر و خوانین بآسمان رسیده است، این مردم را باید ساکت کرد تا ولایت آرامی داشته باشد، اداره مملکت چیز دیگر نیست، حتی قوام الملك در مرکز حکومت عرب بفریاد آمده است، خرمنهان کوفته مانده، رعیت بعضی برای شکایت بشهر آمده اند بالاخره خودم نشستم ترتیبی دادم که با ملاحظه چپاولها و مزاحمت ملخ دو ثلث مالیات وصول میشود، بی دردرس و بی هجوم اجزای ناشی بولایات و رنجاندن مردم، اگر تصویب میفرمائید عمل شود. مهدیقلی»

در ۶ آوریل خزانه دار کل تلگراف میکند: «بحمدالله بحسن اداره و توجهات حضرتعالی روز بروز اوضاع فارس مقام اولیة خود را در مملکت ایران درك مینماید، نظر به لیاقت استاز و اینکه مایل وصول مالیات هستید بهیئت وزرای عظام اظهار کردم که در اوایل نصف مالیات وصول خواهد شد حالا می بینم جنابعالی با بعضی احکام او موافقت ندارید...»

جواب دادم: «حالا که پیشرفت امور فارس را بحسن اهتمام من میدانید نصایح مرا گوش کنید، بجای نصف دو ثلث مالیات وصول خواهد شد گوش نکردند و پس از مخارج گزاف و تولید غوغا باز بنده ترتیبی دادم که بدون شکایت در اکثر نقاط تمام مالیات وصول خواهد شد، مطلب بسیار است گوش شنوا نیست و عیب درخودم است که شریک نمی شوم و آخر ندارد و فکر میکنم که زودتر خودم را خلاص کنم.»

باز بتهران گفته شد: «در باب مالیة قراری دادم و عرض کردم چون طریق دیگر بدست نیاوردند راهی را که نمودم رفتند رفع شکایات شد من شخصاً شکایتی نداشتم.

استاز محاسب خوبی است، همدست او میرزا مصطفی خان شده است و مصلحت در بین نیست، امروز موقع شماره گاو و گوسفند نیست، برآشتگی میافزاید مغز فکر او را گفته ام چون مداخله در اموری که نشود جواب حسابی داد لغو است، عموماً گفته ام هرکس هر شکایتی دارد بمرکز رجوع کند.

بعضی احکام مریل بسمتی که قنصل برای او قائل شده است.

۱ - میرزا روح الله خان مترجم که درجه نایب دومی داشت نظر بخدمات مستحسنه از تاریخ اول برج ثور ۱۳۳۲ بدرجه نایب اولی مرتقی گردید. رئیس کل تشکیلات و تعلیمات قشون فارس کلنل مریل.

۲ - نظر بخدمات شایان که لطف الله خان نایب اول توپخانه در جنگ کازرون باتوپ شنیدر نموده از اول برج جوزا بدرجه سلطانی مفتخر و بسمت فرماندهی توپ ما گزیم مقرر گردید رئیس کل تشکیلات و تعلیمات قشون فارس کلنل مریل.

مسخره است این مطالب را نمیخواهم عرض کنم، ژاندارمری که در فارس بود چرا قبل از ورود من در راه کازرون نگذارند؟ چرا مالیات وصول نمی شد؟ تصور میفرمائید اثر در ۲۴ سوار لختی هداوند بود؟ صحت عمل، درستی قول، فقدان طمع، عمل بمصلحت بود، میتوانم عرض کنم که این معانی در ادارات دیگر نیست و بیش از این عرض نمیکنم. مهدیقلی»

مکرر از من مطلب میخواهند که جواب روزنامه های لندن را بدهند و من تصور نمیکنم در لندن خبری باشد، وزارت داخله میخواهد اظهار حیات کرده باشد، گفته شد: «تمام توجه لندن براه تجارت است و باز است، مالی در راه عیب نکرده است، کسی را لخت نکرده اند، شکایتی از طرفی نرسیده است، الساعة اردوی فسا بهارلورا که بطرف بندر عباس شرارت میکردند تنبیه نموده





عکسی که در کشتن انداخته شد

از چپ بر است: صولت السلطنه سعد السلطان دکتر کریم خان قوام الملك  
اعتضاد الملك مخبر السلطنه سیف الله خان صولت الدوله شهاب الممالك  
مسعود خان مؤید الملك سردار احتشام ناظم السلطان

و آنجا آرامشی یافته ، عسکر خان عرب که عمده مایه فساد بود سیاست شده است، از تجار یزد  
تلگراف تشکر دارم، راپرت هر روزه از تلگرافخانه عرض می شود ، ملتفت نیستم راپرتی که بدرد  
بخورد کدام است فعلا اینجا دردی نیست.»

تلگراف تونلی<sup>۱</sup> سفیر انگلیس بتوسط اکونور<sup>۲</sup> قنصل خودشان:

۱۳ اوت ۱۹۱۳ والتر تونلی سلام می رساند میگوید با تأسف بسیار شنیدم که جنابعالی استعفا  
داده اید و خیلی امیدوار است که در این موقع که کاریرا بخوبی سامان داده اید رها نخواهید کرد.  
قنصل این جمله را از قول وزیر مختار اضافه میکند والتر تونلی رفتار شما را بدقت مراقب بوده  
است و بیش از آن خشنود است که شما خودتان از نتیجه کار خودتان رضایت داشته باشید. نتیجه  
حسن اداره شما مشهود است و موافقت همکاران شما امری است مهم، اداره ژاندارمری و مالیه  
اطمینان داده اند که بصمیمیت باشما کار بکنند.

میرزا مصطفی خان را خواستند موسس بجای او آمد و بسیار مرد معقولی است، ارمنی است  
و کاش مسلمانها همه مثل او بودند، حال فوت کرده است انشاء الله بعقیده خودش آمرزیده است  
رئیس ژاندارم هم تغییر کرده .

در بهار ۱۳۳۲ بنا شد صولت الدوله ملاقات شود، بشهر جرأت نمیکند  
ملاقات صولت الدوله بیاید ، گفتم من بخارج شهر می آیم، در کشتن ناهاری داد، با تفاق قوام-  
الملك به کشتن رفتیم. محل باصفائی است، باغ خوبی دارد متعلق بمیرزا  
باقر خان همه کاره قوام الملك است، میان باغ تختی است، روی آن محل توقف ماست، اطراف  
محلی را در باغ درخت بسیار میکارند که سایه افکند و آنرا بنه گاه میگویند، در بنه گاه ناهار صرف  
شد، بعد از ناهار نشستیم که صحبتی بشود، گفتم معروف است افلیجی را نزد سلیمان آوردند گفت  
اگر سه نفر رازمگوی خودشانرا بزبان بیاورند فلج این مریض بهبودی حاصل میکند، آصف و بلقیس  
حاضر بودند سلیمان گفت من با این حشمت گاهی از دو نفر عارض و معروض اگر یکی سیبی

۱ - Sir Walter townley

۲ - O,Connor



بمن بدهد میل دارم حق بطرف او باشد بلقیس گفت باینکه مثل سلیمان شوهری دارم گاهی جوانی را که می بینم ، بخاطرم میرسد که خوب بود سلیمان این شکل باشد آصف گفت با اینکه مقام من محفوظ است و بر همه تفوق دارم گاهی این فکر برای من می آید که خوب بود سلیمان باشم . فارس آن مریض است ، اگر ما سه نفر راست بگوئیم و بصدقت دست بدست بدهیم ، بلا شبهه فارس شفایابد . در باغ کشن میرزا حسن عکاس عکسی از جماعت انداخت که من کلیشه از آن ساختم و هرگز گمان نمی کردم که ایالت فارس و صولت الدوله و قوام الملک در يك لوله بروند که مقصود لوله دوربین عکاسی است .

بهار دیگر بعین الدوله تلگراف کردم دستور بدهند در موقع عبور قشقائی ، ژاندارم شهر در پوزه کشن مشقی بکنند که جلوه کرده باشند ، جواب نداد و این قصه سردراز دارد ، اگر بخواهم بکوتاهی بپردازم این تلگراف و تلگراف دیگر مرا عین الدوله به صولت الدوله فروخت بده هزار تومان و ده یابو و ده کیسه تنباکو که بروایت محاسب الممالک چهار هزار تومان و چهار یابو و چهار کیسه تنباکو رسیده بوده است بقیه را بتوسط محاسب الممالک که وزیر تلگراف بود مطالبه می فرمودند .

سید شرفه و نیم تاج بین صولت الدوله و عین الدوله واقعند هستند .

غلط کاریهای مریل غیر قابل تحمل است ، از تهران علاء السلطنه گفت از

### عزل مریل

ما بر نمی آید او را بخواهیم ، خودت میدانی ، تعجب کردم ، چهارده ماده در وظایف دریابیکی رئیس نظام نو شتم در روزنامه چاپ شد و اختیارات مریل بمشاقی محدود ، صاحب منصب ها دانستند که اطاعت مریل نباید کرد ، قنصل انگلیس سخت رنجید تا آن درجه که بتهران رفت اسباب عزل مرا و ابقای مریل را فراهم بیاورد موفق نشد ، تصور میکنم راپرت رئیس بانک و رئیس تلگرافخانه انگلیس بر خلاف فرمایشات قنصل بوده است ، رئیس بانک روزی گفت در شهر های دیگر رئیس بوده ام ماهی نگذشت که چند روز بازار بسته نشود ، هشت ماه است در شیرازم و یکروز بازار بسته نبوده است و از کار نمانده ام . رئیس تلگرافخانه از زمان پدرم در شیراز رئیس است و پدرم را میشناخت ، گاهی صحبت های دوستانه میکردیم ، بمن میگفت از ما توقعی نداشته باشید خودتان باید کار کنید . مریل دستش از همه جا کوتاه شد قورخانه را آتش زد که مجاور عمارت وکیل بود ، حرکت هوا درها را از جا حرکت داد . پاره های نیم خرواری را از جرزه های قورخانه دویست ذرع و سیصد ذرع دور افکند ، چند نفر باروت کوب پاره پاره شدند .

از سه بغروب تا چهار از شب رفته شراپنل ها که آتش با آنها میرسید بهوا میرفت سلب آسایش کرده بود ، آن شب رامن بمنزل بهاء السلطنه رفتم

من رنجش قنصل را باین درجه از عزل مریل نمیتوانستم توجیه کنم تا بعدها معلوم شد در جشن تاجگذاری واسموس صحبت سیاسی بمیان آورد و بی نزاکتی کرد و رئیس تلگرافخانه انگلیس نزاکت بخرج داد و بسلامت کلیر جامی نوشید ، خوشبختانه من سر آن میز نبودم پس از جشن از خارجه ها دیدن کردم حتی مریل که از کار خارجش کرده بودم ، خانم مریل را دیدم ، شنیده بودم قنصل غالب جای را در منزل مریل صرف میکند .

خانم را که دیدم درد قنصل در مفارقت مریل آشکار شد ، خانم بروروئی داشت و فوق العاده سرشار و خوش برخورد بود ، تنها صرف جای در محضر و صحبت خانم میارزید باینکه قنصل بتهران مسافرت کند که مریل را نگاه بدارد و قول ناپلئون معروف است که در هر فساد بیبند زن در کجاش است .

بتاریخ ۳۱ رجب در عریضه وعده تفصیل خانها را بعریضه دیگری داده بودم ، ولی امروز مطلب واجب تری عرض می شود و آن حکایت حکومت شما در فارس است که کم کم دارد از آذربایجان بدتر میشود . انگلیسها

رقعه مخبر الملک



که در ابتدای ورود خیلی اظهار رضایت میکردند کم کم بنای شکایت را گذاردند ، بدواً به بهانه عدم مساعدت شما با ادارات فرنگی و پس از شروع جنگ بعنوان آلمان دوستی باندازه‌ای که از قرار مذکور ملاقاتی با رئیس‌الوزراءها و وزیر خارجه‌ها واقع نمی‌شد و نمی‌شود مگر اینکه عزل شما را میخواهند آنکاری را که هیئت دولت با وجود ضعف کامل بهر ملاحظه که بوده تا امروز نکرده است و شاید نخواهد بکند بدون آنکه وسایل لازمه برای نگاهداشتن يك مخبر السلطنه در فارس داشته باشد در صورتی که انگلیس همه قسم وسایل با صرف‌لیه که اثر مخصوص در وجود مسلمانهای وطن‌خواه دارد داشته و دارند . دلخوشی ما باین بود که شما صولت‌الدوله و قوام‌الملک را بجاده خدمتگزاری بوطن آورده‌اید ، این اوقات شنیده می‌شود که هیچکدام موافقت معنوی نداشته‌اند و حال بمخالفت تظاهر میکنند اگر مخالفت آنها دروغ باشد ضدیت انگلیس کافی است و بااخلاق ما مردم توقف شما در فارس خیریتی نخواهد داشت.

میگویند که شما اسلحه بیطرفی را هم از دست داده‌اید اخبار موحش است باندازه‌ای که دیشب بیموقع مزاحم شاهزاده رئیس‌الوزراء شدم ، ایشان باتمام انتشارات موافق نبوده قدری تسلی حاصل شد ، امروز در اول وقت مشغول این عریضه شدم کار را تا آنجا باید دنبال کرد که پیشرفت و نتیجه داشته باشد.

با اینکه این کاغذ را در پاکت خواهم گذارد و سرش را هم لاک خواهم کرد ، چون مطمئن از باز شدن نیستم ملاحظه کردم والا طور دیگری می‌نوشتم.<sup>۱</sup>

مردی است فاضل و کریم ، سنی و مقامی دارد و بظرافت روزگار میگذارد ، میرزا یحیی امام جمعه برسم مألوف هر روز چیزی از برای من میفرستد ، از الفبا ، موش و گربه تا تفسیر صافی ، روزهای اول ماه نان و پنیر ، نوبتی هم يك دست‌رخت - خواب (من اهل نبودم) درموقع حرکت از فارس همه را موافق کتابچه بمدرسه منصوریه دادم ، ورقه‌ای چاپ کردم ، بالای ورقه نوشتم ، الدال علی‌الخير كفاعله .

در اوایل ورود روزی باتفاق امام جمعه سر قبر حافظ رفتیم ، فالی گرفت ، آمد : «ایدل غلام شاه جهان باش و شاه باش» لفظ شاه را امام بفال نیک گرفت ، مگر دلمان را بفال خوش کنیم .

در سال ملخ خوارگی من از بانک صد تومان قرانی نو میخواستم بفقراء که در باغ وکیل جمع می‌شدند میدادم بقیه نیاز آقای امام جمعه بود که غالباً مدتی از روز را در مصلی بسر می‌بردند و آن قرانی‌ها را به مستحقش میرساندند . در آن تنگی پنجاه هزار من گندم مشهد مرغاب ملک اولاد مرحوم صنیع‌الدوله باختیار من بود ، روزی مقداری در شهر باکمی تنزل نرخ میفروختند و جلوگیری از غلا می‌شد ، در شهر اعانه جمع شد چند باب دکان دایر کردند که نان زندی از جو ارزان و ذرت بپزند برای فقراء ، در یکی از مراکز زنی خفه شد ، مقداری طلا همراه داشت از حلقه انگشتری و دستبند و سینه‌ریز مسکوکات معلوم شد زن کدخدای محل است ، اخلاق این مردم مانع اصلاح کار خودشان است .

از شدت دلتنگی روزی از کلام الله راه چاره خواستم ، آمد : لاتطع الکافرین و المنافقین ودع اذاهم وتوکل علی الله .

مجتهد جامع‌الشرایط در شیراز میرزا ابراهیم محلاتی است رحمه الله علیه ، گفتند بدارالحکومه نیامده است با علاءالدوله آخر در مسجد وکیل ملاقاتی کرده است ، من بمنزل او رفتم اتفاق در

۱- آنچه من در تبریز و فارس کردم میبایست همین نتیجه را بدهد البته وزراء و رجال عالی مقام نمی‌توانند ببینند یکی میتواند مملکت آشفته را منظم کند بطوریکه بتصورشان نمی‌آید تونلی که وارد کاربود رفته‌است ، مارلینگ (Marling) بجای او آمده‌است هیچ سابقه ندارد چرچیل هم رفیق قنصول است قنصول هم ذلیل مریل .



همان موقع پاکتی از تهران رسید ، پسرش شیخ مرتضی خواند از بی عقیدتی من نوشته بود بمناسبت مصاحبت بهاءالواعظین که این مرد فاسق است بزنید برانید الی آخر و من در آباده این کار را کرده بودم ، خنده در گرفت . شنیدم میرزا گفته بوده است من از رفتار فلانی خوشم میآید ، اگر هم ریا است خوب ریائی است .

دو نوبت من صبح زود بمنزل اورفتم و او زودتر بیرون رفته بود ، خبر کرد بحکومت آمد ، مدتی صحبت دوستانه کردیم ، متأسفانه در آباده قتلی واقع شد و قاتل بهائی بود میرزا مایل بقصاص بود منهم قول داده بودم ، باصرار قنصول قرار هدیه شد و میرزا مکدر شد و حق داشت میبایست با اطلاع و اجازه او باشد و من غفلت کرده بودم .

تصدق وجود مبارکت شوم انشاءالله سایه مبارک بر سر عموم بندگان و دولت خواهان پاینده باد در اظهار لطف و آقائی و ذره پروری... از جانب سنی الجوانب بندگان حضرت مستطاب سیدنا الاجل الاعظم الامجد آقائی مجدالاشراف متولی باشی روحنا فداء مکرر اشاره باین چاکران فرموده اند موجب افتخار و اعتبار و تشکر گردید و مزید مرحمت آن وجود مقدس روحنا فداء شده اولاشکر این نعمت عظمی را این چاکران باید بنمایند که بندگان حضرت اشرف اعظم دامت عظمته در نظر اولیای دین مبین عظمی داشته و اقبال اخروی بیشتر از عزت دنیوی دارند و بعد در زمان فرمانفرمائی آذربایجان هر گاه در جانفشانی قصوری از چاکران شده گذشت آنرا استدعا مینمایم زیرا این معرفت را درباره ملازمان حضور مبارک نداشته اگر چه با خلوص نیت خدمت نموده باشد هر گاه حیات باقی باشد بقیه عمر را از درگاه حق تعالی توفیق جانفشانی مسئلت می- نمایم . همینقدر استدعا و جسارت دارد نسبت بامور ظاهری بندگان حضرت مستطاب سیدنا الاجل الاعظم الامجد آقا روحنا فداء بذل توجه فرمایند که ملوک روی زمین را حق تعالی این نعمت کرامت نفرموده که به بندگان حضرت اشرف اعظم دامت عظمته فرموده استدعای مخصوص دارد چاکران را متعلق بملازمان حضور مبارک تصور فرمایند و هر خدمتی که از این چاکران امکان دارد رجوع و سرافراز ، حکم حکم مبارکست .

عنایت السلطنه از خوانین سراب آذربایجان نوشته است ، نسبتاً از خوانین دیگر سربراه تر بود معلوم میشود مرید متولی شاه چراغ است که مرد خوبی است ، برای نمونه عقاید و وسایلی که در مملکت هست و میشود از آنها استفاده کرد مینگارم .

سیورت رفت اوگلا بجای او آمد ، کاردان تر است و شاید دستور حمله ژاندارمری به من موافقت هم دارد لیکن دو صاحب منصب جوان همراه اوست هر دو دیوانه .

در زمان سیورت دو کاکاسیاه که دل ارباب خود را خون کرده بودند و از نزد آنها بیرون آمده مستخدم ژاندارمری شده بودند یکی از آنها بسیورت حمله ور شده بود باصفهانش فرستاده بودند دیگری روز روشن سیدی را بقتل رساند ، نظمیه او را توقیف کرد . دو قتل دیگر از طرف ژاندارمها واقع شده بود و زیر سبیلی گذرانده بودند مردم وحشتی داشتند در طلب قصاص ازدحامی در حکومت کردند که من مجبور شدم در حیاط را ببندم بعدلیه رجوع کردم و حکم قصاص صادر شد . چیلاندر سوئدی آمد که کاکا را ببرد گفتم برو اوگلا رئیس کل را بگو بیاید مرا ملاقات کند ، رفت ، دانستم که به ماست مالی خواهد گذراند و وهن حکومت است ، حکم عدلیه را امضا کردم و قصاص شد ، عصر اوگلا آمد که امر گذشته بود . روز دیگر طرف عصر صاحب منصبان جوان سوئدی مرا محاصره کردند ، درهای حیاط را گرفتند ، آمد و شد را منع کردند ، بی ادبانه وارد اطاق من شدند و بتعرض نعش کاکا را میخواستند و گفتند حکم رئیس است ، گفتم رئیس مرئوس من است خودش بیاید ، باز جسارت کردند ، گفتم نعش کاکا در قبرستان است و رو گردانیدم و مشغول مذاکره که بود شدم ، قدری معطل شدند و رفتند .



کارگذار و رئیس تلگرافخانه شیبانی نزد منند، گماشته ارباب جمشید مهمی داشت، در گفتگوی آن بودیم، روز دیگر اوگلا با قنصل انگلیس نزد من آمدند، میدانستم مطلب چیست، باوگلا اول دست ندادم آخر گفتم با احترام قنصل دست می‌دهم، نشستند و سبب رنجش را پرسیدند گفتم کاکائی سیدی را علی‌روس‌الاشهاد کشت عدلیه حکم صادر کرد و من قصاص کردم حرکت دیروز ژاندارم چه بود و من حکایت کردم دیگر عنوان نکردند اوگلا بآداب نظامی برخاست و عذر خواست که من اطلاع نداشتم رفتند.

شنیدم دسته‌ای از ژاندارم آذربایجانی گفته بودند امر می‌کنید حاضر می‌شویم اما اگر حکم جسارتی بایالت بشود شما را خواهیم زد این است نتیجه دادن اختیارات بغیر مستحق. دو روز بعد در اخبار رویترا خواندم راپرت قضیه را خبر داده بود و گفته بود حق بایالت بوده است. این خبر مورد توجه تهرانیها نشد، راپرت مفصل بتهران دادم، عین‌الدوله وزیر داخله که سمت راوی بخود گرفته است تا سه ماه تلگرافات عدیده بمن کرد که یالمارسن<sup>۱</sup> چنین می‌گوید یا چنان، آخر گفتم راپرت قضیه را مشروحاً گفته‌ام، کارگذار و رئیس تلگرافخانه حاضر بوده‌اند، خبر رویترا را خواندم، حقیقت امر در لندن گفته شد، اگر نمیتوانید جواب یالمارسن را بدهید مرا بخواهید جواب میدهم، کاکاکه برای قهوه پختن استخدام شده است نظامی نیست، بالفرض نظامی باشد قصاص بحکم عدلیه است، این را هم می‌گویم من در نتیجه عذری که اوگلا در حضور قنصل انگلیس خواست از بی‌احترامی‌هایی که بشخص من شده بود گذشتم و تصور می‌کردم که دولت جبران بی‌احترامی بمقام ایالت را خواهد خواست.

روزگار عین‌الدوله‌ها را در مملکت زمامدار کرد که مملکت باین روز افتاد. مدتی است صولت‌الدوله سرکجتابی دارد، سیدشرفه در شهر ریزه خوانی میکند، نیم‌تاج خانم که نمیدانم چند فن حریف است از تهران بقشقائی آمد و شد میکند، چون در هر حال از حکومت بیزارم متحمل نمیشوم، بعدها در تهران از محاسب‌الممالک که وزارت پست و تلگراف کرده است شنیدم که عین‌الدوله‌ها تلگراف رمز مرا دراینکه ژاندارم نمایشی بقشقائی بدهند و اینکه در آتیه باید ترتیب صحیحی بایلات داد بتوسط نیم‌تاج بصولت‌الدوله فروخته است بده هزار تومان و ده کیسه تنباکو و ده یابو. چهار هزار تومان، چهار کیسه تنباکو و چهار یابو هم باو رسیده است بتوسط رئیس تلگرافخانه شیراز مطالبه باقی میشود. این حکایت را قبل یاد کرده‌ام<sup>۲</sup>، تکرارش ضرر ندارد، قند مکررش خوب است.

آنچه حس کردم خودخواهان که در تهران نشسته‌اند متغیرند که هر جا می‌روم آبی روی کار می‌آید. سپهسالار در تبریز، عین‌الدوله در شیراز کار شکنی میکنند، مرا زدست هنرهای خویشتن فریاد.

من نهایت ملالت را دارم، مقداری از اثاثه، کتاب و غیره را بطهران **جنگ بین الملل سرآمد علل** فرستاده‌ام، شنیدم در راه نایب حسین جلو گرفته و گفته بوده است به بارهای مخبر السلطنه کاری ندارم لکن یکی از صندوقها را که سنگین است **رمضان ۱۳۳۲** احتمال میدهم اسلحه باشد باز می‌کنم اگر اسلحه بود ضبط می‌کنم، باز میکند می‌بیند کتاب است رد میکند. بلی اسلحه من کتاب بود و دچار جماعتی بی‌کتابم.

روز ۲۱ رمضان پس از نماز صبح قرآن تلاوت می‌کنم، به نیت حرکت قرآن را گشودم، آمد اتی امرالله فلا تستعجلوه این آیه بمن تکانی داد که دیگر خوابم نبرد دراطاق راه رفتم تا ظهر گذشت فرستادم کارگذار آمد گفتم رفیق خبری از قرآن دارم و باید امر مهمی واقع شده باشد دوروز بعد خبر جنگ بشیراز رسیدزاد فی‌الطنبور نغمه آخر.



در عبور قشقائی از پوزه کشن قنصل انگلیس از صولت الدوله ملاقات میکند، در ملاقات اخیر صولت الدوله بقنصل گفته بود برسر اختلافاتی اتفاق میافتد که سری می شکند یا ندرتاً قتلی واقع می شود ما را وحشی میخوانید و در این جنگ هر روز هزارها نفوس تلف میشوند تمدن و تربیت است.

واسموس نامی آلمانی که بطرف تنگستان میآمده است، به تعلیم انگلیس حیدرخان حیات-داودی کدخدای بندرریک اورا توقیف کرد، موفق بفرار شد، بشبانکاره و بر از جان آمد، صاحب منصبی انگلیسی او را تعقیب کرده بود، از من تکلیف خواستند گفتم او را تحت الحفظ بشیراز آوردند تعهد کرد از شهر بیرون نرود و رفت. در این اثنا قنصل آلمان را در بوشهر گماشتگان انگلیس گرفتند به همد بردند. شب ۲۲ ربیع الثانی ۱۳۳۳

بی طرفی را نه تنها شکستند، خرد کردند. از قنصل آلمان و واسموس هیچ کار ساخته نبود روی مردم را باز کردند و دست مرا بستند.

در این حیص و بیص و وستر آلمانی هم بشیراز آمد و سمت قنصلگری داشت. مردم ایران بعد از قرارداد ۱۹۰۷ بین روس و انگلیس به انگلیس هم نظر خوشی نداشتند و از برای مساعدت به آلمان حاضر بودند، تنفر از روس و انگلیس و توجه بآلمان معنی داشت یا نداشت عمومی بود. دولت اعلان بی طرفی کرده است، مردم تنگستان پس از گرفتار شدن قنصل آلمان شب ۱۸ حوت علناً با سیاست و رفتار انگلیس اظهار مضادت میکردند، دور کردن واسموس بدون زرد خورد کلی از تنگستان میسر نبود و انگلیس متوقع. مشفقانه بقنصل انگلیس گفتم قنصل آلمان را برگردانید این هیجان بخوابد نکردند، آلمان هم روز بروز پیشرفت میکند و مردم بر مضادت میافزایند، واسموس اعجوبه ای بود، از تنگستان تلگراف بی سیم دروغی به برلن میکرد و جواب میگرفت اهالی هم فریب میخوردند، در شعبده دستی داشت.

در این هنگام انگلیس بوشهر را قبضه کرد روی تمبر پست ما چاپ کردند: «بوشهر در تصرف انگلیس»<sup>۱</sup> قنصل بمن گفت نظامی های ما در این امر خبط کرده اند زیرا بوشهر را در جنوب خاک انگلیس میدانستند حال دیر یا زود باید قشون ما از بوشهر برود و ثابت خواهد شد که بوشهر متعلق بایران است.

دولت بهیه انگلیس اوامر صادر فرموده اند که قوای دولت بهیه که حال در بوشهر است فوراً شهر و جزیره بوشهر را تصرف کند و حکومت بوشهر را بعهده گرفته گمرکخانه را در ضبط بیاورد. این اقدام برخلاف میل ایشان بجهت مهاجمه تأسفانگیز طوایف بر بوشهر است که در ضمن دو صاحب منصب و سه نفر سپاهی کشته شده اند. این وضعیت را دولت انگلیس نمیتواند تحمل کند و لازم میداند اقداماتی را که برای مصالح خود واجب میداند بعمل آورد و مداومت بدهد تا دولت ایران تنبیه کامل از مقصرین بعمل بیاورد و سایر مطالب انگلیس را اجابت کند. هیچ اقدام خصمانه برخلاف مأمورین و اهالی بوشهر نمی شود. تریور حاکم از جانب حکومت نظامی انگلیس ۱۹ اسفند ۳۳ تمام اقدامات دولت انگلیس در اطراف بوشهر ضرورت نداشت و مردم را حرکات خودشان مخالف کرد و ترسی بیجا سبب شد.

واسموس که در شیراز است مینویسد دیروز کاکاسیاه گماشته غلامعلی خان از باغبان قنصلگری عرض و طول منزل را تحقیق کرده است. و وستر ف مینویسد که دوتیر به باغچه قنصلگری انداختند و یکی از کلاه باغبان گذشته است. مردم شیراز توجهی بقنصل آلمان دارند، قنصل انگلیس هم عده ای تفنگچی از املاک غلامعلی خان نواب دور خودش جمع کرده است.



تونلی هم احضار شده مارلینگ بجای او بتهران آمده که سابقه بامور ندارد و مرد بی ملاحظه و تندی است چرچیل هم رفیق اکونور. اکونور دیوانه عشق با ضدیتی که دارد بهانه هم بدست آورده است و برضد من تلگراف وحشت آمیز از شیراز بسفارت میکند و مرا بملاحظه اینکه تحصیلات من در برلن شده است طرفدار آلمان بقلم میدهد، چرچیل هم در تهران دروغ پرداز است، من میان دوسنک گرفتار، بیطرفی را حفظ میکنم، طرفین از من طرفیت متوقعند، انگلیس به تجاوزات نظامی، آلمان بقوت توجه ملی. در تنگستان جنگ تیر و تفنگ دایر است، در شهر نزاع نام و ننگ.

سید حسن حبل المتین نزد من آمد که ملت از شما يك خواهش دارد، گفتم چیست؟ گفت چشم برهم بگذارید ما قنصل انگلیس را عوض قنصل آلمان بگیریم به تنگستان ببریم. گفتم قنصل در آلمان دولت است و من وظیفه دار حفظ او.

دست غیب آمد که ما در مجلس صلح صندلی میخواستیم، در اصفهان و کرمان قنصل روس و انگلیس را بیرون کرده اند ما هیچ کار نکردیم، گفتم بی قاعده کرده اند راه داشتن صندلی این نیست و عاقبت کار را کسی نمیداند. فاخر السلطنه را فرستادند همان تقاضا را داشتند و گفته شد ژاندارم هم با مردم همراه است، گفتم این عمل با حیات من منافات دارد و مجبورم درب قنصلگری بایستم مرا باید کشت و وارد شد، او هم رفت.

پیدا است که سوئدیها که با موافقت انگلیس آمده اند مخارج آنها از مساعده انگلیس پرداخت میشود طرفدار آلمانند و این امر هم بر اشکالات من افزوده است.

اوگلا احضار شد و رئیس که بنا بود بیاید نیامد، در خدا حافظی يك تخته قالیچه کردستانی اعلا باوگلا دادم و در آن وقت پانصد ششصد تومان میارزید.

شیخ جعفر محلاتی قصد عزیمت به تنگستان کرد، بمیرزا ابراهیم پیغام کردم نصیحت کنید شیخ منصرف شود، جواب داد خودتان مستقیم اقدام کنید، رئیس کابینه را نزد او فرستادم که این حرکت صلاح نیست فکر مراجعت را هم بفرمائید، گوش نداد.

۱۴ شوال غلامعلی خان ویس قنصل می نویسد از قرار مسموع مجاهدین از برای بوشهر حرکت میکنند و از جلو قنصلگری میگذرند، هر طور صلاح میدانید تدارکی ببینید که سوء اتفاقی نیفتد...

رئیس نظمیه را خواستم و گفتم جمعیت را از راه کنار شهر هدایت کند که چند هزار نفر بودند، خودم در موقع حرکت بباغ امام جمعه به بیرون شهر رفتم که مشرف بقنصلخانه است که اگر جمعیت بطرف قنصلخانه بیاید شخصاً جلو بروم، میدیدم که از کنار شهر رفتند و بیشتر مشایع بودند و قلیلی مسافر.

البته اجتماع دیروز مسجد حاجی میرزا محمد حزب دموکرات را شنیده اید، از حزب دموکرات قریب دوهزار نفر در مسجد جمع شده اند و مردم را بقتل و غارت خارجه دعوت کرده اند، اگر جلوگیری نشود ممکن است حرکت زشت اصفهان را از آنجا سرمشق قرار بدهند، البته خود حضرت عالی بصیرید که چگونه باید جلوگیری کرد که این شورش غلیظ نشود.

یادداشت دیگر  
غلامعلی خان

ولی این یادداشت امضا ندارد شاید نظر باینکه از قضیه اصفهان حکایت میکند یا اینکه اصلاً اصلی نداشت و واهمه بود. در هر موقع من اطمینان میدهم که سوء اتفاقی نخواهد افتاد و من مراقبم. اما از صحبت و نطق جلوگیری نمیشود کرد و صلاح هم نیست، مردم بهمین نطقها تشفی خاطر حاصل میکنند کار از حرف بعمل نمیکشد.

باز غلامعلی خان مینویسد: «نتیجه مذاکرات شفاهی دیروز را خدمت جناب قنصل عرض کردم، در جواب میفرمایند چنانکه دیروز خودم هم مذاکره کردم حضرت اشرف فرمانفرمای فارس هستید و بالطبع مسئول این مملکت، حالا هر قسم که صلاح میدانید محافظت اتباع خارجه



و آرامنه را که در شهر هستند خواهید فرمود و هر پیشنهادی که دارید از طرف قنصلگری قبول میشود.

کاپیتن پوست هم گویا تادوروز دیگر وارد میشود و ریاست کل گویا با او باشد. ( از مغز چه دیدیم که از پوست ببینیم) بهر جهت توضیحاً عرض میشود که تمام نظر قنصل و اتباع خارجه بشخص حضرتعالی است قنصل عصرها در اتومبیل تنها حرکت میکند خود فدوی هم بایک سوار. غلامعلی.

در جواب گفتم اگر فشار نظامی را در تنگستان تقلیل بدهند البته اثر کلی دارد اما در شهر اطمینان داشته باشید که اگر تحریکی قولاً و فعلاً از طرف اتباع خارجه نشود هیچ اتفاقی نخواهد افتاد، من شب و روز مراقب هستم، خودتان میگوئید که در اصفهان چهها شد يك ماه گذشته است و در شیراز کسی دست از پا خطا نکرد، من جلو عملیات را گرفته‌ام جلو حرف را نمی‌توانم بگیرم.

از روزی که من دریابیکی را برای ریاست قشون اختیار کردم، موقرالذوله که با وزارت خارجه روابط دارد بو حشت افتاد، در تهران با مأموریت دریابیکی مخالفت شد رفع کردم، وثوق الدوله ۲ جمادی الثانی ۱۳۳۳ تلگراف میکند که حاکم بنادر میگوید هزار تومان زایر خضراکرامیه می‌خواست (در حجاز اسمش خاوه است) که مادام کنستانس را رها کند دریابیکی رأی او را زده است که من خودم به بوشهر می‌آیم و دوهزار تومان بشما خواهم داد، جواب دادم دریابیکی از طرف من امیدواری ندارد اگر امیدواری داشته باشد از طرف قنصلگری است.

وزارت جلیله داخله. نسخه وزارت خارجه، در مقابل نصایح مستمر که بمردم می‌شود يك حرف دارند که جواب ندارد و آن این است که در این موقع ایران چه استفاده خواهد داشت اگر بطوریکه مشهود است آلمان پیش ببرد با عدم شروط روس و انگلیس هر قدر ضعیف شوند ما را بسند و از طرف دیگر حمایتی نداریم و اگر روس و انگلیس فایق آمدند باز نسبت بما چه عهدهی در بین است؟ بالاخره با این پلیتیک از برای ایران جز خسران نخواهد بود، واقعاً اگر دولت اطمینانی دارد و ترتیبی در کار است، خوب است مردم بدانند. این نکته هم لازم است عرض شود که اگر بورود سرکار ولیعهد روسها باز در تبریز بمانند، جلوگیری از هیجان مشکلتر است ۶ جمادی الاول ۱۳۳۳

تنها سید جعفر مزارعی علیه من تلگراف دروغی نمیکند، غلامعلی خان نواب هم مجرمانه با رئیس تلگرافخانه شاهزاده مبشر السلطان که بجای شیبانی آمده است در کار است.

قربانت شوم سلامتی وجود حضرت والارا خواهان است امشب ساعت دو از شب در منزل شهری خواهش دارم بقدر نیمساعت تشریف بیاورید مطالبی است خیلی لازم، باید بحضرت والا عرض کنم، در ضمن هم خدمتی بحضرت والا کرده باید حضوراً عرض کنم. منتظرم انشاءالله تشریف بیاورید شاید ندامت برای خودتان حاصل نشود. زیاده قربانت غلامعلی.

رقعه دیگر - از بابت حضرت اشرف که مرقوم رفته بود البته خود حضرت والا بهتر ملتفت خواهید بود که در این مورد ساز و آوازه شایسته نیست که عرض حضور مبارک ایشان بشود چنانکه بخواهید عرض نمائید منتهای بی‌لطفی است، مخلص تصور کردم که دوستانه بادوست خود مکاتبه کرده‌ام حالا معلوم میشود که حضرت والا می‌خواهید رسمیت باین فقره بدهید بهر جهت ساعت دو از شب رفته منتظرم.



قربانت شوم شبم بزیارت دستخط مطاع روز روشن گردید ، سلامت وجود جواب مبشر السلطان<sup>۱</sup> مبارك را شكر نمودم ، تلگراف تهران هم اطاعت شد ، خبری از طرفی نیست هر ساعت اطلاعی برسد تصدیع حضور مبارك میدهم خاطر مبارك راحت باشد . زیاده تصدقت مبشر السلطان

سواد راپرت، شاهزاده مبشر السلطان رئیس تلگرافخانه فارس برای غلامعلی خان که بخط خود معزی الیه ملاحظه شد دیروز هم را پرتی تقریباً بمضمون ذیل مخابره شد :  
بواسطه نا امنی راهها جنس بشهر نمیآورند ، نان درکمال بدی و گرانی ، اطراف بی اندازه مغشوش و هرروز دسته دسته غارت شدگان بشهر میآیند ، سواد مطابق اصل است .  
دروغهایی که قنصل سفارت مخابره میکند کافی نیست رئیس تلگرافخانه خودمان هم راپرت دروغ بتهران میگوید ، من با دیدن اصل این راپرت بروی خود نیاوردم ، فرضاً بتهران میگفتم میفرستادند بسفارت انگلیس هرچه سفارت میگفت بمن جواب میدادند .

ایضاً سواد کاغذ مبشر السلطان بغلامعلی خان : «قربانت شوم اولاً از بابت نقد خواستن قیمت تلگراف خیلی عذر میخواهم وبشهادت شاهزاده مظهدالدوله که حاضرند تقصیر از همقطاری است که به بنده اظهار ننموده والا اینقدرها در تحویلخانه آبرودارم ، راستی خیلی عذر میخواهم ، ثانیاً پس از رفتن همقطاری دو فقره روزنامه جزو روزنامجات پیدا کردم که ملاحظه اش تصور کردم برای حضرت تعالی لازم باشد پاکت کرده بودم بفرستم که همقطاری آمد باهمین عریضه ارسال داشت ، چون این روزنامجات باید به ترتیب جای خود گذارده شود ، مستدعم زودتر اعاده فرمائید . آقای فاتح زاده هم الان رفتند راه بروند ، برای خواب بنده منزل بیابند ، هرگاه فردا ساعت چهار بغروب بیرون نرفته بودند و منزل بودند تلفن میکنم سرافراز فرمائید ، جزئیات هم امشب تا فردا تحقیق و عرض میشود .  
زیاده تصدقت مبشر السلطان

جناب مستطاب علام فهام شیخ محمد حسین زیدت افاضاته چون یقین دارم که رعیت صادق ایران هستید مقتضی میدانم که حقایقی را که شاید نزد خودتان هم باشد بآن دوستدار اطلاع بدهم . دولت انگلیس از سابق دوست صادق ایران بوده و در اشکالاتی که ایران داشته مساعدت نموده ، دولت آلمان و عثمانی سعی دارند که بی طرفی ایران را پایمال نمایند ، معلوم شد که قنصل آلمان در بوشهر سعی دارد که اهالی تنگستان را تحریک بحمله به بوشهر نماید ، لازم شد که از بوشهر دفع شود ، از اوراق موجود معلوم شد که سفیر آلمان بدستکاری مأمورین سوئدی زاندامری بدون اطلاع دولت ایران امراء واعیان جنوب را میخواهد برانگیزاند بمخاصمه بادولت انگلیس که هیچ قصد غیر ازدوستی با خودتان ندارد ، نه تنها خودتانرا دچار مصیبت خواهید کرد بلکه ثلث دولت خود را نیز مال المصالحه قرار خواهید داد ... کاکس بالیوز انگلیس مقیم بوشهر .»

جناب مستر کاکس بالیوز انگلیس مقیم بوشهر ، تلگراف شما رسید ، اگر چه با صداقت در تابعیت دولت علیه ایران حق مخابره مستقیم باشما که نماینده اجنبی هستید نداشتم کما اینکه مخابره شما هم میبایست بتوسط حکومت جلیله باشد ، ولی بملاحظه ضرورت وقت بجواب مبادرت مینماید .

در این موقع که دولت جلیله ایران مسلک بی طرفی اختیار نموده ، ملت نیز باوصف معلوم بودن احساساتش ، متابعت دولت را کرده است ، دست از پا خطا ننموده . اگر بدیده انصاف ملاحظه شود دولت انگلیس و روس این بی طرفی را محترم نشمرده و مداخلات دولت متبوعه شما و روس در خلیج

نامه کاکس بالیوز

انگلیس به شیخ محمد

حسین تنگستانی

جواب

۴ جمادی الاولی ۱۳۳۳

۱- در ریاست وزرای من سردار اسعد جعفر قلی خان این مبشر السلطان را خواست معاون کند ، از من احوال پرسید که در فارس رفتار او چه بود ؟ گفتم مثل همه مأمورین ، توضیحات بیشتر ندادم ، چه گذر عارف و عامی همه بردار افتد ، آنکه مبشر السلطان نیست کیست ؟



فارس و نقاط شمالی ایران شاهد صدق باین مطلب است. اینکه آلمانیها در خیال فریب دادن عشایر ایران هستند مطلبی است که تاکنون برهان قوی بر صحتش بدست نیامده و بر فرض صحت مشترك الورود بوده بلکه شما این طریقه غیر مرضیه را به آنها آموختید و کمال اسف را دارم که بدون مراعات نزاکت مستخدمین ژاندارمری را متهم به بعضی حرکات کرده و حال آنکه بخوبی مستحضر هستید که تاکنون حرکتی که منافعی بیطرفی باشد از آنها بروز ننموده. اما اینکه دولت خود را فرمانده بزرگ مسلمانان یاد نموده اند خیر خواهانه اعلام مینماید که شایسته دانش و بینش شما نبوده و این عبارت احساسات دینی مسلمانان را جریحه دار مینماید.

... ملت ایران را عقیده این است که صدمات وارده از شمال بتصدیق دولت انگلیس بوده، هتک احترام ارض اقدس خراسان و سکوت دولت متبوعه شما این عقیده را تأکید نمود. بخوبی میدانید که ملت ایران بعد از متابعت دیانت، دوستدار دولت و استقلال خود بوده و کمال احترام را از مخالفت با دولت خود دارد ولی در عین حال همینکه از ناحیه مقدسه شریعت حکمی و امری صادر گردید مال و جان در راه انفاذش صرف میکند، بواسطه خلف قول و هجوم به بصره بود که علمای عراق با شما مخالف شدند.

اینجانب بملاحظه وقت تاکنون توانسته‌ام جلوگیری از هیجان مخالفت آمیز نمایم ولی با کمال اسف بشما اطلاع میدهم که عملیات اخیر شما در خلیج فارس و ناصری و محمره و بردن قنصل آلمان که بکلی مخالف بی طرفی ایران بود، بیشتر افکار را بهیجان آورده است. بر شما است که ترک مهاجمه بکنید و به ارجاع قنصل آلمان روابط را محفوظ بدارید. اگر عملیات جنگجویانه شما دوام پیدا کرد جلوگیری از ملت ممتنع گردد، ملامت و مسئولیت راجع بشما است که از خط بیطرفی تخطی نمودید و اینجانب را هیچ ملامت و مسئولیتی نیست لعدا عذر من اندر خادم الشریعه. محمد حسین برازجانی.»

نهایت همراهی را من با قوام الملک کردم<sup>۱</sup>، او هم خدماتی کرد، از آلودگی بیرون آمد، بر ایلات خمسه مسلط شد، بر حسب خوی موروث نمی دانم چه سردار اسعد نوشته است که بمن مینویسند: «۱۲ رمضان ۱۳۳۳ قربانت گردم پس از تقدیم ارادت صیمانه چندی قبل عریضه‌ای عرض کردم اینک هم عرض میکنم، از اول ورود خودتان بفارس الطاف مخصوص که درباره جناب مستطاب آقای قوام الملک مبذول فرمودند در انتظام فارس بایک نوع اتحاد و اتفاق که بی نهایت اسباب امیدواری بنده بلکه هر وطن دوستی و ایران خواهی را از اقدامات شایسته تمجید خودتان فراهم داشتید سزاوار این بود آن رویه پسندیده را استدامه داده وسیله بدست اشخاص مغرض ندهند. مدتی است می شنوم کدورتی فیما بین حضرت عالی و قوام الملک حاصل شده و نمی دانم چه شده است که ایشان را گله مند فرموده اید لازم شد در این موقع خواهش نمایم هر کدورت و دلتنگی هم در میان بوده است مرتفع نمائید ... علی قلی»

موقعی که من بشیر از رسیدم قوام الملک هشتاد هزار تومان قرض داشت و از شهر قدم بیرون نمی توانست گذاشت روزی که من از شیراز حرکت کردم مبلغی اندوخته و بر ابواب جمعی خود مسلط بود. بلی من خودم در فکر خودم در فکر استفاده مادی نبودم حتی دارائی موروث از دستم رفت اما در حدی مانع استفاده امثال قوام الملک ها هم نبودم تا مصلحت از دست نرود و اختیار اهلون الضررین محفوظ مانده باشد. نظر مرا در کار آقایان نداشتند، من برای جیب کار نمی کردم و آقایان همه توجهشان بجیب بود و منافعشان جیب.

از سردار اسعد که مسلک مرا میداند و از اخلاق رفقا بی اطلاع نیست، توقع این سفارش را نداشتم.

منحصر بقوام الملک نیست، صولت الدوله هم که برای او از دولت شمشیر خواستم دمی علم کرده است و شمشیر را بروی خودم میکشد و شرح کشف بمیرزا ابراهیم مینویسد که فلانی انگلوفیل است و و.

۱- از فاخر السلطنه سوار خواستم بشهر آمدند، سرکوه را بحیدر علی خان نواب سپردم و حکومت نیریز را به منصور السلطنه عرب دادم به انا و لا غیر قوام الملک برخورد.



چه باید کرد ، طبیعت هر وقت باشد ذات خودش را نشان می دهد ، قوام الملك و صولت الدوله بوبرده اند که دولت انگلیس با من کج تابی میکند . قوام الملك کبادۀ فارس مداری میکشد ، همان حکایت شاهزاده امان الله میرزا است تصور میکنند که بعد از من فعال مایشاء می شود . می شنوم قوام و صولت الدوله طرح اتحاد جدیدی هم ریخته اند و شاید بلکه حتماً قنصل هم محرك آنها است و هر چه بهر وسیله بسر دار اسعد خاطر نشان کرده پیش بندی نقشه مخالفت است که در نظر دارند برای من هم علی السویه است ، خیال ماندن ندارم ، تسلیم سیاست غیر هم نمی شوم ، اما افسوس میخورم که آنچه رشته ام چله خواهد شد و انگلیس هم پشیمان اما چه سود .

در حبل المتین خواندم مخبر السلطنه هر جا میرود انتظامی حاصل میشود او که رفت انتظام بر هم میخورد و اتفاقاً همینطور هم هست و هر چه فکر میکنم طریقی بدست نمی آورم که انتظام بعد از من باقی بماند . مرضی در من هست که در دیگری نیست .

پول هم نداریم ، انگلیس جلو مساعده بژاندارم را گرفت ، ده هزار تومان از تجار قرض شد ، غلامعلی خان نزد من آمد که قنصل سلام رساندن گفتند دویست هزار تومان در بانک موجود است بحواله شخصی شما پرداخت میشود گفتگو با تهران هم لازم نیست ، من هم عصبانی بودم هم داخل در داد و ستد نقدی نمی خواستم بشوم هم میدانستم که عنقریب مرخص خواهم شد و اگر پولی از بانک بگیرم نمیتوانم بیطرف بمانم . گفتم مرده شوی پول شما را ببرد و قتیکه بکار میخورد مضایقه میکنید حال که باید در لجن ریخت مساعدت میکنید ، من نمیگیرم و داخل این کار نمیشوم ، رفت . از گرفتن آن وجه مردم بمن ظنین میشدند و حفظ بی طرفی ممکن نبود ، ضمناً باو نصیحت کردم که شما در شهر مقامی دارید ، با اکثر خانواده ها محرمیت دارید ، مردم شما را از خودشان میدانند ، در این موقع آشفستگی چه حاجت بعنوان ویس قنصلی دارید ؟ گفت زندگی یکروز بنام بهتر از سالها به ننگ است و من ندانستم ننگش در کجا است . حیدرعلی خان و برادرش غلامعلی خان بضاعتی دارند و معیشت خوب میکنند و محترمند ، بین من و این دو برادر خلطه پیدا شده است بل محبتی ، افسوس میخورم که عامه از ایشان آزرده شده اند نمیدانم حب منصب چه بلایی است که چشم و گوش انسان را می بندد .

در این موقع باید از حرفهای مهیج احتراز کرد ، علی دلواری از رؤسای تنگستان کشته شد . کل مشیری در شیراز محلی است که او باش شهر غالباً آنجا سردم دارند و سر راه غلامعلی خان است در عبور میگوید علی دلواری هم بدرک واصل شد ، هیچ موقع این حرف نبود ، یکی از جماعت دنبال او بر میخیزد او را میزند و به آن تیر وفات یافت و خیلی مایه تأسف شد خدای بیامرزد .

امروز یادداشتی از سفارت انگلیس رسیده است که عیناً درج میشود ، حال دلایل حتمیه در دست است که اظهارات قنصل انگلیس در شیراز صحیح بوده است که فرمانفرمای فارس مرکز تفوهات خصمانه نسبت بمصالح انگلیس در آن ایالت است ، فرمانفرما خود را رئیس فرقه دموکرات طرفدار آلمان و مناقشات برضد انگلیس قرار داده این اواخر خود را باین فرقه ملحق کرده اند ، رؤسای فرقه مزبور همه از دوستان و مخصوصان فرمانفرما هستند و از قرار معلوم بر حسب تحریک ایشان کار میکنند ، معزی الیه و واسموس سعی دارند اشخاص را که برضد خیالات آنها هستند بطرف خود آورده آنها را مرعوب کنند ، حال هیچ شکی باقی نمانده که احضار فرمانفرما اسباب اطمینان و وضع عمومی خوب خواهد شد . این مسئله را در هیئت وزراء طرح خواهم نمود . جناب مستطاب عالی دلایلی را که برضد این اظهارات است با عقیده خودتان فوراً تلگراف کنید .

### تلگراف

### وزارت خارجه

وزارت جلیله خارجه ۱۹۸ دلایل حتمیه سفارت را ندانستم چیست ، ظنیات

### جواب

را تکذیب میکنم ، اگر مقصود مذاکرات مردم است و مقالات روزنامه ، آنچه از محمره و بوشهر تلگراف کردند و در روزنامه های تهران و اصفهان نوشته شد صد يك آن در شیراز گفته نشده است . اینکه دلیل از بنده خواسته اند دلیل



با مدعی است، اینکه افکار آشفته است و مردم مکدر و آزرده، کجا است که اینطور نیست، قنصل انگلیس مغرض است، یکسال است جعلیات نسبت بمن بتهران میگوید حتی بتهران مسافرت کرد که مرا معزول کند و مریل را برقرار. کلاغ از آسمان بپرد برای من تقصیری میتراشد و خاطر سفارت را مشوب میکند، اگر جلو افکار مردم را می شود گرفت چرا در تهران نمیگیرند، البته در محلی که حادثه رخ میدهد اثرش بیشتر است. قصه جوالدوز است و سوزن و من بوده ام که تا حال از حوادث جلوگیری کرده ام، پریروز با او مذاکرات مفصل کردم.

گفتم وقایعی در بوشهر رخ داد و در مردم طبعاً هیجانی حاصل شد، زیاد دنبال بکنید بدتر می شود، بحال خود بگذارید زودتر فراموش می شود، با عقیده من موافق شد و رفت در تمام سنه گذشته بنده همه روزه در طی مذاکرات در تأمین معزی الیه و عدم وقوع حوادث اطمینان داده ام و نوشته بودم مشروط بر اینکه قشون به بوشهر نیاورند که اسباب تجدید تحریک بشود، روز قبل راپرت رسید که عده ای در بوشهر پیاده کرده اند، شب قنصل رئیس بانک و رئیس تلگرافخانه میهمان من بودند قنصل اظهار داشت که محتمل است قراولان بوشهر عوض شوند و باز در جواب سؤال من همین را مینویسد.

یکسال است که من همه روزه استعفا میدهم الساعه آرزوی من خلاصی از این محبس است و اراده دارم بی اجازه شرفیاب شوم، احتیاط میکنم رشته پاره شود و بمن ایرادی باشد گناه من چیست که دموکرات نظر به لیره و ستاره هندی ندارد، آنها که خودشان را می فروشنند قلیلند و جرأت نمایش ندارند کسی محتاج بجلب آنها نیست از دموکرات غیر اظهار تنفر چه عملی ناشی شده است که مورد ایراد باشد اگر من با دموکرات که قوت ملی دارد مدارانکنم و مرا از خودشان ندانند و گوش بحرف ندهند با این آشفته گی افکار بچه وسیله میتوانم جلوی جوشش را بگیرم. حاجی علی آقا و پسر او که رؤسای دموکراتند از من دل خوشی ندارند تلگراف برضد مرا امضاء کرده بودند منتها نصایح مرا در آرامش که خیر مملکت است می پذیرند و اگر من بیطرفی صرف را نگیرم مورد سوءظن واقع میشوم. دیگر هیچ کار از من ساخته نیست، بلی! آن چند نفریکه آن تلگرافات جعلی را برضد من کرده بودند وضعیت رادیده حال بطرف من می آیند، میشود احتمال داد که در آن تلگرافات هم انگشتی بوده است. از اینگونه اقدامات که احتمال داده اند در فارس واقع نخواهد شد من مراقب مصالح خودمان هستم، آلمان یا انگلیس یا روس مصالحشان هر چه باشد بمن ربطی ندارد و در حدود عهد و میثاق میکنم، بنظر من اقدامات خودشان با آتشی که در دنیا روشن شده است و احکامی که حجج اسلام میکنند مضر بحال خودشان است.

غره جمادی الاول ۱۳۳۳، این دوسه روزه یادداشت و سواد بعضی تلگرافاتی که مأمورین انگلیسی به سفارت خود کرده اند از سفارت انگلیس بوزارت خارجه رسیده است که اطلاع جنابعالی از نکات عمده آن واجب است:

۱ - وزیر مختار در یادداشت رسمی خود مینویسد میان اسباب و اساموس جعبه ای مشتمل بر هزار ورقه تهیج آمیز بالسنه سینی و اردو و سنجابی و هندی و انگلیسی بوده است که اهالی مختلفه هندوستان را بشورانند و ضمناً تصریح کرده اند شخصی که چنین مأموریتی داشته در خاک یک مملکت بیطرف مثل یک سرباز مصلح جزء خصم شمرده میشود.

۲ - در رقعه دوستانه آقای معین الوزراء وزیر مختار نوشته است که واسموس ابتدا بآدارة ژاندارمری و بعد بخانه ای در خارج شهر که سابق سکنی داشته منزل کرده، دوساعت بعد از ورود او در کالسکه ای که مخصوصاً برای او فرستاده بودند سوار و بدیدن حاکم رفت. تلگرافاتی از شیراز رسیده است که خبر میدهند کاپیتان ارتانگرین علناً در عرض راه وطنخواهان ایرانی را برضد انگلیس دعوت و بناصر دیوان و امین مالیه اظهار داشته است که در این مقصود شرکت جویند. تحقیق نموده است چند عده تفنگچی میتوانند برای جنگ با انگلیس تهیه نمایند و علناً گفته است ما زوراکونور قنصل انگلیس استاز را وادار نموده است که بژاندارمری پول ندهد، این رفتار ناچار میکند که برای



احضار سوئدیها از فارس تقاضائی بشود. تلگراف دیگر خبر میدهد که نقشه واسموس این بوده است که بقنسولگری حمله نموده قنسول را دستگیر نماید، مازوراکونور باندازه ای مخاطره را حتمی میداند که اجازه خواسته است تمام نوشتجات مرموزه و محرمانه خود را آتش زنند و میگویند که هیچ اشتباهی در رفتار سوئدیها نیست و محقق است که با واسموس همراه و مساعد هستند و نیز فرمانفرمای فارس هم با آلمانها متحد میباشد لهذا اعتبار اطمینانات دولت ایران محل تردید و هرگاه امر قطعی در این مقدمات صادر نشود ایران مجبور خواهد شد که بروس وانگلیس داخل جنگ شود و تلگرافات دیگری است که مدلل میدارد که در ورود مقداری اسلحه و مهمات که در ژانویه گذشته به بوشهر و محمره رسیده آلمانها شرکت و دخالت داشته و این اسلحه ظاهراً برای ایران وارد شده قسمتی را برای سوئدیها بشیراز حمل کرده و قسمت دیگر هنوز در محمره است و سوئدیها شمارا فریب داده اسباب خرابی ایران خواهند شد مگر خودتان بخواهید ما را بازیچه قرار داده اسباب خرابی ایران را تهیه کنید.

۳ - تلگرافات ۱۲ مارس قنسول شیراز است که خبر میدهد واسموس وارد کازرون شده مشغول تحریک مردم است. اگر از طرف دولت اقدام نشود اقدامات محلی من بیفایده است بایستی حکم بایالت فارس بشود که از هیجان جلوگیری کنند و نیز بتلگرافخانهها قدغن شود تلگرافات جعلی را قبول ننمایند، تلگراف دیگر قنسول شیراز حاکی است که اهالی کازرون در تحت ریاست شیخ همدانی ملای ژاندارمری بخانه مجتهدین رفته و کاغذهائی در اعلان جهاد ارائه داده میرزا حسن برادر جبل المتین هم از بوشهر به کازرون آمده مجالس مخفی میکند، علمای برازجان تلگرافهای مفصلی بعلمای کازرون نموده اند که بآنها ملحق شوند. خوب است دولت ایران حکم کند که تلگرافخانه اینگونه تلگرافات را قبول ننماید و بحاکم و علما دستور داده شود از این حرکت جلوگیری نمایند.

۴ - در ضمن تلگرافی از بصره خبر میدهند واسموس علماء و اهالی بهبهان را بجهاد دعوت میکرده و این مسئله که از روی کاغذ آلمانها بدست آورده ایم معلوم شده است. اینست خلاصه اظهار و اطلاعات که توسط سفارت انگلیس رسیده است.

اولاً نسبت هائی که بصاحب منصب سوئدی می دهند در اینجا با کفیل اداره ژاندارمری مذاکره شد و اظهار بی اطلاعی و تقریباً انکار میکند لازم است جنابعالی تحقیقات لازمه نموده صحت و سقم این نسبتها را معلوم و در صورت صحت جداً جلوگیری فرمائید.

ثانیاً آن قسمتی که راجع بخود واسموس اظهار میدارند آیا صحیح است یا خیر.

منتظر اطلاعات حضرت مستطاب عالی هستم و در هر صورت باید ساعی بود که مبدا در شیراز تحریکاتی که منجر باغتشاش و هیجان اهالی برضد بیطرفی شود بظهور برسد و با هر قوه و قدرتی که دارید از اغتشاش جلوگیری فرمائید بطوریکه این سوء تفاهم از قنسول انگلیس خارج و نیز بطوری بشود که سوء ظن آنها از صاحب منصب سوئدی برطرف شود. • معاون الدوله

نمره ۳۱۶، مورخه ۵ جمادی الاول ۱۳۳۳، اینکه در اشیاء واسموس نوشتجاتی

### پاسخ تلگراف

بشش زبان اردو و غیره یافته اند بنده اطلاعی ندارم اما آنچه در خصوص

ورود واسموس نوشته اند پس از آنکه واسموس وارد برازجان شد و یکنفر

کاپیتان انگلیسی بتعاقب اواز بندرریگ به برازجان آمده بود، ژاندارمها واسموس را در تحت حفظ خودشان بر حسب تکلیف بشیراز آوردند طبیعتاً ورود او بژاندارمری شد. نظر بحفظ نزاکت یکنفر صاحب منصب نظامیه را فرستادم باحوالپرسی، بادرشکه کرایه رفته بود، واسموس در خواست ملاقات کرده بود، منهم وقت دادم، باهمان درشکه کرایه نزد من آمد و شرح مسافرت خود را گفت و گمان میکرد که من میتوانم اشیاء او را از انگلیسها بخواهم. گفتم این مذاکره باید در تهران بشود و رفت. پریروز هم آمد که نتیجه را بفهمد گفتم هنوز اطلاعی ندارم ضمناً اطلاع داد که يك مقدار از اسباب اورسیده، روز ورود خواسته بود دوز در منزل ژاندارمها بماند مخصوصاً باو گفته بودند



باسوءظنی که انگلیسها از خیالات شمدارند نمی‌توانیم قبول کنیم و همانشب بمنزلی که پارسال در موقع آمدن بشیراز آنجا منزل کرده بود رفت.

درباب مذاکرات کاپیتان ارتانگرین از پراویتس<sup>۱</sup> سؤال کردم چیزی نمیدانست. ناصر دیوان قطعاً و سایرین یقیناً اقدامی برضد دولت انگلیس نخواهند کرد.

تلگرافچی انگلیسی که یکنفرارمنی است و مگردیچ نام دارد و در کازرون از شیطانهاست که همیشه حکومت کازرون و ژاندارمها و ناصر دیوان در این سال اخیر تغییر اورا خواسته‌اند و من ابداً براپورتهای او اعتماد ندارم، مع هذا تحقیق می‌کنم. امروز هم به پراویتس تأکید کردم قدغن کند ژاندارمها ابداً از این اظهارات نکنند و خودم هم بناصر دیوان و خوانین دشتی و دشتان قبل از زیارت تلگراف اخطار کردم که در اسکات مردم سعی کنند. چون قنصل انگلیس امروز صبح نزد من آمده و همین اظهارات را کرد، اورا مطمئن کردم که این مطالب صحت ندارد. برعکس میان مردم شهر این زمزمه است که واسموس خوب است بشهر بیاید و در شهر منزل کند. مبادا او را هم مثل قنصل بوشهر بی‌خبر ببرند، ملاحظه بفرمائید افکار چقدر مشوش است. در هر حال خاطر اولیای دولت آسوده باشد که در فارس از اینگونه اقدامات که احتمال داده‌اند نخواهد شد.

امادر اینکه تمام مردم اعلی درجه افسردگی را از قضیه بوشهر و بندر ریگ دارند، هیچ شبهه‌ای نداشته باشید. اگر افکار این مردم محل ملاحظه است، شرط عقل اصلاح این افکار است. در ضمن این مذاکرات امروز با قنصل انگلیس گفتم که ابداً احتمال حدوث حادثه و رفتاری نمی‌دهم، در بوشهر هم صلاح نیست قشون پیاده نمایند زیرا که ممکن است پیاده کردن قشون تازه باندازه‌ای اسباب تحریک بشود که اختیار از دست اولیای امور برود. مسئله سوزاندن اوراق قنصلگری را نمی‌فهمم لابد در قنصلگری چیزی که موهم اخلاص بی‌طرفی یا روابط دوستی با ایران باشد نخواهد بود. اما در باب اتحاد، من با آن خیالات مکرر در تبریز و شیراز بحضرات «انگلیسها» گفتم که ایرانی و طرفدار مصالح ملت هستم، آلمان و انگلیس و روس را نمی‌شناسم و اگر روزی بنا باشد مجبور شوم برخلاف ملیت خود رفتار کنم کناره خواهم جست. در اینصورت چطور ممکن است من بدون تعلیمات در کاری اقدام کنم که ضررش از شمال تا جنوب ایران را خواهد گرفت. در نظر من اقدامات خود انگلیس در این موقع که آتش دنیا را گرفته و احکام حجج اسلام همه جامنتشر است، زودتر مردم جاهل ایران را تهییج خواهد نمود. در چنین موقع که بعضی اوراق بزبان اردو و غیره را مخل بی‌طرفی بدانند و فریاد کنند تعجب نیست. بنده از مردم وطنخواه گرمسیر خیلی ممنونم که در این موقع بداد و فریاد قناعت کرده‌اند، خود انگلیس از هر کس از حال مردم گرمسیر بهتر آگاه است و می‌داند که آنها در دفاع وطن خود از دولت خارج و اهمه ندارند پس در اینصورت نباید کاری کرد که به رگ تعصب این طوایف بر بخورد. اما در باب اسلحه که به بوشهر و محمره وارد شده است، بنده همینقدر میدانم که پارسال ژاندارمها مقداری اسلحه به شیراز آورده‌اند البته اولیای دولت بهتر میدانند و اگر تحقیقاتی هست باید از گمرک کرد، از خیالات سوئدیهام بنده هیچ اطلاعی ندارم. در مسئله قدغن به تلگرافخانه اختیار با اولیای دولت است اما من اینطور جلوگیری‌ها را بد میدانم بالاخره مردم از اظهار با اقدام دست خواهند زد و از تظلم به تمرد خواهند پرداخت مع هذا عرضی نمی‌کنم. ارائه احکام جهاد بتوسط واسموس در کازرون بازار سیاست‌های تلگرافچی آنجاست زیرا که این احکام عالمگیر است والان دوسه ماه است که نقل سر هر بازار است. عمده اینست که از مردم تحریک فکری نشود، حرف در دهان زیاد زده میشود جلوگیری از تلگرافات چه مصرف خواهد داشت، قاصد و مکتوب را چه خواهیم کرد؟ بعقیده بنده جلو حرف را نباید گرفت که اقلاً مردم بحرف خالی خوش بشوند و بغض نکنند. سید حسن حبل‌المتین هم مثل سایرین یکنفر از افراد است و در نظر



بنده اهمیتی ندارد و فعلا هم بشیراز آمده است و بتهران عازم است در مذاکرات امروز با پراویتس رئیس ژاندارمری که او را برای نصیحت و دلالت خواسته بودم از هر حیث احتمالات قنصل انگلیس را منکر شد. چیزی که معلوم شد آن بود که بتعلیم مرکز ارجاع قنصل آلمان و استرداد اشیاء واسموس را از قنصل انگلیس در شیراز و بوشهر خواسته است، گفتم بشما چه ربطی داشت! گفت تعلیمات تهران این را هم اخطار کرده است که اگر بخواهند اقدام مخالف بی طرفی بکنند جلوگیری خواهند کرد.

چیزی که در این مذاکرات مضحك است لفظ بیطرفی است. مهدیقلی مخبر السلطنه

جناب مخبر السلطنه حاکم فارس، معلوم شد جنابعالی راسه سال پیش بسمت حکومت فارس معین گردید و نظر به تأکیدات سردار اسعد کل مساعدت را وزیر انگلیس باشما کرده است. دولت انگلیس برای موفق شدن شما بمأموریت خودتان پول داده است، مدتی همه کارها خوب میگذشت، در این چندماه اخیر شما پلیتیک خودتان را بکلی تغییر داده اید و خیلی محل تعجب است. اگر سفارت انگلیس مجبور شود مناسبات هواخواهانه خودش

را نسبت بشما تغییر بدهد من نصیحت می کنم بجنابعالی که حفظ کنید سعی در بیطرفی را که آنچه میدانم میل اولیای امور هم بر آن است. مکرر بشما تعلیمات داده شده است من مبادرت می کنم در توصیه این مقصد که نه فقط صلاح دولت من است بلکه صلاح دولت ایران و شخصی خودتان است و لازم است بیطرفی عادلانه اختیار نمائید و پلیتیک حالیه خود را تعقیب ننمائید انتها.

در رقعۀ علیحده قنصل می نویسد: من فراموش کردم در ضمن تبلیغ سفارش وزیر مختار بگویم که موسیومارلینگ این اظهارات را از نظر حضرت والاعین الدوله رئیس الوزراء گذرانده است و تصویب فرموده اند (غلط فرموده اند).

حضرت والا لال بودند که بفرمایند بی طرفی را فلانی بهتر از این چگونه حفظ کند در صورتی که هر روز تحریکی از طرف شما میشود.

در جواب پیغام وزیر انگلیس خواش دارم بتهران شرح ذیل را بگوئید<sup>۱</sup> افتخار داشتم پیغام جنابعالی را بتوسط مازورا کونو رد ریابم، من می توانم بگویم که هر کس از قبول من خدمت فارس را در آن موقع که اشکالات غیر قابل انکار بود خشنودی حاصل نمود و من اشکالاتی را رفع کردم که فوق

جواب بقنصل  
انگلیس

تصور بود. اما در باب حفظ بی طرفی، باز عقیده من این است که در کمال صحت بی طرفی رارعايت کرده ام. اگر جنابعالی بتوانید معین نمائید که در يك مورد غفلت شده است دور نیست بتوانم از عهده صحبت برایم. رسم من اطاعت از امر دولت خودم است و مطمئن هستم که در هر موقع بمقتضیات اقدامات من بجا بوده است خصوص در چنین موقعی که چندان امور در جریان حسابی نیست. (انتها) سؤال و جواب را بتهران گفتم بوزارت داخله (مکس نقله)

متمنی هستم این مشروحه را از نظر ریاست وزراء بگذرانید و از طرف من مستدعی شوید بفرمایند که تصویب حضرت معظم و تصدیق بآن اظهارات وزیر انگلیس از چه نظر بوده است؟ تمام گفتگو در سر کشمکش حضرات است با آلمانی ها، تلگراف رمز ۲۳ را ملاحظه فرمایند آیا از آن بی طرف تر می شود که مطالب را اظهار کرده ام؟ اگر معنی بیطرفی این است که مردم را مجبور کنم در دفاع حقوق خودشان حرف هم نزنند، از بنده ساخته نیست و اگر ممکن است چرا هیئت دولت در تهران نمی کند؟ جواب حضرت ریاست وزراء را به بنده ابلاغ بفرمائید. مهدیقلی

۱- شایسته بود بتوسط وزارت داخله جواب بدهم، کدام وزارت داخله؟ ۱۱ شیخ سیف الدین شاهزاده ای بود در لباس آخوندی شغلش این بود هر جا برود و نقل اقوال کند. پدرم اسم اورامکس نقله گذارده بود، وزرای ما بین سفرا و عمال خودشان شیخ سیف الدینند.



میدانستم که جوابی نخواهد رسید و نرسید. تفو باد بر این بساط دغا.

### بوزارت داخله

۴ جمادی الاولی ۳۳

اینکه واسموس میخواست قنصل انگلیس را بگیرد و اهمه‌ای است که قنصل را برداشته است، با کدام قوه، بنده چه کاره‌ام؟ برعکس مردم اصرار دارند واسموس از خارج شهر بشهر بیاید. در فارس از اینگونه اقدامات نخواهد شد، البته افسردگی از قضایای بوشهر زیاد است و تبعید قنصل آلمان برگ غیرتها برخوردار است. اما در باب مناسبات من با مردم دموکرات یا غیر دموکرات طبیعی است اگر من با مردم روابط خوش نداشته باشم جلو افکار را باچه قوه بگیرم؟ بعقیده من انگشت بیموقع در کار میشود و مضرت دارد و تظلم را به مردم میکشاند. اما از خیالات سوئدی‌ها بنده هیچ اطلاعی ندارم سروکار آنها باتهران است، اینجا چیزی هنوز بروز نکرده است.

از سید حسن حبل‌المتین کاری ساخته نیست، نفعی از افراد است و فعلا عازم تهران، بنده خیال ماندن در فارس را ندارم، خواه موافق کسی باشم خواه مخالف. از نیت من شکایت میشود، نیت من را کی میداند؟ عمل شرط است، اعمال خلاف رویه دیگران علی‌رأس‌الاشهاد است. پراویتس را امروز خواستم مذاکره کردم، معلوم شد بدستور مرکز ارجاع قنصل آلمان و استرداد اموال واسموس را خواسته‌اند و گفته‌اند که اگر بخواهند تجاوزات دیگر بکنند جلوگیری خواهند کرد، صحت و سقم را از مرکز تحقیق بفرمائید.

از تهران تعلیمات رسیده است دسته‌ای از ژاندارم به برازجان برود، رئیس ژاندارم که آشنا باوضاع تنگستان است صلاح نمیداند و حق هم با اوست، صلاح راه و ژاندارم نیست وارد زد و خورد بشود.

من می‌دانم سرب‌ی صاحب می‌تراشم اما چه کنم کار دگر یاد نداد استادم.

### نصرالدوله مدعی

قوام است

استاز رفته است، موسس بجای او آمده، مردی سلامت جو و آشنا باحوال مملکت، مزاحمتی نمی‌دهد، نمی‌دانم چرا او بدون اطلاع من و تهران بدون تأمل پیشنهاد نصرالدوله را قبول کرده آیا این هم‌دسیسه‌ای بود برای عذر قوام در مخالفت با من؟ حال قوام در لار است و در شرف مراجعت. پس از امضای تهران موسس بمن اطلاع داد، معلوم شد پسر قوام با اتفاق مدبر السلطنه نوری ابواب جمعی پدرش را چهل هزار علاوه قبول کرده است و هیچ فکر نکرده‌اند این عمل سبب اغتشاش کلی میشود.

قوام مردی است بی‌حقیقت، باشد، در فارس با وضعیت حاضر از او کار ساخته است. تابع انگلیس است، باشد، همه قوامند.

بموسس خان نوشتم که دست با ابواب جمعی قوام نمی‌شود زد، سی‌چهل هزار تومان به آن نمی‌ارزد که کانون فساد تازه‌ای در مملکت ایجاد شود، مصالح بزرگتر هست که باید رعایت شود. قبل از ورود قوام میرزا باقر خان نزد من آمد که قوام بیست و پنج هزار تومان در اردو کشی مطالب است، پنج هزار تومان بشمامیده که حساب را تصدیق کنید. گفتم عجب است که بمن چنین اظهار می‌کنند پنج هزار تومان را از مطالبه کم کند.

قوام وارد شد، قضیه ابواب جمعی را شنیده بود و از من رنجیده، چند روزی بتلخی گذشت، معلوم شد باو گفته بودند مابتحریرک فلانی این پیشنهاد را کردیم، کدورت باقی بود تا گماشته او در مالیه نوشته مرا بموسس خان دیده باو گفته بود معذرا در نتیجه تشویقات قنصل سرسنگین است و منم هیچ نمی‌گویم. روزی میرزا باقر خان گفت ما از شما خجالت میکشیم گفتم جهت ندارد من از

۱- در تلگراف دیگر گفته‌ام که اگر بی‌طرفی این است که واسموس را بگیرم تحویل بدهم بگوئید تابکنم.



کسی توقع و انتظاری ندارم .

چون که گله باز گردد در ورود پس فتد آن بز که پیش آهنگ بود  
در اثر غفلتی فقراتی از مقدمه مسافرت به فارس از قلم افتاده بود اینجا  
یاد میشود .

دمل

قوام الملك ، صولت الدوله را معزول کرده ایل قشقائی را به برادر او سردار احتشام داده است ،  
تلگراف بمن میکند نظر به بعضی اشتهاارات که مفسدین داده اند تلگراف ذیل را بمن مخابره  
فرمائید که تا فردا قبل از ظهر بمن برسد برای سردار احتشام ایلخانی روانه دارم .  
با اردو و استعداد زیاد بحضرت عبدالعظیم نقل مکان کرده عنقریب بفارس خواهم آمد .  
خلاصه ایل را نظم بدهید و در گرفتاری صولت الدوله اهتمام کنید الی آخر . جواب دادم تادر محل حاضر  
نشوم و اوضاع را ندانم مداخله نمیکنم .

قبل از رسیدن من صولت الدوله خواهد دانست استعداد من چیست و اعتنا بآن تلگراف  
نخواهد کرد .

خلاصه تلگراف جناب حاجی میرزا یحیی امام جمعه را چون اسمی از پدرم برده است یاد  
میکنم : از شیراز بتهران خدمت ... با کمال اخلاص عرض میدارم فرمانفرمائی حضرت اشرف فرج  
بعد از شدت و یسر بعد از عسراست ، دوثلث فارس بل ایران از خوان احسان علیین آشیان آقای مخبر -  
الدوله عطر الله روحه بهره مند بودیم . زنده است کسی که در تبارش باشد خلفی بیادگارش علی -  
الحساب يك جلد قرآن بسیار اعلی حاضر بود تقدیم شد انشاء الله وسیله فتح مبین و نصرت قریب  
است ... یحیی امام جمعه

حاجی آقا وکیل فارس از روزیکه صحبت رفتن من بفارس است هر روز میآید شرح کشف  
صحبت میکند و از نقشه من میپرسد . صرف نظر از آنکه در بوستان خوانده ام :  
اگر جز تو داند که رأی توجیست بران رأی و دانش نباید گریست  
ندیده نسنجیده چه نقشه خواهم داشت و اگر هم نقشه میداشتم نمیگفتم .

بهاء الواعظین بعنوان اینکه در چله مرحوم صنیع الدوله بمنبر رفته و نطق کرده و دیگران  
از ناصر الملك ملاحظه داشته اند خودش را بمن چسبانده به ابن بابویه آمد وجد میکند که با من بفارس  
بیاید و من نظر بآنچه شنیده بودم که اسکناس زیاد با او دیده بودند ملاحظه داشتم . بخیال بودم  
در موقع حرکت عذر او را بخواهم ، روز قبل از حرکت آمد و نوشته ای از مرنارد<sup>۱</sup> ارائه داد که او را  
مفتش مخفی مالیه قرارداد است . با ملاحظه مکتوب مرنارد که سفیر روس مایل بمسافرت شمانیست  
بر سوء ظن من افزوده شد . اما بانوشته مرنارد نمیشد فعلا اقدامی کرد میشد حدس زد که مرنارد او  
را بسفارش سفارت روس معین کرده است .

خبری که از فارس دارم خبر اسمارت قنصل انگلیس است که بتونلی میگوید پنجاه نفر سواری  
که قوام الملك جلو حاکم فرستاده بود ، بویر احمدی در خان خوره خلع سلاح کرد .

۲۵ شعبان از ابن بابویه حرکت کردیم ، در راه تازه ای نداشتیم ، مگر اینکه در علی آباد  
یکی را عقرب زده بود آمونیاك برای او فرستاده شد . در موقع حرکت خواستم دریاچه ساوه را از  
نزدیک دیده باشم ، اطراف دریاچه تفرج گاههای زمستانی خوب میشود ایجاد کرد منتها مردم ما  
این ذوق را ندارند ، جمعیت از جاده حرکت کرده بودند . من بایک جلو دار که همراه داشتم از کنار  
دریاچه میان بر بطرف منظریه رفتم ، در اطراف دریاچه شنیده بودم که گاهی زمین سست است و شخص  
فرورود ، احتیاط کردم ، از هر جا که سنگ نمایان بود میگذشتم ، آخر از هضبه ای بالا رفتم آنطرف منظریه  
پیدا بود . قریب دو ساعت تند و کند راه بود ، نزدیک غروب بمنزل رسیدم ، کنار آبادی منزل  
گرفته بودند و تخت های خواب را بیرون جادر زده بودند ، آب پاشیده بودند ، سرشب حاجتی پیدا



شد، بمحلی که بود رفتم، بهوای چراغ جانورها سرازورخ درآوردند، سوسک زردی از نظر من گذشت دنبالش هیکل سیاهی، دقت کردم عقربی کلان بود، متوجه شدم دیدم از هر روزن عقربی سر بدر می آورد، بعجله برخاستم رفتم، جمع آوری لباس را بیرون انجام دادم، در هر حال منظره هولناکی بود.

هست درختهایی که در نمکزار نشوونما میکنند، اطراف دریاچه رامیشود آباد کرد. از خارجه وقتی مشتری شدند، اما صلاح نبود دردل مملکت ریشه کنند و داخله آنکه دولت است در این فکر- هانیست و آنچه ملت است این ذوق را ندارد.

درقم دو روز توقف شد، امین السلطان اتابک اعظم منازل خوبی درقم دارد، کاشان باختیارنایب حسین است تصمیم گرفتیم از راه دلیجان برویم

در اصفهان ۱۵ روز معطل شدم که فوج حاضر شود و من نارد هم وجه لازم را نفرستاد. عوض اینکه در اعزام فوج اهتمام بشود از دریابییگی که او را برای نظام همراه میبرم شنیدم که سردار ظفر حاکم اصفهان و شاهزاده صارم الدوله پسر ظل السلطان بی میل نیستند که توپهای مارا از دست ما بگیرند و خبر محتمل صدق و کذب است.

روز ۳ ذی قعدة ۳۳ دوساعت بغروب مانده تهران حضوری خواسته بود،

باتفاق قوام الملك به تلگرافخانه رفتم، چهارم ذی قعدة ۳۰ دوساعت بغروب

### احضار

مانده وارد شیراز شده بودم.

پس از تعارفات، آقای مستوفی گفت شما را برای خدمت دیگر در تهران لازم دارم، کارها را بهر کس صلاح می دانید بسپارید، گفتم آقای قوام الملك از لار بر گشته اند حاضرند و از ایشان بهتر کیست؟ حس کردم که شانه های من سبك شد و راحتی در حال خود می بینم بمنزل آمدم.

چند روز قبل این مژده را شمس العلمای گ-رکانی بمن داده بود و خودم منتظر بودم و خواستار.

مژده وصل میدهد گردش آسمان مرا چند روز است می شنوم در کابینه جدید وزارت عدلیه بنام مبارك نامزد شده معلوم است حال چیست بلکه عموم اشخاص بی غرض و با اطلاع قلباً و لساناً بعدلیه خیلی امیدوار شدند ولی بدون استثناء گفتند حیات عدلیه و ممات فارس در این انتخاب مندرج است. در موقع تنگی نان صفحه ۲۶۷ در جواب ریزه خوانی های مدعی اعلانی چاپ شد.

پس از استعفا، چند روزی به باغ جهان نما نقل مکان شد که فعلاً متعلق به میرزا محمد باقر خان پیشکار قوام است، عمارتی دارد دو رو اشجارش غالب انار است، روزی برای استحمام به باغ ارم رفتم که متعلق به ابوالقاسم خان نصیر الملك است، شوریده را برای صحبت دعوت کرده بود، ساعتی پس از استحمام فارغ از قیل و قال به صحبت حال گذشت، میدیدم که آنچه در سه سال رشته بودم حله خواهد شد. در موقع وداع نصیر الملك دیوان شوریده را بخط میرزا علینقی خوشنویس هدیه کرد و تحفه ای است. در اطراف شیراز باغات خوب متعدد است، منجمله باغ گلشن (عفیف آباد) متعلق به نصر الدوله که غالباً بآنجا میرفتم، باغات شخصی همه آباد است، باغ تخت که دولتی است خراب، در دامنه کوه واقع شده است، بدو بنائی بوده است آباد کرده اتابک قراجه سلجری (۴۸۰) و تخت قراجه اش میگفته اند. آقامحمد خا- تجدید بنائی میکند و تخت قاجارش می نامند. محمد شاه طبقات و حوضی کلان بر آن میافزاید، در همه طبقات حوضها با فواره بوده و آثاری پیدا است، حوض پای کوه نود ذرع طول شصت و پنج ذرع عرض داشته. مختصر عمارتی که باقی بود بتصرف ژاندارم داده شد.

۱- فرصت الدوله از ادبای ذی شأن شیراز کتابی با ارزش بنام آثار عجم در جغرافیای فارس و آثار تاریخی نوشته است و ابنیة جدید و قدیم را ذکر کرده است. آنچه در شهر بر سایر بناها مزیت معماری دارد بازار وکیل وینه حمام وکیل است که از حیث تناسب قابل تمجید است و هشت ستون در آن کار رفته که گفتند سنك آنرا از دور جای آورده و تراش آن بقواعد هندسی ممتاز است.



# اعلان

و در قمر و شهر شایع است که هر دو را محتاج تشبیه می بینم بیک فقره سکه گندم است همه کس میدانند که ایشهر روی  
بشت الی نه هزار من گندم در خاک دارد و هر زمینی ۱۰۰ است و روی دوسه هزار من کاهی بیشتر از گندم میباشد  
پس آن کرده اند به دست آورده و در سه قران بنامهای سنگینی داد و داشت است باین شرط که ششالی بیشتر از من هم بخواهد  
از آنچه داشته اند و آنچه تحصیل کرده اند هر قیمت که بخواهد است ضمیمه کنند و ما را در دو قران بفرستند - از قراریکه شنیده  
میشود مردم و مستألفه بعض از خواص که حیاست اینقدر زحمته که در گندم سه هر فرد و پشاهی میشود ما را این قیمت داد و  
موا و تخلف سیاست هم کرد بعضی از نهانین و سبتمایه ها و قیاس نفس میکنند بسته اشخاصی که روی در مراحتان طبیعت  
ما نوبی حاصل کرده است تصور نکنند که کسی بهم باشد که از روی حاصه از از راق مردم حاصه در چین سالی بدشس باید و از  
علاق دیانت بداند و از گشت سگ سه امتر - هر حال بوجوب این اعلان معلوم الی احتیاط میشود که بر کس تواند  
کنند که ساشیرینی که من معین کرده ام بپشاهی در داد و ستد کندم که از گندم دارد و در سه قران حریده و بخار در همان قیمت  
داوده شده است رده اند من چاه تومان بآن کسی که این خیاست را بمن کشف کند اعلام میدهم و هر شاهی که خیاست  
شد و باشد صد و سیار عمو میگیرم و برای اعانه شهر میدهم و الا حیث است که بخرهای سبید و بخرهای خرمخا -  
زحمت دم اصابع بکنند و حاضر مردم را شوب و مرا بجا بپسیرید و گویند و فرخ سر اماسید - قبل با داره بله بپسیرم  
که مغش نمی بگذارد و اگر مطلبی کشف کرد و اطلاع بد بندگان او آره که سی نفر از ابالی شهر مطلع از بجه با بسته بکنند  
کشف طلب بشود و ما زحواش میگیرم که آنچه وقت هست کند و دست دزد و متقلب را بگیرد و ما من محاسن کنم و قبیله آرا  
باز با اطلاع عموم برسام -

یکی دیگر سکه اعانه از برای کمک فقر است که شنیده میشود و نصیب الی صده هزار تومان اعانه کرده اند که نقد اجمع دارد  
ت باشد کاشان نیز هم سه چوبی و دند که عشر این مبلغ را میدادند بلی بخواه است با طهران در مذاکره قسم که هر چه  
مالیه اربابست گنمی که از شهر یا اگر سیر است حل شود و حسداری و دو تومان در گزایه مساعدت کنند که گندم در سی تومان  
نکته هست و نه و حیت و هشت از گز سیر است تدارک شود و تخمین کرده ایم که اگر ده هزار سه و از ما سر عرض دارد و شود  
مسامحت و است مبیست هزار تومان حاد بود و لکن نه مسوز و است ان اجازه را داده است بیکت خردا و جس حل شده  
و از مات سود بان حیر می مجلس کردم و صورتی نوشتند که اگرستان است بکنند و چه بهد با مع ده هزار تومان میشود و از آن جمله بپا  
نصر الله و له پاصه تومان و صهارم اساطان است تومان بیکت گمانی آتوز و او جانان نصیر الملک و بهاء السلطه  
و حاجی سواد الله نقل کرده اند پاصه تومان و دوست تومان و شصت تومان و همه میدادیم که خواهند داد این بپسیرم  
تومان نقد بکنند و شصت تومان بپسیرم پادشاه و اما امر در جز نقد گزیه و را بی چیری میدادیم که اگر بیکه بزر و فرانش خیری عا شود  
امیست مانده هست و سی پهل و صده هزار تومان اعانه که ما خلاف گفته میشد و لازم بود و همه دانستند (مالیست فارس)

مختبر السلطنه

(مطبعه ایانی)



لذواللموت وابنواللخراب تسلیت ناراضی است و خوش کردن دل بعبارتی

تسلیت

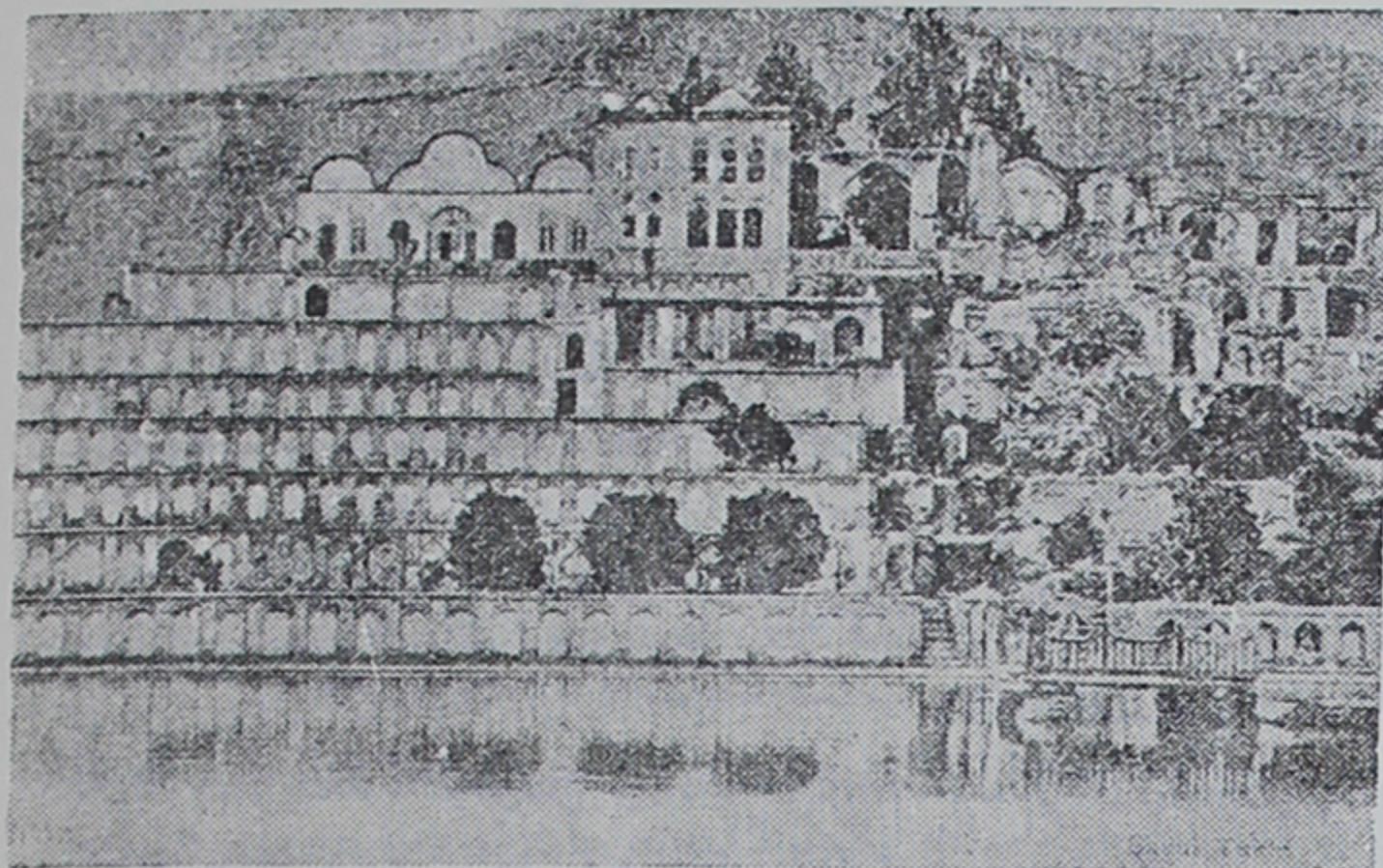
نظامی گوید :

پس آیندگان میوه برداشتند  
ز بهر کسان ما بکاریم نیز

ز باغی که پیشینگان کاشتند  
چو از بهر ما کشته شد چند چیز

چه باید کرد که ناکسان  
کشته‌ها را از بین میبرند  
باز باید کاشت و از تناسل  
و توالد چاره نیست و لوموت  
ناگزیر است .

شوریده ادیب و شاعر  
معروف شیراز در کلام  
منظوم ید طولائی دارد ،  
با اینکه از هفت سالگی  
نابینا شده است کنایات  
لطیف در کار می‌آورد .  
گوید آسمان زردی مغرب  
بخاطرم است ، قصیده‌ای  
برای من فرستاده بودم مطلع  
آن یاد میشود .



### دور نمای باغ تخت در موقع آبادی

عید از پیش و فرودین از پس

از چپ و راست میدود هرکس  
نگر آخر یکی نظر واپس  
آنچه صدمبار دیدی آخر پس  
نشوی خوار گر نجوئی خس  
لطف مولی بود ترا محرس  
وز در کردگار لاتیئس  
گر چه نتوان بحق کشید نفس

در موقع دیگر در شکایت از صارم السلطان اشعاری فرستاد منم جوابی گفتم نسخه  
هر دو از دست رفت از جواب خودم چند شعر برای ناصح الممالک فرستاده بودم پس از مراجعت از  
او گرفتم .

من نیم آصف و باملك سلیمان چه کنم  
قوم گوساله پرستند ید بیضا کو  
عیسی از مردم نادان بفراسخ بگریخت  
آسمان دوروزمین سخت و جهان پر آشوب  
موج سخت است و هوا منقلب و کشتی سست  
من که در کشمکش دهر اسیرم چون گوی  
مهدیا رشته زهرسوی گسسته است مرا

چاره دیو صفت مردم نادان چه کنم  
بی عصا کروفر موسی عمران چه کنم  
من کجا چاره این حمق فراوان چه کنم  
چکشم بر سرومن بر سرسندان چه کنم  
دامن نوح نگیرم غم طوفان چه کنم  
گر بهر سوی نیندازم چوگان چه کنم  
دست حاجت نبرم درگه سیحان چه کنم



در موقعی هم قطعه‌ای برای من فرستاده است یاد میشود چون خط میرزا علینقی بود گراور کردم برای من گلستانی هم نوشته است .

هو

مخبر سلطنتی کا تارت	برگه شسته است از این طارم
دیدم آن دستخط را که بدو	تیرا حنّت ز داخسرخ دوم
غمزدار رقی از صد گنج	ست کن رخساری از صد خم
کی بنشد توره نظم روی	نکته عود ندارد همیشه م
ذره بی تاب بود با حورشید	قطره بی آب بود با قزم
مثلی خوب ز دی دست را	شیر بی پا و سپردا شکم و دم
مردمی را مژدند از تو بفارس	که دود صدها ستند از کژدم
توسن و سخت و هرون چون انعام	همه در سنی آیه بلهسم
آری از کلک و بنان تیر	تیر و شمشیر کند مر حله گم
باری این ناحیه استلیمت	نه عراقست و نه کاشان نه قم
یک فکر است کسلا اینجایه	رخسار ستم نکند اینجا سم
تا که باقی بدو است افلاک	تا که دایر منطبق است انجم

با دوام تو بود این تسلیم  
با طسام تو زبند این انجم

در سورمق منزلی که گرفته بودند عمارتی میان باغچه بود به نقشه‌ای که معروف به کلاه فرنگی است ، وسط فضائی و اطراف اطاقها . آن نقشه مرا بخیال رسم طرحی انداخت ، اندك اندك حواشی بر آن افزوده شد ، البته از حدود قدرت من بیرون رفت چون از آن نقشه خوشم آمد گراور کردم بماند حالا که اندرونی بیرونی شده است و اصطبل گاراژ بسیار از حواشی را می‌شود کاست .

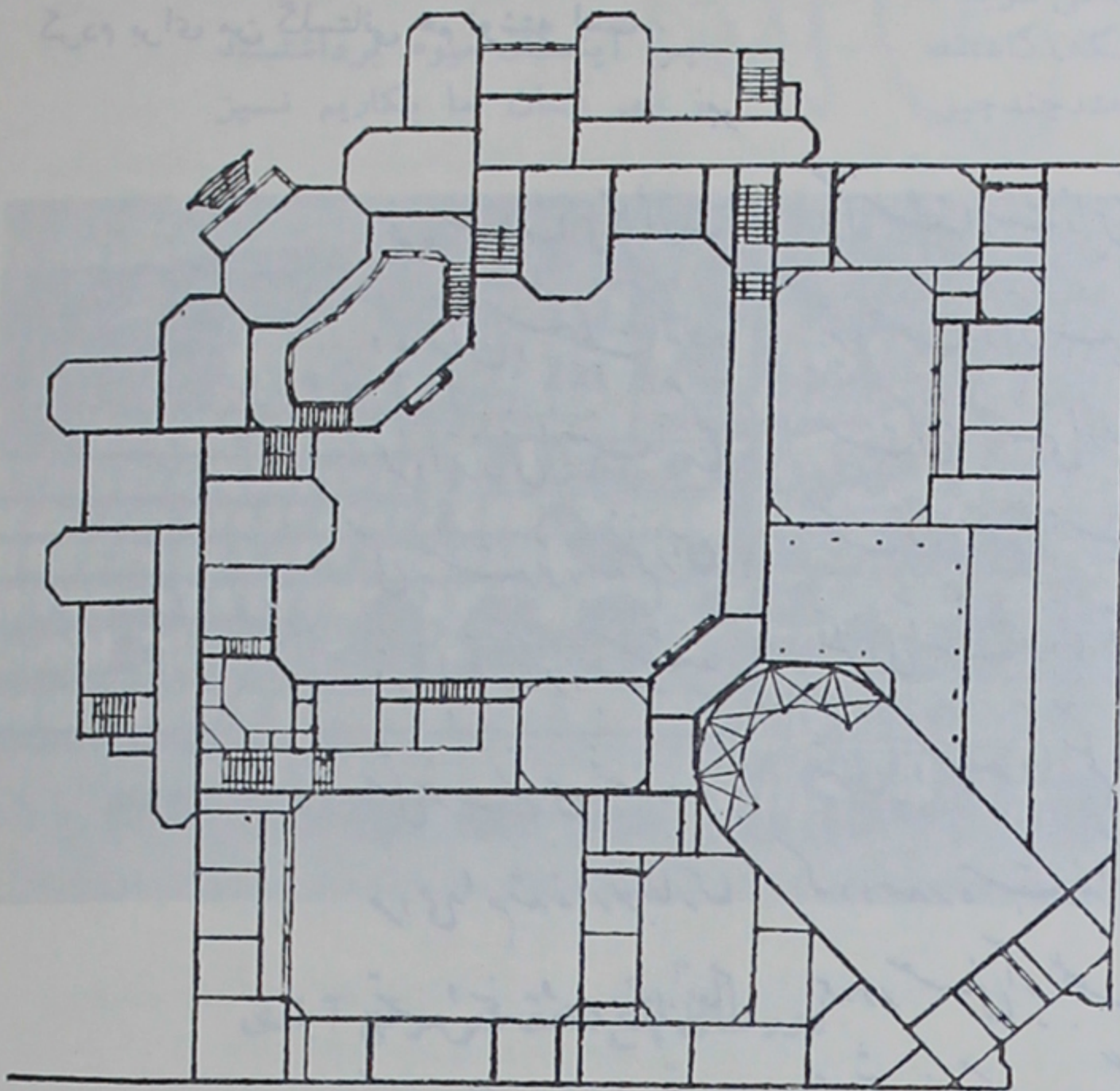
یکی از کسبه بتحریرک یا بموجب بداخلاقی خودش بی‌حوصله شد برای مختصر طلبی که از ناظر من داشت ، بالای بام بموقع اذانی هم میگفت و این عالم هم سیر شد . امام جمعه نوشت که از ولات اسبق شال داشتم ، اسب داشتم ، انگشتی داشتم . نوشتم :

کار بیکاری



چندانکه مروت است در دادن

در ناستدن هزارچندان است



نقشه طرح عمارت بقلم خودم

خودش روزی برای من  
نقل کرده بود که یحیی  
خان مشیرالدوله کاغذی  
از بغلش در آورد بمن  
داد عوضی بود و از رئیس  
قراسوران سروستان که  
نوشته بود باری را زدیم و  
بقچه شالی هم در آن هست  
کاغذ را باو پس دادم که باید  
اشتباه شده باشد ، من  
از این گونه شال ها نداشتم .  
منتظم الحکماء که باکریم  
خان بشیراز آمده بود با  
من بر میگردد ، دوستان  
باو گفته بودند همراه  
فلانی مرو برای او خطر  
است ممکن است بتو هم  
آسیبی برسد ، گفته بود  
میروم هرچه میشود بشود .

در شیراز روزنامه نبود فرصت الدوله را گفتم روزنامه ای دایر نمود ، در آمد ، نمره های  
اول را خودم نوشتم ، آیه ای از قرآن و اشاره ای بوظایف روزی فرصت الدوله گفت مطلبی  
نداریم چه بنویسم؟ گفتم در بازار وکیل گوشه ای بنشین بین مردم چه میگویند از صحبت آنها مقاله و  
موضوع بدست بیاور . نمره اول روزنامه که هفتگی بود به سه شنبه پانزدهم جمادی الاولی ۱۳۳۱ افتاد .  
علیقلی خان رئیس ژاندارم همراه من آمد و اهتمام در محافظت همانقدر می شد که کرد .  
بمصلحتی قرار شد چندسوار هم قوام الملك همراه کند و خود مصلحت دانست که چند سواری هم  
از صولت الدوله همراه باشد بعبارت دیگر چند عرب و چند قشقائی پنجشنبه ۱۹ ذیقعد ۱۳۳۳ از شیراز  
حرکت شد .

دکتر کریم خان که مطبش رونق گرفته بود در شیراز ماند ، اعتضاد الملك عموزاده منتظم الحکماء  
و کوپال با من مصاحب شدند و نعم المصاحب .

مراقبت ژاندارم از روی تعصب و محبت بود از روی وظیفه بعشر آنها مکلف نبودند ،  
سوارها را در آباده خلعت و انعام دادم مرخص کردم ، علیقلی خان تا امین آباد خاک اصفهان با  
من آمد . روی هم را بوسیدیم جوان غیرتمند لایقی بود ، در غوغای شیراز بعد از من کشته شد ،  
خداوند رحمتش کند غره ذیحجه ۱۳۳۳

من با مال شخصی حرکت میکنم و مختصر بنه همراه دارم اثاثه هرچه بود علیحده  
فرستاده بودم .

زرقان ، کناره سیوند ، علی آباد ، در قادر آباد ملک اولاد صنیع الدوله یک  
شب خستگی در کردم ، حاجی آباد ، ده بید ، خان خوره جای کبکها  
خالی بود ، سورمق ، آباده ، شور جستان ، ایزد خواست از دور خیلی

منازل بین راه



نمایش دارد و از نزدیک جای کشیفی است. امین آباد، مقصود بك، شاهرضا، مهیار، در مهیار کاروانسرای عباسی بنای مفصلی و محل تفرج صفویه بوده آثار باغی دارد و چهارخیابانی بی درخت باقی است، من تا نیمه باغ رفته خسته شدم، قلعه شور، اصفهان ۴ ذیحجه.

سردار اشجع بختیاری حاکم است بجای سردار ظفر آمده است، پذیرائی فرمودند، برای طفره از ملاقات نایب حسین کاشی از راه عراق حرکت شد، نجف آباد ظاهراً متعلق بسردار اشجع بود، گماشته او ناهاری تدارك کرده بود بسیار عالی رنگین و همه غذاها مأكول و ممتاز، آنچه بخصوص بخاطرمان مانده کوکوی سبزی بسیار ممتاز بود. هرچه در نجف آباد خوش گذشت در تیران بد گذشت.

در آبادی اطای بود گفتند بهتر منزل است، درو پنجره نداشت و در اطراف رف کند و چیده بود، مجبور شدیم شب رادر طویله بگذرانیم، آب و جارویی کردند، اما بوبه آب و جارو بیرون نمیرود بهر حال این شب هم گذشت.

از سرشب تاسحر بودند در بزم بدن پشه ها سازنده كك بازنده بنده چنگ زن تندرون منزل سوم است، دامنه خونسار دره تنگی است لیکن بسیار باصفا است، در منزل یکی از تجار منزل کردیم عمارت خوبی داشت و قدری گز تازه برای من فرستاد. گلپایگان دو روز محل توقف بود، مردمش هنرمند خصوص در نجاری و منبت، اما مزادهای دارد رفتیم ببینیم صحن بزرگی داشت و بقعه، چیزی که بنظر خیلی غریب بود طاق مقصوره بود درست بر عکس مسجد شیخ لطف الله در اصفهان که آنجا طاق را قسمی روی فضای مربع برگردانیده اند که فصل مشترك بمظر نمی آید و اینجا قسمی که شخص تصور میکند طاق روی هواست و پایه ندارد در مراجعت خادمی پیش آمد که آفتابه ای اینجا بود؟ گفتم آفتابه در جیب نمیگنجد اگر دست کسی است بگیر. کمره، سلطان آباد شهر تمیزی است خیابانهای شطرنجی نسبتاً گشاد دارد مخبر همایون همشیره زاده در آنجا است و منزلی دارد و شب اتراق شد و خوش گذشت. کیسه تدکشیده بود صد و پنجاه تومان قرض کردم ۱۵ ذیحجه ابراهیم آباد، دستجرد، قم تهران الحمد لله علی السلاطه.

نظام السلطنه بفارس رفت از راه بهبهان که قبلاً صولت الدوله را ملاقات کرده باشد با او ساخت، قوام الملک و نصر الدوله را گرفت. بسعی قنصل انگلیس قرار شد بفرنگ بروند، در راه بر حسب مواعده کسان صولت الدوله بر سر آنها ریختند (منزل اول) نصر الدوله کشته شد قوام الملک فرار کرد و خودش را بقنصلگری رساند. فارس آشوب شد، نظام السلطنه معزول، در ازای این خدمات شبانکاره، زیر راه، دشتی و خشت را برد که بلوکی است. بنده فارس را امن کردم و اگر آن امنیت بر هم خورد تقصیر و خبط از طرف مأموران انگلیس بود. من چه نتیجه بردم، برگشتم خانه نشین شدم، از مجلس رسمی جوابم کردند، مختصر مزرعهای در شهریار داشتم فروختم، بلی در حسن آباد رقعۀ آقای مستوفی الممالک را زیارت کردم که در شیراز بمن رسیده بود.

بتاریخ ۲۰ برج عقرب ۱۳۳۲ نمره ۱۳۰۴

فدایت شوم، خدمات جنابعالی در انتظام و امنیت قلمرو ایالتی و آسایش اهالی فارس طوری خاطر هیئت دولت را جلب نموده که شایان هرگونه تمجید و توصیف است. چنانچه مراتب خدمتگزاری و دولتخواهی جنابعالی در پیشگاه معدلت اکتناه اعلیحضرت اقدس همایونی ارواحنا فداء معروض و مشهود افتاده و اراده سنیۀ همایونی ارواحنا فداء چنین اقتضا فرمود که باعطای يك قطعه عکس مبارك که در موقع تاجگذاری برداشته شد و بدستخط جهان مطاع مبارك موشح گردیده، جنابعالی را قرین اعزاز و افتخار فرمایند و چون بعد از تاجگذاری، اول موهبتی است که از جانب سنی الجوانب اعلیحضرت اقدس همایونی ارواحنا فداء محض استظهار و امیداری بجنابعالی شده تا کنون شامل حال احدی از رجال محترم نشده است با نهایت مسرت قلبی این موهبت ملوکانه را بجنابعالی تبریک میگویم و جناب آقای میرزا قاسم خان را که از اعزه و محترمین اهالی



شیراز است حامل آن قرار داده و مخصوصاً توجه قلبی جنابعالی را نسبت بمعزی الیه جلب مینمایم.  
ریاست وزراء .

عکس شاه را يك منزلی شهر میرزا قاسم خان برای من آورد، البته انتظاری هم داشت، بیخبر از کیسه من .

تهران!! چه تهرانی! روسها درینگ امامند (ینی امام) ، شاه مردد در اقامت و حرکت بطرف جنوب، مردم شهر متزلزل، آقای مستوفی الممالک رئیس الوزراء متحیر، سپهسالار میداندار، جمعی از طبقات شهر باتفاق ژاندارم مهاجر.

شاه در صاحبقرانیه است، روز ورود بهیئت وزرای غم زده رفتم، بر ملالت من افزود، روز بعد بصاحبقرانیه رفتم، اول سؤالی که شاه از من کردند این بود که مارلینگ را دیده ای؟ عرض کردم الان بحضور مبارك شرفیاب شدم و با مارلینگ کاری ندارم.

آقای مستوفی بتوسط شهاب الدوله پیغام کردند که در شهرنمان، بحسن آباد رفتم تا چه پیش بیاید دوشب در حسن آباد ماندم، منم و يك نفر نوکر و درشکه چی.

صاحب منصبان ژاندارم جنجالی داشتند و در همه چیز افراطی میکردند، نظمی هم در کارشان نبود میز مشروب و تنقلاب و کباب همه قسم دایر داشتند.

روز سوم سواره بشهر مراجعت کردم، درشکه بنه منحصر در حسن آباد است، بدرب خانه رفتم، شاه لباس سفر در بر چکمه به پا مترصد حرکت است، جماعتی مشوق، جماعتی مانع، مستوفی ساکت، طرفداران حرکت اقوی. سپهسالار و صمصام السلطنه یکی به سفارت روس رفت یکی به سفارت انگلیس، آن شمالی این جنوبی تأمین گرفتند که روس بتهران نیاید شاه ماندنی شد.

سفارتین در جلسات ممتد با مستوفی مذاکره دارند که ایران رفیق متفقین شود، بی اعلان بیطرفی را نقض کند، مستوفی در مقابل تعهدی میطلبد که حال ایران و رفتار همسایگان با آن چه خواهد بود، جواب سکوت محض است.

مستوفی استعفا کرد، فرمانفرما رئیس الوزراء شد. من در خانه نشستم و در را بروی خود بستم، دولت برخلاف انتظار هزار تومان خرج سفر مراجعت برای من فرستاده بود، برات تهران گرفته بودم، عجالتاً عراده کوچکی راه است. صحبت مهاجرت شاه در سر بعضی معتقدین هست و محرك عمده سفیر عثمانی است، کاظم پاشا حتی روزی از من ملاقات کرد که بحرکت تشویق کنم گفتم نه از من ساخته است نه معتقدم.

مذهب الدوله و شیخ یوسف وکلای فارس مراجعت میکنند، آشنائی داشتیم خواستم ناهاری با هم خورده باشیم برای روز دوشنبه دعوت کردم، بعد بخیالم گذشت ممکن است براین ملاقات محملی قرار بدهند، بفرمانفرما نوشتم اگر مانعی دارد عذر بخواهم، نوشت البته عذر بخواهید و دوشنبه ناهار را با من صرف کنید<sup>۱</sup>، عذر خواستم، دوشنبه بدولتسرای شاهزاده رفتم ناهاری صرف شد. بعد از ناهار شاهزاده رقعهای بمن داد که از سفارت انگلیس بود، وزیر مختار نوشته بود فلانی کمیته ای تشکیل کرده که شاه را حرکت بدهد و رفیق من (سفیر روس) هم باین عقیده است، گفتم در چنین کمیته ای باید رئیس شما باشید، ناظمش وزیر دربار، من هم پادو. حال اگر حضرت والا رئیس آن کمیته هستید، من هم پادوم. فرمودند چه عیب دارد سفری بخراسان بروید گفتم چه عیب دارد که مرا درب منزل خودم مرحوم بکنند و اشرار راه متهم نشوند؟ شاهزاده سلیمان میرزا از قوائم مهاجرت از قم نوشت که برای ریاست آن جماعت، ملحق به کمیته دفاع ملی بشوم.

۱ - نوشته بودم جز صحبت ادبی نخواهم کرد، نوشتند دوشنبه بیائید صحبت بی ادبی



خدمت ذیرأفت حضرت مستطاب اجل اکرم عالی آقای حاج مخبر السلطنه  
 دام اقباله ، از اوضاع ناگواری که در پیش است هیچ امیدی نیست در آتیه  
 ایام بهتری داشته باشیم و از این مساهله و امرار وقت اخذ نتیجه  
 بنمائیم پس لازم است هر قدر ممکن میشود و می توان پیش بینی نمود  
 تهیه برای آتیه این مملکت و بقای استقلال آن کرد و آنچه پس از تعمق زیاد بخاطر این  
 هیئت میرسد جلب اشخاص مهم کافی وطن پرست است که میتوان از وجود آنها استفاده کرده و با  
 افکار صائب آنان این کشتی طوفانی را بساحل نجات رسانید و یگانه امید بشخص حضرت  
 مستطاب اجل عالی است که می توان در نهایت امیدواری و اطمینان استرحام کرده تمنی نمائیم و  
 عرضه بداریم :

ما بدان مقصد عالی نتوانیم رسید تا مگر لطف شما پیش نهد گامی چند  
 هرگاه حضرت مستطاب اشرف عالی هم از اوضاع حاضره نظریات این هیئت را تصدیق دارید  
 البته توقف در مرکز را مفید نخواهید دانست و صفحات جنوب را برای رسیدن به مقصود اولی  
 خواهید دانست. مدت وقتی است در این نقاط تهیاتی دیده وزحمتی کشیده و قوایی تحصیل شده است  
 فقط بواسطه نداشتن رئیس و سرپرستی نتوانسته اند حرکتی نمایند و این چند روزه هم که این  
 هیئت در قم مشغول کار بوده ایم اقداماتی شده و یقین دارم اگر قبول این لطف و مساعدت را  
 فرموده و مقتضی بدانید جواب امید بخشی از اعزام موکب شریف بدهید این هیئت و آن جماعت را  
 بنوید تشریف فرمائی امیدوار کرده منتظر دستور و اوامر باشیم. مهر کمیته دفاع ملی

نوشتم مضایقه نبود و از برای هرگونه خدمت ملی و مملکتی حاضرم لیکن  
 در این نهضت چون باید مایه از اجنبی خواست و شخصاً استطاعت ندارم  
 اگر بنده را معذور دارید کمال لطف است. آن نهضت بی اساس بود و سبب  
 اضمحلال ژاندارم شد. مقدار هنگفت ائانه و قورخانه و اسلحه دولت از میان رفت و مهاجرین دست از  
 پا درازتر مراجعت کردند. در کرمانشاه نظام السلطنه گربه ها رقصاند و لیره ها از آلمانی ها گرفتند و  
 قائدین آخر سر از اسلامبول در آوردند و مدتی در آن حدود به بطالت گذرانند، در کرمانشاه تشکیل  
 کابینه داده بودند مدرس وزیر معارف بوده.

اخوی در یکی از مرقومه های خود نسبت شهرت پرستی بمن میدهد، گاهی  
 تألیف مجمع الادوار فکر میکنم شاید راست باشد و من بر عیب خودم بینانیستم و این عیب تنهادر  
 من نیست، غالب از معایب خود غفلت دارند. بارها فکر میکنم که اگر  
 ابن خصلت هم در من هست بخیر جماعت صرف کرده ام. ممکن است در تألیف مجمع الادوار هم فکر  
 شهرت پرستی مشوق بوده است آن هم با ساز و نواز یا سوزوگداز. بهر حال در اوایل مائه سیصد  
 مرحوم علی خان ناظم العلوم پسر عمه رساله ادوار عبدالمؤمن ارموی را نزد من آورد که شاید سر از  
 آن در بیاورم چون عربی بود و من در آن اوقات نزد میرزا ابوالقاسم قندهاری معروف بجناب عربی  
 میخواندم.

ادوار رساله مختصری است، شرح و بسطی ندارد، غالب در نتیجه مؤلف بجداول قناعت کرده  
 است چیزی نفهمیدم، لیکن معلوم بود بی چیزی نیست، آن نسخه را رونویس کردم و گاهی نظری در  
 آن میافکندم، مختصری هم به نت فرنگی آشنا بودم.

در مدرسه ناصری سراغ نسخه ای در موسیقی دادند، شرح ادوار بود، استنساخ شد، باز نسخه ای  
 از دره التاج محمود شیرازی بدست آمد، مقاصد الاحان عبدالقادر حافظ مراغه ای ضمیمه شد، از  
 مطالعه آن نسخ مطلب بدست آمد، باب موسیقی فیزیکی را هم در تحت نظر در آوردم بالجمله  
 سه دفتر مرتب شد مجمع الادوارش نام نهادم، بابی در نسب و حدود نغمات و تناسب ملایمت و  
 منافرت، بابی در ادوار قدیم و جدید، بابی در تحقیق هفت دستگاه که اساتید متأخر تنظیم کرده اند.  
 در سنوات ۱۳۳۴ الی ۳۹ از منتظم الحکماء که از اساتید عملی فن است خواهش کردم



هفته‌ای دو شب بمنزل من بیاید و این مدت پنج سال طول کشید در نتیجه هفت دستگاه شایع را بنوت در آوردم و در اطراف آنها دقت‌ها کردم و کشفیات دارم. در نتیجه سوء استفاده موسیقی را در ادوار متمادی در همه جا لعب و لهو می‌پنداشتند و فن بازیگران میدانستند. اواخر بموسیقی مقامی دادند و نزد عقلا همواره مقام ثابت داشته است. سقراط در اواخر عمر بموسیقی توجه داشته است، بوعلی سینا در شأن موسیقی گوید هذا العلم ابن المرء حکیمی که ورد زبانش بود که هذا المرء ابن العلم بقول ملا :

بازی باشد سماع چیز دیگر باشد

بر جستن و پا کوفتن و چرخ زدن



صاحب طبع سلیم باید  
فرق بگذارد بین آواز مسیح یا  
مزامیر داود و رنگ شیطان ،  
از هر کیفیتی می‌شود استفاده  
خوب و بد کرد ، در جای خود  
آنچه سزاوار این تحقیق است  
نکاشته‌ام ، در عین حال متوجه  
رنگهای سیاسی هم هستم، سیاست  
سازی است بس ناگوار و نغماتش  
نفرت‌انگیز بسته نگارش دلفکار  
زیر و بمش ناهموار .

تنافر بجائی رسید که  
فرمانفرما هم استعفا داد ۱۷ صفر  
۳۴ روزی بملاقات فرمانفرما  
رفتم ، بیرون باغ خود خیمه‌ها  
برپا کرده است و عازم فارس است،  
دول همجوار دوست مشفق که  
استقلال و تمامیت ایران را طالبند  
به آب و تاب روی کاغذ هم  
می‌آوردند امضای تسلیم ایران  
را به تقسیمی که کرده‌اند  
می‌خواهند یعنی سند بندگی و

مرحوم منتظم الحکماء (مهدی صلحی)

فرمانبرداری ، از فرمانفرما سبب استعفا پرسیدم گفت من برای هر کاری حاضرم لیکن امضائی از من می‌خواستند که دیدم نوّه نایب السلطنه (عباس میرزا) خوب نیست این امضاء را بکنند در دلم گفتم باز هم خوب است که فرمانفرما از این امضاء استنکاف میکند چه در مواری برای هراقدامی بمیل حضرات حاضر بوده است.

از جزئیات کار فارس اطلاع ندارم بکلی قطع مکاتبه کردم که سبب گرفتاری کسی نشود چه من بسیگار برگ عادت داشتم، در تهران نبود، بمیرزا باقرخان تلگراف کردم، معدل سیگاری برای من می‌خريد از آن سیگار چند جعبه برای من بفرستید ، شنیدم آن تلگراف را رمزی دانسته‌اند و مدتی مزاحم معزی الیه بوده‌اند.

اهل شهر و ژاندارمها پس از من طرف میشوند، خانه قوام‌الملک چاپیده میشود ، قنصل انگلیس گرفتار ، دفاترش بدست و وستر قنصل آلمان می‌افتد و آنچه مایه تأسف من شد قتل علیقلی خان صاحب منصب ژاندارم بود. البته جوانی کرده بوده‌است اما چه کند انسان حساس غیرتمند، وقتی روزگار را در نظر سیاه می‌بیند و نا حساب می‌شود .



اجمالاً شنیده شد که پس از من وجوهای و قورخانه را بقوام الملك دادند که به لار فرار کرده بود، اردوئی تدارك کند بشیراز بیاید، در راه گفتند بتحریرك پسرش کشته میشود یا بروایت دیگر از اسب زمین میخورد و در میگذرد.

به فرمانفرما ماهی سی هزار تومان دادند بفارس رفت و پلیس جنوب آرزوی دیرینه انگلیس تشکیل شد.

سپهسالار ولی خان تنکابنی روی کار آمد مدتی کشمکش بر سر امضای تقاضاهای زشت بلکه قبیح در بین بود، آخر پیشنهاد دولتین را امضا کرد در هلالین تصویب مجلس آتیه را گنجاندند و نمره غلط بورقه گذاردند که بعد در موقع استشهاد به آن ورقه نمره در دفاتر وزارت خارجه مطلب دیگر در آمد. این هنر را هم از سپهسالار دیدم و انتظار نمیرفت، چه مردی بی باک بی محابا و برای هرتهور و تجاوزی حاضر، مبلغ هنگفتی هم به بانک روس مقروض است.

در کابینه سپهسالار شب میهمانی عید شاه من دعوت داشتم، قبلاً بمنزل میرزا احمد خان اتابکی هم سفر مکه رفتم، صارم الدوله خواست چیزی بگوید و خود داری کرد، من حس کردم که میخواهد مرا از حضور در آن مجلس منصرف کند، وزیر خارجه است، میبایست این مجلس را هم دیده باشیم دیدیم. مارلینگ وزیر مختار انگلیس وارد شد، گفته بوده است فلانی در مجلس باشد من نمی مانم، ظاهراً بتوسط سفیر روس او را ملایم کرده بودند که بعد از شام میگویند فلانی برود و چنین شد بعد از شام صارم الدوله بمن اشاره کرد و من هم مجلس را به مارلینگها باز گذاردم. آن شب در تاریخ وجدان خودم روز روشن است.

به تلافی آن شب، فرقه دموکرات مرا بریاست کمیته دعوت کردند، من هم به منت پذیرفتم، اگرچه سردار اسعد گفت دیگر بعقل شما معتقد نیستم، حق هم با او است، عقل در این مملکت موافقت با تقاضاهای ناحساب خارجه است برای استفادات نامشروع و من سردار اسعد را از بهترین اشخاص این مملکت میدانم و پس از حرکت از پاریس وطن پرست و صدیق. پس از کشف نمره غلط سپهسالار هم عذرش خواسته شد.

شاید بعضی حواشی بیشتر از شرح احوال من جلب توجه خوانندگان گرامی را بکند، فرانسه آلزاس و لرن را پس میخواهد، میلیاردها قرض داده است که روسیه خودسازی کند، انگلیس نگران هند است و از راه آهن آناتولی (آسیای صغیر) که اسلامبول را بخلیج فارس متصل میکند و آلمان برای راه نزدیک با کامرون در افریقا می سازد در اندیشه، روسیه در دوربین آرزو چشم به سفر و داردانل دوخته بخلیج فارس هم بی نظر نیست، ایتالیا حسرت ساووا ۱ و نیس ۲ را میخورد. پطر کبیر در وصیتی که با اسم او معروف است گوید آنکه تجارت هند را در دست داشته باشد حاکم سیاست عالم است، راه رسیدن بمقصود را تفتین و نمایی میداند بین انگلیس و پروس برضد سوئد، انداختن نفاق بین اتریش و ترکیه، اظهار دوستی با انگلیس که مانع ازدیاد قوه بحری ما نشوند، ایجاد هرج و مرج در لهستان، برای رسیدن بخلیج فارس باید در ایران جنگ خانگی در انداخت که فرصت خودسازی نداشته باشند، از راه مذهب ایجاد اختلاف نموده، باید زیر بغل اتریش باد انداخت که بهوای شاهنشاهی از ما کمک بخواهند اسباب ضعف طرفین را فراهم بیاوریم. ایلات غارتگر بسیار داریم بجان ایتالیا، فرانسه و اسپانی میاندازیم، اسیر بسیار برای آبادی از سیبری می آوریم، سیاست روسیه دور این مقاصد چرخ میزند.

### جنگ بین الملل ۱۹۱۸-۱۹۱۴

بازی خود دیده ای شطرنج باز      بازی خصمت بین پهن و دراز

پس از خاتمه جنگ و هرج و مرج روسیه، اسناد وزارت خارجه روسیه بدست آلمانیها افتاد بعضی اسرار را فاش کردند.

### مقدمات



چون پرده ز روی کارها بردارند معلوم شود که در چه کاریم همه  
 عمده صحبت من با سرادوار دگر در کار ایران بود گفت اوضاع ایران درهم برهم  
 است شخص مهمی می خواهد که رشته را سر بهم بیاورد گفتم وظیفه ماست  
 که آن شخص مهم را پیدا کنیم گفت از برای انگلیس غیر ممکن است  
 که بمعادوت محمد علی میرزا تن در بدهد گفتم از ناصر الملک هم کاری  
 ساخته نیست شاید سعدالدوله انسب باشد بدو گفت مرد بی ملاحظه ای  
 است بعد راضی شد<sup>۱</sup> رمز تهران صفحه ۲۵۵. در باب راه آهن گفت  
 روسیه امتیاز تا اصفهان را بخواند ما از اصفهان تا محمره بدون الزام با اقدام برای بستن راه  
 آلمان.

راپرت سازانی سفیر  
 روس در پاریس به  
 اینرولسکی  
 وزیر خارجه

پوان کاره از معاهدات روسیه با استقلال بیان نگران است روزنامه ها پی برده اند که روسیه دورویی  
 میکند باید خودمان بگوئیم والا انگلیس در صمیمیت ما تردید خواهد کرد.  
 در حل قضایای بالکان صربستان راه بدریا می خواهد ایتالیا و اتریش مخالفند انگلیس موافق  
 فرانسه تابع روس.

ایتالیا با آلمان معاهده اتفاق دارد با فرانسه عهد بی طرفی (۱۹۰۲) با روس پیمان علیحه  
 که مایه نگرانی فرانسه است.  
 خوب است متن قرار داد ایتالیا را به پوان کاره بگوئیم تا او هم قرار داد خودش را بروز  
 بدهد سازانف اجازه میدهد<sup>۲</sup>.

اینرولسکی بوزیر خارجه روس ۱۰ اکتبر ۱۹۰۳

بی مایه فطیر است دو روزنامه ماتن وتان را روبه خود کرده ام، از طرف آلمان و ترکیه و  
 اتریش سر کیسه را شل کرده اند، استنباط می کنم پوان کاره بی میل نیست  
 ما هم دستی بجیب بکنیم، در موقع قرضه ۱۹۰۶ مبالغی بروزنامجات داده شد، ۳۰۰ هزار فرانک  
 برای کارهای فعلی اعتبار لازم است.

پوان کاره ۳۰۰ هزار فرانک را کم میداند، معتقد است رادیکال را زودتر ساکت کنیم لا فرانس  
 و اونمان مقدمند چه با پارلمان ارتباط دارند ۱۳ روز دیگر موقع انتخاب رئیس جمهوری است  
 نگرانی است که شاید پوان کاره تغییر کند.

صد هزار فرانک مقدماً تقسیم شد (صفحه ۲۲۷) همه از دسته رادیکال سوسیالیست (آزادیخواه  
 دو آتسه) و روزنامه در سیاست رکن رابع است.

ترکیه از آلمان صاحب منصبی ارشد خواسته است لیمان ساندرس وارد شده است، معهود است  
 در اسلامبول تپی ترتیب بدهد، کک بشلوارها افتاده، سفیر فرانسه پیشنهاد میکند روسیه از باب  
 عالی رخصت عبور يك کشتی جنگی بخواهد، کشتی وارد بغاز بشود و بیرون نرود سفیر روس معتقد  
 است کشتی سرزده وارد شود (که جنگ زودتر در بگیرد)

دومرک وزیر امور خارجه فرانسه از رئیس جمهوری رأی می خواهد می گوید کانین که از  
 برلن برگشته می گوید یاگو اطمینان داد که مسئله دوستانه حل خواهد شد سخن در آن است که  
 تیپ دور از اسلامبول باشد که در موقعی نمایندگان دول زیر لوای آلمان نروند.

آمدن نیکلای دوم به پاریس ۱۸۹۶ - مسافرت فلیکس فور بروسیه ۱۸۹۸ - رفتن لوبه بروسیه  
 ۱۹۰۲، آمدن ادوارد هفتم به برلن ۱۹۱۰ - استقلال شیخ کویت در خلیج ۱۹۱۳ - ممانعت عثمانی  
 از عبور دادن راه آهن حجاز از عقبه ۱۹۰۶ - همه مقدمات جنگ است و پای بهانه لنگ.

گفته میشد ایران بین دو حریف حرکت مذبوحی می کند، قرارداد ۱۹۰۷ این قاعده را برهم

۱- سر آشوب اجزای وزارت خارجه (نواب) بر علیه سعدالدوله.

۲- اینجاست که موسو لینی گوید پرونده های وزارت خارجه شرم آور است.



زد بقول جلال الممالك ،

از صلح میان گربه و موش  
ویران گردد دکان بقال  
دول قویه ملل ضعیفه را بحمايت خود نوید میدهند نیست مگر برای دوشیدن آنها و بهانه  
مداخله ممالك اتریش، بالکان، عراق، یمن و حجاز بریسمان استقلال یوغ عبودیت می‌کشند. انگلیس  
حامی ضعفا است تا ایرلند، بوئر و مصر چه بگویند.  
روسیه حامی اوکراینان اتریش است اوکران از او بیزار، عثمانی مرد علیلی بود می‌بایست  
به جراحی دملهای او را قطع کرد از عثمانی علل با تریش سرایت کرد نوبت قطاعی باو رسید.  
Europe can not be reconstituted without the dismemberment  
of Austria

اروپا بدون قطع اعضای اتریش نمی‌تواند از نو ساخته شود  
از بهانه‌ها یکی کثرت جمعیت است به نسبت خاک، جمعیت آلمان سالی ۸۰۰ هزار نفر  
میافزاید، آلمان در اروپا مساوی فرانسه خاک دارد و عشر روسیه و بین ربع و ثلث اروپا در خارج،  
رشد مردم فرانسه ۶۰۰ هزار نفر است و بیش از تمام اروپا در خارج خاک دارد، رشد مردم انگلیس  
نصف آلمان است و بیش از کل اروپا در خارج خاک دارد.  
نوویه ورمیا فریاد میکند که روسیه در قبای تنگ آنهم بی‌آستین نمی‌گنجد، قبای بی‌آستین  
آلمان از همه تنگ‌تر است می‌خواهد از طرف خلیج فارس آستینی در کند، کامرون مستملک آلمان  
در نظر انگلیس مشتی است که از آستین درآمده، آلمان حاضر شد با فرانسه در مشرق افریقا  
مبادله کند نقشه هم کشیده شده بود.  
انگلیس و فرانسه نوید بسفر بروس داده‌اند، سفیر بلژیک در برلن از بی‌طرفی انگلیس در  
امر عثمانی خبر میدهد که دست روس باز است.  
باز ارمنستان را با بندر الکساندرت بچشم روس کشیده‌اند، زمامداران کنار نوا امید مشاهده  
آن نواحی را با دوربین از فراز کوهستان کارپات بخود میدهند، روسیه عجله در ساختن راه آهن  
ماکو دارد و قصد کشیدن راه آهن از حیدرآباد بندر دریاچه ارومی به سلیمانیه.  
روسیه و فرانسه معهود است در ۱۲ روز يك میلیون و ۳۰۰ هزار نفر مرد جنگی وارد  
میدان کنند. روسیه نوید میدهد در ۱۸ روز بقدری قوه به پروس بریزد که شش لشکر آلمان را  
درهم بشکند.  
نوزادگان بالکان چشم می‌مالند و ننه‌شان را می‌خواهند بیسمارک گفته بود قبر اروپا در  
بالکان است.

بهانه دیگر قومیت و نژاد است (ایردنتا) مسأله روی کاغذ سهل می‌آید  
در عمل لاینحل است. قومیت و تبار  
مقتضیات در ادوار تاریخی اقوام را جابجا کرده است، دیدیم اقوام ناجور  
پا به پا جنگیدند، اشتراك مصالح، ملل رنگارنگ را هم آهنگ می‌کند. مردم امریکا همه مهاجرند  
و از موطن خود یاد نمی‌کنند افراد در بند زندگیند.  
سعدیا حب وطن گرچه حدیثی است صحیح  
ن بتوان مرد بسختی که من اینجا زادم  
بالجمله در نقشه هاری جنستن ارمنستان تا الکساندرت برنگ روس است بین النهرین برنگ  
انگلیس، شامات برنگ فرانسه، فلسطین بی‌رنگ (برای یهود) مستملکات آلمان در افریقا سفید و

۱- اروپا ده میلیون کیلومتر مربع وسعت دارد، از چین کم می‌آورد در کانادا می‌گنجد با  
برزیل یا استرالیا یا متحابه امریکا مساوی است.



بی اسم، کلاهها قبل از وقت دوخته شده بود و قباها بریده.<sup>۱</sup>

میترو فانف نوشت که راه اسلامبول از برلن است اول باید چاره آلمان را کرد.

ولیعهد اتریش فرانسوا فردیناند پسر شارل لوئی برادر یوسف دوم را در

**بالا رفتن پرده** سرآیوو<sup>۲</sup> و کرسی بسنی که اتریش در ۱۹۰۹ دست روی آن گذارده

بود و صربستان منصوب میدانست کشتند، به تحریک روس<sup>۳</sup> دانسته شد،

قاتل دو نفر افسر صربی بودند اتریش محاکمه مقصرین را با نظارت خود خواست و تهدید بجنگ کرد، صربستان برای تسویه حاضر شد، روسیه نگذاشت.

کلمانسو گفت مردم از تربیت چه خواهند گفت!!

ادوارد گری گفت افکار عمومی تجویز نخواهد کرد برای قضیه صربستان جنگ

بشود<sup>۴</sup>!!!

تزار بحکومت صربستان تلگراف کرد که امر را بر او مشکل نکنند سعی ما این است که

خون ریخته نشود می بایست مداخله نمود و قضیه سرآیووچه اشکال برای روسیه تولید می کرد؛

زروی یار خواهم ضد شرقی، معمائی است که در نتیجه چندین تصحیف و تحریف بوسه

می شود مشکل تر از آن معميات سیاسی است یقولون با فوهم مالیس فی قلوبهم.

بین امپراتور آلمان و روس مخابرات شد آن گفت با من کمک کن که با دوستی یوسف اسباب

مصالحت فراهم کنم این گفت کدورت روسیه را فرا گرفته زود باشد که اختیار از دست من بیرون برود (منطق ندارد).

شئون سفیر آلمان بحکومت فرانسه اظهار داشت خوب است مسأله بین اتریش و صربستان

حل شود مداخله سبب بدبختی خواهد شد.

تجهیز روسیه مستلزم تجهیز آلمان بود، سفیر آلمان از وزارت خارجه فرانسه استعلام کرد

که مسلک فرانسه چه خواهد بود؟ گفتند امر تجهیز دیشب صادر شده است.

بخلاف اراده زمامداران عاقل بی غرض آتش جدال بالا گرفت و اخگرها از زیر خاکستر

بیرون آمد دود روی کره را بلکه همه را سیاه کرد.

در مشرق هیندنبورگ در حمله اول صدهزار روس را اسیر کرد، مکنزن هر جا روسها در

اتریش پیشرفت کردند عقب نشاند. در مغرب، آلمان پشت دروازه پاریس رسید، روسیه بر هم

خورد نیکلا کنار رفت لنین و تروتسکی از پیروان کارل مارکس زمامدار شدند و از امریکا که وارد

جنگ شده بود پیشنهاد صلح خواستند.

آلمان در برست لیتوسک با حکومت موقتی روس وارد مذاکره شد.

نسخ معاهدات سری! - شکستن سدهای اقتصادی؟ - آزادی مطلق در

**چهارده ماده ویلسن** دریاهای بین المللی - تحدید اسلحه - حفظ حقوق عامه در مستملکات!! -

تخلیه اراضی روس و شناختن او در جامعه بطوریکه خودش می خواهد<sup>۵</sup>

۱- خنده قباسوخته معروف است لیکن آنتانت کوردیال Entente cordiale (اتفاق

دوستانه) دلکاسه ۱۹۰۴ واونیون ساکره union Sacrée (اتحاد مقدس) باز برای فرانسه گران تمام شد.

۲- Serayevo

۳- روس و اتریش هر دو نظر به بالکان دارند.

۴- در این موقع است که سرادوردگری گفت اندیشه از ریشه آلمان بجای خود چماق راهم نمی شود

بدست خرس داد و باز گفت اتریش قسمتی از صربستان را اشغال کند تا اصلاح صورت گیرد روس

و فرانسه قبول نکردند چون در سرادوارد گری جدیت نمیدیدند.

۵- ویلسن گول لفظ آزادی را خورده تصور کرده است لنین و تروتسکی واشینگتن اند.



تخلیه خاک بلژیک و آباد کردن آن - تخلیه خاک فرانسه و آلزاس و لرن - تعیین حدود ایتالیا متناسب قومیت ایردنتا<sup>۱</sup> رومانی صرب و قراطاق تخلیه و آباد شود - به صربستان راه بدریا داده شود - به ملت اتریش راه نشو و نما داده شود (مضحک است) - نسبت به مللی که در تحت یوغ عثمانیند و سایل حیات داده شود - داردانل برای کشتی‌های کل دول مفتوح باشد در تحت نظارت بین‌المللی - دولت مستقل لهستان ایجاد شود باو راه دریا داده شود :

این پیشنهاد داد می‌زند که در پاریس تنظیم شده‌ام و در لندن اصلاح ، آتش‌افروز و هیزم - کش صاحب حقوقند ، مدافع کلاهش پس معرکه ، خاک مفسد را باید تخلیه و آباد کرد ، صحبت از مستملکات آلمان نیست . مضحک‌تر حاشیه این فصول است .

ما عظمت آلمانرا منکر نیستیم و رقابت با او نداریم (الحمدلله) در این پیشنهاد چیزی که مضر بحال او باشد (بینی و بین الله) ما با اورفتار خصمانه نداریم ، اگر او حاضر شود با دول صلح - جو (فرانسه و روسیه) موافقت کند<sup>۲</sup>.

این پیشنهاد خیرخواهانه و عادلانه وقتی با آلمان رسید که قشون آلمان پشت دروازه پاریس بود و در جواب هوفمان که دستور مذاکره با تروتسکی می‌خواست لودندورف گفت با تروتسکی مذاکره نمی‌کنند امر می‌کنند .

طرفه آنکه فرانسه از فصول نسخ معاهدات سری و تقلیل نظام در حدود نظم داخلی ، باز - داشتن راه زندگی برای آلمان راضی نیست . موسولینی فریاد دارد که ویلسن میبایست تعادل در دریا را پیشنهاد کند .

تدبیر کند بنده و تقدیر نداند ، لوئی دوک رک‌گوید سبب اختلافات از نظر معاش گرسنگی است ، از روی احساسات حسد و طمع و باز در نتیجه پیش آمدهای غیبی .

### خاتمه جنگ

Le monde moderne se croit soustrait à l'influence des forces mystiques, jamais pourtant l'humanité n'y fut plus asservie

La raison ne gouverne nul part .

مردم امروزه تصور میکنند از تحت قوای مرموز خارج شده‌اند در صورتی که بشر هرگز مسخرتر نبوده عقل هیچ‌جا حاکم نیست .

آشوب روسیه در آلمان سرایت کرد ماجراجویان از بندر کیل رو به برلن آوردند و اسمش آزادیخواهی است در نظام تزلزل افتاد، گیوم دوم به هلند پناهنده شد .

در هفته آخر اخبار پوبلیک نیوز که بتهران میرسد این بود که آلمان منظمآ عقب می‌نشیند و میدان را خالی می‌کند ، متفقین جرأت اشغال میدان نمی‌کنند که مبادا این هم تدبیری باشد . صورتاً جنگ تمام شد ، همه گفتند صلح و رسای توطئه جنگ دیگری است ، یکی گفت ارث را بی‌حضور وارث تقسیم کردند .

ایردنتا ، پان اسلاویسم ، پان ژرمانیسم ، اورتاکی ، پان تارکی ، نازیسم ، فاشیسم و بلشویسم<sup>۳</sup> همه موضوعات جدید است برای اختلاف، حقیقت دعوای حیدری و نعمتی است بر سر لحاف

۱ - در قاعده ایردنتا irredenta ساو و آو نیس ایتالیا میرسد آیا فرانسه راضی میشد و لرن با آلمان و بسیار جاهای دیگر در همین حکم می‌آمد .

۲ - مهاجم صلح جو شد مدافع جنگ طلب «خدایا زین معما پرده بردار»

۳ - ایردنتا جلب هم تبار و نژاد است زیر یک لوا ، نازیسم و فاشیسم دو طریق بر اساس جمعیت قومیت، اتارکی قناعت به بضاعت خود است لازمه آن سد گمرک ، پان تارکی بازگذاردن در بر تجارت خودی و بیگانه و استفاده از بضاعت دیگران.



ملانصرالدین ، چه صورت درخاتمۀ جنگ پیدا میشد بهتر بود ، نمیدانم . اگر جنگ نمی شد عاقلانه تر بود . ما که بی طرفی اعلان کردیم ، کسی که باما طرف نشد ، خواجه حافظ شیرازی بود . از هر طرف بما حمله آوردند و آنچه مقدور بود خسارت رساندند . می شود گفت که نقض عهدنامۀ ترکمان چای جبران آنهمه خسارت را می ارزید .

اختیار گمرک بدست آمد ، در اقتصادیات راه باز باشد ، کاپیتولاسیون از بین رفت در تدبیر مصالح دست باز داریم ، انشاء الله پیش پای خودمانرا ببینیم و پشت زانوی غفلت ننشینیم و کار را با آنجا نکشانیم که پشت گوش را باید خارید ،

موضوعی که امروز محل توجه است و حلقه دشوار نزاع داخلی است بین اقلیت بی انصاف و اکثریت غیر قانع بر سر استفاده از نعمای مادی ، اسمش نزاع بین دموکرات و محترک البته یکی باید از حرص بکاهد دیگری سر قناعت پیش بیاورد ، قناعت اضطراری است کاستن حرص دشوار کاری مگر اینکه دولت حدودی بسزا درکار بیاورد و هر گروه با هم کنار بیایند انشاء الله ، می گویند مساوات باید گفت مؤاسات .

واردین در میدان فلسفه ها بافته اند و تواریخی حق بجانب ساخته کیلن نویسنده سوئدی تا درجه ای بیطرفانه رساله ای نوشته است ، اسباب و اغراض را باز نموده ، حق و ناحق را در تحت حساب آورده ، منصفانه انتقادی کرده است ، بیشتر توجه من بدان رساله است . فلسفۀ جنگ لوپن را هم دیده ام ، در لحن سخن مرد حکیم نیست و تا حقایق گفته نشود معایب رفع نخواهد شد . در جنگ بین الملل ۱۹۱۴ اتریش مورد حمله شد ، روس و فرانسه آتش را باد زدند ، انگلیس صرفۀ خودش را رعایت کرد ، ایتالیا تذبذب بخرج داد آلمانرا مجبور بمداخله کردند و اگر تسویه اختلاف را بدو باز گذارده بودند جنگ نمی شد .

در روزنامۀ آلمانی گراوری چاپ کردند مشعر به آنکه متفقین آلمان را در شکنجه گذارده که اقرار به گناه خود بنماید .

در خاتمۀ جنگ دو شمه ای از احوالات مسلک جدید (البته موسولینی بابسی سابقه) پیش آمد ، نازی و بلشویکی ، یکی بریاست موسولینی در ایتالیا یکی بریاست لنین در روسیه . همه داد میزنند آزادی و جز گرفتاری چیزی نمی بینم .

مارگریتا سارفاتی شرح حالی از موسولینی نوشته است که بنظر موسولینی رسید و بر آن شخصاً دیباچه ای نگاشته چیزی از آن یاد میکنیم . سرگذشت موسولینی از عجائب روزگار است ، از اجداد موسولینی یکی با موصل داد و ستد داشته حدس



شکنجه آلمان

میزنند که موسولینی از موصلی پیدا شده است ، پدرش آهنگری میکرده و به ناسیونالیزم مایل



بوده، در پنجسالگی مادرش بخواندن توراتش باز میدارد (قدری زوداست) گوید بچه آرامی نبودم، مکرر با سرشکسته بخانه می آمدم، مرد اخلاقی آن است که احوال خودش را مطابق واقع بنگارد و این گونه ترجمه اصل اخلاق است، تشخیص زشت و زیبای امروز با منقدین فرداست، وی از آهنگری به اتومبیل رانی راغب میشود، به هواپیمائی میپردازد که میدان عملیاتش بیشتر است (روح بزرگ).

مکرر حبس و تبعید شده است وقتی درسویس کارش به آجرکشی کشیده ۹۰۶۹۳۳ بدوستی مینویسد از آجرکشی اعصابم درد گرفت، روز سوم اجرتم را خواستم که ساعتی ۳۲ سانتیم بود و مدت کار ده ساعت، کارفرما با پرخاش ۲۰ لیر (ایتالیائی) بسوی من پرتاب کرد، در اوشی شب ساز بود از پشت درگوش میدادم، مرد و زنی بیرون آمدند، خانم نگاهی خفت آمیز بمن کرد، این حرکات است که حس رقابت را میجنباند.

وقتی با انجلیکا بالابانف آشنا میشود که به سر کارل مارکس قسم میخورده موسولینی رادر انقلاب سست بجا میآورده همدیگر را ترك میکنند.

بالابانف، لنین و ترسکی را از ایتالیا بیرون کردند، امپراطور آلمان ترن مخصوص به آنها داد که بروسیه بروند، نمیدانست چه بروز آلمان میآورند. بالابانف کارش بالا گرفت از پشت سماور تا آنجا که ملکه روسیه شد آخر طردش کردند که ضد انقلاب است، وای به وقتی که بگنجد نمک.

موسولینی بخطورات قلب معتقد بوده است گوید آنچه بدلم میگذشت کمتر راه بخطامینمود در مسلك، طرفدار ماکیاولاست (استبداد) که فردريك کبیر برورد نوشته است.<sup>۱</sup> وقتی در پارلمان گفته است با فضل خداوند میتوان در کارها موفق شد در عمل دست بدست پاپ داد.

گوید فاشیسم نه اصول انجیل است نه اوتوپی<sup>۲</sup> مورو و تولستوی. از کلمات او است: سالها فریاد کردیم آشوب، حال باید فریاد کرد آرامش. توده، سنگ راه است و آلت فساد. حاکمیت ملت شوخیئی است خطرناك، رفراندوم خوب است برای تعیین جای پایه چراغ. در مسائل دقیق خیلی باید پشت گوش را خاراند تا بجماعت رجوع کرد؛ به توسعه مملکت پرداختن بی حاصل است باید بر فاهیت پرداخت (تاحبشی چه بگوید). جای دیگر گوید ۵۰۰ هزار تفنگ بهتر که پنج میلیون رأی. روی کرسی یکجا بیشتر نیست و همه آن یکجا را میخواهند، بدعوی آبادی خرابی میکنند، باید خرابه را آباد کرد، فرق را برنگ لباس ذکر میکند.

سیه جامگان (آناشیمست)<sup>۳</sup> کبود پوشان (سوسیالیست) سرخ پوشان (جمهوری طلب) خاکی پیراهنان (آزادیخواه).

هوسهامان سیاه است و کبود و سرخ و خاکی خدا خواهد مگر روزی شود اسپید و پاکی. گوید قانون اساسی دامنی برای دختر بچه است بکارزن عاقله نمیخورد، پارلمان سوژه داغی است باید برید انداخت دور (من گمانم قانون انتخاب غلط است). بخانمی انگلیسی گفت اگر زنهای دلربا نیفتند عصبانی میشوند گفت با این عقیده حنای شما در انگلیس رنگ نخواهد گرفت جوابداد اولاً من بانگلیس نمیآیم وانگهی تصور نمیکنم همه خانمها در انگلیس سیاست باف باشند و فضولی کنند.

۱- مارگریتا سارفاتی گوید پهلوانی در خون خود نغلطید سرباز گمنام بجای او نهادند کمانسو و لوید جرج مدیر بودند جنگ صورت دفاع از پشت سنگر پیدا کرد.

۲- اوتوپی دستور مورو و از رجال هانری هشتم است (افکار امم صفحه ۱۷۴)

۳- صباحیان وصله سیاه داشته اند.



موسولینی برای ملاقات پوان کاره و کرزن به لوزان رفته بود، در ملاقات رئیس نظمیه اشاره به پل کرده گفت زیر همین پل نظمیه مرا توقیف کرد گفت در زندگی پیش می‌آید. بلشویک‌ها به او نسبت محافظه کاری دادند گوید بلی محافظه کار هستم فقط نان قوت انسان نیست آزادی افرادی و آزادی روحانی هم لازم است و هیچ قوه آیندو آزادی را نمی‌تواند از بین ببرد.

پس از مطالعه اسناد وزارت خارجه گفت بی ناموسی دول قبل از جنگ شرم آور است (و بعد از جنگ).

گوید مایه انقلاب نعمت دنیا است تا بدست انقلابچی نیامده است، انقلاب چوب دادن بدست خرس است و پس گرفتن مشکل.

گوید بلشویسم صورت اکمل کاپیتالیسم است، دموکراسی اروپا را بسرحد فنا میرساند فاشیست بی‌ای خود جافی بود بی‌ای موسولینی ایستاد (بدست دیگران از بین خواهد رفت). قوت انگلیس از آن است که گروه پهن مداخله در سیاست نمیکنند.

نزاع پیر و جوان روی اشتباه در موضوع است یکی مدیر است یکی فعال و هر دو محل احتیاج، اشعار از کیست نمیدانم مناسب مقام می‌آورم، هفتصد سال قبل گفته شده است.

برهای گرم و دم سرد ما مخند	طفلی و سرد و گرم جهانرا ندیده‌ای
از سر کار بی‌خبری عیب ما مکن	ما غرقه گشته‌ایم و تو دریا ندیده‌ای
الفاظ دلفریب دلت را ربوده است	این اول است آخر غوغا ندیده‌ای
جانا سراب را تو گمان میبری بآب	ما دیده‌ایم و تو اینها ندیده‌ای

آزادی را موسولینی بنظم، حسن اداره و رعایت مراتب ترجمه میکند گوید سیاست باف بیش از اندازه داریم، مملکت ثقل کرده، باید از جوانان مرد کار ساخت، اداره مملکت هرچند پله داشته باشد پله آخر جای رئیس عدلیه است بالعدل قامت السموات والارض.

هر جا که قومی بر سر قومی بریزند باید هر دو طرف را سیاست نمود (این عقیده پدرم بود) و همه ملل اروپا مستحق سیاستند.

از ایتالیا ممنوع شده وقتی با دست خالی بفرانسه رفت برای خانم حاکم سن ژولین فال کشید راست آمد سورش راه افتاد.

در کنگره میلان (۱۹۱۰) موسولینی در معارضه با پاپ نطقی غرا بر ضد پارلمانتاریسم کرده است و تعجب کرده است که چرا همانجا سنگسارش نکرده‌اند (سنگ حاضر نبوده است). گوید دولت را نباید متزلزل کرد دولت بی تزلزل می‌خواهد.

موسولینی توسعه خاك نمی‌خواهد اما به تیرل قناعت ندارد ساو و آنیس را هم می‌خواهد از ویلسن شاکی است که مغلوب چاپلوسی ادوارد گری و زمینه سازی پیر گرگ کلمانسو شد (ساو و آنیس را به ایتالیا نداد).

سیاست لنین را سیاست سرمایه داری میداند، گوید آرزوی او است که مکتب عالم در کرمین جمع شود. موسولینی به کثرت افراد حزب قائل نیست که چه فایده از جسم بزرگ و روح کوچک.

از کلمات او است که صندلی دسته‌دار و کفش راحت مخرب مرد است.

گوید جنگ پاتیل ذوب مقاصد است (آخر السیاسة الحرب) امپریالیسم اخلاقی هم ممکن است، زندگی يك سلسله وظیفه است که باید انجام داد و چند پیاله شربت نا گوار که باید سر کشید.

حسن نیت برنگ لباس نیست پیراهن سرخ بهر تن میرود.

تو هر رنگی که خواهی جامه میپوش که من آن قد زیبا می‌شناسم

در وصف اوضاع گوید شرف را در طاق نسیان نهاده بودند دولت یا از ترس یا بی غیرتی



بدماگوژی پرداخته امتیاز بود که بسوسیالیست میدادند کار بجائی کشید که فراریهای جنگ هم سرخط شرافت و شجاعت میافتند.

گوید تربیت و اقتصاد در مائه نوزده راه طبیعی و منطقی نیپمود خود سرانه نمو کرد (رشد زیاد مایه جوانمرگی است) در روسیه بدیکتاتوری اقتصاد مستحیل شد و طولی نخواهد کشید که اینهم از بازیهای مندرسه محسوب خواهد شد.

در زمان قدرت موسولینی روزنامه هیرارش را دایر کرد گفت تند نویسه نمیتوانند آرام بنویسند دولتی که قوای مبقیه را مورد استفاده قرار ندهد درانتحار خود میکوشد.

پلیتیک عالم در اقیانوسها پهن است و من وقتم صرف آنکه کجا دو نفر توی سرهم زدند، همه دول کوچکند، من گمانم دولت دیانت از همه بزرگتر است، کشتی عیسی هر قدر ضعیف باشد بمنزل خواهد رسید.

قدرت ملت باید در قدرت دولت مستحیل گردد، دو دولت در يك ملك خرابی بارمیاورد، همه انقلابات خاتمه میابد مگر نزاع نالایق با لایق، اشکال در آن است که بدست ماجراجو باید آرامش تدارك کرد.

موسولینی چون کاوه احترام سلطنت را حفظ و انتظام و آرامش را در ایتالیا ایجاد نمود ایرادی که باو میشود گرفت حمله به حبشه است خصوص که در کلمات خود گوید بفکر توسعه مملکت نباید بود باید بآبادی پرداخت.

از کلمات موسولینی که به میخ و نعل میزند من نتوانستم مسلك او را بدست بیاورم مجربات قدیم را با منویات جدید آمیخته معجونی سازگار بطبایع ساخته.

هر وقت بی مبالاتی، تن پروری و تبذیر دست بالا را گرفته زمامداری انقلاب کبیر فرانسه ۱۸۹۲ لایق بر زمامداری نالایق غلبه کرده است یا مردم از دور ظالم پریشان شده و دور عادل گرد آمده اند چون در قضیه کاوه.

تاریخ نشان میدهد که برای گریز از هرج و مرج، ملل دست در دامن مقتدر عادل زده اند سلطنت و امارت پیش آمده است. از زیاده روی حکومت انقلاب تولید شده است و باز از هرج و مرج انقلاب کار بسلطنت کشیده است.

قضایای زمان شارل اول (۱۶۴۹ مسیحی) مرکوز اذهان بود منتسکیو پیشنهاد تفکیک قوای مجریه، مقننه، قضائیه میکرد، امری که اساس آئین اسلام است.

لوئی ۱۴ از بوربنیان قدرت و حشمتی پیدا کرد تا آنجا که گفت اناولا غیری (دولت

۱- در اوایل مشروطیت شبی از نایب السلطنه کامران میرزا وقت خواستم، درد پاداشت، در اندرون پذیرفت، درد سرش دادم گفتم آقا تا باغ امیریه آباد نشده بود هر روز در اطراف آن گردش میفرمودید که هر چیز بجای خود بیفتد اینک که باغ و عمارت پرداخته است شاید سال و ماه به گوشه و کنار آن تشریف نمیبرید. مجلس سازمانی است که هنوز پرداخته نشده است باید توجه بفرمائید تا نقائص اصلاح شود، بنده هر چه عرض کنم شاید بفرمائید بفرنگ رفته ای افکارت آشفته شده است، از گلستان عرض میکنم که گوید، برای یکی از ملوک شاهنامه میخواندند در زوال دولت ضحاک و عهد فریدون، وزیر از ملک پرسید که فریدون گنج و ملک وحشم نداشت چگونه ملک برومقرر شد؟ گفت خلقی بتعصب بروی گرد آمدند وزیر گفت ای ملک چون گرد آمدن خلق موجب پادشاهی است تو چرا خلق را پریشان میکنی؟ هر چه از مجلس دوری بفرمائید مردم را از دور خود پریشان میکنید.



منم<sup>۱</sup>) منقدین از شعرا و سخنوران در دربار او سوری میچراندند و مدایحی میسرودند عشو<sup>۲</sup> منت اسپان<sup>۳</sup> و غمز<sup>۴</sup> من تنن<sup>۳</sup> انتظام را به تفریح انداخت باز سور بر جا بود و سور ناخاموش .

لوئی ۱۵ مقهور مادام پمپادور<sup>۴</sup> از امور دور ماند ، خزانه تهی گشت ، سورچیان محروم ماندند ، در پاریس جمع شدند و حوزه انتقاد را گرم کردند .

مملکت بی سامان ، قرض فراوان ، دردها بیدرمان ، نوبت به لوئی ۱۶ رسید به ملکه ماری آنتوانت گفت ما جوانیم سلطنت نمی توانیم .

در باری و روحانی مغرور ، در خوشگذرانی جسور ، زه کردن آن کمان مقدور لوئی ۱۶ نبود ، تورگو از مصارف کاست ، روحانی و درباری بمخالفت برخاستند و عذرش را خواستند نکر چاره را در احضار نمایندگان دید که ۱۷۵ سال بود از ایشان کسی یاد نمی نمود ، در تالار بالورسای گرد آمدند ، ضربی گرفتند که همه از رقص باز ماندند ، دولت پول میخواست ملت حساب ، آب ایشان بیک جوی نرفت ، پادشاه بمجلس آمد ، طرح قانون اساسی<sup>۵</sup>ی سست پیشنهاد کرد چون روحانیون و اشراف از شرکت در جلسات با طبقه سوم ( توده ) امتناع کردند اختلاف افتاد ، امر به تفرقه شد .

نمایندگان توده پا سفت کردند ، میرابو از نجبا که با بعض روحانیون و اشراف ساخته بود و بطرف ملیون آمده بود فریاد کرد : « به اراده ملت آمده ایم و به سر نیزه مگر بیرون برویم » در نتیجه در پاریس جمع شده خود را مجلس ملی خواندند ، پادشاه بروحانی و اشراف تکلیف مشارکت کرد مخالفت کردند ، کار بتصرف باستیل کشید ، عزل فکر و تجهیز قوا خلق را عصبانی کرد ، لافایت رئیس گارد که از همکاری واشنگتن بر گشته بود دل با جمهوری داشت سست آمد ، دزد و جانی ضمیمه توده گشت ، مجلس ملی آسامبله ناسیونال صورت قانونگذاری کنستیتوانت بخود گرفت ، مقننه مجریه و قضائیه تفکیک یافت .

فتح باستیل را جشنی گرفتند ، پادشاه و ملکه فرزندش در آغوش . با عامه شرکت کردند با شادی همدستان شدند .

گمان میرفت که اختلاف بر طرف و آرامش حاصل شده باشد ، مجلس مؤسسان کار خود را انجام یافته دانسته منحل شد ، رژیم سلطنت و استقرار مجلس عادی برقرار گشت ( مقننه ) تا آنجا آنچه شد صلاح ملک و ملت بود .

مجلس مقننه ساختند ، ناطقین و سیاست بافها مجال یافتند ، دستجات مخالف و موافق پیدا شد ، اغراض در کار آمد ، میرابو که میانه را میگرفت در گذشت ، در حال نزاع گفت رفقا بر من زاری نکنید بر فرانسه بگریید که عفونت مزاج بهلاکتش خواهد کشانید ، مرکزیت از دست رفت ، پادشاه قصد فرار کرد گرفتار شد ، بای و لافایت او را از معرکه بیرون میبرند ، مردم عزل پادشاه را خواستند ، کار بزد و خورد کشید ، پادشاه را متهم به توسل بخارجی کردند ، از اطراف علم مخالف با رژیم جدید بر افراشته بودند ، مردم رو به توئیلری آوردند پادشاه از مدافعه خودداری کرد که خون ریخته نشود<sup>۵</sup> .

پادشاه به مجلس پناه برد توقیفش کردند ، مجلس قانونگذار را هم نخواستند ، مجلس

۱- L,Etat' C'est moi!

۲-Montespan ۳- Maintenon ۴- Pompadour

۵- تن مورخ معروف گوید لوئی قادر بر دفاع بود حس ترحم او را مانع شد . باز گوید قتل عده ای ماجراجو بحفظ نظم می ارزید بواسطه سستی پادشاه قصر دولتی چپاول و خراب شد . دسته سویس کشیکچیان قصر مقتول شدند و صد هزاران خون ریخته ، نه برای مصلحت بل از پی شهرت و آرزوی ریاست .



کنوانسیون (اتفاق) دایر و نفاق کردند، هرج و مرج ریشه گرفت، اختیار هر روز با دسته‌ای شد اینجا است که شیلر گوید:

ز درنده افزون بود در خطر  
چو آشفست و بالید بر خود بشر  
تند رو، معتدل، مرتجع، همه بی ریاست. قبای درد وطن در برو هوای اناولاغیری در سر،  
دستجات ژاکوبین، ژیرندن، منتانیار و غیره پیدا شد. گروهی مخالف مذهب شدند، کنوانسیون  
حکم میرزا بنویس حاصل کرد میبایست موافق با جماعات رأی بدهد.  
رأی مجلس مؤسسان را به ابقای سلطنت ملغا کردند که کهر کم از کبود نیست (اولاخال  
بقانون اساسی) پادشاه و ملکه را بقتل رساندند فیلیپ دورلثان از منسوبان لوئی هم به قتل او  
رأی داد.

رؤسای دستجات هر کدام قوت میگرفتند به قلع و قمع دسته دیگر میپرداختند بازوی  
جلاد از کار افتاد، گیوتین ساختند (تبر خود کار).

لوئی برکسی شهادت گفت: خدا کند خون بیگناه من دامنگیر فرانسه نشود، بیم انقلاب  
میرفت، فریاد بلند کردند که عامه کلمات او را نشوند.

در عنوان سلامت ملی، محکمه هول و هراس ساختند که در مملکت ابوالهولی شد  
و امنیت برای کسی نماند حتی برای وکلا مصونیت، بای رئیس مجلس مؤسسان هم سر به  
گیوتین سپرد.

زنی از اهل ژیرند، شارلت کردی، بیاریس آمدا را که بقتل ژیرندنها کمر بسته بود بکشت  
و در استنطاق گفت یکی را کشتم تا هزاران نفس سلامت بماند.

لاو و آزیه معلم شیمی را کشتند گفته شد این عالم است گفتند ما عالم نمیخواهیم.  
دست تنگی کار را بمصادره کشاند اینجا است که ملت سر میخورد و تو بمیری برنمیدارد.  
دانتن، ربسپیر، هبرت و غیره از سران ماجراجو همه بپای گیوتین خرامیدند و خیر  
ندیدند.

پیشوایان کلان انقلاب  
جملگی رفتند زیر گیوتین

در وطن خواهی همه عالیجناب

زانکه خاری بود آن در راه این

مردمی که پای نطق آنها کف میزدند در موقع قتل هلهله کردند.  
گر عوض گشته است خون این بشر  
من ندارم زان عوض گشتن خبر

آنچه دیدیم، خواندیم و شنیدیم خبر خواه نبودند و «النادر کالمعدوم»

آخر اعتدالیون بکمک جوانان طلائی Jeunesse dorée حکومت هول و هراس را بر  
هم زدند مجلس واحد را دو مجلس کردند مجلس عام (۵۰۰ نفر) و مجلس خاص (۲۵۰ نفر) پنج  
نفر مدیر اجراء قرار دادند ایندوره نامش دیرکتوار شد.

ناپلئون که در ایتالیا فتوحات کرده بود برگشت، دیرکتوار از بیم خود نهضت بمصر را  
پیش آورد (۱۷۹۸) در غیبت ناپلئون سلطنت طلبها قوت گرفتند خزانه هم خالی شده بود عامه را  
از هرج و مرج خسته ناپلئون بعجله بیاریس آمد پیشنهاد نسخ اساسنامه انقلاب کرد، لوئی بناپارت  
برادر ناپلئون رئیس مجلس ۵۰۰ نفره است، کار در مجلس بزد و خورد کشید ناپلئون را با  
شرکت دو نفر دیگر سمت کنسولی موقت دادند میخ سه سره (نوامبر ۱۷۹۹) جمهوری جا  
خالی کرد.

استقرار مذهب کاتولیک و اتفاق با پاپ پی هفتم آرامش آورد، بالاخره ناپلئون بتصویب  
پاپ تاج امپراتوری بر سر نهاد، مجلس سنا هم دوش مجلس ملی تشکیل شد، باز همان شد  
که بود.

در نتیجه خرابیها، غارتها، کشتارها، سه لفظ ماند: «آزادی، مساوات، برادری» بقول  
شیلر آلمانی تو خالی (صفحه ۱۳) که تا امروز عنوان آشوب و ماجراجویی است.



آنچه بتجربه مسلم است ملت روی دو پایه ارتقاء میجوید و بآسایش میگذرانند دیانت و دیکتاتوری، مانع قانونی. تاریخ را بگشائید و بخوانید قویترین اعمال در زندگی عادت و ایمان است آن قانون بهتر است که موافق عادات و ایمان باشد.

برای کریمخان بازی آوردند، گفت برای چیست؟ گفتند شکار میکند، در جستجوی راه سلامت گفت رها کن سی خود بگیرد، سی خود بخورد.

بشر در بدو پیدایش. سی خود میگرفته، سی خود میخورده، اطراف چشمهها بسر میبرده، از تسخیر حیوانات اهلی حشم پیدا شده است، احتیاج بچوپان افتاده، تقویت چوپان در حفظ حشم از دست برد همسایه ریاست پدید آورده، در نزاع از عاقلی انصاف خواستهاند حکومت پدید گشته.

اندك اندك دست بزراعت زده منازل ساختهاند و پامیدان تمدن گذارده مكاسب پیدا شده است، مردم را چهار گروه کردهاند هر گروه بر وفق سلیقه و در خور حاجت و لیاقت دنبال کاری را گرفتهاند.

سخت و سست، رغد و رفاه نسبت بآب و زمین رقابت آورده بین قبایل نزاع افتاده در تدارك دفاع لشگری امتیاز یافته.

میگویند وقت طلاست، میگوئیم فکر طلاست، فکر افراد ذکی هر روز استفاده از ودایع طبیعی نموده اکتشاف و اختراعی کردهاند اختلاف ثروت پیدا شده است.

پیش آمدهای بیرون از اختیار راه بتوجه بهغیب نموده و هزاران سال است راه تعالی می- سپارد و بدیانتی سرفروود آورده روزگار گذرانده است.

شاکی و راضی همه وقت بوده، کاهل بی لیاقت بر ساعی لایق رشك برده است.

ظلم همه وقت منفور و عدل مطلوب بوده، چون زمامداران بظلم پرداختهاند آشوبی پدید آمده (کاوه) غرور، نخوت، حرص، خودخواهی و جاه طلبی از یکطرف، بیچارگی، بینوائی و تنگدستی از طرف دیگر موضوع رقابت، حسد، بغض و بدبینی گشته بین طبقات اختلاف افتاده، انوری که ناله دارد بساط شبش راه نبوده. (صفحه ۲۴)

حافظ گوید:

ساقی بجام عدل بده باده تا گدا غیرت نیاورد که جهان پر بلا کند

همه سعی در بدست آوردن جام عدل است و جز پیمانه ظلم بدست نیامده است.

سعدی علت را نیکو گفته: خواهند مغربی در صف بزازان حلب همیگفت و همی رفت که ای خداوندان نعمت اگر شما را انصاف بودی و ما راقناعت، رسم کدیه از جهان بر افتادی، قناعت اضطراری است باید توانگران را بانصاف باز داشت قرآن گوید:

و فی اموالهم حق للسائل والمحروم و باز خذ من اموالهم الصدقه

همه را سنك آرزو در ترازو است و سهمها به نسبت فکر و قوت بازو.

چون کریستف کلمب از ینکی دنیا برگشت، بر سر سفره ای سخن از عظمت آن اکتشاف میرفت، حضار همه جویای نام، گفتند اگر ما رفته بودیم ما اکتشاف کرده بودیم، سر سفره تخم مرغ آوردند، کریستف کلمب گفت کی می تواند تخم را از کله بدارد؟ سعی بیهوده کردند، نشد، گفتند خودت بدار، تخم را بر میزد و ایستاد، گفتند ما هم میتوانستیم، گفت میخواستید بکنید، محال عقل است که خرد مندان بمیرند و بی خردان جای ایشان گیرند.

گفتیم فکر طلاست، حکایت سیمنس را نوشته ام (صفحه ۱۶) سربازی در جنگ بین الملل يك دست باخته بود از اختراع فندك انتفاع کلی برد و کارخانه ها از فکر او استفاده میکنند، موسولینی هم گفت جنگی که تمامی ندارد جنگ نالایق بالایق است.

حسد چه میبری ای سست نظم بر حافظ قبول خاطر و لطف سخن خدا داد است

ملل عالم هر يك ب مذهبی سر فرو داشتند و زندگی میکردند، یونانیان مذهب پابرجائی



نداشتند ، مظاهری در آسمان تصور میکردند مشغول زد و بند و جفت و کلکهای زمینی ، به یاد آنها جشنها میکردند ، ورزش و گرو بندی مینمودند ، افلاطون دستوری نوشته پسند نیفتاد ، سولون<sup>۱</sup> دستوری بدست داد مطبوع واقع شد و دموکراسی از آنجا ریشه گرفت (افکار امم صفحه ۱۶۹) اشکال همچنان در انصاف توانگر و قناعت درویش است یا پیدا کردن جام عدل و دیه بر ساقی سیاست است .

امریکا کشف شد و راه افریقا و آسیا مفتوح ، ثروت بسیار نصیب اروپا گشت ، مصالح خام از هر جا آوردند پخته کردند و به اطراف بردند ، در مکانیک پیشرفت شد ، کارخانهها ساخته ، زور آوردند بتجارت ، همان وقت ژان ژاک روسو گفت برگردید روی زندگی طبیعی ، و لتر او را دست انداخت که ژان میخواید از نو روی چهار پا راه برویم .

باز شدن راه دریا بازوی کار همه جا از کار افتاد ، دستگاههای بافندگی در اصفهان کاشان یزد و کرمان خوابید کارگر و کارفرما در کارخانجات روبرو شدند ، اختلاف زندگی رشك آورد . شکاف بین طبقات روز بروز وسیع تر شد ، چهل سال قبل ما از خودمان مخمل ، زری ، صوف ، خارا ، دارائی ، تافته ، اطلس ، الیجه داشتیم ؛ چیت ، ماهوت ، متقال و چلووار از فرنگ می آوردند .

امروز که در داخله پارچه پنبه ای ، پشمی ، ابریشمی تدارك می شود البته ضرر کارخانجات خارجه است .

نکس بازار دیرگاهی است که محسوس شده است ، در مائۀ اخیر در چاره کار قلمفرسائیها کردند و راهها نمودند ، کارل مارکس علت را در سرمایه هنگفت دید کتابی در سرمایه نگاشت و تقلیل سرمایه خواست ، نظرها متوجه سرمایه داران شد و اشتباه بود ، نمی بایست زندگی را آنقدر روی صادرات ببرند ، طبیعی بود که بازار نکس خواهد کرد و فریاد بیکار بلند خواهد شد . سرمایه کلان یا اندك ، بازار فروش مهم است .

بر عکس امروز با سرمایه قلیل رقابت در تجارت میسر نیست حتی بقال و علاف بدون سرمایه کافی رونق نکسب خود نمی توانند داد .

اشتباه دیگر آنکه گفتند ثروت ثمرۀ دسترنج کارگر است . در تولید ثروت اول فکر و علم است بعد سرمایه که اگر نباشد فکر عاطل میماند . فکر و علم و سرمایه که موجود شدافزار لازم است که بفکر و علم تدارك شود . چون اینهمه حاضر شد و کارفرمائی مدیر بر سر کار بود حاجت ببازوی کارگر می افتد پس کارگر در مرحله چهارم و پنجم مؤثر است .

همۀ درد آنجا است که زندگی اروپا رفته است روی صادرات ، ثلث اهالی در کارخانجات امرار معاش میکنند و بر سر بازار هر روز جنگ است ، تو مافریا لیسیم مافروش من بفروشم .

ملل عالم در عقیدت بدیانتی توکل و توسل داشتند ، زحمت دنیا را برای نعمت اخری متحمل می شدند و تشفی می یافتند . حکمای غافل بتصور استقصای طبیعت که برق و بخار را بکار انداخته ایم (وکاش بعضی اختراعات نشده بود ) از حقیقت منصرف شدند و طریق ماده پیمودند از رو حیات بی خبر از خدا روبرو آوردند . زندگی رفت روی استفاده از نعم و تعیشات دنیوی و در تفتن و تجمل اسراف روا داشتند ، روز بروز بر رشك افزود .

در انقلاب کبیر فرانسه که اول سخن از حساب میرفت آخر به اضطراب کشید که اگر مداخلۀ ناپلئون نبود همان پیش بینی میرابو می شد که در وقت نزاع گفت رفقا بر من نگریید بر فرانسه زاری



کنید که در عفونت افکار بهلاکت خواهد رسید.<sup>۱</sup>

از آن انقلاب سه لفظ دلربا بقول شیلر تو خالی ، باقی ماند آزادی ، مساوات ، برادری . آزادی تا آنجا رواست که مزاحم آزادی دیگری نباشد ، مساوات در عالم نیست حتی در حدود معروف است که یکی لطمه بدیگری زد دعوت بقاضی برد ، بر معروض پنج درهم جریمه وارد آمد ، ده درهم نزد قاضی نهاد و کشیده ای بروی او نواخت گفت پنج درهم عارض را بده و پنج درهم هم خود بردار همه کشیده ها يك ارزش ندارد .

اما برادری در تقسیم ارث معلوم میشود وقتی گفته ام :

گر برادر بود رفیق هلا      او رفیقی ترا خدا داد است

ورنه او دشمنی است مادر زاد      کزویت شکوه است و فریاد است

برادری ، آزادی و مساوات بهانه است برای فریب ساده لوحان ، گل کردن آب و گرفتن ماهی حکایت خربرفت و خربرفت و خربرفت است در مثنوی اگر در آن رقص خرازدست رفت در این رقص آسایش از گیتی رخت بست .

بجای آن سه لفظ گوئیم عدالت ، مساوات ، لیاقت

در سنه ۱۸۴۸ هیاهوی آزادی در آلمان بلند شد ، فردريك گیوم چهارم برلن را ترك كرد آزادی از شهر که کانون هرزه گرد است بدهات نفوذ نموده دعوات آزادی بجان رعیت افتادند آخر رعایا دست به بیل و پارو آزادی را جارو کردند و گفتند باید اول بدانیم که هستیم آنگاه بدانیم آزادیم یا نیستیم ، پادشاه را به برلن بازگردانیدند و نظم و آسایش برقرار شد . کارل مارکس که بآلمان آمده بود بیاریس برگشت معروف است گفت میگوئیم حکومت کارگر وای بوقتی که حکومت بدست کارگر بیفتد شاید از تجربه آن انقلاب گفته است .

در نتیجه جنگ بین الملل ۱۹۱۴ رشته انتظام در روسیه گسیخت لنین و

تروتسکی از خستگی و آزرده گی سپاهی استفاده کرده حکومت بلشویکی

ساز کردند ، حقد و حسد و بغض حکفرما شد ، عامه بجان اشراف افتادند

و کردند آنچه کردند . میگویند روسیه بهشتی است ، اساس آن است که

طلوع بلشویکی  
( کمونیستی )

هیچکس مالک هیچ چیز نباشد محصول مملکت در بیت المال جمع شود مایحتاج همه را دولت مهیا کند ؛ منزل ، خورش ، لباس ، کالا ، افزار کار و غیره ( آزادی افرادی و عقیده ملحوظ نیست ) .

اگر بشود بدست عمال از مردمی که میشناسیم اسهام را بصحت و عدالت رساند شاید بتوان زندگی بهشتی را تصدیق کرد .

اگر اسهام بتناسب لیاقت و هنر نباشد هنرمند شاکی خواهد بود و اگر باشد بی هنر ، بازرقات باقی است و امتیاز ناگزیر .

افراد ناس در فکر و عمل تاجه اندازه آزادی دارند نمی دانیم ، کسی زحمت فکر و تتبع بیش از وظیفه بخود میدهد یا نمیدهد معلوم نیست .

ما از اینها میگذریم و تصور میکنیم که زندگی در تحت این مرام زندگی بهشتی است ، درب بهشت چرا بر ما بسته است ؛ کیست که زندگی بهشتی را طالب نباشد ؛ تا این ساعت مرام کمونیستی عروس پس پرده است ، زشت است یا زیبا نمی دانیم ، در بسته است و از پشت در تطمیع دیگران میکنند .

استاد علی نجار برای من کار میکرد در اوایل امر روزی بفرزندان من گفته بود کی بشود که بلشویکها بتهران بیایند گفته بودند وقتیکه آمدند چه خواهد شد ؛ گفته بود شنیده ام روزی يك

۱ - آرزومندان انقلاب خونین دستی از دور بر آتش دارند ، طمطراق فرانسوی های خود پسند را در لاف از آن انقلاب به نقد میگیرند و از نتایج غفلت دارند نتیجه این است که می بینیم .



امپریال به آدم می‌دهند . این همه امپریال از کجا می‌آید و چرا می‌دهند و کی این فکر را در خاطر استاد علی تزریق کرده است معلوم نیست .

هر چه می‌شود در عنوان دموکراسی است ، زرد و کبود و سرخ همه کوس اناولاگیری می‌کوبند و دم از آزادی می‌زنند معلوم نیست آزادی چه رنگ است .

بادعوی آزادی بهر رنگ که باشد تجهیز جنگ چه معنی دارد ، مبالغ هنگفت از بیت المال را صرف تجهیز آزادی‌کشی چرا باید کرد .

گرم‌رام تو به استی بی نفاق      این به استدلال باید نی چماق

تا امر جماعت بگذرد باید یکی بسازد یکی بفروشد یکی بخرد .

یکی از آشنایان روزی بمن گفت این بساط سربخاری چیست ؟ گفتم اجرت کوه کن ، سنگ تراش ، زرگر ، مسگر ، منبت کار ، سازنده ، فروشنده . برای اینکه نقد زاید من از مصارف بدست ایشان بیاید خریدم ، حبزینت مایه رواج بازار است .

بسا کلمات رنگین اثرات سنگین بخشیده .

از خم پندار خود مستی چنانک      کس ندیده مست از خم شراب

حکایت زن کدخدا و نان زندی را در شیراز نوشته ام وقتی در روزنامه خواندم که در آمریکا مالداري اعلان کرده فلان روز فلان ساعت درب خزانه من باز است هر کس می‌تواند داخل شود و هر چه می‌تواند ببرد ، بیست دقیقه مجال دارد ، مردم بخزینه رو آوردند و بهمه جهت بیش از چند صد تومان نتوانستند بدر ببرند ، زیاد برداشتند جیب‌ها پاره شد ، درهم طپیدند ، زمین خوردند آنچه برداشته بودند از دست دادند . نعمت بقدری هست که امر همه بگذرد اگر حرص بگذارد و قناعت بکار آید .

پس از جنگ ۱۹۳۶ و تحمل مصیبت‌ها باده‌زخمها خورده است ندای اعتصموا

باز گشت بسوی حق      بحبل الله ولا تفرقوا بلند است زمامداران یکدل و یک زبان توسل بدیانت

می‌جویند در نطق رئیس جمهوری متحابه آمریکا و وزیر خارجه انگلیس می‌شنویم که باید بسوی خدا برگشت مرامها جز فتنه و آشوب نتیجه نداد همه از رنگهائی که انگیختند و طرحهائی که ریختند پشیمانند و در جاده سرگردان .

بجد و جهد چو کاری نمیرود از پیش      بکردگار رها کرده به مصالح خویش

انشاء الله ملل بجد بلوغ رسیده‌اند بلوغی که سعدی در گلستان گوید : جمعی از حکما سخن در بلوغ میراندند و علامات ظاهر را بر می‌شمرند یکی گفت اینها نیست ، بالغ آن است که در بند رضای حق بیشتر باشد تا در بند هوای نفس ، اینک گروهی کمر مجاهده در طریق تحصیل رضای حق بسته‌در کونشسته هدایت براه حق میکنند .

از همه ممالك اروپا سوای روسیه و باز از آسیا و آفریقا و آمریکا و استرالیا

انجمن کو در سویس      تاکنون ۵۴ نماینده در کو حاضر شده‌اند ، مرامشان برگشت بسوی حق است

و تذکیه اخلاق بر مائریالسم که لب لیبرالسم ، سوسیالیسم و کمونیسم است نفرین میکنند که ریشه آسایش را از بیخ بر خواهد کند .

مرام این انجمن سعی در تهذیب اخلاق است و هزار ها مردم تعهد پیروی از این مرام کرده‌اند .

در مرام عدل و انصاف باید توپ و تفنگ در کار نباشد ، سابق جهانگیری باسلحه می‌شد امروز تزریق شکایت در ذهن عامه میکنند و استفاده از فریب از بینوایان که مستمندان را بر می‌انگیزند متمکنین را بر میاندازند ، بساط مهیا را بتصرف در می‌آورند چند روزی از ذخیره موجود استفاده می‌



نمایند ، زندگی گروهی آنها دوره گردان شهر بهشت می شود ، ذخیره که از دست رفت به بیچارگی می افزاید دست خالی و دهان باز میمانند ، درها را می بندند که کسی نداند در انجمن کو می خواهند از این طریق برگردند و خوشی را از طریق اخلاقی حاصل کنند انشاء الله .

مردمی که در کو بمغز مرام بر خورده اند متعهدند که در قوم خود مرام را ترویج کنند از عناد رو بگردانند و به رشاد رو بیاورند .

این همان نداست که محمد بن عبدالله هزار و سیصد و هفتاد و هشت سال قبل بگوش بشر در داد :

قل يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة سواء بيننا و بينكم الانعبد الا الله و لا نشرك به شيئاً و لا نتخذ بعضنا بعضاً ارباباً من دون الله

بگوای اهل کتاب بیائید موافقت نمائید به کلمه ای که بین ما و شما فرق ندارد آنکه نپرستیم مگر خدا را و شریک از برای او قرار ندهیم و بعض خودمان را به رب نکیریم سوای خدا .

ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل المشرق والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الآخر والملائكة والكتاب والنبیین و اتى المال على حبه ذوی القربى والیتامى والمساكين و ابن السبیل والسائلین وفى الرقاب و اقام الصلوة و اتى الزکوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا و الصابرین فى البأساء والضراء و حین البأس اولئک الذین صدقوا و اولئک هم المتقون

خوبی آن نیست که رو بطرف مشرق و مغرب کنید بلکه خوبی ایمان بخداست و روز آخر و ملائکه و کتاب و پیمبران و بدهید مال را بدوستی او بخویشان و یتیمان و مساکین و راهگزاران و درخواست کنندگان و در آزادی بندگان و برپا بدارید نماز را و بپردازید زکوة را و وفا کنید بعهد چون عهد کردید و صبر کنندگان در رنجوری و شداید (دفاع) ایشانند که راست گویند و ایشانند پرهیزکار .

باقضای امروز باید افراد یا دولت از طریق تشکیلات و مؤسسات ادای وظیفه نمایند ، ره همین است مرد باش و برو .

نماز را من در افکار امم کتابچه یاد داشت گفته ام که چند نوبت در روز شخص را بوظیفه تذکر می دهد .

در رعایت دنیا و آخرت .

و ابتغ فیما اتاک الله الدار الاخرة و لاتنس نصیبک من الدنيا و احسن کما احسن الله الیک و لاتبغ الفساد فی الارض ان الله لایحب المفسدین .

بجوی در آنچه داد خدا ترا سرای آخرت را و فراموش مکن بهره خودت را از دنیا و نیکوئی کن چنانکه نیکوئی کرد خدا با تو و مجوی فساد را در زمین خدا دوست ندارد فساد انگیزان را .

در حدود آزادی و مواسات و برادری .

الناس مسلطون علی اموالهم و علی انفسهم آدمیزاده بر مال و جان خود اختیار دارد . انما المؤمنون اخوة گرویدگان برادرند .

لایؤمن احدکم حتی یحب لایخیه المؤمن ما یحب لنفسه ایمان نیاورده است احدی از شما مگر آنکه آنچه از برای خود می خواهد از برای برادر مؤمنش بخواهد .

ان اکرمکم عند الله اتقیکم گرامی ترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شما است .

الذین یجتنبون کبائر الاثم والفواحش و اذا غضبوا هم یغفرون آنانکه دوری جویند از گناهان بزرگ و کار های زشت و چون خشم کردند درگذرند .

ان الله لایحب کل مختال فخور خدا دوست نمیدارد فریب دهندگان بخود بالنده را . در منع احتکار که امروز موضوع بحث کلی است :



انما الذين يكتزون الذهب والفضه و لا ينفقونها في سبيل الله فبشرهم بعذاب اليم و همانا آنانکه انبار میکنند طلا و نقره را و نمی دهند در راه خدا ( بمنفعت عامه ) نوید بده ایشان را بعذاب دردناک .

در حدود آزادی زبان،

کنتم خیر امة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنکر و تؤمنون بالله شما بهترین امتید از میان مردم بخوبی دعوت میکنید و از بدی منع و بخدا ایمان دارید. کلو و اشر بو اولاتسرفوا بخورید بیاشامید و اسراف مکنید .

هرون عمارتی مجلل ساخت در ملاقات از حضرت موسی بن جعفر (ع) پرسید چگونه می بینی؟ فرمودند اگر از مال خودت ساخته ای اسراف است و اگر از مال غیر حرام .

ما انجمن کو را تبریک میگوئیم خداوند توفیق بدهد که بر صراط مستقیم مشی کنیم . به مناسبت قول دنی سورا معلم دیانات مدرسه لندن را در تاریخ دیانات یاد می کنیم .

در مصاف دین در این عصر جدید	حربه اسلام بدهد بس نوید
سادگی امر و اتقان اصول	اکمل از ادیان دیگر در فصول
خالی از حشو و زواید کان مغل	در مسیحیت و بودائی ممل
با امور زندگی آمیخته	نی در آن طرح جدائی ریخته
با طبایع سازگار و رایگان	خالی از تحمیل و آداب گران
مسلمین را در تعالی دست هست	باتجدد رشته بتوانند بست

انجمن کو قدمی است بسوی بلوغ نهاده بدان معنی که سعدی گوید : جمعی از حکماء در بلوغ سخن میراندند که چیست و علامات ظاهر آنرا بر می شمردند یکی گفت بلوغ آنست که دربند رضای حق بیشتر باشی تا در بند هوای نفس .

در روانشناسی تشخیص داده اند که در دوره بلوغ پرده مشاعر ضخامت می یابد و استطاعت فکر می افزاید . بلوغ انقلابی است در مزاج جوانان و در این دوره است که مزاج در غلیان است و بسته بطرز زندگی اخلاق بسوی خوبی یا بدی میرود تا تربیت و محیط پرورش چه باشد .

تاسن ۱۶ و ۱۷ تصورات کسبی است ، هرچه بشنوند حمل بر صحت میکنند و سعی دارند از اطوار کاملین تقلید کنند ، پسر ها بیشتر بقلم و دوات میل می کنند دختر ها بمقراض و سوزن . در ضمن تکامل تصرف در معقول برای مرد و زن پیدا میشود ، داخل در صحبت های بیرون از حوزه استطاعت خود می شوند غالب ایراد به بزرگتران می گیرند .

در دوره بلوغ مربی و آموزگاران جوانان را مراقبت مخصوص باید . از رفتار و گفتار جوانان افکار و ذوق آنها در آتیه بدست می آید .

ز لوح روی کودک می توان خواند که بد یا نیک باشد در بزرگی  
فساد اخلاق خصوص جنحه و جنایت در دوره بلوغ ریشه می بندد ، در این مرحله محیط زندگی اثر کلی دارد ، آمیزش مسری است بیشتر در طبقه ای که دنبال تحصیلات عالی نمی روند . تکمیل بلوغ باختلاف نژاد در پسر از ۱۲ سالگی است تا ۱۶ و در دختر از ۹ سالگی الی ۱۴ و این بلوغ صوری است .

از لوازم تربیت منع اصطکاک پسر و دختر است در دوره بلوغ ، عقلای اسبق گفتند :  
پسر را که ازده فزون شد سنین ز نا محرمان گو فروتر نشین

برگشتن بسوی حق برای مردم اروپا خصوص آنها که خود را منورالفکر می دانند مشکل تر است تا مردم مشرق زمین . چه ما هنوز اندر خم یک کوچه ایم و وارد سنگلاخ ماتریالیسم نشده ایم .

در اروپا دو سنگ بزرگ در راه است یکی برگشت براه خدا شناسی با انحراف در قرون متمادی ، باز این سهل است مشکل تر حل سد طبقات است که در اصول خلقت است و جبلی طبایع



و لازمهٔ اختلاف استطاعت و لیاقت و ما دو صف برشماریم .  
يك صف دانا ، ساعی ، زیرك ، سخی ، مخترع ، دلاور ، كردان ، فهیم ، غیور ، قانع ،  
مهربان ولیافتهای دیگر .

صف دیگر جاهل ، تنبل ، مبذر ، لاابالی ، بی‌عار ، هرزه‌گرد ، بیکاره ، دزد ، چاقوکش  
بی‌غیرت ، غدار و فاقد لیاقت .

بین این دو صف افتراق کلی است « عالمی از نو بپاید ساخت و ز نو آدمی » و کل حزب  
بمالد بهم فرهنگون.

بلی بین زرد و سیاه و سفید میشود ائتلاف ایجاد کرد و از صنف ثانی رعایت اگر قناعت  
در کار باشد و امروز بهانهٔ نزاع همین افتراق اخلاق و استطاعات است و تقاضای فوق لیاقت بطوری  
که درکو از همه جا جمع شده اند و در اتحاد مسلک نواگرند .



### سرود حاضرین در کو در خاتمه نمایش راه مستقیم

وقتی گفته‌ام،

از يك گهرند خلق عالم  
پیوستگی همه مسلم  
چون جمله برادرید باهم

با اینهمه اختلاف صورت  
گرزرد و سیاه و گرسفیدند  
نیکو نگرید یکدگر را

به انتشار اخلاق می‌شود از تحذیر کاست آیا محبس ها از بین خواهد رفت ؟ یا پلیس لازم  
نخواهد بود ؟

مشکل دیگر آنکه از فکر و عمل يك نفر هزارها منتفع میشوند خودش چرا نشود و اگر نشود چرا  
بخود زحمت بدهد .

تقسیم کار ها که لازمهٔ تمدن است چگونه خواهد شد ؛ در جماعت ، عطار و کناس هر دو لازم  
است یکی بیای خود میرود یکی را باید دست گرفت ویدعلیا به ید سفلی نماید . آیا همه کارگرا  
میتوانند مدیر کارخانه باشند اگر بودند کارگر که خواهد بود . از زینت و زخرف صرف نظر کنیم  
نصف کارگر بیکار خواهد ماند . البته زیر و بالاهاى بی جهت را باید از بین برد اسراف و تبذیر را  
منع کرد . قبل از همه باید تجهیزات جنگی را از میان برد ، محترک ناحق اداره نظام است بقصد  
نبرد از مایه‌ایکه بمصرف تجهیزات میرسد چه اندازه بر بهبودی احوال می‌شود افزود . اگر حرص  
جها نگیری از سر زمامداران ملل بیرون برود مجال برای تجهیزات اخلاقی بدست می‌آید .



امید است که ملل بدان درجه از اخلاق برسند که فریب زمامداران را نخورند ، خواهد شد ؟  
من نمی دانم !

در خاتمه گوئیم پس از جمع و خرج اگر نظم و حساب در کار باشد مرام کریم خان سالم تر است . رها کردن که هر کس سی خودش بگیرد و سی خودش بخورد دزدی و رشاء را منع باید کرد حلال و حرام را ترویج .

رحم الله معشر الماضین      که بمردی قدم سپردندی  
راحت نفس بندگان خدا      راحت نفس خودش مردندی

روسیه بر هم خورد ، آلمان تسلیم شد ، انگلیس کوس اناولاغیری نواخت ،  
کابینه و وثوق الدوله      روزی بملاقات وثوق الدوله رفتم لدی الورود گفتم ؛  
شوال ۱۳۳۴      بر سر خشم است هنوز آن حریف      یا سخنی میرود اندر رضا  
گفتند بر سر خشم است .

از دبیر الملك شنیده بودم که هنوز تبعید مرا می خواهند ، وثوق الدوله بر خلاف عین الدوله گفته بوده است يك نکته ایراد بفلانی مسجل کنید چه مضایقه . در طی صحبت ، وثوق الدوله از اشکالات شرحی گفت گفتم تا ممکن است باید به لیت و لعل گذراند آنجا که چاره نماند کنار گرفت ، لعل الله يحدث بعد ذالك امرا .

هزار تومان خرج سفر معاودت از شیراز تمام شده است ، بو وثوق الد له گفتم بموجب اسناد پنجهزار تومان از دولت مطالبه دارم اگر برسد مصرفش تعقیب مجمع الادوار است گفتم محتاج مذاکره است و در هیئت نمی شود اسم شما را برد گفتم سه هزار تومانش تصویب هیئت از سابق دارد گفتم بفرستید . تصویب نامه ها را فرستادم ، دو هزار تومان قوام السلطنه که وزیر مالیه است آورد بمن داد ، دم و دود راه افتاد و به تکمیل سه گاه پرداختم .

حضیضی هست باهر اصل واوجی      چو دریاکش بود قعری و موجی  
کم کم لحن اخبار عوض شد ، در رویتز خوانده میشود که آلمانیها عقب میروند بنظمی که محل تعجب است و این را هم حمل بر تدبیر میکنند . اندك اندك مطلب کشف شد گروهی از نظامیان شیوه روس پیش گرفتند ، در پروس آشوب انداختند ، امپراتور به هلند پناهنده شد و شد آنچه شد . آوازه انگلیس فضا را پر کرد و وثوق الدوله را مستسبع ، قرار داد ۱۹۱۹ امضا ، یعنی قیمومت انگلیس بر ایران ، بفارسی : « از بوی هریسه در تنور افتادیم . » کمیته ای در تهران وجود دارد باسم کمیته مجازات ، کمیته کشف شده در کابینه دوم وثوق الدوله مجازات شدند ، اعضای کمیته ، میرزا ابراهیم خان منشی زاده ، اسد الله خان ابوالفتح زاده ، محمد نظر خان مشکوة الممالک این سه نفر شدند کمیته مرکزی و دست گذارده بودند به ترور بازی .

بعضی اعضا دیگر : کریم دواتگر (قاتل میرزا اسمعیل خان رئیس غله) میرزا علی اکبر اردا قی عماد الکتاب خوش نویس ، بهادر السلطنه کرد . کریم بامر کمیته مرکزی بدست رشید السلطان از رفقای خودش کشته شد . قتل دیگر قتل متین السلطنه بود مدیر عصر جدید ، حسین خان لاله از گروندگان میرزا احسن را کشت ، احسان الله خان در این قتل شریک بوده است ، بهادر السلطنه کشف راز میکند ، در این اثنا منتخب الدوله را ترور کردند که تقاضای بهادر السلطنه را رد کرده بود ، قصد قتل بهادر را کردند او هم نظمی را از کار آگاه کرد ، اعضای کمیته دستگیر شدند سوم شوال ۱۳۳۵ . احمد خان صفا را هم یاران کمیته ترور کرده بودند ، صمصام السلطنه ایشانرا آزاد کرده بود ، در کابینه وثوق الدوله در ثانی توقیف شدند رشید السلطان و حسین لاله را بدار زدند ، منشی زاده و ابوالفتح زاده را در راه سمنان کشتند . نقشه صباحی است در عنوان آزادیخواهی ، آن قرارداد چون طپانچه میرزا رضا صدا کرد یکی در گوش آزادیخواه یکی در گوش مستبد .

آنچه را روس و انگلیس میخواستند انگلیس تنها گرفت ، لقمه ای قابل هضم نبود ، وقتی رویتز امتیاز راه آهن را از میرزا حسین خان گرفت در برلن با سیمنس در اجرای آن صحبت



کرده بود گفته بود این قرار داد غیرقابل اجراست زیاد گرفته‌ای به مثل فارسی سنگ بزرگ نشانه نزدن است. قرار داد میرزا حسین خان با رویتز کمتر از قرار داد ۱۹۱۹ در نتیجه نبود، باندازه‌ای شور بود که دولت انگلیس از آن حمایت نکرد و نقش بر آب شد و بی‌صدا گذشت.

درتان شرحی از مضادت قرار داد ۱۹۱۹ با معاهده ورسای منتشر شد حتی در منچستر گاردین نغمه را مخالف خواندند که بتفصیل درتاریخ ایران نوشته‌ام احمد شاه که بآن قرار داد صحنه نگذارده بود و محبوبیتی حاصل کرده بود به اروپا رفت، در آن اوقات از کمیته دموکرات هاوارت قنصل انگلیس نماینده دعوت کرد؛ سیدتدین و جلیل‌الملک از او ملاقات کردند گفته بود سبب مخالفت شما با ما و هوا خواهی آلمان چیست؟ جلیل‌الملک مثلی زده بود که هرگاه طفلی را در اطاقی که پدر و عمویش حاضرند عمو بزند طفل بپدر پناه ببرد، او هم طفل را بزند در این حال فراش پستی نامه‌ای آورده باشد و آن طفل بفراش پست پناه ببرد چه گناه کرده‌است؟ روس آن عمو است، شما آن پدر، آلمان فراش پست، برما چه بحث است.

مردم از سلوك مجلس صلح پاریس با نمایندگان ما از امریکا ناراضی شدند از طرف سفارت امریکا نامه ذیل بدولت رسید ۱۹ سپتامبر ۱۹۱۹

«جریده رعد در مقاله اساسی مورخه ۱۹ اوت از رفتار نمایندگان امریکا در مجلس صلح سوء تعبیر نموده برای رفع اشتباه عین ابلاغیه‌ای که از واشنگتن رسیده منتشر می‌گردد؛ سفارت امریکا تهران، حکومت امریکا بشما تعلیم می‌دهد که در نزد اولیاء امور ایران و جمیع علاقمندان جداً تکذیب کنید که حکومت اتازونی از مساعدت بایران مضایقه نموده‌است.

نمایندگانی که از طرف حکومت اتازونی در کمیسیون صلح پاریس عضویت داشتند مکرر صادقانه سعی نمودند که نمایندگان ایران در کنفرانس صلح وسیله و موقعی برای اظهار مطالب خود بدست آورده و مسأله ایران مطرح مذاکره شود.

هیئت اعزامیه امریکا تعجب داشت که از هیچ طرف دیگر مساعدت باین مساعی خیرخواهانه آنها نمیشد و لیکن اکنون انتشار این قرار داد ایران و انگلیس تا درجه‌ای علت عدم موفقیت مأمورین اتازونی را در شنواندن مطالب نمایندگان ایران آشکار میسازد و بنظر میرساند که حکومت ایران مساعدت تأثیر بخشی با نمایندگان خود در پاریس ننموده‌است.

دولت اتازونی معاهده جدید ایران را با انگلستان با تعجب تلقی مینماید زیرا معاهده مزبور معلوم میدارد که ایران دیگر مایل بمساعدت و کمک امریکا نیست و حال آنکه نمایندگان ایران در پاریس صریحاً و لزوماً مساعدت و امداد امریکارا خواستار شده بودند. سفارت امریکا، در رشت و آذربایجان بر ضد قرار داد قیام کردند، سید تدین را برشت فرستادم با میرزا کوچک خان صحبت کند که جنگ خانگی چه فایده بحال قرار داد میکند، خسارت خودمان است، پرتست باید کرد و از دول دیگر حمایت خواست، نتیجه نداد. چون منظور همه ریاست بود نه مصلحت مملکت.

رفته رفته ساز کمیته ناکوک شد، رفقا شکسته میخوانند و موره‌ای در کار آورده‌اند، صدرائی که عضو عامل است رأی به تشکیل کمیته در کمیته میدهد که مطالب محرمانه را بشود عنوان کرد. دیدم هوا پس است و سر نوای دیگر دارند گفتم اسلم در این هنگامه انحلال است تا هوا روشن شود از خدا خواستند من کنار رفتم کمیته دیگر ساختند و اعتبار نامه به نصرت‌الدوله دادند شد دموکرات هفت جوش، دنبال احمد شاه بفرنگ رفت، اول خبر رسید که احمد شاه در لندن از امضای قرار داد تحاشی دارد برای همین مقصود او را برده بودند.

بعداً شنیده شده بسعی نصرت‌الدوله و ناصرالملک در میهمانی بلدییه امضا کرده‌است، نصرت‌الدوله اصرار داشته‌است که در جواب نطق پادشاه انگلیس در مفهوم موافقت فرمایشی بکند امتناع کرده‌است حتی ناصرالملک پیشنهاد کرده‌است که سر بسته شاه در موقع اظهار دوستی اسمی از معاهدات ببرد و شاه قبول نکرده‌است، ناصرالملک عرض کرده‌است بضرر خودتان تمام خواهد



شد. این متانت رأی شاه سبب بوده است که دولت فرانسه در مراجعت شاه بیاریس با اینکه نا-شناس تشریف فرما شده بودند تجلیل فوق العاده نمود.

روزنامه تان در آن موقع نوشت پادشاه ایران مملکت خودش را به چند فلس فروخت با آنچه شنیدیم و پذیرائی فرانسه وفق نمیدهد مگر اینکه نصرت الدوله و ناصرالملک عباراتی در نطق شاه گنجانده باشند که در ترجمه بانگلیسی مفهوم قبول را رسانده باشد، در تهران هم شهرت دادند البته خبر خبر رویتتر بود.

رفتار انگلیس را با احمد شاه مؤید قول ناصرالملک و دلیل عدم امضای احمد شاه باید دانست.

معلوم شد مجرد حضور شاه را در آن میهمانی حمل بر موافقت کرده اند، نصرت الدوله شد ذوالریاستین، دموکرات خالص و وزیر دولتخواه. آشوب رشت بالا میگردد، تبریز هم ریزه خوانی می کند، اهالی شهر هم به پیچ و پیچ افتاده اند، احمد شاه مراجعت کرد محبوبیت را اندکی باخته، وثوق الدوله طرف تنفرکناررفت، مشیرالدوله روی کار آمد. مستوفی الممالک و مؤتمن-الملک در این کابینه هستند. مستوفی الممالک وزیر مشاور است.

در این کابینه من وزیر مالیه بودم بر طبق قرار داد ۱۹۱۹ ژنرال دیکسن  
کابینه مشیرالدوله  
از اردوی انگلیس برای نظام حاضر شده است آرمیتاژ اسمیت برای  
مالیه ۱۵ شوال ۳۸

در نظام دست بکار زده است، برای متخصص مالی میرزا عیسی خان که در فترت مدیر بود دفتری تنظیم کرده اند فردای ورود من بمالیه معهود است آرمیتاژ اسمیت بدفتر بیاید گفتم در دفتر را بستند و تصدیق دارم که آرمیتاژ اسمیت کارآگاه تر از شوستر بود یا از میلیسپو که بعد آمد کاش ما او را باختیار خودمان خواسته بودیم.

دخانیات را بمیرزا آقای نفتی سپرده بودند آنچه کرده بود بنفع خود و ضرر اداره، وی از هوچی های نمره اول است او را کنار کردم.

تبعید در این دوره وجهه ملی باشخاص میدهد، میرزا آقای نفتی را عین الدوله بکلات تبعید کرده بود و قبلاً ارفع الدوله از اسلامبول، به تبریز آمده آزادیخواه دو آتشه بقلم رفت بوکالت انتخابش کردند پس از منازعه میرزا جعفر زنجانی که از طرف کمیته اجتماعیون عامیون به خوی آمده مردم را بجنگ با اقبال السلطنه بر انگیزخته جمعی را بکشتن داده بود (۴ شعبان)، برای اصلاح بخوی رفته بود چون آب از آسیا افتاده بود متوجه ماکو میشود و از اقبال السلطنه و خوی مزد شست میگیرد، در تهران هم چندی نقشش گرفته بود و در عنوان آزادیخواهی خدمت به جیب خود میکرد.

موسس خان را که از شیراز می شناختم امین و صدیق بجا آورده بودم بجای او گذاردم در مالیه رسم بود امین مالیه بهرجا میفرستادند مفتش همراه او را بانتخاب خودش تعیین میکردند و در بوستان خوانده ایم:

دو همکار دیرینه هم قلم  
نباید فرستاد یکجا بهم  
چه دانی که دمساز گردندویار  
یکی دزد گرد یکی پرده دار  
در چین شنیده بودم که از مؤسسات کنفوتسه یکی اداره تفتیشی است مقتدر و نافذ بر همه تشکیلات.

پدر جد خاقان اخیر بلا وارث در میگردد، مقدم خوانین حرم او باتفاق یکی از امرا زنی را که آبستن بوده است و پسر می آورد خود و پسرش را تلف می کند و از اولاد آن امیر تازه مولودی را جا می زنند هیجده ساله می شود و نوبت تقلد میرسد.

چینی و ژاپنی عقیده ای نسبت باموات خود دارند در هر خانه تذکر گاهی برای رفتگان خانه هست، در دستگاه سلطنتی قصری.





### کمیته انقلاب ایران



خاقان قبل از تقلد امر باید در آن قصر تشریفاتی بعمل بیاورد فردا نوبت انجام آن تشریفات است امروز مفتشی وقت می خواهد و بعرض میرساند که بر حسب وظیفه باید مطلبی را خاطر نشان نماید میگوید در سلطنت شما حرفی نیست اما تشریفات نیاکانی را نمی توانید بعمل بیاورید اگر همراه میکشید بوظیفه مجبورم عرض کنم که شما از خانواده خوانین نیستید .

همیشه آرزوی من این بود که در ایران چنان اداره ای داشته باشیم، در هیأت پیشنهاد کردم که این گونه تفتیش مصرف ندارد خوب است از بهترین اشخاص که داریم اداره تفتیشی بسازیم و در تحت امر هیأت دولت باشد . مشیرالدوله بلحن نامرغوبی رد کرد ، آقای مستوفی که وزیر مشاور بودند تعجب کردند و من بخ کردم، شاید آن تلخی برای ترشی من بود در رد آرمیتاز اسمیت . شغل شاغل این کابینه مسأله متجاسرین رشت و متقائمین تبریز است .

قزاق در رشت با میرزا کوچک خان که رسماً اعلان جمهوری کرده است و تمبر پست چاپ کرده است می جنگد، تبریز همان خیال را دارد ولی نمیگوید .

در رشت اهالی با میرزا کوچک همداستانند و جماعتی از اهل باکو همراه . در تبریز خیابانی با چند نفری اصحاب ، مردم را به ترور مرعوب کرده است ، از تهران وجوه می خواهد و منکر اعزام حکومت است ، بیست هزار تومان برای او فرستاده شد و همین او را جرأت داد و اهالی را متامل کرد . سلیمان میرزا و سید کمره ای هر روز بهیأت می آیند و مستوفی را بحرف میگیرند و دو ساعت در تقویت خیابانی صحبت می کنند .

براوین قنصل روس در خوی باعتبار خبر روزنامه خودش را نماینده روس میداند البته شناخته

نشد . کالامینف نامی بمازندران آمده نسخه ای از قراردادی مشتمل بر ۱۶ ماده به تهران فرستاد لیکن معلوم نیست چه کاره است .

مشیرالدوله ، مشاور الممالک را از اسلامبول بمسکو میفرستد و در مقابل ۱۶ ماده پیشنهاد روس ۲۶ ماده تنظیم کرده نزد او میفرستد، مشاور قرارداد را با کمیسر وزارت خارجه روس امضا میکند مسأله لوٹ میماند .

۱- ووسترف قنصل آلمان که دفاتر قنصل انگلیس را همراه برده بود کتابی بعنوان کشف تلبیس چاپ کرده بود ، نسخه آن بسفارت فرانسه رسید، عضو نظامی سفارت آن کتاب را که در آن از عدم همراهی من بآلمانی ها در شیراز ذکری شده بود بسفارت انگلیس برد که شما چه می گوئید این مرد چه می گوید جواب نداشت .



خدمت آقای حاج سیدالمحققین دامت برکاته، بنده بواسطه کثرت امورات  
**تلگراف حشمت الدوله** مهمه همه روزه در تلگرافخانه باغ حاضر و همینکه تلگراف محترم  
**بخیابانی از باغ به تبریز** مقارن غروب وصول شد جواب اطلاع دادم که برای اصغای مطالب حاضر.  
 در هر حال مفاد تلگراف حضرتعالی را به اطلاع آقایان وزراء رساندم  
 میفرمایند از بدو تشکیل کابینه حاضره از توجه بامور و آسایش اهالی آن ایالت مضایقه نشده و نهایت  
 علاقمندی ابراز گردیده و بقدری که در حدود امکان است فروگذاری نیست. در هر مورد که حوائج  
 آنجا از طرف دولت استعلام و وسایل لازمه استفسار شده فقط در باب تنخواه اظهار حاجت فرموده‌اید  
 که برای تهیه آن هم اقدام شده و بیست هزار تومان عجالاً تصویب و قرار شد از طرف وزارت مالیه  
 برات شود ولیکن تصدیق میفرمائید که با این وجوهات قلیل در مقابل این مصارف کثیره که  
 همه روزه هم بواسطه ظهور حوادث تازه محل خرج آن زیادتر می‌شود وفا نخواهد کرد و تنخواه  
 عمده را باید از خارج استقراضاً تهیه و ایصال داشت. برای اعضای کابینه حاضره هم تدارک  
 این قبیل وجوهات بطوریکه متضمن شرایط غیر مناسب و مضر به استقلال نباشد چندان کار  
 آسانی نیست.

مسأله مدتی تا انجامش فاصله پیدا میکند و طن پرستان حقیقی نباید از این نکته غافل شده  
 و نسبت به این کابینه و شخص بنده نسبت تسامح بدهند. در هر حال برای تکمیل و تهیه قوا در نتیجه  
 مساعی مقام محترم ریاست جلیله وزراء و جهی تدارک شده که انشاءالله این هفته قرار وصول آن  
 داده و برای مصارف لازمه آن ایالت هم بمرور ارسال و تخصیص داده میشود. آقای حاج  
 مخبرالسلطنه هم که سابقه و روابطشان با افراد آقایان ملیون آنجا معلوم است بسمت ایالت  
 نامزد شده‌اند انشاءالله تا آخر هفته حرکت میفرمایند. امید است با معاضدت دولت و ملت که  
 امروز هر دو حکم واحد دارند، از مشکلات و مخاطرات بتفضل خداوند جلوگیری شود.  
 ابوالفتح طباطبائی.

صحبت غیر رسمی از حرکت من به آذربایجان هست ولی رسماً مذاکره نمیشود، کسی هم  
 نیست. محمد حسن میرزا ولیعهد را به افتضاح از تبریز بیرون کرده‌اند، عین الدوله و سپهسالار  
 راهم عذرخواسته‌اند، در تهران سهل است کلاه را کج گذاردن و باد زیر بغل انداختن.  
 از خیابانی تلگرافی رسید خطاب بوثوق السلطنه که فلانی اگر می‌آید تنهاییاید، آذربایجان را  
 آزادی‌ستان کرده‌اند و دسته قشون ملی تشکیل داده‌اند.

خیابانی در یکد و مراسله مراهم مسلك محترم خطاب میکند، در مراسله‌ای از اوضاع و  
 اشخاص شکایت میکند و میگوید باز در این دوره امیدواری با مثال وجود محترم حضرت عالی است  
 بلکه با يك نوع تدابیر علمی و عملی نقشه‌ای در اصلاح این امور پاشیده بکشند که خیر عموم  
 ناس در آن باشد و از قراری که شنیده‌ام کابینه بحمدالله تشکیل شده و يك وزارتخانه بوجود مبارك  
 مزین شده.

امیدوارم آنچه منظور نظر خیرخواهان دولت و ملت است بتوجه حضرت اشرف عالی بعمل بیاید  
 محمد خیابانی.

هم مسلك محترم معظم، دستخط مبارك زیارت، از تفقد و یادآوری آن  
**مکتوب دیگر خیابانی** وجود مقدس مفتخراً تشکرات خود را تقدیم می‌دارم، نسبت با آقای  
**۲۵ ربیع الاول ۱۳۳۶** اعتضادالملک البته لازمه هم مسلکی منظور و معمول خواهد شد،

امیدوارم از حسن نیت ایالت جلیله و مساعدت و همراهی آقای معزی‌الیه  
 کارها بروفق مرام انجام پذیرد و بمناسبت ورود حضرات هیجان‌آهالی باندازه‌ای سکونت یافته و يك حالت  
 انتظاری حاصل آمده و افکار عامه باین نکته قانع شده که باید مدتی را مهلت داد تا ایالت بتواند با  
 فراغت بال و آسودگی خاطر از احتیاجات محلی اطلاع بهم رسانده و اسباب کار را کاملاً بدست گرفته و  
 دارا باشد.



فرازهای حکیمانه و مطابق واقع رقعه شریفه حرفاً بحرف با عقیده و خط مشی اینجانب موافق و تا توانسته‌ام سعی و کوشش را صرف در تقویم اعوجاج افکار و تحویل خطوط حرکات بر روی محور استقامت و سلامت نموده‌ام ولی اوضاع مرکز که آن هم مسلک محترم صد بار بهتر از ما بصیرت دارند یک قسم سوء ظنی در مردم تولید نموده و از تأثیر تبلیغات و تحریکات تنبهی در عوام حاصل شده که اسکات و اطفاء آنرا جز اقدام باصلاحات اساسی تدبیر دیگری نخواهد نمود.

مخصوصاً تعلل در امر انتخابات را مستند بربار مینمایند و این باعث حصول تنقیر و انزجار از شخص شاه می‌شود و امثال این مواد چندهم می‌شمرند کیست که بتواند جلو احساسات را بگیرد تا رشته کاربکلی از دست ارباب معاقله و محاکمه بیرون نرفته چاره باید اندیشید. خود بهتر می‌دانید که اگر مقدرات مملکت باختیار مردم بی‌اراده بیفتد نه سر خواهد ماند و نه دستار با دعای وجود مقدس ختم کلام می‌کنیم. محمد خیابانی.

دولت در امر آذربایجان مردد است، من باحوال روحیه تبریز آشنا بودم و قیام را بازی میدانستم و تصور مخالفت نمی‌کردم در هیأت گفتم آذربایجان را به مفت نمی‌شود از دست داد ولو کار بجنگ در قافلان کوه بکشد، من حاضرم با آذربایجان بروم، در جلسه شنبه ششم ذیحجه تصمیم گرفته شد من سه شنبه نهم حرکت کردم.

در نتیجه خانه نشینی پنج هزار تومان به تومانینس مقروضم، سپهسالار حسابش با کرام الکاتبین است. به عین الدوله پنجهزار تومان می‌دادند بمشیرالدوله نوشتم چون حضرت اشرف والانیستم و نمی‌خواهم بیش از این مقروض بشوم سه هزار تومان بیشتر تقاضا ندارم. نصیحت اخوی هم در گوشم بود که خدمت بجای خود، بفکر زندگی هم باید بود. فقط منتظم الحکماء را برای رهن همراه برداشتم، ملکزاده و میرزا اسدالله پسر امام جمعه خوئی خودشان را بمن بستند و رسمیتی ندارند، پسر امام جمعه برای سرکشی با ملاک پدرش در خوی می‌آید یعنی اینطور میگوید.

خیابانی بوثوق السلطنه تلگراف کرده بود فلانی تنها بیاید من هم تنهارفتم، در زنجان یکروز توقف شد، ساعد السلطنه نایب الایاله تلگراف کرد در زنجان توقف بفرمائید مذاکراتی بشود گفتم مصمم حرکت هر مذاکره‌ای هست در باسمنج می‌کنم، در میانه نماندم ناهاری در منزل بهاء السلطان صرف شد بعد از ناهار بصومعه رفتم، قبلاً به بهاء السلطان تلگراف کرده بودم عده‌ای سوار در میانه حاضر کرده بود.

مقام منبع فرمانفرمای کل روحنا فداه تلگراف نمره ۸۹۱ زیارت گردید  
**جواب بهاء السلطان** بابت سوار که مقرر شده بود دیشب ارشد السلطان را خود با ۲۵ نفر سوار دولتی باستقبال موکب مبارک فرستادم، در سرچم یا آق‌مزار بین راه شرفیاب خواهند شد، سوار خوانین هم احضار شده امروز شاید برسند، حسب الامر ترتیب می‌دهد که در راه حاضر باشند، جمعیت خلخال و سالار مظفر پس از اقدامات این دوسه روزه فدوی و استماع ورود موکب مبارک از دور امیر مؤتمن متفرق شدند و امنیت برقرار است، امروز صبح برای اصلاح، فدوی حرکت به ماهی آباد کرده در وسط راه استماع تفرقه سوار نموده برای انجام اوامر مبارک میانجی مراجعت نموده ۴ سنبله نمره ۹۰ فدوی بهاء السلطان.

آخر شب در صومعه از حشمت الدوله تلگرافی رمز رسید که در میانجی توقف بفرمائید راپرتهائی رسیده است لازم است مذاکراتی بشود جواب دادم از میانجی گذشته‌ام مراجعت به میانجی در حکم برگشتن بتهران است و صلاح نیست.

به نایب الایاله تلگراف کرده بودم امروز که سه شنبه نهم شهر جاری است بر حسب تصمیم هیأت معظم دولت حرکت کردم چون اجزاء و سوار همراه ندارم و بطور خیلی ساده می‌آیم لازم است به قراسوران خط راه قدغن نمائید مواظب انتظام راه بوده و اگر صلاح بدانید عده‌ای سوار هم به میانجی اعزام دارید که در ورود اینجانب در آنجا حاضر باشند ۹ ذیحجه. مهدیقلی



همه جا در راه خرمنها نكوفته مانده و گله‌ها در حصار محصورند و رعایا از ترس شاهسون تفنگ بدست در برجها نشسته‌اند این است احوال آزادی ستان که آزادینخواهان برای نجات آن دامن بکمر زده قیام فرموده‌اند ، بقعودهم معتقد نیستند و از تهران وجوه متوقعند معلوم نیست برای آزاد بودن ، ایران به چند جمهوری باید تقسیم شود، گیلان و آذربایجان پیشقدمند همه امیدواری قیام بعید السلطان تالش است که خلخال را آتش زده است. عمید السلطان که در ۲۲ سال قبل در تبریز دم توپش گذاردند یا حضرت عباس گفت و آسیبی باو نرسید چه پنجهزار تومان بولیعهده و امیر نظام رسیده بود.

در تیکمه‌داش بدسته‌ای شاهسون برخوردیم ، آنها سی‌سوار بودند و من هفتاد سوار همراه داشتم بریاست دونفر از خوانین گرمرو، کار به تیرو تفنگ کشید اسبی از ما و اسبی از آنها تلف شد ، گلوله‌ای پیش پای من بزمین آمد شاهسونها رد شدند و ما گذشتیم در جانگور دچار تیراندازی رعایا شدیم که ما را شاهسون تصور میکردند درشکه‌ها را جلو انداختیم تیراندازی موقوف شد .

۱۸ ذیحجه منزل ما باسمنج است ، ساعد السلطنه به باسمنج آمده اهالی از استقبال ممنوع بوده‌اند از املاك حاجی فرج آقا برنج و روغن دست و پا شده ناهاری مهیا کرده بودند ، ناهار صرف شد ، بجای ساعد السلطنه گفتم تکلیف چیست ؟ بزنجان چه می‌خواستید بگوئید؟ گفت باید با شیخ محمد مذاکره کرد ، عصرها در عالی‌قاپو مجلسی دارد گفتم بگو حاضریم به آن جلسه بیایم بگوئیم بشنویم، تلفن کرد جواب آمد که تصمیم ما غیر از این است گفتم به عمارت علاءالدوله یا بلدیه که خالی است می‌آیم باز گفتند تصمیم غیر از این است . این بود پذیرائی از هم‌مسلك محترم.

از قزاقخانه تلفن رسید، اجازه خواستند عده‌ای جلو بفرستند منع کردم ، سوارهای سرابی را مرخص کردم ، قیمت يك اسب که تلف شده بود با انعامی بآنها دادم ، يك ساعت بغروب حرکت کردم، شب وارد منزل ساعد السلطنه شدم کسی ملتفت نشد . معهود بود پس از ورود، خیابانی کسی بفرستد حرف بزیم ، دوروز گذشت نفرستاد ، روز دوم ناظم‌الدوله بدیدن من آمد ، از سفر قبل سابقه داشتیم گفتم رفیق چه فن ؟ شانه بالا انداخت مطلب معلوم شد .

روز سوم بادامچی وسیدالمحققین آمدند صحبت طولانی شد نتیجه آنکه قیام نقشه دارد گفتنی نیست شما بتهران برگردید و پیغامات را ببرید . شب بمنزل سید رفتم و صحبت طولانی‌تر شد دیدم مرغ يك پا دارد و دنده عوض نمیشود گفتم من هم یکی باتفاق کار میکنیم برای تهران محظوری در مساعدت نخواهد بود کانه با دیوار صحبت میکنم .

گفتم قیام بر علیه قرارداد ۱۹۱۹ بود، وثوق‌الدوله که آن قرار داد را امضا کرد از بین رفت فقط پرتست لازم است واستعانت از دول دیگر ، مخالفت هم با قرارداد کرده‌اند جنك خانگی مایه خانه خرابی است، حدود ایران محترم است تاجامعیت دارد، اجزای کابینه را میشناسید همه مردمان وطن پرستند باحوال من هم سابقه دارید، جواب همه حرفها مرام نگفتنی است : «برین عقل و دانش ببايد گریست» مایوساً بمنزل آمدم، بیرون شهر آن بود که دیدیم شهرهم در کار است از حیث نان به مضیقه افتد، چهار نفر از تجار بمراغه رفته‌اند که برای شهر جنس تدارك کنند عدل‌الدوله ربیع آقا مانع است که اگر او خیابانی است من بیابانیم، دست خالی برگشته‌اند مردم شهر را نمیکذارند خارج شوند واگر میشوند باید دو قران بدهند .

مشتیج رئیس قزاق بدیدن من آمد اظهار کرد که قیام پروپائی ندارد ، عده فوج ملی فعله‌اند، لباس بیخود بآنها پوشانده‌اند ، اگر ژاندارم با قیام همراهی کند که آنرا هم احتمال نمیدهم در چهار ساعت والا درجهل دقیقه بساطشان برچیده است، مترجمش پسر علاء الملك بود سردار مکررم که منسوب باسیدالمحققین است .



گفتم برای جنگ نیامده‌ام، مشغول نصیحتم، علماء و قنسول‌ها دیدن میکنند اعیان ممنوعند، پسرهای بصیر السلطنه را گرفته‌اند، به‌نظمیه برده بودند در بازدید علماء و قنسول‌ها شش سوار قزاق همراه من است. مردم از حضور من در تبریز آگاه شدند، در عبور از چشم کسبه پیداست که استغاثه دارند، از در ژاندارمری که می‌گذرم بوقی می‌زنند شیپور ندارند، رئیس ژاندارم بدیدن من نیامد ولی به پیغام اظهار انقیاد کرد.

قنسول انگلیس در ملاقات گفت از ما چه برمی‌آید؟ گفتم نصیحت، همچنین قنسول امریکا. پس از ملاحظه کتاب و ووسترف، انگلیس روی موافقت نشان میدهد، قنسول انگلیس وقت ملاقات خواسته خیابانی بقنسولگری میرود صحبت میکند میگوید اگر ده هزار نفر هم از تهران بیایند جواب می‌گویم، قنسول گفته بود يك ملاقات با فلانی بکنید، میگوید زبان آور است مرا مجاب میکند، قنسول امریکا پیغام داد خیابانی بتهران یاغی است.

قصد من از نصیحت قنسول‌ها این بود که شاهی در بین باشد اگر کار دنباله پیدا کردند بگویند تهوری شد یا تمام حجت نشد.

مجاهدین ستارخانی پیغام کردند که ما حاضریم گفتم من حاضر نیستم نمی‌خواستم جنگ بحوباره بیفتد نصایح علماء اصلاً مورد نداشت خیابانی قدغن کرده است در دهه تعزیه داری نشود حرف‌ها شنیدم لیکن چون محتمل صدق و کذب بود يك ط بر آنها می‌گذارم و می‌گذرم. مشتیی در ثانی آمد نزد من نقشه سابق را تکرار کرد میدانستم از طهران دستور دارد بفرمان من باشد این نوبت مترجم او ظفرالدوله است پسر سردار مؤید که باقیامیها ارتباط ندارد و نصایح هم کامل شده بود گفتم اطراف کار را باید درست دید نمی‌خواهم زد و خورد بسیار بشود و تلفات واقع گردد شما به عالی‌قاپو رفتید قیامیها مرا در شکلاتان گرفتند، قصه ول کن تاول کنم میشود. تصور میکردم تشکیلاتی دارند قرار شد روز یکشنبه که معمولاً دعوت جای دارد من هم بقزاقخانه بروم یکشنبه ۲۳ طرف صبح سیدالمحققین مرا ملاقات کرد که خیابانی میگوید نشسته‌ای اینجا که چه؟ گفتم منتظرم شما از آخر شیطان پائین بیایید گفت تصمیم ما تغییر ناپذیر است گفتم من سر خود نیامده‌ام که سر خود بروم باید با تهران صحبت کنم گفت تئوگراف سانسور است گفتم اگر دروغ گفتم مخابره نکنند گفت حضوری بخواهید گفتم فردا دو شنبه تعطیل است برای سه شنبه حضوری می‌خواهم.

به سید گفتم فرضاً من رفتنی شدم امنیت من در راه چیست؟ گفت سوار همراه می‌کنیم گفتم بسوار شما اعتماد ندارم گفت قزاق همراه ببرید گفتم این حرف حسابی است. ساعد السلطنه کسالت دارد گفتم رئیس قزاق دعوت کرده گفت همه بدعوت او می‌روند و ساعت بغروب مانده باتفاق هدایت قلی‌خان پسر عمو که برای تقسیم اعانه به ارومی آمده بود و در تبریز است و فرزندی لطف‌الله که همراه است بقزاقخانه رفتیم، جمعی بودند کم‌کم رفتند نصف شب خبر رسید که ژاندارمها بنابر مواعده از شهر رفتند که مال‌التجاره از باسمنج بیاورند قزاق‌ها را هم باین بهانه نگاه داشته بودند.

رئیس قزاق کسان بر سر راه خیابانی گماشته بود که او را به قزاقخانه بیاورند منع کردم که سوء اتفاقی نیفتد معلوم شد خیابانی امشب بر خلاف عادت با جمعی آمده است و مأمورین احتیاط کرده بودند.

می‌بایست تصمیم گرفت، بازار رئیس پرسیدم که بعمل خودتان اعتماد دارید که کار دنباله پیدا نکند؟ اطمینان داد، حکمی هم برای سوارهای مراغه خواست، دادم، شامی حاضر شده بود صرف شد تخت‌خواب یکی بود بمن رسید رفقا را گفتیم روی تخت‌های سالن شب را باید گذراندگی خوابش برد من قدری با لباس در رخت‌خواب غلطیدم تا سپیده دمید. درها روسی است هیچ منفذ ندارد و صدا نمیرسد در را باز کردم صدای تیر می‌آمد، گاهی کمتر گاهی بیشتر، سر آفتاب ظفرالدوله خبر داد که مرکز نظمیه، عالی‌قاپو و مرکز تلفن بتصرف ماست در شبکه قزاق باشی را حاضر



کردند با دوازده سوار نیزه بدست از طرف ارمنستان به عالی قاپو حرکت شد کسبه در راه از خانه‌ها بیرون می‌آمدند ماشاءالله و ساق اسون میگفتند رسیدم درب نظمیه صاحب منصبان جمع بودند از آنها دلجوئی شد، چه گفته میشد که زاندارم و نظمیه با خیابانی‌ها نبودند موافقت صوری بوده است.

اداره نظمیه وصل به عالی قاپو است، در عالی قاپو هیچکس دیده نشد، چهار انگشت خاکی روی فرشها است، پرده‌ها را کنده‌اند، فرصت نکرده‌اند ببرند، صدای تیر که شب بلند شده بود ناظم الدوله گفته بود و او ایلا که شش ماه این صدا از گوش ما بیرون نخواهد رفت من خودم هم تصور نمی‌کردم کار باین خفت باشد. معلوم نیست چه غفلتی خیابانی را گرفته بود حب الشریعمی و یصم ثقة الاسلام به خیابانی گفته بود چه می‌کنی؟ نمی‌بینی در همسایگی چه خبر است؟ گفته بود می‌خواهم همرنگ بشویم که آهنگ ما نکنند، زهی اشتباه که اصل مقصود عباس است بهر رنگ که باشد.



تمبر آزادی ستان که  
باستعمال نکشید

به منزل ساعد السلطنه تلفن کردم که اصحاب بیایند غیر از ساعد السلطنه و منتظم کسی نبود اول کسی که آمد بهاء السلطان بود که بعد از من بشهر آمده است گفتم برو خیابانی را پیدا کن بگو من باز حاضرم با شما کار بکنم میل دارید بیایید پیش من، میل ندارید در خانه باشید و در را باز بگذارید گفت بنویس نوشتم رفت نزدیک ظهر آمد که خیابانی را نجستم و خانه او را اهل محل تا درو پنجره چاپیده بودند گفتم باز سعی کن نوشته مرا به خیابانی برسان موفق نشد، در عدم تعرض به خیابانی سفارش و تأکید کرده بودم.

اگر مردم خودشان خیابانی را از شهر بیرون نکردند و اشرار دور او را بجای خود نشانند برای حفظ اصول بودو

مخابرات دولت با خیابانی در انتظار آن که حکومتی بیاید و اصلاح مفاسد و رفع ترور بازی بشود.



چه فرق است بین سید عبدالحسین لاری یا خیابانی با میرزا کوچک که خود سر مملکت را از مرکز مجزی می‌خواهند. چرا باید پهلوان آزادی فرار کند و در زیر زمین خانه پنهان شود.

من که مکرر در مکرر گفته بودم که با هم کار کنیم اگر منظور اصلاح امور بود قزاق شهر را نظامی کرد و مراقب است اجتماعی در

نقطه ای نشود غالب قزاقها اهل تبریزند و در خانه‌ها لباس قزاقی تمبر لار که استعمال هم شد پیدا میشود، متفرقه در لباس قزاقی بخانه‌ها میرفتند و مزاحم بودند. دسته‌ای قزاق مأمور بازار شدند دوساعتی گذشت از منزل سیدالمحققین و ناظم الدوله تلفن کردند که جماعتی برای چپاول ازدحام کردند، قزاق فرستادم منازل آنها را حفظ کردند، امیرخیز بمرکز دوراست زحمتی به امیرخیزی وارد آمد.

در نتیجه نطقها و بدگوئی‌ها به‌شاه، قزاق که شاه‌پرست تربیت شده است عداوت مخصوص با قیامی‌ها دارند اهالی هم از نظر مذهبی، حقیقت معلوم نشد این مرد چه می‌خواست و با کدام اسباب این تصمیم بی‌معنی را گرفته بود.

۱- جنون انواع دارد در اخبار خارجه خوانده شد که محسن نامی از اجزای شاه سابق در پاریس از خبرچینی گذران می‌کرده بواسطه انتفای موضوع و خالی ماندن کیسه محبوبه‌اش از او بیزاری می‌جوید، دوساعت بعد از ظهر باتفاق هم به باغ سن ژرمن می‌روند بر تختی می‌نشینند کارشان به



من که به قزاقخانه رفتم در اثر صحبت صبح، سیدالمحققین به خیابانی گفته بود فلانی رفت بگذار برویم اورا بیاوریم پول که نداریم (وعقل) گفته بود بگذار برود .

تاظهر بازارها باز شد و هر کس دنبال کار خود رفت، ما هم مشغول وظایف شدیم، من به تهران چیزی نگفتم تلگرافخانه راپرت داده بود، بصیرالسلطنه که بعد از تهران آمد گفت نزد مشیرالدوله بودم گفتم از تبریز چه خبر دارند گفت تلگرافی رسیده است امامن هنوز باور نمیکنم. حق داشت باور نکند چه در طهران تصور میشد این قیام هم مثل قیام اسبق پشت بند ملی دارد و اگر من میدیدم که صد نفر برای دفاع حاضرند در آن اقدام دست نگاه میداشتم. روز دیگر نزدیک ظهر از طرف نظمیه همهمه شنیده شد، صدای کف زدن، قیه و فریاد. گفتم چیست؟ گفتند نعش خیابانی را آورده اند مردم جمع شده اند دست میزنند هیاهو میکنند و میخواهند دور بازار بگردانند فوق العاده متأسف شدم گفتم ببرند در سید حمزه محترماً دفن کنند دوسه ناسزا هم باین جماعت کوفی گفتم تا دو روز قبل پای نطق او دست میزدند و مردی را شیفته کردند امروز پای نعش او دست میزنند رحم الله امرءاً عرف قدره ولا تجاوز عن حده اجازه فاتحه خواستند اجازه دادم و منتظرم ببینم چه شده است.

ظهر راپرت واقعه رسید، معلوم شد دختر بچه ای به پست سه نفر قزاق میگوید خیابانی در فلان خانه در زیر زمین است، قزاقها کسب تکلیف نکرده وارد خانه میشوند، بین حیاط وزیر زمین چند تیر رد و بدل میشود تیری بدست یکنفر قزاق میخورد تیری هم بیای خیابانی و تیری هم به سرش. گفتند تیر سرش را خودش زده است مؤید این قول نوشته ای از بغلش در آمد که چون نخواستم تسلیم بشوم انتحار کردم، این بود آزادیخواهی مخبرالسلطنه. نفهمیدم با عقیده به آزادیخواهی من آن رفتار چه بود و آزادی چیست؟

یک تفنگ سه تیر داشته است و یک هفت تیر و از غریب است که تیری چنان به سینه تفنگ سه تیر مصادف شده بوده است که لوله را فرو برده بود و عجب است.

اگر تجزیه مملکت آزادیخواهی است بنده آزادیخواه نیستم. آزادیخواهی من همینقدر بود که با سمت حکومت قزاق را از استقبال منع کردم ده روز در منزل ساعدالسلطنه نشستم نصیحت کردم و قسمی به آن جنجال خاتمه دادم که تلفاتی نشد. باز کسی که به کسان او رسید من بودم.

حکایتی بنظر آمد، پدرم در بدوامر در دارالفنون خدمت می کرده است و از اصحاب اعتضاد السلطنه وزیر علوم بوده است، وزیر علوم بیرون دروازه گمرک دهی داشته است، خانی آباد، گاهی بآن ده می رفته است، راه پدرم از کنار خندقهای کوره پزخانه بوده است، می فرمودند یکطرف چاله بود که خاک آنرا برداشته بودند، یک طرف دیوار، اسبی داشتم رموک از سایه خودش بدیوار رم می کرد و طرف چاله می رفت و زحمتی داشتم که اسب را در نتیجه رم از سایه خودش از افتادن در چاله حفظ کنم.

فکر انسان سایه او است و بسیار مردم از نهیب فکر خودشان در چاله افتاده اند. لفظ آزادی مفتاحی شده است که تاهراندازه شر و فساد را در تحت این لفظ جایز میدانند و عوام کالانعام هم کور -

→ تلخی میکشد محسن از طپانچه دو تیر به محبوبه میزند معزی الیهافرار میکند و در راه می افتد محسن تیری هم به کله بی مغز خود میزند در میگردد زن را به مریضخانه میبرند و معالجه میشود مارس ۱۹۱۱ عشقها مختلف است.

۱- عین نوشته: «رفقا خدا حافظ، چون تنها ماندم و تصمیم نموده بودم که دستگیر نشوم خودم را کاشتم، بعد از این سست نشوید، مرام را تعقیب کنید، از بازماندگان من غفلت نکنید، کسی را ندارم تمام دارائی مرا بغارت بردند، این بود آزادیخواهی مخبرالسلطنه ۲۲ سنبله محمد - خیابانی.» هیچ تصور نمی کردم اهل محل، خانه خیابانی را بچاپند بلکه رئیس قزاق اندیشه داشت که در محلی سنگری مرتب گردد و به همین لحاظ شهر را نظامی کرد.



کورانه فریب آن لفظ را میخورد .  
 نمی‌دانم در من چه مرض است که در هر موقع خودم را به زحمت و خطر می‌اندازم . آقای وزیر  
 مالیه در خانه ات نشسته ای مدعی حکومت آذربایجان چرامیشوی و خودت را به مخمصه می‌اندازی؟ شعر  
 فردوسی را یاد می‌کنم ولو اینکه حمل بر دعوی بی‌جا بشود .  
 که آواره دشت غم رستم است      که از روز شادیش بهره کم است  
 طرفدار مجهول مطلق نبودم آنچه سعی بود کردم چه در نصیحت چه در حفظ خیابانی باقضا  
 چه میشود کرد<sup>۱</sup> .

کبوتری که دگر آشیان نخواهد دید      قضا همی بردش تا بسوی دانه و دام  
 اینکه از تهران حضوری نخواستم برای آن بود که تهران قیام را پرویا میداد و من نمیتوانستم  
 وضعیت را آزاد بگویم .

در تیکمه داش هیچ نمانده بود خودم هدف گلوله بشوم ، بمن نخورد پهلوی من خورد .  
 منزل خیابانی را دادم تعمیر کردند ، ائانه برای اولادش تدارک کردم ، حقوق برای اولادش خواستم ،  
 شش هزار تومان از هر محل نزد ناظم الدوله جمع شده بود به اولادش دادم ، جعبه عیالش را گماشته  
 خودش که مسبوق بود از زیر خاک در آورده بود بدست نظمیه آمده بود رد کردم .  
 هشت هزار تومان باسم خیابانی از عوارض قراردادی در گمرگ جمع شده بود که جزء عایدات  
 رسمی نبود رئیس گمرگ از من تکلیف خواست گفتم داد به دارالتربیه که مقروض  
 بودند

در تشریفات هفته و سال او مساعدت کردم ، در سال او تمام اجزای ادارات حاضر شدند ، در  
 تهران سید کمره ای برای او ختم گذارد .

صمصام السلطنه ها و مستشار الدوله ها بختم رفتند ، برای ارادت به خیابانی نبود برای تظاهر  
 بود و دماغوژی ، مستشار الدوله آذربایجانی بود صمصام السلطنه رئیس بختیاری که مکرر ریاست  
 دولت داشته هم می‌رود به ختم ، نظمیه مانع می‌شود در کوچه می‌نشیند اقلیت مجلس و فتنه جویان  
 شهر حامی قیام بودند ، مشیر الدوله در محظور واقع شد و من در دادن گزارش واقعه به تهران غفلت  
 کرده بودم .

وثوق الدوله و مشیر الدوله هر دو اسمشان حسن است ، ملک الشعراء بهار در ترجیع بندی  
 می‌فرمایند :

کشت آن حسن از بهر وطن گرد و سه کاشی      کشت این حسن احرار وطن را چو مواشی  
 نظرها مختلف است .

نظر به بی‌خبری از کیفیات حادثه و نظر بشکرانه از سهم نازشست قرار داد ۱۹۱۹ طغیان  
 قلم آقای ملک مغتفر است در تجاوز از نعم الخلفان به اسلاف تالله باشی قافیه را باخته‌اند . تاریخ  
 نه قضایای مرو را فراموش میکند نه ۱۹۱۹ را ، نه قطع عضو فاسد را . نه سید عبدالحسین لاری را  
 کسی سربرید نه خیابانی را ، آن به قشقائی فرار کرد این درلجاج انتحار .

ایالت جلیله ، تلگراف جناب مستطاب عالی بعرض پیشگاه اقدس ملوکانه  
 تلگراف مشیر الدوله      روحناه فداه رسید موجب مسرت و خرسندی خاطر مهر مظاهر گردید ،  
 برای تکمیل مرحمت نشان قدس با حمایل مخصوص آن حضرت عالی  
 اعطا فرمودند ، تبریکات صمیمانه خود را زحمت میدهد ۲۳ سنبله ۵۴۲۶ مشیر الدوله ریاست -  
 وزراء .

در جواب کشف تشکر کردم و رمزا عرض کردم مقرر بفرمائید نشان را نفرستند يك نفر هم

۱- کفایت و دل شخصی که میخواست آذربایجان مدار باشد این بود که بدون جهت در زیر-  
 زمین پنهان بشود .



در دولت بی نشان باشد .

بصیرالسلطنه که از تهران آمد گفت شاه نشان اقدس مرحمت کرده بودند مشیرالدوله قدس پیشنهاد کرد گفتم من که نخواستم قدس واقداً تفاوتی ندارد . جد من ناظم دارالفنون بود ، عموی پدرم وزیر علوم ، خودم هم چندنوبت وزیر علوم بودم خدمتی که من بمعارف کردم کمتر کسی کرده است ، نشان طلای علمی نسبتاً شأنی دارد و سیاسی نیست هرگز نه من خواستم نه دولت بخیال افتاد که زحمات مرا باظهار خشنودی ترمیمی کند .

مردم شهر از تاجر و اشراف اصراری دارند که چند نفر از سران قیام در شهر نباشند ، من ضرورتی نمیدیدم ، در اثر اصرار و ابرام گفتم باختیار خودشان روزی چند بطرفی بروند ، بادامچی ، امیرخیزی و فیوضات چندی به قراجه داغ رفتند .

ظاهراً باشتباه خودشان مقرر بودند و آن خاتمه را طبیعی میدانستند لیکن نفس سرکش در دلشان وسوسه داشت و تولید زحمت بسیار کردند .

دکتر بهرامی شرحی بمن نوشته بود که اگر از کیفیات مستحضر باشد کنفرانسی بدهد نو شتم اظهارات روزنامه وطن از روی مدارك و عقیده نیست که به منطق متقاعد شود ، « برسیه دل چه سود خواندن وعظ . »

یاوه گوئی امروز قیمتی دارد ، میگیرند میگویند یا میگویند که بگیرند من در هیچ موقع اشخاص را بر مملکت ترجیح نداده ام .

آیا هیچ دولتی خصوص دولت صالحه که طرف قبول عامه باشد میتواند يك گوشه مملکت را بی پرستار بگذارد ، سیاست داخله اجازه بدهد سیاست خارجه اجازه نمی دهد .

مطلق دعوی آزادی شتر گاوپلنگ و طن پرستی نیست ، حفظ استقلال و تمامیت مملکت است « هزار نکته باریکتر زمو اینجاست . »

سردار ملی حقوق ثابت داشت بر خلاف محمد خیابانی وقتی حرف حساب بگوشش فرو نرفت دولت جز آنچه کرد چه میکرد ؟

من اسم مملکت را برگردانیدن ، قشون ملی ساختن ، حکومت نخواستن ، جلو تلگراف و پست را اگر فتن و عراقی را از کارها دور نمودن در موقع آرامش مملکت یا غیگری میدانم . نصیحت ، راهنمایی و اظهار همکاری بقدری که ممکن بود کردم . در هر موقع گفتند مرا می داریم آسمانی و نگفتنی ، جز تجزیه مملکت چه میتوانست باشد . آنهم با بیزاری اهالی .

وظیفه وطن خواهی و حفظ استقلال مملکت بمن اجازه نمیداد که آذربایجان را تسلیم افکار بی بنیان چند نفر خودخواه بکنم و حامل پیغامات آنها بمرکز بشوم برای اینکه در شهر زد و خورد نشود و اشکالات سیاسی پیش نیاید بقزاقخانه رفتم و بابسی احتیاط شبانه فرستادم عالی قاپو را متصرف شدند بقسمی که آب از آب نجیبید . شرحی بخوابانی نوشتم که باز حاضرم با شما کار بکنم متأسفانه از خانه بیرون رفته بود . خانه او را چاپیده بودند . نوشته بودم پنهان نشود ، پنهان شد ، در نتیجه آن سوء قضا اتفاق افتاد و بنا بر نوشته خودش از صد نود و نه احتمال است که انتحار کرده باشد خداوندش رحمت کند .

در ۲۹ ربیع الثانی ۱۳۳۹ مستشارالدوله می نویسد اینکه پس از اصرار زیاد وزارت داخله را قبول کردم می دانستم که اگر در این اواخر کاری از روی بی غرضی و جد و جهد نشود حالت منتظره دیگران که در تقسیم دنیا عجله دارند انجام خواهد شد و تصور می کردم که این حس لاقول در افکار خواص اثری بخشیده و قوای مستحسن آنان اقلاً با این کابینه همراهی خواهد کرد . بعد از آنکه بدبختانه این بار وزر و وبال را بدوش گرفتم دیدم تصور باطل کرده ام و عده آنان که درد وطن را بر اغراض و امراض ترجیح میدهند خیلی محدود است افسوس که همان محدود هم دست بهم ندادند و الا کارها بهتر می شد . در این سفر که نوزده ماه طول کشید روزی نبود که بحادثه گرفتار نباشیم . خاتمه



قیامیها در شهر، اسماعیل آقا در سرحد، ترك، بلشویك، كرد، اطراف را گرفته هر روز نغمه تازه داشتیم عقل و پول و قوه هم جاش خالی است. یکی برای ریاست یکی برای دزدی یکی بانگشت ترك یکی بخیال كردستان مستقل هر روز غوغائی تولید میشود. امیر ارشد حاجی علی لوهوس ریاست نظام دردیگ آرزو میزد، قیامیها خار زیر دمش می گذارند، هر روز بطرزی جست و خیز میکند آرام را از شهر برداشته است هر چه برادرش سردار عشایر آرام است او آشفته است، در تهران هم آدم دارد. برادر امیر حشمت در کلیمبر کانون فساد شده است.

پس اقبال السلطنه عروسی کرده است برای او قمه فرستادم، اسماعیل آقا شمشیر می خواهد که بروی خود مان بکشد، بقدری خیالات مشوش و امور درهم و برهم است که تشریح نمی توانم. تركها در سرحد اردوئی دارند و با ارمنستان در جنگند، بلشویك در نخجوان موی دماغ است، هنگامه جو در شهر بسیار.

قبل از ورود من قریب هزار و پانصد نفر از اطراف نخجوان بخوی آمده اند بعضی از آنها در صحرا با علف زندگی میکنند و از طرف حکومت قیامی توجهی در حال آنها نشده بود، نمیشد نشست و نگاه کرد، کلب علی خان نخجوانی را که صاحب منصب لایقی و از خودشان است بآن حدود فرستادم، نصف جمعیت گاو و گوسفندی داشتند آنها را در اطراف مرند سکنی دادند با نفری روزی هفت سیر گندم و جو، آنها که هیچ نداشتند به تبریزشان آوردند، پرستاری کردند، بدیدن آنها رفتم چند نفری چهره شان سبز شده بود تلف شدند قریب هفتصد نفر بودند برای ایشان میبایست فکری کرد. زمستان در پیش است و در شهر اسباب پذیرائی آنها مهیانیست، قرار شد به بلوك خانم رود بروند بآنها گاو برای شیر داده شود و مقداری گندم و جو، الحق مردم بلوك از ارباب و رعیت همت کردند و كمك عمده بحکومت.

چند نفر آزادیخواه بین آنها بودند به جل و پوست جماعت افتادند و تحريك میکنند که ما از شهر نمیرویم، نصیحت سود ندارد، آن چند نفر را گرفتند و تهدید کردند آرام شدند و بمحل هائی که معین شده بود رفتند و زمستان را برگذار کردند و بهار بوطن خودشان انتقال یافتند در بهار تركها اردو باد را گرفتند، هزار و دویست نفر ارمنی بقراجه داغ ریختند اسلحه شان را امیر ارشد که سر راه است وقوتی دارد گرفت، سروکیسه هم کرد، به تبریز آمدند شکم گرسنه شان را اهل تبریز باید پر کنند.

من نمی دانم این اشکالات گوناگون را قیام با مخالفت با تهران و ناراضامندی اهالی با وجود عدل الدوله ها در ولایات بچه وسیله رفع میکرد، من هم وسیله زیاد نداشتم مگر رایگانی اهالی. رقاصهائی هم داریم که رنگ بلشویکی بطبعشان پسند آمده است بی میل نیستند گوشه اش را بگیرند، در ترکیب بندی ساخته ام.

ساز مساواتیان نغمه بس دلکش است	زمزمه اشتراك نیز نوائی خوش است
زیر و بم این سروش گرچه خوش آید بگوش	طرز غم انگیز آن پرده عاشق کش است
عقده گشا کی شود هیچ ترا این نفیر	مایه آن بس حزین درنی آن آتش است
سازش نا كوك بین زخمه تنافر فزا	گوش ربابت رفیق مستحق مالش است
طبع بشر را یکی شیر قوی پنجه دان	زنکله برگردنش بستن بس موخشا است

طبع نه افعی است کو بشود رام تو

یا بعزایم نهد مهر بخط دام تو

ببر و پلنگ است و گرگ طبع بشر در مرام	قومی چون گاو و خر قوم دگر چون هوام
صورت انسان اگر مشتبهت ساخته	از سر ببر و گرگ باز بگیر آن لکام
گول سخن را مخور هر چه ترا آن حریف	نطق کند آتشین از پی معنی خام
دام ز الفاظ خوش مینهدت هوش دار	قصد و را درنگر تا به نیفتی بدام
گر ز میان هزار يك تن پیدا کنی	کو بصف آدمی است دان که رسیدی بکام



پس بگذر از هزار و تو یکی را بجوی  
این ترجیع ۱۲۶۰ بیت است و ۲۱۰ بند است تا آنجا که گفته‌ام از مشغولیات زمان بیکاری  
است خوب یا بد گفته شده است بقول سعدی :

شنیدم که در روز امید و بیم  
تو هم گر بدی بینیم در سخن  
بدان را به نیکان ببخشد کریم  
بخلق جهان آفرین کار کن  
سیاست های مختلف متضاد در مملکت ساری است باصطلاح عامه دست میزنی پا می رود پا  
میزنی دست .

بواسطه شیوع عربی در قرون متمادی کنایات شیرین فارسی نامرغوب شده است و من آوردن  
آنها را ابلغ بلکه افصح میدانم .

در موقعی که ارامنه اردو باد به تبریز ریختند هیچ وسیله برای راه انداختن  
آنها نبود ، ارامنه نمایش دادند مبلنی جمع شد کفاف نمیداد . من هم  
بقدری که مقدور بود کمک کرده بودم . میرزا صادق آقا بمنبر رفت موعظه  
کرد از وظائف مسلمانی گفت ، قریب هزار و دویست تومان جمع شد این  
فکر و اقدام در نظر من جلوه ای کرد با اینکه کناره گیر بود و از حکام هم دیدن نمی کرد وقت خواستم  
بمنزل او رفتم تشکر و تمجید کردم .

### تشکر از میرزا صادق آقا

جنگ ترکها با ایروان راه نخجوان را به باکو بسته است ، حکومت  
نخجوان اجازه خواست از طرف پل خدا آفرین کسانی به باکو بفرستد  
اجازه دادم ، نریمانف رقعۀ تشکری برای من فرستاد . بعداً اجازه  
خواستند به تبریز بیایند ، حال در تبریز روز بروز زمزمه بلشویکی بالا میگیرد ، اجازه دادم ، سبب  
وحشت سیدالمحققین هاشد ، من می دانستم جنس دو پا جنس دوپا است از هر دنده که برخیزد سرانجام  
گوهر پدید آورد و آمدن آنها به تبریز همه را خواباند .

قنسول ما در نخجوان کیابائی است شیرینی و آجیل دارد که در نخجوان بدست نمی آمد ،  
ارباب مناصب شبها در منزل او جمع می شوند و چرچری می کردند ، قنسول محل توجه بود . حکومت  
نخجوان اصراری در بی دینی دارد و حال آنکه مسلمان است ، پيله کرده بود که دختر عالم محل در  
مجلس حضرات بر قصد ( مغز دموکراسی ) بالاخره آن عالم متوسل بقنسول می شود و او این غائله را  
می خواباند . باری آمدند ، قنسول هم همراه است ، در راه پذیرائی شد ، عمارت علاءالدوله را در جنب  
عالی قاپو آراسته کردم ، شیرینی آجیل شربت در بساط گذاردند ، بخصوص قدری تجمل شد آمدند  
هفت نفر بودند ، رئیس رفقم ( حاکم ) نماینده روس ، نماینده عثمانی و چهار نفر دیگر ، نخجوان  
کبادۀ استقلال میکشد ، روس و عثمانی هر دو آنجا نظر دارند ، شب عرق خواستند ، میهماندار  
نزد من آمد گفتم بدست می آید ؟ گفت در ارمنستان هست گفتم حاضر کنید سپرده بودم  
سر شام دوغ و شربت بگذارند مشروب خواستند گفتم فراهم کنید هفت نفر هم نظامی با  
آنهاست .

روز دیگر تخته خواستند حاضر کردند ، میهماندار آمد که مردم می خواهند از میهمانان  
دیدن کنند گفتم البته بکنند . دسته دسته از هر طبقه ، بیشتر خرده پای بازاری آمدند دیدند که  
مشغول خوردن مشروبند و قماردائم ، سر خوردند و همه بلشویکی در تبریز خوابید ، آواز دهل شنیدن  
از دور خوش است اگر لنین مسلمان بود اساس بلشویکی را بهتر از این مینهاد . آزادی ، مساوات  
برادری آن قسم که در اسلام مقرر است قابل دوام است افسوس که مسلمانان راه کج رفتند و به فجوای  
قرآن عمل نکردند .

۱ - این مرد خداشناس مسلمان را خداشناسان در دوره پهلوی از تبریز تبعید کردند و در  
دهات قم مرحوم شد رحمت الله علیه .



شنیدم اصول اسلامی را برای لنین گفته بودند گفته بود اینجا برای مامیدان نیست. آقایان چند واگن شلتوک پیوسیده، روده و مسوقی همراه داشتند که بفروشد، روده مشتری داشت خریدند پنجاه تومان هم صرف کرد، چون با اجازه من بود پنجاه تومان را نزد من آوردند گفتم ببخشید در عوض روده گندم گرفتند مقداری هم مجانی بآنها دادم، شلتوک را هم برای آنها آب کردند، مسها راسپردم نخرند چه وقف بود، ارمنی بدذاتی گفته بود از ایالت می ترسم والا میخریدم بهر حال واگن مس را برگرداندند.

هفته ای در تبریز ماندند نود تومان خرید کرده بودند بقنصل گفتم از طرف من بدهد، برای خدا حافظی بعمارت علاءالدوله رفتم، بسربازها هم نفری پنج تومان گفته بودم داده بودند، پیشفنگی برای من زدند کانه لنینم. بسلامت رفتند و آوازه بلشویکی را با خود بردند باز هم آواز دهل شنیدن ازدور خوش است.

بمضور... حضرت اشرف آقای مخبر السلطنه ایالت آذربایجان ایران  
نامه نریمانف دام اقباله، بعد از ادای مراسم تحیه و سلام از الطاف بیکران و مساعدت فراوان آن حضرت اشرف و قنصل ایران درنخجوان آقای وثوق الممالک در حق مأمورین ما در نخجوان الخاصه در خصوص عبور مأمور مخصوص یوسف ضیا طالب اف از داخله ایران بآذربایجان بارتقابت و معاونت آقای نصرت نظام تشکرات خود را تقدیم داشته از حسن نیت آن خادم عالم انسانیت و مأمورین خوش طینت ایران دوستی این دو دولت علیتین با کمال صمیمیت بیش از پیش بحصول خواهد پیوست و تأیید و سعادت فقرای هر دو مملکت را امید داشته ضمناً قبول احترامات فایقه را متوقع میباشم رئیس حکومت جمهوری شوروی سوسیالیست آذربایجان نریمانف.

اسمعیل آقا پسر جعفر آقا است که نظام السلطنه قرآن برای او فرستاد او را تأمین داد به تبریز آمد و بخدعه کشته شد و در آن سوء تدبیر هفت نفر از عملجات حکومتی بدست کسان جعفر آقا هلاک شدند. قرآن را نزد عبدالحمید بردند و در نتیجه فتنه شیخ عبدالله پیش آمد، از همان وقت شکاک در صداقت اولیای امور شک داشته هیچوقت در خدمت صمیمی نشدند. اقبال السلطنه از این اختلاف استفاده میکرد و ماکو کانه حکومتی جداگانه محسوب میشد، از ترس روس و ترک بایران اظهار بستگی میکرد که ضعیف تر بود. هوس هجوم به نخجوان بدل مردم تبریز آمده بود، هم سیخی زده می شد تقاضا داشت که من اقدام بتصرف نخجوان بکنم، مطالعه آخر کار کردم دیدم ممکن است در نتیجه قسمت دیگری هم از آذربایجان از دست برود محرکین را بهر زبان از این هوس انداختم.

قطور را که در کمیسیون سرحدی بایران واگذار کرده بودند و درکنگره برلن تصدیق شده بود دولت عثمانی قبول نداشت، اسمعیل آقا این میانه به تذبذب میکدراند. دولت ترک جدید و حکومت باکو هر کدام بسیاستی از او تقویت میکردند و او بهمه اظهار صداقت میکرد و دروغ میگفت. با انگلیس هم روابط داشت، سیدطه وزیر و مشاور او برای قنصل انگلیس گونی گونی توتون می فرستاد.

ترکها چهار توپ مسلسل دو توپ صحرائی و هفتصد نفر عسکر و صاحب منصب تحصیل کرده در آلمان باختیار او گذارده بودند، توپهای او دورتر از توپهای ما میزد، چهار توپ سنگین که روسها جا گذارده بودند بقزوین برده شد برای دفع میرزا کوچک خان. در انقلاب روس اسلحه و قورخانه و ملزومات از همه قسم بسیار در تبریز و شرفخانه مانده بود که مقدار کثیری از آنها را مردم برده بودند، خصوص میرزا اسمعیل نوبری، از خانه بادامچی توپ در آمد البته با بساط قیام حفظ آن اموال متعسر بود و بار آهن آلات و غیره بمقادیر معتنا بهجا مانده بود و دو کشتی روی دریاچه ارومی.



از حیدر آباد طرف سلیمانیه طرح راه آهن در اوقات جنگ ریخته بودند، با اسمعیل آقا<sup>۱</sup> دو نوبت زد و خورد شد.

«ایالت جلیله آذربایجان، خاطر محترم البته مسبوق است که حکومت آقای محتشم السلطنه طور غریبی شده و دول روس و انگلیس و ترک هر سه شکایات دارند و تقریباً خلع ایشانرا خواستارند. با اینحال واضح است که باید فکری برای ارومیه کرد، حضرتعالی چه صلاح می دانید؟ کی را برای آنجا در نظر گرفته اید؟ بنظر بنده بصیر السلطنه بدنیست گرچه در تلگرافات سابق جناب مستطاب عالی ایشان را برای ساوجبلاغ نامزد فرموده اید بهر حال عقیده خودتان را عاجلاً در باب ارومیه و ساوجبلاغ اظهار فرمائید.

### تلگراف

از ساوجبلاغ هم راپرت رسیده که مأمورین عثمانی ضعف و بی استعدادی حکومت محلیه را استناد نموده برای محافظت جان و مال اتباع خود امنیت میخواهند نمی دانیم این ظهورات بالمال بکجا منتهی خواهد شد علی ای حال توجه فوری در این مسائل لازم است. تلگرافات حضرتعالی را برای بیست هزار تومان وزارت جنگ دیده به بنده هم که مکرر فرموده اید همان روز چهاردهم مطرح مجلس وزراء امیدوارم بقدریکه حقوق وطن خواهی و اظهار ارادتم بحضرتعالی است که مبلغ تنخواهی از گمرک حواله کنند که بتوانید عاجلاً استعدادی به ارومی و ساوجبلاغ بفرستید. ۱۵۹۷ وزیر خارجه.»

گفتند اسمعیل آقا قصد دست برد بطرف ارومی دارد، تدارک قوه بزحمت زیاد دیده شد رئیس ظفرالدوله بود و موسم زمستان، نقشه را غلط کشیده بود و بی محابا دست بکار زد شکست خورد.

از ساوجبلاغ فریاد میکنند آقایان همه خائن دروغگو گفتند ما خودمان دفاع میکنیم از تبریز برای نمایش عده ای نظامی بفرستید که قوه رسمی باشد. ملکزاده را فرستادم هم آقایان تخلف کردند هم او بی اندازه غافل نشست و وهن بزرگ واقع شد، خودش را هم اسمعیل آقا اسیر کرده بقطور برد. اقبال السلطنه حرکت اسمعیل آقا را تکذیب میکند که من اینجا هستم او کجا میرود بطوریکه امر بر من مشتبه شد معینا به ملکزاده تلگراف کردم که هوشیار باشد سیم را اگراد خائن پاره کرده بودند و تلگراف با و نرسید در هر حال نهایت غفلت را کرده بود و اسمعیل آقا غفلت او و جمعیتش را محاصره کرد و اگر باین اندازه بی مبالائی نکرده بود میتوانست بمیان دو آب عقب بکشد فریب اگراد را خورده بود. متأسفانه در این دوره مرد کار تربیت نشده است، احمد خان سرتیپ مرنندی که از قدماست همه جا بیشتر بکار خورد.

ترکها آرامنه را شکست فاحش دادند شهرت کرد که بتبریز خواهند آمد، پیشرفت ترک در ایروان بانک انگلیس از تبریز رفت، میسیون امریکائی جا خالی نمود، آنچه خارجه در تبریز بود فرار کردند حتی رئیس بلژیکی گمرک، قنصل انگلیس مال کرایه کرده بود که در موقع ضرورت تبریز را ترک کند، قنصل فرانسه گفته بود هر وقت ترکها بصوفیان رسیدند من به باسمنج میروم، اسمعیل خان رئیس قزاق از من تکلیف خواست گفتم چه تکلیفی؟ گفت عقب نشینی گفتم از من تکلیف جلورفتن بخواهید. مشیرالدوله تلگراف می کند خوب است ملزومات نظامی را از تبریز عقب ببریم جواب دادم کجا ببریم؟ و این حرکت، عس بیا مرا بگیر است، اگر نباشد آذربایجان برود این ملزومات هم روش وانگهی پنجاه هزار تومان خرج دارد. میرزا آقای فرشچی تیمچه خودش را به مفت فروخت و بطرف عتبات رفت قدغن کردم نگذارند کسی از شهر خارج شود.

از سه کابینه تکلیف خواسته بودم که رویه سیاست باروس و ترک چیست؟ گفتند خودت میدانی.

۱ - اسامی بطرزی که عرب منحوت میگوید بین اگراد شیوع دارد مثلاً نعمت الله رانمو، اسمعیل آقا را سمیتقوم میگویند.



باروسای ترك در ایگدر و بایزید بتوسط اقبال السلطنه مكاتبه كردم ، برزمینه دوستی در روزنامه شرحی هم از تشكرات رؤسا از برادری ایرانی و همدستی در جنگها خوانده بودم و موضوع مكاتبه قرار دادم . بهر حال خبر بمن رسید كه مكاتبه من تا مجلس ( آنقره ) رفته بود نتیجه آنكه از طرف تركها زحمتی بما وارد نیامد و آن وحشتها بیمورد بود . از سر كردگان ولایتی کسی كه بصداقت كار میکرد و با قوای شخصی نوبتی هم تا آخر ساوجبلاغ پیشرفت ربیع آقای پسر حاجی کبیر آقا بود . رقعۀ دعوت اسمعیل آقا از طرف قیامی ها بدست آمد ، تفو باد بر این جماعت تفو ، در قضیۀ لاهوتی و بردن من بژاندارمری ازدست رفت .

اگر خاطر شریف باشد روزیکه من قبول كردم بآذربایجان بیایم عبارت بنده این بود كه مرا تسفیه نمیكنید حالا كه ترتیبات را ملاحظه میکنم از سفیه هم سفیه تر بوده ام وقتی كه دولت بین امور فوری و امور عادی فرق نگذارد قبول مسئولیت سفاهت است . باز عرض میکنم چند نفر مردم كاری بآذربایجان بفرستید و كار نظام را هم راه بیندازید امروز بهتر از فردا است . لاهوتی از صاحب منصبان ژاندارم است كه خطائی كرده به اسلامبول فراری آمدن لاهوتی به تبریز شده بود سر از ساوجبلاغ در آورد و به تبریز آمد و در منزل من پناهنده شد و قطعه ای برای من فرستاد .

۱۰ صفر ۱۳۴۰

بنام مقدس بندگان حضرت اشرف حقیقت وطن پرستی آقای حاج مخبر السلطنه دامت شوكته در نتیجه مسافرت از اسلامبول عرض شد ، سر اندر كف برای خدمت یار آمدم اینجا گسستم از جهان دل را و با مهر تو پیوستم ستم كرده است با من چرخ دون ای دادگر داور فلك بشكسته پا و كنده بال و بسته منقارم شنیدم عزم خونخواهی زبدخواه وطن داری زكید دشمنان در بارۀ ایران خبر گشتم در این خدمت خطر ها بود در راهم ولیكن من مرا در سینه گوهرها است از گنجینه دانش برای خدمتت پیمان محكم با خدا بستم مرا از ذات تو جز ذات تو نبود تمنائی بلاهوتی محقق شد كه اول مرد ایرانی غلام خانه زاد منتظر وقت برای عرض حال ، لاهوتی .

شعرها بدنیست زبان را هر طور بگردانند می گردد . در اداره ژاندارمری زمان یا المار سن حكم اعدام لاهوتی صادر شده بوده است ، كل يوم هوفی شأن ، با علمی كه با حكم بی رویۀ ژاندارمری دارم چندان پایه و مایه ای بآن حكم ندادم ، لاهوتی را به لندبرگ<sup>۱</sup> سوئدی كه اخیراً به تبریز آمده بود سپردم و گفتم كار فرمانی باو رجوع نكنید كار مباشرتی باو بدهند .

پس از ناله ها و فریادها كه با نافذین محلی نمی شود كار كرد یعنی قوای ایلاتی كه بهم نان قرض میدهند و حكومت را ضعیف میخواهند ، هزار و پانصد ژاندارم بریاست لند برگ سوئدی به تبریز آمد . به میهمانان از راه رسیده نفری يك تومان انعام دادم ، دوهفته در تبریز بودند بشر فخانه

آمدن دسته ژاندارم  
به تبریز



مأمور شدند ، بخوی رفتند که جا و منزل فراهم تر بود .  
مشیرالدوله کنار رفت قوام السلطنه رئیس شد .

در عقرب ۹۹ مشیرالدوله استعفا کرد باید تصور کرد که از مقدمات کودتا بو برده بوده است ظاهراً عقب نشینی قوای دولتی را از رشت با آقا بابا و قطع اقساط ۳۵۰ هزار تومان را از طرف انگلیس هم گفتند . مردم رشت بعجله بتهران می آیند ، هم گفته شد که انگلیس تقاضا دارد قزاق در تحت فرمان صاحب منصبان انگلیس بیاید ،

امیر ارشد از ریاست نظام مایوس بولایت رفت ، میرزا علی هیئت را بتهران فرستاده است ، باید از اودلجوئی کرد ، شمشیری برای او خواستم از درجه دوم فرستادند و از طرف رئیس الوزراء به امیرالامرائی مخاطب شد . قوام السلطنه که بجای مشیرالدوله آمده است در حضوری اصرار کرد که او را مقابل اسمعیل آقا بفرستم ، در رشادتش حرفی نیست ولی بدسر است و آشوب طلب ، چون برادرش حاضر بود اگرچه آلماها مثلی دارند در نسبت میگویند فلان بامن دشمن تر از برادر است ولی باز ملاحظه می کردم . خواستم بکنایه رأی او را رد کنم ، ابرام کرد ، قبول کردم ، او را خواستم ، مشغول تدارك شد ، سردار عشایر برادر بزرگتر است و عاقل تر لیکن از امیر ارشد احتیاط میکند .

سه هزار نفر سواره و پیاده در شرفخانه حاضر شدند ، هزار و پانصد هم ژاندارم در خوی است . شنیدم سوارهای امیر ارشد بعضی با او همراه نیستند و این در جنگ عیبی بزرگ است . بشرفخانه رفتم ، باو نصیحت کردم که از بین سوار هزاری را که طرف اطمینان است اختیار کند بقیه سیاهی لشکر باشند . حسین خان و یار را برای تنظیم تلفن و کلب علی خان را برای رعایت دقایق تاکتیکی به او سپردم .

سر کردگان ما بسیاهی لشکر معتقدند بیشتر برای گرفتن حقوق و خوردن ، نصیحت مرا که از میان جمعیت هزار نفر انتخاب کند که محل اعتماد باشند گوش نکرد و شاید همان مخالفین را بقتل رساندند

می بایست لندبرگ را با امیر ارشد موافق کرد ، بوجهی موافق شدند ، اقبال السلطنه باید ببازی گرفته شود او هم متابعت از امیر ارشد یا لندبرگ نمیکند لیکن وجودش لازم است که از معیت ایل جلالی ماکو جلوگیری کند ، پسرش را با عده ای فرستاد دور دور صفی بستند امیر ارشد قلب را دارد لندبرگ بازو را که تپه ساراست و از برای عملیات توپخانه است .

فردا ۲۸ قوس ۱۳۰۰ جنگ خواهد شد من در تبریز بودم کسالت داشتم نزدیک غروب بنظرم آمد که جلو دریچه اطاق لوحه سرخ فرو افتاد ، روی آن لوحه بقلم شش دانگ نوشته بود امیر ارشد ، از برای من خیال پیدا شد گفتم علی الله .

مطابق نقشه روز دیگر جنگ شد ، دو بغروب خبر قتل امیر ارشد رسید ، در حقیقت فتح با ما بود لیکن نتیجه گرفته نشد ، بمجرد افتادن امیر ارشد سوار قراجه داغی رو بولایت آورد بطوریکه نعش امیر ارشد بزمین ماند ، کلب علی خان نعش را جمع آوری کرده بود . قتل امیر ارشد پس از فرار اکراد اتفاق افتاد بطوری که شبهه شد در اینکه از کسان خودش تیری به او زده باشند .

لندبرگ راپرت داد که مستمر می بایست محل مسلسل را تغییر بدهند ، هر نقطه را که اختیار میکردند تیر سوم توپ آن نقطه را می گرفته است و این ثابت کرد که صاحب منصب ترك با اسمعیل آقا بوده است ، کرد این نصرف را ندارد .

اینکه میگویم اکراد شکست خورده از میدان فرار کردند صرف نظر از راپرت ماکو بدلیل این است که سه روز بعد از جنگ در صحرای تسوج قاطری بدست آمد با خورجین و در خورجین چهل تومان پول بود .

پس از کشته شدن امیر ارشد و فرار سوار قراجه داغی تعاقب دشمن ممکن نبود چه قوه



منحصر بود به ژاندارم پیاده که بشرفخانه آمدند .  
با اینکه وجه کافی بامیر ارشد داده شده بود قریب ده هزار تومان از شبستر و اطراف اخذ کرده بود .

سردار عشایر به تسوج رفت ، نعش برادرش را به تبریز آورد ، مردم مشایعت سردی کردند و گفته شد دفع شر امیر ارشد بصد هزار تومان مخارج اردو می‌ارزید . این شد نتیجه کار چاق کنی میرزا علی هیئت و اصرار بیجای قوام السلطنه .

تهران چه خبر است نمیدانم ، من هیچوقت خبرنگار نداشتم ، همینقدر میدانم که قوام السلطنه هم رفت و سپهدار بجای او آمد . دلو حاجی میرزا آقاسی است ، سیاست برهم زدن آتش است که جا بیفتد آب می‌اندازد . من از طرف دموکراتها بنمایندگی مجلس چهارم انتخاب شده بودم و مجلس در شرف دایر شدن است . سپهدار اعظم تلگراف میکند و از من قبول یارد وکالت را میخواهد گفتم وکالت سمتی نیست که من رد کنم حاضرم شرفیاب شوم ۲ قوس .

لرد کرزن از کابینه مشیرالدوله انتقاد و از کابینه سپهدار تمجید میکند . در مجلس اعیان میگوید انگلیس ایران را از شر آلمان نجات داده است . حکایت سعدی است در خندق طرابلس . شاید آن تمجید راجع ببرد داشتن استارسلسکی و سپردن قزاق بسردار همایون است یا آنکه کابینه سپهدار لازم بود که کودتا بی‌صدا انجام بگیرد.<sup>۱</sup>

حکام ولایات ، در نتیجه غفلت کاری و لاقیدی زمامداران دوره‌های گذشته دستخط احمد شاه که بی‌تکلیفی عمومی و تزلزل امنیت و آسایش را در مملکت فراهم نمود ما و تمام اهالی را از فقدان هیئت ثابتی متأثر ساخته بود مصمم شدیم که به تعیین شخص لایق خدمتگزاری که موجب سعادت مملکت را فراهم کند به بحرانهای متوالی خاتمه بدهیم . بنابراین باقتضای استعداد و لیاقتی که در جناب میرزا سید ضیاءالدین سراغ داشتیم اعتماد خود را متوجه معزی الیه دیده ایشان را بمقام ریاست ورزائی انتخاب و اختیارات تامه برای انجام وظایف خدمت و ریاست وزراء به معزی الیه مرحمت فرمودیم . شهر جمادی الاول ۱۳۳۹ همت اگر سلسله جنبان شود مورتواند که سلیمان شود

دو روز بعد بیان نامه‌ای از میرزا سید ضیاءالدین رسید . در بیان نامه دو مطلب مهم بود یکی النای قرار داد ۱۹۱۹ دیگر امضای عهد نامه شوروی ، از لحن بیانیه پیداست که بزلف یار بر میخورد .

بادامچی و سیدالمحققین نرد من آمدند و من در منزل حاج ساعدالسلطنه به‌ودم التهابی دارند که نقشه نقشه انگلیس است و نباید ساکت ماند . گفتم نقشه از هر جا باشد با کجای بیان نامه میشود مخالفت کرد سوای مسائل رایج . میگوید قرار داد ۱۹۱۹ را لغو میکنم و معاهده شوروی را امضاء ، باید فرصت داد اگر ایرادی بدست آمد گفت ، اگر در هر مورد بتصور تولید اشکال بشود هیچوقت کاری صورت نخواهد گرفت و مستمر مملکت در بحران خواهد بود . با قرارداد ۱۹۱۹ باید مخالفت کرد با کابینه مشیرالدوله باید مخالفت کرد با کابینه حاضره باید مخالفت کرد باکی باید موافقت کرد ؟

۱ - در کابینه سپهدار نسخه‌ای از معاهده روس بتهران میرسد ، ۶ قوس مجلس از طبقات ترتیب میدهند شاه مجلس را افتتاح میکند و منظور معلوم نمیشود و در ثانی مجلس میکنند و سر بسته از تکلیف روابط با روس صحبت میشود مدرس میگوید اظهار رأی منوط باستحضار از مذاکرات است توضیحاتی داده نمیشود . در این حیص و بیص نصرالملک و فهیم‌الدوله چه فهمیده بوده‌اند که استعفا میکنند . بهر حال پیشنهاد روس زیرزانو میماند . در این موقع سفارت اتباع را دعوت بترك ایران میکند و بانك اعلان که مردم مطالبات خودشانرا بیایند بگیرند .



من تبریک نگفته بودم ، از میرزا سید ضیاء تلگرافی رسید که از همه جا بمن تبریک گفته اند از شما تلگرافی ندیدم . جواب دادم منتظر بودم خبری از جناب مستطاب عالی برسد که قبول تحمل این وظیفه سنگین را فرموده اید یا خیر اینک تبریک عرض میکنم و موفقیت حضرت عالی را در اجرای نیت مقدسه که عین آمال وطن خواهان است آرزو دارم «کور چه خواهد مگر دو دیده روشن» مهدیقلی

در شهر سخن میرفت که در بیان نامه ذکری از افتتاح مجلس نیست رمزاً تلگراف کردم که مقتضی است با افتتاح مجلس اشاره ای بشود . امضای میرزا سید ضیاء الدین رئیس دولت است و در تلگرافات رضاخان سردار سپه عبارات امیرانه «ما امر میکنیم» . سردار رفعت تلگراف اول که رسید دو دستی توی سر خودش زد ، باخیالات اکراد و ساختن کردستان مستقل ، آرزوهای اسمعیل آقا و شرارت شاهسون ، هزار و پانصد نفر ژاندارم و عده کمی قزاق کفایت انتظام معنوی آذربایجان را نمیکند . از رئیس دولت قوه خواستم گفت نمیتوانیم قوه بفرستیم پول هر قدر میخواهید بگوئید و قوه خودتان تدارک کنید ، صد هزار تومان خواستم و در چهار قسط در سر موعد رسید . در دوره میرزا سید ضیاء الدین جواب تلگرافات فوری میرسید و جواب مطابق سؤال و بنا منطق بود .

موجبات و کیفیات کودتای سوم اسفند هنوز روشن نیست آنچه پیدا است هیچانی در کارها پدید آمده و انضباطی دیده می شود .

تلگراف رئیس دولت ۴ جمادی ۱۳۰۰ شمسی - از تبریک حضرت عالی تشکر دارم متمنی است صمیمانه احساسات بنده را در این موقع که امید دارم در آغاز خوشبختی ملت ایران باشد به جهت سعادت و فیروزی ذات عالی و خانواده محترم خود قبول فرمائید . سید ضیاء الدین طباطبائی

بر رئیس دولت تلگراف کردم سه هزار تومان حقوق که تقاضا کرده بودم نظر بخانه نشینی و آلودگی در نتیجه آن بود ، قروض را داده ام ، از اول سال هزار تومان از سه هزار تومان را تقدیم دولت میکنم در عوض دو بیست تومان برای اجزای کابینه تبریز تصویب فرمائید که تفاوتی بحال اجزا داده شود در مورد نصرالله و فتح الله بنده زادگان که وزارت خارجه و مالیه که از کار معاف داشته اند توجهی بفرمائید . دو بیست تومان قبول شد نصرالله و فتح الله را خواسته بودند و تفقد بوعده محبت کرده بودند .

#### تقدیمی من

حضرت ایالت جلیله ، تلگراف ۱۴۴۳۲ واصل گردید این مسأله فوق العاده تلگراف رئیس دولت اسباب مسرت بنده است که اولین شخصی که دعوت بنده را در اقتصاد و صرفه جوئی استقبال و نخست از منافع خود کف نفس نمود حضرت عالی هستید بدیهی است اینگونه مشاهدات پیوسته بر حسن عقیدت و ارادت بنده می افزاید . راجع به افزایش بودجه ایالتی بوزارت مالیه دستور داده شد . در خصوص آقای میرزا نصرالله خان هم آنچه تحقیق کرده ام استحقاق هر نوع ترفیع مقام را دارند و البته مضایقه نخواهد شد لیکن در موضوع بودجه معارف بنده این افزایش را مفید نمیدانم و معتقدم که بودجه معارف باید بیش از اینها توسعه حاصل نماید . بوسیله ایجاد تا کسی که بر مردم گران نباشد میشود توسعه کاملی ببودجه معارف داد از عقیده خودتان مطلعم فرمائید انشاء الله یادگاری از حضرت عالی در آذربایجان بماند . ۳ جمادی ۱۶ سید ضیاء الدین طباطبائی .

از قراریکه خبر رسید در ضمن فصول منعقد بین روس و ملیون عثمانی در مسکو یکی از شروط این است که اگر حکومت آنقره بخواهد ماکورا تصرف کند روسها مخالفت نکنند باید مراقب افکار اقبال السلطنه بود بنظر من راپرت بی پایا می آید و دست باین نغمه نباید زد و در صلح گلستان ماکو را مختار کردند که از دول روس و ایران و عثمانی بهر طرف بخواهد برود و خوانین ماکو بایران رو آوردند و ناصرالدین شاه همیشه رعایت این نکته میکرد .

#### تلگراف وزارت

خارج ۱۹ ثور ۱۳۰۰



خلاصه تلگراف ۱۹ ورقی  
 جمله‌های جالب نظر  
 بستن دکاکین روز جمعه و تزئین بشاخه‌های سبز، موقوف کردن مشروبات  
 سرسفره و گذاردن دوغ و شربت بجای آن، آوردن مستشار از انگلیس  
 برای مالیه از امریکا برای فلاحه برای تشکیلات عدلیه از فرانسه برای  
 ژاندارم از سوئد، مذاکره مناسبات تجارتنی با آلمان، تأسف از عدم حضور  
 نماینده شوروی، اظهار برادری با ملت افغان و عثمانی و خواستاری برای ترقیات جمهوری‌های جوان  
 قفقاز در این موقع بخصوص (وهر موقع دیگر) تعظیم شعائر اسلام اساس سیاست ایران است.  
 متحد المآلی از تهران رسید در تبدیل عوارض بلدیة . عوارض بلدیة  
 تبدیل عوارض بلدیة نسبت بهر محل حکمی دارد اگرچه حافظ از خلاف آمد عادت کام می-  
 جوید، ترك عادت موجب مرض است، بدستور جدید تفاوتی بدست نمی-  
 آید و اجرای آن به اشکالات بر میخورد کیفیات را بتهران گفتم جواب  
 آمد که به معتاد محل عمل کند.

مطار که باروس  
 حکمی رسید که باب داد و ستد با شوروی را مسدود کنیم گفتم اولاً باچه  
 قوه، سرحدات ما مستحفظ ندارد وانگهی گندم از اقبال السلطنه در  
 خرواری پنجاه و چهار تومان میخریدند نمیداد، پیغام کردند می‌آئیم  
 میبریم. در سیاست با شوروی صلاح در دربار است، تفصیل را بتهران گفتم جواب آمد بمصلحت  
 رفتار کنید. در سیاست کلیه تکلیف خواستم برآی خودم موکول شد، با این رویه میشود کارکرد و  
 شخص در فکر درنمیمانند.

۱۲ ثور تلگرافی از رئیس دولت رسید، خدمت جناب مستطاب اجل اکرم آقای حاجی  
 مخبر السلطنه والی آذربایجان دامت شوکته، حالا که نصف شب است در میان کارها تجسس میکنم  
 از طرف حضرت عالی هیچ نوع تلگراف گفت و پرس بنظر نمی‌آید، احتمال میدهم کارها جریان  
 بهتری داشته و بهمین سبب از شغف و مسرت مذاکرات محروم فرمودید، خواهش میکنم هر موقع  
 که موجبی و بهانه‌ای برای تبادل مخابره در بین نیست لااقل از سلامت مزاج محترم که بیشتر  
 اسباب خوشنودی است مستحضر فرمائید. انشاءالله در کمال سلامت و استقامت هستید و در کارها  
 نهایت موفقیت را حاصل فرموده‌اید. مترصد مژده سلامت وجود محترم عالی میباشیم شب ۱۱ ثور  
 سیدضیاءالدین طباطبائی.

در معنی و قصد از این تلگراف مدتی فکر کردم دیدم باید سستی در کار پیدا شده باشد  
 چون از کیفیات اطلاعی نداشتم راه باقدا می نجستم.  
 اقدام رئیس دولت را در توقیف جماعتی از رجال نمی‌توانم ملامت کنم آقایانند که این  
 مملکت را به این روز انداخته‌اند و دنباله راهم رها نمیکنند.

سعدالدوله، عینالدوله، سپهسالار، فرمانفرما، نصرتالدوله، محتشم السلطنه، سیدحسن  
 مدرس، مشار السلطنه، قوام السلطنه، حشمتالدوله، امین‌الضرب، مشارالدوله، امیرنظام، وثوق-  
 السلطنه و ممتازالدوله.

شیخ حسین یزدی، مجدالدوله و جمعی دیگر پنهان شدند.  
 قوام السلطنه را در مشهد کلنل محمد تقی خان تحت الحفظ بتهران میفرستد بماموریت فاطمی

۳ شوال ۳۹

سواى مستوفى الممالك، مشیرالدوله، مؤتمن‌الملک، صمصام السلطنه و از دربار صاحب-  
 اختیار و مغرور میرزا باقی صاحبان القاب توقیف شدند. از بعضی آقایان چیزی میخواستند همه  
 سرکیسه را سفت گرفتند مگر امیر نظام که گفتند ۲۵ هزار تومان داد ورهاشد. آرام نمی‌نشینند و  
 عادت هم بر چنین اقدامات جاری نیست.

تلگرافی از رضاخان سردار سپه به اسماعیل خان رئیس قزاق (امیر فضلی) رسیده بود که  
 مراهم مثل قوام السلطنه بتهران بفرستد و حال آنکه در مشورت رئیس دولت به او گفته بود که فلانی



را مورد هیچ گونه ایراد نمی توان قرار داد . اسماعیل خان در جواب گفته بود ممکن است اما آذربایجان برهم می خورد . اینطور هم نبود در این مملکت هیچ فکری اساس ندارد و هیچ خدمتی قدر نظر بمصالح مملکتی میرزا سید ضیاءالدین را از ریاست وزراء منفصل فرمودیم و مشغول تشکیل هیأت هستیم باید کمال مراقبت را در حفظ انتظام بعمل بیاورید مطالب مهمه را مستقیماً بعرض برسانید .

### دستخط ۵ جوزا

۱۳۰۰ شمسی

دولت ثابت ساختن چه بود این انفصال چیست ؟ میرزا سید ضیاء رفت و فرصت نشد نتیجه کلی از افکار او گرفته شود . آنچه از دور دیده شد مردی صاحب حزم و جاهد در خیر مملکت بود و در عزل او هم ابدأ مصالح مملکت ملحوظ نبود .

### قوام السلطنه

### رئیس الوزراء

کار های مملکت تعجب آور است ، گرفتن و بستن چه بود ، بلافاصله ریاست وزراء چیست ؟ باز از تهران گفته شد در را روی شوروی ببندید گفتم قاپوچی می خواهد نداریم ، بغلها برای استقبال بلشویکی باز است ، من به دادن گندم برنج و کشمش از تجاوز به آستارا جلوگیری میکنم که

« سخنش تلخ نخواهی دهنش شیرین کن . »

زدو خورد در رشت ادامه دارد ، روسها دوهزار نفر رسماً برشت آورده اند و صراحتاً فشار می آورند که انگلیس از ایران برود .

میرزا علی هیأت در تهران و میرزا محسن آقای قراجه داغی در تبریز برای امیر ارشد کار میکردند ، امیر ارشد بحکم « کهرکم از کبود نیست » نقشه کودتا درس داشت و شاید اصرار قوام السلطنه به اردو کشی او بهمین نظر بوده است و مسلماً اگر کشته نمی شد دیوانگی میکرد و سبب دردسر می شد .

در این گیر و دار میرزا محسن آقا و جمعی بر علیه من تلگراف بتهران کردند به عنوان سوسیال دمکرات . بتهران گفتم محسن آقا سوسیال دمکرات را نمی فهمد چیست ، من حالیش می - کنم اندیشه نداشته باشید . کابینه قوام السلطنه دو نوبت ترمیم شد و مرمت بر نداشت از بین رفت .

### کابینه مشیرالدوله

۳ بهمن ۱۳۰۰ مطابق ۲۲

جمادی الاولی ۱۳۴۰

از وقتی که مشروطه شده ایم کابینه ها با ماه و هفته عوض میشود ، چون اشخاص نو نداریم در معدودی دور میزند ، دلوحاجی میرزا آقاسی است . مشیرالدوله و مستوفی الممالک افراد برجسته ای هستند لیکن بآنها هم فرصت نمی دهند که کارها را نتیجه بدهند آنچه از اوضاع پیداست اختیارات با سردار سپه وزیر جنگ است .

### قنصلگری روس

بالاندین نامی بسمت قنصلگری به تبریز آمده ، تجارتخانه ای هم بعنوان سائتراسایوز باز کرده اند ، از وزارت خارجه گفتند نباید قنصل را برسمیت شناخت حرفی بود از حلقومی ، من لاعلاج اورا من غیر رسم شناختم ،

گندم میخواستند و میبایست داد .

یکی از اجزاء که آلمانی میدانست بمن گفت ما خیال ترویج نداریم آذوقه می خواهیم و اگر اینجام زیرو رو شود آذوقه تحصیلش برای ما مشکل تر میشود . نوبتی بمرند رفته بود و شب در واگن خفته . حبیب الله خان سرتیپ مرندی نصف شب می رود او را بیدار میکند ، میگوید من هزار و پانصد نفر حاضر دارم ، چه دستور میفرماید ؟ گفته بوده است ما دستوری نداریم دستور از ایالت خودتان بخواهید . این است روحیه مردم . من متحیرم دجال چرا ظهور نمیکند یا همین ها که می بینیم دجالند .

به بالاندین گفتم آمدن دوهزار نظامی شما چه بود ؟ گفت بر ما معلوم شده است و حس کرده ایم که می خواهند مجلس را افتتاح کنند ، قرارداد ۱۹۱۹ را امضاء و معاهده مارا لغو نمایند ، ماهم آن دسته را برشت فرستادیم ، بیانیة سید ضیاء و محبت های شما بود که ما از رشت رفتیم . بیان اورا بتهران گفتم .



در افتتاح رسمی قنصلگری کسالت داشتم معهدا حاضر شدم . بروسی و ارمنی و گرجی نطق‌ها شد ، بلشویک به نطق و بافتن حقایق خالی از حقیقت عشقی دارد ، آخر من نطقی حاضر کرده بودم دادم بمیرزا محمد علی‌خان تربیت‌خواند ، آنکه فارسی میدانست فهمید و آنکه نمی‌دانست به تقلید دست بسیار زدند .

نسخه آنرا ندارم ، دو نکته اساسی در نطق گنجانده بودم ، یکی آنکه هر چند رژیم اسبق روسیه ستم پیشه و بداندیشه بود رژیم کنونی روس خواهان آسایش و طرفدار عدالت است . هر روزه از اثر نسیم یگانگی از چم و خم درفش گلگونش ازهار آزادی و مساوات چهره مواسات برمی‌افروزد . دیگر آنکه سزاوار تقدیر است که لنین در اسالیب سیاست مدن آخر پرده را از روی افکار برداشت و بر ملل آشکار شد که بشر بآن اندازه که جولان هوا و هوس است ، حاضر برای تجاوز از حد عادی نیست و آسایش نوع درمخاوات است نه در مساوات .

بهر حال پرده آخر بالا رفته است تا چه از زیر پرده در آید . امروز که من خاطرات خودم را بدفتر می‌آورم ، استالین بر خطاهای گذشته تأسف می‌خورد و در خط جبران است . می‌شنویم و العهده علی‌الراوی آنچه مسلم است عنوان بلشویکی را را رها کرده‌اند و عنوان جماهیر شوروی سوسیالیستی را اختیار .

لندبرگ سوئدی احضار شد و فرمانی رسید که ژاندارم و قزاق باید در نظام متحد الشکل تحت یک فرم در بیایند و چون سردار سپه صاحب منصب قزاق و رؤسای کل هم در این ترتیب قزاقند ، ژاندارمها آزرده خاطر شدند و در شرف خانه هستند . پولادین رئیس آنها شد ، اسماعیل خان و سردار رفعت در تبریزند . سردار رفعت خیال ماندن ندارد . اسماعیل خان در واقع رئیس است ، دوهزار تومان به پولادین داده شد به شرفخانه ببرد و به ژاندارم تقسیم کند گفتند پانصد تومان آن در شهر بمصرف عیاشی رسید بقیه‌را پولادین بشرفخانه برد .

ژاندارم سه برج طلب دارد ، پانزده روز از آخر بژاندارم حقوق دادند گفتند از اول باید محسوب شود ، باز دوماه ونیم طلبکار باشیم و شاید قدری تلخی کرده بودند . بطوری که بعداً کشف شد قیامیه‌ها از من که مایوس شدند با لاهوتی داخل مذاکره شده بودند ، در مقابل کودتای تهران کودتائی کرده باشند ، حتی اسماعیل آقا را دعوت کرده بودند که نوشته‌شان بدست آمد لاهوتی در این تصور بوده است که لدی‌الورود در تبریز پنجاه هزار نفر هوا خواه و فدوی خواهند داشت .

احمد خان پولادین صاحب منصبان ژاندارم را می‌خواهد و پر خاش میکند میگوید اگر من بر جماعتی فاحشه ریاست میداشتم شرافتمندانه‌تر بود تا ریاست بر شما . افراد بر سر حقوق آزرده ، صاحب منصب مورد سخط شده دست بیکی میکنند پولادین و حاکم شرفخانه را که برادر ساعد السلطنه بود با رئیس تلگرافخانه توقیف میکنند ، سیم تلگراف و تلفن را قطع و شبانه رو به تبریز می‌آورند .

خبر به تبریز رسید ، حال حبیب‌الله خان با جمعیتی از طرف کردستان بمیان دو آب آمده است که اگراد را بجای خود بنشانند ، قزاق تبریز هم بمیان دو آب رفته است ، معدودی که در شهرند جدید و نوآموزند ، خالو قربان که با ششصد نفر لر بکمر اردو در دفع متجاسرین رشت بتهران آمده مایه درد سر تهران شده بودند بآذربایجان شان طرد کرده‌اند قوه منحصر بفردند ، اسمعیل خان آنها را به پل آجی‌جلو لاهوتی فرستاد دو توپ همراه داشتند .

امری فوق‌العاده است که ژاندارم یک شبه از شرفخانه به تبریز آمد که چهارده فرسخ مسافت است ونیم ذرع برف روی زمین ، خالو قربان بدون درنگ بآنها ملحق شد .

اسمعیل خان نزد من آمد که بقزاقخانه بروم گفتم مرکز را نباید خالی کرد بحبیب‌الله خان تلگراف کرده بودم به تبریز بیاید ، تا از تهران کسب اجازه کرد شش روز طول کشید ۱۲ دلو



لاهووتی وارد تبریز شد قیامیها دور او را گرفتند . عزل من و نصب اجلال الملک را خواستند که در ارومی است و به تبریز آمد .

من در عمارت علاءالدوله هستم ، روز اول تورج میرزا از صاحب منصبان لایق ژاندارمری نزد من آمد نصیحت بسیار کردم سود نداد ، دو روز لاهوتیان از محل امامزاده حمزه بقزاقخانه توپ انداختند و یک گلوله در دیوار عمارت نشست ، قزاقخانه سنگر بسته است خالو قربانیان در شهر متفرق منتظر موقعی برای چاپیدن ، لاهوتی انتظار پنجاه هزار نفر مردم تبریز را میکشد که قیامیها وعده داده اند .

### اعلان لاهوتی

خدمت عموم برادران آزادیخواه اعلان می شود ، برادران ! حالا که می-خواهید شرافت آزادیخواهی و ناموس مجاهدت و مردی خود را بعالم ثابت کنید بدانید که غارت و مردم آزاری و تعدی به بیطرفان و اصناف متعدی را از هر شرافتی محروم میکند و متعدی بی شرافت باید اعدام شود بزرگترین وسیله پیشرفت دیسیپلین است . رئیس ژاندارمری لاهوتی

یک هفته در عمارت علاءالدوله محصور قیامیها بودم و هر لحظه مترصد که بر سر من بریزند . شبی سیدالمحققین ، تربیت و فیوضات بمنزل من آمدند شام صرف شد ، بعد از شام باز نشسته اند ، سرتیپ زاده که از طرف قیامیها رئیس نظمیه شده است وارد شد گفت فلان وفلان را اطراف عمارت گذارده ام و خطری نخواهد بود ، حضرات گفتند ما نگرانی داشتیم و میخواستیم شب را بمانیم با این ترتیب حاجتی نیست . سرتیپ زاده گفتم حافظ من شما نیستید این لوحه است ، لوحه روی میز من بود بخط عباسقلی قاجار و ذبیح السلطنه و توکل علی الله ففروالی الله بر آن نوشته ، حاجی ساعد-



السلطنه گفت وقتی من دیدم میرهاشم و امثال او از اشرار اطراف شمارا گرفته اند برای حضرات پیغام فرستادم معلوم شد روز جماعتی در مسجد مجتهد ازدحام کرده بودند که برویم بچه های خیابانی را بیاوریم بریزیم بعمارت ، عیال خیابانی بچه ها را پنهان کرده بودند گفته بود اگر اصرار کنید من بمسجد می آیم و میگویم قاتل کیست ، بفلانی چه ربط دارد ، اگر از خود من پرسند میگویم بادامچی که نگذاشت اصلاح بشود .

روز دیگر لاهوتی برادر تنکبانی را بمنزل من فرستاد که مرا بژاندارمری ببرد ، بامنظم-الحکماء رفتم ، صورت اسارت بود ، برادر تنکبانی بهلوی من نشست مرا در بالاخانه مشرف به خیابان جا دادند و قراول برگماشتند . ساعد السلطنه ، منتظم و محمدخان منشی مخصوص من با من هستند .



امروز بنا است که مجاهدین شهر در میدان توپخانه حاضر شوند، میدان قـرب ژاندارمری است، دویت سیصد نفر تماشاچی جمع شده بودند و متفرق شدند باد بزخم لاهوتی خورد.

محمد خان آدم مرا شورای اشرار خواستند، پیغام کردند که اگر يك تیر از طرف قزاق بما خالی شود شما و صد نفر را که گرفتار کرده ایم میکشیم، گفتم بگو از من در این محل چه کاری ساخته است؟ جواب آورد که تلگراف بتهران کنید من هم تلگرافی مرتجلاً نوشته دادم،

مقام ریاست وزراء این شرح را از ژاندارمری عرض میکنم امری واقع

شده است باید عقلاً اصلاح کنند شهر تبریز میدان جنگ نشود بقزاقخانه

گفته شود اقدام نکنند که آتش خاموش شدنی نیست بنده هم در معرض

تلف هستم انشاء الله با حسن توجهات اولیای دولت مسأله حسن خاتمه پیدا خواهد کرد موقع عفو و اغماز نسبت باهالی يك شهر ۱۷ دلو مخبر السلطنه.

حاجی ساعد السلطنه تعجب کرد که در عبارت تلگراف ترك نبود، چه غالباً درنوشتجات من

ترك حروف هست. حاجی ساعد السلطنه مبہوت است، منتظم الحکماء مشوش، من متفکر، محمدخان

تب کرده بمنزل خود رفت در این حال درویشی از خیابان میگذشت و میخواند من هم بهمان لحن

خواندم و اتفاقاً حنجره مساعدتی کرد.

از خارجی هزار بیکجو نمیخرند گو کوه تا بکوه منافق سپاه باش

حالا نزدیک غروب است آمدند که بتلگرافخانه بروم رفتم، در این اثنا صدای چند تیر

آمد متفرق شدند، منم بژاندارمری برگشتم، بعضی ژاندارمها اطراف مرا دارند برادر تنکابنی به

منتظم گفته بود اینکه بجسارت در درشکه پهلوی فلانی نشستم احتیاط از اشرار بود، سرشب منتظم

لاهوته را ملاقات کرده گفته بود این بود معنی آن شعر که:

برای خدمتت پیمان محکم با خدا بستم بگیر ای نامور دستم که پادار آمدم اینجا

سران معرکه بمنازل خود رفتند، لاهوتی فرستاد مرا نزد خودش بردند، سرشب نزد من

آمد، گفت: «من جنایتی کرده ام و آخر کار من دار است، شما را اگر باین وضع بژاندارمری آوردم

برای محافظت بود، در ارك امنیت نداشتید خواستم تا هستم جنایت دو نشده باشد، اگرما مغلوب

شدیم اتومبیل حاضر است و اختیار با خودتان.» شب دیگر لاهوتی، اجلال الملك و سرتیپ زاده

نزد من آمدند که ریاست جمهوری قبول کنید شما را روی سر به عالی قابو میبریم و پنجاه هزار

نفر برای مدافعه حاضرند (همان پنجاه هزار نفر که برای کمک لاهوتی حاضر بودند) گفتم من

در ایران با وضع حاضر بجمهوری معتقد نیستم کسی را پیدا کنید که معتقد باشد.

خواستند که شرحی بقزاقخانه بنویسم نوشتم. وقتی در برلن آشوب شد، سرتیپی که مأمور

اسکات بود بی حوصله شده امر با آتش داد، نفرات اطاعت نکردند، او را خواستند و سرتیپ دیگر و

فوج دیگر گماشتند، وی فوج را بحال ستون در چهار راهی که بود بازداشت، آمد و شد موقوف

گشت، شب شد مردم متفرق شدند.

محترم ترین چیزی که داشتم کتاب مجمع الادوار در موسیقی از تألیفات خودم بود آنرا بترتیب

سپردم که اگر از میان رفتم بورات برساند.

روز ۱۹ دلو قوای میاندوآب به تبریز رسید، ظفرالدوله مقدم بود، از گـردنه سردرود

چند تیر در جواب لاهوتیان بشهر انداخت آسیبی نرساند، اسمعیل خان قدغن کرد که توپ بشهر

نیندازند از طرفین خاموش شدند.

روز بیستم جنگ شد، اول صبح تورج میرزا زخم برداشت بمریضخانه آوردندش تا نزدیک

غروب مبادله تیر می شد گاهی هم گلوله ببالاخانه که منزل من بود می آمد، بقهوه خانه که مواجه

نبود پناه بردیم.

دوبند از ترجیع بندی را که یاد کرده ام من در این روز یعنی بیستم دلو در ژاندارمری

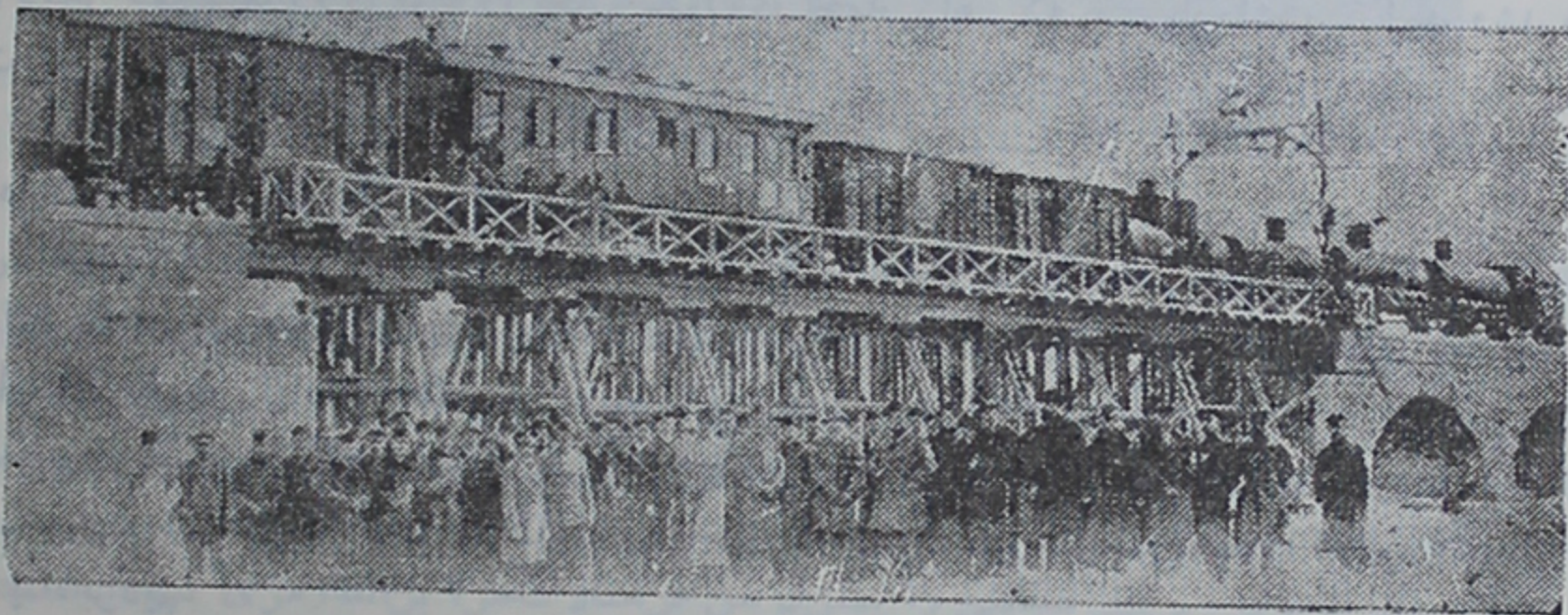
ساختم که راجع بهمان واقعه است دوبیتش این است:



آتش لاهوتیان فتنه ناسوت شد  
 من عجبم زانکه این قوم چرا از عناد  
 حزب تجدد بزد بار دگر سخت نیش  
 مصلحت قوم را دست ندارد زرش  
 اجلال الملك هیچ برو نیاورد، نایب الحکومه بود و موظف بحفظ من، یکنفر از ارباب مناصب را لاهوتی مراقب حال من کرد، از شاگردان مدرسه علمیه درآمد و اظهار ارادتی کرد. ژاندارمها نزدیک غروب بعجز خود پی برده مصمم گریز شدند، لاهوتی پیغام کرد تا من هستم هر جا میروید بروید، خودش با سیصد ژاندارم بطرف جلفا عازم شد. من از ژاندارم‌ری بیرون آمدم صاحب منصب مراقب حال من همراه است، درشکه‌ای میگذشت چند نفر در آن بودند آنها را پیاده کرد سوار شدیم و بسرخاب بمنزل اجلال الملك رفتیم. عده‌ای ژاندارم با دوتوپ از کنار خانه او میگذشتند، بادامچی، حاجی میرزا علی نقی، سیدالمحققین، امیر خیزی، فیوضات، معتمد التجار خدمت حضرت نایب‌الایاله بودند که من وارد شدم، چشمها گشاد شد، تعجب کردند و از وقایع حتی عبور توپ از کنار عمارت خبر نداشتند. نشستیم، حال جماعت بغایت پریشانست گفتند حال تکلیف ما چیست؟ گفتم دست من فعلاً بحبیب الله خان و اسمعیل خان نمیرسد بهتر این است که امشب بخانه‌های خودتان نروید، سیاه‌تر از رنگ روی رنگرزان فساد رنگی هرگز ندیده بودم، همه رفتند سیدالمحققین ماند.

تورج میرزا گفته بود مرا هر جا فلانی هست ببرید اورا بمنزل اجلال الملك آوردند باحوال-پرسی او رفتم احوال پرسیدم. آخر شب اسمعیل خان و شیبانی بمنزل اجلال الملك آمدند، امنیت جانی تورج میرزا را قول گرفتم.

سیدالمحققین با من یکجا خوابید، البته در رختخواب مختلف، امشب هم بسرآمد، صبح دیگر مشغول صرف چای بودیم از بازار پشت سرهم شاکی می‌آمد. خالو قربانیها موقع بدست آورده بودند، اجلال الملك خودش را گم کرده است گفتم برخیزید به عالی‌قاپو برویم، حرکت ما در شهر اسباب تسلیت است و انگهی باید فکر مردم بود، رفتیم. در این اثنا اسمعیل خان پیدا شد گفتیم و شنیدیم، قرار شد اسمعیل خان سواره در بازار گردش کند و از غارت جلوگیری نماید، کرد و مفید بود. اکثراً آنچه تاراج شده از جمله از مغازه شوروی استرداد نمود. من بعمارت علاءالدوله رفتم و بتدارك حرکت پرداختم اسمعیل خان و شیبانی اصرار داشتند بمانم گفتم سفاهت تا همینجا بس است، ۲۶ دلو از راه جلفا حرکت کردم، قیامی‌ها با اسمعیل-خان گفته بودند فلانی از این راه برود بلشکویکها را می‌آورد، معزی الیه هم بمن گفت، قدری خندیدم منتظم الحکماء و محمدخان منشی همراه منند.



امیر فضلی- مخبر السلطنه- قنصل انگلیس- امان الله میرزا



روز چهارشنبه ۱۲ دلو معهود بود پل آجی راه آهن را افتتاح کنم ، در بهار آب چهار چشمه آنرا برده بود و ترسکینسکی مهندس روس که رئیس راه است و از زمان روسها مانده است با مصالحی از آهن و چوب که در شرفخانه داشتیم بطرز خوبی تعمیر کرده بود و همان روز لاهوتی به تبریز آمد و افتتاح معوق ماند.

رئیس راه خواهش کرد در موقع حرکت بجلفا آن تشریفات بعمل آید. هزار تومان از مالیه چك بانک گرفتم، موسس خان رئیس مالیه است و اشکالات غیرمنطقی نمی‌کند.

قنصل انگلیس و فرانسه در گار بودند تعجب کردم ، چه مشایعت حاکم معزول رسم نیست گفتم شاید رئیس راه دعوت کرده است. موقع حرکت رسید ترسکینسکی در گوش من گفت قنصولها خودشان آمده‌اند دعوت کنید سرپل بیایند، دعوت کردم.

عملجات راه واگنی را بیرق بندی کرده‌اند و روی پل آورده تا رد نشود حرکت ممکن نیست، هوا قدری سرد است و باد میوزد.

هدایت خان پسر آصف الدوله معاون رئیس راه است ، نطقی مفصل خنك تر از هوای دلو برخواند، معطل شدیم، می‌بایست جوابی داد گفتم من و ترسکینسکی دو مهندس بودیم برای دو ساختمان، مهندس راه با مصالح سربراه سروکار داشت، هر جا پایه نهاد ایستاد ، پیچ و مهره بجای خود قرار گرفتند، پلی آراسته انجام یافت، ساختمان بروفق نقشه بعمل آمد . مصالح من سربوها بودند، هر عضو را بهر کاری گماشتم استقرار نیافت و قرار نگرفت ، این بود که او بمقصود نایل شد و من نتیجه‌ای که میخواستم نگرفتم. یک هزار تومان را تقدیم مهندسین کردم و از پل گذشتیم بندی که سر راه بسته بود مقراض شد.

طرف دیگر پل چادری برپا کرده بودند ، چای و شیرینی حاضر بود، فنجانی چای صرف شد، رسم وداع بعمل آمد، مرخص شدم، ظهور محبت صمیمی حاضرین رقتی آورد . ترن حرکت کرد و با چشم پراز اشك از هم جدا شدیم.

بگذار تا بگریم چون ابر در بهاران  
قنصل فرانسه بمن محبتی پیدا کرده بود و در مدت اقامتش در تبریز در اعیاد سال نو بهم تبریک میگفتیم، در صحبت با رفقا مرا پدر میگفت. رئیس راه از بعضی قطعات راه نگران بود، همراه آمد، شب حرکت نکرد و سپرده بود آهسته برانند، دو روز در راه بودیم. مأمورین شوروی هم بمن مودت داشتند، یکنفر از اجزای سانتراسایوز با من آمد، درجلفا واگن مخصوص خودشان را برای من حاضر کردند که در راه از هر زحمتی در امان باشم چه آن واگن رسمی بود و کسی بدون اجازه وارد آن نمیتوانست شد.

شب را در عمارت گمرک بسربردیم، محمدعلی خان رئیس گمرک از شبانیهای بسیار مؤدب و معقول است پذیرائی خوب کرد ، چند مرغ پخته نان و میوه حاضر کرده بود که همراه داشتیم تا تفلیس مستغنی بودیم. واگن تجارتی واگن باری بوده است که آنرا دو قسمت کرده دیوار آنرا پارچه‌های اعلی کشیده بودند وکل لوازم آسایش در آن موجود بود . ایستگاه نخجوان از آبادی مسافتی دارد، قنصل مادر نخجوان به‌گار آمده بود گفت معاون نظمیه نخجوان میخواهد شما را ملاقات کند، اجازه دادم ، دیدم او را میشناسم، یکنفر هم همراه او بود، شروع کرد به بیان فلسفه آشوب که «تا پریشان نشود کار بسامان نرسد» ( پریشانی را دیدم سامان را ندیدیم) من ساکتم ، معاون نظمیه گفت مرا می‌شناسی؟ گفتم بنظرم آشنا می‌آئی گفت من یکی از آن شانزده نفرم که به تبریز آمدم کمیته بلشویکی بسازیم گرفتار شدیم، چند روز در نظمیه بودیم ، شما دونفر را خواستید و نصایحی کردید و ما پذیرفتیم و در تبریز از شما محبت دیدیم، حال اینجامعاون نظمیه‌ام، لاهوتی و کسانش را در شهر در قهوه خانه‌ای کرده‌ایم و مأموری بر آنها گماشته اطراف واگن هم آدم



گذارده‌ام. الان می‌روم و تا دو ساعت دیگر شمارا راه می‌اندازم که بسلامت از اینجا بروید به رفیقش گفت برخیز اینجا جای این حرفها نیست رفت و پس از دو ساعت ترن ما راه افتاد. ممتازالدوله که رسمی بود در اینجا دو روز معطل شد.

بلی! شانزده نفر از مردم خوی، اردبیل و سراب به تبریز آمدند از تهران بمن گفته بودند که دعوات شوروی اعتبارنامه روی پارچه به آستر شلوار دوخته دارند و همینطور بود قضیه کشف شد، چند روزی حضرات در نظمیه بودند، نزدیک نوروز بود، به بصیرالسلطنه گفتم از آنها ملاقات کرد و دو نفر زبان فهمشان را دعوت به ملاقات من، آمدند، یکی همان عبارت تا پریشان نشود کار بسامان نرسد را عنوان کرد.

رفیقش گفت ما صنایع الدوله را می‌شناختیم شمارا هم می‌شناسیم، خیر- خواه مملکت بودید و هستید، حرف ما باین اوضاع است، رشوه، دزدی، تضییع حقوق، بی‌ترتیبی، نقص تشکیلات تا کی؟ گفتم همه این حرفها صحیح است و من همراهم، درست ملاحظه کنید اگر خودمان می‌توانیم چاره کنیم من جلو می‌افتم و اگر نمی‌توانیم دعوت اجنبی جز خرابی چه نتیجه دارد؟ تصدیق کردند موافق شدیم گفتم چرا باید من شما را توقیف کنم. آزاد باشید، کارم بشما رجوع می‌کنم، خواستید خرجی میدهم به قفقاز برگردید، چندی در تبریز بودند و رفتند عکس آنها را دارم.



صف اول وسط سلام الله مددزاده - دست چپ علی اکبر جعفر، دست راست ابراهیم صادق، مونس اسمعیل  
صف دوم: ابوالقاسم علی، محمدنقی شیخ رضا، سیف الله غلامحسین، کریم الله عیوض، غلامحسن، رحیم علی، سید محمد میرهاشم.

صف سوم: محمدعلی هادی، کربلایی حسین محمود، میرزا علی نقی حسن، عباس فرخ، غفار رحیم.  
ایروان نقداً حکومتی مستقل است، شنیده شد قصد پذیرائی از من دارند، خبر راست یا دروغ من به ایروان نرفتم چون کالسکه خصوصی بود از ترن باز کردند. ایروان سر راه تفلیس نیست شعبه‌ای از راه جدا میشود به ایروان میرود.

در منزل سردوراه ماندم، ترن رفت و برگشت، حرکت کردم، از وزرای ایروان به تفلیس می‌رفتند، میوه در قفقازیه بواسطه انقلابات یافت نمیشود، من سیب خوب همراه داشتم بتوسط منتظم قدری سیب برای آنها فرستادم و احوال پرسیدم آنها هم قدری کنسرو برای من فرستادند.  
ممتازالدوله برای تسویه حسابهای تسویه نشدنی از زمان جنگ مأمور تفلیس است، از تبریز گذشت، چند هفته در تبریز از او و اصحابش پذیرائی کرده بودم در هتل اوریان (مشرق) منزل باو داده‌اند و میهمان حکومت است. تفلیس پایتخت گرجستان فعلاً دولتی علیحده است. نزد او رفتم اطاقي هم بمن دادند. دوازده روز در تفلیس توقف کردم، خستگی تبریز فی الجمله از رگ وریشه بدن



من بیرون رفت، حال دماغی آرامش یافت. هتل اوریان را مکرر دیده بودم، اول هتل تفلیس بود از هر جهت آراسته و تمیز و مرتب، حال در نهایت بی نظمی است، کثیف، مبلمان شکسته، رومیزیها پاره، بعضی متعلق به هتل های دیگر، روی میز اطاق من رومیزی هتل لندن، چراغ نامنظم، مجاری آب مسدود، مستراح را آب برداشته بود و هفته ای گذشت کسی به مرمت نپرداخت. وزیر خارجه با اصطلاح هفته ای یک شب به سرکشی می آمد، مقداری مشروب می خورد قمار می کرد و میرفت گفتند به پول ماما می سه تومان مقرری دارد و شبی پنج تومان قمار می کرد. تومان بیول روسیه صد هزار روبل کاغذ است.



از طرف شوروی مأموری در گرجستان است از ممتازالدوله خواهش کرده بود او را ملاقات کنم رفتم، آلمانی حرف می زد اما حرفی که حرف باشد از او نشنیدم. محتاج عینک بودم با فریدالسلطنه از اجزای قنصلگری خودمان به منزل دکتری رفتیم نمره معین کرد، از ویزیت (حق العلاج) دکتر پرسیدم امتناع نمود، تعجب کردم گفت تصور کرده اید که ما از محبت های شما در تبریز نسبت به اهالی قفقاز بی خبر بوده ایم قدر ندانسته ایم که حالا برای مختصر خدمتی اجرت بخواهیم؟ چون جوابی نداشتم آدرس او را خواستم.

وسط ممتازالدوله دست راست مخبر السلطنه، ترجمان-السلطان جلایر، دست چپ ساعد السلطنه، اعتصام السلطنه قدیمی. صف دوم از راست بچپ حاجی مهدی مقدم، ممتازهمایون مقدم، سردار فاتح، منتظم الحکماء

چند روز بعد از ورود من دکان زرگریئی در تفلیس باز شد، نقره و طلا و جواهر می فروختند، خیلی تعجب کردیم چه داشتن آن اشیاء ممنوع بود، معلوم شد دامی است هر کس هر چه می خرد باید آدرس خودش را در دفتری بنویسد شب می روند استرداد میکنند، آن مغازه چند روز بیشتر باز نبود. صاحب خانه ای مرد که خانه پنج طبقه داشت و فقط یک اطاق باو داده بودند در بقیه رنجبر سکنی کرده بود، نعش او در روز در کوچه ماند. گفتند مردم را در زیر زمین حبس میکنند آب در زیر زمین می بندند و بسیار نسقهای عجیب و غریب که از وحشت آنرو افتاده است. عشق به کتاب مرا مکرر به کتابفروشی سر راه برد و دو صندوق کتاب دور من جمع شد، در تهران پشیمان شدم قدری دیر بود. امنیت ولایت و آزادی بقدری بود که در هر واگن دوسالدا کشیک میکشیدند، من غالب در اطاق خودم را می بستم میرزا ابراهیم خان از اجزای قنصلگری بامن می آمد، در حقیقت زبان قافله بود، باو گفته بودند فلانی چرا در اطاقش را می بندد و هوا گرم است و گرم هم بود، اگر چه اول بهار است از چه احتیاط میکند ما اینجا هستیم. تودلم گفتم از خودتان معلوم شد آن سالداها گرسنه اند، شام و ناهاری بآنها نرسیده است، نان و پنیر خوب همراه داشتیم گفتم بآنها دادند و جای از برای آنها خواستند شش دانگ رفیق شدیم دیدند که من از تاوارش هاتاوارش ترم.



در باکوسراغ هتل کردیم، پیشتر دوسه هتل خوب داشت از بین رفته بود، عمارتی را تازه بصورت هتل درمی آوردند تمام نبود، چند اطاقی مهیا شده بود نامنظم درهم و برهم، فوق العاده کثیف. آقای ساعد قنسول باکو خبر شده بود به هتل آمد و مرا به منزل خود برد دو روزیکه در باکو بودیم منتظم برای شام و ناهار به قنسولگری می آمد نهایت مهربانی را از ساعد دیدم. رئیس حزب باکو قاسم نامی بدیدن آمد قدری صحبت کرد گفت ما بشما ایرادی نداریم خیابانی با دولت طرف شد جنگ کرد کشته شد اما در قضیه میرزا کوچک خان بحث داریم پس از قتل چرا سر او را بریدند و عکس انداختند؟ محمد تقی خان در زد و خورد کشته شد چرا بی احترامی به جنازه او کردند؟ گفتم با خیابانی جنگ نشد برای اینکه جنگ نشود شبانه فرستادم عالی قاپور را تصرف کردند خیابانی پنهان شد و در نتیجه مصادفه زخمی شد و انتحار کرد.

دیدم این مردم بیش از آنچه گمان میشود از همه جا مطلعند و موشکاف، مرا در تفلیس از مزاحمت اجزای گمرک در باکو ترسانیده بودند، در موقع سواری به کشتی یکی را به معاونت رئیس گمرک معرفی کردند خوش باشی گفت و صندوقهای ما را که غیر از کتاب چیزی نداشتیم به کشتی فرستاد اجرتی هم مطالبه نشد. کشتی به انزلی میرود کشتی کوچکی است و بسیار کثیف دو اطاق برای مسافر دارد یکی تنگ و تاریک و بدهوا یکی روشنتر یا کمتر تاریک و کمتر نا تمیز که بعضی صاحب منصبان مأمور لنکران گرفته اند. متحیر بودیم که چه کنیم، جوانی خوشرو و مهربان پیدا شد گفت قدری صبر کنید من جای سالم بشما میدهم، در این اطاق حصبه ای بوده است، رفت و برگشت ما را برد، بالای سطحه منزل خودش را بماداد، برای من و منتظم کافی بود سایر اجزا در سالن کشتی بسر بردند. شکر نعمت می کردم که دو یست نفر سالدات ریختند روی سطحه، کثیف، بدبو و غالب مست. منتظریم کشتی حرکت کند و هوا آن بوهای بد را ببرد، شب تا سحر از غوغای آنها و صفیر استفراغ خواب درستی نکردیم، بی وحشت از این همسایگان افسار گسیخته نبودیم. امشب هم گذشت، صبح شد آفتاب برآمد به لنکران رسیدیم میهمانان محترم پیاده شدند نفسی کشیدیم که بحمد الله بخیر گذشت سطحه را شست و شوئی دادند و نظافتی شد. منتظم به گردش رفته من تنها هستم صاحب منزل که بر ناخداست جوانی را آورد و در غره کرد در را بست و رفت. آن جوان نشست کفشش را کند، جورابش را در آورد من فکریم که چه میکند، بسته ای از جورابش در کرد گویا دو تومان دوهزاری پول ما بود. و کفشش را پاکرد کفش و جوراب دیگرش را در آورد بسته ای دیگر از کف پا بیرون آورد بسته ها را در کشومیز گذارد و رفت. گفتم این امنیت و آزادی را خدا از شما بگیرد. در آستارا مأمورین گمرک به کشتی آمدند همه شد.

از تجار رشتی دو نفر روی کشتی بودند و در غره ناخدا منزل داشتند بسته ای که ندانستم چیست بمن دادند که این بسته در خدمت شما باشد با خیلی اکراه پذیرفتم و کناری گذاردم. مأمورین گمرک کار خودشانرا انجام دادند یکنفر در منزل مرا باز کرد پس از سلام گفت من مأمور گمرک مسلمان بود و فارسی میدانست گفتم بفرمائید مأموریت خودتان را بعمل بیاورید

۱- در روزنامه پراودا وایزوستیا شرحی در مذمت نظام راجع به سر میرزا کوچک خان نوشته شده بوده است. جواد قدیمی اعتصام السلطنه جای به مخبرین روزنامه داده توضیحاتی میدهد که بریدن سر میرزا کوچک ربطی به نظامی نداشته مردم جنگلی که نعش او را شناخته بودند این کار را کرده بودند که سر میرزا را بیاورند و انعام بگیرند. روزنامه نویسان خبر قبل را تکذیب میکنند راپرت بوزیر جنگ میرسد شرحی به مشار السلطنه قدیمی پدر اعتصام السلطنه در اظهار امتنان می نویسد.

۱۳۱۴ تاریخ ۱۹ برج دلو ۳۴۰ فدایت شوم مرقومه شریفه بضمیمه سواد مراسله آقای اعتصام السلطنه زیب وصول داد و احساسات ایشان و اقدامی که در مورد مخلص نموده اند موجب مزید امتنان گردید. رضا مهر وزارت جنگ.



گفت فقط برای سلام آمدم و تشکر از محبت‌های شما. چون همیشه از آستارای ما چیزی میخواستند و من اجازه میدادم و مضایقه نمیکردم و در آستارای ما همه چیز بود و در طرف روسیه هیچ نبود. در انزلی یاور روح الله خان که مرا از شیراز میشناخت دوشب به اصرار درغازیان مرا نگاه داشت و پذیرائی کرد.

تلگرافی به حاج ساعدالسلطنه کردم، خدمت هم محبس محترم حاجی ساعدالسلطنه، به سلامت به انزلی رسیدیم سلام مرا به رفقا برسانید مهدیقلی.

در رشت گوشه سبزه میدان هتلی بود اطاقی گرفتیم بدهم نبود اما از هتلهای نمره اول پاریس و برلن گران تر و بواسطه قلت مشتری نمیتواند غیر از این باشد. ایرانی هنوز عادت به هتل ندارد غالباً به منازل شخصی متوسل میشوند یا آشنایان از مسافر پذیرائی میکنند. نایب الحکومه بحکومت دعوت کرد عذر آوردم مخالف این رسم بودم که مسافر مزاحم حکومت باشد. صدیق اعلم مدیر مدرسه متوسطه رشت است خواهش کرده مدرسه رفتم آراسته و منظم بود. محمد صفی خان ناظم العلوم عمه زاده معاون وزارت فواید عامه برشت آمده بود دعوت کرد، شب دوم توقف را به مرکز راه رفتم شاه قلی. میرزا از شاهزادگان بهمن میرزائی مدیر است پذیرائی خوبی کرد قالیچه کار هریس به یادگار باو دادم. روز دیگر بنای حرکت داشتیم حکومت که در راه بود رسید و برای ناهار ما را نگاه داشت حرکت قدری دیرتر باتفاق محمد صفی خان شد. دو بغروب مانده به ملا علی رسیدیم در راه برف گرفته هوا بشدت سرد است و اتومبیل من که کرایه است هر دم رو می‌رود گاهی پنجر می‌شود گاهی در برف وا میماند بهر زحمت پایی از شب گذشته بقزوین رسیدیم. عمارت اداره راه از ابنیه روسها است همه قسم لوازم آسایش مهیا، اطاقها گرم سفره چیده ما زحمت سرما کشیده فرج بعد از شدت بود. روز دیگر صبح زود حرکت شد مگر مقارن غروب بتهران برسیم یا اقلاً به مهرآباد، کسالت اتومبیل مانع شد.

اخوی مخبرالملک با بعضی منسوبان و آشنایان به مهرآباد آمده بوده اند مایوساً معاودت میکنند در چهار راه حسن آباد از آنها گذشتیم و بر سلامت شکر کردیم ۱۳۰۰/۱۲/۲۰ هفته‌ای به دید و بازدید دوستان گذشت به مجلس رفتم و احتمال خنکیها از طرف اقلیت پر حرارت میدادم. سلیمان میرزا طرفدار انقلاب مخالفت کرد، کاسه و کوزه بر سر آزادیخواه بدبخت شکسته شد. دعوی آنکه من آزادی را کشته‌ام و حجت آنکه خیابانی در مجلس روی صندلی نشسته بود. در آن اوقات صندلی در مجلس نبود، سعدالدوله و حاجی محمد اسمعیل مغازه هم در مجلس جلوس میکردند. مطلق حضور در مجلس دلالت بر خوبی و بدی اخلاق ندارد قرارداد ۱۹۱۹ پرتست میخواست و تشبثات سیاسی. اعلان جمهوری در رشت و آشوب انداختن در مملکت و جنگ خانگی چاره آن کار نبود یا علم مخالفت در تبریز بلند کردن.

لوازم اجرای قرارداد در تهران حاضر شده بود، دیکسن در نظام بعمل پرداخته دفتر آرمیتاژ اسمیت را من بستم، بلوای رشت یا غوغای تبریز از اجرای قرارداد جلوگیری نمیتوانست کرد، اگر انقلابات سیاسی روسیه واقع نشده و عهدنامه ترکمان چای فسخ و قرارداد ۱۹۰۷ بین روس و انگلیس خنثی نمانده بود.

رشت و تبریز گول قفقازیه را خوردند که پاره پاره شده بود و هر شهری دعوی استقلال داشت و بجمهوریهای گورزا دل خوش میکردند. باری سلیمان میرزا رطب و یابس در اطراف آزادی سخنوری کرد چنانکه عادت منفی باف است. من در جواب وقایع را چنانکه پیش آمده بود گفتم و بشمه‌ای از خدمات خودم که آزادیخواهی را بعمل معتمد نه بحرف اشاره کردم. آن عبارت که اگر من به عصای استبداد انتخابات دوره اول را انجام نداده بودم، شاید حالا حالاها مجلس نمیشد، میدانی بدست شاهزاده داد که فلانی از استبداد می‌گوید ولی گوئی نتوانست بزند چه من حقیقتی را گفته بودم و همه می‌دانستند. پس از صحبت طولانی شاهزاده و جوابهای دور و دراز من که جزوهای شده است وحیف کاغذ که صرف آن لاطیالات شود و سواد آنرا از مجلس گرفته‌ام، مدرس



به تریبون رفت گفت محمدتقی خان و میرزا کوچک خان هم وطن پرست و آزادیخواه بودند اما حدی هم در کار باید قائل شد من دوکس به تبریز فرستادم ببینم خیابانی چه می‌گوید گفت من حاضر نیستم با عراقی کار کنم و این همان جواب بود که خیابانی به قنصل انگلیس و امریکا داده بود.

رای گرفته شد شش نفر به مخالفت ورقه آبی / نداخته بودند سلیمان میرزا، محمد ولی میرزا، سید یعقوب، ملک الشعراء و دو نفر دیگر.

سلیمان میرزا مسلم، محمد ولی میرزا با خیابانی و حسین فشنگچی از يك صندوق انتخاب درآمده بودند، ملک الشعراء را ندانستم چه بازداشته بود. در کمیته دموکرات رفیق بودیم و حکم تبعید او را که از طرف احمدشاه تقاضا شده بود من برگرداندم. سید یعقوب برادرش را که شریک مطبعه محرمانه در شیراز بود من از شهر خارج کرده بودم. من در دفاع گفته‌ام که مطلب دیگر هم دارم و نمی‌گویم و آن حمله به قنصل آلمان و وستر<sup>۱</sup> بود و کشته شدن قنصل و در شهر می‌گفتند که پنجاه هزار تومان<sup>۲</sup> از برای آن اقدام داده شده بوده است نه ربط بقرارداد ۱۹۱۹ داشت نه مقتضی سیاست بی‌طرفی بود. خیابانی که در دوره سوم وکیل بود همه معلوماتش صحبت با میرزا ابوطالب مدیر روزنامه ملانصرالدین بود که در سفر دوم من به آذربایجان مرا به شکل میمونی در روزنامه کشید که افسارش دست انجمن ایالتی است. از يك طرف مجلس می‌خواهند و از دست دیگر موافقت با انجمن ایالتی را مسخره می‌کنند. در سفر سوم فراراً به تبریز آمده بود گفتند پریشان است صد تومان برای او فرستادم.

شرح ملاقات خودم را با خیابانی در منزل امام جمعه خوئی نوشته‌ام که اصرار به بقای مجلس داشت و در آن وقت حقوق وکلا ماهی هفتاد تومان بود<sup>۳</sup>.

این میمون غیر از میمون جناب داروین است چون قدح خودم را یاد کرده‌ام: بث الشکوی سیدالمحققین، دادخواهی بهاء الواعظین، کاریکاتور ملانصرالدین، ذکرمدحی چندان قباحث ندارد از جناب وحید دستگردی قطعه‌ای بمن رسیده است اظهار محبتی کرده‌اند و ارمغانی فرستاده‌اند.

یاد یاران یار را

میمون بود.

قطعه

حارث مرز کیان حافظ ناموس وطن  
رهبر علم و ادب روح هنرجان سخن  
کز همه نامه نگاران کنون تنها من  
نگشودم هم در قدح نکونام دهن  
یا فلاطون را از فرط جهالت کودن  
کاوه را باز نگفتم به فریدون دشمن  
اندرین دوره بزرگان بدانش دشمن  
نابکاران دغل پیشه افتاده فکن  
که همه قائد قومند و بزرگان زمن  
کاژدها آدمیان را و پلنگان شادن  
گر پسندیده و صدق است همین عرضه من

مخبر السلطنه ای میر عدالت اوژن  
داور داد و دهش بانی کاخ عرفان  
فاش میگویم و وجدان توام پاک‌گواه  
مدح بد نام نگفتم پی کسب زر و سیم  
بن هبنق را در علم نخواندم بقراط  
راهبر را به کسی وانمودم گمراه  
بهمن تقصیر ای میر خردمند کبیر  
سفله طبعان حقیقت کش باطل پرور  
سعد و ممتاز فرومایه و فرمانفرما  
ارمغان را همه یکساله چنان بلعیدند  
وقت آن است که ایخواجه گردون بنده

ارمغان را نگری با نظر فیض قبول  
بگذرانی سرشعر و ادب از چرخ کهن

۱- قنصل شیراز که بعد بتبریز رفت و کشته شد.

۲- بیست هزار تومان قبلاً مسلم است که از ثقه شنیده‌ام.

۳- آنچه بفکر من می‌رسد قیامیون منتظر بودند راه باکو باز شود و بساط رشت در تبریز



دستور حکام

سعی در رفع اختلافات که بین ساکنین محل است تا نقارها مبدل به الفت شود اشخاصی را که مهیج فتنه و فسادند بدو نصیحت بعد توبیخ و آخر تبعید باید کرد با استقرار دولت قانونی و صالح بعنوان دروغی هرکس علمی بلند کند آشوب طلب است و دفعش واجب . افراد ملت باید امروز سعی کند در امنیت و مشروطه خواهی این است، در وصول و ایصال اصل و فرع مالیات کمال اهتمام را مبذول باید داشت بین مالک و رعیت اجحاف نشود.

تمام امور تداعی را به عدلیه رجوع باید کرد تا تشکیل عدلیه سه نفر از اعیان بی غرض سه نفر از تجار بنشینند و روزی سه ساعت بعرایض رسیدگی کنند راپرت کارهاشان را به تبریز بفرستند يك منشی و يك نفر ثبات اجیر کنند که حقوق بآنها داده شود احکام دیوانخانه تبریز را واجب الاطاعه بشمارند، در نظمیة اهتمام مخصوص باید داشت همچنان به امنیه و در تنظیف شهر بکوشند دستور العمل را از اداره تبریز بخواهند.

مخارج نظمیة را باید اهالی شهر بدهند در تبریز از مستغلات يك عشر گرفته می شود و اگر کفاف نکرد از خانه ها ذرعی یکشاهی گرفته شود البته اشخاصی که میخواهند شب درخانه خود راحت بخوابند باید متحمل مخارج بشوند مالیات برای کارهای دیگر است.

با اهل تسنن با کمال مهربانی و برادری سلوک شود از موجبات تنفر جلوگیری کنند. هر هفته گزارش محل را به عبارت مختصر و مفید به مرکز بفرستند در تلگرافات کلمات زاید نگنجانند القاب زیاد نگویند ایالت جلیله کافی است همه تشریفات در لفظ ایالت جمع است محل ساخلو را هر هفته سرکشی کنند و مواظب باشند جیره و علیق و حقوق نفرات صحیحاً برسد .

عشور که در عدلیه و غیره دریافت میشود باید تحویل مالیه داد، صورت به مرکز فرستاد ، از برای احکام وثبت عرایض باید تمبر مقرر بکاربرده شود، پست در هر خاکی که سرقت شد اماکن اطراف راه مکلفند دزد را بدست بدهند، نظمیة باید واردین را بشناسد، مزاحمت بی مورد ندهد، در آنچه تصریح نشده است از تبریز دستور بخواهند هر يك از مأمورین باید خودش را مسؤل حسن جریان امور قلمرو خود بداند و در همه کار یاور یکدیگر باشند .

شرحی که بعنوان

حیدر عمو اغلی بهرشت

نوشته شد ۲۵ سرطان

۱۳۰۰ شمسی

برادران عزیز ایرانی پانزده سال است بین ایرانیان وطنخواه و ایرانیان وطن خوار جنگ است و همیشه بازیگر دیگری بوده است و ما دیر ملتفت شده ایم، گویا وقت تنبه رسیده است، این خیال انقلاب که بسرما انداخته اند مفتاح آرزوهای خودشان است، در میان ضررها نفعی هم که میسر بود نبرده ایم، زد و خورد خانگی جز خانه خرابی و صرف هستی مملکت بر سر چند حرف نابهنگام نتیجه ندارد ، اخلاق مردم ما، وضع معاش، موقعیت مملکت، استطاعت انقلاب فرانسه را ندارد، بالفرض که آن انقلاب را بصرفه مملکت تصور کنیم. البته آگاهان از سیاست ملتفت میشوند چه میگویم ، در این جنگ بین دولت و ملت قوای مادی و معنوی مملکت که مصارف لازم دارد در میانه تلف میشود و میدان تجری روز بروز دست بداندیش می افتد و در آخر نتیجه را دیگری میبرد. چرا عنوانی اختیار نکنیم که همه برادران بتوانند صمیمی دست موافقت بهم بدهند؟ ملت، دولت ، مجلس در يك خط مشی کنند ؟ عایدات مملکت صرف خرابی نشود و حال آنکه میشود صرف آبادی کرد . ما امنیت میخواهیم که بهانه بدست مدعی ندهیم، معارف میخواهیم که از این مذلت چهل بیرون بیائیم ، قیام گیلان در ابتدا عنوانی داشت مورد تقدیر بود، چه شد که امروز طرف تنفر است ، آن روز برخلاف حق شکنی بود امروز منطق ندارد . باید آن چیزها را خواست که خواستنی است و همه عقلا همداستانند، حیف است سرمایه مادی و معنوی مملکت بهوای آرزوهای غیر عملی صرف خرابی بشود.



جواب

حیدر عمو اغلی

محوشده باشد، اوضاع سیاسی امروزه دنیا چنانچه حضرت اشرف بهتر از من میدانید بما نشان میدهد که امروز تا دیر نیست بایستی بهمه نوع فداکاری حاضر شده و استقلال ایران را تأمین نمائیم، از آن جایی که بدون تشکیلات منظم سیاسی و قشونی غیر ممکن است که باین آمال و آرزوی مقدس نائل آمد، بایستی اقداماتی نمود چیزی که بنظر من میرسد این است و امروزه وظیفه هریکی از ماها است که جلوداری بکنیم. از مداخله اجانب بکارهای ایران خصوصاً جداً بایستی بر علیه دستجات دزد که بدستکاری ترکها امروزه حمله میکنند به بعضی نقاط ایران قیام کرد این است که خواهشمندم تا رشته کار از دست نرفته و در عوض نتیجه صحیح هرج و مرج پیش نیامده خیالات خودتان را در این باب که آرزوی مقدسی است مرقوم فرمایند.

سلام و ادعیه خالصانه بنده راقبول فرمائید حیدر عمو اغلی ۲۵ ماه ۱۹۲۱ باکو.

حاشیه

حضرت اشرف، تصور نمیکنم اشخاصی که مدت مدید یگانه آمال و آرزویشان در استخلاص وطن مقدس از گرگان داخلی و خارجی بوده فراموش شده باشند، خصوصاً اشخاصی که مثل آن حضرت اشرف و مرحوم صنیع الدوله که اسمشان صفحات تاریخ ایران را مزین نموده از مد نظر

حضرت مولانا مدینه طاهره در روز بیستم کافه

فطرت پاک و همت عا و در شایسته و حب عدلیه جز در رنج و شرف

در کجاست بنمایم افکار در پیچ و نفوس نرفته و در عذاب

دسته داده میلفه نموده اند و عظمای عظمی که گرفته مستعد

ازین وقت بهتر میچرفت نیامده و نخواهد آمد اگر اطلاع فرمایند

تفصیر آن عرض نموده شد سعادت چشم بر او ریخته است

اگر این فرصت فوت شود در دست پیشی زیاده از دست که

تصور شد دیگر آنحضرة ولادت نختارند و طیفه اخلاص بجای آوریم

و سیدم مع حضرتکم علییه

جمال مدین حسینی

من خیالات خودم را در مکتوب خود گفتم بقول موسولینی میخواهم بدست ماجراجوایجاد نظم بکنیم. راضی و ناراضی همه وقت در عالم بوده است، اشخاصی که از منافع خود دور مانده اند دست بریزه خوانی میگذارند، معروف است خرده بینی انگشت ایراد بکارها می نهاد امیر وقت او را خواست و بیست چوب زد،



گفت این از برای چه بود انتقادات من از نظر امیر بیش از این تنبیه می‌خواست گفت این مقدار برای تنبه بود که چرا باید آنقدر نادان باشی که تصور کنی ما این امور را در نظر نداریم تو مقتضیات را نمیدانی. بلی! جریان امور تمشیت معاش جمهور هیچوقت در حد اعتدال مقدور نبوده است و بیش از مقتضیات معقول مر و هوس حرص و آرز مدخلیت داشته است و هر وقت کار به آشوب میکشیده. قدیم‌ترین سابقه در ایران بلوای کاوه است منتها همه کاوه نیستند که بجدی بایستند کاوه عدالت میخواست اینان ریاست و عبا و متأسفانه علمهای کاوه که امروز برپا می‌کنند مسلك مزدك از چم و خم پرده‌اش ظهور می‌کند و خونخوارگی بروز. میرزا حسین خان در شکایت از اوضاع زمان به پدرم گفته بود تا روی این قالیچه پانگذاری نمی‌دانی مطلب چیست، گروهی حفظ منافع خود میکنند و گروهی تلاش در رسیدن بدان منافع، جنگ مستمر است. در این دوره عنوان مبارزه استبداد و آزادی است. حد استبداد و آزادی کجاست؟ هنوز در نقشه سیاست معین نشده است، حد معقول قانونی است بمصلحت عامه و امروز بیشتر نظر به مادیات است و علت خرابی‌ها همین نظر است. قانون خودمان اوفی به منظور است قانونی است از روی ایمان مانع احتکار و موجبات تبذیر و فساد اخلاق اگر اجرای آنرا خواسته بودیم بی‌مخمصه به مقصود رسیده بودیم، سوء نیت از راه مستقیمان منحرف کرد بدون رعایت زمان و مکان صرف راه تقلید پیمودیم و دیدیم آنچه دیدیم. در نوشتجات نواب محمد علی رکنی نوۀ مرحوم مغفور محمد تقی میرزای رکن الدوله مکتوبی از سید جمال الدین اسدآبادی بدست آمد آینه افکار آقایان است که می‌خواهند دنیا را گلشن گلخن کرده‌اند و قابل ضبط.

این آدرس در پاکت نویسی به دستم بم غفره رسیده

24. Portland Road  
Notting Hill. W.  
London



جمال الدین اسدآبادی

احزاب، علما و اعتبار تحلیف همه را شناخته‌ایم. از نگاه هر کس چیزها درك می‌کنیم. این رند پارسا را ما خوب می‌شناسیم این خرقة و عبارا ما خوب می‌شناسیم. ولادت سید جمال الدین<sup>۱</sup> معروف به افغان در سنه ۱۸۳۹ بوده، پس از تحصیل مقدمات به هند رفته سالی بماند عزیمت حج کرد (۱۸۵۷) به افغانستان برگشت، بزمان امیر دوست محمد خان از رجال سیاسی شد، در فتح هرات ملازم امیر بود که بمرد، پسرش شیرعلی خان در هرات جلوس نمود (۱۸۶۴) قصد بند و حبس برادران کرد هریک به محل حکومت خود فرار کردند. محمد اعظم که سید طرفدار او بود در کابل حکم فرما شد و سید وزیر پسران جوان خود



را حکومت داد ، حاکم قندهار قشون بر سر عم خود شیر علی کشید ، منهزم شد ، شیر علی به قندهار آمد ، محمد اعظم کنار شد ، سید در کابل بماند ، بدون آنکه مورد سوء ظن امیر شود!! باز بهند رفت ماهی بماند عزیمت مصر کرد ، عضو مجلس معارف شد ، با شیخ الاسلام رقابت نمود در سنه ۱۸۷۱ مدیر دارالفنون از او نطقی در صنایع خواست به منبر رفت و خاطر مستمعین را بخود جلب کرد ، علماء انگشت ایراد به کلمات او نهادند شیخ الاسلام تبعید او را خواست از آستانه برای او مقرری معین شد به تحریر مقالات پرداخت که در دفع اجانب ناگزیر از انقلاب است ( اجنبی ترین اجانب خود انقلاب است ) گلدستون بفریاد آمد .

در مصر محفل فراماسون تشکیل داده بود (فراموش خانه ) که عده آنها به سیصد میرسید از مصر عذرش را خواستند بهند رفت ( ۱۸۷۹ ) و رساله ای در مذهب دهریون نوشت به پاریس آمد به شیخ محمد عبده از رفقا برخورد .

در مصر جمعیتی بنام عروة الوثقی بود بدعوت دوستش جریده عروة الوثقی را نوشتن گرفت در اوصاف عالم اسلامی که ۱۸ نمره از آن منتشر شد . سه سال در پاریس بماند مقالات می نوشت و در فلسفه با اهل علم مباحثه داشت . ناصرالدین شاهش به تهران بخواند ( تلگرافاً ) از هر طبقه باو اقبال کردند ، سخنانش سبب سوءظن شاه شد به مسکورفت ، از آنجا به پطروگرا دوپاریس ، در مونیخ بشاه برخورد ، ملاقات کرد ، دعوت به ایران شد ، آمد ، مأمور نوشتن قوانین شد صحبتهایش شاه را ظنین کرد به حضرت عبدالعظیم پناه جست و سخن از اصلاح ایران می کرد از آنجا تحت نظر بحدود عثمانیش انتقال دادند . چندی در مصر بماند به لندن رفت پس به آستانه آمد ( ۱۸۹۲ ) بمرض سرطان زبان درگذشت ( ۱۸۹۷ )

زبان بریده بکنجی نشسته صم و بکم به از کسی که نباشد زبانش اندر حکم سید جمال هیکلی جالب و نطقی جاذب داشته است تلاش بی اندازه می کرده است بمقامی برسد و مثل همه آقایان از طبع بشر غفلتی داشته و نا صواب را صواب میپنداشته بالفرض در مصر انقلاب میشد مصر بهروز بدتری می افتاد ظاهراً سید از اتحاد اسلام سخن می گفت . نادر با همه قدرتی که داشت اتحاد اسلام را عنوان نموده و بجائی نرسید اتحاد و اتفاق دو کلمه بد بختند . در هر صورت انقلاب راه این کار نبود خصوصاً با اغراض نفسانی که از زیر عناوین رحمانی گوشه ابرو می نماید و چشمک می زند . این اشخاص را من به ستاره دنباله دار تشبیه کرده ام خوش محضرند و مشغول الاثر غرض گل کردن آب و گرفتن ماهی است عنوان اتحاد اسلام هم برای خدمتی بود به عبدالحمید دشمن ناصرالدین شاه .

در جزء نوشتجات امیرحشمت نیساری مکتوبی در آمد که برادرش محمد علی قراجه داغی برای او فرستاده بود در موقع فراموش شد اینجا یاد میشود . ( صفحه ۲۱۷ )

نمونه ای از صمیمیت  
آزادیخواهان و  
ایمان بمرام

حالا مملکت قانونی است ، ممکن نیست فقط با مهر سرتیپ ... حکم صادر شود ، ناچار باید عروس ماژور امضاء کند ، فاطمه بی دندان ثبت کند ،

محترم شیرازی صحه بگذارد .

کارها با مجلس است ، وزراء صورت ظاهری دارند ، پارلمان دوپارتهی است انقلابیون و اعتدالیون ، رئیس انقلابیون بیچاره تقی زاده است و حکیم الملک و نواب ، رئیس اعتدالیون بیچاره مستشارالدوله که بر ضد همدیگر در زد و خوردند .

معاوض السلطنه ، حاجی میرزا رضاخان ، حاجی میرزا آقا ، حاجی سید نصرالله و معزالملک جزء اعتدالیونند و اکثریت دارند . تقی زاده و رفقای او پس افتاده اند ، ستارخان و باقرخان مشغول دید و بازدیدند ، معروف است به عتبات خواهند رفت .

ستارخان در قزوین از حضرت عالی خیلی بد می گفت ، عمو او غلی دفاع کرده است که اگر در تهران پشت سر امیرحشمت بد بگوئی میان ما برهم میخورد .



خاطر عالی از طرف تهران آسوده باشد ، بامخبر السلطنه راه بروید خودتان را نزدیک به تقی زاده قلم داد نکنید ، هر قدر بتوانید با مستشارالدوله و معاضد السلطنه مکاتبه کنید و گرم بگیریید و دلتنگی از تقی زاده بفرمائید ، تقی زاده و مساوات فکر خودشانند .  
 با ثقة الاسلام تبریزی نزدیک باشید در اینجا نفوذ زیاد دارد ، مخبر السلطنه از حضرتعالی بد می نویسد او رادست خود نگاه دارید (وای بر مخبر السلطنه) چون مخبر السلطنه بسیار آدم عنود کله مستبدی است (به ساز همه کس نمی رقصد) می ترسم مخبر السلطنه بخاطر شما استعفا بدهد (زهی اشتباه) .  
 مخبر السلطنه بد یا خوب از هر کس نمی نویسد ، به مسلکهای دروغی معتقد نیست ، بمقتضای زمان و مکان در مصلحت جماعت کار می کند .  
 در مجلات و سالنامه ها که کابینه ها را یاد کرده اند منجمله کابینه ناصرالملک مرا وزیر

مصدق  
 ۹ مسجدالحال

بآباء من السلطنة مؤمن الملك منو الله  
 مؤمن الدولة  
 ان ذاك من منتم مؤمنى كه بان كمنه وسك نصره الدولة  
 به مقابل منكره لفرق تعهد كرده كه همه اعدام هار نفوذ  
 هار هار زمان دهد در هر زمان هم نزد آنها فرستاده  
 كه واسطه اختلاف لیس او من منكره منكره واسطه اند  
 من ان كمنه مولف اعمال است كشف اسامى آنها  
 محاله لانهم منكره انك منكره اذ انك انى ثا فراده را  
 برضه ولى او منكره لفرق مؤمن و انك لونه ثبات رايه  
 سامع منكره كمانه كه دولت منكره اگاه منكره كمنه  
 علو كمنه و انك منكره منكره و منكره منكره منكره  
 منكره و منكره منكره منكره و منكره منكره منكره  
 كه منكره منكره منكره منكره و منكره منكره منكره  
 ثبات منكره منكره منكره منكره و منكره منكره منكره  
 شود منكره منكره منكره منكره و منكره منكره منكره





عدلیه دانسته اند همچنین در کابینه عین الدوله . اما در کابینه عین الدوله من هیچوقت داخل نبودم، در کابینه نظام السلطنه وزارت عدلیه داشتم که بوزارتخانه اساس دادم و باز در کابینه چهارم مستوفی الممالک ( ۱۳۳۶ ) که بدو وزارت عدلیه داشتم و در این وقت مستشار فرانسوی داشتیم جریان را نپسندیدیم بوزارت داخله رفتیم و از آن دوره یادگاری دارم که اینک گراور میشود متحدالمالی است از طرف کمیته دموکرات موافق با راپرت نظمیه ( دوره وستاهل )

هم از یادگارهای ادواری که دیدیم یکی چاپ « بوشهر زیر تصرف انگلیس » بود ( صفحه ۲۷۰ ) در بوشهر یکی « السلطان محمد علی شاه قاجار » روی تمبر احمدشاهی در کردستان.

Bushire  
under British  
Occupation



آنچه در اطراف مائه نوزدهم که مائه بیستم نتیجه آن است گفته شود در کارت پستی مجسم کرده اند . سیکل بفرانسه بمعنی مائه است و نام روزنامه ای در پاریس البته نظر اخلاقی است و راجع به اوضاع خودشان در نتیجه افکار ناسخته .





دورهٔ اخیر

شاہ نعمت اللہ

درسال غریص هرکه باشد بیند  
ملک و مملک و دولت و دین برگردد  
غریص بحساب ابجد ۱۳۰۰ است چون تاریخ را شمسی بگیریم .







## تهران

مشیرالدوله رئیس الوزراء است، شاه و ولیعهد<sup>۱</sup> در فرنگ، سردار سپه پهلوان  
 کودتا صاحب نفوذ و قدرت، انگلیس که ایران را پنبه دار بین روسیه و  
 هند می خواهد، طرفدار حکومتی که نفوذ متجاسرین رشت را جلو بگیرد

ضمناً مایل به جا افتادن قرار داد ۱۹۱۹ است.

در کابینه، سردار سپه وزیر جنگ است، حکیم الملک وزیر امور خارجه، نیرالملک وزیر  
 علوم، مدیرالملک کفیل مالیه، سردار معظم تیمور تاش وزیر عدلیه، اعتلاء السلطنه وزیر پست  
 و تلگراف، ادیب السلطنه حسن سمیعی وزیر فواید عامه، برنامه برنامه کابینه اسبق  
 کیسه خالی، ادارات نامنظم، افکار پریشان، وزیر جنگ فعال مایشاء و مقید به رساندن  
 حقوق نظامی، دست روی مالیات غیر مستقیم و عایدات خالصه گذارد، بعضی روزنامجات از تخلف  
 از قوانین (اسم بی رسم) به فریاد آمده، روزنامه حقیقت نسبت اختلاس به ارباب مناصب (سردار  
 اعتماد) می دهد. طوفان به حکومت نظامی مستمر در شهر متعرض است که دشمن را باید ترساند  
 نه دوست را. ساعی در روزنامه می نویسد: دندان خورد می کنند و سر می شکنند. وزیر جنگ  
 توقیف روزنامه حقیقت را می خواهد، مشیرالدوله معتقد است که تعرض نا حساب را باید بجواب  
 حسابی رد نمود، مردم از وضعیت و جریان ناراضی، کشمکش ساری است، اوضاع اشبه به  
 گود زورخانه.

شاه ۴ دلو بفرنگ تشریف برده اند، بهانه کسالت مزاج است و در حقیقت طفره از مشاهده  
 منظره لعل الله یحدث بعد ذالک امرا.

بعضی روزنامه نگاران در سفارت روس متحصن میشوند (۱۸ حوت ۱۳۰۰) سعی تیمور تاش  
 متحصنین را در سفارت متقاعد نمی کند.

روشتین سفیر روس پا در میان می گذارد بلکه حکومت نظامی ملغا شود و از تضییقات  
 کاسته، انگشتی در محله یهود بین مسلمان و کلیمی بر سر هیچ و پوچ نزاع می افکند، سر و دستی  
 شکسته میشود (۲۰ حمل ۱۳۰۱) بهانه بقای حکومت نظامی می گردد.

سردار سپه شخصاً به سفارت روس میرود ۱۹ شعبان ۱۳۰۱ وعده ها می دهد که عملی نشده آخر  
 در درخت متحصنین کرم تولید می کنند به مقداری نقد و مواعید نسیه که حرارت را به برودت  
 مبدل می سازد و باز در مقابل شاکی محضری در بازار مشعر بر رضایت از خدمات سردار سپه شامل  
 ۲۵۶ امضاء غالب مجهول الحال تدارک می شود که لکه شکایت به آب رضایت شسته شود.

۱- کابینه مشیرالدوله ۲ دلو ۱۳۰۰ برابر ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۴۰ تشکیل شده است مدتی  
 بر سر عضویت مدیرالملک و نیرالملک در مجلس خصوصی بحث بوده است که این دو نفر در کابینه سیاه  
 سیدضیاء بوده اند، آخر مشیرالدوله می گوید یکی از این دو نفر طرف علاقه همسایه جنوبی است نیر-  
 الملک عموزاده البته نبوده است.



انواع تدابیر از طرفین برای خسته کردن همدیگر بکار میرود، از طرف دولت از طریق حمایت قانون از طرف مقابل توسل به جنگال.

ضیاءالواعظین از روضه خوانان شیرازی ' در قرب مجلس ، قرائت خانه جمهوری بر پا کرده است، دست به ریزه خوانی گذارده ، موافق و مخالف جمعند ، کارشان از مذاکره به مضاربه می‌کشد، هیئتی به مجلس رومی آورند ، در بسته می‌شود ، آزادیخواهان دو آتشه ، فرزندان ملت شش هزار ساله تهدید به التجاء به سفارت روس می‌کنند، برای جلو گیری از این نیت میهن پرستانه در باز میشود و عربده آغاز ، صمیمیتی در کار نیست منظور پشکل داخل موین کردن است. ما هم هستیم!

از تظاهرات زشت یکی هم بالا رفتن سید نصرالله نامی بود بالای درختی در عدلیه و در آوردن گریه مرده‌ای از خورجین و افکندن در صحن و نوحه کثافت خواندن و شهرت یافتن به شجر الواعظین.

هر کس بطریقی جهت قرب تو جوید  
گر خود بتوسل به یکی گریه مرده  
حتی برای توهین مقام سلطنت و تکمیل مرام شیطنت گفتند شاه مقداری از جواهرات خزانه را همراه برده است، رسیدگی شد، دروغ بود، کی خجالت بکشد ؟ و باز گفتند شاه در فرنگ کلاه اجنبی بر سر گذارده که در آن زمان عاری بود و مخالف شعار.

ارباب کیخسرو نغمه فروش گندم و ذغال میسراید ، جماعتی در مجلس تحصن بسته‌اند که واقانونا (۲۹ حمل ۱۳۰۱) از طرف مؤتمن الملک برادر مشیرالدوله و رئیس مجلس از ایشان پذیرائی نیکو میشود ، شاید از این نظر که به متحصنین سفارت بفهمانند که مرکز توسل ملت مجلس است.

انگشتی در نظمیه تحریکی نموده دست از کار کشیدند، مشیرالدوله ۲۵ هزار تومان میدهد که فتنه بخواهد میبایست قبلاً داده شده باشد.

مجلس به میخ و نعل میزند و در این موارد کج دار و مرین دواى درد نیست ، استخوان را باید از لای زخم در آورد ، یارومی روم شد یا زنگی زنگ ، البته مسافرت شاه و ولیعهد صلاح نبود این قسم موارد استقامت آقا محمد خان را می‌خواهد در شب شبیخون لطفعلی خان و از جوانان ۲۴ ساله کمتر ساخته است.

میبایست با مطالعه اوضاع و سیاست، پس از میرزا سیدضیاء ریاست رابه سردار سپه داده باشند طبعاً شاخصی در نظام پیدا می‌شد.

گوشه پرده بالا رفت ، از طرف سردار سپه به مشیرالدوله که از جنگال خسته نمیشد پیغام رسید که اگر جلوگیری از روز نامه نکنی می‌گویم درب هیئت را ببندند یا به روایتی به هیئت راحت ندهند.

کمیسیون دوازده نفری که مشیرالدوله برای همکاری از مجلس خواسته بود از سردار توضیح خواستند (۲۹ حمل ۱۳۰۱) وزیر جنگ می‌گوید پیغام این نبود بلکه اگر از روزنامه جلوگیری نشود ما را به هیئت هم راه نخواهند داد و افزود برای اجرای تصمیمات مجلس حاضرم، رفع این بحران را بکنید (مرا بریاست بخواهید.)

هم از قضایای بی سابقه این دوره حد زدن عزیز کاشی و امیرزاده خانم بود<sup>۱</sup> به پا فشاری حاجی آقا جمال اصفهانی که شب ۹ رجب ۱۳۴۰ ، ۱۸ حوت ۱۳۰۰ دو نفر از اجزای سفارت انگلیس

۱- رباعی مهستی بی مورد نیست با مختصر تصحیفی.

زین واقعه دل بسوخت مرد وزن را

پائی که دو شاخ بود صد گردن را

شه تبره نمود سروسیمین تن را

افسوس که در تبره بخواهد سودن

شنیدم عزیز آواز خواب دارد و صبحی مطلوب.



در خانه عزیز بوده‌اند ، امیرزاده هم بوده است (اسمارت وبریچمن) صورتاً تقویت و معناً خلاف شرع ، چه بی اجازه وارد خانه غیر شدن جایز نیست ، بگویند برگرد باید برگشت آیه قرآن است ، حضور مرد و زن در يك منزل خلافی را ثابت نمی‌کند در چنین موردی بود که عمرگفت کل افقه من عمر حتی المخدرات فی الحال .

در حبیب‌السیر است که چنگیزیان ذبح را ممنوع می‌داشتند ، میبایست سینه گوسفند را بشکافند ، مسلمانی درب خانه را بسته گوسفندی را ذبح می‌کرد ، مغولی از بام دید آستینش را گرفته نزد قآن برد ، فرمود این مرد خلاف نکرده است چه درب خانه را بسته ترا چه میرسید که از بام جاسوسی کنی؟ بجای آن مسلمان جاسوس را بیاسا رساندند .

معلوم نیست در قضیه عزیز زهره در چه برج بوده که نحوست زحل دامن گیر سنبله (دو پیکر) شده است ، گفتند موشك را هاوارت دوانده چه در توطئه مجلس که خود هم دعوت داشته و طفره زده است چه در سعایت و غمازی و لیس باول قاروره کسرت فی الاسلام ، ظاهراً آندو نفر با نقشه همراه نبوده‌اند و هاوارت خواسته باشد آنها رادور کند .

مشیرالدوله طبعاً مرد جنگال نیست و میدان دست هوچی افتاده است و تقویت میشود ، مجلس هم متزلزل است ، مشیرالدوله تلگرافاً استعفا می‌کند ، شاه به مجلس رجوع ، اظهار اعتماد به مشیرالدوله می‌کنند ، بسی مجلس نرم میشود ، لفظ را با عمل نمی‌بیند تردید می‌کند ، بحران ۲۷ روز دوام می‌یابد ، در این ضمن از شاه به سردار سپه تلگرافی در حفظ نظم میرسد ، رؤسای ادارات را خواسته تأکید در مراقبت می‌نماید ، مقرر میشود راپرتهای را مستقیماً نزد او بفرستند ضمناً اقتدارالدوله را از مازندران عذر خواسته ، نظامی بجای او می‌گذارد مشیرالدوله جدا کناره می‌جوید ۲ جوزا ۱۳۰۱ .

مصلحت منظور نیست ، طبیعت مشروطه و اساس نمایندگان تولید دستجات می‌کند و می‌خواهند غلبه کنند از سه کلمه که گفته می‌شود دو کلمه اش اتحاد و اتفاق است به لفظ و نفاق بمعنی .

در کابینه اول قوام<sup>۱</sup> نظری بوده است که عده‌ای نظامی از فرانسه استخدام شوند ، سردار سپه به نکته بر خورده پیشنهاد انضمام قزاق به ژاندارم می‌کند که تربیت سوئدی دارند و مخارج صاحب‌منصبان فرانسوی تحمیل بودجه نمی‌شود در عوض بنا میشود از نظام عده‌ای شاگرد به فرنگ بفرستند .

کابینه قوام السلطنه  
۲۶ جوزا ۱۳۰۱

در کابینه قوام سردار سپه وزیر جنگ است (البته) محتشم السلطنه ، فهیم‌الملک ، وحیدالملک ، مشارالسلطنه ، عمیدالسلطنه ، منصورالملک وزارت معارف ، مالیه ، پست و تلگراف ، دادگستری ، فواید عامه ، داخله ، وزارت خارجه بعهدہ رئیس‌الوزراست مواد مهم پروگرام قانون هیئت منصفه ، فرستادن شاگرد به فرنگ از طرف وزارت جنگ ، استخدام مستشار امریکائی برای مالیه . بحث در قرار داد نفت شمال ، جریان جریان جاهلیت ، کابینه الغای حکومت نظامی را می‌خواهد وزیر جنگ در تبریز هم بر قرار می‌کند ، محمد حسن میرزا ولیعهد ۱۷ جوزا وارد شده است ،

در بهار ۱۳۰۱ دست بخلع اسلحه ایلات گذارده‌اند ، مقدم دفع شر اسمعیل آقای شکاک است ، نظامیان موفق شدند چهریق را از تصرف اسمعیل آقا در آورند خودش بخاک ترکیه فرار کرد ۲۰ اسد ۱۳۰۱

۱- من در مجلس بودم ، داخل و خارج اکثریت ، مدرس جداً طرفدار قوام السلطنه بود و من تعجب من‌کردم ، من مستوفی را در این موقع انطباق می‌دانستم از نظر احترام شخصی و آزرم جوئی ، از نیت مدرس اطلاع نداشتم غافل از آنکه حسابی بینشان هست که بعدها معلوم شد و بر ضررشان تمام .



مراجعت از آذربایجان من از سردار دیدن نکردم چراغعلی خان را فرستاد گفتم منزل من سر راه سردار است به قصر، ممکن بود سر راه کارتی فرستاده باشد حال که مایلند خدمتشان خواهم رسید، رفتم و بازدید آمدند شنیدم از وضع منزل من تعجب کرده بودند.

دولتی را که نباشد غم از آسیب زوال بی تکلف بشنو دولت درویشان است

معمدالتجار وکیل آذربایجان در ۱۲ میزان ۱۳۰۱ حکومت نظامی و

مداخله درمالیه را عنوان کرده گفت دشمنان آزادی بزور نقشه خودشان را

توسعه می دهند روزی میرسد که مشروطیت بر باد خواهد رفت .

افسران در وزارت جنگ جمع شدند، وزیر جنگ اظهار داشت حالا که

نظام تشکیلاتی حاصل کرده و خدماتی به ظهور رسانیده اجانب بزبان

مخالفین اعتراضات میکنند، بحضور اعلیحضرت استعفای خودم را خواهم

گفت. آواز افسران بلند شد، خیر، هرگز، کجا، ممکن نیست، ما

از شما دست بردار نیستیم. جلسه ای هم از اهل منبر ترتیب یافت و صحبتها اعاده شد حکومت نظامی

برداشته شد اغتشاش در شهر بالا گرفت از اطراف به مجلس و ولیعهد در رد استعفای وزیر جنگ

تلگراف رسید، زبان آزاد فوق العاده بچاپ زد که کناره گیری وزیر جنگ به باد رفتن ایران است

ولیعهد با حضور قوام به وزیر جنگ نصیحت کردند به مجلس برود و بقوانین تمکین نماید روز

۱۵ میزان ۱۳۰۱ دستجات نظامی از سوار و پیاده و توپخانه از درب مجلس عبور کردند یا برای

اینکه مجلس ثمره خدمات سردار را ببیند یا برای آنکه هان خبردار

وزیر جنگ در ۲۴ میزان ۱۳۰۱ در پشت تریبون مجلس گفت یکی از

نمایندگان اظهاراتی کرده است، آنچه شخصی است صرف نظر می کنم،

آنچه راجع بعموم است حکومت نظامی عنقریب ملغی میشود، مداخله

وزارت جنگ در مالیه از امروز موقوف است.

استاندارد اوایل پیشنهادی داده بود، سینکدر شرایط بهتر پیش آورد،

فتفته میان نمایندگان و روزنامه نویسان افتاد، همه از نمد کلاه می -

خواهند، بین شرایط این و آن جمع کرده و به مجلس آوردند (قوس)

بتصویب رسید، فریاد مسکوب بلند شد که در جوار روسیه بدون موافقت روسیه اجرای امتیاز نفت

صورت پذیر نیست.

قوام در مجلس اظهار داشت کمپانی یکصد هزار سهم کمیسیون داده است تقدیم مجلس

می شود، لوچه ها آویزان شد (روغن ریخته نذر امامزاده).

بواسطه دعوت پادشاه اسپانی حرکت شاه بتأخیر افتاد، خبر حرکت

بطرف ایران که رسید وزیر جنگ به بوشهر رفت، ۲۵ قوس موکب

همایون وارد تهران شد، گفته شد که در راه وزیر جنگ پهلوی شوفر

می نشست، من دیرتر شرفیاب شدم، سبب پرسیدند، عرض کردم حالا هم برای تبریک آمده ام،

فرمودند چه تبریکی؟ عرض کردم شنیده ام اراده فرموده اید به کارها توجه بیشتر بفرمائید، در

مراجعت احمد شاه

۱- می گویند روزنامه رکن چهارم مشروطیت است، آنچه دیدیم رکن اول انتشار اغراض

است و بیخ مصلحت را مقراض دو روئی می کند، سه ضربه میزند، اگر مصلحتی بگویند چون

با غرض آمیخته است بر مرض می افزاید، این را هم باید گفت رفتار زمامداران شتر گاو پلنگ

است لابد تلون افکار می آورد و قلیل من عبادی الشکور.

روزنامه جای منبر را گرفته است، بر منبر از وظایف و اخلاق صحبت می شد، روزنامه

وارد اغراض و شخصیات میشود، یکی از عمال مهم صلح و حفظ اخلاق و نشر وظائف روزنامه با

تقوی است، به تمام معنی هزل وجد امروز در هم رفته است.



باغ قدم میزدند، فرمودند به اطاق بروم دستور چای هم بیکی از همگنان دادند، نشستیم تا تشریف آوردند، دنباله صحبت را گرفتم فرمودند من که اختیاری ندارم عرض کردم کل اختیار را دارید هیچ قانونی مخالفتی با اقدام به صلاح مملکت نمی‌کند امر بمعروف و نهی از منکر وظیفه هر مسلمان است فقط تشخیص معروف و منکر باید داد آنرا هم قانون تشخیص داده است. بسیار گفتم و کمتر اثر دیدم احمد شاه بقول خودش برای سلطنت ساخته نشده بود شنیده‌ام که ناصر الملك از سازگاری ملت مأیوسش کرده گفته بوده است فکری برای خودت بکن.

در مسئله بنغازات در لوزان انجمن شد، پطرس نامی مدعی وکالت از طرف کلدانیان صحبت از استقلال کرد و حد را بدریاچه ارومیه رساند. در مجلس اعتراض شد که چرا نماینده از ما نبوده است که دفاع کند، گفته شد داشتیم عذر آوردند که بحث با ایران تماس ندارد پس از استماع صحبت پطرس در مراکز مربوطه پرتست کردیم یکی از تدابیر دول معظمه ساختن حکومت‌های پوشالی است که زیر پر خود بگیرند یا جماعتی را رو به خود بکنند و بتحریر و وسیله تزلزل حکومتی قرار بدهند، شناختن قیومت انگلیس بر عراق در حالی که نمایندگان عراق در تهران به هر جا پرتست می‌کردند ایرادی دیگر شد و قوام السلطنه استعفا کرد با استناد دارد اوایل صحبت از دو میلیون استقراض شده بود عمر کابینه و فانکرد که به اخذ دو میلیون دلار استقراض از استناد دارد اوایل نایل شود.

مطابق ۲۵ دلو ۱۳۰۱ بالاسحقاق سردار سپه وزارت جنگ دارد ذکاء الملك کابینه مستوفی الممالک ممتاز الملك، محتشم السلطنه، نصر الملك، اتابکی، ادیب السلطنه و مخبر ۷ جمادی الاولی ۱۳۴۱ السلطنه: خارجه، عدلیه، معارف، مالیه، پست و تلگراف، کفالت داخله، فواید عامه، نصر الملك در کشمکش با میلیسپو استعفا کرد بهاء الملك بجای او آمد.

روابط با شوروی بر سر تجارت تاریک است، در کابینه قوام بجای باریک کشیده در کابینه مشیرالدوله طرح مذاکرات ریخته، در کابینه حاضر قرار التیامی داده شد، بنا شد چهار ماه مقررات ۱۹۲۱ جاری باشد، تقی‌زاده از برلن به مسکو آمده است بعضی تجار هم از تهران به مسکو رفته‌اند، جنس شوروی باصطلاح بیکت است، در مسکو گفته شد کابینه قوام تا آنجا که ممکن بود روابط را تاریک کرد، کابینه مستوفی روشن، تجار در تهران جرگه‌ای دارند رحیم آقای قزوینی تعزیه گردان است و با سردار سپه دم خور.

دستخط ریاست مستوفی ۱۲ جمادی الثانی ۱۳۴۱ برابر ۱۰ دلو ۱۳۰۱ صادر شد، بواسطه مخالفت مدرس که بر ضرر خودش طرفدار قوام السلطنه است کابینه ۱۱ رجب در مجلس معرفی شد در اوقات فترت وزراء بمروور معین شدند.

اشکال عمده در قرارداد تجارتی بر سر ماده ترانزیت بود که روسیه به مال التجاره ایران که به خارج برود ترانزیت میدهد برای صدور به ایران از خارجه نمی‌دهد.

در موقع بحث از برنامه کابینه، مدرس مخالفت خودش را آشکار کرد، خلاصه نطق مدرس با اشعار به کسالت: «... آقا شخص خوبی است و وطن خواه، اما شخص خوب لازم هم نیست سائس خوب باشد، من معتقد به هیچ یک از رجال سیاسی شما نیستم و کسی را سراغ ندارم که از خودم بهتر باشد.»

پروگرام رئیس حالیه در دوره سوم ۲۳ ماده بود ۱۵ ماده لوایح اولش مجلس سنا که مایه تلخی شد اما سنا مثل حالا در مکه است دیگر تشکیل ژاندارمری که بسیعی من و سلیمان میرزا ریشه‌اش کنده شد (اشاره به نهضت).

در اطاق تنفس در جواب متعرضین که چرا مخالفت می‌کنی گفته است مستوفی شمشیرجواهر



نشانی است که برای روزهای سلام بکار می‌آید قوام السلطنه شمشیر برنده فولادی است که برای روز رزم خوب است.

نطق تدین را هم یاد می‌کنیم با اشاره به بسط کلام با وجود کسالت. فکر دیکتاتوری آقای مدرس را اهل شهر می‌دانند، آقای مدرس با دولتی موافقند که مطیع فکر ایشان باشد و این فکر وقتی عملی می‌شود که خودشان رئیس باشند نتیجه انحلال مجلس و تشکیل کابینه در کرمانشاه میشود (اشاره به نهضت)

در منبر و تریبون اثری است که بسط نطق می‌آورد، پاورقی هم لازم ندارد، لطایل بسیار گفته میشود، حرف حسابی دو کلمه است آقایانی که مایل به قصه خوانی هستند صورت مذاکرات مجلس را بخوانند.

در اطاق تنفس کار از مشاجره به مضاربه هم می‌کشد که رئیس در جلسه ۱۵ حوت ۱۳۰۱ یاد می‌کند.

قوام السلطنه موقع را مناسب دانسته شرحی از خدمات خودش گفت در مقام حسن طلب شعری از حافظ یاد نمود.

ناز پرورده تنعم نبرد راه بدوست  
عاشقی شیوه رندان بلاکش باشد  
بالجمله پس از نطقها و کشمکشها از ۸۸ نفر عده حاضر ۶۲ رأی بمستوفی داده شد.



سران مهاجرت در کرمانشاه جمع شدند بریاست نظام السلطنه پسر برهان الدوله برادرزاده حسینقلی خان نظام السلطنه حاکم محل دولتی ساختند و در تحت تعلیمات افسران آلمانی مشغول تجهیز شدند، نادلنی نامی بسمت سفارت آلمان ملحق شد، اعتماد کلی به پشت بندی ترك است، مقداری نقره به سکه ایران آورده بودند کفایت نمی‌کرد، قیمت مارك را به تومان روی اسکناس آلمانی چاپ کرده رواج دادند<sup>۱</sup> کابینه ساختند:

نظام السلطنه والا حضرت رئیس دولت، مدرس وزیر عدلیه، محمدعلی خان مافی وزیر خارجه، ادیب السلطنه سمیعی وزیر داخله، فرزین وزیر مالیه، حاجی عز الممالك وزیر فواید، قاسم خان وزیر

۱- صحبت من با استیونس صفحه ۱۹۸، جواب من به سلیمان میرزا ۲۸۹ نتیجه‌ای که از این مهاجرت برده شد از هم پاشیدن ژاندارم و تفریط اسلحه و قورخانه بود، آلمان پس از جنگ با ما چه رفتار می‌کرد مسئله است، ترکها خوش خیال نبودند، هامر از اعضای سفارت آلمان که باقی مانده بود در اواخر جنگ تلگرافی آورد و با حال افسرده بمن ارائه داد خبری بود از برلن که ما بحکم اضطرار دست ترکیه را نسبت به آذربایجان باز گذاردیم.  
بغم خوارگی جز سر انگشت من  
نخارید کس در جهان پشت من



پست « آنچه کردیم غلط آنچه نکردیم غلط » من هیچوقت با این بازیها همراه نبودم، مستبدم .  
 و ستداهل سوئدی که برای نظمیه استخدام شده است به انتظام اداره پرداخت ، مؤسسه پاستور  
 دایرگشت .

در این کابینه من پهلوی سردار می نشستم روزی بمن گفت : اگر شما فتنه آذربایجان را  
 نخواهانده بودید کار ما در رشت دشوار بود بلی توپهای سنگین و قورخانه بسیار از تبریز به قزوین  
 فرستاده شد، باز اظهار داشتند که در گرفتاری شما در تبریز مشیرالدوله نگران بود، گفتم در مصلحت  
 مملکت ملاحظه افراد نمی شود کرد، تصدیق کرد، در دلم گفتم خودت هم یکی از افرادی.

در مجلس چهارم یکصد هزار تومان نقد و سه هزار خروار غله از بودجه  
**کشمکش پاشاه** دربار زده بودند ، یگانه توجه شاه به برگشت آن کسر است ، نقدش به-  
 آبروی مستوفی در مجلس برگشت ، شاه جنس را هم می خواهد و مستوفی  
 از تجدید پیشنهاد استنکاف دارد ، حاضر شد قیمت جنس را از اعتبار دولت بدهد ، شاه را قانع  
 نکرد ، اعزاز السلطنه موی دماغ مستوفی است .

وزیر جنگ جدی دارد که امنیه با اختیار او برود ، مستوفی تأمل دارد ، مغز سیاست این دو  
 امر است ، یکی برگشت غله شاه ، یکی واگذاردن امنیه به وزارت جنگ بلکه نظمیه هم ...  
 کمپانی نفت جنوب مشتری نفت خانه است ، قراردادی در وزارت فواید عامه با مداخله محتشم-  
 السلطنه در تحت نظر مستوفی تنظیم شد به مجلس بردیم ، مدرس گفت این اول بار است که سیاست  
 داخله بر سیاست خارجه فایق آمده است ، از این نقطه نظر که نفت خانه قسمتی به ایران و قسمتی به  
 عراق افتاده است و در قرار داد شرط شده بود که اختلاف را کمپانی رفع کند و تعلق نفتخانه کلابه  
 ایران از طرف انگلیس تصدیق شده بود ، مدرس طرفدار است ، نصرت الدوله و داور از کارکنان  
 وزیر جنگ مخالف : مدعیان مایل نیستند کار مهمی در این کابینه بگذرد ، کشمکش مسلسل است  
 چه نظر از برای مدرس پیدا شد ندانستم (یا میشود حدس زد) که از مخالفت با کابینه باز ننشست و  
 در صدد تشکیل اکثریت برآم ، خواستند به تظاهر کابینه را بموجب ماده ۶۷ متمم قانون اساسی  
 مستعفی کنند بوقلمونان کرسی نشین از صبح تا شام اکثریت می ساختند و باز از هم می پاشیدند علت  
 استیضاح مدرس را تمایل مستوفی به روس گفتند .

مدرس پس از یأس از عملی شدن ماده ۶۷ با اکثریتی که شکسته بسته تدارك کرده بود دست  
 به استیضاح زد ، ۱۹ جوزا ورقه استیضاح را تقدیم مجلس کرد .

مدرس طلاق لسان دارد و در نطق قادر بر اختلاط موضوع است ، پس از ذکری از انقلاب  
 دول و توسل به کابینه سیاه یاسفید یا همه رنگی و اینکه نمی خواستیم آثاری از همسایه ما در مملکت  
 بماند (انگلیس) و باز صحبت با صدراعظم عثمانی و تشخیص مسلمان در جنگ به ختنه که مایه ضحك  
 شد و اینکه از رژیم قدیم روس در زحمت بودیم (مثل رژیم جدید) و اینکه در مقابل رویه نامعلوم  
 همسایه باید بیدار بود بالاخره متکی بر قولی که انگلیس گفته است نماینده روس باید از ایران برود  
 و من نمی دانم کی بآن قول ترتیب اثر داده است و به کدام نماینده این تکلیف شده است ، نسبت قصور  
 به کابینه می دهد و در نتیجه اقدام به استیضاح کرده است . من از این فرمایشات مدرکی بدستم  
 نیامد گناه فهم من است این گناه آقا نیست .

سلیمان میرزا در عنوان موافق شرح کشافی گفت ، البته همه خارج از موضوع چه موضوع  
 محدود نبود ، قوام السلطنه یادداشتی برای رئیس فرستاده بود که خوانده شود مشعر بر اینکه سلیمان

۱ - در فوق العاده کوشش : برهان الدوله اظهار اعتماد می کند ، میرزا عبدالوهاب تردید ،  
 بیان الملك از مخالفت عدول می کند ، غضنفرخان به فراکسیون آزاد برگشته موافقت می نماید ،  
 میرزا ابراهیم قمی و لسان الملك امضای خود شانرا مسترد می دارند ، سرا نجام آقا سید ضیاء رامرد  
 میدان معرفی می کند .



میرزا اسم از کنفرانس لوزان برد توضیح بدهند که من قصور کرده‌ام یا ادای وظیفه نصرت الدوله اصرار دارد که داخل رأی بشوند جلسه به شش ساعت بعد از ظهر قرار گرفت.

ذکاء الملک شرحی در اصول گفت و گوشها آماده شنیدن شروع است ،  
**نطق وزیر خارجه** ایرادات را که پایه درستی نداشت منطقی جواب گفت ، راجع به ماده ۶۷ گفت لازمه رعایت آن ماده اکثریت طبیعی است در متن مجلس نه اکثریت

متنازل و ترتیب محضر در حواشی.

مقدمه‌ای فرمودند ، از چندی باین طرف مشتری زیاد برای صحت عمل و  
**نطق مستوفی** اجرای قانون و پاک دامن نمی بینم ، هیچوقت برای رسیدن به مقام تلاش

نکرده‌ام ، خوشوقتم که در این موقع آقای مدرس بیش از قصور نسبتی به کابینه نداد و با اطمینان می گویم که کابینه اندک قصوری هم در وظیفه نکرده است... مطالب روشن شد وضعیات امروز طوری است که مداخله امثال من پیشرفت ندارد اشخاصی می خواهند که آجیلها بخورند و آجیلها بدهند ، ایام غیبت مجلس هم ایام بره کشی است معده من ضعیف است ، برای حفظ احترام اکثریت میروم و استعفای خودم را خدمت اعلیحضرت می دهم (۲۲ جوزا ۱۳۰۲) و از مجلس خارج شدند ، وزراء تبعیت کردیم مگر وزیر جنگ که بی رقم قوشچی باشی است و تابع مقررات نیست . فریاد تماشاچی از داخل و خارج مجلس بلند شد ، مرده باد مدرس ، زنده باد مستوفی ، رئیس مجلس امر به توقیف تماشاچیان داد تا پس از بازرسی محرکین مجازات یابند ، مردم را قوای نظامی متفرق کرد ، پس از خارج شدن وزراء از مجلس وزیر جنگ نزد کرسی ریاست رفته می پرسد که من هم بروم؟ رئیس باختیار خودش می گذارد و روزنامه هائی نسبت بگیر و ببند را در صحن بهارستان بدستور رئیس می نویسند ، در جلسه ۲۳ جوزا آن اخبار را تکذیب می نماید.

تدین بعداً نطقی ایراد کرده و بعضی اشارات آقای مستوفی الممالک را مابین طرز سخن عادی ایشان که همیشه با ظرافت بوده است دانستند . باید فراموش نکرد که ایرادات بی مورد ، مردبی آرایش خدمتگزار را عصبانی می کند ، مطالعه تاریخ آن زمان ثابت می کند که آن استیضاح خلاف مصلحت بود و بر مضرت افزود.

معلوم است و می دانیم که مشیرالدوله بجای آقا خواهد آمد ، معلوم نیست  
**نطق قوام السلطنه** قوام السلطنه چرا اشارات مستوفی را بخود متوجه کرد و حال آنکه قوام دست به ادبیات دارد و مثل «دست بچوب که کردی گریه» مظنون فرار می کند» را میداند . خلاصه نطق برائت از آجیل خوردن است تصدیق باید کرد که اشارات مستوفی از نزاکت دور بود ، آجیل خورها را همه می شناسند و باز باید تصدیق کرد که فحواى این نطق از پادور کردن فکر ریاست از خود است و از دست پیش کشیدن ضمناً فرمودند قصد نداشتم ورقه آبی بدهم حال ورقه آبی را تقدیم مقام ریاست می کنم . پس از استعفا تقدیم ورقه آبی خنک تراز اصرار نصرت الدوله به گرفتن رأی بود . رئیس گفت بااراده استعفا رأی مورد ندارد و مجلس را ختم کرد . بعدها از محمد حسن میرزا شنیدم که احمدشاه در قبول استعفای مستوفی از سفیر انگلیس سؤال

۱- دهقان بختیاری گفت:

آخر برخ حیات آزادی ما  
 تا بهره برد خویشتن از بهره کشی

دست ستم مخالفان سیلی زد  
 این لطمه بما وکیل آجیلی زد  
 مشت همه وا کرد.

عشقی سرود:

فرخی مدیر طوفان نوشت:

ای زاغ به باغ نقل مجلس شده ای

ای بوقلمون مگر مدرس شده ای

تقریظ و تنقیدات را اعتباری نیست مضامین بکر قابل ضبط است ادبیات هم در نامه

سهمی دارد .



کرده بود ، جواب می‌دهد غیر رسم عقیده من این بود ، که کابینه را به جلب اشخاص مبرز دیگر سنگین می‌کردند .

وزیر جنگ منتظر دستخط ریاست است ، شاه عذر آورد که امور نظام مختل می‌شود و این اشتباه بود ، امر دولت دلو حاجی میرزا آقاسی است مگر اینکه از آن دلو آب در مملکت می‌افزود ، این دلو روز بروز از آبرو می‌کاهد ، ریاست بین دوسه نفر دور میزند ، تغییر مستمر فقط نتیجه ای که می‌دهد اینست که فرصت تعقیب نقشه بدست نمی‌آید ، تا گفتند بسم الله می‌گویند الحمد لله و منع سردار سپه از رسیدن بآرزو به تحریکات او می‌افزاید ، روزگار مقتضیات را ایجاد کرده است . وزراء در جرگه محدود باسامی مختلف انتخاب شدند ، کابینه صورتی است محلل ، به قول آن لرکه لرزانك برای از تجویز کرده بودند گفت « هنی این خودش را نمی‌تواند نگاه بدارد مرا چطور نگاه خواهد داشت . »

### وقایع عمده ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱

تصویب عهدنامه شوروی	۲۳ قوس ۱۳۰۰	کبریت سازی تبریز	۱۵ جدی ۱۳۰۰
الغای امتیاز خوشتاریا	۲۳ قوس »	کنفرانس لوزان	۲۷ جدی »
قبول عضویت جامعه	۹ جدی »	تحويل بندرگاه انزلی	»
تجدید مأموریت خارجه به پنج سال ۱۶ حمل ۱۳۰۱		دایر شدن مؤسسه پاستور	۱۳۰۱
اختیارات میلیسیو در مالیه	۴ اسد »	تصویب نفت استاندارد	۱۹ عقرب »
هیئت منصفه موقتی	۱۰ قوس »		

سردار سپه جنگ ، مصدق السلطنه خارجه ، محمد علی فروغی ذکاء الملك  
کابینه مشیرالدوله  
۲۶ جوزا ۱۳۰۲  
اول ذیقعد ۱۳۴۱  
مالیه ، ابراهیم حکیم الملك عدلیه ، حسن خان حکیم الدوله فرهنگ ، مصطفی  
قلی فہیم الدوله پست و تلگراف ، علاء السلطنه کفالت داخله ، احمد خان عدل -  
الملك کفیل فواید عامه .

سردار سپه دو روز تمارض کرد ، ظاهراً به نصیحت دوستان ۲۸ جوزا  
بوزارت جنگ آمد . شاه جنس مقطوع را می‌خواهد ، کابینه در روزهای اول در مجلس طرف  
ملاحظه است به پیشنهاد مشیرالدوله برقرار شد ، تقاضای وزارت جنگ راجع بمداخله در امنیه و  
نظمیه مستمر است و تنها وزارت جنگ مستقر .

تلگراف رسید که دومیلیون دلار حاضر است اما کمپانی شرکت انگلیس را لازم میدانند  
مشیرالدوله رد کرد ، در ثانی علاء خبر داد که از شرکت انگلیس صرف نظر شد ، وجه رسید ،  
سفارت انگلیس یادداشتی فرستاد که قبول وجه قبول شرکت انگلیس است (رودستی) مشیرالدوله  
وجه را توقیف کرد و پیشنهاد را پس فرستاد ، از امریکا شرکت انگلیس را تکذیب کردند و جبه  
بجریان افتاد .

حکومت عراق از ترس آنکه اکثریت نصیب شیعه شود و در اثر  
سیاستهای پیچیده برخلاف عقل و مصلحت ، هجرت آن ذوات محترم را  
به عنف پیش آورد ، از طرف شاه دستخطهای اکید به سرحد و سایر  
جاها باشد .

مهاجرت حجج  
اسلام ۱۰ سرطان  
۱۳۰۲ برابریا  
۲۰ ذیقعد ۱۳۴۱

همه جا احترامات فایقه بعمل آمد ، در اطراف قم ساکن شدند ، شیعه  
آزرده ، دولت عراق پشیمان ، نمایندگان فیصل به تهران آمده اند که  
حجج را عودت بدهند وجود علمای شیعه برای عراق سرمایه اقتصادی است از هر طبقه به قم می‌آیند  
و آقایان را زیارت می‌کنند ، شوری در سرها است و غوغائی در کشور .



دو دسته نظامی قزاق و ژاندارم در مملکت بسعی صاحبمنصبان خارجه و توقع باجایابی جا توجه روس و انگلیس خواهی نخواهی تربیت شده، دولت کم و بیش از چریک و ایلات مستغنی است، هر دو قوه در دست سردار سپه است، قدرتی در خود می بیند و از اطراف آواز نابغه هم بگوش او میخورد منتظر است از طرف شناخته و نشناخته مورد تعظیم و تکریم باشد، هنوز آن کیفیت در او پیدا نشده است، در این زمینه هم خود نمائیهای بظهور رسید، نمونه را یک دوفقره یاد میشود در ذکر وقایع زشت و زیبا هر دو موقع دارد. شهیدزاده نابینا بود در صحن عدلیه در گوشه ای نشسته سردار بر او برگذشت برنخواست، مورد ضرب و شتم سردار شد، آوازه در شهر پیچید. قضیه دیگر نهیب به حسین خان و یار بود در قلعه که تکریم لازم را بجا نیاورده بود، سردار که بجهتی پیاده شده بود با و نزدیک شده گفته بود، «چه بی ادبی! میخواهی با این چوب چشمهای زاغت را بیرون بیاورم؟» و از این قبیل مواردی مذکور شد، جاداشت باین مصراع عذر بخواهد «تو بزرگی و در آئینه کوچک ننمائی» این و یار از اصحاب من است و شرح آشنائی او را نوشته ام، شهرت بین قوم سابقه خانوادگی میخواست، پسر عباسقلی داداش را از طایفه پالانی شاید در سوادکوه شناسند، در تهران مقدماتی بیشتر میخواست و طول مدت، شاید عباسقلی در زمره نواب فراشخانه سابقه شناسائی داشته است.

بهر حال سردار در قضایای گیلان و آذربایجان<sup>۱</sup> هنری نموده و گوی سبقت از همگنان خود ربوده و در خود معنی

لیس الفتی من یقول کان ابی

ان الفتی من یقول هان ذا

احساس می کند هنوز آن موقع فرسیده است که در تبار او شمشیر بن شمشیر بن شمشیر گفته شود، این است حریف ایدل تا باد نیپمائی، طرفداران او برهان قاطع دارند و مخالفین تار عنکبوت می تنند. گفتند رمالی در طالع او نقش سلطنت دیده بوده است خائن احمد شاه چنانکه رستم فیروزان به برادرش نوشت و در طالع یزدگرد دیده بود بحکم صلاب از پادشاهی تهی است. رمل یا صلاب کف بینی یا مشاهده در کاسه آب<sup>۲</sup> ماخذ دارد یا ندارد مصادقاتی بلا شبهه اندیشه می آورد. کف بینی به ژوزفین دختر دهقانی در فرانسه مژده داد و ملکه فرانسه شد زن ناپلئون اول. محمد ولی میرزا پسر فتحعلیشاه از مغیبات خبر می داده است من جمله انقراض دودمان قاجاریه را به مظفرالدین شاه. شاید اگر ما اداره تفتیش کنفوتسی می داشتیم همان اخطار را به محمد علی میرزا می کردند سفرنامه صفحه ۸۶.

باری مخالفت مدرس با سردار و توطئه ای که بدست قوام السلطنه دیده بود و کشف شد خیال سردار را روز بروز بالابرد، کشید بآنجا که کشید، در کابینه سید ضیاء الدین نقشه مظنون بوده احمد شاه موافقت نکرده است.

در ضمن استنطاق چند نفر ترور توطئه کمیته تروری به قصد سردار سپه کشف میشود معلوم میشود سردار انتصار، منتخب السلطان و مکرم السلطان مداخله داشته اند، هر سه جلب و توقیف میشوند. در استنطاق توطئه دامن.

گیر قوام السلطنه میشود به وزارت جنگ احضار و توقیف میگردد ۲۷ صفر ۱۳۴۲ در نتیجه التجای عیال قوام السلطنه و ارجاع امر از طرف شاه به هیئت وزراء سردار سپه در جلسه ۲۵ میزان امتثال امر شاه نموده مقرر می شود قوام السلطنه از ایران برود<sup>۳</sup>. وزیر جنگ دستور می دهد دوسیه امر را انتشار بدهند که شبهه ای باقی نماند.

۱- فتوحات آذربایجان و فتح قلعه چهریق سبب شد مصدق السلطنه از حکومت کناره گیرد، نظام تمکین از حکومتها نمی کند.

۲- حکایت کاسه آب را در افکار ام نوشته ام.

۳- من حالا میفهمم که سر اصرار قوام السلطنه در تشکیل اردو بریاست امیر ارشد مرد.



گفته شد منتخب السلطان تدارك ترور سردار سپه را دیده بوده است ، از قوام السلطنه امر کتبی می‌خواهد بطفره می‌گذراند سبب تردید وی شده است ، می‌فرستد یوسف ارمنی و فیروزنامی که نامزد اجراء بوده اند و درب مجلس مستعد از عمل منع می‌کند .

اگرچه احمد شاه با این نقشه موافق نبوده این سوء تدبیر دامن گیر او میشود .  
ظاهراً در کابینه میرزا سید ضیاءالدین هم این نقشه در نظر بوده است ، احمد شاه اجازه نمی‌دهد و این را من از یکی از وزراء آن کابینه شنیدم .

معروف شد که شیخ الاسلام ملایری ولیعهد را ملاقات نموده از طرف مدرس عنوان مطلب می‌کند می‌گوید شاه در پاریس بمن گفت این پیشنهاد بمن شدگفتم جدم صاحب داعیه را از بین برداشت از او امامزاده ساختند من نمی‌خواهم امامزاده دیگری درست بکنم .

هم از فرمایشات احمد شاه است که باو گفته بودند حزبی بسازد گفته بود مردم ایران همه حزب مانند دسته‌ای را بخودم نسبت بدهم معنی ندارد .

معهود بود سرکار ولیعهد به تبریز تشریف ببرند ، نقل مکان هم شده بود ، برای تکریم علماء بقم تشریف فرما شدند ، در این اثناء نارنجکی هم مجاور اطاق شاه منفجر شد ، در مجلس طرفداران وزیر جنگ قوت گرفته اند و از تمایل بریاست اوزمزمه ای هست .

خالصی زاده که به حجاز تبعید شده بود به سعی دولت و مداخله انگلیس از طریق بوشهر به ایران آمد مردی است پرشور و گاهی بی نمک ، درزی علما و کمالی دارد برنگ محیط درآمد .

رتشتین سفیر روس عوض شده است شومیاتسکی بجای او آمده است ۱۷ سرطان ۱۳۲۰  
میبایست به بحران پی در پی خاتمه داد وقع القوس فی ید باریها پس از کابینه میرزا سید ضیاء می‌بایست این امر صورت گرفته باشد بسیار از اشکالات پیش نمی‌آمد .

ذکاءالملک وزیر امور خارجه ، سلیمان میرزا فرهنگ ، مدبرالملک دارائی ، معاضدالسلطنه داد گستری ، خدایار خان پست و تلگراف ، عزالمالک فواید عامه ، میرزا قاسم خان صور داخله ( کفیل ) عدلالملک معاون ریاست وزراء .

کابینه سردار سپه  
۵ عقرب ۱۳۰۲

۲۱ ربیع الاول ۱۳۴۲ هشتم عقرب ۱۳۰۲ شاه برای ملاقات آقایان حجج به قم تشریف فرما شدند ، ۹ عقرب سفراء بحضور آمدند ، ۱۰ عقرب رژه نظامی در میدان برگزار شد .

خاطر شاه آشفته است ، جسته جسته صحبت های ناگوار هم بگوش مبارک سفر سوم احمد شاه میرسد ، مایلند هرچه زودتر از تهران بروند ، بی کسالت مزاج هم نیستند ،

در خارج شهر چادری بر افراشته اند شاه را در آن خیمه دیدم که یأس از سیماشان ظاهر بود ، وزراء و درباریان دور شاه حلقه زده من دور ایستاده بودم فرمودند چرا کنار ایستاده‌ای؟ عرض کردم شرفیابم ، تشریفات شایسته مقام نبود ، حضار دو دل ، سردار بخود مشغول ، منظری ملالت افزا بود ، وسایل موجود شد ، حرکت فرمودند . سردار سپه رئیس الوزراء معهود است تا سرحد شاه را مشایعت نماید .

در کار گلاب و گل حکم ازلی این بود  
کان شاهد بازاری این پرده نشین باشد  
سردار سپه رونقی در نظام داده ، نفوذ دولت در اطراف کشور افزوده ، مردم از کابینه های متزلزل و افکار آشفته و فقدان نقشه بتنگ آمده ، آرزوها در دل انباشته ، سردار را مردکار می‌بینند و بدو امیدوارند . نغمه هائی هم از بدو مشروطیت در اذهان رسوخ یافته ، پیش آمدها در

→ بی باک پر آرزو چه بوده است و عامه که همیشه از بطون احوال آگاه ترند چرا گفتند کشته شدن امیر ارشد بصد هزار تومان خرج می‌ارزید ، رابطه اسرار را به رفقای خود محرمانه می‌رساند و کل امر جاوزالائین شاع .

۱ - مقارن این احوال خبر الغای خلافت ، آرزوی گلاستون به تهران رسید .



آلمان و ایتالیا نقل مجالس است ، سوء تدبیر قوام به تشویق مدرس در فکر سردار سوء ظن نسبت به شاه تولید نموده ، احمد شاه هم مزاجاً علیل و عنایتش بامور قلیل ، هر دم راه فرنگ پیش میگیرد و سر خویش موجبات تغییر مسیر از هر جهت فراهم ، جماعتی نغمه جمهوری می نوازند که بگوش اکثریت سنگین می آید دو دستگی ظاهر قائدان طرفین ما هر غوغا بر پا است ، شب آبستن است تا چه زاید سحر .

## خلاصه بیانیة

## رئیس الوزراء

۲۱ عقرب ۱۳۰۲

دو اصل سبب انحطاط است ، اختلال امنیت ، تشتت آراء ، امنیت بحمدالله فراهم است از چندین سال به این طرف توسل بخارجیه جسته میشود اگر چاره نشود قومیت جامعه دچار ارتعاش خواهد بود . ملل متمدن تن باین مذلت نمی دهند که توسل به غیر خودشان بجویند . ایرانی باید قائم بالذات باشد مستقل الفکر و مستقیم الاراده ، شرافت ملی خود را بالاتر از آن بشمارد که به ننگ تشبثات آلوده کند ، اشخاص متانت ملی را از دست داده توسل بمبادی خارجی را وسیله ارتزاق و پیشرفت مقاصد قراردادده اند . بلاشبهه باید به اموری که افنای ملیت و قومیت را تهدید میکند خاتمه داده شود ، در حفظ روابط حسنه بادول كاملة الوداد تأکید می شود !

بیانیه اساسی است تا چه درجه از گفتار به رفتار آید در موقع تذکار خواهم داد . در سفر دوم که من از برلن به تبریز آمدم محترمین و متمکنین شهر در اطراف قنصل خانه روس منازل کرایه کرده بودند و زیست جسته ، غوغای آزادیخواه و مستبد یا نزاع بر سر عبا بر پا بود از من هم چون وقتی ریاست بکمیتة دموکرات می کردم اندیشناك بودند غافل از اینکه من آزادی را برای بردن عبا یا قبا پی نمی کردم عدل و خیر عامه را می خواستم در هر موقع قدر شربت را باقتضای مزاج مملکت نگاه می داشتم ، عدلیه دایر کردم و سپردم در عدلیه از آزادی و استبداد سخن نرود حق و عدل معتبر شمرده شود اندك اندك بستیان عمل را بصحت تلقی کرده به منازل خود دعوت کردند و آرامی در شهر حاصل شد .

بلی ! تشبث به اجنبی اقبیح اعمال است و خلاف شرع و عرف ، الذین یتخذون الکافرین اولیاء من دون الله ایبتغون عندهم العزة فان العزة لله جمیعاً ۱ آنانکه کافران را دوست گرفتند نه خدا را آیا می جویند عزت را نزد ایشان همانا عزت کلاً خدا بر است . چه خوش بخت می بودیم ما اگر به اصول و فروغ قرآن عمل می کردیم افسوس که خود خواهان و خود پرستان به انگشت اغراض افکار را ناهموار کردند و آسوده را گرفتار .

سابق صرف بقوت شمشیر بریاستی میرسیدند حال مقدمه آشوبی فراهم می کنند و آب را بگل می آلاینند تا صید مقصود کنند انما الاختلاف فی الشبکات امر که گذشت آب ها بکرد اول است . هر کسی بمنظوری سنگ جمهوری بسینه می زند ، صدر السلطنه در صحن مجلس ارج-وزة جمهوری میخواند و آن رژیم را راه نجات می شمارد ، انجمن معارف در منزل ممتاز الملک فلسفه جمهوری بقالب می ریزند ، عارف در کرانه هتل نغمه دلنواز جمهوری می نوازند و آن رژیم را عقده گشا بنوا می اندازد حتی زنهارها به غمزات دلربا از آزادی می لافند و گیس جمهوری می بافند بعنوان موسولینی اسلام یا رئیس الوزرای ایران از بمبئی مقاله میرسد ، جمعی با جامعه سرخ خون بدیده خلق می کنند ، جمهوری ترکیه از بین رفتن خانواده سلطنت در ترکیه آلمان و اطیش بریش گرفته می شود غافل از مقدمات و نتیجه که اینک روی کره مشهود است . در این میانه عشقی که نغمه مخالف میسرود در نتیجه ترکیب بند «دریغ از راه دور و رنج بسیار» در منزل خود مقتول شد . محمد فراش اخوی قاتل را با کارد خونین دستگیر کرد در نظمی که همچنان بتصرف وزارت جنگ آمده و عذروستداهل خواسته شده بود توقیف شد که خلاف وظیفه کرده ای تراچه بگرفتن قاتل . در رسیدن بمقصد مقدس



جمهوری قتل ، غارت ، بی‌ناموسی همه مشروع بین‌الملل است .  
 تعقیب اسمعیل آقا سمیتقو که کانون فساد اکراد است ادامه دارد و خلع  
 تسخیر ماکو و چهریق اسلحه از اصول مهمه برنامه است چه در شمال چه در جنوب . طهماسبی  
 حاکم آذر بایجان موفق شد اقبال السلطنه را که اجسادای در ماکو ریشه  
 بسته‌اند از طایفه شکاک و مردی است بعدت در اقلیت و بثروت در اکثریت ، بدوستی فریب داده بتبریز  
 بیاورد و بساط او را برود . در تبریز از مکنت اقبال السلطنه نقداً و جنساً حکایتها شنیده بودم  
 در مسافرتها ناصرالدین شاه در خاک روسیه از شاه استقبال می‌کرده است این فتح صندوقخافه  
 وزارت جنگ را آباد کرد<sup>۱</sup> . فتح چهریق بدست امان‌الله میرزای حهانبانی پس از فرار سمیتقو



کریم‌خان وکیل، اول آزادیخواه حقیقی

( اسمعیل آقا ) بخاک ترکیه بر رونق و ابهت وزارت جنگ افزود و رجزها خوانده شد ، صحبت

۱ - مدرس خواست راجع باموال اقبال السلطنه استیضاح کند جنجال داخل و خارج مجلس  
 مجال نداد و کسی نپرسید خزاین ماکو کو .



ماکورا از میان برد . در صلح گلستان در امر ماکو بین روس ، عثمانی و ایران بخوانین شکاک اختیار داده شد بهر طرف مایلند ملحق شوند الحاق بایران را مایل شدند از این نظر اقبال السلطنه طرف رعایت و ملاحظه قاجاریه بود .

اگر اقبال السلطنه به تبریز آمد برای آوازه دروغی مشروطیت بود و الا از ماکو بخاک روسیه مسافتی نیست و مناسبات او بسیار بود .

سر دار سپه مسافرتی را به تبریز لازم دانسته در مراجعت طهماسبی را همراه بتهران آورد و حکومت شهر را بدو محول داشت . از اطراف پیوسته تلگرافات انزجار از قاجاریه میرسد و انتشار نمی یابد تا از تبریز تلگراف شکایت رسید . رئیس الوزراء ناچار بر خلاف میل باطنی اجازه انتشار داد و روزنامه ها از شکایت انبوه شد در این اثناء ظلمی هم بکریم خان شد که استخوان او را علی رغم آقا محمد خان از زیر پله تخت مرمر در آوردند که در بارگاهی سزاوار دفن کنند .

۲۲ دلو ۱۳۰۲ مجلس بتوسط محمد حسن میرزا افتتاح شد ، بر سر تصویب اعتبار نامه ها غبارها بر هوا رفت کشمکش ها و مبارزه بین جمهوری طلب و مخالفین ساری و جاری است . در ورود محمد فاتح باسلامبول ینی چریها که وارد ایاصوفی شدند در موقعی بود که علماء بحث داشتند که میخ به ناسوت عیسی خورد یا به لاهوت ، ترکها رسیدند و بحث را خاتمه دادند .

### مجلس پنجم

مدرس برای جلب خاطر سردار سپه در تصویب ریاست کل قوا برای رضاخان با شرط آنکه بدون تصویب مجلس از او سلب نشود شرکت نمود ، برای رضاخان تحصیل حاصل بود ، فقط غیر رسمی رسمی شد این اختیار در واقع خلع سلطنت از قاجار بود ، مدرس تصور میکند باین مساعدت دل سردار را بدست آورده است و راه مراجعت احمد شاه را برگزیده باز دریغ از راه دور و رنج بسیار . سردار سپه هم بقبول نصرت الدوله و قوام الدوله در کابینه مدرس را گرم کرد .

دسته ای از مجلسی ها طالب مراجعت احمد شاه بوده تلگرافی هم در این معنی به پاریس فرستادند ، تلگرافی هم از شاه بر رئیس الوزراء رسید بعزیمت خودشان اخبار کردند ، رئیس الوزراء جواب سردی عرض کرد مشعر بر اینکه از کدام بندر تشریف فرما خواهند شد که موجبات امنیت را فراهم کند . با اخباری که از اوضاع تهران البته بگوش شاه رسیده بوده است این خوش باش مشوق او بحرکت نمی شد و مسکوت ماند . شاید آن دعوت هم مقدمه ای بود برای این جواب باندازه ای نیم کاسه زیر کاسه ها هست که هیچ امری را ساده تلقی نمی توان کرد .

### دعوت احمد شاه

### استعفای مؤتمن الملک

در بهمن ۱۳۰۲ مؤتمن الملک رئیس مجلس استعفا داد ، به مستوفی رجوع شد شفاهی و کتبی رد کرد ریاست بر عهده تدین نایب رئیس اول قرار گرفت و هوالمطلوب .

### صحبت جمهوری در مجلس

مرامی که محل توجه دسته ای در مرکز و ولایات است و مورد بحث «جمهوری» می بایست بالاخره بمجلس بیاید ، سعی مدرس این است که اکثریت با مخالفین جمهوری باشد از گذشتن اعتبارنامه های موافقین جلوگیری میکند .

بر سر گذشتن اعتبارنامه وکلای ولایات که با نظر رئیس الوزراء انتخاب شده اند کشمکش سخت و مجادله جاری است ، طرفین عصبانی ، در تنفس بین مدرس و بهرامی باز مشاجره اتفاق افتاد ، کار به مشت رسید ، بهرامی احیاء السلطنه سیلی ای بگوش مدرس خوابانید ، در شهر هیجانی شدید پدید آمد و تنفر از مخالفین مدرس حاصل شد . از این سیلی ولایت پرصدا شد داکین بسته و غوغا بپا شد



بستن بازار  
۲۹ حوت ۱۳۰۳

نشانی علاقه کلی بامری همیشه بستن بازار بوده است، باصطلاح امروز اعتصاب عمومی. میدانداران معرکه سلامت و رضایت موفق بانجام این امر مهم نشدند، درگاهی رئیس نظمیه به بازار آمد، تیری چندرها کرد، مردم خواستند بمسجد بریزند درب مسجد را بستند، خالصی زاده در چهارسوق عبا گسترده به نماز ایستاد، ممانعت شد، جماعت رو بمجلس آوردند، هیاو در گرفت، تدین سراسیمه بیرون آمده به ضرب و شتم خالصی پرداخت، کدورتی بر کدورت‌های اهالی افزود.

نقشهٔ اختیار یکی از  
شاهزادگان

گفته شد مدرس برای موافقت با سردار سپه سه شرط در میان آورده بوده است، انحلال مجلس پنجم، تجدید انتخاب با قید حق تغییر در قانون اساسی، اختیار یکی از شاهزادگان با نیابت سردار سپه. من از بساط حتی الامکان دوری میجویم و از مذاکراتی که میشود نفرت دارم و در عاقبت کار تأمل، احتشام السلطنه به منزل من آمد و دعوت بمنزل مشیرالدوله کرد، رفتیم حاج میرزا یحیی دولت آبادی و مصدق السلطنه بودند صحبت رفت روی اختیار یکی از شاهزادگان و قرار بمجلس دیگر در منزل مصدق السلطنه شد، در این جلسه تصمیم گرفته شد که بمنزل رئیس الوزراء برویم و مطلب را عنوان کنیم و در آمد با من باشد، رفتیم من در لباس کنایه عنوانی کردم که سردار بسخن در آید مشیرالدوله تصریح کرد سردار هیچ نگفت، چه بگوید طرفدارانش در مجلس قوت گرفته اند و جاده هموار می نماید التمریانع والناطور غیر مانع مجلس بتلخی گذشت.

سقاخانه  
گذر شیخ هادی و  
سانحهٔ آب بردار

در محلهٔ شیخ هادی بغتهٔ سقاخانه ای از زمین روئید و بزودی محل توجه عامه شد و مایهٔ تأمل منتظرین حوادث جدید که زیر این کاسه چه نیم- کاسه ای خواهد بود، شغل شاغل زایرین سقاخانه بدگوئی به بهائی ها است، کدام دسته بهائی اند موقوف به تفسیر خودشان است، همه منتظرند که از این سقاخانه چه دسته گلی بآب داده خواهد شد، نظمیه که مانع اجتماعات است چرا در این مورد ساکت مانده چون در ضمن عملیات در ترویج شعار اسلام اهتمامی می شود سکوت نظمیه را حمل بر این معنی میکنند، در هر حال شب آبتن است تا چه زاید سحر! سخنی هم در شهر پهن شد که بهائیها خواسته اند سقاخانه را مسموم کنند من الاتفاقات بعد از ظهر ۲۷ سرطان که جمعی تشنهٔ مراد و منشاء فساد اطراف سقاخانه را دارند ماژورایمبری قنصل امریکا باتفاق بالوین سیمور هم امریکائی بتماشای سقاخانه وجوشش اهالی می آیند، شاید بقصد و منظور تزئین سفرنامه که محل توجه اروپائیها است که اینگونه امور را خوش بنظر می آرند می- خواهند عکس بردارند، در ممانعت از طرف مردم معلوم نیست چرا برخلاف عادت و اخلاق کار بزد و خورد میکشد و آن دونفر زخمی میشوند، نظمیه آنها را در درشکه افکنده بمركز میرساند آنچه غریب تر و اندیشه آور است حملهٔ جماعت است در مرکز نظمیه و ادامهٔ آزار ایشان بحدی که ایمبری در میگردد.

مصادفهٔ این واقعه با صحبت نفت شمال ارتباط داشته یا نداشته رشتهٔ احتمالاتی بدست داد والمعنی فی بطن الشاعر. در هر حال عقباتی از این عمل ناهنجار محسوس نشد، دسیسه، دروغ، تهمت، پشت هم اندازی، پاپوش سازی در این دوره باندازه ای است که شخص باید دو چشم هم قرض کند و اطراف را مراقب باشد و آنچه میشوند در بقعهٔ امکان بگذارد.

شده بر بدی دست دیوان دراز ز نیکی نبودی سخن جز براز

پردهٔ آخر که  
بالا نرفت

نقشه این است که روز اول حمل ۱۳۰۴ توپ نوروز به تبریک جمهوری غرش کند. چهارشنبهٔ ۵ شعبان ۱۳۰۳ احتشام السلطنه مرا ملاقات کرد گفت معهود است مشارالملك را ملاقات کنیم و من از این عهد اطلاعی نداشتم. سرشب آقای مستوفی بمنزل من تشریف آوردند در اطراف جمهوری صحبت شد نتوانستیم رأیی اتخاذ کنیم. فرمودند باینکه من موقع و احتمال انتخاب دارم



اگر آزاد میبود، من بجمهوری معتقد نیستم. فرمودند سفیر انگلیس هم رأی بجمهوری ندارد و با جمع قوادریك دسته مخالفت کرده بوده است. حضور در منزل مشارالملک را مناسب ندانسته مایل بودند ملاقات در منزل من بشود و بمنزل مشارالملک تشریف نیاوردند.

صبح پنجشنبه احتشام السلطنه درشکه فرستاد با اینکه خودم را عضو علی البدل می دانستم رفتم، معین الدوله، ثقةالملک، مدبر الدوله، نصیر الدوله بودند و ثوق السلطنه آمد و تجاهل از موضوع کرد. گفته شد موضوع معلوم است از همه جا تلگراف رسیده است و ملت جمهوری می خواهد ملتی که از هزار نفر پنج نفر نمی دانند جمهوری چیست؟ حضار ساکتند، من گفتم جمهوری بجای خود اصلی است، سردار سپه هم خدمات شایان کرده است، شاید بسلطنت او بشود رأی داد اما جمهوری با طبع مملکت نمی سازد و جنگ بجوباره می افتد. طغیان قراجه داغی و شاهسون را در رقابت بابختیاری در موقع کودتای برضد محمد علی شاه دیده بودم که منجر بچنگ و آمدن سردار بهادر و فرم به آذربایجان شد در صورتی که پدر را برداشته و پسر را بجای او نشانده بودند و کاری برخلاف عادت مملکت نشده بود و باز در جمهوری هر چند سال در مملکت غوغا خواهد بود و کشمکشها خواهد شد مردم مارا با مردم فرانسه و تاریخ اروپا تفاوتها است « بگوش عشق موافق نیاید این گفتار » و ثوق السلطنه مرا تصدیق کرد گفته شد تصمیم گرفته شده است.

مشارالملک خواست اظهار فضیلتی کرده باشد گفت در دایرة المعارف مسائل ضبط است ضحك در گرفت. قرار شد روز دیگر عده ای بیشتر دعوت شوند، محتشم السلطنه و مستشار الدوله. مجلس دیگر بروز یکشنبه قرار گرفت منظور ترتیب جلسات است و اشاعه موافقت حضار ملك التجار (حاجی قاسم) میگفت با هر کس طرف هستید حق یا باطل در مجالس عنوان کنید، عنوان حق بجانب بر مردم مشتبه میشود.

صبح چهارشنبه احتشام السلطنه و برادرش معین الدوله بمنزل من آمدند که یمین الدوله را ملاقات کنیم ولیعهد را از نقشه مسبوق کند و بحضرت معظم نصیحت که باغ گلستان را ترك کنند. گفته شد کجا بروند؟ و وسیله زندگیشان چه خواهد بود؟ احتشام السلطنه گفت نویدها داده اند، حقیقت مجلس حزن آور بود. احتشام السلطنه دوستی است یا دستور، مرا برخلاف سلیقه باین مجالس میکشد میروم خودم بدم می آید، نروم دیگران بدشان می آید و بی خطری نیست بالاخره فرضاً یکی واجب القتل باشد میرغصبی از هر کس بر نمی آید.

جواب ولیعهد این شد که صندلی ای را که ملت به برادرم و او بمن سپرده تا ملت از من نگیرد رها نمی کنم.

گفته شد روز چهارشنبه میتینگی داده خواهد شد، جمعیت بمنزل سردار سپه خواهند رفت

۱- جاده سلطنت را هموار نمی دانستم، جمهوری عنوانی است که بغلط هواخواه دارد. مشار السلطنه، حکیم الملک، نصر الملک، فهیم الملک... نامزد شدند عده به ۲۵ نفر رسید و جلسه عصر جمعه معین گردید، من باز رأی خودم را اظهار کردم اکثر حضار موافقت داشتند مستشار الدوله که پهلوی من نشسته بود گفت ملت از تو میرنجد خواهند گفت فلانی برخلاف آزادی است گفتم برخلاف علم و عقیده رأی نمی دهم لازمه آزادی جمهوری نیست در هر رژیمی مخالفت با قانون خلاف آزادی است ۲. نصر الملک گفت ما چه عنوان داریم آیا برای ما پنج سیر وزن قائل هستند؟ گفته شد خیر! « خرمن مه بجوی خوشه پروین بدو جو ».

۲- من در رعایت خیر و شر قوم تفاوتی در سلطنت و جمهوری ندیدم، دقت در تاریخ چهل سال اخیر و جنگهای پی در پی لازم است تا بر همه روشن شود که در هر رژیم اختیار بدست یکنفر میافتد ملت را بگلشن یا گلخنی میکشاند خواه شاه باشد خواه رئیس جمهوری و مؤثرتر از هر دو رئیس الوزراء است.



و او را با سلام و صلوات به گلستان خواهند آورد، روز جمعه هم سلام رسمی خواهد بود، شمایل حضرت حجت (ع) را بالای کرسی ریاست جمهوری نصب خواهند کرد<sup>۱</sup> صلاح ولیعهد ترك گلستان است.

کرنا آواز خود در داده است      طبل و بوق و سورها آماده است  
 باحتشام السلطنه گفتم تو از رجال قاجاری این میداننداری سزاوار تو نیست کاری خواهد شد  
 کنار باشیم بهتر است گفت قاجاریه را چنان مایوس کرده اند که غالب رضا برضا داده اند.  
 عصر یکشنبه باز در منزل مشارالملك اجلاس شد، سعدالدوله، فرمانفرما، سپهسالار هم  
 هستند عده بیچهل نفر رسیده است و چله جمهوری منعقد است. فرمانفرما از تلفن گفته بود اگر  
 سخن جز روی جمهوری است من نخواهم آمد، سپهسالار در مجلس گفت روزی از این بهتر نمیشود  
 ما حاضریم، مسجد باید رفت برویم، مجلس باید رفت برویم، همه فکر کلاهند که از این نمند  
 سرشان بیاید و آمد اما سرشان را خورد. سعدالدوله گفت من برای فردا دعوتی کرده ام تصمیم را  
 فردا خواهیم گرفت سپهسالار برآشفته که برای مجلس دیگر حاضر نیستم، فهیم الملك گفت از  
 همین جا باید بمنزل سردار سپه رفت و اظهار موافقت کرد. مشارالملك از تلفن اطلاع داد، رفتیم از  
 نطق مشار الملك و فهیم الملك برمی آمد که محضری هم تدارك شده باید امضا کرد، سعدالدوله  
 سپهسالار و فرمانفرما جملاتی در موافقت گفتند در این ضمن ملکزاده وارد شد نطق مفصلی ایراد  
 کرد و پایش را از سلطنت بالاتر گذارد و مقام نبوت برای سردار سپه قائل شد من در مطالعه احوال  
 تعجب میکنم و دم نمیزنم متفکرم که چه خواهد شد اجرت خودمان را هم گرفتیم.

ملت اراده بقبول جمهوری کرده است، ولایات تعطیل است و مردم شب  
 عید از کار بازار مانده اند، مسئله بطوری مهم شده است که جلوگیری  
 ممکن نیست (مگر بیک کلمه نمیخواهم<sup>۲</sup>) ناچار باملت موافق هستم  
 (بیچاره) جمهوری هم آرزوی ملل متمدنه است!! (متأسفانه) هرکس را میخواهید رئیس کنید  
 (نطق نادر در صحرای مغان) منتها حالا که مرا خواسته اند چندی متصدی خواهم شد تا کار برشته  
 انتظام درآید و چند دفعه تکرار کرد که آنچه میگویم قسمتی دوستانه است قسمتی رسمی درخاتمه  
 فرمودند آقایان حاضر هم بوظیفه عمل کرده اند بلکه قدری دیر جنبیده اند!!!  
 محضر را هم آوردند مهر کردیم و مرخص شدیم من از قرآن تفأل کرده بودم و می دانستم  
 که جمهوری سر نمیگیرد.

با احتشام السلطنه هم پالکی هستیم در راه گفت مثل ما مثل آن دهقان است که مادیان خودش  
 را برد فعل بکشد پنجهزار هم داد فعل راه را عوضی رفت دهقان با تأسف بر میگشت آشنائی رسید  
 گفت اگور باشد گفت من پنجهزار و مادیانم يك كو... قرض داشتیم رفتیم دادیم آمدیم آن قدر دانی  
 رئیس الوزراء این هم تسلیمت احتشام السلطنه رفیق بنده.

مذاکرات یمین الدوله بی نتیجه مانده صبح دوشنبه احتشام السلطنه بامعین-  
 الدوله بمنزل من آمدند بگلستان رفتیم صاحب اختیار وزیر خلوت و  
 مغرور میرزا رئیس درخانه هم هستند خدمت ولیعهد باید رسید همه  
 خودباخته و سپر انداخته.

این گلستان نه همان است که من دیدم پار      چه فتاد است که امسال دگرگون شده کار  
 احتشام السلطنه مأمور است بولیعهد تکلیف ترك گلستان کند که امروز شمشیر دیگر در کار  
 است، گفته شد به باغ سردار محتشم نقل مکان فرمایند، فرمودند پس میگوئید من دست حرم احمد  
 شاه را بگیرم و بصحرا بروم؟ مغرور میرزا گفت تکلیف اندرون بامن است من که بسرگرفتن جمهوری

۱- هرکس در پس پرده پشت هم اندازد دوز باز ماهری است.

۲- تلگراف امپراتور روس در جواب امپراتور آلمان صفحه ۲۹۴



معتقد نبودم سلطنت را بازی می‌دانستم اشاره در انکار ولیعهد کردم .  
احتشام السلطنه گفت در این مواقع باید دل‌بدریا زداگر اتومبیل نبود باید درشکه‌کرایه‌ای گرفت ، حال رقت برای ولیعهد دست داد ، فرمودند مرگ از برای من بهتر است بریزند مرا بکشند ، انصافاً آبرومندتر می‌شد رفتار کرد ، این عمل متأسفانه لکه‌ای است در تاریخ این عصر برپیشانی ملت و دولت چه مانع داشتند موافقین سردار سپه در مجلس که ترتیب بهتری باینکار بدهند و هرروز از زیر عدل مظفر عبور میکنند .

ولیعهد فرمودند چند نفر از مجلس میخواهم ، عرض شد چون بیم توهین میرود عجله بفرمائید تلفن شد سه بعد از ظهر وعده شرفیابی دادند سید تدین ، شیخ العراقین زاده ، حاجی میرزا یحیی دولت آبادی آمده بودند ولیعهد در ضمن فرموده بودند امنیت هم ندارم ، مستوفی ، مشیرالدوله و مؤتمن‌الملک را هم خواست صحبت کرده بودند سه ساعت از شب گذشته جواب مجلس رسید که حرکت نفرمایند تا مسئله در مجلس حل شود ، سردار سپه را هم مسئول امنیت قرار دادند .

روز ۲۱ مارس که ۲۸ حوت است روز افتتاح کنفرانس روس و انگلیس در لندن است میخواهند اعلان جمهوری ایران صورت گرفته باشد و دو روز داریم به نوروز .

در مجلس سعدالدوله ناطق ناصر السلطنه بوده است و رأی ریاست سردار سپه مادام‌العمر .

روز چهار شنبه از صبح در شهر هیاهو برپا شد ، اکثریت مصنوع جمهوری

میخواهد ، عمال انگلیس مخالفند ، عمال روس موافق ، من صبح از

خانه بیرون رفتم احتشام السلطنه سراغ من آمده بوده است و سفارش نموده

که بگلستان بروم ، چه گلستان که از خارستان دلگیر تر است ، بعد از ظهر وزیر دربار تلفن

کرده بوده ، گفته بودند در منزل ، لابد رفتم دو سه نفر سرایدار و چند نفر سرباز حیران دیدم ، وزیر

دربار سر بگریبان پای درختی نشسته فضای باغ را هم و غم فرا گرفته احتشام السلطنه و معین‌الدوله

در آلاچیقند ، احضار شدیم جماعتی از ورامین دعوت شده‌اند و شهرت دارد که بگلستان حمله

خواهند آورد ، همان جماعت که از زمان محمد علی‌شاه بشهر خواسته شده بودند که بمجلس بریزند ،

ولیعهد ما چند نفر را خواسته است از ما چه ساخته است در حضور ولیعهد بودیم که هیاهوی هولناکی

در خارج باغ بلند شد و چند تیر تفنگ هم شنیده شد ولیعهد اندیشناک شد عرض کردیم اینها نمایش

است حدی برای تحطی قائل خواهند بود سفارش مجلس را رعایت خواهند نمود . فرمودند با این

احوال بشما زحمتی ندارم ، عرض کردیم در باغ خواهیم بود . هیاهو آرام گرفت و تیراندازی موقوف

شد گفتند در قورخانه که نزدیک عمارت است مشق می‌کردند چون از باغ بیرون آمدیم دسته‌ای

از جوانان با علم حرکت میکردند و مرده باد تدین فریاد ، میتینگ هم کارش بافتضاح کشیده بود

بر عکس جمعی کثیر اطراف مجلس را گرفته‌اند در میدان بهارستان راه نیست علم جمهوری را همه

جا پاره میکنند .

مجلس حاضر برای رأی است مخالفین چاره را منحصر به نارسائی عده دیده به بهانه عید

بقم و اطراف مسافرت کردند امر موکول به دوم حمل ۱۳۰۴ گشت .

از آزادی سخنها سر زبان‌ها است ، امیدواریها به مجلس که مظهر رأی ملت است ، در

شهرهای دیگر چه خبر است کسی نمی‌داند ، حکام نظمیه ، ادارات ، همه بفرمان رئیس‌الوزراست

تلگرافات از طرف کیست نمی‌دانیم ، آنچه مشهود است از صد نفر در تهران نود نفر مخالف تغییر

اساسی است ، وجوه وکلا ، مدرس ، مشیرالدوله ، مستوفی ، مؤتمن‌الملک ، مصدق ، میرزا هاشم‌هائری‌زاده ،

کازرونی ، زعیم ، علائی و دولت آبادی مخالفند .

جمعی ضعفای مجلس و چند نفری که مرعوب شده‌اند یا به انتظاری محبوبیت طالبند مظهر

اراده ملی محسوب میشوند . این است بازی رژیمها در دوره تمدن ! فاعتبروا یا اولی الالباب .

در دوره قدرت اثریش مترنیخ در مقابل سفراء سرفرود می‌آورد از جهت پرسیدند گفت تا



سرنیزه‌ها را پشت سر من ببینند.

ماده اول - مجلس شورای ملی بدولت اجازه می‌دهد که عمارات و باغات و قنوات سلطنت آباد و اقدسیه و منضیات آنرا به ملکیت شخص والا حضرت محمد حسن میرزا ولیعهد واگذار و انتقال دهد .  
**قانون ۲۲ شهریور ماه ۱۳۰۴**  
 ماده دوم - باستثنای حقابه که از برای عمارات سلطنتی از آن قنوات

ثابت باشد

ماده سوم - وزارت مالیه مکلف است از مطالبات معوقه والا حضرت ولیعهد که جمعا بالغ به هشتاد و هشت هزار و نهصد و نود و شش تومان است مبلغ بیست هزار تومان آنرا نقداً بپردازد و بقیه را ضبط نماید.

رحیم آقای قزوینی رفیق من در مدرسه نظام خیمه‌ها بر پا کرده و دیگرها بار نهاده ازدحامی راه انداخته است، بعضی افسران تبریک ولایت عهد به محمد رضای پهلوی می‌گویند.

صحبت‌های احتشام السلطنه با ولیعهد و تکلیف نقل مکان به باغ سردار محتشم با این قانون چگونه راست می‌آید برای من مجهول است، این اندازه بی انصافی حیرت آوراست. روز ۲۸ اوت خواهی نخواهی اجزای وزارت خانه‌ها و دربار را بسلام سردار بردند و هر دسته لایحه‌ای در موافقت حاضر کرده برخواندند و اعلان بپذیرائی روز عید شد.

روز عید جمعی از اهل بازار برای ملاقات و تبریک نزد ولیعهد رفتند که اگر کارمندان ممنوع از شرفیابی هستند ما بجای آنها آمدیم.

روزی است که باید مجلس رژیم جمهوری را تصویب کند، ازدحام طبقات مختلف در صحن مجلس و بیرون باغ فوق‌العاده است، موافقین بوحشت

**دوم حمل ۱۳۰۳**

افتادند، سردار سپه را به مجلس دعوت کردند، عده‌ای نظامی ارمنی و مسلمان اطراف مجلس را دارند، چهار و نیم بعد از ظهر سردار سپه به مجلس آمد در حالی که سرتیپ خدا یار خان، سرتیپ مرتضی خان، سرهنگ محمد درگاهی اطراف او را دارند، عده‌ای هم سوار همراه است، از میان دو صف نظامی عبور می‌کنند، فریاد مرده باد جمهوری بلند است، شیخ مهدی سلطان در سرسرا روی پله حرف می‌زند، سردار سپه لدی‌الورود با چوب‌دستی شیخ مهدی را سخت نواخته امر کرد او را از پله فرود آوردند، در این اثنا کلوخی به پشت گردن سردار خورد، حکم شد مردم را بزنند، بعضی مردانه پیش آمدند و از بعضی نظامیان سلاح آنها را گرفتند، زد و خورد در گرفت، سر و گردن‌ها شکست، زخمی را از دو طرف زیاد گفتند، مقتول معلوم نشد، مگر خر حاجی آقا جمال اصفهانی.

مؤتمن‌الملک از جا حرکت نمود، در سرسرا به سردار بر می‌خورد، پر خاش می‌کند که بچه قاعده مردم را در خانه امن خودشان با حربه خودشان می‌زنی؟ می‌گوید رئیس دولت من انتظام با من است. رئیس می‌گوید در محوطه مجلس انتظام با تو نیست و از کجا رئیس دولتی، الان تکلیف ترا معلوم می‌کنم. امر می‌دهد زنگ بزنند و به اطاق خود میرود و کلای موافق متوسل به مشیرالدوله می‌شوند معظم له تصدیق رئیس می‌کند و سردار را به اطاق رئیس میبرد عذر خواهی می‌کند. رئیس می‌گوید از من چه عذر می‌خواهی از نمایندگان و علماء عذر بخواه، سردار به اطاق دیگر رفته از علماء عذر می‌خواهد و روبوسی میشود و مذاکراتی در میان می‌آید سردار می‌گوید حالا که ملت موافق نیست من از جمهوری صرف نظر کردم ولی آقایان باید تکلیفی برای من معین کنند با احمد شاه نمی‌توانم کار کنم گفتند فعلا دستور بدهید اشخاصی را که توقیف کرده‌اند آزاد کنند. هاوارد قنصل انگلیس که در صحن مجلس حاضر بوده است سر راه به منزل صاحب-

۱- تا حال گفته می‌شد ملت جمهوری می‌خواهد، ملت نه این آزادی را می‌خواهد نه این

دموکراسی را.



اختیار می‌آید، تشنه است آب می‌خواهد و می‌گوید جمهوری هم به آب گوزید. سه ماده تدارک‌شده بود خلع قاجاریه، اختیار رژیم جمهوری، ریاست سردار سپه.

بین علماء و دولت عراق التیامی شده است و معهوداست معاودت بنمایند، سردار سپه هم برای تودیع هم برای بدست آوردن موقع بیانیه بقم رفت، در مراجعت اعلامیه‌ای منتشر کرد خلاصه آنکه جلوگیری از افکار ملت وظیفه دولت نیست (شتر گربه) .. چون یگانه مرام من از اولین روز حفظ عظمت اسلام و استقلال ایران بوده است و چون افکار متشتت شده است و ممکن است منجر به فساد شود در موقع تودیع علماء مقتضی دانستم که توصیه کنم عنوان جمهوری را موقوف نمایند و سعی در برداشتن مانع ترقی کنند (احمد شاه) و در منظور مقدس تحکیم اساس دیانت و حکومت ملی با من معاضدت نمایند (وقایع روز دوم حمل مدخلیتی در امر نداشتند).

در ملاقات هیئت چهل نفره در منزلش ملت خواب و خوراکش بخاطر جمهوری قطع شده بود امیدوارها به حکومت ملی است و متأسفانه ملت را بهر ضربی می‌توان برقص داشت.

مقارن این احوال خطاب به طبقات تلگرافی از علماء رسید نظر تلگراف علماء خطاب بعموم بمواعید رئیس الوزراء در تشیید اسلام و منع از افکار خام از او قدر دانی بشود. ابوالحسن موسوی اصفهانی، محمدحسین غروی نائینی، عبدالکریم حائری.

خبر مخالفت اهالی با جمهوری به پاریس رسید، احمد شاه رئیس الوزراء رفتن رئیس الوزراء را معزول کرده از مجلس رأی خواست، سردار سپه معترضاً به بومهن رفت، شفق یاد از اردشیر بابکان نموده سخن از نادر شاه میراند، از رونق نظام شمه‌ای یاد کرده کناره گیری رئیس الوزراء را مقدمه زوال

ایران می‌شمرد، از سر لشکرها بعاتد مألوف تلگرافات تهدید آمیز به مجلس رسید، وجهای ملت مرعوب شده مقتضی دانستند سردار سپه را استمالت نموده بشهر بیاورند، چون حرکت رئیس الوزراء استعفامانندی بود مستلزم تجدید رأی اعتماد بکابینه شد، شاید هم برای بدست آوردن میزان اکثریت، سلیمان میرزا از هیئت خارج شد مستشارالدوله بجای او آمد، عزالمالک به نظام الدین حکمت تبدیل یافت، امیر اقتدار محمود انصاری جای خدایارخان را گرفت و کابینه ۵۲ رأی اعتماد حاصل کرد.

پس از وقایع دوم حمل تصور میرفت که سکونتی در افکار رخنه کرده باشد، فکر ترمیم ماجرا بسر و کلا می‌آید کنکاش میکنند در نتیجه مصدق السلطنه مأمور شد در این زمینه با ولیعهد صحبت کند، پس از گله گزاریها قرار میشود مصدق سردار را با ولیعهد ملاقات بدهد، شب دیگر موعد این ملاقات بود ملاقات صورت می‌گیرد، پس از مقدمات مصدق اجازه خواسته ولیعهد و سردار را تنها می‌گذارد که هر چه می‌خواهد دل تنگشان بگویند و بشنوند پس از این ملاقات مدتی به مسالمت می‌گذرد حتی فکر بازگشت شاه محتمل الاجرا می‌نماید، شنیده شد احمد شاه قصد آمدن می‌کند و منصرف میشود در خارجه چه پیش آمد کرده است و چه تکلیفی با او شده است خدا می‌داند و آنکس که کرده است کشمکش‌ها و زمینه‌سازیها در قلع ماده اختلاف منجر به نیشتر ۹ آبان شد لاراد لقضاء الله.

نهم آبان مجلس رأی به انقراض قاجاریه داد و دعوت مجلس مؤسسان.

۹ آبان نه خود سریر سلیمان به باد رفتی و بس که هر کجا که سریری است میرود برباد در این روز عده‌ای از خوانین رو به مجلس آوردند با احتیاط آنکه شاید مسلمانان شانه خالی کنند، جمعی ارمنی مأمور بودند زن‌ها را متفرق کردند، گروهی را به نظمیه جلب، فخرالدوله عمه احمد شاه از ظل السلطان توسط می‌کرد، قائم مقام حاضر بود عرض کرد ارحم من - راس ماله رجاء و سلاحه النساء و امر همین جا گذشت.



مدرس در موقع رأی از مجلس خارج شد و گفت اگر صد بار رأی بدهید خلاف قانون اساسی است. میرزا حسین خان علاء، تقی زاده، دکتر مصدق با تصدیق خدمات سردار سپه مختصر نطقی مشعر بر تعدی بقانون و تخلف از صلاح کرده خارج شدند. مصدق قرآنی هم از بغل درآورده سوگند خورد که در آنچه گفتم جز صلاح مملکت نظری نداشتم. دولت آبادی گفت اگر این آقا شاه شود و قانونی باشد دیگر از وجود او نمی توان بر خور دار شد ( بقول و کلا صحیح است ).

شب دهم آبان عبدالله خان طهماسبی رئیس گارد احمدشاه، سرتیپ مرتضی خان و دونفر دیگر از افسران، محمد حسن میرزا را از قصر گلستان حرکت داده بسرحد عراق رساندند و عصر نهم بعضی افسران بقصر رفته درها رامهر و موم کردند قانون ۲۲ شهریور ۱۳۰۴ نسیمنسیاشد. روز بعد حرم را بطرزی ناشایسته از اندرون بیرون کردند، محمد علیشاه که در حمایت روس رفته بود سالی یکصد هزار تومان باو مرسوم دادند، مدرس بعد ها در موقعی گفت می بایست داد و از احمد شاه زحمتی بایران وارد نیامده بود.

قرض است فعلهای بدت پیش روزگار در هر کدام عصر که حوادث ادا کند محمد حسن میرزا و حرم او این روزگار را دو نوبت دیدند، خیابانی هم او را بافتضاح از آذربایجان عذر خواسته بود.

روزگار است آنکه گه عزت دهد گه خوار دارد چرخ بازیگر از این بازیچه ها بسیار دارد از طرف داور، شیروانی، یاسائی، عبدالحسین صدر، ملک التجار آشتیانی و ۱۱ نفر دیگر ۸ آبان ۱۳۰۴ تصویب موارد ذیل پیشنهاد شده بود: انقراض سلسله قاجاریه، واگذاری حکومت موقت به سردار سپه، دادن اختیار به مجلس ششم در تعیین تکلیف قطعی باحق نظر در مواد ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۴۰ متمم قانون اساسی که بمجلس مؤسسان شناخته شوند. چون حوصله نبود جماعتی بسمت مؤسسان دعوت شدند که فی التأخیر آفات آنچه شد خیر بود یا نبود غیب نمی شد دانست، جوجه را آخر پائیز می شمارند.

۱۷ آبان مجلس پنجاه هزار تومان اعتبار برای مصارف انتخاب مؤسسان تصویب کرد. ۱۵ آذر مجلس مؤسسان فراهم آمد در تکیه دولت جمع شدند و وظیفه خود را انجام دادند ۱ و آن الغای مواد چهار گانه متمم قانون اساسی بود و استقرار چهار ماده جدید بنام پهلوی. میرزا صادق خان بریاست انتخاب شد.

خطبه سلام جلوس ۲۵ حمل در تخت مرمر را محمد حسن خان ادیب پسر محمد حسین خان ادیب الدوله ناظم دارالفنون که صدای رسا دارد بر خواند تاج گذاری به اردیبهشت ۱۳۰۵ موکول گشت قاجاریه از بین رفتند و کریم خان گور بگور افتاد مدت سلطنت قاجاریه یک صد و پنجاه و یکسال شد ( ۱۱۹۲ - ۱۳۴۴ ) میرزا نصرالله خان صدر اعظم که به فراموش کاری معروف بود تاج را وارونه

۱ - تکیه دولت فضائی محصور و مدور سکوی میان آن راکه صحنه تعزیه بود آرایش داده جلسات مؤسسان روی آن سکو تشکیل میشد، روز افتتاح مجلس با حضور رضا خان من در کناری ایستاده بودم و تماشای احوال می کردم امید و یأس در فکر حاضرین از رخساره ها پیدا بود، خوش بین و بد بین مبادله نظر می کند محلی که من ایستاده بودم کنار طاقنمائی بود که در اوقات تعزیه کامران میرزا می بست و شاید در این محل مکرر رضا خان قراول ایستاده بود، منظره روی سکو عجیب بنظر می آمد و فکر می کردم سربازی و لو بکفایت بدرجه وزارت جنگ رسیده است با سیاست پیچیده همسایگان چه خواهد کرد و باز بخاطر می گذشت که عسیان تکره هوشیاً و هوخیر لکم.

آنچه خواندیم و شنیدیم و دیدیم سه چیز در این عالم کار می کند نمایش جاذب، دسته مجذوب و روز روز سرکیسه را شل کنی نور علی نور، باقی حرف است و در هر حال منافع منظور.



بسر محمد علی شاه گذارد و همان روز بقال بد گرفته شد از همان روز این روز پیش بینی میشد .

### بعضی مقررات این دوره

۱۳۰۳

واگذاری کل قوا به رضا خان ۲۵ دلو

۱۶ جدی

مؤسسه دفع آفات حیوانی

۱۵ حوت

سازمان قبر فردوسی

۱۳۰۴

۱۵ اردیبهشت

الغای القاب

۱۱ فروردین

تغییر اسامی بروج

۱۰ خرداد

تغییر مقیاس

۹ خرداد

انحصار قند و چای

۱۶ خرداد

نظام اجباری (وظیفه)

۱۴ خرداد

سجل احوال

۱۷ آبان

قانون ساختن راه آهن

۹ آبان

هواپیمائی یونکرس

۲۰ بهمن

اعتبار مخارج مؤسسان

رأی بانقراض دوره قاجاریه ۲۱ آبان

۲۰ بهمن

اعتبار جشن جلوس

رضا خان رئیس الوزراء پس از سه سال کشمکش و توسلات گوناگون و

### کابینه ذکاء الملک

خستگی اهالی از اوضاع بوقلمون تخت سلطنت را تصرف کرد و تاج-

گذاری به ۴ اردیبهشت ۱۳۰۵ محول گشت ؛ ذکاء الملک مأمور تشکیل

کابینه شد ، آرزوها در سینه ها انباشته و نهال امید در دلها کاشته ، انتظار میرود درخت آمال ازهار افکار سی ساله را ببار بیاورد ، مانع عمده معاهده ترکمان چای بود که مفقود و مقتضی موجود است . چلوار بافی و شماعی از مؤسسات اول سلطنت ناصرالدین شاه چرا خوابید ، آنهمه صحبت از راه آهن چرا دم بتو شد ، پیشنهاد صنایع الدوله به قند و چای چرا سر نگرفت ، کارخانه قند سازی کهریزک چرا از کار ماند ، ریسمان ریسی صنایع الدوله چرا چله شده این چراها يك جواب دارد زیرا عهد نامه ترکمان چای دست اقدامان را بسته بود . جنگ بین الملل ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ برای ایران ضرر بسیار داشت الغای عهد نامه ترکمان چای جبران همه بود .

که روزی بدروی واللہ اعلم

بکار امروز تخم نیکنامی

ذکاء الملک رئیس ، عدل الملک داخله ، مشار الملک خارجه ، امیر طهماسبی

جنگ ، عماد السلطنه عدلیه ، سردار اسعد پست و تلگراف ، داور فواید و

تجارت ، مشار اعظم کفیل علوم و اوقاف . از این تاریخ رای رأی پهلوی

است وزراء رافعی بین وزارت خانه و شاه . نقیر و قطمیر باید بعرض شاه

### کابینه ذکاء الملک

۲۸ آذر ۱۳۰۴

برسد و آنچه امر شد اطاعت میشود .

در اوایل خرداد ۱۳۳۵ قمری وضع من بجائی کشیده بود که عزم داشتم

ناشناخت بطرفی بروم بمناسبت فراشی تکیه در اقامه تعزیه داری پدرم

خودم را مجاز دانستم که دست توسل بدامن حضرت حسین روحی فداه افکنم ،

شکایت کردم و عنایت طلبیدم ، شب حضرت را بخواب دیدم یکی در

خدمتشان بود در جامه عربی و مولوی سفید ، حضرت عمامه ظریف سبز بر سر داشتند آنکه

مصاحب حضرت بود گفت حضرت حسینند می فرمایند درست میشود . روز دیگر مستوفی به منزل من

تشریف آوردند بین من و مستوفی معهود بود تا مجلس باز نشود کابینه قبول نخواهند فرمود ، معلوم

شد در کمیسیون مدینه مدرس باصطلاح خودشان قبول کابینه را بگردنشان گذارده است مرا بوزارت

خارجه نوید دادند مدرس با ورود من به کابینه مخالف شد سلیقه است .

چند روز مباحثه طول کشید از میرزا احمد خان اتابکی شنیدم که علت تأخیر چیست ؟ کار

بآنجا کشیده بوده است که مستوفی فرموده اند فلانی نباشد من هم نیستم ، قرار بر فواید عامه میگردد

و من هم راضی بودم چه ساختمان من با وزارت خارجه نمی سازد چشم بچشم باید دروغ شنید و دروغ

گفت و برو نیارود برای من مشکل است .

### زیارت حضرت حسین

### علیه السلام در رؤیا



کابینه

آقای مستوفی الممالک

۱۶ خرداد ۱۳۰۵

فروغی وزیر جنگ، تقی زاده خارجه، وثوق الدوله مالیه، بدر معارف،  
 انابکی پست و تلگراف، منصورالملک کفیل داخله، منصورالسلطنه  
 کفیل عدلیه، داخله باریس الوزراء است، فواید عامه با حقیر. تقی زاده  
 مستغنی شد و مأمور اداره غرقه ایران در نمایشگاه فیلا دلفی و  
 مشاور الممالک بجای او از مسکو احضار شد.

خلاصه پروگرام فروش خالصه و از نتیجه آن تأسیس بانک فلاحتی، تأسیس بانک ملی شعبه  
 رهنی، تأسیس کارخانه ذوب آهن، اجرای نقشه راه آهن، همه آرزوهای دیرینه، توجه مخصوص  
 بتدوین و اجرای قوانین (مقدمه نسخ کاپیتولاسیون) تمهید ثبت اسناد، تأسیس شورای دولتی پس  
 از تصویب مجلس<sup>۱</sup>. تیمورتاش وزیر دربار ماست و رافع بین شاه و هیئت و نافذ در هر کار، طرف  
 اعتماد شاه است و از سیاست آگاه، روزی در هیئت فرمودند قول تیمورتاش قول من است.  
 انتخابات در جریان است، منتظرالوکاله فرصت مستوفی را تنگ کرده است، زید میرود عمرو  
 می آید، عمرو میرود بکرو دولت نباید در انتخابات دخالت کند، درملایر اتفاق افتاد که درازدحام  
 چند زن تلف شدند، شاه عازم ملایر شد ۲۱ جوزا.

هر جا آثار اندک بی نظمی ظاهر شود شاه بشخصه بدان صوب عزیمت می فرمایند. از  
 خراسان راپرتهائی رسیده بود، سبب سوء ظن به جان محمدخان<sup>۲</sup> شد، شاه عزیمت خراسان فرمود،  
 میلپسپو از پرداخت مخارج سفر خود داری می کند، مستوفی بتوسط جم یکصد هزار تومان از بانک  
 شاهی قرض کرد شاه تشریف بردند جان محمد خان را مغضوباً بتهران روانه کردند و از کارخارج،  
 مسافرت از ۳-۲۴ مرداد طول کشید.

مقارن مسافرت شاه شوسه مازندران باتمام رسیده بود مقرر شد مستوفی افتتاح کند، در تنگه  
 عباس آباد صورت گرفت ۱۹ مرداد، دنباله مسافرت بساری، اشرف واسترآباد کشید، درخواجه نفس  
 سابقاً مرکز شرارت مدرسه دایر بود در کمال انتظام ۱۵ مرداد بتهران مراجعت شد ۲۴ شاه  
 تشریف آوردند.

درساری مؤسسه دفع آفات دایر بود سرم می ساختند رعایا از استفاده تحاشی داشتند بین  
 ساری و بندرگز در صحرا لش گاو فراوان دیده شد.  
 در شرفیابی اول پس از آنکه آقای مستوفی گزارش مسافرت را بیان کردند من گفتم باین  
 اساس معتقد نبودم اما پس از دیدن صحرا ..... سخن من تمام نشده فرمودند حالا ایمان آوردی؟  
 عرض کردم بلی!

باکمال مسرت اولین مجلس زمان سلطنت خود را به توفیق و عنایات  
 سبجانی افتتاح مینمایم. امیدواری کامل داریم که سلطنت ماکه اراده آزاد  
 ملت محبوب ما بوده تاریخ خوشبختی وسعادت مملکت ما را تجدید و  
 نمایندگان ملت در تأمین سعادت و تهیه وسیله آسایش عموم با اجرای نیات  
 خیریه ما توفیق خواهند یافت.

نطق شاه در مجلس ششم

۱۹ تیر ۱۳۰۵

مجلس افتتاح یافته، بایستی پروگرام دولت بتصویب برسد، پنجم مهرماه با هشتاد رأی به  
 تصویب رسید سوای آنچه قبلاً گفته شد توسعه امور تجارت و رفع اشکالات موجوده (ترانزیت) تقدیم

۱ - بطوریکه بعد ها دیده شد شور با طبع شاه سازگار نمی افتاد.

۲ - از هرگونه تجاوز به جان محمد خان نسبت می دادند و خالی از صحت نبوده منجمله  
 بعنوان تدارك تحفه برای شاه مردم را سر و کیسه می کرده است، صحبتی از کودتا هم میرفته است.  
 در میامی که پیشواز آمده بوده است امر میشود سردوشی او را بکنند خودش می کند و دور می اندازد،  
 او و رفقاییش را عازم تهران می کنند و خارج از کار مدتی هم توقیف بودجهانبانی بجای او منصوب  
 می گردد. طایفه علاءالدوله غالباً ناراحتند.



لوايح در اصلاح ماليه ، اهتمام در ترقی زراعت خصوص پنبه و ابريشم ، توسعه قواي امنيه اتخاذ وسايل برای تفتيش سواحل ، در رأس همه حفظ حسن روابط با دول متحابه پس از الغای عهدنامه ترکمان چای ، کلمة الوداد از بين رفت امتیازی نماند که کامل یا ناقص باشد .  
 ترمیمی هم در کابینه شد: انصاری خارجه ، وثوق الدوله عدلیه ، اسفندیاری مالیه ، علامیر (احتشام السلطنه) داخله بقیه بجای خود .

میلیسپو اهتمامی در جمع آوری بقایا می کند و مطالبه قروض به بانک استقراضی اسبق ، سپهسالار ولی خان مبالغ هنگفت از بابت مالیات و قرض به بانک مقروض است مردی که هرگز نه قائل بدادن مالیات بوده است نه پرداخت قروض سیاسی به بانک در این کشمکش انتحار کرد .  
 در خدمت آقای مستوفی به سعد آباد میرفتیم بین زرگنده و تجریش بجنازه او که بی خبر حرکت داده بودند برخوردیم و پیاده شدیم و تا امامزاده مشایعت کردیم دارائی او را بیست میلیون و پانصد هزار ریال تخمین کردند .

هفتم آبان ۱۳۰۶ در کوچه سرداری مدرس مورد حمله واقع شده زخمی  
 تیر خوردن مدرس بدو وارد می آید، در این حال امام جمعه خوئی میرسد، مردم جمع میشوند  
 پاسبانان او را به نظمیه میبرند از آنجا بمریضخانه دولتی، از خطر جان بدر  
 برد و از میدان در نرفت .

حکایاتی از سوء قصد مدرس نسبت به پهلوی شایع است و رابطه ضایع .

باشوری روشن نیست ، تجار غوغا دارند ، موعد معامله طبق ۱۹۲۱ سر-  
 رسیده است ، مشاور الممالک مأمور مسکو شد . من نمیدانستم مشاور-  
 الممالک زن روسی دارد ، روزی بمناسبتی در هیئت گفتم اشخاصی را که  
 زن فرنگی اختیار می کنند باید چوب زد ، مستوفی در من نگاهی کرد و من سرم را پائین انداختم  
 طوری شده است که انسان هر چه بگوید بجائی بر می خورد .

### روابط تجارتی

اول اسفند ۱۳۰۵ من پیشنهاد راه آهن را به مجلس بردم، من الغرائب مصدق-  
 السلطنه مخالف شد که در عوض قند سازی باید دایر کرد ، راه آهن منافع  
 مادی مستقیم ندارد گفتم از راه آهن منافع مادی مستقیم منظور نیست  
 منافع غیر مستقیم راه آهن بسیار است، نظمیه یا نظام هم منافع مادی ندارند ضروری مصالح مملکتند  
 قند هم بجای خود تدارك خواهد شد و اثبات شئی نفی ماعدا نمیکند .

### پیشنهاد راه آهن

سوم اسفند مکتوبی از یکی از آشنایان رسید یاد میکنم: ....  
 طاعت از دست نیاید گنهی باید کرد در دل دوست بهر شیوه رهی باید کرد  
 امروز که در جراید فرمایشات عالی را راجع براه آهن که در مجلس فرمودید  
 خواندم بسی خرسند گردیدم برای اینکه خودم را بخاطر ... آورده باشم

### مکتوبی از یکی از آشنایان

قطعه ای را که در این خصوص گفته ام ذیلا بعرض میرسانم ، محمد علی  
 در فرنگ از بی خری محتاج راه آهنند ما که خر داریم کی محتاج راه آهنیم  
 دشمنان راه آهن دوستداران خرنند دوستداران خر و بیا راه آهن دشمنیم  
 راه آهن ریشه خر برکند از مملکت هر که خواهد راه آهن ریشه اش را برکنیم  
 تا جناب اشتر و عالی مقام خر بود کی روا باشد که ما از راه آهن دم زنیم  
 سردار همایون هم شرحی به من نوشت و یاد از رساله راه نجات مرحوم صنیع الدوله کرد و  
 مصادفه پیشنهاد راه آهن بتوسط من .

دارائی عزیز خان خواجه بموجب وصیت با اختیار شاه آمد ، علامیر  
 ( وزیر داخله ) در مصرف آن پیشنهاداتی کرد مطبوع نیفتاد ولو عملی  
 شد، شاه خانه عزیز خان را محل کودستانی قرار دادند ( دارالایتام شاپور)  
 ۲۱ بهمن ۱۳۰۵ یکصد نفر اطفال یتیم جمع آوری شدند ، املاک محل مخارج قرار گرفت .

### کودستان شاپور



شاه مایل ترمیمی در کابینه است، مجلس استیضاح مانندی اعلام کرد ۲۵ بهمن، استیضاح روی ازدحام کارمندان است برای اضافه حقوق، داور عدلیه، تدین معارف، فاطمی داخله، فیروز مالیه وارد کابینه شدند.

قصد از این ترمیم خارج شدن وثوق و علامیر بود و وارد شدن داور و نصرت الدوله ضمناً بیرون آمدن تدین از مجلس که مؤتمن الملك بجای او آمد.

سوم اردیبهشت ۱۳۰۶ مستوفی مرا خواست رفتم، داور در خدمتشان بود ریاست من در تمیز فرمودند داور برای رونق عدلیه شخص آبرومندی برای تمیز میخواهد، بمشیرالدوله و مؤتمن الملك که بیکارند رجوع کرده است نپذیرفته اند، طالب است که شما قبول کنید. داور گفت اگر فلانی هم قبول نکند من استعفا میکنم گفتم خواستن من و فرمایشات آقا دلیل موافقت است، حاجت داور هم معلوم، در نظر من هم خدمت است بهر عنوان، تاشاه چه بفرمایند. روز دیگر ۴ اردیبهشت سلام است، در سلام خصوصی شاه فرمودند امروز برای مملکت عدلیه مهم تر از فواید عامه است روز پنجم اردیبهشت من به تمیز رفتم.

حکایت - در ریاست تمیز من ترخانی داشتم و خدمت شاه میرسیدم، روزی صحبت پیش آمد، قصه غوغای لاهوتی در تبریز مطرح شد، در یکی از شبها که من در ژاندارمری بودم اجلال الملك، لاهوتی و سرتیپ زاده نزد من آمدند که بیا ریاست جمهوری را قبول کن ترا روی طبق بسر به عالی قاپو میبریم گفتم در حال حالیه ایران بجمهوری معتقد نیستم کسی را پیدا کنید که معتقد باشد ضحکی شد.

با انقای عهدنامه ترکمان جای یوغها از گردن ایران برداشته شد، انقای کاپیتولاسیون منجمله کاپیتولاسیون که نظارت خارجه است در محاکمه هائی که یکطرف تبعه خارجه باشد، میبایست اعلان شود که در ضمن عقد سکوت ادامه نیابد و سابقه نشود. دول دوایراد کردند یکی آنکه قانون مجازات مدون ندارید دیگر آنکه محابس شما وضعیتی موافق با حفظ صحت ندارد.

داور قانون مجازات بر طبق اصول مرتب کرد و چاپ شد ضمناً در قصر محبس بنا نهاده شد.

کاپیتولاسیون دوضرر اساسی داشت یکی آنکه مخل استقلال دادخواهی بود دیگر وسیله تمسک اهالی در معاملات به تبعه خارجه یا شرکت با اتباع خارجه، چنانکه در قضیه دریایچه ارومی (رضائیه) و در توقیف املاک شعاع السلطنه بتوسط شوستر دیدیم و ضررها را کشیدم.

کنترات میلیسیو سرآمده است و شاه مایل به تجدید نیست، مجلس و عامه خواهانند، مستوفی مردد، بحث جاری است، مستوفی علی الظاهر موافق نیست، مداخله تیمورتاش هم نامطبوع است، فرمایش شاه هم باینکه قول تیمورتاش قول من است میرساند که سخنهائی در بین ساری است.

سعی تیمورتاش در تغییر تصمیم مستوفی مفید نیفتاد، ۱۵ خرداد دیرگاه به منزل من آمد که مستوفی در استعفا مجد است، شاه نظرش بتواست، اظهار عجز کردم اصرار کرد که طفره مناسب نیست، من از کماهی جریانات پس از رفتن به تمیز آگاه نبودم، آن شب را مهلت خواستم، صبح دیگر به سعدآباد رفتم خدمت مستوفی رسیدم و تفصیل را گفتم، فرمودند محالست قبول کنم از من گذشته است توباشی بهتر است.

در پشت و روی کار غور کردم و بابعض دوستان شور، غالب را عقیده بمضمون این شعر بود: خلاف رأی سلطان رأی جستن.

خصوصاً مزاج پهلوی که طبعاً دیکتاتور است، معتمداً به نویدی که حضرت حسین علیه التحیه والسلام در رؤیا بمن داده بودند دنده بقضا در دادم.



## بعضی جریانات این دوره

۴ اردیبهشت ۱۳۰۵	افتتاح بی سیم	۶ اردیبهشت ۱۳۰۵	تاج گذاری
» ۲۷ تیرماه	افتتاح راه مازندران	» ۱۹ مرداد	انتحار سپهسالار
» ۳	مجروح شدن مدرس	» ۷ آبان	تنظیم امر خراسان
» ۱۰ آبان	اصلاح عدلیه	» ۲۰ بهمن	موسسه رهنی
» ۴ اسفند			تصویب راه آهن
۱۴ اردیبهشت ۱۳۰۶	الغای قضاوت قنسولها	۱۹ اردیبهشت ۱۳۰۶	بانک ملی
»	اول خرداد		خاتمه خدمت میلپسیو

بموجب دستخط محمد شاه، قلعه محل ییلاق سفارت انگلیس مقرر شده بوده است، سفارت دستخط را بدخواه تفسیر کرده سکونت را مالکیت پنداشته قلعه را خاک انگلیس محسوب میداشتند، دولت در قلعه تصرفی نداشت، اهالی قلعه تحت الحمايه انگلیس بودند. سفارت روس بفتوای کهرکم از کبود نیست زرگنده را خاک روس میدانست و مرکز بستی شده بود و پناهگاه صالح و طالح، از نتایج الغای عهدنامه ترکمان چای این کیفیت از زرگنده سلب شد در قلعه همچنان باقی بود، اهالی این دو قریه کانه رعیت ایران نبودند پس از مذاکرات بسیار انگلیس هم قلعه را باز گذارد.

داور عدلیه، فیروز مالیه، تدین معارف، اسعد جنگ، مشاور خارجه ادیب السلطنه داخله، صورپست و تلگراف، هدایت فواید عامه. **کابینه من**  
**۱۶ خرداد ۱۳۰۶** روابط تجارتي با شوروی هنوز حال اعتدال بخود نگرفته، مشاور در مسکو است، پاکروان کفالت خارجه دارد، فروغی مأمور جامعه ملل است در هفته سه روز هیئت تشکیل می شود، شنبه و چهارشنبه در دربار با حضور شاه دوشنبه در عمارت بادگیر از عمارات کنار گلستان.

پولند امریکائی بدلال میلپسیو برای تدارک نقشه خط آهن استخدام شده است، چند نفر مهندس و کارمند زیر دست او کار میکنند، باو گفتم مهندسین را به چه اعتبار می پذیرید، دیپلم تحصیلات آنقدر مناط نیست؟ گفت ما به تصدیق نامه مؤسسات که در آنها کار کرده اند نگاه می کنیم. خط سیر راه آهن را از بندر گز تا تهران تشخیص دادند و کلنگ اول در تهران بیرون دروازه محمدیه در ۲۳ مهر ۱۳۰۶ بدست شاه زده شد، در این موقع من وزارت فواید را با ریاست وزراء داشتم و کلنگ نقره ای را که تدارک شده بود در باد و طوفان که اتفاقاً آنروز برخاست بدست شاه دادم و پس از زدن کلنگ شاه دست قدردانی بمن دادند.

جشن شایان بود، وزراء، سفراء، اعیان، اشراف، تجار و طبقات خلق جمع بودند، خیمه ها بمراتب برپا و لوازم پذیرائی بجا، بادی سرگرد که اوضاع را سخت برهم زد در همان غوغای هوا کلنگ اول زده شد.

از اوایل سلطنت ناصرالدین شاه یکی از آرزوها ساختن راه آهن بود که **پیشنهاد قند و چای** شریان ترقی اقتصادیات است، همیشه نقشه این بوده است که ب سرمایه اجنبی این کار صورت بگیرد و همواره رقابت سیاست مانع بوده تا آنکه مرحوم صنایع الدوله پیشنهاد قند و چای را بمجلس داد، روس و انگلیس مخالفت کردند و عهدنامه ترکمان چای را بهانه که قند متاع خارجی و تحمیل عوارض جدید مخالف صدقینج مقید در عهدنامه، صنایع الدوله نمک را عنوان کرد و تصویب شد، سپهسالار مدیون بانک رهنی حق داشت مخالفت کند، تعجب از دموکرات نادان است که علم و رنجبر را برافراشتند سخن دموکرات ها این بود که مالیات نمک باری است بردوش فقرا و حال آنکه تحمیلی است به کیسه اغنیا که برنج بیشتر میخورند به رنجبر بیش از سالی ده ریال تحمیل نمیشود و فی الحال هم نمک را مفت نمیخورند.



بطوریکه من قبلاً نوشته‌ام من در تبریز کیفیت را برای تجار شکافتم خواستند بآتهران وارد مذاکره شوند مجلس قانون را نقض کرده بود و فرصت از دست رفته.  
نوبتی بعضی آشنایان صحبت از گذاردن مجسمه صنایع الدوله جلو ایستگاه راه آهن کردند گفتم هر چه راه آهن در ایران ساخته شود مجسمه ذهنی صنایع الدوله و افتخار خانواده است خلاف شرع هم نیست.

مذاکرات با میلیسپو جاری است نصرت الدوله می‌خواهد با طوار جاهلیت  
کنترات میلیسپو میلیسپو را خسته کند.

بشاه عرض کردم این رویه خوب نیست باید اورا بعلتی موجه از کار خارج کرد، به تیمورتاش امر شد باتفاق من بدون ثالثی با میلیسپو صحبت شود، سه روز مذاکره کردیم همه شرایط اورا پذیرفتیم ماند مسئله طریق حل اختلافاتی که احیاناً رئیس مالیه با وزیر مالیه پیدا کند گفتیم حکمیت رئیس دولت قبول نکرد گفتیم حکمیت رئیس دولت و رئیس مجلس بازرراضی نشد گفتیم رئیس دولت رئیس مجلس رئیس تمیز گیری در رأی او نیاورد و مداخله حکمی خارجی را لازم میدانست از سه نفر يك نفر همیشه در اقلیت است و مداخله خارجی راه نفوذ سیاست را باز میکند و مداخله اجنبی در حکمیت بین وزیری و کارمندی دون شئونات بود لابد قبول نکردیم.

مطلب را چنانکه گذشته بود من در مجلس بیان کردم حامیان رئیس مالیه هم مجبور بتصدیق شدند و الغای کنترات میلیسپو تصویب شد. صحبت رفت روی قائم مقام او، مدرس گفت خود فلانی، مخالفی پیدا نشد، من امیدوار بودم شاه نپذیرد به بهتر وجهی تلقی فرمودند، ۵ مرداد مجلس بریاست مالیه من با اختیارات قانونی ۴ اسد ۱۳۰۱ رأی داد و این رأی با مهلت‌های متفاوت سه نوبت تجدید شد ۲۵ مهر ۲۴ مرداد ۲۳ فروردین ۱۳۰۷

قریه‌ای را در شهریار مشیر السلطنه وقف جوانان عزب طایفه نخاوله در موقوفه مشیر السلطنه اطراف مدینه کرده است انصافاً نخاله فکری است چراغی که بخانه رواست بمسجد حرام است. صدراعظم وقت، بعدها رئیس الوزراء و اینک نخست وزیر را متولی قرار داده است کی؟ کجا کسی این عایدات را بآنجا میرساند، من امر را باختیار حایری رئیس اوقاف گذاردم که بی روابط نیستند و بناسد بتوسط شیخ العراقین زاده حایری ساکن قم بموقوف علیهم عاید گردد اگر احیاناً جوانان عزب نخاوله با جوانان غیر عزب قم مبادله شده باشد علم ندارم گاه فکر میکردم چه کیفیتی سبب این اختیار شده است.

بر سر نرخ منات (روبل) تطبیق صادر و وارد و استفاده از شیلات و تشریفات طی مشاجره باشوروی مبادلات تجارتی از کابینه قوام السلطنه مشاجره ساری بود تا در ماه مهر که رشته دوستی بعهود و مقاولات بین مشاور الممالک و چیچرین بسته شد، بیانات را کوسکی را در اینکه ایران تحت نفوذ انگلیس است کاراخان تکذیب کرد که اگر چنین بود قراردادهای اخیر بامضا نمیرسید آن قراردادهای در تهران بین من و دافتیان ۱۰ بهمن بامضاء رسید و یادگاری مبادله شد.

من تاریخ امضاء را روی سینی نقره‌ای دادم حک کردند و با ملزومات سیگار کار شیراز برای دافتیان فرستادم او جزو کشی بارو کشی از نقره که نقشی از مناظر شمال روس بود (نواحی یخ و خرس) از برای من فرستاد پس از آنکه برخورد بحک تاریخ روی سینی، برخواست جزو کش را داد تا تاریخ را روی آن حک کردند.

نوبت اجرای نظام اجباری رسید، حاجی آقا نورالله فشارکی، سید العراقین و جماعتی از علماء اصفهان و غیره در قم اجتماع کردند، تیمورتاش سعی دارد کار را شخصاً بانجام برساند. بلی ۱ در مذاکرات با سفارتخانه‌ها زبردست است اما زبان علماء را نمی‌داند، شیخ علی نامی رافع است، در رسالت بمیل مستمع عباراتی

غوغای قم



می‌بازد و استفاداتی میکند غائله بطول انجامید.

از اطراف تلگرافات مستقیم بشاه میرسد و گاهی از تیمورتاش و نصرت‌الدوله که بازیگر این حوزه‌اند شکایت می‌شود تیمورتاش در هیئت عنوان کرد که صلاح نیست مردم شاه را طرف قرار دهند کسی باید در میانه هدف شود و خودش این وجهه را نداشت. من متحدالمالی بولایات تلگراف کردم که منتشرکنند مشعر بر اینکه مخابره مستقیم بحضور شاه خلاف ترتیب است و روی سخن با من.

تیمورتاش بمن گفت باشاه ملاقاتی بکنید، رفتم، در اثر تلگرافات شکایت از تیمورتاش و نصرت‌الدوله شاه حد وسط را گرفته فرمودند دیگر حاجتی به نصرت‌الدوله نداریم چه عیب دارد از خدمت معاف باشد؟ عرض کردم در اینموقع صلاح نیست معارضین جری میشوند فرمودند هر چه عقلت میرسد بکن.

اندك اندك من حس کردم که مسئله با اقدامات تیمورتاش و مشورت داور و نصرت‌الدوله تمام نمی‌شود و بمنهم مداخله نمیدهند من از آن زمره نیستم که خودم را داخل کنم که ما سه تارا کجا می‌برند، از طرف دیگر مسئولیتی هم نسبت بمصالح مملکت دارم. سرخود شرحی بقم نوشتم نه از آن قبیل که ملل اجنبی (متمدن یا مترقی) چنین و چنان کردند بلکه با اعتماد احکام اسلام آیه را حجت قرار دادم و اعدوا لهم ما استطعتم من قوه و رباط الخیل ترهبون به عدو الله و عدوكم و باز الاسلام تحت سیوف الرجال اگر شب دزدی بخانه بیاید جوانان خانه را میرسد که دفاع کنند یا پیر مردان را، مملکت خانه ملت است و دفاع کار مردان و امانده نیست و باز در حکم جهاد عموم مسلمانان شریکند.

مقام... ریاست وزراء... با وجود بودن داور طلب زاید بر کفایت از شهری مکتوب علماء از قم و دهاتی و بیکار، نباید کارگران را بیکار کرد و بجهت تمرین افکار بفنون قشونی تعلیم اجباری مناسب تر از نظام اجباری است مستدعی است برای رفع نگرانی عموم در الغای نظام اجباری اقدام سریع بفرمائید که عموم داعیان بدعای دولت ابد مدت... محمد بن محسن، شیخ نورالله نخعی هیئت علمیه اصفهان.

بحاج آقا نورالله: بعرض عالی میرساند آنچه از داخل و خارج استنباط می‌شود معاندین طرحی ریخته‌اند که عملیات دولت را در خیر مملکت خنثی کنند یا اینکه خاطر روحانیان محترم را از دولت مکدر و هر دو خلاف مصلحت است. پافشاری دولت خدا نخواسته لجاجت نیست شدت احتیاج بانتظام و استقلال دولت اسلامی است سابق هم عرض شده بود فروع مسئله قابل بحث است و این بحث با بعد مسافت غیر ممکن. آقایان چه مانع دارند که بتهران تشریف بیاورند بگوئیم و بشنویم از برای دولت اشکال ندارد که بازار اصفهان یا شیراز را بیک اعلان بکشایند. رعایت مقام روحانیت الزام میکند مسئله بمذاکره ختم شود تقاضای عوام که آقایان حجج اسلام را در فشار گذارده درست مخالف استقلال مملکت و استحکام مبانی اسلام است آن ذوات محترم نبایستی برای تسلی عامی چند که بعضی غافل و برخی معلم‌اند با چنین امری که یگانه وسیله حفظ شهامت ملی است موافقت بفرمائید. ملاحظه بفرمائید امروز حال مملکت در پر تو عنایت الهی و کفایت ظل‌اللهی چه مقام حشمتی نسبت بسابق بخود گرفته است بهتر آن است یکدو نفر از معتمدین بتهران تشریف بیاورند و بمذاکرات لازم رفع اشکالات بشود.

تلگراف محترم واصل، تشکر دارم که خدمات من در شیراز منظور نظر شرحی بآقا سید نورالدین آقایان گرام هست ملاحظه فرمودند که پس از ورود بشیراز و پس از مطالعه احوال چاره انتظام ولایت را منحصر بایجاد افواج محلی دیده و عقلا و متنفذین ولایت بر املاک خود عده‌ای سرباز نوشتند و پادار کردند و چه اثرها کرد من نباید آیه قرآن کریم را در تدارك قوه برای دفع اعداء الله بیاد جناب عالی بیاورم.



سابق رسمی معمول شده بود برای نظام از جوانان بنیچه میگریفتند اما اخیراً واماندگان دهات حاضر میشدند و به هیچ درد نمی‌خوردند این غوغا که امروز برپا است از طرف اهالی شهرها است و در نتیجه ضجه و ناله زنان شهری و هیچ بخاطر نمی‌آورند که مادران دهات هم فرزندان خود را دوست می‌دارند. بعقیده من حیث است با ترتیبی مخالفت بشود که لازمه آبروی دولت و ملت است...

آنچه بیشتر سبب شد که من دست با اقدام بزنم این بود که تیمورتاش را در صدد اقدامات مضر دیدم، در مجلسی که من بودم و تیمورتاش و داور و حبیب‌الله خان شیبانی، تیمورتاش صحبت از توپ بستن بقم کرد من گفتم گمان نمی‌کنم شاه باین امر رضا بدهد حبیب‌الله خان خدا پدرش را بیامرزد گفت نه این است که بمن امر خواهد شد، هرگز باینکار اقدام نخواهم کرد.

شریعتمدار و بحر العلوم رشتی برای مذاکره بقم رفته مراجعت کرده بودند و می‌بایست شرفیاب شوند و من نمی‌دانستم، تیمورتاش مریض بود باحوال پرسی رفته بودم گفت حضرات از قم برگشته‌اند در این ساعت موقع شرفیابی است تو برو مبادا رأی شاه را متزلزل کنند آمدم شریعتمدار و بحر العلوم شرفیاب بودند کاغذ حسابی هم حاضر نبود چند کلمه روی قطعه کاغذی نوشتم مجلل برد بشاه داد، احضار شدم، وارد شدم صحبت از رجوع ثانوی بمجلس بود، شاه را نرم دیدم رجوع دال بر سستی عزیمت بود و تزلزل در مجلس می‌آورد سخن را گرفتم گفتم نظام اجباری اسم غلطی است خدمت نظام وظیفه هر جوانی است و مصلحت مملکت و من مسئول، تغییری در امر داده نمی‌شود مگر اینکه شاه مسئولیت را از من سلب بفرمایند سخن قطع شد و حضرات رفتند.

شاه نمیدانم چرا دست انداخت زیر بازوی من و مرا باطاق دیگر برد و گفت آنچه عقلت میرسد بکن و من آنچه عقلم میرسد کرده بودم.

علماء جوابی بمکتوب نتوانستند بدهند در مقابل آن مکتوب چه بگویند. شریعتمدار اصفهانی را پسر آقا نجفی بحضرت عبدالعظیم فرستادند ظاهراً آقا می‌خواهد به عتبات مشرف شود مطلب معلوم است نزاکت مقتضی بود از او دیدنی بشود باتفاق تیمورتاش و ظهیر الاسلام بدیدن شریعتمدار رفتیم و او را دعوت بآمدن بتهران و شرفیابی کردیم، روز دیگر آمد، چون از پا مینالید و منزل من مردانه در بالاخانه بود او را در اندرون پذیرفتم. از دربار خبری نرسید بآقا برخورد خواست برود گفتم بی‌حوصله نشوید کوکو و شامی خوب داشتیم میل کردند و تمجید فرمودند بعد از ظهر احضار شدند تشریف بردند بشاه عرض کرده بود چرا رئیس‌الوزراء را با این تقریر بقم نمی‌فرستید غائله را خاتمه بدهد، روز دیگر شاه مرا خواستند فرمودند چه عیب دارد شما بقم بروید گفتم هیچ عیبی ندارد تقاضا کردم تیمورتاش همراه باشد آمدم منزل به تیمورتاش نوشتم اتومبیل من بسته است اتومبیل شما باز (آنکه دیده بودم) خوب است باهم باشیم و بنه‌را در اتومبیل دیگر بگذاریم جوابی داد که عیناً درج میشود:

قربانت شوم اتومبیل بنده یعنی اتومبیلی را که بسفر خواهم برد اتومبیل رنو اعلیحضرت است که در پیچه باز است اما پرده دارد حالا هر طور صلاح باشد اقدام بفرمائید. اما در باب اصل مطلب که الان خود بنده می‌خواستم با تلفن حضور حضرتعالی عرض کنم به بنده بعضی اطلاعات رسیده که شاید مسافرت ما با موفقیت تمام نشود آیا بهتر نمیدانید که همین امشب بوسیله هر کس که مقتضی باشد (مثلاً آقای ظهیر الاسلام) انعام حجت قطعی با شریعتمدار بفرمائید والا خیلی اسباب سرشکستگی خواهد شد قصد بنده تذکر بود. تیمورتاش

نوشتم مطمئن باشید می‌رویم موفقیت هم حاصل می‌شود فرق است بین تمسک به تمدن اروپائی و تمسک بقرآن خصوص در مقابل اشخاصی که غیر از قرآن مفری ندارند باتفاق امام جمعه و ظهیر-الاسلام رفتیم حضرات می‌دانستند که سخنشان سست است و حجت من قوی بهانه لازم بود که از قم بروند صلح شد باینکه مقام علمای خمسه در مجلس محفوظ باشد که مدرس یکی از ایشان شد. اتفاق کامل مجال نداد که چهار نفر دیگر معین شوند.

سیدالعراقین مرا ملاقات کرد گفت از نفرین خلق نمیترسی؟ گفتم نظام را من خیر امت



میدانم آنچه را خیر میدانم میکنم ولو همه نفرین کنند و آنچه را خیر نمیدانم نمیکنم ولو همه دعا کنند .

در این اوقات روزی شاه بمن فرمودند از عراق تلگراف کرده‌اند و اجازه خواستند دونفر را بفرستند مذاکره کنند، چطور است؟ عرض کردم البته روابط مستحکم باشد خوب است در ضمن گفتم گلاستون معروف قرآن را در دست گرفت و گفت تا این کتاب در مشرق زمین است ما به آرزوی خود نخواهیم رسید ( وقتی بشر بآرزوی خود میرسد که صمیمانه و از روی عقیده باین کتاب عمل کند) اضافه کردم که این کتاب امروز در دست شما است حال روزی است که میشنویم مسلمانان را این فکر بخاطر نشسته است که ایران مرکز اسلام باشد چه از دول اسلامی ایران است که بنفس خود قائم است.

صحبت از فرستادن شاگرد بفرنگ در راه قم پیش آمد و در مراجعت تیمورتاش بشاه عرض کرد و پسندیده شد.

بشر در هر پیش آمدی ذوقاً پی‌علت میگردد آنهم علتی محسوس، از اینجا آفتاب پرستی، ستاره پرستی، هیاکل پرستی پیدا شد موسی هم در کوه طور آتش دید محمد بیگانه ذات‌علت‌العلل راه نمود که بمشاهده در نمی‌آید بت و بتخانه و آتش و آتشکده را منسوخ کرد و مرامی آورد که مرامهای دیگر جزئی از آن است و قرآن هرگز منسوخ نخواهد شد و روزی میرسد که یگانه‌صراط مستقیم باشد .

وی در موقع ریاست وزرای پهلوی حکومت آذربایجان داشت مورد سوءظن شد پهلوی بآذربایجان رفت او را همراه خود بتهران آورد مدتی حاکم نظامی تهران بود که یاد کردم ، چندی وزارت فواید عامه داشت ( ۱۱ آبان ۱۳۰۶ ) برای سرکشی راه بلرستان رفت در اطراف

فوت امیر لشکر  
طهماسبی

خرم‌آباد به تیر غیب کشته شد فروردین ۱۳۰۷ از طرف دوست یا دشمن هردو گفته شد. دربروجرد و تهران ختم گذارده شد در بروجرد شاه که در آن حدود بودند بفاتحه رفتند در تهران علماء بفاتحه نیامدند و خبطی بود بالای خبطها.

در غوغای قم دعوتی کردم که در منزل من با حضور تیمورتاش صحبتی بشود و در اصلاح غائله قم شرکتی داشته باشند، امام جمعه تهران و ظهیرالاسلام آمدند، تیمورتاش هم حاضر شد ، امام جمعه خوئی و میرزا سید محمد بهبهانی نیامدند، بعدها سؤال کردم چرا خودتان را دور می‌گیرید ضرر باساس میزنید؟ گفتند حاجی آقا جمال استنکاف کرد ، روز بروز از عظم علماء کاست پیغمبر بخانه یهودی تشریف میبردند که دلها را باسلام رایگان کنند بالفرض ما ظلمه، باید از ظلمه بمصلحت جلب خاطر کرد.

با الغای کاپیتولاسیون میبایست انضباطی در محاکم داده شود ، محاضر شرعی را دستوری معین شد با منظور آقایان وفق نداد کدورت حاصل شد، بساط سید محمودهای حیاطشاهی و میرزا احمدای قمی می‌بایست برجیده شود.

از صحبت‌های من با شاه یکی این بود که دیانت هم در مملکت اساس اداری می‌خواهد ، صحبت رفت روی آنکه شاخص که باشد، نتوانستم کسی را اسم ببرم فقط نتیجه‌ای گرفته شد تخصیص مدرسه سپهسالار بود بمدرسه معقول و منقول آنهم مدیر لایقی پیدا نکرد . بقول حاجی علی‌اکبر دهدشتی قحط الرجال آبلیمو است . اسلام مرامی است ابدی ، لیکن در هر وقت اشخاصی لازم است که آن مرام را بقالبی متناسب بریزند و برگ و سازهای نالایق را دور بیفکنند (احادیث یا بارتنی‌۱).

علماء نمیخواهند قبول کنند که موقع تطهیر لوکوموتیو گذشته و در سیم تلگراف جن



خبرگزار نیست، شاه هم از منافع دیانت غفلت دارند، مغرضین هم لاطایلات در عنوان دیانت بگوش خلق میکنند، مدافعی هم در بساط نیست، حقایق روی منبر گفته نمی‌شود، طبایع هم طالب لهو و لعب است، تفاوت معظمی که بین مذهب کاتولیک و اسلام است تشخیص نمیدهند.

اشخاصی که چند کلمه طوطی‌واری فرانسه یا انگلیسی آموخته‌اند و اطلاعات سطحی اندوخته شکایت طبیعیون فرنگ را از اصول کاتولیکی بحساب اسلام برمینگارند در صورتیکه مرام اسلام آرزوی دانشمندان است، در هیچ مرحله از مراحل سیاسی و اخلاقی کوتاه نمی‌آید سخن در اخلاق و احکام است والا در آیه ۵ در سوره آل عمران قرآن بنظر اشخاصی بدگمان ناطق است گفتنی را در افکار امم گفته‌ام.

پادشاه افغان امان‌الله خان به تقلید کمال پاشا دست به تجدید اروپائی زده است آنهم آنچه بسلیقه اراذل و دوره گردان بولوار پسندیده است و بمراحل دور از اموری که مایه تعالی قوم است. برای خودنمایی که منم که کلاه خود را عوض کرده‌ام در اروپا چرخ زده حال از راه ایران بوطن خود مراجعت میکند وهرجا کتابچه‌ای شامل نقشی چند از دو سه عمارت کوتاه و بلند باین و آن میدهد: «این منم طاووس علین شده»

۱۹ خرداد ۱۳۰۷ وارد ایران شد ملکه و بعضی رجال همراه او است، پذیرائی شایان از او شد. چون هنوز در ایران مرسوم نیست که زنان در مجلس مردان جلوه کنند، ملکه در مجالس رسمی حاضر نمیشود، در صاحبقرانیه که محل سکناى ایشان معین شده بود بنام او دعوتی شد رجال مملکت مدعو بودند در موقع آتش‌بازی من و شیرمحمدخان<sup>۱</sup> رئیس مجلس افغان (جرگه) تنها بودیم از اوضاع خودشان اظهار دلتنگی کرد واز عاقبت کار امان‌الله خان نگران بود و بسرنوشت حبیب‌الله خان مثل زد.

تیمورتاش گفت خوب است مجالس محدود داشته باشیم، مذاکراتی خصوصی در میان بیاوریم، تابستان بود، قرار شد در فرمانیه ملک نصرت‌الدوله ملاقات‌هایی بشود، چند نوبت حاضر شدیم امر مهمی مذکور نشد. تیمور-تاش است، نصرت‌الدوله، حبیب‌الله خان شیبانی و من شبی صحبت رفت روی کشف حجاب، حبیب‌الله خان از محسنات کشف گفت مثلاً هرگاه از منسوبان انسان یکی هرزه باشد (بعبارت دیگر) دانسته میشود، باخودم گفتم بهتر آن است که دانسته نشود، اگر از رفع حجاب گشودن رواست رو بند مدتی است متروک است و شرعاً هم مانعی ندارد امر بگشوده بودن صورت در نماز و در طواف مسلم است واز آیه ۵۲ سوره احزاب برمی‌آید، منظور چیزهای دیگر است و فساد اخلاق، من وارد صحبت نشدم و روی خوش نشان ندادم آن جلسات موقوف شد.

ملتفت بودم که در داخل و از خارج به‌گوش‌ها کشیده می‌شود و مشتری خصوصی در جرگه-های مخصوص می‌افزاید مطلوب جوانان هم هست و متأسفانه بساط قمار و رقص و شراب را پایه تمدن

۱- در بهمن ۱۳۰۹ که بسفارت ایران آمد بمن گفت که آن صحبت سبب نجات من شد در بلوای بچه سقا خواسته بودند او را بکشند که رئیس جرگه بودی و با بی‌دیانتی موافقت نمودی اشاره بصحبت با من کرده بوده است و تقاضای سؤال از من.

در مراجعت مردم بر سر تغییر کفش و کلاه و کج کردن راه بدو شوریدند مردی معروف به بچه‌سقا از کدورت عامه استفاده کرده بر کابل مسلط شد، امان‌الله خان بقندهار رفت تجهیز کرد مغلوب شد روبه هند آورد و در ایتالیا سکنی گزید. عنایت‌الله خان برادرش سه روزی بجای او نشست و برخاست بتهران آمد، محمد نادرخان به بچه‌سقا فائق آمد طولی نکشید در گذشت محمد-ظاهرخان پادشاه شد بطوری که شنیده‌ام تمدن را در افغانستان پس از امتحان اینک بمعنی گرفته‌اند و از صورت بریده‌اند و بر اصول شرع مشی میکنند و از تمدن بولواری صرف نظر کرده‌اند.



میدانند از برلن مجله فرنگستان میرسید و رقص بیست ساعتی خانم ترك در نتیجه تمدن جلوه داده می‌شود و از بدبختی ایرانی که باین مقام تعالی نرسیده است ناله می‌کند .  
زند دخت فارسی در تبریک نامه نوروز شکل زردشت بچاپ می‌زنند من هرچه می‌خواهم بین اعلامیه‌های پهلوی را پس از مراجعت از قم و موافقتش در اداره دیانت و این پیش آمدها جمع‌کنم رشته فکر پاره‌تر میشود.

يك رشته از عرایض مهم‌چاکر را فقط بحضور مبارك میتوانم عرض کنم  
**عریضه خصوصی**  
و آن این است که نه فقط باید توجه دولت برشته تعلیمات عرفی باشد بلکه تعلیمات اخلاقی بهمان درجه از اهمیت است دیانت ستون اخلاق ملت است، دیانت پلیس مخفی است، رابطه معنوی بین افراد قوم است، محرك تعصب حس برادری و یاور، تسکین خاطر درماندگان و تسلیت بیچارگان . در همه شهرهای اروپا عده نظمیه بمراتب بیش از تهران است و امنیت تهران را ندارند، پاریس که باشتباه معروف بکانون آزادی، مساوات و برادری است شبی نیست که یکدو قتل در آن واقع نشود، مشرق زمین در سایه دیانت که هنوز در توده هست سازش، قناعت، صبر و بردباریش بیشتر است. اسلام خوشبختانه برخلاف سایر ادیان قاعده‌ای که مانع ترقی و تعالی باشد ندارد، نهایت تشویق را در کسب علم در استفادات اقتصادی از راه تجارت و مضارب کرده است، در مراحل معاش و زندگی بهترین راه را نموده است، به منع از شرب و قمار و احتکار راه بسیار مفاسد را بسته است، قوم را بکسب و کار تحریص کرده است، از تبذیر و مخارج بیهوده منع کرده و در استفاده از اموال اغنیا و صرف در حاجات عموم تأکید بلیغ نمودند. قاعده حلال و حرام اگر استوار داشته شود، صحت عمل و درستی در معاملات بیش از آنچه تصور می‌رود حاصل خواهد شد، بسیار از شکایات که امروز مایه اعتصاب و انقلاب است از بین می‌رود، امر بمعروف و نهی از منکر افراد خلق را ناظر در حفظ قانون و اجتناب از خطاکاری ساخته همه کمک به پیشرفت مقاصد و مصالح جامعه‌اند.

در اروپا سعی‌ها کردند قمار و شراب را محدود کنند نتوانستند و مسلمانان باختیار اجتناب دارند. ملاحظه فرمودند که اعلامیه‌ها و بیانیه‌ها که در روزهای آشفته صادر فرمودند چه نتایج مطلوب داد، نظام وظیفه دویست سال است در اروپا معمول شده، در جواب علماء که بقم آمده بودند يك آیه قرآنی کافی بود که ایشان را مجاب کند، لنین در یکی از نطق‌های خود می‌گوید تا مشرق زمین علاقه بدیانت دارد مرام ما پیشرفت نمی‌کند، قاعده حلال و حرام بزرگترین سد است در مقابل چپاول. موسولینی برای جلوگیری از هرج و مرج با پاپ صلح کرد و ما بحمدالله بتوجه ملوکانه با علمای خودمان جنگی نداریم، چاکر می‌بینم که این جنگ را می‌خواهند تولید کنند و وظیفه دولتخواهی این بود که بعرض برسائیم، دیانت مرامی است که خاصیت طبع بشر پیش آورده است مرامهای امروز خیالات عمرو و زید است.

قاجاریه به ترویج اشخاصی نالایق که اراجیف بالای منبر گفتند پایه دیانت را سست کردند، بتوجهات ملوکانه اشاءالله بطوری که همه وقت فرموده‌اند مستحکم خواهد شد فدوی مهدیقلی «حضرت اشرف ریاست وزراء، در باب اختلافات سرحدی راجع به فیروزه

و حصار و نیم‌دایره عباس‌آباد در ۱۲۰ تقاضای شوروی را بعرض رسانده‌ام.  
در باب مغان می‌خواهند بهرام‌تپه طرف شوروی و تازه کند طرف ایران  
بماند باین ترتیب نسبت بخط سرحدی موافق عهدنامه ترکمان‌چای و حفظ  
خط سرحدی ۱۹۱۴ کیلومتر مربع اراضی ایران طرف شوروی می‌ماند.

**سرحد ایران و شوروی - تلگراف مشاور الممالک**

در باب خط سرحدی اترك می‌خواهند خط سرحدی موافق قرارداد ۱۸۸۱ و پرتوکل‌های ۱۸۸۶ معین شود بدین ترتیب خلیج حسینقلی طرف شوروی خواهد ماند منتظر جواب است ۱۲۵ علیقلی»  
در مسئله سرحد آذربایجان و خراسان مذاکرات بسیار شد که اسناد آن در وزارت خارجه ضبط است، طرف خراسان بزمان ناصرالدین‌شاه محمد صادق خان سرتیپ توپخانه مأمور تعیین خط



سرحدی بوده و ارفع الدوله مترجم پرتوکل ۱۸۸۶ راجع بآن تشخیص است دانسته یا ندانسته نهر موسی خانی را که برای آوردن آب بصرحرا بوده است با اترك جا زده اند و اترك مسافتی از این نهر بطرف شمال است و وارد خلیج حسینقلی چندین فرسخ مربع خاک ایران از دست رفته است.

اما طرف آذربایجان حدی که در عهدنامه گلستان معین شده است امتداد رود ارس است تا آنجا که رود مزبور سیر دارد اختلاف در جهت بقیه خط است نسبت به پیچ و خم رود، خطی که عملی شده است در امتداد جریان کلی است سر از بيله سوار در می آورد خطی که روس مدعی است بجهت خم آخر بطرف آستارا سیر میکند و مقداری مهم اراضی بطرف شوروی می افتد.

اما فیروزه در سرحد خراسان محلی است مهم و آباد که بزمان ناصرالدین شاه بخواهش امپراتور روس بروسیه واگذار شد در عوض حصار که خرابه ای است کم آب و بد هوا بایران تعلق گرفت. در عهدنامه اخیر که شوروی عهدنامه ترکمانچای را لغو کرد متصرفات دولت امپراتوری را بایران برگرداند من جمله فیروزه است با سم، لیکن از فیروزه دست برنداشتند و اختلافی است مستحدث مزید بر اختلافات اسبق، گمان نمیرود این اختلافات رفع شود مگر در مورد دادن امتیازی بشوروی.

منع مخدرات مدتی است در جامعه مورد بحث است و از بین مخدرات منع

زراعت تریاک، کمیسیون بریاست دلانو آمریکائی قبلا بایران فرستاده

### غوغای تریاک

شده بود.

راپرتی تقدیم جامعه کرده بود، فروغی که در اروپا بود بنمایندگی اول معرفی شد که از منافع ایران دفاع کند، علاء و مکرمات که از اعوان میلیسیو مانده بود نیز مأمور شدند، اصولا با مدلول راپرت موافقت نمودند اظهار داشتند که زراعت تریاک یکی از منابع مهم اقتصادی کشور است و تبدیل آن بزراعت دیگر فرصت می خواهد و آزادی کامل در تعرفه گمرک و مهلت و فرصت که غالباً فراموشی می آورد چنانکه آورد. این عنوان جامعه هم موضوعی بود برای صحبت و برگذار کردن اوقات مثل بسیار از عناوین دیگر.

جامعه بصورت ملی و در معنی دولتی است و وسیله پیشرفت مقاصد ذی نفوذ روز بروز از عظم آن کاسته شد مثل مجلس صلح لاهه.

اکشتراند رئیس شعبه مخدرات جامعه که در اواخر سنه ۱۳۱۰ بتهران آمد منافع تریاک و اشکال تدارک نازل منزله ای برای آنرا تصدیق کرد، قرار شد بتدریج این زراعت دیگر تبدیل شود و از صدور قاچاق جلوگیری، چه صدور دو هزار صندوق بقاچاق از برای نام ایران خوب نیست دولت بجای آنکه در اکثر صدور حد بگذارد مقدار اقل صدور را بامتصدیان ۵۵۰۰ صندوق قرارداد کرده است و بر هر صندوق صد لیره مالیات بسته که در صورت صحت عمل سالی ۵۵۰ هزار لیره درآمد میتواند داشته باشد.

کار صحیح آن است که ژاپن کرده است در سفارت خود در چین مأمور مخصوصی دارد که مراقب معاملات تریاک است و مانع صدور بژاپن.

تریاک که بچین می رود بتوسط عمال نظامی به خرده فروش داده میشود و از عایدات آن مخارج اردوها پرداخته.

اختلافی در حدود آذربایجان با ترکیه از سابق در بین است، در شهریور

### اختلاف با ترکیه

۱۳۰۶ امین باشی محمدشکربک در سرحد مورد حمله واقع شده عساکری

مقتول و اموالی منسوب میگردد، مأمورین سرحدی ایران از او پذیرائی

میکنند شبهه در تبعیت هر تکبین میشود و در آنکارا شکرآبی حاصل، فروغی از جامعه مأمور آنکارا شد و سوء تفاهم مرتفع.

هم در این سال در عراق تضییقاتی نسبت باتباع ایران ظهور کرد، در مجلس قانونی در منع

مسافرت بعراق تصویب شد البته منع عامه از زیارت خالی از اشکال نبود.



در این اثنا از بغداد راپرتی رسید از اقدام طایفه بهره در هند که اسمعیلی اند وعده آنها به هفتصد هزار نفر میرسد در اماکن متبرکه منازل مهیا دارند و مأمورینی موظف که زوار طایفه را جمع آوری میکنند و مرکزشان در کراچی است نذوراتی که جمع میشود بکراچی میفرستند و مخارج از آنجا حواله میشود و بزوار مستحق میرسد این راپرت مقارن منع ما اثر خوشی نکرد و زیرسبیلی منع فراموش گشت.

برای اینکه بکلی در فراموشی نرود و در تحت عنوان مرور زمان نیاید مذاکراتی در حقوق ایران به بحرین بعمل آمد که در حکومت حسنعلی میرزا بحرین جزء فارس اداره میشده است ، انگلیس شروع بمداخله میکند بین حسنعلی میرزا و کاپیتن پروس قراری داده میشود که تا ایران وسائل ایجاد امنیت در خلیج ندارد امنیت با انگلیس باشد امر قاچاق هم در خلیج مهم است ، دولت سفارش شش کشتی مسلح در ایتالیا داد اسفند ۱۳۰۷ .

### صحبت بحرین

راپرت نظمیه بنادر ۱۳۰۷ - اهالی بنادر که بضرورت میخواهند به بحرین بروند باید بتوسط بستگان خود از حکومت محل جواز تحصیل کنند و اگر پاس انگلیس نداشته باشند از پیاده شدن آنها ممانعت و پرتست در این باب مستمر است.

کارخانه ریسمان ریزی صنایع الدوله مدتی بود بععلی اهم همه عهدنامه ترکمان چای خوابیده بود در این دوره بیست هزار تومان از دولت بتصویب مجلس استقراض شد و کارخانه راه افتاد شاه را برای تماشا بکارخانه دعوت کردم فال شد خوششان آمد، کارخانه ای برای شاهی سفارش دادند و حسین خان رفیق شاهسون مرا که مدیر کارخانه بود جلب فرمودند.

### دعوت بکارخانه ریسمان ریزی



روزی در هیئت فرمودند حسین خان شما را میخواهم برای اداره کارخانه شاهی بگیرم غیر تسلیم و رضا چاره ای نبود فرمودند چه باو میدهید گفتم بین من و حسین خان قاعده ای نیست ، مخارج خودش را از عایدات بر- میدارد اما مهندسی است که اگر بخواهند از خارج بیاورند بهزار تومان هم میسر نخواهد بود و معلوم نیست علم و درستی حسین خان را داشته باشد بهر حال حسین خان در اداره

### کارخانه ریسمان ریزی صنایع الدوله ، حسین خان در لباس کار

دربار رفت و ماهی پانصد تومان باو داده شد.

### تغییر لباس

ظاهراً قصد از تغییر لباس از بین بردن لباس اهل علم است که بسیاری مردم عادی در بردارند و وسیله اخاذی است و لباس فقر که بهانه ولگردی و گدائی همه قسم لباس بلند کوتاه بی دامن یا دامن در مملکت باسامی مختلف متداول است بهر حال و هر قصد پیشنهادی بمجلس شد و لباس متحدالشکل بتصویب رسید ۶ دی ۱۳۰۷ و بر سر عمامه زد و خوردها شد مقرر گشت امتحان در کار بیاید وزراء کمرچین را مبدل



به کت کرده بودند شاه خودش لباس قزاقی داشت من چندی خودداری کردم تا روزی شاه در هیئت یقه مرا گرفت، فرمودند بدهم برایت يك دست کت و شلوار بدوزند؛ عرض کردم حال که میل مبارک است خودم تدارك میکنم برای جلسه دیگر حاضر کردم.

کلاه پهلوی از یکطرف لبه داشت، در نظمیه کاسکت بر سر گذاشتند و در آن موقع گفته شد زیر کلاه را باید عوض کرد و کاری مشکل است. تغییر کلاه نظمیه به کاسکت انگلیسی قدري افکار را مشوب کرد اول کسی که در این باب اظهار نگرانی کرد آقاسید محمد بهبهانی بود. در این اوقات روزی بشاه عرض کردم تمدنی که آوازه اش عالمگیر است دو تمدن است یکی تظاهرات در بولوارها، یکی تمدن ناشی از لابراتوارها. تمدنی که مفید است و قابل تقلید، تمدن ناشی از لابراتوارها و کتابخانه ها است. گمان کردم باین عرض من توجهی فرموده اند آثاری که بیشتر ظاهر شد تمدن بولوارها بود که بکار لاله زار میخورد و مردم بی بند و بار خواستار بودند.

در دوره ناصرالدین شاه مشروب فروشی آشکار در تهران نبود در دوره منع فروش مشروبات مظفرالدین شاه احیاناً بخاطر خارجه وارمنی که بسیار شده بودند مشروبات خارجی فروخته میشد در این دوره دکاکین مشروب فروشی رو به تزاید گذارده اخیراً تداول یافته بود، حضرات علماء اظهاری کرده بودند، شاه دستخطی خطاب بمن صادر فرموده امام جمعه تهران در ولنجک دعوتی کرد، امام جمعه خوئی و میرزا سید محمد هم بودند، دستخط را بمن دادند جزء نوشتجات ضبط کردم چه میدیدیم سفارش به نظمیه اثری نخواهد داشت سفارشات مستقیم مؤثرتر است.

در ریاست مالیه نصرت الدوله رسومات را در قم دایر کرد، نوشتم در قم اقلاً رسمیت بخريد و فروش مشروبات ندهید اثری نکرد کانه در اشاعه مشروبات عمدی است.

با اینکه خلع اسلحه شده است ایلات بی سلاح نیستند با همه اهمات نه خیال شرارت از سر ایلات بیرون رفته نه هوای استفاده از دل نظامیان. اینان پیچیدگی میکنند آنان طغیان، علی خان برادر صولت الدوله علم فساد برپا کرده بهارلو و ایلات خمسه شریک معرکه شده اند، درلارهم زادخان سرنافرمانی برداشته شیراز را محاصره کرده اند، شیبانی و صولت الدوله که هم رئیس ایل قشقائی است، هم نماینده مجلس، مأمور فارس شدند تدبیر شیبانی این شد که با طیاره اعلان عفو عمومی در اطراف پرتاب کند.

### غوغای قشقائی

در این اثنا بختیاری هم در اطراف اصفهان جنجالی کرده و مجالی بدست آورده آرازه در انداخته اند که ایران جمهوری است و مستوفی الممالک رئیس جمهوری، سردار اسعد مأمور اصفهان شد اول شب بود نگران برای خدا حافظی آمد کنار پوش که محل تشکیل هیئت است مرا ملاقات کرد سخت متوحش بود گفتم اندیشه بخود راه ندهید خطری نیست. تیمورتاش آمد اشاره ای کرد کناری رفتیم گفت خبری رسیده است که تسمه از پشت من کشیده گفتم عاقبت خیر است ابتدا وحشت نداشته باشید روز دیگر به سعدآباد رفتم تیمورتاش گفت شاه سخت نگران است ملاقاتی بکن بعمارت سنگی رفتم در ایوان غربی عمارت سنگی نشسته بودند پیدا بود که خالی از ملالی نیستند متفرقه صحبت کردم عرض کردم اعلیحضرت نباید از قضایای فارس و اصفهان نگران باشند تا اول ربیع الاول آرامش برقرار خواهد شد بی تأثیری نبود لیکن بنظر تعجب درمن نگریستند، اتفاق روز اول مرداد، هم فارس هم اصفهان آرام گرفته بود شاه بهیئت تشریف آوردند درحالی که دست آریا در دستشان بود فرمودند این درقضایای فارس خدمت کرده است يك درجه بررتبه او افزوده شود مطابق قانون جاری مجال نداشت بمجلس پیشنهاد شد و يك رتبه دربارۀ او بتصویب رسید از رتبه ۷ به ۸ ارتقاء یافت.

صارم الدوله پسر ظل السلطان را که حاکم فارس بود مغضوباً باطیاره بتهران آوردند درضمن از شاه شنیدم که فرمودند نمیکشمش و این درموقعی بود که مزد دست و ثوق الدوله و صارم الدوله و



نصرت الدوله در بستن قرارداد ۱۹۱۹ استرداد میسند.

افتتاح شوسه

خرم آباد

۷ آبان ۱۳۰۷

هر سال دو نوبت اسب دوانی میشود بهار در تهران و پائیز در صحرا. در ورامین چمنهائی است اختصاص به ایلخی داده شده و اسب تربیت می کنند در اسب دوانی پائیز ۱۳۰۷ قبالا شاه به گنبد قابوس تشریف بردند هنوز دو سال نیست که من ریاست وزراء دارم بنظرها گران آمده بود شنیدم در شهر گفته بودند مریض هم نمیشود. در راه گنبد صدمه فوق العاده بمن وارد آمد، ترکمن ها در کنار جاده چالهایی کنده اند برای چه ندانستم، کامیونی جلو اتومبیل بود و گرد بسیار میکرد من و اعتماد الدوله و فرزندی نصرالله خان در اتومبیل هستیم شوهر اجازه خواست از راه خارج بشود و از کامیون جلو بیفتد من گفتم چه خیالی است آهسته میرویم. دفعه دیگر اجازه خواست اعتماد الدوله گفت چه عیب دارد، اجازه دادم گرد بطوری است که زمین پیدا نیست اتفاق چالی در راه بود چرخ زیر پای من در چال فرو رفت من دست راستم را سیخ روی صندلی تکیه داده بودم تکانی خورد که نفس در سینه من حبس شد اعتماد الدوله وحشت کرد لحظه ای گذشت نفس کشیدم درد کمی در پشت و بازو احساس میکنم باین حال رفتیم، اطراف گنبد سکوئی بود نتوانستم از سکو بالا بروم شب بزحمت در لباس بسررفت روز دیگر مرخصی گرفتم بشهر آمدم باید دستم را افقی نگاه بدارم بالجمله سه ماه بستری شدم و درد بازو قسمی بود که میبایست دست بدست کیسه نمک داغ کرده روی بازو بگذارند در نتیجه سه انگشت من مئوف مانده و هنوز پس از بیست سال بازوی من مستمر درد کمی دارد این همه ناله در مقدمه برای این بود که هفتم آبان شاه برای افتتاح راه شوسه خرم آباد به دزفول تشریف بردند وزراء و معاریف در رکاب بودند و من محروم مانده در بستر نالانم.

### بعضی مقررات

۱۳۰۷

۱۳۰۶

شروع راه آهن توسط آلمانیها در شمال ۳۰ فروردین	۱۵ تیر	انحلال کارگزاریها
شروع آمریکائیها در جنوب ۳۰ »	۳۰ شهریور	قضیه حسن شکر بک
اعزام محصلین به اروپا اول خرداد	۸ مهر	امضای قراردادها در مسکو
ورود پادشاه افغان ۱۶ خرداد	۹ مهر	رفتن کشتی جنگی شوروی از انزلی
آوردن آب کرج بتهران ۳۰ مرداد	۲۳ مهر	کلنگ اول راه آهن
افتتاح بانک ملی ۷ آبان	۱۰ بهمن	امضای عهدنامه ها با شوروی در تهران
افتتاح مجلس هفتم اول آذر	۱۰ آبان	فوت عین الدوله
دستگیر شدن دوست محمد بلوچ ۲۶ بهمن	۴ دی	فوت ناصر الملک
سفارش کشتی در ایتالیا ۱۹ اسفند	۲۱ بهمن	ثبت اجباری
انحصار دخانیات ۲۶ اسفند		

نطق شاه در موقع

شریفابی شاگردان

اعزامی به اروپا

شاگردان امنیه که برای تحصیل روانه شدند لباس يك فرم داشتند شمارا هم در لباس متحدالشکل می بینیم، اینکه شما را از يك مملکت پادشاهی به يك مملکت جمهوری میفرستم برای این است که حس وطن پرستی فرانسویان را سرمشق خود قرار بدهید، حب وطن را از آنها بیاموزید و با این ذخیره بمملکت خود برگردید و مشغول خدمت شوید، امیدوارم اولاد من با دو ذخیره مهم یکی حب وطن و وظیفه شناسی، دیگر تکمیل علوم که برای آن انتخاب شده اید به ایران برگردید، آقای علاء که طرف اعتماد من است از برای سرپرستی شما معین شده است.

از حس وطن پرستی فرانسوی نتیجه خوب بدست نیامد بعدها مقرر شد شاگردان را بممالک



مختلف گسیل دارند. پاریس مرکز خوبی برای کسب اخلاق خصوصاً در جوانی نیست، ملاحظاتی سیاسی ایران را بفرانسه از بدایت مرادده علاقمند کرده است و شکوه سلطنت ناپلئون اول از دوره قاجاریه توجه ایران را بفرانسه معطوف کرده.

فیروز مالیه، داور عدلیه، اعتماد معارف، شیبانی فواید عامه، صورپست و معرفی هیئت در مجلس هفتم تلگراف، اسعد جنگ، پاکروان کفیل خارجه و ادیب السلطنه داخله. شرح آنچه شده است و آنچه در کار شدن است روابط خارجی رضایت بخش است بعضی مسائل معلقه بحسن نیت طرفین قابل حل است.

### خلاصه پیرگرام

در بدو ساختمان راه آهن صحبت بسیار شد که تراورس چوبی باشد یا آهنی، حاجی معین کمر همت بست که تراورس چوبی تدارک کند، شاه به مازندران تشریف بردند و از کار حاجی خوشنود نشدند. دستگاه تراورس-سازی لنگ شد سهل است امر بتوقیف ممسنی فرمودند من عرض کردم موقع ضبط حاصل است اگر اجازه باشد ممسنی در دست معین التجار باشد حاصل تفریط نشود اجازه دادند ابلاغ بوزارت داخله کردم منصورالملک که کفالت داشت چه عرض کرده بود که مرا بعجله خواستند و منصورالملک در حضور بود، نسبت بتوقیف ممسنی تعرض فرمودند عرض کردم اجازه فرمودید، فرمودند من اینطور نگفتم، عرض کردم من اینطور فهمیدم، اینطور فرمودند و اینطور فهمیدم مکرر شد، عرض کردم توقیف ضرر دارد مقطوعاً تصرف باید کرد اطاعت میشود باینجا مصالحه شد ولی قدری عصبانی بودند لازم ندانستم بمنصورالملک بگویم اگر نظری داشتی میخواستی بمن بگوئی و خاطر شاه را مکدر ننمائی.

### تدارک تراورس

### ضبط ممسنی

ایلات نزدیکتر بمرکز: بختیاری، قشقایی و شاهسون تادرجهای تحت تمکین

آمده اند، عربستان هم پس از کوتاه شدن دست خزعل که در تحت حمایت پادشاه انگلیس در تهران است تابع وزارت داخله است.

۲۴ اسفند ۱۳۰۷

تصفیه بلوچستان در جریان است، دوست محمدخان که سرکشی میکرد و بتهران آمده تحت نظر بود موفق بفرار شد در ثانی به بند افتاد و از بند حیات جست (۲۶ دی ۱۳۰۷).

روز عید شاه شرفیاب بودیم از تمشیت کار بلوچستان صحبت میفرمودند نظری بگللهای باغچه که چندان رونقی نداشت افکندند فرمودند من توجهی به گلکاری ندارم در باغ من گسل مرغوبی نیست گفتم گلستان شاه اطراف کشور است و هر روز گللهای امنیت در اطراف میروید و ریشه خار از ساحت مملکت کنده میشود چه گلستانی است از این بهتر، در این موقع بود که فرمودند شیرخواره بودم که مرا مادرم بتهران میآورد در راه از حیات من مأیوس شدند دائمی خواسته بود مرا بخاک بسپارد مادرم راضی نمیشد که هنوز امیدی هست در بغل خودم تمام کند.

در این اوقات اسمعیل آقا هم که فتنه آذربایجان بود و بترکیه فرار کرده بود تأمین خواسته برگشته بتیرغیب مقتول شد.

روضه خوانی که در وزارت جنگ پهلوی در قزاقخانه میشد از اول

سلطنت در تکیه دولت میشود فقط روزها است و نه بآن طمطراق که در زمان ناصرالدین شاه میشد.

### توقیف وزیر مالیه

۱۸ خرداد ۱۳۰۸

پس از اتمام مجلس جلوی در تکیه طرف باغ قدری مکث میشد روزی

فرمودند بسیدالشهداء خیلی ارادت دارم اما این اندازه گریه و زاری چه لزومی دارد؟ فروغی گفت میشود کم کرد.

۱۸ خرداد (۱۰ محرم) باز درب تکیه جمع بودیم آلبومهایی مشتمل بر عکسهای از راه

آهن جنوب رسیده بود شاه سینه بسینه نصرت الدوله با بشاشت عکسها را نشان می دادند و شرحی میفرمودند بر حسب معمول تشریف بردند و ما بطرف درب شمس العماره راهی شدیم جلوی پله عمارت بادگیر اقسری از نظمیه جلو آمد و نصرت الدوله را جلب کرد تیمور تاش هم بی خبر بود متحیر ماندیم



راست گفته‌اند که خنده سلاطین نمودن دندان شیر است. علت رنجش شاه از نصرت‌الدوله باین غلظت معلوم نشد حدس من این شد که باید ارتباط با صارم‌الدوله و قضایای فارس داشته باشد. از خواص پهلوی است که فکر او از وجنات او ظاهر نمی‌شود با اینکه خالی از عصبانیت نیست گاهی در چشم او حالی پیدا می‌شد که نه حدقه تجسمی حاصل می‌کرد و دور می‌زد من يك نوبت این طرز نگاه را از او دیده بودم در صورتیکه مقتضائی هم نبود.

چندی نصرت‌الدوله در نظمیه توقیف بود آقای مستوفی وساطت کرد من بعرض رساندم فرمودند راه قانونی پیدا کنند، داور بموجب ماده ۵۵ قانون مجازات پیشنهاد کرد در خانه خودش توقیف باشد به ورد آورد ملک خودش رفت.

در محاکمه پس از اخبار داور به مجلس ۲۶ اسفند و ۱۲ فروردین ۱۳۰۹ محکوم به محرومیت از حقوق مدنی و چهار ماه حبس تأدیبی و پرداخت ۵۸۰۸ تومان غرامت سه برابر ۱۹۳۶ تومان مأخوذه از حاجی علی آقا شد. داور نیرالملک را که پس از من ریاست تمیز داشت خواسته بود و با حضور تیمورتاش تأکید کرده بود که، نصرت‌الدوله باید محکوم شود والا همه محکومیم.

در این دوره سیره اینست حتی برای وکلاء مصونیت نیست ظاهراً حکمی که شده بود مکفی نبود نیرالملک هم محکوم به استعفا شد و سید نصرالله تقوی صاحب قصیده غرا که در هجواحمدشاه گفته بود رئیس تمیز شد. (قافیه پالان)

پس از نصرت‌الدوله شاه بمالیه تشریف آوردند و مالیه را بمن سپردند تا وزیر معین شود بعداً مشارالملک متکفل شد.

در این سال در قوچان زلزله عظیمی شد و دره‌ای در زمین دهان باز کرد اعانه برای کمک به زلزله زدگان جمع شد، هشتصد تومان دادم.

در تابستان ۱۳۰۸ روزهای دوشنبه هیئت در منزل من در دروس منعقد

### تفتیش مستقل

می‌شد، عمارت مناسبی نداشتم در چادر و سایه درخت می‌نشستیم، دز یکی از جلسات اول تیمورتاش گفت فرمایش شده است تدبیری اتخاذ شود که کارمندان بی‌سر رشته و قوفی از وظایف حاصل کنند و از اختلاسات جلو گیری شود، فرزین که در این وقت وزارت مالیه دارد پیشنهاد ساختن حزب کرد، اعتمادالدوله وزیر معارف معتقد به مدرسه بود، اسم حزب پیش پهلوی نمیشود برد روزی در هیئت فرمودند هر مملکتی رژیم دارد رژیم ما يك نفره است مدرسه هم فرصتی میخواهد من گفتم بنظر من تشکیل هیئت تفتیشی باید داد که در مرکز و ولایات سیر کنند هم وظیفه بیاموزند هم بر رفتار کارمندان نگاه کنند. داریم آن ده نفر را انتخاب کرد دستور و اختیار داد به تربیت کارمندان ناشی مبادرت کنند. تیمورتاش بعرض رساند تصویب شد. هیئتی نه چنانکه منظور من بود در تحت نظر تیمورتاش و داور مرتب شد و به اطراف فرستادند و از احوال آنها من بی‌اطلاع بودم و آنچه از دور و نزدیک شنیدم برای من رضایت بخش نبود.

یدالله خان پسر غلامرضا خان سردار پشت کوه امانخواست بعرض رساندم و بنظرم غریب می‌آمد چه سپهبد قرآن مهر کرده بود تأمین داده بود سران الوار نزد او آمده بودند و همه را بدار زدند بهر حال دستخطی صادر شد ۱۷ شهریور ۱۳۰۸ دستخط را با قرآنی بمهر خودم بتوسط سید حسین کلیددار که رافع بود به بغداد فرستادم که غلامرضا خان و فرزندش به تهران بیایند خوب شد

۱ - در اول مشروطیت بترویج حوزه های حزبی اشخاص بیسواد در ادارات راه یافته اند. هر کس فقط نوشتن ارقام هندسی را یاد داشت محاسب شد بلبشویی در ادارات است که آن سر آن پیدا نیست برداشتن این جماعت هم از روی صندلی های اشغالی سهل نیست دولت دچار محذور مانده است.



نیامدند و الامن پیش وجدان خودم شرمنده می‌شدم .

پس از جنگ بین الملل، عبدالعزیز بن سعود وهابی در نجد و حجاز لوای  
استقلال بر افراشت . شیخ ابوالفضل پسر شیخ عبدالعزیز باتفاق شیخ محمد  
رؤف و سعید افندی برای معرفی گردش در اروپا نمودند و از روسیه  
به ایران آمدند ، پذیرائی و تجلیل بسزا از ایشان شد ، در عمارت ابیض  
در گلستان منزل برای ایشان معین شد، منجمله شبی در دروس پذیرائی شدند .  
شیخ عبدالفضل فرزند دوم سلطان عبدالعزیز نایب السلطنه است و ضمناً وزیر خارجه ، در  
نتیجه این مسافرت دولت نجد و حجاز شناخته شد .

میسون حجاز

مرداد ۱۳۰۸

در اول سلطنت ناصرالدین شاه می‌بایست اشرفی را ده شاهی صرف داد  
واحد طلا بهمن ۱۳۰۸ نقره گرفت در این وقت لیره را بانك شش تومان تسعیر می‌کند در بازار  
دوازده و سیزده تومان است بهر حال در وزارت مشارالملک از اول رمضان  
تا آخر شبهدار وزارت مالیه اجلاس داشتیم و صحبت از رواج طلا میشد، عیار و وزن سکه های طلا  
معین شد و از تصویب مجلس گذشت . در نطق افتتاحیه مجلس هشتم، شاه استقرار واحد طلا را  
اعلان فرمودند از حبشه استخبار کردند که ایران روی چه اصل می‌خواهد طلا را رواج بدهد،  
استفاده ای که من کردم آن بود که در سلام نوروز گفتم بحمدالله دوره دوره قند و شکر است و کارها  
سکه بر زر و کسی که به لطف کلام برخورد شاهزاده افسر بود، بلی ! باتوازن صادر و وارد میشود  
پایه پول را بر طلائه‌ها، اگر هوسك بگذارد .

نتیجه عملی مذاکرات یکماهه تغییر اسم قران شد بریال که اسپانیولی است و از پرتغالیها در  
جنوب ایران مانده بود معادل يك قران و ربع. قهر و آشتی مشارالملک و تیمور تاش را هم دیدیم و  
میانجیگری کردیم .

در اواخر هر سال شغل شاغل هیئت تشخیص صادرات و واردات و جبران  
سهم بندی در تجارت کسر بودجه بود که می‌بایست بهر وسیله تدارك کرد بلکه مازادی پیش‌بینی  
نمود از طریق مالیات مستقیم یا غیر مستقیم مجال نمانده .

در ممالك دیگر کسر بودجه از طریق استقراض میشود و تحمیل فرع بر بودجه بر سه استهلاک،  
هنوز آن اعتبار برای ما نیست نه در داخله نه در خارجه، در داخله نرخ گزاف است و اطمینان  
مفقود ، در خارجه پای سیاست در پیش می‌آید و وثیقه می‌خواهند این است که همه ساله دست  
روی شعبه ای از شعب تجارتی گذارده میشود و انحصارات جدید ایجاد میگردد منجمله انحصار تجارت  
خارجی و فروش اجازه بتجار .

با تأسیس بانك ملی می‌بایست اختیار چاپ اسکناس و انتشار آن بدست  
دولت بیاید پس از مذاکرات طولانی امتیاز بانك شاهنشاهی برای انتشار  
اسکناس به ۲۵۰ هزار لیره باز خرید شد در عوض بانك شاهنشاهی اجازه معاملات  
رهنی محدود یافت بانك ملی اسکناس جدید چاپ کرد . ششم مرداد ۱۳۰۹

اسکناس بانك

در لندن نمایشی از اشیاء عتیقه هر مملکت داده میشود ، ایران در آن  
نمایش شرکت کرد، ۲۷۰ قلم از بدایع صنعتی از خزانه و غیره بلندن  
فرستاده شد که با طیاره یونکرس به بوشهر و از آنجا با کشتی به لندن  
فرستاده شد خوشبختانه نه طیاره پرت شد نه کشتی غرق .

اشیاء عتیقه

شهر یور ۱۳۰۹

از لندن آن اشیاء را به پاریس بردند و از پاریس به موزه ارمیتاژ در پترزبورگ (لنین‌گراد)  
و من العجائب بتهران برگشت .

در فروردین ۱۳۰۹ دولت یکصد هزار لیره بدولت روس بوعده چهل و  
استقراض دولت شوروی پنج روزه قرض داد، چند بار تجدید شد تا در ۱۲ فروردین و ۱۷ اردیبهشت و ۲۶ تیر  
۱۳۱۰ تسویه شد .



دولت روس قرض به انگلیس داشت موعده رسیده بود و کسر داشتند درخواست کردند و مساعدت شد، همان دولت ایران که عاقبت برای ۲۰ هزار لیره دست بدامان خارجه میشد، تفاوت عمده از بزرکت نفت بود و حسن اداره این دوره، ترس و زلزله دولتهای سابق مانع بود که کمبود مخارج مملکت را از ملت بخواهند.

افتتاح مجلس ۱۰ سپتامبر ۱۹۳۰، در این دوره هشت رئیس الوزراء  
۲۳ وزیر امور خارجه شرکت داشته اند نشستند و گفتند و برخاستند، مذاکره  
در خلع سلاح و دستگیری از اقلیتها (دول ضعیفه) تشکیل کمیسیون برای  
ائتلاف اروپا به پیشنهاد وزیر امور خارجه فرانسه بریان، خود او مأمور  
شد کمیسیون را تشکیل بدهد یقولون با فواههم مالیس فی قلوبهم.

یازدهمین مجمع

عمومی بین المللی

۱۸ شهریور ۱۳۰۹

تقلیل مواد مخدره (باستثنای الکلیات) تعاون مالی، از همه بامزه تر مطالعه در معامله شرقیان  
بازنان که بمراتب در معنی بهتر از غربیان است و این مطالعه در اروپا ضرورت بیشتر دارد که زن  
را حیوانی بارکش ساخته اند و به فعلکی باز داشته اند آنهم بنصف اجرت که نصف دیگرش را باید  
به تلاش شبانه تدارک کنند، صحبتها هفتم دی بآخر رسید و از نتیجه کسی چیزی نشنید.  
دلوایسی اروپائی نسبت بحال زن از آن روست که در مشرق زمین از صحبت زن در مجالس و  
رقص محرومند.

مسافرت شاه در چهار جهت مملکت امری است عادی، مکرر بهر طرف  
تشریف برده اند و اوضاع را از نزدیک مشاهده فرموده اند این مسافرتها  
در تزئین ظاهر هر جا اثر کلی داشته است. مسافرت بلوچستان پس از  
۱۳۰۹

تمشیت آن سامان از راه خراسان و قاینات اهمیت مخصوصی در برداشت  
چه بلوچستان تقریباً از تحت نفوذ دولت بیرون بود.  
پس از مراجعت مکرر اظهار تأسف از فقر و فلاکت مردم آن سامان میفرمودند و به تأسف  
میگذشت، سابق در این موارد یکدوسه سال معافیت از مالیات داده میشد.

## وقایع این دوره

۱۳۰۷

ثبت املاک	۱۱ مهر	نصب مجسمه در محمره	۳۰ مهر
اجتماع قشقائی	آبان و دی	افتتاح راه آهن جنوب	۱۶ دی
توحید لباس	۶ دی	اختیار واحد ریال	۲۷ بهمن

۱۳۰۸

زلزله قوجان	۱۲ اردیبهشت	توقیف وزیر مالیه	۱۷ خرداد
سیل تبریز	۱۰ تیر	ورود عنایت الله خان	۲ مرداد
میسون حجاز	۱۹ مرداد	افتتاح جامعه فروغی	۸ شهریور

۱۳۰۹

استقراض شوروی	فروردین	الغای امتیاز اسکناس	۶ خرداد
بانک فلاحتی	۹ شهریور	حفظ آثار عتیقه	۱۲ آبان
انحصار دخانیات	۱۳ آبان	واگذاری تلگرافخانه انگلیس	۱۱ اسفند
انحصار تجارت خارجه	۱۲ اسفند		

خوشوقتم از اینکه آنچه در مجلس قبل گفتم انجام گرفت، آرزو داریم  
دوره هشتم بدوره اقتصاد معروف شود، استقرار واحد طلا و حفظ ذخیره  
بزرگ مشوق اصلاحات اقتصادی بشود.

نطق شاه در

افتتاح مجلس هشتم

۲۵ آذر ۱۳۰۹

تهذیب اخلاق عمومی و تحکیم ایمان و تقوی در جامعه باید  
مورد توجه خاص بشود!! جلوگیری از اسراف و تبذیر چه در معیشت



ملی چه در عوائد دولت ( در جامعه ملل سخن از حفظ اخلاق و منع لغویات رفته بود ما نیز هم بد نیستیم. )

معرفی کابینه ۴ بهمن ۱۳۰۹ فروغی خارجه ، داور عدلیه ، تقی زاده مالیه ، اسعد جنگ ، اعتماد معارف  
صور پست و تلگراف ، منصور طرق ، سمیع اقتصاد ملی .

گفته شد خزانه<sup>۱</sup> دست خورده است ، دیبا مظنون بود ، شاه را خبر کردند و سر به خزانه زدند ، سراغ تاج نادری را گرفتند ، خالی از تغییری هم نبودند ، در صندوق اول نبود ، صندوق دست و پایش را گم کرد ، چند صندوق و ارسی شد ، فقدان نمره و ثبت این عیب را دارد بالاخره تاج در آمد در قفسه ای که بود نهاده شد ، شاه در قفسه را قفل زد کلید را روی قفسه انداخت در موقع بیرون رفتن بمن اشاره فرمودند که تا آخر باش ، استنباط کردم که ستاره تیمورتاش در افول است ، دیبا چند روز بعد به کرمانشاه تبعید شد و دیگر از او خبری ندارم .

### بازدید خزانه

از فراشهای هیئت یکی يك تخته از قالی های اندرون ناصرالدین شاه را خریده بود ، ده ذرع در پنج ذرع ، ظاهراً کسی مشتری نشده بود ، اعتماد دربار گفت برای چادر بکار میخورد شما بخريد هشتاد تومان خریده بود من صد و ده تومان رعایه<sup>۲</sup> باو دادم و در اطاق من افتاده است امروز از طبقه متوسط هم کسی آن قالی را در اطاقش نمی اندازد نخاله است و باصطلاح خرسك . شاید روز نوی ذرعی پانزده ریال خریده اند امروز اسرافی در فرش ادارات میشود که در عمارت شخصی ناصر - الدین شاه نمیشد و بعضی مخارج ضروری طرف توجه نیست . اثاثیه وزارت خارجه را در برلن دیده ام به نهایت ساده است ، قالیهای عمارت امپراتور آلمان در پوتسدام جنس متوسطی است که مایه تعجب من شد . هرون عمارتی مجلل ساخته بود در ملاقات به حضرت موسی بن جعفر علیه السلام گفت چطور می بینی ؟ فرمودند اگر از مال خودت ساخته ای اسراف است و اگر از مال غیر ، حرام است .

ساختمانهایی که امروز میشود در بنیان ضروری است و در سازمان تفریط ، محلی که در مالیه مملکت داریم مفیدتر بمصرف میتوان رساند جنجالی است که صدا بصدا نمیرسد .

تجارت بعهدۀ عبدالله یاسائی است ، فلاحیت بعهدۀ علی اکبر خان حکیمی ،  
صناعت بعهدۀ سید مهدی خان فرخ .

تقسیم فواید عامه

به سه اداره مستقل

بلدیه و طرق مورد اهتمام مخصوص است ، در توسعه محله کاخ توجه فوق العاده است ابنیه جدید و قصور عدیده ساخته میشود ، سنگلاخی

امروز محله ای است .

شاه توجه مخصوص به تربیت ولیعهد بمقتضای دوره زمان دارند ، علی علیه السلام فرمود فرزندان خود را با آداب زمان تربیت کنید که آنها دوره دیگری خواهند داشت و آن روی اخلاق ، عادات و تقوی است خصوص عادات که در تغییر است و متأسفانه روی در بهتری ندارد .

عزیمت ولیعهد به

سویس ۱۶ خرداد

۱۳۱۰

والاحضرت عازم سویسند ، تا رشت در رکاب اعلیحضرت خواهند بود

که از راه خلخال عازم تبریزند ، از رشت تیمورتاش در خدمتشان خواهند بود ، مؤدب الدوله ملازم دائم است .

میبایست برای تودیع به سعدآباد بروم ، قرآنی بازوبندی خط آقا صادق اصفهانی و بوستانی

۱- درب خزانه مهر وموم است بمهر رئیس دولت ، وزیر دربار ، خزانه دار و مستوفی خزانه . در حراج انبارهای گلستان زیرو بالاهائی شد و اشیائی حراج شد که قابل نگاهداری بود در اقدام باین عمل با من شوری نشد . دیبا دستی در قمار داشته است ، از مجلل ۲۵ هزار تومان می برد ، مجلل در این موقع سگته کرد ، شاه امر فرمودند آن برد را به ورثه رد کرد .



بخط خوش و همان قطع همراه بردم و تقدیم کردم ، تیمورتاش قرآن را گرفت به افسری که ملازم بود داد و شرط ادب نسبت بقرآن بجا نیاورد خیلی متأسف شدم بلکه پشیمان ، نمیدانم آن قرآن که نزد من بسیار عزیز بود بدست کی افتاد .  
من به نیت خود خواستم آن قرآن همراه ولیعهد باشد و بحمدالله آن سفر بسلامتی برگذار شد .

حسینقلی خان نواب تخلصاتی در بانک کشف کرده بعرض رساند ، معلوم شد معاملاتش بدون وثیقه کافی شده و خساراتی وارد آمده است ، لیندن بلات رئیس بانک زیاد مقید به رعایت نظرات هیئت نظارت نبوده است و شاید متکی به تیمورتاش ، در هر حال اختلاساتی مسلم شد .

### اختلاس در بانک ملی

لیندن بلات بخیال گریز می افتد به بهانه مرض و معالجه با اجازه مسافرت میکند فوگل نایب رئیس چاره را در فرار می بیند ، شاه شخصاً به بانک رفته و طلای وثیقه را بازدید میفرمایند نقصی نداشته است .

فوگل بغتة مفقود الاثر میشود ، آیرم در گاراژها معلوم میکند که دندانسازی آلمانی بدعوتی به بغداد رفته است تفحص میکند هیچ جا او را در اتومبیل نمی یابند بعدها کاشف بعمل آمد که در صندوق پشت اتومبیل پنهان بوده است باین تدبیر از سرحد میگذرد در بغداد معطل نشده به بیروت میرود حال ۷۰ نفر آلمانی در بانک مستخدمند .  
دولت ، فوگل را از حکومت شام میخواهد وی ناچار انتحار میکند .

این واقعه از برای آلمان نهایت اهمیت را داشت عده کثیری متخصصین آلمانی در ادارات ما کار میکنند بطوریکه میشود گفت سیاست آلمان در ایران رو به غلبه دارد و بانک ملی قلب اقتصاد است .

لیندن بلات از راه قانونی ملجاء شده با وکیل مدافعی بتهران آمد به ۱۸ ماه حبس و ۷۰۰۰ لیره و ۴۶ هزار ریال محکوم شد (۶۳ هزار تومان)

جرم لیندن بلات با ۱۸ ماه حبس چه تناسب دارد من نمی دانم ، ۱۵ یا ۲۰ عقود جاری تری هستند کدام ترازو ۱۸ را به سنجش در آورده است ، این است که قوانین مجازات پاورقی ندارد .  
سفیر آلمان را دیدم که از رئیس بانک شاهنشاهی امتنان داشت که در این قضیه کرم کشی نکرد .

تقی زاده در مجلس قضایا را عنوان کرد ضمناً گفت از غلط کاری دونفر حکومت بـراخلاق ملت آلمان نمیشود کرد ، متأسفانه حکومت بـراخلاق بشر بطور کلی نمیشود کرد و قلیل من عبادی الشکور .

در همان جلسه کنترات یکنفر آلمانی برای مالیه بتصویب رسید .  
دولت باز یکنفر آلمانی را بتوسط سفارت خودمان در برلن بریاست بانک اجیر کرد ، هرست نامی معین شد .

شهرت هم کرد که خانم تیمورتاش لیره را در بازار سفید میخریده و در بازار سیاه میفروخته من در صحت خبر تردید کردم رندی گفت غیر از این باشد این مخارج گزاف از کجا میشود .

در روزنامه مصور مونیخ شرحی با نقش و نگار در عنوان قیصر بی نام و نشان منتشر شد نگارنده لئوماتیاس و مضمون آنکه پهلوی راتبار معروفی نیست در ریاست قراولان سفارت آلمان از گراف کواک ضربتی خورده است .

سران سلسله تبارشان جوهر ذاتی است بقول ناصر خسرو :  
گردگران را شرف به آل و تبار است      من شرف و افتخار آل و تبارم  
از وزارت خارجه به سفیر آلمان که تازه وارد شده است اخطار میشود و از عقبات آن اظهار نگرانی .



در اطراف مسئله قلمفرسائی خالی از حقیقت هم چنانکه شیوه مغرض است شده بود ، از سفارت برلن برحسب وظیفه نسخه‌ای بتهران فرستاده شد ، خاطر پهلوی را بی‌اندازه آزرده‌کرد در تغیر متخصصین آلمانی را از قورخانه جواب گفت و از وزارت خارجه آلمان تقاضای جبران شد . در آلمان به اخبار روزنامجات درجه دوم و سوم اعتنائی نیست ، سوابق تاریخی هم در دست است . افسری رنجیده شرحی در مذمت فردریک کبیر نگاشته مقابل در بچه دفتر را بدیوار نصب کرد فردریک دید و مردم ازدحام کرده میخواندند ، گماشته‌ای رافرستاد خبر بیاورد ، رفت برگشت و جرأت نمیکند مضامین ورقه را بگوید ، فردریک میگوید هر چه هست بگو ، میگوید ، میفرماید برو ورقه را بکن زیر تر نصیب کن که خلق در خواندنش زحمت نداشته باشند .

لیث صفار یا سبکتکین هم از خانواده نبودند ، نادر پسر پوستین دوزی بود ، ناپلئون کی بود ؟ روزنامه کلادراداج بیسمارک را سری بی‌مو میکشید و از برای او سه شاخ میگذارد بهر حال بازی آزادی این سرشکستن‌ها را دارد .

دولت آلمان را قانون در این موارد دست بسته است ، دولت سفارت خودش را از برلن احضار کرد و امور را بدولت ایتالیا باز گذارد ، دولت آلمان هم سفارت خودش را از تهران خواست ببرد که روابط یکطرفی نمیشود ، دولت با این تهدید فقط فرزین و مستشار سفارت را احضار نمود عنوان سفارت محفوظ ماند و مداخله ایتالیا موقوف شد و این مذاکرات سبب تعویق شرفیابی سفیر آلمان و پیرت فن بلوشر که ۲۷ روز معوق ماند گردید .

مقارن این احوال روزنامه پیکار در برلن هم از اوضاع بد می‌نوشت و مزید بر علت شد علوی مدیر روزنامه را از برلن تبعید کردند ، فرخی هم که شوری در سردارد جای او را گرفت و نهضت را منتشر کرد تیمورتاش که از سفر مشایعت ولیعهد مراجعت کرده بود بسفارت آلمان گوشزد کرد که احتمال بستن درب مدرسه آلمانی می‌رود و طلاب ایرانی از بران بجای دیگر انتقال خواهند یافت ، آلمان کانون ترویج کمونیستی شده است فرخی مرد ناراحتی است .

در این اثنا کابینه برلن تغییری کرد که رعایت دموکراسی خشک نمی‌کرد فرخی را از آلمان عذر خواستند به ایران آمد و مورد مزاحمتی نشد . سفیر آلمان گفت اگر فرخی مستحق عفو است ، روزنامه‌نگار آلمانی مستحق تر است .

در نتیجه مذاکرات ، دولت آلمان روی حواشی خالی از حقیقت مقاله ، روزنامه مصور مونیخ را شش ماه از انتشار ممنوع میکند .

سفیر آلمان پس از ۲۷ روز معطلی بار می‌یابد ، شاه قدری از تغییرات در ایران صحبت میفرمایند ، سفیر هم از وسعت خیابانها و عمارات جدید تمجید میکند ، در ضمن شاه میفرمایند من دوستی آلمان را محترم می‌شمارم باید نگذارد در آن اخلاص پیدا شود ، سفیر هم به توجه مخصوص هیندنبورگ به ایران اشاره میکند ، رسیده بود قضائی ولی‌بخیر گذشت .

منجمله شاه از سابقه سفیر در ایران می‌پرسد ، میگوید در کرمانشاه نماینده بودم میفرماید اوقات ناهمواری بود ، آن اوقات ایران ضعیف بود (حالا قوی است) سفیر میگوید شهر بطوری تغییر کرده است که من نشناختم از شولن بورگ سفیر اسبق تمجید میفرمایند .

تأسیس مدرسه آلمانی در سنه ۱۹۰۶ شد ، مدرسه اهمیت کلی دارد و باب نفوذ علمی است . در این مواقع برای رعایت قانون روابط دو دولت را نمیشود برهم زد پس از جنگ بین الملل مدرسه آلمانی بمدرسه حرفه و صنعت مبدل شد و از انفع مدارس بود بریاست دکتر اشترونک . مدارس دیگر مؤسسات بیگانه در باطن قصد تخریب دیانت ما را داشتند که بردیانت خودشان مزیات دارد . فدایت شوم ، چون مراتب الطاف و عنایات حضرت اشرف اعظم دامت

عظمته را نسبت بخود باعلی درجه میدانم دونه از روزنامه مصور اینجا را که حاوی شرح جشن پنجاه ساله خدمات سیاسی بنده است تقدیم محضر انور مینمایم . در نتیجه این جشن بتمام دنیا ثابت شد که در سال ۱۹۲۳

رقعه ارفع الدوله

۲۵ تیر ماه ۱۳۱۰



مسیحی ایران با يك رأی منفرد در مقابل انگلیس جامعه ملل را از زوال نجات داد و هر قدر که از آن تاریخ تا کنون و از این تاریخ به بعد در جامعه ملل در منع جنگ و خونریزی و اصلاح ذات البین و سایر اقدامات انسانیت پرورانه بعمل آمده و خواهد آمد جامعه ملل و عالم انسانیت باید مرهون منت ایران باشند. جناب سراریك درومند رئیس دارالانشای جامعه و جناب دکترا ريك نماینده اول فنلاند که ژنرال قنصل استکهلم از قول او در نطق خود میگوید که بنده جامعه ملل را از زوال نجات دادم هر دو بعد از مطالعه این روزنامه ها رسماً به بنده تبریک گفتند و مندرجات روزنامه را تصدیق کردند. اینک سواد مراسلات معزی الیها را برای استحضار خاطر مبارک تقدیم مینمایم زیاده ایام عظمت مستدام باد، رضا.

مکتوب جناب پرنس ارفع را عیناً به یاد خدمات برجسته ایشان یاد میکنم که مزید رسایی باشد که خودشان انتشار داده اند. متأسفانه برحمت ایزدی پیوسته اند و رستاخیزها را بعد از خودشان ندیدند، جامعه ملل از بین رفت و تمدن آتشی افروخت که دودش قرن‌ها از چشم انسانیت بیرون نخواهد رفت مگر طوفان نوحی این طغیان تربیت را از خاطر ملل محو کند و این مایه کثافت را از زمین بشوید باز دریاها ملوث خواهد شد. (۱۵ اسفند ۲۵).

در فرانسه روزنامه‌ای چاپ میشود باسم مائه (سیکل) رندی ورقي از آن روزنامه را بمصرف معین رسانیده و بموقع کنایتی به مائه حاضر بفکرش رسیده است که گراور شد صفحه ۳۴۶

### مبادله عکس

فروغی که از جامعه ملل مأمور آنکارا شده بود عکس شاه را حامل بود، در دی ماه ۱۳۱۰ خدمات خود را در تسویه قضایای سرحدی انجام داده مراجعت نمود، توفیق پاشا وزیر خارجه ترکیه در معیت او بتهران آمد و عکس غازی را برای پهلوی آورد، چند روزی که در تهران بود در عمارت سردار اسعد از او پذیرائی شد.

در ملاقات باو گفتم در این قرن چهار نفر گوی از میدان شهامت بردند؛ موسولینی، غازی پهلوی و هیتلر. امید است سیاست قرار بگیرد<sup>۱</sup>

فروغی در وزارت فواید عامه فاتح را به اروپا فرستاد که در اطراف کارخانجات افزار سازی مطالعه بعمل بیاورد و بیا رسم تجارت امروزه ضرورتی نداشت و سبب تأخیر شد و شرحی از دفتر مخصوص بمن نوشته شد که علت تأخیر خرید کارخانه چیست؟ شما که در امر قند عقیده اظهار کرده بودید و من پیشنهادی بعرض رسانده بودم. باری بهر جهت جوابی دادم وزراء مستقیماً با شاه مذاکراتی میکنند فقط راپرتی به هیئت می آوردند که بعرض رساندیم تصویب فرمودند من پس از رفتن فاتح از مسافرت و قصد او مطلع شدم و از دادن توضیحات خودداری دارم، توجه شاهانه از تجار تشویقی کرده کارخانه کهریزك را دایر کردند.

### کارخانه قند سازی

۱۳۱۰

با ترتیبی که در فرنگ هست سفارش کارخانه مأمور مخصوص نمیخواهد، نمیدانم چه منظور بود. بصیری لازم است که بداند چه سفارش بدهد. ریسمان ریزی را مرحوم صنیع الدوله بسفارش کتبی خواست، در افتتاح کارخانه کرج از طرف وزارتخانه خطابه‌ای تدارك شده بود و در مقدمه شرح مبسوطی در تمجید از پیشرفت‌ها. شاه متغیر شدند که تظاهر میکنند و خطابه خوانده نشد و این خود تظاهری فوق تظاهر است. نماینده کمپانی اشکودا در تهران با من داخل مذاکره شد و بتوسط او کارخانه کرج خریداری بدون آنکه مأموری مخصوص باروپا برود. پس از اتمام قرارداد پیغام کرد علی‌الرسم کارخانه صد سه حق‌العمل میدهد گفتم از قیمت کسر کن بشاه عرض کردم و نمیدانم آن صد سه به کی رسید چون تمرکزی در کار نیست.

بعقیده من میبایست در ایران قند از نیشکر ساخته شود آنهم در مازندران و خوزستان،

۱- از این چهار نفر یکتن سربسلاطت بگور برد که همان غازی بود.



فرستی می خواست. چغندر را نزدیکتر بکار دانستند گـ رفتن قند از چغندر مازندران عملی نشد و در سایر نقاط کم آبی وزحمت بعمل آوردن چغندر سبب گرانی قند شد. در اروپا زراعتها دیمی است. نیشکر از زمان میرزا تقی خان در مازندران باقی و خودرو است. کارخانه مازندران را آخر بورامین انتقال دادند فعلاً در ورامین، کرج، کهریزک وکنار بند امیر در فارس کارخانه های قند دایر است و حاجت مملکت را نمیدهد باز باید تدارک نیشکر کرد.

پاکروان محرمانه بمن گفت شاه بتغیر فرمودند کمال هدایت را از بغداد بخواه، در دهه عاشورا بود گفتم چندروز تأمل کن با تیمورتاش صحبت کردم گفت من چیزی بعرض نمیرسانم تعجب کردم که چیست. در موقعی که شاه از تکیه مراجعت میفرمودند عرض کردم همچو معلوم است که خاطر مبارک از کمال هدایت رنجیده است؛ فرمودند بلی و بلی آب برداری بود. عرض کردم کمال هدایت از مستخدمین تربیت شده است، سکوتی فرمودند پس از لحظه ای فرمودند برای خاطر شما سه ماه دیگر باشد. به نصرالملک نوشتم در بغداد نشستهای و هیچ نمیگوئی مأمورین خارجه باید سعی کنند اخباری از آن قبیل که در روزنامه ها نیست بدست بیاورند، راپرت بدهند. راپرتی فرستاد شخصاً بشاه دادم و التیامی شد.

در این اثنا از لندن تلگرافی رسید، وزارت خارجه ملاقات نصرالملک را با کمیسر عالی حکایت و اظهارات وزیرمختار خودشان را تأیید نموده میگوید اگر این میسیون برای رفع اختلاف است و تحبیب جای نگرانی است که باین رویه مقاصد دولتین حاصل شود نمره ۱۱۰ البته نصرالملک تمکین صرف نداشته است، اخوی زادگان من نصرالملک حسنعلی خان و فهیم الدوله مصطفی قلی خان بمن بی لطفند و دانسته شده است. این قضیه را برای آن نمی نویسم که بدانند من در حفظ الغیب کوتاهی نمیکنم، نه درباره آنها، در حق هیچکس. همچنین حفظ الغیب فهیم الدوله را در مأموریت سویس کرده ام و پاکروان وارد مسئله بوده است بفضل خداوند از هیچکس در هیچ مورد سعایت نکرده ام در غزلی گفته ام و شاید اغراق نباشد.

محبت همه کس را بدل گرفتم من محبت من بیدل بهیچ دل ننشست

سوم اردیبهشت ملک فیصل بتهران وارد شد در قصر ابیض از او پذیرائی بعمل آمد، نوری پاشا رئیس الوزراء، رئیس تشریفات و آجودان مخصوص ملازمند، مدیر مطبوعات نیز همراه است. در بازدید مجلس ملی پهلوی با وی مصاحبت کرد، در طی مجالس بعضی مسائل جاری بخوشی فیصل یافت مجالس آراسته به تجلیل پادشاه ترتیب یافت منجمله در عمارت بلدیه.

#### مسافرت ملک فیصل اردیبهشت ۱۳۱۱

مقارن این احوال تاگور شاعر معروف هندوستان بمصاحبت دین شاه بتهران آمد، از او در یکی از عمارات مجلس نیکو پذیرائی شد و ارباب کیخسرو پذیرا بود، در کلیسای آمریکائی دوشنبه ۲۲ اردیبهشت با دین شاه ملاقات اتفاق افتاد، معروف بود خیال توطن در ایران دارد، در ملاقات خصوصی مکدرش دیدم، از تشویق در قبول آداب اروپائی و از اوضاع عدالت مایوس بود. فیصل تا ۱۵ شهریور در تهران مورد تجلیل و تکریم بود او را مردی آراسته بجا آوردم خانم تاگور همراه او بود لیکن آفتابی نمیشد.

در زمان فتحعلیشاه مرکز سیاسی تبریز بود سفراء در تبریز می زیستند بهمین جهت هم بیشتر اعضای وزارت خارجه آذربایجانی بودند.

#### فوت مستوفی

۶ شهریور ۱۳۱۱

حکایت میهمانی و تعرض قائم مقام و خدمتگزاری میرزا حسن پدر میرزا یوسف را محمدشاه نوبتی برای ناصرالدین شاه میخوانند، میرزا یوسف که در آن وقت بیکار بوده است احضار و بشغل خود منصوب میشود. باری همان احترام را ناصرالدین شاه برای میرزا حسن هم منظور میداشت دوازده ساله بود که میرزا یوسف مرحوم شد جبهه مروارید خلعت یافت و به منصب پدر مفتخر شد، میرزا هدایت وزیر دفتر از او پیشکاری میکرد. خطاب



شاه به میرزا یوسف «آقا» همان خطاب میرزا حسن تعلق گرفت.

در اواسط سن سالی چند در پاریس بسر میبردند، شنیدم هر روز ده دوازده نفر از ایرانیها که در پاریس بودند بر سر سفره آقا حاضر میشدند که به دولت هنگفت میرزا یوسف در این مسافرت شکست افتاد. در سفر دوم مظفرالدینشاه که من در برلن برای کار عکاسی و گراور توقف کرده بودم روزی باتفاق آقا و احتشام السلطنه گردش میکردیم و مدتی بود مستوفی در فرنگ بودند، احتشام السلطنه «در بتو میگویم دیوار تو گوش کن» بمن گفت چه آمدهای و اینجا بیخود معطلی باید رفت در مملکت کار کرد (خودش باین اعتقاد نبود) گفتم يك برادر من وزیر تلگراف است يك برادرم داماد مظفرالدینشاه عموی من وزیر علوم است برای من مقام و مجالی نیست، آقای مستوفی که یگانه فرزند مستوفی الممالک مرحومند باید بتهران تشریف بیاورند که مصدکارهای مهم خواهند بود من هم گوشه‌اش را بگیرم. چندی بعد آقا بتهران تشریف آوردند و همیشه مورد توسل دولت و ملت بودند، مکرر رئیس‌الوزراء شدند از درستی و وطن پرستی ایشان استفاده میشد و در معنی شاخص ملت محسوب میشدند. وقتی پهلوی به صاحب اختیار غلامحسین غفاری گفته بود به رفیقت بگو این اندازه بملت تکیه مکن، ملتی در کار نیست. حقیقت جای تأسف است که همینطور است بستگی در مردم ما نیست، افرادند.

مختصر بگویم میرزا حسن مستوفی رحمت‌الله علیه مردی بود رؤف، مهربان، در دوستی ثابت و از دشمنی روگردان، بدی می‌دید خوبی میکرد، مناعت داشت، تکبر نداشت گفتند کم اراده است، اراده و ثبات رأیی که او در جنگ بین الملل در مقابل سفارتین بظهور رساند در قوه هیچیک از رجال قوم نبود چون در خواهش به پیمانه قائل نیستند به بهانه ایراد می‌گیرند. چون ملت نمی‌دانند چه می‌خواهند متصدیان امور هم نمی‌دانند چه کنند بی‌راه می‌روند به منزل نمی‌رسند بچپ و راست می‌زنند.

آقای مستوفی تکسر قلبی داشتند، شاید حفظ صحت لازم را نمی‌فرمودند، روز ششم شهریور در امامزاده قاسم میهمان سردار فاخر بودند، بدون مقدمه از صندلی افتادند و داعیه حق را لبیک اجابت گفتند، جنازه را به اختیاریه که محل توقفشان بود آوردند و از اختیاریه بمشایعت خاص و عام به ونك ملك خودشان بردند و در جوار پدر بزرگوار بخاك سپردند رحمت‌الله علیه از اختیاریه تا ونك مشایعین مسلمان بودیم در ونك دستجات آرامنه با علم پیش آمدند و جلو افتادند.

بطوریکه قبلا اشاره شد چندی است شاه به تیمورتاش خوب نگاه نمیکند، روزی در افسردگی در هیئت این ابیات را بر خواند<sup>۱</sup> و از فردوسی می‌دانست.

الغای امتیاز داری  
۱۳۱۱ آذر

یکی ابلهی شبچراغی بجست	که با وی بدی عقد پروین درست
فزون تر ز ماه و ز خورشید بود	سزاوار بازوی جمشید بود
خری داشت آن ابله کور دل	بجانش بدی جان خر متصل
چنین شبچراغی که ناید بدست	شنیدم که برگردن خر بیست
من آن شبچراغ سحرگاهیم	که روشن کن از ماه تا ماهیم
ولیکن مرا بخت ابله شعار	بیستست بر گردن روزگار
گفتند که در غرور یا از حواس دور از او تراوش کرده باشد که:	
رستم یلی بود در سیستان	هنش کرده ام رستم داستان

۱- در مقدمه فردوسی چاپ امیر بهادر، ادیب الممالک من الغرائب این اشعار را بنام فردوسی نگاشته در شاهنامه نیست و بکلام فردوسی نمی‌ماند. در تذکره محمد طاهر نصر آبادی با سم ملازمانی یزدی ضبط است که دیوان خواجه را مصدر گفتار قرار داده است نزد شاه عباس برد که خواجه را جواب گفته ام فرمودند جواب خدا را چه میدهی؟



لیکن مطلب این نیست .  
در قضیه طوفان نوح آورده اند که خر عقب مانده بود هراسان می آمد که به کشتی نوح  
برسد در حالی که نوح میخواست در را ببندد فریاد کرد بیا بیا دنیا بی تو صفائی ندارد گویند گوش  
خر بخاری گرفت دراز شد.

بسمی تیمورتاش در ۱۳۱۰ انحصار تجارت تریاک به امینالتجار اصفهانی داده شد و گفته  
میشد که خر کریم را نعل کرده است.

در ۱۳۱۱ کمپانی نفت خبر داد که سهم دولت از نفت در ۱۳۱۰ ، ۲۰۰ هزار لیره شده است  
در صورتی که ۷۰۰ و ۸۰۰ هزار تا یک میلیون بود تیمورتاش بلند رفت که در ضمن کارها با رئیس  
نفت صحبت کند نتیجه بدست نیامد در مراجعت چند روزی در مسکو معطل شد معروف شد کیف  
کاغذ او مفقود شده است اسمی هم از پاکروان برده شد پس از مراجعت تیمورتاش ، کدمن<sup>۱</sup> رئیس کل  
نفت (در کارهای ایران) بتهران آمد در هر موقع که بتهران می آید تیمورتاش از او میهمانی میکند  
این نوبت چون نوبتهای دیگر منهدم بودم و بعد از شام نمی ماندم دو روز بعد در ملاقات ، شاه  
از من پرسید رئیس نفت چه صحبت می کرد؟ عرض کردم قبل از شام فرصت صحبت نیست و بعد از  
شام من نبودم.

شاه دوسیه نفت را خواسته است ظاهراً چند روز هم گذشته شب ششم آذر تیمورتاش دوسیه  
را به هیئت آورد، شاه تشریف آوردند و متغیرانه فرمودند دوسیه نفت چه شد؟ گفته شد حاضر  
است. زمستان است، بخاری می سوزد، دوسیه را برداشتند انداختند توی بخاری و فرمودند نمیروید  
تا امتیاز نفت را لغو کنید، تشریف بردند، نشستیم و امتیاز را لغو کردیم، وزیر خارجه به حکم  
مدیر مقیم اخطار کرد، از سفارت اعتراض آمد، تیمورتاش جوابی لایق نوشت که وزیر آلمان  
تمجید کرد.

نوشتیم منافع دولت محفوظ نیست لهذا امتیاز را ملغی کردیم و برای قرارداد بهتری از  
مذاکره مضایقه نیست جواب سفارت هم در همین لحن داده شد.

چند روز بعد تیمورتاش توقیف شد من در صحبت تمجید وزیر آلمان را بعرض رساندم  
فرمودند تو که با تیمورتاش هم عقیده نبودی؟ عرض کردم حالا هم نیستم اما حقایق را باید بعرض  
برسانم ضمناً گفتم گیوم دوم که به بیسمارک کم لطف شد گفت بر سر ملک خود برود.

از لندن خبر رسید که در تایمز یا روزنامه دیگر نوشته بودند کیف کاغذ تیمورتاش بدست  
آمد و کشف شد که بست و بندی با شوروی داشته است، راست یا دروغ معلوم نشد و من از شاه  
چیزی نشنیدم. مطالب رایج در این دوره محرمانه است تا چه رسد بمطلبی که یک سرش در لندن  
است و یک سرش در مسکو. سوءظن همه قسم شد آنچه مقرون بصحت بود تیمورتاش قصدش از  
صحبتهای مسکو ترساندن انگلیس بوده است. در کار نفت تفسیرات دیگر کردند، مصارف انگلیس  
را اهل خبره ۴۲ میلیون لیره دیده بودند و کمپانی آلمانی حاضر بود بدهد اگر تغییر کلی مسیر میبود  
امتیاز نفت برای آلمان صد میلیون ارزش داشت.

کار تیمورتاش بمحاکمه کشید، صحبت از مبالغ گزاف میرفت روز ۲۳ اسفند مقبل وکیل او  
نزد من آمد که تخفیفی از شاه تقاضا کنم، روز ۲۴ اسفند تولد شاه و افتتاح مجلس است پس از  
برگذار شدن تشریفات مجلس شرفیاب شدم عرض کردم عنقریب اولاد تیمورتاش متوسل بخاکپای  
مبارک خواهند شد و امر خواهند فرمود برای آنها فکری بشود زمینه ای که محکمه برداشت کرده  
است گزاف است فرمودند خیال کردم برای تبریک آمده ای؟ عرض کردم زمین و آسمان تبریک  
می گویند، فرمودند رجوع بعدلیه کرده ام هر چه حکم کنند.

در این اثنا کاراخان بتهران آمد، تسویه بعضی امور معوقه بهانه بود و توسط از تیمورتاش



نشانه، مزید بر سوءظن شد.

ظاهراً شاه از سفیر افغانستان پرسیده بودند که سفراء در قضیه الغای امتیاز نفت چه میگویند؟ تصور نمیکنند که من در فسخ قرارداد محق باشم؟ سفیر میگوید منتظر نتیجه هستند میفرمایند حاضر کار با انگلیس به اسلحه بکشد ولو جانم در خطر باشد.

در هوش، فراست، پشتکار، مجلس آرائی، چاره جوئی، نکته سنجی تیمورتاش انگشت ایراد نمیتوان گذاشت. بی پروائی، بآب زنی، هوس رانی هم با فراط داشت خوشونتش بیش از ملاطفت بود و اواخر بی غروری نمینمود دچار بعض عادات هم بود که گاه آنهمه معلومات را در پرده می افکند، چه بحث بر کسی در حالی که نداند چه میگوید و چه میکند، در گیلان اتوموبیل بر میگردد جمعی بی گناه بدار آویخته میشوند انما الخمر والمیسر رجس من عمل الشیطان وای بآنکه تریاک هم ضمیمه بشود.

دعوتهای رسمی را که سفراء در يك شب از من و تیمورتاش می کردند بدو شب قرار دادند. شبی من و بعضی از وزراء و شبی تیمورتاش و بعضی (فیروز، داور) البته با حضور من دعوت زن ایرانی در سفارت ممکن نبود و هنوز رفع حجاب نشده بود من بعد از شنیدن این قصه کم کم به بهانه کسالت دعوتها را عذر می خواستم.

بخار نفت از دیرگاه درباکو و اردبیل تراوشی کرد چنانکه در آن حدود شعله آتش مستمر بود و آتش پرستی در ایران از آنجا پیدا شد.

در شوشتر نفت سیال از زمین می جوشید، در کرکوک شعله کبود رنگ در اثر انفجار نفت دائم بود، تکمیل مکانیک و افزار وسیله بدست داد که نفت را از اعماق زمین بیرون بکشند از اکناف کره چشم بروی نفت باز است و دستها دراز، ایران هم باید چشم بمالد که این یگانه سرمایه طبیعی را برایگان از دست ندهد. سیاح معروف سون هدن می نویسد ایران از هر جهت بی بهره است مگر از جهت صحرای بی آب و علف، نمیدانست زیر این صحرا انبار طلا خوابیده است.

در سنه ۱۲۷۹ (۱۹۰۱) داری نامی به خیال افتاد در قصر شیرین مته بزمین نهاد، قراردادی با دولت بست شصت ساله که از منافع حاصله ۲۰۰ هزار سهم بدولت بدهد و صد ۱۶ از لب عایدات و ۲۰ هزار لیره نقد.

در قصر شیرین به نتیجه نرسیدند با شرکت نفت بر ما شریک شد، مته را در مسجد سلیمان بکار انداختند در عین یأس به رگی بر خورده چشمها که از سنگینی خرج بیهوده سیاهی میرفت بروی شاهد مقصود روشن شد در ۱۲۸۷ (۱۹۰۹) کمپانی موفق شد مؤسسه را تکمیل نماید.

بمرور دولت انگلیس از اسهام کمپانی خریداری نموده اینک سهم شیر میبرد و در حفظ آن تپش قلب دارد.

در جنگ بین المللی اول کلین<sup>۱</sup> از افسران آلمان موفق شد خسارتی به مجرای نفتی که بدریا میرود وارد بیاورد نه آنقدر که خسارت مؤثر به کشتی رانی انگلیس وارد بشود.

سالمان پتروسکی سفیر روس گوید تیمورتاش فعال و سیاسی است تازن و ورق چه بروز او بیاورد، فروغی مرد نظر است و در عمل سست، داور هوشیار است اما فاقد اسلوب.

معرفی رجال ما در  
سفارتخانه ها

سفیر آلمان بر آن است که فروغی دانشمند است و در عمل نرم، تقی زاده را روح بزرگ در قالب کوچک میداند، منصورالملک را گوید تودار است و شناخته نمیشود داور را گوید در فن خود ماهر است و در معاشرت سرد، صور خوش برخورد است و شوخ، سردار

۱- این کلین همان است که بتبریز آمد و میخواست دنبال اردو به اهر برود و باز در حکومت من در فارس باتفاق سفیر فرانسه لوکنت بشیراز آمد.



اسعد اهل صحبت است و شکار و از نظام بی اطلاع، تیمورتاش مجلس آراست و حوزه گرم کن و در سیاست چاره جو.

در سفارتخانه‌ها صحبت از بلبل هم میشده است گفتم بلبل کیست؟ معلوم شد بواسطه دوستی تیمورتاش بادبیا او را در میهمانیها دعوت می‌کنند و بلبل اسمی بوده است که تیمورتاش به زن دیبا نهاده بوده است و بهمین مناسبت میهمانی رسمی را بدو شب قرار داده بودند.

بهر حال تا تیمورتاش بود چرخ دولت و مجلس بآرامی می‌چرخید در تمام دوره‌ها از خراسان وکیل میشد، وزارت فواید عامه و عدلیه میکرد و از برای وزارت دربار این دوره ساخته شده بود، شاید شاه از بازیگران در دوره تغییرات اساسی نگران است و از بعضی روگردان، خوش نداشت کسی زیاد رشد کند حتی اگر حکام قبول عامه می‌یافتند بولایات سرکشی میکردند اوضاع رامطالعه فرموده و مدعی را بتهران می‌آوردند.

در کار تیمورتاش چون نصرت‌الدوله حاجت به رجوع بمجلس نبود وزیر دربار خارج از حوزه کارمندان رسمی است. برای محاکمه وزراء تصویب مجلس لازم است.

در این دوره از وکلایی چند سلب مصونیت شد؛ جواد امامی، اسمعیل عراقی، اعتصام-زاده و رضای رفیع کسی اسم شاه بر زبان می‌آورد یقه‌اش را می‌چسبیدند که منظورت چه بود و گاهی هر محمل که میخواستند بآن می‌بستند و راه دخیل برای مأمورین بود.

شده بریدی دست دیوان دراز زنیکی نبودی سخن جز براز کار بجائی کشیده که شاه طالب ایمان بخودش است و کلمه خدا شاه میهن شاهد مدعا، بالجمله تیمورتاش در محکمه به اخذ ۱۷۱۲ لیره از حاجی امین و باز ۲۰۰ هزار ریال محکوم شد سه سال حبس و محرومیت از حقوق اجتماعی. (تناسب نداشت)

روزی شاه به حبس می‌روند، مختصر وسایل آسایش و نظافت که برای او مهیا بود امر میکنند بیرون بریزند، باری آفتاب حیات او بهر وسیله روز ۹ مهر ۱۳۱۲ خاموش شد کسان او را خبر کردند، جنازه را بدون هر تشریفاتی به امامزاده عبدالله برده بخاک سپردند خداوندش بیامرزد.

جهانا چه بی‌مهر و بدخو جهانی که با کس نسازی و برکس نیائی در تابستان ۱۳۱۰ تیمورتاش باتفاق داور و حسین خان و یار آشنای من در قلعه با نماینده کمپانی بلژیکی نشستند و قرار دادی برای چراغ برق تهران تنظیم کردند، سر شبی تیمورتاش قرار داد را آورد به هیئت که نخوانده پاراف شود که بعرض رسیده تصویب فرموده‌اند (فورمول رایج) مسئله قدری بی رویه بنظر آمد، بداور گفتم من که نمیدانم در این قرار داد چه نوشته شده است، شما میدانید باید اول شما پاراف کنید بعد من به اعتماد بشما پاراف خواهم کرد و چنین کردیم، پس از توقیف تیمورتاش کمپانی آمد که وسایل فراهم شده است، فروغی وزیر خارجه امتیاز نامه را آورد که امضا شود خوانده شد چند فصل آنرا من نپسندیدم سلب اختیار دولت در امور کمپانی و صد بیست از اجزای کار بلژیکی باشند که مجال برای ایرانی بریاستی نمی‌ماند، قیمت برق به اختیار کمپانی و حکومت در اختلافات با خودش گفتم من امضا نمی‌کنم ولو استعفا کنم، داور شیراز بود و شاه مازندران هر دو آمدند، به داور امساك خودم را در موقع پاراف یاد آور شدم، داور عنوان استعفای مرا شنیده بود گفت در امری که رئیس استعفا بدهد وزراء چگونه امضا خواهند کرد و فروغی گفت بعرض رسانده‌ام فرمودند خودم می‌آیم به هیئت می‌گویم چه باید کرد، دیدم فروغی لابد بنفع کمپانی صحبت کرده است و من در هیئت باید محاجه کنم، صبح چهار شنبه شرفیاب شدم، فرمودند چیست؟ عرض کردم شرفیاب شدم شاید فرمایشی باشد، با قدری تشدد فرمودند من عرضی ندارم گفتم من عرض دارم، فرمودند چیست؟ گفتم امتیازی که برای برق تهران تدارك شده است چند فصل مضر دارد، وزراء خواستند امضا شود گفته‌ام اگر این قرار داد را باید امضا کرد من پای شاه را می -



بوسم و مرخص می‌شوم، فرمودند می‌آیم در هیئت می‌گویم چه باید کرد، خوب شد مرا مسبوق کردی، به هیئت تشریف آوردند فرمودند این مسئله کار بلدیه است به آنجا رجوع کنید به بلدیه رجوع شد و سر نگرفت.

فیصل پس از مراجعت بتوسط نماینده خودمان در عراق نشان را فدی از درجه اول برای من فرستاد، تشکر نوشتم، نشان را گوشه‌ای گذاردم و الان که این سطور را می‌نگارم نمیدانم کجا است، من در عمرم یک دفعه نشان زده‌ام آنهم نشانی که نداشتم، در سفر اول آذربایجان در سلام به اصرار نظام الدوله که بی نشان نمیشود در سلام ایستاد، نشان خودش را آورد و به سینه من زد و همین یک دفعه بود. بعضی علاقه مخصوص به نشان دارند، صحبت خودم را با عین الدوله نوشتم، امیر بهادر بواسطه مسافرت‌های مظفرالدین شاه به فرنگ نشان بسیار داشت گاهی که طرف سینه کفایت نمیکرد کار بروی دامن میکشید.

بلی! من یک شب رسمی نشان زده‌ام و جبه جگرکی از پارچه نزدیک به جانی خانی در بر کرده‌ام و آن شبی بود که امان‌الله خان میهمان پهلوی بود، پس از تشریف آوردن امان‌الله خان یک بقچه جبه و نشان آوردند و بیرون چادر به وزراء دادند. جبه‌ها را پوشیدیم و نشانها را زدیم، آن جبه را یکی از من گرفت که ربدوشامبر کند نشانش لابد گوشه‌ای افتاده است، اسمش چیست و از چه درجه است نمیدانم، جبه خیلی بود اما وطنی بود و کار افغان و من باستعمال اشیاء وطنی علاقه کلی دارم البته کار ایران.

در نطق این دوره اشاره بتوسعه آبادی فرمودند و از این نظر اقدام به تقسیم اراضی خالصه بین رعایا، لهذا امر شد لوایح مربوط بمجلس پیشنهاد شود، ضمناً اظهار امیدواری به حسن نتیجه در ترتیب کار نفت فرمودند و باز تأکید در تهذیب اخلاق عمومی و ترویج صفات و طنپرستی، در این زمینه بود که اشخاصی مأمور شدند در مرکوز ولایات برای عامه نطق کنند و افکار را بیرو رانند در عنوان خدا شاه میهن، اس اساس اخلاق و دیانت و تقوی از قلم افتاد. در خاتمه دوره هشتم ۲۴ دی ۱۳۱۰ دادگر رئیس مجلس پس از اظهار خدمتگزاریه گفت اگر خداوند بما توفیقی عنایت کند بار دیگر وسیله اصلاحات باشم... در خاتمه اشاره به تسریع انتخابات نمود من هم از مساعدتهای مجلس اظهار خشنودی کردم.

در اسب دوانی صحرا کشف بعمل آمد که گفتارهای آنروز مطبوع خاطر ملوکانه نبوده است از شرکت در اصلاحات دم زدن و دو منشاء برای پیشرفت قائل شدن نزدیک به کفر است. در اسب دوانی دادگر مخاطب بخطابات سخریه آمیز شد و فرمودند بلی! مساعدتهای مجلس رونقی بامور داد، در انتخابات تسریع میشود و شما هم رئیس خواهید بود معلوم بود که تصدیق من هم بجا نبوده است.

در خاتمه دوره نهم نطقها شد، اورنگ آخر از همه صحبت کرد گفت دست و چشم باید با هم کارکنند، دولت دست است و مجلس چشم، من می‌بایست علی‌الرسم چیزی بگویم صحبت اسب-دوانی در گوشم بود گفتم آری دست و چشم باید با هم کار کنند لیکن کله‌ای هم میخواهد که عمل دست و چشم را در تناسب بیندازد، دولت از مساعدت مجلس خشنود است لیکن پیشنهادی هم نشد که قابل بحث باشد. صدای این نطق ساده در روزنامه چهره‌نمای مصر بتهران برگشت، ضمناً عکس جد من رضاقلی خان را که مأمور تربیت ولیعهد مظفرالدین میرزا بود در گروپی که از مظفرالدین‌شاه و اصحاب موجود است بطبع رسانده بود، یقین دارم که اینهم اگر بعرض رسیده باشد مطلوب نیفتاده است چنانکه پشت تقویمی ندانسته بدون اطلاع من شکل مرا گذارده بودند و مورد ایراد شد.



معرفی آخر ۳۰  
فروردین ۱۳۱۲

فروغی خارجه، تقی‌زاده مالیه، داور عدلیه، اسعد جنگ، منصور طرق،  
زرین کفش کفیل داخله، صور پست و تلگراف، یحیی خان قره‌گزلو  
معارف، یاسائی تجارت و فرخ صناعت.

### کاخ

عمارت شاه در تهران موسوم به کاخ است، صحرای جلالیه چول، امر  
شد بانك برای آباد شدن محله وجوهات با تسهیلی باشخاص بدهد، در  
اندك زمانی محله جدید کنار شهر تولید شد و معروف بمحله کاخ‌چنانکه  
امر بر شهرداری در تدارك چراغ و آب دشوار شده است، چراغ به توسعه کارخانه سهل‌است تدارك  
آب به اشکال سخت برخوردیده.

در صادر و وارد شوروی تفاوتی حاصل شده بود و سبب تغییر پهلوی،  
معافیت یاسائی از خدمت امر شد بحساب صادر و وارد شوروی رسیدگی شود، کمیسیون مقرر شد  
رسیدگی کردند بصرفه یاسائی نشدبیشتر هم اختلاف در قند بود ونبردن  
برنج، قدری هم بیش از قرارداد قند آورده بودند که برنج را بوعده خواهیم برد و نبرده بودند  
در حالی که خود پهلوی برنج بسیار دارد، در موقعی که امر برسیدگی شد من بصرفه یاسائی شرحی  
عرض کردم مفید نیفتاد.

ریاست محترم دفتر مخصوص شاهنشاهی نمره ۱۱۵ مورخه ۱۲۲۱/۱۲  
مکتوب بدفتر مخصوص زیارت سواد صورت نهائی که رئیس تجارت بعرض رسانده برای من هم  
فرستاده است، بر حسب امر مطاع ملوکانه بحساب صادر و وارد رسیدگی  
دقیق خواهد شد، در این موقع لازم است بعرض برساند که ایجاد قانون تجارت برای جلوگیری از  
واردات شوروی بود و قرار داد تجارتی بهمین نظر بسته شد.

سابقاً واردات از روسیه ده دوازده میلیون بیش از صادرات آنها از ایران بود اگر امروز  
سه چهار میلیون تفاوت هست بیشتر بواسطه نبردن برنج است که مانده است نقص قرارداد تجارتی  
در طرز محاسبه و مهلتی است که دارند. در سر این فصل دو سه ماه کشمکش شد قبول دادن تصدیق  
صدور نکردند در مذاکرات آتی باید این عیب رفع شود اگر بواسطه بد حسابی عیب دیگری پیدا  
نشود سوء نیت هر قرار داد خوبی را بد میکند تکلیف با اشخاصی که در بند حفظ عهد  
نیستند مشکل است.

### معما!

به تشویق میلپسپو رئیس مالیه پولاند امریکائی استخدام شد، طرح اول  
راه آهن را ریخت نظر شاه دیگر شد، ساختمان راه بشرکت فیلیپ  
هلنسمان، یولیوس برگر و سیمنس کمپانی‌های آلمانی راجع گشت،  
شمال را خودشان برداشتند و بملاحظات تجارتی بولن امریکائی را در کار شریک کرده جنوب را  
باو واگذارند و امانی مشغول کار شدند، ساختمان شمال ولو قدری گران، از هر جهت ممتاز  
افتاد، ساختمان جنوب رضایت بخش نشد، سیل غیر محتملی صدمه کلی وارد آورد، امریکائیها  
از کار خارج شدند در صورتی که ساختمان آلمانی‌ها در نهایت خوبی بود قسمتهای دیگر مکرر  
محتاج تعمیر شده است و کار آلمانی‌ها از هر جهت رجحان دارد، چندی کار بدست مهندسین داخله  
ادامه یافت تعهد آلمانیها سر رسید حتی از ژاپن مهندس خواسته شد، در شمال بکمک مهندسین  
سوئدی در جنوب بکمک کارل امریکائی از مهندسین شرکت، در این اثنا نماینده شرکت دانمارکی  
کامپساکس باتفاق یکی از کارگزاران ترك که با فروغی آشنا بود بتهران آمد، این شرکت دانمارکی  
در ترکیه عملیات رضایت بخشی کرده است بسعی فروغی ساختمان راه آهن باین شرکت وا گذار شد  
در وزارت منصور.

شرکت شش میلیون لیره بالمقاطعه برای اداره و تدارك افزار کار خواست سوای مخارج  
ساختمان، شرکتی آلمانی پنج میلیون پیشنهاد کرد، من در عیث مذاکره کردم وزارت راه يك  
میلیون کاست در ثانی آلمانی‌ها چهار میلیون و نیم پیشنهاد دادند بشاه عرض کردم منصورالملک



حاضر بود گفت در پنج میلیون قرار داد با کامپساکس امضا شده است شاه که اعتنا بامضای فلك ندارد فرمود حالا که امضا کرده‌ای باشد . در صورتی که ساختمان آلمانیها در نهایت خوبی بود و قسمتهای دیگر مکرر محتاج تعمیر شده است و کار آلمانی ها از هر جهت رجحان دارد . من تعجب کردم شاه که جزئیات را در اقتصاد ملاحظه دارد ، چطور از نیم میلیون لیره اغماض می فرمایند و حال آنکه قرار داد مقطوعاً بتصویب هیئت نرسیده بود . از اول ۱۳۱۲ ساختمان بمعهد کامپساکس قرار گرفت و عملیات بمناقصه انجام میشد ، مصالح راه خریداری از داخله یا خارجه .

### استخراج آهن

در بدو امر معهود بود معدن آهنی دایر شود از کروب مهندسین برای کشف معدن تشخیص استطاعت و ساختمان کارخانه استخدام شد. تشخیص یافت که معدن دوشان تپه از قرار روزی پانزده تن آهن که مصرف شود سه سال آهن کافی میدهد . معدن دیگر طرف دامغان پانزده سال و معدن حوالی انارک یزد سیصد سال مصرف روی کره را. بعد از تعطیل ساختمان راه در انتظار آهن خودمان صحبت تدارک آهن خاموش شد و حال آنکه اگر آهن خودمان به اول کار نمیرسید به واسطه و آخر میرسید و کمتر از راه جالوس خرج داشت بعلاوه آهن از ضروریات اولیه اقتصاد است کرایه‌ای که بآهن داده شد از ریل و تراورس بیش از خرج استخراج آهن بود چرا؟ ندانستم.

در تعقیب راه شمال و جنوب بطرف خراسان و آذربایجان شروع بساختن راه شد و همچنان کل آهن از خارجه تدارک میشود و از استخراج آهن صحبت نیست.

جنگ بین المللی ثانی فعلاً در کارها تعطیل انداخته باید منتظر روزگار بهتری شد که جهل را تیغ در دست و عقل را خار در پا نباشد.

### نورحماده در تهران

فکر مردم اروپا نسبت بزناشویی یا حال زن در مشرق خصوص ترکیه و ایران مشتبه است صورتاً اوضاع خودشان را مصدر قرار میدهند و مرام و قصد، تزلزل اسلام است و تعقیب سیاست دیرینه . در باطن میسیونهای مذهبی همه جا برای تولید اختلاف و نفاق است بمصداق من تشبه بقوم فهو منهم همه راهمرنگ خود میخواهند تا آنجا که مفید باستفادات خودشان باشد حوصله‌ها تنگ است که رخنه مستقیم در اندرون زندگی ما ندارند. خانمها در سفارتخانه‌ها آزاد مراوده نمیکنند بچاپلوسی و دست بوسی از آنها کسب اطلاع مشکل است ، در ترکیه مقصود حاصل شده است نوبت ایران است ما هنوز از آثار تمدن منتفع نشده‌ایم و گل تربیت نچیده‌ایم . در سنه ۱۳۱۰ مجلس اعزام کمیسیونی از طرف جامعه ملل را برای منع تجاوزات<sup>۱</sup> بحقوق زن در مشرق تصویب کرد بدون آنکه اجازه رد داشته باشد . اشخاصی که بزنی اروپائی آشنا باشند و اقوال عقلا را خوانده باشند خوب میدانند که در اروپا جنایت نسبت بزنی بیشتر است و راه استفاده شهوت‌رانیان گشاده‌تر .

در سنه ۱۳۱۲ نور حماده نماینده کنگره نسوان شرق باتفاق نمایندگان از هند مصر و شام بایران آمدند ، کنگره تشکیل کردند مقرراتی مسلم داشتند و تصدیق کردند که مقام زن در اسلام محفوظ تر است و شکایات ابتر.

در فقره هفتم از تصمیمات، طلاق را مطابق امر شرع روا داشتند و جریان عادی اروپا را مستحسن نشمردند.

در فقره دهم رأی خانمها آن شد که قاعده زواج را بطوری که رسم ایران است رواج بدهند.

در فقره شانزدهم صرف مسکرات و صرف مخدرات حتی کشیدن سیگار را ممنوع دانستند .

۱- مردها هم لازم است از حقوق خود دفاع کنند چه تجاوزات دو طرفی است.



در فقره هفدهم نصیحت بقبول آداب خوب اروپا و رد آنچه برهوی وهوس است نمودند.  
در تاریخ ۸ فروردین مکتوبی از نور حماده با نسخه‌ای از مقررات بمن رسید.  
متأسفانه خانمها پرده کنگره را دریدند و سراسیمه در میدان هوی وهوس دویدند مسکری  
نماند که نخوردند و منکری نماند که نکردند.

نفس ازدهاست او کی مرده است از غم بی‌آلتی افسرده است  
اعرض لمعالیکم حیث انه من القوانين الازمه<sup>۱</sup> فی المؤتمرات النسائیه  
بان تقدم مقررات کل مؤتمر<sup>۲</sup> للحکومة اللتی عقد المؤتمر فی عاصمتها<sup>۳</sup>  
اولا ومن ثم تعاد وتقدم لبقية الدول فی غیر ممالك فبناء علیه ارفع مقررات  
المؤتمر الشرقي النسائي الى مجلس الوزراء راجية بان تنظروا ومجلس  
البرلمان الکريم فی تنفيذها فی الوقت المناسب لحالة النساء فی بلادکم الموقره و ذلك تحت ظل  
مولانا الشاه المعظم و رعاية الحكومة الموقره هذا وفي الختام اقبلوا فائق احتراماتی. رئيسة المؤتمر  
النسائي الشرقي نورحماده

نامه نورحماده

۸ فروردین ۱۳۲۷

من حس کردم که آخر پرگرام ده ساله بجاهائی میکشد و دنباله هائی  
دارد که با عقاید من نمی‌سازد، در اواسط شهریور با سردار اسعد که تا  
درجای جای تیمورتاش را گرفته در استعفا شور کردم، هم خودم هم  
مردم و هم شاید شاه از دوام ریاست من خسته شده بودیم. گفت شاید  
مخالف نظر شاه باشد صدمه خواهی خورد اگر نظری باشد لابد من مطلع خواهم بود. دوسه نوبت  
شاه در جلسه اسم از حقوقی که میگیرند برده بودند شاید نظرشان به امساک من بود در دویدن در  
کارها و اینکه من قدری در حاشیه مشی میکردم.

امر به استعفا

۲۱ شهریور ۱۳۱۲

شب ۲۱ شهریور خواب دیدم کسی پهلوی من کانه از زمین سبز شد او را می‌شناختم و  
نمی‌شناختم گفت مرا میشناسی؟ گفتم درست بجا نمی‌آورم گفت من رفیق قدیمی هستم آدم احوالی  
از تو پرسم، سر و وضعش را متوسط دیدم از خواب بیدار شدم، با خود گفتم نوبت برگشتن بوضع  
اسبق است، شب ناچار روز میشود و روزشب، نزدیک غروب شاه مرا خواست، رفتم، از دور  
فرمودند خبرخوشی برایت ندارم، عرض کردم خبری که از طرف اعلیحضرت باشد خوش است،  
اظهار نارضا مندی از دو سه نفر از وزراء کردند و فرمودند همه استعفا بدهید این تکلیف استعفا  
خیلی بخوشی بود عرض کردم اجازه میفرمائید صبح استعفا عرض میکنیم، فرمودند همین حالا، تو  
هم هر کاری بخواهی میدهم داخله یا خارجه، عرض کردم هیچ کار نمی‌خواهم استدعائی ندارم مگر  
اجازه گاهی شرفیابی، در ضمن فرمودند متأسفانه ای هم گفته بودی؛ هیچ بخاطر من نیامد بکجا  
برمیخورد اما بموقع بود که گفتم ممکن است در خدمات قصوری شده باشد اما در صمیمیت قصور  
نکرده‌ام تا تیمورتاش بود فرمودید قول تیمورتاش قول من است بعد از تیمورتاش هر وزیر هر مطلبی  
بهیئت آورد گفت بعرض رسیده تصویب شده است. مجلس بخوشی و مهربانی گذشت، آدمم زرگنده  
منزل سردار اسعد گفتم رفیق تازه چیست؟ چیزی نداشت تفصیل را گفتم تلفن کردیم وزراء آمدند  
سوای فروغی که در تجریش بود و صبح ملاقات مفصل با شاه کرده بود و مظنون بود که نظر باو است  
بمنزل او رفتیم صور استعفا نامه را نوشت گذاردیم و مرخص شدیم.

من می‌دانستم که برسر بطئی پیشرفت ساختمان عمارت پستخانه از صور دلتنگند از تقی‌زاده  
بدوجهت دلتنگ بودند یکی آنکه تقی‌زاده فرمایشی که می‌شد اگر محتاج بود به مجلس میبرد و  
قانونی می‌کرد دیگر آنکه مبلغی از ارز نفت موقتاً بمصرف خرید طلا زده بود. نوبتی در موقع  
شرفیابی وکلا اشاره کرده بودند که تقی‌زاده در هر وزارتخانه دزدی گذارده است مقصود محاسبین  
بود که از طرف مالیه در وزارتخانه‌ها مأمور بودند و مطلوب نبود.



شب فکر میکردم متأسفانه بکجا برمیخورد، خاطرم آمد که در اوایل روزی بشاه گفته بودم که متأسفانه قوه و قدرت بعضی کارها برای من نمانده است، فرموده بودند ما از شما صمیمیت می-خواهیم، دیدم جواب را درست داده‌ام از همان ساعت که بمنزل آمدم شروع به نوشتن هیئتی کردم، از زمین منصرف و با آسمان مشغول، دوره‌های سخت بر من گذشت بحمدالله همه با حسن عاقبت. حسنعلی خان وزیری شاگرد کمال‌الملک از نقاشان نمره اول است، در منزل من بود صحبت کردیم شام خوردیم من به اطاق خودم بکتابخانه آمدم و کتب هیئت را جمع‌آوری کردم صبح با اتفاق بشهر رفتیم گفتم می‌روم نوشتجات شخصی را بیاورم و گوشه دروس مشغول فکر خودم باشم گفت دیشب چیزی نگفتید گفتم چه میگفتم راحت شدم و برای خودم زندگی میکنم ومسئولیتی ندارم. تابستان را حسنعلی خان در دروس با من بود گفت روزی نشسته بودید و کتابی در دست داشتید مطالعه می‌کردید وضعیتی خوش بود در نظر گرفتم بآن پز شکل شما را بسازم بوضع‌ای که خواست مرا نشانده کتابی در دست گرفتم ومشغول مطالعه شدم در آن حال شکل مرا کشید هرکس می‌بیند تمجید میکند. یکدو تصویر هم از دورنمای استخر و عمارت ساده دروس کشیده است که یادگار آن اوقات است.

اراده رفتن به آمریکا داشت مقدماتش را من فراهم کرده بودم و بمقصد خود رسید پس از مراجعت در گلاب دره انزوا اختیار کرده است و در وزارت فرهنگ مشغولیاتی در رشته خود دارد من گاهی از او یاد میکنم و او از من یاد نمی‌کند البته گلاب دره کجا و دروس کجا، به یادگارهای او در دروس خوشم.

از ۱۳۱۲ قمری که وارد خلوت ناصرالدین شاه شدم تا ۲۱ شهریور ۱۳۱۲ شمسی با خدمات قبلی در دارالفنون پنجاه و سه سال مشغول خدمات مملکت بودم وسابقه خدمت قانونی طبق مقررات این دوره نداشتم یا بواسطه غفلت تدارک نشده بود. مشاغل من در این دوره وزارت بود و ایالت که بحساب رتبه نمی‌آید.

داور را خواستم گفتم رفیق ممر معاش من لنگ است چهار هزار تومان هم قرض دارم گفتم گمان میکردم پس‌اندازی داشته باشید گفتم اگر حقوق رئیس الوزراء زیاده‌تر است تکالیفی هم دارد والا رئیس‌الوزراء نه بیشتر می‌خورد نه می‌پوشد دویست و پنجاه تومان از مقرری مرا مرتباً به شاگرد مدرسه و بعضی مستحقین میرسانند مسافر و زایر و اعانه بکنار و بعضی را داور میدانست.

صورتی از خدمات خودم نزد رئیس‌الوزراء فرستادم فروغی از اول همراه بود در ریاست مدرسه علمیه من سمت معلمی داشت همان صورت را داور مصدر قرارداد برپایه حقوق تمیز ماهی سیصد و نود و هشت تومان تقاعد از برای من در مجلس تصویب شد.

از وزرائی که در این دوره بر کار خود سوار بودند و جدی عمل کردند تقی‌زاده بود و داور که رعایت قانون و حسن جریان اداره را با حسن وجه میکردند.

در دوره پهلوی هیچکس اختیار نداشت تمام امور می‌بایست بعرض برسد و بآنچه فرمایش می‌رود رفتار کنند و تا درجه‌ای اختیار نباشد مسئولیت معنی ندارد، برنامه و دستور برف‌انبار شده است و بسیار اتفاق می‌افتد که تعقیب دستور بسیار افکار رامیکشد کارمندان باینکه کار را بدستور موافقت داده‌اند قانع میشوند و رجال صاحب اراده پیدا نمیشود.

تا محمدخان درگاهی رئیس نظمیه بود راپرت یومیه برای من می‌فرستاد و جواب میدادم وقتی گفت دستورات شما غالب موافق دستور دربار بود. پس از وی کوپال هم راپرت یومیه برای من می‌فرستاد بعد از او موقوف شد مسئولین باید از امور بی‌خبر باشند.

یکی از مسائلی که من به پهلوی خاطر نشان کردم این بود که عمال دولت در مسئولیت خود اختیار ندارند مسئولیت بی‌حدی اختیار معنی ندارد و بسیار امور است که پیش‌بینی آن مقدور نیست باید مأمور با مسئولیت صحت و مصلحت اختیار عمل برای خود داشته باشد تصدیق مانندی فرمودند لیکن ترتیب اثری دیده نشد.



وقایع و مقررات این دوره

۱۳۱۰

مسافرت ولیعهد برای تحصیل ۱۴ شهریور حرکت داور و علاء برای دفاع نفت ۱۰ دی  
جلسه آخر مجلس ۲۴ دی امضای قرارداد سرحدی با ترکیه ۲۴ بهمن

۱۳۱۱

رواج ریال اول فروردین ورود فیصل پادشاه عراق ۳ اردیبهشت  
ورود میسیون حجاز ۸ تیرماه فوت مستوفی الممالک ۶ شهریور  
الغای امتیاز داری ۶ آذر محاکمه تیمورتاش ۲۵ اسفند

۱۳۱۲

امتیاز جدید نفت ۷ خرداد بانک سهامی فلاح ۲۱ خرداد  
استعفای من ۲۱ شهریور فوت امیر فیصل ۱۷ شهریور

کابینه فروغی

۲۰ شهریور ۱۳۱۲

توقیف سردار اسعد

اسعد جنگ ، داور مالیه ، منصور طرق ، جم داخله ، صدر الاشراف عدلیه ، دولتشاهی پست و تلگراف ، کاظمی خارجه ، حکمت کفیل معارف ، بهمن تجارت و بیات صناعت و پرگرام پرگرام هدایت در دوره هفتم .  
۲۶ آبان ۱۳۱۲ شاه برای اسبدوانی پائیز بیابل رفتند سردار اسعد همراه است و قوام الملك مصاحب او ، شبها تا مدتی در خدمت شاه بصحبت میگذرانند ، هفته بعد خبر توقیف سردار اسعد و قوام رسید در حالی که شب تا دیروقت با شاه و مورد مهربانی بوده اند ، مثل بمب در شهر ترکید روز بروز اعتماد میگذارد ، قوام الملك موفق میشود شرفیاب گردد و با حال گریه عرض کند که با سردار اسعد ارتباطی ندارد چون او را مورد التفات شاه دیده است خود را باو بسته ، مرخص میشود ، سردار اسعد را به قصر آوردند دهم آذر از محمدتقی خان بردار سردار اسعد که نماینده ملت بود سلب مصونیت شد همچنین قوام الملك و محمدتقی خان را به قصر فرستادند ۱۳ فروردین ۱۳۱۳ ، معروف شد که اسعد فوت کرده است کار بمحاکمه نکشید گفته شد که محرمانه اسلحه ای به بختیاری وارد شده بوده است بعدها در ملاقات از شاه شنیدم 'بلی! میخواهند محمد حسن میرزا را بیاورند ، شهوترانی که از این بیشتر نمیشود' بیش از این چیزی نفرمودند و معلوم بود صحبت از سردار اسعد است .

سینه زن های پای علم جمهوری و تغییر سلطنت یکی یکی پاداش خدمت می یابند ، نصرت الدوله ، تیمورتاش ، سردار اسعد و تدین ، از برای هیچکس امنیت نیست . بلی! رؤسای ایالات و بعضی اشرار قلع و قمع شدند ، کم و بیش نظامی ها جای ایشان را گرفتند ، ذخایر در يك مرکز جمع شد اما امنیت بهیچوجه حاصل نشد ، عدلیه آلت تدارك پرونده جنایت است .

از سال هفتم و هشتم سلطنت پهلوی امیدها به یأس مبدل شد ، نظم کلی در امور ، دایر شدن کارخانه ، ساختمان راه آهن و گشاد کردن خیابانها جلوه ای کرد و اموری بود شدنی ، پایه عدالت متزلزل شد و تمام محسنات باین عیب نمی ارزد .

برای تحکیم دوستی شاید هم دعوتی در کار بوده ، شاه عزیمت بترکیه فرمودند ، کاظمی وزیر امور خارجه ، سمیعی رئیس تشریفات ، شکوه رئیس دفتر مخصوص وعده ای از افسران ارشد همراهند خسرو بك سفیر کبیر ترکیه نیز بملتزمین رکاب ملحق شد .

حرکت شاه به ترکیه

۱۲ خرداد ۱۳۱۳

۱- بحکم عادت بعضی عصرها به دربار میرفتم ، نوبتی اتفاق افتاد که شاه در حیاط جلوی عمارت راه میرفتند فقط سمیعی حضور داشت ، مقارن رسیدن من آن عبارت را میفرمودند .  
من از سردار اسعد جز صمیمیت نسبت به پهلوی ندیدم و در نسبتی که باو دادند تردید دارم فرمایش شاه را تا درجه ای سیاست میدانم و از برای سردار اسعد طلب آمرزش میکنم .



خطسیر تبریز، خوی، ماکو، بایزید، ایگدر، قارص، ارز روم، طرابوزان، سامسون و آنکارا است سفیرکبیر ایران به ماکو آمده همراه شد، ۲۶ خرداد با تجلیلات شایسته و داد ورود به آنکارا اتفاق افتاد، غازی و ارکان دولت در گار مقدم میهمانان محترم را استقبال کردند شامها و ناهارها با تشریفات مخصوص برگزار شد و نطقهای رسمی ایراد.

روز ۳۰ خرداد در عمارت وزارت خارجه با حضور وزرای خارجه طرفین شاه و کمال پاشا مصاحبه واقع شد و توافق نظر حاصل، سپس به سیاست از میر و بغاز پرداخته در اسلامبول در قصر دلمه باغچه نزول اجلال فرمودند.

شاه در نطق خودشان میفرمایند بواسطه برداشتن خرافات مذهبی<sup>۱</sup> در مدت سلطنت من امیدوارم که هر دو ملت بعد از این باهم بایک روح صمیمت متقابل دست در دست داده منازل سعادت و ترقی را طی خواهند کرد.

جشن باشکوهی روی بسفر تنظیم یافت و شادمانیها شد ۱۷ تیرماه مراسم تودیع بعمل آمد ۱۸ مرداد ورود به تبریز واقع شد.

این مسافرت و کیفیت مجالس شاه را در خط تأسی صرف انداخت و تشبه به اروپائی. اگر خرافات را به مذهبی وصف نکرده بودند بهتر بود در مذهب اسلام خرافات نیست اگر چیزی هم داخل شده است بضرورت از مذاهب دیگر است.

### نطق شاه در موقع شریفیابی و کلا

دادگر عرض میکند ایران در ترقی از ترکیه پیش است... شاه سخن او را قطع کرده میفرمایند من ترکیه را دیدم ( در چهار دیوار زینت و صفای طبیعی بساط خودنمائی) شما میخواهید باین اظهار نگذارید ایران جلو برود... کوشش من اینست که ایرانرا در طریق ترقی و قبول تمدن جدید وارد کنم ( وای بر تمدن ) آیا مردم حاضر نیستند خود را برای زندگی جدید حاضر نمایند ( رقص، قمار، شراب و فحشاء ) تا این اندازه هم که پیشرفتی نصیب ایران شده نتیجه اعمال زور و قدرت من است ( از عدلیه پیداست ) و همینکه این زور از میان رفت پیشرفت بهر نقطه ای که رسیده باشد متوقف خواهد ماند ( رژیم یکنفره غیر از این نتیجه ندارد ) از این تاریخ آنچه شد حالا و مالا اسباب امیدواری نبود.

### جشن هزاره فردوسی ۲۰ مهر ۱۳۱۳

در فرنگ عادت است که پنجاه سالگی و خصوص هفتاد و پنج سالگی را در خانواده ها جشن میگیرند و روز تولد را عیدی بجا میآورند، روز تولد فرزندان نشاطی برپا میکنند این رسم است که داعی به جشن های صدساله از فوت بزرگان شده است. در سنه ۱۳۱۳ از فوت فردوسی هزار سال می- گذرد و در اروپا یکدو جشن از این قبیل گرفته شد بعضی را بفکر جشن بنام فردوسی انداخت و فردوسی از شعرای پارسی براننده این مقام هست و نام اودر همه ممالک معروف و ستوده است تحریک این فکر بیشتر از طرف تقی زاده شد و شاه هم از آنرو که پهلوی بروز کرده و تجدید دوره باستانی را وجه نظر دارد به اقدام در این اثر شوقی ظاهر نمود.

در حوت ۱۳۱۲ مجلس دولت را دعوت کرد که مخارج بنای مقبره فردوسی را در بودجه بگنجانند شروع بساختمان شد و تدارک جشن همه جا شهرت یافت از هردیار مستشرقین معروف برای شرکت در جشن حاضر شدند و از ایشان پذیرائی شایان بعمل آمد نوبت آن شد تخمی که فردوسی کاشته بود بشمر رسد چنانکه خود پیش بینی کرده است.

از این پس نمیرم که من زنده ام که تخم سخن را پراکنده ام

۱ - اگر منظور از سخنها بین سنی و شیعه است هنر ناصرالدین شاه بود اما در این دوره ندانستم کدام خرافات از میان رفت فقط دیدیم که فحشاء قویاً بمیان آمد.



گوهری کاندلر سخن فردوسی طوسی نشانند تا نینداری که کس از جمله انسی نشانند  
هدایت جدالی اول از بالای کرسی بر زمین آمد سخن اود گربارش به بالا برد و بر کرسی نشانند  
وزارت فرهنگ مدالی بیادگار آن جشن سکه کرد و منتشر نمود یکی هم بمن  
رسید گزارش جشنها و خطابه‌ها و مقالات تاریخی که در این موقع ایراد شده بود در دی ماه ۱۳۱۳  
بطبع درآمد در مراجعت شاه فرمودند هدایت خوب از عهده برآمد و مقصودشان مصطفی قلی کمال  
هدایت بود اخوی زاده گفتم او سالها رئیس تشریفات وزارت خارجه بود در پذیرائی خارجه  
ورزش دارد .

**اتحاد بین المجالس** اتحاد بین المجالس یا مجلس المجالس دست و پای بیهوده‌ایست برای فریب  
ورزش کاران گود زورخانه سیاست و همه ملتفتند ، در موقع انعقاد عهدنامه  
حکمت بین امریکای شمالی (متحابه) و فرانسه و انگلیس در پاریس عنوان  
یافت ، برای تأمین صاحب عمومی ایجاد شد (۱۸۸۸) در سال بعد اولین بار کنفرانس مزبور در پاریس  
با حضور ۹۶ نفر نمایندگان مجالس ممالک اروپا و امریکا تشکیل شد ، در ۱۹۲۱ در سوئد جمع شدند  
در مدت جنگ تعطیل شد و قصد اساس تأمین صلح بود .  
در دوره هفتم تقنینیه (۱۳۰۹) مجلس ایران عضویت آن مجلس را قبول کرد (ماه هفتم)  
در مجمع ۱۳۱۳ که در اسلامبول تشکیل میشد شرکت کردیم نشستند و گفتند و برخاستند تا گربه  
میومیوکن در یک سهم است و قاطر لکد زن در یک سهم ، صلح برقرار نخواهد شد و جوامع سر  
بی صاحب میتراشند .

**رفع حجب یا حجاب** مجالس نشاط لولیدن مرد و زن در بساط انبساط می‌آورد و نفس را انتعاش  
میدهد لیکن شب شراب نیرزد به بامداد خمار ، معروف است جوجه را  
آخر پائیز می‌شمرند فکر تشبه به اروپائی از آنجا بسری پهلوی آمد ، صورت  
بلی آراسته است و بیشتر معایب که امروز گریبانگیر ملل است از طرز  
زندگی برخاسته ، در شرق فقط زنها در چادر نبودند زندگی اعیانی تادرجهای در پرده بود تجملات در  
برزن و بازار ظهور نداشت و کمتر تحریک به رشک و رقابت میکرد ، کمال پاشا اگر سرباز خوبی  
بود و پیشرفتی کرد بیشتر در اثر اصطکاک سیاست بود تقلید اروپائی بصورت خوش مینماید بمعنی  
دشوار است و معنی بکار تقلید بولوار دلفریب است تأسی به لابر اتوار کار مرد اریب ، ترقی اروپا در  
افزار سازی است نه در اسکی و فوتبال بازی .  
بلی ! پوشیدن رو طبیعی نیست حتی پوشیدن لباس طبیعی نیست تمدن آورده است چه  
بسیار مردم امروز هم برهنه میگردند آنها را وحشی میخوانیم . زنهای ما به نیمه راه وحشت  
رسیدند .

چادر و چاقچور و روبند شرعی نبود حجابی که در شرع وارد است خود داری از تظاهر و  
جلب نظر است ، در مکه و مدینه روبند نیست نصف صورت باز است با جامه بلند عبا و چادر پرده‌ای  
بود بر سر صد عیب نهان .

چادر و مشکو رسم ایرانیان بود و از آنجا ریشه داشت در شاهنامه در سه جا ذکر چادر شده  
است یکی در رفتن کردیه به ایوان بهرام چوبین یکی در ملاقات شیرین و شیویه و باز در تکلیف  
کاو سبه سیاوش که به مشکو برود که سبب هلاکت او شد . حفاظ فخر نجبا بوده است و ما مدعی تجدید  
دوره پهلوانی هستیم . در تخت جمشید یا نقش‌های بیستون صورت زن نیست .

منیژه منم دخت افراسیاب برهنه ندیده تنم آفتاب  
در چین تا چهل سال قبل که مسافرتی اتفاق افتاد زن در معابر دیده نشد مگر در محفه یا  
پرده اندرونی و بیرونی داشتند بشر در هر کار افراط و تفریط دارد کل شیئی جاو زحده انعکس  
الی ضده .

قرنی است که زمزمه بی‌حجابی ساری است در شماره ۳۰۰ از سال سی و ششم حبل‌المتین



ترجمه از ترکی.

گل با همه پرده پوشی خود  
این چیست گرفته‌ای به پیکر  
از پیکر خویش پرده برگیر  
آن پرده که پرده دار خلقت  
آن چادر زر نگار تقوی است  
امداد نما به زندگانی  
این خانه که گشته است بنیاد  
این رنج برد پی معیشت  
پاینده بماند آن سرائی

بی پرده عیان شود بگلزار  
وین چیست نهاده‌ای برخسار  
وز صورت خود نقاب بر دار  
پیچیده ترا در آن به حکمت  
آن پرده عفت است و عصمت  
بنمای بکار مرد شرکت  
از سعی دوتن بگرد آباد  
و آن سعی کند که این زید شاد  
کز مهر کنند این دو آباد



امداد نما به زندگانی      بنمای بکار مرد شرکت

ترجیع بند پنجاه و چهار  
بیت است همه متناقض  
خیالی می‌آید و گفته‌می-  
شود معایب بنظر میرسد  
فکر برمیگردد در و گشودن  
مستازم تخطی از عفت است  
باید به تشکیل خانواده  
گریزد به تقوی اشاره  
نمود ترك پرده در فکر  
بسحق هم بوده است.  
بدامه گر برسی گو که پرده از سر گیر  
جمال قورمه بمانی تو تا به کی پنهان  
صرف نظر از مراتب  
دیگر دوام عبا و چادر  
روی اقتصاد بود هر که  
هر چه در بر داشت مستور  
بود.

لازمه امداد به زندگانی  
اگر رفع حجاب باشد رفع  
حجب و حیا زندگانی را  
خراب کرد  
درار و با عفت و ناموس  
را فدای تجارت کرده‌اند  
زن را مضطر می‌خواهند  
که اجرت کمتر بدهند  
باید نصف گذران را شب به  
زحمت بدست بیاورند تا  
آخر عمر صاحبز ندگی  
نمیشوند.



امداد نما به زندگانی

بنمای بکار مرد شرکت

زنان بدرفتار در شهر هستند و بوئی از نقشه پرده بودند در درشکه ها باروی باز حرکت می-



کردند ، روزی بشاه عرض کردم اگر باید روگیری موقوف شود پرگرام میخواهند که آبرومند و مقرون بعفت باشد ، محمدخان درگاهی حاضر بود او را خواندند و فرمودند فلانی چنین میگوید خودم هم دیده‌ام البته منع کنید جلو بگیرید قصد من آن بود گل بجائی نرسد که پیلان بلغزند وقتی گفته‌ام .

مردم پارسای در پاریس  
پخت و پز چون‌همی توان آسان  
طشتش اکثر ز بام می‌افتد  
سهل در فکر خام می‌افتد  
چون بود دام در رهش بی‌شک  
مرغ زیرک بدام می‌افتد

در سنوات ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ ملکه ترویج دکله می‌کرد و منع چادر نماز ، عیال من که به‌اندرون میرفت و چادر نماز داشت مورد ایراد میشد آخر ترك رفتن نمود .  
اواخر ریاست من ، در جلسه‌ای از جلسات هیئت که اسهام صادر و وارد محدود میشد تیمور تاش کلاه زنانه را داخل امتعه مجاز کرد .

گفتم چه حاجت ؟ گفت لازم میشود گوشه پرده پرگرام ده ساله بالا رفت قصد من از پرگرامی که بشاه عرض کردم این بود که بجای چادر روپوش نجیب و محترمی بر قرار شود که زینت زن جز صورت و کفین پوشیده باشد چنانکه در مکه دیده بودم و در شرع مقرر است بالجمله امر صادر شده از اول فروردین ۱۳۱۴ مردها کلاه فرنگی ( لگنی ) بر سر بگذارند و زنها چادر را ترك کنند . کلاه اجنبی ملیت را از بین برد و برداشتن چادر عفت را ، پرده حجاب باقی بود زنها لباس بلند پوشیدند و رو سری بر افکندند و این حجاب شرعی بود . پلیس دستور یافت روسری را از سر زنها بکشد روسری‌ها پاره شد و اگر ارزش داشت تصاحب ، مدتی زد و خورد بین پلیس و زنها دوام داشت بسیار زنها را شنیدم که از خانه بیرون نیامدند امر شد مبرزین محل مجالس ترتیب بدهند زن و مرد محل را دعوت کنند که اختلاط عادی شود ، وثوق الدوله از پیش قدمها بود در کافه بلدیة شب نشینی مرتب شد من هم دعوت داشتم نوشتم خانمی مجلس آرا ندارم و تنها آمدن خلاف نزاکت است .

تعجب در میداننداری محترم السلطنه رئیس مجلس و آخوند اعیان بود بیرون از حدوظیفه البته بی‌اجبار نبود حتی نظمیه بمن اطلاع داد که در گوشه دروس چنان مجلسی فراهم کنم خوشبختانه رعایای دروس ارمنی‌اند و چند پیرزن که با چادرو روی نیمه باز آمدند .  
آنچه اجباری بود بجای خود ، مردان بی‌ناموس و متملقان چاپلوس زنهاى خودشان را بمجالس رقص بردند و به الدنگها سپردند .

میرزا ابوطالب صاحب حمام پاك را که در ارك پیائی است از نظمیه خواستند که در حوزه خود مجلس آشتی‌کنانی ترتیب بدهد برخاست و براه افتاد گفتند کجا ؟ گفت قصر ، میدانم که من این خلاف اخلاق را نخواهم کرد و محکوم بحبس خواهم شد نگفته خودم می‌روم .  
در خیابان لاله زار پلیس متعرض مردی شد که کلاه پهلوی بر سر داشت کلاه را روی زمین انداخت لگد مال کرد و دیگر کلاه بر سر نگذاشت ، هستند مردان با غیرت .  
در ملاقات روزی شاه کلاه مرا برداشت و گفت حالا این چطور است ؟ گفتم فی‌الجمله از آفتاب و باران حفظ میکند اما آن کلاه که داشتیم اسمش بهتر بود . آشفته چند قدمی حرکت فرمودند گفتند آخر من میخواهم هم‌رنگ شویم که ما را مسخره نکنند گفتم البته مصلحتی در نظر گرفته‌اند در دلم گفتم زیر کلاه است که مسخره میکنند و تقلید های بی‌حکمت .  
در باطن چه بود که محترمین از پیکره در رفتند و چون مرغ از قفس جسته خود را بدرو دیوار زدند و از آنچه خواسته شده بود پیش افتادند<sup>۱</sup> .

۱ - نمیدانم عزیز کاشی و امیر زاده خانم به این بساط چه خواهند گفت و چه گناه داشتند . شاه ملکه و شاهدختها بدانشسرای تهران تشریف برده‌اند دوشیزگان آراسته حاضر و جوانان پیراسته ناظر .



عقد صورت را بزیر پستان و روی ناف رساندند کفین را به بالای بازو و زیر بغل و ساق پارا تا کفل جای شکرش باقی است که سر تا پا برهنه در کوچه آمدن را در پاریس و برلن پلیس منع کرده بود و الا در حرارت تقلید بانوان ما مستعد تقلید بودند و آنچه در پرده داشتند مینمودند اگرچه برنگ لباسهای تنگ اینک هم پیداست .

معاشرتها امروز مخمل آسایش مضر اقتصاد و مخرب اخلاق است و داعی بشفحشای عمومی کاین منم طاوس علیین شده .

در خراسان بر سر بی حجابی غوغائی شد که به تحصن در اطراف بقعه مستبر که کشید واز استعمال حربۀ آتشین مضایقه نشد جمعی مقتول شدند اسدی متولی باشی بر سر آن کار بر دار رفت و فروغی که رئیس الوزراء و با او منسوب بود شاید در نتیجه توسطی معزول شد ۱۳ آذر ۱۳۱۴ جم بجای او آمد .

معروف شد در قضایا به پسرش نوشته است :

در کف شیر نر خونخواره ای غیر تسلیم و رضا کو چاره ای

و بدست آمده است .

شاه نعمت الله در قصیده ای گوید :

در سال غریص هر که باشد بیند ملک و ملک و ملت و دین بر گردد

غریص بحساب ابجد ۱۳۰۰ است و بسنوات شمسی با این دوره راست می آید ملک سیاست است ملک پاد شاه برگشتن دین ممنوع شدن از تقوی و زوال ملیت به تغییر کلاه که من تشبه بقوم فهو منهم داروین گفت حیوانات حس قباحه ندارند والانسان حیوان ناطق .

۱۵ بهمن شاه برای بازدید عمارت جراحی و نهادن سنگ بنای دانشکده

پزشکی که در اراضی جلالیه بنا میشود تشریف بردند وزراء و امراء حاضر شدند، لدی الورود شاه از منظره عمارت جراحی که ساده و برنگ سیمان بود خوششان نیامد در مذمت آن تغیر فرمودند حواسها پرت شد

سنگ بنای

دانشکده پزشکی

خشت طلائی تدارك شده بود در همان حال تغیر گرفتند در چالی که کنده شده بود نهادند هیچکس چیزی نگفت من دیدم خیلی خنک شد نزدیک رفتم شاه با اینکه آهنگ حرکت کرده بود مکث کرد گفتم يك کلنگ در جنوب بزمین زدند آبادی پیکر کشور بود این خشت در شمال شهر آبادی روح کشور است . قصد من راه آهن بود در جنوب و اساس صحت در شمال و همینقدر مجال شد .

۱۷ دی روز ورود بصحنه تمدن است عرصه مملکت را آوازه تمدن و ترقی فرا گرفته است .

۱۷ دی ۱۳۱۴ تویع تمدن

مسرورم که می بینم خانمها در نتیجه معرفت بوضعیت خود آشنائی یافته اند، نصف قوای مملکت بیکار بود و بحساب نیامد اینک داخل جماعت شده است .<sup>۱</sup>

نطق اعلی حضرت

در هیچ جای دنیا زن بقدر ایران کار نمیکرد و نمیکند در شهرها و قراء زن علاوه بر کار خانه داری بزرگترین کمک را باقتصاد مملکت میکند ، قالی گلیم جاجیم غالب از زیر دست زن بیرون می آید یا دخترها . صفحه ۴۰۶

همه حرف در تهران است، در تهران هم زن های خانه دار و کدبانو در فرصت خیاطی ، گلدوزی و بافندگی می کنند سوای شوهرداری و تربیت اطفال، اگر تمدن امروز صحنه سینما، تئاتر، قهوه خانه، گردش لاله زار و اسلامبول فرصت بدهد .

خانه داری در جماعت اهم کارها است از معدودی هرزه گرد و لالابالی که بگذریم .



زنده بودیم دیدیم معرفت خانمها بوضعیت خودشان چه ثمر بخشید اوضاع را بعضی نویسندگان عقیف نوشته اند که در میان مردم بوده دیده اند. من که در کناری هستم و از هزار يك موضوع را میشنوم بحال این زندگی و عواقب آن تأسف میخورم، لعل الله یحدث بعد ذلك امرا .  
قبیح ترین زندگی پاریس، مرکز فواحش، امروز مصدر زندگی تهران شده است البته بشهر های دیگر به نسبت اسباب بی سرایت نمانده هجوم مردم ولایات بتهران و تنگ شدن عرصه براهالی روی همین ولنکاریها است .

آنچه بآزمایش رسیده است زنهاییکه از خانه داری باز مانده باشند ، در اجتماع پرستاری را شایسته تر از مردند، همچنان در خدمات خیریه ندرتاً بوده اند زنانی که از مرد کم نیاورده اند ( صفحه ۱۲۹ و ۳۰ ) آنچه در تعدیل صادر و وارد رشته بودیم به حمله کفش و کلاه چله شد پولمان را میخواستیم طلا کنیم هبا شد. بالجمله نطق ها کردند و قصاید سرودند و ریشه عصمت و عفت را درویدند یکی گفت :

گهر تا حجاب صدف را گشود  
جهان را ز رخ گوهر آگین نمود  
صدف های بی حجاب را در روزنامه ها دیدیم غالب خذف بودند .  
حیدری و کبل مجلس گفت : « زمردان جهان بالائی ای زن » و حال آنکه عادتاً زنند و بکیس گرفتند .

هم شعر سعدی را مثل آوردند :  
چو در بسته باشد چه داند کسی  
آرزوها برآمد و پوشیدنیها از پرده درآمد  
و هم سعدی راست :  
هرکجا چشمه ای بود شیرین  
مردم و مرغ و مور گرد آیند  
و مراست :

هان ز اغیار بیوشان رخزبیا زنهار  
نرسد میوه در آن باغ که دیوارش نیست  
برای اینکه مجبور نشوم خلاف وجدان تصدیقی بکنم من بآن مجلس نرفتم میدانستم لجام که برداشته شد سر انجام چه خواهد بودن .

در فضایل تمدن بولواری مراقصیده ای است چند بیت یاد میشود :

مردم عفت شعار در سنواتی هزار  
کرده بدند استوار عفت پیر و جوان  
پرده عصمت نگر خورده زهرسوی چاک  
چاک نه زان سان بود کش همه بخیه توان  
این روش زندگی لازمه اش این بود  
هرجا زایشگاهی هرجا ک.ودکستان  
آتش شهوت ربود آب ز چشم گروه  
باد هوس کرد گردبست همی چشممان  
از همه علم و هنر تحفه ما رقص شد  
رقصی و شرب و قمار هست کنون رایگان  
مالش بامیکروفن از نك پا تا ذقن  
سحق بدن بر بدن سینه و ناف و میان  
چادر اگر خود نبود لازمه زندگی  
لازمه همچون نبود کشف تو تا بیخ ران  
تا که بوضعیت خویش شد آگاه زن  
مدرسه ای کان فزود مدرسه رقص بود  
رامسر و سینما شد مقر خانمان  
گویم من آنچه آن گفت بیاید همی  
مشغله خانگی شرب و قمار کلان  
گرچه تجدید بود اینکه بدیدیم ما  
من ز تجدید بری باشم و لعنت بر آن  
شبی در میهمانی آتاتورک کلاه سفیر مصر را شوخی جدی برداشت ، سفیر مجلس را ترك گفته  
واقع را بقاهره اعلام کرد، دستور آمد آنکارا را ترك کند، کمال از بی کمالی خود عذر خواست

۱- در هفتاد سال پیش در مرند موقع مراجعت از فرنگ همین محظور را از تلگرافچی محل شنیدم، که زنی را تعقیب می کنی دده سیاه درمی آید ( صفحه ۳۰ )



التمیام شد .

پیش آهنگی نه سنگری بدست آورد که شکست بدان وارد توان آورد.  
شرح آن مجلس (۱۷ دی ۱۳۱۴) و ارجوزه ها که خوانده شد از کیسه فتوت ارفع الدوله  
بطبع رسید.

دیکتاتوری اول نرمی  
اوج دارد و آخر سختی و  
دیکتاتوری طبیعی است. نطق  
شاه رادر مراجعت از  
قم صفحه ۳۶۸ همچنین نطق  
افتتاحیه مجلس هشتم را نوشته ام،  
همه گناه را بشاه نسبت نمیتوان  
داد قدری غرور که لازمه قدرت  
است و دوچندان ملق چا پلوسان  
احوال را پیش می آورد.

من نمی دانم عدل مظفر را بامر  
شاه از بالای درب مجلس برداشتند  
یا برای ملق، در خرابی سید نصر -  
الدین استقامت خیابان دلیل  
بود و آن دلیل علیل بر خرابی دروازه ها، بعضی اروپائیان افسوس خوردند آثاری بود از طرز معماری  
و خوش تناسب افتاده بود.

در ضمن تغییر بنا نام ناصرالدین شاه جزو سردر  
باب همایون از بین رفت، در کتبه مسجد سپهسالار هم به ملق  
تحریف شد از دوره دوازدهم انتخابات فرمانی شد سید -  
یعقوب در ملاقات در راه شمیران به چه می کنی، دعا گو  
هستم، چه عیب دارد وکیل باشی، وارد مجلس شد (کن  
فیکون).

تغییر اسامی بعضی بلاد و بنادر بی حکمت نبود  
بی مناسبت تغییر بندر عباس بود و بهمین جهت نما سید.  
دزداب زاهدان شد خبیص شهداد .

انزلی پهلوی، علی آبادشاهی، حبیب آباد  
نوشهر، بارفروش بابل، اشرف بهشهر، استرآباد گرگان،  
ارومی رضائیه، سلماس شاپور، قمشه شهرضا، محمره  
خرمشهر، سلطان آباد اراک، فهرج ایرانشهر، تون  
فردوس<sup>۱</sup>

مقبره جدمن در خیابان اسلامبول واقع است سر  
در مختصری دارد. بلدیة اهتنامی داشت که خراب  
کنم دو اسکافه بسازم مهلت خواستم منجر شد بشهریور  
۱۳۲۰ مرده وزنده باید در ایران اسم از کسی برده نشود  
ایران را در فرنگ پارس میگویند تقاضا شد ایران



دروازه دولت که مونیومانی بود طرف توجه  
داخله و خارجه

دروازه دولت که مونیومانی بود طرف توجه  
داخله و خارجه



باب همایون

۱- جز تشویش جغرافیا و تاریخ این نویها چه لزوم داشته است تون با فردوس یا خبیص با -



بگویند باز موجه بود . چون همه چیز باید تغییر کند ، خان ، بك و میرزا موقوف شد شاید هم نظر بشاهزاده بود که به اجزای خانواده سلطنت اسبق میگفتند .

## فرهنگستان

اردیبهشت ۱۳۱۴

بدواً در فرانسه و بعداً در ممالك دیگر تأسیس آکادمی شد ، برای تلخیص زبان و تکمیل اصطلاحات یا قبول الفاظ جاری برسمیت در کتب لغت ، ما هم فرهنگستان ساختیم اما برای تخریب ریشه زبان ، آکادمی هیچ مخالف با کلمات لاتینی و یونانی که در السنه اروپائی تداول دارد نشد که در وضع اصطلاحات کمکی فوق العاده است همان کیفیت را بلکه بمراتب بیشتر و بهتر عربی دارد در فارسی ، لغت عرب اختصاصاتی دارد که در هیچ زبانی نیست زبانی است به پیمانه که هر معنی را بقلب الفاظ میتوان ریخت و عند الحاجة ریشه آنرا در لغت بازیافت .

فضای گذشته الفاظ عربی را بلهجه فارسی گنجانده اند حتی فردوسی مجبور بوده است کلمات عربی در کار بیاورد باو ایراد کردند که در ملك گفت احسن فلك گفت زه ، ملك فلك و احسن عربی است ، جواب داد من نگفتم ملك و فلك گفته اند .

این فکر که بواسطه اسلام ایران تحت الشعاع عرب واقع شده است باید رخنه باسلام کرد و ترك لغات عربی را گفت فرهنگستان را لون دیگر داد ، هیچیک از ادیان در پاریس و لندن ظهور نکرده است سرتاسر اروپا قلیلی یهودند و قاطبه عیسوی و تحت الشعاع کنعان نیستند .

گرنوشته است پند بر دیوار

مرد باید که گیرد اندر گوش

با این تشویش خیال تدریس شرعیات و قرآن در مدارس ممنوع شد ، اعتمادالدوله یحیی قره گز او بر سر این کار استعفا کرد ، در ورزشگاه آتش زردشت را دیدیم .

تکلیف منع قرائت قرآن در هیئت بزبان نیامد ، تیمورتاش مجرمانه به یحیی خان توصیه کرده بود ، حکمت از بصایح قرآن و کلمات حضرت امیر ع دفتری مرتب کرد و همانرا احیاناً می خواندند یا نمیخواندند مقرر بود در مدارس شرعیات گفته میشد و اقامه نماز میکردند که اساس تربیت است و حفظ مصلحت موقوف شد .

فرهنگستان هیئتی بود مرکب از چند نفر از اعضای ناجور غالب بیسواد میرزا اسمعیل خانی داشتیم مجلس آرا و با رجال آشنا ، مربای قآنی و گاهی تلخ ، گفته بودند اگر سنگ جهنم به ریشتم بمالی سفید نمیشود مالیده بود صورتش سیاه شده بود و ریشش سفید ، مدعی ادب بود و در مواقعی بی ادبی مینمود ، کسی را گیر میآورد مغلفاتی از اوسئوال میکرد کلمات دوراز ذهن مثلاً از معنی حیص و بیص میپرسید غالب نمیدانستند مقدماتی بود برای اینکه بگوید سواد آقا در صورت من است سواد آقایان هم در صورت میرزا اسمعیل خان است .

فروغی که اهل ادب بود و بر السنه خارجه واقف ، رساله ای در انتقاد چاپ کرد و از ریاست استعفا ، امر بود که بجای کلمات عربی فارسی بیاورند و در میدان لغت در فارسی بینهایت تنگ است و پای تتبع لنگ ، آنجا که لفظ هم داشتیم از آن غفلت داشتند مثلاً سجل را نام و نشان گفتند اسباب سخریه شد شناسنامه کردند و حال آنکه پروز لغت است ، فردوسی گوید :

بشاه آفریدون رسد پروزم

بگفتا که من دخت گرسیوزم

من ایراد کردم گفتند شناسنامه بعرض رسیده است و تصویب فرموده اند دیگر جای سخن نبود بعضی اختیارات فرهنگستان حقیقت مفتضح بود و در شهر مسخره میشد ، ادبا متأسف ، هزار گونه سخن بر زبان و لب خاموش مرکباتی بد ترکیب بقلب زده اند و شافع نموده .

→ شهادت چه مناسبت دارد من نمیدانم آنچه بنظر میرسید همه نویها در تجدد زمینه بود برای تصرف در عقاید و تغییر کلاه .



پیمان سعدآباد

۹ مهر ۱۳۱۴

اجتماع سیاسیون در محلی سابقه بسیار دارد میبایست ما این مرحله را هم گذرانده باشیم وزرای خارجه ترکیه افغانستان و ایران در سعدآباد جلسه‌ای تشکیل دادند و پیمانی در اتحاد سه دولت منعقد شد، وحدت نظر در سیاست عمومی و حمایت متقابل، البته اینگونه معاهدات چشم رقیب را می‌گشاید و غالباً دیر نمی‌پاید، ظن غالب این است که این اجتماع از صحبت پهلوی و غازی ریشه بسته باشد، نمیدانم منافع خیالیش بیشتر است یا مضرات فعلی یا آنکه نحویون چنین کردند ماهم چنین میکنیم. شاه در نطق خود در مجلس یازدهم گفت پیمان سعدآباد در مشرق بی سابقه بود و در این هنگام که امور عالم مشوش است مدد بزرگ به بقای صلح خواهد بود موقع امتحان هم بزودی بدست آمد اینگونه پیمان در مشرق تظاهر مشت است در مقابل سندان، پیمانهای خیلی قوی‌تر نتیجه نداد در میدان سیاست امروزه «آن ذره که در حساب نایدمائیم» و بهتر که بقول سعدی رفتار کنیم:

سعدی افتاده‌ای است آزاده کس نیاید بجنگ افتاده

در توکیو سفیر انگلیس به اتابک گفت روزی که عهد صلح و جنگ بین انگلیس و ژاپن امضا شد در لندن تظاهر کردند و در توکیو برونی‌آوردند و مادر اثر پیمان بی اساس رجز خوانی کردیم. متانت حکومت دوهزار ساله<sup>۱</sup> بر حکومت هفتصد ساله چربید تا چهار صد حکومت ده ساله.

رهنما، تجدد برادرش، بهرامی رئیس اسبق دفتر مخصوص و دشتی توسط از رهنما و رفقا بعلی که نمیدانم توقیف بودند، با رهنما خصوصیتی داشتم چند ماه هم معاون من بود، روزی بخیال من رسید توسطی بکنم، در شرفیابی عرض کردم روی سیاه و موی سفید تکلیفی می‌آورد و اشخاص بی‌انتظاری نیستند رهنما و دشتی و بهرامی اگر تقصیرشان قابل عفو است استدعای عفو دارند، بعادتی که شاه دارد و راه میرود در خیابانی که بود رفتند و برگشتند و دوسه مرتبه این رفت و آمد واقع شد آخر فرمودند آنها را بخشیدم بروند بولایت خودشان و منظور رهنما و تجدد بود که توطناً عراقیند، بهرامی و دشتی هم بنامش از تهران بروند، عرض کردم اجازه هست امر ملوکانه را بنظمیه ابلاغ کنم؟ فرمودند بلی، ابلاغ کردم و امر رسمی هم صادر شد، رهنما و تجدد بعراق رفتند بهرامی و دشتی به بروجرد و بهبهان. در مورد بهرامی فرمودند نمی‌کشمش در ۲۸ خرداد یا شهریور ۱۳۱۴ رهنما از بغداد شرحی در تشکر بمن نوشت و منهم از زبان خود امتنان دارم که همیشه بخیر گردیده است.

متأسفانه همه وقت گفتن مصلحت منجر بعافیت نمیشود، هفته‌ای پس از محرومیت از ملاقات امر به ترک چادر بدانشکده که در اراضی من بیرون دروازه دولت ساخته شده است دعوت شدم، ادیب السلطنه که حال رئیس دربار است، حکمت وزیر معارف، تربیت از نمایندگان مجلس و بعضی دیگر بودند معلوم شد وزارت معارف قطعه دیگری از اراضی مرا طالب است و مقصود تخفیف قیمت است، در این موقع ادیب السلطنه قدری پنبه‌دار بکار برد و از سوابق خانواده به معارف صحبت شد منهم که اصلاً در معامله سختی ندارم به تقاضا رضا دادم، البته در این روزها صحبت از کشف حجاب که نقل مجالس است در میان می‌آید گفتم چادر عادتاً بود خوب باید ترکش بجائی بر نمی‌خورد و خانمها در تابستان بی شکایت نبودند و ترکش عادت خواهد شد اما شب تا صبح در قهوه‌خانه رقصیدن رفع حجاب نیست رفع حجب است و من امروز عصر که شرفیاب خواهم شد بعرض میرسانم، عصر رفتم گفته شد شاه سوار شده‌اند، در حرکت بسرزمین، ادیب السلطنه سمعی بمن اشاره‌ای کرده بود که این حرفها را چرا می‌زنی؟ و من تصور نمی‌کردم که رقص هم جزء پرگرام است پس از آن تاریخ مکرر بدربار رفتم و ملاقات میسر نشد کوتاه

۱- دول آسیا دوهزار سال است تاریخ تمدن دارند اروپای شمالی هفتصد سال.



انداختم ، نوبتی ادیب السلطنه گفت کمتر بدربار می آئی؟ گفتم حس کرده ام که نباید بیایم گفت من حس نکردم گفتم من حس کرده ام .

خیلی فکر کردم که چه موجب بوده است؟ صحبت کلاه، توسط از رهنما یا احتیاط از توسطهای دیگر. چه طرز صحبت من قسمی بود که شاه را میر بود باز صحبت ملامت از رقص و فحشاء یا آنکه بمن سفارش فرموده بودند به انجمنی که در حمایت جامعه تشکیل میشد بروم و من اساساً و خصوصاً بجامعه ای که محتاج بحمايت ما باشد معتقد نبودم و نرفتم .

جائی که عقاب پر بریزد از پشه لاغری چه خیزد  
اصولاً تجربیات و علاقه به پندیات دیرینه کهنه پرستی بود و تقلید صرف از اصول بولواری خلاف مسلک من .

در ختنه سوران ولیعهد شاه شامی به وزراء داده بودند و در آن موقع من عرض کرده بودم انشاء الله پلو عروسی را خواهیم خورد ، با حافظه سرشاری که دارند گفتم شاید آن صحبت را بخاطر بیاورند ، در ایام عروسی شرحی بدفتر مخصوص نوشتم و وقت شرفیابی خواستم جواب آمد که فرصت شاه کم است اگر مطلبی باشد بنویسم .

نوشتم در موقع استعفا یگانه استدعای من اجازه گاهی شرفیابی بود و در موقعی که تقاعد من از مجلس گذشت نوید مراحم دیگر هم فرموده بودند مدتی است از سعادت شرفیابی محروم است و از مراحم دیگر مهجور ، خواستم عرض کنم اگر گناهی رفته است قلم عفو بر آن بکشند ، جواب نیامد . در یکی از شبهای جشن عروسی شکوه الملك گفت عریضه شما را بعرض رساندم فرمودند بشما بگویم آسوده باشید چیزی نیست بنده هم آسوده بودم آسوده تر شدم ، الیاس احدی الراحته ، در مجالس جشن ، شاه برای اواخر شب ( سوپه ) بمجلس تشریف می آوردند و من تا آنوقت نمی ماندم ، قائم مقام الملك ظاهراً شبی اسمی از من برده بود فرموده بودند ندیدم .

جم برای تمهید مقدمات در ۱۴ خرداد عازم مصر شد . پنجم اسفند ولیعهد عروسی ولیعهد باتفاق اسفندیاری رئیس مجلس ، کاظمی وزیر خارجه ، سفیر مصر و جمعی کشوری و لشکری از راه عراق و سوریه بقاهره تشریف بردند ، در کاخ ضیافه نزول اجلال فرمودند ، روز ۲۴ اسفند که مولود پهلوی است رسم عقد بعمل آمد ، پس از برگذار شدن ضیافتها منجمله اطعام شش هزار نفر از اهالی بخرج حکومت مصر روز ۱۳ فروردین<sup>۲</sup> ولیعهد باتفاق ملکه نازلی والدۀ فاروق و فوزیه عروس پهلوی و شاهزاده خانمها فائزه و فائقه خواهرهای عروس از راه دریا با کشتی مخصوص (محمد علی) عازم بندر شاهپور شدند ، ملکه پهلوی و شاهدختها در بندر شاهپور میهمانان محترم را استقبال کردند ، ۲۴ فروردین ۱۳۱۸ مسافرین وارد بندر شدند ، یکشنبه ۲۶ به ایستگاه تهران نزول اجلال فرمودند اعلیحضرت پهلوی در عمارت ایستگاه میهمانان را بملاطفت پذیرا شدند .

در رقعۀ دعوت چاپی بامرکب اکلیل برای شب ۴ اردیبهشت تصریح شده بود که لباس خانمها باید برنگ سفید و دکلمته باشد بی آستین، در شب اول اردیبهشت برنگ بازو با آستین قید شده بود، من بنده از آن استفاده نکردم چه میبایست فراك پوشید .

۱- در دوره نهم تقنینیه استدعا کرده بودم فرزندی نصرالله نمایندگی داشته باشد لطف شاه بقدری بود که مأمور مخصوص از وزارت داخله بمحلات رفت و آن امر را انجام داد پس از فوت ناکام نسبت به فتح الله آن تقاضا را کردم و پذیرفته نشد .

۲- مناسب این بود که روز ۱۴ حرکت میفرمودند، اگر چه پدرم به ۱۳ معتقد نبود و میفرمودند که سیزده عیدی بدرب خانه رفتم مورد محبت ناصرالدین شاه واقع شدم و قمه ای بمن لطف شد که آن قمه حال در ضبط من است .



شاگردان مدارس پسرودختر کنار خیابان صفوف آراسته دسته‌گله‌ها نثارکردند.

از اکثر دربارها نمایندگان مخصوص برای تبریک بتهران آمده‌اند.

به فشارنظمیه درشهر و بیرون دیوارهای کاهگلی سفید شد، درگذرها طاقهای مجلل ازطرف اهالی (تجار و اصناف) بسته شد، بانك ملی آئین‌بندی بسزائی رواداشت، بنمایشات پیش آهنگان و ورزشکاران پسرودختر طمطراقی بعمل آمد، آرامنه و کلیمی‌ها تقدیمی‌های شایان تدارك کردند که همه در موزه گذارده شد، قسمی ادای تکلیف بود و قسمی شاید تکلف، ۴ اردیبهشت رسم عروسی در قصر مرمر از عمارات شاه بعمل آمد، انشاءالله مبارك باشد، میهمانیهای مجلل در دربار و باشگاهها داده شد، خوانین همه بهره‌وراز حقوق اجتماعی بمد آخر پاریس در مجالس جلوه‌گر شدند، درباشگاه وزارت خارجه خانمی را یا بانوئی را دیدم که تا زیر ناف برهنه بود گویا یاد ازمد حوا نموده بود، خانم سبزه تند، صورتش ناموزون، اندام بی‌تناسب، شبه بزاع درخرام كبك «کاین منم طاوس علیین شده» مدتی در آن هیکل مدروس و جلوه منحوس بحیرت نگریستم یا للعبج کجائیم و چه می‌بینیم، این بود معرفت بانوان بوضعیت خود که شاه درنطق ۱۷ دی فرمودند.

نفس ازدهاست اوکی مرده است ازغم بی‌آلتی افسرده است

یادم آمد عروسی جعفر برمکی، دیدم او در مائه سوم بود و در آن وقت پاریس شاید ده کوره بود و مادر مائه بیستم هستیم، درضیافات بعده میهمان کتلت در طبق میگذارند پاریس مرکز رسومات است و تجاوز از رسومات خلاف، عمل بوظیفه تقلید و امروز ادای وظیفه سخت ملحوظ است.

تا دیروز شنیده و دیده بودیم که درشادیها خلعتها می‌دادند و بخشش‌های میکردند و هدیه دلمه رواجی داشت، شعراء و خطباء به‌نوائی میرسیدند، همه آن رسوم امروز درحکم‌تبدیل و کهنه پرستی متروک، شنیده شد که نوبتی ولیعهد بمدرسه میروند پانصد تومان انعام میفرمایند مورد ملامت میشوند که بذل مال چه معنی دارد تو باید بگیری نه آنکه بدهی.

ملکه نازلی مراقب نمازاست، روز اول صبح که بر میخیزند ملزومات حاضر نبوده است تکدیری حاصل میشود. از تشریفات این جشن ملوکانه تبدیل سفارت طرفین بسفارت کبری شد و سفید چشمه را برای چشم روشنی از منازل راه آهن فوزیه نامیدند، همچنان هنگی را بنام عروس محترم.

۱۵ اردیبهشت ملکه نازلی وشاهزادگان مصری تهران را وداع گفتند، شنیدم زیادخشنود نبوده‌اند البته برخورد عادی تازه چرخ با محترمین ورزیده مطبوع نمی‌افتد.

اصل ۳۷ متمم قانون اساسی راجع بمادر ولیعهد که باید ایرانی الاصل باشد بماده ۹۷۶ قانون مدنی تفسیرشد (۱۴ آبان ۱۳۱۷) وفرمان ایرانی بودن فوزیه صادرگشت، دردوره کیان‌زمانی مصر جزء متصرفات ایران بوده‌است.

روزنامجات پاریس نسبت بمقام سلطنت دست به اطاله زبان نهادند، از طرف حکومت ایران شکایت شد، دولت منتظر بود روزنامجات تنبیه شوند، قانون فرانسه اجازه نمیداد، کار بخواستن تلامید ایرانی از

متارکه با فرانسه

۱۸ دی ۱۳۱۷

پاریس کشید، نظمیه پاریس آن قدرت را ندارد که به امردولت روزنامه توقیف کند یا روزنامه‌نویس رازندانی، دول سایره برای بستن زبان روزنامه‌نویس درسفارت خودشان بودجه مخصوصی دارند (صفحه ۲۲۷) وگفته‌اند:

وذاك الرسول هو الدرهم

وارسل رسولا ولا توصه

البته اطاله لسان هم بی‌مایه‌ای ازطرفی نبوده، روزنامه محرکی داشته، بهرحال دولت فرانسه قانونی از مجلس گذراند که از زبان درازی نسبت به مقامات خارجی بتواند جلوگیری کند و



التیامی شد.<sup>۱</sup>

جم که از قاهره برگشت صحبت از رأفت پادشاه مصر و ملاطفت با عموم کرد که با ادنا رعیت مهربانی میفرمایند، چیزی نگذشت که پهلوی پیرمردی را از رعایا در راه سعدآباد به اتومبیل خود دعوت کرده به تشریش که مقصد پیرمرد بود رساند، درموقع تودیع صد تومان هم باو انعام کرد، پیرمرد تضرع نمود که صد تومان را نمیخواهم امر بفرمائید پسر مرا که کمک من است از خدمت نظام معاف بدارند فرموده بودند این صد تومان را ببر آن فلان فلان شده‌ها بده پسر را معاف میکنند.

با همه قدرت و مراقبت پهلوی حال ادارات این بود و خودش میفرمود.

یهودی‌ای سیصد تومان گم کرده بود مسلمانی پیدا، بقوت ایمان برد  
**حکومت سلیمانی یا داودی**  
 بشهربانی داد یهودی برای اینکه مشتملی ندهد گفت پول من پانصد تومان بود کشمکش شد شاه طرفین را خواست بحضور رفتند به یهودی فرمودند چه گم کرده‌ای؟ گفت پانصد تومان، بمسلمان گفت چه پیدا کرده‌ای؟ گفت سیصد تومان، فرمودند این سیصد تومان مال تو پانصد تومان یهودی هم هر وقت پیدا شد برود بگیرد.

برای افسران اضافه حقوق پیشنهاد کردند پهلوی رد کرد که اگر حقوقشان کم است هر شب در سینما چه می‌خواهند؟ سینماها با صفوف بانوان سینه‌چاک نه آنقدر جالب دلشدگان هلاک است که از کفش و کلاه برای دیدار از آن ستارگان نوظهور خودداری کرد.  
 هر که شیرینی فروشد مشتری بروی بجوشد یا مگس را پر ببندد یا غسل را سر بپوشد لامارتین شاعر معروف فرانسه گوید برای تخریب اخلاق بشر بساطی از صحنه تأثر مضرت‌تر وضع نشده است.

ای سلیم آب زهر چشمه ببند که چو پر شد شتر و بار ببرد  
**محاكمات مالیه**  
 در عدلیه هر چه باشد رعایت حقوق بیشتر میشود و از حقوق زور کمتر گرفته لازم آمد که امور مالی در محکمه مخصوص موضوع از دادگستری محاکمه شود، يك فقره را که در آن واردم یاد میکنم. اقبال الدوله بیست هزار تومان از دولت طلب داشته به تبانی فته طلبی ببانك میدهد (غلط) و سندی از بانك میگیرد که آن فته طلب بلاوجه است آن وجه وصول نمیشود اقبال الدوله مرحوم میشود فته طلب در بانك روس می‌ماند و باطل نامه در نوشتجات اقبال الدوله.

روسیه برهم خورد عهد نامه جدید پیش آمد، بانك رهنی روس بدولت قرار گرفت پس از سالها مقرر شد مطالبات بانك روس را جمع آوری نموده بانك رهنی دایر شود ضمناً معهود است که بدهی بانك را وقتی ننهند و بستان را شدیداً مطالبه کنند.

از محاکمات مالیه بنای مطالبه از غلامحسین خان غفاری برادر اقبال الدوله گذاردند و فرع بندی کردند سیصد هزار تومان بر عهده او وارد آوردند در صورتی که مدت اقتضای آن مبلغ را نداشت بنا بر ساختن حساب گزاف است که بهر جا صلاح شود مبلغی معتنا به بدست بیاید البته وکیل مدافع بنسبت سیصد هزار تومان حق الوکاله گزاف می‌خواهد.

پس از رسیدگیها و مراجعه به اسناد و دفاتر بانك محقق شد که آن مطالبه مورد ندارد صاحب اختیار غلامحسین غفاری را به چهار هزار تومان محکوم کردند آنچه داد خواهی کرد بجائی نرسید که محکمه نمیتواند دولت را محکوم کند منطق هم غلط زیرا محکومیت دولت در کار نبود مطالبه



بغیر حق بود.<sup>۱</sup>

### ریاست وزرای منصورالملک

در جاهلیت معمول بود امیر و دبیر مورد سخط واقع میشدند ، بعد از مدتی خلعتی از طرف شاه بآنها داده میشد و حکم آب توبه داشت که گناه را میشوید ، در مشروطه قوام السلطنه را دیدیم که از محبس به کرسی نخست وزیری جلوس کرد ، سایر وزراء و عمال در محاکم عدلیه برائت حاصل میکنند و پاک میشوند، نه اتهامات پایه دارد نه تبرئه ها مایه .

منصورالملک در وزارت طرق مورد سوء ظن شد ، پرونده ای برای او تنظیم یافت دوایراد بدو وارد آوردند یکی که از کامپساکس پانزده هزار لیره گرفته است ، بعقیده من اگر راست باشد کم گرفته است چه با احترام امضای او کامپساکس پانصد هزار لیره نفع برد ، اتهام به شهادت یکنفر بود بدعوی میانجیگری ، دیگر آنکه کار خانه ابریشم ضعف آنچه بر آورد شده بود تمام شدگفته شد بر آورد اول ناقص بود میبایست تکمیل شود و با تصویب هیئت دولت بوده است کار به تمیز کشید تمیز ادله اتهام را کافی ندانسته به برائت منصورالملک حکم داد در نتیجه این محاکمه رضا قلی خان هدایت پسر عمو از ریاست تمیز معاف شد ، منصور مغضوب بود تا آنکه بریاست وزراء منصوب شد ، در گلستان خوانده ایم که باواز خوش کودکان و محبت پادشاهان اعتماد نباید کرد که آن به خوابی و این به خیالی مبدل شود از این معمیات بسیار پیش می آید .

متین دفتری که پس از جم ریاست یافت روی سیاست خارجه ، ظاهراً روابط با سفارت آلمان بحکم سابقه انشاء در آن سفارت معاف شد برای ریاست عظمی نمانده و در این دوره حاجت به استیضاح نیست تو برو تو بیا است .

### عروسی شمس و اشرف پهلوی

تجدد بر هم زن همه رسوم و آداب است ، عروسی فرمایشی هم یکی از آن جمله است در کابینه جم معروف شد عکس عده ای از جوانان را به شاهدختها عرضه دادند تا که قبول افتد و که در نظر آید پسر جم و پسر قوام شیرازی پسند افتادند ، چه حاجت بعکس بود من نمیدانم ، جم و قوام هر دو در قلهک می نشینند و عصرها محل گردش آنها و شاهدختها در صحرای دروس بوده دیگر را خوب میشناختند قوام پس از قضیه اسعد مورد لطف مخصوص واقع شده در مسافرتها ملازم خدمت است بهر حال مجلس عقد بیمزه ای منعقد شد ، با اینکه من متارکه داشتم بموجب دعوت در مجلس حاضر شدم یکطرف تالار شاه ایستاده بودند و قدری فاصله وزرای سابق و لاحق طرف دیگر ، ملکه و شاهدختها روی کرسی نشسته بودند ساکت وصامت ، دامادها عبوس زیر دست عروسها ایستاده در حال خود متفکر مینمودند نه شیرینی نه میوه ای در بساط بود ، لحظه ای گذشت امام جمعه خوئی و میرزا سید محمد بهبهانی وارد شدند نزدیک شاه رفتند و ظاهراً تبریک گفتند ، عقد در خارج بعمل آمده بود ، علماء رفتند و حضار متفرق شدند ، صاحب اختیار از جم که حاضر بود سراغ دلمه گرفت او هم دو پهلوی از کیف در آورد یکی بصاحب اختیار داد یکی بمن ، روی هم رفته مجلس خنکی بود و بعد خنکیهای بیشتری بروز داد بلکه به برودت کشید پسر قوام از اول ناراضی بود پسر جم را نمیدانم ، شنیده بودم که دامادهای ناصرالدین شاه میبایست از پائین پای عروس در رختخواب بخزند در این موقع از رسم رختخواب اطلاعی ندارم لیکن در اتوموبیل دامادها میبایست پهلوی شوfer قرار بگیرند تا پهلوی بود مماشاتی از طرفین میشد پس از پهلوی کار بتفریق کشید .

حتی فوزیه هم بطور قهر بقاهره رفت ، بهیچ وسیله مراجعت ایشان تا حال که ۱۳۲۷ است میسر نشده است ، اشرف پهلوی احمد شفیق را در مسافرتها بمصر پسندیده بشوهری پذیرفته است وی از محترمین است ، شمس چند سال در اروپا و امریکا بسیاحت گذراند ، والا حضرت اشرف



ریاست سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی دارند و والا حضرت شمس پهلوی ریاست شیر و خورشید سرخ و در این دو خدمت نامی نیکو تحصیل نموده مورد توجه ملتند. گاهی شنیده میشود که مداخله در امور اداری می‌کنند انشاء الله دروغ است.

از رجال این دوره داور به بصیرت در قوانین اروپا منزلتی کسب کرده بود، اخلاقاً هم از سایرین مزیت داشت، در وزارت عدلیه اختیاراتی از مجلس گرفت و اصلاحاتی کرد و یکدوره قانون بدفتر آورد، اواخر هم وزارت مالیه داشت، به تقرب مفتخر بود، از او تظاهر بزندقه ندیدیم و به عفت قائل بود.

بعضی مالیاتها که بضرورت شاید هم به اجبار بمجلس میبرد و میگذراند دلخوری در جماعتی تولید کرده بود، تنظیم محاضر که لازمه تنسیق عدلیه بود علماء را از او رنجانده میداشت.

جای تأسف است که جریان عدالت بهتر نشد، در بهمن ۱۳۱۸ بدون مقدمه شنیده شد که داور تریاک خورده است و در گذشته.

گفتند از اداره تریاک نمونه انواع خواسته با خود بمنزل برده سر شب اطفال خود را نوازش بسیار کرده به عیالش گفته که کار بسیار دارم شما بخوابید من مشغول کار خواهم شد تا تمام شود، خلوتی بدست آورده تریاک را بسیار نرم کرده و خورده است.

شهرت کرد که شاه در حد تهدید دو روز قبل پرخاش باو کرده بوده است و باز گفتند که شاه فرموده بوده است که من که باو ایرادی نگرفته بودم.

آنچه ظاهر شد جنازه او را بمسجد ناصری آورده بودند و اسباب تجلیل فراهم، ناگاه دستوری میرسد، مشایعت و تجلیل موقوف می‌شود، مشایعین به سر چشمه رسیده بودند سفراء که برای مشایعت آمده بودند میروند و سایرین متفرق میشوند جنازه را بطور تخفیف حرکت میدهند.

این واقعه و واقعه افسری که بمحکومیت خود قطع حاصل کرده در یأس سرهنگ خلعتبری را که حاکم قضیه بوده درب دادگاه نظامی هدف تیر تقاص نموده تیری هم بخودش زد که بی برکت بود بمریضخانه اش بردند بهبودی یافت برائت ذمه حاصل کرد و بجرم جسارت تیر باران شد ولی تیر باران کردن مردم را دسته دسته بسوء ظن و بدون تحقیق عمیق تخفیف داد و در شهر چون بمبی اثر نمود.

پس از جنگ بین الملل ۱۹۱۴ ترجیع بندی ساخته بودم بند اولش باز جنگ بین الملل را یاد میکنم.

باز چه نیرنگ زد حقه گر، روزگار	طرح دگر در فکند نقش دگر زد بکار
منظره ای هولناک پرده ز رخ برکشید	معنی آن درد و غم صورت آن اضطرار
فتنه جهانگیر شد مشرق و مغرب گرفت	بسته ز هر سو نگر بر همه راه فرار
برگ نشاط و طرب سوخت از این تندباد	شاخه خرم نماند گشت خزان نو بهار
ورد زبان همه بمب و تفنگ است و توپ	آتش کین شعله ور گاز حسد در بخار

گر تو بگوئی که این باز چه بیدادی است

طرفه جوابی دهند کز پی آزادی است

پس از جنگ ۱۹۱۴ سه عنوان جدید برای اجرای اغراض قدیم روی کار آمد در روسیه بلشویکی در ایتالیا فاشیسم در آلمان نازی و مشغول بازی شدند هر سه مسلک در حدود خود قوت گرفت عبارت ناشستی و حسنک واحد.

آلمان کامرون را می‌خواهد که در جنگ پیش از تصرف اودر آوردند مردمش در افزایشند میدان نشو و نما ندارند، تجهیزات زیاد میکند، در مقدمه دست به بعضی قطعات اتریش و چک اسلواکی نهاد، لهستان را با روسیه تقسیم کرد که دالان دانزیک را مستصرف شود و آن ظلم را



جبران نماید، روی سخن او با انگلیس است و موضوع اختلاف کامرون. ملاقات چمبرلین در برلن نتیجه مطلوب نداد شاید در خط موافقتی بود منجر به کناره گیری شد، چرچیل روی کار آمد با مخالفت بسیار کار بجنگ کشید، آخرالدوا، الکی حریف را غافلگیر کرد و لازمه تجهیزات بسیار قهراً همین است، دست بیچاره چون بجان نرسد چاره جز پیرهن دریدن نیست، در دو ماه اول حملات بهت آور کرد، فرانسه سپر انداخت، انگلیس عده ای که بفرانسه آورده بود بعجله بیرون برد تکلیف صلح برادرانه کردند در مفهوم غالب و مغلوب پذیرفته نشد. انگلیس دست بدامان امریکازدچاره را در توسل بروس دیدند و با وجود عهد اتحاد با آلمان، روسیه را حاضر جنگ کردند محتاج کمک اسلحه، قورخانه و آذوقه بود. راه رساندن ملزومات بدو منحصراً بایران و راه آهن خلیج به خزر یگانه وسیله، پر جنگ ایران را گرفت بیطرفی بخرج نرفت عهد شکنی اصل اصول بین الملل است.

در بهانه ۲۸ تیر و ۲۵ مرداد اخراج آلمانیها را از ایران خواستند که در مردم نفوذی دارند<sup>۱</sup> دولت اطمینان داد که از عملیات جلوگیری خواهد کرد و بعضی از اتباع آلمان را عذر خواستند مفید نشد. سفیر انگلیس و روس یادداشتی حضوراً بر رئیس الوزراء که منصورالملک است دادند و تهدید با اقدامات نظامی کردند و اصل قصد تصرف راه آهن بود و در عین حال در شمال روس و در جنوب انگلیس از طرف عراق نظامی از سرحد ایران تجاوز داده بودند. بر پهلوی امرگران نمود، منصور که پیشنهاد شوری کرده بود مورد خطاب و عتاب شد، فروغی بجای او آمد، در این حال امر بدفاع داده شده بود البته حفظ آبرو و مقام لازم است اما اهون ضررین را نیز رعایت ضرورت داشت<sup>۲</sup>.

نه هر که دارد شمشیر حرب باید کرد  
نه هر که دارد تریاق زهر باید خورد

راه میخواستند میباید داد، شاید بافتضاح اخراج سفرای آلمان و ایتالیا نمیکشید چنانکه سوئد با آلمان راه داده بود و سابقه میشد پیشرفت آلمان در اندک مدت چشمها را گرفته است. فروغی صبح ۹ شهریور در مجلس ماجرا را اجمالاً گفت و به بردباری دعوت نمود و بمذاکرات امیدواری داد و گفت بعضی بی جهت از شهر میروند و این سبب آشفتگی افکار است و باز از حرص مردم در تدارک آذوقه که بجای يك من دو من نان میخرند و جای نگرانی است.

در ملاقات بکوپال گفتم چه میکنید؟ گفت متحیرم برای يك شب هم آذوقه سفر نداریم، نمایش کفش و کلاه و رژه در بساط آراسته دیگر است و تدارک میدان جنگ دیگر. هواپیماهای روس در نواحی شمال تهران منجمله دروس جلوه گر شدند و بمبی چند رها کردند، سلطنت آباد که محل کارخانه اسلحه سازی است و میدان فرودگاه قلعه مرغی بخصوص در مد نظر است. اعلانات در هوا از طرف روس منتشر شد که ما را با ملت ایران اختلافی نیست، وحشت مردم زیاد شد دست و پاها در هم رفت اختلاف با دولت یا با ملت بمب وحشت میآورد در مجلس گفته شد دولت در پیروی نیات صلح طلبانه اعلیحضرت دستور خود داری نظامیان را از مدافعه صادر نمود و البته در سرحدات زد و خورد شده بود و تلفاتی دست داده در شهر اعلان حکومت نظامی شد که اقلاً از استفاده اشرار از بازار آشفته جلوگیری شود.

هشتم شهریور سفیرین هر يك یادداشتی حضوراً به نخست وزیر و وزیر خارجه دادند مشتمل بر فصولی چند:

۱- دولت انگلیس و شوروی هیچ نقشه ای بر علیه استقلال ایران و تمامیت ارضی آن ندارند (عبارتی است که در هر موقع گفته و نوشته میشود و ابداً اعتبار ندارد) مجبور شدند اقدامات نظامی بعمل بیاورند چه دولت ایران توجهی بپیشنهاد دوستانه ایشان نکرد و این اقدامات بر علیه دولت

۱- صحبت جلیل الملک با هاوارت رانوشته ام صفحه ۳۱۰

۲- نطق شاه در مجلس پس از معاهده سعد آباد.



ایران نبوده بلکه بر علیه اقدامات ممکنه آلمانیها بوده چنانکه دولت ایران حاضر برای اشتراک مساعی باشد علتی برای ادامه خصومت نخواهد بود.

۲- دولت پادشاهی انگلیس و دولت شوروی خواستار بعضی ضمانتها هستند حالا که دولت مایل بانجام تقاضاهای عادله آنها میباشد؛

الف - دولت ایران باید امر نماید قشون ایران بدون مقاومت از خط خانقین تا بندردیلم عقب نشینی کند.

در شمال خراسان، مازندران، گیلان، آذربایجان و کردستان تا حدود قزوین را از قشون خالی کنند و در تحت اشغال بگذارند.

روس اطمینان میدهد که بر علیه ملت ایران قصدی نداریم و هیچوقت از دولت سخن بمیان نمیآورد و حاضر است در خاتمه جنگ روی مرز قرار داد ۱۹۲۱ مشی کند.

ب- اخراج آلمانیها و تسلیم صورت در يك هفته به سفارتین .

ج- منع ورود آلمانی به ایران.

د- تسهیل عبور و مرور و حمل لوازم جنگی چه روی زمین چه از هوا.

۳- در مقابل دولتین موافقت مینمایند؛

الف- حقوق مربوطه به نفت و غیره ایران را کمافی السابق بپردازند.

ب- وسایل و لوازم اقتصاد مورد حاجت را فراهم کنند.

ج- پیشروی نیروی خود را متوقف سازند و بمحض اینکه وضعیت نظامی اجازه بدهد قشون خود را از خاک ایران خارج نمایند .

د- علاوه بر این دولت ایران بیطرفی خود را ادامه و هیچگونه عملی که بر خلاف منافع

انگلیس یا شوروی باشد در این مبارزه که در اثر تجاوز آلمان بر آنها تحمیل شده ننماید، شوروی

وعده میدهد حق امتیاز شیلات را بپردازد، تقاضای امتیاز نفت خوریان را دارد، در موضوع نفت

خوریان گفته شد در عهد نامه سابقه نیست و اگر مذاکراتی بوده مشمول امرار وقت است مع هذا

دولت حاضر است موافق مقتضیات در موقع داخل مذاکره بشود ، در طی مذاکرات لاحق

دولتین قبول کردند که در نقاط اشغالی حکومت ایران عدهای برای حفظ نظم متوقف داشته

باشد .

انگلیس قبول کرد پس از جنگ خسارات حقه ایرانیها را بپردازد.

روس گفت جنگ و بمباران مادامی دوام داشت که ارتش ایران مداومت میکرد و باتکلیف

اخراج آلمانیها از ایران مقاومت.

حفظ مقام دولت مستقل مقتضی مقاومت بود اگر بسوئد هم تکلیفاتی از این قبیل شده بود

کار به زد و خورد میکشید که بحیثیت دولت لطمه وارد نیاید.

هم از تکالیف ناروا و حق شکنی شرم آور آن بود که بیرون رفتن نمایندگان آلمان و بعضی

مستخدمین رئیسه را در تحت نظر مأمورین خودشان صورت دادند و این تقاضا نسبت بنمایندگان

ایتالیا مجار و رومانی نیز بعمل آمد، زور زور زور.

در موقعی که فروغی شرح قرار داد با دولتین را در مجلس میداد محمد علی روشن

از تماشاچیان حمله آورده دیوانه وار سنگی کلان بطرف او پرتاب کرد خوشبختانه مصادف نشد.

نیمی از اشاره دولتین نیمی باقتضای افکار استعفای پهلوی پیش آمد ، روسیه اساساً منکر

سلطنت است انگلیس هم پهلوی را مایل بآلمان بجا آورده است و دنباله کار دراز است، اولی دارد

۱- مازندران بملاحظه راه آهن، آذربایجان و کردستان بملاحظه نقشه احتمالی ترکیه، خراسان

گیلان و قزوین نبود مگر بخیال تصرف از طرف شوروی . عدل و انصاف تصرف خط راه بود و

اگر ملاحظه از ترکیه داشتند ممکن بود در سرحد قفقاز و عراق قوه داشته باشند.



و وسطی و آخری. از تکرار شوروی در انتشارات که ما با ملت ایران مخالفت نداریم بوئی استشمام میشد<sup>۱</sup> در هر موقع روس بفکر ترویج مرام است.

نظر باینکه من همه قوای خود را در این چند ساله مصروف امور کشور کرده‌ام ناتوان شده‌ام، حس میکنم که اینک وقت آن رسیده است که يك قوه جوانتری بکارهای کشور که مراقبت دائم لازم دارد بپردازد و اسباب سعادت و رفاهیت ملت را فراهم بیاورد. بنابراین امور سلطنت را بولیعید و جانشین خود تفویض کردم و از کار کناره نمودم. از امروز که ۲۵ شهریور ۱۳۲۰ است عموم ملت از کشوری ولشکری ولیعهد و جانشین قانونی مرا باید بسلطنت بشناسند و آنچه از پیروی مصالح کشور نسبت بمن می- کردند نسبت بایشان منظور دارند کاخ مرمر تهران ۲۵ شهریور ماه ۱۳۲۰ رضا شاه.

طبیعت عوض نمیشود باید گفت که آشفته‌گی اوضاع و پاشیدگی امور فکر تغییری در اذهان آورده بود و سردار سپه هنرهای نظامی نموده میبایست دوره بیست ساله پیش بیاید و کارها نظامی بگیرد در استعفا نامه هم لحن دیکتاتوری بر ملا است. لفظ باید در این نامه نمیکنجد بهتر این بود میفرمودند امیدوارم ولیعهد بتواند بمراقبت در نظم مملکت و تدارك رفاهیت عامه توجه ملت را بخود جلب نماید. در اثنای مذاکرات پس از تنظیم قرار داد روزی فروغی بمنزل من آمد در صحبت از قرار داد سؤال کرد گفتم نظر به پیش آمد غیر از آنچه دست و پا کرده‌اید چه می- توانستید بکنید.

حقیقت این است که باز رقابت بین انگلیس و روس بجان ما رسید و انگلیس است که در قرارداد قاعده ترك ایران را پس از جنگ بر جا نهاده و از طرف امریکا تأیید شد.

۱- مدتی بوده است که از اطراف به انگلیس اظهار میشده است که پهلوی را شما بر ما مسلط کردید و نیمه آخر پرگرام ده ساله راه باین شکایت میداد و سخنهایی میرفت و محرمانه مذاکراتی در بین میشده است شبها اتومبیل سفارت آلمان درب سزای ولیعهد دیده شده بود.



بعضی وقایع اتفاقیه

۱۳۱۳

۲۲ اردیبهشت	مسافرت شاه بترکیه	جشن فردوسی
۲۰ خرداد	شرکت در مجمع عمومی اسلامبول	مصاحبه با غازی
۲۰ آبان	سنگ دانشکده پزشکی	ولیعهد سوئد در تهران

۱۳۱۴

اول فروردین	تأسیس فرهنگستان	کشف حجاب
اول خرداد	حل اختلاف سرحدی با عراق	کلاه تمام لگنی
شهریور	کابینه جم	نمایش عتیقیات در اروپا

۱۳۱۵

۱۷ اردیبهشت	استعفای ادوارد هشتم	مراجعت ولیعهد از سویس
۱۱ آبان		فوت داور

۱۳۱۶

۱۵ خرداد	ختم مناقشه سرحد عراق	نصب مجسمه در ایستگاه راه آهن
۲۰ شهریور	سنگ کارخانه آهن	مجسمه بهارستان
۲۰ آبان		فروش خالصه تهران

۱۳۱۷

۴ تیر	اتصال راه آهن جنوب	پیمان سعد آباد
۱۴ آبان	فوت کمال پاشا	ایرانی بودن فوزیه
۱۵ اسفند	مراسم عقد فوزیه	حرکت ولیعهد بمصر
۸ آذر		تبعیت فوزیه

۱۳۱۸

۹ اردیبهشت	کابینه متین دفتری	عروسی ولیعهد
۱۰ اسفند	نصب مجسمه میدان سپه	سرشماری تهران (۵۴۰ هزار)

۱۳۱۹

۴ تیر	تولد شهناز دختر ولیعهد	کابینه علی منصور
-------	------------------------	------------------

۱۳۲۰

۱۳ اردیبهشت	ورود قشون روس و انگلیس	طرح فروش موقوفات
۵ شهریور	حکومت نظامی	کابینه فروغی
۲۵ شهریور		استعفای پهلوی



$$\begin{array}{r} 1805 \\ 268 \\ \hline 2073 \end{array}$$



## سلطنت محمد رضا شاه



Title Mantat<sub>h</sub>ab-nl-Lughát-i-

Author Shahi Jahani.

Accession No. 26402

Call No. 891.503 K 41 M

[illegible]



صبح روز ۲۵ شهریور اعلیحضرت محمد رضا شاه بر سر سلطنت مستقر شدند و فروغی<sup>۱</sup> بادامه خدمت مفتخر گشت. عصر روز ۲۶ شهریور شاه جوانبخت بمجلس تشریف فرما شده رسم تحلیف بجا آوردند.

پهلوی دارائی خود را از جنس و نقد باعلیحضرت محمد رضا شاه هبه کرد که بمصارف مفیده مملکت صرف شود، کارخانجات خصوصی بدولت تعلق گرفت، شاه جوان الحق داد و بخشش را داد، قآن ثانیش باید خواند.

در نطق سلام نوروز فرمودند معروف است صد سال باین سالها چون مخاطب ملت است می گویم هزار سال باین سالها، توفیق باری تعالی سعادت ملت را یار باد، باید کار کرد و کارآنگاه نتیجه ای ببار می آورد که بصحت و صمیمیت باشد، اتفاق وسیله نجات است، میهن پرستی جز رعایت مصالح نوع نیست این بود فہوای فرمایشات ملولانہ.

شاه ماضی عنایت مخصوص بکار داشت و مراقبت تمام به صرفه جوئی. توجهات ملوکانه هم از بدو امر بتدارک بیمارستان، بذل ده میلیون ریال باشخاص بینوا در سراسر کشور، توجه بمبارزه بامالاریا، تقسیم جوایز باهل فن که بدیعی مفید در کار آوردند، تأسیس آسایشگاهها در ولایات خصوص در زمستان و در هر دو مورد بذل مال فرمودند.

گردل و دست بحر و کان باشد  
دل و دست خدایگان باشد

روز ششم مهر شاه ماضی باتفاق مادر شاهیورها (دختر مجلل) و فرزندان: علیرضا، عبدالرضا، حمید رضا، شمس و فاطمه و فریدون جم شوهر شمس از بندر عباس بطرف بمبئی حرکت کردند قصد سکنی در پرو غرب امریکا بود، سیاست بد بینی راه را سوی جزیره موریس پیش آورد که جزیره ای پرت و بد هواست، تاج را بتقلید ناپلئون از دست امام جمعه خوئی گرفتند و خود بر سر نهادند عاقبت کارشان هم شبیه بعاقبت ناپلئون شد او را به سنت هلن بردند ایشان را بموریس، الهی عاقبت محمود گردان.

جماعتی از محبوسین سیاسی آزاد شدند بعضی مأمورین نظمیه مورد تعقیب، تعلیمات نظامی از بر نامه متوسطه و پیش آهنگی از برنامه دبستانها حذف شد، ماده واحده ۲۵ دلو ۱۳۰۳ راجع بریاست کل قوا لغو و زاندارمری از نظام مجزی.

۱۰ مرداد ۱۳۲۱ جماعتی غالب از اعضای نظمیه از طرف قوای انگلیس بااحتمال سابقه هواخواهی آلمان توقیف و روانه عراق شدند منجمله متین دفتری که سابقه وزارت و ریاست کابینه داشت. مشهور شد که طرفداران آلمان اجرتی هم داشته اند چون بنقد نمی شد پرداخت تقسیم جنس در کار بوده است. در کوههای اطراف اصفهان آلمانها تلگراف بی سیم داشته اند و زاهدی فرمانده

---

۱- قابل توجه است که فروغی در بدایت و نهایت دست اندر کار بود هم در تاجگذاری هم در موقع استعفا و سوگواری



نظامی محل رابط بوده است ، به بهانه شکار بکوه میرفته و مخاברה میشده دستگاه جاسوسی انگلیس کشف میکند . در موقعی که زاهدی بکوه رفته بوده است از طرف انگلیس مأمورینی بمنزل او رفته از زیر تختخواب صندوقی بیرون می آورند که در آن اسنادی بوده است می برند و زاهدی را نیز در مراجعت گرفته به بغداد انتقال میدهند . در خیال کودتا و چپاول شهر هم بوده است ، اخوی زاده مصطفی قلی خان که استاندار بود زیر بار نمی رود ، امان از این اخلاق .

دولت و مجلس سر بگریبان ناظر پیش آمدند و منتظر فرمان ، ملت گرفتار تنگی و گرانی نرخها ، درغلا گندم شد خرواری چهارصد الی ششصد تومان ، پول روزبروز تنزل میکند در جنگ پیش اگر ضرر داشتیم مبالغ گزاف طلا از روسیه انگلیس و ترکیه بایران آمد این نوبت نرخ بلیره از قرار سیزده تومان بستند دولت را مجبور بچاپ کاغذ کردند و خریدهای خودشانرا بیول مملکت برگذار کردند و گفتند در مقابل طلا ذخیره کرده آخر سر قرض خودمانرا میپردازیم مقداری هم طلا ببانک رساندند مبالغ گزاف طلبکارماندیم که روسیه در مقابل تا امروز که دهم فروردین ۱۳۲۷ است کراوغلی میخواند و امریکا جنس میپردازد غالب بیمصرف ، هنوز نرخها بالا است مردم در زحمت و نگرانی در پیش بینی در هر غوغا و جنگی جماعتی به نوا میرسند ( تازه بدوران رسیده ) و چندین برابر از اهالی بینوا میشوند و مستعد بلوا .

چرچیل میداندار هنگامه ، هر روز در محلی جرگه ای میسازد و قراردادی **کنفرانس سه دولت** میپردازد ، گاه روی دریا گاه روی زمین و اگر میسر بود روی هوا ، در اتلانتیک و افریقا مکرر ملاقات بین چرچیل و روزولت اتفاق افتاد نوبتی هم در مصر چانکایچک رئیس جمهوری چین شرکت کرد . استالین زمامدار شوروی بجاهای دور - دست نمی رود ، در اوایل آذر ۱۳۲۲ کنفرانسی در تهران واقع شد ، استالین ، روزولت و چرچیل در تهران انجمنی کردند ۵-۸ آذر .

چرچیل در سفر پیش از شاه دیدن کرده بود ، روزولت از کمر عاجز است و حرکت برای او دشوار ، استالین بدیدن شاه آمد و اظهار مودت کرد  
اعلیحضرت برای بازدید استالین و دیدن روزولت و چرچیل بسفارت روس تشریف بردند ایران اعلان جنگ بموافقت متفقین نمود .

خلاصه - دول ثلاثه کمکهای ایران را خصوص در قسمت تسهیل حمل و نقل مهمات اذعان میکنند موافقت دارند در مقابل مشکلات اقتصادی خاص که برای ایران فراهم آورده اند کمک اقتصادی خود را تا حد امکان بدولت ایران ادامه بدهند .

**اعلامیه دول ثلاثه**  
**اول دسامبر ۱۹۴۳**  
راجع بدوره بعد از جنگ دول ثلاثه موافقت دارند که هر نوع مسائل اقتصادی که در پایان مخاصمات ایران بدان مواجه باشد از طرف کنفرانسها یا مجامع بین المللی که برای مطالعه مسائل اقتصادی بین المللی تشکیل شود با مسائل اقتصادی سایر ملل متحده مورد توجه کامل قرار بدهند .

دول ثلاثه در حفظ حاکمیت و تمامیت ارضی ایران اتفاق نظر دارند و در برقراری صلح بین الملل طبق منشور اتلانتیک که مورد قبول چهار دولت است استظهار وینستون چرچیل ژ . د . استالین فرانکلین روزولت .

**منشور اتلانتیک**  
منشور اتلانتیک<sup>۱</sup> اساس عهود تالیه است که بین روزولت و چرچیل ۱۴- اوت ۱۹۴۰ منعقد گردید<sup>۲</sup> .

۱- معاهدات روی زمین پا در هوا است چه عجب اگر معاهده روی دریا نقش بر آب شود .

۲- چه خوب بود که روی آب آتش جدال را بآب ترحم براهالی زمین مینشانند و طرح

صلحی میریختند سنگ تجارت سبوی سلامتی را شکست



روی کشتی پرنس اف ولز طرح کشتی در میدان قهرو آشتی ریخته شد برهشت فصل :  
عدم طمع بخاک یکدیگر .

مخالفت با تغییرات در حدود که با موافقت آزاد ملل مربوطه نباشد .

شناختن حق ملل در انتخاب حکومت خود .

تسهیل امر تجارت ملل خواه غالب خواه مغلوب و کمک اقتصادی .

بر انداختن ظلم (نازی) .

اقامه صلحی که همه برخوردار باشند .

آزادی مراوده در دریاهای .

خلع سلاح مللی که ممکن است دست به تعدی بیازند (تشخیص متعددی را کی بدهد) .

اگر این هشت در بروی ملل گشوده میشد دنیا بهشتی میگشت متأسفانه بالا رفتیم آب

بود پائین آمدیم دوغ بود قصه ما دروغ بود ، میرسیم و می بینیم چه میگفتند و چه کردند .

بزرگی سراسر بگفتار نیست دوصد گفته چون نیم کردار نیست

بنابیش نهاد دولت بر طبق اصل پنجاه و یکم قانون اساسی از تاریخ ۱۷ شهریور

### فرمان اعلان جنگ

۱۳۲۲ حالت جنگ را بین کشور خودمان و آلمان مقرر و اعلام میداریم .

برای مزید استفاده از مقررات منشور اتلانتیک که دول متحده آمریکا و

انگلیس بر آن توافق کرده اند و دولت شوروی نیز در سپتامبر آن سال

اصل مزبور را تأیید کرده است و دولت شاهنشاهی هم تمایل خود را بآن

### مدلول پیمان اتحاد

اصل ابراز مینماید ، بین ایران و دولتین انگلیس و شوروی پیمان اتحاد بسته شد ۶ بهمن ۱۳۲۰

مشمول بر ۹ فصل و سه ضمیمه از طرف ایران علی سهریلی وزیر امور خارجه ، از طرف انگلیس سر ریدر

ویلیام بولارد وزیر مختار و نماینده فوق العاده انگلیس ، از طرف جماهیر شوروی آقای آندره آندروویچ

اسمیرنوف سفیر کبیر فوق العاده شوروی .

نمایندگان فوق بموجب اختیارات ثابته موافقت کردند :

۱- تعهد مشترك و منفرد در حفظ حاکمیت و تمامیت ایران .

۲- انعقاد پیمان فیما بین .

۳- تعهد مشترك و منفرد در دفاع ایران از حمله آلمان یا دولت دیگر .

اعلیحضرت پادشاه ایران متعهد میشوند با تمام وسایل غیر از قوای نظامی با دول متحده همکاری

کنند و بدول متحده حق غیر محدود در استفاده از وسایل میدهند ، خاک ، آب ، راه رودخانه ،

بنادر ، میدان تلفن و تلگراف و مساعدت در فراهم آوردن مصالح و کارگر .

حوائج ضروری ایران منظور خواهد بود .

۴- حضور قوای نظامی دول در خاک ایران اشغال نظامی نخواهد بود و باز تنظیم قراردادهای

مخصوص برای معاملات و طریق واگذاری ابنیه متحدین پس از جنگ بایران و حدود مصونیتها که

قوای دول متحده از آن برخوردار خواهند بود .

۵- بردن قوای خود پس از اتمام جنگ با آلمان و شرکای او در منتها شش ماه بعد و اگر

زودتر صلح شد بدون درنگ پس از صلح .

۶- دول متحد با کشور دیگر قراری در بین نخواهند آورد که از جهتی بحال ایران

مضر باشد و برخلاف این پیمان پیمانی نخواهند بست ، در امور مربوط بایران با ایران شور خواهند نمود .

اعلیحضرت هم در روابط خود با کشورهای دیگر روابط دوستی ای منافی این پیمان اختیار

نخواهند کرد .

۷- تعهد سعی در رفع اشکالات که در نتیجه جنگ حاضر پیش بیاید .

۸- دوام این پیمان تا موقع بیرون بردن قوای متحدین از ایران خواهد بود .

۹- این پیمان برای طرفین الزام آور است .



ضمیمه اول و دوم تأیید فصول عهدنامه است و ضمیمه سوم راجع بعدم تقاضا از ایران بشرکت در مخارج نظامیان متحدین .

در صورت سقوط این پیمان قبل از صلح فصل نهم ضمیمه اول بقوت خود باقی خواهد بود و آن تعهد دولت انگلیس است که در هیچ کنفرانس بر ضرر ایران تصویبی نکند و راجع به امور ایران قبلاً شور کند .

انعقاد این عهدنامه ۶ بهمن ۱۳۲۰ بتصویب مجلس رسید .

انگلیس در حسن نیت رفیقش ظنین است تعهداتی بر خود تحمیل میکند حق حاکمیت و تمامیت استقلال ایران بصرفه او است ، همه سنگ در راه تجاوز مدعی میگذارد چه خوب گفته است هر که گفته :

تفرقت غنمی فقلت لها رب سلط عليها الذئب والضبع

از آنجا که میدانیم جنابعالی با کمال توجه ناظر جریان وقایع در ایران تلگراف شاه بروز و ملت میباشید خوشحالم که باطلاع جنابعالی برسانم که دولت ما با توجه به اصل منشور اتلانتیک که با آن کمال موافقت را داریم پیمان اتحاد با دولت انگلیس و دولت جماهیر شوروی بستیم ، بامضا کردن این سند ما اتکای خود را بحسن نیت و دوستی دیرین که بین کشورهای متحد امریکا و ما وجود دارد ابراز میداریم و اطمینان داریم که رویه دیرین جنابعالی نسبت بمبادی اصلی این پیمان اجرای تعهداتی را که در این پیمان مندرج است تضمین میکند و برای کشور و ملت ما آینده درخشانی در سایه صلح و آرامش در داخل مرزهای کشور ایجاد میکند . محمد رضا پهلوی .

تلگراف اعلیحضرت را مشعر بر اینکه دولت ایران پیمان اتحاد با دولت جواب روز و ملت انگلیس و دولت جماهیر شوروی سوسیالیستی بسته است دریافت داشتیم ،

این پیمان را مطالعه کرده و خیلی خوشوقتیم که می بینم در ضمن شرایط آن تعهد دول متفق در محترم شمردن تمامیت ارضی ، حاکمیت و استقلال سیاسی ایران و همچنین تعهدات چندی از طرف اعلیحضرت که در خورد دوستی باستانی که بین مملکت ما از سالیان دراز موجود بوده و میباشد دایر بر همکاری با متفقین در مبارزه آنها بر علیه متجاوزین ظالم که سعی دارند حق بقای دول آزاد را انکار کنند منظور گشته است . آرزوی من این است که عقد این پیمان ترقی مسالمت آمیز ایران را تقویت کرده و سعادت ملت اعلیحضرت را تأمین نماید . فرانکلین روز و ملت .

آشوب در تمام ذرات عالم است ، روی کره میسوزد ، خشک و تر ، مرد و زن ، در تهران قشون روس یکطرف قشون انگلیس یکطرف قشون آمریکا بین این دو ، سی چهل هزار نفر لهستانی غالب با دست خالی وارد تهران شدند و سرباز زحمتهای دیگر ، اضطراب بجائی رسید که یاران فراموش کردند عشق ، روزنامهجات رنگارنگ در انتقاد دوره پهلوی هماهنگ ، میدان بدست آورده ضرب شست مینمایند . در دوره پهلوی زبان انتقاد و فحاشی خاموش بود دلها تنگ نام و ننگ فراموش شد ، ورثه مقتولین در قصر دعوی قصاص دارند ، اجزای شهربانی مورد تعقیب ، مختاری زندانی شد ، زشت و زیبا درهم آمیخته ، اغراض بقال ریخته ، در محاکم غوغا است ، دولت خسته ، رشته گسسته .

آلمان بقفقاز نزدیک شد اضطراب افزود ، سخنی از جبهه قفقاز میروید ، روز بروز عده انگلیس و آمریکا می افزاید آذوقه میکاهد ، آخر تدبیر دولت تشکیل وزارت خواربار شد مزید بر علت گشت و تدبیر مورد تهمت و تعقیب .

دوره چهاردهم تقنینیه دایر شد ۶ اسفند ۱۳۲۲ غوغای اعتبارنامه بر سایر غوغاها اضافه ، شرح جنجال و قیل و قال در مجلس از صحبت ما بیرون است همینقدر گوئیم که لحنها بیغاره است و حضور قشون اجنبی یگانه چاره پتیاره . معروف است در جهنم ماری است که از او پناه به عقب میبرند ، اگر فتنه جویان ساکتند از بیم نیروی اجنبی است ، میلیسپو که برای مالیه استخدام شده



بود وارد شد ، اختیارات نا محدود برای او بتصویب رسید ، قانون مالیات بر درآمد و اختیار ضبط مازاد محصول از مصرف مالك برقرار گشت ۳ اردیبهشت ۱۳۲۲ ، از حیث نان سکونتی حاصل شد انتظار بهبودی به طفیل رئیس مالیه که امریکائی است فوق آن است که وضعیت اجازه بدهد .

میلیسیو هم اختیارات خود را از حد تجاوز داده تصرف دراموری میکند که محتاج تصویب مجلس است ، روزنامه‌ها انتقاد میکنند و فریاد میزنند ، این داد و بیداد هم از حد اعتدال بیرون است ، بر سر تغییر رئیس بانک کشمکش بین رئیس مالیه و رئیس بانک ملی دایراست از مقالات در روزنامه کاربانتشار رسالات کشیده است .

آلمان که از استالین گراد پیش آمده بود در اواخر سنه ماضی و هذه السنه ( ۱۳۲۲ ) عقب می‌نشیند ، در جبهه دوم مقداری از خاک فرانسه بتصرف متفقین آمده است به ایتالیا نفوذ کرده اند نگرانی تخفیف یافته احیاناً مال التجاره وارد میشود در وسایل حمل و نقل هم گشایش حاصل شده است . کابینه ساعدهم پس از تزلزلی ثباتی یافته امید بهبودی میرود . گندم که در سنه گذشته به پانصد ششصد تومان رسیده بود ( ۳۰۰ کیلو ) به صد و پنجاه و کمتر داد و ستد میشود ، برنج که تاهزار تومان خرواری رسید اینک سیصد و چهارصد داد و ستد میشود قند که یکمن ( ۳ کیلو ) پنجاه تومان ( ۵۰۰ ریال ) بفروش میرفت حال بیست تومان ارزش دارد قیمت پارچه تنزل نموده است تاروکار چه باز پیش آورد .

یکماه است جنگ راکداست ، در این اوقات که ثلث آخر مهر است ( ۱۳۲۳ ) چرچیل به مسکو رفته است ، روسیه شکایت از نرسیدن ملزومات کافی میکند .

بر سر نفت آتش روشن است متفقین در ازای زحماتی که بایران وارد آورده اند و بعبارتی که شایع شد ایران را پل پیروزی می‌شناسند چشم به یگانه منبع دست به نقد کشور دوخته اند . روسیه مصرتر است ، مذاکراتی هم شده است ، مجلس این صحبت را به خاتمه قطعی جنگ موکول داشت ، انگلیس و امریکا به تأمل تن در دادند ، روسیه به تهدید پرداخت ، حزب توده که برانگیخته او است حمله بمجلس میاورد ، در روزنامجات خود بقبول تقاضای روسیه دعوت میکند ، نفت‌های روی زمین رو به اطفاء است بر سر نفت‌های زیر زمین آتش برپا است .

در کابینه ساعد صحبتی رفته بود ، نماینده شوروی کافتارادزه معاون وزیر خارجه برای گرفتن نتیجه بتهران آمد ، برخورد بمنع مجلس ، منجر بقطع روابط شد ساعد کنار رفت .

کی کابینه بسازد ؟ دو هفته سخن از مصدق میرفت ، مدعی پابرجای میرزا سید ضیاء ، در مجلس بقای بروکالت را شرط کرد و نزاکت را از حقوق ریاست وزراء صرف نظر ، صورت نگرفت گفتند اختیار او برای آن بود که از مجلس بیرون برود آنکه میتواند استیضاح کند چرا خود را مورد استیضاح قرار بدهد در تاریخ ۴ آذر ۱۳۲۳ رأی اعتماد به مرتضی قلی بیات داده شد که از خویشان مصدق است . به پیشنهاد مصدق قانون مجازاتی برای وزیر و سفیری تصویب شد که صحبت از امتیاز نفت بمیان آورد دولت اجازه بطرح نقشه در طریق استخراج و احیاناً فروش نفت یافت ( ۱۱ آذر )

دروغ یار است تبعید میرزا سید ضیاء طباطبائی هم بتقاضای شوروی درالسنه جاری است مخالفت با سید ضیاء روی ضدیت جدی با حزب توده است که در سایه حمایت پرچم داس و پتک کار میکند یکی از نسق‌های جاهلیت گذاردن خزوکی بود زیر کلاه متهم که اقرار کند ، سیاست قوی نسبت بضعیف امروز در حکم آن خزوک است .

چرچیل در مراجعت در مسکو در پارلمان نسبتی را که باو میدادند خود اظهار کرد که هر روز چون مستمندان ( پیر زنان ) بدرخانه این و آن میروم در این موقع خاتمه جنگ را به بعد از بهار نوید میدهد .

میلیسیو را فکر دیکتاتوری بسر آمده است ، حضور قشون امریکا بادی بدماغ او انداخته



مدعی است که پیشنهاد تعلیمات عمومی چرابدون استحضار او بمجلس داده شده است شاید این ایراد بیجا هم نباشد چه تنظیم بودجه بعهدۀ او است لیکن تعطیل حقوق افسران که رئیس بانک ملی باید باختیار من باشد آب بردار است ، ظاهراً منظور نصب یکنفر امریکائی و شاید مآرب دیگر در کار است ، من از مستشار خارجه سر خود خیر ندیدم اگر بعضی خسارت اقتصادی بما نزدند خسارت سیاسی وارد آوردند .

غوغای شوستر را با سفارت روس من در برلن در روزنامه خواندم مادام دیتريشي تمجید کرد و عبارتش نسبت بشوستر مرد تمام بود ، من که از اوضاع خودمان اطلاع داشتم دیدم که آخر خوبی ندارد و کار مرد تمام ناتمام خواهد ماند .

در نتیجه تقاضای بیمورد ، اختیارات میلیپسولوغوشد ، در جواب گله مندها سفارت گفت خودتان او را آوردید دولت امریکا مداخله ای نداشت .

میلیپسورا از سفر سابق خوب میشناسم يك دنده است و بد کله .

آسمان هم بر احوال ما میگريد ، بیست روز است مستمر برف و باران داریم معهدا با خرابی بسیار در خانه ها می خندیم و دلخوش میکنیم که سال دیگر آب داریم ، در این سنه کم آبی باندازه ای بود که زنهای اهل محل دروازه شاه عبدالعظیم اجتماعی کردند و اخبار بآتش نمودند از شهرداری کامیونهای پر آب بمحل آمد از آتش پرسیدند زنها گفتند خودمان آتش گرفته بودیم و با ظرفهایی که همراه داشتند آب کامیونها را بردند و حال آنکه در آن محله همه خانه ها چاه آب داشتند .

کارها بطوری گره خورده است که قمه اسکندر می خواهد که شکافته شود (گره گردن).

جمعه ۲۳/۲/۱۰ جشن سر سال انجمن سه نفره است ، در این روز بود که روزولت در اثر اظهارات شاه در مقررات بین خودشان نقطه روی حفظ استقلال ایران گذارد .

روزنامه ها تند و کند از بیرون بردن قشون از شهر صحبت میکنند در شهر ثلث عابرین اجنبی اند ، روس امریکائی هندی با افسران انگلیس ، روسها در مدت جنگ کمتر مزاحم بودند ، امریکائی ها اجازه آزادی بیشتری بخود میدادند و دستشان در خرج باز بود و نرخها را در شهر بالا بردند .

در شمال ایران نقشه دیگری در کار است ، روزنامه رهبر زمزمه میکند که شمال ایران حریم روسیه است ، خداوند این آزادیخواهان وطن پرست دو آتشه راهدایت فرماید .

چرچیل نطق مفصلی در پارلمان ایراد نمود خلاصه آنکه نظر ما آن است که هر قومی بفهوای اکثریت خود (از آن حرفهاست) در رفاه باشد اکثریت هم یکی از آن دلخوشیها است که بسی در دسر تولید کرده است .

روزولت در آمال امریکا گوید تجربه بر ما معلوم کرد که آرامش و سعادت ما موقوف بمثل دور دست است باید ما خودمان را عضوی از سازمان کلی بدانیم و آن رعایت دوستی است برای تحصیل دوستی اگر ملل عملاً با ما طریق دوستی بپیمایند متوقع دوستی ما باشند ! مخاطب کیست ؟ من نیستم !

تام حور سیاست روی مرکز تجارت و تمدن روی اصل صادرات است ، لغزش متبادر است ، آلمان خراب شد روی پیش دستی در صنعت و تجارت .

استملاک منازل دیگران بهر مذهب غصب است و حرام ، اما چون این لقمه حرام را همه خورده اند آلمان ملامت ندارد اگر مطالبه سهم خود را میکرد اضطرار او را ناچار از تهور نمود . نکته سنجان گفته اند جنگ را آنکس سبب بوده است که پیش آورده است نه آنکه پیش قدمی کرده است و باز آن تهور را تصدیق نمی توان کرد .

بهلوی از مردانی بود که میشود به انگشت شمرد اگر از اشراف مملکت نبود و معلومات ادبی نداشت تهور و کفایت او از یکطرف و خالی بودن مملکت از اشخاص با حزم و عزم از طرف دیگر او را بمقام **سرانجام کار بهلوی**



شامخ رسانید .

بالای سرش زهوشمندی      میتافت ستاره بلندی  
هنر اول رضا خان خواستن عذر کلرژه بود سرهنگ جدید روس از حزب بلشویک .  
از ناراضامندی صاحب منصبان دیگر استفاده کرده قراولان مرکز قزاقخانه را از فوج خود گذارده  
بتهدید استعفای کلرژه را گرفت ، استارسلسکی بجای او رئیس شد در این مقدمه هاوارت در قزاقخانه  
سبز میشود .

در موقعی که بنابر قرارداد ۱۹۱۹ میبایست مدیر انگلیسی دست روی نظام بگذارد در  
پیش بینی رضا خان بتوسط حسین خان هنگ آفرین معلم موزیک قزاق از حشمت الدوله وزیر جنگ  
تقاضا میکند که در موقع تحویل قزاقخانه بژنرال دیکسن انگلیسی او را برای اینکار معین کنند  
قبل از آنکه هنگ آفرین فرصت صحبت با حشمت الدوله بیابد به اشاره دیگران مأمور اردوی  
قزوین میشود .

دوره زندگی پهلوی آئینه عبرت است از سربازی بسرداری ، از سرداری بسلطنت تاپیش آمد  
حادثه ۲۵ شهریور ۱۳۲۰

چنین است رسم سرای فریب      نگیرند عبرت و امر غریب  
پهلوی رفت ، لجام از سریاوه سرایان برداشته شد ، فحش و فحشا متن وحاشیه روزنامه هارا  
فراگرفته عرض ماند نه ناموس بزرگتر ایرادی که به پهلوی میگیرند منع از هرزه درائی است و ما اینرا  
از هنرهای اومیدانیم و لوقدیری زیاده روی شده باشد .

زبان بریده بکنجی نشسته ، صم بکم      به از کسی که نباشد زبانش اندر حکم  
در میدان فساد اخلاق تاختنی کردند که مشکل بتوان میدان را از فجایع پرداخت .

کریم خان سرسلسله زندیه پادشاهی رؤف و مهربان در عین حال با جربزه  
بود پس از او خوانین زندیه بجان هم افتادند و بیم هرج و  
**تاریخچه**

مرج میرفت .

آقا محمدخان سرسلسله قاجاریه مردی مدبر و مدیر بود اطراف مملکت را جمع آوری  
کرد ، ایراد وارد به آقا محمدخان قتل و غارت در گرجستان بود که سبب از دست رفتن قفقاز شد .  
ملکم در تاریخ خود مینویسد از حاجی ابراهیم خان از شجاعت آقا محمدخان پرسیدم گفت کله اش  
نگذار دکار بازو بکشد .

از کلمات خود خان است که اگر شاه عباس سلطان میشد ، نادر لشکرکش ، من وزیر ، عالم را  
مسخر میکردیم البته تصور صحیحی از عالم نداشته است .

در دوره ای که ما دیدیم در پروس این مقارنه دست داد گیوم اول ، بیسمارک و مولتکه از  
پروس دولت آلمان بدان عظمت راساختند .

اگر آقا محمدخان گفته بود در آن اجتماع مملکت را آباد و اهالی را خرم و شاد میکردیم  
بعقل نزدیکتر بود .

در زمان فتحعلیشاه ایران روابط بیشتری با ممالک غرب پیدا کرد از روسیه و انگلیس سفراء  
بایران آمده بودند ناپلئون اول که راه به هند میخواست باب مراوده با ایران گشود در رقابت همسایه ها  
جنگ باروس پیش آمد اگر ایران استطاعت زمان نادر را داشت رنجش قفقازی و حریف تازه رامیبایست  
در میزان گذاشت .

میرزا ابوالقاسم قائم مقام در مشورت از وسعت خاک وعده نفوس و میزان در آمد پرسید ؟  
گفتند ، گفت شما با عده و سرمایه خودتان چگونه وارد جنگ باروس میشوید ؟ نشنیدند جنگیدند و  
نتیجه را دیدند ۱ بزرگترین خسارتی که در آن جنگ به مملکت وارد آمد عهد نامه



ترکمان چای بود .

دوره محمدشاه دوره فترت بود و در هر قدم عهدنامه ترکمان چای سدره ، باز معلمین فرانسوی خواستند و فکر اصلاح داشتند اگر چه گفته شد :

نگذاشت بملك شاه حاجی درمی  
نه مزرع دوست را از آن آب نمی  
شد صرف قنات و توپ هر بیش و کمی  
نه خایه خصم را از آن توپ غمی  
باز حاجی به تناسب زمان و میدان وسائل در آبادی و تدارکات قوه میکوشید و باقتضای زمان  
همانقدر که میکردند میتوانستند .

در دوره ناصرالدین شاه چشم و گوشها بازتر شده بود ، در اول سلطنت به بینائی میرزا تقی خان در هر رشته دست بکار گذارده شد ، دسیسه رجال مملکت دست آن مرد کافی را کوتاه کرد ، دوره دوره جاهلیت شد ، آخر تدبیر ناصرالدین شاه جلب سفراء از هر مملکت بود که شاهد رفتار همسایه ها باشند و در تجدید قدر شربت نگاه میداشت .

مظفرالدین شاه خوش نیت بود و بی قدرت ، میخواست و نمیتوانست ، باقتضای دوره و تقاضای زمانه با افتتاح مدارس جدید رغبتی پیدا شد و پیش آمد راه به تشکیل مجلس برگشود چنانکه در مقدمه فواید الترجمان گفته ام از او دو یادگار ابدی ماند .

بروی حلق دودر برگشود شاه سعید  
در معارف تا جهل ها کند درمان  
چنانکه بود هماره بخاطرش مضمحل  
در عدالت تا از ستم کشد کیفر  
محمدعلیشاه ذکاء و دها داشت ، صاحب قلم بود و قادر بر عمل ، رقابت برادران<sup>۱</sup> او را در دامن روس افکند و حریف را عبوس میداشت با عادات جاهلیت وارد میدان مشروطیت شد نه پیرا و گوارا بود نه مدعیان در خط مدارا و در گلستان خواندیم<sup>۲</sup> .

اگر از هر دو جانب جاهلانند  
اگر زنجیر باشد بگسلانند  
احمد شاه معصوم بود ، بقول خودش برای سلطنت ساخته نشده بود و دوره ای بود پر مصیبت همسایگان مستمر اشکالها می تراشیدند اجرای قرار داد ۱۹۰۷ و ۱۹۱۹ مجال فکر به رجال دولت نمی داد .

در نتیجه جنگ بین الملل ۱۹۱۴-۱۹۱۸ روسیه تزاری از هم پاشید ،  
**فرج بعد از شدت** رژیم جدید روی کار آوردند ، در تخریب رژیم اسبق و اعلان آزادی مطلق عهدنامه ترکمان چای را لغو کردند که از مظالم حکومت امپراتوری است ، راه عمل از هر جهت برای ایران باز شد و موقع پرواز . متأسفانه ببهانه قرارداد ۱۹۱۹ رشت و تبریز علم مخالفت با مرکز برافراشتند تخم اختلاف کاشتند انگلیس در انتظار عملی شدن قرار داد نیروی نظامی در همدان و قزوین برقرار می داشت و روسیه بر قنات آتش رشت را باد میزد کار بکودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ کشید<sup>۳</sup> .

میرزا سید ضیاءالدین رئیس دولت شد ، در بیانیه گفت قرارداد ۱۹۱۹ را لغو میکنم و قرارداد ۱۹۲۱ را استقبال ، تخته را از زیر پای او کشیدند با پشت بند نظام میدان بدست پهلوان کودتا افتاد ، سوء تدبیر و قصد تدمیر او روز بروز خیال او را بالا برد حریفی در مقابل نبود و با آنچه پیش آمد منجر بزوال سلطنت قاجار شد .

۱- صحبت از ولایت عهد نصرت السلطنه میرفت .

۲- پس از رفتن شاه بمجلس و سوگند یاد کردن که انتظار آرامش و سازش میرفت بمب رضاخان شجاع لشکر چه بود و چه جهت داشت که شاه عصبانی و مأیوس نشود . رضاخان شجاع لشکر پس از آن عمل بخاک ترکیه متواری شد در دوره قیام به تبریز آمد و پس از قیام بالاهوتی بروسیه رفت . در آن موقع حیدر عمو اوغلی محاکمه میشد .

۳- تاریخ تجدید میشود عمل موسولینی سرمشق شد .



### دوره پهلوی

دوره پهلوی را من سه قسمت میکنم :

#### قسمت اول

از کودتای ۳ اسفند ۱۲۹۹ تا ۱۵ آذر ۱۳۰۴ ، هشت ماه چند فوج و عده‌ای سوار دور تبریز را گرفتند ، مردم شهر در دفاع فایق آمدند ، عده‌ای قزاق در یکشب بتهران مستولی شدند و آب از آب نجنبید این بود تفاوت خواب با بیدار و نتیجه زمامداری سپهدار .

رضاخان بقول خودش در قزوین نهایت آرزویش وزارت جنگ بوده ، بالاستحاق سردار سپه است ، مردم از اوضاع دلتنگ ، از احمدشاه مأیوس ، سردار را مرد کار دیده دور او گرد آمدند تدابیر معکوس و تملق چاپلوس روز بروز هوای سردار را بالا برد ، احمدشاه هم بی عنایت با اوضاع ، مردم مملکت را وداع میگوید التمر یانع و الناطور غیر مانع .

نظام ، نظمیه و امنیه در فرمان سردار است ، کرسی ریاست وزراء هم تفویض او شد ، بالطبع حکام ولایات هم در تحت نفوذ او درآمدند ، جمهوری را آقایان منورالفکر اقرب بعمل میدانند با اینکه ابعاد بمصلحت است دور علم جمهوری آتش افروزی کردند آخر نقش بر آب شد رنگ سلطنت ریختند روز ۱۵ آذر از قوه بفعل آمد وقع القوس فی ید باری‌ها .

در دوره ریاست وزراء هیجانی در ادارات و جریانی در امور پیدا شده بود همه امید بخش اگر برداشت بآداب جاهلیت بود فرو داشت جبرانی نمود .

در این دوره که دوره اول سلطنت است رعایت افکار و عنایت بشعار میشد ،

اشاره بحسن اخلاق میرفت ، بحضرت عبدالعظیم تشریف میبردند ، انعامات

میدادند ، طایفه‌ای از متجددین خواستند پهلوی را بخود نسبت بدهند در

طویل کرد ، مجلس مقامی داشت و ملت احترامی ، تأسیسات مفید بسیار

#### قسمت دوم

مدرسه تربیت را بست و

شد ، بساختن راه آهن

توفیق یافتیم اقتصادیات

نمو لایق کرد ، قوانین

از مجلس گذشت ، عایدات

دولت روز بروز افزود ،

شهرها بخیا بانهای وسیع

و عمارات مجلل مزین

گشت ، دولت که همیشه

دستش برای مختصر

مبلغی دراز بود صد هزار

لیسه بدولت شوروی

مساعدت میتواند کرد .

برنامه دهساله در

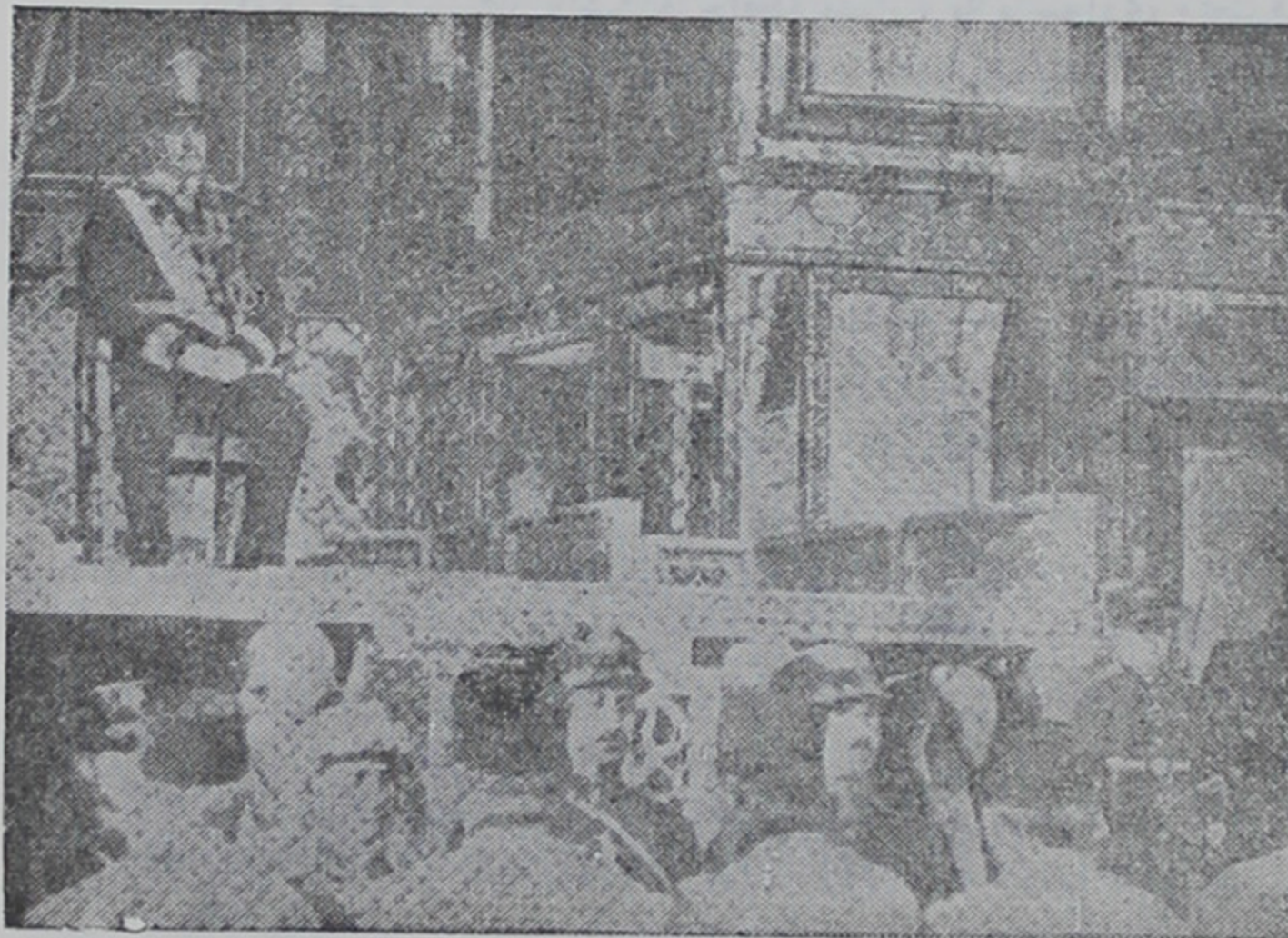
نظر گرفته شد ، اساس

برنامه آوردن نویها بجای

معمولات و آداب کهنه

است و یاد از دوره پهلوانی

لباس متحدالشکل ، قران



سلام تخت مرمر

ریال شد ، من کیلو ، ذرع متر ، دینار یک برده بر ارزش افزود (وسودی نبود) بنائی ، نجاری ، خاتم-



کاری رونق گرفت گلهای آرزوهای سی ساله در بستان کشور رخ بر نمود تا آنجا که شکفت آور بود که در چند شعر در مقدمه ایران باستان گفته‌ام:

شادزی ای مرز ایران شادزی  
دست نیرومند کت بد آرزو  
رخنه بیکانگان هر روزه کاست  
مرستمگر را بهرجا دست بست  
آبرویی در به میهن شد پدید  
کز زیان رستی و شد هنگام سود  
ز آستین پهلوی رخ بر نمود  
فرهی ایران زمین هر دم فزود  
مستمندانرا زبند او پیا گشود  
کانچنان اندر گمان کس نبود

### قسمت سوم

یکی از تدابیر دول مغرب این است که ملل مشرق را بقبول آداب و رسوم زندگی پرمطراق خود آلوده کنند و تحت شعاع خود بیاورند. از اطراف ورود ترکیه را به تمدن بولواری بگوشها کشیدند<sup>۱</sup> ماراهم آلوده زندگی پرتکلف کردند، تک خویش را فراموش کردیم و از برای آوردن نوییهای اواخر برنامه می‌بایست زهره چشمی از مردم گرفته شده باشد. آن فرمایش که هر مملکتی رژیم دارد رژیم ما یکنفره است<sup>۲</sup> بتمام معنی جلوه گر شد، عامه مغلوب، مجلس مرعوب، ناطقین ندای تثلث در سرتاسر مملکت در انداختند: خدای شاه میهن، دیانت که اساس اخلاق است از قلم افتاد اوامر منسوخ ماند، نواهی رواج یافت، مشتریان فواحش میدان یافتند و مردانه تاختند از جمله نوییها آتش زردشت سر از کنار ورزشگاه در آورد موج آزادی در استخر رامسر اوج گرفت.

ما از دوره باستان و پهلوانی یاد میکنیم کلاهی که داشتیم در تخت جمشید نقش بر حجر است و صورت زن در هیچیک از آثار باستانی ما نیست این نوییها سوغات مسافرت ترکیه بود و سبب نفرت عقلاء شد اگر بمذاق عده‌ای شهوت پرست شیرین آمد آخر مزه اش تلخ است. جای تأسف است پهلوی اهرمی بود که مملکت را تکان داد و رو به تعالی برد آرزوهای دیرینه را عملی کرد اگر لباس سوء اخلاق در کار نیامده بود میشد بگوئیم دوره پهلوی دوره الماس بود.

پهلوی هوش سرشار داشت و حافظه بسیار، با بی‌سوادی متصرف در عبارات بود و ملتفت اشارات، نکته سنج و متین آهنج غیظ را فرو بردن می‌توانست و هر چیز را بجای خود نهادن میدانست عزم سنگین داشت و اراده آهنین در کارها بنیان میخواست و مراقب فرجام بود. چون هر چه خواست کرد و پیشرفت نمود توازن در سیاست را هم از دست داد آلمانیها در کارها نفوذ کلی یافته بودند و افکار را بسوی خود تافته.

شاید تصور شود پهلوی قساوت قلب داشت اینطور نیست عبدالله میرزا پسر ایرج میرزا در شعبه رمن ارتش کشف اسرار کرده بود، در حکومت نظامی محکوم به اعدام شد، پدرش در مجلس بود از او توسط کردند، امر شد راه قانونی پیدا کنند، ماده‌ای که خاطر نمیست از قانون در آوردند و شرحی نوشته شد، من نزد پهلوی بردم نهایت لطف را نسبت بآن جوان داشتند و در ضمن مذاکره در چشمشان اشک دیدم. اعدام مبدل بحبس ابد شد.

جنگ بین الملل ۱۹۳۹ در گرفت انگلیس امریکا و شوروی در اضطراب

از ایران راه خواستند غروری شد و کار باستعفای پهلوی کشید و

### خاتمه

ترك میهن.

در اصفهان به صارم الدوله گفته بودند تا آن بیرمرد بود گاهی چیزی میگفت و مرا آگاه میکرد در یزد به جم گفته بودند از قول من به محمد رضا بگو شهر یزد دچار کم آبی است فکری

۱- خلافت، آرزوی گلدستون، را از بین بردند.

۲- لوئی چهاردهم گفت دولت منم، امیر تیمور گفت دنیا گنجایش دو پادشاه ندارد جغرافیا



برای آب یزد بکن خودشان به یزد تشریف برده بودند سزاوار بود همانوقت توجهی میفرمودند چه مصارف بیهوده در تهران و چالوس شد.

در موقع ترك خاك وطن و رفتن بكشتی محن حال سوگواری برای شاه و همراهان دست- میدهد جم از کشتی برمیکرد مسافرین دیده بساحل دوخته بخاطر میگذرانند.

کای ناخدا بهرخدا کشتی ما آهسته ران تا يك زمان گریان شوم برربع واتلال وطن کشتی<sup>۱</sup> نسبتاً محقر بوده است، از همهجا بیخبر، روزهایی ملالت اثر بسر میرود فقط دریا اضطرابی بر اضطرابها نمی افزوده پس از چهار روز دورنمای بمبئی نمایان میشود مسافرین لباس عوض کرده بشوقی پروبال می‌گشایند که از قفس کشتی خلاص خواهند شد برخلاف انتظار کشتی چرخ زده دورتر از بندر لنگر می‌اندازد دلها بشور می‌افتد که نقشه را خلاف منظور می‌بینند قایقی از بندر عده‌ای سرباز بکشتی می‌آورد با بنه و خواربار، سه نفر انگلیسی وارد کشتی میشوند نزد شاه می‌آیند، اسکرین نام از طرف لردلین لیتگو نایب السلطنه هند میگوید درسیما نایب السلطنه دستور میهمانداری جنابعالی را بمن داد باید پنجروز در این کشتی بمانید تا کشتی اقیانوس نورد برسد شما را به جزیره موریس ببرد که محل اقامت خواهد بود، شاه فرموده بودند مگر من زندانیم بمن گفتند در خارج هرکجا بخواهم می‌توانم بروم اقلاً این پنجروز بگذارید درخشکی سرکنم، جواب این اظهارات تلگراف میکنم بوده است<sup>۲</sup>.

رفتار سلطان صلاح‌الدین ایوبی را با ریشارد شیردل پادشاه انگلیس باید با این سلوک سنجید و اخلاق اسلامی مشرق زمین را با اخلاق مسیحی مغرب زمین قیاس نمود یا رفتار الب ارسلان را با رومانوس قیصر روم شرقی (اسلامبول).

رومانوس در جنگ اسیر الب ارسلان شد او را روی تخت پهلوی خود پذیرفت در ضمن صحبت گفت اگر تو بر من دست یافته بودی چه میکردی؟ گفت بند از بندت جدا میکردم. الب- ارسلان گفت این است دستور مسیح بشما؟ من ترا بعزت روانه سرجا و منزلت میکنم<sup>۳</sup>.

فرضاً با احتیاط عمل ناپلئون، پهلوی را میترسیدند آزاد بگذارند مبادا سراز بوشهر در بیاورد چه مانع داشت در هند یا جای خوش هواتری در تحت نظر نگاه میداشتند؟ شمس پهلوی گوید در مقابل جبر جز صبر چاره نبود کردیم، نام جزیره موریس را در زمان

پل ویرژینی خوانده بودم، صحنه‌های حزن‌انگیز آن داستان را بخاطر داشتم نمیدانستم سرنوشت روزی ما را بدان جزیره میبرد اجازه خواستیم همینقدر بشهر برویم تدارکی برای زندگی روی آن جزیره ببینیم اجازه ندادند. بتوسط خودشان لوازمی تدارك شد. مستخدمین ما اسم جزیره موریس را که شنیدند و روزگار ما را دیدند اجازه بازگشت خواستند اجازه ندادند. اعلیحضرت ما را به برد باری نصیحت میفرمودند.



الب ارسلان

رومانوس

۱- از خاطرات شمس پهلوی.

۲- اینها را میشنویم حال محمدحسن میرزا را دیدیم.

۳- تاریخ کوروین آلمانی چاپ دوم صفحه ۵۶۳



کجا آن بزرگی و آن دستگاه  
دریغ افسر و تخت زرین عاج  
شکایت پی‌درپی انگلیس را موافق میکند بدوربان تشریف ببرند هشت شبانه روز دریا طی  
میشود بدوربان میرسند دو ماه میگذرد توقف در دوربان مطبوعشان نبوده به یوهانسبورگ تشریف  
میبرند بدو در هتل لنگهام و بعداً در منازل خصوصی زندگی خانواده‌ای اختیار میکنند و بمطالعه  
تواریخ ایران وقت میگذرانند. در چهارم مرداد ۱۳۲۳ جهان فانی را بدرود گفت.  
شرمنده از آنیم که در روز مکافات  
غالباً به پهلوی سه‌ایراد میگیرند یکی آنکه جلوقلم یاوگوئی را گرفت در زمان او روزنامه‌ها  
آنچه میشد می‌نوشتند تهمت فحش و فحشاء ممنوع بود انتقاد کمتر میسر بعد از او دیدیم که  
کار روزنامه‌جات بانتشار الفیه و شلفیه کشید آبرو برای هیچکس باقی نماند و این است آزادی  
که آن را می‌خواهند.  
دیگر نسبت طمع باو دادند مردی بود مقتصد ملکها می‌خريد و آباد میکرد در مقابل  
کارخانه‌ها دایر کرد و بضرر مملکت تمام نشد. بلی! واقع شد که گاهی صاحب ملک را مجبور  
بفروش میکرد. روزی در صحبت فرمودند من خرج زیادی ندارم حقوقی که بمن میرسد صرف بنائی  
میکنم.



ایرادی دیگر بعضی سیاست‌هاست  
شاید بتواند بگوید که آرامش مملکت  
تقاضا میکرد حقیقت را نمیدانیم  
چون اقداماتی می‌شد وجهت آشکار  
نبود و گفته‌اند، پادشاهان از پی يك  
مصلحت صدخون کنند.  
ایرادی که می‌توان گرفت یکی  
آنست که عنایتی که در اوایل  
بدیانت و حسن اخلاق داشت اواخر  
متزلزل شد بارفج حجاب حجب هم  
از بین رفت کار بـاستخر رامسر  
کشید<sup>۱</sup>.

ملك الکلامی را قطعه‌ای  
است :

پهلوی با اصحاب بر سر ناهار در یوهانسبورگ  
وسط رضا شاه دست راست شمس پهلوی - عبدالرضا -  
حمید رضا دست چپ شاهپور غلامرضا - احمد رضا -  
محمود رضا - فاطمه

بودند در جماع و همی گفت بدرگی  
آزاد نیستیم به اندازه سگی

روزی دو سگ کنار خیابان ناصری  
دردا و حسرتا که در ایران هنوز ما

۱- هر غلطی در گوشه‌ای از دنیا کردند ما هم باید بکنیم و باقتضای فکر تجدد دولت چشم برهم  
میگذاشت. قرمساقی در کنار خیابان شاه استخری ساخت موسوم به رامسر ولوند هائی پیدا شدند  
که بشیوه ملل مترقی ناموس خود را در معرض استفاده دیوثان بگذارند از آزادی همین را در نظر  
گرفته‌ایم.



مترقیان شهر در رامسر تخم تمدن را آزادانه کاشتند تاچه برداشت کنند . دیگر آنکه بواسطه رژیم «انا ولاغیری» رجال در دوره او تربیت نشد، نمیخواست کسی در مملکت جلوه گر شود بقول خودش من که رفتم آنچه کرده ام از بین میرود صفحه ۴۰۴ وزراء و کارکنان صاحب اراده نبودند گوش بفرمان داشتند شخصیت از بین رفت و امنیت قضائی متزلزل شد و باز میشود گفت مخارج بیهوده میشد و مخارج انفع مورد عنایت نمیشد (معدن آهن، سد کارون) پس از وی زبان بسته ها افسار گسیخته گرفتار مرض و غرض ناسزاها سرودند و ناسپاسیها کردند تا آنجا که باز گفته شد کاش دستی از غیب برون آید و کاری بکند . در زمان پهلوی اگر عنان حیا گسیخته شد در محافل بود، رامسر هم حصار داشت، درروز نامجات و مجلات به اکناف مملکت منتشر نمیشد .

آن دست غیب که اینک آرزو میشود دست محمدرضا شاه است که به درایت از پدرکم نیست و بعلم و حلم بیش است ماده واحده ۲۵ دلو ۱۳۰۳ امروز بجا است و بیجا لغو شد تحمل سنوات اول سلطنت با یاوه سرائیهای مردم برملمعت کاری مردی سالخورده و مجرب بود بمتانت برگذار فرمودند امروز در دل ملت مقامی بشوکت دارند و محبوبیتی بعزت ورجای واثق است که آستین برافشانند و آشفستگی را بنشانند بعون الله تعالی .

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر	کز دیو و ددملوم و انسانم آرزوست
گو خواه چاره ای ز محمد رضا شاه	گورفته جان ز کشور و هان جانم آرزوست
از هرج و مرج خود بستوه آمده است خلق	زین هرج و مرج خسته و پایانم آرزوست
مشغول خویش مجلس و سر درگمند خلق	سامان بکس نمانده و سامانم آرزوست
بسکه غرض مرض بفزوده است هان بملک	بیمار گشته کشور و درمانم آرزوست
گفتم که مهدیا چه بود چاره بازگفت	در چاره هان دیانت و ایمانم آرزوست
کج کرده اند راه و به بیراهه میروند	دنبال ملحدند و مسلمانم آرزوست

خبر ۱۲ بهمن ۱۳۲۳ تجهیز کامل امریکاست ، مسئله ژاپن در پیش ، جنگ چه شد در مشرق اقصی آتش جدال برپا ، در شرق نزدیک (بین خودمان) در مجلس و کابینه زدو خورد برپا، صحبت از تغییر کابینه بیات است که منجر

به ۲۸ ر ۱۳۲۸ شد و حکیمی بجای او آمد .

در شاهزاده عبدالعظیم اجتماعی است عنوان سال دکترا رانی یکی از ۵۳ نفر که بعلت توطئه انقلاب در حبس قصر فوت کرده است ضمناً کارگرهای کارخانه ها اضافه حقوق میخواهند هر که نقش خویش می بیند در آب .

از طرف انجمن زردشتیان درهند مجسمه ای از فردوسی فرستاده اند ۱۰ بهمن ۱۳۲۳ در میدان فردوسی نصب شد، ارباب رستم گیو نماینده است، مجسمه کوچک است و میدان بزرگ مناسب بود جلوی درب دانشگاهی نصب شود .

آرداشس ارمنی در مجلس عربده دارد که منشور اتلانتیک کاغذ پاره ای است هر جامعارض باشد نقشه نقشه شوروی است .

دشتی میگوید اینکه حق نمایندگی به ارمنی و کلیمی داده شد برای بردن رنگ بوداما این دو طایفه دلشان باما نیست (دردل خودمان هم حرف است) .

مصدق میگوید ملتی که بحد رشد رسیده باشد مستشار خارجی نمیخواهد (در موضوع حرف است) نظر به میلیسیو است و درمالیه خدمتی که کرد جمع آوری جنس و رساندن نان بود امنای خواربار نتوانستند و این در نتیجه اختیار بود .

بمستشار حاجت داریم نه با اختیارات دیکتاتوری بلکه برای دستورات اداری، ما هنوز اندر خم یک کوچه ایم، کارکنان ما در علم و عمل ورزش ندارند کنتراتی هم نیستند که نتوان هرروز از کار بی اختیارشان کرد و نگذارد کاری را بپایان برسانند و فی الجمله اختیار لازمه کار است .



در دهه آخر بهمن ۱۳۲۳ روزولت، استالین و چرچیل در ادسا ملاقات کردند غرض آنکه بر سر ممالک اشغالی چه بیاورند، طیاره حامل چند نفر اعوان چرچیل در دریای سیاه بآب افتاد.

کنفرانس سه نفری  
در ادسا

مصر با آلمان و ژاپن اعلان جنگ میکند (قدری دیر است) ماهر پاشا رئیس الوزراء مقتول شد میگویند دکتر شاخت برای مذاکره صلحی بسویس رفته است (دیر است) ۲۳ فوریه ترکیه هم به آلمان و ژاپن اعلان جنگ کرد، سکوت و تماشا منطقی تر بود دکتر مصدق ۱۳ اسفند پیشنهاد کرد که مجلس پرونده تدین را ۱۵ روز باختیار ایشان بگذارد پیشنهاد رد شد در نتیجه دکتر عصبانی شده گفت مجلس دزدگاه است و بیرون رفت (طرفدار بیات است).

روز ۱۵ اسفند طلاب دانشگاه او را روی دست بمجلس بردند شکل کار و هیاهو سبب اندیشه پاسبانان مجلس شده چند تیری بهوا انداختند بالای جان رضای خواجه نوری شد که در ایوان منزل خود بود و فارغ از این تاروپود.

مجلس چهاردهم گود زورخانه است، مصدق و میرزا سیدضیاء پهلوان، هر روز در مجلس رعد و برق است در کابینه زلزله و در محیط طوفان، حلقه گرد میآمد، توده پهن میشود نمایشات مستمر است، بیرقها با نقش چکش و داس در اهتزاز است، پرتقال فروشها بآرزوی چپاول درسوز و گداز، عامه پریشان، خواص سربگریبان، سخنی که در بین نیست سامان ایران است.

آشوب غریبی در آذربایجان برپا است، جای پهلوی خالی است که به نهی بی مجلس را رام و بمشتی بلواچی را آرام کند، متأسفانه هنوز محتاج مشتیم تا بوده چنین بوده و تاهست چنین است. ۵ تیر ۱۳۲۴ مصدق در نطق گفت چهار سال از دوره مشروطه سوم میگذرد مجلس برای بهبود حال ملت و مملکت چه کرده است؟ نه دولتی مستقل روی کار آمد نه اصل مکافات و مجازات رعایت شد نه قانون انتخابات اصلاح، نه هزینه زندگی قراری گرفت (منظور از مشروطه سوم دوره پس از پهلوی است) و حال آنکه در دوره پهلوی فقط دولت مستقل داشتیم و هزینه زندگی هم خللی نداشت، اقتصادیات رونق گرفت. بلی! مجلس گود زورخانه نبود و تو لنگ کابینه نمیکردند.

بفروغی ایراد شد که چرا مجلس ۱۳ را ملغی نکرد و انتخابات فرمایشی را ابقا نمود (با این قانون انتخابات هر مجلسی فرمایشی است) باز فرمایش دولت بر فرمایش ثروتمندان و آشوب طلبان مزیت دارد که آن انتظام مملکت میخواهد<sup>۲</sup> و اینان نمیدانند چه میخواهند.

کار اختلاس بجائی کشیده که ۱۰۹ میلیون اختلاس و سرقت هزار عدل قماش را اهمیت نمیدهند (در دوره پهلوی اینگونه معاملات کمتر میشد) چندین اعلام جرم در کمیسیون دادگستری زیر زانو مانده.

مخارجی که در موقع انتخاب میشود و نقص قانون انتخاب است برای بدربردن عدلهای قماش است در برمن چه گذشت (خلاصه احوال خودم) گفته ام:

شبهه هنوزم بود به شرکت رندان  
روت سیاه و سپایه گردد خندان

شک نبود زانکه اختلاس رواج است  
در مثل استی که دیگ گوید بادیگ

۱- حلقه حزب میرزا سید ضیاءالدین است.

۲- در آلمان وقتی قیل و قال دموکراتها بسیار شد دولت یکی از فحول دموکرات را وزیر مالیه کرد که حساسترین وزارتخانهها است، چندی گذشت آرزوها صورت نیست رفقا بوزیر مالیه ایرادات کردند گفت بسیار فرق است از تخته نطق حوزه تا صندلی وزارت، آنچه آنجا گفته میشود آرزو است اینجا پای مصلحت در کار میآید و آرزوها خام است. قصه ۲۰ چوب را نوشته ام صفحه ۳۴۲.



ما رجال نداریم در ممالك باصطلاح راقیه هم باین درد مبتلا هستند پس از بیسمارک کنت بولو بجای او آمد من در برلن بودم در روزنامجات نوشتند بولو مردی که میخواهیم نیست چه کنیم بهتری نداریم. ما کجا و آلمان کجا درد اینجا است که اگر اشخاصی هم داریم اختلاس چی کنار میکند شرافت و عزت نفس از بین رفته است.

اوضاع باندازه ای در هم و برهم است که قلم سر میشکند با آشفتگی اوضاع عالم چیزی که در کار نیست مصالح مملکت است، اراده و نسق با پهلوی ایران را وداع گفت. دهان روزنامه نویس چاک ندارد و مجلس از تولید هرج و مرج باک. پارتی بازیهای مجلس فرصت بکابینه نمیدهد که پشت گوشش را بخاراند یا جلوی پایش را ببیند با کیف و بی کیف دوازده وزیر در کابینه است هر دسته بلکه هر نفر از وکلاء در هیئت وزیری طرفدار میخواهد که راه معاملات و جا انداختن رفقاییش در اداره باز باشد.

از ۱۳۲۰/۱۲/۱۸ تا ۱۳۲۴/۹/۲۹ ده کابینه عوض شد:

سهیلی	۱۳۲۰/۱۲/۱۸	حکیمی	۱۳۲۴/۲/۲۳
قوام	۱۳۲۱/۵/۱۸	بیات	۱۳۲۳/۹/۴
سهیلی	۱۳۲۱/۱۱/۱۸	صدر	۱۳۲۴/۳/۱۶
سهیلی	۱۳۲۲/۹/۲۳	حکیمی	۱۳۲۴/۸/۵
ساعت	۱۳۲۳/۱/۱۸		

انصافاً کابینه ها هم با يك مشت دماغوژی و دوئیت محافظه کاری به شیوه موش موشه آسه بیا آسه برو که گربه ساخت نزنند حرکت مذبح می کنند وقت به مباحثه در فروع میگذرد عزم و حزمی در کار نیست.

مجلس چهاردهم چه خوب بوظیفه رفتار کرده است که صحبت از تمديد دوره مجلس میشود مصدق گفت وکیل حق ندارد بر دوره اختیارات خود بیفزاید بیش از آنچه موکلین باو حق داده اند، مطلب منطقی است لیکن من تصور نمیکنم موکلین در این فکرها بوده باشند حتی متوجه بوده باشند که قصد از مجلس است و وظیفه نماینده کدام است.

در مملکت ما رأی عمومی و پنهان معنی ندارد اگر ما نمایندگان میخواهیم که وکیل موکلین باشند و وظیفه شناس باید انتخاب طبقاتی باشد و آشکار، با اوضاع امروزه و تشمت افکار در هیچ جا انتخاب عمومی و پنهان خیر جماعت و ملت نیست اگر کفر گفتم استغفر الله العظیم.

نوبت رسیده است که نیروهای بیگانه دست از سر ما بردارند و بعهده بسته کوچ نیروی بیگانه رفتار کنند، شوروی در تلاش است که به پاداش زحمات و خسارات ما ناز شخصی هم بگیرد، بقول خودشان ایران پل پیروزی بود و از پل نمیخواهند بگذرند، کشمکش مسلسل است، امتیاز نفت ما به الصلح.

در کابینه ساعت دم از مساعدتی زده شد کافتارادزه هم بتهران آمد که وارد مذاکرات شود مجلس شانه خالی کرد و منجر باستعفای ساعت شد.

در این موقع مصدق آن پیشنهاد را کرد و از مجلس گذشت که وزراء یا نمایندگان ما در دربارها حق ندارند وارد مذاکرات قراردادی در باب نفت بشوند و مجازاتی مقرر شد. در کابینه دوم حکیمی از تعلل شوروی در ترك ایران کار به شکایت بسازمان ملل متحد کشید.

پیشگاه اعلی حضرت همایونی، رئیس مجلس، رئیس دولت، روزنامه خلاصه تلگراف ایران ما

ماجرای جوان تبریز کنگره ملی آذربایجان از ۲۶ الی ۳۰ آبان ۱۳۲۴ در شهر تبریز تشکیل یافته در چهارمین جلسه خود باتفاق آراء تصمیم گرفت بحکومت مرکزی ایران و دول معظمه دموکرات جهان امریکا، انگلیس، اتحاد جماهیر شوروی، فرانسه و چین مراجعه نموده درخواستهای مشروع و قانونی خود را که رؤس آن در موارد زیر قید شده است



اعلام نماید :

۱- مردم آذربایجان دارای ملیت، زبان و آداب و رسوم و خصوصیات هستند که بایشان حق میدهد مانند تمام ملل عالم بامراعات استقلال و تمامیت ایران طبق منشوراتلانتیک<sup>۱</sup> در تعیین سرنوشت خود مختار باشند.

۲- نظر به علاقه و روابط فرهنگی، اقتصادی، سیاسی که ملت آذربایجان با مردم سایر ولایات و ایالات ایران دارد و نظربفداکاریهای بی شمار که در ایجاد ایران کنونی بخرج داده (برعلیه محمدعلیشاه جنگیده اند) برای حفظ استقلال و تمامیت آن بهیچوجه حاضر نیست تقاضاهای مشروع خود را روی اساس تجزیه آن قرار بدهد و بمرزهای آن خلل وارد بیاورد.

۳- ملت آذربایجان خواهان رژیم دموکراسی است (دموکراسی چیست هنوز تحدید نشده است)

۴- ملت آذربایجان بافرستادن نمایندگان خود بمجلس شورای ملی و ادای مالیات عادلانه شرکت خواهد کرد.

۵- ملت آذربایجان حق دارد برای امور ملی و داخلی خود بامراعات تمامیت ایران حکومت ملی تشکیل بدهد و آذربایجان را طبق اصول دموکراسی اداره نماید.

۶- ملت آذربایجان میخواهد حکومت خودمختاری تشکیل بدهد مجلس ملی و داخلی خود را انتخاب مینماید و لازم میداند حکومت داخلی ملی خود را از میان نمایندگان مجلس خود انتخاب نماید (خلاف دموکراسی است)

۷- ملت آذربایجان بزبان ملی خود علاقه دارد.

۸- کنگره ملی خود را مجلس مؤسسان نامیده هیئتی عبارت از سی و نه نفر انتخاب نموده و بآنها اختیار داده است برای عملی کردن منظور تدابیر لازمه را اتخاذ نمایند حاضر برای برادر کشی نیست (مگر آنها را که کشته اند) ولی اگر دولت مرکزی بخواهد حق مشروع او را بزور از بین ببرد از حقوق خود دفاع خواهد نمود. پیشه‌وری، رفیعی، دکتر جاوید، قیامی، شبستری، جودت، مکرّم، ترابی، بی‌ریا و غیره.

پس از این اعلامیه بیات بعنوان حکومت عازم تبریز شد ۷ آذر ۱۳۲۴

حکیمی در خطابه خود در مجلس نظر به پذیرائی که از بیات در تبریز شده است اظهار خوشبینی میکند.

آفرین بر نظریات خطاپوشش باد منجمله میفرمایند قصد دارم باتفاق آقای وزیر خارجه قریباً به مسکو عزیمت کنم من خود یکی از فرزندان آذربایجان هستم و کاملاً بر احساسات ایران دوستی برادران آذربایجانی واقف، آنکه آذربایجانی است هرگز برخلاف قانون اساسی و تمامیت ایران اقدام نمیکند.

صبح چهارشنبه ۲۱ آذر ۱۳۲۴ شهر تبریز بتوسط نیروهای اطراف محاصره میشود، مجلس ملی آذربایجان مفتوح و آقای شبستری ریاست مجلس انتخاب میشود و جعفر پیشه‌وری رهبر فرقه دموکرات بسمت نخست

خبر تبریز

۱- کنگره، دکلاراسیون، دموکراسی و آنچه از لاطایلات مضر در مجلس کنوانسیون پاریس گفته شد و علت غائی خرابیهای فعلی است مرکوز اذهان مشوش شده در هر موقع مؤید افکار خود قرار میدهند اگر معنی الفاظ را بپرسی نمیدانند، منشور اتلانتیک هم از آن حرفها است.



وزیری، آقای بیات پس از ملاحظه این احوال بتهران معاودت کرد<sup>۱</sup>.  
از اقدامات اولیه محلی موافقت سرتیب درخشانی فرمانده لشکر آذربایجان با قرارداد ذیل بود  
با جعفر پیشه‌وری:

- ۱- هیچیک از افراد پادگان نباید تادستور ثانوی از سر بازخانه خارج شود.
- ۲- کلیه تسلیحات باید در انباری جمع‌آوری شود.
- ۳- هر یک از افسران مایل باشند میتوانند بموطن خود بروند.
- ۴- هر یک از افسران بخواهند در ارتش ملی آذربایجان خدمت نمایند پس از انجام مراسم تحلیف بخدمت پذیرفته خواهند شد.

روز جمعه ۲۳ آذر عده‌ای که برای تقویت پادگان آذربایجان در شریف آباد قزوین معطل بودند پس از وصول خبر تسلیم پادگان تبریز بتهران عودت نمودند.

دکتر مصدق راجع بخود مختاری آذربایجان اظهار داشت من نمی‌گویم مملکت ما مثل کشور سویس یا ایالات متحده امریکا است ولی این امر مستلزم رفراندوم است وقانون اساسی ما اجازه تشکیل چنین دولتی را نمیدهد اگر ملت رأی داد که مملکت ما هم مثل سویس و ایالات متحده امریکا فدرالی باشد آنوقت تشکیل دولت آذربایجان مانعی ندارد، من مخالف با دولت فدرال نیستم ولی هر تغییری که در قانون اساسی ما وارد شود باید بارفراندوم باشد.

آنروز که سویس یا امریکا رژیم فدرالی<sup>۲</sup> قبول کردند خودشان حاکم بودند و معنی فدرال را می‌فهمیدند.

اوقاتی که در برلن بودم انجمن بلدی شارلتن‌بورگ آرزو میکرد جزء انجمن شهری برلن باشد و برلن قبول نمیکرد. چه عایدات شهری شارلتن‌بورگ کافی نبود نوبت دیگر که به برلن رفتم شارلتن‌بورگ بقدری آباد شده بود که برلن میخواست شریک انجمن شارلتن‌بورگ باشد.

دوم دی‌ماه وزیردارائی لایحه‌ای برای ایجاد بانک صنعتی و اوایحی برای تقسیم خالصجات، تأمین زندگی کارمندان دولت و تفکیک کارمندان درست از نادرست تقدیم مجلس کرد. بانک صنعتی بجا، تأمین زندگی کارمندان لازم است، خدا کند مجلسی نصیبمان بشود که باتفکیک درست از نادرست موافقت کند، مجلس کنونی آن مجلس نیست بهمین جهت لایحه زیر زانورفت و این لایحه بهترین لوایح بود که بمجلس پیشنهاد شد. این پیشنهاد نشان میدهد که کابینه حکیمی میخواست بدرد کار برسد مجلس نمی -

۱- شفق در وصف آذربایجان از اشعار عبدالرحیم طالباف دوشعر خواند:

گردهم شرح من از جور و فساد وطنم  
سوزد از آتش دل نامه و بر لب سخنم  
بخدائی که برافراشته این چرخ کبود  
شرم از گفته خود آید و از خویشتنم

۲- رژیم فدرالی دلالت به اتفاق حقیقی ندارد بلکه نوعی نفاق سبب بوده است، در اتفاق کامل تجزیه مملکت مصلحتی ندارد دیدیم که در رفراندوم سارشاهد از انگلیس ضرورت پیدا کرد. اگر ماجراجویان آذربایجان میدانستند که بی ناظر اجرای این امر میسر است دنبال میکردند (کجائیم و چه میگوئیم) اشاره‌ای هم بلزوم انجمنهای ایالتی و ولایتی کرده بودند در نتیجه دولت بهمه جا دستور لازم را فرستاد انشاءالله بر اشکالات نخواهد افزود. من در دو سفر به تبریز با انجمن کارکرده‌ام و اشکالات را میدانم شاید پس از تجارب چند ساله ملت آماده تر شده باشد همچنین حکام. همان اغراض که در مجلس شورای ملی سبب کشمکش میشود در انجمنها هم عامل است.

در انقلاب فرانسه هم از طرف روزنامه نگاران این اظهار شد، بارز در مجلس کنوانسیون گفت این پیشنهاد خیر رعیت نیست آسوده را بزحمت انداختن است کنوانسیون بمالکیست رأی داد.



خواست و بغرضی کج تاب می‌کرد.

اما از تقسیم خالصجات مکرر صحبت شده است، بتقلید، نفهمیده و برای دماغ‌گوژی. بلی ۱ در چین از دوهزار و چهارصد سال قبل زمین ملک آسمان است و مالک پسر آسمان که خاقان باشد بهر نفری مقداری زمین می‌دهند که زراعت کند. مالیات عبارت از اجاره زمین است جز زارع کسی حق داشتن زمین را نداشته است نباید فراموش کرد که در چین محتاج قنات نیستند.

غوغای تقسیم اراضی اروپا در ایران موضوع ندارد، در اروپا زراعت دیمی است و در موارد ضروری زمین از رودخانه مشروب می‌شود. نکته دیگر آنکه حاصل راتمام مالک و ارباب میبرد برعیت اجرت می‌دهند، رعیت اجرت خودش را با گنبد های خرمن<sup>۱</sup> قیاس می‌کند و مغبون میداند مخارج را بنظر نمی‌آورد. در ایران از دیرگاه رسم تقسیم بوده است غالباً حاصل پنج قسمت می‌شود به نسبت آب، خاک، کارگر، گاو و بذر، سه قسمت رعیت میبرد (گاو، کارگر، بذر) دو قسمت ارباب (آب و خاک) مالیات، روفتن قنات، تعمیرات ده با مالک است عندالواقع مالک یک سهم میبرد، در دست خرده مالک ده خراب می‌شود ما می‌بینیم املاک مشترک بین دو مالک در نتیجه اختلافات خراب شده است. در کشمکش بین مالک مختلف قنات از آب می‌افتد و قلعه خراب می‌شود اینکه برعیت نباید تعدی بشود صحیح است چاره تقسیم ملک بین خرده پا نیست تعدیلات دیگر است.

در مملکتی که ایلات دارد و هر روز مشغله راست می‌شود، رادمنش مدعی است که مصارف نظام بهتر است صرف آبادی بشود، نظام یا امنیه نباشد آبادیها هم خراب خواهد شد، ما از اخلاق خودمان غافلیم نطق برای خودنمایی می‌کنیم که چیز تازه‌ای گفته باشیم ولو بی منطق. غوغای آذربایجان را در نتیجه سوء اعمال عمال دولت دانست گمان می‌کند ماجراجویان سنگ ملت بسینه می‌زنند لا والله بهانه‌ای است برای رسیدن بنوائی. صحبت از نهضت دموکراسی می‌شود (بدبخت دموکراسی که معلوم نیست در تحت این لفظ چه نظرات است شدنی است یا نشدنی) جز دماغ‌گوژی حرفی نمیشنوم و دماغ‌گوژی است که رشته‌ها را پاره کرده است و همه از بستنش عاجزند.

۱۹ دی ماه در مجلس صحبت از کمیسیون سه جانبه پیش آمد که نمایندگان امریکا و انگلیس و ایران در امور مملکت مداخله کنند البته معایب بسیار داشت و قبول آن بمحسناتش نمی‌ارزید.

نهم دی تهرانچی ورقه استیضاح تقدیم مجلس کرد ایراد بسیار است با اوضاع حاضر. غالباً غیر وارد، عمده غوغای آذربایجان است و رفع آن در حیز قدرت دولت ایران نیست اما بهانه است.

قدری از اتحاد و اتفاق و توجه به اشکالات صحبت فرموده از پیش آمدها در نتیجه جنگ تذکاردادند و اینکه در سیاست خارجه دولت کل سعی را کرده است که بادل صلح دوست خصوص امریکا و انگلیس و شوروی بهترین روابط را حفظ کند نهایت اهتمام شده است که شالوده روابط با شوروی بر پایه محکمی برقرار شود متأسفانه در این راه چنانکه امیدوار بودیم تاکنون مقصود حاصل نگردیده باز از فقدان اتحاد و اتفاق (و برخورد بدرد) شکایت کرده اند بحران در این موقع مصلحت نیست و با خاتمه دادن به بحران هر چه از دستم برآید حاضرم.

### خلاصه نطق حکیمی در مجلس

آنچه نظر به رفع اشکالات میسر بود بامسکو مذاکره کردم جوابی نرسید، می‌دانید که در کنفرانس وزیران خارجه سه دولت که در مسکو هم تشکیل شد ما بآن کنفرانس توسل جستیم از طرف امریکا و انگلیس اظهار شد که با رضایت ایران کمیسیونی بتهران بیاید مقررات عهد نامه

۱- ابو عبدالله معاویه بن یسار وزیر مهدی عباسی رسم مقاسمه را برقرار کرد، می‌شود گفت قدما دموکرات تر بودند بهمین جهت هم آتش فساد از مغرب برخاست.



سه‌جانبه و اعلامیه معروف سران سه‌دولت را کاملاً در مدنظر بگیرند و موحبات خارج شدن نیروی خارجه را پیش از دوم مارس ۱۹۴۶ که رسماً تعهد کرده‌اند از ایران فراهم بیاورند که دست دولت در عملیات و اصلاحات باز شود. دولت قبول کرد مشروط بر آنکه کمیسیون برای مدت قلیلی باشد هرگاه با این نظریه موافقت شده بود، فوراً به اطلاع مجلس میرساندیم تا کنون جوابی نرسیده است. پس از یأس از نتیجه این مذاکرات و تکمیل مراتب رعایت نزاکت به نمایندگی ایران در مجمع ملل متحد دستور دادیم که موضوع ایران را در نمایندگی طرح کنند و نظربلیاقت ثابته آقای تقی‌زاده را بریاست مجمع نصب نمودیم.

چون دولت شوروی بوسیله مأمورین و نیروهای مسلح خود در امور و یادداشت نمایندگی ایران شئون داخلی کشور ایران مداخله نموده و اکنون در ایران وضعیتی بوجود آورده که ممکن است موجب اختلال وضع عمومی و بین‌المللی شود بموجب ماده ۳۴ اساسنامه ملل متحد دولت ایران بارها مجاهدت نمود با دولت شوروی از راه مستقیم وارد مذاکره شود ولی این مجاهدت نتیجه نبخشید لذا هیئت نمایندگی ایران در سازمان ملل متحد از جانب خود احترامات فائقه را تقدیم و تقاضا مینماید بموجب ماده ۳۵ اساسنامه حل و فصل این شکایت مورد دقت شورای امنیت قرار گیرد تا این شورا بتواند راه مناسبی پیدا کند و توصیه نماید.

قرار و مدارها داده شده است، دوره مجلس در شرف انجام است، بقول مرحوم مستوفی هنگام بره‌کشی است، حق و ناحق باید استیضاح کرد.

#### استیضاح

آقای تهرانچی در جلسه ۲۹ دی ماه سخن از استیضاح راند، مصدق گفت ممکن است استیضاح را خود ایشان قبول کنند، فرهودی ورقه استیضاح را تقدیم مجلس کرد.

چون معلوم بود مقصود و مقصد چیست، عصر یکشنبه ۳۰ دی ماه آقای حکیمی استعفای خود را بحضور همایونی تقدیم و من تأسف خوردم، حکیمی زیاد فعال و خود نما نیست لکن حسن نیت دارد و جز در مصلحت مملکت قدم نمیگذارد. از پیشنهاد وزیر مالیه پیداست که حکیمی جداً در صدد اصلاحات اساسی بوده است و برای مردم فریبی کار نمی‌کرده است چه باید کرد که میدان دست هوچی است.

اواخر دی ۱۳۲۴ آقامیرزا سیدضیاءالدین نزد من آمد که داخل کارشوم، سپس امیر جنگ برادر جعفرقلی خان سردار اسعد و بازروحی و طاهری از وکلای مجلس اعاده مطلب نمودند، گفتم یازده سال است که از کار برکنارم، مردمی که روی کار آمده‌اند نمیشناسم، وضع مجلس و روزنامه‌ها مشوق نیست، بقول مرحوم مستوفی می‌بینم که امثال من مشتری ندارند، نمیدانم از من چه کار ساخته است؟ گفتند همینقدر می‌خواهیم که خانه ما را در حالی که خوابیم نفروشدند گفتم این مقدار از من ساخته است رفتند و بحمدالله برنگشتند، شنیدم سفارت شوروی مخالف بوده است. در مسافرت من بشیراز هم مخالف بودند در روزنامه خواندم که فلانی پیر است. بلی! قدرت زورخانه ندارم.

۶ بهمن ۱۳۲۴ بین پیرنیا و قوام قرعه کشیده شد ۵۱ رأی به حسن پیرنیا افتاد و ۵۲ رأی به قوام با نیم رأی علاوه هم نوبتی اسفندیاری ریاست مجلس یافت.

#### کابینه قوام

۲۸ بهمن قوام وزرای خودش را در مجلس معرفی کرد ضمناً اظهار داشت رفع اشکالات مقدم بر برنامه است معهود است من فردا صبح بطرف مسکوره‌ها پیش بگیرم. صبح ۲۹ باطیاره مخصوص که از مسکوره رسیده بود با همراهان حرکت نمودند فیروز مدیر رعد امروز که بمعاونت سیاسی نخست‌وزیر منصوب شده است همراه است. چه انتظار شوروی داشت، چه امیدواری قوام، موقوف به موقع مراجعت باید نمود.



در همان روزهای اول تلگراف مودت آمیز از طرف رئیس‌الوزراء به نیویورک، لندن، مسکو و پاریس شد مشعر به اعلان زمامداری و دوستی و یگانگی و همکاری، تلگرافی هم به تقی‌زاده شد که با نماینده شوروی در سازمان ملل متحد وارد مذاکرات خصوصی بشود.

۲۱ بهمن اعلامیه‌ای پس از شرح و بسطی از علاقه به دموکراسی و توسل بمنشور ملل متحد منتشر شد، ضمناً اخبار باینکه مقررات حکومت نظامی در باره احزاب و اجتماعات از تاریخ ۲۳ بهمن موقوف است مگر در قسمت راجع بروزنامه تا اعلامیه ثانیه. بکسی اجازه داده نمیشود که محل آرامش اقدامی بنماید.

تقی‌زاده در سیاست ورزیده، دستوری که رسیده بود بموجب ماده ۳۵ اساسنامه باستحضار مقامات مربوطه رسانده ضمناً اظهارداشت که مذاکرات خصوصی نباید سبب سلب توجه شورای امنیت از قضیه ایران بشود و قبول شد.

در لندن

۱۵ بهمن مذاکرات خصوصی شروع شد و بجائی نکشید.

۱۹ اسفند طیاره شوروی هیئت مسافری را وارد تهران کرد، آروزمندهای نتیجه بفرودگاه رو آوردند، معلوم شد نتیجه موقوف بآمدن سفیر شوروی است. اگر نتیجه‌ای برای این مسافرت تصور شود، همان مبادرت در قصد اصلاح است. عکس‌العمل پیش آمدن مذاکرات در موضوع نفت شد و طبیعی بود.

مراجعت نخست وزیر

۲۱ اسفند مجلس چهاردهم خاتمه یافت، اول خبر توقیف میرزا سید ضیاء‌الدین بود، گفته شد بتقاضای شوروی بوده نظر بمخالفت جدی جماعت حلقه با حزب توده و هم گفته شد به تلافی ۳ اسفند ۱۲۹۹، فیروز در جواب نمایندگان روزنامه گفت معزی الیه برضد امنیت اقدام می‌کرد، جفا القلم.

هم از نوادر اتفاقات در این اوقات قتل احمد کسروی بود معروف بزندقه و کفر بدست دو برادر مشهور به امامی از اهل اصفهان، قاتلین زخمی و دستگیر شده فحواى عمومی مانع از سیاست آنها شد.

۶ فروردین ماه ۱۳۲۵ سفیر شوروی وارد شد، يك مشت طرفداری و غمخواری و اظهار دوستی ملت در بغل، از کرج و شاهرود نیروی شوروی

ورود سادچیکف

دست به پا کشیدن گذارد.

در اردیبهشت ۱۳۲۵ (۲۵ آوریل) کنفرانس افتتاح شد، انتظام وزیر کنفرانس سائفرانسيسكو خارجه، عدل وزیر دادگستری، سیاسی وزیر مشاور، تقی‌زاده از لندن و آهی از مسکو مامور شدند استعفا کردند، کاظمی، صالح و دکتر قاسم غنی بجای ایشان رفتند، وظیفه کنفرانس تهیه اساسی نافذ است که بتوان اتخاذ رأی و اجراء کرد برخلاف جامعه سابق این امور برعهده شورای امنیت قرار گرفت. قوای مسلح دول متحد در تحت امر این شورا گذارده شد، ایران در کمیته اجرائیه عضویت یافت، در تالار کنفرانس نماینده شوروی با آواز بلند گفت که باید دندان جهانگیری و مداخله در کار ممالک کننده شود. يقولون با فواهم ما ليس في قلوبهم<sup>۱</sup>

شروع مذاکرات  
در شورای امنیت

گرومیکو نماینده شوروی در شورای امنیت گفت نیروی شوروی در تخلیه ایران اقدام نمود و مناسب است شکایت ایران از ثبت شورا خارج شود، قضیه بمذاکرات خصوصی انجام خواهد یافت، شوروی نیروی خودش را از ایران خواهد برد مگر اینکه تازه‌ای اتفاق بیفتد.

برنز وزیر امور خارجه امریکا گفت کیفیات مذاکرات خصوصی باید باستحضار شورا برسد، انگلیس موافق شد و گفت ما مطابق قرارداد ۱۹۴۲ نیروی خودمانرا از ایران بیرون بردیم بدون



شرطی ، شوروی شرط پیش آمد می‌کند پیشنهاد گرومیکو رد شد .  
 نماینده مصر و استرالیا لازم دانستند نظر دولت ایران گرفته شود ، نماینده چین (رئیس شورا) مذاکرات را به جلسه دیگر خواست موکول کند ، امریکا و انگلیس مخالف شدند ، جلسه به عصر قرار گرفت ، نماینده امریکا گفت باید بنمایند ایران اجازه داده شود که عقیده خود را در این جلسه اظهار بدارد والا سازمان ملل در کودکی خواهد مرد ، نماینده مصر گفت دول کوچک میل دارند از طرف دول بزرگ مورد احترام قرار گیرند رأی بورود علاء در جلسه گرفته شد .  
 علاء در جلسه عصر حاضر شده گفت هیچگونه قرار دادی محرمانه یا غیر محرمانه در بین نیست ، دولت شوروی پیشنهادی بدولت ایران کرده است که با حاکمیت و استقلال کاملاً مخالف است و آن پیشنهاد از این قرار است ، بابقای شکایت در ثبت موافقت شد ، گرومیکو متعزماً از مجلس بیرون رفت و ما انتظار داریم قضیه بین خودمان حل شود !!

۱ - آنکه نیروی شوروی در بعضی نواحی ایران علی‌الدوام بماند .

تقاضاهای شوروی ۲ - حکومت خود مختاری آذربایجان شناخته شود .

۳ - شوروی حاضر میشود از تقاضای نفت شمال (خوریان) صرف نظر کند بشرط آنکه شرکتی بین ایران و شوروی ایجاد شود که ایران در آن شرکت ۴۹ سهم داشته باشد و شوروی ۵۱ سهم (اکثریت) ۱۶ فروردین ۱۳۲۵

۱ - شوروی از تاریخ ۱۳۲۵/۱/۴ در ظرف یکماه ونیم نیروی خود را از ایران ببرد .

ذیل

۲ - قرار داد شرکت نفت در ظرف هفت ماه بتصویب مجلس رسانده

شود .

۳ - راجع به آذربایجان ترتیب سلامت آمیزی با روح خیر خواهی اتخاذ شود .  
 (جای انگشت)

۴ - نواحی غربی آذربایجان از میدان عملیات شوروی خارج باشد بشرط آنکه با غیر شوروی مستقلاً یا با شرکت ایران قرارداد بستن نشود .  
 سرمایه ایران همان اراضی نفت خیز است مخارج کلاً بعهده شوروی است .  
 امضاء رئیس دولت و سادچیکف

در تعقیب این نتیجه ، تلگرافی نخست وزیر به استالین می‌کند و تلگرافی استالین به نخست وزیر آن اظهار خوشوقتی از نتیجه ، این تشکر از حسن اهتمام .

بر سر صحبت قرار داد نفت کابینه ساعد مستعفی شد و مصدق آن ماده را از مجلس گذراند تزلزل کابینه حکیم‌الملک هم در اثر شکایت سازمان ملل متحد بود .

دولت این قرار داد پرفساد را وقعی نهاده بیرون رفتن نماینده شوروی را از شورای امنیت در نظر نگرفته خواست شکایت را استرداد کند ، قدری آب بردار است .

مقدمتاً چند نفر بعنوان بازررس به تبریز فرستاد ، راپرت رسید که شش شهر را بازرسی کردیم و آثار از نیروی شوروی ندیدیم .

دوشنبه ۲۶ فروردین به علاء دستور فرستاده شد که قضیه را از ثبت خارج کنند .

علاء به جلسه دعوت شد ، نماینده شوروی حاضر نشد ، نامه علاء را

جلسه شورای امنیت مطرح کردند ، نماینده امریکا گفت در آذربایجان بیش از شش شهر است  
 اول خرداد ۲۵ قضیه در ثبت بماند تا مطلب روشن شود .

نماینده لهستان گفت شکایت و رضایت هر دو از يك منبع است شکایت

پذیرفته شد باید رضایت هم پذیرفته شود .

علاء را خواستند گفت نامه دولت را قطعی تصور نمی‌کنم اکنون در آذربایجان يك ارتش از شورشیان یاغی تجهیز شده است که در تحت نظارت شوروی است و مانع ورود قوای دولتی . به



پیشنهاد نماینده هلند بنا شد شکایت برای مدت قلیلی (۱۵ روز) در دستور بماند .  
در سی و ششمین جلسه شورای امنیت به اصرار نماینده شوروی باز قضیه ایران مطرح شد،  
با موافقت هشت رأی در دستور ماند، نماینده شوروی گفت این خلاف منشور است دیگر در مجلس  
حاضر نخواهم شد .

نماینده لهستان در طرفداری از شوروی ، خواستن بعضی توضیحات را از علاء لازم دانست،  
در جلسه عصر علاء حاضر شد و نماینده شوروی حاضر نشد .

سؤال - آیا به سفیر ایران دستور رسیده است که با تأخیر مذاکرات تا ۱۵ آوریل  
مخالفت نماید ؟

جواب - بر حسب وظیفه بدستوراتی که رسیده بود مکلف بودم رفتار کنم .

سؤال دیگر - مسافرت قوام به مسکو برای نوشیدن ودکا و حضور در جشنها بود ؟

جواب - هدف قوام مذاکره در باره ترك مداخله شوروی در امور داخلی ایران بود . بلی!  
پذیرائی کامل از ایشان شد ولی آقای قوام بمنظور خود موفق نشد<sup>۱</sup>.

هشتم خرداد علاء از نمایندگی ایران در سازمان ملل معاف شد، انصاف

**معافیت علاء** باید داد که اگر اقدامات تقی زاده و علاء نبود شوروی باین آسانی نیروی

خودش را از ایران خارج نمیکرد و قوام سربى صاحب میتراشید .

قوام بی آشنائی سیاست نیست می شود گفت از هول هریسه در تنور افتاد ، منهم بجای او  
بودم سعی میکردم کار بدست خودم تمام شود اما از اصرار شوروی در خارج کردن شکایت از دستور  
در حسن نیت مدعی تردید میکردم .

در نیمه اول اردیبهشت ۱۳۲۵ پس از ۲۵ سال خون عشقی قاتل او را گرفت ، معروف شد  
در قهوه خانه از کیفیت آن جنایت رجز خوانی می کرده است جرزی خراب میشود و از میان چند  
نفر او را زیر می گیرد چه حسابی است نمیدانیم و گفته اند .

قرض است فعلهای بدت پیش روزگار در هر کدام عصر که خواهد ادا کند

۲۳ مه ماه سادچیکف رسماً اعلان کرد که قشون شوروی از ایران بیرون

رفت دولت میبایست معطل نشده اقدام جدی در کار آذربایجان بنماید

### اعلان تخلیه

اعزام حکومت و قوای کافی با روح خیر خواهی منافات نداشت .

میبایست موضوع بحث بدست روزنامه نگار و متجسس اخبار داده شود،

۲۰ فروردین تصویب نامه در منع کشت خشخاش صادر شد که یکی از

### در داخله

مسائل غامض بلکه مراست، در زمان پهلوی با وجود مداخله جامعه ملل

صورت نگرفت ، البته جلوگیری از صرف تریاک از انفع والزم کارها است لکن بیش از يك تصویب-

نامه مقدمات دارد ، در این مسئله معارضه سود و زیان قوی است .

تصویب نامه دیگر لوله کشی آب بود به عرض و طولی که باین زودیهها میسر نخواهد شد

سنگ بزرگ برداشته شد و سنگ بزرگ کمر شکن است ، مکرر تدارك آب سالم برای شهر مطرح

مذاکره شده است ، دست به نقدترین پیشنهادات این بود که از آبهای سالم برای خوراك به طرز

مناسب به محلات لوله میکشند تا اهالی از شیر آب خوراکی بردارند چنانکه در محله سنگلج

عملی شد .

باز تصویب نامه ای صادر شد در تقاضای سهم از نفت بحرین . بلی ! بروفق سوابق تاربخى

بحرین بایران تعلق دارد دزد دریائی (پیرات) همه جا بود و در خلیج هنوز هست دولت ایران قادر

۱ - در کنفرانس برلن تصمیم گرفته شده بود که نیروی دول سر موعده از ایران خارج شوند

نماینده شوروی در تالار سانفرانسیسکو با آواز بلند گفت تجاوز با استقلال ملل و تمامیت ارضی آنها

باید از میان برود .



بدفع سارقین نبود در زمان حکومت حسنعلی میرزا در فارس قراردادی با انگلیس منعقد شد که تا دولت ایران وسیله برای حفظ امنیت در خلیج ندارد این مهم بعهده انگلیس باشد. تا سی سال قبل آثار علاقه بحرین بایران بود، سعی انگلیس و یأس مشایخ آن مو را هم پاره کرد و البته حق را نباید فراموش کرد **لعل الله یحدث بعد ذالک امر** ۱.

در سنوات ۱۳۱۱ و ۱۳۱۳ راپرت از بحرین داشتم که حکومت سکه ایران را جمع میکند، اسناد مالکیت را از بین میبرد، مدرسه ایرانی رامی بندد، قبوض مالیاتی را از دست شیوخ میگیرد. کلاه پهلوی را موقوف میکند، بعدها خودمان هم موقوف کردیم.

در تبریز بچه دولتی کمونیستی تشکیل شده در حمایت شوروی شوری کشمکش با تبریز دادند، از مرکز همه چیز میخواهند جز حکومت، دولت نزاکت بخرج داده با ایشان داخل مذاکره شد بریش گرفته اند و مایه تشویش شده اند مدتی وقت بضرر مال و جان و ناموس اهالی تلف شد.

حق این بود که همان ۲۳ ماه مه که سادچیکف رسماً خبر تخلیه را داد اتمام حجت شده اقدام مجد بعمل آمده باشد و با روح خیرخواهی منافات نداشت.

۸ اردیبهشت هیئتی بریاست جعفر پیشه‌وری بتهران آمد، فیروز مأمور پذیرائی شد. دولت نسبت باذربایجان در طریق موافقت هفت ماده پیشنهاد نمود مبتنی بر اصول قانون اساسی نسبت به انجمنهای ایالتی و ولایتی.

۱ - رؤسای فرهنگ، بهداری، شهربانی، دادگستری و دارائی از طرف انجمن ایالتی و ولایتی انتخاب شده احکام رسمی آن از طرف دولت صادر می شود (دادگستری و دارائی قابل بحث است)

۲ - تعیین استاندار با جلب نظر انجمن ایالتی با دولت خواهد بود، فرماندهان نظامی و ژاندارمری از طرف دولت منصوب خواهند شد.

۳ - زبان رسمی فارسی است، دفاتر کارهای محلی بفارسی و آذربایجانی (زبان تازه) تنظیم میشود، تدریس در پنج کلاس ابتدائی به ترکی خواهد بود (کافی است برای اینکه فارسی یاد نگیرند).

۴ - نسبت باآبادی شهرها و اصلاح فرهنگ و بهداری و غیره دولت سهم آذربایجان را از بودجه در نظر خواهد گرفت (این مصارف محلی است)

۵ - فعالیت سازمانهای دموکراسی مانند سایر نقاط کشور آزاد است. (معنی ندارد)

۶ - نسبت بکارکنان دموکراسی آذربایجان در گذشته تضییقاتی بعمل نخواهد آمد. (مگر کارکنان دموکراسی عیبی در کارشان است.)

۷ - با افزایش عده نمایندگان آذربایجان به تناسب موافقت حاصل است.

هیئت نمایندگی آذربایجان باین مواد رضایت نداده صبح روز دوشنبه ۲۳ اردیبهشت از تهران رفتند، و این بهترین موقع بود که دولت بوظیفه حقه خود رفتار کند. دولت اعلامیه دنباله داری در افسوس بر خنثی ماندن زحمت ۱۵ روزه منتشر کرد که اگر چه هنوز توافق کلی حاصل نشده است ولی با نمایندگان آذربایجان تماس حاصل شد بقسمی که از افکار یکدیگر مستحضر شدیم سپس روی سخن رابه عناصر ارتجاع و نمایندگان تحمیلی نموده چند «اینها هستند» در عبارت آورده اند. اینها هستند که روابط با شوروی را تیره تر کردند. (اگر پای شورای امنیت در میان نبود تیره تر میشد)

اینها هستند که روی نیا ت پلید اعتبارنامه پیشه‌وری را رد نمودند تخم کینه و نفاق کاشتند. اینها هستند که در مجلس چهاردهم يك قدم برای آسایش مردم برنداشتند و جز جمع مال



هدفی اختیار نکردند .

اینها هستند که متوسل بسفارتخانه‌ها شدند . (مثل آنهایی که بعد آمدند)

اینها هستند که امروز در مقابل تاریخ مسئول شناخته میشوند .

اینها هستند که دولتهای ناصالح را روی کار آوردند و میخواهند در انتخابات آینده باز میدان بدست بیاورند ( آنچه دیدیم مجلس پانزدهم بهتر نشد ) و کابینه حاضر را هم همان ها روی کار آوردند .

شامها صرف شد ، خوش باش‌ها سروده نطق‌های سرسفره پرداخته اخبار

هیئت اعزامی به تبریز رادیو منظمآ منتشر میگشت . نطق آقای فیروز در لحن پیروزی ، امشب بریاست فیروز از تبریز مهد جنبشهای بزرگ آزادیخواهان برای هموطنان صحبت

میکم پس از استفاده از لفظ آزادی و ارتجاع و بسط نسبت سوءسیاست

بدولتهای اسبق و ستایش قوام که دوستون روزنامه را گرفته‌است ذکر موافقت بین دو دولت میکنند و اصلاحات مواد هفتگانه ابلاغیه ۲۲ اردیبهشت ۱۳۲۵ که مورد توافق شده است .

در ماده اول افزوده شد که رئیس دارائی نیز به پیشنهاد انجمن و تصویب دولت تعیین

خواهد شد .

در ماده دوم قرار شد وزارت کشور استاندار را از میان چند نفر که انجمن پیشنهاد کند

انتخاب نماید (باز اختیار از دست دولت بیرون است)

در ماده سوم مجلس ملی بجای انجمن شناخته میشود موقوف بتصویب مجلس (اساساً

انجمن بتصویب رسیده است) مقصود چیست معلوم نیست .

ماده ۴ - قوای محلی جزء ارتش ایران محسوب میشود کمیسیونی از نمایندگان دولت

آقای قوام السلطنه و انجمن ایالتی در محل راه حل آنرا جهت تصویب هرچه زودتر پیشنهاد

خواهد کرد .

ماده ۵ - بیست و پنج درصد از عواید آذربایجان جهت مخارج عمومی بمرکز فرستاده

می‌شود .

ماده ۶ - در ساختمان راه آهن از میانه به تبریز تسریع خواهد شد .

ماده ۷ - فدائیان به ژاندارم تبدیل خواهند شد<sup>۱</sup> نمایندگان دولت آقای قوام السلطنه و انجمن

ایالتی ترتیب کار را معین خواهند کرد .

ماده ۸ - خالصجات بتصویب مجلس بین دهاقین تقسیم خواهد شد ( از غلظهای صواب نما

است) .

ماده ۹ - دولت قبول میکند قانون انتخابات جدیدی که شامل نسوان هم باشد بمجلس

پیشنهاد نماید . (واویلا)

در قرارداد موافقت شده است که تدریس تا کلاس پنجم به ترکی یا کردی باشد (کافی است

برای آنکه نه ترک نه کرد فارسی نیاموزد) .

تبریز ۲۳ خرداد ۱۳۲۵ مظفر فیروز - پیشه‌وری

پیشه‌وری در نطق خود ملت ما میسراید و از مجلس ملی سخن میراند نتیجه آنکه ایران

منقسم شد بدولت آقای قوام و دولت آقای پیشه‌وری .

در تبصره عواید تلگراف ، گمرک ، راه آهن و کشتیرانی متعلق بدولت مرکزی است و

مخارج برعهده او .

۱ - نخست وزیر اصرار دارد شاه رسمیت افسران قوای محلی را امضاء بفرمایند ، میفرمایند

حاضر از سلطنت کناره بگیرم اقدام برخلاف مصلحت مملکت نمیکم .



بیست و پنجم خرداد هیئت اعزامی با اتفاق سلام الله جاوید بتهران آمدند . هشت میلیون ریال برای اصلاح شهرستانها (با مصارف دیگر) در اختیار انجمن آذربایجان گذارده شد .

آقای دکتر سلام الله جاوید<sup>۱</sup> به استانداری آذربایجان انتخاب شد نام ژاندارمری مبدل به نگهبان .

حزب در زندگی مفید بوده یا مضر امریست قابل بحث تا مرام حزب تشکیل حزب دموکرات و ایمان نفرات بمرام چه باشد ، فعلا اساس حکومت ملی روی سازمان حزبی است باید نتیجه را دید .

شب ۹ تیر نخست وزیر تشکیل حزب دموکرات را اعلان کرد ، دسته ای گرد آمدند در مقابل توده و بصورت هم رنگ آشوبیان تبریز سخن از دموکرات ایران و دموکرات تبریز میروند و شاید منظور همین التباس بود .

۲۹ تیر قوام را به رهبری حزب اختیار کردند این لقب اول به کرمول داده شد (لرد پروتکتور) .

اخیراً هیتلر خودش را رهبر نامید (فورر) فعلا بمارسیده است ، قوام در تهران و پیشه‌وری در تبریز ، اثری که دیدیم گرانی‌خواربار بود برای چرچر دموکرات . گفتیم شاید انتخابات دوره پانزدهم مجلس بهتر شود بدتر شد .

حزب توده تشکیلات عریض و طویلی پیدا کرده است و بهمه ولایات دست اعتصاب در مراکز نفت انداخته کارگران را بیشتر و رعایا را کمتر جلب کرده است پس از پهلوی جماعتی که در حبس او بودند آزاد شدند و دست گذاردند به فریب کارگر و عمله البته با نویدهای دلفریب هزارها مجذوب گرد مراکز خود جمع آوردند و در تهران نمایشهای عجیب دادند تا ده هزار نفر ، شنیدم با علم داس و چکش دور شهر گردیدند .

منجمله در سنه ۱۳۲۱ دکتر یزدی و دکتر احتشام بدروس آمدند که ما طبیبیم سرتاسر هفته در مطب‌های خود از مردم حق طبابت میگیریم میخواهیم در دروس مرکزی ترتیب بدهیم و فقراء را مجانی معالجه کنیم و منزلی به اجاره خواستند ، من متأمل شدم و گفتم تجریش مرکز است و انطباق ، اصرار کردند باغچه‌ای بود بایشان اجاره دادم و درو کالتمانه نوشتم برای تنظیم مطب ، چون باغچه با اختیار ایشان درآمد بالای درب لوحه حزب توده زدند معلوم شد بقصد کارگران قورخانه و ضرابخانه این محل را انتخاب کرده اند ، روزهای جمعه در باغچه ازدحامی میشد ، روز ماه رمضان نزدیک مغرب بدرب قورخانه رفته که در سلطنت آباد است سخنوری آغاز کردند ضمناً سیکار هم میکشیدند یکی از کارگرها گفت ما زبان روزه کار کرده ایم حال میخواهیم برویم نماز کنیم اینها آمده اند این حرفها را میزنند و سیکار هم میکشند بیائید برویم .

بیکى از باغبانهای دروس که باو گفته بودند تو باین جمعیت چرا داخل شدى گفته بود اینها مردمان خوبی هستند میگویند در قرآن است که ایران جزء روسیه است .

مرامهائی که پیدا شده است همه روی فکر آسایش عمومی است و آسایش در حدی ممکن است و از حد که گذشت اسباب زحمت است و خیر شر میشود چه راهنمایان و پیش قدمان به اغراض شخصی از حد تجاوز میکنند و مرام را وسیله رسیدن بمقام قرار میدهند و بیش از آنچه در حین قدرت است نوید میدهند (نان دوگز قد و کباب يك وجب پهنا) دموکراسی متجاوز از دوهزار سال

۱- این دکتر سلام الله جاوید همان مددزاده است یکی از شانزده نفری که برای ترویج کمونیستی به تبریز آمده بودند، مدد را جاوید کردن سهل است اما دکتری معلوم نیست از کجا بدست آمده است صفحه ۳۳۶ .



است که سر زبانها است چون از حد نصاب تجاوز کرده اند پیشرفت نکرده است اسم جدید پیش آورده اند . بلی ! تعدیل لازم است لیکن در این تعدیل ناگزیر است از انصاف جماعتی و قناعت جماعتی تند و کند در زندگی نباشد زندگی اداره نمیشود . مرام دموکراسی و زاده های آن سوسیالیستی و کمونیستی در نیت ایجاد اعتدال قابل تمجید است ، چون بداداره میشود مایه تزلزل زندگی شده است ، بقول موسولینی نزاع لایق و نالایق تمامی ندارد . قدری از مطلب دور افتادیم برویم سر مطلب ، شیوه کمونیستی کشیدن بدبختی و بی بهرگی است بچشم اشخاص که باید کارهای تعلیمی بکنند و بهره معلم را ندارند و فریب میخورند چنانکه در اصفهان کارگران دست از کار کشیدند سودی ندیدند و سر بکار خود فرود آوردند . همان تحریک در مرکز نفت سبب اعتصاب کلی شد کارگران بی اجرت ماندند و دست از اعتصاب کشیدند نتیجه آنکه جمعی در این میانه تلف شدند و طبیعی است که از فساد همیشه فساد دیگر میزاید .

یکشنبه ۲۳ تیر کارگران تمام ادارات نفت اعتصاب کردند و دست بفساد زدند و فیروز در محل حاضر شد حکومت نظامی برقرار کرد نظم در کار آمد .

دیلی نیوز خبر داد که پس از نظامی کردن و برقرار کردن نظم در نتیجه مجازات تاجری بدون محاکمه بین اعراب و جمعیت توده نزاع برپا شد ۱۷ نفر مقتول و ۱۵۰ نفر مجروح شدند و مقداری اموال ( لحاف ملانصرالدین ) تلف شد معلوم شد اعتصاب جهتی جز تحریک سیاسی نداشت محل تأسف است که جماعتی برادران خود را به تزییقات مضر براه فساد بیاورند برای اغراض و رقابت های بیگانه . روز ۲۶ تیر در سمنان آشوب برپا گشت بین توده و مخالفین و باز عده ای مجروح شدند و کار به حکومت نظامی کشید گفته شد در عبور سید ابوالقاسم کاشانی که قصد مشهد داشته آن فساد را ایجاد کرده است سید توقیف شد . سید خودش را از پیشوایان مسلمانی میداند و دین اسلام مغز دموکراسی است باعتدال و مخالف فساد ، سید تودرتو رویج مرام خودت باش .

والا حضرت اشرف پهلوی از طرف شیر و خورشید سرخ دعوت بمسکوشدند  
**مسافرت اشرف پهلوی** ( دعوت سیاسی ) یکی از همشیره زادگان من در خدمتشان بود معلوم شد  
 به مسکو ۷ تیر  
 اوایل پذیرائی آزاد و کامل میکرده اند تاشبی که در ابرابوده است دیروقت بیرون می آیند مردم بیرون اپرا از دحام فوق العاده کرده بودند و دسته گل زیر بغل داشته نثار میکنند از آن به بعد میهمانان را بمحافل عمومی نمیبرند .

ایران حق تقاضای شرکت در مجامع بین المللی داشت میبایست  
**انجمن صلح پاریس** قبول شود .

در جلسه ۲۶ مرداد ویشینسکی نماینده شوروی شرحی از مساعدتهای ایران در اوقات جنگ بیان نموده اظهار داشت ایران یکی از اجزای ملل متحد است .  
 در سال ۱۹۴۳ شوروی ، انگلیس و امریکا متعهد شده اند که ایران را به کنفرانس صلح دعوت نمایند . نماینده چین و امریکا موافق شدند باتفاق آراء تصویب شد از طرف ایران سپهبدی وزیر مشاور بعزویت مأمور شد .

در اول نطق پس از تشکر از مولوتف رئیس انجمن و ویشینسکی نماینده شوروی و نماینده چین و امریکا و دولت فرانسه که میزبان است در ضمن فصل ۶ منشور اتلانتیک رایاد آور شد که گوید صلحی سزااست که هر ملت به ایمنی در حدود خود زندگی کند بدون هراس و تزلزل ۱ .

۱- اشکال اینجاست که پیمان نه رفته است روی دموکراسی و حدود دموکراسی معلوم نشده است . یکی از کنفرانس های لازم آن است که بنشینند و حدی از برای دموکراسی معین کنند که بزرگترین مایه صلح خواهد بود و سلوک طبقات باهم در تحت قانون خواهد آمد امروز دموکراسی تمکین به رأی صاحب زور است و این قلچماقی است . مصلحت بیرنگ است رنگ سوسیالیسم ، کمونیسم ، فاشیسم و نازیسم است که نمیگذارند زندگی قرار ی گیرد .



توقیف

۲۷ مرداد دکتر طاهری ، حسام دولت آبادی ، شیخ حسین لنکرانی و لنکرانیهای دیگر توقیف شدند علت توقیف معلوم نشد ماده ۵ حکومت نظامی .

آزادی زنجان

صبح روز چهارشنبه ۳۰ مرداد شبستری رئیس انجمن تبریز ( مجلس ملی ) جاوید استاندار آذربایجان وارد تهران شدند در جزء شرایط دست کشیدن از خمسه بود . هیئتی از طرف دولت و تبریزیان بزنجان رفتند مقصود انجام نگرفت .

تحریکات توده را در اصفهان گفتیم ، فیروز عازم اصفهان شد ، لدی الورود جهان شاه صمصام و برادرش امیر بهمن بختیاری توقیف شدند و حکومت نظامی برقرار ، مرتضی قلی خان بختیاری نیز توقیف و روانه تهران شد ، در مراجعت آقای فیروز تحریکات جنوب را به بیگانگان نسبت میدهد و هیچ از شمال اسم نمیبرد .

استعفا

شب پنجشنبه ۱۰ مرداد کابینه استعفا کرد ، عصر دهم کابینه جدید معرفی شد سه نفر از سران توده وارد کابینه شدند ایرج اسکندری پیشه و هنر ، فریدون کشاورز فرهنگ ، دکتر یزدی بهداری و حزب توده

سمت رسمیت پیدا کرد .

در هر موقع اعلامیه ناگزیر است و موضوع علل قبول مسئولیت خدمتگزاری بملت ، حفظ استقلال و تمامیت ایران ، ترویج اصول دموکراسی ، وحدت ملی ، رفاه عمومی ، هم آهنگی با عناصر متمدنی و احزاب آزادیخواه ، این کلمات را چهل سال است می شنویم و عملاً اثری نمی بینیم در هر موقع از تمامیت و استقلال ایران صحبت میشود گانه شک داریم .

ناصرالدین شاه هم این لفظ را بزبان آورد اما باطن دیگر ، بمیرزا حسین خان نوشت از سفارتین پیرس مگر ماستقل نیستیم چرا در کارهای مامداخله میکنند؟

وارد کردن وزرای جدید در کابینه مخالف این اظهارات است ، فتنه اصفهان ، سمنان و آبادان نتیجه اعمال همین اشخاص بود ، آذربایجان بجای خود .

در نتیجه اعمال همین جماعت از هند پادگانی به بصره آمد ، در رادیو دهلی گفته شد که نیروی هند برای حمایت منافع انگلیس در هندوستان در جنوب ایران به بصره آمد .

بعضی تواریخ

۱۳۲۰

۳ شهریور	تجاوز از مرز شمال و جنوب	۲۸ تیر	شکایت دولتی از نفوذ آلمانی
۲۵ شهریور	استعفای پهلوی	۵ و ۶ شهریور	بمباران تهران از طرف شوروی
۲۷ شهریور	عفو مقصرین سیاسی	عصر ۲۶ شهریور	سوگند محمد رضا شاه
۸ آبان	الغای قانون فروش موقوفات	۶ آبان	قانون رد املاک ضبطی
۲۲ آبان	افتتاح مجلس سیزدهم	۹ آبان	ختم مجلس دوازدهم
۲۴ آذر	تصویب پیمان سه دولت	۵ آذر	انجمن سران سه دولت در تهران
۷ اسفند	نسخ قانون ریاست کل قوا	۵ بهمن	حواله سنگ بفر و غی در مجلس
۱۱ اسفند	وزارت دربار فروغی	۱۱ اسفند	کابینه سهیلی

۱۳۲۱

۱۲ اردیبهشت	شرکت در قانون وام و اجاره	۳ اردیبهشت	قطع روابط با ژاپن
۳ مرداد	عنوان محاکمه متهمین شهر بانی	۵ خرداد	قطع نرخ لیره به ۱۳۰ ریال
۳۱ مرداد	ویندل ویلکی در تهران	۱۸ مرداد	کابینه قوام پس از سهیلی
۱۶ شهریور	اعلان جنگ با آلمان	۱۷ مرداد	تصویب استخدام میلیسپو



فوت فروغی

۶ آذر

شکایت دانشجویان، استفاده  
آشوب طلبان و حمله بمجلس

۱۷ آذر

محاكمه متهمین شهربانی راجع به

قتل تیمورتاش، سردار اسعد و مدرس ۱۱ آذر

اول بهمن

تأسیس وزارت کار

۲۸ بهمن

کابینه سهیلی

۲۴ بهمن

سقوط طیاره حامل افسران بمصر

۲۸ دی

۱۳۲۲

ولیعهد یونان در تهران

۳ خرداد

اغتشاش فارس

۲۲ تیر

انحلال وزارت خواربار

۲۳ تیر

مراجعت میرزا سید ضیاء الدین

۷ مهر

انتخابات مجلس چهاردهم

اول آبان

مالیات بردرآمد

۱۹ آبان

۱۳۲۳

کابینه ساعد

۶ فروردین

جشن سر سال انجمن سه نفره

۱۰ اردیبهشت

کابینه حکیمی

۱۳ خرداد

فوت اعلی حضرت پهلوی

۴ مرداد

شرکت در منشور ملل

۱۳ شهریور

کابینه مرتضی بیات

۳ آذر

منع مذاکره در امتیاز نفت

۱۱ آذر

الغای اختیارات میل سپو

۱۸ دی

نصب مجسمه فردوسی

۱۰ بهمن

رد بندر شاهپور

۳۰ بهمن

فوت اسفندیاری

۶ اسفند

اعلان جنگ به ژاپن

۱۰ اسفند

اعزام نمایندگان به سانفرانسیسکو

۲۷ اسفند

۱۳۲۴

فوت روزولت و ریاست ترومن

۲۵ فروردین

اعلام ترومن بخاتمه جنگ در نتیجه

۱۸ اردیبهشت

کابینه حکیمی پس از بیات

۲۳ اردیبهشت

بمب انم هیروشیما و ناگازاکی

۱۸ اردیبهشت

کابینه صدر

۲۳ خرداد

زلزله در گرمسار سمنان

۲۲ اردیبهشت

تسلیم بلا شرط ژاپن

۲۴ مرداد

فساد افسران در خراسان

۲۸ مرداد

زد و خورد توده در ساری

اول شهریور

موافقت با منشور ملل متحد

۱۳ شهریور

در تهران

۲۰ شهریور

استعفای صدر

۲۹ شهریور

ترك تهران از طرف شوروی

۲۹ شهریور

کابینه حکیمی

۱۲ آبان

فساد اکراد بارزانی

۲۶ آبان

دکلاراسیون تبریز

۳۰ آبان

حرکت بیات به تبریز

۷ آذر

مراجعت

۲۲ آذر

تقسیم خالصه

۲ دی

خاتمه کنفرانس مسکو

۵ دی

رد کمیسیون سه جانبه

۲۰ دی

تشکیل مجمع سازمان ملل متحد

۲۰ دی

شکایت بمجمع راجع به تخلیه ایران

۲۵ دی

شکایت به سازمان ملل متحد

۲۹ دی

استعفای حکیمی

۳۰ دی

رأی به قوام

۶ بهمن

رد لایحه تمدید مجلس

۲۳ بهمن

عزیمت قوام به مسکو

۲۵ بهمن

مراجعت قوام بادست خالی

۱۹ اسفند

خاتمه دوره مجلس چهاردهم

۲۱ اسفند

دومجلس از کارناوال ساخته شده بود در موقع فراموش شد در جزء بازیهای

امروز بمناسبت محل پیدا کرد.

نمایشهای کارناوال

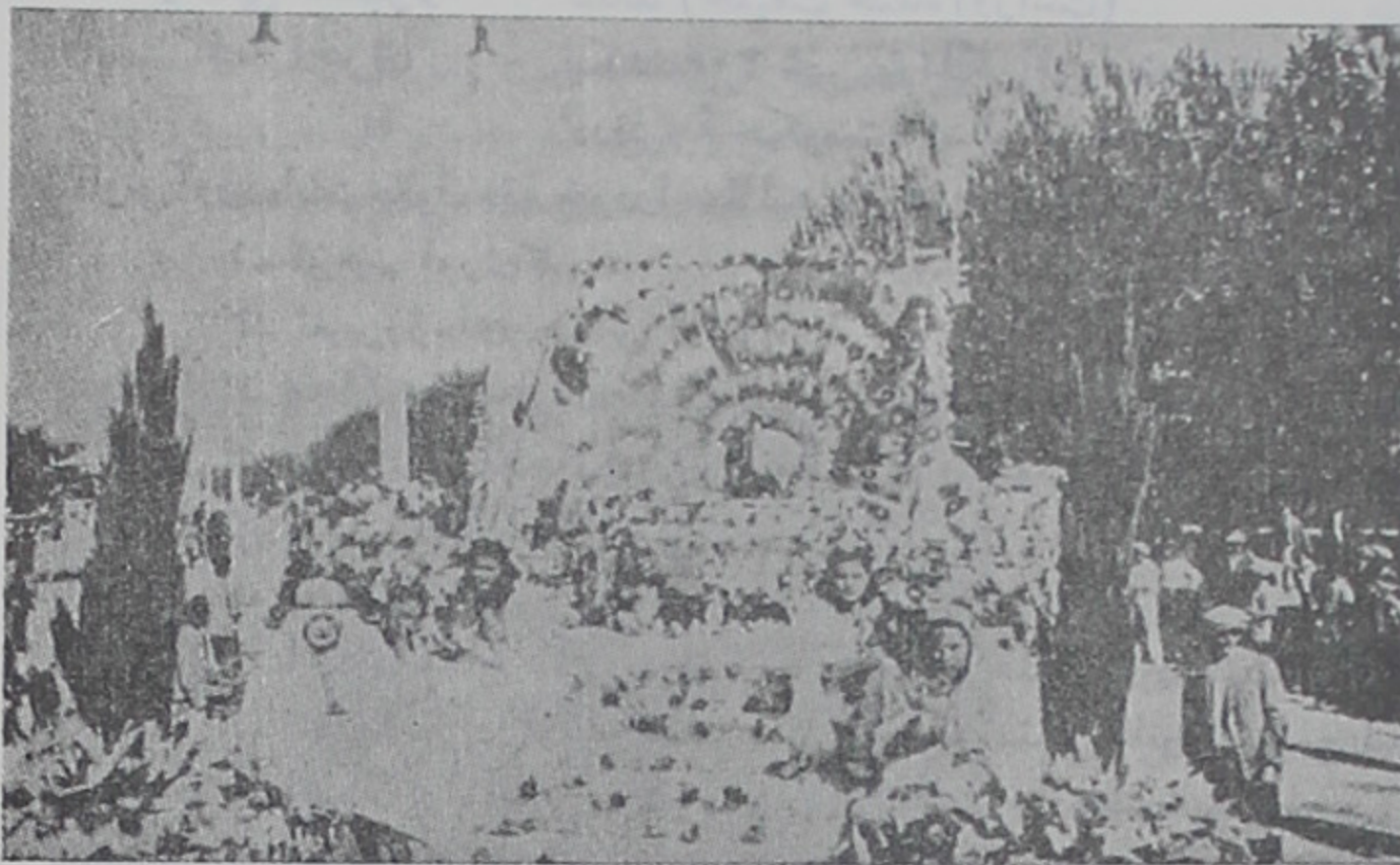
پهلوی مرد هزل نبود باله و ولعب موافقت نداشت، از ولگردی و معرکه گیری

منع فرمود، تشویق از جدیت و کار مینمود، پنجاه و چهار روز تعطیل را به بیست و دو روز تخفیف داد. در



اثر و سوسه بوالهوسان در عنوان رسومات ممالك متمدن و مترقی اجازه به تنظیم کارناوال داد سبك و خنك دیده از تجدید منع کرد.

قبطیان بنام ایزیس رب النوع زراعت (گندم) فینقیان بنام آدونیس مظهر جمال جشنهای ملی داشتند آن رسم به یونان و روم رسید و کاربرد سوائی کشید. در یونان بنام دیونیزس و در روم بنام باخوس رب شراب و شاهد جشنی برپا میکردند و بمدلول شعر یغما پرده حیار امیدریدند؛  
یکی در تغنی یکی در سماع  
یکی در تجرع یکی در جماع



قسمتی از کارناوال خودمان



قسمت دیگر از کارناوال خودمان

قسمت دیگر از کارناوال خودمان  
که گوی حسن را از میدان جمال برده باشد از جرگه قصابان ملکه  
اجتماع است اصحاب اوباز گرو بردگان حسن شمایلند، هر صنف محفلی مخصوص دارد که بترتیب  
و ردیف در سیر میآیند، در مراکز شهر جلوه گر گشته تا بحضور رئیس جمهور میروند ملکه

جشنهای با کانتی  
همچنان در قرون وسطی  
گرفته میشد رسوائی بجائی  
کشید که پاپ بفریاد آمد.  
بعدها کارناوال (عید گوشت)  
تداول بسافت و کلوخ  
اندازانی بود. قبل از  
اوقات پرهیز کاتولیک ها  
که نزد ایشان چهل روز  
گوشت خوردن ممنوع  
است گاو را آرایش  
میکردند و با تجلیل و  
تشریفات بمسلخ میبردند.  
(شتر قربانی خودمان)

امروز کارناوال  
مقدمه اوقات پرهیز رژه  
جنس لطیف است بابس  
تجمل، ارا به ها تزئین  
میکنند روی آنها درمیان  
گل و ریاحین بانوان آراسته  
و بهفت قلم پیراسته طناز  
بحال عشوه و ناز غمزه  
میفرشند و دل میربایند  
از موضوعات شعر یغما اثری  
نیست سعدی راست؛

بتماشای میوه راضی شو  
ای که دستت نمیرسد بر شاخ  
در پاریس تنظیم  
کارناوال بامصارف گزاف  
وظیفه اصناف است و بحکم  
سابقه صنف قصاب مقدم  
(گوشت گوشت است ماکول  
یامکحول)



زیبائی هدیه‌ای می‌گیرد و بوسی می‌دهد و نمایش خاتمه می‌یابد. پرهیز بهانه‌است و کلوخ اندازان نشانه. در تهران چنین جشنی بیموقع تنظیم یافت، چرخ‌زدند و بحضور پهلوی رفتند مطلوب نیفتاد و ممنوع شد، نه هر تقلید هر جا خوش بیفتد، بجای طنازی و جمال تکلف و ملال از چهره حاشیه نشینان محافل کارناوال پیدا بود و نقص تناسب هویدا.

سروی بلب جوئی گویند که خوش باشد آنانکه ندیدستند سروی بلب بامی

سلوک با تبریز باد بدماغ مستعدین انداخت، خوانین قشقائی علمدار دموکراسی شدند (حقیقت خنده آوراست).

زاد فی الطنبور

نغمه آخری

یکشنبه ۲۰ شهریور تلگرافی از شیراز رسید.

در نتیجه حکومت ۲۰ ساله که همه توجه بنواحی دیگر شد یأس کلی برای مردم

فارس آورده است حقوق حقه خود را مطالبه دارند و این تقاضاها نصب العین تمام ایالات و اهالی فارس است؛

۱- ترمیم فوری کابینه.

۲- تغییر رؤسای حساس ارتش.

۳- محاکمه و مجازات عمال ناصالح دوره دیکتاتوری.

۴- واگذاری کارهای فارس از لشگری و کشوری بخود اهالی.

۵- تشکیل انجمنهای ملی.

۶- تجدید نظر در تعداد نمایندگان مجلس.

۷- اعطای مبلغ کافی برای اصلاح امور فرهنگی و بهداشت و طرق و شوارع.

۸- تجدید نظر در قوانین مضرو و متناقض که منافی قانون اساسی است.

۹- اتصال راه آهن مرکز شیراز و اسفالت جاده‌های اصلی.

محمد ناصر، ملک منصور، محمد حسین قشقائی

وقتی که کلماتی بیموقع و بدون حاجت سر زبان مردم افتاد و حدود آنرا ندانستند و از سرمایه

خود غفلت داشتند دولت هم همان کلمات را وسیله رواج خود دانست اینگونه تلگرافات مستبعد نیست.

سوم مهر ۱۳۲۵ نیک پی معاون اداری نخست وزیر، سردار فاجر استاندار کرمان و بعضی

دیگر بطرف شیراز پرواز نمودند تلگرافی هم بعبارات چاپی معمول بمران قشقائی شد.

از بوشهر هم فریاد بلند است که اشرار (متجاسرین) دور شهر را گرفته‌اند.

روز سه شنبه ۹ مهر عشایر متجاسر بر بوشهر دست یافتند و اصول دموکراسی کشتن خراب

کردن و اصل اصول چاپیدن کاملاً مجری شد.

کازرون هم از چشمه دموکراسی بی بهره از خون دل خوردن نماند پادگان محل بقدری که

فشنک و وسیله داشت پایداری کرد تا از پادر آمد کمک زمینی مقدور نبود کمک هوائی درمان نشد.

سر لشکر زاهدی که در چاره جوئی بتهران آمده بود ۲۱ مهر معاودت نمود بلکه بلطف

و قهر آتش را خاموش کند در نتیجه تلگراف از محمد ناصر رسید تیمسار سر لشکر زاهدی و

امیر همایون فرمایشات را در قبول مستدعیات اهالی فارس ابلاغ نمودند دستور پراکندگی نفرات را

دادم تقصیر افتاد بگردن افراد ناصالح که می‌خواستند با تبلیغات سوء خود لباس دیگری بنهضت

فارس بیوشانند و مقداری عبارات متناقض، من ندانستم در ایران صالح کیست.

وزرای توده‌ای مطیع امر نخست وزیر نیستند که ما خود مسئولیم و در کار

استعفا

خود مختار. ۲۵ مهر آقای نخست وزیر استعفا نمودند در ثانی مأمور

تشکیل کابینه شدند نتیجه بیرون رفتن وزرای توده‌ای از کابینه شد فیروز وزیر کار مأمور دربار شوروی است.

روز دوشنبه ۱۳ آبان آیت الله آقا سید ابوالحسن اصفهانی پیشوای شیعه

جهان فانی را بدورد گفت و بر حمت ایزدی پیوست در نجف اشرف بخاک

رحلت رهبر حقیقی

سپرده شد از کاظمین تا نجف دوازده کیلومتر مسلمین جنازه را بدوش

رحمت الله علیه

اخلاص کشیدند، ابر سوگواری افق اقالیم شیعه را فرو گرفت، بزرگواری



اخلاقی آن مرد با خدا جالب همه فرق بود، اهل سنت و جماعت هم در تعزیت شرکت کردند بلکه ملل سائره.

در همه ولایات ادارات تعطیل و مجالس تعزیت برپا شد و این تعظیم و تکریم یکماه دایر بود، مردم از این مجلس بآن مجلس رهسپار بودند، در مجلس ترحیم در مسجد شاه اعلیحضرت همایونی برای ختم مجلس تشریف فرما شدند.

سمیعی رئیس دربار از طرف شاه و محمدرضا آیت الله زاده عازم عراق شدند که در تشریفات هفته آیت الله فقید شرکت کنند.

زندگی آیت الله اصفهانی باخلاق زنده جاویدانی بعسرت می گذشته است پس از رسیدن بمقام شامخ ریاست و مرجعیت با اینکه کروورها وجوه خیریه از خمس و غیره که بدست آن مرد بزرگ بتمام معنی میرسید بشیوه مقتدایان اول اسلام در اعلی درجه قناعت زیست می کرده اند در میان شیعه و سنی و ملل دیگر مورد اعتماد و تکریم بوده اند.

در مقام تسلیم بمقدرات الهی در موقع

قتل فرزند برومندشان مقام رضا و نیروی صبری ظاهر ساختند که در قاطبه مسلمین حیرت آور است رحمة الله علیه.

حکایتی از اورنگ شنیدم که دلیل بر نهایت برخورد بحقیقت دیانت دارد گفت سیدی از تلامید آن مرد سعادت مند مورد بی لطفی شد کارش بمنتهای درجه پریشانی کشید، من در خدمت آن مرحوم آبرویی داشتم وقتی عرض کردم بیچارگی فلان طلبه بی اندازه شده است فرمودند این بدبخت دست از فضولی برنمیدارد، همیشه از فسق مردم صحبت می کند، آخر خداوند فسق فساق را بهتر از من و تو می داند بلائی بر آنها نمیفرستد تراچه میرسد که جاسوسی کنی و از فسق مردم خبر بدهی و از کجا برصحت خبر آگهی داری، تعهد کردم او را ملامت و نصیحت کنم اظهار لطف فرمودند.

در احوال او خواندم که مقارن قتل پسرش حاجتمندی از آن مرد بزرگ تقاضائی میکند آن حادثه واقع می شود سر بگریبان یأس فرومی برد روز در جنجال مشایعت او را می بینند می خوانند و تقاضای او را از بغل در آورده می دهند که در آن حال هم از ادای وظیفه غفلت نداشته اند.



مرحوم جنت مکان آیت الله آقای سید

ابوالحسن اصفهانی

تمام تدابیر سیاسی در مقابل هیاهوی توده

بی اثر ماند بلکه تقویت کرد و برجسارت ایشان افزود. در اوقات عزاداری عامه بحوزه توده ای ها که رفتند صوراجنبی را جای شمایل مولی دیدند هجومی غریب شد آن صور را کردند و دریدند و توده ای را کافر خواندند عوامی که فریب خورده بودند هوشیار شده از توده روگردان شدند در تهران و تجریش حوزه های توده پریشان شد.



## تقسیم نشان

رؤسای شعب کارخانه‌های اسلحه سازی و قسمتهای راه آهن در اوقات جنگ مراقبتهائی در حسن جریان کرده بودند در سفارت شوروی دهم مهر ضیافتی شد و یاد از کنفرانس تهران در تالار سفارت و اتفاق دولت ایران با اساس قرار داد سه گانه ۱۹۴۲ نمودند و بافسران و عمال ساعی نشان داده شد . به سرلشکر شفائی که در مسافرت اشرف پهلوی عازم مسکو شده بود يك قبضه شمشیر قاب طلا از طرف ارتش سرخ اعطا شد (قاب طلا موافق مسلک نبود) .

توجه ملوكانه  
بامر آذربایجان

شنیده می‌شد که اراده ملوكانه توجه جدی است در کار آذربایجان و نخست وزیر موافق نیست ، پس از اعلان سادچیکف به تخلیه ، حق این بود با اتمام حجت‌های قانونی اولتیماتومی به مفسدین تبریز داده شود و در صورت عدم تمکین اقدامی که آخر شد اول شده باشد نه ایلچی به تبریز بفرستند نه ایلچی بخواهند و بپذیرند که عناوین خارج از مصلحت در کار نیاید دولت من و دولت تو بزبان نیامده باشد .

۲۸ آبان ۱۳۲۵ غفلت آقای نخست وزیر برای هواخوری بملک خودشان در گیلان مسافرت کردند محل تعجب شد که چه موقع هوا خوری است . از طرف دیگر معلوم شد اعلیحضرت جداً امر با اقدامات نظامی بطرف زنجان صادر فرموده‌اند و شخصاً برای ملاحظه میدان عملیات بدان صوب تشریف برده‌اند . به اندك نهمیبی اشرار در زنجان فرار کردند امر زنجان تسویه شد .

۱۹ آذر ۱۳۲۵ قوای دولتی متوجه میانه شد ۲۰ آذر میانه بتصرف قوا در آمد جاوید تلگرافات عاجزانه می‌کند همان جاویدی که راضی نمی‌شد برای مقدمات انتخاب قوای تأمینیه به تبریز اعزام شود غافل از آنکه سرو کار با رهبر حقیقی مملکت است که جز آسایش عامه و رفاه رعیت و استقلال مملکت خیالی ندارد و با دعوی حفظ تمامیت ایران وارد مذاکره تجزیه آذربایجان نمیشود .

آقای نخست وزیر پس از یک هفته هوا خوری بتهران مراجعت کردند در شهر گفتند که آن مسافرت از یأس از پیشرفت نظامیان بوده است خواسته بودند پس از عجز نظامیان برگردند و بگویند من نبودم حرکتی متهورانه شده است و بدست تدبیر دریدگی را رفو فرمایند رفوئی که کرده بودند درید .

نظامیان که به میانه رسیدند اهالی تبریز به نیروی خود حوزه اشرار را (درماسک دموکراسی) متلاشی کرده انتظام شهر را در دست گرفته بودند هر يك از سران حوزه بطرفی فرار کردند و پیدا شد که از حرکت مسکو تا آخر هفته هوا خوری آنچه فساد شد زیر سر رهبر دموکرات بد اندیشه بود و تیشه بریشه استقلال ایران .

تلگراف اعلیحضرت  
به سرهنگ هاشمی

سرهنگ هاشمی فرمانده نیروی نظامی از خدمات کلیه افسران و گروهبانان و افراد با شهامت رضایت خود را بدین وسیله اعلام می‌دارم خدمات افسران همواره منظور نظر و مورد تحسین و تقدیر بوده است و خواهد بود و شما را که فرماندهی نیروی نظامی را عهده دار هستید بدرجه سرتیپی قرین افتخار مینمایم محمد رضا شاه پهلوی .

گزارش  
سرتیپ هاشمی

غروب جمعه ۲۲ آذر ۱۳۲۵ نیروی دولتی با هلهله و شادی بی نظیر وارد تبریز میشود . از رادیو تبریز ستاد ارتش ، برای اطاعت امر ملوكانه که هر چه زودتر خودم را به تبریز برسانم و موجبات آسایش اهالی را فراهم آورم بنده با چند ارباب هنگی وزره پوش پنج بعد از ظهر وارد تبریز شدم احساسات اهالی در تاریخ نظیر ندارد کاش روزنامه نگاران بودند و می دیدند (کدام هاشان)



مهاجرین در چند نقطه شهر عماراتی را اشغال کرده مزاحم مردم می‌باشند دستور دادم عمارات اشغالی را محاصره کرده پیشنهاد تسلیم کنند در صورت استقامت آنها را سرکوب کنند. زنده باد اعلیحضرت همایونی پاینده باد ایران.

چند نفر از سران آشوب با قریب یکصد کامیون محمولات از مرز ایران خارج شدند (به بهشت دموکراسی) یک کامیون اشیاء متعلق به غلام یحیی در موقع فرار از میانه بدست آمد با حضور کمیسیون و رئیس بانک بازدید شد دوست هزار تومان پولی که از یک بانک میانه برداشته بودند بدست آمد.

پیشه وری و مهندس آذری و کاویانی و غلام یحیی توانستند از مرز خارج شوند. آستارا پس از چند ساعت جنگ تصرف شد (در این جنگ یکی از کسان من نصرالله شکرابی که ادای وظیفه نظامی میکردنشان رشادت گرفت) متجاسرین هنگام فرار غارت‌ها کردند و خانه‌ها آتش زدند (قربان دموکراسی)

والاحضرت اشرف پهلوی برای دلجوئی به زنجان و میانه حرکت کردند. ۲۵ آذر دکتر جاوید و شبستری را تحت الحفظ بتهران آورده بشهربانی سپردند. ۲۳ نفر از افسران ارتش که فریب اشرار را خورده بودند بجرم قیام مسلح برضد ارتش پس از محاکمه اعدام شدند.

محمود ذوالفقاری از خوانین زنجان که تمکین از اشرار نکرده بود و در حمله به زنجان با بیای نظامیان جنگیده خود و کسانش به اخذ نشان‌ها از درجات مختلف نایل گشتند همدوش دستجات ارتش روز اول دی ماه در میدان سپه از جلو تمثال همایونی رژه دادند.

رفقای عزیز، برحسب تصمیم متخذه ازطرف کمیته سابق هیئت اجرائیه موقتی برای اصلاحات لازم با اختیارات کامل انتخاب شده اعلام میکند. هیئت اجرائیه موقت روش گذشته حزب را انتقاد کرده با آشکار کردن خبط و خطاهای گذشته راه آینده را روشن خواهد کرد. اعلامیه ده ماده است سخن از آزادی، دموکراسی، وطن پرستی، چه سود از نگاشتن دروغ.

#### اعلامیه حزب توده ۱۵ دی ماه

در دوره انتخابات همه از مداخله فریاد می‌کنند و امان وزارت داخله را می‌برند برای مداخله قرار داد نفت با شوروی را باید از تاریخ قرارداد منتهی در هفت ماه بمجلس برد.

#### انتخابات دوره پانزدهم مجلس

فرمان انتخابات صادر شد و شکایات متبادر در جای خود نوشته‌ام که منکرین مداخله دولت چه بروز مستوفی می‌آوردند<sup>۱</sup>.

صبح روز یکشنبه ۱۵ دی قریب هزار نفر از تلامیذ دانشگاه در عنوان شکایت از ترتیب انتخابات راه دربار پیش گرفتند پاسبانان ممانعت می‌کنند کار بزد و خورد میکشد چند نفر از تلامیذ و چند نفر از پاسبانان زخمی میشوند<sup>۲</sup> بعضی دانشجویان متفرقا خود را بدربار می‌رسانند نمایندگان بحضور اعلیحضرت پذیرفته می‌شوند می‌فرمایند بدولت دستور میدهم کسانی که بدانشجویان اهانت کرده‌اند تعقیب شوند.

#### ایرادات<sup>۳</sup>

نخستین ایراد بفروغی است که چرا پس از واقعه ۲۵ شهریور ۱۳۲۰ مجلس را برهم زد، باید از آقایان پرسید قشون اجنبی وارد مرز ایران شده است، شاه مستعفی است، بمب در اطراف مملکت می‌ترکد حتی در اطراف دروس همسایه قورخانه، دم بدم دولت با مجلس کار دارد باید با دول داد بست چه موقع انحلال مجلس است براین عقل و دانش نباید گریست.



بمجالس دوره پهلوی ایراد داریم که فرمایشی بود. قربان آن دوره، باز کارهایی بنفع مملکت شد، دوره‌های بعد چه کردند؟ با این قانون انتخابات در این مملکت و این مردم هرگز صاحب مجلس نخواهیم شد. اگر مجلس باید بمناسبت احوال مملکت برای خیر مملکت کار بکند جز در دوره اول در هیچ دوره وکلا وکیل موکلین نبودند و هر دوره از دوره قبل بدتر شد. در دوره پهلوی اقلاً پهلوی که زمامدار بود وکلا را می‌شناخت و وکلا موکل خودشانرا، ولو بگوئیم پهلوی خودش بود. کامیون کامیون گوسفند نمی‌آوردند که رأی در صندوق بیفکنند. بعقیده من باید وکلا را نه تنها موکلین خاص بشناسند بلکه همه اهالی بشناسند طرز انتخاب نمایندگان سنا بمراتب بهتر از طرز انتخاب نمایندگان مجلس بود.

میگویند باید تشکیل احزاب داد و وکلا از طرف احزاب انتخاب شوند. وکلای احزاب وکلای چند نفر اعضای کمیته خواهند بود و مقید به افکار آنها، نتیجه همین آشوب می‌شود که امروز برپاست هر حزبی که پیش افتاد می‌خواهد بر دیگران ریاست کند، از کجا که مصلحت عامه باشد، نماینده باید عاقل، با فکر و اراده‌ای آزاد باشد.

صحبت از برگزیدگان ملت میشود، ثبت الارض ثم النقص ما نسبت بحکومت مالی حکم‌کوری را داریم که غریب شهری ناشناخته وارد شده باشد که نه راه و چاه را بداند نه رسوم و آداب را چه می‌گوئیم و چه می‌خواهیم خودمان هم نمی‌دانیم، مللی که هزاران سال است در حکومت ملی بحث میکنند و هنوز بمقصود نرسیده‌اند ما را کجا می‌برند، آنچه ما می‌جوئیم داشتیم از دست دادیم، عوض آنکه در رفع نقائص بکوشیم همان مقاصد را در تحت الفاظ نا آشنا خواستیم و درمانده‌ایم، عندالواقع دیگران هم درمانده‌اند.

آرروز ملت معنی مجلس و حاجت به نماینده را فهمیده است که انتخابات خرج بر ندارد و وکلای مستغنی تحمیلی بر بیت‌المال نداشته باشند چنانکه در دوره اول چنین بود. نه هر راهی که رفته‌اند می‌شود گفت راه بمقصد بوده است، بیراهه در عالم بسیار است، وکلا که پس از انتخاب که کار از کار گذشته است همه آنها را خواهند شناخت چرا قبل از انتخاب که چون و چرا ممکن است نباید شناخت، وکلا نماینده تمام ملتند نه آنهایی که رأی می‌دهند. در طرز انتخاب فعلی وکلا برای تدارك موکل حرف میزنند ولو مضر در عمل باشد روی آرزوی جاهلانه.

تعمیه است که اشخاص را من غیر حق یا بضرر مصلحت بمجلس می‌آورد چند بار باید تجربه کرد و عبرت نگرفت.

انتخاب علنی مانع تشکیل حزب نیست مردم خارج از حزب شیفته و فریفته نمیشوند. چه ضرر دارد که عده‌ای از میان همه طبقات معروف بصحت، دیانت و وطن پرستی از طرف کمیسیون نامزد بشوند چند برابر حد نصاب و وکلا از میان ایشان بقرعه انتخاب شوند اقلاً این فایده اخلاقی را دارد که جماعتی علاقه به پاکدامنی، درستی و وطن پرستی پیدا میکنند و وکلاء کمتر گماشته اجنبی خواهند بود.

منظور از مجلس حفظ مصالح مشترك است نه مصالح خاصه یا یکدسته آنها هم بآرزوهای غیر میسر و تقاضاهای از عمل دور این است راه سلامت.

من آنچه شرط بلاغ است باتو میگویم تو خواه از سخنم پند گیر و خواه ملال اینکه دیگران چنین کردند ما هم چنین کنیم گوئیم دیگران هم اشتباه کردند و نتیجه‌اش را می‌برند.

از ملل مترقی صحبت می‌کنیم اگر ملل بحد ترقی رسیده بودند جنگ نمیشد، ساختن افزار دال بر ترقی اخلاق نیست از حیث اخلاق ملل شرقی مترقی‌ترند چه سه هزار سال است راه تکامل می‌پویند و ملل غربی هفتصد سال، حتی غلو در افزار روزگار کنونی را پیش آورده است رشد زیاد سبب جوانمرگی است.



۲۲ دی جماعتی شاکی از انتخابات در کاخ همایونی متحصن شدند ، امام جمعه تهران ، دکتر مصدق ، متین دفتری ، فرخ وعده‌ای دیگر منجر به نطق نخست وزیر در رادیو شد پس از بسط کلام در چه بود و چه شد امروز که خطرات مرتفع شده اشخاصی که در خبایا مخفی بودند قانونگذار و عدالت خواه شدند ، دوره عوام فریبی گذشته (در همین نطق تأمل است) ملت حکومت خواهد کرد آنکه این همه اشکالات را تصفیه کرده (؟) راه غلط نمی‌پیماید . در خاتمه اظهار اکراه می‌کنند از اینکه خودشان انتخاب شوند (حسن طلب صنعتی است) مصادفتاً انتخاب شدند .

آقای سمیعی فرمایش شاه را به متحصنین می‌رسانند که رسیدگی به امر پیغام شاه به متحصنین انتخابات وظیفه دولت است اعلیحضرت همایونی هیچگونه اقدامی نخواهند کرد .

صبح پنجشنبه ۲۶ دی از دربار خارج شدند اشخاص قانوندان چرا باید در چنین امری بشاه رجوع کنند ( قانون اساسی ) .

با همه شکایات انتخاباتی شد ، البته اکثریت خصوص در تهران با دموکرات  
افتتاح دوره  
پانزدهم تقنینیه  
در تحت نظر رهبر کل است . در شهریور ۱۳۲۶ مجلس حاضر کار شد  
اول صحبت در مجلس تقدیر خدمات حسین پیرنیا (مؤتمن الملك) بود  
که در چند دوره ریاست مجلس داشت و بصحت و صداقت و تا درجه  
قدرت برگذار کرده بود و مورد تصدیق شد .

#### اعتماد به کابینه احمد قوام

در افتتاح هر مجلس باید تجدید اعتماد بکابینه بشود ، برنامه کابینه احمد قوام ۱۲ مهرماه ۱۳۲۶ تصویب شد شامل مواد ذیل :

- ۱ - حفظ روابط متقابل با دول .
- ۲ - در اقتصاد انحصار تجارت خارجه و حمایت صنایع داخله .
- ۳ - طرح قانون کار .
- ۴ - افزودن صد ۱۵ بر سهم زارع .
- ۵ - برنامه هفت ساله که لوايح آن تدارك شود .
- ۶ - اصلاحات ادارات و تقليل مستخدمين .
- ۷ - اصلاح قانون شهرداری .
- ۸ - ایجاد ۴۰۰ خانه برای رفاه مستخدمین .
- ۹ - رفع نواقص قوانین .
- ۱۰ - تشکیل انجمنهای ایالتی و ولایتی .

۱۵ فروردین ۱۳۲۶ قرارداد نفت ۱۵ فروردین ۱۳۲۵ لغو شد .  
۵ آذر پرداخت حقوق و اضافات و کمک هزینه‌ها طبق پرداخت مهرماه ۱۳۲۶ با تبصره باین که این اجازه مؤید تصویب نامه‌های صادر در زمان فترت نخواهد بود تصویب شد .

قاعده طبیعی است که انسان لیطغی ان راه استغنی<sup>۱</sup> در گرمی کارها  
توازن کابینه  
غالباً منم‌هائی زده میشود و ایراداتی بدیگران گرفته مردم موشکافند و از  
لای پرده الفاظ حقایق را بخاطر می‌گیرند . زمزمه ناراضامندی در مجلس  
و حوزه‌های خارج ساری است جریان قضایای آذربایجان ساده نبود<sup>۲</sup> نخست وزیر بامطالعه اوضاع

۱ - سورة العلق آیة‌های ۷ و ۶

۲ - صحبت‌های ناموافق در مجلس می‌شد حتی یکی از وکلای آذربایجان در مجلس باحضور  
نخست‌وزیر در امر آذربایجان نسبت خیانت با و داد ، غریب است که مردم مداخله دولت را در انتخابات ،  
ساختن زمینه برای ابقای کابینه می‌دانند و غالب کابینه‌ها پس از دایر شدن مجلس سقوط کرده است .



رأی اعتماد خواست از ۱۱۲ نفر عده حاضر ۴۶ نفر رأی مثبت دادند کافی نبود پس از طرح برنامه کابینه حکیمی ۷۶ رأی حاصل کرد .  
**کابینه حکیمی**  
 برنامه ها چاپی است مواعیدی است که غالباً سال و ماه فرصت می خواهد تا صورت بگیرد در برنامه حکیمی ماده ای که تازگی دارد حذف اعتبارات تجملی است !!!  
 وزرا ده نفر معرفی شدند، پست وزیر کشاورزی و خارجه فعلاً خالی است .  
 در ضمن اجازه پرداخت حقوق سه ماهه آخر سال در تبصره یکم از پرداخت هزینه های تجملی منع شد از قبیل اتومبیل و هزینه مسافرتها و توقیفهای بیمصرف اشخاص در خارجه (که تحمیلی هنگفت بر بودجه مملکت است)<sup>۱</sup>  
 مسافرت به آمریکا و لندن و پاریس امری عادی شده است حتی بعضی خانم ها بآن ولایات برای زائیدن میروند .

ای چه خوش گفت آن حکیم برده ای سر همان چانه که بساده خورده ای  
 در تبصره دیگر (۳) امر به بازرسی بتصویب نامه های دولت اسبق و پیشنهاد آنچه قابل اجرا است شده است، ۵ اسفند رأی اعتماد داده شد .  
 ۱۷ بهمن تصویب شد در حدود ده میلیون دلار اسلحه در مقابل مطالبات از امریکا خریداری شود . رأی اعتماد به حکیمی در نتیجه استیضاح آشتیانی زاده ، شریعت زاده امینی و اسکندری تجدید شد و رأی به الحاق ایران بسازمان بهداشت بین المللی داده شد .

۱۳۲۵

توصیف میرزا سید ضیاءالدین	اول فروردین	ورود سادچیکف	۶ فروردین
گرومیکو در شورای امنیت			
تخلیه ایران	۶ فروردین	طرح قرارداد نفت	۱۶ فروردین
بحث در شورای امنیت	۲۶ فروردین	حرکت بازرسان به تبریز	۲۱ اردیبهشت
زندانی شدن دشتی امامی		کنفرانس سانفرانسیسکو	اردیبهشت
و سالار سعید	۳۱ اردیبهشت	جلسه شورای امنیت در کار	
اخبار سادچیکف به ترك		آذربایجان	اول خرداد
نیروی شوروی ایران را	۴ خرداد	معاف شدن علاء از نمایندگی	
حرکت فیروز به تبریز	۲۱ خرداد	در سازمان ملل	۸ خرداد
انجمن فرهنگی ایران و شوروی	۴ تیر	بازگشت باتفاق سلام الله	۲۵ خرداد
تشکیل حزب دموکرات	۹ تیر	حرکت اشرف پهلوی به مسکو	۷ تیر
تقاضای شرکت در کمیسیون		تعقیب مورخ الدوله	۱۵ تیر
صلح با آلمان	۱۶ تیر	اعتصاب کارگران نفت	۲۳ تیر
غوغای سمنان	۲۶ تیر	رهبری قوام به حزب دموکرات	۲۹ تیر
تجدید عنوان جناب اشرف برای قوام	۳ مرداد	منع نظامی از دخول به حزب	۵ مرداد
اعلان لوله کشی	۱۶ مرداد	ورود وزرای توده ای به هیئت	۱۰ مرداد

۱ - بردن سرمایه مملکت بخارجه و تفنن که امروز رواجی دارد از طرف اشخاص هم سزاوار است منع شود مگر بضرورت طبیعی یا خیلی دقت اگر این هم باب مداخله نشود برای دادن جواز .



۹ مرداد	افزون صد پانزده بر سهم رعایا	۲۷ مرداد	زندانی شدن دکتر طاهری
مرداد	غو غای اصفهان	۲۰ مرداد	غو غای شیراز
۷ شهریور	کلنگ اول ۴۰۰ خانه	۲۱ شهریور	مأموریت انتظام بسازمان ملل
۹ مهر	غلبه بر اشرار بوشهر	۱۴ مهر	فرمان انتخابات
۲۵ مهر	استعفای قوام خروج و وزیرای توده ای از هیئت	۱۴ آبان	فوت آیت الله اصفهانی
۲۱ آبان	هواخوری نخست وزیر	۲۵ آبان	منع نمایش بیرون حوزه
۲۸ آبان	توجه قوا بطرف زنجان	آبان	ورود قوا به تبریز
۱۵ دی	اعتذار توده از غلطهای گذشته		شرفیابی ۱۴۰ نفر از سران ایلات
۱۰ بهمن	تقاضای شرکت در انجمن صلح آلمان	۱۰ بهمن	آذربایجان بحضور همایونی
۱۴ آبان	تبدیل کارمندان اجیر به رسمی	۶ اسفند	شرکت در صندوق بین المللی

۱۳۲۶

۲ خرداد	تشریف فرمائی به تبریز		اعلی حضرت در مجلس ترحیم
۹ شهریور	فوت مؤتمن الملك حسین پیرنیا	۳۰ فروردین	شهدای کردستان
۳ مهر	ورود هشت نفر اعضای کنگره در تهران	۲۵ تیر	افتتاح مجلس پانزدهم
۲۹ مهر	رد مقاوله قرارداد نفت	۲۳ مرداد	خبر خاتمه امپراطوری در هندوستان
	تمایل به نخست وزیر حکمت	۱۵ شهریور	اعلام جرم نسبت بقوام
۲۲ آذر	رئیس مجلس	۲۱ مهر	ورود تقی زاده بتهران
۹ بهمن	قتل گاندی پیشوای معروف	۲۱ آذر	رژه ارتش به شادی خاتمه
۲۷ بهمن	تصویب خرید ده میلیون دلار اسلحه	۶ دی	غائله آذربایجان
۲ اسفند	تبرئه سهیلی	۱۰ بهمن	حضور کابینه حکیمی در مجلس
	فرمایشات ملوکانه حکم لقمانی و نصایح انوشیروانیست متأسفانه گوش شنوا در ما نیست .		اعتراض شوروی به موافقت نامه با آمریکا

نطق اعلی حضرت  
شب نوروز ۱۳۲۷

فساد چرخ نبینیم و نشنویم همه که چشمها همه کور است و گوشها همه کر  
فرمایشات از رادیو ؛ اکنون شش سال است بمناسبت این عید باملت عزیز  
خود سخن میگویم و حقایق را موافق شئون و مطابق تمدن کنونی گوشزد میکنم لیکن عدم توجه  
طبقات مؤثر باین حقایق موجبات ملالت خاطر مرا فراهم میسازد ... در ضمن فرمایشات اشاره  
به سختی زندگی طبقه ای از مردم فرموده اند ... کشوری شایسته این جشن و سرور است که  
افرادی از قوم فاقد لباس و غذا نباشند در ضمن تشویق میفرمایند که ثروتمندان قوم به تأسیس  
مؤسسات ثروت خیز مجال کار برای مستمندان ایجاد کنند و قانونی برای اجرای این امر تدارک شود .  
رأفت ملوکانه در هر موقع شامل حال بینوایان شده است بذل همینقدر میشود که میفرمایند

۱ - وفي اموالهم حق للمسائل والمحروم از آیات قرآن است و از برای اشخاصی که سرکیسه  
را سخت کرده اند خذ من اموالهم الصدقه وارد، حبس ذهب و فضه ممنوع و احتکار حرام این  
است . مرام دیرینه ما که از همه وقت بیشتر امروز تعقیب آن ضرورت اساسی دارد . منع اسراف  
و تبذیر را نیز باید بخاطر آورد تمدن امروزه بلای مبرم بشر است در افزار می نگریم و از افکار  
غفلت داریم .



میلیون میلیون برای مصارف خیریه اعطاء فرموده اند که قآن ها حاتمها و معن ها از شرم سر به پیش افکنده اند و شخصاً سازمان شاهنشاهی را برای دستگیری به بینوایان تأسیس فرموده اند .

در روزهای اول این سال مسافرتی بکرمان و زاهدان و بیرجند فرمودند و در مراجعت روز نهم فروردین ۱۲۵ پارچه املاک و عمارات منجمله مریضخانه هزار تختخوابی را که از عایدات رقبات حضرت رضا سلام الله علیه ابتیاع و ایجاد شده بود برای مزید اعتبار وقف فرمودند<sup>۱</sup> انشاء الله مایه مزید عمر و شوکت ذات ملوکانه خواهد بود .

صاحب‌ال ثروت آنقدر بی‌همت و غیرت نیستند ، اطمینان و اعتبار متزلزل است ، پایه عدالت سست ، یادداشت پدرم را برای ناصرالدین شاه صفحه ۸۰ یاد میکنم امروز کارهای اساسی سرمایه کلی میخواهد بصورت شرکت صورت تواند بست و اعتماد نیست . موسولینی گفت هر چند پله برای سیاست قائل شویم پله آخر جای رئیس عدلیه است . (اگر مصونیت نالایق بگذارد)

۱۸ خرداد ۱۳۲۷ کابینه سقوط کرد و برنامه ناتمام ماند ( چه میخواهیم نمیدانیم ) منظور آوردن هژیر است گفته شد بعضی والا حضرتها مداخله داشته‌اند (مجلس نمی گذارد کابینه ها قراری گیرند) .

یکی از مدارس سیاسی ماسفارتخانه است در خدمات انشاء و ترجمه ، جم در سفارت فرانسه ، متین دفتری در سفارت آلمان و هژیر در سفارت روس . در تغییر کابینه رفتن حکیمی و آمدن هژیر برله و علیه از طرف عامه

کابینه هژیر  
۸ تیر ۱۳۲۷

تظاهراتی در میدان بهارستان شد باندازه ای که سبب اندیشه رئیس مجلس گشت ، در جلسه از اوضاع شکایت نمود و به شهربانی اخطار کرد که در اوقات مجلس رسمی از تظاهرات ممانعت شود . ۱۰ خرداد کار بچند ساعت بستن بازار کشید و ۲۷ خرداد کار بزدو خورد با پاسبانها و از طرفین نفراتی زخمی شدند گفته شد تحریک از سید ابوالقاسم کاشانی بوده و بفال نیک گرفته نشد .

برنامه هژیر سنگین و رنگین است نمک اصلاح بسیار دارد اگر فلفل استیضاح بگذارد . وزراء از جرگه محدود انتخاب شدند روزهای اول گرم میگیرند سلسله همتی می جنبانند اندک اندک بادمه های زنجیر موانع ظاهر میشود و هر باد مه بزلف یاری بر می خورد چه عجب اگر کابینه ها از سعی خود برخوردار نمیشدند .

بالجمه ریزه خوانی در اطراف این کابینه در اوراق و محافل بسیار شد ، از آزادی لیره ( نرخ بانك ) گفتند ذخیره لایق بدست آمد ۱۷ بهمن ۱۳۲۷ محمد ساعد در مجلس اکثریت یافت .

هژیر تصویب نامه ای صادر کرده بود که در اماکن مقدس مشهد قم و حضرت عبدالعظیم (شهری) تدارك و فروش مسکرات (نوشابه) ممنوع باشد ، مایه سخریه نوشابه نوشان شد اگر چه با پیشرفتی که در تمدن کرده ایم و مترقی شده ایم این منع قابل اجراء نیست لیکن چه در اماکن مقدسه چه در اماکن متنجه سبیل بودن مسکرات از حرمت که بگذریم بلاشبهه صد درصد مایه فساد اخلاق و داعی به جنحه و جنایات است . تصور میکنند مسکر را که نوشابه گفتیم حرمتش برداشته میشود .

تمجیدی که از هژیر میتوان کرد همین منع است و باز منع کارمندان ادارات دولتی از اشتغال بوظایف دیگر منجمله شرکت در مؤسسات روزنامه و مجلات ، کار باستیضاح کشید و صحبت از اختناق آزادی که بلای جان بشر و علت هر شر است . مادامی که ملل محتاج قانونند آزادی معنی

۱ - خوب است از این به بعد منافع رقبات حضرتی صرف ایجاد منابع کار بشود چه در خراسان چه در نواحی دیگر هر جا مصلحت و حاجت ایجاب نماید و شاید بهترین مصرف کمک بایجاد سد کارون باشد ولو بقرض و استهلاك که هم منافع بسیار می آورد هم منبع کار میشود .



ندارد و رفع یوغ بیگانه از مملکت آزادی است یا رهائی از گرفتاری .  
 هژیر گفت حاضرم کناره بجویم و تصویب نامه را لغو نخواهم کرد این پاداری و پاداری حکیمی  
 در امر نجم که نوشته ام قابل تمجید است .

امروز که زحمت مسافرت روی زمین و مرارت مسافرت روی آب از بین  
 رفته است از امور عادی محسوب میشود ، یکروز راه را در چند دقیقه  
 طی میتوان کرد خیلی میبایست پشت گوش را خاراند تا شخص تصمیم مسافرت  
 بلندن را بگیرد . مسافرت والا حضرت نایب السلطنه و ولیعهد عراق بتهران حکایت چند ساعت بیشتر نبود  
 این ملاقاتهای دوستانه طبیعی است که حس مودت را جنبشی میدهد .

والا حضرت در ضمن پذیرائی ها به مجلس موزه و مؤسسات دیگر و سفری بماندران تشریف  
 بردند بزیارت بقعه متبرکه حضرت رضا (ع) هم موفق گشتند سوم تیر مراجعت فرمودند .

برای ۲۷ تیر اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی از طرف اعلیحضرت

عزیمت اعلیحضرت  
 به لندن  
 پادشاه انگلیس ژرژ ششم بلندن دعوت شده اند در نزاکت بین المللی قبول  
 فرموده اند . روز ۲۲ تیر نمایندگان مجلس را خواسته اراده ملوکانه را  
 اظهار داشتند ، اشاره بملاقاتهای اوقات جنگ نمودند منجمله اجتماعی که

در تهران شد بمنافع اینگونه ملاقاتها اشاره فرمودند حتی اینگونه دید و بازدیدها را از طرف مجلسین  
 برای مزید آشنائی بی مناسبت ندانستند و توضیحاتی فرمودند که این ملاقات هیچگونه جنبه سیاسی  
 دربر ندارد (مگر آنچه بآن بچسبانند) .

بهانه دعوت جشن چهاردهمین المپیاد است در لندن . المپ کوهستانی است در یونان محل  
 اجتماع ارباب انواع به افتخار ژوپیتتر رب النوع قدرت جشنها را در دامنه آن کوه ترتیب میدادند  
 برای نمایشات پهلوانی و زور آزمائی همچنان چابکی و زبردستی از هر دیار هنرمندان در آن  
 جشنها حاضر می شدند و گروه بندی میکردند ، در اروپا هر چند گاه در محلی چنین جشنها  
 برپا میکنند<sup>۱</sup> .

اما در المپیاد خودمان سخن از جرایمی است که با آقای قوام نسبت داده شده است و در تعقیب  
 یا عدم تعقیب ، مجلس باید رأی بدهد . مجلس بمنع تعقیب رأی داد فریاد روزنامه نگاران بلند شد .  
 اعلامیه ای از طرف جامعه روزنامه نگاران منتشر شد که قضات از همکاران قوام بوده اند و آن براءت  
 با وجود اعتراف صریح خودشان در پیشگاه مجلس و يك سلسله اسناد و مدارك غیر قابل تردید  
 اعتبار ندارد .

سابق هر که مورد بی لطفی پادشاه میشد چندی رانده درگاه بود و روزگارش سیاه ، در موارد  
 خاص طرفداران توسط می کردند خلعتی باو داده میشد و حکم آب توبه داشت گناه را می شست .  
 حال احتیاج به تحمیل بخزان و تدارك خلعت نیست بهمت رفقا و صرف دراهم معدود غالباً  
 در موارد صحت اتهام هم کسب براءت میسر است (باران رحمت خمینه<sup>۲</sup> میبایرد)

محمود جم وزیر دربار و بعضی دیگر از رجال کشوری و لشگری در رکابند .

هیئتی مرکب از اعضای ذیل برای اداره رؤس مسائل مقرر شد .

شاهپورعلیرضا ، شاهپور غلامرضا ، شاهپور عبدالرضا ، هژیر نخست وزیر ،

حکمت رئیس مجلس ، ابراهیم حکیمی ، سید محمد صادق طباطبائی ،

### شورای عالی

- ۱ - المپ کوهستانی است در یونان که به تجلیل ارباب انواع در دامنه آن جشنها برای ورزش و نمایشات پهلوانی ترتیب میدادند (المپیاد) و این رسم در اروپا مانده است و از هر دیار پهلوانان بمحل جشن رو می آورند و هنرنمایی میکنند از تهران هم عده ای مدعی پهلوانی و زور آزمائی متوجه لندن شدند .
- ۲ - بروزن کمینه باران تند بی وقت غیر موسم را گویند



سپهد امیراحمدی وزیر جنگ و سمیعی رئیس دربار .  
 ۲۹ تیر اعلیحضرت با تجلیل و تکریم تمام بلندن ورود فرمودند پس از انجام جشنها دهم مرداد بدعوت رئیس جمهوری بیاریس تشریف بردند در تعقیب مسافرت به نیس و سویس و رم نیز تشریف فرما شدند .

صبح پنجشنبه ۴ شهریور باطیاره سلطنتی انگلیس حرکت فرموده عصر جمعه در فرودگاه مهرآباد نزول اجلال اتفاق داد .

در هر موقع فرمایشات مفید میفرمایند از نطق این موقع کلمه شاهانه را یاد باید کرد تحول باید از بالا شروع شود اگر نه از پائین شروع خواهد شد مگر مخاطبین پنبه غفلت از گوش خود پرستی بیرون کنند .

اری تحت الرماد و میض نار ویوشك ان یكون لهاضرام  
 برنامه اقلام معهود ، وزراء از حوزه معدود ، زمین در چرخ ، روز و شب ، اصلاح قانون مطبوعات ۱۲ اسفند مورد بحث .  
 در این دوره انتخابات نمایندگان سنا انجام یافت . مدرس گفت سنا درمکه است آن سنا تلخ است انشاءالله این سنا شیرین خواهد بود .

فرمان انتخابات دوره ۱۶ تقنینیه ۱۹ اسفند صادر شد .  
 بواسطه تعطیل مجلس کابینه دوامی یافت و قوامی نگرفت نفوذ دولت قریب به صفر رسیده است .

محمد فاتح که وارد اسلامبول شد دسته ای از گندآوران وارد مسجد ایاصوفی شدند جمعی از کشیشان مشغول بحث بودند که میخها به ناسوت عیسی برخوردده است یا به لاهوت ، گندآوران بحث را خاتمه داد .

چون صحبت اختلاس نقل مجالس است و پیشنهاد وزیر دادگستری در دوره حکیمی در نظر اوراق چاپی منتشر شد که کارمندان مشاغل گذشته خود را در آن اوراق یاد کنند و معلوم دارند در ورود بخدمت در چه حال از نعمت بوده اند اگر چه لازم نیست حقایق روی کاغذ بیاید باز این فکر متبادر بذهن بود که شاید تدبیری است برای شناختن صالح و طالح اقدامی که امروز مورد توجه است جز صرف مقداری کاغذ و نهادن در گوشه ای نتیجه ای دیده نشد .

۲۸ آبان بین اعلیحضرت محمد رضا شاه و ملکه فوزیه تفریق اتفاق افتاد ناسازگاری آب و هوای ایران مانع مراجعت فوزیه شد . ضمناً خبر رسید که اعلیحضرت فاروق هم ملکه فریده را طلاق داده اند برای تسلی فوزیه بوده یا آب و هوای قاهره بایشان نمیساخته معلوم نشد .

برودتهای زمین بجای خود خنکی آسمان هم علتی برای شکایت شد ، در زمستان ۱۳۲۷ برف و یخبندان فوق العاده داشتیم سرمای تهران از ۱۶ درجه زیر صفر گذشت . بسیاری از اسفالت های خیابانها خراب شد این موضوع هم مایه انتقاد گشت . راست است شهرداری وسایل کافی برای این موارد ندارد لیکن برای جلوگیری از یخبندان گمان نمیکنم وسیله باشد . در بعضی منازل آب خوراکی بدست نمی آمد برف را آب می کردند انتقاد هم از حد اعتدال که گذشت بی اثر می افتد .

نفت زیر زمین آتشی افروخته است که روی زمین تروخشك میسوزد ،  
 غوغای نفت جنجال و قیل وقال مستمر است ، مجلس ۱۵ به جدال بر سر نفت گذشت ، فعلا سخن در نفت روی زمین است و بحث بر سر نفت جنوب جاری شد .  
 در بهمن ۱۳۲۷ مباحثه اوج گرفت تجدید قرارداد داری امواج انتقاد پیش آورد ، آقای تقی زاده مورد حملات شدید شد در دفاع گفتند شیوه من هو و جنجال نیست بعضی دوستان هم اشاره کردند که جواب نگوییم برای رفع بعضی شبهات از طرف اشخاص نا آشنا بموضوع حقایقی را



اظهار میدارم<sup>۱</sup>.

مسائل تاریخی باید همیشه با زمان و مکان و احوال مقارن آن سنجیده شود. وقایع تاریخی را که در زمان خاص وقوع یافته با موازین امروز محاکمه نمیتوان کرد ضمناً اشاره به زشت و زیبای آندوره نموده گفتند با همه صفات خوب، شخص بحکم طبیعت خالی از نقص نیست تاریخ نیک و بد را بدفتر میآورد در مقابل خوبی بسیار، زشتی کم مغتفر است.

در نسخ قرارداد داری اسمی از تمديد مدت برده نشده بود، مذاکره مدتی طول کشید منجر به رجوع بجامعه ملل شد، در نتیجه قراردادی نسبتاً بهتر از قرار داد اسبق تنظیم یافت، بقتاً صحبت تمديد پیش آمد، پاداری نظار سبب پا فشاری طرف شد و تهدید به قطع مذاکرت. شاه بهر ملاحظه تن در داد و البته در مقابل اراده او کسی قدرت تفوه نداشت، همان اجبار که برای نمایندگان بود که سبب دادن ورقه سفید در مجلس شد الغای امتیازات بی مطالعه و از روی عصبانیت<sup>۲</sup> اتفاق افتاد و برگشتن ممکن نبود، شاه هم باطناً پشیمان شد و گفت ماکه سی سال برگزشتگان برای اینکار لعنت کردیم پنجاه سال دیگر مورد لعنت مردم شدیم قبل از اقدام میبایست شورها شده باشد.

در جلسه ۷ بهمن که تقی زاده در جواب اسکندری معلوم الحال این توضیحات را داد رحیمیان گفت با بیانات جناب آقای تقی زاده این قرار داد لغو است، صحیح است هم گفته شد.

بلی! نسبت به قرار دادهای جدید که در اطراف بسته شده است سهم حق ما بما نمیرسد حق شکایت داریم و غبن و غرر حقی است مسلم باید جدال را کنار گذارد و روی حق و حساب سهم خود را خواست. کمپانی نفت جنوب عندالواقع اداره ای دولتی است و شأن دولت انگلیس نیست که پشت ماسک کمپانی حق ما را ندهد، دولت قوی شوکت انگلیس نباید از کیسه محقر ما استفاده نا حق بنماید. در کلیه با نظراتی که امروز متوجه نفت است یگانه چاره تشکیل شرکتهای داخلی سرمایه داخلی است و متخصص خارجی تا خودمان نداریم. نمیتوانم بگویم که مردم ما ملتفت منافع اینکار نیستند یا در داخله سرمایه نیست اعتبار قضائی و امنیت اداری نداریم بنای دادگستری به عدالت و امنیت بر قرار شود سرمایه های خارجی هم بطیب خاطر چون سیل بمملکت رو خواهد آورد رشوه و دزدی است که مانع رسیدن بآرزوها است.

در موقع اولتیماتوم روس شاگردان مدارس با علم یا مرگ یا استقلال

دور شهر گشتند در این موقع هم دانشجویان در میدان بهارستان میتینگ

دریدن یقه

دادند و الغای نفت جنوب و انحلال بانک شاهنشاهی را خواستند.

تعصب به کنار، آنروز که قرار داد داری بسته شد نفت اهمیت امروز را نداشت و نمونه ای در دست نبود، اقدام داری تیری در تاریکی بود و در مقام انصاف باید گفت که آن قرار داد از بهترین قرار دادهای زمان، بعقیده امروز جاهلیت، بود منتها ما بواسطه غفلت از تربیت محاسب مناسب غفلت کردیم و نتوانستیم استیفای حق خودمان را مطابق همان قرارداد کرده باشیم مفتشین ما صورتی بودند بر دیوار لندن، امروز سهم خودمان را مطابق با قرار دادهای متشابه می سنجیم و فریاد می کشیم و مغبون هم هستیم.

موضوع بحث در مسئله نفت جنوب مذاکره با کمپانی است و تشخیص منابع حق دولت که تقاضا دارد سهم ایران به تناسب سهام سایر شرکاء کمپانی یا مطابق موازین قرار داد های سایر در بحرین و غیره پرداخت شود، لایحه پیشنهادی دولت در نتیجه مذاکرات با کمپانی مجلس را قانع نموده مردود ماند و دوره مجلس خاتمه یافت.

۱- تقی زاده، فروغی، داور و علاء مأمور تنظیم قرار داد جدید بودند من سمت نخست وزیری داشتم لیکن از مذاکره برکنار بودم خوشبختانه بمن اظهار نداشت. در دوره ای که برای رجال مجال رأی نیست بهتر کناره گیری است.

۲- شاید تغیر نسبت به تیمورتاش هم ممد عصبانیت بود و سخنها بجامعه ملل را در طرفداری ملل ضعیفه به نقد گرفته بودند.



سانحه ۱۵ بهمن

۱۳۲۷

سه ساعت بعد از ظهر ۱۵ بهمن برحسب معمول سنواتی اعلیحضرت برای حضور در جشن سالیانه بدانشگاه تشریف فرما شدند شخصی از جرگه مخبرین و روزنامه نگاران از پشت دوربین عکاسی چند تیر بطرف اعلیحضرت رهاکرد سه تیر بکلاه مصادفه نمود يك تیر بلب و گونه راست و تیری

بکتف چپ<sup>۱</sup> خراشی داد . .

جانی موسوم به ناصر فخر آرائی از روزنامه پرچم اسلام کارت خبر نگاری داشته به تیر صفاری و لطعات گارد مخصوص از پا درآمد که راه به اسراری نمود .

چون پرده ز روی کارها بردارند معلوم شود که در چه کارند رنود

در این اثنا سرتیپ عیسی هدایت پسر هدایت قلی هدایت عموزاده بر من وارد شد و آن خبر وحشت اثر را اظهار کرد ، بهت مرا گرفت ، چیزی نگذشت که از رادیو بشارت سلامت وجود مبارك رسید شکر خدا بجا آوردم ، دشمن چه کند چو مهربان باشد دوست .

هیچ تزلزل بخاطر مبارك راه نیافته بوده است با دستمال خون لب را جلوگیری فرموده بمریضخانه یوسف آباد تشریف میبرند جراحان زخم را بخیه میکنند .

در شهر و ولایات جشنها بر پا کردند ، نذورات دادند ، فریاد خدا با ماست همه جا بلند شد ، این واقعه ایمانی بود که خلق روی دل بسوی خدا کنند و زنده را رها .

تدبیر کند بنده و تقدیر نداند تدبیر به تقدیر الهی بنماید

در جلسه ۱۶ بهمن شورای ملی دکتر اقبال و وزیر کشور انتساب آن عمل اهریمنی را به حزب توده با اطلاع نمایندگان رسانید و انحلال حزب توده را در تمام کشور اعلام نمود ، حایری زاده استیضاح خود را استرداد نمود ، مجلس پشتیبانی دولت را از الزم وظایف شمرد .

در جلسه ۱۷ بهمن مجلس اقدامات دولت را تحسین و تقدیر نمود ، استیضاح اسکندری را که از مفسدین واجنبی پرست بود توقیف کرد علیه ما علیه فرار بر قرار اختیار کرده رو به امریکا آورد . چون نسبت به بعضی روزنامه ها من خوش بین نیستم و گاهی مورد انتقاد قرار داده ام اسامی مدیران که در این موقع مقصر شمرده شدند و مستحق مجازات نام میبرم .

نوبخت مدیر سیاست ما (که مرده شوی ببرد) بشارت مدیر صدای وطن (که وطن از او بیزار است) محمود دژکام ناشر روزنامه رگبار ، جهانگیر بهروز نویسنده قیام ایران ، سید محمد باقر حجازی ناشر روزنامه وظیفه ، همه وظیفه خور اجنبی . رأفت ملوکانه این جماعت را که از دواال تا پنج سال محکوم به حبس بودند عفو فرمود **الکاظمین الغیظ و العافین عن الناس** جای انکار نیست اما ستم بر ستم پیشه عدل است و داد .

در موقع تشرف نمایندگان فراکسیونها برای تشکر از سلامت ذات ملو<sup>۲</sup> به اعلیحضرت ۱۵ اسفند شرحی از نقائص اصول مشروطیت ایران بیان فرمودند و لازم دانستند چون در همه ممالک باستقرار سنا استحکامی در

فکر تشکیل سنا

اساس ایجاد شود .

در انقلاب فرانسه پس از آنکه مجلس مؤسسان قانون اساسی را تنظیم کرد از طرف لوئی ۱۶ بامضاء رسید . در کنوانسیون که بدست ماجراجویان قوم افتاد تا يك مجلس داشتند هرج و مرج و قتل و غارت حکمفرما بود آخر بسعی اعتدالیون و جوانان طلا (ژونس دوره) دو مجلس اختیار کردند باز آشفتگی اوضاع مشت ناپلئون را در کار آورد .

واشینگتن هم که اساسنامه حکومت متحابه را ترتیب میداد بدو مجلس قائل شد گفتند چه حاجت

۱- رسمی شده است که اعلیحضرت در جشنهای اداری تشریف فرما میشوند تفقد و مهربانی میفرمایند، جای تشکر است، خوب بود از طرف عموم استدعا شود که غالباً نایبی بفرستند برداشتن عکس هم در این دوره مرضی شده است که مداوا میخواهد . ۲- سوره آل عمران آیه ۱۳۴



است گفت چای در فنجان داغ است لب را میسوزاند باید در نعلبکی ریخت که قابل تناول بشود .  
گوئیم بایک مجلس اکثریت حاصل نمیشود رأی مجلس در نتیجه يك رأی است در مقابل  
رأی دولت، در معارضه بین دو رأی اکثریت حاصل نیست رأی سومی لازم است که در تأیید یکی از  
آن دو رأی کیفیت اکثریت ببخشد<sup>۱</sup> .  
دیکتاتوری دیکتاتوری است خواه از طرف مجریه خواه از طرف مقننه خواه در رژیم  
سلطنت خواه در رژیم جمهوری.

۱۳۲۷

توقیف ۱۲۵ پارچه املاک ملوکانه	فروردین
محکومیت جاوید و شبستری	خرداد
مراجعت اعلیحضرت	۱۹ مرداد
رأی اعتماد به هژیر	۶ شهریور
کابینه ساعد	۲۵ آبان
هدیه ابن سعود	۲۰ آذر
نصویب برنامه هفت ساله	۲۶ بهمن
تصویب مجلس سنا	۸ اسفند
تمایل به هژیر اجتماع در میدان	۲۳ خرداد
حرکت شاه بلندن	۲۶ تیر
عفو مجرمین آذربایجان	۲۶ مرداد
فوت محمد علی جناح	۲۰ شهریور
تفریق بین شاه و فوزیه	۲۸ آبان
سوء قصد نسبت بذات ملوکانه	۱۵ بهمن
منع تعقیب قوام	۲۰ بهمن
محاکمه سران توده	۱۱ اسفند

منع اطاله لسان نسبت به خانواده سلطنت ۱۲ اسفند

نطق ملوکانه، بنام خداوند متعال لازم میدانم آقایان را بمسئولیتی که در  
افتتاح مجلس مؤسسان برابر خدا دارند متوجه سازم تا بر اصول مقدس ولایت غیر دین مبین اسلام  
اول اردیبهشت ۱۳۲۸ به انجام این خدمت ملی قیام نمایند.  
از وضعیت دادگستری در عمارت دادگستری اظهار تأسف میفرمایند که  
دغدغه خاطر ماست منجمله سعادت را هم آهنگی با ملل متمدن مرقی میدانند<sup>۲</sup>.

جز شخص شاه که همت و توجهشان بآبادی عدالت و رفاهیت مملکت و ملت است غمخواری  
نمی بینم آنچه به اختیارات ملوکانه است بیدریغ بذل میفرمایند و از نصیحت نکته ای نگفته نمیگذارند  
بیشتر میگفتند چوب تر حال گوئیم چوب قانون.

امور مملکت يك سلسله وظایفی است که باید بمرور زمان و در حد امکان  
در اطراف برنامه  
هفت ساله  
بجا آورد الا هم فالاهم در هفت سال اول چه باید کرد که در هفت سال  
بعد نباید، عقد هفت چه حکمت دارد معلوم نیست. بهر حال گفته شده  
است و شاید قصد هفت سال مجال برای کابینه باشد. برنامه هفت ساله

بتصویب مجلس هم رسیده است، دو سال است مشغول اجرای برنامه هستیم ادارات عریض و طویل  
هم ساخته شده است منتظر نتیجه ایم و چشم براه مساعدت همسایه.  
بنم خوارگی جز سرانگشت من  
نخارید کس در جهان پشت من

۱ - در اول مشروطیت تصورات مشوب و آشوبی بود روی سوء ظن به محمد علی شاه و  
اولیای دولت، قوانین بنظر مصلحت و موافق احوال مملکت نوشته نشد گانه دولت و ملت دومدعیند  
متعارض یکدیگر و بسی علت از این فکر ناشی شد جوانها هم نقش روبسیم و دانتن بازی میکردند.  
۲ - البته نظر ملوکانه به جنبه علم و صنعت است متأسفانه ذهن مردم ما به جنبه نقش  
و نگار زندگی مغرب زمین متوجه است. یقه و گل یقه را بانضمام تقلیدهای دیگر همه صوری و  
زشت بلکه مضر و داعی بفساد اخلاق برای استفاده از ازهار تمدن و ترقی کافی دانسته اند.  
آتشی که امروز در عالم مشتعل است و همه از اطفای آن درمانده اند در نتیجه عملیات و اساس  
فکری این تمدن و ترقی است (ماتریالیسم) که منجر بطرقه شده است نوبت ارتجاع است و العود  
احمد احتراز از ارتجاع بموقع هم استبداد است. گرین بهنگام ستوده تراست از پاداری بدفرجام.



شرط اول برنامه باید جلوگیری از افراط و تفریط باشد، صحت عمل و درستی حساب و رعایت مراتب اهمیت، چاره اساسی در کندن ریشه اختلاس است.

بنای سیاست اقتصاد ما باید روی شالوده زراعت باشد، بهر وسیله باید از آبهای مملکت استفاده کرد، در مرحله اولی باید به بستن سد کارون اقدام کرد که قطعه‌ای از کشور آباد میشود و هزاران مرد بیکار در کار.

شرط دیگر نرخ پول است که به تعادل صادر و وارد اصلاح میشود، بسیار از اجناس را باید از ورود منع کرد؛ پارچه‌های گران، ماکولات و تنقلات، ملزومات بزرگ، جنس خرازی. آنروز که صادر و وارد ما در تعادل بیفتد علت ندارد که پول ما با دول دیگر برابری نکند میگویند کار نیست البته وقتی که کفش و کلاه و جوراب و سایر ملزومات از خارج بیاید پول میشکند و کار کم میشود، روغن و پنیر و کره هم کم کم از خارج میاید نوبت برنج و گندم هم خواهد رسید. امیدواری همه در انتظار اجرای برنامه پیدا شدن کار و پائین آمدن هزینه زندگی است. هزینه زندگی امروز جز حرص مالکین و طمع مختلسین همچنین تعدی فروشندگان جهت ندارد اینجا است که يك قسمت از اظهارات سوسیالیست مایه میگیرد اجناس داخله خصوص خواربار روی اجناس خارجه گران شد اجناس خارجه در قیمت تنزل بین کرده است خواربار چرا پائین نمیآید جهت قهوه، رستوران، سینما، هتل زندگی خیابان اسلامبول است که جز ضرر مادی و معنوی ندارد و موجبات رشک فراهم میآورد. سدهای کوچک بحال ملاک محل نافع بوده وسعت مهمی بمیدان کار نمیدهد و حق این است خودشان بسازند. سد کارون بسته شود صرف نظر از منافع مادی هنگفت میدان کسب معاش هزاران بیکار بدست میآید. در مرحله ثانی استخراج ذغال سنگ است و تدارک ذغال بقیه ارزان. محال نیست که روزی بحادثه‌ای چاههای نفت بخوابد تمام دستگاهها میخوابد کسب کار و زندگی مختل خواهد شد. کارخانه در حدود حاجات مبرم داخله مفید تواند بود آنهم نه بدست دولت و توسعه اداره بلکه بدست ثروتمندان مملکت که تشویق شوند از بانکها وقتی بایشان کمک شود که مسلم باشد در خیابان اسلامبول بمصرف نخواهد رسید.

امید نتیجه بسیار از برنامه بطوری که شروع شده است نمیرود، بعناوین مختلف جز خرج تراشی و جا انداختن رفقا اثر بینی ظاهر نیست.

ششم - مرداد اعلیحضرت ملک عبدالله پادشاه کشور هاشمی اردن بتهران تشریف فرما شدند، اساس این مسافرت تشیید مبانی دوستی و روابط تجارتي و سیاسی بین المللی بود بر پایه صلح عمومی و بهم بستگی ملل اسلامی که سزاوار است با اختلاف عناوین بر پایه یگانگی مشی کنند که ندای همه لا اله الا الله است و پر گرام قرآن مجید.

اعلیحضرت ملک عبدالله  
در تهران  
۶ مرداد ۱۳۲۸

بدعوت ترومن رئیس جمهوری امریکا تصمیم مسافرت بدان صوب فرمودند، مسافرت بلند و امریکا را جواب اجتماع سران دول ثلاثه باید دانست که در تهران جمع شدند، روزولت، چرچیل و استالین. جای بسی تأسف است که شوروی در را بروی مراودات بسته است و روی هم آهنگی نشان نمیدهد و نزدیکترین همسایه با شهادت ماست و دوستی او را مغتنم می‌شماریم. اختلاف عقیده بسیار است و کل حزب بمالیدیهم فرحون<sup>۱</sup> نباید سبب جدائی بشود در هر موقع تأکید شده است که باید ملل را آزاد گذارد که بطرز خود زندگی را بیارایند!!

تشریف فرمائی  
اعلیحضرت به امریکا  
۲۴ آبان ۱۳۲۸

هوایمای شخصی ترومن بتهران آمده است و معهود است روز ۲۵ آبان در واشینگتن تشریف داشته باشند مدت مسافرت ۴۰ روز خواهد بود.

برادران گرامی شاه، ساعد نخست وزیر، حکیمی و سید محمد صادق طباطبائی در غیبت



ذات ملوکانه بعنوان شورای سلطنتی معین شدند . ساعت هشت صبح ۲۴ آبان عزیمت فرمودند ، نمایندگان دول ، وزراء و نمایندگان مجلس و اعیان شهر در مهرآباد جمع بودند بنده هم افتخار حضور داشتم<sup>۱</sup> . اعلیحضرت همایونی در نطق وداعیه سفارش بهمکاری و مراقبت کامل در امور فرمودند و نطق ملوکانه را باین عبارت خاتمه دادند : «خداى حافظ ایران و یار و یاور شما خواهد بود .» رئیس جمهور باتفاق اعیان و انصار در فرودگاه واشینگتن برای پذیرائی مقدم شاهانه منتظر است ، بسلامت بمقصد رسیدند و به بشاشت و محبت فوق العاده و آواز بلند خیرمقدم شنیدند . افتخار داریم که پادشاه ما از تمام رموز سیاست آگاه است بفنون و علوم آشنا در خلبانی دیپلم دارند و در انواع اسپرت مقام تقدم در این مسافرت از ایران معرفی بسزا شد و همه جا پرچم ایران برپا بمناسبت هر مقام فرمایشات آراسته و خوش فرجام فرمودند گاهی به انگلیسی سخن راندند .



لدی الورد شهردار واشینگتن کلید شهر را تقدیم کرد شرح مسافرت ملوکانه را کتابی کرده اند مصورکه بطبع رسیده است ، میهمانیها ، بازدید مدارس ، مریضخانه (تفقدبامرضی) رژه های زمینی دریائی و هوائی ، تلطفات مخصوص بمحصلین ایرانی گذاردن گل بر آرامگاه واشینگتن و مزار سرباز گمنام .

در ضمن فرمایشات اظهار اشتیاق میفرمایند که شاید حضرت رئیس جمهوری موقعی بیابند

۱ - فرمایش رفت که امریکا را دیده ای ؟ عرض کردم در مسافرت تشرف بمکه معظمه دیده ام ، امریکائی در تلاش معاش و ثروت نسبت به اروپائی مورچه سواری است چیزی که قبل از همه چیز در امریکا جالب نظر است عظمت عمارات است که سربا سمان کشیده اند و جنب و جوش بی اندازه ، از زیر پا وبالای سرتن راه آهن میگذرد بطوری که وحشت آور است .  
هتلی که در نیویورک گرفته بودیم طبقه هشتمش طبقه اول هتل بود هفت طبقه زیر تجارتخانه و انبار .



ایران را بحضور خود شادان کنند و حاجات مملکت ما را از نزدیک مشاهده فرمایند که بکمال مادی و معنوی دوستان نیازمند است و منتظر که از ازار صلح عمومی در مقابل زحمات دوره جنگ بهره‌ای بسزا داشته باشد.

در چند روزه توقف غیررسمی، اعلیحضرت مایل شدند زندگی عادی و بازدید زندگی معتاد متوسط امریکائی را هم دیده باشند، اراده ملوکانه را با میهماندار در میان آوردند معزی الیه به یکی از آشنایان تلفن کرد که شب را برای صرف شام با دوستی بمنزل او خواهد آمد، چون وارد شدند صاحب خانه اعلیحضرت را که دید مشوش شد که اوضاع لایق پذیرائی شاه نیست فرمودند همین را می‌خواستم مهربانی شاهانه اهل‌خانه را از نگرانی درآورد.

نهم دی در پایان مسافرت فرمایشات ملوکانه را رادیو و تهران رساند، شرحی در تحسین پیشرفت علم و صنعت در امریکا فرمودند، در خاتمه اظهار داشتند هدف ما به طوری که مکرر گفته‌ام تأمین امنیت، تکمیل بهداشت و فرهنگ و تدارک حد اقل مایحتاج زندگی برای کلیه افراد است.

در مخاطبات و داعیه بین اعلیحضرت و حضرت رئیس جمهوری در تأیید مذاکرات اسبق سخن از امیدواری به بهبود احوال در میان آمد، رئیس جمهوری وعده می‌دهد که در حدود موافقت کنگره بر وفق اصل ۴ ترومن برای مساعدت همراه است عین مخاطبات در واشینگتن چاپ شد.

ما همراهی مادی و معنوی از امریکا منتظریم در گوش ما میکشند که تا ادارات ما پایه و مایه حاصل نکند و امنیت کامل پیدا نشود برای مساعدتها حاضر نیستند، پشتیبانی منشور ملل معنیش تجهیزات است که هیچ مناسب حال ما نیست.

یکساعت و سه ربع بعد از ظهر روز دوشنبه ۱۲ دی ماه اعلیحضرت پای اجلال در فرودگاه بهرآباد نهادند اهالی شادیه‌ها نمودند از جمله فرمایشات ورودیه اشاره به تدارک کار اتحاد کلمه و مبارزه با مفسد اخلاق بود که تنها راه موفقیت است. مشکل‌ترین کارها امروز مبارزه با مفسد اخلاقی است که روز بروز تأیید میشود و طبع اهالی را تسخیر میکند.

قرینه منشور اتلانتیک نقشه مارشال، دول اروپا باید در اعاده اوضاع پیش از جنگ مجدانه و صمیمانه بکوشند دولت و ملت امریکا با ایشان همکاری خواهد نمود با این وضعیت هیچکس نمی‌تواند آرزوی صلح و امنیت داشته باشد. هدف سیاسی ما مبارزه با گرسنگی، استیصال و

نقشه مارشال  
۵ ژوئن ۱۹۴۷

هرج و مرج است.

هدف دیگر ما ایجاد يك وضعیت اجتماعی است که در آن هر کشوری بتواند آزادانه نشو و نما کند.

دروازه بلا را بر خلق باز کرده  
وانگاه بر جنازه يك نماز کرده

بازآمد آن مغنی باجنگ ساز کرده  
خودکشته عاشق‌انرا درخونشان نشسته

۱- حضرت رئیس جمهوری حاضرند بعضی کمکهای نظامی را که برای ایران لازم باشد بنمایند که ایران بتواند بمنظور پشتیبانی از اصول منشور ملل تدابیر مؤثره اتخاذ نماید مقدماً ده میلیون دلار اسلحه خریداری شده است چه درد ما را دوا میکند من نمیدانم، خدا کند مزید بر دردها نشود؛ با حال ما شعر سعدی بهتر می‌سازد.

سعدی افتاده‌ای است آزاده  
کس نیاید به جنگ افتاده



قومی معروف به سیاه پا در امریکا بطرز و آب دیرین خود زندگی میکنند و بتکلفات تمدن دل ننهاده اند همچنان در چادر بسر میبرند ، فیوج خودمان .

### قوم سیاه پا



روسیه مدعی

است که موافقت

نامه ۱۹۴۷ بین

### اعتراض

ایران و امریکا مخالف عهدنامه ۱۹۲۱ است که با روسیه شوروی بسته شد ، در آن عهدنامه فصلی است که در ایران کانون مخالفتی از طرف دولت ثالثی ایجاد نشود آن فصل مانع نیست که دولت ایران از دولت ثالثی کمک مالی بخواهد یا متخصصین کشوری و نظامی اجیر کند ، دولت ایران باید برای حفظ امنیت داخله تجهیزاتی داشته باشد و امروز دولتی که میتواند بما کمکهای لازم بکند دولت

امریکا است . دولت شوروی پریروز بود که رفیق صمیمی امریکا بود و فعلا هم داخل در سازمان ملل متحد است . ایران قرارداد ۱۹۴۷ را با دولت دوست شوروی در میان آورده است و تصور نمی کند بین شوروی و امریکا موجبات دشمنی فراهم بیاید در مشی عادی موضوع اصطکاکی متصور نیست اگر اختلاف مسلک هست شوروی موافقت در منشور اتلانتیک کرده است که دست هرملتی را باز می گذارد که بطرز خود ، خود را بسازد و در هر موقع شوروی مخالف جهانگیری و مزاحمت ملل بوده است . شوروی همسایه محترم ما است و بدوستی او از هر جهت حاجت مندیم جای بسی تأسف است که این صحبتها مانع شده است والا در جواب انجمن سه نفره در تهران پادشاه ما میبایست اول به بازدید ژنرال یسیم استالین رفته باشند چه کنیم که در بروی ما بسته است .

نه تنها دعوت بل موجباتی چند : هم زبانی ، هم کیشی ، همسایگی ، سابقه تشریف فرمائی به پاکستان تاریخی و تجدید استقلال دولت اسلامی پاکستان مؤید شد که اعلیحضرت محمد رضا شاه تصمیم فرمودند با ملت و دولت اسلامی پاکستان از نزدیک آشنا شوند و بر روابط چندگانه که بین دولتین حاصل است سجل خلوص و یگانگی بنهند .

صبح روز یکشنبه دهم اسفند عزیمت و یکساعت بعد از ظهر بکراچی نزول اجلال فرمودند هواپیما که در فرودگاه بچشم آمد فریاد الله اکبر از هزاران مشتاق برآمد اگر مسبوق بودند که اعلیحضرت طیاره را شخصاً اداره میفرمایند ندای ماشاءالله هم بلند میشد .

آواز الله اکبر را از رادیو شنیدیم بانگی فرحبخش بود بجای تق تق دست .

از هواپیماها که در هوا جولان داشتند گل و اوراق خیر مقدم فرو ریخت .

محمد رضا شاه والا گهر شهنشاه ایران پر جاه و فر

حضرت نظام الدین فرمانفرمای کل پاکستان تبریک ورود گفتند و علاقه فراوان مردم پاکستان را به تشیید مبانی روابط برادرانه با ایران به بیان آوردند .

در جواب فرمایش شد که دعوت پاکستان را از صمیم قلب پذیرفتم تا با حضور خود در میان برادران هم کیش ترجمان بهترین احساسات برادران ایرانی بوده باشم .

نطق نظام الدین برسر میز شام ، ما پاکستانیها اعتقاد داریم که ممالک اسلامی در عالم یک مأموریت واحد دارند و آن این است که پیام دین مبین اسلام را که اساسش صلح و فلسفه اش هم - آهنگی از نظر مادی و معنوی است بتمام جهان برسانند دنیا را از ترس و بیقراری که سراسر آنرا



گرفته است برهاند (شرط عمل است و از عمل هنوز دوریم)  
این مطلب کاملاً بتحقیق رسید که لاقیدی بمعنویات سبب تزئید بربریت در عصر جدید  
گردیده است و همان است که مدنیت را به انحلال (بلکه زوال) تهدید میکند.<sup>۱</sup>  
هم از تفننات پاکستان سواری فیل بقصد شکار شیر بود که در امریکا موقع نداشت.  
نخست قدم سعی در آسایش عامه است پیغمبر فرمود **الفقر یهدی الی الکفر** (وهم گفته‌اند  
**من تشبه بقوم فهو منهم** تا صورت محفوظ نماند معنی محفوظ نمی ماند.)  
شرح جشنهای رنگین و صحبت‌های نمکین، شادیها و خوشباشها از رادیو شنیده شد و از دور  
شریک شادیها بودیم.

علامه اقبال مردی صاحب کمال و حال است که در مقام ملای رومیش میدانند در جواب نطق  
حکمران کل سند شاه در ضمن فرمایشات به شعری از وی اشاره فرمودند:  
وحدت افکار و کردار آفرین تا شوی اندر جهان صاحب نگین

از تشریفات پاکستان این یکی را در برنامه لندن و امریکا نداشتیم.

کتاب شعر توقاآنی اربه جوی درافتد ز آب یکدو قدم بیشتر رود به روانی  
نمیدانم این رژه با آیه قرآن چگونه راست می‌آید و قرن فی بیوتکن ولا

### رژه بانوان

تبرجن تبرج الجاهلیت الاولى<sup>۲</sup>.



زن در پشت  
صفوف برای  
پرستاری وارد  
میدان شده است و  
نخست بار در روسیه  
بی‌بند و بار در  
محاربه شرکت  
کرده است راننده  
طیاره‌ای که بمب  
بسلطنت آباد  
انداخت زن بود.  
از کشیدن  
زن زیر اسلحه بوی

صلح نمی‌آید<sup>۳</sup> و چون تعمیم یافت بر قوت نمی‌افزاید (بلکه ضعف می‌آورد) فقط در آتیه تدارک  
زایشگاه و کودکستان در اردوها لازم می‌آید<sup>۴</sup> باز خوب است که اقلاً لباس نظامی زنان پاکستان زینت

۱- کلمه جامع امروز فریاد برگردیم بسوی خداست. این فریاد را از واشینگتن، لندن و از  
بالای هوای آزاد سویس (کو) و اینک از کراچی می‌شنویم خداوند توفیق ارزانی دارد که از دل  
فریاد کنیم و از دل قبول بلکه این راه کج که در قرون اخیر پیموده‌اند به استقامت بپیوندند  
انشاءالله درد را شناخته‌ایم درمان را یافته‌ایم می‌گوئیم و همان معایب را به تقلید پی‌میکنیم (سفر  
مکه صفحه ۱۳۱)

ای دو صد لعنت بر این تقلید باد

خلق را تقلیدشان برباد داد

۲- سورة الاخراب آیه ۳۳

۳- جنک تروا برسر ناموس شد.

۴- من نمیدانم در اردو چه اثر خواهد داشت یا هم در میدان مشق چون گفته شود خانم

فرمانده زائیمان دارند و ۱۵ روز از حضور ممنوعند.



شرعی را مگر موی سر پوشانده است. رژه دخترهای خودمان (دوشیزگان) کنار خیابانها در تشریفات میهائیان محترم یا میدان جلالیه در لباس قباحت عاری از حکمت و مقدمه فضاحت است زندگی خانوادگی باین طریق معدوم خواهد شد چه صرفه خواهیم برد معلوم نیست.

سه هزار روپیه برای طبع کتب فارسی در پاکستان بذل فرمودند که تشویق زبان فارسی  
مستمر همه ساله لطف فرمایند.

چند روز پس از مراجعت اعلیحضرت خبر رسید که حکومت هند صد هفتاد و پنج از ثروت نظام دکن را ضبط کرده است از منقول و غیر منقول در حقیقت ثروت مرده ای را بنفع عموم زنده کرده اند. نظام دکن سوای قصور و جواهر، نقدینه (طلا) هنگفت داشته و در انبارها انباشته نه شخصاً استفاده میکرده است نه دست به بخشش میکشاده با همه دستگاه رنگین گذران مسکینی میکرده است.

اینانند که پیغمبر فرمود **خدمنهم الصدقه** آنکه باختیار ندهد باید از او گرفت. اینانند که بدینار و درم خیر نیندوخت خواهی متمتع شوی از نعمت دنیا عید نوروز ۱۳۲۹ را دیدیم دو ماه ونیم هم هست که وارد ۱۹۵۰ شده ایم يك نيمه از مائه ای که در آن هستیم گذشت، آشفته گی، اضطراب و بیچارگی بجائی رسیده که قلم اینجا رسید و سر بشکست.

۱۳۲۸

نطق شاهانه	اول اردیبهشت	عبور پادشاه افغان برای معالجه ۶ فروردین
افتتاح مجلس مؤسسان	اول اردیبهشت	تصویب آئین نامه سنا ۱۴ اردیبهشت
خاتمه مجلس مؤسسان	۲۰ اردیبهشت	لیاقت علی خان در تهران ۲۴ اردیبهشت
حکم دادگاه نسبت بمران توده ۲۸ اردیبهشت		برگشت املاک دولتی به اعلیحضرت ۱۵ خرداد
شروع ساختمان مقبره بوعلی ۱۷ خرداد		نایب السلطنه عراق در تهران ۲۴ خرداد
فرمان انتخابات سنا ۲۵ خرداد		فرمان انتخابات مجلس سنا ۲۶ خرداد
عنوان کبیری برای پهلوی ۳۱ خرداد		مسافرت نایب السلطنه عراق بخراسان اول تیر
نیک پی در اثر اختلاس زندانی شد ۱۶ تیر		قرار دادنفت در مجلس ۲۸ تیر
خاتمه دوره پانزدهم مجلس ۶ مرداد		ورود ملک عبدالله ۶ مرداد
فکر تأسیس شرکت برای استخراج نفت مرداد		خبر تنزل نرخ لیره ۲۷ شهریور
تقاضای تابعیت آقاخان ۱۷ مهر		تحصن دکتر مصدق بدربار ۲۲ مهر
روضه خوانی در مسجد سپهسالار ۱۷ آبان		قتل هژیر در مسجد ۱۳ آبان
تبعید دکتر مصدق آبان		حکومت نظامی در شهر و حومه ۱۳ آبان
عبور پادشاه افغانستان ۱۷ آبان		ابطال انتخابات تهران ۱۹ آبان
ورود هواپیمای رئیس جمهور امریکا ۲۱ آبان		عزیمت ملوکانه بامریکا صبح ۲۴ آبان
ورود به واشینگتن ۲۵ آبان		خاتمه برنامه رسمی پذیرائی در امریکا ۱۵ آذر
رژه روز آزادی آذربایجان ۲۱ آذر		فرم جدید نظام ۹ دی
مراجعت اعلیحضرت از امریکا ۱۲ دی		استعفای ساعد ۲۱ دی
افتتاح مجلس شانزدهم و مجلس سنا ۲۰ بهمن		

مجلس سنا تشکیل شده بیست روز در گردش عید تعطیل کرده اند سالی که نکوست از بهارش پیداست. بخاطر رسید که در برلن بودم بولو نخست وزیر آلمان شب به اپرا رفته بود در روزنامه نوشتند معلوم میشود امور مملکت آلمان بقدری مرتب است که بولو مجال رفتن







## بسمه تعالی

بدعوت و ترغیب جناب آقای محمود سرشار من سه نوبت در کانون هدایت افکار که بمدیریت جناب معظم له مرتب است صحبت کردم شمه‌ای از آن جمله را یاد می‌کنم. بامزیداتی و شاید مکرراتی

عنوان این بوده است که در این آشوب افکار راه عافیت چیست؟ علت آشفتگی را باید دید تا چاره بدست بیاید. بنظر من علت آشفتگی چهار اشتباه است:

**اشتباه اول** آنکه در غرور برخورد به بعضی قوای طبیعی، بخار، الکتریسته و غیره وسیر در آفاق و انفس مستغرق در صورت تصور کردند عقلها زیاد شده است لاوالله حرصها زیاد شده است.

هگل که در حل معميات سبعة گوید عقلها زیاد شده است آخر اقرار می‌کند که بیش از آناکسیماندر نفهمیده‌ایم که گفت حقیقت وجود هیله است (هیولی<sup>۱</sup>). هیولی آن چیز است که صورت بدان قائم است ما جز صورت کیفیتی درك نمی‌کنیم.

ابوشکور بلخی (۳۳۶) گفت: تا بجائی رسید دانش من امام فخر رازی (۶۰۶) گوید:

هفتاد و دو سال فکر کردم شب و روز معلوم شد که هیچ معلوم نشد در این تیهو بهوای افکار خواستند تازه‌ای بگویند مذاهب چون علف هرزه از زمین افکار شیفته روئیدن گرفت مبداء و معاد را طبیعت گرفتند از خدا رو به طلا آوردند توکل و توسل را از دست دادند خواستند عالم را که براسپریتوآلیسم<sup>۲</sup> بنیان دارد و امور غیبی در آن مداخلیت تام صرف روی مادیات ماتریالیسم<sup>۳</sup> بسازند منورالفکرهای تاریک بین جز مادی ندیدند و در میدان نفسانیات دویدند.

و قالوا ماهی الاحیاء تنال الدنيا نموت و نحيا و ما یهلكنا الا الدهر و ما لهم بذالك من علم انهم الا یظنون<sup>۴</sup>

و گفتند نیست مگر زندگی دنیائی می‌میریم و زنده می‌شویم و نمی‌میراند ما را مگردهرو علمی برین ندارند نیست الاتصوری که می‌کنند. در سازمان زندگی روی ماتریالیسم و استفاده از نعم مادی طریقه‌ها پیش آوردند همه خودپرستی که بسوسیالیسم کمونیسم آنارشیزم و فروع چند اندیویدوآلیسم<sup>۵</sup> کلکتیویسم<sup>۶</sup> سندیکالیسم<sup>۷</sup> حتی هدنیسم<sup>۸</sup> و غیره کشید.

۱ - افکار امم صفحه ۲۳۳ ۲ - روحانیت ۳ - مادیت ۴ - سورة الجاثیه آیه ۲۳  
۵ - انفرادی ۶ - دسته جمعی ۷ - تضمینی انتصاری ۸ - ولانکاری (هرزگی)



## حافظ :

کام بخشی دوران عمر در عوض دارد      جهدکن که از عشرت کام خویش بستانی

و مراست

هر که آمد عمارتی نو ساخت      رنگ برزد به زیورش پرداخت  
چون موافق نبود با حکمت      اولش برد بسود و آخر باخت  
پس از خرابیهای جبران ناپذیر امروز از هر گوشه فریاد بلند است که **العود احمد** برگردیم  
روی مرام الهی (صفحه ۳۰۵) روی رضایت و قناعت توکل و توسل مردمی و یاورى.  
افکار امم چاپ دوم در سنه ۱۳۲۵ بطبع رسیده بود در تابستان ۱۳۲۸ اول نمره از مجله  
تجهیز اخلاقی براساس مرام الهی که از طرف انجمن کودر سویس چاپ میشود بدست من رسید  
دیدم همان راه رارفتن میخواهند که من در افکار تعقیب و ترغیب کرده ام.

**واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا** ۱ حبل اسلام اقوی است و قصد من از اسلام روح اسلام  
است **ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل المشرق والمغرب وليكن البر من امن بالله واليوم الآخر**  
**والملائكة والكتاب والنبين و آتى المال على حبه ذوى القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل**  
**والسائلين وفى الرقاب واقام الصلوة و آتى الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا و الصابرين فى**  
**البأساء والضراء وحين الباس اولئك الذين صدقوا و اولئك هم الممتقون** ۲.

خوبی آن نیست که رو به طرف مشرق یا مغرب کنید خوبی ایمان بخداست و روز آخر و  
ملائکه و کتاب و پیغمبران و آنکه بدوستی او مال را بدهند به خویشان و یتیمان و بینوایان و راه-  
گذران و سائلان و آزاد کردن بندگان، گذاردن نماز، دادن زکوة و وفای به عهد چون عهد کرده  
باشند و صبر کردن در سختیها و شدايد و در شدت ایشانند که راست گفتند و ایشانند پرهیزکار. اینست  
حقیقت دموکراسی از طریق مقتضیات امروزه.

در غفلت از طبع و اخلاق بشر ناراضی هائی از وضعیت خود گوشه‌ای  
نشسته بشری به طبع خود تصور نموده و روی آرزوهای خود دست‌وری  
برای زندگی و معاش آن بشر خیالی نوشتند، قبل از همه افلاطون، هیچ  
بخاطر نیاوردند که این آقای بشر که بصورت چهار رنگ است سیاه سفید سرخ و زرد به سیرت صد  
رنگ است که آنها را در دو صف میشود قرار داد.

## اشتباه دوم

اقلیت : عاقل، عادل، فعال، قانع، بذال، زیرک، دلیر، سخی، رفیق، امین، مصلح و و و .  
اکثریت : کاعل، جاهل، تنبل، ظالم، حریص، لئیم، مسرف، تن‌پرور، ابله، دزد، طرار،  
چاقوکش، قمارباز، عرق‌خور، تریاک‌کش و و و .  
در بهار ۱۳۲۸ جمعی جوانان خواستند از کوه دماوند بالا بروند اکثر در اوایل واماندند  
چند نفری بدرجات بالا رفتند کسی نزدیک قله نرسید این است استطاعت بدنی ما . از صد شاگرد  
که به مدرسه می‌روند در تحت يك اسلوب درس می‌خوانند ندرت دارد که یکی نمره ۲۰ بگیرد  
عده‌ای با اصطلاح رفوزه می‌شوند این است استعداد دماغی ما.  
حکمت بالغه این‌طور خواسته است که اگر اختلاف طباع نبود امور اجتماعی راست نمی‌آمد  
در قوم هم عطار لازم است هم کناس.

اگر بشر همه لقمان و سلیمان بودند حکومت لازم نبود امور عالم هم تمشیت نمیافت اختلافات  
عین حکمت است، تقسیم کار در تلاش روزی.

سعدی در بوستان گوید در قحطی دوستی را دیدم که از او براستخوان پوستی مانده بود  
گفتم: «ترا هست بط را ز طوفان چه باك» گفت:

من از بی نوائی نیم روی زرد      غم بی نوایان رخم زرد کرد



باز گوید آتش به بغداد افتاد.  
یکی شکر کرد اندر آن حال زود  
اگر در صد پنج نفر از قسم اولند نود و پنج نفر از قسم دیگرند.  
حکایت - بزمان بهرام قوم فیوج شکایت کردند فردوسی از زبان ایشان گوید.  
به آواز رامشگران می خورند  
بهرام به هر يك گاوی و خری داد که زراعت کنند.  
بهر يك یکی گاو داد و خری  
سر سال بهرام پژمرده و دلتنگشان دید.  
بدوگفت شاه این نه کار تو بود  
بخیر باید اکنون بنه بر نهید  
بعض طوایف هم از طبع مدنی بوده اند بعضی در وحشت مانده بعضی در اصطکاک با تمدن  
از بین رفته اند در بحبوحه تمدن طایفه پاسیاه در امریکا هنوز به دأب خود چادر نشینند صفحه ۴۷۱.  
جماعتی بربری رانده از افغانستان به تهران آمدند در شهر ویلان بودند پدرم امر کرد  
آنها را به بالابان بردم که تیول ما بود مقداری پارچه تهیه کردم که آنها را بپوشانم چون در محل  
حاضر شدند و دیدند که باید به زراعت بپردازند فرار کردند. ملا گوید؛

هر کسی را بهر کاری ساختند  
میل آن را در دلش انداختند  
روز آفتابی در برلن کم است و چون به تعطیل بیفتد غنیمت است مردم شهر به تفرج -  
گاههای بیرون هجوم می آورند از صبح تا عصر به محلی میروند و برای شام همه میخواهند برگردند  
اداره راه آنها در این روزها ترن مخصوص زیاد می کند بطوری که مزاحم ترنهای رسمی  
نباشد. در یکی از تفرجگاههای دور از شهر جماعتی جمع شده بودند در موقع مراجعت  
در ایستگاه معطل شدند دماغها تروکله ها خشک دست به عربده گذاردند، در دهات خط راه حفاظت  
ندارد مردم روی خط آهن ازدحام داشتند مستحفظ ایستگاه فریاد کرد که از خط بیرون شوید موقع  
ترن چیزی است که اینجا نگاه نمیدارد دشنامش دادند التماس کرد سخط گفتن آغاز کردند در  
اضطرار خواست فانوس سرخی که داشت و ایما به خطر است ببرد جلو ایستگاه بیاویزد گفتند  
خیال فرار دارد بر سرش ریختند و فانوس را شکستند بیچاره با حال آزرده دوید و فریاد کرد  
شوفر نشینند و همچنان می آمد هیاهو شنید بخار را خواباند و لیکن دیر بود هفتصد نفر زیر ترن  
رفتند و زخمی و تلف شدند این است روحیه جماعت.

خوشی را در مال دنیا دانستند و گفتند ثروت زاده بازوی کار است.  
اشتباه سوم انسان سه سرمایه با خود می آورد فکر، اراده و استطاعت. فکر برای  
پیدا کردن راه، اراده برای عمل کردن فکر و استطاعت برای انجام و این  
سه سرمایه در هر فردی به کمال نیت درجات دارد چنانکه گفتیم.  
شرح حال سیمنس را در صفحه ۱۶ یاد کرده ام فکر با کمک علم از سیمنس بود سرمایه و  
افزار از هالسکه بازوی کار از کارگران پس مولد ثروت در مرحله اولی علم است سپس فکر آنگاه  
سرمایه که تدارک افزار کنند آخر بازوی کار در مرحله پنجم.

زمان بجای سرمایه<sup>۱</sup> حاجی محمد حسن کمپانی در بدو امر فکرش با آنجا میرسد که خرازی  
بفروشد سرمایه نداشت بر طبقی که به گردن می آویخته است و دور می -  
گشته به مداومت و قناعت اندک سرمایه بدست می آورد مشغول تجارت  
می شود کارش بدانجا کشید که اول ثروتمند شد.

راکفلر در امریکا بدوش نفت بدرب خانه هامیبرد و پیمان پیمان می فروخت به مداومت و فکر رسا



آخر پادشاه نفت شد (صفحه ۱۲۱)

حوصله قناعت و مداومت هم از سرمایه‌ها است .

موسی بیشتر نظر به دنیا داشت (افکار امم صفحه ۶۶) در مصر زنان

**مراه‌های قدیم** بنی اسرائیل را گفت طلا و نقره از زنان قبطی عاریه کنند برداشتن و فرار کردند .

بودا صرف بعالم دیگر متوجه بود و از دنیا بیزار، ظهور بشر و گرفتاری به این شور و شر را مجازات اعمال اسبق می‌دانست بعقیده خودمان تخلف آدم از فرمان. بقول حافظ:

من ملک بودم و فردوس برین جایم بود

گوید باید روح را به ریاضات اخلاقی و کف نفس منزه کرد تا سزاوار عود بعالم نیروانا

شویم (افکار امم صفحه ۱۲)

گناه را ده رقم شمرده است :

سه رقم راجع به بدن : قتل، دزدی و زنا .

چهار رقم راجع به زبان: دروغ، تهمت، غیبت و استهزاء .

سه رقم راجع به دل : طمع، خدعه و حسد .

عیسی ترویج تورات می‌کرد به مهربانی محبت و قناعت نصیحت گوید اگر کسی مدعی قبا

تو شد عبات را هم بده (ندهد می‌برند) .

اندیشه مدارید که چه خورید چه آشامید و چه پوشید مرغان نه می‌کارند نه میدروند نه

ذخیره می‌کنند پدر آسمان شما آنها را می‌پرورد .

محمد (ص) میانه را گرفت (امربین امرین) وابتغ فیما اتاک الله الدار الاخرة ولاتنس

نصیبك من الدنيا و احسن کما احسن الله اليك ولا تبغ الفساد فی الارض ان الله لایحب

المفسدین<sup>۱</sup> .

دریاب از آنچه خدا بتو داد سرای آخرت را فراموش مکن بهره خود را از دنیا و نیکی

کن چنانکه خدا با تو نیکی کرد و مجوی فساد را در روی زمین<sup>۲</sup> .

افلاطون تجدید ثروت خواست و آنکه کارمند دولت نه دارائی داشته باشد

**دستور افلاطون** نه تشکیل خانواده بدهد برای حفظ نسل در سال جشنها بیارایند مرد و

زن از ۲۰ ساله الی ۵۰ ساله هرکه بهم بپردازند اطفال را آنچه ضعیف

باشد تلف کنند قوی را بپرورانند<sup>۳</sup> .

کی می‌داند که ضعیف قوی نشود و قوی ضعیف، زراعت منحصرأ شغل بندگان باشد (قبول

عبودیت) تجارت کار غرباء که بیست سال بیشتر حق زیست در هلاک ندارند .

بقول خودش مگر گروهی از ذوات لاهوتی (ایده) بزمین بیایند و آن دستور را عملی کنند

ذوات ناسوتی آن دستور را نپسندیدند و قبول نیافت .

مرام مجنون را هم بقول سعدی یاد کنیم:

کاسلام دین لیلی و باقی ضلالت است

مجنون عشق را دگر امروز حالت است

در حکمت روز بروز برخوردی میشد پاپ جداً ممانعت میکرد در سنه

۱۱۹۸ اینوسانت سوم تدریس حکمت را در دارالفنون پاریس منع کرد

گاليله که گفت زمین متحرك است دچار شکنجه شد معروف است که

در حین توبه آهسته می‌گفت و به پا اشاره می‌کرد که تو متحرکی .

کوپرنیک که آفتاب را بجای زمین نهاده گفت زمین دور آفتاب می‌گردد لرزه بکرسی پاپ

۱ - سورة القصص آیه ۷۷      ۲ - قول دنی سورا صفحه ۳۰۷      ۳ - مرد و زن از



افتاد. اسلام تشویق می‌کند در حدیث است. طلب العلم فریضة علی کل مسلم و مسلمة پی‌جوئی علم واجب است بر هر مسلمانی مرد و زن و باز اطلبوا العلم ولو بالصین بجوئید علم را اگر چه در چین سیر و فی الارض و انظروا کیف بدأ الخلق<sup>۱</sup> بگردید در زمین و ببینید چگونه تازه آورد آفرینش را (راه همه اکتشافات).

اصول مذهب کاتولیک که بنام عیسی ساخته‌اند با پیشرفتی که در علم می‌شد نمی‌ساخت (تثلیث) اگر چه هاتف گوید.

سه نگردد بریشم ار او را  
پرنیان خوانی و حریر و پرند  
او کاریستی که نان و شراب گوشت و خون عیسی است و صرف نان و شراب در اعیاد باین نیت (منع مانی از شراب گواهی است که عیسی شراب نمی‌خورده است)  
برداشتن استخوان میت (مقدسین) بجای حرز خرید ثواب و فروش گناه که آخر به طرح و اجبار کشید و سبب پرتست لوتر شد و بسیار آداب سخیف دیگر اهل علم و فضل را به فریاد آورد و از قید رسومات کاتولیکی آزادی خواستند جهال این آزادی را به مذهب چسباندند که در ملاحی و مناهی دست باز داشته باشند. صائب تبریزی گوید:

لاف آزادی در این بستان‌مزن زیرا که من  
همچو سرو آزادگان را پای در گل یافته‌ام  
در انقلاب فرانسه منکر الوهیت شدند ناپلئون که پاپ را مقهور کرده بود گفتند اصولاً این اساس را از میان بردار گفت بهتری ندارم بجای آن بگذارم این بشر بدون مذهبی متکی به غیب اداره نمی‌شود.

باز از علل تزلزل کرسی پاپ مداخله کلی در اجراء بود و دعوی خلافت و انا و لاغیری. اینجا هم قرآن رعایت حدود ثلثه را کرده است. یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم<sup>۲</sup> اطاعت کنید خدا رسول و فرمانداران خودتان را خدا قانونگذار رسول قاضی صاحب امر مجری (افکار ۱۵ و ۱۷۲)

حکومت همه وقت و هرجا بحکم طبیعت بصور مختلف از سه عضو تشکیل می‌شده است علمای روحانی که راه می‌نموده‌اند (قانون)، گروهی که بقانون حکومت می‌کردند (قضات) و گروهی که اجرا می‌کرده‌اند و نظم را برقرار می‌داشته‌اند (امنیه) هر وقت این سه عامل بوظیفه عمل کرده‌اند امور قوم به‌انتظام بوده رو به تعالی نهاده‌اند و الا نظم مختل شده کار به هرج و مرج کشیده است قدرتی از نو روی کار آمده است و انتظام را برقرار کرده است.

خوی جهان‌گیری صاحبان اقتدار و هوس اقتدار یافتن آرزومندان برکنار سبب تحولات و انقلابات بوده است و هست در هر دوره به وسایلی و تشویقاتی.

انقلابات صد نود رشک و رقابت بر سر ثروت و مکنت بوده است، صاحبان قدرت و عدت به نهیب تیغ خواسته‌اند به مکنت و ثروت برسند، آرزومندان مستمند به فریب بی‌نویان که هم تدبیری است قاطع به تحریک حس رقابت و تولید نفاق و عداوت از راه سخنوری و نوحه‌گری پیشوایان به نوائی میرسند و کلاه مستمندان پس معرکه می‌ماند.

ولا تاتمنوا ما فضل الله به بعضکم علی بعض<sup>۳</sup> آرزو مکنید آنچه را که خدا بدان برتری داد بعض شما را بر بعضی ایمان را متزلزل کردند و طبقات را از بین بردن خواستند و ما دو صف بر شمردیم و طبقات امری است طبیعی و ناگزیر، قوم را سری باید که در تمشیت مصالح مشترک و حفظ نظم و امنیت بکوشد جماعت را میرسد که رفع نقائص و تعدی را بخواهند و تن به ظلم در ندهند و این مقصود سابق بتوسط روحانیون انجام می‌گرفت حال بتوسط مجلس شورای ملی و عیب

۱ - سورة العنکبوت آیه ۱۹      ۲ - سورة النساء آیه ۵۹

۳ - سورة النساء آیه ۳۲



در اخلاق عامه و تشمت منافع است متأسفانه یکی از ظلم منتفع است یکی از عدل یکی نظم می‌خواهد یکی بازار آشفته .

در مقابل دستور لیکورک در اسپارت که آشفته تر از دستور افلاطون بوده و سرمشق مزدکی ، سولون حکیم ( ۶۴۰ - ۵۵۸ ق م )<sup>۱</sup> از هفت دانشمند زمان دستوری برای مردم آتن نگاشت و قوم را در دیدن مصلحت جمهور شرکت داد .

پریکلس ( ۴۵۹ ق م ) آن دستور را مجری کرد ( دمس به یونانی مردم است ) غلام و بنده حقوق آزادگان یافتند ، مردان ۲۰ ساله حق رأی داشتند ، خدمت لشگری دوسال برقرار شد ، مردم بنسبت پرداخت مالیات به چهار طبقه منقسم شدند ، اخلاق معتبر گشت ، غربا از حقوق بومیان محروم ماندند نه چنان بود که خواص تحت الشعاع عوام واقع شوند مراتب را محفوظ داشتند .

آتن یا خود یونان شهری محقر و ولایتی محدود بود ، نه مملکتی بوسعت ممالک امروز ، نه این جمعیت متشمت ، نه این سیاست پیچیده گره در گره ، نه این تجارت عالم گیر ، نه این اندازه موجبات حسد و رقابت .

برای گنجاندن آن دموکراسی به وضعیت کنونی مجلسین ملی و سنا را برقرار کردند که از زمان رومیان سابقه دارد تا امروز با شور کار آگاهان ملت جریان یابد .

تجاوز اهل حل و عقد از حدود اعتدال بلوای کبیر فرانسه را پیش آورد و در دوره هرج و مرج آواز آزادی مساوات و برادری بلند شد و روی این سه حرف تو خالی حرفهای تازه غالب غیر قابل اجرا و بیرون از حدود اعتدال پیدا شد .

دموکراسی کشید به سوسیالیسم و کمونیسم<sup>۲</sup> و مذعب رفت روی ماتریالیسم ( ماده پرستی ) پیغمبر فرمود : **اخوف ما اخاف علی امتی ان یکثر لهم المال فتحاسدون و تقساتلون** بیمناک ترین اندیشه که برای امت خود دارم این است که مال ایشان زیاد شود حسد ببرند و قتال کنند .

در روایت است که پیغمبر ص فرمود : هر آینه خواهد آمد برای مردم زمانی که سالم نمی ماند برای دین داری دین او مگر آنکه فرار کند از کوهی به کوهی یا از سوراخی به سوراخی چون روباه با بچه هاش .

حدود دموکراسی مدلول **لا یؤمن احدکم حتی یحب لآخیه المؤمن** مایحب لنفسه است یعنی ایمان نیاورده است هیچ یک از شما مگر اینکه بخواهد از برادر مؤمنش آنچه را که برای خودش می‌خواهد و در حدیث است **من أصبح لایهتم بامور المسلمین فلیس به مسلم** آنکه صبح برخیزد و در فکر اهتمام در امور مسلمین نباشد مسلم نیست رفتن دنبال حرفه و هنری که طرف حاجت است همان اهتمام است .

مقصود و مقصد در حدود معقول و میسر قابل ستایش است اغراض کوری و کوری آورده است طریق لیکورک<sup>۳</sup> دستور افلاطون ، اوتوپ<sup>۴</sup> مورو<sup>۵</sup> ، اتلانتیس<sup>۶</sup> بیکن<sup>۷</sup> ، آفتاب<sup>۸</sup> کامپانلا<sup>۹</sup> ،

۱- قبل از مسیح

۲- کمون هر چیزی است که جماعتی در آن شرکت داشته باشند اصطلاحاً اشتراک مردم حوزه ای است در تمشیت امور خودشان طریقه ای که در بلوای فرانسه قانون ظهور فساد روی کار آمد کمون بلدیها میگفتند افکار صفحه ۱۶۸ و ۳۸۵

۳- Lycurgue

۴- Utopie

۵- Morus

۶- Atlantis

۷- Bacon

۸- Cité du soleil

۹- Campanella



استبداد ماکیاول درهم رفته است وافکار در این گرداب سرگردان است .  
امروز مجالس در اقطار عالم دایراست وسی دارند مفهوم معقولی برای دموکراسی بدست بیاورند  
مگر از طریق فساد برگشته بصراط مستقیم حق وعدالت برسند .

غفلت دارند از اینکه ثروتی که امروز در فرنگ جمع شده است ثمره  
بازو و کار نیست از دولت افزار است که يك چرخ کار هزار بازو میکند  
و در اقطار کره هر جا بازوی کار را از کار انداخت ملل غافل بتدریج  
بیدار شدند تهیه چرخ کردند و هر جا مقداری از حاجات خودشان را خود تدارک می کنند بازار فروش  
اروپا روز بروز کاسد میشود فریاد کارگزاران و بلند است و از اطراف شاخه و برگ بر آن بسته اند .  
بالفرض چنانکه میخواهند و تصور می کنند بهبودی حاصل میشود اموالی که امروز در دست  
مردم زبردست است تقسیم کردند <sup>۱</sup> چه خواهند شد بقول سعدی :

اگر گنجی کنی بر عامیان بخش  
رسد هر بینوائی را برنجی  
در شصت سال قبل آقا محمد جوادی بود بزاز خانمها به بازار نمیرفتند بزازی را به خانهها  
می آوردند از صد توپ قماش هشتاد توپش ولایتی بود مخمل کاشان، زری اصفهان، شال کرمان، تافته یزد  
الیجه، قدک، صوف، دارائی تاجیت بروجردی همه اینها از بین رفت منسوجات خارجه جای آنها را  
گرفت و عده ای از مردم مابیکار شدند امروز ورق در کار است بر میگردد خواه در فرنگ سرمایه بدست  
اشخاص باشد خواه دست جماعات و کاری که از اشخاص صاحب شامه ساخته است از جماعت باختلافات  
سلق وافکار ساخته نیست .

ممالك اروپا بعضی نان کم دارند بعضی زیاد آنانکه کم دارند باید از صادرات و واردات جبران  
کنند نان انگلیس را زلاند جدید میدهد اگر برادری حقیقتی دارد باید آنانکه نان بکفایت دارند  
صادرات را به آنانکه کم دارند باز گذارند نه در حرص صادرات رعیت را در فشار بگذارند و تجهیز  
جنگ ببینند .

بر لبث صلح و در دلت جنگ است  
پای این صلح تا ابد لنگ است  
جنگ دموکراتها را دیدیم بوئی از صلح نمی شنویم دموکرات یا سوسیالیست را چه  
به تجهیز، پس دروغ می گوئیم و چراغ دروغ را فروغ نیست همه برادرند و مہیای برادر کشی و در  
ته دل جهانگیری .

كلنا فی الوجود نقصد صیداً  
انما الاختلاف فی الشبكات  
منکر نیستیم که سر سفره طبیعت : نبات ، حیوان ، خصوص ناطق را  
سهمی است متأسفانه طبیعت جابر است اگر نبات و حیوان هم زبان داشتند  
فریاد شکایتشان بلند بود . گیاه های خرد در سایه درخت های تنومند ناله  
می کردند که این جابران منع آفتاب از ما میکنند . مرال و غزال زبان  
شکایت می گشودند که پلنگ و گرگ بچه حق مارا می درند بقول لره زور -  
دار بی زور را خورد . شأن انسان ایجاد اعتدال است نه برهم زدن طبیعت . انسان که خودش را اشرف  
میداند گرفتار اخلاق و استطاعت خودش است همه را آرزو در دل و پای لیاقت در گل و محال عقل است که  
خردمندان بمیرند و بی خردان جای ایشان گیرند .

جنجال آقایان  
سوسیالیست  
و کمونیست

بالجمله در تعقیب اقوال سابقین طرح هائی ریخته اند مگر آنکه  
تأسی به یونانیان اسبق زشت و زیبا را آمیخته اند بیختنی باید تا صحیح از سقیم و حق از باطل  
جدا شود .

لوئی بلان <sup>۲</sup> در فرانسه و لاسال <sup>۳</sup> در آلمان پیشرو صاحبان افکار انقلابیند .

۱- مامنکر ثروت هائی هستیم که از راه غیر مشروع بدست آمده باشد .

۲- Blanc ۳- Lassalle



به مذهب بی‌عنایتند و خود را از پیروان سن سیمون (از منسوبان عیسی) می‌دانند.  
کابه<sup>۱</sup> (۱۸۰۰ بم<sup>۲</sup>) بر اصول اوتوپی موروس دستوری نوشت معروف به مسافرت ایکاری<sup>۳</sup>  
ویتلینگ<sup>۴</sup> معتقد است که قوم در اختیار سه نفر فیلسوف اداره شود (سفسطه باف‌ها پوست از سر آن  
فیلسوف‌ها خواهند کند).

پس از جنگ ۱۹۱۴ در ایتالیا فاشیسم و در آلمان نازیسم دو طریق اداره بر  
اصول (ایردانتا) هم نژادی روی کار آمد در روسیه بلشویسم (کمونیسم) که اوضاع را زیر  
و رو می‌خواهد.

کمونیست بر آن است که وضعیت اسبق را باید خراب کرد و دنیا را روی اصل مساوات آباد نمود  
خرابی را دیدیم آبادی را پنهان می‌کنند از کیفیات آن مطلع نیستیم می‌گویند بهشتی ساخته‌ایم و در ب بهشت  
را سخت بسته‌اند.

تو بر آنستی طریقی جسته‌ای      گرد ظلم از روی ملت شسته‌ای  
عاشقم من بر چنین فکر عمیق      لیک باید در عمل دید ای رفیق

آنچه می‌شنویم و در سفارت شوروی می‌بینیم زندگی اعیان شوروی دورودارد.  
زاهدان کاین جلوه در محراب و منبر میکنند      چون بخلوت می‌روند آنکار دیگر میکنند  
چرا سفارت بدآب سوسیالیستی جلوه نمی‌کند که دیگران هم اقتباس کنند و رسوم دیگران را  
مرعی میدانند و تجمل را روان میدانیم. اپرای مسکو بخرج کی اداره میشود؟ برای تفنن کی؟ کشاورزان  
یا کارگران سیاه چالهای معادن چه استفاده دارند.

همه از دیکتاتوری شکایت دارند و جز دیکتاتوری نه در کار است نه بکار، آنچه می‌بینیم سلطنتی  
جمهوری کمونیستی همه دیکتاتوری است یک نفر سرجماعت را می‌پیچاند.  
بین کارل مارکس<sup>۵</sup> و باکونین<sup>۶</sup> بر سر دیکتاتوری اختلاف افتاد که او دیکتاتوری می‌خواست و این  
منکر بود (لوئی ۱۴ هم جز دیکتاتوری نمی‌خواست).

در هاید پارک لندن قدم می‌زدیم دو کرسی بفاصله نهاده بود و دو کس بالای آنها نطق میکردند نطق  
هر دو در این بود که آن رفیق دروغ می‌گوید و هر دو راست می‌گفتند.  
در همه مسالک قصد این است که در حد امکان همه در رفاه باشند حد رفاه کجا است محل نزاع است.  
طفلی پیشی گم کرده بود زاری می‌کرد کسی پیشی بدوداد بیشتر گریستن گرفت پرسیدند دیگر چرا  
می‌گریی؟ گفت اگر پیشی را گم نکرده بودم حال دو پیشی داشتم.

گر عوض گشته است طبع این بشر      من ندارم زین عوض گشتن خبر  
افراد یون طرفدار اندیویدو آلیسمند که میشود آنها را اعتدالی گفت به دست باز افراد معتقدند  
کریم خان زند گفت رها کن خودش بگیرد خودش بخورد. فقط رفع موانع را می‌خواهند، خدمت نظام تکلف  
مدرسه و گمرک را مخل آزادی افرادی می‌دانند و هر دو تا درجه‌ای ضرورت دارد. دولت‌های سوسیالیستی  
بیش از همه وقت در تجهیز می‌کوشند.

افراد یون (سوسیالیست و کمونیست) به چند گروه منقسمند و بین ایشان در مسائل ذیل  
اختلاف است.

تسهیم منافع به نسبت لیافت و کاردانی.  
رد و قبول مذهب و نکاح یا نکاح اختیاری.  
ارث کلیه ممنوع باشد مطلقاً یا از وسایل کار.  
مداخله و عدم مداخله دولت در اجتماعات حرفتی.  
از بین بردن مالکیت کلا یا بعضاً.

۱- Cabet

۲- بعد از مسیح

۳- le Voyage en icarie ۴- Weitling ۵- Karl Marx ۶- Bakunin



اینکه کار در مقابل اجرت باشد یا تسهیم محصول.  
تمرکز یا تفرق سانسورالی یا فدرالی (گروه‌های مستقل)  
کارل ماکس کتابی بعنوان سرمایه‌روی آن اصل که ثروت مولد از بازوی کار است نوشت (اشتباه دوم) می‌گویند که بهتر بدرد بر خورده است. انگلس<sup>۱</sup> شاگرد او متممی نگاشت و فلفل مرام را افزود و فلفل سرخ مزید کرد<sup>۲</sup> لنین و تروتسکی از پیروان کارل را از ایتالیا بیرون کردند (صفحه ۲۹۷) گیوم دوم ترن مخصوص باختیار آنها گذارد به روسیه رفتند چون شکست بروس افتاد استفاده نموده عنان دولت را بدست آوردند و به اجرای مرام پرداختند تا لنین حیات داشت در بمرارده باز بود پس از او بین تروتسکی و استالین اختلاف افتاد.

تروتسکی معتقد بود ترتیبی در کار داده شود آبرومند از هر جا بیایند ببینند اقتباس کنند او را از روسیه عذر خواستند و ترتیبی اختیار کردند که در پرده نگاهداشته از پشت پرده به ترغیب و تطمیع ملل را دعوت میکنند نفاق و شقاق روز بروز بالا می‌گیرد و صحبت از بمب اتمی می‌رود و همه مدعی‌اند که دموکراتیم. خدا سولون حکیم را بیامرزد که این تخم‌لغ را در دهنها شکست ملل طبقاتی بین خود اختیار کرده بودند و شکایت‌های امروز را نداشتند و پیروان او را انصاف بدهد که در حدود اعتدال بمانند.

فوریه<sup>۳</sup> به فالانستر<sup>۴</sup> معتقد بود، حوزه‌های مرکب از ۳۰۰ الی ۴۰۰ خانوار که با اشتراک معیشت کنند (طبخ مشترک) اتحاد سلیقه و پسند می‌خواهد و در بصر نیست.

بلان معتقد است که حوزه‌های اجتماعی به اراده جماعت اداره شود بدون مداخله دولت (عملی نیست) رأیی هم هست که حوزه‌های اجتماعی را بدو دولت تشکیل بدهد بتدریج سر خود بگذارد.

لاسال تقسیم منافع را دون عدالت میداند، سرمایه برای تأسیس مؤسسات از دولت می‌خواهد معلوم نیست دولت در اصول سوسیالیستی چه مفهوم دارد.

در پارلمان کارگران پس از انقلاب ۱۸۴۸ در عمارت لوکزامبورگ در دوره حکومت موقت بریاست بلان قرار شد وزارت پیشرفت (پروگره) تشکیل گردد تدارک کار ببیند راه آهن و معادن را برای دولت بخرند بیمه را در اداره دولتی تمرکز بدهند بانک فرانسه را دولتی کنند و با این سرمایه شرکت‌های صنعتی و فلاحتی تشکیل بدهند.

نظر همه در رعایت کارگر کارخانه‌ها بود، شاگردان تعمیم دادند و تجاوز کردند.

در انترناسیونال ۱۸۷۱ کار به تشت و افتراق کشید کابه و ویتلینگ گمان داشتند که با مؤسسات سوسیالیستی افراد زندگی بهشتی خواهند داشت با ب ف<sup>۵</sup> و اون<sup>۶</sup> گفتند کمونیستی زندگی مادی ناهمواری فراهم خواهد آورد ملت در روحیات روبانحطاط خواهد گذارد (زندگی تن-

### مجمع بین‌المللی کارگران

پروری تنهاییست).

باف و اون معتقد بودند پایه زندگی بر فلاح باشد (ژان ژاک روسو) ابزار بقدر حاجت مبرم در کار داشت شهرهای بزرگ را باید از بین برد که قانون فساد و امراضند معیشت را باید ساده کرد تا تعمیم میسر گردد. (حرف‌ها حسابی است)

بلی! منشاء دزدی، حیزی، هرزه‌گردی و کل مفاسد شهر بزرگ است حالا که شهر را نمیشود کوچک کرد باید هرزه‌گرد را متفرق کرد و راه فحشا را بست.  
تظاهرات زندگیست که رشک می‌آورد دیوژن (دیوجانس) طفلی را دید که از مشت خود

۱- Engels

۲- ماکیاوول کتابی در استبداد نوشت که فردریک کبیر بران رو نوشته است.

۳- Fourier      ۴- Phalanstère      ۵- Babeuf      ۶- Owen



آب میخورد لاوڪ بند زده خودش را دور انداخت که زیادی است ، نه دیوژن باید بودند قارون . خیر الامور اوسطها .

در هیچ جا ندیدیم منعی از شرب و قمار در کار باشد که دو پایه فساد اخلاقند یا ایها الذین آمنوا انما الخمر والمیسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه لعلکم تفلحون<sup>۱</sup> بگو همانا شراب و قمار و بت ها و گرو بندی پلید است و کار اهرمن ، دوری بجوئید از آن مکرر ستکار شوید . اینجا است که پای تقوی لنگ است و بین گروه جنگ . یسئلونک عن الخمر والمیسر قل فیهما اثم کبیر و منافع للناس و اثمهما اکبر من نفعهما<sup>۲</sup> میپرسند از تواز خمر و قمار بگو در آن دو گناهی بزرگ است و منافی برای مردم ، گناه آنها بزرگتر از نفعشان است ، بلی اطبعاً در شراب بجای خود فایده ای هست لیکن نه در خیابانها و علی شهود الانظار و بیش از اندازه . با قول بابف میشود زندگی معقولی ایجاد کرد که نسبتاً روی لیاقت ، همه سهمی ببرند وسایل و نعمت دنیا باندازه ای هست که هیچکس بی قوت و لباس و مسکن نماند شهر بزرگ از بین برود بیشتر مفسد رفع میشود منتها عملی نیست .

مخالفت بامذهب برای قبولاندن اراجیف است و اخلاص به نکاح برای از بین بردن علاقه خانوادگی و در اخلاص به نکاح سیویلیزاسیون سیفیلیزاسیون خواهد شد مگر اینکه بانسوان و خواتین محترم هفته ای دو نوبت راه مریضخانه پیش گیرند و خویش را در معرض بازرسی قرار بدهند . حکمت در نکاح حفظ صحت و تشکیل خانواده بود که پایه تمدن است غالب حیوانات جفت جفت زندگی می کنند و خالی از رقابت نیستند ، رقابت طبیعی حیوانات است منتها جانور در بند آب و رنگ نیست بر سر این آب و رنگش جنگ نیست تئودور روزولت برای زنی که بیست فرزند آورده بود وظیفه مقرر کرد ، رئیس انجمن نسوان شکایت نمود مگر زن برای زائیدن است .

چون نظر در تولید است پولیگامی را بر پولیاندری ترجیح داده اند در اسلام به مونوگامی تأکید شده است .

ایمان حافظ تقوی است زلیخا پرده بر بت کشید یوسف متنبه شد . عدم مداخله دولت معنی ندارد اجرائی ناگزیر است و دولت جز آن نیست . مالکیت وارث نباشد سرمایه جمع نمیشود ، خرید و فروش از بین می رود ، اصراف را باید منع کرد حکومت شوروی که فئودالی است باز حکومت مرکزی دارد همچنین امریکا و سویس . انتظام امور این عالم میسر نیست مگر آنکه یکنفر در رأس اجراء واقع شود تمام آبادیها و متأسفانه خرابیها را یکنفران کرده اند همچنین تمام انکشافات و اختراعات را .

درد اینجا است که در مقابل شجاعت و بیشتر زبان آوری خصوص دلسوزی و غمخواری گروه مستسبع تسلیم افکار آن یکنفر می شوند به آبادی و خرابی میکشد سنجش و منطق کمتر در کار است غوغائی که امروز برپا است نتیجه افکار یکنفران خودخواه است . جاه طلب حریص و غافل از عاقبت امور در حرارت پندار و غافل از انعکاس افکار گفتند و کردند و امروز گرفتار این اضطرارند که امنیت و آسایش از جهان برداشته شده است . عقلای مؤید مصالح عمومی را برای خود نمائی و جلب خاطر گروهی نگفتند . وما ینطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی<sup>۳</sup> و نمیگوید از روی هوای نفس ، نیست مگر وحی که الهام میشود ان الله یأمر بالعدل والاحسان و ایتاء ذی القربی و ینهی عن الفحشاء والمنکر والبغی یعظکم لعلکم تذكرون<sup>۴</sup> خدا امر میکند بعدل و نیکوکاری و دست گیری نزدیکان و نهی میکند از کار زشت و ناروا و دشمنی و بدخواهی پند میدهد شما را باشد که پند بگیرید .

۳- سورة النجم آیه های ۳ و ۴

۲- سورة البقره آیه ۲۱۹

۱- سورة المائده آیه ۹۰

۴- سورة النحل آیه ۹۰



طایفه‌ای هم از سوسیالیست‌ها بحد وسط قائلند دولت را برقرار می‌خواهند شرکت جماعت را در اجراء رد میکنند افراد را مختار و مسئول اعمال خود میدانند تعدیل می‌خواهند ؛ آزادی حرفه ، کمک بدرمانده و تسهیم عادلانه بر آنند که بدون مداخله دولت کار به هرج و مرج میکشد و ضرر ضعفا است مالکیت را روا میدارند .

بچه‌ها قبول دارند که کاربزرگان ازایشان ساخته نیست و بچه‌های ریشدار (اگرچه میتراشند) این تنبه را نسبت به بزرگان بالاستعداد حاصل نکرده‌اند .

غوغا برسر خواستن است و آسایش در نخواستن ، رفاهیت به بضاعت نیست به رضایت است و رضایت فرع قناعت است . مر است ؛

بیشی طلبی مایه صد رنج بود

خرسند بزی و در قناعت دل نه

اما تسهیم به نسبت هم از کارهای دشوار است فرضاً یکی را نان و گوشتی و لباس و اطاقی به کفاف دادند . یکی را نظر به هنر مزیدی روا داشتند البته در حد کفاف دون تجمل و گزاف باز در تسهیم به نسبت لیاقت اسهام مختلف میشود و رقابت و رشک باقی است هیچکس به بی لیاقتی خود معترف نیست و بمشخص لیاقت معترض خواهد بود همان آش است و همان کاسه .

گر از بسیط زمین عقل منعدم گردد

همه سخن از کارگر است ، طبقات دیگر را باید بخاک سیاه نشاند در نتیجه می بینیم که حال کارگر بدتر شده است . فراموش میکنند که هنراز افزار بود و کاربینان .

هر چه بدهند باید بخورد هر چه بدهند باید بیوشد سلیقه و اختیار هم نداشته باشد . با اجبار بهشت جهنم میشود<sup>۱</sup> .

گوئی تجمل چه لزومی دارد گویم تجمل نباشد نصف کارگر بی کار میماند .

نوشته‌ام که روزی یکی از آشنایان در شیوه دماغ‌وژی بمن گفت این اشیاء

### اشیاء سر بخاری

سربخاری چیست ؟ گفتم اجرت يك سلسله کارگر از معدن کار ، زرگر ،

نجار ، میناکار ، قالب گیر و غیره من وجهی زاید بر مصرف معاش بدستم

آمد این اشیاء را خریدم و آن سلسله باجرت رسیدند اگر خریدار نباشد برای چه بسازند و اگر نسازند چه بکنند .

حب زینت سر کیسه ثروتمند را میگشاید و با حصاء مسلم است که مال را یکی میان دوزد و

یکی نگاه میدارد یکی پراکنده میکند . کمتر مالی از پشت سوم بچهارم رسیده است ، چه شده است ؛

ببهای تجملات و تفننات رفته است و بین جماعت منتشر شده است بقول فردوسی جهان را چه سازی

که خود ساخته است . روی این مصلحت در قرآن منع نشده است قل من حرم زینت الله التي

اخرج لعباده والطيبات من الرزق<sup>۲</sup> بگو که حرام کرده است زینتی را که خدا برای بندگانش بر آورده

است و خوردنی‌های نیکو را و باز برای آنکه در زینت اسراف نشود و تجمل را اعتبار ندهند امر

است که در مساجد زینت را از خود بردارند یا بنی آدم خذوا زینتکم عند کل مسجد<sup>۳</sup> ای فرزندان

آدم زینت را در مساجد از خود بردارید .

در هیئتی خواندم که چرا قوه جاذبه بفکر کیلر نرسید گوئی سهم نیوتن

### سهم و اقبال

بود همچنان جیمزوات و قوه بخار یا گاليله و حرکت زمین ، این گونه

برخوردها از انواع الهام است و این پیش آمدها است که در همه زبانها

در لغت رفته است ، سهم ، اقبال ، بخت حتی ادبار و بزبان شرع قضا و قدر . ملتی نیست که در اقبال

۱ - حریری صاحب مقامات عادت داشت مو از ریشش می‌کند حاکم بصره منع کرده بود روزی لطیفه‌ای گفت وظیفه برای او مقرر گشت گفت اگر لطف میفرمائید اختیار پشم را به خودم بگذارید .

۲ - سورة الاعراف آیه ۳۲ ۳ - سورة الاعراف آیه ۳۱



و ادبار لغت نداشته باشد هر روز می بینیم برای یکی می آید برای یکی نمی آید و روی این تجربه گفته اند:  
 چو آید بموئی توانی کشید  
 چو برگشت زنجیر ها بگسلد  
 بسیار کارها با تدارك مقدمات صورت نمی گیرد و بر عکس کارهایی بدون تدارك  
 انجام می گیرد .

خواهی گفت اینها اوهام است شاید ، لیکن این اوهام هست و خواهد بود و در زندگی  
 مؤثر است .

بسیار مردم يك دست نداشته اند یکی فندك را می سازد و ثروتی بهم می زند، بچه حق باید آن  
 ثروت را از او گرفت .

پولاد کروپ و داروی بایر را دیگران نمی توانند بسازند جنس آلمانی رونق بازارش بیشتر  
 است ثروت می آورد و در رشك و رقابت آلمانی را باید از پا در آورد ، دموکرات و سوسیالیست و  
 حامی کارگر هم هستیم .

کس نتواند گرفت دامن دولت بزور  
 کوشش بی فایده است و سمه برابروی کور  
 يك کارخانه کشتیش غرق می شود کارگرش بی پا، کارخانه دیگر آتش می گیرد کی باید  
 تاوان بدهد .

شمال از جانب بغداد خیزد  
 گناه مردم شط العرب چیست  
 در بخت آزمائی صد نفر میبازند یک نفر میبرد از او باید گرفت چرا ؟  
 تنبل و کاهل درمی ماند گناه ساعی و عامل چیست؟ بلی! مورد ترحمند سوره توبه آیه ۶۰  
 تریاک و الكل گروهی را بی نوا می کند چرا منع نمی شود .  
 آتش ، طوفان ، سیل و زلزله آثار ماتریلند و بلای جان ماتریالیست . سوانح را کدام مرام  
 می تواند جلوگیری کند در دنیا بطرز دنیا باید زندگی کرد یگانه چاره منع اسراف<sup>۱</sup> است و دستگیری  
 درمانده و مالیاتهای تصاعدی .

در قصص یونانی است ( افکار امم صفحه ۴۳ ) که دختر ولکان را برای پرومت فرستادند .  
 حقه سربسته ای همراه داشت در گشودن درب حقه خود داری می کرد برادرش گشود اسقام و آلام  
 بیرون ریخت زود درب حقه را بست آرزو در حقه بماند .  
 تصور نباید کرد که ما خودمان را اداره می کنیم ما خودمان را به پیش آمد می گنجانیم و در  
 عجز بشری یگانه تشفی انتظار پیش آمد است . حافظ گوید :  
 از خلاف آمد عادت بطلب کام که من  
 کسب جمعیت از آن زلف پریشان کردم  
 و مراست ؛

جفت و طاقی هست اندر این رواق  
 گاه می آری تو جفت و گاه طاق  
 هیچ کس سر در نیاورد و نگفت  
 تا چه باشد مایه این طاق و جفت  
 ملت نمی تواند اداره سیاست کند سیاست باید ملی باشد . بسیاری مردمی که خیر خودشان  
 را نمی دانند قیم می خواهند و آن قیم دولت عادل است .

ضرورت است که افراد را سری باشد<sup>۱</sup>  
 و گرنه ملك نگیرد بهیچ وجه نظام  
 بشرط آنکه بداند سر اکبر ملك  
 که بی وجود رعیت سری است بی اندام  
 می گویند مساوات لیکن لفظی است برای دلخوشی ، باز سعدی راست ؛  
 آنکه با خود برابرش کردی  
 زود باشد که برتری جوید

تا طلا قبله اهل دنیا است ماده پرستی برجاست .

در جنگ بین الملل اخیر ۱۹۳۹ بربریت های اسبق فراموش شد انگلیس و ایتالیا سلطنتی  
 امریکا و فرانسه و آلمان جمهوری ، روسیه سوسیالیستی شوروی همه صاحب مجالس ملی و مدعی



دموکراسی و طرفدار آسایش خلق، علمداران تمدن و تربیت روی بخت النصر و جنگیز خان را سفید کردند. قرآن میگوید ما کان لنبی ان یكون له اسرى حتى یثخن فی الارض تریدون عرض الدنيا والله یرید الاخرة والله عزیز حکیم<sup>۱</sup> سزاوار نیست پیغمبر را که اسیر بخواد تا آنکه خون بریزد روی زمین، شما متاع دنیا را میخواهید و خدا آخرت را میخواهد و خدا غالب و دانا است.

تجارت آلمان را که موضوع رقابت بود از بین بردید حال چه میخواهید و این تجهیزات برای چیست؟ چرا آسایش ضعفا را بهانه کردهاید و حرص دنیاگیری را از دل بیرون نمیکنید دروغ میگوئید و اوضاع را آشفته میخواهید.

مایه و بهانه امروز غبن کارگر است باید کارگر را در حساب وارد کرد تا خودش را بهاضاع مغبون نداند.

موضوع این بود که در این آشوب افکار راه عافیت چیست بغیر از سیر

### چه باید کرد

در راه خرد نیست و خرد اختیار اهون الضررین است که لن تنالوا

کل الثمیل بکل سود نخواهید رسید. اعتصموا بحبل الله جميعاً و

لا تفرقوا<sup>۲</sup> در حد معقول و قابل اجرا آنچه میخواهند قرآن بدست داده و من مرام اسلام را در افکار امم بشرح باز نموده ام برای مؤمن عمل باین مرام خیر دنیا و آخرت دارد برای غیر مؤمن خیر دنیا.

چون جنجالها و قیل و قالها بر سر ثروت و مال دنیا است چیزی از مرام را یاد میکنم در

الناس مسلطون علی اموالهم و انفسهم از نظر دیگر و الذین یکنزون الذهب والفضة ولا ینفقونها فی سبیل الله فبشرهم بعذاب الیم<sup>۳</sup> آنانکه طلا و نقره را انبار میکنند و نمیدهند آنها را در راه خدا مژده بده ایشان را به عذاب دردناک. امروز چه عذابی است از حمله کمونیست مهیب تر. حافظ راست :

غیرت نیاورد که جهان پر بلا کند

ساقی بجام عدل بده باده تا گدا

و آن جام عدل هنوز بدست نیامده است.

طلا، نقره، الماس، یاقوت و نفایس دیگر در دنیا موجود است و از استخراج آنها گذران میکنند. در کمونیستی آنها را چه باید کرد و در دست کی باشد خرید و فروش آنها نباشد نصف بازار بلکه بیشتر میخواهد.

وفی اموالهم حق للسائل والمحروم<sup>۴</sup> در اموال ایشان حقی برای

چند اصل دیگر از مرام سائل و محروم است و اگر ندادند خذ من اموالهم صدقة تطهرهم و

تزکیهم بها<sup>۵</sup> بگیر از اموال ایشان صدقه و پاکشان کن. انما الصدقات

للفقراء والمساکین والعاملین علیها والمؤلفة قلوبهم وفی الرقاب و الغارمین وفی سبیل الله وابن السبیل فریضة من الله والله علیم حکیم<sup>۶</sup>.

همانا صدقات از برای بی نوایان و درماندگان و جمع کنندگان صدقات و آنانکه دلهایشان

بدست آورده شده و برای آزاد کردن بنده و قرض دادن بحاجتمندان در راه خدا و راه گذاران محتاج فریضه ای است از جانب خدا و خدا با خبر و دانا است.

یک طبقه در جماعت لابد عاجز از تلاش است در آیه رعایت همه شده است.

وباز در تأکید گوید لن تنالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون<sup>۷</sup> به خیر نخواهید رسید

۳- سورة التوبة آیه ۳۴

۲- سورة آل عمران آیه ۱۰۳

۱- سورة الانفال آیه ۶۷

۶- سورة التوبة آیه ۶۰

۵- سورة التوبة آیه ۱۰۳

۴- سورة الذاریات آیه ۱۹

۷- سورة آل عمران آیه ۹۲



مکر آنکه انفاق کنید از آنچه دوست میدارید .  
در اقوال عمرو وزید همه‌اش صحبت از کارگر است از عاجز و درمانده و آواره یاد نمیشود  
لیس للانسان الا ما سعی<sup>۱</sup> بهره انسان بقدر سعی او است و من احيا ارضاً ميةً فیهی له آنکه  
زمینی بایر را احیا کند همانا از او است و الکاسب حبیب الله آنکه دنبال کسبی برود دوست خدا  
است. یا ایها الذین آمنوا لا تأکلو الربی اضعافاً مضاعفة<sup>۲</sup> ای آنانکه ایمان آورده‌اید نخورید  
سود را گزاف در گزاف.

### از صدبند مخبری<sup>۳</sup>

گوئی این حرص چیست در دل پیرو جوان  
مال پراکنده بد حرص ورا جمع کرد  
مال پراکنده را فایده چندان نبود  
فی‌المثل آیا عسل هیچ فراهم شدی  
گر تو زروی مرام نحل پریشان کنی  
پس بگذار آن عسل نحل بیارد بده  
زاید آنرا بگیر بی عسلان را بده

گرمکس بی‌هنر سخت حسد میبرد  
او ز فرومایگی هرچه زند کف‌بسر  
نحل بجهد و هنر جمع کند انگبین  
هرگز مسکین مگس نحل نخواهد شدن  
مرد هنرمند را بهره دیگر بود  
آنکه هنر نیستش هرچه کند روی سفت  
جای هنرمند را می‌تواند گرفت

بی دیانت زندگی روح ندارد. علیل، مریض و درمانده تشفی ندارند از منافع توسل محرومند  
الذین کفروا یتمتعون و یأکلون کما تأکل الانعام<sup>۴</sup> آنانکه کافر شدند بهره‌ور میشوند و می-  
خورند چنانکه حیوانات میخورند، زندگی آنها حیوانی است.

لنین از م. سلطان گالیف طریق نفوذ در اهل دیانات خصوص مسلمین را خواست گفت در  
مبارزه با اسلام احتیاط باید کرد که اگر نبازیم باشکالات سخت برخوایم خورد اسلام از بین دیانات  
شامل اصول اخلاق سیاست و اقتصاد است در همه حاجات زندگی دستور دارد (افکار امم صفحه ۳۰۰)  
یا ایها الذین آمنوا لا تلهمکم اموالکم ولا اولادکم عن ذکر الله و من یفعل ذلک فاولئک هم  
الخاصرون<sup>۵</sup> ای آنانکه ایمان آورده‌اید از راه در نبرد نه اموال و فرزندان شما را از یاد خدا  
و آنکه چنین کرد گزند و زیان خواهند دید.

راه مردم بی دیانت بن‌بست است از چپ و راست میروند و راه نمی‌جویند چون گاو عزاری  
در مرحله اولی این است راه عافیت و جز این نیست. اعتصموا بحبل الله ولا تفرقوا<sup>۶</sup>.  
در مرحله ثانی شناختن حد آزادی است و مفهوم دمکراسی. کنتهم خیرامة اخرجت للناس

۱- سورة النجم آیه ۳۹      ۲- سورة آل عمران آیه ۱۳۰

۳- اموالی که از دزدی و رشاء و گرانفروشی و سبک سنگینی بدست آمده حرام است و

طرف بحث ما نیست.

۴- سورة محمد آیه ۱۲      ۵- سورة المنافقون آیه ۹

۶- سورة آل عمران آیه ۱۰۳



تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنکر و تومنون بالله<sup>۱</sup> شما بهترین مردمید که خدا از میان خلق بر آورد بخوبی میخوانید و از بدی باز میدارید و به خدا ایمان دارید این است حد آزادی نه شرب و قمار و رشاء و غیبت و تهمت و فحشاء و الذین هم عن اللغو معرضون<sup>۲</sup> آنانکه از هرزگی دوری میجویند که خاری است در چشم مغرضین و متقی مرتجع میشود . الناس مسلطون علی اموالهم و انفسهم مردم اختیار جان و مالشان را دارند . یرید الله بکم الیسر ولا یرید بکم العسر<sup>۳</sup> . خدا آسانی برای شما میخواهد نه دشواری، تکلف در اسلام نیست از عبادات روزه و حج فرع استطاعت است از هر جهت نماز و طیفه ای است مفید شامل نظافت، طهارت، مراقبت در اوقات، تنبه بوظایف و ورزش. در افکار امم آنرا دفتر یادداشت گفته ام اقم الصلوة ان الصلوة تنهی عن الفحشاء والمنکر<sup>۴</sup> برپا بدار نماز را که نماز از زشتیها و بدیها باز میدارد (دنی سورا صفحه ۳۰۷)

ومن یتق الله یجعل له مخرجاً و یرزقه من حیث لا یحتسب<sup>۵</sup> آنکه رضای خدا را بخواهد راه باو باز میشود و روزی او را میرساند بطوری که پیش بینی نکرده است<sup>۶</sup> . تقوی آن نیست که نماز نافله بخوانی یا روزه غیر واجب بگیری تقوی آن است که اوامر و نواهی را محترم بشماری و در بند رضای خدا بیشتر باشی تا در بند هوای نفس، بزحمت تلاش روزی بکنی بعفت برگذار، نسبت بخلق یا رشاطر باشی نه بار خاطر و بفضل خداوند امید ببندی که امیدواری کل نشاط است و دریاس روح در انحطاط تا آنجا که ممکن است منجر بمرگ شود.

در تشخیص مراتب ان اگر مکم عند الله اتقیکم<sup>۷</sup> محترم تر از شما پرهیز کارترتان است مفاخر دنیوی و طمطراق معیشت را احترام نیست . گوئی ضامن اجرای این مرام کیست؟ گویم آنکه ضامن اجرای مرام تواست در هر مرام سری لازم است و قوت اجراء.

آنکه با خود برابرش کردی زود باشد که برتری جوید  
و لولا دفع الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض<sup>۸</sup> اگر دفع خدا نبود مردم را برخی به برخی زمین تباه میشد. سعدی راست ؛  
ضرورت است که آحاد را سری باشد وگرنه ملک نگیرد بهیچ گونه نظام  
بشرط آنکه بداند سر اکابر ملک که بی وجود رعیت سری است بی اندام  
اساس مرامهای جدید دستور افلاطون است که ارسطو بعض رد کرد و مردم هم نپسندیدند و ما هیچ دلیل نداریم که اقوال عمرو و زید را بر اقوال حکماء و عقلای خودمان ترجیح بدیم خصوص که اقوال قدمای ما سالها بخوشی امر را بر گذار کرده است و اقوال متأخرین نفاق و دشمنی منجر بفساد تولید کرده است و اوضاع امروز نتیجه آن اقوال است .

مادامی که مارفقا را نصیحت میکنیم بجائی نخواهیم رسید . اتأمرون الناس بالبر و تنسون انفسکم و انتم تتلون الكتاب افلا تعقلون<sup>۹</sup> آیا امر میکنید مردم را به نیکی و خودتان را فراموش میکنید مگر کتاب را نمیخوانید و تعقل نمیکنید زهی سعادت که هر روز خودمان بخودمان بگوئیم رفیق خوب باش نسبت بهمه نیک بین باشیم . دشمنی ، عداوت ، بدخواهی ، خودپسندی ، بغض ،

۱- سورة آل عمران آیه ۱۱۰

۲- سورة المؤمنون آیه ۳

۳- سورة البقره آیه ۱۸۵

۴- سورة الطلاق آیه های ۳ و ۲

۵- من بسیار اوقات بعسرت و تنگی گذرانده ام امروز راحتم و موجبات آنرا تصور نمی - کردم فروش مزرعه خود را در شهریار ضرر میدانستم پس از سی سال سبب گشایش زندگی من شد.

۶- سورة الحجرات آیه ۱۳

۷- سورة البقره آیه ۲۵۱

۸- سورة البقره آیه ۴۴



کینه و حرص را لعنت کنیم. دوستی، مروت، پاکدامنی، مهربانی، محبت، دستگیری بمال و انتصار را وجهه نظر قرار بدهیم. شخص، گروه، جماعت شناسیم و فردی باشیم نیکخواه افراد، غنی نیتش دستگیری باشد و درویش نیتش قناعت، دور نیست زندگی روبه صلاح برود از دسته بندی، افتراق، دودستگی و تفرقه خیر نخواهیم برد «آنچه گفتند غلط آنچه کردند غلط» قول کافی نیست باید عملاً ضعیف ببیند که قوی در فکر او است چنانکه مثل است اره باشیم نه تیشه نه رنده.

يك انشاء الله قوت باراده میدهد و استغفر الله بسی فتنه و فساد را مینشانند، ادعیه در حکم سوگزشیون است (تلقین بنفس).

آندر آس در موقع عبور زهره از جلو آفتاب بسمت مترجمی با گروهی که بفارس آمده بودند برای ملاحظه بایران آمده بود در زبان فارسی مطالعه داشت در برلن خواهش ملاقات از من کرد، غرض آنکه در فارسی حرف تعریف چیست؟ گفتم مطلق یا و در فارس او (یارو) در ضمن صحبت تمجیدی از مردم ساده ایران نمود گفت بهره که رفتم صحبت کدخدا مرا گرفت و در دهات خودمان صحبت کدخدا برای من ملالت آور است در ایران صحبت پیر مردان عرفانی بود و در فرنگ صرف روی مادیات چه سود بردم چه زیان کردم (اسپریتو آلیسم و ماتریالیسم) در ایران افکار متوجه مواظ منبری است در فرنگ متوجه نطقهای هوس پروری آن رضایت و قناعت این شکایت و برائت میآورد.

هگل مینویسد در اسلامبول بمسجیدی رفتم سادگی و سکوت مرا بحال خوش آورد در کلیسای خودمان عربده ناقوس والوان نقش و نگار مجال حال نمیدهد. پیرلتی میگوید در اسلامبول شب دریچه را باز میگذارم که فریاد روح افزای اذان را سحر بشنوم.

بهمنیار بوعلی سینا را تشویق به دعوت میکرد شبی از شبهای زمستان حکیم تشنه شد از بهمنیار آب خواست و گفت کاسه یخ بسته است گفت بیرون درب آب جاری است بهمنیار عذر آورد در این حال آواز اذان بلند شد شیخ گفت مرا بدعوت میخوانی و ازدو قدم برای من بر داشتن مضایقه داری پیغمبر چهار صد سال قبل دعوت کرد مؤذن در این سرما بالای منار به ادای وظیفه میپردازد.

اصولی از مرام اسلام را یاد کردیم تا معلوم شود حقیقت دموکراسی و سوسیالیستی عملی قابل اجرا چیست، حبس فکر، منع اراده و سلب آزادی افرادی نیست مجال استفاده مشروع به همه داده شده است و هیچ طبقه به مراتب محروم نمانده است. تاریخ نشان می دهد که تا این مرام به نیمه مجری بوده بشر بچه مقام از تعالی و قربیت رسید امروز هم انقلابی اگر لازم است در تجدید باید برگشت بمسلمانی که اصولی قابل قبول هر صاحب وجدانی است.

فوریه، لاسال، کارل مارکس، باکونین و بابف ممکن است خوش نیت بوده باشند خالی از هوا و هوس نبوده اند و بدور مرام ماتریالیسم تنیده اند کم و بیش حسد و رشک داشته اند اشتباهات اربعه را کرده اند الذین یبخلون و یأمرون الناس بالبخل ۱ آنانکه بخل میکنند و مردم را به بخل میخوانند.

منشاء دموکراسی را گفتیم سوسیالیستی در روم از اختلاف حقوق پیدا شد مهاجرین حقوق متوطنین را نداشتند بین فریفتن کار به زد و خورد کشید سنا هر طبقه را حقوق و حدودی مقرر داشت.

درد اینجا است که هیچکس برای خود حدی قائل نیست، لیاقت، وسایل، پیش آمد فراموش میشود در کدام مردم است که به وجود آهنگر نجار کفاش نانوا قصاب و و حاجت نباشد یکی



در سیاه چال معادن کار نکنند و یکی سر میز دفتر باد بزن برقی کنارش نباشد .  
 همه بهمه محتاجند و همه را در مئونه و نشاط سهم است شاگرد و استاد ناگزیر است .  
 هیچکس از پیش خود چیزی نشد هیچ آهن خنجر تیزی نشد  
 هیچ حلوائی نشد استاد کار تا که شاگرد شکر ریزی نشد  
 اسراف و طمطراق است که رشک می آورد . دیانت جلب محبت میکند در ساختمان تلگراف-  
 خانه رو بمیدان توپخانه (حالا سیه) مراقبت داشتم ، ماه رمضان بود ، روزی برای نماز به مسجد  
 مروی رفته بودم روز دیگر که تلگرافخانه رفتم طاهر نامی بود فراشباهی از دور که مرا دید صلوای  
 فرستاد نزدیک شدم معلوم شد برای این است که روز قبل مرا در مسجد دیده است اگر رفتن به  
 مسجد زحمتی باشد این ثمر را دارد .

ملت وجه جامع میخواهد مادیون وطن را اعتبار کرده اند و این در مقابل  
 دشمن خارجی مؤثر باشد جماعت برای حفظ مال و ناموس اتحاد کنند برای  
 کسب مال از وطن میگردند .

سعدی راست:

سعدی احب وطن گرچه حدیثی است صحیح نتوان مرد بسختی که من اینجا زادم  
 و حافظ گوید :

دیار و یار مردم را مقید میکند لیکن چه جای فارس کاین محنت جهان یکسر نمیآرد  
 مردم امریکا بومی امریکا نیستند برای کسب معاش از اقطار عالم آنجا جمع شده اند بسیار  
 از ایشان آلمانیند در جنگ بین الملل ۱۹۱۴ اول مبالغ گزاف کمک برای آلمان فرستادند آخر با  
 آلمان وارد جنگ شدند و نبود مگر روی منافع مادی .  
 در داخله در کلی دیانت وجه جامع است و خصوصی منافع مشترک که داعی شرکت در امور  
 عامه است . وطن هم زبانی و هم عقیدتی است و عادت .  
 بی هنراند و فرومایگان مایه آشوب و فتن در جهان

در صحبت من منجمله سخن رفت روی شکایات از دولت گفتم همه از  
 دولت شکایت دارند هیئتی از ما مردم است اگر بد است ما بدیم خوب  
 بشویم تا دولت هم خوب شود . ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما

دولت

با نفسم<sup>۱</sup> خدا تغییر نمیدهد احوال قوم را تا اطوار خودشان را تغییر ندهند .  
 وقتی دزدی ، بی موالاتی ، بی عفتی ، دزدیدن دنبال نفسانیات و سستی در دیانت شایع شد بدولت  
 هم سرایت میکند ، ما پاکدامن باشیم و پاکدامنی بخواهیم دولت هم پاکدامن میشود «تو خود حجاب  
 خودی حافظ از میان بر خیز .»

حکومت ایران هزار و سیصد سال است مشروطه است حکومتی مشروطه بحفظ اوامر و  
 نواهی شرع ، امروز مجلس بجای حاکم شرع آمده است ، روزنامه بجای منبر و مایه خرابی . این  
 است که این دو عضو بوظیفه عمل نمیکنند طمع و غرض نمیکند اگر گروهی فرشته هم از آسمان  
 بیایند و تشکیل دولت بدهند دولت قهراً همرنگ جماعت خواهد شد .  
 مملکت آرامش و تعالی حاصل نمیکند مگر بقدرت و عدالت ، قدرت را باید بدولت داد و  
 عدالت را خواست .

عدالت بی قدرت هب است و قدرت بی عدالت بلا است

نعمتان مجهولتان الصحت والامان حتی صحت بی امنیت نمیشود و

اقتصاد

امنیت قسمتی از صحت است و پایه اقتصاد و اقتصاد تدبیر بدست آوردن  
 مال و صرف آن در تنظیم حوائج در حد ضرورت . لا تأکلو اموالکم



بینکم بالباطل<sup>۱</sup> به بیهوده اموالتان را صرف نکنید .

هرون عمارتی مزین ساخته بود در ملاقات حضرت موسی بن جعفر<sup>۲</sup> گفت این را چگونه می‌بینی؟ فرمودند اگر از مال خود ساخته‌ای اسراف و اگر از مال غیر حرام . رعایت حلال و حرام در زندگی اصلی بس مهم است .

عمارات مجلل را میشود در ردیف زینت آورد و اگر از مال حلال باشد وسیله انتشار ثروت دانست .

اما بخت آزمائیها را قسیم **خدمنهم الصدقة** آنجا که نظر به رفع حاجتی از حاجات باشد و بر صرفه فقراء .

### بالای تقلید

تمدن و تربیت در مشرق سابقه دارد در مغرب در اکتشافات علمی و صنعتی پیش افتادند در اخلاق هنوز بمقام مشرقیان نرسیده‌اند بلکه در مائه اخیر که مذهب اهل حل و عقد ماتریالیسم شد عقب رفتند تمدن بولواری بر تمدن لبراتوراری غلبه کرد و آن تمدن ناچیز بما سرایت . تمدن را بصورت گرفتیم کلاهمان را عوض کردیم که رنگ تمدن بخود بدهیم در حوزه خواص ملیت ما از دست رفت در مقابل هنرهای لبراتوراری بی سیم رادیو هواپیما مستسبع شدیم، رقص قمار شرب تظاهر بفواحش را ترقی دانستیم افکار بی پای ماتریالیسم را بخود راه دادیم که امروز از بیداد آن همه جا غوغا پیاست و فریاد بلند . دور سر خود چرخ میزنیم و نمیدانیم چه کنیم یکی از مراحل رسیدن براه عاقبت برگشتن از این راه غوایت است که **العود احمد** و ما هنوز اندر خم يك كوچه‌ایم .

ما زندگی‌ای داشتیم ساده، آرام، بی دغدغه، خالی از بغض و تکلفات مزاحم ، يك اطاق برای زندگی کافی بود در آن زیست میکردیم، میخوابیدیم، غذا میخوردیم ، امروز اطاق خواب معطل، تخت خواب اطاق ناهار خوری معطل ، بساط تغذیه اطاق دفتر اطاق سالن حتی اطاق قمار لازم شده است برای تدارك بهمین نسبت بحرص و دزدی افزوده .

سابق يك اطاق یا دو اطاق برای زندگی يك خانواده کافی بود اطاقها طاقچه داشت بجای میز و قفسه رف داشت که کالای پس دستی را بالای رف میگذارند ( صندوقخانه ) رختخواب را کنار دیوار، امروز تختخواب میز صندلی نیمکت قفسه جا تنگ کن منزل لازم است، همه این تکلفات زندگی را دشوار کرده است رشك و حسادت را بسیار و تلاش روزی را مشکل .

طمطراقی اگر بود در منازل مستور بود امروز در سینما، هتلها، رستورانها ، قهوه‌خانه‌ها و شیرینی فروشی‌ها مکشوف و بر ملا است همه سبب رشك ، حسد ، رقابت و بد تر از همه تخریب زندگی خانواده و ترویج فحشا . لازم نیست کمونیست ها بر سر نکاح بخود زحمت بدهند این طرز زندگی روز بروز بالا تر خواهد رفت دزدی رشوه و حیزی دست بالا را خواهد گرفت . خانقاهها هر جا دایر بود زندگی وارستگان برای قوم سرمشق استفاده اخلاقی، از حرص و دویدن دنبال دنیا منصرف میشدند و تسلی میافتند حال آنکه از دست رفته است همت مقصود در استفاده از شهوات و نفسانیات است «جهد کن که از عشرت کام خویش بستانی» از شعر دیگر حافظ و امثال آن یاد نمیشود ،

غلام همت آنم که زیر چرخ کبود زهر چه رنگ تعاق پذیرد آزاد است

تا سی چهل سال قبلا باصطلاح دموکرات نبودیم اما زندگی دموکرات داشتیم، اعیان و اشراف در مساجد در روضه خوانیها با عامه اصطکاک داشتند ، دستگیری میکردند ، خرجها می- دادند ، درب خانه‌ها باز بود ، سفره‌ها پهن، خانه‌ای نبود که در آن وسیله پذیرائی ده الی بیست نفر از هر جهت فراهم نباشد حتی رختخواب . خدمه از مرد و زن بحد خود قانع و راضی بودند فاضل ناهار در بار را در سبزه میدان میفروختند کمتر خانه‌ای بود که چهار پنج نفر را از مرد و



زن جمع آوری نکند تا صد و دویست هم میرسید .

وزارتخانه‌ها سفره عام داشتند خلطه و آمیزش زیاد بود همه خرسند بودند از گوشه و کنار حرفهای تاره را نفهمیده بگوش مردم میکشیدند و مورد اعتنا نبود . عنوان مجلس که پیدا شد سخنهای سخیف و افکار کثیف در عنوان آزادی بی پیکر برسر زبانها افتاد بتقلید تمدن بولواری و تفنن در بیعاری رشته زندگی ساده خودمان از دست رفت و پا بدایره تجدد گذاردیم آن دموکراسی حقیقی فراموش شد و فساد اخلاق بالا گرفت درب خانه‌ها بسته شد ، علاقه‌ها گسسته ، شکایات پیوسته ، روز بروز بر تکلفات زندگی افزود و از تعیشت عمومی کاست . بین طبقات افتراق افتاد و از هر طرف تزریق نفاق شد کارخانه اگر داشتیم بازار ارسی دوزها بود باز هم العود احمد .

والذین ینقضون عهدالله من بعد میثاقه و یقطعون ما امر الله به ان یوصل و یفسدون فی الارض اولئک لهم اللعنه ولهم سوء الدار<sup>۱</sup> آنانکه میشکنند پیمان خدا را پس از پیوستن و میبرند رشته رسیدن به امرالله را و فساد میکنند در زمین لعنت او برایشان و برای ایشان بدی سرای دیگر خواهد بود ( در همین سرا می بینیم ) وقت آن است که بگوییم ، اما از دل ، اهدنا الصراط المستقیم<sup>۲</sup> .

حکایت ما حکایت آن مکتبدار شد که شاگردان روی مواعده گفتند جناب میرزا خدا بد ندهد مگر کسالت دارید؟ امر بر جناب میرزا مشتبه شد بر خاست و از پی معالجه رفت . مرض را در ذهن ما تزریق کردند و مشتبه شده ایم تا رفع اشتباه نکنیم صحت نخواهیم یافت . مرض در ممالک سایره ، آزادی و مساوات دروغی است در ولایت ماتعقیب تمدن و ترقی بولواری و تکلفات مضر .

نکاح که در اسلام مورد تأکید بسیار است رو به تقلیل است ان یکنونوا فقراء یغنیهم الله من فضله<sup>۳</sup> اگر ارتباط مرد و زن را بشود در تحت قانون آورد بهترین قوانین چه در آمیخن چه در گسیختن قانون اسلام است ( افکار امم صفحه ۱۸۸ ) در میان مترقیان روز بروز در کاستن است . بواسطه رفع حجاب ، در حقیقت حجب و قبول رسوم ناباب و تقلید هرزه گردان پاریس تکلف در لباس بجائی کشیده که عایدات مشروع و حلال هشتاد در صد وفای مد نمیکند لباس صبح لباس ظهر لباس عصر لباس شب کفش و جوراب و کلاه همرنگ دامن .

مد چیست زعادت تو هر چه وارو در کاستن موی ز طرف ابرو  
تغییر برش بجامه و کفش و کلاه رنگ غلط لب و سرانگشت و مو

سابق و سمه میکشیدند سرانگشتان را حنا می بستند چون پولی بخارج نمیرفت وحشیگری بود حال که مبلغی گزاف به بهای ماتیک میرود نشانه ترقی و تمدن است .

خلق را تقلید شان بر باد داد ای دو صد لعنت براین تقلید باد  
بگوئیم مدهم وسیله انتشار ثروت است ، در صورتی خواهد بود که از متاع داخله باشد نه از جنس خارجه و منحصر به ثروتمندان نه بلای جان بی ثروتان بشود و مزید رشک .  
ازدحام زن در ادارات بر ضرر خانواده است مگر زنهای جا افتاده در بهداری و فرهنگ که مقتضی حفظ عفت و تجزیه مدارس دختر و پسر است .

مردها از بیکاری فریاد دارند زنهای هم وظیفه خود را از دست داده پا در کفش مردها میکنند یکی از جنگهای آتیه جنگ زن و مرد خواهد بود زن بهتر است به وظیفه خود بپردازد . حرص بصادرات زنهای را در خارجه بکار کشید ما آن حاجت را نداریم صرف تقلید است با فکر شیطننت .



## اما مدرسه

برنامه مدارس ما صحیح نیست هنوز يك مدرسه با تمام ملزومات نداریم و مدرسه زیاد می‌کنیم و افاده چی ناقص می‌سازیم از هر طبقه در مدارس قبول می‌کنیم و يك رقم تدریس . ادارات ما روز بروز پر میشود از اجزائی که طرف حاجت نیستند . چند سال است که مدرسه فلاحت داریم یکنفر که بحقیقت فلاحت بداند تربیت نشده است اگر هم ندرتاً یکی چیزی آموخته‌است بآبادی ملك پدرش نپرداخته . شاگرد مدرسه فلاحت باید از اولاد ملاك باشد دنبال فلاحت برود نه دنبال بازرسی فلان اداره و اگر از رعیت زاده‌ها هم یکی بمدرسه می‌آید برای تعقیب شغل پدرش نیست در اداره‌ای صندلی می‌خواهد . در ممالك سايره محصلین قانون وارد خدمت دولت می‌شوند از شعب دیگر موقوف به حاجت است .

ممالك مترقی برای هر حرفه : نجاری ، آهنگری ، خانه داری ، آشپزی ، خیاطی و غیره مدرسه دارند مدرسه دستگاه کارمند سازی است نه مردمی که چهار کلمه از اینجا و آنجا یاد گرفته معطل بمانند مزاحم باشند . مدرسه در دهات بطرزی که برنامه مرتب است سبب خواهد شد که رعیت و زارع از دست برود همه در شهر بریزند و از دولت کار بخواهند مختصر بودجه ای که داریم باید صرف مدارس شهری مفید بشود در مرحله اولی طب ، مکانیک ، مهندسی ، حساب و کارهایی که مشتری داشته باشند و پی کار خارج و آزاد بروند .

امروز از مدارس لازم مدرسه معلم سازی مهم است معلم نداریم مدرسه می‌سازیم خصوص در حساب و ریاضی و از همین جهت جوانان ما از ریاضی گریزانند .

بجای مدرسه در دهات بدستگیری شاگردان مدرسه فلاحت فرمهای فلاحتی ترتیب بدهند که نمونه باشد فعلاً بمراتب بهتر است . میدانم مرا تخطئه میکنند ليک نفی حکمت مکن از بهر دل عامی چند در دهات همان مکتبخانه‌های ساده قدیم کافی است . دستگاه نمی‌خواهد .

سر دفتر برنامه مدارس ما باید دیانت باشد آنهم در تحت نظر مردمان متدین روشن- فکر که حقیقت دیانت و حکمت آن را بیاموزند نه قناعت بسطحیات کنند و به متشابهات بپردازند .

یکی از کسان من که لیسانس گرفته است می‌پرسد که حضرت فاطمه (ع) چه نسبت باحضرت حسین (ع) داشت تف بر این معارف .

مدرسه باید مربی اخلاق باشد حتی جوانان فاسدالاخلاق را خالی به پیشانی بنهد .  
مولوی گوید :

تیغ دادن در کف زندگی مست به که افتد علم ناکس را بدست

دزدهای مدرسه دیده بكمك فنون علمی دزدی میکنند .

دو طایفه امروز در جامعه مشتری مدارس ناقص هستند وقانع به خواندن بدون استطاعت امتیاز صحیح از سقیم روزنامه نویس برای ازدیاد مشتری و اهل فساد برای انتشار افکار ناهنجار و تولید وسوسه در افکار .

مدرسه باید کارآگاهان سر بزیر بسازد نه مفسدان سر بهوا . نیچه آلمانی هم اگر خوش خیال بود عاقبت اندیش نبود . این را هم بگویم عالم بهر فنی بیش از حاجت ، وجود معطله خواهد بود .

دیانت ما نکته‌ای از تربیت اخلاقی سیاسی و اقتصادی فرو گذار نکرده است ، راستی ، درستی ، مردم دوستی ، میانه روی ، دستگیری ، کسب روزی از راه حلال ، آموختن علم ، سیاحت در آفاق و احتراز از فساد ، عناد ، تبذیر ، اسراف و مناهی .

فایده ای که از توسعه مدارس برده ایم این است که جمعی را از رشته خود منصرف کرده ایم چند کلمه ناقص آموخته‌اند و بار بودجه مملکت شده‌اند بدون هیچ نتیجه یا رفع حاجتی همه حریص در تلاش کسب ثروت نه ایمان دارند و نه وجدان نه بحدی قناعت . نه موقوف



کافی بشغل خود<sup>۱</sup>.

مراقبت در اخلاق در مدرسه امری است مهم يك بداخلاق جماعتی را بداخلاق میکند اخلاق فاسد مسری تر از اخلاق نیک است<sup>۲</sup>.

ندیدستی که گاوی در علفزار بیالاید همه گاوان ده را  
وظیفه دولت این است که زندگی را ببرد روی سادگی بی آلاشی، مامقلد  
علی (ع) هستیم ما را چه به طمطراق تبذیر و اسراف تا کارمندان تأسی  
کنند حسد، رقابت و رشک کم شود. حتی الامکان به بیت المال کمتر زحمت  
بدهند اوحی الی داود انک نعم العبد لولا تأکل من بیت المال وحی شد به داود که تو بنده خوبی  
هستی اگر از بیت المال نمیخوردی.

کارمندان دولت باید افتخار بخدمت مملکت داشته باشند و خدمت مملکت باید مقام احترامی  
داشته باشد مکنث و ثروت در آن مدخلیت نداشته باشد و اگر ثروتمندی لیاقت خدمت به دولت و  
ملت را داشته باشد بخزانة مملکت تحمیلی نکند نه خدمت را برای تحصیل ثروت بخواهد که مانحن  
فیه. در عین حال باید کارمند در معیشت آسایش داشته باشد و رعایت عائله او بشود که از تشکیل  
خانواده طفره نرود چنانکه در نظام برای هر فرزند مبلغی بر حقوق کارمند می افزایند در ممالک  
سایره سفراء را از ارکان ثروتمند اختیار می کنند که بیشتر از بودجه حفظ آبرو بکنند و ما...  
در حال کنونی جا دارد دولت بین کارمندان با سواد و خط و بی سوادان با خطوط لایق رعایت امتیازی  
بگذارد ماشین تحریر خط را از بین برده است آنجا که به ماشین نتوانسته اند متوسل شوند باید از رمل  
سر رشته داشت تا بتوان خطوط را خواند.

خط چنان به زقلم راننده  
که بیاساید از آن خواننده  
اردشیر به مبلغی محتاج شد تاجری تقبل کرد بشرط آنکه پسر او را کار دولتی بدهند اردشیر  
نپذیرفت که کارمند دولت باید بشغل خود مفتخر باشد خرید و فروش نمی شود و ثروت در آن معتبر نیست.  
نه فقط وظیفه دولت است که باقتصاد زندگی کند ثروتمندان را هم باید از اسراف و خودنمایی  
منع کرد ثروت در راه تدارك ثروت صرف شود تا مردم مملکت مستفیض شوند و بی کار نمانند.  
منع کسب ثروت ضرر جماعت است ثروت هر چه بیشتر بهتر لیکن باید از راه حلال کسب و  
بحاجات مبرم جماعت صرف شود به تجمل و تعیشات نامشروع منابع ثروت مملکت را ضایع نکنند  
به اباطیل بیگانه بهدر ندهند ثروت در بانکها جمع شود و بمصرف توسعه تجارت و تولید منابع  
ثروت برسد ثروتمندان نباشند بانك نخواهد بود. مدارس، مساجد، حمام، پل، کاروانسرا و آبادیهای  
دیگر را در مملکت ثروتمندان کرده اند.

طبع ایرانی تجمل پسند و خود نما است مرد آخر بین مبارك بنده است كلوا و اشر بوا و لاتسرفوا<sup>۳</sup>.  
تجار ما هم از پیکر در رفته اند سابق معروف بود نان بشیشه میمالیدند و تجار معتبر به

۱- قسمت عمده توجه به ورزش است خصوص دخترها در لباسهای مخصوص که محو قباحات می کند  
و حس حیارا میکاهد باز لعنت به تقلید نمی دانم مسابقه دخترها در دویدن کجای تربیت است.  
۲- در رساله ای خواندم که جوانان را باید در ترغیب نکاح راه و رسم عشق بازی آموخت  
قدما بر آن بودند که جوانان را باید در طریق تقوی به اهمیت تشکیل خانواده که  
پایه تمدن است آگاهی داد و وظیفه وجدانی آموخت آب و رنگ را مدخلیت نداد نام و ننگ  
را در نظر گرفت نه ظهور شکوفه جلوه گل و نوای بلبل همه برای تولید مثل و بقای نوع  
است. لمؤلفه

طبیعت همه از پی زایش است  
جهانرا ز زایش خود آرایش است  
نکاح اجباری شاید اهمیتش کمتر از تعلیمات اجباری نباشد.

۳- سورة الاعراف آیه ۳۱



قاپری قناعت داشتند امروز میز شام و ناهارشان از هر کس رنگین تر است تختخوابشان مزین تر و اتومبیل نمره اول را سال بسال عوض میکنند رقابتی شده که مردم خانه ملک و کالا را میفروشند و اتومبیل میخرند که از گردشگاهها استفاده کنند همه معایب بر میگردد روی زندگی طمطراقی و انصراف از تقوی، تقلید معیشتی که امروز جهان را مستأصل کرده است.

در زمان ناصرالدین شاه تا اواخر درشکه منحصر بود به دربار و چند نفر از اعیان، سایرین حق سواری درشکه نداشتند پدرم اواخر درشکه داشت اما اخوان اجازه سواری نداشتیم مسافات دور را با اسب طی می کردیم از علماء اول کسی که درشکه سوار شد مرحوم سید عبدالله بهبهانی بود و باز سالها علماء مرکبشان قاطر بود.

حال در خیابان ردیف اتومبیل ایستاده راه بر عبور و مرور مسدود است تصور میکنیم پیش رفته ایم. بلی! حاجت بوسائل نقلیه افزوده لیکن باید عمومی باشد وسایل عمومی را باید تمیز و مرتب کرد که مجبور به تدارك خصوصی نباشیم و باین اندازه سرمایه مملکت را بخارج نفرستیم. معایب بسیار است همه میگویند و مینویسند و بگوشه باد است<sup>۱</sup>.

فساد چرخ نبینیم و نشنویم همی که چشمها همه کور است و گوشها همه کر

مردم یونان مردمی بودند مهاجر بطرز ایلات رئیس بر خود اختیار **مجلس شورای ملی** میکردند و گردن بفرمان او می نهادند، شجاعت و طلاق لسان مردی را روی کار می آورد، سابقه سلطنت و خانواده چون ممالک باستانی نداشتند چنانکه گفتیم سولون حکیم دستوری داد و پریکلس بموقع اجراء گذاشت ملت را شریک حکومت کرد از آنجا دموکراسی پیدا شد. مردم آتن معدودی بودند همرنگ و همسر نه تباین بسیار در زندگی بود نه پیچ بی شمار در سیاست. روز بروز حاجات متشتت شد و سیاست گره برداشت ملل امروزه آن گونه مداخله در امور مقدورشان نیست مجلسی که برقرار کردند جامعه در آن میسر نیست جمعی از مبرزین هر طبقه باید انتخاب شوند و ناظر اعمال هیئت اجرایی باشند با اوضاع امروزه نمیتوان در سیاست تنها رفت، پیش آمدها و سیاستهای متضاد چون سیل ملل را با خود میبرد اگر حکومت ملی بود جنگ نمیشد.

ما هم روی پیش آمد مجلس ساختیم و بواسطه عدم آشنائی باین اساس تکی را اختیار کردیم که قالب قدم مان بود پس از چهل سال هنوز ملت تصور صحیح از حکومت مجلسی و حکومت شورائی ندارد.. نمایندگانمان هم.

دیانت ما امر بشور میکند و **شاورهم فی الامر<sup>۲</sup>** یا **امرهم شوری بینهم<sup>۳</sup>** وارد است شورای ما باشور آیه فقط در لفظ مشترك است.

ما شکایت داشتیم از استبداد دولت با طرز انتخابات نبودن ثالثی در میان، گرفتار استبداد غیر مسئول شدیم دولت هر چه بود در انتظام امنیت و آسایش مسئول بود مجلس در کارها به سوداها

۱ - در کابینه من محمد علی میرزا خاقانی رماز بود در رشوه ای شرکت داشت و از رؤیتش بدم می آمد او را از خدمت معاف کردم آقای سید ابوالقاسم کاشانی مکرر توسط کرد عذر آوردم. حامدی پسرا اعتماد دربار را که از اعضای کابینه بود در حوزه جاسوسی شوروی دعوت کردند و ماهی دو یست تومان باو میدادند به آیرم رئیس نظمیه اطلاع داد قرار شد چندی برود و اجرت را بگیرد و باو اطلاع بدهد من جمله گفته بودند از پستخانه تلگرافخانه و وزارت خارجه مستحضرم از گنجۀ اسناد هیئت بی خبریم و آن گنجۀ باختیار هدایت قلی هدایت (اعتضاد الملک) پسر عمو بود، در نتیجه ۲۳ نفر گرفتار شدند و پس از استنطاق پنج نفر تیر باران من جمله خاقانی، پس از من در کابینه فروغی هدایت بر سر شغل خود ریاست کابینه بود در کابینه جم دیگری را بجای او آوردند!!! خیلی تعجب کردم تعجب هم نداشت او همرنگ نبود.

۲- سوره آل عمران آیه ۱۵۹ ۳- سوره الشوری آیه ۳۸



انگشت میکند و مسؤولیت هم ندارد باغراض شخصی و انگشت غیر مردم تزلزل در دستگاه دولت می اندازد و امور نزدیک به هرج و مرج است .

دولتهائی که می آیند روی سازش هائی است، سیاه و سفید که در عمل عهود مورد اجرا پیدا نمیکند منجر به تغییر میشود، صلاح و لیاقت مناط نیست، وزرا هر قدر توانا باشند فرصتی میخواهند تا اشتباهات خودشانرا اصلاح کنند .

عندالواقع بیشتر وکلای ما موکل ندارند و علت در طرز انتخاب است که امروز همه جا مضر اضطراری است و در مملکت ما مضر اختیاری .

حکمت مجلس شورای در مصالح مملکت بود در این مملکت وسیله رسیدن بمقام استفاده از منابع دولتی یا ملتی است مصلحت در کار نیست و گاهی حرفهای حسابی زیر زانو می رود، دولت اکثریت را میپاید برای چند روزی ریاست، اکثریت بادولت همراه است برای استفاده از هر قبیل؛ جا انداختن دوستان، تلافی با مخالفان و بردن منابع دولتی ارزان .

می گویند اراده ملت، ملت آرزویش امنیت و آسایش است که میدانداران باید تدارك کنند و همه اشتباهات را باسم ملت اینان کرده اند ناحق میگوئیم ناحق میجوئیم از حق چه انتظار داریم. دولت های باصلاح دموکرات اقلحق انتقاد سیاست پڑوهان میدهند اینك در عنوان مساوات طرزی هم به شیوه دوره فراعنه شایع است که از بطون قصور عالی امر صادر میگردد و مردم میبایست تعبداً به نان و آبی ساخته گنبد های هرمان را برپا کنند مردم قبط دو فرقه بودند قومی زباندار قومی زبان بسته .

وزیر مختار آذربایجان قفقار پس از آنکه باکو بتصرف شوروی رفت عزیمت ترکیه کرد روزی نزد من آمد و دو ساعت صحبت کرد و من گوش دادم آخر گفت شما باری از دل من نمی توانید بردارید اما متشکرم که به صحبت من گوش دادید و آنچه در سینه داشتم گفتم و این از برای من تشفی ای بود وای بحال مردمی که نتوانند درد دل خودشان را اظهار بکنند .

پزشکان سیاسی در دیاگنستیک (تشخیص مرض) همه وقت اشتباه کرده اند و هیچگاه قدر شربت نگاه نداشته اند این است که مزاج ملل رو بصحت نمیگذارد افراط است و تفریط .

طبع حکومت شورائی تشکیل احزاب پیش آورد، حیدری و نعمتی رسمیت یافت، اختلاف رفت روی بهره از سفره صنعت و نسبت استفاده جنگ طبقاتی در انداختن صدق رسول الله صل لا یؤمن احدکم حتی یحب لآخره المؤمن ما یحب لنفسه ایمان نیاورده اید هیچیک (یا امنیت ندارید) مگر آنکه بخواهید برای برادر مؤمن خودتان آنچه را برای خود میخواهید وقت است که رو به حزب الله بیاوریم ان حزب الله هم الغالبون<sup>۱</sup> از تجمل باید کاست و رضای مستمندان را باید خواست و بر شیطان نفس لعنت فرستاد ان الشیطان لکم عدو فاتخذوه عدواً انما یدعو حزبه لیکونو من اصحاب السعیر<sup>۲</sup> .

به شهادت تاریخ دسته بندیها و تشکیل احزاب<sup>۳</sup> و تلاش در بدست آوردن حکومت جز نفاق و شقاق نتیجه نداد پایه زندگی را بر صنعت و تدارك معاش را از راه صادرات خواستند و این در تعقیب اشتباهات چهارگانه اشتباه پنجم است . اروپا صادرکن امریکا صادرکن ، آسیا در تدارك ، مگر عقب ماندگان افریقا و جزایر دریا چه اندازه استطاعت خرید دارند آنجا هم دست بکار خواهند گذارد باید در صادرات که در آتیه مبادله اجناس خواهد بود اندازه و انگاره بدست آورد و بیشتر به زراعت پرداخت و مهاجرت بی توپ و تفنگ .

در اطراف تغییری در قانون اساسی بسیار گفتند و روی اقوال عمرو و جنجال در اطراف زید مصلحت را خلاف مصلحت شمردند قانون اساسی البته محترم است خصوص قانون اساسی ماکه پایه بر اسلام دارد در اساس تغییر پذیر نخواهد قانون اساسی

۱- سورة المائدة آیه ۵۶ ۲- سورة فاطر آیه ۶

۳- آخر نتیجه دسته بندیهای حزبی، سیاست موسولینی، لنین و هیتلر بود همه افراط و تفریط .



بود به اقتضای وقت در قرآن هم بدا حاصل شده است ( در فروع ) بقره آیه ۱۰۰ آنچه از آیات برگردانیم یا فروگذاریم می آوریم بهتری یا مثل آنرا.

فصل مکتوب حفظ مصلحت نیست فحوای عام و خاص نگاه دار مصلحت است دیدیم که بساط باغ شاه جلوگیری از اعاده مصلحت نکرد و دیدیم که خستگی از هرج و مرج و تدارك امنیت و پیشرفت امور در نتیجه دیکتاتوری بیش و مجلس را بر سر تسلیم آورد.

تمام اصطلاحات شایعه در معنی لغوی نه مفید است نه مضر در عمل مفید و مضر میشود تا نیت چه باشد و عمل چه. اجرای عدالت باید خواست و از تقاضا فرونشست عدالت بی دیکتاتوری عاقل است و دیکتاتوری بی عدالت باطل. انحلال مجلس توأماً با صدور فرمان انتخابات راه ضررش مسدود است شاه مملکت قانونی باملت بیدار بر خلاف مصلحت مملکت و ملت عملی نمی کند چه بر ضرر خودش است پس نگرانی نیست و **کل يوم هو فی شأن**.<sup>۱</sup>

روزنامه<sup>۲</sup> میبایست جای منبر را گرفته باشد. منبر بمداخله مردم بی-

**مطبوعات و روزنامه** سواد خاصیت خود را از دست داده بود روزنامه بدتر شد چون علف صحرا هر روز از زمین افکار میروید عده روزنامه و مجله از حد احصاء بیرون رفته است قلیلی وقایع را مینویسند بعضی معایب را با قدری فلفل می نگارند. اکثراً از کیسه صاحبان اغراض اداره می شوند مجلات غالب شعر است در عنوان ادبیات بعض روزنامه ها دلال فحشاء و وسیله تقاضا بوده عنوانی به تهدید میکنند مگر نیازی برسد و اغمازی بشود.

که بر نجمز چرخ روئین تن<sup>۳</sup>

حالم را چه حیلست است و چه فن

گر بدست آوری ز زر دوسه من

ور نه آنکه نعوذ بالله من

خواجه اسفندیار می دانی

خرد زال را پرسیدم

گفت افراسیاب دهر شوی

گرفستی توئی فریدونم

روزنامه های ما مطلب ندارند چون فحشاء، غیبت، تهمت و رذالت بیشتر مشتری دارد موضوع بحث است نمی دانم مردم روزنامه ها را خراب کرده اند یا روزنامه ها مردم را در هر حال روزنامه بیش از حاجت داریم.

گاهی با مرکب سیاه گاهی مرکب سرخ بعضی مغربی بعضی مشرقی، جنبه مضر بعضی مطبوعات میچربد. اگر مقالات مفید هم می آورند مضر غلبه دارد نفسانیات و شهوت آمیزی معقول را از بین میبرد طبع ملت را به رذائل فحشاء و بی قباحتی جلب کرده اند.

يك طرف صحبت از ورزش است و تقویت اعصاب طرف دیگر صحبت از عشق ورزی و تضعیف اعصاب بیشتر شاهنامه میخواندند حالا...<sup>۴</sup> یکی در پاریس هر روز تفحص میکرد کی مرده است و طبیبش که بوده است، اطبایا فکری میبایست کرد، قرار گذاردند او را بوظیفه ای از این اعلان منصرف کنند.

#### ۱- سورة الرحمن آیه ۲۹

۲- لایپزیک از شهرهای آلمان اختصاصی به چاپخانه دارد معروف است که از بارگاه قدس به ملائکه کروی خطاب رسید سیاستی برای شیطان معین کنند. شدیدتر سیاستی که به فکر مقربان ملائع اعلی رسید این بود که شیطان آب دریاها را بیرون بریزد یا ریگ بیابانها را بر شمارد. خطاب رسید کافی نیست آنچه کتاب در لایپزیک چاپ میشود یکبار بخواند اگر مجله و روزنامه را بحساب بیاوریم تهران به نسبت کم از لایپزیک نیست هر وقت مطلب کم می آورند یادی از شعراء می کنند هنوز يك مجله علمی نداریم. در ممالك سائره در هر رشته مجله مخصوص دارند جدی و فکاهی از هم جدا است گروهی این گروهی آن پسندند.

۴- گفته می شود روز نامه رکن چهارم سیاست است و بالاترین وسیله ثبات چهار پایه است نمی دانم سیاست ما روی چهار پایه چراییات نمی یابد. ( صندوق عدالت صفحه ۱۰۳ )



در سیاست خارجه و القای عهدنامه ترکمانچای اساس در سیاست رعایت دول کامله الوداد بود و کامله الوداد روی مدلول عهدنامه ترکمانچای که از هر جهت خصوصاً اقتصاد دست ما را بسته بود در نامجات به کلمات دوستانه استظهار انا مل مودت و خاطر حق گزار برگذار میشد از طرف ما به تصریح عجز و از طرف مقابل ریشخند پس از مشروطه آن عبارات مبدل بعمل متقابله شد من حقیری و در برابر تو کبیری .

مترنیخ صدر اعظم اطیش در مقابل نمایندگان خارجه سر فرود میآورد گفتند شأن مقام شما نیست گفت میخواهم سر نیزه ها را پشت سر من بسینند بنای سیاست بر زور است چاره ما اصلاح احوال خودمان است و تا بتوانند سنگ در راه می اندازند .

بلی ! پس از جنگ اخیر صحبت از منشور اتلانتیک و منشور دول متحد و سازمان ملل میروود متأسفانه بین مشترکین در آن پیمانها اتفاق نیست و بوی صلحی نمیآید آشوب در تمامی ذرات عالم است تا خدا چه خواهد «مگر آن شهاب ثاقب مددی کند سها را» روی مرز مروت و مدارا مشی باید کرد و بهانه خشونت بدست نباید داد .

گیوم اول به گیوم دوم همان وصیت را کرد که نظام الملك به پسرش : آن در معضلات سلطنت این در اشکالات و خطرات وزارت هردو از شغل خویش مذمت کردند که باید دروغ گفت خدعه کرد و مظالم برگردن گرفت .

قل ما اسئلكم علیه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلاً<sup>۲</sup> بگو اجرا باز هم چه باید کرد از شما نمیخواهم مگر هر که میخواهد بگیرد راهی بسوی رب خود .

قصد من از دیانت روح دیانت است و روح همه دیانات خوبی، مهربانی و دستگیری است . اسلام جامع است با مزیداتی و تشخیص کیفیات . از برای حفظ روح باید بدن را سالم نگاه داشت صورت را از دست نداد رنج های بدنی راحت روح میبخشند .

بشر مریض است گرفتار لرزه و تشنج، دوی لرزه گنه گنه است و گنه گنه تلخ . دیانت تلخی ها را بقند آلوده میکند و آرامش روح میدهد تا آنجا که شکایتها برضایت میکشد که و رای آن هیچ نعمت نیست .

آدمیزاده طرفه معجونی است از فرشته سرشته وز حیوان  
گر کند میل این شود کم از این ورکند میل آن شود به از آن

حیوان عیشش بخور و خواب است فرشته بمقامات روحانی و تا روح آرامش نداشته باشد شخص آسایش ندارد مغربها عرفان را از دست داده اند .

و من يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب<sup>۳</sup> آنکه بزرگ شمارد دستورات خدا را همانا از پاکی دل است .

خصایل بشر بعضی غریزی و طبیعی است بعضی کسبی، غریزی احساسات است و اخلاق کسبی صنعت و علم و اخلاق مسری است بد یا خوب، به تربیت و مراقبت میشود از بد کاست و بر خوب افزود در مدارس و محافل باید مراقبت تام داشت و اخلاق و آداب را از موضوعات مهم شمرد به نظافت، نزاکت، ادب، اقتصاد و نگذراندن وقت به بطالت نظر داشت . ان الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا<sup>۴</sup> ما بانفسهم<sup>۴</sup> تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز .

که قصد اداره امور بین المللی است . سابق امور مشترك تحت قواعدی مقبول ملل منظور بود چون تلگراف، پست، روابط، مراوده، تجارت و مسافرت امروز کار کشیده است به مداخله در شخصیات، تحريك طبقات نسبت بهمدیگر، بعنوان حمایت دموکرات بر ضد سرمایه دار

چند کلمه در

انترناسیونالیسم

۱ - سیاست ترکیبی پیدا کرده است که باید گفت مرده شوی ترکیبش را ببرد .

۲ - سورة الفرقان آیه ۵۷      ۳ - سورة الحج آیه ۳۲      ۴ - سورة الرعد آیه ۱۱



یا بی بضاعت در مقابل ثروتمند و جمع حاصل مساعی ملت در دست دولت و صرف آن به اداره زمامداران بیشتر برای رفاه خود و تبلیغات، تجهیزات و جهانگشائی بصورت خیر خواهی. ملت طرف شور است اما حق نفس کشیدن ندارد (فضولی موقوف) دموکراسی معنیش این بود که همه رأی داشته باشند، سوسیالیسم برگشت روی آن اصل که هیچکس رأی نداشته باشد دیکتاتوری در اشد استبداد و خفه کردن عامه، منکر نمیشودش که زمره‌ای از اصول مبوب حق است و اختلاف مسکین و غنی بیرون از حداعتدال، متمکن از ادای حق مستمندان خودداری کرد تیشه را بقصد قطع ریشه برداشتند بغض و کینه جلوه‌گر شد. رعایت اخلاق، عادات، مشرب و عقاید در این تعدیل نمی‌کنند و این معنی است که در را بر صلح بسته است زندگی و معیشت کل فرق از قطبین تا خط استوا بر يك منوال به سلیقه و دستور يك مرکز محال است و کوشش بی فایده‌البتّه من بپوشم من بخورم من برقصم تو تماشاکن طریق نیست باهم بپوشیم باهم بخوریم و بی جا نرقصیم راه صلح است **لا ضرر و لا ضرار**.

در مملکت ما عده‌ای عاجزند آنها را باید باندازه جمع آوری کرد و بکاری باز داشت امر بر میگردد به زارع و کاسب.

اما زارع در مملکت ما شکایت ندارد و تزییقاتی که کردند مؤثر نیفتاد چه مزدور نیست محصول تسهیم میشود روی اسهام تن، بذر، افزار (گاو گاو آهن) خاک، آب. تن و بذر و افزار با رعیت است و سه سهم میبرد آب و خاک با مالک و دو سهم میبرد. تعمیر ابنیه، تنقیه قنات و پرداخت مالیات با ارباب است اراضی ملک قرا پشک است یعنی زمینی که در قرعه به هر رعیتی افتاد موروثاً باختیار او و اعقاب او است و اگر تجدید پشک بشود با رضایت است. رعیت میداند محصول چیست و به او چه میرسد و ارباب (صاحب آب و خاک) چه میبرد و این قاعده ای است که از هفتصد سال قبل گذارده اند.

کاسب بر دو قسم است زمره‌ای به جمع و خرج خود کسب می‌کنند (کسب فرادی) ایشان روی بازار متاع خود حساب کار خود را می‌کنند.

زمره‌ای در کارخانه ها کارگرند اگر شکایتی است راجع باین جماعت است اینجا هم باید قاعده تسهیم بر قرار شود و صاحب سهم اینجا سرمایه، افزار، مخترع (طراح)، مدیر، کارگر است نسبتی باید با ملاحظه حوادث در کار آورد و از پنج سهم بفراخور حال هریک سهم ببرند البته این تسهیم به سادگی تسهیم در زراعت نیست تدارک مصالح میخواهد و زحمت پیدا کردن بازار. کارگر باید وارد حساب باشد تا خودش را در نسبت مغبون نداند و خواهد دانست که عرضه و تقاضا و گردش بازار اجرتها را محدود می‌کند، اجناس در رقابتها ارزش فروششان محدود است بازبیکار و بیمار سهم دارند رؤسا باید از اسراف بکاهند و زندگی مشروع و به تقوی بنمایند و این اصول چنانکه حلایجی کردیم همه در احکام قرآنی ملحوظ است مع شیئی زاید.

سالها دل طلب جام جم از مامیکرد آنچه خود داشت ز بیگانه تمنا میکرد با یکی از رفقا در برلن به مغازه‌ای رفتیم میخواست زیر پیراهنی گشایف بخرد فروشنده چند رقم آورد به قماش مختلف نپسندید و بهتر میخواست گفت روزی يك نفر امریکائی بحجره آمد جوراب خواست همه رقم آوردم و قانع نشد بهتر میخواست من هم از همان رقم آخر آوردم و قیمت را دو برابر گفتم راضی شد حدی برای بهتر باید قائل شد.

تن آدمی شریف است بجان آدمیت نه همین لباس زیباست نشان آدمیت

اگر آنچه امروز می‌گویند و میخواهند سه چهار قرن پیش عنوان و تعقیب شده بود هیچیک از شهرهای بزرگ آباد نمی‌شد که حال از نظر می‌اندازند و اختراعات و مکاشفات صورت نمی‌بست چه اندازه ذوق شخصی و استقامت افراد در رسیدن به مقصود صرف شده و ثروت بکار رفته است تا تمدن امروزه حاصل شده است مسلکهای جدید بلاشبهه به انحطاط خواهد کشانید.

در خانه های ساخته منزل گرفتن و کالای موجود را تقسیم کردن سهل است آباد کردن مشکل.



وقتی مردم را روی حرفه چهار طبقه کردند سولن حکیم ادای مالیات را مأخذ قرار داد آنکه برای مملکت بیشتر ثمر داشت برترشمرده میشد. آنچه بگویند بشنو و باور مکن که در جماعت از طبقات گزیر باشد چون چنین است باید معیشت را مرتب نهاد و از اسراف در زندگی در حدودی منع کرد که ثروت به باطل صرف نشود و همه به نسبت مستفید باشند<sup>۱</sup> در کمونیستی هم طبقات محفوظ است.

### صلح

اگر پیل زوری و گرتیز جنگ به نزدیک من صلح بهتر که جنگ جنگ در ابتدا با چوب بود و سنگ، شمشیر و منجنیق و کشکنجیر هم بمرور در کار آمد یونانیان آتش را هم بمیدان آوردند در شاهنامه هم داریم:

یکی آتشین دیگ انداختند زمین از نریمان بپرداختند  
هانپال بوته به شاخ گاو و گوسفند بست آتش زد و رها کرد رومیان جادوئی پنداشته فرار کردند.

چون بشر یا به میدان ترقی و تعالی گذارد توپ و تفنگ پیدا شد اینک که تمدن در فوق ترقی و تعالی است (دموکرات بی غل و غش) کار به گاز مختمق و بمب اتم کشیده است. در مقابل انسانیت استعمال گاز خفه کن را منع کردند و بجای آن بمب اتم بکار میبرند که در یک لحظه شهر را زیر و رو می کند و تا مسافت بسیار اختناق می آورد. در حمایت آزادی از هیچگونه ویران کردن آتش-زدن و گروه گروه مردم بی طرف را فانی کردن خود داری ندارند همه بخاطر دموکراسی که تازه پی آن می گردند که پایه اداره امور است به مصلحت نسبی عامه. قدما بر آن بودند بقول سعدی:

چو شمشیر پیکار برداشتی نگهدار پنهان ره آشتی  
این دقیقه در این دوره تمدن از مد افتاده است بتصور کندن ریشه فساد ریشه های افسد می نشانند.

علی علیه السلام میفرماید لاخیر فیمن لا یألف و لا یؤلف خیر در کسی نیست که نه دوستی بکند نه دوستی بپذیرد. در جنگ اخیر عنوان صلح شد و نپذیرفتند.

تا مناسبات روی امر و اطاعت است بعبارت دیگر جبر امید توافق بالا راده نیست یکطرف غل و غول است باید مناسبات برود روی همکاری و مفهوم معاضدت و یاری ناکارها بصلاح بیفتد اختلافات سر لحاف ملانصرالدین است باید لحاف را بعدالت تقسیم کرد تا نزاع برطرف شود متأسفانه امروز همه صحبت روی صنعت است و ابتلای کارگر. این اختلاف چنانکه گفته ام از غرور و غلو در صنعت پیدا شده است و روز بروز در تزايد است طرحهایی که ریخته میشود موقتی است ترک الری فی-الری مرد آخرین مبارک بنده ای است. قول ژان ژاک روسو را یاد کرده ام افکار امم صفحه ۱۷۵ همان روز میبایست فکر امروز را کرد و امروز فکر فردا را، عمر ملت دراز است شاهین ترازوی صادرات روز بروز بر تزلزل میافزاید و عرصه بازار تنگ میشود.

۱- از پنج عامل مولد ثروت ولو بدرجات مؤثر باشند همه را در منافع سهم باید دانست و هیچیک از عوامل را نمی شود از سهم خود محروم گذارد در حکم امروز بخار و برق اهمیت مخصوص دارند و در شمار عمال پنجگانه نمی آیند محرکند و سبب رونق فوق العاده و علیحده سهمی دارند که در آن مؤسس و بازوی کار شریک خواهند بود و امروز رعایت سهم کارگر نمیشود کارفرما و کارگر نباید روی مفهوم آمر و مأمور سلوک کنند بلکه روی مفهوم مقدم و معاضد بنا بر محبت و همکاری باشد. مراست:

مردم بجهان چنین گرفتار نبود در راه معاش اینهمه خار نبود  
گر خلق بخوردند غم یکدیگر خالی بجهان کسی زغم خوار نبود



امناء و عقلای بانام نشستند و عهد بستند که به اراضی غیر، نظر نداشته باشند و هر قومی را بحال خود بگذارند که بدأب و ذاکان خرد خود را اداره کند اگر دروغ بود چرا گفتند و نوشتند اگر راست بود چرا بوی صلح نمی آید. نیست مگر حرص جهانگیری اینجاست که تعلیم قرآنی فایق است و حاکی از نیت ماکان انبی ان یكون له اسرى حتى یثخن فی الارض تریدون عرض الدنيا والله یریدو الاخرة والله عزیز حکیم<sup>۲</sup> پیغمبر را سزاوار نیست که چشم به اسیر (مال) داشته باشد تا خون بریزد در زمین، شما متاع دنیا را میخواهید و خدا آخرت را میخواهد و خدا غالب و داناست.

اتم را منفجر  
کردیم نوبت عقده  
حرص و حسد است<sup>۱</sup>

خاتمه کتاب  
و حسن مآب

سعدی بسیار گفتن وقت ضایع کردن است وقت عذر آوردن است استغفر الله العظیم<sup>۳</sup>  
خطرات دوران را بسر آوردم زیرا بالا بسیار دیدم زشت و زیبا بسیار شنیدم  
شکر خدا را موفق شدم لابلای خدمات موظف هم وطنان را یاد گارهایی  
ادبی بدفتر بیاورم و اگرگاهی بی ادبی شده است و قلم سرکشی کرده است  
عذر میخواهم و عذر عند کرام الناس مقبول هیچگاه فرصت را از دست  
نداده ام و در قصیده ای گفته ام:

نیست زوال در جهان جز بزمان و این بدان سودگنی تو یا زیان فرصت تو است اسیری  
جدم رضا قلمی خان هدایت گوشه خلوص را بر مسند جلوس ترجیح میداد اوقات راهمه به  
قدم و قلم در خدمت به علم و ادب برگذار کرد پدرم اساس تلگراف را برقرار.  
تلگرافخانه معبر اسرار بود و مطمح انظار به حسن اداره که در آن دوره نظیر نداشت با  
توجهی که ناصرالدین شاه بدین اداره داشت مقام اعتمادی بسزا حاصل کرده بود که هیچیک از ملازمان  
را نبود،

این بنده در عنفوان جوانی بخدمات شخصی وی بسر بردم شبها بمصاحبت او مفتخر بودم  
و از فرمایشات او مستفید می شدم شبی فرمودند میرزا حسین خان صدر اعظم تلگرافخانه را وسیله  
تأیید کار خود میخواست و من در محذور بودم بامن پیچیدگی می کرد تا آنجا که سفارت روس را به  
شکایت از جریان اداره تلگراف برانگیخت و طرح سعایت ریخت شکایت را مستقیماً تقدیم شاه کرده  
بود پشت پاکت که نزد من ضبط است دستخط شده است این عرایض باید با اطلاع مخبرالدوله بعرض  
برسد. جواب پدرم هم که نزد من موجود است دندان شکن بود نه از آن گونه که بتوان به سفارت  
گفت مکتوبی از میرزا حسین خان دارم که از پدرم خواهش میکند، از سفارت روس ملاقاتی بنمایند  
و ایشان نپذیرفته اند که لون تصدیق بخود نگیرد.  
من جمله در این موقع فرمودند نه سال دچار دسیسه های صدارت بودم و در آن اضطراب نگران.

- ۱- جنگ مستمر است و همه در جنگ، دشمن کیست و موضوع چیست؟  
سابق موضوع تصرف کوه، دره، رودخانه و ضمناً بردن بضاعت همسایه بود امروز عنوان  
آزادی است که مفهوم صحیح آن محرز نیست، هر کس بسلیقه خود تفسیر میکند و تا مفهوم معقولی  
برای دموکراسی مسلم ندارند جنگ تمام نمیشود،  
چون نیتها سلطه و توسعه میدان نفوذ و استفاده است برای تحدید مفهوم دموکراسی حاضر  
نمیشوند و الا حرف حسابی دو کلمه است و هیچ صاحب شعوری از حرف حساب رو گردان نیست  
بحساب نمیکشند بجهت رنجبر بهانه قوی است و محترک هدف مطلوب. دنیا سیری داشت و  
مردم بعبادت مشی میکردند قوه بخار و برق آن رشته را گسیخت انتفاعات بطفیل بخار و برق از تعادل  
بیرون رفت عنوان حصول تعادل است و غرض تعدی و تجاوز این است توافق حاصل نمیشود (تو-  
مچاپ که من بچاپم) بقول موسولینی مال دنیا تا بدست دموکرات نیامده است حرام است.  
۲- سورة الانفال آیه ۶۷ ۳- مصرف وقت چیست لابد می گذرد به صحبت ما جد بهتر.



اوهمه اسباب را برای آزار من داشت من چه داشتم . فکر کردم دیدم من يك وسیله بیشتر ندارم و آن «نخواستن» است وبا حربه نخواستن موفق شدم .  
این کلمه نخواستن در دوره زندگی مرکوز ذهن من بود اگر به مشکلات معضل برخورد می نمودم و بر خوردار شدم که رخت آبرومندی از ورطه خطر بدر ببرم به طفیل این کلمه بود در «بر من چه گذشت» گفته ام .

نه از رشوت مرا فلسی است در خوان نه از ذمه مرا خاری است بر تن  
اینک در گوشه دروس بخاطر جمع زندگی ساده ای دارم هنوز قوت قلمم هست و از دست نمی گذارم پس از فروش بضاعت موروث خانه شهر و مزرعه شهریار سه دانگ دروس به ملکیت من درآمد دودانگ ونیم آنرا حبس اولاد ذکور و موقوف بر بعض امور خیریه کردم نیم دانگ را باختیار خویش گذاردم اخیراً اراضی آن نیم دانگ را فروختم و بعض عمارات ساختم که اجاره آنها کمک به اداره زندگی من می کند در بدو امر از این مبادله دلتنگ بودم اینک می بینم مصداق من یتق الله يجعل له مخرجاً و یرزقه من حیث لایحتسب<sup>۱</sup> بوده است .

بحکم پیش آمد طرحی ریخته شد که از هوایی اراضی دروس علاوه بر منافع مزروع انتفاعی برده شده باشد این فکر برای من آمده بود که به اجاره از هوایی آب و خاک استفاده به مصلحت عام بشود سرمایه میخواست و موجود نبود . آقایان احمد روستا و کاظم امامی باتفاق آقای حسینقلی کمال هدایت نزد من آمده عنوان کردند با معزی الیهم قرار دادی در بین گذارده شد که آن اراضی را بمدت طولانی باشخاص اجاره بدهیم عایدات تخمینی معامله بنظرم لقمه ای ناهموار و هضم آن دشوار آمد مگر سروشم بگوش هوش برخواند که هان فراموش مکن که به لا تأکلو اموالکم بینکم بالباطل<sup>۲</sup> دلالت کرده و صحبت از وفی اموالکم حق معلوم للسائل والمحروم<sup>۳</sup> .

قرار شد سالی دوازده هزار تومان (۱۲۰۰۰۰ ریال) سهم منافع آب و خاک به موقوف علیهم برسد بقیه مال الاجاره بمصرف ساختمان مریضخانه ۵۰ تخت خوابی که ۲۵ تخت خواب مجانی باشد ، مسجدی باندازه و حمامی به طرح تازه برسد و بعدها نگهداری شود<sup>۴</sup> .

شکر کردم که واعظ غیر متعظ نبوده ام آقایان امامی و روستا آن استطاعت را نداشتند امامی خارج شد اندیشه بود که آن نیت انجام نپذیرد دست توفیق و دلالت آقای ابوالفتوح علوی نعم الرفیق آقای غلامعلی چیت ساز را که شخص با شرافت و مؤید به سعادت است به مساعدت بر انگیخت همت انجام این امر نمودند اینک از مراتب سه گانه مریضخانه به بهتر اسلوب و مصالح مرغوب دو مرتبه انجام یافته است امید است انشاء الله ختام آنرا بچشم ظاهر بنگرم و تشکر توفیق را بزبان بجا آورم و انشاء الله حاجتمندان برخورددار شده از بانی یادی خواهند نمود بتاريخ ۲۱ ماه مهر ۱۳۲۹

کس نماند دیر در این کهنه دیر خیر بادت گرکنی یادم بخیر

۱- سورة الطلاق آیه های ۳ و ۲      ۲- سورة البقره آیه ۱۸۸      ۳- سورة الذاریات آیه ۱۹

۴- در هشتاد سال قبل شمال منازل ماکه حال سفارت ترکیه و آلمان است صحرا بود پدرم زمینی خرید و رضاقلی خان هدایت را در آنجا دفن کردند و تکیه ساختند و در موقع توسعه خیابانها قسمتی از آن بخیابان افتاد بقیه را من آباد کردم و مخصوص درمانگاهی شد که دایر است و اهالی مستفید . حال آن بنا کنار خیابان اسلامبول افتاده است منافی که از مغازه های کنار خیابان عاید می شود مطابق وقف نامه به بهداری و شیر و خورشید سرخ میرسد .



### در وضع اعراب (حرکات)

حروف مطلقاً با آواز موضوعی خود خوانده میشوند ساکن و متحرك. سخن در «الف» «واو» و «یا» است که مختلف بتلفظ می‌آیند. الف بر دو قسم است همزه و حاوی، حمزه از حروف است حاوی قسیم حرکات (لا)

الف چه همزه باشد چه حاوی در اول کلمه بصورت الف (ا) نگاشته شود حاوی را مدی بر سر می‌گذارند (آ) یا الفی خنجری در بر (ا') در وسط کلمه همزه بصورت مخصوص نوشته (ء) و روی «الف» «واو» و «یا» نهاده می‌شود بسته به آنکه ماقبل آن مفتوح مضموم یا مکسور باشد؛ شأن، مؤید، بشر، لؤلؤ، لئالی. باشد که همزه خود متحرك بود؛ سؤنه، مؤید، تأمل، مؤثر. ضم میم اینجا اثری در آواز ندارد و همزه مفتوح است. الف حاوی اشباع فتنه است ..

واو در تلفظ سه حال دارد به آواز موضوعی (روان، داور) متحرك و ساکن. اگر ماقبل آن مضموم باشد اشباع ضمه است رو، مو، دود و این واو را معروف گویند و اگر خود حرکت باشد بجای ضمه است دو، تو، لوکوموتیو.

آنجا که ماقبل واو مضموم باشد و واو بصوت موضوعی خود جزم روی واو گذاریم نمو، دنو و اگر خود متحرك باشد باز بصورت موضوعی خوانده شود حرکت می‌خواهد. موفق، متوالی. و او معدوله آن است که نوشته میشود و خوانده نمیشود؛ خود، خواهر، خوارزم، خوانچه در بعضی ولایات خراسان و لرستان چیزی از آواز «واو» را ادا میکنند.

«یا» دو حال دارد بصورت موضوعی متحرك و ساکن یگانه بیان جای «یا» قسیم حرکت را اشباع کسره، در این صورت مسبوق به کسره است؛ ایران، دین یا بین دو حرکت دویا گفته می‌شود<sup>۱</sup> بیندیش یای دوم در آواز به همزه شبه است.

واو و یای مجهول همان کرسی همزه ساکنند و آواز از همزه است ممدوداً شئیر (شیر درنده) در مرکبات چیزی از آواز حرکات به آواز واو و یا آمیخته میشود ای، می، ری، آی، او، هو دولت بفتح میم و دال در لهجه عراقی (ایراک) امروز ای می رایج است بکسر میم.

بسیار از تلفظات الفاظ اجنبی سماعی است خصوص در التقای ساکنین در ستاتستیک سین ساکن است و فارسی زبان یا سین را کسره می‌دهد یا همزه مکسوره مقدم میدارد استاتستیک. آوازه‌ها عندالواقع همزه متحرکند و در ممدودات حرکتی بین دو همزه اول متحرك آخر ساکن که در عروض سبب بسی اشتباه شده است که در جای خود یاد کرده‌ام (رساله عروض)

پایان چاپ دوم  
آبان ماه ۱۳۴۳

۱- یاء اول معروف است دوم مخرجی و متحرك یاء اشباع کسره را نیز معروف گویند همچنین



فهرست اسماء رجال، اماکن، کتب، روزنامجات، مجلات و غیره \*

«آ»

آبادان : ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۴۰، ۳۵۲، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۸، ۳۶۱، ۳۶۴، ۳۶۹، ۳۷۸، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۵، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۱۹، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۱، ۴۵۶، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۷، ۴۷۳، ۴۹۷  
 آذری (مهندس-) : ۴۵۷  
 آرتور آف کانت (پرنس -) : ۱۲۰  
 آرداشس : ۴۳۷  
 آرمیتاز اسمیت : ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۳۹  
 آرنولد : ۱۰۸، ۱۷۷، ۱۸۰، ۱۹۱  
 آریا : ۳۸۳  
 آستارا : ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۸۱، ۴۵۷  
 آسوئروش : ۲۳۸  
 آسیا : ۳۰۳، ۳۰۵، ۴۱۲، ۴۹۷  
 آسیای صغیر : ۲۹۱  
 آسیای غربی : ۲۳۹  
 آسیای مرکزی : ۷۶  
 آسیه خانم دختر رضا قلی خان هدایت : ۲۹  
 آشتیانی زاده : ۴۶۰  
 آصف : ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۸۴  
 آصف الدوله : ۳۳۵  
 آصف الدوله علی خان : ۷۱  
 آصف الدوله غلامرضا خان : ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۲

آبادان : ۴۵۱  
 آباد : ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۵۰، ۲۵۲  
 آب انار (ده ازدهستانهای بخش زرقان فارس) : ۲۵۶، ۲۶۸  
 آتا تورك (غازی-مصطفی کمال) : ۳۷۹، ۳۹۲، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۹، ۴۱۲، ۴۲۱  
 آتانیاز : ۵۴  
 آتن : ۲۳۳، ۲۳۷، ۴۸۰، ۴۹۶  
 آثار عجم : ۲۸۲  
 آجودان باشی : ۸۶  
 آجودان باشی حسین خان : ۶۳  
 آجودان باشی عزیز خان : ۶۳  
 آدم : ۲۴، ۴۷۸، ۴۸۵  
 آدونیس : ۴۵۳  
 آذربایجان : ۵، ۵۱، ۵۶، ۶۱، ۸۵، ۹۸، ۹۹، ۱۰۴، ۱۰۸، ۱۴۰، ۱۴۵، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۱، ۱۶۲، ۱۶۵، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۳، ۱۷۷، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۲، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۲، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۳، ۲۱۰، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۲۱، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۴۳، ۲۵۰، ۲۶۶، ۲۶۸، ۳۱۰، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۸، ۳۲۰



۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳،  
۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۳۰۴، ۳۰۹، ۳۱۰،  
۳۱۲، ۳۲۳، ۳۲۷، ۳۲۹، ۳۴۰، ۳۵۴، ۳۶۰،  
۳۶۵، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۵، ۳۹۶، ۴۱۵،  
۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۵، ۴۲۷، ۴۲۸،  
۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۵۱، ۴۶۰،  
۴۶۱، ۴۶۲، ۴۷۳، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۶، ۴۸۷،  
۴۹۱، ۴۹۸، ۵۰۳

آماندا = دیتريشي

آموريني (شوالیه-) ۱۲۹۰

آناطولی: ۲۹۱

آنتوان عکاس: ۱۲۳

آندرآس: ۴۹۰

آنقره: ۳۲۵، ۳۲۸ و = آنکارا

آنکارا: ۳۸۱، ۳۹۲، ۴۰۴، ۴۰۹ و = آنقره

آنگرامانیو (اهریمن): ۲۴۰

آنورس: ۱۱۷

آهاسوئروس: ۲۳۶

آهی: ۴۴۴

آیت الله زاده محمد رضا: ۴۵۵

آیرم: ۳۹۰، ۴۹۶

## «الف»

اب المله = سعدالدوله میرزا جوادخان

ابراهیم: ۲۳۳

ابراهیم (حاجی میرزا-) از علمای اردبیل: ۱۹۵

ابراهیم آباد اراک: ۲۸۷

ابراهیم پسر عموی محمد مهدی سلطان: ۳۰ م

ابراهیم پسر مهدی خلیفه عباسی: ۳۸

ابراهیم تبریزی (میرزا-): ۱۶۲، ۱۶۳

ابراهیم خان کارمند کنسولگری ایران در تفلیس

(میرزا-): ۳۳۷

ابراهیم خان کلانتر فارس (حاجی-) = اعتماد-

الدوله

۱۶۷

آصف السلطنه: ۱۳۷

آفتاب (کامپانلا): ۴۸۰

آقا بابا: ۳۲۶

آقابیک: ۲۱۸

آقا جمال (حاجی -): ۳۷۸

آقاجونی تجریشی: ۳۰ م، ۳۱ م

آقا خان (میرزا-): ۱۴۲

آقاخان دلیکانلو: ۲۰۰

آقا خان شیطان آبادی: ۲۱۴

آقا خان محلاتی معاصر محمد شاه: ۲۷

آقاخان محلاتی جدکریم خان آقاخان فعلی: ۴۷۳

آقاسی (حاجی میرزا -) = میرزا آقاسی

آقا سید ابوالحسن اصفهانی: ۳۶۸، ۴۵۴، ۴۵۵

۴۶۱

آقا سید نورالدین: ۳۷۶

آقا شاهزاده (لطفعلی میرزا): ۸۵

آقا صادق اصفهانی: ۳۸۹

آقا محمدخان قاجار: ۲۸ م، ۳۰ م، ۲۸۲، ۳۵۰

۳۶۲، ۴۳۱

آقا مردک: ۷۷

آقا نجفی: ۱۴۱، ۳۷۷

آقا نورالله فشارکی (حاجی-): ۳۷۵، ۳۷۶

آقمزار: ۳۱۴

آقوب: ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷

آکسفر = مدرسه آکسفر

آکوار یوم: ۱۲۰

آلبو (دکتر-): ۳۶، ۴۳، ۱۱۴

آل بویه: ۱۲۹

آلب: ۹

آلزاس: ۲۶، ۲۹۱، ۲۹۵

آلمان: ۱، ۸، ۱۱، ۲۲، ۴۲، ۴۴، ۴۶، ۴۷

۴۸، ۴۹، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۹۵، ۱۱۳، ۱۱۷، ۱۳۳

۱۵۵، ۱۷۵، ۱۸۰، ۱۸۵، ۱۹۸، ۲۲۰، ۲۳۰

۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶



ابراهيم زیدان: ۳۴۳  
 ابراهيم شريف = ابراهيم محلاتی  
 ابراهيم صادق: ۳۳۶  
 ابراهيم قمی (میرزا-): ۳۵۵  
 ابراهيم محلاتی: ۲۴۳، ۲۷۱، ۲۶۷، ۲۷۴  
 ابقراط: = بقراط  
 ابن بابویه: ۲۴۳، ۲۸۱  
 ابن رشد: ۲۳۶  
 ابن سعود: ۴۶۷  
 ابن سینا = بوعلی سینا  
 ابن عباس: ۲۵۷  
 ابن علقمی: ۵۵  
 ابواسود دئلی: ۲۳۹  
 ابوالحسن اصفهانی (سید-): آقا سید ابوالحسن اصفهانی  
 ابوالحسن خان دکتر: ۶۸  
 ابوالحسن خان خواهرزاده مخبر السلطنه: ۱۸۳  
 ابوالحسن خان سردار: ۲۷  
 ابوالفتح بك: ۲۱۸  
 ابوالفتح زاده اسدالله خان: ۳۰۹  
 ابوالفضل پسر شیخ عبدالعزیز (شیخ-): ۳۸۷  
 ابوالقاسم (سید-): ۳۸۸  
 ابوالقاسم کاشانی (سید-): = سید ابوالقاسم کاشانی  
 ابوالقاسم علی: ۳۳۶  
 ابوالملوک میرزا: ۱۴۰  
 ابوالنصر شیبانی: ۳۴  
 ابوشکور بلخی: ۴۷۵  
 ابوطالب (میرزا-) صاحب حمام پاك: ۴۰۷  
 ابوطالب (میرزا-) مدیر روزنامه ملا نصرالدین: ۳۴۰  
 ابوطالب زنجانی (میرزا-): ۱۶۱، ۱۶۲  
 ابوطالب کاشانی: ۳۰  
 ابوطالب لغوی: ۳۸  
 ابو عبدالله معاویه بن یسار: ۴۴۲  
 ابی صلت هروی: ۶۰

ابیض (قصر و عمارت): ۶۹، ۱۳۴، ۳۸۷، ۳۹۳  
 اپرت فرانسوی: ۲۳۷  
 اتابك (پارك-): ۱۳۴  
 اتابك عبدالمجید میرزا = عین الدوله  
 اتابك میرزا اتقی خان = امیر کبیر  
 اتابك میرزا علی اصغر خان = امین السلطان  
 اتابكان: ۵۶  
 اتابك قراجه سلغری: ۲۸۲  
 اتابكي میرزا احمد خان: ۲۹۱، ۳۵۳، ۳۷۰، ۳۷۱  
 اتازونی = امریکا  
 اتحاد مقدس: ۲۹۴  
 اترك: ۳۸۰، ۳۸۱  
 اتلان تیس: ۴۸۰  
 اتوشولص: ۵۲  
 اجتماعيون عاميون = حزب اجتماعيون عاميون  
 اجلال الملك: ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۹۶، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۷، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۷۳  
 احترام الدوله خرم بهار خانم: ۳۰  
 احترام السلطنه دختر مظفرالدین شاه و زن مرتضی قلی خان صنیع الدوله: ۴۳، ۶۴، ۹۸، ۱۳۶، ۱۴۴، ۲۲۴  
 احتساب الملك: ۷۹  
 احتشام (دکتر-): ۴۴۹  
 احتشام السلطنه محمود علامیر: ۱۱۰، ۱۲۳، ۱۳۳، ۱۴۲، ۱۴۵، ۱۴۷، ۱۵۰، ۱۵۹، ۱۶۳، ۱۷۹، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۹۰، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۹۴  
 احتشام حضور: ۲۱۵  
 احساس النغمه: ۴۱  
 احسان الله خان: ۳۰۹  
 احسن الدوله: ۱۴۷  
 احمد آقا پسر قاپوچی باشی: ۵۱  
 احمد خان رئیس تلگرافخانه شیراز (میرزا-): ۲۵۰

۲۵۰



ارتانگرین: ۲۷۸، ۲۷۶  
 ارداقی علی اکبر: ۳۰۹  
 اردبیل: ۴۹، ۱۹۵، ۱۹۷، ۲۰۰، ۲۰۳، ۲۰۸  
 ۲۱۲، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۴۱، ۳۳۶، ۳۹۶  
 اردشیر: ۲۳۴، ۲۳۶، ۲۳۸  
 اردشیر: ۴۹۵  
 اردشیر بابکان: ۳۶۸  
 اردشیر دراز دست: ۲۳۷  
 اردن هاشمی: ۴۶۸  
 اردوان سوم: ۱۳۰  
 اردوباد: ۳۲۱، ۳۲۲  
 ارزروم (ارزنه الروم): ۵۶، ۴۰۴  
 ارس: ۱۷۷، ۱۹۹، ۳۸۱  
 ارسطو: ۲۴۷، ۲۵۶، ۴۸۹  
 ارشد السلطان: ۳۱۴  
 ارشق: ۴۹  
 ارفع الدوله پرنس رضاخان دانش: ۱۹۰، ۳۱۱  
 ۳۸۱، ۳۹۱، ۴۱۰  
 ارفع الملك: ۲۱۵  
 ارك تبریز: ۱۹۶، ۱۹۷، ۳۳۳  
 ارك تهر-ران: ۳۳، ۵۶، ۵۸، ۶۳، ۸۱، ۱۶۳  
 ۴۰۷  
 ارك شیراز: ۲۴۸  
 ارك (میدان-) = میدان ارك  
 ارك علی شاه: ۳۱  
 ارمغان = مجله ارمغان  
 ارمستان (جمهوری-): ۳۲۱، ۳۲۲  
 ارمستان (مجله تبریز): ۲۱۶، ۲۹۳، ۳۱۷  
 ارموی عبدالمؤمن: ۳۷، ۲۸۹  
 ارمیتاز (موزه-): ۳۸۷  
 اروپا: ۱، ۵، ۹، ۱۰، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳  
 ۶۳، ۷۶، ۱۰۰، ۱۲۳، ۱۲۵، ۱۲۸، ۱۳۵  
 ۱۶۵، ۱۷۸، ۱۸۵، ۱۹۱، ۱۹۷، ۲۳۹، ۲۵۴  
 ۲۹۳، ۲۹۸، ۳۰۳، ۳۰۵، ۳۰۷، ۳۱۰، ۳۶۴  
 ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۴، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۹۲

احمدخان (میرزا-): ۱۱۸، ۱۵۲  
 احمدخان حیدری (میرزا-): ۱۵۸  
 احمدخان خواجه شکوه السلطنه: ۱۰۱  
 احمدخان سرتیپ مرندی: ۳۲۴  
 احمدخان صفا: ۳۰۹  
 احمدخان لاری (میرزا-): ۲۵۰، ۲۵۵  
 احمدشاه قاجار: ۱۹۴، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۴۰، ۳۵۲  
 ۳۵۳، ۳۵۶، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۲، ۳۶۵  
 ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۸۶، ۴۳۲، ۴۳۳  
 احمد شفیق: ۴۱۶  
 احمد قمی: ۳۷۸  
 احیاء السلطنه (دکتر بهرامی): ۳۲۰، ۳۶۲  
 احیاء الملك: ۲۲۹  
 اختیاریه: ۹۵، ۳۹۴  
 ادسا: ۴۴، ۴۶، ۱۵۸، ۱۹۰، ۴۳۸  
 ادوار = رساله ادوار  
 ادوارد: ۱۲۱  
 ادواردگری (سر-): ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۹۲، ۲۹۴  
 ۲۹۸  
 ادوارد هشتم: ۴۲۱  
 ادوارد هفتم: ۲۹۲  
 ادیب الدوله محمد حسن خان پسر محمد حسین  
 خان ادیب الدوله: ۶۳، ۶۴، ۳۶۹  
 ادیب الدوله محمد حسین خان: ۲۹، ۱، ۲، ۳  
 ۵۳، ۶۲، ۶۳، ۱۱۰، ۱۳۸، ۳۶۹  
 ادیب السلطنه حسن سمیعی: ۳۴۹، ۳۵۳، ۳۵۴  
 ۳۷۴، ۳۸۵، ۳۸۹، ۴۰۳، ۴۱۲، ۴۱۳  
 ۴۵۵، ۴۵۹، ۴۶۴  
 ادیب الممالك: ۳۹۴  
 اراستراتس: ۲۳۸  
 اراك: ۴۱۰  
 ارانی دکتر تقی: ۴۳۷  
 ارباب جمشید: ۲۶۹  
 ارباب رستم گیو: ۴۳۷  
 ارباب کیخسرو: ۳۵۰، ۳۹۳



اسدالله یسرا امام جمعه خوئی (میرزا-) : ۳۱۴  
 اسدالله خان نوری (میرزا-) : ۶۰  
 اسدالله میرزا : ۱۲۱  
 اسدی طوسی : ۲۴۶  
 اسدی متولی آستان قدس رضوی : ۴۰۸  
 اسعدالدوله : ۲۵۵  
 اسعدالسلطنه : ۲۱۸  
 اسفندیار : ۲۳۷، ۴۹۸  
 اسکافی : ۱۳  
 اسکالای : ۲۰۹  
 اسکرین : ۴۳۵  
 اسکندر (قمه-) : ۴۳۰  
 اسکندر دوم : ۲۰۲  
 اسکندر مقدونی : ۹۳، ۱۲۱، ۲۳۴، ۲۴۷  
 اسکندری ایرج : ۴۵۱، ۴۶۰، ۴۶۵، ۴۶۶  
 اسکندری سلیمان میرزا : ۳۶، ۲۸۸، ۳۱۲  
 ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۹  
 ۳۶۸  
 اسکورسک (ژنرال-) : ۱۷۱  
 اسلامبول : ۴، ۵، ۸۵، ۱۱۰، ۱۸۰، ۱۸۶  
 ۱۸۷، ۱۹۰، ۱۹۵، ۲۱۹، ۲۲۴، ۲۵۸، ۲۸۹  
 ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۴، ۳۱۰، ۳۱۲، ۳۲۵  
 ۳۶۲، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۲۱، ۴۳۵، ۴۶۴  
 ۴۹۰  
 اسلامبولچی : ۱۹۵  
 اسلاوها = صقلابیان  
 اسمارت : ۱۸۸، ۲۴۲، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۱  
 ۲۵۲، ۲۸۱، ۳۵۱  
 اسمعیل : ۲۸  
 اسمعیل (حضرت-) : ۲۳۱، ۲۳۲  
 اسمعیل خان (میرزا-) : ۴۱۱  
 اسمعیل خان پیشخدمت علیقلی خان مخبرالدوله :  
 ۶، ۷  
 اسمعیل خان دکتر (میرزا-) : ۶۸، ۶۹  
 اسمعیل خان رئیس انبار غله (میرزا-) : ۳۰۹

۳۹۳، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۱۱  
 ۴۱۲، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۲۱، ۴۴۲، ۴۶۳، ۴۷۰  
 ۴۸۱، ۴۹۷  
 ارومیه (رضائیه) : ۱۷۴، ۱۹۵، ۲۰۲، ۲۱۳  
 ۲۱۴، ۲۱۷، ۳۱۶، ۳۲۴، ۳۳۲، ۴۱۰  
 ارومیه (دریاچه-) : ۲۹۳، ۳۲۳، ۳۵۳  
 ۳۷۳  
 ارونق : ۱۰۸، ۲۱۳، ۲۲۷  
 اریک (دکتر-) : ۳۹۲  
 اریک درومند (سر-) رئیس دارالانشای جامعه  
 ملل : ۳۹۲  
 ازمیر : ۴۰۴  
 اسپارت : ۱۲۹، ۴۸۰  
 اسپانیا : ۱۳۰، ۲۹۱، ۳۵۲  
 اسپری دولوا (روح القوانین) : ۱۳۱  
 استاروسلسکی : ۳۲۷، ۴۳۱  
 استاز : ۲۵۰، ۲۵۴، ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۲، ۲۶۳  
 ۲۶۴، ۲۸۰  
 استالین : ۳۳۱، ۴۲۶، ۴۳۸، ۴۴۵، ۴۶۸  
 ۴۸۳، ۴۷۱  
 استالین گراد : ۴۲۹  
 استاند : ۱۱۵، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۲۶  
 استاندارداویل : ۳۵۲، ۳۵۳  
 استپان : ۲۰۴  
 استخر رامسر : ۴۳۴، ۴۳۶، ۴۳۷  
 استراباد : ۳۰، ۵۴، ۶۰، ۶۳، ۳۷۱  
 ۴۱۰  
 استراليا : ۱۱، ۲۹۳، ۳۰۵، ۴۴۵  
 استکهلم : ۳۹۲  
 استیونس : ۱۹۸، ۳۵۴  
 اسحق : ۲۳۳  
 اسحق خان کارگذار (میرزا-) : ۱۷۵  
 اسحق موصلی : ۳۸  
 اسخونینگن : ۱۱۷  
 اسدالله (شیخ-) : ۸۷



اسمعیل خان رئیس قزاق = امیر فضلی  
 اسمعیل خان سرابی: ۲۱۰  
 اسمعیل خان فراشباهی: ۵۶  
 اسمعیل عراقی: ۳۹۷  
 اسمعیل کمال: ۲۸ م  
 اسمعیل نوبری (میرزا-): ۲۱۴، ۲۱۷، ۲۴۱، ۳۲۳  
 اسمیت صاحب: ۳۴، ۳۵  
 اسمیرنف (آندره آندرویچ): ۴۲۷  
 اسنابروک: ۲۲  
 اشپیگل: ۲۳۳  
 اشترونک (دکتر-): ۳۹۱  
 اشتله (مادام-): ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۱، ۱۹۰  
 اشتله (مسیو-): ۲۳۰  
 اشتوتگارت (موزه-): ۱۳۰  
 اشرف (بهشهر): ۳۷۱، ۴۱۰  
 اشکانیان: ۲۳۳  
 اشکودا: ۳۹۲  
 اصفهان: ۲۹ م، ۵۶، ۶۰، ۶۳، ۸۰، ۱۱۰، ۱۳۲، ۱۴۷، ۱۶۲، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۷۹، ۱۸۱، ۱۸۳، ۱۸۷، ۱۸۸، ۲۳۷، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۸، ۲۶۸، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۵، ۲۸۲، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۹۲، ۳۰۳، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۸۳، ۴۲۵، ۴۳۴، ۴۴۴، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۶۱، ۴۸۱  
 اصل چهارترومن: ۴۷۰  
 اطیش: ۹، ۲۲، ۴۷، ۴۸، ۶۰، ۶۳، ۱۱۵، ۱۱۷، ۱۵۸، ۱۷۷، ۲۲۱، ۲۲۹، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۳۶۰، ۳۶۶، ۴۱۷، ۴۹۹  
 اعتبار السلطنه اسمعیل خان: ۲۷  
 اعتصام السلطنه جواد قدیمی: ۳۳۷، ۳۳۸  
 اعتصام زاده: ۳۹۷  
 اعتضاد السلطنه: ۱۳۹، ۱۴۰  
 اعتضاد السلطنه علی قلی میرزا پسر فتحعلیشاه: ۲، ۱۹، ۵۳، ۵۴، ۵۹، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۹۵، ۳۱۸

اعتضاد السلطنه محمد حسن میرزا پسر اعتضاد-  
 السلطنه اول: ۵۹، ۶۰، ۶۵  
 اعتضاد الملك هدایت قلی هدایت: ۳۱ م، ۱۸۸، ۲۴۵، ۲۶۵، ۲۸۶، ۳۱۳، ۳۱۶، ۴۶۶، ۴۹۶  
 اعتلاء السلطنه: ۳۴۹  
 اعتماد الدوله حاجی ابراهیم خان کلانتر فارس: ۲۴، ۴۳۱  
 اعتماد الدوله نصر الله معروف بمیرزا آقا خان نوری: ۲۴، ۴۳، ۵۳، ۵۴، ۵۶، ۵۷، ۶۰، ۶۱، ۶۴  
 اعتماد الدوله یحیی خان قره گزلو: ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۹، ۳۹۹، ۴۱۱  
 اعتماد السلطنه محمد حسن خان: ۳۰ م، ۳۱ م، ۲۴، ۵۴، ۵۵، ۵۷، ۶۰، ۶۱، ۶۳، ۷۱، ۷۷، ۸۵، ۸۶، ۹۴، ۹۶، ۱۲۹  
 اعتماد دربار: ۳۸۹، ۴۹۶  
 اعتماد نظام: ۹۶  
 اعزاز السلطنه: ۱۳۹، ۱۴۰، ۳۵۵  
 افراسیاب: ۲۳۷، ۴۰۵، ۴۹۸  
 افریقا: ۵۰، ۱۹۸، ۲۳۹، ۲۹۱، ۲۹۳، ۳۰۳، ۳۰۵، ۴۲۶، ۴۹۷  
 افزوس: ۲۳۸  
 افسر (شاهزاده-): ۳۸۷  
 افغانستان: ۷۴، ۷۹، ۸۵، ۳۲۹، ۳۴۳، ۳۷۹، ۳۸۴، ۳۹۶، ۳۹۸، ۴۱۲، ۴۷۳، ۴۷۷  
 افکار امم: ۲۷ م، ۶۰، ۶۷، ۱۲۶، ۲۹۷، ۳۰۳، ۳۰۶، ۳۵۸، ۳۷۸، ۳۷۹، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹  
 ۵۰۱  
 افلاطون: ۲۵۶، ۳۰۳، ۳۴۰، ۴۷۶، ۴۷۸، ۴۸۰، ۴۸۹  
 اقبال (علامه محمد-): ۴۷۲  
 اقبال دکتر منوچهر: ۴۶۶  
 اقبال الدوله برادر صاحب اختیار: ۹۸، ۱۲۱، ۱۴۷، ۱۵۷، ۱۶۲، ۴۱۵

۳۱۸



امام جمعه میرزا ابوالقاسم: ۳۱، ۱۰۲  
 امام جمعه میرزا یحیی: ۲۶۷، ۲۸۱، ۲۸۵  
 امامزاده حمزه: ۷۷، ۳۳۲  
 امامزاده عبدالله: ۳۹۷  
 امامزاده قاسم: ۱۰۸، ۳۹۴  
 امام فخر رازی: ۴۷۵  
 امامی (قاتل سید احمد کسروی): ۴۴۴  
 امامی: ۴۶۰  
 امامی جواد: ۳۹۷  
 امامی کاظم: ۵۰۳  
 امان الله خان پادشاه افغانستان: ۳۷۹، ۳۹۸  
 امان الله میرزا جهانبانی نایب الایاله آذربایجان:  
 ۲۲۵، ۲۴۱، ۲۵۱، ۲۷۵، ۳۳۴، ۳۶۱  
 امریکا: ۱۳۶، ۷۶، ۷۵، ۱۷۶، ۲۳۰، ۲۳۹، ۲۹۳،  
 ۲۹۴، ۳۰۳، ۳۰۵، ۳۱۰، ۳۱۶، ۳۲۹، ۳۴۰،  
 ۳۵۷، ۳۶۳، ۴۰۲، ۴۰۵، ۴۱۶، ۴۱۸، ۴۲۰،  
 ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۴،  
 ۴۳۷، ۴۳۹، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۵۱،  
 ۴۵۲، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۶، ۴۶۸، ۴۷۰، ۴۷۱،  
 ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۷، ۴۸۴، ۴۸۶، ۴۹۱، ۴۹۷  
 امیر = علی بن ابی طالب علیه السلام  
 امیر احمدی (سپهبد احمد): ۴۶۴  
 امیر ارشد حاجی علی-لو: ۱۹۷، ۱۹۸، ۳۲۱،  
 ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۳۰، ۳۵۸، ۳۵۹  
 امیر اقتدار محمود انصاری: ۲۶۸  
 امیر الشعراء = هدایت رضاقلی خان  
 امیر الملک حاکم آباده: ۲۴۶، ۲۴۷  
 امیر بهادر حسین پاشا خان قره باغی: ۹۷، ۱۰۱،  
 ۱۱۸، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۳۷، ۱۵۷، ۱۵۹، ۱۶۰،  
 ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۹، ۱۷۳، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۹۰،  
 ۳۹۴، ۳۹۸  
 امیر بهمن بختیاری برادر جهان شاه صمصام:  
 ۴۵۱  
 امیر تیمور گورکان: ۴۳۴  
 امیر جنگک پسر علیقلی خان سردار اسعد: ۴۴۳

اقبال السلطنه: ۱۹۵، ۱۹۷، ۱۹۸، ۳۱۱، ۳۲۱،  
 ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۶۱،  
 ۳۶۲  
 اقتدار الدوله: ۳۵۱  
 اقتدار السلطنه: ۱۴۰  
 اقتدار نظام: ۲۱۸  
 اقدسیه: ۳۶۷  
 اکباتان: ۲۳۶  
 اکبر خان برادر مجد الدوله: ۷۹  
 اکبر خان پسر هادی خان: ۲۹  
 اکبر شاه (سید): ۱۶۱  
 اکشتراند: ۳۸۱  
 اکونور (مازور): ۲۴۸، ۲۵۳، ۲۵۹، ۲۶۰،  
 ۲۶۵، ۲۷۱، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۹  
 الب ارسلان: ۶۰، ۴۳۵  
 الجزایر: ۱۳۷  
 العود والملاهی: ۳۸  
 الفبا: ۲۶۷  
 الفت اصفهانی: ۳۲  
 الکساندرت: ۲۹۳  
 الکساندرو: ۸  
 اللهقلی خان ایلخانی: ۲۹، ۸۹  
 الماس (باب-): ۸۱  
 الماس (تالار-): ۸۱  
 المپ: ۴۶۳  
 المپیاد: ۴۶۳  
 امان الله خان: ۱۸۹  
 الهیه: ۱۰۴  
 الیزه بالاس: ۶۲، ۱۲۱  
 ام العله = سعد الدوله میرزا جواد خان  
 امام جمعه تهران: ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۸۳  
 امام جمعه تهران دکتر سید حسن امامی: ۴۵۹  
 امام جمعه تبریز: ۲۱۴  
 امام جمعه خوی: ۲۱۸، ۲۴۱، ۳۱۴، ۳۴۰،  
 ۳۷۲، ۳۷۸، ۳۸۳، ۴۱۶، ۴۲۵



امیر حشمت نیساری: ۱۹۷، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۹، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۲۲، ۲۴۹، ۳۲۱، ۳۴۴  
 امیر خان پسر سپهسالار آقاوجیه: ۱۵۱  
 امیر خان سردار: ۱۱۰  
 امیر خیز: ۱۷۶، ۱۹۱، ۱۹۸، ۱۹۹، ۳۱۷  
 امیر خیزی اسمعیل: ۱۹۷، ۳۱۷، ۳۲۰، ۳۳۴  
 امیرزاده خانم: ۳۵۰، ۳۵۱، ۴۰۷  
 امیر طهماسبی سر لشکر عبدالله: ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۸  
 امیر عشایر: ۲۰۰، ۲۱۸  
 امیر فضلی اسمعیل خان رئیس قزاق: ۳۲۴، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۳، ۳۳۴  
 امیر کبیر میرزا تقی خان فراهانی: ۲۹، ۴۳، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۷۷، ۹۳، ۹۷، ۱۹۵، ۳۹۳، ۴۳۲  
 امیر مجاهد: ۱۸۱  
 امیر محتشم بختیاری: ۲۵۵  
 امیر مؤتمن: ۳۱۴  
 امیر نظام پسر جیران فروغ السلطنه: ۹۳  
 امیر نظام معاصر محمد علی شاه: ۹۸، ۹۹، ۱۰۹، ۱۶۷، ۳۱۵  
 امیر نظام: ۳۲۹  
 امیر همایون: ۴۵۴  
 امین (حاجی-): ۳۹۷  
 امین آباد اصفهان: ۲۸۶، ۲۸۷  
 امین آقا پسر قادر آقا: ۲۰۳  
 امین اقدس: ۱۴۴  
 امین التجار: ۲۱۳  
 امین التجار اصفهانی: ۳۹۵  
 امین الدوله میرزا صادق قائم مقام: ۶۱  
 امین الدوله میرزا علی خان: ۴۳، ۴۴، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۹۰، ۹۹، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷  
 ۱۰۸، ۱۱۰  
 امین الدوله محسن پسر میرزا علی خان امین الدوله: ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۸

امین السلطان آقا ابراهیم: ۳۲، ۹۲، ۹۵  
 امین السلطان میرزا علی اصغر خان اتابک پسر آقا ابراهیم امین السلطان: ۲۴، ۳۱، ۳۲، ۵۳، ۵۵، ۵۹، ۶۴، ۶۶، ۶۸، ۶۹، ۷۱، ۷۲، ۷۶، ۷۷، ۷۹، ۸۱، ۸۲، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۹۴، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۲، ۱۰۷، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۴۰، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۲۲۸، ۲۳۷، ۲۸۲، ۴۱۲  
 امین السلطنه: ۹۶، ۱۳۷  
 امین الضرب حاجی محمد حسن: ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۵، ۱۱۳، ۱۱۸  
 امین الضرب حاجی محمد حسین پسر محمد حسن امین الضرب: ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۵۸، ۱۶۳، ۳۲۹  
 امین الملك: ۹۰، ۱۰۱  
 امین الملك: ۱۱۲  
 امین الملك: ۱۷۳  
 امین الملك فرخ خان کاشانی: ۲۹  
 امین باشی محمد شکر بک: ۳۸۱  
 امین خلوت: ۶۹  
 امین دفتر: ۲۱۵  
 امین لشکر میرزا قهرمان: ۹۵  
 انارک: ۴۰۰  
 انتظام نصرالله: ۴۶۱  
 انجلیکا بالابانف = بالانف  
 انجمن آدمیت: ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹  
 انجمن آذربایجان: ۱۵۱، ۱۸۹  
 انجمن آرای ناصری: ۶۲  
 انجمن اسلامی: ۱۷۲، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶  
 انجمن اشراف: ۱۵۱  
 انجمن اصناف: ۱۶۱، ۱۶۶  
 انجمن ایالتی تبریز: ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۶  
 انجمن تبریز: ۱۶۹، ۱۸۵، ۱۸۶



انجمن تجار تبریز: ۱۹۷  
 انجمن جنوب: ۱۵۹  
 انجمن زردشتیان هند: ۴۳۵  
 انجمن سعادت: ۱۸۶، ۱۸۷، ۲۲۴  
 انجمن صلح پاریس: ۴۵۰  
 انجمن فرهنگی ایران و شوروی: ۴۶۰  
 انجمن کودرسویس: ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۴۷۶  
 انجمن لندن: ۱۸۲، ۱۸۳  
 انجمن مرکزی آسیا: ۲۵۱  
 انجمن معارف: ۳۶۰  
 انجمن ولایتی رشت: ۱۵۱  
 انجیل: ۱۰  
 انزاب: ۲۱۳  
 انزلی: ۶، ۷، ۴۶، ۵۱، ۶۲، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۵۲  
 ۱۸۲، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۵۷، ۳۸۴، ۴۱۰  
 انشاء الله خان: ۲۱۸  
 انصاری علیقلی خان = مشاور الممالك  
 انصاری محمود = امیر اقتدار  
 انقلاب کبیر فرانسه: ۱۳، ۸۸، ۱۵۰، ۱۵۱  
 ۲۹۹، ۳۰۳، ۳۴۱، ۴۴۱، ۴۶۶، ۴۷۹، ۴۸۰  
 انقلاب ۱۸۴۸ فرانسه: ۴۸۳  
 انگادین: ۲۲۹  
 انگلیس: ۱، ۲۲، ۴۳، ۴۴، ۴۶، ۴۹، ۵۷  
 ۵۹، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۷۵، ۷۹، ۹۹، ۱۲۰  
 ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۷، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۵، ۱۴۷  
 ۱۴۸، ۱۵۳، ۱۵۵، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۷۳، ۱۷۹  
 ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۵، ۱۸۸، ۱۹۴  
 ۱۹۸، ۲۰۲، ۲۲۶، ۲۳۰، ۲۳۹، ۲۴۲، ۲۴۳  
 ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۱، ۲۵۲  
 ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰  
 ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲  
 ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹  
 ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲  
 ۲۹۳، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۳۰۵، ۳۰۹، ۳۱۰  
 ۳۱۱، ۳۱۶، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۹  
 ۳۳۰، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۶، ۳۴۹  
 ۳۵۰، ۳۵۳، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹  
 ۳۶۴، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۸۲، ۳۸۵  
 ۳۸۸، ۳۹۲، ۳۹۵، ۳۹۶، ۴۰۵، ۴۱۲، ۴۱۸  
 ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸  
 ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶  
 ۴۳۹، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۷، ۴۵۰  
 ۴۵۱، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۸۱، ۴۸۳، ۴۸۶  
 انوار سید یعقوب: ۴۱۰  
 انوار سهیلی: ۳۲  
 انوری: ۲۳، ۲۴، ۳۳، ۲۲۷، ۳۰۲، ۴۹۸  
 انوشیروان: ۵۳، ۲۳۷، ۴۶۱  
 انیس الدوله: ۶۵، ۷۸، ۱۳۴  
 اوتوبی: ۲۹۷، ۴۸۰، ۴۸۲  
 اوجان: ۵۵  
 اوحدی کرمانی: ۲۴۶  
 اورنگ شیخ الملك: ۱۵۸، ۳۹۸، ۴۵۵  
 اوریان (هتل-): ۳۳۶، ۳۳۷  
 اوستا: ۲۳۵، ۲۳۶  
 اوشان: ۷  
 اوشی: ۱۰، ۲۹۷  
 اوکران: ۲۹۳  
 اوگلا: ۲۵۹، ۲۶۲، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۱  
 اولسن: ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱  
 اولیس: ۲۵  
 اون: ۴۸۳  
 اونیورسته برلن: ۸، ۱۱  
 اویس (سلطان-): ۴۰  
 اهر: ۱۷۰، ۱۷۲، ۱۹۶، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰  
 ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۱۲، ۲۲۰، ۲۲۶، ۳۹۶  
 اهرام مصر (گنبد های هرمان): ۴۹۷  
 اهواز = ناصری  
 ایاصوفی: ۳۶۲  
 ایت خلیل: ۱۷۱، ۲۵۰  
 ایتو (مارکی-): ۱۳۷، ۱۵۲، ۱۵۹

انجمن تجار تبریز: ۱۹۷  
 انجمن جنوب: ۱۵۹  
 انجمن زردشتیان هند: ۴۳۵  
 انجمن سعادت: ۱۸۶، ۱۸۷، ۲۲۴  
 انجمن صلح پاریس: ۴۵۰  
 انجمن فرهنگی ایران و شوروی: ۴۶۰  
 انجمن کودرسویس: ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۴۷۶  
 انجمن لندن: ۱۸۲، ۱۸۳  
 انجمن مرکزی آسیا: ۲۵۱  
 انجمن معارف: ۳۶۰  
 انجمن ولایتی رشت: ۱۵۱  
 انجیل: ۱۰  
 انزاب: ۲۱۳  
 انزلی: ۶، ۷، ۴۶، ۵۱، ۶۲، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۵۲  
 ۱۸۲، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۵۷، ۳۸۴، ۴۱۰  
 انشاء الله خان: ۲۱۸  
 انصاری علیقلی خان = مشاور الممالك  
 انصاری محمود = امیر اقتدار  
 انقلاب کبیر فرانسه: ۱۳، ۸۸، ۱۵۰، ۱۵۱  
 ۲۹۹، ۳۰۳، ۳۴۱، ۴۴۱، ۴۶۶، ۴۷۹، ۴۸۰  
 انقلاب ۱۸۴۸ فرانسه: ۴۸۳  
 انگادین: ۲۲۹  
 انگلیس: ۱، ۲۲، ۴۳، ۴۴، ۴۶، ۴۹، ۵۷  
 ۵۹، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۷۵، ۷۹، ۹۹، ۱۲۰  
 ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۷، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۵، ۱۴۷  
 ۱۴۸، ۱۵۳، ۱۵۵، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۷۳، ۱۷۹  
 ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۵، ۱۸۸، ۱۹۴  
 ۱۹۸، ۲۰۲، ۲۲۶، ۲۳۰، ۲۳۹، ۲۴۲، ۲۴۳  
 ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۱، ۲۵۲  
 ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰  
 ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲  
 ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹  
 ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲  
 ۲۹۳، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۳۰۵، ۳۰۹، ۳۱۰  
 ۳۱۱، ۳۱۶، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۹



ایطالیایا: ۲۲، ۲۵، ۲۶، ۴۹، ۲۲۹، ۲۳۰،  
 ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸،  
 ۲۹۹، ۳۰۱، ۳۶۰، ۳۷۹، ۳۸۲، ۳۸۴، ۳۹۱،  
 ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۹، ۴۸۲، ۴۸۳،  
 ۴۸۶

ایکدر: ۳۲۵، ۴۰۴

ایمبری (مازور-): ۳۶۳

اینروسکی: ۲۹۲

ایوب خان امیر افغانستان: ۷۴

### «ب»

باب (سید علی محمد-): ۵۶

بابا باغی: ۷۷

باباخان = فتحعلیشاه

بابف: ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۹۰

بادل: ۴۰۳، ۴۱۰

باب همایون: ۴۱۰

بایبر آقامنگور: ۲۰۳

باتیفل: ۳۹

باخوس: ۴۵۳

بادامچی: ۳۱۵، ۳۲۰، ۳۲۳، ۳۲۷، ۳۳۲

۳۳۴

بادگیر (قصر و عمارت): ۳۷۳، ۳۸۵

بادن بادن: ۲۱

بارانوسکی: ۱۸۵، ۱۹۴

باربد: ۳۷

بارزانی (اکراد-): ۴۵۲

بارفروش (بابل): ۲۸، ۴۱۰

باستیل: ۳۰۰

باسکرویل: ۱۹۱، ۱۹۲

باسمنج: ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۲۶

باصر حضور: ۲۱۵

باطوم: ۴۴، ۴۶، ۱۹۱

باغ اتابک: ۲۱۲

ایلخانی (حاجی-): ۲۰۳

ایران: ۵، ۶، ۱۱، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۲، ۲۳

۲۷، ۳۰، ۳۷، ۴۴، ۴۶، ۴۷، ۴۹، ۵۱، ۵۲

۵۳، ۵۶، ۵۹، ۶۲، ۶۴، ۶۵، ۷۵، ۷۶، ۷۹

۸۰، ۸۲، ۸۵، ۹۵، ۹۹، ۱۰۴، ۱۱۷، ۱۲۱

۱۳۵، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۲، ۱۵۵، ۱۵۹، ۱۶۹

۱۷۱، ۱۷۹، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۷

۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۲، ۱۹۴، ۲۰۲، ۲۱۰، ۲۱۵

۲۱۸، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۷، ۲۳۰، ۲۳۲، ۲۳۷

۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۹، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۸، ۲۵۹

۲۶۰، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۷۰، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴

۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۱، ۲۸۸، ۲۹۰

۲۹۱، ۲۹۲، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲

۳۱۵، ۳۲۳، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰

۳۳۳، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۹، ۳۵۲، ۳۵۳

۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۲، ۳۶۶

۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵

۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴

۳۸۵، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۹۰، ۳۹۲، ۳۹۳

۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۴، ۴۰۵

۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۴، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰

۴۲۱، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۳۰، ۴۳۱

۴۳۲، ۴۳۴، ۴۳۶، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰

۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸

۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۲، ۴۵۴، ۴۵۶، ۴۵۷

۴۶۰، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱

۴۹۰، ۴۹۱

ایران باستان تألیف مخبر السلطنه: ۴۳۴

ایران شهر (فهرج): ۴۱۰

ایرج میرزا: ۷۰، ۴۳۴

ایرلند: ۲۹۳

ایروان: ۳۰، ۳۲۲، ۳۳۶

ایزدخواست: ۲۸۶

ایزولسکی: ۲۲۱، ۲۲۷، ۲۹۲

ایزیس: ۴۵۳



باقر برادرشاهرخ بك (میرزا-): ۳۰ م  
 باقرخان (پیشکار قوام الملك) = محمدباقرخان  
 باقرخان پسر هادی خان: ۲۹ م  
 باقرخان = سالار ملی  
 باکو: ۸، ۶۲، ۱۳۶، ۱۵۲، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۹،  
 ۱۸۲، ۱۹۰، ۳۱۲، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۳۸،  
 ۳۴۰، ۳۹۶، ۴۹۷  
 باکونین: ۴۸۲، ۴۹۰  
 بالابان: ۴۷۷  
 بالابانف انجلیکا: ۲۹۷  
 بالاندين: ۳۳۰  
 بالکان: ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴  
 بال مبیل: ۱۲۶  
 بالوین سیمورهم: ۳۶۳  
 بانك استقراضی روس: ۱۰۵، ۱۶۶، ۱۸۴،  
 ۲۰۸، ۲۲۸، ۲۴۲، ۲۹۱، ۳۷۲، ۴۱۵  
 بانك رهنی: ۳۷۴  
 بانك شاهنشاهی: ۱۲۱، ۱۷۲، ۲۲۴، ۲۴۳،  
 ۳۲۴، ۳۷۱، ۳۸۷، ۳۹۰، ۴۶۵  
 بانك صنعتی: ۴۴۱  
 بانك فرانسه: ۴۸۳  
 بانك فلاحتی: ۳۷۱، ۴۰۳  
 بانك ملی ایران: ۱، ۸۷، ۱۴۴، ۱۵۲، ۳۷۱،  
 ۳۷۴، ۳۸۴، ۳۸۷، ۳۹۰، ۴۱۴، ۴۲۹،  
 ۴۳۰  
 بانه: ۸۵، ۲۲۵  
 بای: ۳۰۰  
 بایر: ۴۸۶  
 بایزید (از شهرهای ترکیه): ۲۱۹، ۳۲۵،  
 ۴۰۴  
 بایکال (دریاچه-): ۱۱  
 بتزابه: ۱۲۹  
 بتهوفن: ۴۰  
 بث الشکوی: ۲۱۳، ۲۴۶، ۳۴۰  
 بچه سقا: ۳۷۹

باغ ارك: ۱۰۶  
 باغ ارم: ۲۸۲  
 باغ استاد شیرجعفر معمار: ۵، ۳۴  
 باغ الله قلی خان ایلخانی: ۱، ۸۷  
 باغ امام جمعه: ۲۷۱  
 باغ امیری: ۲۹۹  
 باغ بیرون: ۷۷  
 باغ تخت: ۲۸۲، ۲۸۴  
 باغ جهان نما: ۲۸۲  
 باغ حبیب الله خان تنکابنی: ۱  
 باغ حسام السلطنه: ۱، ۳  
 باغ حیدر علی خان نواب: ۲۶۲  
 باغ دوشان تپه: ۷۲  
 باغ زرشکی: ۲۴۵، ۲۴۶  
 باغ سردار محتشم: ۳۶۵، ۳۶۷  
 باغ سن زرمین: ۳۱۷  
 باغ شاه: ۱۷۵، ۱۸۴، ۴۹۸  
 باغ شمال: ۳۰، ۳۱، ۱۹۲، ۲۰۰، ۲۰۴،  
 ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۶، ۲۲۴، ۲۲۵  
 ۲۲۸، ۲۴۱  
 باغ صاحب دیوان: ۷۹، ۱۰۹، ۱۸۶، ۱۹۶  
 باغ فردوس تهران: ۳  
 باغ گلستان: ۷۹، ۹۱، ۳۶۴  
 باغ گلشن: ۲۸۲  
 باغ لاله زار: ۵، ۵۸  
 باغ مجتهد: ۲۹  
 باغ ملك الكتاب رشتی (-و عمارت): ۱، ۲، ۵،  
 ۳۴  
 باغمیشه: ۲۰۲  
 باغ نایب السلطنه کامران میرزا: ۱۳۰  
 باغ نخودی: ۷۷  
 باغ وحش: ۵  
 باغ وکیل: ۲۶۷  
 باقرخان (از اقوام مخبر السلطنه): ۵۸، ۵۹،  
 ۱۸۳



بحرالعلوم رشتی: ۳۷۷  
 بحرین: ۳۸۲، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۶۵  
 بحرینی (سید-): ۹۷، ۱۲۰، ۱۳۸، ۱۴۲  
 بخت النصر: ۲۳۵، ۴۸۷  
 بختیاری: ۲۴۵، ۲۴۹، ۳۱۹، ۳۶۴، ۳۸۳، ۴۰۳، ۳۸۵  
 بدر (وزیر معارف): ۳۷۱  
 بدرخان: ۲۱۸  
 بدرخان زند پدر زن فتحعلیشاه: ۱  
 بدیع السلطنه میرزا حبیب الله: ۱۰۷  
 برازجان: ۲۵۴، ۲۷۰، ۲۷۷، ۲۸۰  
 براوین: ۳۱۲  
 برج مقام: ۲۵۴  
 برج نوش: ۱  
 برجیس مترجم: ۵۶  
 برزو: ۲۳۷  
 برزیل: ۲۹۳  
 برست لیتوسک: ۲۸، ۲۹، ۲۹۴  
 برلن: ۴، ۵، ۶، ۸، ۱۰، ۱۱، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۳۰، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۶۴، ۹۵، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۶، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۲۱۳، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۳، ۲۳۸، ۲۴۰، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۳۰۴، ۳۰۹، ۳۳۳، ۳۳۹، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۶۰، ۳۸۰، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۴، ۴۰۸، ۴۱۸، ۴۳۰، ۴۳۹، ۴۴۱، ۴۴۶، ۴۷۳، ۴۷۸، ۴۹۰، ۵۰۰  
 برلن (اپرای-): ۴۷۳، ۶۵  
 برلن (اونیورسیتته-): ۸، ۱۱  
 برلن (کنفرانس-): ۴۴۶  
 برلن (کنگره-): ۲۲، ۴۹، ۳۲۳  
 برلن (مطبعة دولتی-): ۱۲۳، ۱۳۴

برلیان (اطاق و عمارت): ۵۳، ۶۹، ۷۷، ۱۳۷، ۱۶۲  
 برلیوز: ۴۰  
 برم: ۴۲، ۴۴، ۱۱۷  
 برمکی جعفر: ۴۱۴  
 برمن چه گذشت: ۵۰۳  
 برنات: ۲۵۶  
 برنامه هفت ساله: ۴۶۷  
 برنز: ۴۴  
 بروتوس: ۱۱، ۱۳۰  
 بروجرد: ۳۷۸، ۴۱۲  
 بروسکی: ۵۱  
 برون (ادوارد-): ۱۵۳، ۱۸۲، ۱۹۶، ۲۰۱  
 برونشویگ: ۴۴  
 برویررومن: ۳۹  
 برهان الدوله: ۳۵۴، ۳۵۵  
 برهما: ۳۷  
 بریامس: ۱۲۹  
 بریان: ۳۸۸  
 بریتانیا = انگلیس  
 بریجمن: ۳۵۱  
 بسحق: ۴۰۶  
 بسفر: ۲۹۱، ۲۹۳، ۴۰۴  
 بسنی: ۲۱، ۲۹۴  
 بشارت (مدیر روزنامه وطن): ۴۶۶  
 بشارت الدوله: ۱۰۸، ۱۶۲، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۹۱، ۱۹۶، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۷، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۳۱  
 بشیر السلطنه علی اصغر خان: ۶۲  
 بشیر الملک فضل الله خان: ۷۰، ۷۱، ۹۹، ۱۳۴  
 بصره: ۲۳۷، ۲۴۲، ۲۷۴، ۲۷۷، ۴۵۱، ۴۸۵  
 بصیر السلطنه: ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۴، ۱۰۶، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۴، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۸، ۲۲۵، ۲۴۱، ۳۱۶، ۳۱۸، ۳۲۰، ۳۲۴، ۳۳۶







۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۷، ۳۳۹، ۳۴۴، ۳۵۹،  
 ۳۶۲، ۳۶۸، ۳۸۰، ۳۸۵، ۳۸۷، ۳۹۴،  
 ۴۰۵، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۱، ۴۱۴،  
 ۴۴۴، ۴۵۰، ۴۵۳، ۴۶۰، ۴۶۴، ۴۹۳،  
 ۴۹۸  
 یاریس (ایرای-): ۱۸۱  
 یاریس (دارالفنون-): ۴۷۸  
 یاریس (کنگره-): ۲۲  
 بازارگاد (کشتی-): ۱۱۷  
 پازند: ۱۸۹  
 پاستور (مؤسسه-): ۳۵۵، ۳۵۷  
 پاکروان: ۳۷۴، ۳۸۵، ۳۹۳، ۳۹۵  
 پاکستان: ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳  
 پالانی (طایفه-): ۳۵۸  
 پتروسکی (سالمان-): ۳۹۶  
 بدل خان: ۲۱۸  
 پراوتیس: ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰  
 پرس پولیس (کشتی-): ۱۱۷، ۲۵۷  
 پرلاشز (قبرستان-): ۵۹، ۱۸۳  
 پرنس آف ولز (کشتی-): ۴۲۷  
 پرو: ۴۲۵  
 پروس (کاپیتن-): ۳۸۲  
 پروس (کشور-): ۱۱، ۲۲، ۴۲، ۴۶، ۱۱۳،  
 ۲۹۱، ۲۹۳، ۳۰۹، ۴۳۱  
 پرومت: ۴۸۶  
 پریکلس: ۴۸۰، ۴۹۶  
 پس قلعه: ۶۴  
 پسیان کلنل محمد تقی خان: ۳۲۹، ۳۳۸،  
 ۳۴۰  
 پشت کوه: ۳۸۶  
 پشنک: ۲۳۷  
 پتر (شارژ دافروس): ۱۷۱  
 پترز بورغ: ۷۹، ۲۰۲، ۲۲۷، ۲۴۱، ۳۳۴،  
 ۳۸۷  
 پطرس: ۳۵۳

بهشت: ۱۰، ۴۸۲، ۴۸۵  
 بهشهر = اشرف  
 بهلول: ۴۹۲  
 بهمن: ۲۳۷، ۴۰۳  
 بهمنیار شاگرد بوعلی سینا: ۴۹۰  
 بیات مرتضی قلی خان = سهام السلطان  
 بیان الملك: ۳۵۵  
 بیبراشتن: ۱۳، ۱۵  
 بی بی جان خواهر مهدعلیا زن فتحعلیشاه: ۳۰  
 بی بی خانم: ۲۷، ۲۸  
 بیت الله: ۵ و = مکه  
 بیرجند: ۴۶۲  
 بیروت: ۱۹۱، ۳۹۰  
 بی ریا: ۴۴۰  
 بیستون (کوه-): ۴۰۵  
 بیسم-ارک: ۲۲، ۴۴، ۴۶، ۴۷، ۴۹، ۲۹۳،  
 ۳۹۱، ۳۹۵، ۴۳۱، ۴۳۹  
 بیکن: ۴۸۰  
 بیله سوار: ۱۷۰، ۲۰۰، ۳۸۱  
 بین النهرین: ۶۴، ۲۹۳  
 بیوک خان پسر رحیم خان: ۱۷۵، ۱۹۸، ۲۱۰

## «پ»

پاخلوسکی: ۲۵۷  
 پاخیتانف: ۱۷۵، ۲۰۹  
 پادوکاله: ۱۲۰  
 پارس: ۱۲۱، ۴۱۰  
 پ-اریس: ۵، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۶، ۳۱،  
 ۴۹، ۵۷، ۵۹، ۶۰، ۶۲، ۶۳، ۶۹، ۸۵،  
 ۱۱۰، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷،  
 ۱۲۹، ۱۴۰، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۳،  
 ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۹۰، ۲۰۱، ۲۱۱، ۲۲۱، ۲۲۷،  
 ۲۲۸، ۲۳۰، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۶۲، ۲۹۱،  
 ۲۹۲، ۲۹۴، ۲۹۵، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۴



پطر کبیر: ۲۴۱، ۲۹۱

پطر گراد = پطرز بورغ

پکن: ۵، ۱۳۵

پل آجی: ۲۰۸، ۲۲۸، ۳۳۱، ۳۳۵

پل پیروزی: ۴۲۹، ۴۳۹

پل خدا آفرین: ۱۹۸، ۳۲۲

پل خواجو: ۲۴۵

پل سی و سه چشمه: ۲۴۵، ۲۴۶

پل منجم: ۱۷۶

پل ویرزینی: ۴۳۵

پلنی = لهستان

پلیس جنوب: ۲۹۱

پمپادور: ۳۰۰

پوان کاره: ۲۲۱، ۲۲۷، ۲۹۲، ۲۹۸

پوتسدام: ۱۱۳، ۱۳۳، ۱۳۴، ۳۸۹

پوست (کاپیتن-): ۲۷۲

پولادین سرهنگ احمدخان: ۳۳۱

پولاک (دکتر-): ۵۸

پولند: ۳۷۴، ۳۹۹

پهلوی (بندر-) = بندر پهلوی

پهلوی (ملکه-): ۴۱۳

پهلوی احمد رضا: ۴۳۶

پهلوی اشرف: ۴۱۶، ۴۵۰، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۶۰

پهلوی حمیدرضا: ۴۲۵، ۴۳۶

پهلوی رضاشاه: ۲۴، ۴۱، ۵۸، ۱۰۱، ۱۹۸، ۳۲۲،

۳۳۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۸، ۳۸۰،

۳۸۶، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۹،

۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۵،

۴۱۶، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۵، ۴۲۸،

۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷،

۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۶، ۴۴۹، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۴،

۴۵۸، ۴۷۳ و = سردار سپه

پهلوی شمس: ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۲۵، ۴۳۵، ۴۳۶

پهلوی شهناز: ۴۲۱

پهلوی عبدالرضا: ۴۲۵، ۴۳۶، ۴۶۳

پهلوی علیرضا: ۴۲۵، ۴۶۳

پهلوی غلامرضا: ۴۳۶، ۴۶۳

پهلوی فاطمه: ۴۲۵، ۴۳۶

پهلوی محمدرضاشاه: ۳۶۷، ۴۲۵، ۴۲۸، ۴۳۴،

۴۳۷، ۴۵۱، ۴۵۶، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۷۱،

پهلوی محمود رضا: ۴۳۶

پیرزاده محمد علی: ۱۵۴

پیرلتنی: ۴۹۰

پیشدادیان: ۲۳۵

پیشه‌وری سیدجعفر: ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۷، ۴۴۸

۴۴۹، ۴۵۷

پی هفتم: ۳۰۱

## «ت»

تاج آلمان (نشان-): ۱۹۸

تارتینی: ۳۸

تاریخ ایران: ۲۷م، ۵۵، ۵۶، ۷۹، ۲۳۳، ۳۱۰،

تاریخ‌الصدور: ۶۰

تاریخ جلال‌الدین میرزا: ۲۳۳

تاریخ‌کوروین: ۴۳۵

تازه‌کند: ۳۸۰

تاگور: ۳۹۳

تالار الماس: ۸۱

تالار برلیان: ۱۴۷

تالار دوستی: ۱۱۴

تالار سانفرانسیسکو: ۴۴۶

تالار مرمر: ۸۹

تالار موزه: ۸۹

تالار نایب‌السلطنه: ۲۱۶

تالبوت: ۸۱

تالیران: ۲۵۶

تان = روزنامه تان

تبریز: ۲۹م، ۳۰م، ۳۱م، ۲، ۳، ۶، ۱۹، ۲۹،

۳۰، ۳۱، ۵۵، ۵۶، ۵۹، ۶۱، ۶۳، ۶۵، ۷۷،



تربیت محمدعلی خان: ۱۸۶، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۴۱۲  
 ترجمان السلطان جالیر: ۳۳۷  
 ترسکینسکی: ۳۳۵  
 ترك: ۳۲۱، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۵۴  
 تركمن چای (عهد نامه -): ۲۹، ۶۴، ۶۵، ۹۶، ۱۳۴، ۲۲۶، ۲۹۶، ۳۳۹، ۳۷۰، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۴۳۲، ۴۹۹  
 ترکیه: ۱، ۲۲۱، ۲۹۱، ۲۹۲، ۳۵۱، ۳۵۴، ۳۶۰، ۴۶۱، ۳۸۱، ۳۸۵، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۱۲، ۴۱۹، ۴۲۱، ۴۲۶، ۴۳۲، ۴۳۴، ۴۳۸، ۴۹۷، ۵۰۳  
 ترموپیل: ۱۱  
 تروا: ۱۲۹، ۴۷۲  
 تروتسکی: ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۷، ۳۰۴، ۴۸۳  
 تروکادرو: ۲۰  
 ترومن هاری: ۴۵۲، ۴۶۸  
 ترومن (اصل چهار -): ۴۷۰  
 تساریتسین: ۸ و = استالین گراد  
 تسوج: ۳۲۶، ۳۲۷  
 تعلیم القرائت: ۳۴۳  
 تفسیر صافی: ۲۶۷  
 تفلیس: ۲۹، ۳۰، ۴۴، ۴۶، ۵۱، ۵۶، ۶۲، ۱۰۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۷، ۱۹۱، ۲۲۸، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸  
 تقی (حاجی میرزا -): ۱۷۱  
 تقی آقا (میرزا-): ۲۵۰  
 تقی اف: ۲۰۷  
 تقی زاده سید حسن: ۱۱۱، ۱۴۷، ۱۵۷، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۷، ۱۸۱، ۱۸۳، ۱۸۵، ۱۸۹، ۱۹۲، ۲۰۴، ۲۱۱، ۲۱۴، ۲۱۶، ۲۱۹، ۲۲۴، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۵۳، ۳۶۹، ۳۷۱، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۶، ۳۹۹، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۴، ۴۰۳، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۶، ۴۶۱، ۴۶۴، ۴۶۵

۷۹، ۸۵، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۶، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۴۵، ۱۴۷، ۱۵۰، ۱۶۷، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۱، ۱۸۳، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۷، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۶، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۳، ۲۴۱، ۲۴۳، ۲۴۶، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۶۷، ۲۶۹، ۲۷۲، ۲۷۸، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۵۱، ۳۵۵، ۳۵۷، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۳، ۳۹۶، ۴۰۴، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۵، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۴، ۴۵۶، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۹۵، ۲۰۳  
 تبریز (مریضخانه -): ۱۹۵، ۲۰۳  
 تپل (نهر-): ۱۱۴  
 تجارب السلف: ۱۶۷  
 تجدد: ۴۱۲  
 تجدد (حزب-): ۳۳۴  
 تجریش: ۳۷۲، ۴۰۱، ۴۱۵، ۴۴۹، ۴۵۵  
 تحفة الافاق: ۱، ۴، ۲۰، ۳۶  
 تحفة مخبری: ۶، ۱۲۶، ۱۲۹  
 تخت جمشید: ۲۴۶، ۲۴۷، ۴۰۵، ۴۳۴  
 تخت طاووس: ۸۹  
 تخت قاجار: ۲۷۲  
 تخت قراجه: ۲۸۲  
 تخت مرمر: ۸۸، ۸۹، ۱۰۴، ۱۴۲، ۳۶۲، ۳۶۹، ۴۳۳  
 تدین سید محمد: ۳۱۰، ۳۵۴، ۳۵۶، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۶، ۳۷۳، ۳۷۴، ۴۰۳، ۴۲۸، ۴۳۸  
 ترابی: ۴۴۰



تکیه دولت : ۸۶ ، ۸۷ ، ۸۸ ، ۱۴۰ ، ۱۶۱ ، ۳۶۹  
 ۳۸۵  
 تکران : ۲۳۶  
 تلماک : ۹۶ ، ۱۳۵  
 تمجید السلطنه : ۲۱۵  
 تموچین : ۲۳۷  
 تن : ۱۳ ، ۳۰۰  
 تندرون : ۲۸۷  
 تنکابنی : ۳۳۲ ، ۳۳۳  
 تنگ الله اکبر : ۲۴۸  
 تنگ ترکان : ۲۵۲ ، ۲۵۴  
 تنگستان : ۲۷۰ ، ۲۷۱ ، ۲۷۲ ، ۲۷۳ ، ۲۷۵ ، ۲۸۰  
 تنگ شاپور : ۲۴۸  
 تنگک : ۲۵۵  
 توئیلری : ۲۰ ، ۳۰۰  
 تورات : ۱۱ ، ۱۲۹ ، ۲۳۴ ، ۲۳۷ ، ۲۳۸ ، ۲۹۷ ، ۴۷۸  
 توران : ۲۳۶ ، ۲۳۷  
 تورج میرزا : ۳۳۲ ، ۳۳۳ ، ۳۳۴  
 تورگو : ۳۰۰  
 توفیق پاشا : ۳۹۲  
 توکیو : ۴۱۲  
 تولستوی : ۲۹۷  
 تولوزان (دکتر-) : ۳ ، ۲۷.۵ ، ۳۶ ، ۷۷ ، ۹۶  
 تومانیانس : ۳۱۴  
 تون : ۴۱۰  
 تونلی ( سروالتر - ) : ۲۴۲ ، ۲۴۳ ، ۲۴۴ ، ۲۶۱ ، ۲۶۵ ، ۲۶۷ ، ۲۷۱ ، ۲۸۱  
 تهران : ۲۸ ، ۲۹ ، ۳۰ ، ۳۱ ، ۳۱ م ، ۵ ، ۱۶.۶ ، ۲۰ ، ۲۷ ، ۲۸ ، ۳۰ ، ۳۱ ، ۴۴ ، ۴۷ ، ۴۹ ، ۵۱ ، ۵۲ ، ۵۳ ، ۵۴ ، ۵۵ ، ۵۶ ، ۵۷ ، ۵۸ ، ۶۲ ، ۶۴ ، ۶۵ ، ۶۹ ، ۷۴ ، ۷۶ ، ۷۷ ، ۷۹ ، ۸۵ ، ۸۷ ، ۹۰ ، ۹۹ ، ۱۰۸ ، ۱۰۹ ، ۱۱۰ ، ۱۱۲ ، ۱۱۳ ، ۱۱۷ ، ۱۱۸ ، ۱۲۱ ، ۱۲۳ ، ۱۲۵ ، ۱۳۵ ، ۱۳۶ ، ۱۳۷ ، ۱۴۰ ، ۱۴۱ ، ۱۴۲ ، ۱۴۴ ، ۱۴۵ ، ۱۵۲ ، ۱۵۴ ، ۱۵۵ ، ۱۵۹ ، ۱۶۴ ، ۱۶۷ ، ۱۶۹

۱۷۰ ، ۱۷۱ ، ۱۷۲ ، ۱۷۴ ، ۱۷۵ ، ۱۷۷ ، ۱۷۸ ، ۱۷۹ ، ۱۸۰ ، ۱۸۱ ، ۱۸۲ ، ۱۸۴ ، ۱۸۵ ، ۱۸۷ ، ۱۸۸ ، ۱۹۱ ، ۱۹۲ ، ۱۹۴ ، ۲۰۰ ، ۲۰۱ ، ۲۰۲ ، ۲۰۳ ، ۲۰۷ ، ۲۱۰ ، ۲۱۱ ، ۲۱۳ ، ۲۱۴ ، ۲۱۵ ، ۲۱۶ ، ۲۱۷ ، ۲۱۸ ، ۲۱۹ ، ۲۲۰ ، ۲۲۱ ، ۲۲۲ ، ۲۲۳ ، ۲۲۴ ، ۲۲۵ ، ۲۲۶ ، ۲۲۷ ، ۲۲۸ ، ۲۳۰ ، ۲۳۱ ، ۲۳۶ ، ۲۳۸ ، ۲۴۰ ، ۲۴۱ ، ۲۴۲ ، ۲۴۳ ، ۲۴۵ ، ۲۴۶ ، ۲۴۸ ، ۲۵۰ ، ۲۵۱ ، ۲۵۴ ، ۲۵۵ ، ۲۵۷ ، ۲۵۸ ، ۲۵۹ ، ۲۶۱ ، ۲۶۲ ، ۲۶۳ ، ۲۶۴ ، ۲۶۶ ، ۲۶۸ ، ۲۶۹ ، ۲۷۱ ، ۲۷۲ ، ۲۷۳ ، ۲۷۵ ، ۲۷۶ ، ۲۷۷ ، ۲۷۹ ، ۲۸۰ ، ۲۸۱ ، ۲۸۲ ، ۲۸۷ ، ۲۸۸ ، ۲۹۰ ، ۲۹۲ ، ۲۹۵ ، ۳۰۴ ، ۳۰۹ ، ۳۱۰ ، ۳۱۱ ، ۳۱۲ ، ۳۱۳ ، ۳۱۴ ، ۳۱۵ ، ۳۱۶ ، ۳۱۸ ، ۳۱۹ ، ۳۲۰ ، ۳۲۱ ، ۳۲۶ ، ۳۲۷ ، ۳۲۹ ، ۳۳۰ ، ۳۳۱ ، ۳۳۳ ، ۳۳۶ ، ۳۳۷ ، ۳۳۹ ، ۳۴۴ ، ۳۴۵ ، ۳۴۹ ، ۳۵۳ ، ۳۵۷ ، ۳۵۸ ، ۳۵۹ ، ۳۶۲ ، ۳۶۶ ، ۳۷۱ ، ۳۷۴ ، ۳۷۵ ، ۳۷۶ ، ۳۷۷ ، ۳۷۸ ، ۳۷۹ ، ۳۸۰ ، ۳۸۱ ، ۳۸۳ ، ۳۸۴ ، ۳۸۵ ، ۳۸۶ ، ۳۸۷ ، ۳۹۰ ، ۳۹۱ ، ۳۹۲ ، ۳۹۳ ، ۳۹۴ ، ۳۹۵ ، ۳۹۷ ، ۳۹۸ ، ۳۹۹ ، ۴۰۰ ، ۴۰۸ ، ۴۰۹ ، ۴۱۲ ، ۴۱۴ ، ۴۱۸ ، ۴۲۱ ، ۴۲۸ ، ۴۲۹ ، ۴۳۳ ، ۴۳۵ ، ۴۳۹ ، ۴۴۱ ، ۴۴۲ ، ۴۴۴ ، ۴۴۷ ، ۴۴۹ ، ۴۵۱ ، ۴۵۲ ، ۴۵۴ ، ۴۵۵ ، ۴۵۶ ، ۴۵۷ ، ۴۵۹ ، ۴۶۱ ، ۴۶۳ ، ۴۶۸ ، ۴۷۰ ، ۴۷۱ ، ۴۷۳ ، ۴۷۷ ، ۴۹۸  
 تهران (ایستگاه راه آهن-) : ۴۱۳  
 تهران (کنفرانس-) : ۴۵۶  
 تهران (کوچه-) : ۲۰  
 تهرانچی نمایندہ مجلس : ۴۴۲ ، ۴۴۳  
 تئودوز دوم : ۲۵  
 تیران : ۲۸۷  
 تیرل : ۲۳۰ ، ۲۹۸  
 تیکمه داش : ۳۱۵ ، ۳۱۹  
 تیمورتاش عبدالحسین (سردار معظم) : ۳۴۹ ، ۳۷۱ ، ۳۷۳ ، ۳۷۵ ، ۳۷۶ ، ۳۷۷ ، ۳۷۸ ، ۳۷۹



۳۸۳، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱،  
۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۴۰۱، ۴۰۳،  
۴۰۷، ۴۱۱، ۴۵۲، ۴۶۵  
تین تسن: ۱۳۵، ۱۳۶

## «ث»

ثقة الاسلام: ۱۰۹، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۷، ۲۰۸،  
۲۱۳، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۲۱، ۲۴۱، ۲۴۲، ۳۱۷،  
۳۴۵  
ثقة الملك کارگذار تبریز: ۱۹۶، ۲۰۷، ۳۶۴

## «ج»

جاجرود: ۷۰، ۷۹، ۹۹  
جامعه ملل: ۳۷۴، ۳۸۱، ۳۸۹، ۳۹۲، ۴۰۰،  
۴۴۶، ۴۶۵  
جان داودخان: ۶۳  
جانگور: ۳۱۵  
جان محمدخان: ۳۷۱  
جاوید دکتر سلام الله: ۳۳۶، ۴۴۰، ۴۴۹، ۴۵۱،  
۴۵۶، ۴۵۷، ۴۶۰، ۴۶۷  
جبرئیل: ۱۵۱، ۱۶۷  
جبلی غرجستانی: ۲۱۸  
جرج بارکلی: ۶۴  
جعفر (گماشته مخبر السلطنه): ۷۱  
جعفر آقا شکاک (پدر سمیتقو): ۲۰۴، ۳۲۳  
جعفر زنجانی (میرزا): ۳۱۱  
جعفر کبیر (شیخ-): ۳۱  
جعفر محلاتی (شیخ-): ۲۷۱  
جعفر مزارعی (سید-): ۲۷۲  
جعفر افیای مفصل فتن: ۱۲۳  
جکمن: ۳۹۵

جلال الدوله داماد مستوفی الممالک: ۱۰۵، ۱۳۹،  
۱۷۲

جلال الملك: ۱۵۹

جلال الممالک: ۱۷۶، ۱۷۸، ۱۷۸، ۲۹۳

جلالی (ایل-): ۳۲۶،  
جلالیه: ۳۹۹، ۴۰۸  
جلفا (آذربایجان): ۲۹، ۳۰، ۶۲، ۱۷۰،  
۱۷۶، ۱۷۷، ۱۹۱، ۲۴۴، ۳۳۴، ۳۳۵

جلیل (دکتر-): ۱۸۱  
جلیل الملك: ۳۱۰، ۴۱۸  
جم محمود (مدیر الملك): ۳۴۹، ۳۵۹،  
۳۷۱، ۴۰۳، ۴۰۸، ۴۱۳، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۳۴،  
۴۳۵، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۹۶

جم فریدون: ۴۲۵  
جمال (حاجی آقا-): ۳۷۸  
جمال الدین اسدآبادی (سید-): ۷۷، ۸۵، ۷۹،  
۳۴۳

جمال الدین عبدالرزاق: ۲۷  
جمال الدین واعظ اصفهانی (سید-): ۱۵۱، ۱۶۲،  
۳۵۰، ۳۶۷

جمشید: ۲۳۳، ۳۹۴  
جناب = قندهاری میرزا ابوالقاسم  
جناح محمد علی: ۴۶۷  
جنگ بین الملل اول: ۲۲۸

جوادخان از رؤسای ایلات مشکین شهر: ۲۱۹  
جوانان طلائی: ۳۰۱، ۴۶۶  
جودت (دکتر-): ۴۴۰

جهانبانی: ۳۷۱  
جهانگیر (مسلم خوان): ۸۷  
جهانگیر خان (آسیای-): ۱۱۳  
جهانگیر خان وزیر صنایع: ۲۰، ۳۶  
جهنم: ۴۸۵

جیران (فروغ السلطنه): ۳۱، ۷۷، ۹۳

## «چ»

چاکر (تخلص رضاقلی خان هدایت): ۲۸۱  
چال میدان: ۳۰، ۶۲، ۱۶۰، ۱۶۱  
چالوس: ۴۰۰، ۴۳۵  
چانکای چک: ۴۲۶



چراغعلی خان: ۳۵۲

چرچیل کارمند سفارت انگلیس در تهران: ۱۶۰،

۱۸۵، ۲۴۰، ۲۴۳، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۶۷، ۲۷۱،

چرچیل وینستون: ۴۱۸، ۴۲۶، ۴۲۹، ۴۳۰،

۴۳۸، ۴۶۸

چکسلواکی: ۴۱۷

چمبرلین: ۴۱۸

چمن سلطانیه: ۳۱

چننه مخبری: ۱۲۳

چنگیز خان: ۲۸، ۲۳۷، ۴۸۷

چهارده کلاته: ۲۸

چهارراهی (طایفه): ۲۴۹

چهارسوق تهران: ۳۶۳

چهار محال (فوج): ۲۴۵، ۲۴۹

چهارمحل: ۹، ۱۰

چهریق: ۳۵۱، ۳۵۸، ۳۶۱

چیت ساز: ۵۰۳

چیچرین: ۳۷۵

چیفو (معدن): ۷۵

چیلاندر سوئدی: ۲۶۸

چین: ۷۵، ۱۰۴، ۱۳۱، ۱۳۴، ۱۳۶، ۱۴۴،

۱۵۲، ۲۴۳، ۳۱۱، ۳۸۱، ۴۰۵، ۴۲۶،

۴۳۹، ۴۴۲، ۴۴۵، ۴۵۰، ۴۷۹

## «ح»

حائری رئیس اوقاف: ۳۷۵

حائری زاده سید ابوالحسن: ۴۶۶

حائری زاده میرزاهاشم: ۳۶۶

حاتم طائی: ۳۱، ۲۴

حاجب الدوله میرزا علی خان: ۵۴، ۵۶، ۵۷،

۶۰، ۹۳

حاجب الدوله مصطفی قلی خان: ۱۴۲، ۱۶۰،

۱۶۴، ۱۶۸

حاجب الدوله (تیمچه): ۵۰

حاجی آباد فارس: ۲۸۶

حاجی آباد قزوین: ۷

حاجی آقا: ۲۴۸، ۲۸۱

حاجی امین: ۳۹۷

حاجی ترخان: ۸، ۳۰، ۶۲

حاجی خواجه لو (ایل): ۱۹۷، ۱۹۹، ۲۰۲،

۲۰۳، ۲۱۲

حاجی علی لو: ۱۹۷، ۲۱۴

حاجی میرزا آقاسی = آقاسی

حاجیه استاد عمه رضاقلی خان هدایت و زن

فتحعلیشاه: ۲۹

حاجیه خانم گرگری: ۳۰

حافظ: ۲۸، ۵، ۹۳، ۹۴، ۲۳۲، ۲۵۵، ۲۶۷،

۲۹۶، ۳۰۲، ۳۵۴، ۳۹۴، ۴۷۶، ۴۷۸، ۴۸۶،

۴۸۷، ۴۹۱، ۴۹۲

حامدی پسر اعتماد دربار: ۴۹۶

حبشه: ۲۹۹، ۳۸۷

حبشیه زن رضاقلی خان هدایت: ۲۹

حبیب آباد: ۴۱۰

حبیب السیر: ۳۵۱

حبیب الله خان (حمام): ۲۰

حبیب الله خان پادشاه افغانستان: ۳۷۹

حبیب الله خان سرتیپ مرندی: ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۴،

حبیب دستان (میرزا): ۴، ۱۱۰

حجاز: ۲۷۲، ۲۹۲، ۲۹۳، ۳۵۹، ۳۸۷، ۳۸۸،

۴۰۳

حجازی سید محمد باقر مدیر روزنامه وظیفه:

۴۶۶

حجت (حضرت): ۱۴۲

حرمت الملوك: ۲۰۳

حریری (صاحب مقامات): ۴۸۵

حزب اجتماعيون عاميون: ۳۱۱

حزب تجدد: ۳۳۴

حزب توده: ۴۴۴، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲،

۴۵۵، ۴۵۷، ۴۶۶

حزب حلقه: ۴۳۸، ۴۴۴



حزب دموکرات ایران: ۴۴۹  
 حزب دموکرات تبریز: ۴۴۹، ۴۶۰  
 حسام السلطنه: ۵۹، ۹۰، ۹۵  
 حسرتان: ۱۹۹  
 حسن (سید-): ۴۰  
 حسن (میرزا-): ۳۰۹  
 حسن آباد قم: ۲۵۵، ۲۸۷، ۲۸۸  
 حسن آشتیانی (میرزا-): ۸۱، ۱۰۱، ۱۰۲  
 حسن جراح (میرزا-): ۳۶  
 حسن حبل المتین (سید -): ۲۷۱، ۲۷۷، ۲۸۰، ۲۷۸  
 حسن خان باشی: ۷۷  
 حسن شکر بک: ۳۸۴  
 حسن شیرازی (میرزا-): ۸۱  
 حسن عکاس (میرزا-): ۲۶۶  
 حسنعلی خان گروسی: ۹۵  
 حسنعلی میرزا: ۲۸۰، ۳۸۲، ۴۴۷  
 حسنقلی خان پسر امان الله خان: ۱۸۹  
 حسن قندی (سید-): ۱۴۱  
 حسن کلیددار (سید-): ۳۸۶  
 حسن مجتهد (حاجی میرزا-): ۹۹، ۱۷۲  
 ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۲۱۴  
 حسن موسی: ۹۲  
 حسین (سلطان-): ۴۰  
 حسین (ملا-): ۸۷  
 حسین آباد (اختیاریه): ۹۴  
 حسین بن علی علیه السلام: ۶۸، ۱۹۱، ۳۷۰  
 ۳۷۳، ۳۸۵، ۴۹۴  
 حسین خان (رئیس کارخانه ریسمان ریزی):  
 ۳۸۲  
 حسین خان (میرزا-): ۸۵  
 حسین خان (میرزا-) سر رشته دار تلگرافخانه  
 تبریز: ۲۰۴، ۲۲۰  
 حسین خان (میرزا-) منشی سفارت اطروش:  
 ۱۵۸

حسین خان آجودان باشی = آجودان باشی  
 حسین خان چرتی: ۷۰، ۷۸  
 حسین خان الله: ۳۰۹  
 حسین خان ویار: ۳۲۶، ۳۵۸، ۳۹۷  
 حسین خان هنگ آفرین: ۴۳۱  
 حسینعلی خان فولادلو: ۲۰۰  
 حسینعلی میرزا: ۲۸، ۲۹م  
 حسین فشنگچی: ۳۴۰  
 حسینقلی (خلیج-): ۳۸۰، ۳۸۱  
 حسینقلی خان از رؤسای ایلات مشکین شهر:  
 ۲۱۸  
 حسین محمود (کربلائی-): ۳۳۶  
 حسین نجل خلیل (میرزا-): ۱۶۴  
 حسین واعظ (میرزا-): ۱۷۰  
 حسین یزدی (شیخ-): ۳۲۹  
 حشمت الدوله: ۱۴۷، ۱۴۸، ۳۲۹، ۴۳۱  
 حشمت الدوله ابوالفتح طباطبائی: ۳۱۳، ۳۱۴  
 حشمت الدوله حمزه میرزا: ۶۱، ۸۵  
 حشمت السلطنه: ۲۰۶  
 حصار: ۳۸۰، ۳۸۱  
 حضرت قلی: ۱۹۷، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۱۲، ۲۱۳  
 حکمت علی اصغر: ۴۰۳، ۴۱۲  
 حکیم الهی میرزا جعفر: ۹۲  
 حکیم الدوله حسن خان: ۳۵۷  
 حکیم الملك ابراهیم حکیمی: ۳۴۴، ۳۴۹  
 ۳۵۷، ۳۶۴، ۴۳۷، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱  
 ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۵، ۴۵۲، ۴۶۰، ۴۶۱  
 ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۸  
 حکیم الملك میرزا محمود خان بروجردی:  
 ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۱، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۸  
 ۱۱۲، ۱۱۵، ۱۱۷، ۱۴۴  
 حکیم الممالک: ۶۳  
 حکیمی ابراهیم = حکیم الملك  
 حکیمی علی اکبر خان: ۳۸۹  
 حمزه (شیخ-): ۱۱۰، ۱۱۱



حمزه آقا منگور: ۸۵

حمیدالدوله کیومرث میرزا: ۶۶

حوا: ۴۱۴

حوض سلطان: ۵۴، ۵۷

حیدرآباد رضائیه: ۲۹۳، ۳۲۴

حیدرخان حیات داودی: ۲۷۰

حیدرعلی خان نواب: ۲۷۴، ۲۷۵

حیدر عمو اغلی: ۱۵۱، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۴

۴۳۲

حیدری نماینده مجلس: ۴۰۹

## «خ»

خازن الملک: ۲۷، ۱۴۲

خازن لشکر: ۲۱۵

خاقان چین: ۶۵

خاقان چین (قصر): ۲۵۷

خاقانی: ۲۵۶

خاقانی محمد علیمیرزا: ۴۹۶

خالصی زاده: ۳۵۹، ۳۶۳

خالو قربان: ۳۳۱

خانم تبریزی: ۶۲

خانم جان: ۲۰

خانم خانمها: ۱۸۱

خانمرود: ۳۲۱

خان خانان = مخبر السلطنه

خان خوره: ۲۴۶، ۲۸۱، ۲۸۶

خان زنیان: ۲۵۱

خانقین: ۴۱۹

خانلرخان: ۶۰

خانه: ۳۵۵

خانی آباد: ۳۱۸

خبیص = شهداد

خدا بنده (گنبد): ۳۱

خدایارخان سرلشکر: ۳۵۹، ۳۶۷، ۳۶۸

خراسان: ۲۸، ۲۹، ۶۱، ۶۲، ۱۶۲، ۲۱۴

۲۱۷، ۲۲۲، ۲۳۷، ۲۴۴، ۲۴۸، ۲۷۴، ۲۸۸

۳۷۱، ۳۷۴، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۸، ۳۹۷، ۴۰۰

۴۰۸، ۴۱۹، ۴۵۲، ۴۶۲، ۴۷۳

خرم آباد: ۳۷۸، ۳۸۴

خرمشهر = محمره

خزانه سید جواد: ۶۸

خزر (دریای): ۵۹، ۴۱۸

خزران: ۷

خزعل (شیخ): ۳۸۵

خسرو بک: ۴۰۳

خسرو پرویز: ۲۴۷

خسروخان کرمانی: ۶۲

خسرو شاه: ۲۱۷، ۲۱۸

خسرو شاهی حاجی سیدحسن: ۱۷۵

خسرو میرزا پسر عباس میرزا: ۵۶

خشایارشا: ۲۳۳، ۲۳۷

خشت: ۲۸۷

خلخال: ۱۹۷، ۲۰۰، ۲۱۸، ۳۱۵، ۳۸۹

خلعت بری سرهنگ: ۴۱۷

خلیل (میرزا): ۱۶۴

خمسه: ۶۲، ۹۹، ۲۱۸، ۴۵۱

خمسه (ایالات): ۲۴۸، ۲۷۴، ۳۸۳

خواجه نفس: ۳۷۱

خواجه نوری رضا: ۴۳۸

خوار: ۲۶۱

خوارزم ۲۹م، ۵۴، ۶۲، ۲۳۶

خوانسار: ۲۸۷

خورنق: ۶۵

خوریان: ۴۱۹، ۴۴۵

خوزستان: ۳۸۵، ۳۹۲

خوشتاریا: ۳۵۷

خوی: ۱۱۰، ۱۹۱، ۲۲۴، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۴

۳۲۱، ۳۲۶، ۳۳۶، ۴۰۴

خیابان (محلّه): ۱۷۲، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶

۱۹۱، ۱۹۶، ۱۹۹، ۲۱۶



خیابانی شیخ محمد: ۲۴۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴  
 ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۳۲  
 ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۶۹  
 خیابانی محمدخان: ۲۱۷  
 خیرات حسان: ۱۲۹

## «د»

دابلیم: ۳۲  
 دادخواهی: ۳۴۰  
 دادگر حسین (عدال الملك): ۹۹، ۱۷۵، ۳۵۷  
 ۳۵۹، ۳۷۰، ۳۹۸، ۴۰۴  
 دارا: ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸  
 دارالایتام شاپور: ۳۷۲  
 دارالفنون: ۲۹، ۳۲، ۴۳، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۹، ۱۱۰، ۱۱۴، ۱۴۲، ۲۵۷، ۳۱۸، ۳۲۰، ۳۴۴، ۳۶۹، ۴۰۲  
 دارالفنون برلن: ۸، ۱۱  
 دارالفنون پاریس: ۴۷۸  
 داردانل: ۲۹۱، ۲۹۵  
 داریوش: ۲۳۸  
 دافتیان: ۳۷۵  
 دالکی: ۲۵۲  
 دامس (دکتر-): ۱۴۲، ۱۴۳  
 دامغان: ۲۸، ۴۰۰  
 دانتزیک (دالان-): ۴۱۷  
 دانتن: ۱۳، ۱۵۰، ۳۰۱، ۴۶۷  
 دانش سرای تهران: ۴۰۷  
 دانشکده پزشکی تهران: ۴۰۸، ۴۲۱  
 دانشگاه تهران: ۴۳۸، ۴۵۷، ۴۶۶  
 دانمارک: ۴۹  
 دانوب: ۱۷۸

داود (بینمیر): ۱۲۹، ۲۹۰  
 داود پسرو قایع نگار (میرزا-): ۲۹  
 داودخان (میرزا-): ۶۴  
 داودیه: ۶۴، ۹۳  
 داورعلی اکبر: ۱۰۱، ۳۵۵، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۳  
 ۳۷۴، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۹  
 ۳۹۶، ۳۹۷، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۱۷، ۴۲۱، ۴۶۵  
 دایه خانم: ۳۶  
 دبیرالسلطان: ۱۵۷، ۱۵۸  
 دبیرالسلطنه: ۲۱۵، ۲۱۷  
 دبیرالملك: ۱۱۲، ۲۲۹، ۲۳۰، ۳۰۹  
 دجله: ۱۵۵  
 دخمه شاپور: ۲۵۴  
 درة التاج: ۲۸۹  
 درخشانی سرتیپ: ۴۴۱  
 درگاهی محمد: ۳۶۳، ۳۶۷، ۴۰۲، ۴۰۷  
 دروازه دولت: ۳۳، ۷۷، ۱۰۵، ۴۱۲  
 دروازه شمیران: ۶۲  
 دروازه گمرک: ۳۱۸  
 دروازه محمدیه: ۳۷۴  
 دروس: ۹۴، ۲۰۱، ۲۲۳، ۳۸۶، ۳۸۷، ۴۰۲  
 ۴۰۷، ۴۱۶، ۴۱۸، ۴۴۹، ۵۰۳  
 درویش خوشنویس: ۲۴۰  
 دره دیز: ۳۰، ۱۷۷  
 دریابیکگی: ۲۴۵، ۲۵۲، ۲۵۴، ۲۵۷، ۲۵۸  
 ۲۵۹، ۲۶۲، ۲۶۶، ۲۷۲، ۲۸۲  
 دریفوس: ۱۴۰  
 دزاشوب: ۱۵۵  
 دزداب: ۴۱۰ = زاهدان  
 دزد وقاضی: ۴  
 دزفول: ۳۸۴  
 دژکام مدیر روزنامه رگبار: ۴۶۶  
 دستجرد: ۲۸۷  
 دستور (افلاطون): ۴۸۰



دشت ارژن: ۲۵۱

دشتستان: ۲۷۸

دشتی: ۲۷۸

دشتی علی: ۴۱۲، ۴۳۷، ۴۶۰

دگن گل فروش: ۷۲

دلانو: ۳۸۱

دلپش: ۱۸۳

دلکاسه: ۲۹۴

دلمه باغچه: ۴۰۴

دلیجان: ۲۸۲

دلیجان (گردنه -): ۳۰

دماوند: ۱۸۹

دماوند (کوه-): ۴۷۶

دنی سورا: ۳۰۷، ۴۷۸، ۴۸۹

دوچی: ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۵، ۱۸۶

دوربان: ۴۳۶

دوست محمد (امیر-): ۳۴۳

دوست محمد خان بلوچ: ۳۸۴، ۳۸۵

دوشان تپه: ۷۰، ۱۴۲، ۴۰۰

دوگلاس (کنل-): ۲۵۲، ۲۵۴

دولت آبادی آقامیرزا سیداحمد: ۲۴۸

دولت آبادی حسام: ۴۵۱

دولت آبادی حاجی میرزا یحیی: ۵۲، ۱۱۰، ۱۱۳

۱۳۴، ۱۵۷، ۱۶۲، ۱۶۶، ۱۶۷، ۳۶۳، ۳۶۶، ۳۶۹

دولتشاهی وزیرپست وتلگراف: ۴۰۳

دومرک: ۲۹۲

دووال: ۱۸۳

ده بید: ۲۴۷، ۲۸۶

دهقان بختیاری: ۳۵۶

دهلی: ۴۵۱

ده نمک: ۲۴۵

دیان (معبد-): ۲۳۸

دیبا: ۳۸۹، ۳۹۷

دیتریشی: ۸، ۱۱، ۱۹، ۲۵، ۲۶، ۲۸، ۱۲۲

۱۳۳، ۱۷۸، ۱۷۹

دیتریشی آماندا: ۱۰، ۱۵، ۱۷، ۱۸، ۲۷، ۴۴، ۴۳۰

دیتریشی شارلت: ۹، ۱۸

دیتریشی کنراد: ۸، ۱۷، ۱۷۹، ۱۸۴، ۲۳۰

دیتریشی والتر: ۱۷، ۲۵، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۳۴، ۱۷۸

دیتریشی ویلهلم: ۱۵، ۱۸، ۱۹، ۱۸۴

دیچ (مهندس-): ۲۸، ۳۰، ۳۱

دیژن: ۱۱۹

دیکسن (ژنرال-): ۳۱۱، ۳۳۹، ۴۳۱

دیمان: ۱۷۰، ۱۷۱

دین شاه: ۳۹۳

دیوژن: ۴۸۳، ۴۸۴

دیونیزس: ۴۵۳

## «ذ»

ذبیح السلطنه عباسقلی قاجار: ۳۳۲

ذکاء الملك محمد حسین فروغی: ۱۱۰

ذکاء الملك محمد علی فروغی: ۳۵۳، ۳۵۶، ۳۵۷

۳۵۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۴، ۳۸۱، ۳۸۵، ۳۸۹

۳۹۲، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۹، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۸

۴۱۱، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۵، ۴۳۸

۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۷، ۴۶۵، ۴۹۶

ذکریا تاجر اطریشی: ۲۱۸

ذوالفقاری محمود: ۴۵۷

## «ر»

راتولد (دکتر-): ۶۸، ۶۹

رادمنش (دکتر-): ۴۴۲

رادیکال سوسیالیست: ۲۹۲

رازی (امام فخر-): ۴۷۵

رافدین (نشان-): ۳۹۸

راکفلر: ۱۲۱، ۴۷۷

راکوسکی: ۳۷۵

رامبو: ۲۶۲



۱۸۱، ۱۸۲، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۴۰، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۲۶، ۳۳۰، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۹، ۳۵۵، ۳۸۹، ۴۳۲  
 رشديه ميرزا حسن: ۱۱۰  
 رشيدالدوله: ۱۹۹  
 رشيدالسلطان: ۳۰۹  
 رشيدالملک: ۲۲۶، ۲۴۱  
 رشيدالمالک: ۲۱۸  
 رضا (حضرت-): ۳، ۴۶۲، ۴۶۳  
 رضائيه = اروميه  
 رضاخان (حاجي ميرزا-): ۳۴۴  
 رضاخان (ميرزا-): ۱۶۴  
 رضاخان پسر شاهرخ بگ: ۳۰  
 رضاخان سرتيپ = پهلوي رضاشاه  
 رضاخان مهندس (دائي مخبر السلطنه): ۶۱  
 رضا قلي خان: ۷۲  
 رضا قلي خان فولادلو: ۲۰۰  
 رضا قلي خان هدايت = هدايت  
 رضا کرمانی (ميرزا-): ۷۷، ۷۹  
 رفيع رضا = قائم مقام الملک  
 رفيع الدوله: ۲۱۵  
 رفيعي: ۴۴۰  
 رکسانا: ۲۳۴  
 رکن الدوله: ۲۴۲  
 رکن الدوله محمد تقی ميرزا: ۶۵، ۶۶، ۹۰، ۳۴۳  
 رکن الدوله محمد علي پسر علينقی ميرزا رکن-  
 الدوله و نوۀ محمد تقی ميرزا رکن الدوله: ۹۳، ۳۴۳  
 رکنی محمد علي = رکن الدوله  
 رم: ۴۶۴  
 رن (درۀ-): ۱۰  
 رن (رود-): ۲۳۰  
 رن (رود-): ۹، ۲۵، ۲۳۶  
 روباه (کتاب): ۱۵

رامسر (استخر-) = استخر رامسر  
 راه آهن (گار-): ۲۳۲  
 راه نجات = رسالۀ راه نجات  
 رايت اسپنسر: ۷۵، ۷۶  
 رايشتات (کنگرۀ-): ۲۲  
 ربسپير: ۱۳، ۱۵۰، ۲۵۶، ۳۰۱، ۴۶۷  
 ربيع آقا: ۳۲۵  
 رتردام: ۱۱۷  
 رتشيلد: ۲۲۶  
 رحيم آقا صدقياني: ۲۱۵، ۲۲۲  
 رحيم آقا قزويني: ۱۷۹، ۱۸۱، ۲۱۲، ۲۱۳  
 ۲۱۷، ۲۲۶، ۲۲۷، ۳۵۳، ۳۶۷  
 رحيم خان چلبيانلو سردار نصرت: ۱۵۱، ۱۶۵، ۱۷۰، ۱۷۵، ۱۸۶، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹  
 ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۱۰، ۲۱۲، ۲۱۶، ۲۱۸، ۲۲۰  
 ۲۲۲  
 رحيم علي: ۳۳۶  
 رحيم مير آخور: ۷  
 رحيميان نماينده مجلس: ۴۶۵  
 رزا: ۲۶، ۲۲۹  
 رزا (گارسن تالاردوستي): ۱۱۴، ۲۲۹  
 رزج: ۲۳۰  
 رزکان: ۶۶، ۱۲۱، ۱۲۲، ۲۲۳  
 رزن (دکتر-): ۱۱۳  
 رزن باخ: ۱۲۲  
 رژی: ۸۲، ۸۶  
 رسالۀ ادوار: ۳۷، ۲۸۹  
 رسالۀ راه نجات: ۲۲۶، ۲۳۲، ۳۷۲  
 رسالۀ سيد محمد علي معلم: ۲۴۰  
 رسالۀ عروض: ۵۰۴  
 رستم: ۴۰، ۵۹، ۲۳۳، ۲۳۷، ۲۸۵، ۳۱۹  
 ۳۹۴  
 رستم آباد: ۳۲  
 رستم فيروزان: ۳۵۸  
 رشت: ۶۲، ۱۴۴، ۱۵۲، ۱۶۶، ۱۶۹، ۱۷۴



- روشتین: ۳۴۹، ۳۵۹  
روح القدس: ۱۶۰  
روح القوانين: ۱۳۱  
روح الله خان یاور: ۲۶۲، ۲۶۴، ۳۳۹  
روحی نماینده مجلس: ۴۴۳  
رودکی: ۴۰  
روزنامه اونمان: ۲۲۸، ۲۹۲  
روزنامه ایران ما: ۴۳۹  
روزنامه ایران نو: ۲۰۱، ۲۱۵  
روزنامه ایزوستیا: ۳۳۸  
روزنامه پاری ژورنال: ۲۲۸  
روزنامه پراودا: ۳۳۸  
روزنامه پرچم اسلام: ۴۶۶  
روزنامه پوبلیک نیوز: ۲۹۵  
روزنامه پیکار برلن: ۳۹۱  
روزنامه تان: ۲۲۱، ۲۲۸، ۲۹۲، ۳۱۰، ۳۱۱  
روزنامه تایمز: ۳۹۵  
روزنامه تمدن: ۱۵۲  
روزنامه چهره نما: ۳۹۸  
روزنامه حبل المتین: ۲۷۵، ۴۰۵  
روزنامه حقیقت: ۳۴۹  
روزنامه دیلی نیوز: ۴۵۰  
روزنامه رعد: ۳۱۰  
روزنامه رعد امروز: ۴۴۳  
روزنامه رگبار: ۴۶۶  
روزنامه رهبر: ۴۳۰  
روزنامه زبان آزاد: ۳۵۲  
روزنامه سیاست ما: ۴۶۶  
روزنامه سیکل: ۳۹۲  
روزنامه شفق: ۳۶۸، ۴۴۱  
روزنامه شمس: ۲۱۹  
روزنامه صدای وطن: ۴۶۶  
روزنامه صور اسرافیل: ۱۴۸  
روزنامه طوفان: ۳۴۹، ۳۵۶  
روزنامه عروۃ الوثقی: ۳۴۴  
روز نامه عصر جدید: ۳۰۹  
روزنامه قانون: ۸۵  
روزنامه قدس: ۵۲  
روزنامه قیام ایران: ۴۶۶  
روزنامه کلادراداج: ۳۹۱  
روزنامه کوشش: ۳۵۵  
روزنامه لافرانس: ۲۲۸، ۲۹۲  
روزنامه لاکسیون: ۱۲۸  
روزنامه لالانترن: ۲۲۷  
روزنامه لوراپل: ۲۲۸  
روزنامه لورور: ۲۲۷  
روزنامه لوژیلباس: ۲۲۸  
روزنامه ماتن: ۲۲۱، ۲۲۸، ۲۹۲  
روزنامه مجلس: ۱۵۵  
روزنامه مصور مونیخ: ۳۹۰، ۳۹۱  
روزنامه ملانصرالدین: ۳۴۰  
روزنامه منچستر گاردین: ۳۱۰  
روزنامه نوویه ورمیا: ۲۹۳  
روزنامه نهضت: ۳۹۱  
روزنامه وطن: ۱۶۷، ۳۲۰  
روزنامه وظیفه: ۴۶۶  
روزنامه وقایع اتفاقیه: ۵۶  
روزنامه هیرارش: ۲۹۹  
روزولت تئودر: ۴۸۴  
روزولت فرانکلین: ۴۲۶، ۴۲۸، ۴۳۰، ۴۳۸  
۴۵۲، ۴۶۸  
روستا احمد: ۵۰۳  
روستف: ۱۷۸  
روسو (ژان ژاک): ۳۰۳، ۴۸۳، ۵۰۱  
روسیه: ۱۰، ۱۶، ۲۲، ۲۸، ۴۹، ۵۰، ۵۲، ۵۳، ۵۵، ۶۳، ۶۴، ۷۵، ۷۹، ۸۵، ۱۵۰، ۱۵۵، ۱۶۲، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۵، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۴، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸



زاهدان: ۴۶۲، ۴۱۰ و = دزداب  
 زاهدی سپهبد فضل الله: ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۵۴  
 زایر خضر خان: ۲۷۲  
 زاینده رود: ۲۴۴  
 زحل: ۲۴۱، ۳۵۱  
 زردشت: ۳۸۰، ۴۱۱، ۴۳۴  
 زرقان: ۲۴۷، ۲۸۶  
 زرگنده: ۷۹، ۳۷۲، ۳۷۴، ۴۰۱  
 زرین کفش: ۲۳۷، ۳۹۹  
 زکی (میرزا-): ۵۷  
 زلاند جدید: ۴۸۱  
 زلیخا: ۱۱۷، ۴۸۴  
 زمانی یزدی (ملا-): ۳۹۴  
 زمزم (چاه-): ۲۳۸  
 زنجان: ۳۱، ۶۲، ۵۹، ۹۹، ۱۶۵، ۱۹۵، ۲۲۵  
 ۳۱۴، ۳۱۵، ۴۵۱، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۶۱  
 زنددخت فارسی: ۳۸۰  
 زندیه: ۴۳۱، ۴۲۸  
 زوربخ: ۲۳۰  
 زهرا علیها سلام: ۳۸  
 زهره: ۱۲۴  
 زهره (ستاره-): ۳۵۱، ۴۹۰  
 زیبنده خواهر مخبر السلطنه: ۲۷، ۶۶  
 زیر راه: ۲۸۷  
 زین العابدین خان (میرزا-): ۱۸۰

## «ژ»

ژاپن: ۱۳۳، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۴۲، ۱۴۳،  
 ۱۵۲، ۱۵۹، ۲۴۷، ۳۸۱، ۳۹۹، ۴۱۲، ۴۳۷،  
 ۴۳۸، ۴۵۱، ۴۵۲  
 ژاکوبن: ۳۰۱  
 ژان سوم: ۱۳۰  
 ژران (کنسول فرانسه در تبریز): ۱۷۶  
 ژرژ ششم: ۴۶۳  
 ژنو: ۲۵

۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۶، ۲۱۸، ۲۱۹،  
 ۲۲۰، ۲۲۲، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۴۰،  
 ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۵، ۲۵۱، ۲۵۵، ۲۵۸، ۲۶۱،  
 ۲۶۲، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸،  
 ۲۸۱، ۲۸۸، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵،  
 ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۹، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۹، ۳۱۲،  
 ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۳۵،  
 ۳۳۹، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۵، ۳۵۸،  
 ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۹،  
 ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۸۱، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۹۶، ۳۹۹،  
 ۴۱۵، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۶،  
 ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۴۹، ۴۶۲،  
 ۴۶۵، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۶،  
 ۵۰۲ و = شوروی

روسیه (اولتیماتوم -): ۴۶۵

روشن محمد علی: ۴۱۹

روشنک زن اسکندر: ۲۳۴

روضه الصفا: ۵۶، ۹۶، ۶۰

روم: ۱۱، ۱۳۰، ۴۵۳، ۴۹۰

رومانوس: ۴۳۵

رومانی: ۲۲، ۲۹۵، ۴۱۹

روم شرقی: ۴۳۵

روملی شرقی: ۲۲

رویترا: ۲۶۹، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱

رهنما: ۴۱۲، ۴۱۳

ری: ۲۳۷، ۴۶۲

ریاض العارفین: ۱۸۰

ریدرر (مستشار اطریشی): ۶

ریس: ۹

ریشارد (مسیو-): ۵۱

ریشارد شیردل: ۴۳۵

## ز

زادخان: ۳۸۳

زال: ۲۳۷، ۴۹۸



ژنو (دریاچه): ۱۰

ژوپیتر: ۴۶۳

ژوزف دوم = یوسف دوم

ژوزفین: ۳۵۸

ژیرند: ۳۰۱

ژیرندن: ۳۰۱

«س»

سابینر: ۱۲۸

سادچیکف: ۴۶۰، ۴۵۶، ۴۴۷، ۴۴۶، ۴۴۵، ۴۴۴

سار: ۴۴۱

سارکیوس: ۳۷

ساری: ۴۵۲، ۳۷۱

سازانف: ۲۹۲، ۲۲۱

سازمان بهداشت جهانی: ۴۶۰

سازمان ملل متحد: ۴۳۹، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵

۴۴۶، ۴۵۰، ۴۵۲، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۷۱، ۴۹۹

ساسانیان: ۳۷، ۲۳۳، ۲۳۴

ساعده محمد: ۳۳۸، ۴۲۹، ۴۳۹، ۴۴۵، ۴۵۲

۴۶۲، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۷۳

ساعده الدوله: ۷۹

ساعده السلطنه: ۲۱۵، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷

۳۱۸، ۳۲۷، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۷، ۳۳۹

ساعده الملك: ۱۴۵، ۲۰۲

ساعی: ۳۴۹

ساعده لشکر میرزاهاشم خان: ۱۹۶، ۱۹۹، ۲۱۲

ساکسن: ۱۰

ساکسن ها: ۱۳۰

سالار حسن خان: ۵۴، ۵۶

سالار اسعد: ۲۱۸

سالار الدوله پسر مظفرالدین شاه: ۹۸، ۲۲۵

سالار السلطان: ۲۱۸

سالار دیوان: ۲۱۸

سالار سعید: ۴۶۰

سالار عشایر: ۲۱۸

سالار فیروز: ۲۱۸

سالار لشکر: ۲۴۳

سالار لیقوانی (حاجی): ۱۹۶

سالار مظفر: ۳۱۴

سالار معزز: ۲۱۵

سالار مخم: ۱۸۸

سالار ملی باقر خان: ۱۷۶، ۱۹۱، ۱۹۶، ۱۹۷

۱۹۸، ۱۹۹، ۲۱۶، ۳۴۴

سالار نصرت: ۲۱۸

سالمانا صار: ۲۳۵

سامسون: ۴۰۴

ساموئدها: ۱۳۱

سانترا سایوز: ۳۳۰، ۳۳۵

سانفرانسیسکو: ۴۵۲

سانفرانسیسکو (تالار): ۴۴۶

سانفرانسیسکو (کنفرانس): ۴۴۴، ۴۶۰

ساوجبلاغ مکرری: ۸۵، ۱۹۸، ۲۰۲، ۲۰۳

۲۱۹، ۲۲۵، ۳۲۴، ۳۲۵

ساو و آ: ۲۹۱، ۲۹۴، ۲۹۸

ساوه (دریاچه): ۲۸۱

سبکتکین: ۳۹۱

سبزوار: ۷۶، ۱۰۰

سبزه میدان تهران: ۴۹۲

سبزه میدان رشت: ۳۳۹

سپهبدی وزیر مشاور: ۴۵۰

سپهدار رشتی فتح الله اکبر: ۳۲۷، ۴۳۳

سپهسالار آقاوجیه برادر عین الدوله: ۱۳۴، ۱۳۸

۱۵۱

سپهسالار تنکابنی: محمدولی خان: ۸۶، ۱۰۱

۱۱۲، ۱۱۳، ۱۳۹، ۱۴۱، ۱۸۰، ۱۸۶، ۱۹۴

۱۹۸، ۲۰۸، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲

۲۲۳، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۸، ۲۳۰، ۲۴۱، ۲۴۲

۲۶۹، ۲۸۸، ۲۹۱، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۲۹، ۳۶۵

۳۷۲، ۳۷۴

سپهسالار حاجی میرزا حسین خان مشیرالدوله:



۳، ۵، ۲۴، ۴۳، ۵۲، ۶۰، ۶۳، ۶۴، ۶۵،  
۶۸، ۹۴، ۹۵، ۱۰۴، ۱۷۰، ۲۲۶، ۲۲۸،  
۳۰۹، ۳۱۰، ۳۴۳، ۴۵۱، ۵۰۲

ستارخان = سردار ملی

سراب: ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۲۱۰، ۲۲۶، ۲۶۸،  
۳۳۶

سرایوو، ۲۹۴

سرباز گمنام واشنگتن: ۴۶۹

سرتیپ زاده کاظم خان: ۲۲۸، ۳۳۲، ۳۷۳، ۳۳۳

سرچشمه: ۴۱۷

سرچم: ۳۱۴

سرخاب: ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۲۰۸، ۳۳۴

سرخه حصار: ۹۰

سردار ابوالحسن خان: ۲۷

سردار احتشام: ۲۴۶، ۲۴۸، ۲۶۳، ۲۸۱

سردار اسعد جعفر قلی خان: ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰،

۲۰۱، ۲۱۶، ۲۷۳، ۳۶۴، ۳۷۰، ۳۸۳، ۳۷۴

۳۸۵، ۳۸۹، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۹، ۴۰۱، ۴۰۳

۴۱۶، ۴۴۳، ۴۵۲

سردار اسعد علی قلی خان: ۱۲۷، ۱۷۹، ۱۸۱،

۱۸۳، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۴، ۱۹۸،

۲۰۰، ۲۲۰، ۲۲۶، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۴۰، ۲۴۱،

۲۴۲، ۲۴۳، ۲۵۵، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۹، ۲۹۱

سردار اسعد (عمارت -): ۳۹۲

سردار اشجع: ۲۸۷

سردار اعتماد: ۳۴۹

سردار انتصار: ۳۵۸

سردار بهادر پسر سردار اسعد = سردار اسعد جعفر -

قلی خان

سردار رفعت: ۳۳۱

سردار سپه: ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۴۹،

۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۵، ۳۵۷، ۳۵۸،

۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶،

۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۴۲۰، ۴۳۳ و = پهلوی

رضاشاه

سردار سطوت: ۲۱۵

سردار ظفر: ۲۸۲، ۲۸۷

سردار عشایر محمد حسین خان قراجه داغی: ۲۱۶،

۲۲۵، ۲۲۷، ۳۲۱، ۳۲۶، ۳۲۷

سردار فاتح: ۱۹۱، ۳۳۷

سردار فاخر برادر ممتاز الدوله: ۲۱۴

سردار فاخر: ۳۹۴، ۴۵۴، ۴۶۱، ۴۶۳

سردار کل: ۱۳۹، ۱۴۰

سردار کل مکری: ۲۲۵

سردار محیی: ۲۲۲

سردار مکریم: ۳۱۵

سردار ملی ستارخان: ۱۷۶، ۱۸۱، ۱۹۱، ۱۹۷،

۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۳، ۲۱۲، ۲۱۴، ۲۲۵،

۳۲۰، ۳۴۴

سردار منصور: ۱۷۲

سردار مؤید: ۳۱۶

سردار نصرت = رحیم خان چلبیانلو

سردار همایون: ۱۷۰، ۳۲۷، ۳۷۲

سرداری (کوچه -): ۳۷۲

سرد رود (گردنه -): ۳۳۳

سرشار محمود: ۴۷۵

سرشی (کنت -): ۶۳

سرقبر آقا: ۳

سرکوه: ۲۷۴

سرکوهی: ۲۴۸

سرکیس: ۳۷

سرکیس (دکتر -): ۲۰۶

سرمايه (مارکس): ۴۸۳

سروستان: ۲۴۸، ۲۵۵، ۲۸۶

سطوت السلطنه: ۲۱۵

سعد آباد: ۶۲، ۱۶۹، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۸۳، ۳۸۹،

۴۱۲، ۴۱۵

سعد آباد (پیمان -): ۴۱۲، ۴۱۸، ۴۲۱

سعد الدوله میرزا جواد خان معروف به ابالمه و

امالمه و نجس الدوله: ۱۹، ۲۰، ۲۵، ۲۷، ۳۰،



سلم ناصر: ۲۳۵  
 سليم (شيخ-) : ۱۷۰، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۴۱  
 سليمان (حضرت-) : ۲۴۰، ۲۴۶، ۲۶۵  
 ۲۶۶، ۲۸۴، ۳۲۷، ۳۶۸، ۴۷۶  
 سليمان خان پسر جعفر قلی خان نیرالملک : ۳۱  
 سليمان ميرزا، ۱  
 سليمان ميرزا = اسکندری  
 سليمان خان پسر فخرالملک، ۲۰، ۶۴  
 سليم خان مستوفی تلکرافخانه، ۳۲  
 سليمانیه، ۲۹۳، ۳۲۴  
 سمر دیس: ۲۳۷  
 سمنان: ۳۰۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۶۰  
 سمیتقواسمعیل آقاشاک: ۲۰۴، ۲۳۶، ۳۲۱  
 ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۵۱  
 ۳۶۱، ۳۸۵  
 سمیع حسن = ادیب السلطنه  
 سن آمبروسوس: ۳۹  
 سنائی: ۸، ۲۵۷  
 سنارسکی: ۱۷۱، ۲۰۰، ۲۰۷  
 سن استفانو: ۲۲  
 سن اگوستن: ۳۹  
 سن بازیل: ۳۹  
 سنت هلن: ۴۲۵  
 سن زولین: ۲۹۸  
 سن سیر: ۱۱۰  
 سن سیمون: ۴۸۲  
 سن گتار: ۲۳۰  
 سنگلیج: ۱۶۰، ۴۴۶  
 سنگلیجی: ۱۴۱  
 سن موريس: ۲۲۹  
 سوئد: ۲۶۳، ۲۹۱، ۳۲۹، ۴۰۵، ۴۱۸، ۴۱۹  
 ۴۲۱  
 سوادکوه، ۳۵۸  
 سورمق: ۲۸۵، ۲۸۶  
 سوریه: ۴۱۳

۴۳، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۴۵، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۰  
 ۱۵۳، ۱۵۸، ۱۶۲، ۱۸۰، ۱۸۵، ۱۸۸، ۱۹۲  
 ۲۹۲، ۳۲۹، ۳۳۹، ۳۶۵، ۳۶۶، ۴۱۶  
 سعد السلطان: ۲۱۳، ۲۶۲، ۲۶۵  
 سعد الله بك یوزباشی: ۵۴  
 سعدی: ۶، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۳۳، ۳۷، ۴۱  
 ۱۱۷، ۱۲۵، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۷۵، ۱۷۹، ۲۰۹  
 ۲۱۱، ۲۱۳، ۲۹۹، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۹۳، ۳۰۲  
 ۳۰۵، ۳۰۷، ۳۲۲، ۳۲۷، ۴۰۹، ۴۱۲، ۴۵۳  
 ۴۷۰، ۴۷۶، ۴۷۸، ۴۸۱، ۴۸۶، ۴۸۹، ۴۹۱  
 ۵۰۱، ۵۰۲  
 سعید افندی: ۳۸۷  
 سعید السلطان: ۲۰۸  
 سعید السلطنه: ۱۱۳  
 سعید السلطنه، ۲۱۵  
 سعید الممالک: ۱۹۹  
 سفرنامه استانلی: ۹۶  
 سفرنامه رضا قلی خان هدایت: ۵۵  
 سفرنامه فیروزکوه: ۷۰  
 سفرنامه مکه: ۶۵، ۳۵۸، ۴۳۱، ۴۷۲  
 سفید چشمه (فوزیه): ۴۱۴  
 سفیدرود: ۷  
 سقراط: ۲۹۰  
 سکینه دختر هادی خان: ۲۹  
 سلام الله مددزاده = جاوید دکتر سلام الله  
 سلدوز: ۲۰۳  
 سلطان = محمد واعظ  
 سلطان آباد: ۲۸۷، ۴۱۰  
 سلطان خانم زن اعتضاد السلطنه: ۲  
 سلطان علی خان وزیر بقایا = وزیر افخم  
 سلطان گالیف: ۴۸۸  
 سلطانیه: ۱، ۶۲، ۶۳  
 سلطنت آباد: ۷۹، ۹۴، ۳۶۷، ۴۱۸، ۴۴۹، ۴۷۲  
 سلما س: ۴۱۰  
 سلمان فارسی: ۷۹، ۱۲۱



سولون: ۳۰۳، ۴۸۰، ۴۸۳، ۴۹۶، ۵۰۱  
 سون هدن: ۳۹۶  
 سوهانك: ۷۱  
 سويس: ۹، ۱۰، ۱۳، ۱۵، ۱۷، ۲۰، ۲۵، ۲۷، ۳۹۳، ۳۸۹، ۲۹۷، ۲۳۰، ۲۲۹، ۱۸۷، ۱۸۴، ۴۲۱، ۴۳۸، ۴۴۱، ۴۶۴، ۴۷۲، ۴۷۶، ۴۸۴  
 سهام السلطان مرتضى قلى بیات: ۴۰۳، ۴۲۹، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۵۲  
 سهیلی علی: ۴۲۷، ۴۳۹، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۶۱  
 سیاح (حاجی-): ۷۷  
 سیاخ: ۲۴۸  
 سیاست نامه: ۱۳۴  
 سیاوخش: ۲۳۶  
 سیاوش: ۴۰۵  
 سیاه (دریای-): ۵۱، ۱۹۱، ۴۳۸  
 سیاه بیشه: ۷۱  
 سیبری: ۲۰۸، ۲۹۱  
 سید ابوالقاسم کاشانی: ۴۵۰، ۴۶۲، ۴۹۶  
 سید الشهداء = حسین بن علی علیهما السلام  
 سید العراقین: ۳۷۵، ۳۷۷  
 سیدالمحققین: ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۴۶، ۳۱۳، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۲۲، ۳۲۷، ۳۳۲، ۳۳۴، ۳۴۰  
 سید بحرینی = بحرینی  
 سید حمزه: ۳۱۸  
 سید شرفه: ۲۶۶، ۲۶۹  
 سید ضیاء الدین طباطبائی: ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۵، ۳۵۸، ۳۵۹، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۸، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۵۲، ۴۶۰  
 سید طه: ۳۲۳  
 سید کمره ای: ۳۱۲، ۳۱۹  
 سید نورالدین (آقا-): ۳۷۶  
 سیروس: ۲۳۸، ۲۳۶  
 سیستان: ۳۹۴  
 سیف الدوله حمدان: ۳۸

سیف الدین (شیخ-): ۶۷، ۸۷، ۱۰۴، ۱۹۵، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۷۹  
 سیف السلطان: ۲۱۸  
 سیف الملک عباس قلی خان: ۶۰  
 سیف الله خان شهاب: ۲۶۲، ۲۶۳  
 سیف الله غلام حسین: ۳۳۶  
 سیملا: ۴۳۵  
 سیمنس (کمپانی-): ۳۹۹  
 سیمنس (وارنر-): ۵، ۱۶، ۱۷، ۲۸، ۲۲۶، ۳۰۲، ۳۰۹، ۴۷۷  
 سینکدر: ۳۵۲  
 سیورت: ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۶۸  
 سی و سه پل = پل سی و سه چشمه  
 سیوند (رود-): ۲۴۷، ۲۸۶

«ش»  
 شاپشال: ۱۵۰، ۱۷۳  
 شاپور = سلماس  
 شاتواش کوتس: ۲۵  
 شاخت (دکتر-): ۴۳۸  
 شارل اول: ۲۹۹  
 شارلت = دیتریشی  
 شارلت کردی: ۳۰۱  
 شارلتن بورگ: ۱۵، ۱۸، ۱۷۸، ۴۴۱  
 شارل لوئی: ۲۹۴  
 شام: ۳۹۰، ۴۰۰  
 شامات: ۲۹۳  
 شامپین: ۴  
 شانرلیزه: ۱۲۱  
 شاه چراغ: ۲۶۲، ۲۶۸  
 شاه رخ بگ = محمد مهدی خان شجنه  
 شاهرود: ۶۲۰، ۶۴۴  
 شاهسون: ۱۶۳، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۸۶، ۲۹۵، ۱۹۷، ۲۰۳، ۲۱۳، ۲۱۵، ۲۲۴، ۲۲۶، ۳۱۵، ۳۲۸، ۳۶۴، ۳۸۲، ۳۸۵



شاهقلی میرزا: ۳۳۹

شاهنامه: ۲۳۷، ۲۹۸، ۳۹۴، ۴۰۵، ۴۹۸، ۵۰۱

شاه نعمت‌الله: ۳۴۷، ۴۰۸

شاهی (مازندران): ۳۸۲، ۴۱۰

شبانکاره: ۲۴۲، ۲۷۰، ۲۸۷

شبستر: ۳۲۷

شبستری (رئیس مجلس آذربایجان): ۴۴۰،

۴۵۱، ۴۵۷، ۴۶۷

شبستری (شیخ -): ۳۸۱، ۴۴

شتربان = دوچی

شجاع‌الدوله: ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۲۰۲، ۲۲۵

۲۴۱، ۲۵۵

شجاع‌السلطنه: ۱۹۶

شجرالواعظین سید نصرالله: ۳۵۰

شجاع‌لشکر رضاخان: ۴۳۲

شجاع‌نظام: ۱۷۵، ۱۸۶، ۲۱۰

شرح ادوار: ۳۷۰، ۲۸۹

شرح لمعه: ۱۲۲

شرف‌الدوله: ۱۴۵، ۱۴۷، ۲۱۵

شرفخانه: ۳۲۳، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۳۱، ۳۳۵

شرق‌نزدیک: ۴۳۷

شریعت زاده امینی: ۴۶۰

شریعتمدار: ۳۷۷

شریعتمدار اصفهانی: ۳۷۷

شریف آباد قزوین: ۴۴۱

شریف زاده: ۱۷۵، ۲۴۱

شش‌بلوکی: ۲۴۸

شش کلان: ۲۰۲، ۳۱۶

شط العرب: ۴۸۶

شعاع‌السلطنه: ۳۷۳

شعبان (مستخدم مخبر السلطنه): ۲۶۰

شعیب: ۲۳۷

شغال آباد: ۱۱۱

شفائی سرلشکر: ۴۵۶

شفر: ۵۵

شفیع صدراعظم (میرزا -): ۲۴

شفیق احمد: ۴۱۶

شکاک: ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۲۳

شکوه السلطنه مادر مظفرالدین شاه: ۱۰۱، ۷۷

شکوه‌الملک رئیس دفتر مخصوص رضا شاه: ۴۰۳

۴۱۳

شلزویک: ۴۹

شلیمر: ۵۸

شمس (دکتر -): ۶۸

شمس‌الاطباء میرزا نصرالله: ۳

شمس‌الدوله خواهر عین‌الدوله: ۱۱۱، ۹۸

شمس‌الشعراء سام میرزا: ۱۲۵، ۱۳۴

شمس‌العلماء میرزا محمد حسین گرکانی: ۱۱۰، ۱

۲۸۲

شمس‌العماره تهران: ۱۹۴، ۷، ۳۸۵

شمس‌العماره تبریز: ۱۹۶، ۲۲۲

شمس‌الملک: ۱۲۶

شمیران: ۲۰۱، ۴۱۰

شنب غازان: ۳۱

شنیدر طبیب: ۷۱، ۱۳۷

شوتیسر هف (هتل -): ۹

شورای امنیت: ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷

۴۶۰

شورجستان: ۲۸۶

شوروی: ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷

۳۵۳، ۳۷۲، ۳۷۴، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۴، ۳۸۸

۳۹۵، ۳۹۹، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۷، ۴۲۸

۴۳۳، ۴۳۷، ۴۳۹، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵

۴۴۶، ۴۴۷، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۴، ۴۵۶

۴۵۷، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۸، ۴۷۱، ۴۸۲، ۴۸۴

۴۹۶، ۴۹۷ و = روسیه

شوریده: ۲۸۲، ۲۸۴

شوریده (دیوان -): ۲۸۲

شوستر امریکائی (مرگان -): ۲۵۷، ۳۱۱



۴۳۰

شوشتر: ۶۴، ۳۷۳، ۳۹۶

شوکت (میرزا حسن خان): ۱۰۶، ۱۲۱

شولمبرگ: ۵۲

شولن بورگ: ۳۹۱

شومیاتسکی: ۳۵۹

شهاب الدوله: ۱۲۱، ۲۱۴، ۲۸۸

شهاب السلطنه: ۳۱ م

شهاب الممالک: ۲۴۳، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۶۵

شهداد: ۴۱۰، ۴۱۱

شهربانو (شهر و): ۲۳۶

شهرستانک: ۷۱، ۷۲، ۹۲

شهرضا (قمشه): ۲۴۵، ۲۸۷، ۴۱۰

شهر و خانم: ۲۹ م

شهریار: ۶۶، ۱۲۱، ۱۲۲، ۲۸۷، ۴۸۹، ۵۰۳

شهیدزاده: ۳۵۸

شیبانی (رئیس تلگرافخانه شیراز): ۲۶۹

۲۷۲

شیبانی حبیب الله: ۳۷۷، ۳۷۹، ۳۸۳، ۳۸۵

شیبانی فتح الله خان: ۳۴

شیبانی محمد علی: ۳۳۴، ۳۳۵

شیمیلی: ۲۴۳

شیخ (دکتر-): ۶۹، ۷۱، ۲۳۰

شیخ الاسلام ملایری: ۳۵۹

شیخ العراقین زاده: ۳۶۶، ۳۷۵

شیخ همدانی: ۲۷۷

شیخ هادی (محلّه-): ۳۶۳

شیراز: ۲، ۴، ۶۲، ۶۵، ۱۲۸، ۲۸، ۳۱ م

۱۷۴، ۲۴۲، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸

۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۸، ۲۶۰، ۲۶۱

۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۴

۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۱، ۲۸۲

۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۹۱، ۳۰۵، ۳۰۹

۳۱۱، ۳۱۲، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۸۳

۳۹۶، ۳۹۷، ۴۴۳، ۴۵۴، ۴۶۱

شیر علی خان: ۳۴۳، ۳۴۴

شیر محمد خان رئیس مجلس افغانستان: ۳۷۹

شیروانی: ۳۶۹

شیرویه: ۴۰۵

شیرین: ۴۰۵

شیطان: ۴، ۱۰، ۳۸، ۱۲۴، ۲۹۰، ۳۹۶

۴۹۷، ۴۹۸

شیلات: ۳۷۵

شیلر فریدریش: ۹، ۱۳، ۱۴، ۱۷۵، ۳۰۱

۳۰۴

شیندلر: ۲۰، ۴۳، ۴۶

## «ص»

صائب تبریزی: ۴۷۹

صاحب اختیار غلامحسین غفاری: ۲۹، ۷۷

۷۹، ۹۷، ۱۰۴، ۱۰۶، ۱۳۹، ۱۵۰، ۱۵۱

۱۵۲، ۱۵۵، ۱۵۷، ۲۶۲، ۳۲۹، ۳۶۵، ۳۶۷

۳۹۴، ۴۱۵، ۴۱۶

صاحب الامر: ۱۸۵

صاحب دیوان: ۸۹

صاحبقرانیه: ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۸، ۱۱۲، ۱۴۱

۲۶۲، ۲۸۸، ۳۷۹

صادق (گماشته مخبر السلطنه): ۱۲۳، ۱۶۴، ۲۱۷

۲۲۷، ۲۳۱

صادق آقا (میرزا-): ۳۲۲

صادق الملک: ۲۱۵، ۲۴۱

صادق صادق = مستشار الدوله

صارم الدوله پسر ظل السلطان: ۲۵۱، ۲۸۲، ۲۹۱

۳۸۳، ۳۸۶، ۴۳۴

صارم السلطان: ۲۱۸، ۲۸۳، ۲۸۴

صارم الملک حاجی محمد قلی خان شاطر باشی: ۳۰، ۱ م

صالح اللهیار: ۴۴۴

صامصون (سیگار): ۱۷۶

صباح حسن: ۵۵، ۱۱۸

صحاف باشی: ۵۳، ۵۴



۷۷، ۸۶، ۸۷، ۹۳، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰،  
۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۱۲،  
۱۱۳، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳،  
۱۴۵، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۰، ۱۵۳، ۱۵۷، ۱۵۸،  
۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۷۵، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۱،  
۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۵، ۱۸۸، ۲۰۹، ۲۱۸، ۲۱۹،  
۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۶، ۲۳۱،  
۲۳۲، ۲۶۷، ۲۸۱، ۲۸۶، ۳۲۶، ۳۴۲، ۳۷۰،  
۳۷۲، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۸۲، ۳۹۲  
صنیع الدوله (کارخانه ریسمان ریسى-) : ۳۸۲  
صنیع حضرت : ۱۵۷، ۱۶۰، ۱۶۴  
صوراسرافیل میرزا جهانگیرخان : ۱۴۸  
صورقاسم خان : ۳۵۴، ۳۵۹، ۳۷۴، ۳۸۵، ۳۸۹  
۳۹۶، ۳۹۹، ۴۰۱  
صوفیان : ۱۷۰، ۱۷۶، ۱۷۷، ۳۲۴  
صولت الدوله قشقائی : ۲۴۲، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰،  
۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷،  
۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۸۱، ۲۸۶، ۲۸۷،  
۳۸۳  
صولت السلطنه : ۲۵۱، ۲۶۵  
صومعه : ۳۱۴

### «ض»

ضحاک : ۲۹۹  
ضیاء السلطان : ۱۶۶، ۲۱۵  
ضیاء السلطنه دختر ناصرالدین شاه : ۳۱  
ضیاء الواعظین : ۳۵۰  
ضیافه (کاخ-) : ۴۱۳

### «ط»

طاق کسرى : ۵۳، ۱۱۳  
طاهر (فراش تلگرافخانه) : ۴۹۱  
طاهری دکتر (نماینده مجلس) : ۴۴۳، ۴۵۱،  
۴۶۱  
طباطبائی ابوالفتح = حشمت الدوله

صدبند مخبری : ۴۸۸  
صدرائی : ۳۱۰  
صدرا الاشراف = صدر محسن  
صدراصفهانی حاجی محمد حسین خان = نظام-  
الدوله  
صدراالتواریخ : ۳۰، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۶۰  
صدراالدوله : ۸۵  
صدراالذاکرین سیدابوطالب : ۸۸  
صدراالسلطنه : ۳۶۰  
صدراالعلماء : ۱۶۷  
صدرعبدالحسین : ۳۶۹  
صدر محسن : ۲۱۵، ۴۰۳، ۴۳۹، ۴۵۲  
صدقیانی : ۱۹۵  
صدیق اعلم : ۳۳۹  
صدیق حضرت محمدابراهیم خان : ۷۰، ۱۴۲،  
۱۸۸  
صدیق همایون : ۱۱۲  
صربستان : ۲۹۲، ۲۹۴، ۲۹۵  
صربی : ۲۲  
صفاء الملك : ۲۱۵  
صفاری سر تیب : ۴۶۶  
صفوة الدین : ۱۲۹  
صفویه : ۳۸، ۵۷، ۱۵۵، ۲۴۵، ۲۸۷  
صفی علیشاه : ۱۰۷  
صقلابیان (اسلاوها) : ۲۹۲  
صلاح الدین ایوبی : ۴۳۵  
صلحی دکتر مهدی = منتظم الحكماء  
صمدآقا تاجر قفقازی : ۲۵۰، ۲۵۸، ۲۶۲  
صمدخان : ۱۱۷  
صمصام السلطنه : ۱۸۸، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲،  
۲۴۶، ۲۸۸، ۳۰۹، ۳۱۹، ۳۲۹  
صمصام جهانشاه : ۴۵۱  
صندوق عدالت : ۷۵، ۴۹۸  
صنیع الدوله مرتضی قلی خان : ۳، ۴، ۵، ۱۶،  
۳۲، ۳۳، ۴۲، ۴۳، ۴۶، ۵۲، ۶۴، ۶۵، ۷۴



۲۰۵، ۲۰۷، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۲۰، ۳۲۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۸، ۳۷۳

عبادالله خان: ۲۱۸

عباس (حضرت-): ۸۷، ۱۰۸، ۳۱۵

عباس آباد (آذربایجان): ۳۸۰

عباس آباد (تهران): ۱۰۵، ۱۰۶

عباس آباد (مازندران): ۳۷۱

عباس آقای تبریزی: ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۶۰

عباس افندی: ۲۰۱

عباس خان برادر سعدالدوله: ۳۰

عباس خان پسر فخرالملک: ۲۰

عباس خان مهندس (میرزا-): ۱۵۲

عباسعلی خان مهندس: ۳۲

عباسعلی ناله ملت: ۲۱۵

عباس فرخ: ۳۳۶

عباسقلی برادر مخبرالسلطنه: ۵، ۶، ۲۷

عباسقلی خان پسر رضاقلی خان هدایت: ۲۹م

عباسقلی خان نوه آقاجونی: ۳۱م

عباسقلی داداش: ۳۵۸

عباسقلی قاجار = ذبیح السلطنه

عباس کبر (شاه-): ۳۱، ۵۵، ۳۹۴، ۴۳۱

عباس میرزا = نایب السلطنه

عباس میرزا ملک آراء = ملک آراء

عبدالباقی (ارباب-): ۱۰۵

عبدالحسین لاری (سید-): ۱۸۰، ۱۸۸، ۲۵۵

۳۱۷، ۳۱۹

عبدالحمید (سلطان-): ۷۹، ۸۵، ۳۲۳، ۳۴۴

عبدالحمید (سید-): ۱۴۱

عبدالحمید شکررین: ۵۷

عبدالرحیم طالب اف: ۴۴۱

عبدالرسول خان: ۵۸، ۶۳

عبدالعزیز بن سعود وهابی: ۳۸۷

عبدالعظیم (حضرت-): ۷۷، ۹۴، ۱۰۵، ۱۴۱

۱۴۷، ۱۵۱، ۱۵۵، ۱۸۸، ۲۸۱، ۳۴۴، ۳۷۷

طباطبائی سیدضیاءالدین = سیدضیاءالدین

طباطبائی سیدمحمد صادق: ۴۶۳، ۴۶۸

طباطبائی صادق: ۲۱۷

طباطبائی عبدالعلی: ۲۱۵

طباطبائی محمد صادق: ۱۵۵

طباطبائی مرتضی: ۲۱۵

طرابلس: ۳۲۷

طرابوزان: ۵۱، ۴۰۴

طریق (لیکورگ): ۴۸۰

طور (کوه-): ۳۷۸

طوس: ۲۱۱، ۲۳۷

طولوزان = تولوزان

طومانیاس: ۱۸۰

طهماسب اول: ۲۴۵

طهماسب میرزا: ۸۵

طهماسبی سرلشکر عبدالله = امیرطهماسبی

طیغون دختر فتحعلیشاه قاجار: ۲۹م

## «ظ»

ظفرالدوله: ۳۱۶، ۳۲۴، ۳۳۳

ظفرالسلطنه: ۹۹، ۱۰۹، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴

۱۶۷، ۲۱۶، ۲۱۷

ظل السلطان علیشاه پسر فتحعلیشاه: ۳۰م

ظل السلطان مسعود میرزا: ۶۹، ۹۰، ۱۰۵، ۱۱۰

۱۴۸، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۹، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۹

۱۷۹، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۹۰، ۲۴۵، ۲۸۲

۳۶۸، ۳۸۳

ظل السلطنه: ۱۴۰

ظهیرالاسلام: ۳۷۷، ۳۷۸

ظهیرالدوله: ۸۸، ۱۷۹

ظهیرالممالک: ۲۱۵

## «ع»

عارف قزوینی: ۳۶۰

عالی قاپو (تبریز): ۱۷۰، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۹۹



عدل الملک : ۲۱۵  
 عدل الملک = حسین دادگر  
 عدل مظفر : ۳۶۶ ، ۴۱۰  
 عدن : ۸۵  
 عراق : ۳ ، ۲۷۴ ، ۲۹۳ ، ۳۵۳ ، ۳۵۵ ، ۳۵۷ ،  
 ۳۶۸ ، ۳۶۹ ، ۳۷۸ ، ۳۸۱ ، ۳۹۸ ، ۴۰۳ ، ۴۱۲ ،  
 ۴۱۳ ، ۴۱۸ ، ۴۱۹ ، ۴۲۱ ، ۴۲۵ ، ۴۵۵ ، ۴۶۳ ،  
 ۴۷۳  
 عراق عجم : ۲۸۵ ، ۲۸۷  
 عرب : ۴۱۱  
 عرب (ایل-) : ۲۴۸ ، ۲۶۳ ، ۲۶۴ ، ۲۸۶  
 عربستان = خوزستان  
 عرب صاحب : ۹۹  
 عروۃ الوثقی (جمعیت-) : ۳۴۴  
 عزالدوله عبدالصمد میرزا : ۶۶ ، ۹۵  
 عزالممالک : ۳۵۴ ، ۳۵۹ ، ۳۶۸  
 عزتالدوله خواهر ناصرالدین شاه : ۵۷  
 عزتالله خان : ۲۱۸  
 عزت نسا دختر فتحعلیشاه قاجار : ۲۹  
 عزیز السلطان : ۷۰ ، ۸۷  
 عزیزجان دختر محمد مهدی خان شهنه : ۳۱  
 عزیزخان خواجه : ۱۳۵ ، ۳۷۲  
 عزیزکاشی : ۳۵۰ ، ۳۵۱ ، ۴۰۷  
 عسگرخان عرب : ۲۴۸ ، ۲۵۰ ، ۲۵۵ ، ۲۶۵  
 عشرت آباد : ۷۷  
 عشقی میرزاده : ۳۵۶ ، ۳۶۰ ، ۴۴۶  
 عضدالدوله پسر فتحعلیشاه : ۲۹  
 عضدالدوله سلطان احمد میرزا : ۶۶ ، ۱۱۰  
 عضدالملک : ۶۵ ، ۱۴۱ ، ۱۴۷ ، ۱۴۸ ، ۱۶۰ ،  
 ۱۶۲ ، ۱۷۳  
 عضدالممالک : ۲۱۵  
 عطاء السلطنه شاهسون : ۱۷۷  
 عطار : ۶  
 عفیف آباد : ۲۸۲  
 عقبه : ۲۹۲

۴۳۰ ، ۴۳۳ ، ۴۳۷ ، ۴۶۲  
 عبدالفضل پسر سلطان عبدالعزیز (شیخ-) :  
 ۳۸۷  
 عبدالقادر حافظ مراغه‌ای استاد موسیقی : ۳۷ ،  
 ۳۹ ، ۴۰ ، ۲۸۹  
 عبدالکریم حائری : ۳۶۸  
 عبدالوهاب (حاجی-) : ۱۵۴  
 عبدالوهاب (میرزا-) : ۳۵۵  
 عبدالله (از نزدیکان شمس‌الدوله) : ۱۱۱  
 عبدالله (شیخ-) : ۳۲۳  
 عبدالله (ملک-) پادشاه اردن : ۴۶۸ ، ۴۷۳  
 عبدالله (میرزا-) : ۴۰  
 عبدالله بهبهانی (سید-) : ۶۷ ، ۱۰۲ ، ۱۲۳ ، ۱۴۱ ،  
 ۱۴۷ ، ۱۴۸ ، ۱۵۵ ، ۱۵۷ ، ۱۶۳ ، ۱۶۴ ، ۱۶۷ ،  
 ۲۱۱ ، ۴۹۶  
 عبدالله خان (میرزا-) : ۱۱۸  
 عبدالله خان پسر منشی باشی : ۱۷۸  
 عبدالله خان یوشی : ۷۱  
 عبدالله ساززن (میرزا-) : ۹۴  
 عبدالله قاجار : ۱۸۳  
 عبدالله مازندرانی : ۱۶۴  
 عبدالله محمد بن محمود سقلابی (عمو-) : ۳۴۴  
 عبدالله معمار (میرزا-) : ۵۲  
 عبدالله میرزا پسر ایرج میرزا : ۴۳۴  
 عبدالله میرزای عکاس : ۱۲۳  
 عبدالنبی (شیخ-) : ۶۷ ، ۱۶۶  
 عبیدالله (شیخ-) : ۸۲ ، ۸۵ ، ۸۷ ، ۹۷ ، ۱۰۸  
 عتبات : ۶۳ ، ۹۵ ، ۳۲۴ ، ۳۴۴ ، ۳۷۷  
 عثمان : ۱۴۱  
 عثمانی : ۱ ، ۲۲ ، ۴۴ ، ۶۴ ، ۸۵ ، ۱۸۰ ، ۱۸۷ ،  
 ۱۸۸ ، ۲۰۲ ، ۲۰۳ ، ۲۰۸ ، ۲۱۳ ، ۲۱۴ ، ۲۱۶ ،  
 ۲۱۹ ، ۲۸۸ ، ۲۹۲ ، ۲۹۳ ، ۲۹۵ ، ۳۲۲ ، ۳۲۳ ،  
 ۳۲۴ ، ۳۲۸ ، ۳۴۴ ، ۳۵۵ ، ۳۶۲  
 عدالت خانه : ۱۴۱  
 عدل‌الدوله ربیع آقا : ۳۱۵



علاءالدوله : ۹۴ ، ۱۴۰ ، ۱۶۰ ، ۱۷۲ ، ۱۸۶ ، ۱۸۷ ، ۱۹۲ ، ۲۶۷  
 علاءالدوله (طایفه-) : ۳۷۱  
 علاءالدوله (عمارت -) : ۲۰۸ ، ۳۱۵ ، ۳۲۲ ، ۳۲۳ ، ۳۳۲ ، ۳۳۴  
 علاءالسلطنه محمدعلی : ۴ ، ۱۵۴ ، ۲۴۹ ، ۲۵۸ ، ۲۶۶ ، ۳۵۷  
 علاءالملک : ۱۵۴ ، ۱۵۹ ، ۱۶۴ ، ۱۶۷ ، ۳۱۵  
 علاءحسین : ۳۵۷ ، ۳۶۹ ، ۳۸۱ ، ۳۸۴ ، ۴۰۳ ، ۴۴۵ ، ۴۴۶ ، ۴۶۰ ، ۴۶۵  
 علوی مدیر روزنامه پیکاربرلن : ۳۹۱  
 علوی ابوالفتوح : ۵۰۳  
 علی (حاجی -) پدر محمد مهدی خان شجنه : ۳۰م ، ۳۱م  
 علی (حضرت -) : ۳۳ ، ۸۸ ، ۸۹ ، ۱۱۱ ، ۱۶۰ ، ۲۲۴ ، ۳۸۹ ، ۴۱۱ ، ۴۵۵ ، ۴۹۵ ، ۵۰۱  
 علی (شیخ -) : ۳۷۵  
 علی (ملا -) : ۸۵  
 علی (میرزا -) پسر عموی میرزا آقا بلوری : ۲۱۴  
 علی آباد (شاهی) : ۴۱۰  
 علی آباد (فارس) : ۲۸۶  
 علی آباد (قم) : ۵۹ ، ۲۸۱  
 علی آقا (حاجی -) : ۳۸۶  
 علی آقا (حاجی -) ازدمو کراتهای شیراز : ۲۷۶  
 علی آقا (سید -) : ۱۶۱  
 علی اکبر (آقا -) : ۳۸  
 علی اکبر (شیخ -) : ۲۲۵  
 علی اکبر جعفر : ۳۳۶  
 علی اکبر خان منشی (کوچه میرزا -) : ۲۰۸ ، ۲۰۹  
 علی اکبر خان منشی (میرزا -) : ۲۰۹ ، ۲۲۸ ، ۲۴۲  
 علی اکبر دهدشتی (حاجی -) : ۳۷۸  
 علی خان (میرزا -) : ۷۲

علی خان از اجزاء کشیکخانه تبریز : ۱۷۶ ، ۱۷۷  
 علی خان از اشرار قمشه : ۲۴۵  
 علی خان برادرصولت الدوله : ۳۸۳  
 علی خان شاطر باشی : ۳۰ ، ۷۰  
 علی دوافروش (حاجی -) : ۲۴۱  
 علی دلواری : ۲۷۵  
 علیشاه = ظل السلطان  
 علیرضا خان (حاجی -) : ۱۹۹  
 علیرضا مستوفی خزانه (میرزا -) : ۱۰۷  
 علیقلی خان رئیس ژاندارمری فارس : ۲۸۶ ، ۲۹۰  
 علی کازرونی (میرزا -) : ۹۳  
 علی کنی (حاجی ملا -) : ۴  
 علی محمدخان خواهرزاده تقی زاده : ۲۱۱  
 علی مسیو (شیخ-) : ۱۷۵  
 علی مطوف (حاجی-) : ۲۳۲  
 علی نجار (استاد-) : ۳۰۴ ، ۳۰۵  
 علینقی : ۲۲۰  
 علینقی (حاجی میرزا-) : ۳۳۴  
 علینقی حسن (میرزا-) : ۳۳۶  
 علینقی خان نوۀ آقا جونی ، ۳۱م  
 علینقی خوشنویس (میرزا-) : ۲۸۲ ، ۲۸۵  
 علینقی معلم (میرزا-) : ۴  
 علی یزدی (سید-) : ۱۶۰  
 عمادالدوله امام قلی میرزا : ۹۵ ، ۱۰۵ ، ۱۳۴  
 عمادالسلطنه : ۳۷۰  
 عمادالکتاب : ۳۰۹  
 عمران خان پسر حضرت قلی : ۱۹۷ ، ۲۰۳ ، ۲۱۲ ، ۲۱۳  
 عمر بن الخطاب : ۳۳ ، ۳۵۱  
 عمیدالدوله تاج الدین میرزا : ۶  
 عمیدالدوله کیکاووس میرزا نوۀ عباس میرزا : ۶  
 عمیدالسلطان : ۳۱۵  
 عمیدالسلطان تالش : ۱۰۸

علاءالدوله : ۹۴ ، ۱۴۰ ، ۱۶۰ ، ۱۷۲ ، ۱۸۶ ، ۱۸۷ ، ۱۹۲ ، ۲۶۷  
 علاءالدوله (طایفه-) : ۳۷۱  
 علاءالدوله (عمارت -) : ۲۰۸ ، ۳۱۵ ، ۳۲۲ ، ۳۲۳ ، ۳۳۲ ، ۳۳۴  
 علاءالسلطنه محمدعلی : ۴ ، ۱۵۴ ، ۲۴۹ ، ۲۵۸ ، ۲۶۶ ، ۳۵۷  
 علاءالملک : ۱۵۴ ، ۱۵۹ ، ۱۶۴ ، ۱۶۷ ، ۳۱۵  
 علاءحسین : ۳۵۷ ، ۳۶۹ ، ۳۸۱ ، ۳۸۴ ، ۴۰۳ ، ۴۴۵ ، ۴۴۶ ، ۴۶۰ ، ۴۶۵  
 علوی مدیر روزنامه پیکاربرلن : ۳۹۱  
 علوی ابوالفتوح : ۵۰۳  
 علی (حاجی -) پدر محمد مهدی خان شجنه : ۳۰م ، ۳۱م  
 علی (حضرت -) : ۳۳ ، ۸۸ ، ۸۹ ، ۱۱۱ ، ۱۶۰ ، ۲۲۴ ، ۳۸۹ ، ۴۱۱ ، ۴۵۵ ، ۴۹۵ ، ۵۰۱  
 علی (شیخ -) : ۳۷۵  
 علی (ملا -) : ۸۵  
 علی (میرزا -) پسر عموی میرزا آقا بلوری : ۲۱۴  
 علی آباد (شاهی) : ۴۱۰  
 علی آباد (فارس) : ۲۸۶  
 علی آباد (قم) : ۵۹ ، ۲۸۱  
 علی آقا (حاجی -) : ۳۸۶  
 علی آقا (حاجی -) ازدمو کراتهای شیراز : ۲۷۶  
 علی آقا (سید -) : ۱۶۱  
 علی اکبر (آقا -) : ۳۸  
 علی اکبر (شیخ -) : ۲۲۵  
 علی اکبر جعفر : ۳۳۶  
 علی اکبر خان منشی (کوچه میرزا -) : ۲۰۸ ، ۲۰۹  
 علی اکبر خان منشی (میرزا -) : ۲۰۹ ، ۲۲۸ ، ۲۴۲  
 علی اکبر دهدشتی (حاجی -) : ۳۷۸  
 علی خان (میرزا -) : ۷۲



عمیدالسلطنه: ۳۵۱

عنایت (میرزا-): ۱۶۱

عنایت السلطنه سرابی: ۲۱۰، ۲۶۸

عنایت الله خان برادر امان الله خان پادشاه افغانستان:

۳۷۹، ۳۸۸

عیسی (حضرت-): ۴، ۱۵، ۳۸، ۱۲۵، ۱۲۹،

۲۸۵، ۲۹۰، ۲۹۹، ۳۶۲، ۴۶۴، ۴۷۸، ۴۷۹،

۴۸۰، ۴۸۲

عیسی خان (میرزا-): ۳۱۱

عین الدوله عبدالمجید میرزا: ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۱۱،

۱۳۴، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۶۶،

۱۷۴، ۱۸۱، ۱۸۶، ۲۱۳، ۲۱۵، ۲۴۲، ۲۵۱،

۲۵۴، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۶، ۲۶۹، ۲۷۹، ۳۰۹،

۳۱۱، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۲۹، ۳۴۶، ۳۸۴، ۳۹۸

## «غ»

غازی = آتاتورک

غازیان: ۳۳۹

غراف صاحب: ۶۰

غضنفر السلطنه: ۲۵۴، ۲۵۵

غضنفر خان: ۳۵۵

غفار رحیم: ۳۳۶

غفاری غلامحسین = صاحب اختیار

غلامحسن: ۳۳۶

غلامحسین خان پسر شاهرخ: ۳۰

غلامحسین دائی مخبر السلطنه: ۶، ۷، ۹، ۲۰، ۲۱،

غلامحسین عباس خوان (میرزا-): ۸۷

غلامرضا خان سردار پشت کوه: ۳۸۶

غلامعلی خان ویس کنسول انگلیس در شیراز:

۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۵

غلام یحیی: ۴۵۷

غنی دکتر قاسم: ۲، ۴۴۴

## «ف»

فائزه: ۴۱۳

فائقه: ۴۱۳

فاتح: ۳۹۲

فاتح الممالک: ۲۱۸

فاتح زاده: ۲۷۳

فاخر السلطنه: ۲۴۸، ۲۷۲، ۲۷۴

فارس: ۲۸، ۱۷۹، ۱۸۲، ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۴۲،

۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱،

۲۵۵، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲،

۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۷۱، ۲۷۳،

۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰،

۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۵، ۲۸۷، ۲۹۰، ۲۹۱،

۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۶، ۳۹۳، ۳۹۶، ۴۴۷، ۴۵۲،

۴۵۴، ۴۹۰

فارس (خلیج -): ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۹۱، ۲۹۳،

۳۸۲، ۴۱۸، ۴۴۶، ۴۴۷

فاروق (از دهستانهای زرقان فارس): ۲۵۰

فاروق (ملک -): ۴۱۳، ۴۶۴

فاضل خان گروسی: ۲۷

فاطمه (حضرت -): ۴۹۴

فاطمه بی دندان: ۳۴۴

فاطمه خانم جان: ۲۰

فاطمه خانم کتاب خوان: ۷۲

فاطمی: ۳۲۹، ۳۷۳

فتح الله خان (از رؤسای ایلات مشکین): ۲۱۹

فتحعلی خان صاحب دیوان: ۳۰

فتحعلی خان صبا ملک الشعراء: ۲۸

فتحعلیشاه: ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۷۷، ۹۰، ۹۴،

۹۵، ۱۶۶، ۲۳۷، ۳۵۸، ۳۹۳، ۴۳۱

فتوح الدوله: ۲۱۵

فتوح السلطنه: ۲۱۵

فخر آرائی ناصر: ۴۶۶

فخرالاطباء میرزا محمد کنی: ۲، ۳

فخرالدوله دختر مظفرالدینشاه: ۱۰۶، ۳۶۸

فخرالدوله دیلمی: ۱۲۹

فخرالسادات سرابی: ۲۱۰



فخر الملك عبدالحسين خان : ۷۰ ، ۶۵ ، ۲۰ ، ۷۲

فرات (رود -) : ۷

فراماسون : ۳۴۴

فراموشخانه : ۵۳

فرانسوا فردیناند : ۲۹۴

فرانسس باد : ۱۱۳

فرانسه : ۲۲ ، ۲۳ ، ۲۴ ، ۶۲ ، ۱۰۸ ، ۱۱۸ ، ۱۲۹ ، ۱۵۲ ، ۱۶۰ ، ۱۷۶ ، ۲۱۸ ، ۲۲۸ ، ۲۳۴ ، ۲۳۶ ، ۲۳۹ ، ۲۵۲ ، ۲۵۳ ، ۲۵۴ ، ۲۹۱ ، ۲۹۲ ، ۲۹۳ ، ۲۹۴ ، ۲۹۵ ، ۲۹۶ ، ۲۹۸ ، ۳۰۰ ، ۳۰۱ ، ۳۰۳ ، ۳۱۱ ، ۳۱۲ ، ۳۲۴ ، ۳۲۹ ، ۳۳۵ ، ۳۵۱ ، ۳۵۸ ، ۳۶۴ ، ۳۸۵ ، ۳۸۸ ، ۳۹۲ ، ۳۹۶ ، ۴۰۴ ، ۴۱۱ ، ۴۱۴ ، ۴۱۵ ، ۴۱۸ ، ۴۲۹ ، ۴۳۹ ، ۴۵۰ ، ۴۶۲ ، ۴۸۱ ، ۴۸۶

فرانسه (بانك -) : ۴۸۳

فرج آقا (حاجی -) : ۱۷۱ ، ۳۱۵

فرح آباد : ۱۳۸ ، ۱۴۲

فرخ پسر میرزا کاظم : ۳۰

فرخ خان = امین الملك

فرخ سید مهدی : ۳۸۹ ، ۳۹۹ ، ۴۵۷

فرخ لقا دختر علی خان ناظم العلوم : ۳۱

فرخنده خانم دختر شاه رخ بگ و زن علیقلی -

خان مخبر الدوله : ۳۰

فرخی یزدی : ۳۵۶ ، ۳۹۱

فردريك دوم : ۳۷

فردريك كبير : ۱۱۳ ، ۲۹۷ ، ۳۹۱ ، ۴۸۳

فردريك گيوم اول : ۳۷

فردريك گيوم چهارم : ۳۰۴

فردوس : ۴۷۸

فردوس (تون) : ۴۱۰

فردوسی : ۳۹ ، ۴۰ ، ۱۲۶ ، ۲۱۰ ، ۲۲۳ ، ۲۳۵ ، ۲۳۶ ، ۲۳۷ ، ۳۱۹ ، ۳۷۰ ، ۳۹۴ ، ۴۰۴ ، ۴۰۵ ، ۴۱۱ ، ۴۲۱ ، ۴۳۷ ، ۴۷۷ ، ۴۸۵

فردوسی (مجسمه -) : ۴۵۲

فرزین وزیر دارائی : ۳۵۴ ، ۳۸۶ ، ۳۹۱

فرصت الدوله : ۲۸۲ ، ۲۸۶

فرمانفرما عبدالحسين میرزا : ۸۷ ، ۹۷ ، ۹۸ ، ۹۹ ، ۱۰۰ ، ۱۰۱ ، ۱۰۲ ، ۱۰۴ ، ۱۰۵ ، ۱۰۶ ، ۱۴۰ ، ۱۵۴ ، ۱۶۷ ، ۱۷۰ ، ۱۷۱ ، ۱۸۵ ، ۱۸۸ ، ۲۱۳ ، ۲۷۵ ، ۲۸۸ ، ۲۹۰ ، ۲۹۱ ، ۳۲۹ ، ۳۶۵

فرمانفرما فیروز میرزا : ۹۵

فرمانیه : ۳۷۹

فرنگ : ۶ ، ۹ ، ۱۱ ، ۲۰ ، ۲۶ ، ۳۹ ، ۴۵ ، ۴۶ ، ۵۳ ، ۵۶ ، ۵۸ ، ۶۳ ، ۶۶ ، ۶۸ ، ۷۹ ، ۸۱ ، ۹۴ ، ۱۰۰ ، ۱۰۸ ، ۱۱۳ ، ۱۲۶ ، ۱۳۵ ، ۱۳۷ ، ۱۳۸ ، ۱۴۰ ، ۱۴۳ ، ۱۶۰ ، ۱۶۵ ، ۱۶۶ ، ۱۶۹ ، ۱۷۲ ، ۱۷۷ ، ۱۸۴ ، ۱۹۱ ، ۲۰۹ ، ۲۲۳ ، ۲۲۸ ، ۲۲۹ ، ۲۳۰ ، ۲۴۲ ، ۲۵۹ ، ۲۸۷ ، ۲۹۹ ، ۳۰۳ ، ۳۴۹ ، ۳۵۰ ، ۳۵۱ ، ۳۶۰ ، ۳۷۲ ، ۳۷۸ ، ۳۷۹ ، ۳۹۲ ، ۳۹۴ ، ۳۹۸ ، ۴۰۴ ، ۴۰۹ ، ۴۱۰ ، ۴۸۱ ، ۴۹۰

فروغ السلطنه = جیران

فروغی محمد علی = ذکاء الملك

فرهنگستان : ۵۴

فرهودی : ۴۴۳

فریبرز : ۲۳۷

فرید السلطنه : ۱۹۱ ، ۳۳۷

فریدن (فوج -) : ۲۴۵

فریدون : ۲۹۹ ، ۳۴۰ ، ۴۱۱ ، ۴۹۸

فریدون زردشتی : ۱۶۵ ، ۱۶۶

فریدون میرزا : ۲۹

فریده (ملکه -) : ۴۶۴

فسا : ۲۵۵ ، ۲۵۰

فضل الله خان : ۱۷۸ ، ۱۸۰

فضل الله نوری (شیخ -) : ۶۷ ، ۱۳۹ ، ۱۵۵ ، ۱۵۷ ، ۱۶۱ ، ۱۶۳ ، ۱۶۴ ، ۱۸۳

فضل بن سهل : ۵۵

فلسطين : ۲۹۳



قائم مقام الملك رفیع : ۳۶۸ ، ۳۹۷ ، ۴۱۳  
 قائم مقام میرزا ابوالقاسم : ۳۱ ، ۳۹۳ ، ۴۳۱  
 قائم مقام میرزا بزرگ : ۵۵ ، ۵۶  
 قائم مقام میرزا صادق = امین الدوله  
 قائم مقام میرزا علی : ۵۵ ، ۸۷  
 قائنات : ۳۸۸  
 قاجاریه : ۲۸ ، ۱۴۸ ، ۱۸۶ ، ۳۵۸ ، ۳۶۲ ، ۳۶۵  
 ۳۶۸ ، ۳۶۹ ، ۳۷۰ ، ۳۸۰ ، ۴۳۱ ، ۴۳۲  
 قادر آباد : ۲۴۶ ، ۲۸۶  
 قادر آقای مکرری : ۸۵  
 قارص : ۴۰۴  
 قارون : ۳۴ ، ۴۸۴  
 قاسم ( رئیس حزب باکو ) : ۳۳۸  
 قاسم خان : ۲۵۵  
 قاسم خان ( میرزا - ) : ۲۸۷ ، ۲۸۸  
 قافلان کوه : ۳۱ ، ۲۰۸ ، ۳۱۴  
 قانون اساسی ایران : ۱۴۳ ، ۱۴۵ ، ۱۶۶ ، ۱۸۷ ،  
 ۲۰۴ ، ۳۶۳ ، ۳۶۹ ، ۴۲۷ ، ۴۴۰ ، ۴۴۱ ، ۴۵۴ ،  
 ۴۵۹ ، ۴۶۶ ، ۴۹۷  
 قانون اساسی فرانسه : ۱۴۵  
 قانون مدنی ایران : ۴۱۴  
 قانون نمک : ۲۲۶  
 قاهره : ۴۰۹ ، ۴۱۳ ، ۴۱۵ ، ۴۱۶ ، ۴۶۴  
 قباد ( ملا - ) : ۲۵۰  
 قبیحاق ( صحرائی - ) : ۱۳۶  
 قبط : ۴۹۷  
 قدرت خان : ۲۱۸  
 قدیمی جواد = اعتصام السلطنه  
 قرآن : ۴ ، ۲۳ ، ۳۸ ، ۶۵ ، ۶۷ ، ۱۰۱ ، ۱۱۱ ،  
 ۱۶۱ ، ۱۸۰ ، ۱۸۶ ، ۲۰۴ ، ۲۱۸ ، ۲۲۵ ، ۲۶۷ ،  
 ۲۶۹ ، ۲۸۱ ، ۲۸۶ ، ۳۰۲ ، ۳۲۲ ، ۳۲۳ ، ۳۵۱ ،  
 ۳۶۰ ، ۳۶۵ ، ۳۶۹ ، ۳۷۶ ، ۳۷۷ ، ۳۷۸ ،  
 ۳۷۹ ، ۳۸۰ ، ۳۸۶ ، ۳۸۹ ، ۴۱۱ ، ۴۴۹ ، ۴۶۱ ،  
 ۴۶۸ ، ۴۷۲ ، ۴۷۹ ، ۴۸۵ ، ۴۸۷ ، ۴۹۸  
 قرابادین : ۵۸

فلسفه جنگ ( لوبن ) : ۲۹۶  
 فلسینگ : ۱۱۷  
 فلورانس : ۲۶  
 فلیکسفور : ۲۹۲  
 فنسن : ۱۲۳  
 فنلاند : ۳۹۲  
 فوائد الترجمان : ۱۱۱ ، ۱۳۴ ، ۱۴۴ ، ۱۸۰ ، ۴۳۲  
 فوج اقبال : ۱۷۳  
 فوج فریدن : ۲۴۵  
 فوزیه ( عروس بهلوی ) : ۴۱۳ ، ۴۱۴ ، ۴۱۶ ،  
 ۴۲۱ ، ۴۵۲ ، ۴۶۴ ، ۴۶۷  
 فوزیه ( ایستگاه - ) : ۴۱۴  
 فوریه : ۴۸۳ ، ۴۹۰  
 فوکتی : ۵۸  
 فوگل : ۳۹۰  
 فهرج ( ایرانشهر ) : ۴۱۰  
 فهم الدوله مصطفی قلی خان : ۱۸۱ ، ۱۸۳ ،  
 ۳۲۷ ، ۳۵۷ ، ۳۹۳ ، ۴۰۵ ، ۴۲۶  
 فهم الملك : ۳۵۱ ، ۳۶۴ ، ۳۶۵  
 فیروز ( مأمور قتل سردار سپه ) : ۳۵۹  
 فیروزکوه : ۶۲  
 فیروز مظفر : ۴۴۳ ، ۴۴۴ ، ۴۴۷ ، ۴۴۸ ، ۴۵۰ ،  
 ۴۵۱ ، ۴۵۴ ، ۴۶۰  
 فیروزه ( قصبه - ) : ۳۸۰ ، ۳۸۱  
 فیسنو : ۱۰  
 فیصل ( ملک - ) : ۳۵۷ ، ۳۹۳ ، ۳۹۸ ، ۴۰۳  
 فیلادلفی ( نمایشگاه - ) : ۳۷۱  
 فیلیپ دورلثان : ۳۰۱  
 فیلیپ هلنسمان : ۳۹۹  
 فیلیپوس : ۲۳۶  
 فیوج : ۴۷۱ ، ۴۷۷  
 فیوضات : ۳۲۰ ، ۳۳۲ ، ۳۳۴  
 قاآنی : ۵۷ ، ۴۱۱ ، ۴۷۲  
 «ق»



قندهاری میرزا ابوالقاسم معروف به جناب: ۳۲،

۵۵، ۳۳، ۶۶، ۱۱۲، ۲۸۹

قوام الایاله: ۲۱۵

قوام الدوله: ۱۰۸، ۱۶۳، ۱۸۰

قوام الدوله میرزامحمد آشتیانی: ۴۳

قوام الدوله میرزا محمدعلی خان: ۳۶۲

قوام الدوله میرزا عباس تفرشی: ۱۲۱

قوام السلطنه احمد قوام: ۷۰، ۱۱۵، ۱۲۰، ۳۰۹

۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳

۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۷۵

۴۱۶، ۴۳۹، ۴۴۳، ۴۴۶، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۱

۴۵۲، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۳، ۴۶۷

قوام الملك شیرازی: ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۵، ۲۴۶

۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۰، ۲۵۵، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۴

۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۸۰، ۲۸۱

۲۸۲، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۹۰، ۲۹۱، ۴۰۳

۴۱۶

قوام دفتر: ۵۳

قوجان: ۳۸۶، ۳۸۸

قوجه بك لو: ۲۰۰، ۲۲۶

قهرمان میرزا پسر عباس میرزا: ۶

قیامی: ۴۴۰

قیصر روم: ۱۳۰

قیصریه: ۱۳۴

قیطریه: ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۵۷

«ك»

کابل: ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۷۹

کابه: ۴۸۲

کاپادوز: ۳۹

کترین رایس: ۳۹

کتر کانتن: ۹

کاخ (محلّه): ۳۸۹، ۳۹۹

کاخانوسکی: ۱۷۰

کاراخان: ۳۷۵، ۳۹۵

قراتیه: ۱۲۱

قراجه داغ: ۱۵۱، ۲۰۳، ۲۰۹، ۲۱۸، ۲۲۰

۳۲۰، ۳۲۱

قراختا: ۱۲۹

قرارداد ۱۹۰۷: ۱۵۵

قربان بك (حاجی-) پدر امیر کبیر: ۵۵، ۵۶

قره شیران: ۲۰۰

قره طاغ: ۲۲، ۲۹۵

قریب میرزا عبدالعظیم خان گرگانی: ۴، ۱۱۰

قزوین: ۷، ۲۴، ۶۲، ۹۷، ۱۶۹، ۱۷۸، ۲۲۲

۳۲۳، ۳۳۹، ۳۴۴، ۳۵۵، ۴۱۹، ۴۳۱

۴۳۲، ۴۳۳، ۴۴۱

قشقائی (ایل-): ۲۴۸، ۲۶۳، ۲۶۶، ۲۶۹، ۲۷۰

۲۸۱، ۳۱۹، ۳۸۳، ۳۸۵، ۳۸۸، ۴۵۴

قشقائی محمد حسین: ۴۵۴

قشقائی محمد ناصر: ۴۵۴

قشقائی ملک منصور: ۴۵۴

قصر شیرین: ۳۹۶

قصر فیروزه: ۷۰

قطور: ۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴

قفقاز: ۱۱، ۲۹، ۳۱، ۳۹، ۵۱، ۱۰۹، ۱۱۰

۱۷۰، ۱۷۱، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۹، ۴۱۹، ۴۲۸

۴۹۷

قلعه شور: ۲۸۷

قلعه مرغی: ۴۱۸

قلهك: ۷۲، ۲۳۱، ۲۴۴، ۳۵۸، ۳۷۴، ۳۹۷

۴۱۶

قم: ۳، ۴، ۹، ۵۴، ۵۶، ۵۷، ۵۹، ۹۹، ۱۱۲

۱۴۱، ۱۵۸، ۱۸۵، ۱۸۸، ۲۳۷، ۲۸۲، ۲۸۵

۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۳۲۲، ۳۵۷، ۳۵۹، ۳۶۶

۳۶۸، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۸۰، ۳۸۳

۴۱۰، ۴۶۲

قمشه = شهرضا

قمقام: ۳۳

قندهار: ۳۴۴، ۳۷۹



کارل امریکائی: ۳۹۹  
 کارلسباد: ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۸، ۲۲۹، ۱۲۲  
 کارلسباد (تآثر-): ۱۱۵  
 کارون (سد-): ۴۳۷، ۴۶۲، ۴۶۸  
 کازبک (قلعه-): ۲۹  
 کازبک (گردنه-): ۲۹، ۵۱  
 کازرون: ۲۴۸، ۲۵۱، ۲۵۴، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰  
 ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۴، ۲۷۷، ۲۷۸، ۴۵۴  
 کازرون (جنگ-): ۲۶۴  
 کاشان: ۲۰، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۶۰، ۱۳۹، ۱۸۸  
 ۲۸۲، ۲۸۵، ۳۰۳  
 کاشانی سید ابوالقاسم = سید ابوالقاسم کاشانی  
 کاشف السلطنه: ۱۶۶  
 کاظم (سید-) از مجاهدین دسته یفرم خان: ۱۹۹  
 کاظم (میرزا-) برادر شاهرخ بک: ۳۰  
 کاظم پاشا سفیر عثمانی: ۲۸۸  
 کاظم پیشخدمت علیقلی خان مخبرالدوله: ۵۱، ۸۱  
 کاظم خان: ۲۳۱  
 کاظم خان رئیس مدرسه علمیه: ۱۱۰  
 کاظمی: ۴۰۳، ۴۱۳، ۴۴۴  
 کاظمین: ۴۵۴  
 کافتارادزه: ۴۲۹، ۴۳۹  
 کافه دولابه: ۱۷۱  
 کاکس: ۲۷۳  
 کالامینف: ۳۱۲  
 کالچه رود: ۷۱  
 کالیفرنی: ۷۵  
 کامپانلا: ۴۸۰  
 کامپساکس: ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۱۶  
 کامرون: ۲۹۱، ۲۹۳، ۴۱۷، ۴۱۸  
 کانادا: ۲۹۳  
 کانون هدایت افکار: ۴۷۵  
 کانین: ۲۹۲  
 کاووس: ۲۸، ۲۳۳، ۴۰۵

کاوه آهنگر: ۲۳، ۲۹۹، ۳۰۲، ۳۴۰، ۳۴۳  
 کاویانی از اعضاء فرقه دموکرات: ۴۵۷  
 کایزر: ۲۶۶  
 کبوجیه = کمبوجیه  
 کبیر آقا (حاجی-): ۳۲۵  
 کیلر: ۴۸۵  
 کتاب آبی: ۲۴۱، ۲۴۳  
 کتاب دادخواهی: ۲۴۶  
 کتلول (مازور-): ۲۵۱  
 کجور: ۷۱  
 کدمن: ۳۹۵  
 کدیر: ۷۱  
 کراچی: ۳۸۲، ۴۷۱، ۴۷۲  
 کر (رود-): ۲۹  
 کربلا: ۳۰، ۳، ۵، ۱۰۵، ۱۳۶  
 کرج: ۷، ۵۹، ۱۳۷، ۴۴۴  
 کرج (آب-): ۳۸۴  
 کرج (کارخانه قند-): ۳۹۲، ۳۹۳  
 کرد: ۳۲۱  
 کردستان: ۱۸۹، ۳۲۱، ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۴۶  
 ۴۱۹، ۴۶۱  
 کردیه: ۴۰۵  
 کرزن (لرد-): ۲۹۸، ۳۲۷  
 کرکوک: ۳۹۶  
 کرمان: ۹۷، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۹۵، ۲۷۱، ۳۰۳  
 ۴۵۴، ۴۶۲، ۴۸۱  
 کرمانشاهان: ۷۴، ۹۸، ۲۳۷، ۲۸۹، ۳۵۴، ۳۸۹  
 ۳۹۱  
 کرملین: ۲۹۸  
 کرمول: ۴۴۹  
 کروپ: ۴۰۰، ۴۸۶  
 کریستال پالاس: ۱۲۰  
 کریستف کلمب: ۳۰۲  
 کریشش: ۵۷، ۵۸  
 کریم (حاجی-) پسر محمد مهدی سلطان: ۳۰



کمال خجندی : ۲۸ م  
 کمال هدایت حسنعلی خان = نصرالملک  
 کمال هدایت حسینقلی : ۵۰۳  
 کمبوجیه : ۲۳۵  
 کمپانی نفت جنوب : ۳۵۵ ، ۴۶۵  
 کمره : ۲۸۷  
 کمیته دفاع ملی : ۲۸۸ ، ۲۸۹  
 کمیته دموکرات : ۳۱۰ ، ۳۴۶ ، ۳۶۰  
 کن : ۹۵  
 کنترکسویل : ۱۱۸  
 کنستانس ( دریاچه ) : ۲۲۹  
 کنستانس ( مادام ) : ۲۷۲  
 کنعان : ۲۳۶ ، ۴۱۱  
 کنفوتسه : ۳۷ ، ۳۱۱  
 کنگره نسوان شرق : ۴۰۰  
 کنوانسیون : ۱۴۵ ، ۳۰۱ ، ۴۴۰ ، ۴۴۱ ، ۴۶۶  
 کو : ۳۰۵ ، ۳۰۸ ، ۴۷۲  
 کوپال : ۲۵۸ ، ۲۸۶ ، ۴۰۲ ، ۴۱۸  
 کوپرنیک : ۴۷۸  
 کوچک جان خانم دختر رضاقلی خان هدایت :  
 ۲۹ م  
 کور : ۲۳۰  
 کوزه کنان : ۱۹۸  
 کوزه کنانی : ۱۷۴  
 کوزه کنانی حاجی مهدی : ۲۱۳  
 کویت : ۲۹۲  
 کهریزک : ۶۴  
 کهریزک ( کارخانه قند ) : ۳۹۲ ، ۳۹۳  
 کهندل خان : ۲۴۹  
 کیاکسارس : ۲۳۶ ، ۲۳۸ ، ۲۳۵ ، ۳۴۰ ، ۴۱۴  
 کیخسرو : ۲۳۶ ، ۲۳۷ ، ۲۳۸ ، ۲۴۶  
 کیف : ۲۹  
 کیل : ۲۹۵  
 کیلن : ۲۹۶

کریم ( خر - ) : ۳۹۵  
 کریم الله عیوض : ۳۳۶  
 کریم خان ( میرزا - ) : ۱۱۰  
 کریم خان دکتر : ۳۱۰ م ، ۱۸۳ ، ۲۴۵ ، ۲۶۰ ، ۲۶۵  
 ۲۸۶  
 کریم خان زند : ۲۵۲ ، ۲۵۳ ، ۳۰۲ ، ۳۰۹ ، ۳۶۱  
 ۳۶۲ ، ۴۳۱ ، ۴۸۲  
 کریم دوانگر : ۳۰۹  
 کریم شیرهای : ۳۸  
 کریمه : ۲۲ ، ۱۹۱  
 کسر سس : ۲۳۴  
 کسروی سید احمد : ۴۴۴  
 کشاورز دکتر فریدون : ۴۵۱  
 کشف تلخیص : ۳۱۲  
 کشکولی : ۲۴۸  
 کشن : ۲۴۶ ، ۲۶۵ ، ۲۶۶ ، ۲۷۰  
 کعبه زردشت : ۲۴۷  
 کفری ( دکتر محمد کرمانشاهی ) : ۶۸  
 کفری عبدالحسین خان : ۹۴  
 کلات : ۳۱۱  
 کلب علی خان نخجوانی : ۳۲۱ ، ۳۲۶  
 کلرزه سرهنگ : ۴۳۱  
 کلکته : ۲۴۲ ، ۲۴۹  
 کلمانسو : ۲۹۷ ، ۲۹۸  
 کل مشیری : ۲۷۵  
 کلودیوس : ۱۳۰  
 کلوکه : ۵۸  
 کلهر میرزارضا : ۱۴۴  
 کلیبر : ۱۹۹ ، ۳۲۱  
 کلیشر : ۱۳۶  
 کلیمه و دمنه : ۱۵ ، ۳۲ ، ۷۲ ، ۱۱۱  
 کلین ( کاپیتن - ) : ۱۹۸ ، ۲۵۲ ، ۲۵۴ ، ۳۹۶  
 کمال الدین خان : ۱۰۸  
 کمال الملک : ۴۰۲  
 کمال پاشا = آتاتورک



کیومرز : ۲۳۶  
کیهان مازور مسعودخان : ۲۶۲، ۲۶۵

«گ»

گالری ( قصر - ) : ۱۰۶  
گالزفسکی : ۶۹  
گالیپولی : ۱۹۲  
گاليله : ۴۷۸، ۴۸۵  
گاندى : ۴۶۱  
گاوغان : ۲۲۵  
گچسر : ۷۱، ۱۳۳  
گرافكواك : ۳۹۰  
گران هتل : ۱۲۰  
گراهام : ۲۴۵  
گرجستان : ۳۳۶، ۳۳۷، ۴۳۱  
گرسیوز : ۴۱۱  
گرگان = استراباد  
گرگر : ۳۰  
گرگ وروباه : ۴  
گرمانيا ( هتل - ) : ۱۷۸  
گرمروود : ۱۷۴، ۲۲۵، ۳۱۵  
گرمسار : ۴۵۲  
گرومیکو : ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۶۰  
گرون برگ : ۱۷۶، ۱۹۸  
گری = ادواردگری  
گزارش ایران باستان : ۲۳۸  
گزرکسس : ۲۳۳  
گشتاسب : ۲۳۷  
گلاب دره : ۴۰۲  
گلدستون : ۳۴۴، ۳۵۹، ۳۷۸، ۴۳۴  
گلپایگان : ۲۸۷  
گلستان سعدی : ۴، ۷، ۲۲، ۲۴، ۳۲، ۲۲۷، ۲۸۵، ۲۹۹، ۳۰۵، ۴۱۶، ۴۳۲  
گلستان (عهدنامه و صلح-) : ۳۲۸، ۳۶۲، ۳۸۱  
گلستان ( قصر و عمارت - ) : ۱۴۳، ۱۶۰، ۱۶۰

۲۵۳، ۳۶۵، ۳۶۶

گلشائیان : ۲۳۷

گلوبندك : ۳۳، ۵۸

گلوستر : ۱۲۱

گلین خانم : ۷۷

گلین خانم دختر هادی خان : ۲۹م

گنبدسیاه پوشان : ۲۴۷

گنبد قابوس : ۳۸۴

گنبدهای هرمان = اهرام مصر

گوترمان : ۱۱۷

گوته : ۱۵

گوگچه ( دریاچه - ) : ۳۰، ۱۰۹

گوماتا : ۲۳۶

گوی مسجد : ۳۱

گئوماتا = گوماتا

گیشا : ۱۳۳

گیك چای : ۳۰

گیلان : ۶۲، ۳۴۱، ۳۵۸، ۳۹۶، ۴۱۹، ۴۵۶

گیوم : ۲۳۶

گیوم اول : ۲۱، ۲۲، ۴۹، ۹۵، ۴۳۱، ۴۹۹

گیوم دوم : ۴۹، ۲۹۵، ۳۹۵، ۴۸۳، ۴۹۹

«ل»

لئو ( دکتر - ) : ۱۳۶

لئوماتیاس : ۳۹۰

لار ( فارس ) : ۲۵۵، ۲۶۱، ۲۸۰، ۲۸۲، ۲۹۱

۳۱۷، ۳۸۳

لار (مازندران) : ۷۱

لاسال : ۴۸۱، ۴۸۳، ۴۹۰

لافایت : ۳۰۰

لالان : ۳۰م

لامارتین : ۱۲۵، ۴۱۵

لامینگتن ( لرد - ) : ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۹

لاواتر : ۲۵۷

لاو آزیه : ۳۰۱







مارشال (نقشه-)، ۴۷۰  
 مارکس (کارل-)، ۲۹۴، ۲۹۷، ۳۰۳، ۳۰۴  
 ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۹۰  
 مارگریتا سارفاتی، ۲۹۶، ۲۹۷  
 مارلینگ، ۲۶۷، ۲۷۱، ۲۷۹، ۲۸۸، ۲۹۱  
 ماری آنتوانت، ۳۰۰  
 مازندران، ۵۷، ۶۲، ۸۰، ۸۵، ۳۱۲، ۳۵۱  
 ۳۷۱، ۳۷۴، ۳۸۵، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۷، ۴۱۹  
 ۴۶۳  
 مازندران (دریای-)، ۱۳۶  
 ماشاءالله خان، ۲۱۸  
 ماکو، ۲۹۳، ۳۱۱، ۳۲۳، ۳۲۸، ۳۶۱، ۳۶۲  
 ۴۰۴  
 ماکیاول، ۲۹۷، ۴۸۱، ۴۸۳  
 مالک اشتر، ۳۰، ۱۶۷، ۲۴۸  
 مالکیان، ۳۰  
 مالویا (گردنه-)، ۲۳۰  
 مالینا، ۱۳۰  
 مانی، ۴۷۹  
 ماهرپاشا، ۴۳۸  
 مبشر السلطان، ۲۷۲، ۲۷۳  
 مترنیخ، ۳۶۶، ۴۹۹  
 متمم قانون اساسی، ۱۵۱، ۳۶۹، ۴۱۴  
 متولی‌باشی شاه چراغ، ۲۶۸  
 متین السلطنه، ۳۰۹  
 متین‌دفتری دکتر احمد، ۴۱۶، ۴۲۱، ۴۲۵  
 ۴۵۹، ۴۶۲  
 مجارستان، ۴۹، ۴۱۹  
 مجدالدوله، ۶۲، ۶۸، ۷۰، ۷۱، ۷۷، ۷۹  
 ۹۹، ۱۴۰، ۳۲۹  
 مجدالدوله دیلمی، ۱۲۹  
 مجلس اعیان انگلیس، ۳۲۷  
 مجلس سنا، ۱۴۵، ۴۵۸، ۴۶۴، ۴۶۶، ۴۶۷  
 ۴۷۳، ۴۷۴  
 مجلس شورای ملی، ۱۳۹، ۱۴۲، ۱۴۷، ۱۴۸  
 ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۵، ۱۵۷، ۱۵۸  
 ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۷  
 ۱۶۹، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۹، ۱۸۲  
 ۱۸۳، ۱۸۶، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۵، ۲۰۰  
 ۲۰۴، ۲۱۱، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۲۰، ۲۲۳، ۲۲۴  
 ۲۳۱، ۲۴۱، ۲۹۱، ۲۹۹، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۳۹  
 ۳۴۰، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵  
 ۳۵۶، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۵  
 ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳  
 ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۷، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴  
 ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۹۰، ۳۹۳، ۳۹۵، ۳۹۷، ۳۹۸  
 ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۱۳، ۴۱۷  
 ۴۱۸، ۴۲۶، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴  
 ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳  
 ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۱، ۴۵۲  
 ۴۵۴، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳  
 ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۹، ۴۷۳، ۴۷۴  
 ۴۷۹، ۴۹۱، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸  
 مجلس مؤسسان، ۳۶۹، ۳۷۰، ۴۶۶، ۴۶۷  
 ۴۷۳  
 مجلل (پدرزن رضاشاه)، ۳۷۷، ۳۸۹، ۴۲۵  
 مجله ارمغان، ۳۴۰  
 مجله تجهیز اخلاقی، ۴۷۶  
 مجله تعلیم و تربیت، ۲۳۰  
 مجله فرنگستان، ۳۸۰  
 مجمع الادوار، ۳۷، ۲۸۹، ۳۰۷، ۳۳۳  
 مجمع الفصحاء، ۳۳، ۳۴، ۶۱، ۶۲، ۱۸۰  
 مجمع ملل متحد = سازمان ملل متحد  
 مجنون، ۲۶، ۹۲، ۴۷۸  
 مجیرالملک، ۲۱۳  
 محاسب الممالک، ۳۶، ۲۶۶، ۲۶۹  
 محترم شیرازی، ۳۴۴  
 محتشم السلطنه حسن اسفندیاری، ۱۴۱، ۲۰۲  
 ۲۱۷، ۳۲۴، ۳۲۹، ۳۵۱، ۳۵۳، ۳۵۵، ۳۶۴  
 ۳۷۲، ۴۰۷، ۴۱۳، ۴۴۳، ۴۵۲

مارشال (نقشه-)، ۴۷۰  
 مارکس (کارل-)، ۲۹۴، ۲۹۷، ۳۰۳، ۳۰۴  
 ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۹۰  
 مارگریتا سارفاتی، ۲۹۶، ۲۹۷  
 مارلینگ، ۲۶۷، ۲۷۱، ۲۷۹، ۲۸۸، ۲۹۱  
 ماری آنتوانت، ۳۰۰  
 مازندران، ۵۷، ۶۲، ۸۰، ۸۵، ۳۱۲، ۳۵۱  
 ۳۷۱، ۳۷۴، ۳۸۵، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۷، ۴۱۹  
 ۴۶۳  
 مازندران (دریای-)، ۱۳۶  
 ماشاءالله خان، ۲۱۸  
 ماکو، ۲۹۳، ۳۱۱، ۳۲۳، ۳۲۸، ۳۶۱، ۳۶۲  
 ۴۰۴  
 ماکیاول، ۲۹۷، ۴۸۱، ۴۸۳  
 مالک اشتر، ۳۰، ۱۶۷، ۲۴۸  
 مالکیان، ۳۰  
 مالویا (گردنه-)، ۲۳۰  
 مالینا، ۱۳۰  
 مانی، ۴۷۹  
 ماهرپاشا، ۴۳۸  
 مبشر السلطان، ۲۷۲، ۲۷۳  
 مترنیخ، ۳۶۶، ۴۹۹  
 متمم قانون اساسی، ۱۵۱، ۳۶۹، ۴۱۴  
 متولی‌باشی شاه چراغ، ۲۶۸  
 متین السلطنه، ۳۰۹  
 متین‌دفتری دکتر احمد، ۴۱۶، ۴۲۱، ۴۲۵  
 ۴۵۹، ۴۶۲  
 مجارستان، ۴۹، ۴۱۹  
 مجدالدوله، ۶۲، ۶۸، ۷۰، ۷۱، ۷۷، ۷۹  
 ۹۹، ۱۴۰، ۳۲۹  
 مجدالدوله دیلمی، ۱۲۹  
 مجلس اعیان انگلیس، ۳۲۷  
 مجلس سنا، ۱۴۵، ۴۵۸، ۴۶۴، ۴۶۶، ۴۶۷  
 ۴۷۳، ۴۷۴  
 مجلس شورای ملی، ۱۳۹، ۱۴۲، ۱۴۷، ۱۴۸







محمد ظاهر خان: ۳۷۹  
 محمد عبده (شیخ): ۳۴۴  
 محمد علی (از آشنایان مخبر السلطنه):  
 ۳۷۲  
 محمد علی (سید): معلم مدرسه دکن: ۲۴۰  
 محمد علی (کشتی): ۴۱۳  
 محمد علی جناح: ۴۶۷  
 محمد علی خان: ۱۸۷  
 محمد علی خان تجریشی پدر جیران: ۳۱۰  
 محمد علی خان وزیر خارجه: ۶۱، ۶۳  
 محمد علی خان (میرزا): ۱۷۵  
 محمد علی خان کاشی: ۲۹  
 محمد علی خان کشکولی: ۲۴۲، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۱  
 ۲۵۲، ۲۵۴  
 محمد علی روشن: ۴۱۹  
 محمد علی شاه قاجار: ۹۸، ۹۹، ۱۰۱، ۱۰۹  
 ۱۳۹، ۱۴۴، ۱۴۷، ۱۵۰، ۱۵۸، ۱۶۱، ۱۶۷  
 ۱۷۵، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۵، ۱۹۰، ۱۹۴، ۲۱۳  
 ۲۳۱، ۲۹۲، ۳۴۶، ۳۵۸، ۳۶۴، ۳۶۶، ۳۶۹  
 ۳۷۰، ۴۳۲، ۴۴۰، ۴۶۷  
 محمد علی قراجه داغی: ۳۴۴  
 محمد علیمیرزا خاقانی: ۴۹۶  
 محمد علی هادی: ۳۳۶  
 محمد غلام (مشهدی): ۲۱۲  
 محمد فاتح (سلطان): ۱۹۲، ۳۶۲، ۴۶۴  
 محمد قاسم خان پدر علی خان ناظم العلوم: ۲۹  
 محمد قاسم خان ملک الشعراء: ۳۰  
 محمد قاسم میرزا پسر ناصرالدین شاه: ۷۷  
 محمد قلی خان: ۲۱۹  
 محمد قلی خان آلاری: ۲۲۵  
 محمد قلی خان شاطر باشی صارم الملك (حاجی):  
 ۱  
 محمد کاظم خراسانی (آخوند ملا): ۱۶۴، ۱۹۴  
 ۱۹۵  
 محمد کالسکه چی: ۱۷۸

محمد کریم خان (حاجی): ۲۵۱  
 محمد مهدی خان شهنه: ۲۸، ۲۹، ۳۰  
 ۱، ۲  
 محمد مهدی سلطان: ۳۰  
 محمد مهدی میرزا: ۷، ۶۲  
 محمد میر هاشم (سید): ۳۳۶  
 محمد نادر خان: ۳۷۹  
 محمد نقی شیخ رضا: ۳۳۶  
 محمد نصیر خان: ۲۱۹  
 محمد واعظ معروف بسططان (شیخ): ۱۴۱  
 محمد ولی میرزا پسر فتحعلیشاه: ۷۷، ۳۴۰  
 ۳۵۸  
 محمد یزدی (سید): ۱۶۱  
 محمدیه (قصر): ۶۲  
 محمره: ۱۸۱، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۷، ۲۷۸  
 ۲۹۲، ۳۸۸، ۴۱۰  
 محمود (میرزا): ۱۸۰  
 محمود آباد: ۱۰۰  
 محمود حیاط شاهی: ۳۷۸  
 محمود خان خواجه: ۲۲۶، ۲۲۸  
 محمود خان قمی (میرزا): ۲۲۸  
 محمود شیرازی: ۲۸۹  
 محمود غزنوی: ۱۲۹  
 محمود فراش خلوت (میرزا): ۶۹  
 محمود قمی (میرزا): ۶۰  
 محمود کتاب فروش (میرزا): ۱۴۷  
 محمود میرزا (سلطان): پسر ناصرالدین شاه: ۵۱  
 ۵۲، ۵۶، ۷۷  
 محمود ورامینی (شیخ): ۱۶۲  
 مخبر الدوله حسینقلی خان پسر علیقلی خان مخبر-  
 الدوله: ۲۹، ۳۳، ۳۶، ۴۳، ۴۷، ۵۱، ۶۰  
 ۶۸، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۱۲، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۹  
 ۱۸۵، ۱۸۸، ۲۲۱، ۲۳۱  
 مخبر الدوله علیقلی خان پسر رضاقلی خان  
 هدایت و پدر مخبر السلطنه: ۲۹، ۳۰، ۳



مدرسۀ افتتاحیه: ۱۱۰  
مدرسۀ اکسفر: ۱۳۷، ۵۲، ۱۵۹، ۲۲۲، ۲۱۸، ۲۲۳  
مدرسۀ امریکائی: ۱۵۴  
مدرسۀ تربیت: ۴۳۳  
مدرسۀ خان مروی: ۱۶۳  
مدرسۀ خیابان تبریز: ۲۰۱  
مدرسۀ دارالشفاء: ۱۰۲  
مدرسۀ دارالفنون = دارالفنون  
مدرسۀ دانش: ۱۱۰  
مدرسۀ دکن: ۲۴۰  
مدرسۀ رشديه: ۱۱۰  
مدرسۀ سادات: ۱۱۰  
مدرسۀ سپهسالار: ۳۷۸، ۱۶۰  
مدرسۀ سعادت: ۱۱۰  
مدرسۀ شرف: ۱۱۰  
مدرسۀ شریعت: ۱۱۰  
مدرسۀ عالی موسیقی: ۴۰  
مدرسۀ علمیه: ۴، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۳۴، ۳۳۴، ۴۰۲  
مدرسۀ فلاح: ۴۹۴  
مدرسۀ قدسیه: ۱۱۰  
مدرسۀ کمالیه: ۱۱۰  
مدرسۀ لندن: ۳۰۷  
مدرسۀ مظفری: ۱۱۰  
مدرسۀ معقول و منقول: ۳۷۸  
مدرسۀ منصوریه: ۲۶۷  
مدرسۀ ناصری: ۲۸۹  
مدرسۀ نظام: ۱۳۸، ۶۵، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۲، ۱۶۴، ۳۶۷  
مدہ کلشی: ۲۳۷  
مدیر السلطنه: ۲۱۵  
مدیر الملک = جم محمود  
مدیری: ۱۹۱  
مدینه: ۴۰۵، ۳۷۵، ۱۳۰

۳۳، ۳۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۷، ۴۸، ۵۱، ۴۹  
۶۱، ۶۲، ۶۳، ۷۰، ۷۶، ۷۹، ۸۰، ۸۷، ۹۱  
۹۸، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۸، ۱۱۲، ۱۱۳  
۱۲۲، ۱۳۴، ۱۹۹، ۲۸۱، ۵۰۲  
مخبر السلطان ناصر قلی (خواهرزاده مخبر السلطنه):  
۱۵۷، ۱۶۵، ۱۶۷، ۱۸۸، ۲۲۲، ۲۶۰  
مخبر السلطنه حاجی مهدی قلی: ۳۱، ۲۰، ۲۱  
۴۳، ۴۷، ۶۸، ۶۹، ۱۰۵، ۱۰۹، ۱۱۲  
۱۱۴، ۱۲۲، ۱۳۹، ۱۶۴، ۱۶۷، ۱۷۲، ۱۷۳  
۱۷۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۱، ۱۹۲  
۱۹۴، ۱۹۶، ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۰۸، ۲۱۱، ۲۱۵  
۲۱۶، ۲۲۱، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۴۳  
۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۸، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۴، ۲۶۵  
۲۶۹، ۲۷۵، ۲۷۹، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۹  
۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۸، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۸، ۳۲۹  
۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۷، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۵، ۳۵۳  
۳۷۴، ۳۸۰، ۴۰۳، ۴۷۳  
مخبر الملک حسین قلی = مخبر الدوله حسین قلی  
مخبر الملک محمد قلی خان برادر مخبر السلطنه:  
۲، ۳، ۶، ۳۲، ۳۳، ۴۲، ۴۳، ۵۱، ۶۹  
۷۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۱۲، ۱۳۵، ۱۴۲، ۱۷۸  
۱۷۹، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۵، ۱۸۷، ۱۸۸  
۱۹۲، ۱۹۴، ۲۰۱، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۳، ۲۲۴  
۲۲۷، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۶۶، ۳۳۹  
مخبر همايون: ۲۸۷  
مختاری سرپاس رکن الدین: ۴۲۸  
مدبر الدوله: ۴۲۸  
مدبر السلطنه نوری: ۲۴۶، ۲۸۰  
مدرس سید حسن: ۲۸۹، ۳۲۷، ۳۲۹، ۳۳۹  
۳۵۱، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۸  
۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۶، ۳۶۹  
۳۷۰، ۳۷۲، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۷، ۴۵۲، ۴۶۴  
مدرسۀ آلمانی: ۵۲، ۳۹۱  
مدرسۀ ادب: ۱۱۰  
مدرسۀ اسلام: ۱۱۰، ۱۵۵



۱۶۳، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۶۴، ۳۶۸، ۳۶۹  
 مستشار السلطنه : ۲۱۵  
 مستشار الممالك : ۲۱۵  
 مستشیر الملك : ۳۰  
 مستعان الملك : ۲۱۸  
 مستوفی میرزا رضا : ۵۳  
 مستوفی میرزا سلیم خان : ۷۲، ۷۱  
 مستوفی میرزا نصیر : ۶۶  
 مستوفی الممالك اول میرزا حسن : ۳۹۳  
 مستوفی الممالك دوم میرزا یوسف : ۴۴، ۴۳  
 ۵۴، ۶۳، ۶۵، ۷۴، ۸۶، ۱۰۵، ۱۰۷، ۲۳۷، ۳۹۳، ۳۹۴  
 مستوفی الممالك سوم میرزا احسن : ۱۵۴، ۱۵۹  
 ۱۶۴، ۱۸۵، ۱۸۸، ۲۵۵، ۲۸۲، ۲۸۷، ۲۸۸، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۴۶، ۳۵۱، ۳۵۳  
 ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۶، ۳۷۰  
 ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۸۳، ۳۸۶، ۳۹۳، ۳۹۴  
 ۴۰۳، ۴۴۳، ۴۵۷  
 مسجد ایا صوفی : ۴۶۴، ۳۶۲  
 مسجد جمعه تهران : ۱۴۱  
 مسجد حاجی میرزا محمد : ۲۷۱  
 مسجد سپهسالار : ۳۷، ۴۱۰، ۴۷۳  
 مسجد سلیمان : ۳۹۶  
 مسجد شاه اصفهان : ۲۴۵  
 مسجد شاه تهران : ۶۷، ۴۵۵  
 مسجد شیخ عبدالحسین : ۱۶۰  
 مسجد شیخ لطف الله : ۲۴۵، ۲۸۷  
 مسجد کبود : ۳۱  
 مسجد مجتهد : ۳۳۲  
 مسجد مروی : ۴۹۱  
 مسجد ناصری : ۱۶۱، ۴۱۷  
 مسجد وکیل : ۲۶۷  
 مسعود آقا (حاجی میرزا -) : ۲۹  
 مسعود الدوله : ۲۱۵

مرآت اسمعیل : ۲۳۸  
 مرآت البلدان : ۵۵، ۹۶  
 مرآت السلطنه : ۲۱۵  
 مراغه : ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۲۱۷، ۲۲۵، ۳۱۵، ۳۱۶  
 مربرهوس (قصر-) : ۱۲۰  
 مرتضی (شیخ-) پسر میرزا ابراهیم محلاتی : ۲۶۸  
 مرتضی خان برادر سعدالدوله : ۲۰  
 مرتضی خان پسر صمصام السلطنه : ۲۴۲، ۲۴۶  
 مرتضی قلی بختیاری : ۴۵۱  
 مرتضی قلی خان : ۱۸۱  
 مرتضی قلی هدایت — صنیع الدوله  
 مرزبان دکتر اسمعیل خان : ۱۹۰  
 مرشد قلی خان : ۵۵  
 مرضیه خانم دختر شاهرخ بگ و زن جعفر قلی-  
 خان نیر الملك : ۳۰، ۳۱  
 مرمر (کاخ و قصر-) : ۴۱۴، ۴۲۰  
 مرنارد : ۲۴۳، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۵۱، ۲۵۸، ۲۶۰، ۲۸۱، ۲۸۲  
 مرند : ۳۰، ۱۷۷، ۲۲۴، ۲۲۵، ۳۲۱، ۳۳۰، ۴۰۹  
 مرو : ۶۱، ۳۱۹  
 مرو دشت : ۲۴۸  
 مروی (خان -) : ۲۸، ۲۹  
 مریخ : ۲۸، ۲۴۱  
 مریل : ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۲، ۲۶۴، ۲۶۶  
 ۲۶۷، ۲۷۶  
 مریم خانم دختر محمد مهدی خان : ۲۸، ۲۹  
 مریم یجدلی : ۱۲۹  
 مزامیر داود : ۲۹۰  
 مزدک : ۳۴۳  
 مسافرت ایکاری : ۴۸۲  
 مساوات : ۳۴۵  
 مستشار الدوله صادق صادق : ۱۴۵، ۱۴۷، ۱۵۷



۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۴، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۴،  
۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱،  
۳۵۳، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۶۳، ۳۶۶، ۳۶۷،  
۳۷۳، ۴۴۳

مشیرالدوله میرزا حسین خان = سپهسالار

مشیرالدوله محسن خان : ۱۰۴، ۱۰۶، ۱۰۷،  
۱۳۴

مشیرالدوله میرزا نصرالله خان : ۸۱، ۱۰۹، ۱۱۲،  
۱۳۴، ۱۳۹، ۱۴۱، ۱۴۵، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۳،  
۱۵۴، ۱۶۵، ۳۶۹

مشیرالدوله یحیی خان : ۴۳، ۵۳، ۹۵، ۲۸۶

مشیرالسادات : ۱۷۴، ۲۱۵، ۲۱۷

مشیرالسلطنه میرزا احمد خان : ۸۵، ۱۶۰

۱۶۲، ۱۶۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۷، ۱۸۰، ۱۸۹

۳۷۵

مشیرالملک نصرالله خان = مشیرالدوله

مشیرخلوت : ۹۶

مشیردفتر : ۱۷۵، ۱۷۶، ۲۱۰، ۲۱۴، ۲۱۵

مشیرهمايون : ۲۱۵

مصباحالملک = مشیرالدوله میرزا نصرالله خان

مصدق السلطنه دکتر محمد مصدق : ۳۵۷، ۳۵۸

۳۶۳، ۳۶۶، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۲، ۴۲۹، ۴۳۷

۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۱، ۴۴۳، ۴۴۵، ۴۵۷، ۴۵۹

۴۷۳

مصر : ۷۹، ۸۵، ۱۳۲، ۱۳۴، ۲۹۳، ۳۰۱

۳۴۴، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۹، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵

۴۱۶، ۴۲۱، ۴۲۶، ۴۳۸، ۴۴۵، ۴۵۲

۴۷۸

مصطفی (میرزا -) : ۱۸۸

مصطفی خان (میرزا -) معاون مالیة فارس : ۲۵۸

۲۶۱، ۲۶۴، ۲۶۵

مصطفی خان اصفهانی (میرزا -) : ۲۵۰، ۲۵۱

مصطفی قلی خان = فهیم الدوله

مطلب خان مستشارپست (میرزا -) : ۱۰۸، ۱۲۳

مطیع الدوله لشکر نویس قورخانه : ۱۰۷

مسعودالدوله (حاجی -) : ۲۸۳

مسعودالممالک : ۲۵۲

مسعودسعد : ۲۱۰

مسکو : ۳۱۲، ۳۲۸، ۳۴۴، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۷۱

۳۷۲، ۳۷۴، ۳۸۴، ۳۹۵، ۴۲۹، ۴۴۰، ۴۴۲

۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۶، ۴۵۰، ۴۵۲، ۴۵۶، ۴۶۰

مسکو (ایرا -) : ۴۸۲

مسکو (کنفرانس -) : ۴۵۲

مسلم (حضرت -) : ۸۷

مسیح = عیسی

مسنین : ۲۵

مشاراعظم : ۳۷۰

مشارالدوله : ۳۲۹

مشارالسلطنه قدیمی : ۳۲۹، ۳۳۸، ۳۵۱

۳۶۴

مشارالملک : ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۷۰، ۳۸۶

۳۸۷

مشاورالسلطان : ۲۰۷

مشاورالممالک علیقلی خان انصاری : ۳۱۲

۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۸۰

مشتاق علیشاه کرمانی : ۳۹

مشتیج رئیس قزاق تبریز : ۳۱۵، ۳۱۶

مشرف اصفهانی : ۴۲

مشرق اقصی : ۴۳۷

مشروطیت (کتاب) : ۱۹۶

مشکوة برادر امیر حشمت : ۲۱۷

مشکوة الدوله : ۱۶۵

مشکوةالممالک محمد نظر خان : ۳۰۹

مشکین شهر : ۱۹۷، ۲۰۰، ۲۰۳، ۲۱۲، ۲۱۸

۲۲۶

مشهد : ۳، ۱۸۵، ۳۲۹، ۴۵۰، ۴۶۲

مشهدام النبی : ۲۴۶

مشهدمرغاب : ۲۴۶، ۲۶۷

مشیرالدوله میرزا حسن خان پیرنیا : ۱۴۱، ۱۴۲

۱۵۴، ۱۵۹، ۱۶۴، ۱۷۱، ۱۸۰، ۱۸۵، ۱۸۸



مظفرالدين شاه : ۲۹۲، ۳۱، ۲، ۴، ۶۲، ۶۳،  
 ۶۴، ۷۷، ۷۹، ۸۷، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۱،  
 ۱۰۲، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۹، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۸،  
 ۱۲۰، ۱۲۳، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۴۲، ۱۴۴،  
 ۱۴۷، ۱۷۵، ۲۰۳، ۲۱۲، ۲۲۰، ۳۸۳، ۳۵۸،  
 ۳۹۴، ۳۹۸، ۴۳۲  
 مظفر لشكر على آقا : ۲۰۳  
 مظهر الدوله : ۲۷۳  
 معاضد السلطنه : ۱۹۰، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۵۹  
 معاون الدوله : ۵۳، ۱۱۸، ۱۲۰، ۲۷۷  
 معاون السلطنه : ۹۶  
 معاون دفتر : ۲۱۵  
 معاويه : ۲۲۴  
 معاوية بن يسار (ابو عبدالله -) : ۴۴۲  
 معتضد السلطنه : ۷۷، ۹۳  
 معتمد التجار : ۳۳۴، ۳۵۲  
 معتمد الخاقان : ۱۶۶  
 معتمد الدوله فرهاد ميرزا : ۳۳، ۵۹، ۹۳، ۲۵۵  
 معتمد السلطنه : ۶۱  
 معتمد السلطنه : ۲۱۳  
 معتمد خاقان : ۱۸۱، ۱۸۳  
 معجم : ۲۳۷  
 معدل : ۲۹۰  
 معدل الدوله : ۱۹۰  
 معز السلطان : ۱۵۲  
 معز الملك دائي ميرزا على اصغر خان امين السلطان :  
 ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۲، ۳۴۴  
 معزى : ۳۳  
 معن : ۲۴  
 معير الممالك دوست على خان : ۶۵، ۱۲۱  
 معين (حاجى -) : ۳۸۵  
 معين التجار (محمد بوشهرى) : ۱۴۴، ۱۵۲، ۱۵۳،  
 ۲۵۸  
 معين الدوله احمد ميرزا : ۲۹  
 معين الدوله برادر احتشام السلطنه : ۱۳۹، ۱۶۰

۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶  
 معين الدين ميرزا پسر ناصر الدين شاه : ۷۷  
 معين السلطان : ۱۴۸، ۱۵۸  
 معين الوزراء : ۲۷۶  
 معين حضرت : ۲۱۵  
 مغازه شوروى : ۳۳۴  
 مغان : ۲۲۶، ۳۶۵، ۳۸۰  
 مغرور ميرزا : ۱۱۸، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۴۱، ۱۵۲،  
 ۳۲۹، ۳۶۵  
 مفاخر الملك : ۱۸۸  
 مفتخر السلطنه : ۱۶۶  
 مفخم الدوله : ۱۱۷  
 مقامات حريرى : ۴۸۵  
 مقاصد الاحان : ۳۹، ۲۸۹  
 مقبل (وكيل تيمورتاش) : ۳۹۵  
 مقتدر الدوله : ۱۷۶، ۱۷۷  
 مقتدر نظام : ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۴  
 مقصود بيك (اصفهان) : ۲۴۵، ۲۸۷  
 مكرم : ۴۴۰  
 مكرهاك : ۳۸۱  
 مكرم السلطان : ۳۵۸  
 مكرم السلطنه : ۲۱۵  
 مكزيك : ۷۵، ۱۳۰، ۲۳۷  
 مكنزن : ۲۹۴  
 مكه : ۲۸، ۲۹، ۲۷، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۵۲،  
 ۱۵۹، ۲۹۱، ۴۰۵، ۴۰۷، ۴۶۴، ۴۶۹  
 مكه (سفرنامه -) = سفرنامه مكه  
 مگرديج : ۲۷۸  
 ملا عبد الصمد همدانى : ۳۰  
 ملا على (دره -) : ۷  
 ملا على (گردنه -) : ۳۳۹  
 ملا محمد زنجانى : ۳۱  
 ملاير : ۳۷۱  
 ملاي رومى : ۵۸، ۲۵۶، ۲۹۰، ۳۰۴، ۴۷۲، ۴۷۷،  
 ۴۹۴



ملایری (سید -) : ۱۶۵  
 ملانصرالدین : ۱۲۲، ۲۹۶، ۴۵۰، ۵۰۱  
 ملک آراء عباس میرزا : ۲۹، ۵۶، ۶۱، ۹۳، ۹۹  
 ملک التجار آشتیانی : ۳۶۹  
 ملک التجار حاجی قاسم : ۳۶۴  
 ملک التجار حاجی کاظم : ۷۵، ۷۹، ۱۰۰، ۲۱۰، ۲۱۱  
 ملک الشعراء بهار : ۳۱۹، ۳۴۰  
 ملک الشعراء صبا : ۹۴  
 ملک الکتاب رشتی : ۱، ۲، ۵  
 ملک الکلامی : ۴۳۶  
 ملک المتکلمین : ۱۵۱، ۱۶۲، ۱۶۶، ۱۶۷  
 ملکزاده : ۳۱۴، ۳۲۴، ۳۶۵  
 ملکشاه پسر ناصرالدین شاه : ۷۷  
 ملکشاه سلجوقی : ۳۳، ۶۰  
 ملک عبدالله پادشاه اردن : ۴۶۸، ۴۷۳  
 ملکم (سرجان -) : ۴۳۱  
 ملکم خان (میرزا -) : ۵۳، ۵۸، ۶۰، ۶۲، ۸۵، ۹۵، ۱۰۴  
 ملیجک = عزیز السلطان  
 ممتازالدوله رئیس مجلس شورای ملی : ۱۶۷  
 ممتازالدوله برادر سردار فاتح : ۱۹۱، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۵۸، ۳۲۹، ۳۳۶، ۳۳۷  
 ممتازالملک : ۳۵۳، ۳۶۰  
 ممتازهما یون مقدم : ۳۳۷  
 ممتحن السلطنه : ۱۷۷، ۱۹۱  
 ممسنی : ۲۴۸، ۲۵۲، ۳۸۵  
 منارجنبان : ۲۴۴  
 من بلان : ۱۰  
 منت اسپان : ۳۰۰  
 منتانیار : ۳۰۱  
 منتخب الدوله : ۳۰۹  
 منتخب السلطان : ۳۵۸، ۳۵۹  
 منتسکیو : ۱۳۱، ۲۹۹

منتظم الحکماء دکتر مهدی صلحی : ۳۶، ۴۰  
 ۸۸، ۱۲۸، ۲۴۵، ۲۸۶، ۲۸۹، ۳۱۴، ۳۱۷، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸  
 منتظم ناصری : ۳۱، ۹۶  
 من تنن : ۳۰۰  
 منجیل : ۷  
 منشورات لانتیک : ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۳۷، ۴۴۰، ۴۴۶، ۴۵۰  
 منشور ملل متحد : ۴۴۴، ۴۵۲، ۴۷۰، ۴۹۹  
 منشی باشی : ۱۷۸  
 منشی زاده میرزا ابراهیم خان : ۳۰۹  
 منصور السلطنه : ۳۷۱  
 منصور السلطنه عرب : ۲۷۴  
 منصور الملک علی منصور : ۳۵۱، ۳۷۱، ۳۸۵، ۳۸۹، ۳۹۶، ۳۹۹، ۴۰۳، ۴۱۴، ۴۱۸، ۴۲۱، ۴۷۳  
 منظرية قم : ۲۸۱  
 منگور : ۲۰۳  
 منلائس : ۱۲۹  
 منیثه دختر افراسیاب : ۴۰۵  
 مؤتمن الملک حسین پیرنیا : ۱۴۱، ۱۵۴، ۱۵۹، ۱۶۴، ۱۸۰، ۱۸۵، ۱۸۸، ۳۱۱، ۳۲۹، ۳۵۰، ۳۶۲، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۷۳، ۴۵۹، ۴۶۱  
 مؤتمن الملک میرزا سعیدخان : ۶۲  
 مؤدب الدوله : ۱۱۰، ۱۳۴، ۳۸۹  
 مورخ الدوله : ۴۶۰  
 موروس : ۲۹۷، ۴۸۰، ۴۸۲  
 موريس (جزیره-) : ۴۲۵، ۴۳۵  
 موزه ایران باستان : ۴۶۳  
 موسس خان : ۲۵۵، ۲۸۰، ۳۱۱، ۳۳۵  
 موسولینی : ۲۹۲، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۲، ۳۴۲، ۳۶۰، ۳۸۰، ۳۹۲، ۴۳۲، ۴۵۰، ۴۶۲، ۴۹۷، ۵۰۲  
 موسی (حضرت-) : ۱۲۶، ۲۸۴، ۳۷۸، ۴۷۸  
 موسی (حکیم-) : ۲۷، ۳۶



موسی بن جعفر علیه السلام : ۳۰۷ ، ۳۸۹ ، ۴۹۲  
 موسی خان برادرزاده فتحعلیشاه : ۲۹  
 موش و گربه : ۴ ، ۲۹۷  
 موصل : ۲۹۶  
 موفق الدوله : ۱۳۶  
 موقر (یسرناظم السلطنه) : ۱۵۷ ، ۱۵۸  
 موقر الدوله : ۲۷۲  
 موقر السلطنه : ۱۷۳  
 مولتکه : ۴۳۱  
 مولوتف : ۴۵۰  
 مولوی = ملای رومی  
 مولیر : ۲۸  
 مونس اسمعیل : ۳۳۶  
 مونستر : ۲۲  
 مونیخ : ۳۴۴  
 مؤید الاسلام : ۱۶۷  
 مؤید السلطنه میرزا رضاخان : ۴۴ ، ۴۹ ، ۵۳  
 ۹۰ ، ۹۵ ، ۱۳۹ ، ۱۶۴ ، ۱۶۶  
 مؤید الملک : ۲۶۵  
 مهد علیا زن فتحعلیشاه : ۳۰  
 مهد علیا مادر ناصرالدین شاه : ۵۶ ، ۵۷  
 مهدی ارکی (شیخ-) : ۱۶۳  
 مهدی خوشنویس اصفهانی (میرزا-) : ۴  
 مهدی سلطان (شیخ-) : ۳۶۷  
 مهدی عباسی (خلیفه) : ۳۸ ، ۳۹ ، ۴۴۲  
 مهدی قلی خان امیرالامراء : ۲۹  
 مهدی کاتب (میرزا-) : ۳۶  
 مهدی کاشی (شیخ-) : ۱۳۴  
 مهدی مقدم (حاجی-) : ۳۳۷  
 مذهب الدوله : ۲۸۸  
 مذهب السلطنه : ۶۹  
 مهرآباد : ۳۳۹ ، ۴۶۴ ، ۴۶۹ ، ۴۷۰  
 مهستی : ۳۵۰  
 مهندس الممالک : ۹۹ ، ۱۳۴ ، ۱۵۴ ، ۱۸۰  
 ۱۸۵ ، ۱۸۸  
 مهیار : ۲۸۷  
 میامی : ۳۷۱  
 میان دو آب : ۸۵ ، ۱۷۰ ، ۳۲۴ ، ۳۳۱ ، ۳۳۳  
 میانه : ۲ ، ۶۲ ، ۲۲۴ ، ۲۲۵ ، ۳۱۴ ، ۴۴۸ ، ۴۵۶  
 ۴۵۷  
 میتروفائف : ۲۹۴  
 میدان ارك : ۸۱ ، ۹۰  
 میدان بهارستان : ۱۱۱ ، ۱۶۴ ، ۳۶۶ ، ۴۶۲  
 ۴۶۵  
 میدان توپخانه تبریز : ۱۹۹ ، ۳۳۳  
 میدان توپخانه تهران : ۵۳ ، ۵۶ ، ۵۸ ، ۱۶۱  
 ۴۲۱ ، ۴۵۷ ، ۴۹۱  
 میدان جلالیه : ۴۷۳  
 میدان سپه = میدان توپخانه  
 میدان فردوسی : ۴۳۷  
 میدان مارس : ۲۰  
 میدان نگارستان : ۹۰  
 میرابو : ۳۰۰ ، ۳۰۳  
 میرزا آقا (حاجی-) : ۳۴۴  
 میرزا آقا (معلم فرانسه) : ۹  
 میرزا آقا بلوری : ۲۱۴ ، ۲۱۵  
 میرزا آقاسی (حاجی-) : ۲۹ ، ۳۰ ، ۳۰۳ ، ۵۴  
 ۵۶ ، ۵۷ ، ۶۰ ، ۹۶ ، ۳۲۷ ، ۳۳۰ ، ۳۵۷ ، ۴۳۲  
 میرزا آقا فرشچی : ۳۲۴  
 میرزا آقا مازندرانی (حاجی-) : ۵۷  
 میرزا آقا ناله : ۲۱۶ ، ۲۱۷  
 میرزا آقا نفتی : ۳۱۱  
 میرزا رضا کرمانی : ۳۰۹  
 میرزا سلیم ایروانی : ۳۰  
 میرزا کوچک خان : ۳۱۰ ، ۳۱۲ ، ۳۱۷ ، ۳۲۳  
 ۳۳۸ ، ۳۴۰  
 میرعماد : ۲۴۰  
 میرهاشم دوجی : ۱۷۲ ، ۱۷۳ ، ۱۷۴ ، ۱۷۶  
 ۳۳۲  
 میزان الصرف : ۳۳ ، ۲۳۳

موسی بن جعفر علیه السلام : ۳۰۷ ، ۳۸۹ ، ۴۹۲  
 موسی خان برادرزاده فتحعلیشاه : ۲۹  
 موش و گربه : ۴ ، ۲۹۷  
 موصل : ۲۹۶  
 موفق الدوله : ۱۳۶  
 موقر (یسرناظم السلطنه) : ۱۵۷ ، ۱۵۸  
 موقر الدوله : ۲۷۲  
 موقر السلطنه : ۱۷۳  
 مولتکه : ۴۳۱  
 مولوتف : ۴۵۰  
 مولوی = ملای رومی  
 مولیر : ۲۸  
 مونس اسمعیل : ۳۳۶  
 مونستر : ۲۲  
 مونیخ : ۳۴۴  
 مؤید الاسلام : ۱۶۷  
 مؤید السلطنه میرزا رضاخان : ۴۴ ، ۴۹ ، ۵۳  
 ۹۰ ، ۹۵ ، ۱۳۹ ، ۱۶۴ ، ۱۶۶  
 مؤید الملک : ۲۶۵  
 مهد علیا زن فتحعلیشاه : ۳۰  
 مهد علیا مادر ناصرالدین شاه : ۵۶ ، ۵۷  
 مهدی ارکی (شیخ-) : ۱۶۳  
 مهدی خوشنویس اصفهانی (میرزا-) : ۴  
 مهدی سلطان (شیخ-) : ۳۶۷  
 مهدی عباسی (خلیفه) : ۳۸ ، ۳۹ ، ۴۴۲  
 مهدی قلی خان امیرالامراء : ۲۹  
 مهدی کاتب (میرزا-) : ۳۶  
 مهدی کاشی (شیخ-) : ۱۳۴  
 مهدی مقدم (حاجی-) : ۳۳۷  
 مذهب الدوله : ۲۸۸  
 مذهب السلطنه : ۶۹  
 مهرآباد : ۳۳۹ ، ۴۶۴ ، ۴۶۹ ، ۴۷۰  
 مهستی : ۳۵۰  
 مهندس الممالک : ۹۹ ، ۱۳۴ ، ۱۵۴ ، ۱۸۰  
 ۱۸۵ ، ۱۸۸



## خاطرات و خطرات

ناصرالملک محمودخان: ۵۳، ۵۲، ۱۰۵، ۱۰۷

ناصرالممالک: ۲۴۶، ۲۱۵

ناصر خسرو: ۳۴، ۳۹۰

ناصر دیوان محمد علی خان: ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۷۶

۲۷۸

ناصری (اهواز): ۲۷۴

ناصری شیرازی (میرزا-): ۳۲

ناظم الدوله: ۲۱۴، ۳۱۵، ۳۱۷، ۳۱۹

ناظم السلطان: ۲۶۳

ناظم السلطنه: ۱۵۷

ناظم العلوم علی خان: ۲۹، ۳۱، ۵، ۳۷، ۵۲

۹۶، ۱۱۰، ۲۸۹

ناظم العلوم محمد صفی خان: ۳۳۹

ناظم الملک: ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۱۴

ناظم خلوت: ۶۹، ۱۴۸

ناکازاکی: ۴۵۲

نامه خسروان: ۴

نایب السلطنه ابوالقاسم خان = ناصرالملک

نایب السلطنه عباس میرزا: ۳۰، ۳۱، ۶۲

۶۳، ۷۷، ۸۵، ۱۵۴، ۲۱۶، ۲۹۰

نایب السلطنه کامران میرزا: ۵۲، ۷۴، ۷۹

۸۱، ۸۷، ۸۹، ۹۶، ۹۷، ۱۰۰، ۱۳۹، ۱۵۴

۱۶۹، ۲۳۷، ۲۹۹، ۳۶۹

نایب الصدر شیرازی: ۱۵۹

نایب حسین کاشی: ۲۶۹، ۲۸۲، ۲۸۷

نایب ناظر: ۸۷

نایب: ۱۰۰

نبوکاد نصار: ۲۳۵

نجد: ۸۵، ۳۸۷

نجد: ۸۹، ۹۳، ۴۵۴

نجد آباد: ۲۸۷

نجدقلی خان دائی مخبر السلطنه: ۳۰، ۶۱

۷۹

نجم الدوله میرزا عبدالغفار خان: ۳۲، ۹۰

۱۱۰، ۱۳۸

میلان: ۳۹، ۲۹۸

میلر ژنرال قنصل روس در تبریز: ۱۹۷

۲۰۹، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۴۲

میلیسیو: ۳۱۱، ۳۵۳، ۳۵۷، ۳۷۱، ۳۷۲

۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۸۱، ۳۹۹، ۴۲۸، ۴۲۹

۴۳۰، ۴۳۷، ۴۵۱، ۴۵۲

«ن»

نابین: ۱۵۴

نایبئون بنایارت: ۱۳، ۲۲، ۴۹، ۲۵۶، ۲۶۶

۳۰۱، ۳۰۳، ۳۵۸، ۳۸۵، ۳۹۱، ۴۲۵، ۴۳۱

۴۳۵، ۴۶۶

نادرشاه افشار: ۲۴، ۵۶، ۱۳۴، ۳۴۴، ۳۶۵

۳۶۸، ۳۹۱، ۴۳۱

نادلنی سفیر آلمان: ۳۵۴

نارنجستان: ۱۴۴، ۱۶۰، ۱۶۲

نازلی (ملکه-): ۴۱۳، ۴۱۴

ناصر الممالک: ۲۸۴

ناصر الدین شاه: ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳، ۵

۲۱، ۲۲، ۲۸، ۳۱، ۳۲، ۳۸، ۴۲، ۴۹

۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲

۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۹

۸۰، ۸۲، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۹۱، ۹۲، ۹۳

۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۱۰۰، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۷

۱۰۸، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۸، ۱۲۵، ۱۲۶

۱۳۹، ۱۴۰، ۲۲۸، ۲۵۷، ۳۲۸، ۳۴۴، ۳۶۱

۳۷۰، ۳۷۴، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۳، ۳۸۵، ۳۸۷

۳۸۹، ۳۹۳، ۴۰۲، ۴۰۴، ۴۱۰، ۴۱۳، ۴۱۶

۴۳۲، ۴۵۱، ۴۶۲، ۴۹۶، ۵۰۲

ناصر السلطنه: ۳۶۶

ناصرالملک ابوالقاسم خان قره گز لو نایب السلطنه:

۱۳۷، ۱۴۲، ۱۵۴، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۴

۱۸۱، ۲۱۸، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۳۱

۲۵۵، ۲۸۱، ۲۹۲، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۴۵، ۳۵۳

۳۸۴



نحس الدوله = سعدالدوله ميرزا جوادخان

نخاوله (طایفه) : ۳۷۵

نخجوان : ۳۰ ، ۱۷۷ ، ۳۲۱ ، ۳۲۲ ، ۳۲۳

نخجوان ( ایستگاه ) : ۳۳۵

ندیم السلطنه زن ناصرالدین شاه : ۳۱ م

نریمان خان : ۱۲۱

نریمانف : ۳۲۲ ، ۳۲۳

نشاطی خان : ۱۱۴

نصرالحکماء عباسقلی خان : ۲۰۴

نصرالدوله : ۱۴۸ ، ۲۴۲ ، ۲۷۶ ، ۲۸۲ ، ۲۸۳

۲۸۷

نصرالدین (سید) : ۴۱۰

نصرالسلطنه = سپهسالار محمد ولی خان

نصرالملک حسنعلی خان کمال هدایت : ۱۴۲

۳۲۷ ، ۳۵۳ ، ۳۶۴ ، ۳۹۳

نصرالله (حاجی سید) : ۱۸۱ ، ۳۴۴

نصرالله (سید) : ۱۶۳

نصرالله تقوی (حاجی سید) : ۳۸۶

نصرالله خان : ۱۷۸ ، ۱۸۱ ، ۱۸۴ ، ۱۸۷

نصرالله خان از رؤسای ایلات مشکین : ۲۰۰

۲۱۹

نصرالله خان ایلخانی قشقائی : ۳۱ م

نصرالله خان پسرشهاب السلطنه : ۳۱ م

نصرالله خان سرتیب : ۳۳

نصرالله شکرابی : ۴۵۷

نصر بن احمد سامانی : ۴۰

نصرت الدوله فیروز : ۳۱۰ ، ۳۱۱ ، ۳۲۹ ، ۳۵۵

۳۵۶ ، ۳۷۳ ، ۳۷۴ ، ۳۷۵ ، ۳۷۶ ، ۳۷۹ ، ۳۸۳

۳۸۴ ، ۳۸۵ ، ۳۸۶ ، ۳۹۶ ، ۳۹۷ ، ۴۰۳

نصرت السلطنه پدر زن مظفرالدین شاه : ۷۷

نصرت السلطنه پسر مظفرالدین شاه : ۴۳۲

نصرت السلطنه ناصرالدین میرزا : ۱۳۹ ، ۱۴۰

نصرت نظام : ۳۲۳

نصیرالدوله : ۳۶۴

نصیرالدوله میرزا عبدالوهاب خان : ۴۳

نصیرالملک ابوالقاسم خان : ۲۶۱ ، ۲۸۲

نصیرالملک پیشکار محمد شاه : ۵۵ ، ۵۶

نصیرالملک : ۲۵۰

نظام الدوله (حاجی) : ۱۴۱ ، ۱۶۹ ، ۱۷۰

۱۷۴ ، ۱۷۵ ، ۱۹۶ ، ۱۹۷ ، ۲۲۱ ، ۲۲۷ ، ۲۲۸

۳۹۸

نظام الدوله حاجی محمد حسین خان معروف بصدر

اصفهانى : ۱۳۲

نظام الدین ( فرما نفرمای کل پاکستان ) : ۴۷۱

نظام الدین حکمت : ۳۶۸

نظام السلطنه حسینعلی خان : ۱۰۵ ، ۱۶۴ ، ۱۶۵

۱۶۶ ، ۱۶۷ ، ۱۶۸ ، ۱۶۹ ، ۱۷۱ ، ۲۰۴ ، ۲۲۹

۲۴۲ ، ۲۸۷ ، ۲۸۹ ، ۳۲۳ ، ۳۴۶ ، ۳۵۴

نظام السلطنه حسینقلی خان : ۳۵۴

نظام العلماء حاجی ملامحمود : ۵۶

نظام الملک : ۱۸۹ ، ۱۹۶ ، ۱۹۹ ، ۱۸۰

نظام الملک طوسی (خواجه) : ۶۰ ، ۱۱۸ ، ۱۳۴

۱۶۷ ، ۴۹۹

نظام دکن : ۴۷۳

نظامی گنجوی : ۲۴۷ ، ۲۸۴

نظامیه بغداد : ۶۰

نعمت آباد : ۲۱۲

نعمت الله (نمو) : ۲۳۶ ، ۳۲۴

نقشبندیه : ۸۵

نقش رستم : ۲۴۷

نقشه مارشال : ۴۷۰

نقیب السادات : ۱۶۲

نکر : ۳۰۱

نمسه : ۶۲

نمکزار : ۲۴۵

نوا : ۲۹۳

نواب حسینقلی خان : ۳۴۴ ، ۳۹۰

نوبخت مدیر روزنامه سیاست ما : ۴۶۶

نوبر : ۱۷۲ ، ۱۷۵

نوح (حضرت) : ۸ ، ۲۸۴



نیویورک: ۳۱، ۴۴۴، ۴۶۹  
 «و»  
 وات (جیمز-): ۴۸۵  
 وارموند: ۱۱۰  
 واسموس: ۲۶۶، ۲۷۰، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷  
 ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰  
 واشنگتن (جرج-): ۲۹۴، ۴۶۶، ۴۶۹  
 واشنگتن (شهر-): ۷۵، ۱۲۴، ۳۱۰، ۴۶۸  
 ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۲، ۴۷۳  
 واشنگتن (فرودگاه-): ۴۶۹  
 واگنر: ۵۲، ۱۱۰  
 وان: ۲۱۹  
 وپ: ۵۱  
 وثوق الدوله حسن وثوق: ۱۴۳، ۲۴۱، ۲۷۲  
 ۳۰۹، ۳۱۱، ۳۱۵، ۳۱۹، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳  
 ۳۸۳، ۴۰۷  
 وثوق السلطنه: ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۲۹، ۳۶۴  
 وثوق الممالك: ۲۱۵، ۳۲۳  
 وثوق حضرت: ۲۱۵  
 وثوق حضور: ۱۳۶  
 وثوق نظام: ۲۱۵  
 وحید الملك عبدالحسین شیبانی: ۳۵۱  
 وحید دستگردی: ۳۴۰  
 ورامین: ۳۶۶، ۳۸۴، ۳۹۳  
 ورتهیم (مغازه-): ۲۴۰  
 وردآباد: ۳۸۶  
 ورسای (تالار-): ۳۰۰  
 ورسای (صلح-): ۲۹۵  
 ورسای (معاهده-): ۳۱۰  
 ورشو: ۸، ۲۸، ۲۹  
 وزیر افخم سلطان علی خان وزیر بقایا: ۹۹  
 ۱۵۴  
 وزیر دفتر میرزا هدایت الله: ۳۹۳  
 وزیر همایون مهدیخان: ۱۰۸، ۱۱۳، ۱۴۴

نوح (طوفان-): ۳۹۲، ۳۹۵  
 نوع (کشتی-): ۳۹۵  
 نور: ۷۱  
 نورالله فشارکی (حاجی آقا-): ۳۷۵، ۳۷۶  
 نورالله نخعی (شیخ-): ۳۷۶  
 نور حماده: ۴۰۰، ۴۰۱  
 نوری (شیخ فضل الله-) = فضل الله نوری  
 نوری پاشا: ۳۹۳  
 نوز بلژیکی: ۱۰۹، ۱۳۴، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۵  
 ۱۴۷، ۱۵۹  
 نوش آفرین زن فتحعلیشاه: ۱  
 نوشاتل: ۱۷۸  
 نوشهر: ۴۱۰  
 نوویه ور میا = روزنامه نوویه ور میا  
 نهاوند: ۲۳۷  
 نهر موسی خانی: ۳۸۱  
 نیاوران: ۹۲  
 نیچه: ۴۹۴  
 نیرالدوله: ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۴۲  
 نیرالملك جعفرقلی خان عموی مخبرالسلطنه:  
 ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۱، ۲، ۵، ۵۱، ۵۳، ۵۸  
 ۶۳، ۶۶، ۶۸، ۱۰۴، ۱۱۰، ۱۱۲، ۱۵۸  
 ۱۶۶، ۱۶۸، ۱۷۴، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۲۷  
 ۳۴۹، ۳۸۶  
 نیرالملك رضاقلی خان: ۳۱  
 نیریز: ۲۶۰، ۲۷۴  
 نیس: ۲۹۱، ۲۹۵، ۲۹۸، ۴۶۴  
 نیک پی: ۴۵۴، ۴۷۳  
 نیکس: ۲۵  
 نیکلاکنسول فرانسه در تبریز: ۶۲، ۲۰۱، ۲۱۸  
 ۲۲۸  
 نیکلای اول: ۵۶  
 نیکلای دوم: ۲۹۲، ۲۹۴  
 نیم تاج خانم: ۲۶۶، ۲۶۹  
 نیوتن: ۴۸۵



۱۴۷، ۱۵۴، ۱۵۷

وزیری حسنعلی خان: ۴۰۲

وستداهل: ۳۴۶، ۳۵۵، ۳۶۰

وسترگارد: ۲۳۴

وستفالی: ۲۲

وقایع نگار: ۲۹م

وکیل (بازار-): ۲۸۶، ۲۸۲

وکیل (حمام-): ۲۸۲

وکیل (عمارت-): ۲۶۶

وکیل الدوله محمد خان: ۱۱۸، ۱۱۵، ۱۰۲

۱۵۷

وکیل الرعایا = کریم خان زند

وکیل الرعایای همدانی: ۱۴۴

وکیل السلطنه: ۱۳۷، ۱۱۲

ولتر: ۳۰۳، ۲۵۶، ۱۱۳

ولس: ۸۱

ولف: ۶۴

ولکان: ۴۸۶

ولکا: ۸

ولنجک: ۳۸۳

ولی عصر: ۱۹۴، ۲۴۳، ۳۶۵

ولینگتن: ۲۳۴

ونک: ۳۹۴

وندیگ: ۱۹۰

ووسترف: ۲۷۰، ۲۹۰، ۳۱۲، ۳۱۶، ۳۴۰

ویپرت فن بلوشر: ۳۹۱

ویتلینگ: ۴۸۳، ۴۸۲

ویدولوچیسک: ۱۷۸

ویس باد: ۲۱

ویشینسکی: ۴۵۰

ویلسن: ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۸

ویلهم: ۲۳۶

ویلهم اول: ۲۱، ۲۲

ویلهم تل: ۹

ویلهم فرانسوی (دکتر-): ۳۵

ویلیام جهان گشا: ۱۲۱

وین (رود-): ۱۲۵

وینه: ۲۷، ۴۶، ۸۵، ۱۱۷، ۱۲۷، ۱۳۶، ۱۷۸

۱۹۰، ۲۲۹، ۲۳۰

وینه (کنگره-): ۲۲

ویندل ویلکی: ۴۵۱

# « ه »

هاتف: ۴۷۹

هاجر دختر محمدتقی خان: ۳۱م

هادی (آقا-) پسر اسمعیل کمال: ۲۸م

هادی خان پسر محمد مهدی خان شجنه: ۲۹م

هادی سنگلجی (شیخ-): ۴

هارتویک: ۱۷۳

هاردینگ (سر-): ۱۸۱

هارون (پیغمبر): ۱۲۶

هارون الرشید: ۵۷، ۳۰۷، ۳۸۹، ۴۸۶، ۴۹۲

هاری جنستن: ۲۹۳

هازه افسر آلمانی: ۱۹۸

هاشم: ۱۷۸

هاشم (سید-): ۱۴۱، ۱۷۰

هاشم خان: ۲۱۹، ۸۲، ۱۶۲، ۸۹

هاشمی (سر تیب-): ۴۵۶، ۱۹۰، ۱۰۹

هاشمی اردن: ۴۶۸

هالسکه: ۱۶، ۴۷۷

هامر: ۳۵۴

هانری هشتم: ۲۹۷

هانیبال: ۱۱، ۵۰۱

هاوارت: ۳۱۰، ۳۵۱، ۴۱۸، ۴۳۱

هاوارد: ۳۶۷

هایت (کلنل-): ۲۵۱

هاید پارک: ۱۲۱

هایدلبرگ: ۲۵

هبرت: ۳۰۱

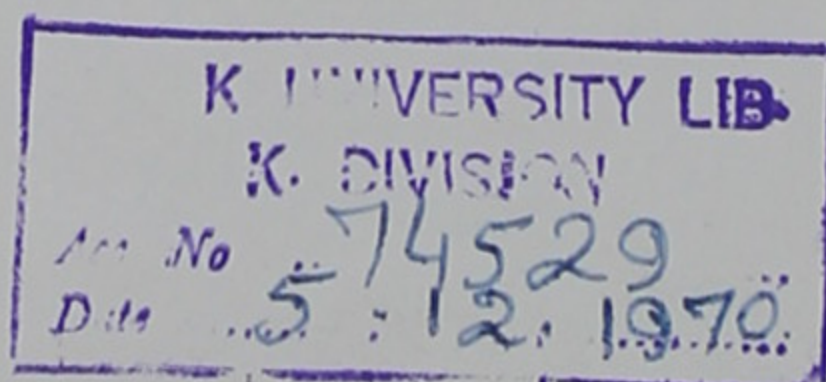
هخامنش: ۲۳۶







- |  |                                    |
|--|------------------------------------|
| یوسف (حضرت-) : ۶۷، ۴۸۴                   | یعقوب (حضرت-) : ۶۷، ۱۸۹            |
| یوسف (شیخ-) وکیل فارس : ۲۸۸              | یعقوب (سید-) : ۳۴۰                 |
| یوسف آباد : ۱۳۸                          | یعقوب (میرزا-) : ۵۸، ۶۰            |
| یوسف آباد (مریضخانه-) : ۴۶۶              | یعقوب انوار (سید-) = انوار         |
| یوسف ارمنی (مأمور قتل سردار سپه) : ۳۵۹   | ینما : ۴۵۳                         |
| یوسف دوم امپراطور اطریش : ۱۷، ۲۹۴        | یفرم خان : ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۱۰، ۳۶۴ |
| یوسف ضیاء طالب اف : ۳۲۳                  | یکانات : ۲۲۷                       |
| یوسف نوری (میرزا-) : ۶۳                  | یمن : ۲۹۳                          |
| یوش (دره-) : ۷۰                          | یمین الدوله : ۳۶۴، ۳۶۵             |
| یولیوس برگر : ۴۰۰                        | ینبوع : ۱۵۲                        |
| یونان : ۱۱، ۲۳۳، ۲۳۸، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۶۳، ۴۹۶ | ینسن : ۲۸                          |
| یونکرس : ۳۷۰                             | ینگه دنیا : ۷۶، ۳۰۲ و = امریکا     |
| یوهانسبورگ : ۴۳۶                         | ینگی امام : ۲۵۱، ۲۸۸               |
|  | ینی امام = ینگی امام               |





Date.....

**J. & K. UNIVERSITY LIBRARY**

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.



Title Mantatlab-nl-Lughát-i

Author Shāhi jahānī.

Accession No. 26402

Call No. 891.503 K 91 M

[illegible]







Title Mantaḥab-nl-Lughát-i-

Author Shāhi jahānī.

Accession No. 26402

Call No. 891.503 K 91 M

[illegible]